

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

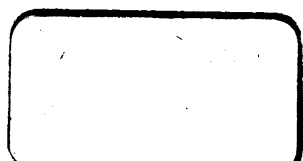
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

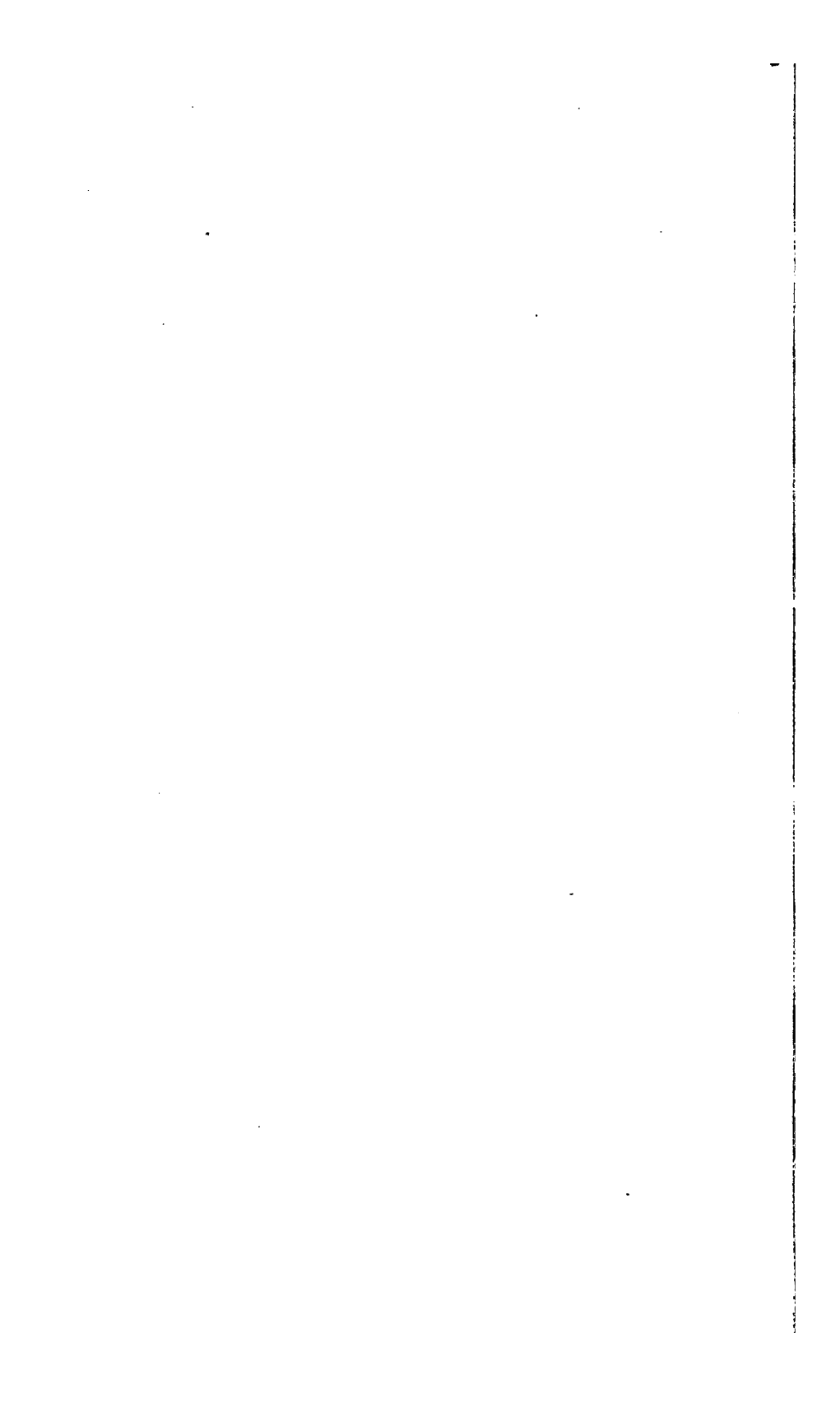
NYPL RESEARCH LIBRARIES

3 3433 02267464 6

YAEF
(1837)
Arist

ARISTOTELIS

O P E R A

EX RECENSIONE

IMMANUELIS BEKKERI.

ACCEDUNT

INDICES SYLBURGIANI.

TOMUS VIII.

OXONII,

E TYPOGRAPHICO ACADEMICO.

MDCCCXXXVII.

765

ARISTOTELIS

METAPHYSICA

EX RECENSIONE

IMMANUELIS BEKKERI.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.

MDCCCXXXVII.

INDEX CODICUM.

E. Parisiensis Regius 1853.	Db. Ambrosianus F. 113.
Q. Marcianus 200.	Eb. Marcianus 211.
S. Laurentianus 81 1.	Fb. Parisiensis 1876.
T. Vaticanus 256.	Gb. Parisiensis 1896.
Ha. Marcianus 214.	Hb. Parisiensis 1901.
Ab. Laurentianus 87 12.	Ib. Coislinianus 161.
Bb. Laurentianus 87 18.	f. Marcianus 206.
Cb. Laurentianus 87 26.	

ΤΩΝ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ Α.

ΠΑΝΤΕΣ ἄνθρωποι τοῦ εἰδέναι ὀρέγονται φύσει. Σημείον δ' ἡ τῶν αἰσθήσεων ἀγάπησις· καὶ γὰρ χωρὶς τῆς χρείας ἀγαπῶνται δι' ^b αὐτάς, καὶ μάλιστα τῶν ἄλλων ἢ διὰ τῶν ὁμμάτων. Οὐ γὰρ μόνον ἵνα πράττωμεν, ἀλλὰ καὶ μηθὲν ^c μέλλοντες πράττειν τὸ ὁρᾶν αἰρούμεθα ἀντὶ πάντων ὡς εἰπεῖν τῶν ἄλλων. Αἷτιον δ' ὅτι μάλιστα ποιεῖ γνωρί-² ζειν ^d τι ἡμᾶς αὕτη τῶν αἰσθήσεων, καὶ πολλὰς δηλοῖ διαφοράς. Φύσει μὲν οὖν αἰσθησιν ἔχοντα γίνεται τὰ ζῶα, ἐκ δὲ ^e τῆς αἰσθήσεως τοῖς μὲν αὐτῶν οὐκ ἐγγίγνεται μνήμη, τοῖς ^f δ' ἐγγίγνεται. Καὶ διὰ τοῦτο ^g ταῦτα φρονιμώτερα ^h καὶ μαθητικώτερα τῶν ⁱ μὴ δυναμένων μνημονεῦειν ἐστίν. Φρόνιμα ^k μὲν ἄνευ τοῦ μαθάνειν, ὅσα μὴ ^l δύναται τῶν ψό-³ φων ἀκούειν, οἶον μέλιττα, καὶ εἴ τι τοιοῦτον ἄλλο γένος ζῴων ἐστίν· μαθάνει δ' ^m ὅσα πρὸς τῇ μνήμῃ καὶ ταύτην ἔχει τὴν αἰσθησιν. Τὰ μὲν οὖν ἄλλα ταῖς φαντασίαις ζῇ καὶ ταῖς μνήμαις, ἐμπειρίας δὲ μετέχει μικρόν· τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων γένος καὶ τέχνη καὶ λογισμοῖς. Γίγνεται δ' ἐκ τῆς ⁴ μνήμης ἐμπειρία τοῖς ἀνθρώποις· αἱ γὰρ πολλαὶ μνήμαι τοῦ αὐτοῦ πράγματος μιᾶς ἐμπειρίας δύναμιν ἀποτελοῦσιν. Καὶ δοκεῖ σχεδὸν ἐπιστήμη καὶ τέχνη ⁿ ὅμοιον εἶναι ἢ ἐμπειρία.

Codices E.Q.S.T.H^a.A^b.B^b.C^b.D^b.E^b.F^b.G^b.H^b.I^b.f. ^a A E.A^b,
α τὸ μείζον plerique, α μείζον Q.T, μείζον α f, α μέγα E^b.

^b αὐτάς H^a.E^b.f. ^c θέλοντες H^a.E^b.f. ^d τι om. E.A^b.E^b.f. ^e τῆς αἰσθήσεως] ταύτης A^b.D^b. ^f δ' ἐγγίγνεται A^b.D^b. et rc. E^b: ceteri δὲ γίγνεται. ^g ταῦτα φρονιμώτερα A^b.D^b: ceteri τὰ μὲν φρόνιμα. ^h καὶ μαθητικώτερα A^b.D^b, τὰ δὲ μαθητικώτερα E.B^b.E^b.F^b: ceteri τὰ δὲ μαθηματικώτερα. ⁱ μὴ om. S. ^k μὲν] μὲν οὖν T. ^l δύναται A^b.D^b.E^b: ceteri δυνατὰ. ^m ὅσα] δ A^b.D^b. ⁿ ὅμοιον εἶναι ἐμπειρία H^a.f, ὅμοιον εἶναι καὶ ἐμπειρία A^b.D^b, καὶ ἐμπειρία ὅμοιον εἶναι H^b.

5 Ἀποβαίνει δ' ἐπιστήμη καὶ τέχνη ὁ διὰ τῆς ἐμπειρίας τοῖς ἀνθρώποις· ἡ μὲν γὰρ ἐμπειρία τέχνην ἐποίησεν, ὡς φησὶ Πῶλος, ῥορθῶς λέγων, ἡ δ' ἀπειρία τύχην. Γίνεται δὲ τέχνη, ὅταν ἐκ πολλῶν τῆς ἐμπειρίας ἐννοημάτων ἓ μίᾳ καθόλου γέ-
 6 νηται περὶ τῶν ὁμοίων ὑπόληψις. Τὸ μὲν γὰρ ἔχειν ὑπό-
 ληψιν ὅτι Καλλία ἁ κάμνοντι ἑτηδὴ τὴν νόσον ἢ τοδὶ συν-
 ἤνεγκε καὶ Ὡσωκράτει καὶ καθ' ἕκαστον οὕτω ἁ πολλοῖς, ἐμ-
 πειρίας ἐστίν· τὸ ὅτι πᾶσι τοῖς τοιοῖσδε κατ' εἶδος ἐν
 ἀφορισθεῖσι, κάμνουσι τηδὴ τὴν νόσον, συνήνεγκεν, ἁ οἶον
 τοῖς φλεγματώδεσιν ἢ χολώδεσιν ἢ ἁ πυρέττουσι καύσφ, τέ-
 7 χνης. Πρὸς μὲν οὖν τὸ πράττειν ἐμπειρία τέχνης οὐδὲν ἁ δο-
 κεὶ διαφέρειν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἁ ἐπιτυχῶντας ὁρῶμεν τοὺς
 8 ἐμπείρους τῶν ἄνευ τῆς ἐμπειρίας λόγον ἐχόντων. Αἴτιον
 δ' ὅτι ἡ μὲν ἐμπειρία τῶν καθ' ἁ ἕκαστόν ἐστι γνῶσις, ἡ δὲ
 τέχνη τῶν καθόλου, αἱ δὲ πράξεις καὶ αἱ γενέσεις πᾶσαι περὶ
 τὸ καθ' ἕκαστόν εἰσιν· οὐ γὰρ ἀνθρώπον ὑγιαίνει ὁ ἰατρονών,
 ἁ πλὴν ἀλλ' ἡ κατὰ συμβεβηκός, ἑ ἀλλὰ Καλλίαν ἢ ἁ Ὡσωκρά-
 την ἢ ἁ τῶν ἄλλων τινὰ ἑ τῶν οὕτω λεγομένων, ἑ συμβέβηκε
 9 ἁ καὶ ἀνθρώπῳ εἶναι. Ἐὰν οὖν ἄνευ τῆς ἐμπειρίας ἑ ἔχη τις
 ἁ τὸν λόγον, καὶ ἁ τὸ ὁ μὲν καθόλου ἑ γνωρίζῃ, τὸ δ' ἐν τούτῳ
 καθ' ἕκαστον ἀγνοῇ, πολλάκις διαμαρτῆσεται τῆς θεραπείας·
 10 θεραπευτὸν γὰρ τὸ καθ' ἕκαστον ἑ μᾶλλον. Ἀλλ' ὅμως τό-
 γε εἰδέναι καὶ ἑ τὸ ἐπατεῖν τῇ τέχνῃ τῆς ἐμπειρίας ὑπάρχειν
 οἰόμεθα μᾶλλον, καὶ σοφωτέρους τοὺς τεχνίτας τῶν ἁ ἐμπεί-
 ρων ὑπολαμβάνομεν, ὡς κατὰ τὸ εἰδέναι μᾶλλον ἀκολουθοῦ-

ὁ δι' ἐμπειρίας Q. ῥορθῶς λέγων om. Ab.Db. ἑ ἡνίκα ἐκ πολλῶν νοσημάτων τῆς ἐμπειρίας Hb. ἑ μίᾳ καθόλου Ab.Db: ceteri καθόλου μία, Hb. quidem post ὁμοίων, περὶ τῶν ὁμοίων καθόλου μία ὑπόληψις γένηται. ἁ νοσοῦντι Hb. ἑ τηδὴ H^a.Fb. ἑ τότε Ab.Db. ἑ Ὡσωκράτῃ E^b. ἁ πολλῆς Db. ἑ δὲ τι E^b. ἁ οἶον—καύσφ om. Ab.Db. ἁ πυρώδεσι T. ἁ δοκεὶ διαφέρειν] διήνεγκεν Ab.Db.Fb, om. Hb. ἁ ἐπιτυχῶντας οἱ ἐμπειροὶ Ab.Db. ἁ ἕκαστα H^a.E^b. ἁ πλὴν om. Ab.Db.Hb. ἑ ἀλλὰ] ἀλλ' ἢ Db. ἁ Ὡσωκράτῃ E. ἁ τινὰ τῶν ἄλλων T. ἑ τῶν ante οὕτω add. E.Q.T.Ab.Db. ἁ καὶ add. Ab.Db. et rc. E^b. ἑ ἔχει H^a, ἑχει E^b. ἁ τὸν om. Hb. ἁ τὸ om. Q. ὁ μὲν καθόλου Hb: ceteri καθόλου μὲν. ῥ γνωρίζει H^a.E^b. ἑ μᾶλλον om. Ab. ἑ τὸ om. Hb. ἁ ἐμπειρικών E.

σαν τὴν σοφίαν πᾶσιν. Τοῦτο δ', ὅτι οἱ μὲν τὴν αἰτίαν ¹¹ ἴσασι, οἱ δ' οὐ. Οἱ μὲν γὰρ ἔμπειροι ^ι τὸ ὅτι μὲν ἴσασι, διότι δ' οὐκ ἴσασι· οἱ δὲ τὸ διότι καὶ τὴν αἰτίαν γνωρίζουσιν. Διὸ καὶ τοὺς ἀρχιτέκτονας περὶ ἕκαστον ^ν τιμωτέρους καὶ μᾶλλον εἰδέναι νομίζομεν τῶν χειροτεχνῶν καὶ σοφωτέρους, ὅτι τὰς αἰτίας τῶν ποιουμένων ἴσασι, ^ω τοὺς δ' ὥσπερ καὶ τῶν ἀψύχων ἔνα, ^κ ποιεῖν μὲν, οὐκ εἰδότες δὲ ^κ ποιεῖν ^{γὰρ} ποιεῖ, οἷον καίει τὸ πῦρ. Τὰ μὲν οὖν ἀψυχα ¹² φύσει τινὶ ^κ ποιεῖν τούτων ἕκαστον, τοὺς δὲ χειροτέχνας δι' ἔθος, ὥς οὐ κατὰ τὸ πρακτικούς εἶναι σοφωτέρους ὄντας, ἀλλὰ κατὰ ^α τὸ λόγον ^β ἔχειν αὐτοὺς καὶ τὰς αἰτίας γνωρίζειν. Ὅλως ^ε τε σημεῖον τοῦ ^δ εἰδότες τὸ δύνασθαι διδάσκειν ^ε ἐστίν, καὶ διὰ τοῦτο τὴν τέχνην τῆς ἐμπειρίας ^ι οἰόμεθα μᾶλλον ἐπιστήμην εἶναι· δύνανται γάρ, οἱ δὲ οὐ δύνανται διδάσκειν. Ἔτι δὲ τῶν αἰσθήσεων οὐδεμίαν ἡγούμεθα εἶναι ¹³ σοφίαν· καίτοι κυριώταταί γ' εἰσὶν αὗται τῶν καθ' ἕκαστα γνώσεις· ἀλλ' οὐ ^ε λέγουσι τὸ διὰ τί περὶ οὐδενός, οἷον διὰ τί θερμὸν τὸ πῦρ, ^β ἀλλὰ μόνον ὅτι θερμόν. ¹ Τὸν μὲν οὖν ¹⁴ πρῶτον εἰκὸς τὸν ὅποιαν οὖν ^κ εὑρόντα τέχνην ¹ παρὰ τὰς κοινὰς αἰσθήσεις θαυμάζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, μὴ μόνον διὰ τὸ χρήσιμον εἶναι τι τῶν εὐρεθέντων, ἀλλ' ὥς σοφὸν καὶ διαφέροντα τῶν ἄλλων. Πλειόνων δ' εὐρίσκομένων τεχνῶν, καὶ ¹⁵ τῶν μὲν πρὸς τὰναγκαῖα τῶν δὲ πρὸς διαγωγὴν οὐσῶν, αἰεὶ σοφωτέρους ^ω τοὺς τοιούτους ἐκείνων ^ν ὑπολαμβάνομεν, διὰ τὸ μὴ πρὸς χρῆσιν εἶναι τὰς ἐπιστήμας αὐτῶν. Ὅθεν ἤδη ¹⁶ πάντων τῶν τοιούτων κατεσκευασμένων ^ο αἱ μὴ πρὸς ἡδονήν

^ι τὸ ante ὅτι om. E. ^ν τιμωτέρους μᾶλλον καὶ μ. T. ^ω τοὺς E.T. H^a.Eb. et rc. Ab. (pr. enim cum Db. hæc τοὺς—δι' ἔθος om): ceteri οἱ. ^κ utrobique ποιεῖν E.T.H^a.Ab.Eb: ceteri ποιεῖ. ^{γὰρ} ποιεῖ add. E.Q. H^a.Eb. et rc. Ab. ^κ ποιεῖ E. ^α τὸ] τὸ τὸν Db, τὸ τινὰ H^b. ^β αὐτοὺς ἔχειν Ab.Db. ^ε τε] δὲ Ab. ^δ εἰδότες] εἰδότες καὶ μὴ εἰδότες E: ceteri (præter Q.T.Ab.Db.) εἰδότες καὶ. ^ε ἐστίν· καὶ διὰ τοῦτο] νομίζομεν διὰ Ab.Db. ^ι ἡγούμεθα Ab.Db. ^ε λέγει H^a.Eb. ^β ἀλλὰ—θερμὸν om. Ab. ¹ τὸν μὲν] τὸ μὲν Fb. ^κ εὐρίσκοντα Fb. ¹ παρὰ E.Q.T.Ab.Fb.H^b: ceteri περὶ. ^ω ἐκείνων τοὺς τοιούτους H^a.Eb. ^ν ὑπολαμβάνεσθαι E.H^a. ^ο αἱ] ὅσαι Ab.

μηδὲ πρὸς τὰ παντὰ τῶν ἐπιστημῶν εἰρέθησαν, καὶ πρῶτον
 ῥ' ἐν τούτοις τοῖς τύποις ὅσπερ ἐσχάλασαν. Διὸ περὶ Αἴ-
 γυπτον αἱ μαθηματικαὶ πρῶτον ἑτέριαι σπένεσθαι ἐκεί-
 17 γὰρ ἄφειθ' σχολάζειν τὸ τῶν ἱερέων ἔθνος. Εἴρηται μὲν
 οὖν ἐν τοῖς Ἑθνοῖς τίς διαφορά τέχνης καὶ ἐπιστήμης καὶ
 τῶν ἄλλων ἑτέρων ὁμογενῶν ὅς ἐστιν ἕνα ἓν τοιοῦτον τὸν
 λόγον, τοῦτ' ἐστίν, ὅτι τὴν ὀνομαζομένην σοφίαν περὶ τὰ
 πρῶτα αἷτια καὶ τὰς ἀρχὰς ὑπολαμβάνουσι πάντες, ὥστε,
 καθάπερ εἴρηται πρότερον, ἵο μὲν ἔμπειρος τῶν ὁποιοῦν
 ἐχόντων αἰσθῆσιν εἶναι δοκεῖ σοφώτερος, ὃ ἔξ τεχνίτης τῶν
 ἐμπείρων, χειροτέχου ἔξ ἀρχιτέκτων, αἱ ἔξ θεωρητικῶν τῶν
 ποιητικῶν μᾶλλον. Ὅτι μὲν οὖν ἡ σοφία περὶ τινος αἰ-
 τίας καὶ ἀρχὰς ἐστὶν ἐπιστήμη, δῆλον.

- 2 Ἐπεὶ δὲ ταύτην τὴν ἐπιστήμην ζητοῦμεν, τοῦτ' ἂν εἴη
 σκεπτόν, ἡ περὶ ποίας αἰτίας καὶ περὶ ποίας ἀρχὰς ἐπι-
 στήμη σοφία ἐστίν. Εἰ δὲ λάβοι τις τὰς ὑπολήψεις ἃς
 ἔχομεν περὶ τοῦ σοφοῦ, τάχ' ἂν ἐκ τούτου φανερόν ἵγέ-
 2 νοιτο μᾶλλον. Ὑπολαμβάνομεν δὲ πρῶτον μὲν ἐπίστα-
 σθαι πάντα τὸν σοφὸν ὡς ἐνδέχεται, μὴ καθ' ἕκαστον ἔχοντα
 ἐπιστήμην αὐτῶν εἶτα τὸν τὰ χαλεπὰ γινῶναι δυνάμενον
 καὶ μὴ ῥάδια ἀνθρώπων γινώσκειν, τοῦτον σοφόν (ἡ τὸ γὰρ
 αἰσθάνεσθαι πάντων κοινόν, διὸ ῥάδιον, καὶ οὐδὲν σοφόν)
 ἔτι τὸν ἀκριβέστερον καὶ τὸν διδασκαλικώτερον τῶν αἰτίων
 3 σοφώτερον εἶναι περὶ πᾶσαν ἐπιστήμην. Καὶ τῶν ἐπιστη-
 μῶν δὲ τὴν αὐτῆς ἕνεκεν καὶ τοῦ εἰδέναι χάριν αἰρετὴν οὖσαν

ῥ' ἐν add. E.Q.H^a.A^b.E^b. ὅσπερ] οὐ πρῶτον A^b. et rc. E^b. ἑτέ-
 ραι om. H^a.E^b. ἄφειθ' E.T.H^a.A^b.E^b: vulgo ἡφείθη. τῶν post
 ἄλλων om. H^a. ὅς δ' ὦν οὖν F^b. ὡν] καὶ οὖν H^a.E^b, om. F^b.
 ὥστε] δι' A^b. ὅτι ὅ codices præter E.Q.T.A^b. ὁποιοῦντων
 E.T.H^a.E^b. ἀδὲ δ' ἀρχ. A^b. et rc. E^b. ἀρχὰς καὶ αἰτίας A^b.H^b.
 δ' δ' καὶ T. ἡ add. E.T.H^a.A^b.E^b. ποίας αἰτίας καὶ ποίας ἀρχὰς
 E^b, ποίας ἀρχὰς καὶ ποίας αἰτίας H^a, ποίας ἀρχὰς A^b. ἐστὶ σοφία A^b.
 δ' δ' H^a. ἔχομεν T.A^b.E^b.H^b: ceteri εἶχομεν. ἵ τοὺς σοφοὺς A^b.
 καὶ τούτων H^a.E^b. ἵ γίνηται H^b. μὲν om. H^a.E^b. πάντα A^b.F^b:
 ceteri μάλιστα πάντα. ὁ τὸν om. H^a. ῥ τὰ om. A^b. ἡ τὸ—σοφόν
 om. T.H^a. et pr. E^b. τὸν om. H^a.A^b.F^b. αὐτῆς A^b.

ἤμαλλον εἶναι σοφίαν ἢ τὴν τῶν ἀποβαινόντων ἕνεκεν, καὶ τὴν ἀρχικωτέραν τῆς ὑπηρετούσης μάλλον ὅτι εἶναι σοφίαν· οὐ γὰρ δεῖν ἐπιτάττεσθαι ὡς τὸν σοφὸν ἀλλ' ἐπιτάττειν, καὶ τοῦ τοῦτον ἐτέρῳ ὑπειθεσθαι, ἀλλὰ τοῦτ' ὅν ἦττον σοφόν. Τὰς μὲν οὖν ὑπολήψεις ² τοιαύτας καὶ τοσαύτας ἔχομεν περὶ ³ τῆς σοφίας καὶ τῶν σοφῶν, τούτων δὲ τὸ μὲν ⁴ πάντα ἐπίστασθαι τῷ μάλιστα ἔχοντι τὴν ⁵ καθόλου ἐπιστήμην ἀναγκαῖον ὑπάρχειν· οὗτος γὰρ οἶδέ ⁶ πως ⁷ πάντα τὰ ὑποκείμενα. Σχεδὸν ⁸ δὲ καὶ χαλεπώτατα ταῦτα γνωρίζειν τοῖς ἀνθρώποις, τὰ μάλιστα καθόλου· πορρωτάτω γὰρ τῶν αἰσθήσεων ἐστίν. Ἀκριβέστεται ⁹ δὲ τῶν ἐπιστημῶν αἱ μάλιστα τῶν πρώτων εἰσίν· αἱ γὰρ ἐξ ἐλαττόνων ἀκριβέστεραι τῶν ἐκ ¹⁰ προσθέσεως ¹¹ λαμβανομένων, οἷον ἀριθμητικὴ γεωμετρίας. Ἀλλὰ μὴν καὶ διδασκαλική γε ἢ τῶν αἰτιῶν θεωρητικὴ μάλλον· οὗτοι γὰρ διδάσκουσιν οἱ τὰς αἰτίας λέγοντες περὶ ἑκάστων. ¹² Τὸ δ' εἰδέναι καὶ τὸ ἐπίστασθαι αὐτῶν ἕνεκα μάλισθ' ὑπάρχει τῇ τοῦ μάλιστα ἐπιστητοῦ ἐπιστήμῃ. Ὁ γὰρ τὸ ἐπίστασθαι δι' ¹³ αὐτὸ αἰρούμενος τὴν μάλιστα ἐπιστήμην ¹⁴ μάλιστα αἰρήσεται, τοιαύτη δ' ἐστὶν ἢ τοῦ μάλιστα ἐπιστητοῦ, μάλιστα δ' ἐπιστητὰ τὰ πρώτα καὶ ¹⁵ τὰ αἴτια· διὰ γὰρ ταῦτα καὶ ἐκ τούτων τὰλλα γνωρίζεται, ἀλλ' οὐ ταῦτα διὰ τῶν ὑποκειμένων. Ἀρχικωτάτη δὲ τῶν ἐπιστημῶν, καὶ μάλλον ἀρχικὴ τῆς ὑπηρετούσης, ἢ γνωρίζουσα τίνος ἕνεκὲν ¹⁶ ἐστὶ πρακτέον ἑκάστων· τοῦτο δ' ἐστὶ τὰγαθὸν ¹⁷ ἐν ἐκάστοις, ὅλως ¹⁸ δὲ τὸ ἄριστον ἐν τῇ φύσει πάσῃ. Ἐξ ἀπάντων οὖν τῶν εἰρημένων ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην πίπτει τὸ

¹ μάλλον om. H^a. et pr. E^b. ² εἶναι om. A^b. ³ ὡς τὸν om. pr. E.
⁴ οὐκ αὐτὸν A^b. et rc. E^b. ⁵ ὑπείθεσθαι pr. A^b. ⁶ τοσαύτας καὶ τοιαύτας H^a. om. καὶ τοσαύτας A^b. ⁷ τῆς om. A^b. ⁸ ἅπαντα A^b, om. F^b.
⁹ καθόλου] κατὰ πάντων F^b. ¹⁰ πως] πῶς ἔχει A^b. ¹¹ ἅπαντα E.H^a.E^b.
¹² δὲ] γὰρ T. ¹³ ταῦτα add. E.T.H^a.A^b.E^b. cum iisdem omisi ἐστὶ ante τὰ. ¹⁴ τε A^b.F^b. ¹⁵ προσθέσεως codices. ¹⁶ λαμβανομένων A^b: ceteri λεγομένων. ¹⁷ ἐκάστων E.H^a. ¹⁸ τὸ δ'] τότε A^b. ¹⁹ αὐτὸ A^b.F^b.
²⁰ μάλλον αἰρ. T. ²¹ τὰ post καὶ om. A^b. ²² ἕνεκα E.F^b. ²³ πρακτέον ἑκάστων ἐστὶ F^b, ἐστὶ πρακτέον ἑκάστων H^a.A^b.E^b. ²⁴ ἐν ἐκάστοις A^b. et rc. E^b: ceteri ἐκάστων. ²⁵ δὲ om. H^a.

ζητούμενον ὄνομα· δεῖ γὰρ ^ν ταύτην τῶν πρώτων ἀρχῶν καὶ αἰτιῶν εἶναι θεωρητικὴν· καὶ γὰρ τὰ γαθὸν καὶ τὸ οὐ ἔνεκα ^ω ἐν τῶν αἰτιῶν ἐστίν. ^υ Ὅτι δ' οὐ ^χ ποιητικὴ, δηλὸν ^γ καὶ ἐκ 9 τῶν πρώτων φιλοσοφησάντων. Διὰ γὰρ τὸ θαυμάζειν οἱ ἄνθρωποι καὶ νῦν καὶ τὸ πρῶτον ἤρξαντο φιλοσοφεῖν, ἐξ ἀρχῆς μὲν τὰ πρόχειρα τῶν ^α ἀπόρων θαυμάσαντες, εἶτα κατὰ μικρὸν οὕτω ^β προϊόντες καὶ περὶ τῶν ^γ μειζόνων διαπορήσαντες, οἷον περὶ ^δ τε τῶν τῆς σελήνης παθημάτων καὶ τῶν περὶ τὸν ἥλιον καὶ ^ε περὶ ἄστρον καὶ περὶ τῆς τοῦ παντός 10 γενέσεως. Ὁ δ' ἀπορῶν καὶ θαυμάζων οἶεται ἀγνοεῖν. Διὸ καὶ φιλόμυθος ^ο ὁ φιλόσοφός πῶς ἐστίν· ὁ γὰρ μῦθος σύγκειται ἐκ θαυμασίων. Ὡστ' εἴπερ διὰ τὸ φεύγειν τὴν ἀγνοίαν ἐφιλοσόφησαν, φανερόν ὅτι διὰ τὸ εἰδέναι τὸ ἐπίστασθαι 11 ἐδίωκον, καὶ οὐ χρήσεώς τινος ἔνεκεν. Μαρτυρεῖ ^ε δὲ αὐτὸ τὸ συμβεβηκός· σχεδὸν γὰρ πάντων ὑπαρχόντων τῶν ἀναγκαίων καὶ πρὸς ῥαστώνην καὶ διαγωγὴν ἢ τοιαύτη φρόνησις ἤρξατο ζητεῖσθαι. Δηλὸν οὖν ὡς δι' οὐδεμίαν αὐτὴν ζητούμεν χρειάν ἐτέραν, ἀλλ' ὥσπερ ἄνθρωπός φαμεν ἐλεύθερος ὁ 12 εἰς αὐτοῦ ἔνεκα καὶ μὴ ἄλλου ^δ ὢν, οὕτω καὶ ^ε αὕτη μόνῃ ἐλευθέρα οὖσα τῶν ἐπιστημῶν· μόνῃ γὰρ αὕτῃ ^κ αὐτῆς ἔνεκὲν 12 ἐστίν. Διὸ καὶ δικαίως ^λ ἂν οὐκ ἀνθρωπίνῃ νομίζοιτο αὐτῆς ἢ κτῆσις· πολλαχῇ γὰρ ἢ φύσις δούλη τῶν ἀνθρώπων ἐστίν, ὥστε κατὰ Σιμωνίδην θεὸς ἂν μόνος τοῦτο ^μ ἔχοι γέρας, ἀνδρα δ' οὐκ ἄξιον ^ν μὴ οὐ ζῆτεῖν τὴν καθ' αὐτὸν ἐπιστήμην. 13 Εἰ ^ο δὲ λέγουσιν ^π τι οἱ ποιηταὶ καὶ πέφυκε φθονεῖν τὸ θεῖον, ἐπὶ ^ρ τούτου ^σ συμβαίνειν μάλιστα εἰκὸς καὶ δυστυχεῖς εἶναι πάντας τοὺς περιττοῦς. Ἀλλ' οὔτε τὸ θεῖον ^ς φθονερόν ἐν-

^ν αὐτὴν Ab. ^ω ἐν om. F^b. ^χ ποιητικὴν H^a. ^γ καὶ om. T. ^α ἀπόρων Ab. ^β προϊόντες H^a. ^γ μειζόνων οὕτω διαπορήσαντες H^a. ^δ τε et τῆς om. H^a. ^ε περὶ ἄστρον Ab: ceteri ἄστρα. ^ο ὁ om. Ab. ^ε δὲ] δὲ καὶ T. ^ε αὐτοῦ Ab. ^δ ὢν om. T. ^ε αὕτη ἐλευθέρα μόνῃ οὖσα H^a, αὐτὴν ὡς μόνῃ οὖσαν ἐλευθέραν Ab. ^κ αὐτῆς Ab. ^λ ἂν] μὴ E, om. H^a, F^b. ^μ ἔχοι τὸ γέρας omnes præter Ab. ^ν μὴ] τὸ μὴ Ab. idem add. οὐ. ^ο δὲ Ab: ceteri δὲ. ^π τι οἱ] πη E. ^ρ τούτω H^a. ^ς συμβαίνειν Ab: ceteri συμβῆναι. ^ς ἐνδέχεται φθονερόν F^b.

δέχεται εἶναι, ἀλλὰ ^ικαὶ κατὰ τὴν παροιμίαν ^νπολλὰ ψεύ-
δονται ἀοιδοί, οὔτε τῆς τοιαύτης ἄλλην χρὴ νομίζειν τιμιω-
τέραν. Ἡ γὰρ θειοτάτη καὶ τιμιωτάτη. Τοιαύτη δὲ διχῶς ¹⁴
ἂν εἴη ^ωμόνον ἢν ^ςτε γὰρ μάλιστ' ἂν ^υὁ θεὸς ^ςἔχοι, θεία
τῶν ἐπιστημῶν ἐστί, καὶ ^αεἴ τις τῶν θείων ^βεἴη. ^ςΜόνη δ'
αὕτη τούτων ἀμφοτέρων τετύχηκεν· ὁ τε γὰρ θεὸς δοκεῖ τῶν
αἰτίων ^δπᾶσιν εἶναι καὶ ἀρχὴ τις, καὶ τὴν τοιαύτην ἢ μόνος
ἢ μάλιστ' ^ςἂν ἔχοι ^ςὁ θεός. Ἀναγκαιότεραι μὲν οὖν πᾶσαι
^ςταύτης, ἀμείνων δ' οὐδεμία. Δεῖ μέντοι ^βπὼς καταστήναι ¹⁵
τὴν ^ικτῆσιν αὐτῆς εἰς τοῦναντίον ἡμῖν τῶν ἐξ ἀρχῆς ^κζητή-
σεων. Ἀρχονται μὲν γάρ, ὥσπερ εἶπομεν, ἀπὸ τοῦ θαυμά-
ζειν ¹πάντες εἰ οὕτως ἔχει, καθάπερ τῶν θαυμάτων ταυτό-
ματα τοῖς μήπω τεθεωρηκόσι τὴν αἰτίαν, ἢ περὶ τὰς τοῦ
ἡλίου τροπὰς ^μἢ τὴν τῆς διαμέτρου ἀσυμμετρίαν· θαυμα-
στὸν γὰρ εἶναι δοκεῖ πᾶσιν, εἴ τι ^ατῷ ἐλαχίστῳ ^ομὴ με-
τρεῖται. Δεῖ ^ρδὲ εἰς τοῦναντίον καὶ τὸ ἄμεινον κατὰ τὴν ¹⁶
παροιμίαν ἀποτελεσθῆσαι, καθάπερ καὶ ἐν τούτοις ὅταν μά-
θωσιν· οὐθὲν γὰρ ^αἂν ^ςοὕτω θαυμάσειεν ἀνὴρ γεωμετρικὸς
ὥς ^ςεἰ γένοιτο ἡ διάμετρος μετρητή. Τίς μὲν οὖν ἡ φύσις
^ιτῆς ἐπιστήμης τῆς ζητουμένης, εἴρηται, καὶ τίς ὁ σκοπὸς οὗ
δεῖ τυγχάνειν τὴν ζήτησιν καὶ τὴν ὅλην μέθοδον.

Ἐπεὶ δὲ φανερόν ὅτι τῶν ἐξ ἀρχῆς αἰτίων δεῖ λαβεῖν ³
ἐπιστήμην (τότε γὰρ εἶδέναι φαμέν ἕκαστον, ὅταν τὴν πρῶ-
την αἰτίαν οἴωμεθα γνωρίζειν), τὰ δ' αἷτια λέγεται τετρα-
χῶς, ὧν μίαν μὲν αἰτίαν φαμέν εἶναι τὴν οὐσίαν καὶ τὸ τί
ἦν εἶναι (ἀνάγεται γὰρ τὸ διὰ τί ^νεἰς τὸν λόγον ἔσχατον,

^ι καὶ add. Ab. ^ν πολλοὶ Ha. ^ω μόνη Ab. ^ς τε] τινα T. ^υ ὁ
om. Ab. ^ς ἔχει Ha. ^α ἦτις E. ^β ἐστὶ Ab. ^ς μόνον Eb. ^δ πάν-
των Ha. ^ο ἂν ἔχοι] ἔχει Ha. ^ς ὁ om. T.Ab. ^ς ταύτης Ab: ceteri
αὐτῆς. ^β πὼς post καταστήναι Ha, om. Ab. ^ι τάξιν T.Ha.Eb. ^κ κτῆ-
σεων E. ¹ πάντως Ha. ^μ ἢ τὴν] ἢ περὶ τὴν Ab. ^α τῶν ἐλαχίστων Ha,
τῶν οὐκ ἐλαχίστων E.T.Eb, quorum E in margine γρ. τῷ ἐλαχίστῳ, καὶ
ταύτην μᾶλλον τὴν γραφὴν οἶδεν Ἀλέξανδρος. ^ο μὴ] οὐ Ha. ^ρ δὴ Ab.
^α ἂν om. Ha. ^ς θαυμάσειεν οὕτως E.T.Ha.Eb. ^ς εἰ] εἰ μὴ T. ^ι τῆς
ἐπ. τῆς ζητ. Ab.Fb: ceteri τῆς ζητουμένης ἐπιστήμης. ^ν εἰς] πρῶτον εἰς
omnes præter Ab.

αἴτιον δὲ καὶ ἀρχὴ τὸ διὰ τί πρῶτον), ^ω ἐτέραν δὲ τὴν ὕλην καὶ τὸ ὑποκείμενον, τρίτην ^χ δὲ ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως, τετάρτην δὲ τὴν ἀντικειμένην αἰτίαν ταύτην, ^γ τὸ οὐ ^ζ ἕνεκα καὶ τὰγαθόν· τέλος γὰρ γενέσεως καὶ κινήσεως πάσης τοῦτ' ² ἐστίν. ^α Τεθεώρηται μὲν ^β οὖν ἰκανῶς περὶ αὐτῶν ^ε ἡμῖν ἐν τοῖς περὶ φύσεως, ὅμως ^δ δὲ παραλάβωμεν καὶ τοὺς πρότερον ἡμῶν εἰς ἐπίσκεψιν τῶν ^ο ὄντων ἐλθόντας καὶ φιλοσοφήσαντας περὶ τῆς ἀληθείας. Δῆλον γὰρ ὅτι κἀκείνοι λέγουσιν ἀρχὰς τινὰς καὶ αἰτίας· ἐπελθοῦσιν οὖν ἔσται τι προὔργου τῇ μεθόδῳ τῇ νῦν· ἡ γὰρ ἑτερόν ^ι τι γένος εὐρήσομεν αἰτίας, ³ ἡ ταῖς νῦν λεγομέναις μᾶλλον πιστεύομεν. Τῶν δὲ ^ε πρώτων φιλοσοφησάντων οἱ πλείστοι τὰς ἐν ὕλης ^β εἶδει μόνας φήθησαν ἀρχὰς εἶναι πάντων· ἐξ οὗ γὰρ ἔστιν ἅπαντα τὰ ὄντα, καὶ ἐξ οὗ γίγνεται ^ι πρώτου καὶ εἰς ὃ φθείρεται τελευταῖον, τῆς μὲν οὐσίας ὑπομενούσης, τοῖς δὲ πάθεσι μεταβαλλούσης, τοῦτο στοιχείον καὶ ^κ ταύτην ἀρχὴν φασιν εἶναι τῶν ὄντων, καὶ διὰ τοῦτο ^λ οὔτε γίγνεσθαι οὐθὲν οἴονται οὔτε ἀπόλλυσθαι, ὡς τῆς τοιαύτης φύσεως ἀεὶ σωζομένης, ὥσπερ οὐδὲ τὸν ^μ Σωκράτην φαμέν οὔτε γίγνεσθαι ἀπλῶς, ὅταν γίγνηται καλὸς ἢ μουσικός, οὔτε ἀπόλλυσθαι, ὅταν ^ν ἀποβάλλῃ ταύτας τὰς ἕξεις, διὰ τὸ ὑπομένειν τὸ ὑποκείμενον ⁴ τὸν ^μ Σωκράτην αὐτόν. Οὕτως οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδέν· δεῖ γὰρ εἶναί τινα φύσιν ^ο μίαν ἢ πλείους μιᾶς, ἐξ ὧν γίγνεται ⁵ τὰλλα σωζομένης ἐκείνης. Τὸ μέντοι πλῆθος καὶ τὸ εἶδος τῆς τοιαύτης ἀρχῆς οὐ τὸ αὐτὸ πάντες λέγουσιν, ἀλλὰ Θαλῆς ^ρ μὲν ὁ τῆς τοιαύτης ἀρχηγὸς φιλοσοφίας ὕδωρ ^ι εἶναι φησιν (διὸ καὶ τὴν γῆν ἐφ' ὕδατος ^ρ ἀπεφάνητο εἶναι), λαβὼν ἴσως τὴν ὑπόληψιν ἐκ τοῦ πάντων ὁρᾶν τὴν τροφήν

^ω ἐτέραν Α^β: ceteri μίαν. ^χ δέ] δὲ τὴν Τ. ^γ τὸ] καὶ τὸ Ε.Τ.Η^α.Ε^β. ^ζ ἕνεκα Τ. ^α τεθεώρηται μὲν Α^β. et γρ. Ε, τεθεωρημένον Τ.Η^α: ceteri τεθεωρημένων. ^β οὖν om. Η^α. ^ε ἡμῖν add. Α^β. ^δ δὲ add. Α^β.Ε^β. et γρ. Ε. ^ο ὄντων] αὐτῶν Η^α. ^ι τι om. Τ.Η^α. ^ε πρώτων Ε.Η^α.Ε^β. ^β μόνον εἶδει Η^α.Ε^β. ^ι πρώτον Η^α. ^κ ταῦτα τὴν Ε^β, ταύτην τὴν Τ.Η^α. ^λ οὔτε om. Τ. ^μ utrobique σωκράτη Ε.Τ.Η^α. ^ν ἀποβάλλῃ Α^β. ^ο μίαν Α^β: ceteri ἢ μίαν. ^ρ μὲν om. Τ. ^ι εἶναι φησιν Α^β: ceteri φησὶν εἶναι. ^ρ ἀπεφαίνετο Α^β.

ὑγρὰν οὖσαν καὶ αὐτὸ τὸ θερμὸν ἐκ τούτου γιγνόμενον ^α καὶ
 τούτῳ ^ι ζῶν (τὸ δ' ἐξ οὗ ^ν γίγνεται, τοῦτ' ἐστὶν ἀρχὴ πάν-
 τῶν), διὰ τε δὴ τοῦτο τὴν ὑπόληψιν λαβὼν ταύτην, καὶ διὰ
 τὸ πάντων τὰ σπέρματα τὴν φύσιν ὑγρὰν ἔχειν, τὸ δ' ὕδωρ
^ω ἀρχὴν τῆς φύσεως εἶναι ^x τοῖς ὑγροῖς. Εἰσὶ δέ τινες οἱ ⁶
 καὶ τοὺς ^γ παμπάλαιους καὶ πολὺ πρὸ τῆς νῦν γενέσεως καὶ
 πρώτους θεολογήσαντας οὕτως οἶονται περὶ τῆς φύσεως
^z ὑπολαβεῖν· Ὡκεανὸν ^α τε γὰρ καὶ Τηθὺν ἐποίησαν τῆς γε-
 νέσεως πατέρας, καὶ ^β τὸν ὄρκον τῶν θεῶν ὕδωρ, τὴν καλου-
 μένην ὑπ' αὐτῶν Στύγα τῶν ποιητῶν τιμιώτατον ^δ μὲν γὰρ
 τὸ πρεσβύτατον, ὄρκος δὲ τὸ τιμιώτατόν ἐστιν. Εἰ μὲν οὖν ^γ
 ἀρχαῖα τις αὕτη καὶ παλαιὰ ^ε τετύχηκεν οὕσα περὶ τῆς φύ-
 σεως ἡ δόξα, τάχ' ἂν ἄδηλον εἴη, Θαλῆς μέντοι λέγεται
^ι οὕτως ἀποφήνασθαι περὶ τῆς πρώτης αἰτίας· Ἰππωνα ^ε γὰρ
 οὐκ ἂν τις ἀξιώσειε θεῖναι μετὰ τούτων διὰ τὴν εὐτέλειαν
 αὐτοῦ τῆς διανοίας. Ἀναξιμένης δὲ ἀέρα καὶ Διογένης πρό- ⁸
 τερον ὕδατος καὶ μάλιστα ἀρχὴν τιθέασι τῶν ^h ἀπλῶν σω-
 μάτων, Ἰππασος δὲ πῦρ ὁ Μεταποντίνος καὶ Ἡράκλειτος
^ι ὁ Ἐφέσιος, Ἐμπεδοκλῆς δὲ τὰ τέτταρα, πρὸς τοῖς εἰρημέ-
 νοις γῆν ^k προστιθεὶς τέταρτον· ταῦτα γὰρ αἰεὶ διαμένειν καὶ
 οὐ γίγνεσθαι ἀλλ' ^ι ἢ πλήθει καὶ ὀλιγότῃ συγκρινόμενα καὶ
 διακρινόμενα εἰς ἓν τε καὶ ἐξ ενός. Ἀναξαγόρας δὲ ὁ Κλα- ⁹
 ζομένιος τῇ μὲν ἡλικίᾳ πρότερος ὢν ^m τούτου, τοῖς δ' ἔργοις
 ὕστερος, ἀπείρους εἶναι ⁿ φησι τὰς ἀρχάς· σχεδὸν γὰρ ἅπαντα
 τὰ ὁμοιομερῆ, καθάπερ ὕδωρ ἢ πῦρ, οὕτω γίγνεσθαι καὶ
 ἀπόλλυσθαί φησι συγκρίσει καὶ διακρίσει μόνον, ἄλλως δ'
 οὔτε γίγνεσθαι οὔτ' ἀπόλλυσθαι, ἀλλὰ ^ο διαμένειν αἰδία. Ἐκ ¹⁰

^α καὶ] καὶ τὸ ζῶιον E.T.H^a.E^b. ^ι ζῆν F^b. ^ν γίγνεται τι τοῦτ' H^a.
^ω ἀρχὴ τ. φ. ἐστὶ E.T.H^a.E^b. ^x τῶν ὑγρῶν T. ^γ πάνυ παλαιούς E^b,
 παλαι παλαιούς T, παλαιούς A^b. ^z διαλαβεῖν T. ^α τε om. T. ^β τῶν
 ὄρκων E^b. ^ε στύγα ὑπ' αὐτῶν H^a.E^b. ^δ μὲν om. T. ^ε ἐτύχαιεν H^a.
^ι οὕτως A^b.F^b: ceteri totum tōn trōpon. ^ε γὰρ] μὲν γὰρ E.T.H^a.E^b,
 δ' οὖν F^b. ^h πρώτων H^a.E^b. ^ι ὁ alterum om. A^b. ^k προσθεῖς
 E.T.H^a.E^b.F^b. ^ι ἢ om. A^b. ^m τούτων H^a. ⁿ φησι om. F^b.
^ο μένειν A^b.

μὲν οὖν τούτων ^p μόνην τις αἰτίαν ^q νομίσσειεν ^r ἂν τὴν ἐν ὕλῃς
 εἶδει ^s λεγομένην. Προϊόντων δ' οὕτως, αὐτὸ τὸ πρῶγμα ὥδο-
 ποίησεν αὐτοῖς καὶ συνηνάγκασε ζητεῖν· εἰ γὰρ ὅτι μάλιστα
 πᾶσα ^t φθορὰ καὶ γένεσις ἐκ τινος ἐνὸς ἢ καὶ πλείονων ἐστίν,
 11 διὰ τί τοῦτο συμβαίνει καὶ τί τὸ αἴτιον; Οὐ γὰρ δὴ τὸ
^v γε ὑποκείμενον αὐτὸ ποιεῖ μεταβάλλειν ἑαυτό· λέγω δ' οἶον
 οὔτε τὸ ξύλον οὔτε ὁ χαλκὸς ^w αἴτιος τοῦ μεταβάλλειν ἐκάτε-
 ρον αὐτῶν, οὐδὲ ποιεῖ τὸ μὲν ξύλον κλίνην ὁ δὲ χαλκὸς ἀν-
 δριάντα, ἀλλ' ἑτέρον τι τῆς μεταβολῆς ^x αἴτιον. Τὸ δὲ
 τοῦτο ζητεῖν ἐστὶ τὸ τὴν ἐτέραν ἀρχὴν ζητεῖν, ὡς ἂν ἡμεῖς
 12 φαίμεν, ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως. Οἱ μὲν οὖν πᾶμπαν ἐξ
 ἀρχῆς ἀψάμενοι ^y τῆς μεθόδου τῆς τοιαύτης καὶ ἐν φάσκοντες
 εἶναι τὸ ὑποκείμενον οὐθέν ^z ἐδυσχέραναν ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἔνοι-
^a γε τῶν ἐν λεγόντων, ὥσπερ ἡτηθέντες ^b ὑπὸ ταύτης τῆς
 ζητήσεως, τὸ ἐν ἀκίνητόν φασιν εἶναι καὶ τὴν φύσιν ὅλην οὐ
 μόνον κατὰ γένεσιν καὶ φθοράν (^c τοῦτο μὲν γὰρ ἀρχαῖόν ^d τε
 καὶ πάντες ὁμολόγησαν), ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ^e ἄλλην μετα-
 13 βολὴν ^f πᾶσαν ^g καὶ τοῦτο αὐτῶν ἰδιόν ἐστιν. Τῶν μὲν οὖν
^h ἐν φασκόντων εἶναι τὸ πᾶν οὐθενὶ συνέβη τὴν τοιαύτην
ⁱ συνιδεῖν αἰτίαν, πλὴν ^k εἰ ἄρα Παρμενίδῃ, καὶ τούτῳ κατὰ
 τοσοῦτον ὅσον οὐ μόνον ἐν ἀλλὰ καὶ δύο πως τίθησιν αἰτίας
 14 εἶναι. Τοῖς δὲ ^l δὴ πλείω ποιούσι ^m μᾶλλον ἐνδέχεται λέγειν,
 οἶον ⁿ τοῖς θερμὸν καὶ ψυχρὸν ἢ πῦρ καὶ γῆν· χρώνται γὰρ
 ὡς κινητικὴν ἔχοντι τῷ πυρὶ τὴν φύσιν, ὕδατι δὲ καὶ γῇ καὶ
 τοῖς τοιούτοις ^o τοῦναντίον. Μετὰ δὲ τούτους καὶ τὰς τοιαύ-
 τας ἀρχάς, ὡς οὐχ ἱκανῶν ^p οὐσῶν γεννηῆσαι τὴν τῶν ὄντων

^p μόνον H^a. ^q νοήσειεν H^a.E^b, εἶναι νομίσσειεν T. ^r ἂν ante αἰτίαν
 F^b, om. A^b. ^s λεγ.] παραγομένην H^a. ^t γένεσις καὶ φθορὰ A^b.
^v τε A^b. ^w αἴτιον H^a.E^b. ^x ἴδιον H^a. ^y τῆς τοιαύτης μεθόδου
 H^a. γρ. καὶ ταύτης, ἥτοι τῆς φυσικῆς margo E. ^z ἐδυσχ. ἐν ἑαυτοῖς
 A^b.F^b. ^a γε om. H^b. ^b ὑπ' αὐτῆς F^b. ^c τοῦτο—ὁμολόγησαν
 om. A^b.F^b. ^d τε om. T. ^e ἄλλην om. H^a.E^b. ^f πᾶσαν A^b.
^g καὶ—ἐστίν om. A^b. ^h ἐν] ἐν μόνον E.T.H^a.E^b. ⁱ ιδεῖν A^b.F^b.
^k εἰ ἄρα] ἐνὶ H^a, ἐνὶ παρὰ E^b. ^l δὴ add. A^b.C^b.F^b. ^m ἐνδέχε-
 ται μᾶλλον H^a. ⁿ τοῖς] τὸ T. ^o ἐναντίον H^a. ^p οὐσῶν
 om. T.

φύσιν, ^α πάλιν ^ι ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, ὥσπερ ἔπομεν, ἀναγκαζόμενοι τὴν ἐχομένην ἐξήτησαν ^α ἀρχήν. Τοῦ ^ι γάρ ¹⁵ εὖ καὶ καλῶς τὰ μὲν ἔχειν τὰ δὲ γίγνεσθαι τῶν ὄντων ἴσως οὔτε πῦρ οὔτε γῆν οὔτ' ^ν ἄλλο τῶν τοιούτων οὐθέν οὔτ' εἰκὸς αἴτιον εἶναι οὔτ' ^ω ἐκείνους οἰηθῆναι· οὐδ' αὖ τῷ αὐτομάτῳ καὶ ^κ τῇ τύχῃ τοσοῦτον ἐπιτρέψαι πρᾶγμα καλῶς ^γ εἶχεν. Νούν ^δ ἤ τις εἰπὼν ^α ἐνεῖναι, καθάπερ ἐν ^β τοῖς ζῴοις, καὶ ἐν ¹⁶ τῇ φύσει ^ε τὸν αἴτιον ^δ τοῦ κόσμου καὶ τῆς τάξεως ^ε πάσης οἶον νήφων ἐφάνη παρ' ^ι εἰκῇ λέγοντας τοὺς πρότερον. Φα- ¹⁷ νερῶς ^ε μὲν οὖν Ἀναξαγόραν ἴσμεν ἀψάμενον τούτων τῶν λόγων, ^η αἰτίαν ^ι δ' ἔχει πρότερον ^κ Ἐρμότιμος ὁ Κλαζο- μένιος εἰπεῖν. Οἱ μὲν οὖν οὕτως ὑπολαμβάνοντες ἅμα ¹ τοῦ καλῶς ^α τὴν αἰτίαν ἀρχὴν εἶναι τῶν ὄντων ^ο ἔθεσαν, καὶ τὴν τοιαύτην ὅθεν ἡ κίνησις ὑπάρχει τοῖς οὖσιν. Ὑποπτεύσειε ⁴ δ' ἂν τις Ἡσίοδον πρῶτον ζητῆσαι τὸ τοιοῦτον, καὶ εἰ τις ἄλλος ἔρωτα ἢ ἐπιθυμίαν ἐν τοῖς οὖσιν ἔθηκεν ὡς ἀρχήν, οἶον καὶ Παρμενίδης· ^ρ οὗτος γὰρ κατασκευάζων τὴν τοῦ παντός γένεσιν

^α πρώτιστον μὲν φησιν ἔρωτα θεῶν μητίσαστο πάντων,

Ἡσίοδος ^ι δὲ

πάντων μὲν πρότιστα χάος γένετ', ^α αὐτὰρ ἔπειτα

^ι γαῖ' εὐρύστεργος, —

ἢ δ' ^ν ἔρος, ὅς πάντεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν,

ὡς δέον ἐν τοῖς οὖσιν ὑπάρχειν ^ω τιν' αἰτίαν ἥτις κινήσει καὶ ^κ συνάξει τὰ πρᾶγματα. ^γ Τούτους μὲν οὖν πῶς χρὴ δια- ²

^α πάλιν] πάντες E^b. ^ι ἐπ' H^a. ^α post ἀρχὴν A^b: τουτίσσι τὴν ποιητικὴν τούτων εὖ ἔχειν καὶ καλῶς. ^ι γάρ] μὲν H^a. ^ν ἄλλο τι τῶν A^b. ^ω ἐκείνους εἰκὸς οἰηθῆναι E.T.H^a.E^b. ^κ τῇ add. A^b. ^γ ἔχειν E.S.T. H^a.B^b.C^b. ^ζ δ' εἰ τις E^b. γρ. καὶ νούν δ' εἰ τις margo E. ^α ἐνεῖναι E.T.A^b, ἐν εἶναι rc. E^b: ceteri εἶναι. ^β τοῖς om. E.S.B^b.C^b. ^ε τὸ A^b. ^δ τοῦ A^b: ceteri καὶ τοῦ. ^ε πάσης om. H^a. ^ι οἰκῇ S. ^ε μὲν om. T. ^η αἴτιον E. ^ι δ' ἂν ἔχη H^a.E^b ^κ ὁ κλαζομένιος ἐρμότιμος S. ¹ τῷ H^a. ^α τὴν om. H^a. ^ο γρ. καὶ ἔθεσαν τὴν τοιαύτην, εἰτα ὅθεν ἡ κίνησις margo E. ^ρ οὗτος γὰρ A^b, καὶ γὰρ οὕτως E^b: ceteri καὶ γὰρ οὗτος. ^α πρῶτον E.H^a.A^b.E^b. ^ι δὲ] μὲν H^a. ^α αὐτὸ H^a. ^ι γαῖα γαῖα E. ^ν ἔρος H^a.A^b. ^ω τὴν H^a.A^b. ^κ συνάξει E.T. ^γ τούτοις A^b.

νεῖμαι ^z περὶ τοῦ τίς πρῶτος, ἐξέστω κρίνειν ὕστερον ^a ἐπεὶ δὲ καὶ τὰναντία τοῖς ἀγαθοῖς ἐνόντα ἐφαίνετο ἐν τῇ φύσει, καὶ οὐ μόνον τάξις καὶ τὸ καλὸν ἀλλὰ καὶ ἀταξία καὶ τὸ αἰσχροὺν, καὶ πλείω τὰ κακὰ τῶν ἀγαθῶν καὶ τὰ φαῦλα τῶν καλῶν, οὕτως ἄλλος τις φιλίαν εἰσήνεγκε ^b καὶ νεῖκος, ἐκάτερον ἐκατέρων αἴτιον τούτων. Εἰ γὰρ τις ἀκολουθοίη καὶ ^c λαμβάνοι πρὸς τὴν διάνοιαν καὶ μὴ πρὸς ἃ ψελλίζεται λέγων Ἐμπεδοκλῆς, εὐρήσει τὴν μὲν φιλίαν αἰτίαν ^d οὖσαν τῶν ἀγαθῶν, τὸ δὲ νεῖκος τῶν κακῶν ^e ὥστ' εἴ τις φαίη τρόπον τινα ^f καὶ λέγειν καὶ πρῶτον λέγειν τὸ κακὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν ἀρχὰς Ἐμπεδοκλέα, τάχ' ἂν λέγοι καλῶς, εἴπερ τὸ τῶν ἀγαθῶν ^g ἐπάντων αἴτιον ^h αὐτὸ τὰγαθὸν ἐστὶ ⁱ καὶ τῶν κακῶν τὸ κακόν. Οὗτοι μὲν οὖν, ὥσπερ λέγομεν, καὶ μέχρι τούτου ^k δυοῖν αἰτίαι ^l ἐφήψαντο ^m ὧν ἡμεῖς διωρίσαμεν ἐν τοῖς περὶ φύσεως, τῆς τε ὕλης καὶ τοῦ ὄθεν ἡ κίνησις, ἀμυδρῶς μέντοι καὶ οὐθὲν σαφῶς, ἀλλ' οἶον ἐν ταῖς μάχαις αἱ ἀγύμναστοι ποιοῦσιν ⁿ καὶ γὰρ ἐκεῖνοι περιφερόμενοι τυπτοῦσι πολλάκις καλὰς πληγὰς, ἀλλ' οὔτε ἐκεῖνοι ἀπὸ ἐπιστήμης οὔτε ^o οὗτοι εἰόκασιν ^p εἰδόσι λέγειν ^q ὅ τι λέγουσιν σχεδὸν γὰρ οὐθὲν χρώμενοι φαίνονται τούτοις ἀλλ' ^r ἡ κατὰ ^s μικρόν. Ἀναξαγόρας τε ^t γὰρ μηχανῇ χρῆται τῷ νῷ πρὸς τὴν κοσμοποιίαν, ^u καὶ ὅταν ἀπορήσῃ ^v διὰ τίν' αἰτίαν ἐξ ἀνάγκης ἐστί, τότε ^w παρέλκει αὐτόν, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις πάντα μᾶλλον αἰτιάται τῶν γιγνομένων ἢ νοῦν. Καὶ Ἐμπεδοκλῆς ^x ἐπὶ πλέον μὲν ^y τούτου χρῆται τοῖς αἰτίοις, οὐ μὴν οὐθ' ἱκανῶς, οὐτ' ἐν τούτοις ^z εὐρίσκει τὸ ὁμολογούμενον. 6 Πολλαχοῦ γοῦν αὐτῷ ἡ μὲν φιλία διακρίνει, τὸ δὲ νεῖκος

^z παρὰ H^a. ^a ἐπειδὴ H^b. ^b καὶ τὸ νεῖκος ἐκάτερον ἐκατέρω H^a. ^c λαμβάνει H^a. Ab. ^d οὖσαν om. H^a. Eb. ^e ὥς H^a. ^f καὶ λέγειν καὶ om. H^a. ^g πάντων Ab. ^h αὐτῷ T. ⁱ καὶ—κακόν om. Ab. ^k δυοῖν Ab: vulgo δυεῖν. ^l ἐφήψαντο om. Ab, qui ἡμμένοι φαίνονται post φύσεως. ^m ὥς T. ⁿ αὐτοὶ T. ^o εἰδέναι, omissio λέγειν, Ab. ^p ὅ τι] δ H^a. ^q ἡ om. F^b. ^r γὰρ om. H^a. ^s καὶ ὅταν ἀπορήσῃ] ὅταν γὰρ ἀπορήσει H^a, ὅταν ἀπορήσῃ γὰρ E.T. ^t διὰ—ἐστί om. Ab. et margo E. ^u ἔλκει T.H^a. Eb. et pr. E. ^w ἐπὶ] δὲ ἐπὶ T, μὲν πρὸς H^a. ^x χρῆται τούτου Ab, τούτω χρῆται H^a. ^y ἐξευρίσκει Ab.

συγκρίνει. Ὅταν μὲν γὰρ εἰς τὰ στοιχεῖα ^αδιίστηται τὸ πᾶν ὑπὸ τοῦ νείκου, ^ατό τε πῦρ ^βεἰς ἓν συγκρίνεται καὶ τῶν ἄλλων στοιχείων ἕκαστον· ὅταν δὲ ^γπάλιν ^δπάντα ὑπὸ τῆς φιλίας συνίωσιν εἰς τὸ ἓν, ἀναγκαῖον ^εἐξ ἑκάστου τὰ μόρια διακρίνεσθαι πάλιν. Ἐμπεδοκλῆς μὲν οὖν παρὰ ^ςτούς πρό-7
τερον πρῶτος ταύτην τὴν αἰτίαν διελὼν εἰσήνεγκεν, οὐ μίαν ποιήσας τὴν ^ςτῆς κινήσεως ἀρχὴν ἀλλ' ἑτέρας τε καὶ ἐναντίας. Ἐτι δὲ τὰ ὡς ἐν ὕλης εἶδει λεγόμενα στοιχεῖα τέτταρα 8
πρῶτος εἶπεν· οὐ μὴν χρῆταί γε τέτταρσιν, ἀλλ' ὡς δυσὶν οὖσι ^ημόνοις, πυρὶ μὲν καθ' αὐτό, τοῖς ^θἀντικειμένοις ὡς μιᾷ φύσει, γῇ τε ^ικαὶ ἀέρι καὶ ὕδατι. Λάβοι ^δἄν τις αὐτὸ θεωρῶν ἐκ τῶν ἐπῶν. Οὗτος μὲν οὖν, ὥσπερ λέγομεν, ^κοῦτω 9
τε καὶ ^ιτοσαύτας εἴρηκεν ἀρχάς· Λεύκιππος δὲ καὶ ὁ ἐταῖρος αὐτοῦ Δημόκριτος στοιχεῖα μὲν τὸ πλήρες καὶ τὸ κενὸν εἶναι φασι, ^μλέγοντες τὸ μὲν ὄν τὸ δὲ μὴ ὄν, τούτων δὲ τὸ μὲν πλήρες καὶ στερεὸν τὸ ὄν, τὸ δὲ κενόν ^νγε ^οκαὶ μανὸν τὸ μὴ ὄν (διὸ καὶ οὐθὲν μᾶλλον τὸ ὄν τοῦ μὴ ὄντος εἶναι φασιν, ὅτι οὐδὲ τὸ κενὸν τοῦ σώματος), αἷτια δὲ τῶν ὄντων ^ρταῦτα ὡς ^ϑὑλῆν. Καὶ καθάπερ οἱ ἐν ποιοῦντες τὴν ὑποκειμένην οὐ- 10
σίαν τᾶλλα τοῖς πάθεσιν ^ςαὐτῆς γεννῶσι, τὸ μανὸν καὶ τὸ πυκνὸν ἀρχὰς ^ςτιθέμενοι ^ςτῶν παθημάτων, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οὗτοι τὰς διαφορὰς αἰτίας τῶν ἄλλων εἶναι φασιν. Ταύ- 11
τας μέντοι τρεῖς εἶναι λέγουσι, σχῆμά τε καὶ τάξιν καὶ θέσιν· ^ςδιαφέρειν γάρ ^ωφασι τὸ ὄν ^ςῥυσμῶ καὶ ^ςδιαθιγῇ καὶ τροπῇ μόνον. Τούτων δὲ ὁ μὲν ^ςῥυσμὸς σχῆμά ἐστιν, ἡ δὲ διαθιγῇ τάξις, ἡ δὲ τροπῇ θέσις· διαφέρει ^αγὰρ τὸ μὲν Α τοῦ Ν σχήματι, τὸ δὲ Α Ν τοῦ Ν Α τάξει, τὸ δὲ Ζ τοῦ Ν θέσει. Περὶ δὲ κινήσεως, ὅθεν ἢ πῶς ὑπάρχει τοῖς οὖσι, καὶ 12

^α διίσταται H^a. ^α τότε τὸ E.T. ^β εἰς ἓν om. T. ^γ πάλιν om. H^a.
^δ πάντα om. E.E^b. ^ε ἐξ om. H^a. ^ς τούς] τὸ A^b. ^ς τῆς] τε T.
^η μόνον H^a.E^b. ^ι καὶ post τε om. H^a.E^b. ^κ οὔτως T. ^ι τοιαύτας H^a.
^μ λέγοντες τὸ A^b: ceteri λέγοντες οἶον τὸ. ^ν τε E, om. H^a.A^b.E^b.
^ο καὶ μανὸν om. A^b. ^ρ ταῦτά γε ὡς A^b, ταῦτά ante τῶν T. ^ϑ ὕλη H^a.E^b.
^ς αὐτοῖς E^b. ^ς ποιοῦμενοι H^a. ^ς τῶν παθημάτων ante ἀρχὰς A^b.
^ς διαφέρει E.H^a.E^b. ^ω φησι E.H^a. ^ς ῥοισμῶ A^b. ^ς διαθιγῇ E.T.E^b.
^α ῥοισμὸς A^b. ^α γὰρ om. H^a.

οὗτοι παρατλησίως τοῖς ἄλλοις βαθύμως ὁ ἀφείσαν. Περὶ μὲν ^c οὖν τῶν δύο αἰτιῶν, ὥστερ λέγομεν, ἐπὶ τοσούτον ἔοικεν ἔζητῆσθαι ^d παρὰ τῶν πρότερον.

- 5 Ἐν δὲ τούτοις καὶ πρὸ τούτων οἱ καλούμενοι Πυθαγόρειοι τῶν μαθημάτων ἀψάμενοι ^e πρῶτοι ἑταῦτα ^ε προήγαγον, καὶ ἐντραφέντες ἐν αὐτοῖς τὰς τούτων ἀρχὰς ^h τῶν ὄντων ἀρχὰς ^z ἐφήθησαν εἶναι πάντων. Ἐπεὶ δὲ τούτων οἱ ἀριθμοὶ φύσει πρῶτοι, ἐν δὲ ⁱ τοῖς ἀριθμοῖς ἐδόκειν θεωρεῖν ὁμοιώματα πολλὰ τοῖς οὐσι καὶ γιγνομένοις, μᾶλλον ἢ ἐν πυρὶ καὶ γῇ καὶ ὕδατι, ὅτι τὸ μὲν τοιοῦδι τῶν ἀριθμῶν πάθος δικαιοσύνη, τὸ δὲ τοιοῦδι ^k ψυχὴ καὶ νοῦς, ἕτερον δὲ καιρὸς καὶ τῶν ἄλλων ὡς εἰπεῖν ἕκαστον ὁμοίως ἔτι δὲ τῶν ἁρμονικῶν ἐν ἀριθμοῖς ὁρῶντες ^m τὰ πάθη καὶ τοὺς λόγους, ἐπειδὴ τὰ μὲν ἄλλα τοῖς ἀριθμοῖς ⁿ ἐφαίνετο ^o τὴν φύσιν ἁφομοιωῖσθαι ^p πᾶσαν, οἱ δ' ἀριθμοὶ πάσης τῆς φύσεως πρῶτοι, τὰ τῶν ἀριθμῶν στοιχεῖα τῶν ὄντων στοιχεῖα πάντων ^r εἶναι ὑπέλαβον, καὶ τὸν ὅλον οὐρανὸν ἁρμονίαν εἶναι καὶ ἀριθμόν· καὶ ὅσα ^s εἶχον ὁμολογούμενα ^t δεκνύειν ἔν τε τοῖς ἀριθμοῖς καὶ ταῖς ἁρμονίαις πρὸς τὰ τοῦ οὐρανοῦ πάθη καὶ μέρη καὶ πρὸς τὴν ^v ὅλην ^z διακόσμησιν, ταῦτα συνάγοντες ἐφήρμοττον. Κἂν εἴ τί ^w που ^x διέλειπε, ἵπροσεγγίχοντο τοῦ ^y συνειρομένην ^a πᾶσαν αὐτοῖς εἶναι τὴν πραγματείαν. Λέγω δ' ^b οἶον, ἐπειδὴ τέλειον ἢ δεκάς ^c εἶναι δοκεῖ καὶ πᾶσαν περιειληφέναι τὴν τῶν ἀριθμῶν φύσιν, ^d καὶ τὰ φερόμενα κατὰ τὸν οὐρανὸν δέκα μὲν εἶναι φασιν, ὄντων δὲ ἐννέα ^e μόνον τῶν φανερῶν διὰ τοῦτο δεκάτην

^b ἀφείσαν E^b. ^c οὖν τούτων τῶν F^b. ^d παρὰ τῶν add. A^b. ^e πρῶτον T. H^a. A^b. ^f ταῦτα τε πρ. A^b. C^b. ^g προήγον E. T. H^a. E^b. ^h τῶν] τὰς S. τῶν ὄντων ἀρχὰς om. A^b. ⁱ τοῖς ἀριθμοῖς] τούτοις A^b. ^k ψυχὴ τε καὶ A^b. ^l ἁρμονιών S. H^a. B^b. C^b. E^b. ^m τὰ πάθη] καὶ τὰ πάθη H^a. ⁿ ἐφαίνοντο A^b. ^o τὴν φύσιν om. S. B^b. C^b. ^p ἀφομοιωῖσθαι A^b, ἀφομοιωθῆναι E. S. B^b. C^b. ^q πᾶσιν E. S. H^a. B^b. ^r ὑπέλαβον εἶναι A^b. ^s εἶχεν S. A^b. C^b. ^t δεκνύειν om. A^b. ^v ἄλλην T. H^a. E^b. ^w που om. A^b. ^x διέλειπε S. C^b. E^b, διέλιπον T. ^y προσεγγίχοντο E. ^z συνειρομένην S. B^b. C^b, συνηρμοσμένην E^b. ^a εἶναι πᾶσαν αὐτοῖς T, αὐτοῖς πᾶσαν εἶναι H^a. ^b οἶον om. H^a. ^c εἶναι—φύσιν om. A^b. ^d καὶ τὰ φ.] καταφερόμενα S. ^e μόνων E. H^a. A^b, μὲν μόνον C^b.

τὴν ἀντίχθονα ποιοῦσιν. Διόρισται δὲ περὶ τούτων ἐν ἐτέ-
 ροις ἡμῖν ἀκριβέστερον. Ἄλλ' οὐ δὴ χάριν ἐπερχόμεθα,
 τοῦτό ἐστιν, ὅπως λάβωμεν καὶ παρὰ τούτων τίνας εἶναι τι-
 θέασι τὰς ἀρχὰς καὶ πῶς εἰς τὰς εἰρημένας ἐμπίπτουσιν αἰ-
 τίας. Φαίνονται ἴδῃ καὶ οὗτοι τὸν ἀριθμὸν νομίζοντες ἀρχὴν 5
 εἶναι καὶ ὡς ὕλην τοῖς οὖσι καὶ ὡς πάθη τε καὶ ἔξεις, τοῦ δὲ
 ἀριθμοῦ στοιχεῖα τό ἕτε ἄρτιον καὶ τὸ περιττόν, τούτων δὲ
 τὸ μὲν ^h πεπερασμένον τὸ δὲ ἄπειρον, τὸ δ' ἐν ἑξ ἁμφοτέρων
 εἶναι τούτων (¹ καὶ γὰρ ἄρτιον εἶναι καὶ περιττόν), τὸν δ'
 ἀριθμὸν ἐκ τοῦ ενός, ^k ἀριθμοὺς δέ, καθάπερ εἴρηται, τὸν ὅλον
 σῶρακόν. Ἐτεροὶ δὲ τῶν αὐτῶν τούτων τὰς ἀρχὰς δέκα λέ- 6
 γουσιν εἶναι τὰς κατὰ ¹ συστοιχίαν λεγόμενας, πέρασ ^m καὶ
 ἄπειρον, περιττόν ^m καὶ ἄρτιον, ἐν ^m καὶ πλῆθος, δεξιὸν ^m καὶ
 ἀριστερόν, ἄρρεν ^m καὶ θῆλυ, ἡρεμοῦν ^m καὶ κινούμενον, εὐθὺ
^m καὶ καμπύλον, φῶς ^m καὶ σκότος, ἀγαθὸν ^m καὶ κακόν, τε-
 τράγωνον ^m καὶ ἑτερόμηκες. Ὅνπερ τρόπον ἔοικε καὶ Ἀλ- 7
 κμαίων ὁ Κροτωνιάτης ὑπολαβεῖν, καὶ ἤτοι οὗτος παρ' ἐκεί-
 νων ἢ ἐκείνοι παρὰ τούτου παρέλαβον τὸν λόγον τούτου·
 καὶ γὰρ ⁿ ἐγένετο τὴν ἡλικίαν Ἀλκμαίων ἐπὶ γέροντι Πυθα-
 γόρῃ, ἀπεφάνετο δὲ παραπλησίως τούτοις· φησὶ γὰρ εἶναι
 δύο τὰ παλλὰ τῶν ἀνθρωπίνων, ^o λέγων τὰς ἐναντιότητας οὐχ
 ὥσπερ οὗτοι ^p διωρισμένας ἀλλὰ τὰς τυχοῦσας, οἷον λευκὸν
 μέλαν, γλυκὺ πικρόν, ἀγαθὸν κακόν, ^q μικρὸν μέγα. Ὁὗτος 8
 μὲν ^s οὖν ἀδιορίστως ^t ἐπέρριψε περὶ τῶν λοιπῶν, οἱ δὲ Πυθα-
 γόρειοι καὶ πόσαι καὶ τίνες αἱ ἐναντιώσεις ἀπεφάναντο.
 Παρὰ μὲν οὖν τούτων ^v ἁμφοῖν τοσοῦτον ἔστι λαβεῖν, ὅτι
 τὰναντία ἀρχαὶ τῶν ὄντων· ^w τὸ δ' ὅσαι ^x παρὰ τῶν ἐτέρων,
 καὶ τίνες αὐταὶ εἰσιν. Πῶς μέντοι πρὸς τὰς εἰρημένας αἰτίας 9
 ἐνδέχεται ^y συναγαγεῖν, σαφῶς μὲν οὐ διήρθρωται παρ' ἐκεί-

^f δὲ Ab. Eb. ^g τε add. Ab. ^h ἄπειρον τὸ δὲ πεπερασμένον Ab.
ⁱ καὶ—περιττόν om. Ab. ^k ἀριθμὸν S. ^l συστοιχίαν T. Ab. ^m πέρασ—
 ἑτερόμηκες] καὶ add. Ab. ⁿ ἐγένετο Cb. ἐγένετο τὴν ἡλικίαν et mox ἐπὶ
 γέροντι Πυθαγόρῃ et δὲ om. Ab. ^o λέγω Cb. ^p διωρισμένως S. Bb.
^q μέγα μικρόν Ab. ^r οὕτως Eb. ^s οὖν om. Eb. ^t ἀπέρριψε Cb. Eb.
^v ἁμφοῖν μὲν τοσοῦτον Ab. ^w τὸ—ἐτέρων om. Ab. ^x περὶ Eb.
^y συναγαγεῖν Ab.: ceteri συνάγειν.

νων, εοίκασι δ' ὡς ἐν ὕλης εἶδει τὰ στοιχεῖα τάττειν ἐκ τού-
των γὰρ ὡς ἐνυπαρχόντων συνεστάναι καὶ πεπλάσθαι ²φασὶ
10 τὴν οὐσίαν. Τῶν μὲν οὖν παλαιῶν καὶ πλείω ³λεγόντων τὰ
στοιχεῖα τῆς φύσεως ἐκ τούτων ἰκανόν ἐστι θεωρῆσαι τὴν
διάνοιαν· εἰσὶ δέ τινες οἱ περὶ τοῦ παντὸς ὡς ἂν μιᾶς οὐσης
⁴φύσεως ἀπεφάναντο, τρόπον δὲ οὐ τὸν αὐτὸν πάντες οὔτε
11 τοῦ καλῶς οὔτε τοῦ κατὰ ⁵τὴν φύσιν. Εἰς μὲν οὖν τὴν νῦν
σκέψιν τῶν αἰτίων οὐδαμῶς συναρμόττει περὶ αὐτῶν ὁ λόγος·
οὐ γὰρ ὥσπερ ἔνιοι τῶν φυσιολόγων ἐν ὑποθέμενοι τὸ ὄν
ὁμῶς γεννῶσιν ὡς ἐξ ὕλης τοῦ ἐνός, ἀλλ' ἕτερον τρόπον οὗτοι
λέγουσιν· ἐκεῖνοι μὲν γὰρ προστιθέασι κίνησιν, γεννῶντές
⁶αγε τὸ πᾶν, οὗτοι δὲ ἀκίνητον εἶναι φασιν. Οὐ μὴν ἀλλὰ
12 τοσοῦτόν γε οἰκείον ἐστι τῇ νῦν σκέψει. Παρμενίδης μὲν
⁷γὰρ ἔοικε τοῦ κατὰ ⁸τὸν λόγον ἐνὸς ἄπτεσθαι, Μέλισσος δὲ
τοῦ κατὰ τὴν ὕλην· διὸ καὶ ὁ μὲν πεπερασμένον, ὁ δ' ἄπειρόν
φησιν εἶναι αὐτό· Ξενοφάνης δὲ πρῶτος τούτων ἐνίσας (ὁ
γὰρ ⁹Παρμενίδης τούτου λέγεται μαθητής) οὐθὲν ¹⁰δισσαφῆ-
νισεν, ¹¹οὐδὲ τῆς φύσεως ¹²τούτων οὐδετέρας ἔοικε ¹³θιγεῖν, ἀλλ'
εἰς ¹⁴τὸν ὅλον οὐρανὸν ἀποβλέψας τὸ ἐν εἶναι φησι ¹⁵τὸν
13 θεόν. Ὅσοι μὲν οὖν, καθάπερ εἵπομεν, ¹⁶ἀφετέοι πρὸς τὴν
νῦν ¹⁷παρουῶσαν ζήτησιν, οἱ μὲν δύο καὶ πάμπαν ὡς ὄντες μι-
κρόν ἀγροικότεροι, Ξενοφάνης καὶ Μέλισσος· Παρμενίδης
δὲ μᾶλλον ¹⁸βλέπων ¹⁹ἑοικέ που λέγειν· παρὰ γὰρ τὸ ὄν τὸ
μὴ ὄν οὐθὲν ἀξιῶν εἶναι, ἐξ ἀνάγκης ἐν οἶεται εἶναι τὸ ὄν καὶ
ἄλλο οὐθὲν (περὶ οὗ ²⁰σαφεστέρως ἐν τοῖς περὶ φύσεως εἰρή-
καμεν), ἀναγκαζόμενος δ' ἀκολουθεῖν τοῖς φαινόμενοις, καὶ τὸ
ἐν μὲν κατὰ ²¹τὸν λόγον, πλείω δὲ κατὰ τὴν αἴσθησιν ²²ὑπο-
λαμβάνων εἶναι, δύο τὰς αἰτίας καὶ δύο ²³τὰς ἀρχὰς ²⁴πάλιν

² φησι T.Cb. ³ τὰ στοιχεῖα λεγόντων E.S.T.Ha.Eb. ⁴ φύσεως om. S. τῆς φύσεως T. ⁵ τὴν om. Ha.Eb. ⁶ γε om. S.T.Ab. ⁷ γὰρ om. S. ⁸ τὸν om. T.Ha.Ab.Eb. ⁹ παρμενίδης δε τούτου E.T.Eb. ¹⁰ δισσαφῆ-
σεν T. ¹¹ οὔτε Ab. ¹² τούτων post ἔοικε Ab. ¹³ θιγεῖν ante ἔοικε S.Bb.Cb. ¹⁴ ὅλον τὸν Eb. ¹⁵ τὸν θεόν om. Ab. ¹⁶ οὕτω T. ¹⁷ ἀφετείναντο S.Bb, ἀπεφάναντο Cb. ¹⁸ παρουῶσαν add. Ab. ¹⁹ βλέπων om. E. ²⁰ που λέγειν ἔοικε Eb. ²¹ σαφέστερον T.Ab. ²² τὸν om. T. ²³ ὑπολαβὼν Ab. ²⁴ τὰς ante ἀρχὰς om. Ab. ²⁵ τίθησι πάλιν S.Bb.Cb.

τίθησι, θερμὸν καὶ ψυχρόν, οἷον πῦρ καὶ γῆν λέγων· τούτων δὲ ^ακατὰ μὲν τὸ ὄν τὸ θερμὸν τάττει, θάτερον δὲ κατὰ τὸ μὴ ὄν. Ἐκ μὲν οὖν τῶν εἰρημένων καὶ ^απαρὰ τῶν ^βσυνη-¹⁴ δρευκώτων ἤδη τῷ λόγῳ σοφῶν ^ετοσαῦτα παρειλήφαμεν, παρὰ μὲν τῶν πρώτων σωματικὴν τε τὴν ἀρχήν (ὑδὼρ γὰρ καὶ πῦρ καὶ τὰ τοιαῦτα σώματά ἐστιν), καὶ τῶν μὲν μίαν τῶν δὲ ^δπλείους ἀρχὰς τὰς σωματικάς, ἀμφοτέρων μέντοι ταύτας ^εὡς ἐν ὕλῃς εἶδει τιθέντων, παρὰ δὲ τινων ταύτην τε ^ετὴν αἰτίαν τιθέντων καὶ πρὸς ταύτη τὴν ὅθεν ἡ κίνησις, καὶ ταύτην ^επαρὰ τῶν μὲν μίαν παρὰ τῶν δὲ δύο. Μέχρι μὲν ¹⁵ οὖν τῶν Ἰταλικῶν καὶ χωρὶς ἐκείνων ^ημετριώτερον εἰρήκασιν οἱ ἄλλοι ^ιπερὶ αὐτῶν, πλὴν ὥσπερ εἵπομεν, ^κδυοῖν ¹τε αἰτίαιν τυγχάνουσι κεχρημένοι, καὶ τούτων τὴν ἑτέραν οἱ μὲν μίαν οἱ δὲ δύο ποιοῦσι, τὴν ὅθεν ἡ κίνησις· οἱ δὲ Πυθαγόρειοι δύο μὲν τὰς ἀρχὰς κατὰ τὸν αὐτὸν εἰρήκασι τρόπον, τοσοῦτον ^μδὲ προσεπέθεσαν, ^δκαὶ ἰδίον ^νἐστὶν αὐτῶν, ὅτι τὸ πεπε- ρασμένον καὶ τὸ ἄπειρον ^οκαὶ τὸ ἐν οὐχ ἑτέρας τινὰς φήθη- σαν ^ρεἶναι φύσεις, οἷον πῦρ ἢ γῆν ἢ τι τοιοῦτον ἕτερον, ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἄπειρον καὶ αὐτὸ τὸ ἐν οὐσίαν εἶναι τούτων ὧν κατη- γοροῦνται, διὸ καὶ ἀριθμὸν εἶναι τὴν οὐσίαν ^σἀπάντων. Περί ¹⁶ τε τούτων οὖν ^ττούτον ἀπεφώνησαν τὸν τρόπον, καὶ περὶ τοῦ τί ἐστὶν ἤρξαντο μὲν λέγειν καὶ ὀρίζεσθαι, λίαν δ' ἀπλῶς ἐπραγματεύθησαν. Ὀρίζοντό ^ατε γὰρ ἐπιπολαίως, καὶ ^βπρώτῳ ^γὑπάρξειεν ὁ λεχθεὶς ὅρος, τοῦτ' εἶναι τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος ^δἐνόμιζον, ὥσπερ εἴ τις οἶοιτο ταῦτόν εἶναι διπλάσιον καὶ τὴν δνάδα, ^εδιότι πρῶτον ὑπάρχει τοῖς ^ςἸδυσὶ τὸ διπλάσιον. Ἀλλ' οὐ ταῦτόν ἴσως ^ζἐστὶ τὸ εἶναι διπλα-¹⁷

^α κατὰ μὲν A^b: ceteri τὸ μὲν κατὰ. ^α περὶ E^b. ^β συνεδρευκώτων A^b. ^ε τοσαῦτα A^b: vulgo ταῦτα. ^δ πλ. τὰς ἀρχὰς τὰς A^b. E^b. ^ε ὥσπερ ὕλης εἶδη T. ^ε τὴν ante αἰτίαν om. T. ^ε παρ' ὧν μὲν μίαν παρ' ὧν A^b. ^η μαλακώτερον A^b. F^b, et γρ. E. ^ι περὶ τῶν αὐτῶν E. S. T. B^b. C^b. ^κ δυεῖν T. ¹ τε om. F^b. ^μ δὲ om. T. ^ν ἐστὶν αὐτῶν A^b: vulgo αὐτῶν ἐστίν. ^ο καὶ τὸ ἐν om. E. S. T. B^b. C^b. E^b. ^ρ φύσεις εἶναι E^b. ^σ πάντων A^b. ^τ ἀπεφώνησαν τούτον A^b. ^α τε om. T. ^τ πρώτως A^b. ^υ ὑπάρξειεν T. ^δ ἐνόμιζον A^b: ceteri ἐνόμισαν. ^ε ὅτι S. ^ς δύο A^b. ^ζ ἐστὶ om. E^b, ante ἴσως ponit A^b.

σίφ καὶ δυάδι· εἰ δὲ μή, πολλὰ τὸ ἐν ἔσται, δὲ κακείνοις συνέβαινεν. Παρὰ μὲν οὖν τῶν ^απρότερον καὶ τῶν ἄλλων τοσαῦτα ἔστι λαβεῖν.

- 6 Μετὰ δὲ τὰς εἰρημένας φιλοσοφίας ἡ Πλάτωνος ^βἐγένετο πραγματεία, τὰ μὲν πολλὰ τούτοις ἀκολουθοῦσα, τὰ δὲ καὶ ἴδια παρὰ τὴν τῶν Ἱταλικῶν ἔχουσα φιλοσοφίαν. ²Ἐκ νέου ^γτε γὰρ ^δσυνήθης γενόμενος πρῶτον Κρατύλῳ καὶ ταῖς Ἡρακλειτείοις δόξαις, ὡς ἀπάντων τῶν αἰσθητῶν αἰεὶ ῥεόντων καὶ ἐπιστήμης περὶ αὐτῶν οὐκ οὔσης, ταῦτα μὲν καὶ ὕστερον ^εοὕτως ὑπέλαβεν· Σωκράτους δὲ περὶ μὲν τὰ ἠθικὰ πραγματευομένου, περὶ δὲ τῆς ὅλης φύσεως οὐθέν, ἐν ^ςμέντοι τούτοις τὸ καθόλου ζητοῦντος καὶ περὶ ὀρισμῶν ἐπιστήσαντος πρώτου τὴν διάνοιαν, ^εἐκείνον ἀποδεξάμενος διὰ τὸ τοιοῦτον ὑπέλαβεν ὡς περὶ ἐτέρων τοῦτο ^βγινόμενον καὶ οὐ τῶν αἰσθητῶν τινός· ἀδύνατον γὰρ εἶναι τὸν κοινὸν ^ιὄρον τῶν ³αἰσθητῶν τινός, αἰεὶ γε μεταβαλλόντων. ^κΟὗτος ^ιμὲν οὖν τὰ τοιαῦτα τῶν ὄντων ιδέας προσηγόρευσε, τὰ δ' αἰσθητὰ παρὰ ταῦτα καὶ κατὰ ταῦτα λέγεσθαι πάντα· κατὰ μέθεξιν γὰρ εἶναι τὰ πολλὰ τῶν ^μσυνωνύμων τοῖς εἶδεσιν. Τὴν δὲ μέθεξιν τοῦνομα μόνον ^νμετέβαλεν· οἱ μὲν γὰρ Πυθαγόρειοι ^ομίμησι τὰ ὄντα φασὶν εἶναι τῶν ἀριθμῶν, Πλάτων δὲ ⁴θέξει, ^ρτοῦνομα μεταβαλὼν. Τὴν μέντοι ^qγε μέθεξιν ἢ τὴν μίμησιν, ^ςἥτις ἂν εἴη τῶν εἰδῶν, ^σἀφείσαν ^ςἐν κοινῷ ζητεῖν. ^υἘπὶ δὲ παρὰ τὰ αἰσθητὰ καὶ τὰ εἶδη τὰ μαθηματικὰ τῶν πραγμάτων εἶναι ^φφησι μεταξύ, διαφέροντα τῶν μὲν αἰσθητῶν τῷ αἰδία καὶ ἀκίνητα εἶναι, τῶν δ' εἰδῶν τῷ τὰ μὲν πόλλ' ⁵ἅττα ὅμοια εἶναι τὸ δὲ εἶδος αὐτὸ ἐν ἑκάστῳ μόνον. Ἐπεὶ

^α προτέρων E^b.F^b. ^β ἐγένετο S. ^γ τε om. A^b. ^δ συνήθης γενόμενος A^b: ceteri συγγενόμενος. ^ε οὗτος E, οὔτε B^b. ^ς μέντοι δὲ A^b. ^ε ἐκείνων E^b. ^β γινόμενον καὶ οὐ περὶ τῶν αἰσθητῶν. ἀδύνατον A^b. ^ι ὄρον] λόγον E.S.B^b.C^b.E^b. ^κ οὕτως S.A^b.C^b.E^b. ^ι τὰ μὲν οὖν A^b. ^μ συνωνύμων τοῖς A^b.F^b. et γρ. E: ceteri συνωνύμων ὁμώνυμα τοῖς. ^ν μετέβαλεν T, μετέλαβεν A^b.F^b. μεταβάλλων E^b. ^ο μίμησιν T. ^ρ τοῦνομα μεταβαλὼν om. A^b. ^q γε om. A^b. ^ς ἥτις] τίς E^b. ^σ ἀφήσαν A^b. ^τ ἐκ κοινῶν S.B^b.C^b. ^υ φασὶ E^b. ^φ ἅττα] τὰ A^b, om. F^b.

δ' αἷτια τὰ εἶδη τοῖς ἄλλοις, τὰ κείνων στοιχεῖα ^α πάντων
 φήθη τῶν ὄντων εἶναι στοιχεῖα. Ὡς μὲν οὖν ὕλην τὸ μέγα
 καὶ τὸ μικρὸν εἶναι ἀρχάς, ὡς δ' οὐσίαν τὸ ἔν' ἐξ ἐκείνων
 γὰρ κατὰ μέθεξιν τοῦ ἐνὸς τὰ εἶδη εἶναι τοὺς ἀριθμούς.
 Τὸ μέντοι γε ἐν οὐσίαν εἶναι, καὶ μὴ ἕτερόν ^β γέ τι ^α ὃν λέ-
 γεσθαι ^β ἐν, παραπλησίως τοῖς Πυθαγορείοις ἔλεγε, καὶ τὸ
 τοὺς ἀριθμούς αἰτίους εἶναι τοῖς ^γ ἄλλοις τῆς οὐσίας ὡσαύτως
 ἐκείνοις· τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπείρου ὡς ἐνὸς δυνάδα ποιῆσαι ^δ καὶ
 τὸ ἄπειρον ἐκ μεγάλου καὶ μικροῦ, τοῦτ' ἴδιον καὶ ^ε ὅτι ὁ
 μὲν τοὺς ἀριθμούς παρὰ τὰ αἰσθητά, οἱ δ' ἀριθμούς εἶναι
 φασιν αὐτὰ τὰ πράγματα, καὶ τὰ μαθηματικά μεταξὺ τού-
 των οὐ τιθέασιν. Τὸ μὲν οὖν τὸ ἐν καὶ ^ς τοὺς ἀριθμούς παρὰ
 τὰ πράγματα ποιῆσαι, καὶ μὴ ὥσπερ οἱ ^ε Πυθαγόρειοι, καὶ
 ἡ τῶν εἰδῶν εἰσαγωγή διὰ τὴν ἐν τοῖς λόγοις ἐγένετο σκέψιν
 (οἱ γὰρ πρότεροι διαλεκτικῆς οὐ μετεῖχον), τὸ δὲ δυνάδα
 ποιῆσαι ^η τὴν ἐτέραν φύσιν διὰ τὸ τοὺς ἀριθμούς ἔξω τῶν
 πρώτων εὐφυῶς ἐξ αὐτῆς γεννᾶσθαι, ὥσπερ ἐκ τινος ἐκμα-
 γείου. Καίτοι ^ι συμβαίνει γ' ἐναντίως· οὐ γὰρ εὐλογον οὐ-
 τως. ^κ Οἱ μὲν γὰρ ἐκ τῆς ὕλης πολλὰ ποιοῦσιν, τὸ δ' εἶδος
 ἅπαξ γεννᾷ μόνον, φαίνεται δ' ἐκ μιᾶς ὕλης μία τράπεζα, ὁ
 δὲ τὸ εἶδος ἐπιφέρων εἰς ὧν πολλὰς ποιεῖ. Ὁμοίως δ' ἔχει
 καὶ τὸ ἄρρεν πρὸς τὸ θῆλυ· τὸ μὲν γὰρ ^λ θῆλυ ὑπὸ μιᾶς πλη-
 ροῦται ὀχείας, τὸ δ' ἄρρεν πολλὰ πληροῖ· καίτοι ταῦτα μι-
 μήματα τῶν ἀρχῶν ἐκείνων ἐστίν. Πλάτων μὲν οὖν περὶ
 τῶν ζητουμένων οὕτω ^μ διώρισεν· φανερόν δ' ἐκ τῶν εἰρημένων
 ὅτι δυοῖν αἰτίαι μόνον ^ν κέχρηται, τῇ τε τοῦ τί ἐστι καὶ τῇ
 κατὰ τὴν ὕλην· τὰ γὰρ εἶδη τοῦ τί ἐστίν αἷτια τοῖς ἄλλοις,
 τοῖς δ' εἶδεσι τὸ ἐν. Καὶ τίς ἡ ὕλη ἡ ὑποκειμένη, καθ' ἧς τὰ ^ο
 εἶδη ^ο μὲν ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν τὸ δ' ἐν ἐν τοῖς εἶδεσι λέγεται,

^α ἀπάντων τῶν ὄντων φήθη Αβ. γ γὰρ τὰ κατὰ Τ. ^β γε add. Αβ. Fb.
^α ὃν] τὸ ὃν Ε. ^β ἐν Αβ. Εβ. Fb, om. Τ: ceteri εἶναι. ^γ ὅλοις Τ.
 γρ. τῆς ὅλης οὐσίας Ε. ^δ καὶ τὸ Αβ: ceteri τὸ δ'. ^ε ὅτι Αβ: ceteri ἔτι.
^ς τὸν ἀριθμὸν Αβ. Ηβ. ^ε πυθαγορικοὶ Fb. ^η τὴν] καὶ τὴν Σ. ^ι γε συμ-
 βαίνει Τ. ^κ οἱ Αβ: ceteri νῦν. ^λ θῆλυ add. Αβ. ^μ διώριζε Αβ.
^ν κέχρηται Αβ, κεκλημένος Τ. et, addito ἐστι ante μόνον, ceteri. ^ο μὲν]
 τὰ μὲν omnes præter Αβ.

ῥῥτι ⁹αὐτῇ δυνάς ἐστὶ, τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν. ¹Ἔτι ¹δὲ τὴν τοῦ ²εἰ καὶ τοῦ κακῶς αἰτίαν τοῖς στοιχείοις ἀπέδωκεν ἐκατέρω-
ροις ἐκατέραν, ³ὥσπερ φαμέν καὶ τῶν προτέρων ἐπιζητησαί-
τινας ⁴φιλοσόφων, οἷον Ἑμπεδοκλέα καὶ Ἀναξαγόραν.

- 7 Συντόμως μὲν οὖν καὶ κεφαλαιωδῶς ἐπεληλύθαμεν τίνες τε
καὶ πῶς τυγχάνουσιν εἰρηκότες περὶ τε ⁵τῶν ἀρχῶν καὶ τῆς
ἀληθείας· ὁμῶς δὲ ⁶τοσοῦτόν ⁷γ' ἔχομεν ἐξ αὐτῶν, ὅτι τῶν
λεγόντων περὶ ἀρχῆς καὶ αἰτίας οὐθεὶς ἔξω τῶν ἐν τοῖς ⁸περὶ
φύσεως ἡμῖν διωρισμένων εἴρηκεν, ἀλλὰ πάντες ἀμυδρῶς μὲν
⁹ἐκείνων δὲ πως φαίνονται θιγγάνοντες. Οἱ μὲν γὰρ ὡς
ὑλὴν τὴν ἀρχὴν λέγουσιν, ¹⁰ἂν τε μίαν ¹¹ἂν τε πλείους ὑπο-
θῶσι, καὶ εἰάν τε σῶμα εἰάν τε ¹²ἄσώματον τιθῶσιν, οἷον
Πλάτων μὲν τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν λέγων, οἱ δ' Ἱταλικοὶ
τὸ ἄπειρον, Ἑμπεδοκλῆς δὲ πῦρ καὶ γῆν καὶ ¹³ὑδωρ καὶ
¹⁴ἀέρα, Ἀναξαγόρας δὲ τὴν τῶν ὁμοιομερῶν ἀπειρίαν. Οὗτοί
τε δὴ πάντες τῆς τοιαύτης αἰτίας ἡμμένοι εἰσὶ, καὶ ἔτι ὅσοι
ἀέρα ἢ πῦρ ἢ ὑδωρ ἢ πυρὸς μὲν πυκνότερον ἀέρος δὲ λε-
πτότερον· καὶ γὰρ τοιοῦτόν τινες εἰρήκασιν εἶναι τὸ πρῶτον
στοιχεῖον. Οὗτοι μὲν οὖν ταύτης τῆς αἰτίας ἤψαντο ¹⁵μόνον,
ἕτεροι δὲ τινες ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως, οἷον ὅσοι φιλίαν
¹⁶καὶ νεῖκος ¹⁷ἢ νοῦν ἢ ἔρωτα ποιοῦσιν ἀρχήν. Τὸ δὲ τί ἦν εἶναι
καὶ τὴν οὐσίαν σαφῶς μὲν οὐθεὶς ¹⁸ἀπέδωκε, μάλιστα δ' οἱ τὰ
εἶδη τιθέντες λέγουσιν· οὔτε γὰρ ὡς ¹⁹ὑλὴν τοῖς αἰσθητοῖς τὰ
εἶδη καὶ τὰ ἐν τοῖς εἶδεσιν, οὔθ' ὡς ἐντεῦθεν τὴν ἀρχὴν τῆς
κινήσεως γιγνομένην ὑπολαμβάνουσιν (ἀκινήσιας γὰρ ²⁰αἴτια
μᾶλλον καὶ τοῦ ἐν ἡρεμίᾳ εἶναί φασιν), ἀλλὰ τὸ τί ἦν εἶναι
ἐκάστω τῶν ἄλλων τὰ εἶδη παρέχονται, τοῖς δ' εἶδεσι τὸ
²¹εἶναι. Τὸ δ' οὗ ἕνεκα αἱ πράξεις καὶ αἱ μεταβολαὶ καὶ αἱ κινή-

¹ ὅτι—μικρόν om. Ab. ² 9 δυνάς αὐτῇ T. ³ 1 δὲ] τε καὶ Fb. ⁴ 3 ὥσπερ
Ab Fb: ceteri ὅπερ μᾶλλον. ⁵ 4 φιλοσόφων Ab.Fb: vulgo φιλοσόφους.
5 τῶν ἀρχῶν om. S. ⁶ 6 τοῦτόν S. ⁷ 7 γ' om. Fb.Hb. ⁸ 8 περὶ τῆς φύ-
σεως S.Bb.Cb. ⁹ 9 εἰάν—εἰάν T. ¹⁰ 10 ἄσώματος E.T, ἀσώματος S.Cb.
11 ἀέρα καὶ ὑδωρ Eb. ¹² 12 μόνον om. Eb. ¹³ 13 ἢ νοῦν] καὶ νοῦν E.S.Bb.Cb.
14 ἀποδέδωκε E.S.Bb.Cb. ¹⁵ 15 ὑλὴ Ab. ¹⁶ 16 αἴτια E, αἰτία Eb: ceteri
αἰτίαν, T. post μᾶλλον.

σεις, τρόπον μὲν τινα λέγουσιν αἴτιον, οὕτω δὲ οὐ λέγουσιν, οὐδ' ὄνπερ ^hπέφυκεν. Οἱ μὲν γὰρ νοῦν λέγοντες ¹ἢ φιλίαν ὥς ἀγαθὸν μὲν ^kτι ^lταύτας τὰς αἰτίας τιθέασιν, οὐ μὴν ὥς ἔνεκά γε τούτων ἢ ὃν ἢ γιγνόμενόν τι τῶν ὄντων, ἀλλ' ὥς ἀπὸ τούτων τὰς κινήσεις ^mοὔσας λέγουσιν. Ὡς δ' αὐτως καὶ ⁶οἱ τὸ ⁿἐν ἢ τὸ ὄν φάσκοντες εἶναι τὴν τοιαύτην φύσιν, τῆς ^oμὲν οὐσίας ^pαἰτιόν φασιν εἶναι, οὐ μὴν τούτου γε ἔνεκα ^qἢ εἶναι ἢ γίγνεσθαι. Ὡστε λέγειν ^rτε καὶ μὴ λέγειν πως συμβαίνει αὐτοῖς τὰγαθὸν ^aαἴτιον· οὐ γὰρ ἀπλῶς ἄλλὰ κατὰ ^vσυμβεβηκὸς λέγουσιν. Ὅτι μὲν οὖν ὀρθῶς διώρισται περὶ ⁷τῶν αἰτίων, καὶ ^wπόσα καὶ ποῖα, μαρτυρεῖν εὐόκασιν ἡμῖν καὶ οὗτοι πάντες, οὐ δυνάμενοι θιγεῖν ἄλλης αἰτίας. Πρὸς δὲ τούτοις, ὅτι ζητητέα αἱ ἀρχαὶ ἢ οὕτως ἅπασαι ἢ τινὰ τρόπον ^xτούτων, δῆλον. Πῶς δὲ τούτων ἕκαστος εἴρηκε, καὶ πῶς ἔχει περὶ τῶν ἀρχῶν, τὰς ἐνδεχομένας ἀπορίας μετὰ τοῦτο διέλθωμεν περὶ αὐτῶν.

Ὅσοι μὲν οὖν ἐν ^yτε τὸ πᾶν καὶ ^zμίαν τινὰ φύσιν ὥς ὕλην ⁸τιθέασι, καὶ ταύτην σωματικὴν καὶ μέγεθος ἔχουσιν, δῆλον ὅτι πολλαχῶς ἀμαρτάνουσιν. Τῶν γὰρ σωμάτων τὰ στοιχεῖα τιθέασι μόνον, τῶν δ' ἀσωμάτων οὐ, ^aόντων καὶ ἀσωμάτων. Καὶ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς ἐπιχειροῦντες τὰς αἰτίας λέγειν, καὶ περὶ ^bπάντων φυσιολογοῦντες, τὸ τῆς κινήσεως αἴτιον ἀναιροῦσιν. Ἔτι δὲ τὸ τὴν οὐσίαν μηθενὸς αἰ- ²τίας τιθέναι, μηδὲ τὸ τί ἐστὶ, καὶ πρὸς τούτοις τὸ ῥαδίως τῶν ἀπλῶν σωμάτων ^cλέγειν ἀρχὴν ὅτιοῦν πλὴν γῆς, οὐκ ἐπισκεψάμενοι τὴν ἐξ ἀλλήλων γένεσιν πῶς ποιοῦνται, λέγω δὲ πῦρ ^dκαὶ ^eὔδωρ καὶ γῆν καὶ ἀέρα· τὰ μὲν γὰρ συγκρί-

^h πέφυκε τρόπον. οἱ E. ⁱ ἢ] καὶ Ab. ^k τι] τοι Eb, om. Ab. ^l τὰς αἰτίας ταύτας S.Bb.Cb. ^m οὔσας Ab, τούτων εἶναι S.Bb.Cb, ceteri εἶναι τούτων. ⁿ ἐν ἢ τὸ ἐν Ab. ^o οὐσίας μὲν E.S.Bb.Cb.Eb. ^p φασιν αἴτιον Eb. ^q ἢ ante εἶναι om. Ab. ^r τε om. T. ^a αἴτιον] τοιούτων S.Bb.Cb. ^t ἀλλὰ καὶ κατὰ Cb. ^v συμβεβηκὸς εἶναι λέγουσιν rc. Eb. ^w πόσαι καὶ ποῖαι Eb. ^x τούτων S. ^y τι Hb. ^z μίαν εἶναι τινα E.S.T.Ha.Bb.Cb.Eb. ^a ὄντων καὶ ἀσωμάτων om. Ab. ^b ἀπάντων Ab. ^c λέγειν] εἶναι Eb. ^d καὶ post πῦρ om. Bb. ^e γῆν καὶ ὔδωρ Ab.

3 σει, τὰ δὲ διακρίσει ἐξ ἀλλήλων γίγνεται. Τοῦτο δὲ πρὸς
 τὸ πρότερον εἶναι καὶ ὕστερον διαφέρει πλείστον· ^ιτῇ μὲν
 γὰρ ἂν δόξειε στοιχειωδέστατον εἶναι πάντων ἐξ οὗ γίγνονται
 συγκρίσει πρώτου, τοιοῦτον δὲ τὸ μικρομερέστατον καὶ λε-
 4 πτότατον ἂν εἴη τῶν σωμάτων. Διόπερ ὅσοι πῦρ ἀρχὴν τι-
 θέασι, μάλιστα ὁμολογουμένως ἂν τῷ λόγῳ τούτῳ λέγοιεν.
 Τοιοῦτον δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστος ὁμολογεῖ τὸ στοιχεῖον
 εἶναι ^ητὸ τῶν σωμάτων. Οὐθεὶς ^ιγοῦν ^κτῶν ὕστερον ἡξίωσε
 καὶ ἐν λεγόντων γῆν εἶναι στοιχεῖον, δηλονότι διὰ τὴν μεγα-
 5 λομέρειαν. Τῶν δὲ τριῶν ^ιστοιχείων ἕκαστον εἵληφε κριτὴν
^μτινα· οἱ μὲν ^ηγὰρ πῦρ, οἱ δ' ὕδωρ, οἱ δ' ἀέρα τοῦτ' εἶναί
 φασιν. Καίτοι διὰ τί ποτ' οὐ ^οκαὶ τὴν γῆν λέγουσιν, ὥσ-
 περ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων; Πάντα γὰρ εἶναι ^ρφασι γῆν.
 6 Φησὶ δὲ καὶ Ἡσίοδος τὴν γῆν πρώτην ^ιγενέσθαι τῶν σωμά-
 των· οὕτως ἀρχαίαν καὶ δημοτικὴν ^ισυμβέβηκεν εἶναι τὴν
 ὑπόληψιν. Κατὰ μὲν οὖν τοῦτον τὸν λόγον οὗτ' εἴ τις τού-
 των ^ςτι λέγει πλὴν πυρός, οὗτ' εἴ τις ἀέρος μὲν πυκνότερον
 τοῦτο τίθησιν ὕδατος δὲ λεπτότερον, οὐκ ὀρθῶς ἂν λέγοι.
 7 Εἰ δ' ἔστι τὸ τῇ γενέσει ^ιὑστερον τῇ φύσει πρότερον, τὸ
 δὲ ^νπεπεμμένον καὶ συγκεκριμένον ὑστερον τῇ γενέσει, τὸν-
 αντίον ἂν εἴη τούτων, ὕδωρ μὲν ἀέρος πρότερον, γῆ δὲ ὕδα-
 τος. Περὶ μὲν οὖν τῶν μίαν τιθεμένων αἰτίαν οἷαν εἵπομεν,
 ἔστω ταῦτ' εἰρημένα· τὸ δ' αὐτὸ καὶ εἴ τις ^ωταῦτα πλείω
 τίθησιν, οἷον Ἐμπεδοκλῆς τέτταρά φησιν εἶναι σώματα τὴν
 8 ὕλην. Καὶ γὰρ τούτῳ τὰ μὲν ταῦτα τὰ δ' ἴδια συμβαίνειν
 ἀνάγκη. Γιγνόμενά τε γὰρ ἐξ ἀλλήλων ὁρῶμεν ὥς οὐκ αἰ
 διαμένοντος πυρὸς καὶ γῆς τοῦ αὐτοῦ σώματος (εἴρηται δὲ ἐν

^ι τῇ A^b, πῇ E, γῇ S.B^b.C^b, πῦρ T.E^b: vulgo deest. margo E. γρ. τί
 μὲν καὶ νῦν μὲν, ἔστιν ὅτε καὶ τῇ μὲν. ^ς ἕκαστον ὁμολογεῖτο A^b. ^η τὸ
 alterum om. A^b. ^ι γὰρ B^b.E^b. ^κ τῶν ὑστ. ἡξίωσε καὶ] ἡξίωσε τῶν A^b.
^ι ἕκαστον στοιχείων E.T.C^b, ἕκαστον στοιχείων S.B^b.E^b. ^μ τινα om. A^b.
^η γὰρ τὸ πῦρ E^b. ^ο καὶ] δὲ A^b. ^ρ φασι τὴν γῆν T.B^b.E^b. ^ι γεγενή-
 σθαι A^b. ^ι συμβέβηκεν εἶναι] εἶχε A^b. ^ς τι post λέγει A^b, om. E^b.
^ι πρότερον τῇ φύσει ὑστερον A^b.F^b.H^b. ^ν πεπεμμένον T. ^ω πλείω
 ταῦτα S.

τοῖς περὶ φύσεως περὶ αὐτῶν)· καὶ περὶ τῆς τῶν ^κκινουμένων
αἰτίας, πότερον ἐν ἡ δύο θετέον, ἢ οὐτ' ὀρθῶς οὔτε ^αεὐλόγως
οἰητέον εἰρησθαι παντελῶς. ^{α'}Ὀλως τε ἀλλοιώσιν ἀναιρεῖ-9
σθαι ἀνάγκη τοῖς οὕτω λέγουσιν· οὐ γὰρ ἐκ θερμοῦ ψυχρὸν
οὐδὲ ἐκ ψυχροῦ θερμὸν ^βἔσται. Τί γὰρ ^γἂν αὐτὰ πάσχοι
τὰναντία, καὶ τίς ^δἂν εἴη μία φύσις ἡ γιγνομένη πῦρ καὶ
ὑδωρ; Ὁ ἐκεῖνος οὗ φησιν. Ἀναξαγόραν ^{δ'} εἴ τις ^εὑπο-10
λάβοι δύο λέγειν στοιχεῖα, μάλιστ' ἂν ὑπολάβοι κατὰ λό-
γον, ὃν ἐκεῖνος αὐτὸς μὲν ^ς οὐ ^ε διήρθρωσεν, ἠκολούθησε μέντ'
ἂν ἐξ ἀνάγκης τοῖς ^ηἐπάγουσιν αὐτόν. Ἀτόπου γὰρ ὄντος ^ι
καὶ ἄλλως τοῦ φάσκειν μεμῖχθαι τὴν ἀρχὴν πάντα, καὶ διὰ
τὸ συμβαίνειν ἄμικτα δεῖν προϋπάρχειν, καὶ διὰ τὸ μὴ πε-
φυκέναι τῷ τυχόντι μίγνυσθαι τὸ τυχόν, πρὸς δὲ τούτοις
ὅτι τὰ πάθη καὶ τὰ συμβεβηκότα χωρίζοιτ' ἂν τῶν οὐσιῶν
(τῶν γὰρ αὐτῶν μίξις ἐστὶ καὶ χωρισμός), ὅμως εἴ τις ἀκο-
λουθήσειε συνδιαρθρῶν ^α βούλεται λέγειν, ἴσως ἂν φανείη
καινοπρεπεστέρας λέγων. Ὅτε γὰρ οὐθέν ἦν ^ιἀποκεκριμέ-12
νον, δηλὸν ὡς οὐθέν ἦν ἀληθὲς εἰπεῖν κατὰ τῆς οὐσίας ^κἐκεί-
νης, λέγω ^{δ'} ^ιοἶον ὅτι οὔτε λευκὸν οὔτε μέλαν ἢ φαιὸν ^μἢ
ἄλλο χρῶμα, ἀλλ' ^ηἄχρων ^ο ἦν ἐξ ἀνάγκης· εἶχε γὰρ ἂν τι
^ρτούτων τῶν χρωμάτων. Ὅμοιως δὲ καὶ ἄχρμον, ^ικαὶ τῷ ^ι
αὐτῷ λόγῳ ^ςτούτῳ οὐδὲ ^εἄλλο ^ιτι τῶν ὁμοίων οὐθέν· οὔτε
γὰρ ποῖόν τι οἶόν τε αὐτὸ εἶναι οὔτε ποσὸν οὔτε τί. Τῶν
^γγὰρ ἐν μέρει ^ωτι λεγομένων εἰδῶν ὑπῆρχεν ἂν ^καὐτῷ, ^ςτούτο
δὲ ἀδύνατον μεμιγμένων γε πάντων· ἥδη γὰρ ἂν ἀπεκέκριτο,
φησὶ ^{δ'} εἶναι μεμιγμένα πάντα πλὴν τοῦ νοῦ, τούτον δὲ
ἀμειγῇ μόνον καὶ καθαρὸν. Ἐκ ^εδὴ τούτων συμβαίνειν λέ-14

^κκινούντων Ab: ceteri κινουμένων. γ οὐτ'] δ οὐτ' Ab. α εὐλόγως S.T.Bb.Cb.Eb. et pr. E. α' ὀλως—φησιν om. Ab. β ἔστι S.T.Bb. γ αὐτὰ ἂν E.T.Eb. δ εἴη ἂν E.S.Bb.Cb. ε ὑπολαμβάνει Fb. ς οὐ] οὐ σαφῶς Ab. ζ διήρθρωκεν T. η ἐπάγουσιν Ab: ceteri λέγουσιν. ι ἀποκεκρυμμένον S. κ ἐκείνοις Cb. ι οἶον add. Ab. μ ἢ ἄλλο χρῶμα om. Ab. η ἄχροον S.T.Bb.Cb, ἄχρων Eb, ἀχρώματων Ab. ο ἦν om. Ab. ρ τῶν χρωμάτων τούτων Ab. ι καὶ ante τῷ add. Ab. ς τούτο T. ε ἄλλο om. T. ι τι ante τῶν add. Ab. γ γὰρ] δὲ Eb. ω τι λεγομένων om. T. κ αὐτό Eb. γ τούτω Cb. ζ δὴ] δὲ Hb, μέν δὴ Fb.

οὔτοι παραπλησίως τοῖς ἄλλοις ῥαθύμως ὁ ἀφείσαν. Περὶ μὲν ^c οὖν τῶν δύο αἰτιῶν, ὥσπερ λέγομεν, ἐπὶ τοσοῦτον ἔοικεν ἐζητῆσθαι ^d παρὰ τῶν πρότερον.

- 5 Ἐν δὲ τούτοις καὶ πρὸ τούτων οἱ καλούμενοι Πυθαγόρειοι τῶν μαθημάτων ἀψάμενοι ^e πρῶτοι ^f ταῦτα ^g προήγαγον, καὶ ἐντραφέντες ἐν αὐτοῖς τὰς τούτων ἀρχὰς ^h τῶν ὄντων ἀρχὰς ⁱ φήθησαν εἶναι πάντων. Ἐπεὶ δὲ τούτων οἱ ἀριθμοὶ φύσει πρῶτοι, ἐν δὲ ⁱ τοῖς ἀριθμοῖς ἐδόκουν θεωρεῖν ὁμοιώματα πολλὰ τοῖς οὐσι καὶ γιγνομένοις, μᾶλλον ἢ ἐν πυρὶ καὶ γῇ καὶ ὕδατι, ὅτι τὸ μὲν τοιονδὶ τῶν ἀριθμῶν πάθος δικαιοσύνη, τὸ δὲ τοιονδὶ ^k ψυχῇ καὶ νοῦς, ἕτερον δὲ καιρὸς καὶ τῶν ἄλλων ὡς εἰπεῖν ἕκαστον ὁμοίως· ἔτι δὲ τῶν ἁρμονικῶν ἐν ἀριθμοῖς ὁρῶντες ^m τὰ πάθη καὶ τοὺς λόγους, ἐπειδὴ τὰ μὲν ἄλλα τοῖς ἀριθμοῖς ⁿ ἐφαίνετο ^o τὴν φύσιν ^p ἀφωμοιωσθαι ^q πᾶσαν, οἱ δ' ἀριθμοὶ πάσης τῆς φύσεως πρῶτοι, τὰ τῶν ἀριθμῶν στοιχεῖα τῶν ὄντων στοιχεῖα πάντων ^r εἶναι ὑπέλαβον, καὶ τὸν ὅλον οὐρανὸν ἁρμονίαν εἶναι καὶ ἀριθμόν· καὶ ὅσα ^s εἶχον ὁμολογούμενα ^t δεικνύναι ἔν τε τοῖς ἀριθμοῖς καὶ ταῖς ἁρμονίαις πρὸς τὰ τοῦ οὐρανοῦ πάθη καὶ μέρη καὶ πρὸς τὴν ^v ὅλην ^z διακόσμησιν, ταῦτα συνάγοντες ἐφήρμοττον. Κἂν εἴ τί ^w που ^x διέλειπε, ^y προσεγγίχοντο τοῦ ^z συνειρομένην ^a πᾶσαν αὐτοῖς εἶναι τὴν πραγματείαν. Δέγω δ' ^b οἶον, ἐπειδὴ τέλειον ἢ δεκάς ^c εἶναι δοκεῖ καὶ πᾶσαν περιειληφέναι τὴν τῶν ἀριθμῶν φύσιν, ^d καὶ τὰ φερόμενα κατὰ τὸν οὐρανὸν δέκα μὲν εἶναι φασιν, ὄντων δὲ ἐννέα ^e μόνον τῶν φανερῶν διὰ τοῦτο δεκάτην

^b ἀφείσαν Eb. ^c οὖν τούτων τῶν Fb. ^d παρὰ τῶν add. Ab. ^e πρῶτον T.Ha.Ab. ^f ταῦτά τε πρ. Ab.Cb. ^g προήγαγον E.T.Ha.Eb. ^h τῶν] τὰς S. τῶν ὄντων ἀρχὰς om. Ab. ⁱ τοῖς ἀριθμοῖς] τούτοις Ab. ^k ψυχῇ τε καὶ Ab. ^l ἁρμονικῶν S.Ha.Bb.Cb.Eb. ^m τὰ πάθη] καὶ τὰ πάθη Ha. ⁿ ἐφαίνετο Ab. ^o τὴν φύσιν om. S.Bb.Cb. ^p ἀφωμοιωσθαι Ab, ἀφωμοιωθῆναι E.S.Bb.Cb. ^q πᾶσαν E.S.Ha.Bb. ^r ὑπέλαβον εἶναι Ab. ^s εἶχεν S.Ab.Cb. ^t δεικνύναι om. Ab. ^v ὅλην T.Ha.Eb. ^w που om. Ab. ^x διέλειπε S.Cb.Eb, διέλιπον T. ^y προσεγγίχοντο E. ^z συνηρημένην S.Bb.Cb, συνηρμοσμένην Eb. ^a εἶναι πᾶσαν αὐτοῖς T, αὐτοῖς πᾶσαν εἶναι Ha. ^b οἶον om. Ha. ^c εἶναι—φύσιν om. Ab. ^d καὶ τὰ φ.] καταφερόμενα S. ^e μόνων E.Ha.Ab, μὲν μόνον Cb.

τὴν ἀντίχθονα ποιούσιν. Διόρισται δὲ περὶ τούτων ἐν ἐτέ-
 ροις ἡμῖν ἀκριβέστερον. Ἄλλ' οὐ δὴ χάριν ἐπερχόμεθα,
 τοῦτό ἐστιν, ὅπως λάβωμεν καὶ παρὰ τούτων τίνας εἶναι τι-
 θέασι τὰς ἀρχὰς καὶ πῶς εἰς τὰς εἰρημένας ἐμπίπτουσιν αἰ-
 τίας. Φαίνονται ἴδη καὶ οὗτοι τὸν ἀριθμὸν νομίζοντες ἀρχὴν 5
 εἶναι καὶ ὡς ὅλην τοῖς οὖσι καὶ ὡς πάθη τε καὶ ἔξεις, τοῦ δὲ
 ἀριθμοῦ στοιχεῖα τό ὅτε ἄρτιον καὶ τὸ περιττόν, τούτων δὲ
 τὸ μὲν ^h πεπερασμένον τὸ δὲ ἄπειρον, τὸ δ' ἐν ἑξ ἄμφοτέρων
 εἶναι τούτων (¹ καὶ γὰρ ἄρτιον εἶναι καὶ περιττόν), τὸν δ'
 ἀριθμὸν ἐκ τοῦ ἐνός, ^k ἀριθμοὺς δέ, καθάπερ εἴρηται, τὸν ὅλον
 οὐρανόν. Ἐτεροὶ δὲ τῶν αὐτῶν τούτων τὰς ἀρχὰς δέκα λέ- 6
 γουσιν εἶναι τὰς κατὰ ¹ συστοιχίαν λεγόμενας, πέρασ ^m καὶ
 ἄπειρον, περιττόν ^m καὶ ἄρτιον, ἐν ^m καὶ πλῆθος, δεξιὸν ^m καὶ
 ἀριστερόν, ἄρρεν ^m καὶ θῆλυ, ἡρεμούν ^m καὶ κινουμένον, εὐθὺ
^m καὶ καμπύλον, φῶς ^m καὶ σκότος, ἀγαθὸν ^m καὶ κακόν, τε-
 τράγωνον ^m καὶ ἐτερόμηκες. Ὅνπερ τρόπον ἔοικε καὶ Ἀλ- 7
 κμαίων ὁ Κροτωνιάτης ὑπολαβεῖν, καὶ ἦτοι οὗτος παρ' ἐκεί-
 νων ἢ ἐκείνοι παρὰ τούτου παρέλαβον τὸν λόγον τούτον·
 καὶ γὰρ ⁿ ἐγένετο τὴν ἡλικίαν Ἀλκμαίων ἐπὶ γέροντι Πυθα-
 γόρῃ, ἀπεφάνετο δὲ παραπλησίως τούτοις· φησὶ γὰρ εἶναι
 δύο τὰ πολλὰ τῶν ἀνθρωπίνων, ὁ λέγων τὰς ἐναντιότητας οὐχ
 ὥσπερ οὗτοι ^p διωρισμένας ἀλλὰ τὰς τυχοῦσας, οἷον λευκὸν
 μέλαν, γλυκὺ πικρόν, ἀγαθὸν κακόν, ^q μικρὸν μέγα. Ὁὗτος 8
 μὲν ^s οὖν ἀδιορίστως ^t ἐπέρριψε περὶ τῶν λοιπῶν, οἱ δὲ Πυθα-
 γόρειοι καὶ πόσαι καὶ τίνες αἱ ἐναντιώσεις ἀπεφάναντο.
 Παρὰ μὲν οὖν τούτων ^v ἀμφοῖν τοσοῦτον ἔστι λαβεῖν, ὅτι
 τὰναντία ἀρχαὶ τῶν ὄντων· ^w τὸ δ' ὅσαι ^x παρὰ τῶν ἐτέρων,
 καὶ τίνες αὐταὶ εἰσιν. Πῶς μέντοι πρὸς τὰς εἰρημένας αἰτίας 9
 ἐνδέχεται ^y συναγαγεῖν, σαφῶς μὲν οὐ διήθρωται παρ' ἐκεί-

^f δὲ Ab.Eb.^g τε add. Ab.^h ἄπειρον τὸ δὲ πεπερασμένον Ab.ⁱ καὶ—περιττόν om. Ab. ^k ἀριθμὸν S. ¹ συστοιχείαν T.Ab. ^m πέρασ—
 ἐτερόμηκες] καὶ add. Ab. ⁿ ἐγένετο Cb. ἐγένετο τὴν ἡλικίαν et mox ἐπὶγέροντι Πυθαγόρῃ et δὲ om. Ab. ^o λέγω Cb. ^p διωρισμένως S.Bb.^q μέγα μικρόν Ab. ^r οὕτως Eb. ^s οὖν om. Eb. ^t ἀπέρριψε Cb.Eb.^v ἀμφοῖν μὲν τοσοῦτον Ab. ^w τὸ—ἐτέρων om. Ab. ^x περὶ Eb.^y συναγαγεῖν Ab: ceteri συνάγειν.

νων, εοίκασι δ' ὡς ἐν ὕλης εἶδει τὰ στοιχεῖα τάττειν· ἐκ τούτων γὰρ ὡς ἐνυπαρχόντων συνεστάναι καὶ πεπλάσθαι ^zφασὶ 10 τὴν οὐσίαν. Τῶν μὲν οὖν παλαιῶν καὶ πλείω ^aλεγόντων τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως ἐκ τούτων ἰκανόν ἐστι θεωρῆσαι τὴν διάνοιαν· εἰσὶ δέ τινες οἱ περὶ τοῦ παντὸς ὡς ἂν μιᾶς οὐσης ^bφύσεως ἀπεφάναντο, τρόπον δὲ οὐ τὸν αὐτὸν πάντες οὔτε 11 τοῦ καλῶς οὔτε τοῦ κατὰ ^cτὴν φύσιν. Εἰς μὲν οὖν τὴν νῦν σκέψιν τῶν αἰτίων οὐδαμῶς συναρμόττει περὶ αὐτῶν ὁ λόγος· οὐ γὰρ ὥσπερ ἔνιοι τῶν φυσιολόγων ἐν ὑποθέμενοι τὸ ὄν ὁμῶς γεννῶσιν ὡς ἐξ ὕλης τοῦ ενός, ἀλλ' ἕτερον τρόπον οὗτοι λέγουσιν· ἐκεῖνοι μὲν γὰρ προστιθέασι κίνησιν, γεννῶντές ^dγε τὸ πᾶν, οὗτοι δὲ ἀκίνητον εἶναι φασιν. Οὐ μὴν ἀλλὰ 12 τοσοῦτόν γε οἰκείον ἐστὶ τῇ νῦν σκέψει. Παρμενίδης μὲν ^eγὰρ ἔοικε τοῦ κατὰ ^fτὸν λόγον ἐνὸς ἄπτεσθαι, Μέλισσος δὲ τοῦ κατὰ τὴν ὕλην· διὸ καὶ ὁ μὲν πεπερασμένον, ὁ δ' ἄπειρόν φησιν εἶναι αὐτό· Ξενοφάνης δὲ πρῶτος τούτων ἐνίσας (ὁ γὰρ ^g Παρμενίδης τούτου λέγεται μαθητής) οὐθὲν ^hδισαφηνισεν, ⁱοὐδὲ τῆς φύσεως ^kτούτων οὐδετέρας ἔοικε ⁱθιγεῖν, ἀλλ' εἰς ^mτὸν ὅλον οὐρανὸν ἀποβλέψας τὸ ἐν εἶναι φησι ⁿτὸν 13 θεόν. ^oΟὗτοι μὲν οὖν, καθάπερ εἵπομεν, ^pἀφετέοι πρὸς τὴν νῦν ^qπαρουῶσαν ζήτησιν, οἱ μὲν δύο καὶ πάμπαν ὡς ὄντες μικρόν ἀγροικότεροι, Ξενοφάνης καὶ Μέλισσος· Παρμενίδης δὲ μᾶλλον ^rβλέπων ^sἔοικέ που λέγειν· παρὰ γὰρ τὸ ὄν τὸ μὴ ὄν οὐθὲν ἀξιῶν εἶναι, ἐξ ἀνάγκης ἐν οἶεται εἶναι τὸ ὄν καὶ ἄλλο οὐθὲν (περὶ οὗ ^tσαφεστέρως ἐν τοῖς περὶ φύσεως εἰρήκαμεν), ἀναγκαζόμενος δ' ἀκολουθεῖν τοῖς φαινομένοις, καὶ τὸ ἐν μὲν κατὰ ^vτὸν λόγον, πλείω δὲ κατὰ τὴν αἴσθησιν ^wὑπολαμβάνων εἶναι, δύο τὰς αἰτίας καὶ δύο ^xτὰς ἀρχὰς ^yπάλιν

^z φησὶ T.Cb. ^a τὰ στοιχεῖα λεγόντων E.S.T.H^a.Eb. ^b φύσεως om. S, τῆς φύσεως T. ^c τὴν om. H^a.Eb. ^d γε om. S.T.A^b. ^e γὰρ om. S. ^f τὸν om. T.H^a.A^b.Eb. ^g παρμενίδης δὲ τούτου E.T.E^b. ^h δισαφηνισεν T. ⁱ οὐτε A^b. ^k τούτων post ἔοικε A^b. ⁱ θιγεῖν ante ἔοικε S.B^b.C^b. ^m ὅλον τὸν Eb. ⁿ τὸν θεόν om. A^b. ^o οὕτω T. ^p ἀφετείναντο S.B^b, ἀπεφάναντο C^b. ^q παρουῶσαν add. A^b. ^r βλέπων om. E. ^s που λέγειν ἔοικε Eb. ^t σαφέστερον T.A^b. ^v τὸν om. T. ^w ὑπολαβὼν A^b. ^x τὰς ante ἀρχὰς om. A^b. ^y τίθησι πάλιν S.B^b.C^b.

τίθησι, θερμὸν καὶ ψυχρόν, οἶον πῦρ καὶ γῆν λέγων· τούτων δὲ ^ακατὰ μὲν τὸ ὄν τὸ θερμὸν ἀτάττει, θάτερον δὲ κατὰ τὸ μὴ ὄν. Ἐκ μὲν οὖν τῶν εἰρημένων καὶ ^απαρὰ τῶν ^βσυνη- ¹⁴ δρευκώτων ἤδη τῷ λόγῳ σοφῶν ^γτοσαῦτα παρειλήφαμεν, παρὰ μὲν τῶν πρώτων σωματικὴν τε τὴν ἀρχὴν (ὑδὼρ γὰρ καὶ πῦρ καὶ τὰ τοιαῦτα σώματά ἐστιν), καὶ τῶν μὲν μίαν τῶν δὲ ^δπλείους ἀρχὰς τὰς σωματικάς, ἀμφοτέρων μέντοι ταύτας ^εὡς ἐν ὕλης εἶδει τιθέντων, παρὰ δὲ τινων ταύτην τε ^ςτὴν αἰτίαν τιθέντων καὶ πρὸς ταύτῃ τὴν ὅθεν ἡ κίνησις, καὶ ταύτην ^επαρὰ τῶν μὲν μίαν παρὰ τῶν δὲ δύο. Μέχρι μὲν ¹⁵ οὖν τῶν Ἰταλικῶν καὶ χωρὶς ἐκείνων ^ημετριώτερον εἰρήκασιν οἱ ἄλλοι ^ιπερὶ αὐτῶν, πλὴν ὥσπερ εἶπομεν, ^κδυοῖν ¹τε αἰτίαν τυγχάνουσι κεχρημένοι, καὶ τούτων τὴν ἐτέραν οἱ μὲν μίαν οἱ δὲ δύο ποιοῦσι, τὴν ὅθεν ἡ κίνησις· οἱ δὲ Πυθαγόρειοι δύο μὲν τὰς ἀρχὰς κατὰ τὸν αὐτὸν εἰρήκασι τρόπον, τοσοῦτον ^μδὲ προσεπέθεσαν, ^δκαὶ ἰδιόν ^νἐστὶν αὐτῶν, ὅτι τὸ πεπερασμένον καὶ τὸ ἄπειρον ^οκαὶ τὸ ἐν οὐχ ἐτέρας τινὰς φήθησαν ^ρεἶναι φύσεις, οἶον πῦρ ἢ γῆν ἢ τι τοιοῦτον ἕτερον, ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἄπειρον καὶ αὐτὸ τὸ ἐν οὐσίαν εἶναι τούτων ὧν κατηγοροῦνται, διὸ καὶ ἀριθμὸν εἶναι τὴν οὐσίαν ^αἀπάντων. Περί ¹⁶ τε τούτων οὖν ¹τούτον ἀπεφάναντο τὸν τρόπον, καὶ περὶ τοῦ τί ἐστὶν ἤρξαντο μὲν λέγειν καὶ ὀρίζεσθαι, λίαν ^δἀπλῶς ἐπραγματεύθησαν. Ὀρίζοντό ^ατε γὰρ ἐπιπολαίως, καὶ ^βπρώτῳ ^γὑπάρξειεν ὁ λεχθεὶς ὄρος, τοῦτ' εἶναι τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος ^ωἐνόμιζον, ὥσπερ εἴ τις οἶοιτο ταῦτόν εἶναι διπλάσιον καὶ τὴν δυάδα, ^κδιότι πρῶτον ὑπάρχει τοῖς ^γδυσὶ τὸ διπλάσιον. Ἄλλ' οὐ ταῦτόν ἴσως ^εἐστὶ τὸ εἶναι διπλα- ¹⁷

^α κατὰ μὲν Ab: ceteri τὸ μὲν κατὰ. ^α περὶ Eb. ^β συνεδρευκώτων Ab. ^γ τοσαῦτα Ab: vulgo ταῦτα. ^δ πλ. τὰς ἀρχὰς τὰς Ab.Eb. ^ε ὥσπερ ὕλης εἶδη T. ^ς τὴν ante αἰτίαν om. T. ^η παρ' ὧν μὲν μίαν παρ' ὧν Ab. ^ι μαλακώτερον Ab.Fb. et γρ. E. ^κ περὶ τῶν αὐτῶν E.S.T.Bb.Cb. ^λ δυεῖν T. ^μ τε om. Fb. ^ν δὲ om. T. ^ξ ἐστὶν αὐτῶν Ab: vulgo αὐτῶν ἐστίν. ^ο καὶ τὸ ἐν om. E.S.T.Bb.Cb.Eb. ^π φύσεις εἶναι Eb. ^ρ πάντων Ab. ^ς ἀπεφάναντο τούτον Ab. ^τ τε om. T. ^θ πρώτως Ab. ^ι ὑπάρξειεν T. ^κ ἐνόμιζον Ab: ceteri ἐνόμισαν. ^λ ὅτι S. ^μ δύο Ab. ^ν ἐστὶ om. Eb, ante ἴσως ponit Ab.

σίῳ καὶ δνάδι· εἰ δὲ μή, πολλὰ τὸ ἐν ἔσται, ὃ κακείοις συνέβαινεν. Παρὰ μὲν οὖν τῶν ^απρότερον καὶ τῶν ἄλλων τοσαῦτα ἔστι λαβεῖν.

- 6 Μετὰ δὲ τὰς εἰρημένας φιλοσοφίας ἡ Πλάτωνος ^βἐγένετο πραγματεία, τὰ μὲν πολλὰ τούτοις ἀκολουθοῦσα, τὰ δὲ καὶ ἴδια παρὰ τὴν τῶν Ἱταλικῶν ἔχουσα φιλοσοφίαν.
- ^αἘκ νέου ^ετε γὰρ ^δσυνήθης γενόμενος πρῶτον Κρατύλῳ καὶ ταῖς Ἡρακλειτείοις δόξαις, ὡς ἀπάντων τῶν αἰσθητῶν αἰεὶ ῥεόντων καὶ ἐπιστήμης περὶ αὐτῶν οὐκ οὔσης, ταῦτα μὲν καὶ ὕστερον ^οοὕτως ὑπέλαβεν· Σωκράτους δὲ περὶ μὲν τὰ ἠθικὰ πραγματευομένου, περὶ δὲ τῆς ὅλης φύσεως οὐθέν, ἐν ^ιμέντοι τούτοις τὸ καθόλου ζητοῦντος καὶ περὶ ὀρισμῶν ἐπιστήσαντος πρῶτου τὴν διάνοιαν, ^εἐκείνον ἀποδεξάμενος διὰ τὸ τοιοῦτον ὑπέλαβεν ὡς περὶ ἐτέρων τοῦτο ^ηγινόμενον καὶ οὐ τῶν αἰσθητῶν τινός· ἀδύνατον γὰρ εἶναι τὸν κοινὸν ^ιὄρον τῶν ³αἰσθητῶν τινός, αἰεὶ γε μεταβαλλόντων. ^κΟὗτος ^ιμὲν οὖν τὰ τοιαῦτα τῶν ὄντων ιδέας προσηγόρευσε, τὰ δ' αἰσθητὰ παρὰ ταῦτα καὶ κατὰ ταῦτα λέγεσθαι πάντα· κατὰ μέθεξιν γὰρ εἶναι τὰ πολλὰ τῶν ^μσυνωνύμων τοῖς εἶδεσιν. Τὴν δὲ μέθεξιν τοῦνομα μόνον ^ημετέβαλεν· οἱ μὲν γὰρ Πυθαγόρειοι ^ομίμησι τὰ ὄντα φασὶν εἶναι τῶν ἀριθμῶν, Πλάτων δὲ ⁴θέξει, ^ρτοῦνομα μεταβαλὼν. Τὴν μέντοι ^ιγε μέθεξιν ἢ τὴν μίμησιν, ^ρἥτις ἂν εἴη τῶν εἰδῶν, ^σἀφείσαν ^τἐν κοινῷ ζητεῖν.
- ^υἘτι δὲ παρὰ τὰ αἰσθητὰ καὶ τὰ εἶδη τὰ μαθηματικά τῶν πραγμάτων εἶναι ^φφησι μεταξύ, διαφέροντα τῶν μὲν αἰσθητῶν τῷ αἰδία καὶ ἀκίνητα εἶναι, τῶν δ' εἰδῶν τῷ τὰ μὲν πόλλ' ⁵^ωἅττα ὅμοια εἶναι τὸ δὲ εἶδος αὐτὸ ἐν ἑκαστῷ μόνον. Ἐπεὶ

^α προτέρων Eb.Fb. ^β ἐγένετο S. ^ε τε om. Ab. ^δ συνήθης γενόμενος Ab: ceteri συγγενόμενος. ^ε οὗτος E, οὔτε Bb. ^ι μέντοι] δὲ Ab. ^ε ἐκείνων Eb. ^η γινόμενον καὶ οὐ περὶ τῶν αἰσθητῶν. ἀδύνατον Ab. ^ι ὄρον] λόγον E.S.Bb.Cb.Eb. ^κ οὕτως S.Ab.Cb.Eb. ^ι τὰ μὲν οὖν Ab. ^μ συνωνύμων τοῖς Ab.Fb. et γρ. E: ceteri συνωνύμων ὁμώνυμα τοῖς. ^η μετέβαλεν T, μετέλαβεν Ab.Fb. μεταβάλλων Eb. ^ο μίμησιν T. ^ρ τοῦνομα μεταβαλὼν om. Ab. ^ι γε om. Ab. ^ρ ἥτις] τίς Eb. ^σ ἀφείσαν Ab. ^τ ἐκ κοινῶν S.Bb.Cb. ^φ φασι Eb. ^ω ἅττα] τὰ Ab, om. Fb.

δ' αἷτια τὰ εἶδη τοῖς ἄλλοις, τὰκείνων στοιχεῖα ^απάντων
 φήθη τῶν ὄντων εἶναι στοιχεῖα. Ὡς μὲν οὖν ὕλην τὸ μέγα
 καὶ τὸ μικρὸν εἶναι ἀρχάς, ὡς δ' οὐσίαν τὸ ἔν' ἐξ ἐκείνων
 γὰρ κατὰ μέθεξιν τοῦ ἐνὸς τὰ εἶδη εἶναι τοὺς ἀριθμούς.
 Τὸ μέντοι γε ἐν οὐσίαν εἶναι, καὶ μὴ ἕτερόν ^βγέ τι ^γὄν λέ-
 γεσθαι ^δἐν, παραπλησίως τοῖς Πυθαγορείοις ἔλεγε, καὶ τὸ
 τοὺς ἀριθμούς αἰτίους εἶναι τοῖς ^εἄλλοις τῆς οὐσίας ὡσαύτως
 ἐκείνοις· τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπείρου ὡς ἐνὸς δυνάδα ποιῆσαι ^δκαὶ
 τὸ ἄπειρον ἐκ μεγάλου καὶ μικροῦ, τοῦτ' ἴδιον καὶ ^εὅτι ὁ
 μὲν τοὺς ἀριθμούς παρὰ τὰ αἰσθητά, οἱ δ' ἀριθμούς εἶναι
 φασιν αὐτὰ τὰ πράγματα, καὶ τὰ μαθηματικὰ μεταξὺ τού-
 των οὐ τιθέασιν. Τὸ μὲν οὖν τὸ ἐν καὶ ^ιτοὺς ἀριθμούς παρὰ
 τὰ πράγματα ποιῆσαι, καὶ μὴ ὥσπερ οἱ ^βΠυθαγόρειοι, καὶ
 ἡ τῶν εἰδῶν εἰσαγωγή διὰ τὴν ἐν τοῖς λόγοις ἐγένετο σκέψιν
 (οἱ γὰρ πρότεροι διαλεκτικῆς οὐ μετεῖχον), τὸ δὲ δυνάδα
 ποιῆσαι ^ητὴν ἐτέραν φύσιν διὰ τὸ τοὺς ἀριθμούς ἔξω τῶν
 πρώτων εὐφυῶς ἐξ αὐτῆς γεννάσθαι, ὥσπερ ἕκ τινος ἐκμα-
 γείου. Καίτοι ^ισυμβαίνει γ' ἐναντίως· οὐ γὰρ εὐλογον οὐ-
 τως. ^κΟἱ μὲν γὰρ ἐκ τῆς ὕλης πολλὰ ποιοῦσιν, τὸ δ' εἶδος
 ἀπαξ γενῶ μόνον, φαίνεται δ' ἐκ μιᾶς ὕλης μία τράπεζα, ὁ
 δὲ τὸ εἶδος ἐπιφέρων εἰς ὧν πολλὰς ποιεῖ. Ὁμοίως δ' ἔχει
 καὶ τὸ ἄρρεν πρὸς τὸ θῆλυ· τὸ μὲν γὰρ ^ιθῆλυ ὑπὸ μιᾶς πλη-
 ροῦται ὀχείας, τὸ δ' ἄρρεν πολλὰ πληροῖ· καίτοι ταῦτα μι-
 μήματα τῶν ἀρχῶν ἐκείνων ἐστίν. Πλάτων μὲν οὖν περὶ
 τῶν ζητούμενων οὕτω ^μδιώρισεν· φανερόν δ' ἐκ τῶν εἰρημένων
 ὅτι δυοῖν αἰτίαι μόνον ^νκέχρηται, τῇ τε τοῦ τί ἐστὶ καὶ τῇ
 κατὰ τὴν ὕλην· τὰ γὰρ εἶδη τοῦ τί ἐστὶν αἷτια τοῖς ἄλλοις,
 τοῖς δ' εἶδεσι τὸ ἐν. Καὶ τίς ἡ ὕλη ἡ ὑποκειμένη, καθ' ἧς τὰ ^ο
 εἶδη ^ομὲν ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν τὸ δ' ἐν ἐν τοῖς εἶδεσι λέγεται,

^α πάντων τῶν ὄντων φήθη Ab. γ γὰρ τὰ κατὰ T. ^β γε add. Ab.Fb.
^γ δν] τὸ δν E. ^δ ἐν Ab.Eb.Fb, om. T: ceteri εἶναι. ^ε ἄλλοις T.
 γρ. τῆς ὅλης οὐσίας E. ^δ καὶ τὸ Ab: ceteri τὸ δ'. ^ε ὅτι Ab: ceteri ἔτι.
^ι τὸν ἀριθμὸν Ab.Hb. ^β πυθαγορικοὶ Fb. ^η τὴν] καὶ τὴν S. ^ι γε συμ-
 βαίνει T. ^κ οἱ Ab: ceteri νῦν. ^ι θῆλυ add. Ab. ^μ διώριζε Ab.
^ν κέχρηται Ab, κεχρημένος T. et, addito ἐστὶ ante μόνον, ceteri. ^ο μὲν]
 τὰ μὲν omnes præter Ab.

ῥῥτι ἡ αὐτὴ δυνάς ἐστὶ, τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν. ὅτι ἡ δὲ τὴν τοῦ εἶ καὶ τοῦ κακῶς αἰτίαν τοῖς στοιχείοις ἀπέδωκεν ἑκατέροις ἑκατέραν, ὥσπερ φαμέν καὶ τῶν προτέρων ἐπιζητῆσαι τινὰς ἑφιλοσόφων, οἷον Ἑμπεδοκλέα καὶ Ἀναξαγόραν.

- 7 Συντόμως μὲν οὖν καὶ κεφαλαιωδῶς ἐπεληλύθαμεν τίνες τε καὶ πῶς τυγχάνουσιν εἰρηκότες περὶ τε ὧν ἀρχῶν καὶ τῆς ἀληθείας· ὁμοῦ δὲ τοσοῦτόν γ' ἔχομεν ἐξ αὐτῶν, ὅτι τῶν λεγόντων περὶ ἀρχῆς καὶ αἰτίας οὐθεὶς ἔξω τῶν ἐν τοῖς ὕπερ φύσεως ἡμῖν διωρισμένων εἴρηκεν, ἀλλὰ πάντες ἀμυδρῶς μὲν ἐκείνων δὲ πῶς φαίνονται θιγγάνοντες. Οἱ μὲν γὰρ ὡς ὕλην τὴν ἀρχὴν λέγουσιν, ἂν τε μίαν ἂν τε πλείους ὑποθῶσι, καὶ ἑάν τε σῶμα ἑάν τε ἀσώματον τιθῶσιν, οἷον Πλάτων μὲν τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν λέγων, οἱ δ' Ἱταλικοὶ τὸ ἄπειρον, Ἑμπεδοκλῆς δὲ πῦρ καὶ γῆν καὶ ὕδωρ καὶ 3 αἶρα, Ἀναξαγόρας δὲ τὴν τῶν ὁμοιομερῶν ἀπειρίαν. Οὗτοί τε δὴ πάντες τῆς τοιαύτης αἰτίας ἡμμένοι εἰσὶ, καὶ ἔτι ὅσοι αἶρα ἢ πῦρ ἢ ὕδωρ ἢ πυρὸς μὲν πυκνότερον αἵρος δὲ λεπτότερον· καὶ γὰρ τοιοῦτόν τινες εἰρήκασιν εἶναι τὸ πρῶτον στοιχεῖον. Οὗτοι μὲν οὖν ταύτης τῆς αἰτίας ἤψαντο μόνον, ἔτεροι δὲ τινες ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως, οἷον ὅσοι φιλίαν 4 καὶ νεῖκος ἡ νοῦν ἡ ἔρωτα ποιοῦσιν ἀρχήν. Τὸ δὲ τί ἦν εἶναι καὶ τὴν οὐσίαν σαφῶς μὲν οὐθεὶς ἀπέδωκε, μάλιστα δ' οἱ τὰ εἶδη τιθέντες λέγουσιν· οὔτε γὰρ ὡς ὕλην τοῖς αἰσθητοῖς τὰ εἶδη καὶ τὰ ἐν τοῖς εἶδεσιν, οὔθ' ὡς ἐντεῦθεν τὴν ἀρχὴν τῆς κινήσεως γιγνομένην ὑπολαμβάνουσιν (ἀκινήσις γὰρ αἴτια μᾶλλον καὶ τοῦ ἐν ἡρεμίᾳ εἶναι φασιν), ἀλλὰ τὸ τί ἦν εἶναι ἐκάστω τῶν ἄλλων τὰ εἶδη παρέχονται, τοῖς δ' εἶδεσι τὸ 5 εἶναι. Τὸ δ' οὐ ἕνεκα αἱ πράξεις καὶ αἱ μεταβολαὶ καὶ αἱ κινή-

ῥ ὅτι—μικρόν om. A^b. ἡ δυνάς αὐτὴ T. ἡ δὲ] τε καὶ F^b. ὥσπερ A^b F^b: ceteri ὅπερ μᾶλλον. ἑφιλοσόφων A^b.F^b: vulgo φιλοσόφους. ὧν ἀρχῶν om. S. τοῦτόν S. γ' om. F^b.H^b. ὕπερ τῆς φύσεως S.B^b.C^b. ἂν—ἑάν T. ἀσωμάτους E.T., ἀσωμάτως S.C^b. αἶρα καὶ ὕδωρ E^b. μόνον om. E^b. ἡ νοῦν] καὶ νοῦν E.S.B^b.C^b. ἀποδεδώκε E.S.B^b.C^b. ὕλη A^b. αἴτια E., αἰτία E^b: ceteri αἰτίαν, T. post μᾶλλον.

σεις, τρόπον μὲν τινα λέγουσιν αἴτιον, οὕτω δὲ οὐ λέγουσιν, οὐδ' ὅνπερ ^hπέφυκεν. Οἱ μὲν γὰρ νοῦν λέγοντες ⁱἢ φιλίαν ὡς ἀγαθὸν μὲν ^kτι ^lταύτας τὰς αἰτίας τιθέασιν, οὐ μὴν ὡς ἔνεκά γε τούτων ἢ ὃν ἢ γιγνόμενόν τι τῶν ὄντων, ἀλλ' ὡς ἀπὸ τούτων τὰς κινήσεις ^mοὔσας λέγουσιν. Ὡς δ' αὐτως καὶ ⁶οἱ τὸ ⁿἐν ἢ τὸ ὄν φάσκοντες εἶναι τὴν τοιαύτην φύσιν, τῆς ^oμὲν οὐσίας ^pῥαϊτιὸν φασιν εἶναι, οὐ μὴν τούτου γε ἔνεκα ^qἢ εἶναι ἢ γίγνεσθαι. Ὡστε λέγειν ^rτε καὶ μὴ λέγειν πως συμβαίνει αὐτοῖς τὰγαθὸν ^sαἴτιον· οὐ γὰρ ἀπλῶς ^tἀλλὰ κατὰ ^vσυμβεβηκὸς λέγουσιν. Ὅτι μὲν οὖν ὀρθῶς διώρισται περὶ ⁷τῶν αἰτίων, καὶ ^wπόσα καὶ ποῖα, μαρτυρεῖν εἰκάσιν ἡμῖν καὶ οὗτοι πάντες, οὐ δυνάμενοι θιγεῖν ἄλλης αἰτίας. Πρὸς δὲ τούτοις, ὅτι ζητητέαι αἱ ἀρχαὶ ἢ οὕτως ἅπασαι ἢ τινὰ τρόπον ^xτούτων, δηλον. Πῶς δὲ τούτων ἕκαστος εἴρηκε, καὶ πῶς ἔχει περὶ τῶν ἀρχῶν, τὰς ἐνδεχομένας ἀπορίας μετὰ τοῦτο διέλθωμεν περὶ αὐτῶν.

Ὅσοι μὲν οὖν ἐν ^yτε τὸ πᾶν καὶ ^zμίαν τινα φύσιν ὡς ὕλην ⁸τιθέασι, καὶ ταύτην σωματικὴν καὶ μέγεθος ἔχουσαν, δηλον ὅτι πολλαχῶς ἀμαρτάνουσιν. Τῶν γὰρ σωμάτων τὰ στοιχεῖα τιθέασι μόνον, τῶν δ' ἀσωμάτων οὐ, ^aὄντων καὶ ἀσωμάτων. Καὶ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς ἐπιχειροῦντες τὰς αἰτίας λέγειν, καὶ περὶ ^bπάντων φυσιολογούντες, τὸ τῆς κινήσεως αἴτιον ἀναιροῦσιν. Ἐτι δὲ τὸ τὴν οὐσίαν μηθενὸς αἰ- ²τίαν τιθέναι, μηδὲ τὸ τί ἐστὶ, καὶ πρὸς τούτοις τὸ ῥαδίως τῶν ἀπλῶν σωμάτων ^cλέγειν ἀρχὴν ὅτιοῦν πλὴν γῆς, οὐκ ἐπισκεψάμενοι τὴν ἐξ ἀλλήλων γένεσιν πῶς ποιοῦνται, λέγω δὲ πῦρ ^dκαὶ ^eὔδωρ καὶ γῆν καὶ ἀέρα· τὰ μὲν γὰρ συγκρί-

^h πέφυκε τρόπον. οἱ E. ⁱ ἢ] καὶ Ab. ^k τι] τοι Eb, om. Ab. ^l τὰς αἰτίας ταύτας S.Bb.Cb. ^m οὔσας Ab, τούτων εἶναι S.Bb.Cb, ceteri εἶναι τούτων. ⁿ ὃν ἢ τὸ ἐν Ab. ^o οὐσίας μὲν E.S.Bb.Cb.Eb. ^p φασιν αἴτιον Eb. ^q ἢ ante εἶναι om. Ab. ^r τε om. T. ^s αἴτιον] τοιοῦτον S.Bb.Cb. ^t ἀλλὰ καὶ κατὰ Cb. ^v συμβεβηκὸς εἶναι λέγουσιν tc. Eb. ^w πόσαι καὶ ποῖα Eb. ^x τούτων S. ^y τι Hb. ^zμίαν εἶναι τινα E.S.T.Ha.Bb.Cb.Eb. ^a ὄντων καὶ ἀσωμάτων om. Ab. ^b πάντων Ab. ^c λέγειν] εἶναι Eb. ^d καὶ post πῦρ om. Bb. ^e γῆν καὶ ὔδωρ Ab.

3 σει, τὰ δὲ διακρίσει ἐξ ἀλλήλων γίγνεται. Τοῦτο δὲ πρὸς
τὸ πρότερον εἶναι καὶ ὕστερον διαφέρει πλείστον[†] τῇ μὲν
γὰρ ἂν δόξειε στοιχειωδέστατον εἶναι πάντων ἐξ οὗ γίγνονται
συγκρίσει πρώτου, τοιοῦτον δὲ τὸ μικρομερέστατον καὶ λε-
4 πτότατον ἂν εἴη τῶν σωμάτων. Διόπερ ὅσοι πῦρ ἀρχὴν τι-
θέασι, μάλιστα ὁμολογουμένως ἂν τῷ λόγῳ τούτῳ λέγοιεν.
Τοιοῦτον δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστος ὁμολογεῖ τὸ στοιχεῖον
εἶναι^h τὸ τῶν σωμάτων. Οὐθεὶς^ι γοῦν^κ τῶν ὕστερον ἠξίωσε
καὶ ἐν λεγόντων γῆν εἶναι στοιχεῖον, δηλονότι διὰ τὴν μεγα-
5 λομέρειαν. Τῶν δὲ τριῶν^ι στοιχείων ἕκαστον εἴληφε κριτὴν^μ
τινα· οἱ μὲν^ν γὰρ πῦρ, οἱ δ' ὕδωρ, οἱ δ' ἀέρα τούτ' εἶναι
φασιν. Καίτοι διὰ τί ποτ' οὐ^ο καὶ τὴν γῆν λέγουσιν, ὥς-
περ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων; Πάντα γὰρ εἶναι^ρ φασι γῆν.
6 Φησὶ δὲ καὶ Ἡσίοδος τὴν γῆν πρώτην^ρ γενέσθαι τῶν σωμά-
των· οὕτως ἀρχαίαν καὶ δημοτικὴν^ι συμβέβηκεν εἶναι τὴν
ὑπόληψιν. Κατὰ μὲν οὖν τοῦτον τὸν λόγον οὗτ' εἴ τις τού-
των^ς τι λέγει πλὴν πυρός, οὗτ' εἴ τις ἀέρος μὲν πυκνότερον
τοῦτο τίθησιν ὕδατος δὲ λεπτότερον, οὐκ ὀρθῶς ἂν λέγοι.
7 Εἰ δ' ἔστι τὸ τῇ γενέσει^ι ὕστερον τῇ φύσει πρότερον, τὸ
δὲ^ν πεπεμμένον καὶ συγκεκριμένον ὕστερον τῇ γενέσει, τούν-
αντίον ἂν εἴη τούτων, ὕδωρ μὲν ἀέρος πρότερον, γῆ δὲ ὕδα-
τος. Περὶ μὲν οὖν τῶν μίαν τιθεμένων αἰτίαν οἷαν εἵπομεν,
ἔστω ταῦτ' εἰρημένα· τὸ δ' αὐτὸ κἂν εἴ τις^ω ταῦτα πλείω
τίθησιν, οἷον Ἐμπεδοκλῆς τέτταρά φησιν εἶναι σώματα τὴν
8 ὕλην. Καὶ γὰρ τούτῳ τὰ μὲν ταῦτα τὰ δ' ἴδια συμβαίνειν
ἀνάγκη. Γιγνόμενά τε γὰρ ἐξ ἀλλήλων ὀρώμεν ὥς οὐκ αἰεὶ
διαμένοντος πυρός καὶ γῆς τοῦ αὐτοῦ σώματος (εἶρηται δὲ ἐν

[†] τῇ Ab, πῇ E, γῇ S.Bb.Cb, πῦρ T.Eb: vulgo deest. margo E. γρ. τί
μὲν καὶ νῦν μὲν, ἔστιν ὅτε καὶ τῇ μὲν. ^ς ἕκαστον ὁμολογεῖτο Ab. ^h τὸ
alterum om. Ab. ^ι γὰρ Bb.Eb. ^κ τῶν ὕστ. ἠξίωσε καὶ] ἠξίωσε τῶν Ab.
^ι ἕκαστον στοιχείων E.T.Cb, ἕκαστον στοιχεῖον S.Bb.Eb. ^μ τινα om. Ab.
^ν γὰρ τὸ πῦρ Eb. ^ο καὶ] δὲ Ab. ^ρ φασι τὴν γῆν T.Bb.Eb. ^ρ γεγενῆ-
σθαι Ab. ^ι συμβέβηκεν εἶναι] εἶχε Ab. ^ς τι post λέγει Ab, om. Eb.
^ι πρότερον τῇ φύσει ὕστερον Ab.Fb.Hb. ^ν πεπεμμένον T. ^ω πλείω
ταῦτα S.

τοῖς περὶ φύσεως περὶ αὐτῶν)· καὶ περὶ τῆς τῶν ^κκινουμένων
 αἰτίας, πότερον ἐν ἡ δύο θετέον, ἢ οὐτ' ὀρθῶς οὔτε ^zεὐλόγως
 οἰητέον εἰρησθαι παντελῶς. ^aὩς τε ἀλλοίωσιν ἀναιρεῖ- 9
 σθαι ἀνάγκη τοῖς οὕτω λέγουσιν· οὐ γὰρ ἐκ θερμοῦ ψυχρὸν
 οὐδὲ ἐκ ψυχροῦ θερμὸν ^bἔσται. Τί γὰρ ^cἂν αὐτὰ πάσχοι
 τὰναντία, καὶ τίς ^dἂν εἴη μία φύσις ἡ γιγνομένη πῦρ καὶ
 ὕδωρ; ^eὉ ἐκεῖνος οὗ φησιν. Ἀναξαγόραν δ' εἴ τις ^eὑπο- 10
 λάβοι δύο λέγειν στοιχεῖα, μάλιστ' ἂν ὑπολάβοι κατὰ λό-
 γον, ὃν ἐκεῖνος αὐτὸς μὲν ^fοὐ ^εδιήρθωσεν, ἡκολούθησε μέντ'
 ἂν ἐξ ἀνάγκης τοῖς ^hἐπάγουσιν αὐτόν. Ἀτόπου γὰρ ὄντος 11
 καὶ ἄλλως τοῦ φάσκειν μεμίσχθαι τὴν ἀρχὴν πάντα, καὶ διὰ
 τὸ συμβαίνειν ἄμικτα δεῖν προϋπάρχειν, καὶ διὰ τὸ μὴ πε-
 φυκέναι τῷ τυχόντι μίγνυσθαι τὸ τυχόν, πρὸς δὲ τοῦτοις
 ὅτι τὰ πάθη καὶ τὰ συμβεβηκότα χωρίζοιτ' ἂν τῶν οὐσιῶν
 (τῶν γὰρ αὐτῶν μίξις ἐστὶ καὶ χωρισμός), ὅμως εἴ τις ἀκο-
 λουθήσειε συνδιαρθρῶν ^aβούλεται λέγειν, ἴσως ἂν φανείη
 καινοπρεπεστέρως λέγων. Ὅτε γὰρ οὐθέν ἦν ⁱἀποκεκριμέ- 12
 νον, ὁῦλον ὡς οὐθέν ἦν ἀληθὲς εἰπεῖν κατὰ τῆς οὐσίας ^kἐκεί-
 νης, λέγω δ' ^lοἶον ὅτι οὔτε λευκὸν οὔτε μέλαν ἢ φαιὸν ^mἢ
 ἄλλο χρώμα, ἀλλ' ⁿἄχρων ^oἦν ἐξ ἀνάγκης· εἶχε γὰρ ἂν τι
^pτούτων τῶν χρωμάτων. Ὅμοιος δὲ καὶ ἄχρυμον, ^qκαὶ τῷ 13
 αὐτῷ λόγῳ ^rτούτῳ οὐδὲ ^sἄλλο ^tτι τῶν ὁμοίων οὐθέν· οὔτε
 γὰρ ποιόν τι οἶόν τε αὐτὸ εἶναι οὔτε ποσὸν οὔτε τί. Τῶν
^vγὰρ ἐν μέρει ^wτι λεγομένων εἰδῶν ὑπῆρχεν ἂν ^xαὐτῷ, ἢ τοῦτο
 δὲ ἀδύνατον μεμιγμένων γε πάντων· ἥδη γὰρ ἂν ἀπεκέκριτο,
 φησὶ δ' εἶναι μεμιγμένα πάντα πλὴν τοῦ νοῦ, τοῦτον δὲ
 ἀμιγῇ μόνον καὶ καθαρὸν. Ἐκ ^zδὲ τούτων συμβαίνειν λέ- 14

^κκινούντων Ab: ceteri κινουμένων. γ οὐτ'] δ οὐτ' Ab. ^zεὐλόγως
 S.T.Bb.Cb.Eb. et pr. E. ^aὩς—φησιν om. Ab. ^bἔστι S.T.Bb.
^cαὐτὰ ἂν E.T.Eb. ^dεἴη ἂν E.S.Bb.Cb. ^eὑπολαμβάνει Fb. ^fοὐ] οὐ
 σαφῶς Ab. ^gδιήρθωκεν T. ^hἐπάγουσιν Ab: ceteri λέγουσιν. ⁱἀπο-
 κεκριμένον S. ^kἐκεῖνοις Cb. ^lοἶον add. Ab. ^mἢ ἄλλο χρώμα om.
 Ab. ⁿἄχρουν S.T.Bb.Cb, ἀχρων Eb, ἀχρώματων Ab. ^oἦν om. Ab.
^pτῶν χρωμάτων τούτων Ab. ^qκαὶ ante τῷ add. Ab. ^rτοῦτο T.
^sἄλλο om. T. ^tτι ante τῶν add. Ab. ^vγὰρ] δὲ Eb. ^wτι λεγομένων
 om. T. ^xαὐτό Eb. ^yτούτω Cb. ^zδὲ] δὲ Hb, μὲν δὲ Fb.

γειν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς τό τε ἓν (τοῦτο γὰρ ἀπλοῦν καὶ ἀμι-
 γές) καὶ ^α θάτερον, οἷον τίθεμεν τὸ ἀόριστον πρὶν ὀρίσθῃναι
 καὶ μετασχεῖν εἰδους τινός. Ὡστε λέγεται μὲν οὗτ' ὀρθῶς
 οὔτε σαφῶς, βούλεται μέντοι ^β τι παραπλήσιον τοῖς τε ὕστε-
 15 ρον λέγουσι καὶ τοῖς ^β νῦν φαινομένοις μᾶλλον. Ἀλλὰ γὰρ
 οὗτοι μὲν τοῖς περὶ γένεσιν λόγοις καὶ φθορὰν καὶ κίνησιν
 οἰκεῖοι τυγχάνουσι μόνον· σχεδὸν γὰρ περὶ ^γ τῆς τοιαύτης
 16 οὐσίας καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς αἰτίας ζητοῦσι ^δ μόνον. Ὅσοι
 δὲ περὶ μὲν ἀπάντων τῶν ὄντων ^ε ποιοῦνται τὴν θεωρίαν, τῶν
 δ' ὄντων τὰ μὲν αἰσθητὰ τὰ δ' οὐκ αἰσθητὰ τιθέασι, δηλον
 ὡς περὶ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν ποιοῦνται τὴν ἐπίσκεψιν· διὸ
 μᾶλλον ἂν τις ἐνδιατρίψειε περὶ αὐτῶν, τί καλῶς ἢ μὴ καλῶς
 17 λέγουσιν εἰς τὴν τῶν νῦν ἡμῖν προκειμένων σκέψιν. Οἱ μὲν
 οὖν καλούμενοι Πυθαγόρειοι ταῖς μὲν ἀρχαῖς καὶ τοῖς στοι-
 χείοις ἐκτοπώτερος χρῶνται ^ε τῶν φυσιολόγων. Τὸ δ' αἴ-
 τιον ὅτι παρέλαβον αὐτὰς οὐκ ἐξ αἰσθητῶν· τὰ γὰρ μαθη-
 ματικὰ τῶν ὄντων ἄνευ κινήσεώς ἐστιν, ἔξω τῶν περὶ τὴν
 18 ἀστρολογίαν. Διαλέγονται μέντοι καὶ πραγματεύονται ^ε περὶ
 φύσεως πάντα· γεννῶσί ^η τε γὰρ τὸν οὐρανόν, καὶ περὶ τὰ
 τούτου μέρη καὶ τὰ πάθη καὶ ^ι τὰ ἔργα διατηροῦσι τὸ συμ-
 βαῖνον, καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ αἷτια εἰς ταῦτα καταναλίσκου-
 σιν, ὡς ὁμολογοῦντες τοῖς ἄλλοις φυσιολόγοις ὅτι τό γε ὄν
 τοῦτ' ἐστὶν ὅσον αἰσθητόν ἐστι καὶ περιεῖληφεν ὁ καλούμενος
 19 οὐρανός. Τὰς δ' αἰτίας καὶ τὰς ἀρχάς, ὥσπερ εἶπομεν, ^κ ἱκα-
 νὰς λέγουσιν ἐπαναβῆναι καὶ ἐπὶ τὰ ^λ ἀνωτέρω τῶν ὄντων,
 20 καὶ μᾶλλον ἢ τοῖς περὶ φύσεως λόγοις ἀρμοττοῦσας. Ἐκ
 τίνος μέντοι τρόπου κίνησις ἔσται πέρατος καὶ ἀπείρου ^μ μό-
 νον ὑποκειμένων καὶ περιττοῦ καὶ ἀρτίου, οὐθὲν λέγουσιν, ἢ
 πῶς δυνατόν ἄνευ κινήσεως καὶ μεταβολῆς γένεσιν εἶναι καὶ
 21 φθορὰν ἢ τὰ τῶν φερομένων ἔργα κατὰ τὸν οὐρανόν. Ἔτι

^α θάτερον, καθάπερ ὄν, οἷον E.S.Bb.Cb. ^β τι et νῦν om. F^b. ^γ τῆς] τε E^b, τε τῆς T.Cb. ^δ μόνως Ab. ^ε ποιῶσι E.S.T. ^ε τὴν φυσιολο-
 γίαν E^b. ^ε πάντα περὶ φύσεως Ab. ^η τε om. T. ^ι τὰ ante ἔργα
 om. Ab. ^κ ἱκανὰς ὡς λέγουσι καὶ ἐπ. S.Cb. ^λ ἀνώτερα T. ^μ μόνων E.

δὲ ^α εἴτε δὴ τις αὐτοῖς ἐκ τούτων εἶναι ^ο τὸ μέγεθος. ^ρ εἴτε
 δειχθεῖν τούτο, ^q ὅμως τίνα τρόπον ἔσται τὰ μὲν κοῦφα τὰ
 δὲ βάρος ἔχοντα τῶν σωμάτων; Ἐξ ὧν γὰρ ὑποτίθενται
 καὶ λέγουσιν, οὐθὲν μᾶλλον περὶ τῶν μαθηματικῶν λέγουσι
 σωμάτων ἢ ^τ περὶ τῶν αἰσθητῶν διὸ περὶ πυρὸς ἢ γῆς ἢ τῶν
 ἄλλων τῶν τοιούτων σωμάτων οὐδ' ὅτιοῦν εἰρήκασιν, ἅτε οὐ-
 θὲν περὶ τῶν αἰσθητῶν οἶμαι λέγοντες ἴδιον. Ἔτι ^α δὲ πῶς ²²
 δεῖ λαβεῖν αἰτία μὲν ^ι εἶναι τὰ τοῦ ἀριθμοῦ πάθη καὶ τὸν
 ἀριθμὸν τῶν κατὰ ^ν τὸν οὐρανὸν ὄντων καὶ γιγνομένων καὶ
 ἐξ ἀρχῆς καὶ νῦν, ἀριθμὸν δ' ἄλλον μηθέν εἶναι παρὰ τὸν
 ἀριθμὸν τούτον ἐξ οὗ συνέστηκεν ὁ κόσμος; Ὅταν γὰρ ἐν ²³
 τῷδὲ μὲν τῷ μέρει δόξα καὶ καιρὸς ^ω αὐτοῖς ^η, μικρὸν δὲ ἄνω-
 θεν ἢ κάτωθεν ^κ ἀδικία καὶ ^ι κρίσις ἢ μίξις, ἀποδείξιν δὲ λέ-
 γωσιν ὅτι τούτων ^ζ μὲν ^α ἐν ἑκαστῷ ἀριθμὸς ἐστὶ, συμβαίνει
 δὲ κατὰ ^β τὸν τόπον τούτον ἤδη πλῆθος εἶναι τῶν συνιστα-
 μένων μεγεθῶν διὰ τὸ τὰ πάθη ταῦτα ἀκολουθεῖν τοῖς τόποις
 ἐκάστοις, ^ς πότερον οὗτος ^δ ὁ αὐτός ^ο ἐστὶν ἀριθμὸς ὁ ἐν τῷ
 οὐρανῷ, ὃν δεῖ λαβεῖν ὅτι τούτων ἑκαστὸν ἐστίν, ἢ παρὰ
 τούτον ἄλλος; Ὁ μὲν γὰρ Πλάτων ἕτερον εἶναι φησιν ²⁴
 καίτοι κακείνος ἀριθμοὺς οἶεται καὶ ταῦτα εἶναι καὶ τὰς τού-
 των αἰτίας, ἀλλὰ τοὺς μὲν νοητοὺς αἰτίους, τούτους δὲ αἰ-
 σθητούς.

^ι Περὶ μὲν οὖν τῶν Πυθαγορείων ἀφείσθω ^ς τὰ νῦν ⁹ ἰκα-
 νὸν γὰρ αὐτῶν ἀψασθαι ^h τοσοῦτον. Οἱ δὲ τὰς ἰδέας ^ι αἰ-
 τίας τιθέμενοι πρῶτον μὲν ζητοῦντες ^κ τῶνδὲ τῶν ὄντων λα-
 βεῖν τὰς αἰτίας ἕτερα τούτοις ἴσα τὸν ἀριθμὸν ἐκόμισαν,
 ὥσπερ εἴ τις ἀριθμῆσαι βουλόμενος ἐλαττόνων μὲν ὄντων
 οἷοιτο μὴ δυνήσεσθαι, πλείω δὲ ποιήσας ἀριθμοῖν· σχεδὸν

^α εἴτε S.T. ^ο τὸ add. Ab.Fb. ^ρ εἴτα S. ^q ὁμοίως S.Bb.Cb.Eb.
^τ περὶ post ἢ om. Ab. ^α δὲ] καὶ Fb. ^ι εἶναι om. T. ^ν τῶν οὐρανῶν
 S.Eb. ^ω ἢ αὐτοῖς T. ^κ ἀδικία Eb.Hb. ^ι διάκρισις E.S.T.Bb.Cb.
^ζ μὲν om. Ab. ^α ἐν om. S.T. ^β τὸν τρόπον τούτον S.T. τούτον τὸν
 τόπον Ab.Fb. ^ς πότερον] πότερον δὲ Ab. πότερον οὖν Eb. ^δ ὁ αὐτός
 post ἐστὶν Bb.Cb, om. Eb. ^ο ἀριθμὸς ἐστὶν Ab. ^ι περὶ μὲν οὖν] καὶ
 περὶ μὲν Fb. ^ς τὸ E.S.T.Bb.Cb. ^h τοσοῦτον] μόνον Fb. ^ι αἰτίας om.
 E.S.Bb.Cb.Eb.Hb. ^κ τῶν διὰ τῶν S.

γὰρ ἴσα ἢ οὐκ ἐλάττω ¹ τὰ εἶδη ἐστὶ τούτων περὶ ὧν ζητοῦν-
 τες τὰς αἰτίας ἐκ τούτων ² ἐπ' ἐκεῖνα προῆλθον· καθ' ἕκα-
 στον γὰρ ὁμώνυμόν τί ἐστι, καὶ παρὰ τὰς οὐσίας τῶν ³ τε
 ἄλλων ⁴ ὧν ἐστὶν ὅτι ἐπὶ πολλῶν, καὶ ἐπὶ τοῖσδε καὶ ἐπὶ τοῖς
 αἰδίοις. Ἔτι ⁵ καθ' οὗς ἡτρόπους δείκνυμεν ὅτι ⁶ ἐστὶ τὰ
 εἶδη, κατ' οὐθένα φαίνεται τούτων· ἐξ ἐνίων μὲν γὰρ οὐκ
 ἀνάγκη γίγνεσθαι συλλογισμόν, ἐξ ἐνίων δὲ καὶ οὐχ ὧν οἰ-
 3 μεθα τούτων εἶδη γίγνεται. Κατὰ ⁷ τε γὰρ τοὺς λόγους
 τοὺς ⁸ ἐκ τῶν ἐπιστημῶν εἶδη ἔσται πάντων ὅσων ἐπιστῆμαί
 εἰσι, καὶ κατὰ τὸ ἐν ἐπὶ πολλῶν καὶ τῶν ἀποφάσεων, κατὰ
 δὲ τὸ νοεῖν ⁹ τι ¹⁰ φθαρέντος τῶν φθαρτῶν· φάντασμα γάρ
 τι ¹¹ τούτων ἐστίν. Ἔτι δὲ ¹² οἱ ¹³ ἀκριβέστεροι τῶν λόγων
 οἱ μὲν τῶν πρὸς τι ποιοῦσιν ιδέας, ὧν οὐ ¹⁴ φαμεν εἶναι καθ'
 4 αὐτὸ γένος, οἱ δὲ τὸν τρίτον ἀνθρώπον λέγουσιν. Ὅλως τε
 ἀναιρουσιν οἱ περὶ τῶν ¹⁵ εἰδῶν λόγοι αἱ μᾶλλον εἶναι ¹⁶ βού-
 λονται οἱ λέγοντες εἶδη τοῦ τὰς ιδέας εἶναι· συμβαίνει γὰρ
 μὴ εἶναι τὴν δυνάδα πρῶτην ἀλλὰ τὸν ἀριθμόν, καὶ τὸ πρὸς
 τι ¹⁷ τοῦ καθ' αὐτό, καὶ πάνθ' ὅσα τινὲς ἀκολουθήσαντες ταῖς
 5 περὶ τῶν ¹⁸ εἰδεῶν δόξαις ἠναντιώθησαν ταῖς ἀρχαῖς. Ἔτι ¹⁹ δὲ
 κατὰ ²⁰ μὲν τὴν ὑπόληψιν καθ' ἣν εἶναι φαμεν τὰς ιδέας, οὐ
 μόνον τῶν οὐσιῶν ²¹ ἔσται εἶδη ἀλλὰ πολλῶν καὶ ἐτέρων (καὶ
 γὰρ τὸ νόημα ἐν οὐ μόνον περὶ ²² τὰς οὐσίας ἀλλὰ καὶ ²³ κατὰ
 τῶν ἄλλων ἐστί, ²⁴ καὶ ἐπιστῆμαι οὐ μόνον τῆς οὐσίας εἰσὶν
 ἀλλὰ καὶ ἐτέρων, καὶ ἄλλα δὲ μυρία συμβαίνει τοιαῦτα)· κατὰ
 δὲ τὸ ἀναγκαῖον καὶ τὰς δόξας τὰς περὶ αὐτῶν, εἰ ἔστι με-
 θεκτὰ ²⁵ τὰ εἶδη, τῶν οὐσιῶν ἀναγκαῖον ιδέας εἶναι μόνον· οὐ

¹ ἐστὶ τὰ εἶδη τούτοις Ab. ² ἐπ' et mox τε om. Ab. ³ ὧν Ab, α
 Fb. et margo E: ceteri om. ⁴ ἐπὶ πολλῶν ἐν E.S.T.Bb.Cb.Eb.
 p καθ'] δὲ καθ' S.Bb.Cb, δὲ καὶ καθ' E.T.Eb. ⁵ ἡτρόπους δείκνυται Ab,
 δείκνυμεν τρόπους S.Bb.Cb. ⁶ ὅτι om. Fb. ⁷ ἐστὶ om. T.Cb.Eb.
⁸ τε] γε Ab. ⁹ ἐκ et mox τι om. Ab. ¹⁰ φθαρέντος] φθαρέντων
 S.T.Bb.Cb.Eb.Hb. ¹¹ τοῦτ' T.Bb. ¹² οἱ om. Eb. ¹³ ἀκριβέστατοι
 E.S.Bb.Cb.Eb. ¹⁴ φαμεν Eb. ¹⁵ εἰδεῶν Fb. ¹⁶ βουλόμεθα E.S.T.Bb.
 Cb.Eb. ¹⁷ τοῦ] τῶν Ab. ¹⁸ εἰδῶν E.S.T.Bb.Cb.Eb. ¹⁹ δὲ om. Ab.
²⁰ μὲν om. Eb. ²¹ ἔσονται Ab.Eb. ²² τῶν οὐσιῶν S.Bb.Cb. ²³ κατὰ
 om. S.Bb.Cb. ²⁴ καὶ αἱ ἐπιστ. T.Ab. ²⁵ τὰ add. S.T.Ab.

γὰρ κατὰ συμβεβηκὸς μετέχονται, ἀλλὰ ^α δὲ ταύτη ^ο ἐκ-
 στου μετέχειν, ^ρ ἢ μὴ καθ' ὑποκειμένου λέγεται. Λέγω δ' ⁶
 οἶον, εἴ τι ^α αὐτοδιπλασίου μετέχει, τοῦτο καὶ αἰδίου μετέχει,
 ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός· ^τ συμβέβηκε γὰρ τῷ διπλασίῳ αἰ-
 δίῳ εἶναι. Ὡστ' ἔσται οὐσία τὰ εἶδη ^α ταῦτά δὲ ^ε ἐνταῦθα ^γ
 οὐσίαν σημαίνει κακεῖ· ἢ ^ν τί ἔσται τὸ εἶναι φάναι τι παρὰ
 ταῦτα, τὸ ἐν ἐπὶ πολλῶν; Καὶ εἰ μὲν ταῦτ' οἶδος τῶν ἰδεῶν ⁸
 καὶ τῶν μετεχόντων, ἔσται τι κοινόν· τί γὰρ ^ω μᾶλλον ἐπὶ
 τῶν φθαρτῶν δυάδων, καὶ ^κ τῶν πολλῶν μὲν αἰδίων δέ, τὸ
 δυάς ^γ εἶναι ἐν καὶ ταυτόν, ἢ ἐπὶ ταύτης καὶ τῆς τινός; Εἰ
 δὲ μὴ τὸ αὐτὸ εἶδος, ^α ὁμώνυμα ἂν εἴη, καὶ ὅμοιον ὥσπερ
 ἂν εἴ τις ^α καλοὶ ἄνθρωπον τόν τε Καλλίαν καὶ τὸ ξύλον,
^β μηδεμίαν κοινωνίαν ἐπιβλέψας αὐτῶν. Πάντων δὲ μάλιστα ⁹
 διαπορήσειεν ^α ἂν τις, τί ^δ ποτε συμβάλλεται τὰ ^ο εἶδη τοῖς
 αἰδίοις τῶν αἰσθητῶν ἢ τοῖς γιγνομένοις ^ε καὶ φθειρομένοις·
 οὔτε γὰρ κινήσεως οὔτε μεταβολῆς οὐδεμιᾶς ἐστὶν αἷτια αὐ-
 τοῖς. Ἀλλὰ μὴν ⁸ οὔτε πρὸς τὴν ἐπιστήμην οὐθέν βοηθεῖ ¹⁰
 τὴν τῶν ἄλλων (8 οὐδὲ γὰρ ^β οὐσία ἐκείνα τούτων· ἐν τούτοις
 γὰρ ἂν ᾖ), οὔτε εἰς τὸ εἶναι, μὴ ἐνυπάρχοντά ^ι γε τοῖς με-
 τέχουσιν· οὕτω ^κ μὲν γὰρ ἂν ἴσως ^ι αἷτια δόξειεν εἶναι ^ω ὥς
 τὸ λευκὸν μεμιγμένον τῷ λευκῷ, Ἀλλ' οὗτος μὲν ὁ λόγος ¹¹
 λίαν εὐκίνητος, ὃν Ἀναξαγόρας μὲν πρῶτος Εὐδοξος δ'
^α ὕστερον καὶ ἄλλοι τινὲς ^ο ἔλεγον· ῥάδιον γὰρ συναγαγεῖν
 πολλὰ καὶ ἀδύνατα πρὸς τὴν τοιαύτην δόξαν. Ἀλλὰ μὴν
 οὐδ' ἐκ τῶν ^ρ εἰδῶν ἔστι τάλλα κατ' οὐθέναν τρόπον τῶν εἰω-
 θότων λέγεσθαι. Τὸ δὲ λέγειν παραδείγματα ^α αὐτὰ εἶναι ¹²

^α δὴ Eb. ^ο ἕκαστον Hb. ^ρ εἰ Hb. et rc. Bb.Cb. ^α αὐτοῦ τοῦ
 διπλασίου S.T.Bb.Cb. ^τ συμβέβηκε—εἶναι om. Ab. ^α ταυτὰ Fb:
 vulgo ταῦτα. ^ε δὲ ἐνταῦθα] γὰρ ἐνταῦθά τε Fb. ^ν τί] ἔτι Hb. ^ω μάλ-
 λον om. S. ^κ τῶν π.] τῶν δυάδων τῶν π. Fb, δυάδων τῶν π. T.A^b.Eb.
^γ εἶναι om. T.E.Eb. ^α ὁμώνυμία S.Bb.Cb.Eb. ^α καλοὶ E: ceteri
 καλοῖη. ^β μηδ. δὲ κ. Bb.Cb. ^α ἂν om. Ab. ^δ ποτε om. T. ^ο εἶδη ἢ
 τοῖς Fb. ^ε καὶ τοῖς φθ. E.S.T.Bb.Cb.Eb. ⁸ οὔτε] οὐδὲ et mox οὐδέ]
 οὔτε codices. ^β οὐσίαν ἐκείνα Cb, ἐκείνα οὐσία Eb. ^ι γε om. E.S.T.
 Bb.Cb. ^κ μὲν om. Eb. ^ι αἷτιον V. ^ω ὥς om. E.T. ^α ὕστερον]
 δεύτερος Hb. ^ο ἔλεγον om. S.Bb.Cb. ^ρ ἰδεῶν Fb. ^α ταῦτα Hb,
 om. Ab.

καὶ μετέχειν αὐτῶν τὰλλα κενολογεῖν ἐστὶ καὶ μεταφορὰς λέγειν ποιητικὰς. Τί γάρ ἐστι τὸ ἐργαζόμενον ^τ πρὸς τὰς ἰδέας ἀποβλέπον; Ἐνδέχεται ^ς τε καὶ εἶναι καὶ γίγνεσθαι ὁμοιον ^τ ὅτιοῦν καὶ μὴ εἰκαζόμενον πρὸς ἐκείνο, ὥστε καὶ ὄντος Σωκράτους καὶ μὴ ὄντος ^ν γένοιτ' ἂν οἷόσπερ Σωκρά-
¹³ τῆς. Ὅμοίως δὲ δηλον ὅτι καὶ ^ω εἰ ἦν ὁ Σωκράτης αἰδιος, ἔσται ^ς τε πλείω παραδείγματα τοῦ αὐτοῦ, ὥστε καὶ εἶδη, οἷον τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῶον καὶ τὸ δίπουν, ἅμα δὲ καὶ ^γ τὸ ^ς αὐτοάνθρωπος. ^ω Ἐτι οὐ μόνον τῶν ^β αἰσθητῶν παραδεί-
 γματα ^ς τὰ εἶδη, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ^δ τῶν ἰδεῶν, οἷον τὸ γέ-
 νος, ^ς ὡς γένος εἰδῶν ὥστε τὸ αὐτὸ ἔσται παράδειγμα καὶ
¹⁴ εἰκῶν. Ἐτι δόξειεν ἂν ἀδύνατον εἶναι χωρὶς τὴν οὐσίαν καὶ οὐ ^ς ἡ οὐσία ὥστε πῶς ἂν αἱ ἰδέαι οὐσῖαι τῶν πραγμάτων οὔσαι χωρὶς εἶεν; Ἐν δὲ τῷ Φαίδωνι οὕτως ^ς λέγεται, ὡς καὶ
¹⁵ τοῦ εἶναι καὶ τοῦ γίγνεσθαι ^ς αἷτια τὰ εἶδη ἐστίν. Καίτοι τῶν εἰδῶν ὄντων ὅμως οὐ γίγνεται τὰ μετέχοντα, ^ς ἂν μὴ ἦ τὸ κινῆσον, καὶ πολλὰ γίγνεται ἕτερα, οἷον οἰκία καὶ δακτύ-
 λιος, ὧν οὐ φάμεν εἶδη εἶναι ὥστε δηλον ὅτι ἐνδέχεται καὶ τὰλλα καὶ εἶναι καὶ γίγνεσθαι ^ι διὰ τοιαύτας αἰτίας οἷας καὶ
¹⁶ τὰ ῥηθέντα νῦν. Ἐτι εἶπερ ^ς εἰσὶν ἀριθμοὶ τὰ εἶδη, πῶς αἷτιοι ἔσονται; Πότερον ὅτι ἕτεροι ^ι ἀριθμοὶ εἰσι τὰ ὄντα, οἷον ὁδὶ μὲν ^ω ἀριθμὸς ἄνθρωπος, ὁδὶ δὲ Σωκράτης, ὁδὶ δὲ Καλλίας; Τί οὖν ἐκείνοι τούτοις αἷτιοί εἰσιν; Οὐδὲ γὰρ εἰ
¹⁷ οἱ μὲν αἰδιοὶ οἱ δὲ μὴ, ^ς οὐθὲν διοίσει. Εἰ ^ς ὅτι λόγοι ἀριθμῶν τάνταῦθα, οἷον ἡ συμφωνία, δηλον ὅτι ^ς ἔστιν ἔν γέ τι ὧν ^ς εἰσὶ λόγοι. Εἰ δὲ ^ς τι τοῦτο, ἡ ὕλη, φανερόν ὅτι καὶ αὐτοὶ ^ς οἱ ἀριθμοὶ λόγοι τινὲς ἔσονται ἐτέρου πρὸς

^τ ἀποβλέπον πρὸς τὰς ἰδέας H^b, πρὸς τὰς ἰδέας ἀποβλέπειν T. ^ς τε A^b, δὲ F^b: ceteri γάρ. ^τ ὅτιοῦν ante ὁμοιον H^b, om. F^b. ^ν γίγνοιτ' E.S.B^b.C^b. ^ω εἰ om. E^b. ^ς τε om. H^b. ^γ τοῦ A^b, ὁ H^b. ^ς αὐτο-
 ανθρώπου A^b. ^α ἔτι δὲ οὐ H^b. ^β αἰσθ. ἔσονται παρ. H^b. ^ς τὰ εἶδη] αἱ ἰδέαι H^b, εἶδη (omisso τὰ) S.B^b.C^b. ^δ τῶν ἰδεῶν add. F^b.H^b. ^ς ὡς T. ^ς λέγομεν F^b.H^b. ^ς τὰ εἶδη αἷτια F^b. ^ς εἰαν E.T.E^b. ^ι διὰ] διὰ τὰς T, καὶ διὰ S.B^b.C^b. ^ς εἰσιν] εἰεν F^b. ^ι εἰσιν ἀριθμοὶ T. ^ω ἄνθρωπος ἀριθμὸς A^b. ^ς οὐθὲν om. T. ^ς ἔσται S.B^b.C^b. ^ς δὲ B^b.C^b. ^ς εἰσιν οἱ λόγοι S.E^b. ^ς τε om. S.T.A^b. ^ς οἱ om. T.

ἕτερον. Λέγω δ' οἶον, εἰ ἔστιν ὁ Καλλίας λόγος ἐν ἀριθμοῖς 18
 πυρὸς καὶ γῆς καὶ ὕδατος ^ικαὶ ἀέρος, ^ν ἄλλων τινῶν ὑποκει-
 μένων ἔσται, καὶ ἡ ἰδέα ἀριθμός· καὶ ^ω αὐτοάνθρωπος, εἴτ'
 ἀριθμός τις ὧν εἶτε μὴ, ὅμως ἔσται λόγος ἐν ἀριθμοῖς τινῶν,
 καὶ οὐκ ἀριθμός, ^κ οὐδ' ἔσται τις διὰ ^γ ταῦτα ἀριθμός. ^κ Ἔτι 19
 ἐκ πολλῶν ἀριθμῶν εἰς ἀριθμὸς γίνεται, ἐξ εἰδῶν δὲ ἐν εἶδος
 πῶς; Εἰ δὲ ^α μὴ ἐξ αὐτῶν ἀλλ' ^β ἐκ τῶν ^ε ἐναριθμῶν, οἶον ἐν
 τῇ μυριάδι, πῶς ἔχουσιν αἱ μονάδες; ^δ Εἴτε γὰρ ὁμοειδεῖς,
 πολλὰ ^ε συμβήσεται ἄτοπα, εἴτε μὴ ὁμοειδεῖς, ^ι μήτε αἱ
 αὐταὶ ἀλλήλαις μήτε ^β αἱ ἄλλαι πᾶσαι πάσαις· τίνι γὰρ
 διοίσουσιν ἀπαθεῖς οὔσαι; Οὔτε γὰρ εὐλογα ταῦτα οὔτε
 ὁμολογούμενα τῇ νοήσει. Ἔτι ^β δ' ἀναγκαῖον ἕτερόν ^ι τι 20
 γένος ἀριθμοῦ κατασκευάζειν, περὶ ^κ δ' ἡ ἀριθμητικὴ καὶ
 πάντα τὰ μεταξὺ λεγόμενα ὑπὸ τινων ^ι ἀπλῶς ἢ ἐκ τίνων
 ἐστὶν ἀρχῶν; Ἡ διὰ τί ^μ τὰ μεταξὺ τῶν ^ν δευρὸ ^ο τ' ἔσται
 καὶ αὐτῶν; Ἔτι αἱ μονάδες αἱ ἐν τῇ δυάδι ^ρ ἑκατέρα ἕκ
^q τινος προτέρας δυάδος· ^τ καίτοι ἀδύνατον. Ἔτι διὰ τί ^ε 21
 ὁ ἀριθμὸς συλλαμβανόμενος; Ἔτι δὲ πρὸς τοῖς εἰρημένοις,
 εἴπερ εἰσὶν αἱ μονάδες ^ι διάφοροι, ἐχρῆν οὕτω λέγειν ὥσπερ
 καὶ ὅσαι τὰ στοιχεῖα τέτταρα ἢ δύο λέγουσιν· ^ν καὶ γὰρ
 τούτων ἕκαστος οὐ τὸ κοινὸν λέγει στοιχεῖον, οἶον τὸ σῶμα,
 ἀλλὰ πῦρ καὶ γῆν, εἴτ' ἔστι ^ω τι κοινὸν τὸ σῶμα εἴτε μὴ.
 Νῦν δὲ λέγεται ὡς ὄντος τοῦ ἐνὸς ὥσπερ πυρὸς ἢ ὕδατος 22
 ὁμοιομεροῦς· εἰ δ' οὕτως, οὐκ ἔσονται οὐσίαι οἱ ἀριθμοί, ἀλλὰ
 δῆλον ὅτι, ^κ εἴπερ ἐστὶ τι ἐν αὐτὸ καὶ τοῦτό ἐστιν ἀρχή,

^ι καὶ ἀέρος om. E.S.Bb.Cb.Eb. ^ν ἄλλων—ἀριθμὸς καὶ om. S.T.Bb.
 Cb.Eb. ^ω ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος T.Cb.Eb. ^κ οὐδ' Ab.Fb.Hb: ceteri καὶ
 οὐκ. ^γ ταῦτα ὁ ἀριθμός T. ^κ ἔτι δ' ἐκ E.S.Bb.Cb. ^α μὴδ' S.T.Bb.Cb.
^β ἐκ om. Ab. ^ε ἀριθμῶν Hb, ἐν τῷ ἀριθμῷ Ab. γρ. ἀλλὰ ἐκ τῶν ἀριθμῶν.
 τὸ δὲ ἐναριθμῶν ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν λόγων τοῦ ἀριθμοῦ margo E. ^δ εἰ Eb.
^ε ἄτοπα συμβήσεται E.S.T.Bb.Cb.Eb. ^ι μὴδὲ αἱ αὐταὶ Ab.Fb.Hb, μήτε
 αὐταὶ S. ^β ἄλλαι αἱ πᾶσαι E.Eb. ^β δ'] τε Ab. ^ι τι om. Ab.
^κ ὅν Ab. ^ι ἀπλῶς] ἀ πῶς Ab. ^μ τὰ om. Ab. ^ν δευρὸ] δέ Ab.
^ο τ' om. Cb. ^ρ ἑκατέρων Ab. ^q τινος ἔτι προτέρας τῆς δυάδος Ab.
^τ καίτοι ἀδύνατον om. T. ^α ὁ ἀριθμὸς ἐν Eb. ^ν γρ. ἀδιάφοροι Fb.
^ν καὶ γὰρ καὶ τούτων T. ^ω τι om. T.Ab.Eb. ^κ εἴπερ] εἰπεῖν S.Bb.Cb.

23 πλεοναχῶς λέγεται τὸ ἐν ἄλλως γὰρ ἀδύνατον. Βουλόμενοι
 δὲ τὰς οὐσίας ἀνάγειν εἰς τὰς ἀρχὰς μήκη μὲν ^γ τίθμεν ἐκ
^α μακροῦ καὶ βραχέος, ἐκ τινος μικροῦ καὶ μεγάλου, καὶ ἐπί-
 πεδον ἐκ πλατέος καὶ στενοῦ, σῶμα δ' ἐκ βαθέος καὶ ταπει-
 νοῦ. ^α Καίτοι πῶς ἔξει ^β ἢ τὸ ἐπίπεδον γραμμὴν ἢ τὸ στε-
 24 ρεὸν γραμμὴν καὶ ἐπίπεδον; Ἄλλο γὰρ γένος ^γ τὸ πλατὺ
 καὶ ^δ τὸ στενὸν καὶ βαθὺ καὶ ταπεινόν· ὥσπερ οὖν οὐδ'
 ἀριθμὸς ὑπάρχει ^ε ἐν αὐτοῖς, ὅτι τὸ πολὺ καὶ ὀλίγον ἕτερον
 τούτων, δηλον ἴδι οὐδ' ἄλλο οὐθέν τῶν ἄνω ὑπάρξει τοῖς
 κάτω. Ἄλλὰ μὴν οὐδὲ γένος τὸ πλατὺ τοῦ βαθέος· ἦν γὰρ
 25 ^ς ἂν ἐπίπεδόν τι τὸ σῶμα. Ἐτι αἱ στιγμαὶ ἐκ τίνος ^β ἐν-
 πάρχουσιν; Τούτῳ μὲν οὖν τῷ γένει καὶ διεμάχετο Πλάτων
 ὡς ὄντι γεωμετρικῷ δόγματι, ἀλλ' ἐκάλει ἀρχὴν γραμμῆς,
 τοῦτο δὲ πολλάκις ἐτίθει τὰς ἀτόμους γραμμάς. Καίτοι
 ἀνάγκη τούτων εἶναι τι πέρας· ὥστ' ἐξ οὗ λόγου γραμμὴ
 26 ἐστὶ, καὶ στιγμή ἐστίν. Ὅλως δὲ ζητούσης τῆς ^ι σοφίας
 περὶ τῶν φανερῶν τὸ αἴτιον, τοῦτο μὲν εἰάκαμεν (οὐθέν γὰρ
 λέγομεν περὶ τῆς αἰτίας ^κ ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς μεταβολῆς), τὴν
 δ' οὐσίαν οἰόμενοι λέγειν αὐτῶν ἐτέρας ^ι μὲν οὐσίας εἶναι
 φασμέν, ὅπως δ' ἐκεῖναι τούτων οὐσίαι, διὰ κενῆς λέγομεν· τὸ
 γὰρ μετέχειν, ὥσπερ ^μ καὶ πρότερον εἵπομεν, οὐθέν ἐστίν.
 27 Οὐδὲ δὴ ^ν ὅπερ ταῖς ἐπιστήμας ὁρῶμεν ὃν αἴτιον, διὸ καὶ
 πᾶς νοῦς καὶ πᾶσα φύσις ποιεῖ, ^ο οὐδὲ ταύτης τῆς αἰτίας ἦν
 φασμέν εἶναι μίαν τῶν ἀρχῶν, οὐθέν ἄπτεται τὰ εἶδη, ἀλλὰ
 γέγονε τὰ μαθήματα ^ρ τοῖς νῦν ἡ φιλοσοφία, φασκόντων
 28 ^α τῶν ἄλλων χάριν αὐτὰ δεῖν πραγματεῦσθαι. Ἐτι δὲ τὴν
 ὑποκειμένην οὐσίαν ὡς ὕλην μαθηματικωτέραν ἂν τις ὑπολά-
 βοι, καὶ μᾶλλον κατηγορεῖσθαι καὶ διαφορὰν εἶναι τῆς οὐ-
 σίας καὶ τῆς ὕλης ^ρ ἢ ὕλην, οἷον τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν,

^γ τίθενται S.Bb.Cb. ^α βραχέος καὶ μακροῦ Ab. ^α τοι om. Fb. ^β ἢ
 om. Ab. ^γ τὸ πλ.] καὶ τὸ πλ. T.Eb. ^δ τὸ post καὶ om. Ab. ^ε ἐν
 om. Ab. ^ς ὅτι om. Eb. ^ς ἂν om. T. ^β ἐνπάρχουσι E.S.T.Bb.
 Cb.Hb. ^ι φιλοσοφίας Ab. ^κ πόθεν Ab. ^ι μὲν add. E.Ab.Hb. ^μ καὶ
 τὸ πρότερον S.T.Bb.Cb. ^ν δὲ περὶ τὰς ἐπιστήμας Ab. ^ο οὐδέ] τὸ δὲ Ab.
 ρ τῆς S. ^α τῶν add. Ab. ^ρ ἢ ὕλην add. Ab.Fb.

ὥσπερ ^α καὶ οἱ φυσιολόγοι φασὶ ^ι τὸ μακρὸν καὶ τὸ πυκνόν, πρώτας ^ν τοῦ ὑποκειμένου φάσκοντες εἶναι διαφορὰς ^ω ταύτας· ταῦτα ^ζ γὰρ ἐστὶν ὑπεροχὴ τις ^υ καὶ ἔλλειψις. Περὶ ²⁹ ^ε τε κινήσεως, εἰ μὲν ^α ἔσται ταῦτα κινήσεις, ὁῦλον ὅτι κινῆσεται τὰ εἶδη· εἰ δὲ μὴ, πόθεν ἦλθεν; ^υ Ὁλη γὰρ ἡ περὶ φύσεως ^β ἀνήρηται σκέψις. ^ο ^υ Ο τε δοκεῖ ῥάδιον εἶναι, τὸ δεῖξαι ὅτι ^δ ἐν ἅπαντα, ^ο οὐ γίγνεται· τῇ γὰρ ἐκθέσει οὐ ^ι γίγνεται πάντα ἐν ἀλλ' αὐτό τι ἐν, ἂν διδῷ τις πάντα. Καὶ οὐδὲ τοῦτο, ^ε εἰ μὴ γένος ^ε δώσει τὸ καθόλου εἶναι· ³⁰ τοῦτο δ' ^β ἐν ^ι ἐνίοις ἀδύνατον. Οὐθένα δ' ἔχει λόγον οὐδὲ ^κ τὰ μετὰ τοὺς ἀριθμοὺς ^ι μήκη καὶ ἐπίπεδα καὶ στερεά, ^μ οὔτε ὅπως ἔστιν ἢ ἔσται, οὐτ' ^ν εἴ τιν' ἔχει δύναμιν· ταῦτα γὰρ οὔτε εἶδη οἷον τε εἶναι (οὐ γὰρ εἰσιν ἀριθμοί) οὔτε τὰ μεταξὺ (^ο μαθηματικά γὰρ ἐκεῖνα) οὔτε τὰ φθαρτά, ἀλλὰ ^ρ πάλιν ^ι τέταρτον ἄλλο ^ι φαίνεται τοῦτό τι γένος. ^υ Ὁλως ³¹ τε τὸ τῶν ^α ὄντων ζητεῖν στοιχεῖα μὴ ^ι διελόντας, πολλαχῶς ^ν λεγομένων, ἀδύνατον εὑρεῖν, ἄλλως τε καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ζητοῦντας ἐξ ^ω οἷων ἐστὶ στοιχεῖον. Ἐκ τίνων γὰρ τὸ ποιεῖν ἢ πάσχειν, ἢ τὸ ^ζ εὐθύ, οὐκ ἔστι δῆπου λαβεῖν, ἀλλ' εἶπερ, τῶν οὐσιῶν μόνον ἐνδέχεται· ὥστε τὸ τῶν ^υ ὄντων ἀπάντων τὰ στοιχεῖα ^ε ἢ ζητεῖν ἢ οἶεσθαι ἔχειν οὐκ ἀληθές. Πῶς δ' ἂν τις καὶ μάθοι τὰ τῶν πάντων στοιχεῖα; Δῆλον ³² γὰρ ὡς οὐθέν οἷον τε προϋπάρχειν γνωρίζοντα πρότερον. Ὡσπερ γὰρ ^α τῷ ^β γεωμετρεῖν μαθηάνοντι ἄλλα μὲν ἐνδέχεται προειδέναι, ὧν δὲ ἡ ἐπιστήμη καὶ περὶ ὧν μέλλει μαθη-

^α καὶ ante φ. om. S.B^b.C^b. ^ι τὸ μακρὸν] καὶ μακρὸν S. ^ν τῆς ὑποκειμένης E^b. ^ω ταύτας om. A^b. ^ζ γὰρ] δέ S.T.H^b. ^υ καὶ ἔλλειψις om. A^b. ^ε δὲ A^b. ^α ἔστι E^b.H^b. ^β σκέψις ἀνήρηται A^b. ^ο δὲ δέ T, καὶ δ E.H^b. ^δ ἐν τὰ πάντα H^b. ^ο οὐ] ἐκ τῆς ἐκθέσεως οὐ A^b, omissis τῇ γὰρ ἐκθέσει οὐ γίγνεται. ^ι γ. τὰ πάντα H^b. ^ε εἰ et δώσει A^b.F^b; ceteri ἐὰν et δώ. ^β ἐν om. A^b. ^ι ἐνίοις τε ἀδ. H^b. ^κ τὰ om. S. ^ι μήκη τε καὶ ἐπίπεδα A^b. ^μ οὐδὲ A^b. ^ν εἴ om. A^b. ^ο μαθ.] τὰ μαθ. E.S.T.B^b.C^b. ^ρ πάλιν γε γ. B^b. ^ι ἄλλο τέταρτον E^b. ^ι τοῦτο φαίνεται γένος A^b. ^α ὄντων] ὄλων T. ^ι διελόντα E^b. ^ν λεγόμενα A^b. ^ω ὧν A^b. ^ζ εὐθύ] εὐ A^b. ^υ ὄντων om. T.A^b. ^ε ἢ ante ζητεῖν om. A^b. ^α τὸ T. ^β γεωμέτρῃ γεωμετρῖν A^b.

33 νειν οὐθέν προγιγνώσκει, οὕτω ὁδὴ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ὡστ'
^d εἴ τις τῶν ^e πάντων ἐστὶν ἐπιστήμη, ὥς τινές φασιν, οὐθέν
 ἂν προϋπάρχοι γνωρίζων οὗτος. Καίτοι πᾶσα μάθησις διὰ
 προγιγνωσκομένων ἢ πάντων ἢ τινῶν ἐστί, καὶ ἡ δι' ἀποδεί-
 ξεως ἢ δι' ὁρισμῶν· δεῖ γὰρ ἐξ ὧν ὁ ὁρισμὸς προειδέναι καὶ
 34 ^e εἶναι γνώριμα. Ὁμοίως δὲ καὶ ἡ δι' ἐπαγωγῆς. Ἀλλὰ μὴν
^h καὶ εἰ τυγχάνει σύμφυτος οὕσα, θαυμαστὸν πῶς λανθάνο-
 μεν ἔχοντες τὴν κρατίστην τῶν ἐπιστημῶν. Ἔτι πῶς τις
 35 ⁱ γνωριεῖ ἐκ τίνων ἐστί, καὶ πῶς ἔσται δῆλον; Καὶ γὰρ τοῦτ'
 ἔχει ἀπορίαν· ἀμφισβητήσκει γὰρ ἂν τις, ὥσπερ καὶ ^k περὶ
 ἐνίας συλλαβᾶς. ^lοἱ μὲν γὰρ τὸ ^mσμα ἐκ τοῦ σ καὶ μ καὶ α
 φασὶν εἶναι, οἱ ⁿ δὲ τινες ἕτερον φθόγγον φασὶν εἶναι καὶ
 36 οὐθένα τῶν γνωρίμων. Ἔτι ^o δὲ ὧν ἐστὶν ραῖσθησις, ταῦτα
 πῶς ἂν τις μὴ ἔχων τὴν αἴσθησιν ἠγνοίῃ; Καίτοι ^p ἔδει, εἴγε
 πάντων ταῦτα στοιχεῖά ἐστιν ἐξ ὧν, ὥσπερ αἱ σύνθετοι φω-
 ναὶ εἰσιν ἐκ τῶν οἰκείων στοιχείων.

- Ὅτι μὲν οὖν τὰς εἰρημένας ἐν τοῖς φυσικοῖς αἰτίας ζητεῖν
 εἰκόασι πάντες, καὶ τούτων ἐκτὸς οὐδεμίαν ἔχομεν ἂν εἰπεῖν,
 δῆλον καὶ ἐκ τῶν πρότερον εἰρημένων. Ἀλλ' ἀμυδρῶς ταύ-
 τας· καὶ τρόπον μὲν τινα ^t πᾶσαι πρότερον εἰρηνται, τρόπον
 2 δὲ τινα οὐδαμῶς. Ψελλιζομένη γὰρ ἔοικεν ἡ πρώτη φιλο-
 σοφία περὶ ^v πάντων, ἅτε νέα ^w τε κατ' ἀρχὰς οὕσα καὶ τὸ
 πρῶτον, ἐπεὶ καὶ Ἐμπεδοκλῆς ὁστοῦν τῷ λόγῳ φησὶν εἶναι,
 τοῦτο ^x ἐστὶ τὸ τί ἦν εἶναι καὶ ἡ οὐσία τοῦ πράγματος.
 3 Ἀλλὰ μὴν ^y ὁμοίως ἀναγκαῖον καὶ Ὑσαρκὸς καὶ τῶν ἄλλων
^z ἐκάστου εἶναι τὸν λόγον, ἢ ^a μηθενός· διὰ ^b τοῦτο γὰρ καὶ σὰρξ
 καὶ ὁστοῦν ^c ἔσται καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον, καὶ οὐ διὰ τὴν

^c δὲ Eb, δεῖ E.S.Bb.Cb. ^d εἴ] ἡ S.Bb.Cb. ^e ἀπάντων Ab.Eb.
^f οἷαν δὴ τινες Ab. ^g εἶναι] εἶδε Eb. ^h εἰ καὶ τυγχάνοι Bb.Fb. ⁱ γνω-
 ρίσει Fb, γνωρίσειεν E.S.T.Bb.Cb. ^k ἐπὶ S. ^l ὁ T. ^m σῶμα Eb.
ⁿ δὲ τὸν ἕτερον τρόπον ἴδιον εἶναι Ab. ^o δὲ et ἐστὶν om. Fb. ^p κ' αἴ-
 σθησις Eb. ^q ἠγνοίῃ] ἔχοι Fb. ^r δεῖ Ab. ^s ἔχομεν Ab.Eb.Fb, Ab.Fb.
 omisso ἂν. ^t πᾶσαι S.Bb.Cb, αἱ πᾶσαι T. ^v ἀπάντων Ab. ^w τε] τε
 καὶ S, om. Ab.Fb. ^x ἀναγκαῖον ὁμοίως T. ^y σάρκα T.Eb, σάρκας Ab.
^z ἕκαστον codices. ^a μηδὲ ἐν E.S.T.Bb.Cb.Fb. ^b τοῦτο ἄρα καὶ ἡ
 σὰρξ Ab. ^c ἐστι S.T.Bb.Cb.Fb.

ὑλην, ἣν ἐκείνος ^d λέγει πῦρ ^e καὶ γῆν ^f καὶ ὕδωρ καὶ ἀέρα.
[†] Ἀλλὰ ταῦτα ἄλλου ^f μὲν λέγοντος συνέφησεν ἂν ἐξ ἀνάγκης, σαφῶς δὲ ^g οὐκ εἴρηκεν. Περὶ μὲν ^h οὖν τῶν ⁱ τοιούτων δεδῆλωται καὶ πρότερον· ὅσα ^k δὲ περὶ τῶν αὐτῶν τοιούτων ἀπορήσειεν ἂν τις, ἐπανέλθωμεν πάλιν· τάχα γὰρ ἂν ἐξ αὐτῶν ^l εὐπορήσαιμεν ^m τι πρὸς τὰς ὕστερον ἀπορίας.

ⁿ Α ΕΛΑΤΤΟΝ.

^o Ἡ περὶ τῆς ἀληθείας θεωρία τῇ μὲν χαλεπῇ, τῇ δὲ ῥαδία. Σημεῖον δὲ τὸ μήτ' ἀξίως ^p μηδένα δύνασθαι ^q τυχεῖν αὐτῆς, μήτε πάντας ἀποτυγχάνειν, ἀλλ' ἕκαστον λέγειν τι περὶ ^r τῆς φύσεως, καὶ καθ' ἓνα ^s μὲν μὴθὲν ἢ μικρὸν ἐπιβάλλειν αὐτῇ, ἐκ πάντων δὲ συναθροίζομένων γίνεσθαι τι μέγεθος. Ὡστ' εἴπερ ἔοικεν ἔχειν καθάπερ τυγχάνομεν παροισμαζόμενοι, τίς ἂν θύρας ἀμάρτοι; Ταύτῃ μὲν ἂν εἴη ῥαδία· τὸ δ' ὅλον ^t τι ἔχειν καὶ μέρος μὴ δύνασθαι δηλοῖ τὸ χαλεπὸν αὐτῆς. Ἰσως δὲ καὶ τῆς χαλεπότητος οὔσης κατὰ δύο τρόπους, οὐκ ἐν τοῖς πράγμασιν ἀλλ' ἐν ἡμῖν τὸ αἰτίον ^v ἐστὶν αὐτῆς. Ὡσπερ γὰρ ^w καὶ τὰ τῶν νυκτερίδων ὄμματα πρὸς ^z τὸ φέγγος ἔχει ^x τὸ μεθ' ἡμέραν, οὕτω καὶ τῆς ἡμετέρας ψυχῆς ὁ νοῦς πρὸς τὰ τῇ φύσει φανερώτατα πάντων. Οὐ μόνον δὲ χάριν ἔχειν δίκαιον τούτοις ^y ὧν ἂν τις ^z κοινωνῶσαιτο ταῖς δόξαις, ἀλλὰ καὶ ^a τοῖς ^b ἐπιπολαιότερως ἀποφνηαμένοις· καὶ γὰρ οὗτοι ^c συνεβάλοντό τι· τὴν γὰρ ἔξιν ^d προήσκησαν

^d λέγει om. T. ^e καὶ ante γῆν om. S. ^f καὶ post γῆν et mox μὲν om. S.Bb.Cb. ^g οὐκ om. S. ^h οὖν om. Fb. ⁱ τοιούτων Ab. ^k δὲ] δὲ καὶ S. ^l εὐπορήσωμεν S.Cb. ^m τι] τοι Eb, om. Ab.Fb. ⁿ α τὸ ἐλαττον S.T, ἐλαττον α f, β E, βιβλίον β Q. addunt E.Q.S.Bb.Cb: τοῦτο τὸ βιβλίον οἱ πλείους φασὶν εἶναι Πασικλέους τοῦ Ῥοδίου, δε ἦν ἀκροατῆς Ἀριστοτέλους, υἱὸς δὲ Βοηθοῦ τοῦ Εὐδήμου ἀδελφοῦ. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Ἀφροδισιεύς φησιν εἶναι αὐτὸ τοῦ Ἀριστοτέλους. ^o ἢ] ὅτι ἢ re. Hb. ^p μηδένα om. T. ^q θιγεῖν Ab. ^r τῆς om. T. ^s μὲν] μὲν ἢ E. ^t τι Ab.Eb.Fb: ceteri r'. ^v ἐστὶν add. Ab. ^w καὶ om. E.Q.Eb. ^x τὸ μεθ'] πρὸς Q. ^y ὧν] καὶ οὕτως ὧν Eb. ^z κοινωνῶσαιτο Eb, κοινωνήσαιτο E.T.Ab, κινήσαιτο Fb: ceteri κοινωνήσαι. ^a τοῖς] τοῖς ἔτι omnes prae-ter Ab. ^b ἐπιπολαιότερον Ab.Eb. ^c συνεβάλοντό Ab: ceteri συμβάλλονταί. ^d ἥσκησαν Ab.

4 ἡμῶν. Εἰ μὲν γὰρ Τιμόθεος μὴ ἐγένετο, πολλὴν ἂν μελο-
ποιίαν οὐκ εἶχομεν· εἰ δὲ μὴ °Φρύνις, Τιμόθεος οὐκ ἂν ἐγέ-
νετο. Τὸν αὐτὸν ^ε δὲ τρόπον καὶ ^ς τῶν περὶ τῆς ἀληθείας
ἀποφηναμένων· παρὰ μὲν γὰρ ἐνίων παρειλήφμεν τινας
5 δόξας, οἱ δὲ τοῦ γενέσθαι ^h τούτους αἰτιοὶ γεγόνασιν. Ὁρ-
θῶς ^ι δ' ^κ ἔχει καὶ τὸ ^l καλεῖσθαι ^m τὴν φιλοσοφίαν ἐπιστήμην
τῆς ἀληθείας. Θεωρητικῆς μὲν γὰρ τέλος ἀλήθεια, πρακτι-
κῆς δ' ἔργον· καὶ γὰρ ⁿ ἐὰν τὸ πῶς ^ο ἔχει σκοπῶσιν, ^p οὐ τὸ
6 αἰδίων ἀλλὰ πρὸς τι καὶ νῦν θεωροῦσιν οἱ πρακτικοί. Οὐκ
ἴσμεν δὲ τὸ ἀληθὲς ἄνευ τῆς αἰτίας. Ἐκαστον δὲ μάλιστα
αὐτὸ τῶν ἄλλων, ^q καθ' ὃ καὶ τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει τὸ συνῶ-
νυμον, οἷον τὸ πῦρ θερμότατον· καὶ γὰρ τοῖς ἄλλοις τὸ αἵ-
τιον τοῦτο τῆς θερμότητος· ὥστε καὶ ἀληθέστατον τὸ τοῖς
7 ὑστέροις αἴτιον τοῦ ἀληθέσιν εἶναι. Διὸ τὰς τῶν ^ε αἰεὶ ὄντων
ἀρχὰς ἀναγκαῖον αἰεὶ εἶναι ἀληθεστάτας· οὐ γὰρ ποτε ἀλη-
θεῖς, οὐδ' ^ς ἐκείναις αἰτιόν τί ^ε ἐστὶ τοῦ εἶναι, ἀλλ' ἐκεῖναι τοῖς
ἄλλοις, ὥσθ' ἕκαστον ὡς ἔχει τοῦ εἶναι, οὕτω καὶ τῆς ἀλη-
θείας.

- 2 Ἀλλὰ μὴν ὅτι γ' ἐστὶν ἄρχή τις καὶ οὐκ ἄπειρα τὰ αἰτία
τῶν ὄντων, οὗτ' ^ω εἰς ^κ εὐθυωρίαν οὔτε κατ' εἶδος, δηλόν. Οὔτε
γὰρ ὡς ἐξ ὕλης τόδ' ἐκ τοῦδε δυνατὸν ^ι ἵέναι εἰς ἄπειρον, οἷον
σάρκα μὲν ἐκ γῆς, γῆν δ' ἐξ ἀέρος, ἀέρα δ' ἐκ πυρός, καὶ
τοῦτο μὴ ἴστασθαι· οὔτε ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως, οἷον τὸν
μὲν ἄνθρωπον ὑπὸ τοῦ ἀέρος κινήθῃναι, τοῦτον δ' ὑπὸ τοῦ
ἡλίου, τὸν δὲ ἥλιον ὑπὸ τοῦ νείκους, καὶ τούτου μηδὲν εἶναι
2 πέρας. Ὁμοίως δὲ ^κ οὐδὲ τὸ οὐ ἕνεκα εἰς ^α ἄπειρον οἰόν τε
ἵέναι, βάδισιν μὲν ὑγιείας ^β ἕνεκεν, ταύτην ^ε δ' εὐδαιμονίας,

^ε φρένις Eb. ^ε δὲ om. S. ^ς τῶν περὶ τῆς] περὶ τῶν Ab.Eb. ^h τού-
τοις rc. Eb. ^ι δὴ E.T. ^κ ἔχει om. Ab.Fb. ^l καλεῖσθαι E.S.T.Bb.Cb.
^m τὴν κατὰ φ. Ab. idem post ἀληθείας addit θεωρητικῆν. ⁿ ἂν Ab.Eb.
^ο ἔχη E.Q.S. ^p οὐ τὸ αἴτιον E.Q.S. οὐ γὰρ αἴτιον T. οὐ τὸ αἴτιον οὐ
Eb. addunt omnes καθ' αὐτό, præter Ab. ^q καθὼς S. ^ε αἰεὶ Q.T.
^ς ἐκείνων Ab.Eb. ^ε ἐστὶ om. Ab. ^ν τις ἀρχὴ Fb. ^ω ἐπ' Ab.Eb.
^κ εὐθυωρίαν Eb. ^ι εἶναι ἐπ' E.Q.S.T.Eb. ^κ οὐδὲ] καὶ Ab. ^α ἀπ. οὐχ
οἰόν τε εἶναι Ab. ^β ἕνεκεν Ab: ceteri ἕνεκα. ^ε δ'] δι' T.

τὴν δ' εὐδαιμονίαν ^d ἄλλου, καὶ οὕτως αἰεὶ ἄλλο ἄλλου ἔνεκεν εἶναι. Καὶ ἐπὶ τῶν τί ἦν εἶναι δ' ὡσαύτως. Τῶν γὰρ μέ- 3
 σων, ὧν ἐστὶν ^e ἕξω τι ἔσχατον καὶ πρότερον, ἀναγκαῖον εἶναι
 τὸ πρότερον αἷτιον ἰ τῶν ^ε μετ' αὐτό. Εἰ γὰρ ^h εἰπεῖν ἡμᾶς
 δέοι τι τῶν τριῶν αἷτιον, τὸ πρῶτον ἐρούμεν· οὐ γὰρ δὴ
ⁱ τόγ' ἔσχατον, οὐδενὸς γὰρ ^k τὸ τελευταῖον· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ
 τὸ μέσον, ἐνὸς γάρ. Οὐθὲν δὲ διαφέρει ἐν ἡ πλείω εἶναι, 4
 οὐδ' ἄπειρα ^l ἡ πεπερασμένα· τῶν δ' ἀπείρων τούτων τὸν
 τρόπον καὶ ^m ὅλως τοῦ ἀπείρου πάντα τὰ μόρια μέσα ⁿ ὁ-
 μοίως μέχρι τοῦ νῦν· ὥστ' εἴπερ μηθέν ^o ἐστὶ πρῶτον, ὅλως
 αἷτιον οὐθὲν ἐστίν. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐπὶ τὸ κάτω οἷον τ' 5
^p εἰς ἄπειρον ^q ἰέναι, ^r τοῦ ἄνω ἔχοντος ἀρχήν, ὥστ' ἐκ πυρὸς
 μὲν ὕδωρ, ἐκ δὲ ^s τούτου γῆν, καὶ οὕτως αἰεὶ ἄλλο τι γίγνε-
 σθαι γένος. Διχῶς γὰρ ^t γίγνεται τότε ἐκ τούδε, ^v ἡ ὡς
 τότε λέγεται μετὰ τότε, οἷον ἐξ Ἰσθμίων Ὀλύμπια, ^w ἡ οὐχ
 οὕτως ἀλλ' ὡς ἐκ παιδὸς ^x ἀνὴρ μεταβάλλοντος, ^y ἡ ἐξ ὕδατος
 ἀήρ. Ὡς ^a μὲν οὖν ἐκ παιδὸς ^a ἀνδρα ^b γίγνεσθαι φαμεν, ὡς 6
 ἐκ τοῦ γιγνομένου τὸ γεγονὸς ἡ ^c ἐκ τοῦ ἐπιτελουμένου τὸ
 τετελεσμένον· αἰεὶ γάρ ἐστὶ ^d μεταξύ, ὥσπερ τοῦ εἶναι καὶ
 μὴ εἶναι γένεσις, οὕτω καὶ τὸ γιγνόμενον τοῦ ὄντος καὶ μὴ
 ὄντος. Ἔστι ^e δ' ὁ μανθάνων γιγνόμενος ἐπιστήμων, ^f καὶ
 τούτ' ἐστὶν ^g λέγεται, ^g ὅτι γίγνεται ἐκ μανθάνοντος ἐπι-
 στήμων. Τὸ δ' ὡς ἐξ ἀέρος ὕδωρ, φθειρομένου θατέρου. 7
 Διὸ ^h ἐκεῖνα μὲν οὐκ ἀνακάμπει ⁱ εἰς ἀλλήλα, οὐδὲ γίγνεται
 ἐξ ἀνδρὸς παῖς· οὐ ^k γὰρ γίγνεται ἐκ τῆς γενέσεως τὸ γιγνό-

^d ἄλλου ἔνεκεν καὶ Α^b. ^e ἕξω τι om. Α^b.F^b. τι ἕξω T. ^f τῷ E.T.
^g μεθ' αὐτό Α^b, μέσων F^b. ^h ἡμᾶς εἰπεῖν Α^b. ⁱ γε τὸ Α^b. ^k τὸν τότε
 Q, τότε E.B^b.C^b. ^l ἡ πεπ.] οὐδὲ πεπ. Ε^b. ^m ὅλως] ἄλλως τε δὴ Η^b.
ⁿ ὁμοίως om. Η^b. ^o ἐστὶ τὸ πρῶτον S.T.B^b.C^b.E^b. ^p εἰς Α^b, ἐπ' F^b:
 ceteri ἐστὶν ἐπ'. ^q ἀπιέναι Α^b, προίεναι F^b. ^r ἔχοντος τοῦ ἄνω F^b.
^s τούτου] τοῦ ὕδατος Η^b. ^t γίγνεται] λέγεται μετὰ Q. ^v ἡ E.T.A^b.E^b:
 vulgo μὴ. ^w ἡ οὐχ οὕτως ἀλλ' ὡς Α^b, οὐτ' ἄλλ' ὡς S, ἄλλως Ε^b: ce-
 teri ἡ. ^x μεταβάλλοντος ἀνὴρ Ε^b. ^y ἡ ὡς ἐξ Α^b. ^z μὲν—φαμεν
 om. E. ^a ἀνὴρ Q.S.C^b.E^b. ^b γενέσθαι F^b. ^c ἐκ om. F^b. ^d μεταξύ]
 τι μεταξύ Η^b, μεταξύ τι S.T.B^b.C^b. ^e δ'] γὰρ Α^b. ^f καὶ—ἐπιστήμων
 om. Α^b. ^g ὅτι γίγνεται om. T. ^h οὐκ ἀνακάμπει μὲν ἐκεῖνα Q. ⁱ εἰς]
 πρὸς S.B^b.C^b. ^k γὰρ] δὲ Α^b.

μενον, ἀλλ' ¹ἔστι μετὰ τὴν γένεσιν. Οὕτω γὰρ ^μκαὶ ἡμέρα
ἐκ τοῦ πρωῒ, ὅτι μετὰ τοῦτο· διὸ οὐδὲ ^ντὸ πρωῒ ἐξ ἡμέρας.
8 ^οΘάτερα δὲ ἀνακάμπει. ^ρἈμφοτέρως δὲ ἀδύνατον εἰς ἄπει-
ρον ἰέναι. Τῶν μὲν ^ιγὰρ ὄντων μεταξὺ ἀνάγκη τέλος εἶναι,
τὰ δ' εἰς ἄλληλα ^ρἀνακάμπει· ἡ γὰρ θατέρου φθορὰ θατέ-
ρου ^εἔστι γένεσις. Ὑποθέτω δὲ καὶ ἀδύνατον τὸ ^επρῶτον αἰδίων
ὄν φθαρῆναι. Ὑποθέτω γὰρ οὐκ ἄπειρος ^ωἡ γένεσις ἐπὶ τὸ ἄνω,
ἀνάγκη, ἐξ οὗ φθαρέντος πρώτου τι ἐγένετο, μὴ αἰδίων εἶναι.
9 ^ξἘτι δὲ τὸ οὐ ἔνεκα τέλος, τοιοῦτον δὲ ὁ μὴ ἄλλου ἔνεκα,
ἀλλὰ τὰλλα ἐκείνου· ὥστ' εἰ μὲν ἔσται τοιοῦτον τὸ ἔσχατον,
οὐκ ἔσται ἄπειρον, εἰ δὲ μὴθὲν τοιοῦτον, οὐκ ἔσται τὸ οὐ
ἔνεκα. Ἄλλ' οἱ τὸ ἄπειρον ποιοῦντες λαμβάνουσιν ἐξαιρούν-
τες τὴν τοῦ ἀγαθοῦ φύσιν. Καίτοι οὐθεὶς ἂν ^γἐγχειρήσειεν
10 οὐθὲν ^ζπράττειν μὴ μέλλων ἐπὶ πέρας ἥξειν. Οὐδ' ἂν εἴη
νοῦς ἐν ^ατοῖς ^βτοιούτοις· ἔνεκα γὰρ τινος αἰεὶ πράττει ὁ γε
νοῦς ἔχων· τοῦτο γὰρ ἔστι πέρας· τὸ γὰρ ^ετέλος πέρας
ἔστιν. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ τί ἦν ^δεἶναι ἐνδέχεται ἀνάγεσθαι
11 εἰς ἄλλον ὀρισμὸν πλεονάζοντα τῷ λόγῳ. Ἀεὶ ^ετε γὰρ
ἔστιν ὁ ἔμπροσθεν μᾶλλον, ὁ δ' ὕστερος οὐκ ἔστιν· οὐ δὲ τὸ
πρῶτον μὴ ἔστιν, οὐδὲ τὸ ἐχόμενόν ^εἔστιν. Ἐτι τὸ ἐπί-
στασθαι ἀναιροῦσιν οἱ οὕτως λέγοντες· οὐ γὰρ οἷόν τε εἰ-
12 δέναι πρὶν ^ςἢ εἰς τὰ ἄτομα ^ηἐλθεῖν. Καὶ τὸ γινώσκειν
οὐκ ἔστιν· τὰ γὰρ οὕτως ἄπειρα πῶς ἐνδέχεται νοεῖν; Οὐ
γὰρ ὅμοιον ἐπὶ τῆς γραμμῆς, ^ιἢ κατὰ τὰς διαιρέσεις μὲν οὐχ
ἵσταται· νοῆσαι δ' οὐκ ἔστι μὴ στήσαντα· διόπερ οὐκ ^κἀρι-
13 θμήσει τὰς τομὰς ὁ τὴν ἄπειρον διεξιὼν. Ἀλλὰ καὶ τὴν
ὑλὴν ἐν κινουμένῳ νοεῖν ἀνάγκη, καὶ ἀπείρῳ ^ιοὐθενὶ ἔστιν εἶ-
ναι· εἰ δὲ μή, οὐκ ἄπειρόν ^μγ' ἔστιν ^ντὸ ἀπείρῳ εἶναι.

¹ ἔστι om. F^b.H^b. ^μ καὶ ἡ ἡμέρα T. ^ν τὸ om. A^b. ^ο θάτερον A^b.
^ρ ἀμφοτέρως E^b. ^ι γὰρ om. E^b. ^ρ ἀνακάμπειν A^b. ^ς γένεσις
ἔστιν ^ε πρῶτον αἰτίον αἰδίων F^b. ^ω ἐπεὶ—εἶναι om. pr. E^b:
ἐπειδὴ rc. E^b. ^ω ἡ om. A^b. ^ξ ἐτι] ἐπει A^b.F^b. ^γ ἐγχειρίσειεν S.
^ζ πράττειν E.E^b. ^α τοῖς om. E. ^β τοιούτοις] οὕτως A^b. ^ε πέρας
τέλος S.A^b. ^δ εἶναι Q. ^ε τε om. T. ^ε ἔστιν om. A^b. ^ς ἢ om.
T.A^b. ^η ἐλθῇ A^b. ^ι ἢ S.E^b. ^κ ἀριθμῶν A^b. ^ι οὐδὲν S.T.A^b.B^b.
C^b.E^b. ^μ γ'] δ' A^b. ^ν τοῦ E^b.

Ἄλλα μὴν καὶ ^ο εἰ ἄπειρά γ' ἦσαν πλήθει τὰ εἶδη τῶν αἰ-
τιῶν, οὐκ ἂν ἦν οὐδ' οὕτω τὸ γινώσκειν· τότε γὰρ εἰδέναι
οἰόμεθα, ὅταν τὰ αἷτια γνωρίσωμεν· τὸ δ' ἄπειρον κατὰ τὴν
P πρόσθεσιν οὐκ ἔστιν ἐν πεπερασμένῳ διεξελθεῖν.

Αἱ δ' ἀκροάσεις κατὰ τὰ ἔθη ^α συμβαίνουσιν· ὥς γὰρ εἰώ- 3
θαμεν, οὕτως ^ι ἀξιούμεν λέγεσθαι, καὶ τὰ παρὰ ταῦτα οὐχ
ὅμοια φαίνεται ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσυνήθειαν ^β ἀγνωστότερα καὶ
ξενικώτερα· τὸ γὰρ σύνηθες ^ι γνωριμώτερον. Ἡλικὴν δὲ
ἰσχὺν ἔχει τὸ σύνηθες οἱ νόμοι δηλοῦσιν, ἐν οἷς ^ν τὰ μυθώδη
καὶ παιδαριώδη μέζον ἰσχύει τοῦ γινώσκειν περὶ αὐτῶν ^ω διὰ
τὸ ἔθος. Οἱ μὲν οὖν, ἐὰν μὴ μαθηματικῶς λέγη τις, οὐκ ἀπο- 2
δέχονται τῶν λεγόντων, οἱ δ', ἂν μὴ παραδειγματικῶς, οἱ
δὲ μάρτυρα ἀξιοῦσιν ^κ ἐπάγεσθαι ποιητὴν. Καὶ οἱ μὲν πάντα
ἀκριβῶς, τοὺς δὲ λυπεῖ τὸ ἀκριβὲς ἢ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι
συνεῖρειν ἢ διὰ τὴν μικρολογίαν· ἔχει γάρ τι τὸ ἀκριβὲς
τοιούτον, ὥστε καθάπερ ἐπὶ τῶν ^ι συμβολαίων, καὶ ἐπὶ τῶν
λόγων ἀνελεύθερον εἶναι ^z τισι δοκεῖ. Διὸ δὲ ^β πεπαιδευθῆναι 3
πῶς ἕκαστα ἀποδεκτέον, ὥς ἄτοπον ἅμα ζητεῖν ἐπιστήμην
καὶ τρόπον ἐπιστήμης· ἔστι ^β δ' οὐδέτερον ῥάδιον λαβεῖν.
Τὴν δ' ἀκριβολογίαν τὴν μαθηματικὴν οὐκ ἐν ἅπασιν ἀπαι-
τητέον, ἀλλ' ἐν τοῖς μὴ ἔχουσιν ὕλην. Διόπερ οὐ φυσικὸς δ 4
^ο τρόπος· ἅπαντα γὰρ ἴσως ἡ φύσις ἔχει ὕλην. Διὸ σκεπτέον
πρῶτον τί ἐστὶν ^δ ἡ φύσις· οὕτω γὰρ καὶ περὶ ^ο τίνος ἡ φυ-
σικὴ δῆλον ἔσται, καὶ εἰ μιᾶς ἐπιστήμης ἢ πλειόνων τὰ αἷτια
καὶ τὰς ἀρχὰς θεωρησαί ἐστιν.

B.

Ἀνάγκη πρὸς τὴν ^ι ζητουμένην ἐπιστήμην ^ε ἐπελθεῖν ἡμᾶς
h πρῶτον, περὶ ὧν ἀπορῆσαι δεῖ πρῶτον· ταῦτα δ' ἐστὶν ὅσα

^ο εἰ om. S. P πρόσθεσιν S.A^b. ^α συμβαίνουσιν F^b. ^ι ἀξιούμεν ἔτι
τὸ λ. F^b. ^β ἀγνωστότερα T. ^ι γνώριμον A^b. ^ν τὰ] περὶ τὰ A^b.
^ω διὰ om. A^b. ^κ μετάγεσθαι Q. ^ι συμβόλων E^b. ^z δοκεῖ τισι A^b.
^α πεπαιδευθῆναι E. ^β δὲ θάτερον A^b.F^b. ^ο λόγος F^b. ^δ ἡ om. E.Q.S.
^ο τῶν A^b.F^b. ^ι ζητουμένην A^b: ceteri ἐπιζητουμένην. ^ε ἀπελθεῖν F^b.
h πρῶτον ante περὶ om. A^b.F^b.

τε περὶ αὐτῶν ἄλλως ὑπειλήφασί τινες, κὰν εἴ τι χωρὶς τού-
 2 των ¹ τυγχάνοι παρεωραμένον. "Ἐστι δὲ τοῖς εὐπορῆσαι
 βουλομένοις προὔργου τὸ διαπορῆσαι καλῶς· ἡ γὰρ ὕστερον
 εὐπορία λύσις τῶν ^κ πρότερον ἀπορουμένων ἐστί, λύειν ¹ δ'
 οὐκ ἔστιν ^μ ἀγνοοῦντας τὸν δεσμόν. 'Αλλ' ἡ τῆς διανοίας
 ἀπορία δηλοῖ τοῦτο περὶ τοῦ πράγματος· ^η ἡ γὰρ ἀπορεῖ,
 ταύτη παραπλήσιον πέπονθε τοῖς δεδεμένοις· ἀδύνατον γὰρ
 3 ἀμφοτέρως προελθεῖν εἰς τὸ πρόσθεν. Διὸ δὲ τὰς δυσχε-
 ρείας τεθεωρηκέναι πάσας πρότερον, τούτων τε χάριν καὶ διὰ
 τὸ τοὺς ζητούντας ἄνευ τοῦ διαπορῆσαι πρῶτον ὁμοίους εἶναι
 τοῖς ποῖ δὲ βαδίζειν ἀγνοοῦσι, καὶ πρὸς τούτοις ^ο οὐδ' εἴ
 ποτε τὸ ζητούμενον εὔρηκεν ἢ μὴ γινώσκειν· τὸ γὰρ τέλος
 4 τούτῳ μὲν οὐ δῆλον, τῷ ^ρ δὲ προηπορηκότι δῆλον. "Ἐτι ^q δὲ
 βέλτιον ἀνάγκη ἔχειν πρὸς τὸ κρίναι τὸν ὥσπερ ἀντιδίκων
 5 καὶ τῶν ἀμφισβητούντων λόγων ἀκηκοῦτα πάντων. "Ἐστι
 δ' ἀπορία πρώτη μὲν περὶ ὧν ἐν τοῖς ¹ πεφρομισμασμένοις
 διηπορήσαμεν, πότερον μιᾶς ἢ ⁸ πολλῶν ἐπιστημῶν θεωρῆσαι
 τὰς αἰτίας, καὶ πότερον τὰς τῆς οὐσίας ἀρχὰς τὰς πρώτας
 ἐστί τῆς ἐπιστήμης ἰδεῖν μόνον, ἢ καὶ περὶ τῶν ἀρχῶν ἐξ ὧν
 δεικνύουσιν ^τ ἅπαντες, οἷον πότερον ἐνδέχεται ταῦτο καὶ ἐν
 ἅμα φάναι ^ν καὶ ἀποφάναι ἢ οὐ, καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν
 6 τοιούτων. Εἴτ' ἔστι περὶ τὴν οὐσίαν, πότερον μία περὶ
 πάσας ἢ πλείονες ^ω εἰσι, ^κ καὶ εἰ πλείονες, πότερον ἅσαι
 συγγενεῖς, ἢ τὰς μὲν σοφίας τὰς δ' ἄλλο τι λεκτέον αὐτῶν.
 7 Καὶ τοῦτο δ' αὐτὸ τῶν ἀναγκαίων ἐστί ζητῆσαι, πότερον
 τὰς αἰσθητὰς οὐσίας εἶναι μόνον φατέον ἢ καὶ παρὰ ταύτας
 ἄλλας, καὶ πότερον μοναχῶς ἢ ^υ πλείονα γένη τῶν οὐσιῶν,
 οἷον οἱ ποιοῦντες τά τε εἶδη καὶ τὰ μαθηματικὰ μεταξὺ τού-
 8 των τε καὶ τῶν αἰσθητῶν. Περὶ τε τούτων οὖν, καθάπερ

¹ τυγχάνη E.S.T.A^b.B^b.C^b. ^κ προειρημένων ἀπόρων F^b. ¹ δ']
 γὰρ F^b. ^μ ἀγνοοῦντα E.S.T.B^b.C^b. ^η ἡ γὰρ ἀπορία A^b. ^ο οὐδέποτε
 τὸ ζητούμενον εἰ εὔρηκεν A^b. ^ρ δὲ καλῶς προηπορηκότι S.B^b.C^b. ^q δὲ
 post ἔτι om. A^b. ¹ πεφρομισμασμένοις E. ⁸ πολλῶν ἐστὶν ἐπιστ. S.T.
 B^b.C^b. ^τ πάντες A^b.G^b.I^b. ^ν καὶ ἀποφάναι om. E. ^ω εἰσι om. F^b.
^κ καὶ G^b.I^b: ceteri κὰν. ^υ πλεοναχῶς τὰ γ. A^b.

φαιμέν, ἐπισκεπτέον, καὶ πότερον ^z περὶ τὰς οὐσίας ^a ἢ θεωρία
μόνον ἐστὶν ἢ καὶ περὶ τὰ συμβεβηκότα καθ' αὐτὰ ταῖς
οὐσίαις. Πρὸς δὲ τούτοις περὶ ταύτου καὶ ἑτέρου καὶ ὁμοίου ⁹
καὶ ἀνομοίου ^b καὶ ταυτότητος καὶ ἐναντιότητος, καὶ περὶ
προτέρου καὶ ὑστέρου καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τῶν τοιούτων,
περὶ ὧν οἱ διαλεκτικοὶ πειρῶνται σκοπεῖν ἐκ τῶν ἐνδόξων
^c μόνον ποιούμενοι τὴν σκέψιν, τίος ἐστὶ θεωρῆσαι περὶ
πάντων. Ἔτι δὲ τούτοις αὐτοῖς ὅσα καθ' αὐτὰ συμβέβηκεν ¹⁰
καὶ μὴ μόνον τί ἐστὶ τούτων ἕκαστον, ἀλλὰ καὶ ^d ἄρα ἐν ἐνὶ
ἐναντίον· καὶ πότερον αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ στοιχεῖα ^e τὰ γένη
ἐστὶν ἢ εἰς ^a διαιρεῖται ἐνυπάρχοντα ἕκαστον· καὶ ^f εἰ τὰ
γένη, πότερον ὅσα ἐπὶ τοῖς ἀτόμοις λέγεται τελευταῖα ἢ
τὰ πρῶτα, οἷον πότερον ζῶον ἢ ἄνθρωπος ἀρχή τε καὶ μάλ-
λόν ἐστι παρὰ ^g τὸ καθ' ἕκαστον. ^h Μάλιστα δὲ ζητητέον ¹¹
καὶ πραγματευτέον, πότερον ἔστι ⁱ τι παρὰ τὴν ὕλην ^k αἴτιον
^l καθ' αὐτὸ ἢ οὐ, ^m καὶ τοῦτο χωριστὸν ἢ οὐ, καὶ πότερον ἐν
ἢ πλείω τὸν ἀριθμόν. Καὶ πότερον ἔστι τι παρὰ τὸ σύνο-
λον (λέγω δὲ τὸ σύνολον, ὅταν κατηγορηθῇ τι τῆς ὕλης) ἢ
οὐθέν, ἢ τῶν μὲν τῶν δ' οὐ, καὶ ποῖα ⁿ ταῦτα τῶν ὄντων.
Ἔτι ^o αἱ ἀρχαὶ πότερον ἀριθμῶ ἢ εἶδει ὀρισμέναι, καὶ αἱ ἐν ¹²
τοῖς λόγοις καὶ ^p αἱ ἐν τῷ ὑποκειμένῳ· καὶ πότερον τῶν
φθαρτῶν καὶ ἀφθάρτων ^q αἱ αὐταὶ ἢ ἕτεραι· καὶ πότερον
ἀφθαρτοὶ πᾶσαι, ἢ τῶν φθαρτῶν φθαρταί. ^r Ἔτι δὲ ^s τὸ ¹³
πάντων χαλεπώτατον καὶ πλείστην ἀπορίαν ἔχον, ^t πότερον
τὸ ἐν καὶ τὸ ὄν, καθάπερ οἱ Πυθαγόρειοι καὶ Πλάτων
^w ἔλεγον, οὐχ ἕτερόν ^x τί ἐστὶν ἀλλ' οὐσία τῶν ὄντων, ἢ οὐ,
ἀλλ' ἕτερόν τι ^y τὸ ὑποκείμενον, ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς ^z φησὶ

^z περὶ] ἐπὶ G^b.I^b. ^a μόνον ἢ θεωρία F^b. ^b καὶ ταυτότητος] καὶ ἐναν-
τίου T.F^b, om. E.A^b.G^b.I^b. ^c μόνων A^b. ^d ἄρα E.A^b: ceteri εἰ ἄρα.
^e τὰ ante γένη om. G^b.I^b. ^f εἰ om. E. ^g τὸν G^b.I^b. ^h μάλλον A^b.
ⁱ τι om. G^b.I^b. ^k αἴτια F^b. ^l καθ' αὐτὸ ἢ οὐ om. A^b. ^m καὶ τοῦτο
χωριστὸν om. E. ⁿ ταῦτα G^b.I^b: ceteri τοιαῦτα. ^o αἱ post ἔτι
om. A^b. ^p αἱ add. E.B^b.C^b.G^b.I^b. ^q αἱ om. S. ^r ἔστι G^b.I^b.
^s τὸ] τῶν I^b. ^t πότερον om. F^b. ^v τὸ] καὶ τὸ G^b. ^w ἔλεγον G^b.I^b,
om. F^b. ^x τι ante ἐστὶν om. I^b. ^y τὸ om. B^b.C^b. ^z φησὶ om. I^b.

¹⁴ φιλίαν, ἄλλος δέ τις πῦρ, ὁ δὲ ὕδωρ, ^a ὁ δὲ ἀέρα. Καὶ πότερον αἱ ἀρχαὶ καθόλου εἰσὶν ἢ ὥς τὰ καθ' ἕκαστα τῶν πραγμάτων, ^b καὶ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ. Ἔτι πότερον ἄλλως ἢ κατὰ κίνησιν· καὶ γὰρ ταῦτα ἀπορίαν ^c ἂν παράσχοι πολλήν. ¹⁵ Πρὸς δὲ τούτοις πότερον οἱ ἀριθμοὶ καὶ τὰ μήκη καὶ τὰ σχήματα καὶ αἱ στιγμαὶ οὐσίαι τινές εἰσιν ἢ οὐ, καὶ ^d εἰ οὐσίαι, πότερον κεχωρισμέναι τῶν αἰσθητῶν ἢ ^e ἐνυπάρχουσαι ἐν τούτοις. Περὶ γὰρ τούτων ἀπάντων οὐ μόνον χαλεπὸν τὸ εὐπορῆσαι τῆς ἀληθείας, ἀλλ' οὐδὲ τὸ διαπορῆσαι τῷ λόγῳ ῥάδιον καλῶς.

- 2 Πρῶτον μὲν οὖν περὶ ὧν πρῶτον εἶπομεν, πότερον μιᾷς ἢ πλειόνων ἐστὶν ^f ἐπιστημῶν θεωρῆσαι πάντα τὰ γένη τῶν αἰτίων. Μιᾷς μὲν γὰρ ἐπιστήμης πῶς ἂν εἴη μὴ ἐναντίας ^g οὐσας τὰς ἀρχὰς γνωρίζειν; Ἔτι δὲ πολλοῖς τῶν ὄντων ² οὐχ ^k ὑπάρχουσι πάσαι. Τίνα γὰρ ¹ τρόπον οἶόν τε κινήσεως ἀρχὴν εἶναι τοῖς ἀκινήτοις ἢ τὴν ^m ἀγαθοῦ φύσιν, ⁿ εἴπερ ἅπαν, ^ο ὁ ἂν ἢ ἀγαθὸν καθ' αὐτὸ καὶ διὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν, τέλος ἐστὶν καὶ οὕτως αἷτιον, ὅτι ἐκείνου ἕνεκα καὶ γίγνεται καὶ ^p ἔστι τᾶλλα, τὸ δὲ τέλος καὶ τὸ οὐ ἕνεκα πράξεώς τινός ἐστι τέλος, αἱ δὲ πράξεις πάσαι μετὰ κινήσεως· ὥστ' ἐν τοῖς ἀκινήτοις οὐκ ἂν ἐνδέχοιτο ταύτην εἶναι ³ τὴν ἀρχὴν οὐδ' εἶναι τι αὐτοαγαθόν. Διὸ καὶ ἐν τοῖς μαθημασιν οὐθὲν δέικνται διὰ ταύτης τῆς αἰτίας, οὐδ' ἔστιν ἀποδείξεις οὐδεμία διότι βέλτιον ἢ χεῖρον, ἀλλ' οὐδὲ τὸ παράπαν ⁴ μέμνηται οὐθεὶς ^q οὐθενὸς τῶν τοιούτων. Ὡστε διὰ ταῦτα τῶν σοφιστῶν τινὲς οἶον Ἀρίστιππος προσηλάκιζεν αὐτάς· ἐν μὲν γὰρ ταῖς ἄλλαις τέχναις, καὶ ταῖς ^r βαναύσοις, οἶον ἐν τεκτονικῇ καὶ σκυτικῇ, διότι βέλτιον ἢ χεῖρον λέγεσθαι πάντα, τὰς δὲ μαθηματικὰς οὐθένα ποιεῖσθαι λόγον περὶ

^a ὁ δὲ ἀέρα Ab: ceteri ἢ ἀέρα.

^b καὶ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ om. Ab.

^c ἂν om. Fb.

^d εἰ οὐσίαι] εἰ οὐσία Ab.

^e ἐνυπάρχουσαι add. Ab.

^f ἐπιστήμης Ab.

^g οὐσης Gb.

^k ὑπ. πᾶσι πάσαι E.S.

^l οἶόν τε τρόπον Gb.Ib.

^m ἀγαθοῦ S.Ab.

ⁿ ὅπερ S.

^ο δ] ἢ T.

^p ἔστι καὶ τᾶλλα Ab.

^q οὐθενὸς om. T.

^r βαναύσοις αὐταῖς οἶον S.Ab.Bb.Cb.

ἀγαθὼν καὶ ^ακακῶν. Ἀλλὰ μὴν ^τεἴ γε πλείους ἐπιστήμαι ⁵
τῶν αἰτίων εἰσὶ καὶ ^νἕτεραι ἐτέρας ἀρχῆς, τίνα τούτων φα-
τέον εἶναι τὴν ζητουμένην, ἢ τίνα μάλιστα τοῦ πράγματος
^ωτοῦ ζητουμένου ἐπιστήμονα τῶν ἐχόντων αὐτάς; Ἐνδέχε- ⁶
ται γὰρ τῷ αὐτῷ πάντας τοὺς τρόπους ^χτοὺς τῶν αἰτίων
ὑπάρχειν, οἷον οἰκίας, ὅθεν μὲν ἡ κίνησις, ἡ τέχνη καὶ ὁ οἰκο-
δόμος, οὗ δ' ἕνεκα, τὸ ἔργον, ὕλη δὲ γῆ καὶ λίθοι, τὸ δ' εἶδος
ὁ λόγος. Ἐκ μὲν οὖν τῶν πάλαι διωρισμένων, τίνα χρὴ
καλεῖν τῶν ἐπιστημῶν σοφίαν, ὕχει λόγον ἐκάστην προσα-
γορεύειν. ^zἩ μὲν γὰρ ἀρχικωτάτη καὶ ^αἡγεμονικωτάτη, ^γ
καὶ ^η ὥσπερ ^βδούλας οὐδ' ^εἀντειπεῖν τὰς ἄλλας ἐπιστήμας
δίκαιον, ^δἡ τοῦ τέλους καὶ ^ετὰγαθοῦ τοιαύτη (^ιτούτου γὰρ
ἕνεκα τὰλλα). ^εἡ δὲ τῶν πρώτων αἰτίων καὶ τοῦ μάλιστα
ἐπιστητοῦ διωρίσθη εἶναι, ἡ τῆς οὐσίας ἂν εἴη τοιαύτη. Πολ- ⁸
λαχῶς γὰρ ἐπισταμένων τὸ αὐτὸ μᾶλλον ^hμὲν εἰδέναι φαμέν
τὸν τῷ εἶναι γνωρίζοντα τί τὸ πρᾶγμα ἢ τῷ μὴ εἶναι, αὐ-
τῶν δὲ τούτων ἕτερον ἐτέρου μᾶλλον, καὶ μάλιστα ^ιτὸν τί
ἐστίν, ἀλλ' οὐ ^κτὸν πόσον ἢ ποῖον ἢ τί ποιεῖν ἢ πᾶσχειν
πέφυκεν. Ἔτι δὲ ¹καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ εἰδέναι ἕκαστον, ⁹
καὶ ὧν ἀποδείξεις εἰσὶ, τότ' οἰόμεθα ὑπάρχειν, ὅταν εἰδῶμεν
τί ἐστίν, ^μοἷον τί ἐστὶ τὸ τετραγωνίζειν, ὅτι μέσης εὐρεσις·
ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Περὶ δὲ τὰς γενέσεις καὶ τὰς
πράξεις καὶ περὶ ^νἅσας μεταβολήν, ὅταν εἰδῶμεν τὴν
ἀρχὴν τῆς κινήσεως. Τοῦτο δ' ἕτερον καὶ ἀντικείμενον τῷ ¹⁰
τέλει· ὥστ' ^οἄλλης ἂν δόξειεν ἐπιστήμης εἶναι τὸ θεωρῆσαι
τῶν αἰτίων τούτων ἕκαστον. Ἀλλὰ μὴν καὶ ^ρπερὶ τῶν
ἀποδεικτικῶν ἀρχῶν, πότερον μιᾶς ἐστὶν ἐπιστήμης ἢ πλει-
όνων, ἀμφισβητήσιμόν ἐστιν. Λέγω δὲ ἀποδεικτικὰς ⁹τὰς ¹¹

^α καλῶν Ab. ^τ πλείους εἴγε Fb. ^ν ἕτεραι] ἐτέρα E.T. ^ω τοῦ ζη-
τουμένου om. Ab. ^χ τοὺς ante τῶν add. E.Ab. ^γ ἕχει E.T.Gb.Ib :
ceteri οὐδαμῶς ἔχει. ^z ἡ E.Gb : vulgo ἡ. ^α ἡ γενικωτάτη Ab. ^β δού-
λας om. Gb.Ib. ^ε ἀντειπεῖν Ib. ^δ ἡ Gb. ^ε ἀγαθοῦ Ab. ^ι τούτου
E.Ab.Gb.Ib : ceteri τούτων. ^ε ἡ E.Gb.Ib : ceteri ἡ. ^h μὲν om. Fb.
^ι τὸν E, τὸ Gb, τὸν τὸ Ib : vulgo τῶν. ^κ τὸν E.Gb.Ib : ceteri τῶν.
¹ καὶ ἐν] κἂν ἐν Gb.Ib. ^μ οἷον τί ἐστὶ om. T. ^ν πᾶσαν Ab.Gb.Ib.
^ο ἂν ἄλλης T. ^ρ περὶ om. Fb. ⁹ τὰς E.Ab.Ib : ceteri καὶ τὰς.

33 νειν οὐθ' ἐν προγιγνώσκει, οὕτω ἔδῃ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ὡστ'
^d εἴ τις τῶν ^e πάντων ἐστὶν ἐπιστήμη, ^f ὥς τινὲς φασιν, οὐθ' ἐν
 ἂν προϋπάρχοι γνωρίζων οὗτος. Καίτοι πᾶσα μάθησις διὰ
 προγιγνωσκομένων ἢ πάντων ἢ τινῶν ἐστί, καὶ ἡ δι' ἀποδεί-
 ξεως ἢ δι' ὀρισμῶν· δεῖ γὰρ ἐξ ὧν ὁ ὀρισμὸς προειδέναι καὶ
 34 ^g εἶναι γνώριμα. Ὁμοίως δὲ καὶ ἡ δι' ἐπαγωγῆς. Ἀλλὰ μὴν
^h καὶ εἰ τυγχάνει σύμφυτος οὕσα, θαυμαστὸν πῶς λανθάνο-
 μεν ἔχοντες τὴν κρατίστην τῶν ἐπιστημῶν. Ἔτι πῶς τις
 35 ἴγνωριεῖ ἐκ τίνων ἐστί, καὶ πῶς ἔσται δῆλον; Καὶ γὰρ τοῦτ'
 ἔχει ἀπορίαν· ἀμφισβητήσῃ γὰρ ἂν τις, ὥσπερ καὶ ^k περὶ
 ἐνίας συλλαβᾶς· ^l οἱ μὲν γὰρ τὸ ^m σμα ἐκ τοῦ σ καὶ μ καὶ α
 φασὶν εἶναι, οἱ ⁿ δὲ τινες ἕτερον φθόγγον φασὶν εἶναι καὶ
 36 οὐθέν· τῶν γνωρίμων. Ἔτι ^o δὲ ὧν ἐστὶν αἰσθησις, ταῦτα
 πῶς ἂν τις μὴ ἔχων τὴν αἴσθησιν ἴγνοίη; Καίτοι ἔδει, εἴγε
 πάντων ταῦτα στοιχειά ἐστιν ἐξ ὧν, ὥσπερ αἱ σύνθετοι φω-
 ναὶ εἰσιν ἐκ τῶν οἰκείων στοιχείων.

○ Ὅτι μὲν οὖν τὰς εἰρημένας ἐν τοῖς φυσικοῖς αἰτίας ζητεῖν
 εἰκόασι πάντες, καὶ τούτων ἐκτὸς οὐδεμίαν ἔχομεν ἂν εἰπεῖν,
 δῆλον καὶ ἐκ τῶν πρότερον εἰρημένων. Ἀλλ' ἀμυνδρῶς ταύ-
 τας· καὶ τρόπον μὲν τινα ^t πᾶσαι πρότερον εἰρηνται, τρόπον
 2 δὲ τινα οὐδαμῶς. Ψελλιζομένη γὰρ ἔοικεν ἡ πρώτη φιλο-
 σοφία περὶ ^v πάντων, ἅτε νέα ^w τε κατ' ἀρχὰς οὕσα καὶ τὸ
 πρῶτον, ἐπεὶ καὶ Ἑμπεδοκλῆς ὅσπου τῷ λόγῳ φησὶν εἶναι,
 τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ τί ἦν εἶναι καὶ ἡ οὐσία τοῦ πράγματος.
 3 Ἀλλὰ μὴν ^x ὁμοίως ἀναγκαῖον καὶ Ἰσαρκὸς καὶ τῶν ἄλλων
^y ἑκάστου εἶναι τὸν λόγον, ἢ ^a μηθενός· διὰ ^b τοῦτο γὰρ καὶ σὰρξ
 καὶ ὅσπου ^c ἔσται καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον, καὶ οὐ διὰ τὴν

^c δὲ Eb, δεῖ E.S.Bb.Cb. ^d εἴ] ἡ S.Bb.Cb. ^e πάντων Ab.Eb.
^f οἶαν δὲ τινες Ab. ^g εἶναι] εἶδε Eb. ^h εἰ καὶ τυγχάνοι Bb.Fb. ⁱ γνω-
 ρίσει Fb, γνωρίσειεν E.S.T.Bb.Cb. ^k ἐπὶ S. ^l ὁ T. ^m σῶμα Eb.
ⁿ δὲ τὸν ἕτερον τρόπον ἴδιον εἶναι Ab. ^o δὲ et ἐστὶν om. Fb. ^p κ' αἰ-
 σθησις Eb. ^q γνοίη] ἔχοι Fb. ^r δεῖ Ab. ^s ἔχομεν Ab.Eb.Fb, Ab.Fb.
 omisso ἂν. ^t πᾶσαι S.Bb.Cb, αἱ πᾶσαι T. ^v πάντων Ab. ^w τε] τε
 καὶ S, om. Ab.Fb. ^x ἀναγκαῖον ὁμοίως T. ^y σάρκα T.Eb, σάρκας Ab.
^z ἕκαστον codices. ^a μηδὲ ἐν E.S.T.Bb.Cb.Fb. ^b τοῦτο ἄρα καὶ ἡ
 σὰρξ Ab. ^c ἐστι S.T.Bb.Cb.Fb.

ὑλην, ἣν ἐκείνος ^d λέγει πῦρ ^e καὶ γῆν ^f καὶ ὕδωρ καὶ ἀέρα.
[†] Ἀλλὰ ταῦτα ἄλλον ^f μὲν λέγοντος συνέφησεν ἂν ἐξ ἀνάγκης, σαφῶς δὲ ^g οὐκ εἴρηκεν. Περὶ μὲν ^h οὖν τῶν ⁱ τοιούτων δεδῆλωται καὶ πρότερον· ὅσα ^k δὲ περὶ τῶν αὐτῶν τούτων ἀπορήσειεν ἂν τις, ἐπανέλθωμεν πάλιν· τάχα γὰρ ἂν ἐξ αὐτῶν ^l εὐπορήσαιμὲν ^m τι πρὸς τὰς ὑστερον ἀπορίας.

ἡ Α ΕΛΑΤΤΟΝ.

^o Ἡ περὶ τῆς ἀληθείας θεωρία τῇ μὲν χαλεπῇ, τῇ δὲ ῥαδία. Σημεῖον δὲ τὸ μήτ' ἀξίως ^p μηδένα δύνασθαι ^q τυχεῖν αὐτῆς, μήτε πάντας ἀποτυγχάνειν, ἀλλ' ἕκαστον λέγειν τι περὶ ^r τῆς φύσεως, καὶ καθ' ἓνα ^s μὲν μηθὲν ἢ μικρὸν ἐπιβάλλειν αὐτῇ, ἐκ πάντων δὲ συναθροιζομένων γίνεσθαι τι μέγεθος. Ὡστ' εἴπερ ἔχειν καθάπερ τυγχάνομεν παροι-
² μιζόμενοι, τίς ἂν θύρας ἀμάρτοι; Ταύτη μὲν ἂν εἴη ῥαδία· τὸ δ' ὅλον ^t τι ἔχειν καὶ μέρος μὴ δύνασθαι δηλοῖ τὸ χαλεπὸν αὐτῆς. Ἰσως δὲ καὶ τῆς χαλεπότητος οὔσης κατὰ δύο τρόπους, οὐκ ἐν τοῖς πράγμασιν ἀλλ' ἐν ἡμῖν τὸ αἰτιόν ^v ἐστὶν αὐτῆς. Ὡσπερ γὰρ ^w καὶ τὰ τῶν νυκτερίδων ὄμματα πρὸς ³ τὸ φέγγος ἔχει ^x τὸ μεθ' ἡμέραν, οὕτω καὶ τῆς ἡμέτερας ψυχῆς ὁ νοῦς πρὸς τὰ τῇ φύσει φανερώτατα πάντων. Οὐ μόνον δὲ χάριν ἔχειν δίκαιον τούτοις ^y ὧν ἂν τις ^z κοινώσαιο ταῖς δόξαις, ἀλλὰ καὶ ^a τοῖς ^b ἐπιπολαιότερως ἀποφηνάμενοις· καὶ γὰρ οὗτοι ^c συνεβάλοντό τι· τὴν γὰρ ἔξιν ^d προήσκησαν

^d λέγει om. T. ^e καὶ ante γῆν om. S. ^f καὶ post γῆν et mox μὲν om. S.Bb.Cb. ^g οὐκ om. S. ^h οὖν om. Fb. ⁱ τούτων Ab. ^k δὲ] δὲ καὶ S. ^l εὐπορήσωμεν S.Cb. ^m τι] τοι Eb, om. Ab.Fb. ⁿ α τὸ ἐλαττον S.T, ἐλαττον α f, β E, βιβλίον β Q. addunt E.Q.S.Bb.Cb: τοῦτο τὸ βιβλίον οἱ πλείους φασὶν εἶναι Πασικλέους τοῦ Ῥοδίου, ὃς ἦν ἀκροατὴς Ἀριστοτέλους, υἱὸς δὲ Βοηθοῦ τοῦ Εὐδήμου ἀδελφοῦ. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Ἀφροδισιεύς φησιν εἶναι αὐτὸ τοῦ Ἀριστοτέλους. ^o ἢ] ὅτι ἢ rc. Hb. ^p μηδένα om. T. ^q θιγείν Ab. ^r τῆς om. T. ^s μὲν] μὲν ἢ E. ^t τι Ab.Eb.Fb: ceteri τ'. ^v ἐστὶν add. Ab. ^w καὶ om. E.Q.Eb. ^x τὸ μεθ'] πρὸς Q. ^y ὧν] καὶ οὕτως ὧν Eb. ^z κοινώσαιο Eb, κοινωῆσαιο E.T.Ab, κινήσαιο Fb: ceteri κοινωῆσαι. ^a τοῖς] τοῖς ἔτι omnes præter Ab. ^b ἐπιπολαιότερον Ab.Eb. ^c συνεβάλοντό Ab: ceteri συμβάλλονταί. ^d ἤσκησαν Ab.

4 ἡμῶν. Εἰ μὲν γὰρ Τιμόθεος μὴ ἐγένετο, πολλὴν ἂν μελο-
 ποίαν οὐκ εἶχομεν· εἰ δὲ μὴ ^εΦρύνις, Τιμόθεος οὐκ ἂν ἐγέν-
 ετο. Τὸν αὐτὸν ^ς δὲ τρόπον καὶ ^ε τῶν περὶ τῆς ἀληθείας
 ἀποφνημαμένων· παρὰ μὲν γὰρ ἐνίων παρειλήφαμεν τινας
 5 δόξας, οἱ δὲ τοῦ γενέσθαι ^h τούτους αἴτιοι γεγόνασιν. Ὁρ-
 θῶς ^{ιδ'} ^κ ἔχει καὶ τὸ ^l καλεῖσθαι ^m τὴν φιλοσοφίαν ἐπιστήμην
 τῆς ἀληθείας. Θεωρητικῆς μὲν γὰρ τέλος ἀλήθεια, πρακτι-
 κῆς δ' ἔργον· καὶ γὰρ ⁿ ἐὰν τὸ πῶς ^ο ἔχει σκοπῶσιν, ^p οὐ τὸ
 6 αἰτιδιον ἀλλὰ πρὸς τι καὶ νῦν θεωροῦσιν οἱ πρακτικοί. Οὐκ
 ἴσμεν δὲ τὸ ἀληθὲς ἄνευ τῆς αἰτίας. Ἐκαστον δὲ μάλιστα
 αὐτὸ τῶν ἄλλων, ^q καθ' ὃ καὶ τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει τὸ συνώ-
 νυμον, οἷον τὸ πῦρ θερμότατον· καὶ γὰρ τοῖς ἄλλοις τὸ αἴ-
 τιον τοῦτο τῆς θερμότητος· ὥστε καὶ ἀληθέστατον τὸ τοῖς
 7 ὑστέροις αἴτιον τοῦ ἀληθέσιν εἶναι. Διὸ τὰς τῶν ^r αἰεὶ ὄντων
 ἀρχὰς ἀναγκαῖον αἰεὶ εἶναι ἀληθεστάτας· οὐ γὰρ ποτε ἀλη-
 θεῖς, οὐδ' ^s ἐκείναις αἰτιόν τί ^t ἐστὶ τοῦ εἶναι, ἀλλ' ἐκεῖναι τοῖς
 ἄλλοις, ὥσθ' ἕκαστον ὡς ἔχει τοῦ εἶναι, οὕτω καὶ τῆς ἀλη-
 θείας.

- 2 Ἀλλὰ μὴν ὅτι γ' ἐστὶν ἄρχῃ τις καὶ οὐκ ἄπειρα τὰ αἴτια
 τῶν ὄντων, οὗτ' ^w εἰς ^x εὐθυωρίαν οὔτε κατ' εἶδος, δῆλον. Οὔτε
 γὰρ ὡς ἐξ ὕλης τόδ' ἐκ τοῦδε δυνατὸν ^y ἰέναι εἰς ἄπειρον, οἷον
 σάρκα μὲν ἐκ γῆς, γῆν δ' ἐξ ἀέρος, ἀέρα δ' ἐκ πυρός, καὶ
 τοῦτο μὴ ἴστασθαι· οὔτε ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως, οἷον τὸν
 μὲν ἄνθρωπον ὑπὸ τοῦ ἀέρος κινήθῃναι, τοῦτον δ' ὑπὸ τοῦ
 ἡλίου, τὸν δὲ ἡλίον ὑπὸ τοῦ νείκους, καὶ τούτου μηδὲν εἶναι
 2 πέρας. Ὁμοίως δὲ ^z οὐδὲ τὸ οὐ ^a ἕνεκα εἰς ^b ἄπειρον οἷόν τε
 ἰέναι, βάδισιν μὲν ὑγιείας ^b ἕνεκεν, ταύτην ^c δ' εὐδαιμονίας,

^ε φρύνις Eb. ^ς δὲ om. S. ^ε τῶν περὶ τῆς] περὶ τῶν Ab.Eb. ^h τού-
 τοις rc. Eb. ⁱ δὲ E.T. ^κ ἔχει om. Ab.Fb. ^l καλεῖσθαι E.S.T.Bb.Cb.
^m τὴν κατὰ φ. Ab. idem post ἀληθείας addit θεωρητικὴν. ⁿ ἂν Ab.Eb.
^ο ἔχη E.Q.S. ^p οὐ τὸ αἴτιον E.Q.S. οὐ γὰρ αἴτιον T, οὐ τὸ αἴτιον οὐ
 Eb. addunt omnes καθ' αὐτό, præter Ab. ^q καθὼς S. ^r αἰεὶ Q.T.
^s ἐκείνων Ab.Eb. ^t ἐστὶ om. Ab. ^v τις ἀρχὴ Fb. ^w ἐπ' Ab.Eb.
^x εὐθεωρίαν Eb. ^y εἶναι ἐπ' E.Q.S.T.Eb. ^z οὐδὲ] καὶ Ab. ^a ἄπ. οὐχ
 οἷόν τε εἶναι Ab. ^b ἕνεκεν Ab: ceteri ἕνεκα. ^c δ'] δι' T.

τὴν δ' εὐδαιμονίαν ^d ἄλλου, καὶ οὕτως αἰεὶ ἄλλο ἄλλου ἔνεκεν εἶναι. Καὶ ἐπὶ τῶν τί ἦν εἶναι δ' ὡσαύτως. Τῶν γὰρ μέ-³ σων, ὧν ἐστὶν ^e ἔξω τι ἔσχατον καὶ πρότερον, ἀναγκαῖον εἶναι τὸ πρότερον αἴτιον ^f τῶν ^g μετ' αὐτό. Εἰ γὰρ ^h εἰπεῖν ἡμᾶς δέοι τι τῶν τριῶν αἴτιον, τὸ πρῶτον ἐροῦμεν· οὐ γὰρ δὴ ⁱ τόγ' ἔσχατον, οὐδενὸς γὰρ ^k τὸ τελευταῖον· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ μέσον, ἐνὸς γάρ. Οὐθὲν δὲ διαφέρει ἐν ἡ πλείω εἶναι, ⁴ οὐδ' ἄπειρα ^l ἡ πεπερασμένα· τῶν δ' ἀπείρων τοῦτον τὸν τρόπον καὶ ^m ὅλως τοῦ ἀπείρου πάντα τὰ μόρια μέσα ⁿ ὁμοίως μέχρι τοῦ νῦν ὥστ' εἴπερ μηθέν ^o ἐστὶ πρῶτον, ὅλως αἴτιον οὐθέν ἐστιν. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐπὶ τὸ κάτω οἷον τ' ⁵ ^p εἰς ἄπειρον ^q ἰέναι, ^r τοῦ ἄνω ἔχοντος ἀρχήν, ὥστ' ἐκ πυρὸς μὲν ὕδωρ, ἐκ δὲ ^s τούτου γῆν, καὶ οὕτως αἰεὶ ἄλλο τι γίγνεσθαι γένος. Διχῶς γὰρ ^t γίγνεται τόδε ἐκ τούδε, ^v ἡ ὡς τόδε λέγεται μετὰ τόδε, οἷον ἐξ Ἰσθμίων Ὀλύμπια, ^w ἡ οὐχ οὕτως ἀλλ' ὡς ἐκ παιδὸς ^x ἀνὴρ μεταβάλλοντος, ^y ἡ ἐξ ὕδατος ἀήρ. Ὡς ^z μὲν οὖν ἐκ παιδὸς ^a ἄνδρα ^b γίγνεσθαι φαμεν, ὡς ⁶ ἐκ τοῦ γιγνομένου τὸ γεγονὸς ^c ἡ ἐκ τοῦ ἐπιτελουμένου τὸ τετελεσμένον· αἰεὶ γάρ ἐστὶ ^d μεταξύ, ὥσπερ τοῦ εἶναι καὶ μὴ εἶναι γένεσις, οὕτω καὶ τὸ γιγνόμενον τοῦ ὄντος καὶ μὴ ὄντος. Ἔστι ^e δ' ὁ μανθάνων γιγνόμενος ἐπιστήμων, ^f καὶ τοῦτ' ἐστὶν ^g ὃ λέγεται, ^g ὅτι γίγνεται ἐκ μανθάνοντος ἐπιστήμων. Τὸ δ' ὡς ἐξ αἰέρος ὕδωρ, φθειρομένου θατέρου. ⁷ Διὸ ^h ἐκεῖνα μὲν οὐκ ἀνακάμπει ⁱ εἰς ἀλληλα, οὐδὲ γίγνεται ἐξ ἀνδρὸς παῖς· οὐ ^k γὰρ γίγνεται ἐκ τῆς γενέσεως τὸ γιγνό-

^d ἄλλου ἔνεκεν καὶ Ab. ^e ἔξω τι om. Ab.Fb. τι ἔξω T. ^f τῷ E.T. ^g μετ' αὐτό Ab, μέσων Fb. ^h ἡμᾶς εἰπεῖν Ab. ⁱ γε τὸ Ab. ^k τὸ] τότε Q, τότε E.Bb.Cb. ^l ἡ πεπ.] οὐδὲ πεπ. Eb. ^m ὅλως] ἄλλως τε δὴ Hb. ⁿ ὁμοίως om. Hb. ^o ἐστὶ τὸ πρῶτον S.T.Bb.Cb.Eb. ^p εἰς Ab, ἐπ' Fb: ceteri ἐστὶν ἐπ'. ^q ἀπείναν Ab, προίεναι Fb. ^r ἔχοντος τοῦ ἄνω Fb. ^s τούτου] τοῦ ὕδατος Hb. ^t γίγνεται] λέγεται μετὰ Q. ^v ἡ E.T.Ab.Eb: vulgo μὴ. ^w ἡ οὐχ οὕτως ἀλλ' ὡς Ab, οὐτ' ἀλλ' ὡς S, ἄλλως Eb: ceteri ἡ. ^x μεταβάλλοντος ἀνὴρ Eb. ^y ἡ ὡς ἐξ Ab. ^z μὲν—φαμεν om. E. ^a ἀνὴρ Q.S.Cb.Eb. ^b γενέσθαι Fb. ^c ἐκ om. Fb. ^d μεταξύ] τι μεταξύ Hb, μεταξύ τι S.T.Bb.Cb. ^e δ'] γὰρ Ab. ^f καὶ—ἐπιστήμων om. Ab. ^g ὅτι γίγνεται om. T. ^h οὐκ ἀνακάμπει μὲν ἐκεῖνα Q. ⁱ εἰς] πρὸς S.Bb.Cb. ^k γὰρ] δὲ Ab.

μενον, ἀλλ' ¹ ἔστι μετὰ τὴν γένεσιν. Οὕτω γὰρ ^μ καὶ ἡμέρα ἐκ τοῦ πρωῒ, ὅτι μετὰ τοῦτο· διὸ οὐδὲ ^ν τὸ πρωῒ ἐξ ἡμέρας.

8^ο Θάτερα δὲ ἀνακάμπτει. ^ρ Ἀμφοτέρως δὲ ἀδύνατον εἰς ἄπειρον ἵεναι. Τῶν μὲν ^α γὰρ ὄντων μεταξὺ ἀνάγκη τέλος εἶναι, τὰ δ' εἰς ἄλληλα ^ρ ἀνακάμπτει· ἡ γὰρ θατέρου φθορὰ θατέρου ^ς ἐστὶ γένεσις. Ἀμα δὲ καὶ ἀδύνατον τὸ ^τ πρῶτον αἰδίου ὄν φθαρῆναι· ^ν ἐπεὶ γὰρ οὐκ ἄπειρος ^ω ἡ γένεσις ἐπὶ τὸ ἄνω, ἀνάγκη, ἐξ οὗ φθαρέντος πρώτου τι ἐγένετο, μὴ αἰδίου εἶναι.

9^α Ἐτι δὲ τὸ οὐ ἔνεκα τέλος, τοιοῦτον δὲ ὁ μὴ ἄλλου ἔνεκα, ἀλλὰ τὰλλα ἐκείνου· ὥστ' εἰ μὲν ἔσται τοιοῦτον τὸ ἔσχατον, οὐκ ἔσται ἄπειρον, εἰ δὲ μηθὲν τοιοῦτον, οὐκ ἔσται τὸ οὐ ἔνεκα. Ἀλλ' οἱ τὸ ἄπειρον ποιῶντες λανθάνουσιν ἐξαιρού-
 10 τες τὴν τοῦ ἀγαθοῦ φύσιν. Καίτοι οὐβεις ἂν ^γ ἐγχειρήσειεν οὐθὲν ^ζ πράττειν μὴ μέλλων ἐπὶ πέρας ἥξειν. Οὐδ' ἂν εἴη νοῦς ἐν ^α τοῖς ^β τοιούτοις· ἔνεκα γάρ τινος αἰεὶ πράττει ὁ γε νοῦν ἔχων· τοῦτο γὰρ ἐστὶ πέρας· τὸ γὰρ ^ς τέλος πέρας ἐστίν. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ τί ἦν ^δ εἶναι ἐνδέχεται ἀνάγεσθαι
 11 εἰς ἄλλον ὀρισμὸν πλεονάζοντα τῷ λόγῳ. Ἀεὶ ^ο τε γὰρ ἐστὶν ὁ ἔμπροσθεν μᾶλλον, ὁ δ' ὕστερος οὐκ ἐστίν· οὐ δὲ τὸ πρῶτον μὴ ἐστίν, οὐδὲ τὸ ἐχόμενόν ^ς ἐστίν. Ἐτι τὸ ἐπί-
 12 στασθαι ἀναιρουσιν οἱ οὕτως λέγοντες· οὐ γὰρ οἶόν τε εἰ-
 13 δέναι πρὶν ^ς ἢ εἰς τὰ ἅτομα ^η ἐλθεῖν. Καὶ τὸ γινώσκειν οὐκ ἐστίν· τὰ γὰρ οὕτως ἄπειρα πῶς ἐνδέχεται νοεῖν; Οὐ γὰρ ὅμοιον ἐπὶ τῆς γραμμῆς, ^ι ἢ κατὰ τὰς διαιρέσεις μὲν οὐχ ἴσταται· νοῆσαι δ' οὐκ ἐστὶ μὴ στήσαντα· διόπερ οὐκ ^κ ἀρι-
 13 θμήσει τὰς τομὰς ὁ τὴν ἄπειρον διεξιών. Ἀλλὰ καὶ τὴν ὕλην ἐν κινουμένῳ νοεῖν ἀνάγκη, καὶ ἀπείρῳ ^ι οὐθενὶ ἐστὶν εἶ-
 ναι· εἰ δὲ μή, οὐκ ἄπειρόν ^μ γ' ἐστὶν ^ν τὸ ἀπείρῳ εἶναι.

¹ ἔστι om. F^b.H^b. ^μ καὶ ἡ ἡμέρα T. ^ν τὸ om. A^b. ^ο θάτερον A^b.
 ρ ἀμφοτέρως E^b. ^α γὰρ om. E^b. ^ρ ἀνακάμπτειν A^b. ^ς γένεσις
 ἐστιν ^τ πρῶτον αἰτίον αἰδίου F^b. ^ν ἐπεὶ—εἶναι om. pr. E^b:
 ἐπειδὴ rc. E^b. ^ω ἡ om. A^b. ^ζ ἐτι] ἐπεὶ A^b.F^b. ^γ ἐγχειρήσειεν S.
^ζ πράσσειεν E.E^b. ^α τοῖς om. E. ^β τοιούτοις] οὖσιν A^b. ^ς πέρας
 τέλος S.A^b. ^δ εἶναι Q. ^ο τε om. T. ^ς ἐστίν om. A^b. ^ς ἢ om.
 T.A^b. ^η ἔλθῃ A^b. ^ι ἢ S.E^b. ^κ ἀριθμεῖ A^b. ^ι οὐδὲν S.T.A^b.B^b.
 C^b.E^b. ^μ γ'] δ' A^b. ^ν τοῦ E^b.

Ἄλλα μὴν καὶ °εἰ ἄπειρά γ' ἦσαν πλήθει τὰ εἶδη τῶν αἰ-
τίων, οὐκ ἂν ἦν οὐδ' οὕτω τὸ γινώσκειν· τότε γὰρ εἰδέναι
οἰόμεθα, ὅταν τὰ αἷτια γνωρίσωμεν· τὸ δ' ἄπειρον κατὰ τὴν
P πρόσθεσιν οὐκ ἔστιν ἐν πεπερασμένῳ διεξελθεῖν.

Αἱ δ' ἀκροάσεις κατὰ τὰ ἔθη ° συμβαίνουσιν· ὥς γὰρ εἰώ- 3
θαμεν, οὕτως ° ἀξιούμεν λέγεσθαι, καὶ τὰ παρὰ ταῦτα οὐχ
ὁμοία φαίνεται ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσυνήθειαν ° ἀγνωστότερα καὶ
ξενικώτερα· τὸ γὰρ σὺνηθες ° γνωριμώτερον. Ἡλικὴν δὲ
ἰσχὺν ἔχει τὸ σὺνηθες οἱ νόμοι δηλοῦσιν, ἐν οἷς ° τὰ μυθώδη
καὶ παιδαριώδη μείζον ἰσχύει τοῦ γινώσκειν περὶ αὐτῶν ° διὰ
τὸ ἔθος. Οἱ μὲν οὖν, ἐὰν μὴ μαθηματικῶς λέγῃ τις, οὐκ ἀπο- 2
δέχονται τῶν λεγόντων, οἱ δ', ἂν μὴ παραδειγματικῶς, οἱ
δὲ μάρτυρα ἀξιοῦσιν ° ἐπάγεσθαι ποιητὴν. Καὶ οἱ μὲν πάντα
ἀκριβῶς, τοὺς δὲ λυπεῖ τὸ ἀκριβὲς ἢ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι
συνεῖρειν ἢ διὰ τὴν μικρολογίαν· ἔχει γάρ τι τὸ ἀκριβὲς
τοιούτου, ὥστε καθάπερ ἐπὶ τῶν ° συμβολαίων, καὶ ἐπὶ τῶν
λόγων ἀνελεύθερον εἶναι ° τισι δοκεῖ. Διὸ δέι ° πεπαιδευθῆναι 3
πῶς ἕκαστα ἀποδεκτέον, ὥς ἄτοπον ἅμα ζητεῖν ἐπιστήμην
καὶ τρόπον ἐπιστήμης· ἔστι ° δ' οὐδέτερον ῥάδιον λαβεῖν.
Τὴν δ' ἀκριβολογίαν τὴν μαθηματικὴν οὐκ ἐν ἅπασιν ἀπαι-
τητέον, ἀλλ' ἐν τοῖς μὴ ἔχουσιν ὕλην. Διόπερ οὐ φυσικὸς ὁ 4
° τρόπος· ἅπαντα γὰρ ἴσως ἢ φύσις ἔχει ὕλην. Διὸ σκεπτέον
πρῶτον τί ἐστὶν ° ἡ φύσις· οὕτω γὰρ καὶ περὶ ° τίνος ἡ φυ-
σικὴ δῆλον ἔσται, καὶ εἰ μιᾶς ἐπιστήμης ἢ πλείονων τὰ αἷτια
καὶ τὰς ἀρχὰς θεωρῆσαι ἐστίν.

B.

Ἀνάγκη πρὸς τὴν ° ζητουμένην ἐπιστήμην ° ἐπελθεῖν ἡμᾶς
h πρῶτον, περὶ ὧν ἀπορῆσαι δεῖ πρῶτον· ταῦτα δ' ἐστὶν ὅσα

° εἰ om. S. P πρόσθεσιν S.Ab. ° συμβαίνουσαι Fb. ° ἀξιούμεν ἔτι
τὸ λ. Fb. ° ἀγνωστότερα T. ° γνωρίμων Ab. ° τὰ] περὶ τὰ Ab.
° διὰ om. Ab. ° ἐπάγεσθαι Q. ° συμβόλων Eb. ° δοκεῖ τισι Ab.
° πεπαιδευθῆναι E. ° δὲ θάτερον Ab.Fb. ° λόγος Fb. ° ἡ om. E.Q.S.
° τίνων Ab.Fb. ° ζητουμένην Ab: ceteri ἐπιζητουμένην. ° ἀπελθεῖν Fb.
h πρῶτον ante περὶ om. Ab.Fb.

τε περὶ αὐτῶν ἄλλως ὑπειλήφασί τινες, κἂν εἴ τι χωρὶς τού-
 2 των ¹ τυγχάνοι παρεωραμένον. Ἔστι δὲ τοῖς εὐπορῆσαι
 βουλομένοις προὔργου τὸ διαπορῆσαι καλῶς· ἡ γὰρ ὕστερον
 εὐπορία λύσις τῶν ^k πρότερον ἀπορουμένων ἐστὶ, λύνει ¹ δ'
 οὐκ ἔστιν ^m ἀγνοοῦντας τὸν δεσμόν. Ἄλλ' ἡ τῆς διανοίας
 ἀπορία δηλοῖ τοῦτο περὶ τοῦ πράγματος· ⁿ ἡ γὰρ ἀπορεῖ,
 ταύτη παραπλήσιον πέποιθε τοῖς δεδεμένοις· ἀδύνατον γὰρ
 3 ἀμφοτέρως προελθεῖν εἰς τὸ πρόσθεν. Διὸ δὲ τὰς δυσχε-
 ρείας τεθεωρηκέναι πάσας πρότερον, τούτων τε χάριν καὶ διὰ
 τὸ τοὺς ζητοῦντας ἄνευ τοῦ διαπορῆσαι πρῶτον ὁμοίους εἶναι
 τοῖς ποῖ δεῖ βαδίζειν ἀγνοοῦσι, καὶ πρὸς τούτοις ^o οὐδ' εἴ
 ποτε τὸ ζητούμενον εὗρηκεν ἢ μὴ γινώσκειν· τὸ γὰρ τέλος
 4 τούτῳ μὲν οὐ ὄντων, τῷ ^p δὲ προηπορηκότι ὄντων. Ἔτι ^q δὲ
 βέλτιον ἀνάγκη ἔχει πρὸς τὸ κρίναι τὸν ὥσπερ ἀντιδίκων
 5 καὶ τῶν ἀμφισβητούντων λόγων ἀκηκοῦτα πάντων. Ἔστι
 δ' ἀπορία πρώτη μὲν περὶ ὧν ἐν τοῖς ^r πεφρομισμασμένοις
 διηπορήσαμεν, πότερον μιᾶς ἢ ^s πολλῶν ἐπιστημῶν θεωρῆσαι
 τὰς αἰτίας, καὶ πότερον τὰς τῆς οὐσίας ἀρχὰς τὰς πρώτας
 ἐστὶ τῆς ἐπιστήμης ἰδεῖν μόνον, ἢ καὶ περὶ τῶν ἀρχῶν ἐξ ὧν
 δεικνύουσιν ^t ἅπαντες, οἷον πότερον ἐνδέχεται ταῦτόν καὶ ἐν
 ἅμα φάναι ^v καὶ ἀποφάναι ἢ οὐ, καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν
 6 τοιούτων. Εἴτ' ἔστι περὶ τὴν οὐσίαν, πότερον μία περὶ
 πάσας ἢ πλείονες ^w εἰσι, ^x καὶ εἰ πλείονες, πότερον ἅπασαι
 συγγενεῖς, ἢ τὰς μὲν σοφίας τὰς δ' ἄλλο τι λεκτέον αὐτῶν.
 7 Καὶ τοῦτο δ' αὐτὸ τῶν ἀναγκαίων ἐστὶ ζητῆσαι, πότερον
 τὰς αἰσθητὰς οὐσίας εἶναι μόνον φατέον ἢ καὶ παρὰ ταύτας
 ἄλλας, καὶ πότερον μοναχῶς ἢ ^y πλείονα γένη τῶν οὐσιῶν,
 οἷον οἱ ποιοῦντες τὰ τε εἶδη καὶ τὰ μαθηματικά μεταξὺ τού-
 8 των τε καὶ τῶν αἰσθητῶν. Περί τε τούτων οὖν, καθάπερ

¹ τυγχάνη E.S.T.Ab.Bb.Cb. ^k προειρημένων ἀπόρων Fb. ¹ δ']
 γὰρ Fb. ^m ἀγνοοῦντα E.S.T.Bb.Cb. ⁿ ἡ γὰρ ἀπορία Ab. ^o οὐδέποτε
 τὸ ζητούμενον εἰ εὗρηκεν Ab. ^p δὲ καλῶς προηπορηκότι S.Bb.Cb. ^q δὲ
 post ἔτι om. Ab. ^r πεφρομισμασμένοις E. ^s πολλῶν ἐστὶν ἐπιστ. S.T.
 Bb.Cb. ^t πάντες Ab.Gb.Ib. ^v καὶ ἀποφάναι om. E. ^w εἰσι om. Fb.
^x καὶ Gb.Ib. : ceteri κἂν. ^y πλεοναχῶς τὰ γ. Ab.

φαμέν, ἐπισκεπτέον, καὶ πότερον ^zπερὶ τὰς οὐσίας ^aἢ θεωρία
μόνον ἐστὶν ἢ καὶ περὶ τὰ συμβεβηκότα καθ' αὐτὰ ταῖς
οὐσίαις. Πρὸς δὲ τούτοις περὶ ταύτου καὶ ἐτέρου καὶ ὁμοίου ⁹
καὶ ἀνομοίου ^bκαὶ ταυτότητος καὶ ἐναντιότητος, καὶ περὶ
προτέρου καὶ ὑστέρου καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τῶν τοιούτων,
περὶ ὧν οἱ διαλεκτικοὶ πειρῶνται σκοπεῖν ἐκ τῶν ἐνδόξων
^cμόνον ποιούμενοι τὴν σκέψιν, τίνας ἐστὶ θεωρῆσαι περὶ
πάντων. Ἔτι δὲ τούτοις αὐτοῖς ὅσα καθ' αὐτὰ συμβέβηκεν ¹⁰
καὶ μὴ μόνον τί ἐστὶ τούτων ἕκαστον, ἀλλὰ καὶ ^dἄρα ἐν ἐνὶ
ἐναντίον· καὶ πότερον αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ στοιχεῖα ^eτὰ γένη
ἐστὶν ἢ εἰς ^aδιαίρεται ἐνυπάρχοντα ἕκαστον· καὶ ^fεἰ τὰ
γένη, πότερον ὅσα ἐπὶ τοῖς ἀτόμοις λέγεται τελευταῖα ἢ
τὰ πρῶτα, οἷον πότερον ζῶν ἢ ἄνθρωπος ἀρχή τε καὶ μάλ-
λόν ἐστὶ παρὰ ^gτὸ καθ' ἕκαστον. ^hΜάλιστα δὲ ζητητέον ¹¹
καὶ πραγματευτέον, πότερον ἔστι ⁱτι παρὰ τὴν ὕλην ^kαἷτιον
^lκαθ' αὐτὸ ἢ οὐ, ^mκαὶ τοῦτο χωριστὸν ἢ οὐ, καὶ πότερον ἐν
ἢ πλείω τὸν ἀριθμόν. Καὶ πότερον ἔστι τι παρὰ τὸ σύνο-
λον (λέγω δὲ τὸ σύνολον, ὅταν κατηγορηθῇ τι τῆς ὕλης) ἢ
οὐθέν, ἢ τῶν μὲν τῶν δ' οὐ, καὶ ποῖα ⁿταῦτα τῶν ὄντων.
Ἔτι ^oαἱ ἀρχαὶ πότερον ἀριθμῶ ἢ εἶδει ὠρισμέναι, καὶ αἱ ἐν ¹²
τοῖς λόγοις καὶ ^pαἱ ἐν τῷ ὑποκειμένῳ· καὶ πότερον τῶν
φθαρτῶν καὶ ἀφθάρτων ^qαἱ αὐταὶ ἢ ἕτεραι· καὶ πότερον
ἀφθαρτοὶ πᾶσαι, ἢ τῶν φθαρτῶν φθαρταί. ^rἜτι δὲ ^sτὸ ¹³
πάντων χαλεπώτατον καὶ πλείστην ἀπορίαν ἔχον, ^tπότερον
^vτὸ ἐν καὶ τὸ ὄν, καθάπερ οἱ Πυθαγόρειοι καὶ Πλάτων
^wἔλεγον, οὐχ ἕτερόν ^xτί ἐστὶν ἀλλ' οὐσία τῶν ὄντων, ἢ οὐ,
ἀλλ' ἕτερόν τι ^yτὸ ὑποκείμενον, ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς ^zφησὶ

^z περὶ] ἐπὶ G^b.I^b. ^a μόνον ἢ θεωρία F^b. ^b καὶ ταυτότητος] καὶ ἐναν-
τίου T.F^b, om. E.A^b.G^b.I^b. ^c μόνων A^b. ^d ἄρα E.A^b: ceteri εἰ ἄρα.
^e τὰ ante γένη om. G^b.I^b. ^f εἰ om. E. ^g τὸν G^b.I^b. ^h μᾶλλον A^b.
ⁱ τι om. G^b.I^b. ^k αἷτια F^b. ^l καθ' αὐτὸ ἢ οὐ om. A^b. ^m καὶ τοῦτο
χωριστὸν om. E. ⁿ ταῦτα G^b.I^b: ceteri τοιαῦτα. ^o αἱ post ἔτι
om. A^b. ^p αἱ add. E.B^b.C^b.G^b.I^b. ^q αἱ om. S. ^r ἔστι G^b.I^b.
^s τὸ] τῶν I^b. ^t πότερον om. F^b. ^v τὸ] καὶ τὸ G^b. ^w ἔλεγον G^b.I^b,
om. F^b. ^x τι ante ἐστὶν om. I^b. ^y τὸ om. B^b.C^b. ^z φησὶ om. I^b.

¹⁴ φιλίαν, ἄλλος δέ τις πῦρ, ὁ δὲ ὕδωρ, ^a ὁ δὲ ἀέρα. Καὶ πό-
 τερον αἱ ἀρχαὶ καθόλου εἰσὶν ἢ ὡς τὰ καθ' ἕκαστα τῶν
 πραγμάτων, ^b καὶ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ. Ἔτι πότερον ἄλλως
 ἢ κατὰ κίνησιν καὶ γὰρ ταῦτα ἀπορίαν ^c ἂν παράσχοι πολ-
¹⁵ λήν. Πρὸς δὲ τούτοις πότερον οἱ ἀριθμοὶ καὶ τὰ μήκη καὶ
 τὰ σχήματα καὶ αἱ στιγμαὶ οὐσίαι τινές εἰσιν ἢ οὐ, καὶ ^d εἰ
 οὐσίαι, πότερον κεχωρισμέναι τῶν αἰσθητῶν ἢ ^e ἐνυπάρχου-
 σαι ἐν τούτοις. Περὶ γὰρ τούτων ἀπάντων οὐ μόνον χαλε-
 πὸν τὸ εὐπορῆσαι τῆς ἀληθείας, ἀλλ' οὐδὲ τὸ διαπορῆσαι τῇ
 λόγῳ ῥάδιον καλῶς.

2 Πρῶτον μὲν οὖν περὶ ὧν πρῶτον εἶπομεν, πότερον μιᾶς
 ἢ πλειόνων ἐστὶν ^f ἐπιστημῶν θεωρῆσαι πάντα τὰ γένη τῶν
 αἰτίων. Μιᾶς μὲν γὰρ ἐπιστήμης πῶς ἂν εἴη μὴ ἐναντίας
 οὐσας τὰς ἀρχὰς γνωρίζειν; Ἔτι δὲ πολλοῖς τῶν ὄντων
² οὐχ ^k ὑπάρχουσι πᾶσαι. Τίνα γὰρ ¹ τρόπον οἷόν τε κινή-
 σεως ἀρχὴν εἶναι τοῖς ἀκινήτοις ἢ τὴν ^m ἀγαθοῦ φύσιν, ⁿ εἴ-
 περ ἅπαν, ^o ὃ ἂν ἢ ἀγαθὸν καθ' αὐτὸ καὶ διὰ τὴν αὐτοῦ
 φύσιν, τέλος ἐστὶν καὶ οὕτως αἴτιον, ὅτι ἐκείνου ἕνεκα καὶ
 γίγνεται καὶ ^p ἔστι τᾶλλα, τὸ δὲ τέλος καὶ τὸ οὐ ἕνεκα
 πράξεώς τινός ἐστι τέλος, αἱ δὲ πράξεις πᾶσαι μετὰ κινή-
 σεως ὥστ' ἐν τοῖς ἀκινήτοις οὐκ ἂν ἐνδέχοιτο ταύτην εἶναι
³ τὴν ἀρχὴν οὐδ' εἶναί τι αὐτοαγαθόν. Διὸ καὶ ἐν τοῖς μαθή-
 μασιν οὐθὲν δείκνυται διὰ ταύτης τῆς αἰτίας, οὐδ' ἔστιν ἀπό-
 δειξις οὐδεμία διότι βέλτιον ἢ χεῖρον, ἀλλ' οὐδὲ τὸ παράπαν
⁴ μέμνηται οὐθεὶς ^q οὐθενὸς τῶν τοιούτων. Ὡστε διὰ ταῦτα
 τῶν σοφιστῶν τινες οἶον Ἀρίστιππος προεπηλάκιζεν αὐτάς·
 ἐν μὲν γὰρ ταῖς ἄλλαις τέχναις, καὶ ταῖς ^r βαναύσοις, οἶον
 ἐν τεκτονικῇ καὶ σκυτικῇ, διότι βέλτιον ἢ χεῖρον λέγεσθαι
 πάντα, τὰς δὲ μαθηματικὰς οὐθένα ποιείσθαι λόγον περὶ

^a ὁ δὲ ἀέρα Ab: ceteri ἢ ἀέρα.

^b καὶ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ om. Ab.

^c ἂν om. Fb.

^d εἰ οὐσίαι] εἰ οὐσία Ab.

^e ἐνυπάρχουσαι add. Ab.

^f ἐπιστήμης Ab.

^g οὐσης Gb.

^k ἢ π. πᾶσι πᾶσαι E.S.

¹ οἷόν τε τρόπον

Gb.Ib. ^m ἀγαθοῦ S.Ab. ⁿ ὅπερ S. ^o ὃ] ἢ T. ^p ἔστι καὶ τᾶλλα Ab.

^q οὐθενὸς om. T. ^r βαναύσοις αὐταῖς οἶον S.Ab.Bb.Cb.

ἀγαθῶν καὶ ^ακακῶν. Ἀλλὰ μὴν ^εεἴ γε πλείους ἐπιστῆμαις τῶν αἰτίων εἰσὶ καὶ ^νἕτεραι ἐτέρας ἀρχῆς, τίνα τούτων φάτεον εἶναι τὴν ζητουμένην, ἢ τίνα μάλιστα τοῦ πράγματος ^ωτοῦ ζητουμένου ἐπιστήμονα τῶν ἐχόντων αὐτάς; Ἐνδέχεται γὰρ τῷ αὐτῷ πάντα τοὺς τρόπους ^κτοὺς τῶν αἰτίων ὑπάρχειν, οἷον οἰκίας, ὅθεν μὲν ἡ κίνησις, ἡ τέχνη καὶ ὁ οἰκοδόμος, οὗ δ' ἕνεκα, τὸ ἔργον, ὕλη δὲ γῆ καὶ λίθοι, τὸ δ' εἶδος ὁ λόγος. Ἐκ μὲν οὖν τῶν πάλαι διωρισμένων, τίνα χρὴ καλεῖν τῶν ἐπιστημῶν σοφίαν, ^ςἔχει λόγον ἐκάστην προσαγορεύειν. ^κἩ μὲν γὰρ ἀρχικωτάτη καὶ ^αἡγεμονικωτάτη, καὶ ἡ ὥσπερ ^βδούλας οὐδ' ^γἀντειπεῖν τὰς ἄλλας ἐπιστήμας δίκαιον, ^δἡ τοῦ τέλους καὶ ^ετὰγαθοῦ τοιαύτη (^ετούτου γὰρ ἕνεκα τὰλλα). ^ςἩ δὲ τῶν πρώτων αἰτίων καὶ τοῦ μάλιστα ἐπιστητοῦ διωρίσθῃ εἶναι, ἡ τῆς οὐσίας ἂν εἴη τοιαύτη. Πολλὰ γὰρ ἐπισταμένων τὸ αὐτὸ μᾶλλον ἢ μὲν εἰδέναι φαμέν τὸν τῷ εἶναι γνωρίζοντα τί τὸ πρᾶγμα ἢ τῷ μὴ εἶναι, αὐτῶν δὲ τούτων ἕτερον ἐτέρου μᾶλλον, καὶ μάλιστα ^ιτὸν τί ἐστίν, ἀλλ' οὐ ^κτὸν πόσον ἢ ποῖον ἢ τί ποιεῖν ἢ πάσχειν πέφυκεν. Ἔτι δὲ ^ικαὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ εἰδέναι ἕκαστον, καὶ ὧν ἀποδείξεις εἰσὶ, τότε οἴομεθα ὑπάρχειν, ὅταν εἰδῶμεν τί ἐστίν, ^μοἷον τί ἐστὶ τὸ τετραγωνίζειν, ὅτι μέσης εὐρεσις· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Περὶ δὲ τὰς γενέσεις καὶ τὰς πράξεις καὶ περὶ ^νἅσας μεταβολήν, ὅταν εἰδῶμεν τὴν ἀρχὴν τῆς κινήσεως. Τοῦτο δ' ἕτερον καὶ ἀντικείμενον τῷ τέλει· ὥστ' ^οἄλλης ἂν δόξειεν ἐπιστήμης εἶναι τὸ θεωρῆσαι τῶν αἰτίων τούτων ἕκαστον. Ἀλλὰ μὴν καὶ ^ρπερὶ τῶν ἀποδεικτικῶν ἀρχῶν, πότερον μιᾶς ἐστὶν ἐπιστήμης ἢ πλειόνων, ἀμφισβητήσιμόν ἐστιν. Λέγω δὲ ἀποδεικτικὰς ^ρτὰς

^α καλῶν Ab. ^ε πλείους εἶγε Fb. ^ν ἕτεραι] ἐτέρα E.T. ^ω τοῦ ζητουμένου om. Ab. ^κ τοὺς ante τῶν add. E.Ab. ^ς ἔχει E.T.Gb.Ib: ceteri οὐδαμῶς ἔχει. ^κ ἢ E.Gb: vulgo ἢ. ^α ἡ γενικωτάτη Ab. ^β δούλας om. Gb.Ib. ^γ ἀντειπεῖν Ib. ^δ ἢ Gb. ^ε ἀγαθοῦ Ab. ^ε τούτου E.Ab.Gb.Ib: ceteri τούτων. ^ς ἢ E.Gb.Ib: ceteri ἢ. ^ι μὲν om. Fb. ^ι τὸν E, τὸ Gb, τὸν τὸ Ib: vulgo τῶν. ^κ τὸν E.Gb.Ib: ceteri τῶν. ^ι καὶ ἐν] καὶ ἐν Gb.Ib. ^μ οἷον τί ἐστὶ om. T. ^ν ἅσας Ab.Gb.Ib. ^ο ἂν ἄλλης T. ^ρ περὶ om. Fb. ^ρ τὰς E.Ab.Ib: ceteri καὶ τὰς.

κοινὰς δόξας, ἐξ ὧν ἅπαντες δεικνύουσιν, οἶον ὅτι ^τ πᾶν ἀναγκαῖον ἢ φάναι ἢ ἀποφάναι, καὶ ἀδύνατον ἅμα εἶναι καὶ μὴ εἶναι, καὶ ὅσαι ἄλλαι τοιαῦται προτάσεις, πότερον μία τούτων ἐπιστήμη καὶ τῆς οὐσίας ἢ ἑτέρα, ^κ κἂν εἰ μὴ μία, ποτέ-
 12 ραν χρὴ προσαγορεύειν τὴν ζητούμενην ἵνυν. Μιᾶς μὲν οὖν οὐκ εὐλογον εἶναι· τί γὰρ μᾶλλον γεωμετρίας ἢ ὁποιασοῦν
^ν περὶ τούτων ^ω ἐστὶν ἴδιον τὸ ἐπαίειν; Εἴπερ οὖν ὁμοίως μὲν ὁποιασοῦν ἐστίν, ἀπασῶν δὲ ^κ μὴ ἐνδέχεται, ὥσπερ οὐδὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως οὐδὲ τῆς γνωριζούσης τὰς οὐσίας ἴδιον
 13 ἐστὶ τὸ γινώσκειν περὶ αὐτῶν. Ἄμα δὲ καὶ τίνα τρόπον ἔσται αὐτῶν ἐπιστήμη; Τί μὲν γὰρ ἕκαστον τούτων τυγχάνει ὃν καὶ νῦν γνωρίζομεν· χρώνται ^κ γοῦν ὡς γιγνωσκόμενοις αὐτοῖς καὶ ἄλλαι τέχναι. ^α Εἰ δὲ ἀποδεικτική περὶ αὐτῶν ἐστί, δεήσει τι γένος εἶναι ὑποκείμενον, καὶ τὰ μὲν
 14 πάθη τὰ δ' ἀξιώματ' αὐτῶν. Περὶ πάντων γὰρ ^β ἀδύνατον ἀπόδειξιν εἶναι· ἀνάγκη γὰρ ἕκ τινων εἶναι καὶ περὶ τι καὶ τινῶν τὴν ἀπόδειξιν· ὥστε συμβαίνει πάντων εἶναι γένος ^ε ἐν τι τῶν δεικνυμένων· πᾶσαι γὰρ αἱ ἀποδεικτικαὶ χρώνται τοῖς ἀξιώμασιν. Ἀλλὰ μὴν εἰ ἑτέρα ἢ τῆς οὐσίας καὶ ἢ περὶ
 15 τούτων, ποτέρα κυριώτερα καὶ προτέρα πέφυκεν αὐτῶν; Καθόλου γὰρ μάλιστα καὶ πάντων ἀρχαὶ τὰ ἀξιιώματά ἐστιν. Εἴτ' ἐστὶ μὴ τοῦ φιλοσόφου, τίνος ἔσται περὶ αὐτῶν ἄλλου τὸ θεωρῆσαι τὸ ἀληθὲς καὶ ^δ τὸ ψεῦδος; Ὅλως τε τῶν οὐσιῶν πότερον μία πασῶν ἐστὶν ἢ πλείους ἐπιστήμαι; Εἰ μὲν οὖν μὴ μία, ποίας οὐσίας ^ε θετέον τὴν ἐπιστήμην ταύτην;
 16 Τὸ δὲ μίαν πασῶν οὐκ εὐλογον· καὶ γὰρ ἂν ἀποδεικτικὴ μία περὶ ^ε πάντων εἴη ^ε τῶν συμβεβηκότων, εἴπερ πᾶσα ἀποδεικτικὴ περὶ τι ὑποκείμενον ^η θεωρεῖ τὰ καθ' αὐτὰ συμβεβηκότα
 17 ἐκ τῶν κοινῶν δοξῶν. Περὶ οὖν τὸ αὐτὸ γένος τὰ συμβεβη-

^τ πᾶν] τὸ G^b. ^κ κἂν εἰ] καὶ ἂν εἴη A^b. ^ι νῦν add. E.T.A^b.G^b.I^b.
^ν περὶ] τῶν περὶ A^b. ^ω ἴδιον ἐστὶ G^b.I^b. ^κ μὴ] μὴδὲ G^b. ^υ οὕτως] ὥσπερ T. ^κ γοῦν E.T.A^b.I^b: ceteri οὖν. ^α εἰ] ἢ T. ^β ἀπόδειξιν εἶναι ἀδύνατον G^b.I^b. ^ε ἐν om. A^b. ^δ τὸ post καὶ om. E.B^b.C^b.I^b.
^ε ῥητέον G^b.I^b. ^ε πάντων ἂν εἴη A^b. ^ε τῶν καθ' αὐτὸ συμβ. S.B^b.C^b.
^η θεωρεῖται καθ' T.

κότα καθ' αὐτὰ τῆς αὐτῆς ¹ἐστὶ θεωρῆσαι ἐκ τῶν αὐτῶν δοξῶν.
Περὶ τε γὰρ ^k τὸ ὅτι μιᾶς, καὶ ἐξ ὧν μιᾶς, εἴτε τῆς αὐτῆς
εἴτε ¹ἄλλης· ὥστε καὶ τὰ συμβεβηκότα, εἴτ' αὐταὶ ^m θεωρή-
σουσιν, εἴτ' ἐκ τούτων μία. Ἔτι δὲ πότερον περὶ τὰς οὐ- ¹⁸
σίας ⁿ μόνον ἢ θεωρία ἐστὶν ἢ ^o καὶ ^p περὶ τὰ συμβεβηκότα
ταύταις· λέγω δ' οἶον, εἰ τὸ στερεὸν ^q οὐσία τίς ἐστὶ καὶ
γραμμαὶ καὶ ἐπίπεδα, πότερον τῆς αὐτῆς ταῦτα ^r γνωρίζειν
ἐπιστήμης καὶ τὰ συμβεβηκότα περὶ ἕκαστον γένος, περὶ ὧν
αἱ μαθηματικαὶ δεικνύουσιν, ἢ ἄλλης. Εἰ μὲν γὰρ τῆς αὐ- ¹⁹
τῆς, ἀποδεικτικὴ τις ἂν εἴη καὶ ἡ τῆς οὐσίας· οὐ δοκεῖ δὲ τοῦ
τί ἐστὶν ἀπόδειξις εἶναι. Εἰ δ' ἐτέρας, τίς ^s ἔσται ἢ θεω-
ροῦσα περὶ τὴν οὐσίαν τὰ συμβεβηκότα; Τοῦτο γὰρ ἀπο-
δοῦναι ^t παγχαλεπον. Ἔτι ^v δὲ πότερον τὰς αἰσθητὰς οὐ- ²⁰
σίας μόνας εἶναι φατέον ἢ καὶ παρὰ ταύτας ἄλλας· καὶ πό-
τερον μοναχῶς ἢ πλείω γένη τετύχηκεν ὄντα τῶν οὐσιῶν,
οἶον οἱ λέγοντες τὰ τε εἶδη καὶ τὰ μεταξῷ, περὶ ^w δὲ τὰς μα-
θηματικὰς εἶναι φασιν ἐπιστήμας. Ὡς μὲν οὖν λέγομεν τὰ ²¹
εἶδη αἰτία τε ^x καὶ οὐσίας· εἶναι καθ' αὐτὰς εἴρηται ἐν τοῖς
πρώτοις λόγοις περὶ αὐτῶν· ^y πολλαχῇ δ' ἐχόντων δυσκο-
λίαν, οὐθενὸς ἦττον ἄτοπον τὸ φάναι μὲν εἶναι τινὰς φύσεις
παρὰ τὰς ἐν τῷ οὐρανῷ, ταύτας δὲ τὰς αὐτὰς φάναι τοῖς αἰ-
σθητοῖς πλὴν ^z ὅτι τὰ μὲν αἰδία τὰ δὲ φθαρτά. Αὐτὸ γὰρ ²²
ἄνθρωπόν φασιν εἶναι ^a καὶ ἵππον καὶ ὑγίειαν, ἄλλο δ' οὐδέν,
^b παραπλήσιον ποιοῦντες τοῖς θεοῖς μὲν εἶναι φάσκουσιν, ἀν-
θρωποειδεῖς ^c δέ· οὔτε γὰρ ἐκεῖνοι οὐθὲν ἄλλο ^d ἐποιοῦν ἢ
ἀνθρώπους αἰδίους, οὔθ' οὔτοι τὰ εἶδη ἀλλ' ἢ αἰσθητὰ αἰδία.
^e Ἔτι δὲ εἴ τις παρὰ τὰ εἶδη καὶ τὰ αἰσθητὰ ^e τὰ μεταξῷ
^f θήσεται, πολλὰς ἀπορίας ἔξει. Δῆλον γὰρ ὡς ὁμοίως ²³

ⁱ θεωρῆσαι ἐστὶ Αῇ. ^k τὸ ὅτι] δ Αῇ. Fῇ. ¹ ἄλλοις Cῇ, τῆς ἄλλης
Fῇ. Gῇ. ^m θεωροῦσιν Αῇ. Fῇ. ⁿ ἢ θεωρία μόνον omnes præter Αῇ.
^o καὶ om. Cῇ. ^p περὶ om. Fῇ. ^q οὐσία τι T. ^r γνωρίζειν ἐστὶν
ἐπιστ. Αῇ. ^s ἐστὶν S. ^t χαλεπόν Gῇ. ^v δὲ om. Gῇ. ^w δ om. Αῇ.
^x καὶ] τῆς Gῇ. ^y πολλὰς δ' ἐχόντων δυσκολίας Fῇ. ^z ὅτι] τί Αῇ.
^a καὶ αὐτὸ ἵππον T. ^b παραπλήσιον μὲν ποιοῦντες T. ^c δέ] δ' εἶναι Αῇ.
^d ποιοῦσιν Iῇ. ^e τὰ post αἰσθητὰ om. Fῇ. ^f τίθεται Fῇ.

γραμμαί τε ^ε παρ' αὐτὰς καὶ τὰς αἰσθητὰς ἔσονται καὶ ἕκα-
 στον τῶν ἄλλων γενῶν· ὥστ' ἐπείπερ ἡ ἀστρολογία μία
 τούτων ἐστίν, ἔσται τις καὶ οὐρανὸς παρὰ τὸν αἰσθητὸν οὐ-
 ρανὸν καὶ ἥλιός ^η τε καὶ σελήνη καὶ τὰλλα ὁμοίως τὰ κατὰ
 24 τὸν οὐρανόν. Καίτοι πῶς δεῖ πιστεῦσαι τούτοις; Οὐδὲ γὰρ
 ἀκίνητον εὐλογον εἶναι, κινούμενον δὲ καὶ παντελῶς ἀδύνατον.
 Ὅμοίως δὲ καὶ περὶ ὧν ἡ ὀπτική πραγματεύεται καὶ ἡ ἐν τοῖς
^ι μαθήμασιν ἁρμονική· καὶ γὰρ ταῦτα ^κ ἀδύνατον εἶναι ^λ παρὰ
 τὰ αἰσθητὰ διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας· εἰ γὰρ ἐστὶν αἰσθητὰ με-
 ταξὺ καὶ αἰσθήσεις, δηλὸν ὅτι καὶ ζῶα ἔσονται μεταξὺ αὐτῶν
 25 τε καὶ τῶν φθαρτῶν. Ἀπορήσειε δ' ἂν τις καὶ ^μ περὶ ποῖα
 τῶν ὄντων δεῖ ζητεῖν ταύτας τὰς ἐπιστήμας. Εἰ γὰρ τούτω
 διοίσει τῆς ^ν γεωδαισίας ἡ γεωμετρία μόνον, ὅτι ἡ μὲν τού-
 των ἐστὶν ὧν αἰσθανόμεθα ἡ δ' οὐκ αἰσθητῶν, ρδῆλον ὅτι καὶ
 παρ' ἱατρικὴν ^ρ ἔσται τις ἐπιστήμη καὶ παρ' ^ς ἐκάστην τῶν
 ἄλλων μεταξὺ ^σ αὐτῆς τε ἱατρικῆς καὶ ^τ τῆσδε ^υ τῆς ἱατρικῆς.
 26 Καίτοι πῶς τοῦτο δυνατόν; Καὶ γὰρ ^ω ἂν ὑγιεῖν ^ζ ἅττα εἴη
^υ παρὰ τὰ αἰσθητὰ καὶ αὐτὸ τὸ ὑγιεῖνόν. Ἀμα δὲ ^z οὐδὲ
 τοῦτο ἀληθές, ὥς ^α ἡ γεωδαισία τῶν αἰσθητῶν ἐστὶ μεγεθῶν
 καὶ φθαρτῶν· ἐφθείρετο γὰρ ἂν φθειρομένων. Ἀλλὰ μὴν
^β οὐδὲ τῶν αἰσθητῶν ἂν εἴη μεγεθῶν ^ε οὐδὲ περὶ τὸν οὐρανόν
 27 ἡ ἀστρολογία τόνδε. Οὔτε γὰρ ^δ αἱ αἰσθηταὶ γραμμαῖ
 τοιαῦταί εἰσιν οἷας λέγει ὁ γεωμέτρης· οὐθὲν γὰρ εὐθὺ τῶν
 αἰσθητῶν οὕτως ^ε οὐδὲ στρογγύλον· ἄπτεται γὰρ τοῦ κα-
 νόνος οὐ κατὰ στιγμὴν ὁ κύκλος, ἀλλ' ὥσπερ Πρωταγόρας
 ἔλεγεν ^ς ἐλέγχων τοὺς γεωμέτρας, οὐθ' αἱ κινήσεις ^ε καὶ ἑλικες
^η τοῦ οὐρανοῦ ^ι ὅμοιαι, περὶ ὧν ^ι ἡ ἀστρολογία ποιεῖται τοὺς

^ε παρὰ ταύτας A^b. ^η τε add. E. A^b. ^ι μαθηματικοῖς T. ^κ ἀδύ-
 νατα S. ^λ περὶ G^b. ^μ παρὰ E. ^ν γεωδαισίας G^b. ^ο δ E. S. T. B^b. C^b.
 G^b. I^b. ^ρ δηλὸν οὖν ὅτι καὶ S. B^b, δηλὸν καὶ G^b. ^ρ ἔσται] οὐκ ἔσται G^b.
^ς ἐκάστης G^b. ^σ αὐτῆς] τῆς G^b. I^b. ^τ τῆσδε] τῆς τε G^b. ^υ τῆς om. S.
^ω ἂν om. T. ^ζ ἅττα] τὰ A^b. ^υ περὶ G^b. ^z οὐδὲ add. E. S. T. A^b. F^b. G^b.
^α ἡ om. T. ^β οὐδ' αἰσθητῶν A^b. ^ε οὐδ' ἡ περὶ τὸν οὐρανὸν ἀστρολογία
 A^b. G^b. ^δ αἱ om. A^b. ^ε οὐτε G^b. ^ς τοὺς γεωμέτρας ἐλέγχων T.
 ε καὶ] καὶ αἱ E. S. ^η τοῦ οὐρανοῦ om. S. ^ι ὅμοιαι et ἡ om. A^b.

λόγους, οὔτε ^kτὰ σημεῖα τοῖς ἄστροις τὴν αὐτὴν ^lἔχει φύσιν. Εἰσὶ δὲ τινες οἱ φασιν εἶναι μὲν τὰ μεταξὺ ^mταῦτα λεγόμενα τῶν τε εἰδῶν καὶ τῶν αἰσθητῶν, οὐ μὴν ⁿχωρὶς γε τῶν αἰσθητῶν ἀλλ' ἐν τούτοις· ^oοἷς τὰ ^pσυμβαίνοντα ἀδύνατα πάντα μὲν πλείονος λόγου διελθεῖν, ἱκανὸν δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα θεωρῆσαι. Οὔτε γὰρ ἐπὶ τούτων εὐλογον ἔχειν ^qοὔτω ^rμόνον, ἀλλὰ δῆλον ὅτι καὶ τὰ εἶδη ἐνδέχοιτ' ἂν ἐν τοῖς αἰσθητοῖς εἶναι· τοῦ γὰρ αὐτοῦ λόγου ἀμφοτέρω ταῦτά ἐστιν. Ἔτι ^sδὲ δύο στερεὰ ^tἐν τῷ αὐτῷ ἀναγκαῖον εἶναι τόπων, καὶ μὴ εἶναι ἀκίνητα ἐν κινουμένοις ^vγε ὄντα τοῖς αἰσθητοῖς. Ὅλως ^wδὲ τίνος ἕνεκ' ἂν τις θεῖη εἶναι μὲν αὐτά, εἶναι δ' ἐν ^zτοῖς αἰσθητοῖς; Ταῦτα ^xγὰρ συμβήσεται ἵατοπα τοῖς ^yπειρημένοις· ἔσται ^aγὰρ οὐρανός τις παρὰ τὸν οὐρανόν, πλήν γ' οὐ χωρὶς ἀλλ' ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ· ^bπερ ἐστὶν ἀδυνατώτερον.

Περὶ τε τούτων ^cοὖν ἀπορία πολλή πῶς δεῖ θέμενον τυ- ³χεῖν τῆς ἀληθείας, καὶ περὶ τῶν ἀρχῶν ^dπότερον δεῖ τὰ γένη στοιχεῖα καὶ ἀρχὰς ὑπολαμβάνειν ἢ μᾶλλον ἐξ ὧν ^eἐνπαρχόντων ἐστὶν ^fἕκαστον ^gπρῶτον, οἷον φωνῆς στοιχεῖα καὶ ἀρχαὶ δοκοῦσιν εἶναι ^hταῦτ' ἐξ ὧν ⁱσύγκεινται αἱ φωναὶ ^kπᾶσαι ^lπρώτων, ἀλλ' οὐ τὸ κοινὸν ἢ φωνή· καὶ τῶν διαγραμμάτων ^mταῦτα στοιχεῖα λέγομεν, ὧν αἱ ἀποδείξεις ⁿἐνπαρχοῦσιν ἐν ταῖς ^oτούτων ἀποδείξεσιν ἢ πάντων ἢ τῶν πλείστων. Ἔτι ^pδὲ τῶν σωμάτων καὶ οἱ πλείω λέγοντες εἶναι ^zστοιχεῖα καὶ οἱ ἔν, ἐξ ὧν ^qσύγκειται καὶ ἐξ ὧν συνέστηκεν ἀρχὰς λέγουσιν εἶναι, οἷον Ἐμπεδοκλῆς πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ τὰ

^k τὰ om. G^b. ^l φύσιν ἔχει S. ^m ταῦτα τὰ λεγόμενα S. ⁿ γε χωρὶς F^b. ^o οἷς] οἱ pr. E. ^p συμβεβηκότα T. ^q οὔτω om. S. B^b. C^b. ^r μόνων G^b. I^b. ^s τε E. ^t ἀναγκαῖον ἐν τῷ αὐτῷ G^b. I^b. ^v γε] τε T. ^w δὲ] δὲ καὶ T. ^x γὰρ καὶ συμβήσεται G^b. ^y ἵατοπον S. B^b. ^z εἰρη-
μένοις G^b. ^a γὰρ] γοῦν T. ^b περ om. A^b. ^c οὖν om. A^b. ^d πό-
τερα E. ^e ἐπαρχόντων A^b. ^f ἕκαστα F^b. ^g πρώτων rc. I^b. ^h ταῦτ'
om. G^b. I^b. ⁱ σύγκειται G^b. ^k πᾶσαι om. A^b. G^b. ^l πρώτων T. A^b.
αὐτῶν G^b. ^m τοιαῦτα G^b. ⁿ ἐνπαρχοντα A^b. ^o τούτων A^b: ceteri
τῶν ἄλλων. ^p δὲ καὶ τῶν G^b. ^q σύγκειται G^b. I^b: ceteri σύγκειται.

[†]μετὰ τούτων στοιχεῖά φησιν εἶναι ἐξ ὧν ἔστι τὰ ὄντα ἐν-
 παρχόντων, ἀλλ' οὐχ ὡς γένη ^αλέγει ταῦτα τῶν ὄντων.
 3 Πρὸς δὲ τούτοις καὶ τῶν ἄλλων εἴ τις [†]ἐθέλει τὴν φύσιν
 ἀθρεῖν, οἷον κλίνην ἐξ ὧν μορίων ^νσυνέστηκε καὶ πῶς ^ωσυγ-
 κειμένων, τότε γνωρίζει τὴν φύσιν αὐτῆς. Ἐκ μὲν οὖν τού-
 των τῶν λόγων οὐκ ἂν εἴσαν αἱ ἀρχαὶ τὰ γένη τῶν ὄντων
^αἢ ^δ ἕκαστον μὲν γνωρίζομεν διὰ τῶν ὀρισμῶν, ἀρχαὶ δὲ τὰ
 γένη τῶν ὀρισμῶν εἰσίν, ἀνάγκη καὶ τῶν ὀριστῶν ἀρχὰς εἶναι
 4 τὰ γένη. ἸΚάν εἰ ἔστι ^ατὴν τῶν ὄντων λαβεῖν ἐπιστήμην
^ατὸ τῶν εἰδῶν λαβεῖν ^βκαθ' ἃ λέγονται τὰ ὄντα, τῶν γε
 εἰδῶν ^γτὰ γένη ἀρχαὶ εἰσιν. Φαίνονται δέ τινες καὶ τῶν
 λεγόντων στοιχεῖα τῶν ὄντων τὸ ^δἐν ἢ τὸ ὄν ἢ τὸ μέγα καὶ
^ετὸ μικρὸν ὡς γένεσιν αὐτοῖς χρῆσθαι. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ
 5 ἀμφοτέρως [†]γε οἷόν τε λέγειν τὰς ἀρχάς. Ὁ μὲν ^ςγὰρ
 λόγος τῆς οὐσίας εἰς ἕτερος ^δ ^βἔσται ὁ διὰ τῶν ^ιγενῶν
 ὀρισμὸς καὶ ὁ λέγων ἐξ ὧν ἔστιν ἐνυπαρχόντων. Πρὸς δὲ
 τούτοις εἰ ^κκαὶ ὅτι μάλιστα ἀρχαὶ τὰ γένη εἰσὶ, ^ιπότερον
 δεῖ νομίζειν τὰ πρῶτα τῶν γενῶν ἀρχὰς ἢ τὰ ἔσχατα κατη-
 γορούμενα ^μἐπὶ τῶν ἀτόμων; Καὶ γὰρ τοῦτο ἔχει ἀμφι-
 6 σβήτησιν. ^αΕἰ μὲν γὰρ ^οὅτι τὰ καθόλου μᾶλλον ^ρἀρχαί,
 φανερόν ὅτι τὰ ἀνωτάτω τῶν γενῶν ταῦτα γὰρ λέγεται
 κατὰ πάντων. Τοσαῦται οὖν ^ιἔσονται ἀρχαὶ τῶν ὄντων
 ὅσαπερ τὰ πρῶτα γένη, ὥστ' ἔσται τό τε [†]ὄν καὶ τὸ ἐν
 ἀρχαὶ καὶ οὐσίαι· ταῦτα γὰρ ^ςκατὰ πάντων μάλιστα λέ-
 7 γεται τῶν ὄντων. Οὐχ οἷόν τε δὲ [†]τῶν ὄντων ^νοὔτε τὸ ἐν

[†] μετὰ τούτων] μεταξὺ Αβ, τοιαῦτα S. ^α ταῦτα λέγει T. [†] ἐθέλοι
 T.Gb.Ib, θέλει Ab. ^ν συνέστηκε Ab: ceteri ἐστί. ^ω συγκεκλιμένων καὶ
 τότε Ab. ^α ἢ] εἰ Ab.Gb. ^γ κάν] καὶ Fb.Gb.Ib. ^ς τὴν om. Fb.Gb.
^α τὸ] τῷ Fb. ^β καθὸ λέγονται S.Ab. ^γ τὰ γένη ἀρχαὶ Ab: ceteri
 ἀρχαὶ τὰ γένη. ^δ ἐν ἢ] ἐν καὶ T.Ab. ^ε τὸ post καὶ om. E.S.Ab.Gb.Ib.
[†] γε om. Fb. ^ς γὰρ] γὰρ ὁ Ib. ^β ἔστιν pr. Ib. ^ι γενῶν ὁ ὀρισμὸς
 E.T.Ab. ^κ καὶ ὅτι] ἔτι καὶ Fb. ^ι πότερον Ab.Gb.Ib: vulgo πότερα.
^μ ἐπὶ om. Gb. ^α εἰ] ἢ E. ^ο ὅτι] δεῖ Ab. ^ρ ἀρχὰς Ab. ^ι ἀρχαὶ
 ἔσονται Gb.Ib. [†] ἐν καὶ τὸ ὄν Fb. ^ς μάλιστα λέγεται κατὰ πάντων Fb.
[†] τῶν ὄντων om. Ab. ^ν οὔτε τὸ ἐν—γένος Ab: ceteri ἐν εἶναι γένος οὔτε
 τὸ ἐν οὔτε τὸ ὄν.

οὔτε τὸ ὄν εἶναι γένος· ἀνάγκη μὲν γὰρ τὰς διαφορὰς ἐκά-
 στου γένους καὶ εἶναι καὶ μίαν ^ωεἶναι ἐκάστην, ἀδύνατον ^xδὲ
 κατηγορεῖσθαι ἢ τὰ ^γεἶδη τοῦ γένους ^zἐπὶ τῶν οἰκείων δια-
 φορῶν, ἢ τὸ γένος ^aἄνευ τῶν αὐτοῦ εἰδῶν· ^bὥστ' εἴπερ τὸ
 ἐν γένος ἢ τὸ ὄν, οὐδεμία διαφορὰ ^cοὔτε ὄν οὔτε ἐν ἔσται.
 Ἀλλὰ μὴν εἰ μὴ γένη, ^dοὐδ' ἀρχαὶ ἔσονται, εἴπερ ἀρχαὶ τὰ ⁸
 γένη. Ἔτι καὶ ^eτὰ μεταξὺ συλλαμβανόμενα μετὰ τῶν δια-
 φορῶν ἔσται γένη μέχρι τῶν ἀτόμων· νῦν δὲ τὰ μὲν δοκεῖ
 τὰ ^{δ'}οὐ δοκεῖ. Πρὸς δὲ τούτοις ἔτι μᾶλλον αἱ διαφοραὶ
 ἀρχαὶ ἢ τὰ γένη· εἰ δὲ καὶ ^fαὗται ἀρχαί, ἀπειροὶ ὡς εἰπεῖν
 ἀρχαὶ γίγνονται, ἄλλως τε καὶ τις τὸ πρῶτον γένος ⁸ἀρχὴν
 τιθῇ. Ἀλλὰ μὴν καὶ εἰ μᾶλλον ^hγε ἀρχοειδὲς τὸ ἐν ἔστιν, ⁹
 ἐν δὲ τὸ ἀδιαίρετον, ἀδιαίρετον δὲ ἅπαν ἢ κατὰ ⁱτὸ ποσὸν
 ἢ ^kκατὰ τὸ εἶδος, πρότερον δὲ τὸ κατ' εἶδος, τὰ δὲ γένη
^lδιαιρετὰ εἰς εἶδη, μᾶλλον ^mἂν ἐν τὸ ἔσχατον εἴη κατηγο-
 ρούμενον· οὐ γάρ ⁿἔστι γένος ^oὁ ἄνθρωπος τῶν τινῶν ἀν-
 θρώπων. Ἔτι ἐν οἷς ^pτὸ πρότερον καὶ ὕστερόν ^qἔστιν, ¹⁰
 οὐχ οἷόν τε τὸ ἐπὶ τούτων εἶναι τι παρὰ ταῦτα· οἷον εἰ
 πρώτη τῶν ἀριθμῶν ἡ δυάς, οὐκ ^rἔσται τις ἀριθμὸς παρὰ
 τὰ εἶδη ^sτῶν ἀριθμῶν· ὁμοίως δὲ ^tοὐδὲ ^vσχῆμα παρὰ τὰ εἶδη
 τῶν σχημάτων. Εἰ δὲ μὴ τούτων, σχολῇ τῶν γε ἄλλων
 ἔσται τὰ γένη παρὰ τὰ εἶδη· τούτων γὰρ δοκεῖ μάλιστα
 εἶναι γένη. Ἐν δὲ τοῖς ἀτόμοις οὐκ ἔστι τὸ μὲν πρότερον ¹¹
 τὸ ^{δ'}ὕστερον. Ἔτι ὅπου τὸ μὲν βέλτιον τὸ δὲ χεῖρον,
^wαὖτις τὸ βέλτιον πρότερον· ὥστ' ^xοὐδὲν τούτων ἂν εἴη γένος.
 Ἐκ μὲν οὖν τούτων μᾶλλον φαίνεται τὰ ἐπὶ τῶν ἀτόμων
 κατηγορούμενα ^yἀρχαὶ εἶναι τῶν γενῶν. Πάλιν δὲ πῶς αἰ

^ω ἐκάστην εἶναι T. ^x δὲ] γὰρ G^b.I^b. ^y εἶδη ἄνευ τοῦ E.G^b.I^b. ^z ἐπὶ
 A^b, καὶ E.G^b.I^b. ^a ἄνευ τούτων τῶν A^b.I^b. ^b ὥς I^b. ^c οὔτε ἐν
 οὔτε ὄν E.S.T.B^b.C^b. ^d οὐκ F^b. ^e τὰ post καὶ om. T. ^f αὗται E.
⁸ τιθῇ ὡς ἀρχὴν G^b.I^b. ^h γε om. F^b. ⁱ τὸ om. I^b. ^k κατ' εἶδος A^b.
^l διαιρεῖται I^b. ^m ἐν ἂν εἴη τὸ ἔσχατον T. ἐν τὸ om. G^b. ⁿ ἔστι]
 ἔστι τὸ E, om. F^b. ^o ὁ add. A^b.G^b.I^b. ^p τὸ om. C^b. ^q ἔστι ante
 τὸ πρότερον F^b. ^r ἔστι S. ^s τῶν] τὰ τῶν A^b, τούτων τῶν G^b. ^t οὐδὲ
 om. A^b. ^v σχήματα T. ^w τὸ βέλτιον αἰεὶ S. ^x οὐδὲ E.S.A^b.
^y ἀρχὰς F^b.

12 δεῖ ^z ταύτας ^a ἀρχὰς ὑπολαβεῖν οὐ ῥάδιον ^b εἰπεῖν. Τὴν μὲν γὰρ ἀρχὴν δεῖ καὶ τὴν αἰτίαν ^c εἶναι παρὰ τὰ πράγματα ὧν ἀρχή, καὶ δύνασθαι εἶναι χωριζομένην αὐτῶν τοιοῦτον δέ τι παρὰ τὸ καθ' ἕκαστον εἶναι ^d διὰ τί ἂν τις ὑπολάβοι, πλὴν ὅτι καθόλου κατηγορεῖται καὶ κατὰ πάντων; Ἀλλὰ μὴν εἰ διὰ τοῦτο, τὰ μᾶλλον καθόλου μᾶλλον θετέον ἀρχάς· ὥστε ἀρχαὶ τὰ πρῶτ' ἂν εἴησαν γένη.

- 4 Ἔστι δ' ἐχομένη ^e τε τούτων ἀπορία καὶ πασῶν χάλε-
 πωτάτη καὶ ἀναγκαιοτάτη θεωρῆσαι, περὶ ἧς ὁ λόγος ἐφέ-
 στηκε νῦν. ^f Εἴτε γὰρ μὴ ἔστι τι παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα,
^g τὰ δὲ καθ' ἕκαστα ἄπειρα, τῶν δ' ἀπείρων πῶς ἐνδέχεται
 λαβεῖν ἐπιστήμην; ^h Ἡ γὰρ ἔν τι καὶ ⁱ ταυτόν, καὶ ^j κα-
 θόλου τι ὑπάρχει, ταύτη πάντα γνωρίζομεν. Ἀλλὰ μὴν εἰ
 τοῦτο ἀναγκαῖόν ἐστι, καὶ δεῖ τι εἶναι παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα,
 ἥτοι τὰ ἔσχατα ἢ τὰ πρῶτα· τοῦτο δ' ὅτι ἀδύνατον ἄρτι
 διηπορήσαμεν. Ἔτι ^l εἰ ὅτι μάλιστα ἔστι ^m τι παρὰ τὸ
 σύνολον, ὅταν ⁿ κατηγορηθῇ τι τῆς ὕλης, πότερον, εἰ ἔστιν
^o εἶδος ^p τι, παρὰ πάντα δεῖ εἶναι τι, ἢ παρὰ μὲν ἓνια εἶναι
³ παρὰ δ' ἓνια μὴ εἶναι, ἢ παρ' οὐθέν; Εἰ μὲν οὖν μηθέν ἐστι
 παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα, οὐθέν ἂν εἴη νοητὸν ἀλλὰ πάντα
 αἰσθητὰ καὶ ἐπιστήμη οὐθενός, εἰ μὴ τις εἶναι ^q λέγει τὴν
 αἴσθησιν ἐπιστήμην. Ἔτι ^r δ' οὐδ' αἰδῖον οὐθέν οὐδ' ἀκίνη-
 τον· τὰ γὰρ αἰσθητὰ πάντα φθείρεται καὶ ἐν κινήσει ἐστίν.
⁴ Ἀλλὰ μὴν εἴ γε αἰδῖον ^s οὐθέν ἐστίν, οὐδὲ γένεσιν εἶναι δυνα-
 τόν· ἀνάγκη γὰρ εἶναι τι τὸ γιγνόμενον καὶ ἐξ οὗ γίγνεται
 καὶ ^t τούτων τὸ ἔσχατον ἀγέννητον, εἴπερ ἴσταται τε καὶ ἐκ
⁵ μὴ ὄντος ^v γενέσθαι ἀδύνατον. ^w Ἔτι δὲ γενέσεως οὔσης καὶ
 κινήσεως ἀνάγκη ^x καὶ πέρας εἶναι· οὔτε γὰρ ἄπειρός ἐστιν

^z ταῦτα Cb.Gb. ^a ὑπολαβεῖν ἀρχὰς Ab. ^b εἰπεῖν om. Ab. ^c εἶναι ante δεῖ Ab. ^d διὸ Cb.Gb.Ib. ^e τε om. Fb. ^f εἰ Ab. ^g τὰ δὲ— ἄπειρα om. S. ^h ταυτό Ab. ⁱ ἢ om. S. ^k ἕκαστα] addunt vulgo ἀναγκαῖον ἂν εἴη τὰ γένη εἶναι παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα. ^l εἰ] δ' Ab, om. Fb. ^m τι om. Ab. ⁿ κατηγορηθῆσης τῆς Gb. ^o εἶδος om. E. ^p τι om. S. ^q λέγοι Ib. ^r δ' add. Ab. ^s μηθέν E.Ib. ^t τοῦτο Gb. ^v γίγνεσθαι Fb. ^w ὅτι δὲ ἐκ γενέσεως S. ^x καὶ ante πέρας om. S.

οὐδεμία κίνησις ἀλλὰ πάσης ἐστὶ τέλος, γίγνεσθαι τε οὐχ οἷόν τε τὸ ἀδύνατον γενέσθαι· τὸ δὲ γεγονὸς ἀνάγκη εἶναι ὥστε πρῶτον γέγονεν. Ἔτι δ' εἴπερ ἡ ὕλη ἐστὶ διὰ τὸ ὁ ἀγέννητος εἶναι, πολὺ ἔτι μᾶλλον εὐλογον εἶναι τὴν οὐσίαν ὁπόποτε ἐκείνη γίγνεται· εἰ γὰρ μήτε τοῦτο ἔσται μήτε ἐκείνη, οὐθὲν ἔσται τὸ παράπαν. Εἰ δὲ τοῦτο ἀδύνατον, ἀνάγκη ὅτι εἶναι παρὰ τὸ σύνολον τὴν μορφήν καὶ τὸ εἶδος. Εἰ δ' αὖ τις τοῦτο θήσει, ἀπορία ἐπὶ τίνων τε θήσει τοῦτο καὶ ἐπὶ τίνων οὐ. Ὅτι μὲν γὰρ ἐπὶ πάντων οὐχ οἷόν τε, φανερόν· οὐ γὰρ ἂν θείημεν εἶναι τίνα οἰκίαν παρὰ τὰς τινὰς οἰκίας. Πρὸς δὲ τούτοις πότερον ἡ οὐσία μία πάντων ἔσται, οἷον τῶν ἀνθρώπων; Ἀλλ' ἄτοπον· ἔν γὰρ ἅπαντα ὧν ἡ οὐσία μία. Ἀλλὰ πολλὰ καὶ διάφορα; Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἄλογον. Ἀμα δὲ καὶ πῶς γίγνεται ἡ ὕλη τούτων ἑκάστον καὶ ἔστι τὸ σύνολον ἅμφω ταῦτα; Ἔτι δὲ περὶ τῶν ἀρχῶν καὶ τόδε ἀπορήσειεν ἂν τις. Εἰ μὲν γὰρ εἶδει εἰσὶν ἔν, οὐθὲν ἔσται ἀριθμῷ ἔν, οὐδ' αὐτὸ τὸ ἔν καὶ ὃν. Καὶ τὸ ἐπίστασθαι πῶς ἔσται, εἰ μὴ τι ἔσται ἐν ἐπὶ πάντων; Ἀλλὰ μὴν εἰ ἀριθμῷ ἔν καὶ μία ἐκάστη τῶν ἀρχῶν, καὶ μὴ ὥσπερ ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν ἄλλαι ἄλλων, οἷον τῆσδε τῆς συλλαβῆς τῷ εἶδει τῆς αὐτῆς οὔσης καὶ αἱ ἀρχαὶ εἶδει αἱ αὐταί· καὶ γὰρ αὗται ὑπάρχουσιν ἀριθμῷ ἕτεραι· εἰ δὲ μὴ οὕτως, ἀλλ' αἱ τῶν ὄντων ἀρχαὶ ἀριθμῷ ἔν εἰσιν, οὐκ ἔσται παρὰ τὰ στοιχεῖα οὐθὲν ἕτερον· τὸ γὰρ ἀριθμῷ ἔν ἢ τὸ καθ' ἕκαστον λέγειν διαφέρει οὐθέν· οὕτω γὰρ λέγομεν τὸ καθ' ἕκαστον τὸ ἀριθμῷ ἔν, καθόλου δὲ τὸ ἐπὶ τούτων.

γ ὅτε τὸ πρῶτον G^b.I^b. α μᾶλλον ἔτι S.^bB^b.C^b. α δ ποτε E. β γίγνεται] γίνεσθαι εἶναι T.^aA^b.G^b. γ εἰ—παράπαν om. S. δ ἐκεῖνο G^b. ε τι om. T.^aF^b. ς τὴν] τι τὴν T. ζ αὐ τις] αὐθις T.^aG^b. η τοῦτο θήσει T. θ ἐν γὰρ G^b.I^b: ceteri οὐ γὰρ ἐν. κ πάντα I^b. λ ἡ om. A^b. μ τούτοις A^b. ν ἡ] ποτε ἡ A^b. ο τούτων] τούτων ἐν G^b.I^b. π ἐκάστον T. ρ περὶ—τόδε om. A^b. ρ τόδε] τοῦτο F^b. σ εἶδη F^b. τ αὐτὸ] αὐ I^b. υ τὸ om. E.^aG^b. φ τὸ ante ὃν om. S.T. χ ὅπως F^b. γ ἐπὶ add. E.S.A^b. ζ αἱ add. A^b. α αἱ om. T. β ἀρχαὶ add. A^b. γ ἐν om. E.S.A^b. δ τὸ ἀρ.] τῷ ἀρ. S.T.

- 10 Ὡςπερ οὖν εἰ τὰ τῆς εἰσφωγῆς ἀριθμῶ ἦν στοιχεῖα ἑωρισμένα, ἀναγκαῖον ἔην τοσαῦτα εἶναι τὰ πάντα γράμματα ἡδσαπερ ἱ τὰ στοιχεῖα, μὴ ὄντων γε δύο τῶν αὐτῶν μηδὲ πλείονων.
- 11 Οὐθενὸς δ' ἐλάττων ἀπορία παραλείπεται καὶ τοῖς νῦν καὶ τοῖς πρότερον, πρότερον αἱ αὐταὶ τῶν φθαρτῶν καὶ τῶν ἀφθάρτων ἀρχαὶ εἰσιν ἢ ἕτεραι. Εἰ μὲν γὰρ αἱ αὐταὶ κ εἰσι, πῶς τὰ μὲν ἱ φθαρτὰ τὰ δὲ ἀφθαρτα, καὶ διὰ τίν' αἰτίαν;
- 12 Οἱ μὲν οὖν περὶ Ἡσίοδον καὶ πάντες ὅσοι θεολόγοι μόνον ἐφρόντισαν τοῦ πιθανοῦ ἢ τοῦ πρὸς αὐτούς, ἡμῶν δ' ὠλιγώρησαν· θεοὺς γὰρ ποιοῦντες τὰς ἀρχὰς καὶ ἢ ἐκ θεῶν γεγενῆσθαι, τὰ μὴ γευσάμενα τοῦ νέκταρος καὶ τῆς ἀμβροσίας θνητὰ γενέσθαι φασίν, δῆλον ὅς ὡς ταῦτα τὰ ὀνόματα γνώριμα λέ-
- 13 γοντες αὐτοῖς. ῤ Καίτοι περὶ αὐτῆς τῆς ἡ προσφορᾶς τῶν αἰτίων τούτων ὑπὲρ ἡμᾶς εἰρήκασιν. Εἰ μὲν γὰρ χάριν ἡ ἡδο- νῆς αὐτῶν ὁ θιγγάνουσιν, οὐθὲν αἷτια τοῦ εἶναι τὸ νέκταρ καὶ ἡ ἀμβροσία· εἰ δὲ τοῦ εἶναι, πῶς ἂν εἶεν ἡ αἰτίαι ἡ δέομενοι
- 14 τροφῆς; Ἄλλα περὶ ἡ μὲν τῶν ἡ μυθικῶς σοφισζομένων οὐκ ἄξιον μετὰ σπουδῆς σκοπεῖν· ἡ παρὰ δὲ τῶν δι' ἀποδείξεως λεγόντων δεῖ πυκνάνεσθαι διερωτῶντας τί ἡ δὴ ποτ' ἐκ τῶν αὐτῶν ὄντα τὰ μὲν αἰτίδια τὴν φύσιν ἐστὶ τὰ δὲ φθείρεται τῶν ὄντων. Ἐπεὶ δ' οὔτε αἷτιαν λέγουσιν οὔτε εὐλογον οὔτως ἔχειν, δῆλον ὅς οὐχ αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ ἡ οὐδὲ αἰτίαι ἡ αὐ-
- 15 τῶν ἂν εἶεν. Καὶ γὰρ ὄνπερ οἰηθείη λέγειν ἂν τις μάλιστα ὁμολογουμένως αὐτῷ, Ἐμπεδοκλῆς, καὶ οὗτος ἡ ταυτὸν πέ- πονθεν· τίθησι μὲν γὰρ ἀρχὴν τινα αἷτιαν τῆς φθορᾶς τὸ νεῖκος, ἡ δόξειε δ' ἂν οὐθὲν ἡττον καὶ τοῦτο ἡ γεννᾶν ἡ ἔξω τοῦ

ε φωγῆς ἐν ἀριθμῷ E.S.T.G^b.I^b. ἡ ἑωρισμένα Ab. ἡ ἦν ἂν τ. E.S. ἡ ἡδσαπερ—πλείονων om. T. ἡ τὰ om. Ab. κ εἰσι om. Ab. ἡ ἀφθαρτα τὰ δὲ φθαρτὰ E.T.G^b. ἡ τοῦ ante πρὸς om. G^b.I^b. ἡ ἐκ τῶν θεῶν E.G^b. ὅ ὡς] δὲ ὡς S. ῤ καίτοι καὶ περὶ E. ἡ προσφορᾶς E.S.T.A^b. ἡ ἡδογῆς περὶ αὐτῶν E.S.T. ἡ ἐριγγάνουσιν G^b. ἡ αἰτίαι T, αἰτία I^b. ἡ δέομενα I^b. ἡ μὲν om. S. ἡ μυθικῶν Ab. ἡ περὶ S.T. ἡ δὴ om. T. ἡ οὐδὲ αἱ αἰτίαι S. ἡ αὐτῶν ἂν Ab: ceteri ἂν αὐτῶν. ἡ ταυτὸν Ab: ceteri ταυτὸ. ἡ δόξειε δ' ἂν οὐθὲν] ὡς δόξειεν ἂν, οὐθὲν δὲ Ab. ἡ γεννᾶ Ab. ἡ ἔξω] ἐξ αὐτοῦ G^b.

ένός· ἅπαντα γὰρ ἐκ τούτου ἐτάλλα ἐστὶ πλὴν ὁ θεός. Λέ-
γει γούν

ἐξ ὧν πάνθ' ὅσα τ' ἦν ὅσα τ' ἔσθ' ἢ ὅσα τ' ἔσται^ι ὀπίσω,
δένδρεά τ' ἐβλάστησε καὶ κ' ἄνδρες ἦδ' ἑταίρες,
θῆρες τ' ὠκνοὶ τε καὶ ὕδατοθρέμμοι ἰχθύς,
¹ καὶ τε θεοὶ δολιχαῖωνες.

Καὶ χωρὶς δὲ τούτων δῆλον·^μ εἰ γὰρ^η μὴ ἦν τὸ νεῖκος ἐν¹⁷
τοῖς πράγμασιν, ἐν αὐτῇ ἦν ἅπαντα, ὡς φησί· ὅταν γὰρ^ο συν-
έλθῃ, τότε^ρ ἔσχατον⁹ ἵστατο νεῖκος. ^τ Διὸ καὶ συμβαί-
νει αὐτῷ τὸν εὐδαιμονέστατον⁸ θεὸν ἡττον φρόνιμον εἶναι
τῶν ἄλλων· οὐ γὰρ γνωρίζει^τ τὰ στοιχεῖα^ν πάντα· τὸ γὰρ
νεῖκος οὐκ ἔχει, ἡ δὲ γνώσις τοῦ ὁμοίου τῷ ὁμοίῳ.

Γαῖη μὲν γάρ, φησί, γαῖαν ὀνόπαμεν, ὕδατι δ' ὕδωρ,
^ω αἰθέρι δ' αἰθέρα^κ διόν, ὕατάρ πυρὶ πῦρ αἰδῆλον,
^z στοργὴν δὲ στοργῇ, νεῖκος δὲ^α τε νεῖκεῖ λυγρῶ.
18

Ἄλλ' ὅθεν δὴ ὁ λόγος, τοῦτό γε φανερόν, ὅτι συμβαίνει
αὐτῷ τὸ νεῖκος μῆθ' ἢ μᾶλλον φθορᾶς ἢ τοῦ εἶναι^β αἷτιον.
Ὁμοίως δ' οὐδ' ἡ φιλότις τοῦ εἶναι· συνάγουσα γὰρ εἰς τὸ
ἐν φθείρει τᾶλλα. Καὶ ἅμα δὲ αὐτῆς τῆς^ε μεταβολῆς αἰ-
τιον οὐθέν λέγει, ἀλλ' ^δ ἡ^ο ὅτι οὕτως πέφυκεν·

ἀλλ' ὅτε δὴ μέγα νεῖκος ἐνὶ μελέεσσιν ἐθρέφθη,
^ε εἰς τιμᾶς τ' ἀνόρουσε⁸ τελειομένοιο χρόνιοι,
ὅς σφιν ἀμοιβαῖος πλατέος^η παρελήλαται ὄρκου,

ὡς ἀναγκαῖον μὲν ὄν μεταβάλλειν· αἰτίαν δὲ^ι τῆς ἀνάγκης
οὐδεμίαν δηλοῖ. Ἄλλ' ὅμως τοσοῦτόν γε μόνον λέγει ὁμο-
λογουμένως· οὐ γὰρ τὰ μὲν φθαρτὰ τὰ δὲ ἀφθαρτα ποιεῖ

8 τᾶλλα om. T. ^η ὅσα τ' ἔστιν Ab. et margo E, om. S.Bb.Cb. et
pr. E. ^ι ὀπίσω om. Ab. ^κ ἄνδρες τ' ἦδ' Ab. ¹ καὶ] κἄν S.T.Ab.
^μ εἰ] εἰ μὲν T. ^η μὴ ἦν τὸ νεῖκος Fb, μὴ ἐν ἦν τὸ νεῖκος Gb, μὴ ἐν ἦν
E.S.Bb.Cb, μὴ ἦν Ab, ἐν ἦν T. ^ο συνέλθωσι Ab. ^ρ δ' add. Ab.
⁹ ἵστατο Ab: ceteri ἵσῳ τὸ. ^τ διὸ] ὡ Ab. ⁸ θεόν] βίον Gb. ^τ τὰ
στοιχεῖα om. Ab. ^ν ἅπαντα Ab.Cb. ^ω αἰθέρι—αἰδῆλον om. E.S.T.Bb.
^κ θείον Ab. ^υ ἀτάρ πυρὶ πῦρ αἰδῆλον om. Ab. ^z στοργὴν τε στοργῇ
S.T.Bb.Cb. ^α τι Bb.Cb. ^β αἷτιον om. Ab. ^ε μεταβολῆς τὸ αἷτιον Ab.
^δ ἡ add. E.T.Ab.Bb.Cb. ^ο ὅτι om. T. ^ε εἰς] ἐπὶ Gb.Ib. ⁸ τε-
λειομένοις χρόνοις Gb. ^η παρελήλατο E.T.Cb, παρήλατο S.Bb. ^ι τῆς
T.Ab: ceteri ἐξ.

κοινὰς δόξας, ἐξ ὧν ἅπαντες δεικνύουσιν, οἶον ὅτι ^τ πᾶν ἀναγκαῖον ἢ φάναι ἢ ἀποφάναι, καὶ ἀδύνατον ἅμα εἶναι καὶ μὴ εἶναι, καὶ ὅσαι ἄλλαι τοιαῦται προτάσεις, πότερον μία τούτων ἐπιστήμη καὶ τῆς οὐσίας ἢ ἐτέρα, ^κ κἂν εἰ μὴ μία, ποτέ-
¹² ραν χρή προσαγορεύειν τὴν ζητούμενην ἵνυν. Μιᾶς μὲν οὖν οὐκ εὐλογον εἶναι· τί γὰρ μάλλον γεωμετρίας ἢ ὁποιασοῦν ^ν περὶ τούτων ^ω ἐστὶν ἴδιον τὸ ἐπαίειν; Εἴπερ οὖν ὁμοίως μὲν ὁποιασοῦν ἐστίν, ἀπασῶν δὲ ^κ μὴ ἐνδέχεται, ὥσπερ οὐδὲ τῶν ἄλλων οὕτως οὐδὲ τῆς γνωριζούσης τὰς οὐσίας ἰδιόν
¹³ ἐστὶ τὸ γινώσκειν περὶ αὐτῶν. ^υ Ἀμα δὲ καὶ τίνα τρόπον ἔσται αὐτῶν ἐπιστήμη; Τί μὲν γὰρ ἕκαστον τούτων τυγχάνει ὃν καὶ νῦν γνωρίζομεν· χρῶνται ^ζ γοῦν ὡς γιγνωσκόμενοις αὐτοῖς καὶ ἄλλαι τέχναι. ^α Εἰ δὲ ἀποδεικτική περὶ αὐτῶν ἐστί, δέησει τι γένος εἶναι ὑποκείμενον, καὶ τὰ μὲν
¹⁴ πάθη τὰ δ' ἀξιώματ' αὐτῶν. Περὶ πάντων γὰρ ^β ἀδύνατον ἀποδείξιν εἶναι· ἀνάγκη γὰρ ἕκ τινων εἶναι καὶ περὶ τι καὶ τινῶν τὴν ἀποδείξιν· ὥστε συμβαίνει πάντων εἶναι γένος ^ε ἐν τι τῶν δεικνυμένων· πᾶσαι γὰρ αἱ ἀποδεικτικαὶ χρῶνται τοῖς ἀξιώμασιν. Ἀλλὰ μὴν εἰ ἐτέρα ἢ τῆς οὐσίας καὶ ἡ περὶ
¹⁵ τούτων, ποτέρα κυριωτέρα καὶ προτέρα πέφυκεν αὐτῶν; Καθόλου γὰρ μάλιστα καὶ πάντων ἀρχαὶ τὰ ἀξιιώματά ἐστιν. Εἴτ' ἐστὶ μὴ τοῦ φιλοσόφου, τίνος ἔσται περὶ αὐτῶν ἄλλου τὸ θεωρῆσαι τὸ ἀληθές καὶ ^δ τὸ ψεῦδος; ^υ Ὅλως τε τῶν οὐσιῶν πότερον μία πασῶν ἐστὶν ἢ πλείους ἐπιστήμαι; Εἰ μὲν οὖν μὴ μία, ποίας οὐσίας ^ε θετέον τὴν ἐπιστήμην ταύτην;
¹⁶ Τὸ δὲ μίαν πασῶν οὐκ εὐλογον· καὶ γὰρ ^αν ἀποδεικτικὴ μία περὶ ^ε πάντων εἴη ^ε τῶν συμβεβηκότων, εἴπερ πᾶσα ἀποδεικτικὴ περὶ τι ὑποκείμενον ^β θεωρεῖ τὰ καθ' αὐτὰ συμβεβηκότα
¹⁷ ἐκ τῶν κοινῶν δοξῶν. Περὶ οὖν τὸ αὐτὸ γένος τὰ συμβεβη-

^τ πᾶν] τὸ G^b. ^κ κἂν εἰ] καὶ ἂν εἴη A^b. ^ι νῦν add. E.T.A^b.G^b.I^b.
^ν περὶ] τῶν περὶ A^b. ^ω ἴδιόν ἐστι G^b.I^b. ^κ μὴ] μηδὲ G^b. ^υ οὕτως] ὥσπερ T. ^ζ γοῦν E.T.A^b.I^b: ceteri οὖν. ^α εἰ] ἢ T. ^β ἀποδείξιν εἶναι ἀδύνατον G^b.I^b. ^ε ἐν om. A^b. ^δ τὸ post καὶ om. E.B^b.C^b.I^b.
^ε ῥητέον G^b.I^b. ^ε πάντων ἂν εἴη A^b. ^ε τῶν καθ' αὐτὸ συμβ. S.B^b.C^b.
^β θεωρεῖται καθ' T.

κότα καθ' αὐτὰ τῆς αὐτῆς ¹ἐστὶ θεωρῆσαι ἐκ τῶν αὐτῶν δοξῶν. Περὶ τε γὰρ ^k τὸ ὅτι μιᾶς, καὶ ἐξ ὧν μιᾶς, εἴτε τῆς αὐτῆς εἴτε ^l ἄλλης· ὥστε καὶ τὰ συμβεβηκότα, εἴτ' αὐταὶ ^m θεωρήσουσιν, εἴτ' ἐκ τούτων μία. Ἔτι δὲ πότερον περὶ τὰς οὐ- ¹⁸ σίας ⁿ μόνον ἢ θεωρία ἐστὶν ἢ ^o καὶ ^p περὶ τὰ συμβεβηκότα ταύταις· λέγω δ' οἶον, εἰ τὸ στερεὸν ^q οὐσία τίς ἐστι καὶ γραμμαὶ καὶ ἐπίπεδα, πότερον τῆς αὐτῆς ταῦτα ^r γνωρίζειν ἐπιστήμης καὶ τὰ συμβεβηκότα περὶ ἕκαστον γένος, περὶ ὧν αἱ μαθηματικαὶ δεικνύουσιν, ἢ ἄλλης. Εἰ μὲν γὰρ τῆς αὐ- ¹⁹ τῆς, ἀποδεικτικὴ τις αὖ εἴη καὶ ἡ τῆς οὐσίας· οὐ δοκεῖ δὲ τοῦ τί ἐστὶν ἀποδείξαι εἶναι. Εἰ δ' ἐτέρας, τίς ^s ἔσται ἡ θεωροῦσα περὶ τὴν οὐσίαν τὰ συμβεβηκότα; Τοῦτο γὰρ ἀποδοῦναι ^t παγχάλεπον. Ἔτι ^v δὲ πότερον τὰς αἰσθητὰς οὐ- ²⁰ σίας μόνας εἶναι φατέον ἢ καὶ παρὰ ταύτας ἄλλας· καὶ πότερον μοναχῶς ἢ πλείω γένη τετύχηκεν ὄντα τῶν οὐσιῶν, οἶον οἱ λέγοντες τά τε εἶδη καὶ τὰ μεταξὺ, περὶ ^w δὲ τὰς μαθηματικὰς εἶναι φασιν ἐπιστήμας. Ὡς μὲν οὖν λέγομεν τὰ ²¹ εἶδη αἰτία τε ^x καὶ οὐσίας· εἶναι καθ' αὐτὰς εἴρηται ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις περὶ αὐτῶν· Ὑπολλαχῇ δ' ἐχόντων δυσκολίαν, οὐθενὸς ἦττον ἄτοπον τὸ φάναι μὲν εἶναι τινὰς φύσεις παρὰ τὰς ἐν τῷ οὐρανῷ, ταύτας δὲ τὰς αὐτὰς φάναι τοῖς αἰσθητοῖς πλὴν ^y ὅτι τὰ μὲν αἰδία τὰ δὲ φθαρτά. Αὐτὸ γὰρ ²² ἀνθρωπὸν φασιν εἶναι ^a καὶ ἵππον καὶ ὑγίειαν, ἄλλο δ' οὐδέν, ^b παραπλήσιον ποιοῦντες τοῖς θεοῖς μὲν εἶναι φάσκουσιν, ἀνθρωποειδείς· δέ· οὔτε γὰρ ἐκείνοι οὐθέν ἄλλο ^d ἐποιοῦν ἢ ἀνθρώπους αἰδίους, οὔθ' οὔτοι τὰ εἶδη ἄλλ' ἢ αἰσθητὰ αἰδία. Ἔτι δὲ εἴ τις παρὰ τὰ εἶδη καὶ τὰ αἰσθητὰ ^e τὰ μεταξὺ ^f θήσεται, πολλὰς ἀπορίας ἔξει. Δῆλον γὰρ ὡς ὁμοίως ²³

ⁱ θεωρῆσαι ἐστὶ Ab. ^k τὸ ὅτι] δ Ab.Fb. ^l ἄλλοις Cb, τῆς ἄλλης Fb.Gb. ^m θεωροῦσιν Ab.Fb. ⁿ ἢ θεωρία μόνον omnes præter Ab. ^o καὶ om. Cb. ^p περὶ om. Fb. ^q οὐσία τι T. ^r γνωρίζειν ἐστὶν ἐπιστ. Ab. ^s ἐστὶν S. ^t χαλεπὸν Gb. ^v δὲ om. Gb. ^w δ om. Ab. ^x καὶ] τῆς Gb. ^y πολλὰς δ' ἐχόντων δυσκολίας Fb. ^z ὅτι] τί Ab. ^a καὶ αὐτὸ ἵππον T. ^b παραπλήσιον μὲν ποιοῦντες T. ^c δέ] δ' εἶναι Ab. ^d ποιῶσιν Ib. ^e τὰ post αἰσθητὰ om. Fb. ^f τίθεται Fb.

γραμμαί τε ^ε παρ' αὐτὰς καὶ τὰς αἰσθητὰς ἔσονται καὶ ἔκα-
 στον τῶν ἄλλων γενῶν· ὥστ' ἐπέπερ ἡ ἀστρολογία μία
 τούτων ἐστίν, ἔσται τις καὶ οὐρανὸς παρὰ τὸν αἰσθητὸν οὐ-
 ρανὸν καὶ ἡλίος ^η τε καὶ σελήνη καὶ τὰλλα ὁμοίως τὰ κατὰ
 24 τὸν οὐρανόν. Καίτοι πῶς δεῖ πιστεῦσαι τούτοις; Οὐδὲ γὰρ
 ἀκίνητον εὐλογον εἶναι, κινούμενον δὲ καὶ παντελῶς ἀδύνατον.
 Ὅμοίως δὲ καὶ περὶ ὧν ἡ ὀπτική πραγματεύεται καὶ ἡ ἐν τοῖς
^ι μαθήμασιν ἀρμονική· καὶ γὰρ ταῦτα ^κ ἀδύνατον εἶναι ^λ παρὰ
 τὰ αἰσθητὰ διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας· εἰ γὰρ ἐστὶν αἰσθητὰ με-
 ταξὺ καὶ αἰσθήσεις, δηλὸν ὅτι καὶ ζῶα ἔσονται μεταξὺ αὐτῶν
 25 τε καὶ τῶν φθαρτῶν. Ἀπορήσειε δ' ἂν τις καὶ ^μ περὶ ποῖα
 τῶν ὄντων δεῖ ζητεῖν ταύτας τὰς ἐπιστήμας. Εἰ γὰρ τούτῳ
 διοίσει τῆς ^ν γεωδαισίας ἡ γεωμετρία μόνον, ὅτι ἡ μὲν τού-
 των ἐστὶν ὧν αἰσθανόμεθα ἡ δ' οὐκ αἰσθητῶν, ῥηλὸν ὅτι καὶ
 παρ' ἰατρικὴν ^ρ ἔσται τις ἐπιστήμη καὶ παρ' ^ς ἐκάστην τῶν
 ἄλλων μεταξὺ ^σ αὐτῆς τε ἰατρικῆς καὶ ^τ τῆσδε ^υ τῆς ἰατρικῆς.
 26 Καίτοι πῶς τοῦτο δυνατόν; Καὶ γὰρ ^ω ἂν ὑγιεῖν ^ς ἅττα εἴη
^υ παρὰ τὰ αἰσθητὰ καὶ αὐτὸ τὸ ὑγιεινόν. Ἀμα δὲ ^ζ οὐδὲ
 τοῦτο ἀληθές, ὥς ^α ἡ γεωδαισία τῶν αἰσθητῶν ἐστὶ μεγεθῶν
 καὶ φθαρτῶν· ἐφθείρετο γὰρ ἂν φθειρομένων. Ἀλλὰ μὴν
^β οὐδὲ τῶν αἰσθητῶν ἂν εἴη μεγεθῶν ^ς οὐδὲ περὶ τὸν οὐρανόν
 27 ἡ ἀστρολογία τόνδε. Οὔτε γὰρ ^δ αἱ αἰσθηταὶ γραμμαὶ
 τοιαυταὶ εἰσιν οἷας λέγει ὁ γεωμέτρης· οὐθὲν γὰρ εὐθὺ τῶν
 αἰσθητῶν οὕτως ^ε οὐδὲ στρογγύλον· ἄπτεται γὰρ τοῦ κα-
 νόνος οὐ κατὰ στιγμὴν ὁ κύκλος, ἀλλ' ὥσπερ Πρωταγόρας
 ἔλεγεν ^ς ἐλέγχων τοὺς γεωμέτρας, οὗθ' αἱ κινήσεις ^ς καὶ ἔλικες
^η τοῦ οὐρανοῦ ^ι ὅμοιαι, περὶ ὧν ^ι ἡ ἀστρολογία ποιεῖται τοὺς

^ε παρὰ ταύτας A^b. ^η τε add. E. A^b. ^ι μαθηματικοῖς T. ^κ ἀδύ-
 νατα S. ^λ περὶ G^b. ^μ παρὰ E. ^ν γεωδεσίας G^b. ^ο δ E. S. T. B^b. C^b.
 G^b. I^b. ^ρ δηλὸν οὖν ὅτι καὶ S. B^b, δηλὸν καὶ G^b. ^ς ἔσται] οὐκ ἔσται G^b.
^τ ἐκάστης G^b. ^σ αὐτῆς] τῆς G^b. I^b. ^τ τῆσδε] τῆς τε G^b. ^υ τῆς om. S.
^ω ἂν om. T. ^ς ἅττα] τὰ A^b. ^υ περὶ G^b. ^ζ οὐδὲ add. E. S. T. A^b. F^b. G^b.
^α ἡ om. T. ^β οὐδ' αἰσθητῶν A^b. ^ς οὐδ' ἡ περὶ τὸν οὐρανὸν ἀστρολογία
 A^b. G^b. ^δ αἱ om. A^b. ^ε οὔτε G^b. ^ς τοὺς γεωμέτρας ἐλέγχων T.
^η καὶ] καὶ αἱ E. S. ^ι τοῦ οὐρανοῦ om. S. ^ι ὅμοιαι et ἡ om. A^b.

λόγους, οὔτε ^kτὰ σημεῖα τοῖς ἀστροῖς τὴν αὐτὴν ^lἔχει φύσιν. Εἰσὶ δὲ τινες οἱ φασιν εἶναι μὲν τὰ μεταξὺ ^mταῦτα λεγόμενα ²⁸ τῶν τε εἰδῶν καὶ τῶν αἰσθητῶν, οὐ μὲν ⁿχωρὶς γε τῶν αἰσθητῶν ἀλλ' ἐν τούτοις· ^oοἷς τὰ ^pσυμβαίνοντα ἀδύνατα πάντα μὲν πλείονος λόγου διελθεῖν, ἱκανὸν δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα θεωρῆσαι. Οὔτε γὰρ ἐπὶ τούτων εὐλογον ἔχειν ^qοὔτω ^rμό- ²⁹νον, ἀλλὰ δῆλον ὅτι καὶ τὰ εἶδη ἐνδέχονται ἂν ἐν τοῖς αἰσθητοῖς εἶναι· τοῦ γὰρ αὐτοῦ λόγου ἀμφοτέρωτα ταῦτά ἐστιν. Ἔτι ^sδὲ δύο στερεὰ ^tἐν τῷ αὐτῷ ἀναγκαῖον εἶναι τόπων, καὶ μὴ εἶναι ἀκίνητα ἐν κινουμένοις ^vγε ὄντα τοῖς αἰσθητοῖς. Ὅλως ^wδὲ τίνος ἕνεκ' ἂν τις θεῖη εἶναι μὲν αὐτά, εἶναι δ' ἐν ³⁰τοῖς αἰσθητοῖς; Ταῦτα ^xγὰρ συμβήσεται Ἰάτοπα τοῖς ^yπροειρημένοις· ἔσται ^aγὰρ οὐρανός τις παρὰ τὸν οὐρανόν, πλήν γ' οὐ χωρὶς ἀλλ' ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ· ^bπερ ἐστὶν ἀδυνατώτερον.

Περὶ τε τούτων ^cοὖν ἀπορία πολλή πῶς δεῖ θέμενον τυ- ³χεῖν τῆς ἀληθείας, καὶ περὶ τῶν ἀρχῶν ^dπότερον δεῖ τὰ γένη στοιχεῖα καὶ ἀρχὰς ὑπολαμβάνειν ἢ μᾶλλον ἐξ ὧν ^eἐνπαρχόντων ἐστὶν ^fἕκαστον ^gπρῶτον, οἷον φωνῆς στοιχεῖα καὶ ἀρχαὶ δοκοῦσιν εἶναι ^hταῦτ' ἐξ ὧν ⁱσύγκεινται αἱ φωναὶ ^kπᾶσαι ^lπρώτων, ἀλλ' οὐ τὸ κοινὸν ἢ φωνή· καὶ τῶν δια- γραμμάτων ^mταῦτα στοιχεῖα λέγομεν, ὧν αἱ ἀποδείξεις ⁿἐν- πάρχουσιν ἐν ταῖς ^oτούτων ἀποδείξεσιν ἢ πάντων ἢ τῶν πλεί- στων. Ἔτι ^pδὲ τῶν σωμάτων καὶ οἱ πλείω λέγοντες εἶναι ²στοιχεῖα καὶ οἱ ἔν, ἐξ ὧν ^qσύγκειται καὶ ἐξ ὧν συνέστηκεν ἀρχὰς λέγουσιν εἶναι, οἷον Ἐμπεδοκλῆς πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ τὰ

^k τὰ om. G^b. ^l φύσιν ἔχει S. ^m ταῦτα τὰ λεγόμενα S. ⁿ γε χωρὶς F^b. ^o οἷς] οἱ pr. E. ^p συμβεβηκότα T. ^q οὔτω om. S.^b.C^b. ^r μόνων G^b.I^b. ^s τε E. ^t ἀναγκαῖον ἐν τῷ αὐτῷ G^b.I^b. ^v γε] τε T. ^w δέ] δὲ καὶ T. ^x γὰρ καὶ συμβήσεται G^b. ^y ἰάτοπον S.^b.B^b. ^z εἰρη- μένοις G^b. ^a γὰρ] γοῦν T. ^b περ om. A^b. ^c οὖν om. A^b. ^d πό- τερα E. ^e ἐπαρχόντων A^b. ^f ἕκαστα F^b. ^g πρώτων rc. I^b. ^h ταῦτ' om. G^b.I^b. ⁱ σύγκειται G^b. ^k πᾶσαι om. A^b.G^b. ^l πρώτων T.A^b, αὐτῶν G^b, ^m τοιαῦτα G^b. ⁿ ἐνπαρχοντα A^b. ^o τούτων A^b: ceteri τῶν ἄλλων. ^p δὲ καὶ τῶν G^b. ^q σύγκειται G^b.I^b: ceteri σύγκειται.

¹ μετὰ τούτων στοιχείᾳ φησιν εἶναι ἐξ ὧν ἔστι τὰ ὄντα ἐν-
 παρχόντων, ἀλλ' οὐχ ὡς γένη ² λέγει ταῦτα τῶν ὄντων.
 3 Πρὸς δὲ τούτοις καὶ τῶν ἄλλων εἴ τις ³ ἐθέλει τὴν φύσιν
 ἀθρεῖν, οἷον κλίνην ἐξ ὧν μορίων ⁴ συνέστηκε καὶ πῶς ⁵ συγ-
 κειμένων, τότε γνωρίζει τὴν φύσιν αὐτῆς. Ἐκ μὲν οὖν τού-
 των τῶν λόγων οὐκ ἂν εἴσαν αἱ ἀρχαὶ τὰ γένη τῶν ὄντων
⁶ ἢ δ' ἕκαστον μὲν γνωρίζομεν διὰ τῶν ὀρισμῶν, ἀρχαὶ δὲ τὰ
 γένη τῶν ὀρισμῶν εἰσίν, ἀνάγκη καὶ τῶν ὀριστῶν ἀρχὰς εἶναι
 4 τὰ γένη. Ὑκάν εἰ ἔστι ⁷ τὴν τῶν ὄντων λαβεῖν ἐπιστήμην
⁸ τὸ τῶν εἰδῶν λαβεῖν ⁹ καθ' ἃ λέγονται τὰ ὄντα, τῶν γε
 εἰδῶν ¹⁰ τὰ γένη ἀρχαί εἰσιν. Φαίνονται δὲ τινες καὶ τῶν
 λεγόντων στοιχεῖα τῶν ὄντων τὸ ¹¹ ἐν ἢ τὸ ὄν ἢ τὸ μέγα καὶ
¹² τὸ μικρὸν ὡς γένεσιν αὐτοῖς χρῆσθαι. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ
 5 ἀμφοτέρως ¹³ γε οἷόν τε λέγειν τὰς ἀρχάς. Ὁ μὲν ¹⁴ γὰρ
 λόγος τῆς οὐσίας εἰς ἕτερος δ' ¹⁵ ἔσται ὁ διὰ τῶν ¹⁶ γενῶν
 ὀρισμὸς καὶ ὁ λέγων ἐξ ὧν ἔστιν ἐνπαρχόντων. Πρὸς δὲ
 τούτοις εἰ ¹⁷ καὶ ὅτι μάλιστα ἀρχαὶ τὰ γένη εἰσὶ, ¹⁸ πότερον
 δεῖ νομίζειν τὰ πρῶτα τῶν γενῶν ἀρχὰς ἢ τὰ ἔσχατα κατη-
 γορούμενα ¹⁹ ἐπὶ τῶν ἀτόμων; Καὶ γὰρ τοῦτο ἔχει ἀμφι-
 6 σβήτησιν. ²⁰ Εἰ μὲν γὰρ ²¹ ὅτι τὰ καθόλου μᾶλλον ²² ἀρχαί,
 φανερόν ὅτι τὰ ἀνωτάτω τῶν γενῶν ταῦτα γὰρ λέγεται
 κατὰ πάντων. Τοσαῦται οὖν ²³ ἔσσονται ἀρχαὶ τῶν ὄντων
 ὅσαπερ τὰ πρῶτα γένη, ὥστ' ἔσται τό τε ²⁴ ὄν καὶ τὸ ἐν
 ἀρχαὶ καὶ οὐσίαι· ταῦτα γὰρ ²⁵ κατὰ πάντων μάλιστα λέ-
 7 γεται τῶν ὄντων. Οὐχ οἷόν τε δὲ ²⁶ τῶν ὄντων ²⁷ οὔτε τὸ ἐν

¹ μετὰ τούτων] μεταξύ A^b, τοιαῦτα S. ² ταῦτα λέγει T. ³ ἐθέλοι
 T.G^b.I^b, θέλει A^b. ⁴ συνέστηκε A^b: ceteri ἐστὶ. ⁵ συγκεκριμένων καὶ
 τότε A^b. ⁶ ἢ] εἰ A^b.G^b. ⁷ κἂν] καὶ F^b.G^b.I^b. ⁸ τὴν om. F^b.G^b.
⁹ τὸ] τῶ F^b. ¹⁰ καθὼ λέγονται S.A^b. ¹¹ τὰ γένη ἀρχαὶ A^b: ceteri
 ἀρχαὶ τὰ γένη. ¹² ἐν ἢ] ἐν καὶ T.A^b. ¹³ τὸ post καὶ om. E.S.A^b.G^b.I^b.
¹⁴ γε om. F^b. ¹⁵ γὰρ] γὰρ ὁ I^b. ¹⁶ ἔστιν pr. I^b. ¹⁷ γενῶν ὁ ὀρισμὸς
 E.T.A^b. ¹⁸ καὶ ὅτι] ἐτι καὶ F^b. ¹⁹ πότερον A^b.G^b.I^b: vulgo πότερα.
²⁰ ἐπὶ om. G^b. ²¹ εἰ] ἢ E. ²² ὅτι] δεῖ A^b. ²³ ἀρχὰς A^b. ²⁴ ἀρχαὶ
 ἔσσονται G^b.I^b. ²⁵ ἐν καὶ τὸ ὄν F^b. ²⁶ μάλιστα λέγεται κατὰ πάντων F^b.
²⁷ τῶν ὄντων om. A^b. ²⁸ οὔτε τὸ ἐν—γένος A^b: ceteri ἐν εἶναι γένος οὔτε
 τὸ ἐν οὔτε τὸ ὄν.

οὔτε τὸ ὄν εἶναι γένος· ἀνάγκη μὲν γὰρ τὰς διαφορὰς ἐκά-
 στου γένους καὶ εἶναι καὶ μίαν ^ωεἶναι ἐκάστην, ἀδύνατον ^xδὲ
 κατηγορεῖσθαι ἢ τὰ ^γεἶδη τοῦ γένους ^zἐπὶ τῶν οἰκείων δια-
 φορῶν, ἢ τὸ γένος ^aἄνευ τῶν αὐτοῦ εἰδῶν· ^bὥστ' εἶπερ τὸ
 ἐν γένος ἢ τὸ ὄν, οὐδεμία διαφορὰ ^cοὔτε ὄν οὔτε ἐν ἔσται.
 Ἀλλὰ μὴν εἰ μὴ γένη, ^dοὐδ' ἀρχαὶ ἔσονται, εἶπερ ἀρχαὶ τὰ ⁸
 γένη. Ἔτι καὶ ^eτὰ μεταξὺ συλλαμβανόμενα μετὰ τῶν δια-
 φορῶν ἔσται γένη μέχρι τῶν ἀτόμων· νῦν δὲ τὰ μὲν δοκεῖ
 τὰ δ' οὐ δοκεῖ. Πρὸς δὲ τούτοις ἔτι μᾶλλον αἱ διαφοραὶ
 ἀρχαὶ ἢ τὰ γένη· εἰ δὲ καὶ ^fαὗται ἀρχαί, ἄπειροι ὥς εἰπεῖν
 ἀρχαὶ γίγνονται, ἄλλως τε κἂν τις τὸ πρῶτον γένος ⁸ἀρχὴν
 τιθῇ. Ἀλλὰ μὴν καὶ εἰ μᾶλλον ^hγε ἀρχοειδὲς τὸ ἐν ἔστιν, ⁹
 ἐν δὲ τὸ ἀδιαίρετον, ἀδιαίρετον δὲ ἅπαν ἢ κατὰ ⁱτὸ ποσὸν
 ἢ ^kκατὰ τὸ εἶδος, πρότερον δὲ τὸ κατ' εἶδος, τὰ δὲ γένη
^lδιαίρετὰ εἰς εἶδη, μᾶλλον ^mἂν ἐν τὸ ἔσχατον εἴη κατηγο-
 ρούμενον· οὐ γάρ ⁿἔστι γένος ^oὃ ἄνθρωπος τῶν τινῶν ἀν-
 θρώπων. Ἔτι ἐν οἷς ^pτὸ πρότερον καὶ ὕστερόν ^qἔστιν, ¹⁰
 οὐχ οἶόν τε τὸ ἐπὶ τούτων εἶναί τι παρὰ ταῦτα· οἶον εἰ
 πρώτη τῶν ἀριθμῶν ἡ δυάς, οὐκ ^rἔσται τις ἀριθμὸς παρὰ
 τὰ εἶδη ^sτῶν ἀριθμῶν· ὁμοίως δὲ ^tοὐδὲ ^vσχῆμα παρὰ τὰ εἶδη
 τῶν σχημάτων. Εἰ δὲ μὴ τούτων, σχολῇ τῶν γε ἄλλων
 ἔσται τὰ γένη παρὰ τὰ εἶδη· τούτων γὰρ δοκεῖ μάλιστα
 εἶναι γένη. Ἐν δὲ τοῖς ἀτόμοις οὐκ ἔστι τὸ μὲν πρότερον ¹¹
 τὸ δ' ὕστερον. Ἔτι ὅπου τὸ μὲν βέλτιον τὸ δὲ χεῖρον,
^wαἰετὸ βέλτιον πρότερον· ὥστ' ^xοὐδὲν τούτων ἂν εἴη γένος.
 Ἐκ μὲν οὖν τούτων μᾶλλον φαίνεται τὰ ἐπὶ τῶν ἀτόμων
 κατηγορούμενα ^yἀρχαὶ εἶναι τῶν γενῶν. Πάλιν δὲ πῶς αὖ

^ω ἐκάστην εἶναι T. ^x δὲ] γὰρ G^b.I^b. ^γ εἶδη ἄνευ τοῦ E.G^b.I^b. ^z ἐπὶ
 A^b, καὶ E.G^b.I^b. ^a ἄνευ τούτων τῶν A^b.I^b. ^b ὥς I^b. ^c οὔτε ἐν
 οὔτε ὄν E.S.T.B^b.C^b. ^d οὐκ F^b. ^e τὰ post καὶ om. T. ^f αὗται E.
 s τιθῇ ὡς ἀρχὴν G^b.I^b. ^h γε om. F^b. ⁱ τὸ om. I^b. ^k κατ' εἶδος A^b.
^l διαίρεται I^b. ^m ἐν ἂν εἴη τὸ ἔσχατον T. ἐν τὸ om. G^b. ⁿ ἔστι]
 ἔστι τὸ E, om. F^b. ^o ὃ add. A^b.G^b.I^b. ^p τὸ om. C^b. ^q ἔστι ante
 τὸ πρότερον F^b. ^r ἔστι S. ^s τῶν] τὰ τῶν A^b, τούτων τῶν G^b. ^t οὐδὲ
 om. A^b. ^v σχήματα T. ^w τὸ βέλτιον αἰετὸ S. ^x οὐδὲ E.S.A^b.
^y ἀρχὰς F^b.

12 δεῖ ^α ταύτας ^β ἀρχὰς ὑπολαβεῖν οὐ ράδιον ^γ εἰπεῖν. Τὴν μὲν γὰρ ἀρχὴν δεῖ καὶ τὴν αἰτίαν ^δ εἶναι παρὰ τὰ πράγματα ὧν ἀρχή, καὶ δύνασθαι εἶναι χωριζομένην αὐτῶν· τοιοῦτον δέ τι παρὰ τὸ καθ' ἕκαστον εἶναι ^ε διὰ τί ἂν τις ὑπολάβοι, πλὴν ὅτι καθόλου κατηγορεῖται καὶ κατὰ πάντων; Ἀλλὰ μὴν εἰ διὰ τοῦτο, τὰ μᾶλλον καθόλου μᾶλλον θετέον ἀρχάς· ὥστε ἀρχαὶ τὰ πρῶτ' ἂν εἴησαν γένη.

- 4 Ἔστι δ' ἐχομένη ^α τε τούτων ἀπορία καὶ πασῶν χάλε-
 πωτάτη καὶ ἀναγκαιοτάτη θεωρῆσαι, περὶ ἧς ὁ λόγος ἐφέ-
 στηκε νῦν. ^β Εἴτε γὰρ μὴ ἔστι τι παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα,
^γ τὰ δὲ καθ' ἕκαστα ἄπειρα, τῶν δ' ἀπείρων πῶς ἐνδέχεται
 λαβεῖν ἐπιστήμην; ^δ Ἡ γὰρ ἐν τι καὶ ^ε ταυτόν, καὶ ^ζ ἡ κα-
 2 θόλου τι ὑπάρχει, ταύτη πάντα γνωρίζομεν. Ἀλλὰ μὴν εἰ
 τοῦτο ἀναγκαῖόν ἐστι, καὶ δεῖ τι εἶναι παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα,
 ἦτοι τὰ ἔσχατα ἢ τὰ πρῶτα· τοῦτο δ' ὅτι ἀδύνατον ἄρτι
 διηπορήσαμεν. Ἔτι ^α εἰ ὅτι μάλιστα ἔστι ^β τι παρὰ τὸ
 σύνολον, ὅταν ^γ κατηγορηθῇ τι τῆς ὕλης, πότερον, εἰ ἔστιν
^δ εἶδος ^ε τι, παρὰ πάντα δεῖ εἶναι τι, ἢ παρὰ μὲν ἕνια εἶναι
 3 παρὰ δ' ἕνια μὴ εἶναι, ἢ παρ' οὐθέν; Εἰ μὲν οὖν μηθέν ἐστι
 παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα, οὐθέν ἂν εἴη νοητὸν ἀλλὰ πάντα
 αἰσθητὰ καὶ ἐπιστήμη οὐθενός, εἰ μὴ τις εἶναι ^α λέγει τὴν
 αἰσθησιν ἐπιστήμην. Ἔτι ^β δ' οὐδ' αἰδίων οὐθέν οὐδ' ἀκίνη-
 τον· τὰ γὰρ αἰσθητὰ πάντα φθείρεται καὶ ἐν κινήσει ἐστίν.
 4 Ἀλλὰ μὴν εἴ γε αἰδίων ^α οὐθέν ἐστίν, οὐδὲ γένεσιν εἶναι δυνα-
 τόν· ἀνάγκη γὰρ εἶναι τι τὸ γιγνόμενον καὶ ἐξ οὗ γίγνεται
 καὶ ^β τούτων τὸ ἔσχατον ἀγέννητον, εἴπερ ἴσταται τε καὶ ἐκ
 5 μὴ ὄντος ^γ γενέσθαι ἀδύνατον. ^δ Ἔτι δὲ γενέσεως οὔσης καὶ
 κινήσεως ἀνάγκη ^ε καὶ πέρασ εἶναι· οὔτε γὰρ ἄπειρός ἐστιν

^α ταῦτα Cb.Gb. ^β ὑπολαβεῖν ἀρχὰς Ab. ^γ εἰπεῖν om. Ab. ^δ εἶναι
 ante δεῖ Ab. ^ε διὰ Cb.Gb.Ib. ^ζ τε om. Fb. ^η εἰ Ab. ^θ τὰ δὲ—
 ἄπειρα om. S. ^ι ταυτό Ab. ^κ ἡ om. S. ^λ ἕκαστα] addunt vulgo
 ἀναγκαῖον ἂν εἴη τὰ γένη εἶναι παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα. ^μ εἰ] δ' Ab, om. Fb.
^ν τι om. Ab. ^ξ κατηγορηθῆσης τῆς Gb. ^ο εἶδος om. E. ^π τι om. S.
^ρ λέγοι Ib. ^σ δ' add. Ab. ^τ μηθέν E.Ib. ^υ τοῦτο Gb. ^φ γίνεσθαι Fb.
^χ ὅτι δὲ ἐκ γενέσεως S. ^ψ καὶ ante πέρασ om. S.

οὐδεμία κίνησις ἀλλὰ πάσης ἐστὶ τέλος, γίγνεσθαι τε οὐχ οἶόν τε τὸ ἀδύνατον γενέσθαι· τὸ δὲ γεγονὸς ἀνάγκη εἶναι ὥστε πρῶτον γέγονεν. Ἔτι δ' εἴπερ ἡ ὕλη ἐστὶ διὰ τὸ ὁ ἀγέννητος εἶναι, πολὺ ἔτι μᾶλλον εὐλογον εἶναι τὴν οὐσίαν ὅποτε ἐκείνη γίγνεται· εἰ γὰρ μήτε τοῦτο ἔσται μήτε ἐκείνη, οὐθὲν ἔσται τὸ παράπαν. Εἰ δὲ τοῦτο ἀδύνατον, ἀνάγκη ὅτι εἶναι παρὰ τὸ σύνολον τὴν μορφήν καὶ τὸ εἶδος. Εἰ δ' αὖ τις τοῦτο θήσει, ἀπορία ἐπὶ τίνων τε θήσει τοῦτο καὶ ἐπὶ τίνων οὐ. Ὅτι μὲν γὰρ ἐπὶ πάντων οὐχ οἶόν τε, φανερόν· οὐ γὰρ ἂν θείημεν εἶναι τίνα οἰκίαν παρὰ τὰς τινὰς οἰκίας. Πρὸς δὲ τούτοις πότερον ἡ οὐσία μία πάντων ἔσται, οἶον τῶν ἀνθρώπων; Ἀλλ' ἄτοπον· ἔν γὰρ ἅπαντα ὧν ἡ οὐσία μία. Ἀλλὰ πολλὰ καὶ διάφορα; Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἄλογον. Ἀμα δὲ καὶ πῶς γίγνεται ἡ ὕλη οὐτούτων ἕκαστον καὶ ἔστι τὸ σύνολον ἅμφω ταῦτα; Ἔτι δὲ περὶ τῶν ἀρχῶν καὶ τὸδε ἀπορήσειεν ἄν τις. Εἰ μὲν γὰρ εἶδει εἰσὶν ἓν, οὐθὲν ἔσται ἀριθμῶ ἓν, οὐδ' αὐτὸ τὸ ἓν καὶ τὸ ὄν. Καὶ τὸ ἐπίστασθαι πῶς ἔσται, εἰ μὴ τι ἔσται ἓν ἐπὶ πάντων; Ἀλλὰ μὴν εἰ ἀριθμῶ ἓν καὶ μία ἐκάστη τῶν ἀρχῶν, καὶ μὴ ὥσπερ ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν ἄλλαι ἄλλων, οἶον τῆσδε τῆς συλλαβῆς τῇ εἶδει τῆς αὐτῆς οὐσης καὶ αἱ ἀρχαὶ εἶδει αἱ αὐταί· καὶ γὰρ αὐταὶ ὑπάρχουσιν ἀριθμῶ ἕτεραι· εἰ δὲ μὴ οὕτως, ἀλλ' αἱ τῶν ὄντων ἀρχαὶ ἀριθμῶ ἓν εἰσιν, οὐκ ἔσται παρὰ τὰ στοιχεῖα οὐθὲν ἕτερον· τὸ γὰρ ἀριθμῶ ἓν ἡ τὸ καθ' ἕκαστον λέγειν διαφέρει οὐθέν· οὕτω γὰρ λέγομεν τὸ καθ' ἕκαστον τὸ ἀριθμῶ ἓν, καθόλου δὲ τὸ ἐπὶ τούτων.

γ ὅτε τὸ πρῶτον G^b.I^b. μᾶλλον ἔτι S.^bB^b.C^b. α ὅποτε E. β γίγνεται] γίνεσθαι εἶναι T.^aB^b.G^b. γ εἰ—παράπαν om. S. δ ἐκείνο G^b. ε τι om. T.^aF^b. ζ τὴν] τι τὴν T. η αὐτὸς T.^aG^b. θ τοῦτο θήσει T. ι ἔν γὰρ G^b.I^b: ceteri οὐ γὰρ ἓν. κ πάντα I^b. λ ἡ om. A^b. μ τούτοις A^b. ν ἡ] ποτε ἡ A^b. ο τούτων] τούτων ἓν G^b.I^b. π ἐκάστου T. ρ περὶ—τόδε om. A^b. ρ τόδε] τοῦτο F^b. σ εἶδη F^b. τ αὐτὸ] αὐτὸ I^b. υ τὸ om. E.^aG^b. ϖ τὸ ante ὄν om. S.T. ζ πῶς F^b. η ἐπὶ add. E.S.A^b. θ αἱ add. A^b. α αἱ om. T. β ἀρχαὶ add. A^b. γ ἓν om. E.S.A^b. δ τὸ ἀρ.] τῷ ἀρ. S.T.

- 10^ο Ὡσπερ οὖν εἰ τὰ τῆς ἐφωνῆς ἀριθμῷ ἦν στοιχεῖα ^εῴρισμένα, ἀναγκαῖον ἔην τοσαῦτα εἶναι τὰ πάντα γράμματα ^δὅσαπερ ^ιτὰ στοιχεῖα, μὴ ὄντων γε δύο τῶν αὐτῶν μηδὲ πλεόνων.
- 11 Οὐθενὸς δ' ἐλάττων ἀπορία παραλέλειπται καὶ τοῖς νῦν καὶ τοῖς πρότερον, πρότερον αἱ αὐταὶ τῶν φθαρτῶν καὶ τῶν ἀφθάρτων ἀρχαὶ εἰσιν ἢ ἕτεραι. Εἰ μὲν γὰρ αἱ αὐταὶ ^κεἰσι, πῶς τὰ μὲν ^ιφθαρτὰ τὰ δὲ ἀφθαρτα, καὶ διὰ τίν' αἰτίαν;
- 12 Οἱ μὲν οὖν περὶ Ἡσίοδον καὶ πάντες ὅσοι θεολόγοι μόνον ἐφρόντισαν τοῦ πιθανοῦ ^μτοῦ πρὸς αὐτούς, ἡμῶν δ' ὠλιγώρησαν· θεοὺς γὰρ ποιοῦντες τὰς ἀρχὰς καὶ ^νἐκ θεῶν γεγονέναι, τὰ μὴ γευσάμενα τοῦ νέκταρος καὶ τῆς ἀμβροσίας θνητὰ γενέσθαι φασίν, δηλὸν ^οὡς ταῦτα τὰ ὀνόματα γινώριμα λέγοντες αὐτοῖς. ^ρΚαίτοι περὶ αὐτῆς τῆς ^qπροσφορᾶς τῶν αἰτίων τούτων ὑπὲρ ἡμᾶς εἰρήκασιν. Εἰ μὲν γὰρ χάριν ^τἡδονῆς αὐτῶν ^σθιγγάνουσιν, οὐθὲν αἷτια τοῦ εἶναι τὸ νέκταρ καὶ ἡ ἀμβροσία· εἰ δὲ τοῦ εἶναι, πῶς ἂν εἶεν ^ιαἰδίοι ^νδεόμενοι
- 14 τροφῆς; Ἀλλὰ περὶ ^ωμὲν τῶν ^xμυθικῶς σοφίζομένων οὐκ ἄξιον μετὰ σπουδῆς σκοπεῖν· ^γπαρὰ δὲ τῶν δι' ἀποδείξεως λεγόντων δεῖ πυνθάνεσθαι διερωτῶντας τί ^zδὴ ποτ' ἐκ τῶν αὐτῶν ὄντα τὰ μὲν αἰδία τὴν φύσιν ἐστὶ τὰ δὲ φθείρεται τῶν ὄντων. Ἐπεὶ δ' οὔτε αἰτίαν λέγουσιν οὔτε εὐλογον οὕτως ἔχειν, δηλὸν ὡς οὐχ αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ ^αοὐδὲ αἰτίαι ^βαὐτῶν ἂν εἶεν.
- 15 Καὶ γὰρ ὅνπερ οἰηθεῖη λέγειν ἂν τις μάλιστα ὁμολογουμένως αὐτῷ, Ἐμπεδοκλῆς, καὶ οὗτος ^εταυτὸν πέπονθεν· τίθησι μὲν γὰρ ἀρχὴν τινα αἰτίαν τῆς φθορᾶς τὸ νεῖκος, ^δδόξειε δ' ἂν οὐθὲν ἦττον καὶ τοῦτο ^εγενεῖν ^εἔξω τοῦ

^ε φωνῆς ἐν ἀριθμῷ E.S.T.G^b.I^b. ^ε ῴρισμένῳ A^b. ^ε ἦν ἂν τ. E.S.
^δ ὅσαπερ—πλεόνων om. T. ^ι τὰ om. A^b. ^κ εἰσι om. A^b. ^ι ἀφθαρτα
τὰ δὲ φθαρτά E.T.G^b. ^μ τοῦ ante πρὸς om. G^b.I^b. ^ν ἐκ τῶν θεῶν
E.G^b. ^ο ὡς] δὲ ὡς S. ^ρ καίτοι καὶ περὶ E. ^q προσφορᾶς E.S.T.A^b.
^τ ἡδονῆς περὶ αὐτῶν E.S.T. ^σ ἐριγγάνουσιν G^b. ^ι αἰδίων T. αἰδία I^b.
^ν δεόμενα I^b. ^ω μὲν om. S. ^x μυθικῶν A^b. ^γ περὶ S.T. ^z δὴ om. T.
^α οὐδὲ αἱ αἰτίαι S. ^β αὐτῶν ἂν A^b: ceteri ἂν αὐτῶν. ^ε ταυτὸν A^b:
ceteri ταυτὸ. ^δ δόξειε δ' ἂν οὐθὲν] ὡς δόξειεν ἂν, οὐθὲν δὲ A^b. ^ε γενεῖν
A^b. ^ε ἔξω] ἐξ αὐτοῦ G^b.

ἐνός· ἅπαντα γὰρ ἐκ τούτου βᾶλλά ἐστι πλὴν ὁ θεός. Λέ- 16
γει γοῦν

ἐξ ὧν πάνθ' ὅσα τ' ἦν ὅσα τ' ἔσθ' ἢ ὅσα τ' ἔσται ἰ ὀπίσω,
δένδρεά τ' ἐβλάστησε καὶ κ' ἄνδρες ἡδὲ γυναῖκες,
θῆρες τ' οἰωνοὶ τε καὶ ὕδατοθρέμμονες ἰχθύς,
ἰ καὶ τε θεοὶ δολιχαῖωνες.

Καὶ χωρὶς δὲ τούτων δῆλον· ^μ εἰ γὰρ ^ν μὴ ἦν τὸ νείκος ἐν 17
τοῖς πράγμασιν, ἐν αὖ ἦν ἅπαντα, ὡς φησὶν· ὅταν γὰρ ^ο συν-
έλθῃ, τότε ^ρ δ' ἔσχατον ^q ἴστατο νείκος. ^τ Διὸ καὶ συμβαί-
νει αὐτῷ τὸν εὐδαιμονέστατον ^σ θεὸν ἦττον φρόνιμον εἶναι
τῶν ἄλλων· οὐ γὰρ γνωρίζει ^ι τὰ στοιχεῖα ^ν πάντα· τὸ γὰρ
νείκος οὐκ ἔχει, ἡ δὲ γνῶσις τοῦ ὁμοίου τῷ ὁμοίῳ.

Γαίῃ μὲν γάρ, φησί, γαίαν ὁπάπαμεν, ὕδατι δ' ὕδωρ, 18
^ω αἰθέρι δ' αἰθέρα ^κ δῖον, ^γ ἀτὰρ πυρὶ πῦρ αἰδῆλον,
^ζ στοργὴν δὲ στοργῇ, νείκος δὲ ^α τε νεῖκεῖ λυγρῶ.

Ἄλλ' ὅθεν δὴ ὁ λόγος, τοῦτό γε φανερόν, ὅτι συμβαίνει
αὐτῷ τὸ νείκος μῆθὲν μᾶλλον φθοράς ἢ τοῦ εἶναι ^β αἴτιον.
Ὅμοίως δ' οὐδ' ἡ φιλότης τοῦ εἶναι· συνάγουσα γὰρ εἰς τὸ
^ε φθείρει τᾶλλα. Καὶ ἅμα δὲ αὐτῆς τῆς ^ς μεταβολῆς αἰ- 19
τιον οὐθὲν λέγει, ἀλλ' ^δ ἡ ^ο ὅτι οὕτως πέφυκεν·

ἀλλ' ὅτε δὴ μέγα νείκος ἐνὶ μελέεσσιν ἐθρέφθη,
^ι εἰς τιμὰς τ' ἀνόρουσε ^ς τελειομένοιο χρόνιοι,
ὅς σφιν ἀμοιβαίως πλατέος ^η παρελήλαται ὄρκου,

ὥς ἀναγκαῖον μὲν ὄν μεταβάλλειν· αἰτίαν δὲ ^ι τῆς ἀνάγκης
οὐδεμίαν δηλοῖ. Ἄλλ' ὅμως τοσοῦτόν γε μόνον λέγει ὁμο- 20
λογουμένως· οὐ γὰρ τὰ μὲν φθαρτὰ τὰ δὲ ἀφθαρτα ποιεῖ

^ς τᾶλλα om. T. ^η ὅσα τ' ἔστιν A^b. et margo E, om. S.B^b.C^b. et
pg. E. ^ι ὀπίσω om. A^b. ^κ ἄνδρες τ' ἡδὲ A^b. ^ι καὶ] κἄν S.T.A^b.
^μ εἰ] εἰ μὲν T. ^ν μὴ ἦν τὸ νείκος F^b, μὴ ἐν ἦν τὸ νείκος G^b, μὴ ἐν ἦν
E.S.B^b.C^b, μὴ ἦν A^b, ἐν ἦν T. ^ο συνέλθωσι A^b. ^ρ δ' add. A^b.
^q ἴστατο A^b: ceteri ἴστω τὸ. ^τ διὸ] ὦ A^b. ^σ θεὸν] βίον G^b. ^ι τὰ
στοιχεῖα om. A^b. ^ν ἅπαντα A^b.C^b. ^ω αἰθέρι—αἰδῆλον om. E.S.T.B^b.
^κ θείον A^b. ^γ ἀτὰρ πυρὶ πῦρ αἰδῆλον om. A^b. ^ζ στοργῇ τε στοργῇ
S.T.B^b.C^b. ^α τι B^b.C^b. ^β αἴτιον om. A^b. ^ς μεταβολῆς τὸ αἴτιον A^b.
^δ ἡ add. E.T.A^b.B^b.C^b. ^ο ὅτι om. T. ^ι εἰς] ἐπὶ G^b.I^b. ^ς τε-
λειομένοις χρόνοις G^b. ^η παρελήλατο E.T.C^b, παρήλατο S.B^b. ^ι τῆς
T.A^b: ceteri ἐξ.

- τῶν ὄντων, ἀλλὰ πάντα φθαρτὰ πλὴν τῶν στοιχείων. Ἡ δὲ νῦν λεγομένη ἀπορία ἐστὶ διὰ τί τὰ μὲν τὰ δ' οὐ, εἴπερ ἐκ τῶν αὐτῶν ἐστίν. Ὅτι μὲν κούν οὐκ ἂν εἴσαν αἱ αὐταὶ
- 21 ἀρχαί, τοσαῦτα εἰρήσθω. Εἰ δὲ ἕτεραι ἀρχαί, μία μὲν ἀπορία πότερον ἀφθαρτοὶ καὶ ἡ αὐταὶ ἔσονται ἢ φθαρταί. Εἰ μὲν γὰρ φθαρταί, δῆλον ὡς ἀναγκαῖον καὶ ταύτας ἐκ τινων εἶναι. ἄπαντα γὰρ φθείρεται εἰς ταῦτ' ἐξ ὧν ἔστιν ὥστε
- 22 συμβαίνει τῶν ἀρχῶν ἐτέρας ἀρχὰς εἶναι προτέρας. Τοῦτο δ' ἀδύνατον, καὶ εἰ ἴσταται καὶ εἰ βαδίζει εἰς ἄπειρον. Ἐτι δὲ πῶς ἔσται ἡ τὰ φθαρτά, εἰ αἱ ἀρχαὶ ἀναιρεθῇσονται; Εἰ δὲ ἀφθαρτοὶ, διὰ τί ἐκ ὧ μὲν τούτων ἀφθάρτων οὐσῶν φθαρτὰ ἔσται, ἐκ δὲ τῶν ἐτέρων ἀφθαρτα; Τοῦτο γὰρ οὐκ
- 23 εὐλογον, ἀλλ' ἢ ἀδύνατον ἢ πολλοῦ λόγου δεῖται. Ἐτι δὲ οὐδ' ἐγκεχειρήκεν οὐδεὶς ἐτέρας ἢ λέγειν, ἀλλὰ τὰς αὐτὰς ἅπαντων λέγουσιν ἀρχάς. Ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἀπορήθεν ἀποτρώγουσιν ὥσπερ τοῦτο μικρόν τι λαμβάνοντες.
- 24 Πάντων δὲ καὶ ὁ θεωρῆσαι χαλεπώτατον καὶ πρὸς τὸ γινῶναι τὰληθὲς ἀναγκαϊότατον, πότερόν ῥ' ποτε τὸ ὄν καὶ τὸ ἐν οὐσίαι τῶν ὄντων εἰσί, καὶ ἐκάτερον αὐτῶν οὐχ ἕτερόν τι ὄν ἢ τὸ μὲν ἐν τὸ δὲ ὄν ἐστίν, ἢ δεῖ ζητεῖν τί ποτ' ἔστι τὸ ὄν
- 25 καὶ τὸ ἐν ὡς ὑποκειμένης ἄλλης φύσεως. Οἱ μὲν γὰρ ἐκείνως, οἱ δ' οὕτως οἰοῦνται τὴν φύσιν ἔχειν. Πλάτῶν μὲν γὰρ καὶ οἱ Πυθαγόρειοι οὐχ ἕτερόν τι τὸ ὄν οὐδὲ τὸ ἐν, ἀλλὰ τοῦτο αὐτῶν τὴν φύσιν εἶναι, ὡς οὐσης τῆς οὐσίας ἡ αὐτὸ τὸ
- 26 ἐν εἶναι καὶ ὃν τι. Οἱ δὲ περὶ φύσεως, οἷον Ἐμπεδοκλῆς, ὡς εἰς γνωριμώτερον ἀνάγων λέγει ὅτι ἡ τὸ ἐν ὄν ἐστιν δόξειε γὰρ ἂν λέγειν ὅτι τοῦτο τὴν φιλίαν εἶναι αἰτία γούν ἐστὶν αὕτη τοῦ ἐν εἶναι πᾶσιν. Ἄλλοι δὲ πῦρ, οἱ δ' ἀέρα φασὶν εἶναι τὸ ἐν τοῦτο καὶ τὸ ὄν, ἐξ οὗ τὰ ὄντα εἶναι τε καὶ γε-
- 27 γονέειν. Ὡς δ' αὐτῶς καὶ οἱ πλείω τὰ στοιχεῖα τιθέμενοι

κ οὐν om. S. ἡ αὐταὶ E. m πάντα Ab. n τὰ om. T.Ab. ο μὲν] μὲν οὐν S. p ἢ om. T. q λέγειν add. Ab. r λέγουσιν ἅπαντων Ab. s καὶ post δὲ om. Gb.Ib. t ποτε] τε Gb. v τὸ μὲν ἐν om. S. w ἢ καὶ τὸ ὄν Fb. x αὐτὸ τὸ Fb. αὐτοῦ τὸ Ab: ceteri ταυτὸ. y ὄν] ἐν Fb. z τὸ ἐν ὄν] ποτε τὸ ἐν Ab. a τοῦτο] ὅτι τοῦτο S, τοῦτο τί Ab.

ἀνάγκη γὰρ καὶ τούτοις τοσαῦτα λέγειν τὸ ^bἐν καὶ τὸ ὄν
ὅσας περ ἀρχὰς εἶναι φασιν. Συμβαίνει δέ, εἰ μὲν τις μὴ
θήσεται εἶναι ^cτινα οὐσίαν τὸ ἐν καὶ τὸ ὄν, μηδὲ τῶν ἄλλων
εἶναι τῶν καθόλου μηθέν· ταῦτα γὰρ ἐστὶ καθόλου μάλιστα
πάντων. Εἰ ^dδὲ μὴ ἔστι τι ἐν αὐτὸ μηδ' αὐτὸ ὄν, σχολῇ ²⁸
τῶν γε ἄλλων τι ἂν εἴη παρὰ τὰ λεγόμενα καθ' ἕκαστα.
^eἘτι δὲ μὴ ὄντος τοῦ ἐνὸς οὐσίας, δηλὸν ^fὅτι οὐδ' ἂν ἀρι-
θμὸς εἴη ὡς ^gκεχωρισμένη ^hτις φύσις τῶν ὄντων· ὁ μὲν γὰρ
ἀριθμὸς μονάδες, ἡ δὲ μονὰς ὅπερ ἐν τί ἐστιν. Εἰ ^{δ'} ἔστι ¹⁹
ⁱτι αὐτὸ ἐν ^kκαὶ ὄν, ἀναγκαῖον οὐσίαν ^lαὐτῶν εἶναι τὸ ^mἐν
καὶ τὸ ὄν· οὐ γὰρ ἕτερόν τι ⁿκαθόλου ^oκατηγορεῖται, ἀλλὰ
^pταῦτα αὐτά. Ἀλλὰ μὴν εἴ ^{γ'} ἔσται τι αὐτὸ ^qὄν καὶ αὐτὸ
ἐν, πολλὴ ἀπορία πῶς ^rἔσται τι παρὰ ταῦτα ἕτερον, λέγω
δὲ πῶς ἔσται πλείω ἐνὸς τὰ ὄντα. Τὸ γὰρ ἕτερον τοῦ ὄντος ³⁰
οὐκ ἔστιν, ὥστε κατὰ τὸν Παρμενίδου ^sλόγον συμβαίνειν
ἀνάγκη ἐν ἅπαντα εἶναι τὰ ὄντα καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ὄν. Ἀμ-
φοτέρως δὲ ^tδύσκολον· ^vἂν τε γὰρ μὴ ^{η'}τὸ ἐν οὐσία ἂν ^wτε
^{η'} ^xτι αὐτὸ ἴεν, ἀδύνατον τὸν ἀριθμὸν οὐσίαν εἶναι. Ἐὰν ³¹
μὲν ^zοὐκ μὴ ^{η'}, εἴρηται πρότερον δι' ὅ· ἐὰν δὲ ^{η'}, ἡ αὐτὴ ἀπο-
ρία καὶ περὶ τοῦ ὄντος. Ἐκ τίνος ^aγὰρ παρὰ τὸ ἐν ἔσται
αὐτὸ ἄλλο ἐν; Ἀνάγκη ^bγὰρ ^cμὴ ἐν εἶναι· ἅπαντα δὲ τὰ
ὄντα ^{η'} ἐν ^{η'} πολλά, ὧν ^dἐν ἕκαστον. Ἐτι εἰ ἀδιαίρετον
αὐτὸ τὸ ἐν, κατὰ ^eμὲν τὸ Ζήνωνος ἀξίωμα οὐθὲν ἂν εἴη. Ὅ ³²
γὰρ μήτε προστιθέμενον μήτε ἀφαιρούμενον ^fποιεῖ μεῖζον

^b ἐν καὶ τὸ ὄν Ab: ceteri ὄν καὶ τὸ ἐν. ^c τινος οὐσίας S.Ab. ^d δε] γὰρ Ab. ^e ὅτι Gb.Ib. ^f ὅτι om. Gb. ^g συγκεχωρισμένη S, omissio ὡς. ^h τις φύσις Ab: vulgo φύσις τις. ⁱ τι αὐτὸ] τὸ αὐτὸ Gb. ^k καὶ] καὶ αὐτὸ T.Ib. ^l εἶναι αὐτῶν Gb. ^m ὄν καὶ τὸ ἐν E.S.T. ⁿ καθόλου om. Gb.Ib. ^o κατηγορεῖται om. Fb. ^p αὐτὰ ταῦτα Fb. ^q ἐν καὶ αὐτὸ ὄν Fb. ^r ἐστὶ παρὰ ταῦτα ἕτερα Fb. ^s λόγον συμβαίνειν ἀνάγκη Gb.Ib, ἀνάγκη συμβαίνειν λόγον Ab: vulgo συμβαίνειν ἀνάγκη λόγον. ^t δύσκα- λον E. ^v ἐάν Ab.Gb.Ib. ^w τε ^{η'}] τε μὴ ^{η'} Gb, τις ^{θ'} Fb. ^x τι Ab.Gb. Ib, om. Fb: ceteri τὸ. ^y ἐν om. Fb. ^z οὐκ et ^{η'} om. Gb. ^a γὰρ παρὰ Ab.Fb: vulgo γὰρ καὶ παρὰ. ^b γὰρ] δὲ Gb.Ib. ^c μὴ ἐν Ab: ceteri μηδέν. ^d ἕκαστον ἐν Gb. ^e μὲν οὐκ τὸ T. ^f ποιεῖ μ. E.A: ceteri ποιεῖ τι μ.

- ἔμῃ δὲ ἔλαττον, οὗ ^h φησιν εἶναι τοῦτο τῶν ὄντων, ὡς δῆλον ὅτι ὄντος μεγέθους τοῦ ὄντος. Καὶ εἰ μέγεθος, σωματικόν· τοῦτο γὰρ πάντῃ ὄν. Τὰ δὲ ἄλλα πῶς μὲν ⁱ προστιθέμενα ποιήσει μείζον, πῶς δ' οὐθέν, οἷον ἐπίπεδον καὶ γραμμὴ· στί-
 33 γμὴ δὲ καὶ μονὰς οὐδαμῶς. Ἄλλ' ἐπειδὴ ^k οὗτος θεωρεῖ φορτικῶς, ^l καὶ ἐνδέχεται εἶναι ἀδιαίρετόν ^m τι ὥστε καὶ οὕτως καὶ πρὸς ἐκείνον τιν' ⁿ ἀπολογίαν ἔχει (μείζον μὲν ^o γὰρ οὐ ποιήσει, πλείον δὲ προστιθέμενον τὸ τοιούτον)· ἀλλὰ πῶς ^p δὴ ἐξ ἐνὸς ^q τοιούτου ἢ πλειόνων ^r τοιούτων ἔσται μέγεθος; Ὅμοιον γὰρ καὶ τὴν γραμμὴν ἐκ στιγμῶν εἶναι φάσκειν.
 34 Ἀλλὰ μὴν καὶ εἴ τις οὕτως ὑπολαμβάνει ὥστε ^s γενέσθαι, καθάπερ λέγουσί τινες, ἐκ τοῦ ἐνὸς αὐτοῦ καὶ ἄλλον μὴ ἐνός τινος τὸν ἀριθμόν, οὐθέν ἦττον ζητητέον διὰ τί καὶ πῶς ὅτε μὲν ἀριθμὸς ὅτε δὲ μέγεθος ἔσται τὸ γενόμενον, εἴπερ τὸ μὴ ἐν ^t ἡ ἀνισότης, καὶ ἡ αὐτὴ φύσις ἦν. Οὔτε γὰρ ὅπως ἐξ ἐνὸς καὶ ταύτης, ^v οὔτε ὅπως ἐξ ἀριθμοῦ τινὸς καὶ ταύτης γένοιτ' ἂν τὰ μεγέθη, δῆλον.
 5 Τούτων δ' ἐχομένη ἀπορία, πότερον οἱ ἀριθμοὶ καὶ τὰ σώματα ^w καὶ τὰ ἐπίπεδα καὶ αἱ στιγμαὶ οὐσίαι τινὲς εἰσιν ἢ οὐ. Εἰ ^x γὰρ μὴ εἰσιν, διαφεύγει τί τὸ ὄν καὶ τίνες αἱ οὐσίαι τῶν ὄντων. Τὰ μὲν γὰρ πάθη καὶ αἱ κινήσεις καὶ τὰ πρόσ τι καὶ αἱ διαθέσεις καὶ οἱ λόγοι οὐθενὸς δοκοῦσιν οὐσίαν σημαίνειν· λέγονται γὰρ πάντα καθ' ὑποκειμένου τινός, καὶ οὐθέν τόδε τι. Ἄ δὲ ^y μάλιστα' ἂν δόξειε σημαίνειν οὐσίαν, ὕδωρ καὶ γῆ καὶ πῦρ ^z καὶ ἀήρ, ἐξ ὧν τὰ σύνθετα σώματα συνέστηκε, ^a τούτων θερμότητες μὲν καὶ ψυχρότητες καὶ τὰ τοιαῦτα πάθη, οὐκ οὐσίαι, τὸ δὲ σῶμα τὸ ταῦτα πεποιηθὸς ³ μόνον ὑπομένει ὡς ὄν τι καὶ οὐσία τις οὐσα. Ἀλλὰ μὴν τὸ

ἔμῃ δὲ ἔλαττον add. Ab. ^h φησιν E.S.Ab: vulgo φασιν. ⁱ προστιθέμενον Ab. ^k οὗτος E.T: ceteri οὕτως. ^l καὶ οὐκ ἐνδέχεται E.S.Gb. ^m τι om. E.S. ⁿ ἀπολογίαν ἔχει Ab, ἔχειν ἀπολογίαν S: ceteri ἔχει ἀπολογίαν. ^o γὰρ add. E.S.T.Ab. ^p δεῖ Gb. ^q τούτου Gb. ^r τοιούτων add. Ab. ^s γίνεσθαι T. ^t ἡ post ἐν om. Fb. ^v οὔτε ὅπως—ταύτης om. T. ^w καὶ τὰ ἐπίπεδα om. Fb. ^x μὴ γάρ Gb.Ib. ^y ἂν μάλιστα Gb. ^z καὶ ἀήρ add. Ab. ^a τούτων δὲ θ. Gb.

^b γε σῶμα ^c ἦττον οὐσία τῆς ἐπιφανείας, καὶ αὕτη τῆς γραμ-
μῆς, καὶ ^d ἡ γραμμὴ τῆς μονάδος καὶ τῆς στιγμῆς· τοῦτοις
γὰρ ὄριστα τὸ σῶμα. Καὶ τὰ μὲν ἄνευ σώματος ἐνδέχασθαι
δοκεῖ εἶναι, τὸ δὲ σῶμα ἄνευ τούτων ^e εἶναι ἀδύνατον. Διόπερ 4
οἱ μὲν πολλοὶ καὶ οἱ πρότερον τὴν οὐσίαν καὶ τὸ ὄν φοντο
^f τὸ σῶμα εἶναι, ^g τὰ δὲ ἄλλα τούτου πάθη, ὥστε καὶ τὰς
ἀρχὰς τὰς τῶν σωμάτων ^h τῶν ὄντων εἶναι ἀρχάς· οἱ δ' ὕστε-
ρον ⁱ καὶ σοφώτεροι τούτων εἶναι δόξαντες ἀριθμούς. Καθά- 5
περ οὖν εἴπομεν, εἰ μὴ ἔστιν οὐσία ταῦτα, ὅλως ^k οὐδεμ' α
ἐστὶν οὐσία οὐδὲ ὄν οὐθέν· οὐ γὰρ ^l δὴ τὰ ^m γε συμβεβηκότα
τούτοις ἄξιον ὄντα καλεῖν. Ἀλλὰ μὴν εἰ τοῦτο μὲν ὁμολο-
γεῖται, ὅτι ⁿ μᾶλλον· ^o οὐσία ^p τὰ μήκη τῶν σωμάτων καὶ αἱ
στιγμαί, ταῦτα δὲ μὴ ὀρώμεν ποίων ἂν εἶεν σωμάτων (ἐν γὰρ
τοῖς αἰσθητοῖς ἀδύνατον εἶναι), οὐκ ἂν εἴη οὐσία οὐδεμία.
^q Ἐτι ^r δὲ φαίνεται ταῦτα πάντα διαιρέσεις ὄντα ^s τοῦ σώ- 6
ματος, τὸ μὲν εἰς πλάτος, τὸ δ' εἰς βάθος, τὸ δ' εἰς μήκος.
Πρὸς δὲ τούτοις ὁμοίως ^t ἐν ἔστιν ἐν τῷ στερεῷ ὁποιοῦν
σχῆμα ^u ἡ οὐθέν· ὥστ' εἰ μὴδ' ἐν τῷ ^v λίθῳ Ἑρμῆς, οὐδὲ τὸ
ἡμισυ τοῦ κύβου ἐν τῷ κύβῳ οὕτως ὡς ἀφωρισμένον. Οὐκ 7
ἄρα οὐδ' ἐπιφάνεια· εἰ γὰρ ὁποιαοῦν, κἂν ^w αὕτη ἂν ^x ἦν ἡ
ἀφορίζουσα τὸ ἡμισυ. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ γραμμῆς
^y καὶ στιγμῆς καὶ μονάδος. Ὡστ' εἰ μάλιστα μὲν οὐσία τὸ
σῶμα, τούτου δὲ μᾶλλον ταῦτα, μὴ ἔστι δὲ ταῦτα μὴδ' οὐσίαι
τινές, διαφεύγει τί τὸ ὄν καὶ τίς ἡ οὐσία τῶν ὄντων. Πρὸς 8
γὰρ τοῖς εἰρημένοις καὶ τὰ περὶ τὴν γένεσιν καὶ τὴν φθορὰν
συμβαίνει ἄλογα. Δοκεῖ ^z μὲν γὰρ ἡ οὐσία, ^a εἰ μὴ ^b οὐσα
πρότερον ^c νῦν ἢ ἢ πρότερον οὐσα ὕστερον μὴ ^d ᾗ, μετὰ τοῦ

^b τε Ab.Gb. ^c ἦττων E. ^d ἡ γραμμὴ Ab: vulgo αὕτη. ^e εἶναι om. E.S. ^f τὸ ante σῶμα add. E.Ab. ^g τὰ δὲ ἄλλα Ab: vulgo τὰλλα δέ. ^h τῶν om. Fb. ⁱ καὶ οἱ σ. Ab. ^k οὐδεμία] οὐδὲν Ab. ^l δὴ] ἂν Ab. ^m γε om. S. ⁿ μᾶλλον] μᾶλλον ἐστὶν T.Gb. ^o οὐσίαι S. ^p τῶν σωμάτων τὰ μήκη Gb.Ib. ^q δὲ add. Ab.Gb.Ib. ^r τοῦ om. Gb.Ib. ^s ἐν om. Fb. ^t ἡ οὐθέν add. Ab.Gb.Ib. ^v λίθῳ δ' ἐρμῆς Ib. ^w αὕτη ἂν] αὐτὴ Gb. ^x ἦν] εἴη Gb.Ib. ^y καὶ ἐπὶ γ. E.S.T.Gb. ^z μὲν om. Ab. ^a εἰ μὴ add. Ab. ^b οὐσα τὸ πρ. Ab. ^c νῦν ἢ Brandis, om. Ab: ceteri νῦν εἶναι. ^d ᾗ add. Ab.

- γίγνεσθαι καὶ φθείρεσθαι ° ταῦτα πάσχειν· τὰς δὲ στιγμὰς καὶ τὰς γραμμὰς καὶ τὰς ἐπιφανείας οὐκ ἐνδέχεται οὔτε γίγνεσθαι οὔτε φθείρεσθαι, ὅτε μὲν οὔσας ὅτε δὲ οὐκ οὔσας.
- 9 Ὅταν γὰρ ἄπτηται ἢ διαιρῆται τὰ σώματα, ἅμα ὅτε μὲν μία ἀπτομένων, ὅτε δὲ δύο διαιρουμένων ἰ γίγνονται· ὥστ' οὔτε § συγκειμένων ἐστὶν ἀλλ' ἢ ἐφθαρται, διηρημένων τέ εἰσιν αἱ πρότερον οὐκ οὔσαι. Οὐ γὰρ δὴ ἢ ἰ γ' ἀδιαίρετος στιγμή διηρέθη εἰς δύο. Εἴ τε γίγνονται καὶ φθείρονται, 10 ἔκ τινος γίγνονται. Παραπλησίως δ' ἔχει καὶ περὶ τὸ νῦν τὸ ἐν ἰ τῷ χρόνῳ· οὐδὲ γὰρ τοῦτο ἐνδέχεται γίγνεσθαι καὶ φθείρεσθαι, ἀλλ' ὅμως ἕτερον αἰεῖ ἰ δοκεῖ ἢ εἶναι, οὐκ οὐσία τις οὔσα. Ὅμοιως δὲ δῆλον ὅτι ἔχει ἢ καὶ περὶ τὰς ° στιγμὰς καὶ τὰς γραμμὰς P καὶ τὰ ἐπίπεδα· ὁ γὰρ αὐτὸς λόγος· ἅπαντα γὰρ ὁμοίως ἢ πέρατα ἢ ἡ διαίρεσεις εἰσὶν.
- 6 Ὅλως δ' ἀπορήσειεν ἂν τις διὰ τί καὶ δεῖ ζητεῖν ἢ ἄλλ' ἅττα παρὰ ° τε τὰ αἰσθητὰ καὶ ἰ τὰ μεταξύν, οἷον ἢ ἰ τίθεμεν 2 ἢ εἶδη. Εἰ γὰρ διὰ τοῦτο, ὅτι τὰ μὲν μαθηματικὰ τῶν δεῦρο ἄλλω μὲν τινι διαφέρει, τῷ δὲ ἢ πολλ' ἅττα ὁμοειδῆ εἶναι οὐθεν διαφέρει· ὥστ' οὐκ ἔσονται αὐτῶν αἱ ἀρχαὶ ἢ ἀριθμῷ ἀφωρισμένοι, ὥσπερ οὐδὲ τῶν ἐνταῦθα γραμμάτων ἢ ἀριθμῷ μὲν ἢ πάντων οὐκ εἰσὶν αἱ ἀρχαὶ ὠρισμένοι, εἶδει δέ, εἰ μὴ λαμβάνῃ τις τησδὶ τῆς συλλαβῆς ἢ τησδὶ τῆς φωνῆς· τού- 3 των δ' ἔσονται καὶ ἀριθμῷ ὠρισμένοι. Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μεταξύν· ἄπειρα γὰρ κακεῖ τὰ ὁμοειδῆ. Ὡστ' εἰ μὴ ἐστὶ παρὰ τὰ αἰσθητὰ καὶ τὰ μαθηματικὰ ἕτερ' ἅττα, οἷα λέγουσι τὰ εἶδη τινές, οὐκ ἔσται μία ἀριθμῷ ἢ καὶ εἶδει οὐσία, οὐδ' αἱ ἀρχαὶ τῶν ὄντων ἢ ἀριθμῷ ἔσονται ποσαὶ τινες ἀλλὰ 4 εἶδει. Εἰ οὖν τοῦτο ἀναγκαῖον, καὶ τὰ εἶδη ἀναγκαῖον διὰ

° τοῦτο T.Gb. f γίγνεται Fb. § συγκειμένον Ab. ἢ ἐφθαρτο E. i δ' S. ἰ τῷ om. Gb.Ib. ἰ δοκεῖ ante αἰεῖ Gb, post εἶναι S. ἢ εἶναι om. Ab. ἢ καὶ τὰ περὶ Gb. ° γραμμὰς καὶ στιγμὰς T. τὰς add. Ab. P καὶ περὶ τὰ Gb. ἡ διαίρεσις E. ἢ ἄλλα τοιαῦτα Ab.Ib, ἄλλα τὰ τοιαῦτα Fb, ἄλλα τοιαῦτα ἄλλ' ἅττα Gb. ἢ τε add. Ab.Gb.Ib. ἰ τὰ post καὶ om. E. ἢ τίθεται μὲν Gb. ἢ ἢδη Fb. ἢ πολλὰ τὰ Ab. ἢ ἀφωρισμένοι ἀριθμῷ S. ἢ ἀριθμῶν Ab. ἢ πάντων om. Fb. ἢ καὶ] καὶ τῷ Fb. ἢ ἀριθμῷ ἐν ἔσ. Ab.

τοῦτο εἶναι ^dτιθέναι. Καὶ γὰρ εἰ μὴ καλῶς διαρθροῦσιν οἱ λέγοντες, ἀλλ' ἔστι ^eγε τοῦθ' ὃ βούλονται, καὶ ἀνάγκη ^fταῦτα λέγειν ^gαὐτοῖς, ὅτι τῶν εἰδῶν οὐσία τις ^hἕκαστόν ἐστι, καὶ οὐθὲν κατὰ συμβεβηκός. Ἀλλὰ μὴν εἴ γε θήσομεν ⁵τά ¹τε εἶδη εἶναι, καὶ ^kἐν ἀριθμῷ τὰς ἀρχὰς ἀλλὰ μὴ εἶδει, εἰρήκαμεν ^δσυμβαίνειν ἀναγκαῖον ^lἀδύνατα. Σύνεγγυς δὲ ^mτούτων ἐστὶ τὸ διαπορῆσαι πότερον δυνάμει ἐστὶ τὰ στοιχεῖα ἢ τίν' ἕτερον τρόπον. Εἰ μὲν γὰρ ἄλλως, πῶς ⁶πρότερόν τι ἔσται τῶν ἀρχῶν ἄλλο; Πρότερον γὰρ ἢ δυνάμει ἐκείνης τῆς αἰτίας, τὸ δὲ ⁿδυνατὸν οὐκ ἀναγκαῖον ἐκείνως πᾶν ἔχειν. Εἰ δ' ἔστι δυνάμει τὰ στοιχεῖα, ἐνδέχεται μὴθὲν εἶναι τῶν ὄντων δυνατὸν γὰρ εἶναι καὶ τὸ μήπω ὄν· γίγνεται μὲν γὰρ τὸ μὴ ὄν, οὐθὲν δὲ γίγνεται τῶν εἶναι ἀδυνάτων. Ταύτας ^oτε οὖν τὰς ἀπορίας ἀναγκαῖον ἀπορῆσαι περὶ τῶν ⁷ἀρχῶν, καὶ πότερον καθόλου εἰσὶν ἢ ὡς λέγομεν τὰ καθ' ἕκαστα. Εἰ μὲν γὰρ καθόλου, οὐκ ἔσονται οὐσίαι· οὐθὲν γὰρ τῶν κοινῶν τόδε τι σημαίνει, ἀλλὰ τοιόνδε, ἢ δ' οὐσία τόδε τι. Εἰ δ' ^pἔσται τόδε τι καὶ ἐκθέσθαι τὸ κοινῇ κατηγορούμενον, πολλὰ ἔσται ζῶα ὁ Σωκράτης αὐτός τε καὶ ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ζῶον, εἴπερ σημαίνει ἕκαστον τόδε τι καὶ ἔν. Εἰ μὲν οὖν καθόλου αἱ ἀρχαί, ταῦτα συμβαίνει· εἰ δὲ μὴ ⁹καθόλου ἀλλ' ὡς τὰ καθ' ἕκαστα, οὐκ ἔσονται ^qἐπιστηταί· καθόλου γὰρ ^rαἱ ἐπιστήμαι πάντων. Ὡστ' ἔσονται ἀρχαὶ ἕτεραι πρότεροι τῶν ἀρχῶν ^sαἱ ^tκαθόλου κατηγορούμεναι, ἅνπερ μέλλῃ εἶσεσθαι αὐτῶν ἐπιστήμη.

Γ.

Ἔστιν ἐπιστήμη τις ἢ θεωρεῖ τὸ ὄν ἢ ὄν καὶ τὰ ^vτούτῃ ὑπάρχοντα καθ' ^vαὐτό. Αὕτη δ' ἐστὶν οὐδεμιᾷ τῶν ἐν μέρει λεγομένων ἢ αὐτῇ· οὐδεμία γὰρ τῶν ἄλλων ἐπισκοπεῖ καθό-

^d τιθέναι add. Ab. ^e γε add. Ab. ^f ταῦτα om. S. ^g αὐτοὺς Ab. ^h ἐκάστων T.Gb. ⁱ τε add. Ab. ^k ἐν om. E.S. ^l ἀδύνατα πρότερον. σύνεγγυς Ab. ^m τούτῳ T. ⁿ ἀδύνατον Fb. ^o τε om. S. ^p ἐστὶ T.Gb. ^q ἐπιστήμαι Ab. ^r ἡ ἐπιστήμη Ab. ^s αἱ add. Ab. ^t καθόλοι ante ἀρχῶν T. ^v αὐτῷ et mox αὐτά Fb.

λου περὶ τοῦ ὄντος ἢ ὄν, ἀλλὰ μέρος αὐτοῦ τι ἀποτερούμεναι ^w περὶ τούτου θεωροῦσι τὸ συμβεβηκός, οἷον αἱ μαθηματικαὶ τῶν ἐπιστημῶν. Ἐπεὶ δὲ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἀκροτάτας αἰτίας ζητοῦμεν, δηλον ὡς φύσεώς τινος αὐτὰς ἀναγκαῖον εἶναι καθ' αὐτήν. Εἰ οὖν καὶ οἱ τὰ στοιχεῖα τῶν ὄντων ζητοῦντες ταύτας τὰς ἀρχὰς ἐζήτουν, ἀνάγκη καὶ τὰ στοιχεῖα τοῦ ὄντος εἶναι μὴ κατὰ συμβεβηκός, ἀλλ' ἢ ^x ὄντα· διὸ καὶ ἡμῖν τοῦ ὄντος ἢ ὄν τὰς πρώτας αἰτίας ληπτέον.

- 2 Τὸ δὲ ὄν λέγεται ^y μὲν πολλαχῶς, ἀλλὰ πρὸς ἓν καὶ μίαν τινὰ φύσιν, ^z καὶ οὐχ ὁμωνύμως ^a ἀλλ' ὥσπερ καὶ τὸ ὑγιεινὸν ἅπαν πρὸς ὑγίειαν, τὸ μὲν τῷ φυλάττειν, τὸ δὲ τῷ ποιεῖν, τὸ δὲ τῷ σημεῖον εἶναι τῆς ὑγείας, τὸ δ' ὅτι δεκτικὸν αὐτῆς. 3 Καὶ τὸ ἱατρικὸν πρὸς ἱατρικὴν· τὸ μὲν γὰρ τῷ ἔχειν ^b τὴν ἱατρικὴν λέγεται ἱατρικόν, τὸ δὲ τῷ εὐφυνὲς εἶναι πρὸς αὐτήν, τὸ δὲ τῷ ἔργον εἶναι ^c τῆς ἱατρικῆς. ^d Ὁμοιοτρόπως δὲ καὶ 3 ἄλλα ληψόμεθα λεγόμενα τούτοις. Οὕτω δὲ καὶ τὸ ὄν λέγεται πολλαχῶς μὲν, ^e ἀλλ' ἅπαν πρὸς μίαν ἀρχήν· τὰ μὲν γὰρ ὅτι ^f οὐσίαι, ὄντα λέγεται, τὰ δ' ὅτι πάθη οὐσίας, τὰ δ' ὅτι ὁδὸς εἰς οὐσίαν, ἢ ^g φθοραὶ ἢ στερήσεις ἢ ποιότητες ἢ ποιητικὰ ἢ γεννητικὰ οὐσίας, ἢ τῶν πρὸς τὴν οὐσίαν λεγομένων, ἢ τούτων ^h τινὸς ⁱ ἀποφάσεις ἢ οὐσίας· διὸ καὶ τὸ μὴ 4 ὄν εἶναι μὴ ὄν φαμέν. Καθάπερ οὖν καὶ τῶν ὑγιεινῶν ἀπάντων μία ἐπιστήμη ἐστίν, ὁμοίως τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Οὐ γὰρ μόνον τῶν καθ' ἓν λεγομένων ἐπιστήμης ἐστὶ θεωρησai μιᾶς, ἀλλὰ καὶ τῶν πρὸς μίαν λεγομένων φύσιν· καὶ γὰρ ταῦτα τρόπον τινὰ ^k λέγεται καθ' ἓν. Δηλον οὖν ὅτι καὶ 5 τὰ ὄντα μιᾶς θεωρησai ἢ ὄντα. Πανταχοῦ δὲ κυρίως τοῦ πρώτου ἢ ἐπιστήμη, καὶ ἐξ οὗ τὰ ἄλλα ἡρτῆται, καὶ δι' ὃ λέγονται. Εἰ οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἡ οὐσία, τῶν οὐσιῶν ἅν δέοι

^w περὶ τοῦτο θεωροῦσι E.T., θεωροῦσι περὶ τοῦτο S.Gb. ^x ὄντας Ab, omissis διὸ—τάς. ^y μὲν om. F^b. ^z καὶ add. E.T.Ab. ^a ἀλλ' om. Ab. ^b τὴν add. Ab. ^c τὴν ἱατρικὴν Ab. ^d ὁμοίως S.T.Gb. ^e ἀλλ' ἅπαν Ab: vulgo ἀλλὰ πάν. ^f οὐσία S.Ab.Gb. ^g φθορὰ ἢ στερήσις Ab. ^h τινῶν T. ⁱ ἀπόφασις Ab. ^k λέγονται Ab.

τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς αἰτίας ἔχειν τὸν φιλόσοφον. Ἀπαντος δὲ γένους καὶ ¹ αἰσθησις μία ἐνὸς καὶ ἐπιστήμη, οἷον ² ἡ γραμματικὴ μία οὖσα πάσας θεωρεῖ τὰς φωνάς. Διὸ καὶ ³ τοῦ ὄντος ⁴ ὅσα εἶδη θεωρῆσαι μιᾶς ἐστὶν ἐπιστήμης τῷ γένει, τὰ ⁵ ὅτε εἶδη τῶν εἰδῶν. Εἰ δὲ τὸ ⁶ ἔν καὶ τὸ ὄν ταυτὸν καὶ μία φύσις, τῷ ἀκολουθεῖν ἀλλήλοις ὥσπερ ἀρχὴ καὶ αἴτιον, ἀλλ' οὐχ ὡς ἐνὶ λόγῳ δηλούμενα. Διαφέρει δ' οὐθὲν οὐδ' ἂν ὁμοίως ὑπολάβωμεν, ἀλλὰ καὶ πρὸ ἔργου μᾶλλον. Ταυτὸ γὰρ εἰς ἄνθρωπος καὶ ὢν ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπος, καὶ οὐχ ἕτερόν τι δηλοῖ κατὰ τὴν ⁷ λέξιν ἐπαναδιπλούμενον ⁸ τὸ ⁹ εἰς ἐστὶν ἄνθρωπος καὶ ἐστὶν ἄνθρωπος· δηλον δ' ὅτι ¹⁰ τοῦ χωρίζεται οὕτ' ἐπὶ γενέσεως οὕτ' ἐπὶ φθορᾶς. Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνός. Ὡστε φανερόν ὅτι ἡ πρόσθεσις ἐν τούτοις ταυτὸ δηλοῖ, καὶ ¹¹ οὐθὲν ἕτερον τὸ ἐν παρὰ τὸ ὄν. Ἐτι δ' ἡ ἐκάστου οὐσία ἐν ἐστὶν οὐ κατὰ συμ- ¹² βεβηκός, ὁμοίως δὲ καὶ ὅπερ ὄν τι· ὥσθ' ὅσα ¹³ περ τοῦ ἐνός εἶδη, τοσαῦτα καὶ τοῦ ὄντος ἐστὶν· περὶ ὧν τὸ τί ἐστι τῆς αὐτῆς ἐπιστήμης τῷ γένει θεωρῆσαι, λέγω δ' οἷον περὶ ταυ- ¹⁴ τοῦ ¹⁵ καὶ ὁμοίου καὶ τῶν ἄλλων τῶν ¹⁶ τοιούτων. Σχεδὸν δὲ ¹⁷ πάντα ἀνάγεται τὰναντία εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτην. ¹⁸ Θεω- ¹⁹ ρήσθω ²⁰ δ' ἡμῖν ταῦτα ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ἐναντίων. Καὶ τοσαῦτα μέρη φιλοσοφίας ²¹ ἐστὶν ²² ὅσαι περ αἱ οὐσίαι· ὥστε ἀναγκαῖον εἶναι ²³ πρώτην τινὰ καὶ ἐχομένην αὐτῶν. Ὑπάρ- ²⁴ χει γὰρ εὐθὺς γένῃ ²⁵ ἔχοντα τὸ ²⁶ ἐν καὶ τὸ ὄν· διὸ καὶ ²⁷ αἱ ἐπιστήμαι ἀκολουθήσουσι τούτοις. Ἐστι γὰρ ὁ ²⁸ φιλόσο- ²⁹ φος ὥσπερ ὁ μαθηματικὸς λεγόμενος· καὶ γὰρ αὕτη ἔχει μέρη, καὶ πρώτη τις καὶ δευτέρα ἐστὶν ἐπιστήμη καὶ ³⁰ ἄλλαι

¹ ἐνὸς αἰσθησις μία Fb. ² ἡ add. Ab. ³ ὅσα] ἡ ὄν ὅσα Ab, τὰ Fb. ⁴ ὅτε] δὲ Fb. ⁵ ἐν καὶ τὸ ὄν Ab, Fb: vulgo ὄν καὶ τὸ ἐν. ⁶ τάξιν Cb. ⁷ τὸ] τί E. ⁸ εἰς—δηλον Ab: vulgo ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος, καὶ εἰς ἄνθρωπος· δηλον. ⁹ οὐχ ὀρίζεται S.T.Gb. ¹⁰ οὐδὲν ἔτι ἕτερον Ab. ¹¹ περὶ τοῦ T. ¹² καὶ τοῦ ὁμοίου S.Gb. ¹³ post τοιούτων S.Gb. καὶ τῶν τούτοις ἀντικειμένων. ¹⁴ θεωρήσθω Ab, θεωρεῖσθω Fb, ceteri τε- ¹⁵ θεωρηται. sed T. hæc τεθ.—ἐναντίων om. ¹⁶ δὲ τοῦτο ἡμῖν Fb. ¹⁷ εἰ- ¹⁸ σιν Fb. ¹⁹ ὅσα T.Fb. ²⁰ τινὰ πρώτην E.S.T. ²¹ ἔχον Ab. ²² ὄν καὶ τὸ ἐν E.S.T.Gb. ²³ αἱ add. Ab. ²⁴ φιλ. οὕτως ὥσπερ Ab. ²⁵ ἄλλαι S.Gb.

- 11 ἐφεξῆς ἐν τοῖς μαθήμασιν. Ἐπεὶ δὲ μιᾶς τὰντικείμενα θεω-
 ρῆσαι, τῷ δ' ἐνὶ ἀντίκειται πλῆθος, ἀπόφασιν δὲ καὶ στέρη-
 σιν μιᾶς ἐστὶ θεωρῆσαι διὰ τὸ ἀμφοτέρως θεωρεῖσθαι τὸ ἔν,
 οὐδ' ἡ ἀπόφασιν ἢ ^κ ἡ στέρησις ^λ ἡ ἀπλῶς λεγομένη ὅτι οὐχ
^μ ὑπάρχει ^ν ἐκείνῳ ἢ τινι γένει· ἔνθα μὲν οὖν τῷ ἐνὶ ἡ δια-
 φορὰ πρόσσεστι παρὰ τὸ ἐν τῇ ἀποφάσει (ἀπουσία γὰρ ἡ
 ἀπόφασις ἐκείνου ἐστίν), ἐν δὲ τῇ στέρήσει καὶ ὑποκειμένη
 12 τις φύσις γίγνεται, καθ' ἧς λέγεται ἡ στέρησις. Τῷ ^ο δ'
 ἐνὶ πλῆθος ἀντίκειται, ὥστε καὶ τὰντικείμενα τοῖς εἰρημένοις,
 τό τε ἕτερον ^ρ καὶ ἀνόμοιον καὶ ἄνισον, καὶ ὅσα ἄλλα λέ-
 γεται ἢ κατὰ ^q ταῦτα ἢ ^τ κατὰ πλῆθος καὶ τὸ ἔν, ^σ τῆς εἰρη-
 μένης γνωρίζειν ἐπιστήμης· ὣν ἐστὶ καὶ ἡ ἐναντιότης· δια-
 13 φορὰ γὰρ τις ἡ ἐναντιότης, ἡ ^υ δὲ διαφορὰ ἐτερότης. Ὡστ'
 ἐπειδὴ ^ω πολλαχῶς τὸ ἐν λέγεται, καὶ ταῦτα πολλαχῶς μὲν
 λεχθήσεται, ὅμως δὲ μιᾶς ἅπαντά ^ζ ἐστὶ γνωρίζειν· οὐ γὰρ
 εἰ πολλαχῶς, ἐτέρας, ἀλλ' εἰ μήτε καθ' ἐν μήτε πρὸς ἐν οἱ
 14 λόγοι ^υ ἀναφέρονται. ^ζ Ἐπεὶ δὲ πάντα πρὸς τὸ πρῶτον
^α ἀναφέρεται, οἷον ὅσα ἐν λέγεται πρὸς τὸ ^β πρῶτον ἐν,
 ὡσαύτως φατέον καὶ περὶ ταύτου καὶ ἐτέρου καὶ τῶν ἐναν-
 τίων ἔχειν ὥστε διελόμενον ποσαχῶς λέγεται ἕκαστον οὕτως
 ἀποδοτέον πρὸς τὸ πρῶτον ἐν ἐκάστη κατηγορίᾳ, πῶς πρὸς
 ἐκεῖνο λέγεται· τὰ μὲν γὰρ τῷ ἔχειν ἐκείνα, τὰ δὲ τῷ ποιεῖν,
 15 τὰ δὲ κατ' ἄλλους λεχθήσεται τοιούτους τρόπους. Φανερόν
 οὖν, ^δ ὅπερ ἐν ταῖς ἀπορίαις ἐλέχθη, ὅτι μιᾶς περὶ τούτων
 καὶ τῆς οὐσίας ἐστὶ λόγον ἔχειν. Τοῦτο δ' ἦν ἐν τῶν ἐν
 τοῖς ἀπορήμασιν. Καὶ ἔστι τοῦ φιλοσόφου περὶ πάντων

^κ ἢ post ἢ om. S. ^λ ἢ T.Ab: vulgo ἡ. ^μ ὑπάρξει S.G^b. ^ν ἐκείνο G^b. ^ο δ' om. F^b. ^ρ καὶ τὸ ἀνόμοιον S.G^b. ^q ταῦτα T.F^b, ταυτὰ E.Ab: vulgo αὐτὰ. ^τ κατὰ τὸ πλ. F^b. ^σ τοῖς εἰρημένοις E. ^τ ἐστὶ] ἐν τ. E.S.T.G^b, E.S.G^b. addito ἐστὶ post ἐναντιότης. ^υ δὲ διαφορὰ] δὲ ἐναντιότης A^b. ^ω τὸ ἐν πολλαχῶς T. ^ζ γνωρίζειν ἐστὶ E.S.T.G^b. ^υ post ἀναφέρονται E.S.G^b. τότε ἐτέρας. ^ζ ἐπεὶ—ἀναφέρεται om. T. ^α ἀναφέρετε E, ἀναφέρονται A^b. ^β πρώτως A^b. ^γ ἐκεῖνο T.A^b. ^δ ὅπερ—ἐλέχθη om. A^b. ἐν τισι λείπει τὸ ὅπερ ἐν ταῖς ἀπορίαις ἐλέχθη margo E.

δύνασθαι θεωρεῖν. Εἰ γὰρ μὴ τοῦ φιλοσόφου, τίς ^ε ἔσται ¹⁶
ὁ ἐπισκεψόμενος εἰ ^ε ταὐτὸ Σωκράτης καὶ Σωκράτης καθή-
μενος, ἢ εἰ ἐν ἐναντίον, ἢ τί ἐστὶ τὸ ἐναντίον, ἢ ποσαχῶς
λέγεται; Ὅμοιως δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων.
Ἐπεὶ οὖν τοῦ ἐνὸς ἢ ἐν καὶ τοῦ ὄντος ἢ ὄν ταῦτα καθ' αὐτά ¹⁷
ἐστὶ πάθη, ἀλλ' οὐχ ^ε ἢ ἀριθμοὶ ἢ ^ε γραμμαὶ ἢ πῦρ, δηλον
ὡς ἐκείνης τῆς ἐπιστήμης καὶ τί ἐστὶ γνωρίσαι καὶ τὰ συμ-
βεβηκότ' αὐτοῖς. Καὶ οὐ ταύτη ἀμαρτάνουσιν οἱ περὶ αὐτῶν ¹⁸
σκοπούμενοι ὡς οὐ φιλοσοφούντες, ἀλλ' ὅτι πρότερον ἢ οὐ-
σία, περὶ ἧς οὐθὲν ἐπαίουσιν, ἐπεὶ ὥσπερ ἐστὶ καὶ ἀριθμοῦ ἢ
ἀριθμὸς. ἴδια πάθη, οἷον περιττότης ἀρτιότης, συμμετρία
ἰσότης, ὑπεροχὴ ἔλλειψις, καὶ ταῦτα καὶ καθ' ^ε αὐτοὺς
καὶ πρὸς ἀλλήλους ὑπάρχει τοῖς ἀριθμοῖς· ὁμοίως δὲ καὶ
στερεῶ καὶ ἀκινήτῳ καὶ κινουμένῳ ^ε ἀβαρεῖ τε καὶ βάρος
ἔχοντι· ἔστιν ἕτερα ἴδια· ^ε οὕτω καὶ τῷ ὄντι ἢ ὄν ἐστὶ τινα
ἴδια, καὶ ταῦτ' ἐστὶ περὶ ὧν τοῦ φιλοσόφου ἐπισκέψασθαι
τάληθές. Σημεῖον δέ· οἱ γὰρ διαλεκτικοὶ ¹ καὶ σοφισταὶ ¹⁹
ταῦτόν μὲν ὑποδύονται σχῆμα τῷ φιλοσόφῳ (ἢ γὰρ σο-
φιστικὴ φαινομένη μόνον σοφία ἐστὶ, καὶ οἱ διαλεκτικοὶ δια-
λέγονται περὶ ἀπάντων), κοινὸν δὲ πᾶσι τὸ ὄν ἐστίν. Δια-
λέγονται δὲ περὶ τούτων δηλὸν ὅτι διὰ τὸ τῆς φιλοσοφίας
^ε εἶναι αὐτὰ οἰκεῖα. Περὶ μὲν γὰρ τὸ αὐτὸ γένος ^ε στρέ- ²⁰
φεται ἡ σοφιστικὴ καὶ ^ε ἡ διαλεκτικὴ τῇ φιλοσοφίᾳ, ἀλλὰ
διαφέρει τῆς μὲν τῷ τρόπῳ τῆς δυνάμεως, τῆς δὲ τοῦ βίου
^ε τῇ προαιρέσει. Ἐστὶ δὲ ἡ διαλεκτικὴ ^ε πειραστικὴ περὶ
ὧν ἡ φιλοσοφία γνωριστικὴ, ἡ δὲ σοφιστικὴ φαινομένη, οὐσα
^ε οὐ. Ἐτι τῶν ἐναντίων ἡ ἑτέρα συστοιχία στέρησις, καὶ ²¹
^ε πάντα ἀνάγεται εἰς τὸ ὄν καὶ ^ε τὸ μὴ ὄν, καὶ ^ε ἐν καὶ πλη-
θος, οἷον στάσις τοῦ ἐνός, κίνησις δὲ τοῦ πλήθους. Τὰ ^ε

^ε ἔστιν et mox ταυτὸν F^b. ^ε ἢ ἀριθμὸς A^b. F^b, οἱ ἀριθμοὶ T. ^ε γραμμὴ A^b. ^ε ἐαυτοὺς plerique. ^ε ἀβαρεῖ τε] καὶ ἀβαρεῖ A^b. ^ε οὕτω—
ἴδια om. A^b. ^ε καὶ οἱ σοφ. F^b. ^ε ταῦτα εἶναι A^b. ^ε στρ. καὶ
ἢ F^b. ^ε ἢ post καὶ om. E. ^ε τῇ om. A^b. ^ε περ.] ἢ περ. T.
^ε πάντα F^b. ^ε τὸ post καὶ om. F^b. ^ε ἐν] εἰς ἐν E.S.G^b, εἰς τὸ
ἐν T.

ὄντα καὶ τὴν οὐσίαν ὁμολογοῦσιν ^ν ἐξ ἐναντίων σχεδὸν ἅπαν-
 τες συγκείσθαι πάντες ^ω γοῦν τὰς ἀρχὰς ἐναντίας λέγουσιν.
 22 Οἱ μὲν γὰρ περιττὸν καὶ ἄρτιον, οἱ δὲ θερμὸν καὶ ψυχρόν,
 οἱ δὲ πέρασ καὶ ἄπειρον, οἱ δὲ φιλίαν καὶ νεῖκος. ^κ Πάντα
 δὲ καὶ τὰλλα ^ι ἀναγόμενα φαίνεται εἰς τὸ ἐν ^κ καὶ πλῆθος·
 εἰλήφθω γὰρ ἡ ἀναγωγή ^α ἡμῖν. Αἱ δ' ἀρχαὶ καὶ παντελῶς
 23 ^β αἱ παρὰ τῶν ἄλλων ὡς ^ε εἰς γένη ταῦτα πίπτουσιν. Φανε-
 ρὸν οὖν καὶ ἐκ τούτων ὅτι μιᾶς ἐπιστήμης τὸ ὄν ^δ ἢ ὄν θεω-
 ρῆσαι. Πάντα γὰρ ἢ ἐναντία ἢ ἐξ ἐναντίων, ἀρχαὶ δὲ τῶν
 ἐναντίων ^δ τὸ ἐν ^ε καὶ πλῆθος. Ταῦτα ^ι δὲ μιᾶς ἐπιστήμης,
 εἴτε καθ' ἐν λέγεται εἴτε μή, ὥσπερ ἴσως ἔχει ^ε καὶ τὰληθές.
 Ἀλλ' ὁμως εἰ καὶ πολλαχῶς ^h λέγεται τὸ ἐν, πρὸς τὸ πρῶ-
 24 ^{τον} ^ι τὰλλα ^κ λεχθήσεται καὶ τὰ ἐναντία ὁμοίως. ^ι Καὶ διὰ
 τοῦτο ^ω καὶ εἰ μή ἐστὶ τὸ ὄν ^ω ἢ τὸ ἐν καθόλου καὶ ταῦτο
 ἐπὶ πάντων ἢ χωριστόν, ὥσπερ ἴσως οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ ^ο τὰ
 μὲν πρὸς ἐν τὰ δὲ ^ρ τῷ ἐφεξῆς, καὶ διὰ τοῦτο οὐ τοῦ γεωμέ-
 τρου θεωρῆσαι τί τὸ ἐναντίον ἢ τέλειον ἢ ^q ὄν ἢ ἐν ἢ ταῦτόν
 25 ἢ ἕτερον, ἀλλ' ἢ ἐξ ὑποθέσεως. ^υ Ὅτι μὲν οὖν μιᾶς ἐπιστή-
 μης τὸ ὄν ἢ ὄν θεωρῆσαι, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ ἢ ὄν, δῆ-
 λον, καὶ ὅτι οὐ μόνον τῶν οὐσιῶν ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπαρχόντων
 ἢ αὐτὴ θεωρητικῇ, τῶν τε εἰρημένων καὶ περὶ προτέρου καὶ
 ὑστέρου, καὶ γένους ^τ καὶ εἶδους, καὶ ὅλου καὶ μέρους καὶ τῶν
 ἄλλων τῶν τοιούτων.

3 Λεκτέον δὲ πότερον μιᾶς ἢ ἐτέρας ἐπιστήμης περὶ τε τῶν
 ἐν τοῖς μαθήμασι καλουμένων ἀξιωμαίων καὶ περὶ τῆς οὐσίας.
 Φανερόν δὴ ὅτι μιᾶς τε καὶ τῆς ^ς τοῦ φιλοσόφου καὶ ἡ περὶ
 τούτων ^ι ἐστὶ σκέψις· ἅπασι γὰρ ^ν ὑπάρχει τοῖς οὐσιν, ἀλλ'
 οὐ γένει τινὶ χωρὶς ἰδίᾳ τῶν ἄλλων. Καὶ χρῶνται μὲν πάν-

^ν σχεδὸν ἅπαντες ἐξ ἐναντίων F^b. ^ω γοῦν om. T. ^κ ἅπαντα A^b.
^ι φαίνεται ἀναγόμενα A^b. ^κ καὶ τὸ πλῆθος T. ^α ἡμῖν] ἡμῖν ἐν τῷ πρώτῳ
 περὶ ἀγαθοῦ T. ^β αἱ παρὰ] καὶ παρὰ T. ^ε εἰς γένη εἰς τ. A^b. ^δ ἢ ὄν
 εἰ τὸ ἐν om. T. ^ε καὶ τὸ πλῆθος T. ^ι δὲ καὶ μιᾶς A^b. ^ε καὶ add. A^b.
^h τὸ ἐν λέγεται A^b. ^ι ἄλλο S. ^κ ἀναχθήσεται T. ^ι καὶ διὰ τοῦτο om.
 A^b. ^ω καὶ om. S. ^ω ἢ καὶ τὸ A^b. ^ο τὸ μὲν—τὸ δὲ E. ^ρ τῷ om.
 S.T. ^q ἐν ἢ ὄν E.S. ^τ καὶ ὅλου καὶ εἶδους S. ^ς τοῦ] τούτου S. ^ι ἐστὶ
 σκέψις] ἐπίσκεψις A^b. ^ν τοῖς οὐσιν ὑπάρχει S.

τες, ὅτι τοῦ ^ω ὄντος ἐστὶν ἡ ὄν, ἕκαστον δὲ τὸ γένος ^z ὄν.
 Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ χρῶνται, ἐφ' ὅσον αὐτοῖς ἰκανόν· τοῦτο δ' ^a
 ἐστίν, ὅσον ἐπέχει τὸ γένος περὶ οὗ φέρουσι τὰς ἀποδείξεις.
 Ὡστ' ἐπεὶ δῆλον ὅτι ἡ ὄντα ὑπάρχει πᾶσι (τοῦτο γὰρ αὐ-
 τοῖς τὸ κοινόν), τοῦ περὶ ^z τὸ ὄν ἡ ὄν γνωρίζοντος καὶ περὶ
 τούτων ἐστὶν ἡ θεωρία. Διόπερ οὐθεὶς τῶν κατὰ μέρος ἐπι-3
 σκοπούντων ἐγχειρεῖ λέγειν τι περὶ αὐτῶν, ^a εἰ ἀληθὴ ^b ἢ μὴ,
 οὔτε γεωμέτρης οὔτ' ἀριθμητικός, ἀλλὰ τῶν φυσικῶν ἔνιοι,
 εἰκότως τοῦτο δρῶντες· μόνοι γὰρ ᾤοντο περὶ ^c τε τῆς ὅλης
 φύσεως σκοπεῖν καὶ περὶ τοῦ ὄντος. Ἐπεὶ δ' ἐστὶν ^d ἔτι ^e
 τοῦ φυσικοῦ ^e τις ἀνωτέρω (ἐν γὰρ τι γένος τοῦ ὄντος ^f ἢ
 φύσις), τοῦ καθόλου καὶ ^g τοῦ περὶ τὴν πρώτην οὐσίαν θεω-
 ρητικοῦ καὶ ἡ περὶ τούτων ^h ἂν εἴη σκέψις. Ἔστι δὲ ⁱ σοφία
 τις καὶ ἡ φυσικὴ, ἀλλ' οὐ πρώτη. Ὅσα δ' ἐγχειροῦσι τῶν ⁵
 λεγόντων τινὲς περὶ τῆς ἀληθείας, ὃν τρόπον δεῖ ἀποδέ-
 χεσθαι, δι' ἀπαιδευσίαν τῶν ἀναλυτικῶν τοῦτο δρῶσιν· δεῖ
 γὰρ περὶ τούτων ἥκειν προεπισταμένους, ἀλλὰ μὴ ἀκούοντας
 ζητεῖν. Ὅτι μὲν οὖν τοῦ φιλοσόφου καὶ τοῦ περὶ πάσης ⁶
 τῆς οὐσίας θεωροῦντος ἡ πέφυκεν, καὶ περὶ τῶν συλλογιστι-
 κῶν ἀρχῶν ἐστὶν ἐπισκέψασθαι, δῆλον. Προσῆκει δὲ τὸν
 μάλιστα γνωρίζοντα περὶ ἕκαστον γένος ἔχειν λέγειν τὰς
 βεβαιωτάτας ἀρχὰς τοῦ πράγματος, ὥστε καὶ τὸν περὶ τῶν
 ὄντων ἡ ὄντα ^k τὰς πάντων βεβαιωτάτας. Ἔστι δ' οὗτος ὁ ⁷
 φιλόσοφος. Βεβαιωτάτη δ' ἀρχὴ πασῶν περὶ ἣν διαψευ-
 σθῆναι ἀδύνατον· γνωριμωτάτην ^l τε γὰρ ἀναγκαῖον εἶναι
 τὴν τοιαύτην (περὶ γὰρ ^m μὴ γνωρίζουσιν, ἀπατώνται πάν-
 τες) καὶ ἀνυπόθετον. Ἦν ⁿ γὰρ ἀναγκαῖον ἔχειν τὸν ὅτι- ⁸
 οὖν ⁿ ξυνιέντα τῶν ὄντων, τοῦτο οὐχ ^o ὑπόθεσις· ^p δὲ δὲ γνω-
 ρίζειν ἀναγκαῖον τῷ ὅτι οὖν γνωρίζοντι, καὶ ἥκειν ^q ἔχοντα

^ω ὄντως E. ^x οὗ T, ἐν Ab. ^γ ὅτι om. T. ^z τὸ ὄν] τοῦ ὄν S.
^a εἰ S. Ab, εἰ ἡ E: vulgo εἰ ἡ. ^b ἢ [εἴτε T. ^c τε om. Ab. ^d ἔτι
 om. S. ^e τις E. T. Ab: ceteri τι. ^f ἢ φύσις τοῦ ὄντος S. ^g τοῦ post
 καὶ om. T. ^h εἴη ἂν S. ⁱ τις σοφία S. Ab. ^k τὰς περὶ πάντων Ab.
^l τε om. T. ^m γὰρ ἂν ἀναγκαῖον T. ⁿ ξυνιόντα Ab. ^o ὑπόθεσις Ab.
^p δ] οὐ S. ^q ἔχοντι E. S. T.

- ἀναγκαῖον. Ὅτι μὲν οὖν ἡ τοιαύτη πασῶν βεβαιοτάτη
 9 ἀρχή, δῆλον· τίς δ' ἔστιν αὕτη, μετὰ ταῦτα ὁ λέγομεν. Τὸ
 γὰρ αὐτὸ ἅμα ὑπάρχειν ἔτε καὶ μὴ ὑπάρχειν ἀδύνατον ἢ τῷ
 αὐτῷ καὶ κατὰ τὸ αὐτό· καὶ ὅσα ἄλλα ὡς προσδιορισαίμεθ'
 ἂν, ἔστω προσδιωρισμένα πρὸς τὰς λογικὰς δυσχερείας.
 Αὕτη ὅδη πασῶν ἐστὶ βεβαιοτάτη τῶν ἀρχῶν· ἔχει γὰρ
 10 τὸν εἰρημένον διορισμόν. Ἀδύνατον γὰρ ὄντινόν ταῦτον
 ὑπολαμβάνειν εἶναι καὶ μὴ εἶναι, καθάπερ τινὲς οἰοῦνται λέ-
 γειν Ἡράκλειτον· οὐκ ἔστι γὰρ ἀναγκαῖον, ἃ τις λέγει,
 11 ταῦτα καὶ ὑπολαμβάνειν. Εἰ δὲ ὁ μὴ ἐνδέχεται ἅμα ὁ ὑπάρ-
 χειν τῷ αὐτῷ τὰναντία (ἢ προσδιωρίσθω ὃ ἡμῖν καὶ ὁ ταύτη
 τῇ προτάσει τὰ εἰωθότα), ἐναντία δ' ἐστὶ δόξα δόξη ἢ τῆς
 ἀντιφάσεως, φανερόν ὅτι ὁ ἀδύνατον ἅμα ὑπολαμβάνειν τὸν
 αὐτὸν εἶναι καὶ μὴ εἶναι τὸ αὐτό· ἅμα γὰρ ἂν ἔχοι τὰς ἐναν-
 12 τίας δόξας ὁ ὅς διεψευσμένος περὶ τούτου. Διὸ πάντες οἱ
 ἀποδεικνύοντες εἰς ταύτην ἀνάγουσιν ἐσχάτην δόξαν· φύσει
 γὰρ ἀρχὴ καὶ τῶν ἄλλων ἀξιωματῶν αὕτη πάντων.
- 4 Εἰσὶ δὲ τινες οἵ, καθάπερ εἵπομεν, αὐτοὶ τε ἐνδέχεσθαι
 φασὶ τὸ αὐτὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι, ἔτε καὶ ὑπολαμβάνειν οὕτως.
 Χρῶνται δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ πολλοὶ καὶ τῶν περὶ φύσεως.
 Ἡμεῖς δὲ νῦν εἰλήφαμεν ὡς ἀδυνάτου ὄντος ἅμα εἶναι καὶ
 μὴ εἶναι, καὶ διὰ τοῦτου ἐδείξαμεν ὅτι βεβαιοτάτη αὕτη τῶν
 2 ἀρχῶν ὁ πασῶν. Ἀξιούσι ὅδη καὶ τοῦτο ἀποδεικνύειν τινὲς
 δι' ἀπαιδευσίαν· ἔστι γὰρ ἀπαιδευσία τὸ μὴ γιγνώσκειν τί-
 νων δεῖ ζητεῖν ἀπόδειξιν καὶ τίνων οὐ δεῖ. Ὅλως μὲν γὰρ
 ὁ ἀπάντων ὁ ἀδύνατον ἀπόδειξιν εἶναι· εἰς ἄπειρον γὰρ ἂν
 3 βαδίζοι, ὥστε μὴ οὕτως εἶναι ἀπόδειξιν. Εἰ δὲ τίνων μὴ
 δεῖ ζητεῖν ὁ ἀπόδειξιν, τίνα ἀξιούσιν εἶναι μᾶλλον τοιαύτην

ἡ βεβαιοτάτη ἡ τοιαύτη πασῶν ἀρχὴ Αῇ, ἡ τοιαύτη ἀρχὴ πασῶν βεβαιο-
 τάτη S.T. ὁ λέγομεν S.T. ἔτε add. Αῇ.Fῇ. ἢ τῷ αὐτῷ καὶ κατὰ om.
 Cῇ, καὶ om. S. ὡς προσδιωρισάμεθα, omisso ἂν, Αῇ.Fῇ. ἔστω] οὕτω
 τὰ Αῇ. ὁ δ' ἀπασῶν E.S.T. ὁ μὴ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν ἅμα S. ὁ τῷ
 αὐτῷ ὑπάρχειν Αῇ. ἢ προσδιωρίσθω ἡμῖν Αῇ. ὁ ταῦτα S.T.Αῇ. ὁ ἅμα
 ἀδύνατον Αῇ. ὁ διεψευσμένος E. ὁ οἱ add. Αῇ.Fῇ. ἔτε καὶ μὴ ὑπ. T.
 ὡς add. E.S.Αῇ.Fῇ. ὁ τοῦτου S. ὁ ἀπασῶν Αῇ. ὁ δὲ T. ὁ πάν-
 των Αῇ. ὁ ἀπόδειξιν ἀδύνατον S. ὁ ἀπόδειξιν om. T. ὁ μᾶλλον εἶναι T.

ἀρχὴν οὐκ ἂν ἔχοιεν εἰπεῖν. Ἔστι δ' ἀποδείξαι ἐλεγκτικῶς καὶ περὶ τούτου ὅτι ἡ ἀδύνατον, ἂν μόνον τι λέγῃ ὁ ἀμφισβητῶν ἂν δὲ μηθέν, γελοῖον τὸ ζητεῖν λόγον πρὸς τὸν μηθενὸς ἔχοντα λόγον, ἢ ἢ μὴ ἔχει· ὅμοιος γὰρ φυτῷ ὁ τοιοῦτος ἢ τοιοῦτος ἢ ἦδη. Τὸ δ' ἐλεγκτικῶς ἀποδείξαι λέγω⁴ διαφέρειν καὶ τὸ ἀποδείξαι, ὅτι ὁ ἀποδεικνύων μὲν ἂν δόξειεν αἰτεῖσθαι τὸ ἐν ἀρχῇ, ἄλλου δὲ τοῦ τοιοῦτου αἰτίου ὄντος ἐλεγχος ἂν εἴη καὶ οὐκ ἀπόδειξις. Ἀρχὴ δὲ πρὸς⁵ ἅπαντα τὰ τοιαῦτα οὐ τὸ ἀξιούν ἢ εἶναι τι λέγειν ἢ μὴ εἶναι (τούτῳ μὲν γὰρ τὰχ' ἂν τις ὑπολάβοι τὸ ἐξ ἀρχῆς αἰτεῖν), ἀλλὰ τὸ σημαίνειν γέ⁶ τι καὶ αὐτῷ καὶ ἄλλῳ· τοῦτο γὰρ ἀνάγκη, εἴπερ λέγοι τι. Εἰ γὰρ μὴ, οὐκ ἂν εἴη τῷ τοιούτῳ λόγος, οὐτ' αὐτῷ πρὸς αὐτὸν οὔτε πρὸς ἄλλον. ἢ ἂν δέ τις τοῦτο διδῷ, ἔσται ἀπόδειξις· ἦδη γὰρ⁶ τι ἔσται ὠρισμένον. Ἀλλ' αἴτιος οὐχ ὁ ἀποδεικνύς ἀλλ' ὁ ὑπομένων· ἀναιρῶν γὰρ λόγον ὑπομένει λόγον. Ἔτι δὲ ὁ τοῦτο συγχωρήσας συγκεχώρηκέ τι ἀληθὲς εἶναι χωρὶς ἀποδείξεως, ὥστε οὐκ ἂν πᾶν οὕτως καὶ οὐχ οὕτως ἔχοι. Πρῶτον μὲν οὖν δῆλον ὡς τούτῳ γ' αὐτὸ ἀληθές, ὅτι ση-⁷μαίνει τὸ ὄνομα τὸ εἶναι ἢ μὴ εἶναι τοῦ· ὥστ' οὐκ ἂν⁸ πᾶν οὕτως καὶ οὐχ οὕτως ἔχοι. Ἔτι εἰ τὸ ἀνθρώπος σημαίνει ἔν, ἔστω¹ τοῦτο τὸ ζῶον δίπουν. Λέγω δὲ τὸ ἐν σημαίνειν⁸ τοῦτο·⁹ εἰ τοῦτ' ἔστιν ἄνθρωπος, ἂν ἢ τι ἄνθρωπος, τοῦτ' ἔσται τὸ ἀνθρώπῳ εἶναι. Διαφέρει δ' οὐθέν οὐδ' εἰ πλείω⁸ τις φαίη σημαίνειν, μόνον δὲ ὠρισμένα· τεθείη γὰρ ἂν ἐφ' ἐκάστῳ τῷ λόγῳ ἕτερον ὄνομα. Λέγω δ' οἶον, εἰ μὴ φαίη⁹ τὸ ἀνθρώπος ἐν σημαίνειν, πολλὰ δέ, ὧν ἐνὸς μὲν εἰς λό-

ἡ ἀδύνατον om. S. ἢ ζητεῖν τὸν λ. C^b. ἢ μὴ ἔχει A^b.F^b: ceteri μηθέν ἔχει (ἔχειν B^b.) λόγον. ἢ ἦδη A^b, ἦδη ἐστίν T: ceteri om. ὁ om. A^b. αἰτεῖσθαι S.A^b. x τοῦ om. T. γ αἰτίου om. A^b. ε εἴη om. S.B^b.C^b. α οὐχί A^b, β ἀξίωμα οὖν ἢ S.B^b.C^b. γ τὰχ' om. T. δ τι om. A^b. ε ἐαυτῷ A^b. ζ εἰ] οὐ S.B^b.C^b. σ οὐτ' αὐτῷ A^b: ceteri οὐθ' αὐτῷ. ἢ ἐὰν A^b. ι ἔτι—ἔχοι add. A^b. κ ἅπαν A^b. λ τοῦτο om. T. μ εἰ] τὸ εἰ A^b. ν ἄνθρωπος om. A^b. ο ἢ] εἰ A^b. ρ ἔσται A^b.F^b: ceteri ἐστι. ς εἰ ἐπὶ πλείω A^b. τ τῷ add. A^b. θ τὸν ἀνθρώπον E.S.T. θ ὧν εἰς μὲν εἴη λόγος A^b.

γος, τὸ ζῶον ὁρίπουν. ^ωΕἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι πλείους, ὠρισμένοι
 δὲ τὸν ἀριθμόν· τεθείη γὰρ ἂν ἴδιον ὄνομα καθ' ἕκαστον ^κτῶν
 10 λόγων. Εἰ δὲ μὴ τεθείη ἀλλ' ἄπειρα σημαίνειν φαίη, φανε-
 ρὸν ὅτι οὐκ ἂν εἴη λόγος· τὸ γὰρ μὴ ἔν ^γτι σημαίνειν οὐθὲν
 σημαίνειν ἐστίν, μὴ σημαίνοντων δὲ τῶν ὀνομάτων ἀνήρηται τὸ
 διαλέγεσθαι πρὸς ἀλλήλους, κατὰ δὲ τὴν ἀλήθειαν καὶ πρὸς
 αὐτόν· οὐθὲν γὰρ ἐνδέχεται νοεῖν ^μμὴ νοοῦντα ἔν. Εἰ δ' ἐν-
 11 δέχεται, τεθείη ἂν ὄνομα τούτῳ τῷ πράγματι ἔν. ^αἘστω
^βδὴ, ὥσπερ ^εἐλέχθη κατ' ἀρχάς, ^δσημαῖνόν τι τὸ ὄνομα καὶ
 σημαῖνον ἔν. Οὐ δὴ ἐνδέχεται τὸ ^εἄνθρωπῳ εἶναι ^ςσημαί-
 νειν ὅπερ μὴ εἶναι ἀνθρώπῳ, εἰ τὸ ἄνθρωπος σημαίνει ^εμὴ
 12 μόνον καθ' ἑνὸς ἀλλὰ καὶ ἔν. Οὐ γὰρ τοῦτο ἀξιούμεν τὸ
 ἔν σημαίνειν τὸ καθ' ἑνός, ἐπεὶ οὕτω γε κἂν τὸ μουσικὸν καὶ
^ητὸ λευκὸν καὶ ^ιτὸ ἄνθρωπος ἔν ἐσήμαινεν, ὥστε ἐν ἅπαντα
 ἔσται· συνώνυμα γάρ. Καὶ οὐκ ἔσται εἶναι καὶ μὴ εἶναι τὸ
 αὐτὸ ἀλλ' ἢ καθ' ὁμωνυμίαν, ὥσπερ ^κἂν εἰ ὃν ἡμεῖς ἄνθρωπον
 13 καλοῦμεν, ἄλλοι μὴ ἄνθρωπον καλοῖεν. Τὸ δ' ἀπορούμενον
 οὐ τοῦτό ἐστιν, εἰ ἐνδέχεται ^ιτὸ αὐτὸ ἅμα ^μεἶναι καὶ μὴ
 εἶναι ἄνθρωπον τὸ ὄνομα, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα. Εἰ δὲ μὴ ση-
 μαίνει ἕτερον τὸ ἄνθρωπος καὶ τὸ μὴ ἄνθρωπος, δῆλον ὅτι
 καὶ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπῳ τοῦ εἶναι ἀνθρώπῳ· ὥστ' ἔσται τὸ
 14 ἀνθρώπῳ εἶναι ^νμὴ ἀνθρώπῳ εἶναι· ἔν γὰρ ἔσται. Τοῦτο
 γὰρ σημαίνει ὅτι εἶναι ἔν, ὡς λώπιον καὶ ἱμάτιον, εἰ ὁ λόγος
 εἷς. Εἰ δ' ἔσται ἔν, ἐν σημαίνει τὸ ἀνθρώπῳ εἶναι καὶ μὴ
 ἀνθρώπῳ. Ἀλλ' ἐδέδεικτο ὅτι ἕτερον σημαίνει. Ἀνάγκη
 τοίνυν, εἴ τι ἔστιν ἀληθὲς εἰπεῖν, ὅτι ἄνθρωπος ζῶον εἶναι
 15 δίπουν· τοῦτο γὰρ ἦν ὃ ἐσήμαινε τὸ ἄνθρωπος. Εἰ δ' ἀνάγκη
 π τοῦτο, οὐκ ἐνδέχεται μὴ εἶναι ^ατὸ αὐτὸ ζῶον δίπουν· τοῦτο

^ν δίπουν om. E. ^ω εἶναι Ab. ^κ τὸν λόγον T. Ab. ^γ τι om. E. S. T. Ab.
^μ μὴ Ab: ceteri μηδέν. ^α ἔσται Fb. ^β δὴ] ἀρα δὴ T, δὲ Fb. ^ε ἐλέχθη
 καὶ κατ' E. ^δ σημαίνειν τι Ab. ^ε ἄνθρωπος S. ^ς σημαίνειν—εἶναι]
 σημαίνειν ἀνθρώπῳ μὴ εἶναι Ab. ^ε μὴ om. S. ^η τὸ post καὶ add. Ab.
^ι τὸ om. E. S. T. ^κ ἔν om. T. ^ι ἅμα τὸ αὐτὸ E. S. T. ^μ εἶναι καὶ]
 καὶ εἶναι καὶ S. ^ν μὴ ἀνθρώπῳ εἶναι] τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπῳ S. ^ο τὸ εἶναι
 ἔν] ἐν τὸ Ab. P τοῦτο E. Ab: ceteri τότε. ^α τὸ Ab: ceteri τότε.

γὰρ σημαίνει τὸ ἀνάγκη εἶναι, τὸ ἀδύνατον εἶναι μὴ εἶναι ἄνθρωπον. Οὐκ ἄρα ἐνδέχεται ἅμα ἀληθὲς εἶναι εἰπεῖν τὸ αὐτὸ ἄνθρωπον εἶναι καὶ μὴ εἶναι ἄνθρωπον. Ὁ ᾑ δ' αὐτὸς λόγος 16 καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ εἶναι ἄνθρωπον· τὸ γὰρ ἀνθρώπῳ εἶναι καὶ τὸ μὴ ἄνθρώπῳ εἶναι ἕτερον σημαίνει, εἴπερ καὶ τὸ λευκὸν εἶναι καὶ τὸ ἄνθρωπον εἶναι ἕτερον· πολὺ γὰρ ἀντίκειται ἐκεῖνο μᾶλλον, ὥστε ἑ σημαίνειν ἕτερον. Εἰ δὲ καὶ τὸ λευκὸν ᾑ φήσει τὸ αὐτὸ καὶ ἔν σημαίνειν, πάλιν τὸ αὐτὸ ἐροῦμεν ὅπερ καὶ πρότερον ἐλέχθη, ὅτι ᾑ ἐν πάντα ἐστὶ καὶ οὐ μόνον τὰ ἀντικείμενα. Εἰ δὲ μὴ ἐνδέχεται τοῦτο, συμβαίνει τὸ λεχθέν, ἂν ἀποκρίνηται τὸ ἐρωτώμενον. Ἐὰν δὲ προστιθῇ ᾑ ἐρωτῶντος ἀπλῶς καὶ τὰς ἀποφάσεις, οὐκ ἀποκρίνεται τὸ ἐρωτώμενον. Οὐθέν γὰρ κωλύει ᾑ εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ ἄνθρω- 18 πον καὶ λευκὸν καὶ ἄλλα μυρία τὸ πλῆθος· ἀλλ' ὅμως ᾑ ἐρομένου εἰ ἀληθὲς εἰπεῖν ἄνθρωπον τοῦτο εἶναι ἢ οὐ, ἀποκριτέον τὸ ἐν σημαῖνον, καὶ οὐ προσθετέον ὅτι καὶ λευκὸν καὶ μέγα. Καὶ γὰρ ἀδύνατον ἅπειρά ᾑ ᾑ ὄντα τὰ συμβεβηκότα διελθεῖν ἢ ᾑ οὖν ἅπαντα διελθέτω ἢ μὴθέν. Ὁμοίως 19 τοίνυν εἰ καὶ μυριάκις ἐστὶ τὸ αὐτὸ ἄνθρωπος καὶ οὐκ ἄνθρωπος, οὐ προσαποκριτέον τῷ ᾑ ἐρομένῳ εἰ ἔστιν ἄνθρωπος, ὅτι ἔστιν ᾑ ἅμα καὶ οὐκ ἄνθρωπος, εἰ ᾑ μὴ καὶ τᾶλλα ὅσα συμβέβηκε προσαποκριτέον, ὅσα ἐστὶν ἢ μὴ ἐστίν· ἐὰν δὲ τοῦτο ποιῇ, οὐ διαλέγεται. Ὅλως δ' ἀναιρούσιν οἱ τοῦτο λέγοντες οὐσίαν καὶ τὸ τί ἦν ᾑ εἶναι. Πάντα γὰρ ἀνάγκη 20 συμβεβηκέναι φάσκειν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὅπερ ἀνθρώπῳ εἶναι ᾑ ἢ ζῳῇ εἶναι, ᾑ μὴ εἶναι. Εἰ γὰρ ἔσται τι ὅπερ ἀνθρώπῳ εἶναι, τοῦτο οὐκ ἔσται μὴ ἀνθρώπῳ εἶναι ἢ μὴ εἶναι ἀνθρώπῳ, καί-τοι αὐταὶ ἀποφάσεις τούτου· ἐν γὰρ ἦν δ' ᾑ ἐσήμηνε, καὶ ἦν τοῦτο τινὸς ᾑ οὐσία. Τὸ δ' οὐσίαν ᾑ σημαίνειν ἐστὶν ὅτι οὐκ 21

ᾑ αὐτὸς δὲ Αβ. ᾑ εἶναι ἀνθρώπῳ Τ. ᾑ σημαίνει Αβ. ᾑ φησι Αβ.
 ᾑ ἐν τὰ πάντα Σ. ᾑ ἐρωτῶντος τινος ἀπλῶς S.T. ᾑ τὸ αὐτὸ εἶναι Αβ.
 ᾑ ἐρωμένου Ε. ᾑ γ' om. Σ. ᾑ οὖν τὰ ἅπειρα πάντα διελθετέον Αβ.
 ᾑ ἐρωμένου Ε. ᾑ ἅμα] ἀλλὰ Αβ. ᾑ μὴ καὶ] καὶ μὴ Σ. ᾑ εἶναι μὴ εἶναι
 πάντα Αβ. ᾑ ἢ] τὸ μὴ ἢ Cb. ᾑ—ἀνθρώπῳ εἶναι om. Ε. ᾑ μὴ εἶναι τι
 ἦν εἶναι τινός. εἰ Αβ. ᾑ ἐσήμανε Τ.Αβ. ᾑ οὐσία τῇδ' οὐσία Σ. ᾑ ση-
 μαίνειν δ' αὐτῆς ἐστὶν Αβ.

ἄλλο τι τὸ εἶναι αὐτῷ. Εἰ δ' ἔσται ^μ αὐτῷ τὸ ὅπερ ἀνθρώπῳ εἶναι ^η ἢ ὅπερ ^ο μὴ ἀνθρώπῳ εἶναι ἢ ὅπερ μὴ εἶναι ²² ἀνθρώπῳ, ἄλλο ^ρ τι ἔσται. 'Ωστ' ἀναγκαῖον αὐτοῖς λέγειν ὅτι οὐθενὸς ἔσται τοιοῦτος λόγος, ἀλλὰ πάντα κατὰ συμβεβηκός· ^ι τούτῳ γὰρ διώρισται οὐσία καὶ τὸ συμβεβηκός· τὸ γὰρ λευκὸν τῷ ἀνθρώπῳ συμβέβηκεν, ὅτι ^ι ἔστι μὲν λευκός ²³ ἄλλ' οὐχ ὅπερ λευκόν. Εἰ δὲ πάντα κατὰ συμβεβηκός λέγεται, οὐθέν ἔσται πρῶτον τὸ καθόλου, ^α εἰ ἀεὶ τὸ συμβεβηκός καθ' ὑποκειμένου τινὸς σημαίνει τὴν κατηγορίαν. 'Ανάγκη ἄρα εἰς ἄπειρον ἵεναι. 'Αλλ' ἀδύνατον· ^ι οὐδὲ γὰρ ^ν πλείω συμπλέκεται δυοῖν· τὸ γὰρ συμβεβηκός οὐ συμβεβηκότη συμβεβηκός, εἰ μὴ ὅτι ἄμφω συμβέβηκε ταύτῳ. ²⁴ Λέγω δ' οἶον τὸ λευκὸν ^ω μουσικόν, καὶ τοῦτο λευκόν, ὅτι ἄμφω τῷ ἀνθρώπῳ συμβέβηκεν. 'Αλλ' οὐχ ὁ Σωκράτης μουσικός ^κ οὕτως, ὅτι ἄμφω συμβέβηκεν ἑτέρῳ τινί. 'Επεὶ τοίνυν τὰ μὲν οὕτως τὰ δ' ^ι ἐκείνως λέγεται συμβεβηκότα, ὅσα οὕτως λέγεται ὡς τὸ λευκὸν τῷ Σωκράτει, οὐκ ἐνδέχεται ἄπειρα εἶναι ἐπὶ τὸ ^ζ ἄνω, οἶον τῷ Σωκράτει τῷ ^α λευκῷ ἕτερόν τι συμβεβηκός· οὐ γὰρ γίγνεται τι ἐν ἐξ ἀπάντων. ²⁵ Οὐδὲ δὴ τῷ λευκῷ ^β ἕτερόν τι ἔσται συμβεβηκός, οἶον τὸ μουσικόν· οὐθέν τε ^γ γὰρ μᾶλλον τοῦτο ἐκείνῳ ἢ ἐκείνῳ τούτῳ συμβέβηκεν, καὶ ἅμα διώρισται ὅτι τὰ μὲν ^δ οὕτω συμβέβηκε, τὰ δ' ὡς τὸ μουσικόν Σωκράτει· ὅσα δ' οὕτως, οὐ συμβεβηκότη συμβέβηκε ^ε τὸ συμβεβηκός, ἀλλ' ὅσα ^ι ἐκείνως, ὥστ' οὐ πάντα κατὰ συμβεβηκός λεχθήσεται. ²⁶ Ἔσται ἄρα τι καὶ ὡς οὐσίαν σημαῖνον. Εἰ δὲ τοῦτο, δέδεικται ὅτι ἀδύνατον ἅμα κατηγορεῖσθαι τὰς ἀντιφάσεις. 'Ἐτι εἰ ἀληθεῖς αἱ ἀντιφάσεις ἅμα ^ε κατὰ τοῦ αὐτοῦ πάσαι, δηλον ὡς ^ι ἅπαντα ἔσται ἐν. 'Ἐσται γὰρ τὸ αὐτὸ καὶ τριήρης καὶ τοί-

^μ αὐτῷ τὸ] τί Ab. ^η ἢ add. Ab. ^ο ἀνθρώπῳ μὴ Ab. ^ρ τι add. Ab. ^ι τοῦτο S.T. τούτῳ—συμβεβηκός om. E. ^ι ἔσται S. ^α εἰ δ' ἀεὶ E.S.T. ^ι οὐ S.T. ^ν πλείω] δύο Ab. ^ω μουσικόν] καὶ μ. T. ^κ οὗτος S. ^ι ἐκείνως] ἄλλως T. ^ζ ἄνω] ἀνθρώπῳ T. ^α λευκῷ καὶ ἑτ. T. ^β ἔσται ἕτερόν τι S. ^γ γὰρ om. T. ^δ τούτῳ Ab. ^ε τὸ om. E.S. ^ι ἐκείνῳ S. ^ε κατὰ] καὶ S.

χος καὶ ἄνθρωπος, εἰ κατὰ ^h παντός ⁱ τι ἢ καταφῆσαι ἢ ἀποφῆσαι ἐνδέχεται, καθάπερ ἀνάγκη τοῖς τὸν Πρωταγόρου ^k λέγουσι λόγον. Εἰ γὰρ τῷ ^l δοκεῖ μὴ εἶναι τριήρης ὁ ἄνθρωπος, δηλον ^m ὅτι οὐκ ⁿ ἔστι τριήρης· ὥστε καὶ ἔστιν, εἴπερ ^o ἡ ἀντίφασις ἀληθής. Καὶ γίγνεται δὴ τὸ τοῦ Ἀναξ-²⁸ αγόρου, ὁμοῦ πάντα χρήματα· ὥστε μηθὲν ἀληθῶς ^p ὑπάρχειν. Τὸ ἀόριστον οὖν ^q εἰόκασι λέγειν, καὶ οἰόμενοι ^r τὸ ὄν λέγειν περὶ τοῦ μὴ ὄντος λέγουσιν· τὸ γὰρ δυνάμει ὄν καὶ μὴ ἐντελεχείᾳ ^s τὸ ἀόριστόν ἐστιν. Ἀλλὰ μὴν λεκτέον ^γ ²⁹ ^t αὐτοῖς κατὰ παντός τὴν κατάφασιν ἢ τὴν ἀπόφασιν· ἄτοπον γὰρ εἰ ἐκάστῳ ἡ μὲν αὐτοῦ ἀπόφασις ὑπάρξει, ἡ δ' ἐτέρου ὃ μὴ ὑπάρχει αὐτῷ οὐχ ὑπάρξει. Λέγω δ' οἷον εἰ ἀληθές εἰπεῖν τὸν ἄνθρωπον ὅτι οὐκ ἄνθρωπος, δηλον ὅτι καὶ ^v οὐ τριήρης. Εἰ μὲν οὖν ἡ κατάφασις, ἀνάγκη καὶ τὴν ³⁰ ἀπόφασιν· εἰ δὲ μὴ ὑπάρχει ἡ κατάφασις, ^w ἢ γε ἀπόφασις ὑπάρξει μᾶλλον ^x ἢ ^y αὐτοῦ. Εἰ οὖν κακείνη ὑπάρχει, ὑπάρξει καὶ ἡ τῆς τριήρους· εἰ δ' αὕτη, καὶ ἡ κατάφασις. Ταῦτά τε οὖν συμβαίνει τοῖς λέγουσι τὸν λόγον τοῦτον, καὶ ὅτι οὐκ ἀνάγκη ^z ἢ φάναι ἢ ἀποφάναι. Εἰ γὰρ ἀληθές ^a ἐστίν ³¹ ὅτι ἄνθρωπος καὶ οὐκ ἄνθρωπος, δηλον ὅτι καὶ οὗτ' ἄνθρωπος οὗτ' οὐκ ἄνθρωπος ἔσται· τοῖν γὰρ δυοῖν δύο ἀποφάσεις. Εἰ δὲ μία ἐξ ^b ἀμφοῖν ἐκείνη, καὶ αὕτη μία ἂν εἴη ἀντικειμένη. ^c Ἐτι ἦτοι περὶ ἅπαντα οὕτως ἔχει, καὶ ἔστι ^d καὶ ³² λευκὸν καὶ ^e οὐ λευκὸν καὶ ὄν καὶ οὐκ ὄν, καὶ περὶ τὰς ἄλλας φάσεις καὶ ἀποφάσεις ὁμοιοτρόπως, ἢ οὐ ἀλλὰ ^f περὶ μὲν τινας, περὶ τινας δ' οὐ. Καὶ εἰ μὲν μὴ περὶ πάσας, αὐταὶ ³³ ἂν εἴεν ὁμολογούμεναι· εἰ δὲ περὶ πάσας, πάλιν ^g ἦτοι καθ' ὅσων τὸ φῆσαι καὶ ἀποφῆσαι καὶ καθ' ὅσων ἀποφῆσαι καὶ

^h πάντα S. ⁱ τι om. Ab. ^k λόγον λέγουσιν Ab. ^l δοκεῖν S.Ab. ^m ὅτι] ὡς Ab. ⁿ ἔστι] ἔσται T. ^o ἢ] ἦν ἢ Ab. ^p ἐνυπάρχειν E, ἐν ὑπάρχειν S.T. ^q εἰόκασι τῆς ὕλης λέγειν T. ^r λέγειν τὸ ὄν Ab. ^s τοῦ T. ^t αὐτὸς S. ^v οὐ] ἢ τριήρης ἢ οὐ Ab. ^w ἢ] εἰ ἢ E. ^x ἢ] ἢ S, ἢ ἢ E.T, om. Ab. ^y post αὐτοῦ T. ἢ τῆς τριήρους. ^z ἢ ante φάναι om. S.T. ^a ἐστίν add. Ab. ^b ἀμφοτέρων E.S.T. ^c ἔτι] τι Ab, ἔτι εἴτι T. ^d καὶ post ἔστι om. T. ^e οὐ om. S. ^f μὲν περὶ Ab. ^g ἦτοι] εἴτι T.

φῆσαι, ἢ κατὰ μὲν ὧν φῆσαι καὶ ἀποφῆσαι, ^h καθ' ὅσων δὲ
 34 ἀποφῆσαι οὐ ¹ πάντων φῆσαι. Καὶ εἰ μὲν οὕτως, εἴη ἂν τι
 παγίως οὐκ ὄν, καὶ αὕτη βεβαία δόξα· καὶ εἰ τὸ μὴ εἶναι,
 βέβαιόν τι καὶ γινώριμον· γινωριμωτέρα ^k γὰρ ἂν εἴη ¹ ἢ φά-
 σις ^m ἢ ἀντικειμένη. Εἰ δὲ ὁμοίως καὶ ⁿ ὧν ἔστιν ἀποφῆσαι
 κατὰ τούτων ἔστι φάναι, ἀνάγκη ἦτοι ἀληθὲς διαιροῦντα λέ-
 35 γειν, οἷον ὅτι λευκὸν καὶ πάλιν ὅτι οὐ λευκόν, ἢ οὐ. Καὶ
 εἰ μὲν μὴ ἀληθὲς διαιροῦντα ^o λέγειν, οὐ λέγει τε ταῦτα
 καὶ οὐκ ἔστιν οὐθέν· τὰ δὲ μὴ ὄντα πῶς ἂν φθέγγαιτο ἢ
^p νοήσιεν; Καὶ ^q πάντα δ' ἂν εἴη ἓν, ὥσπερ καὶ πρότερον
 εἴρηται, καὶ ταυτόν ἐσται ^r καὶ ἄνθρωπος καὶ θεὸς καὶ τριή-
 36 ρης καὶ αἱ ἀντιφάσεις αὐτῶν. Εἰ ^s γὰρ ὁμοίως καθ' ἑκάστου,
^v οὐθὲν διοίσει ἕτερον ἑτέρου· εἰ γὰρ διοίσει, τοῦτ' ἔσται
 ἀληθὲς καὶ ἴδιον. Ὅμοίως δὲ ^w καὶ εἰ διαιροῦντα ἐνδέχεται
 ἀληθεύειν, συμβαίνει τὸ λεχθέν. Πρὸς δὲ τούτῳ ὅτι πάντες
 ἂν ^x ἀληθεύοιεν καὶ πάντες ἂν ψεύδοιντο, καὶ αὐτὸς αὐτὸν
 ὁμολογεῖ ψεύδεσθαι. Ἀμα δὲ φανερόν ὅτι περὶ οὐθενός
 37 ἔστι πρὸς τοῦτον ἢ σκέψις· οὐθὲν γὰρ λέγει. Οὔτε γὰρ
 οὕτως οὐτ' οὐχ οὕτως λέγει, ἀλλ' οὕτως τε καὶ οὐχ οὕτως.
 Καὶ πάλιν γε ταῦτα ^y ἀπόφησιν ἅμφω, ὅτι οὐθ' οὕτως οὔτε
^z οὐχ οὕτως· εἰ γὰρ μὴ, ἤδη ἂν τι ^a εἴη ὠρισμένον. Ἔτι εἰ
 ὅταν ἢ φάσις ἀληθὲς ἦ, ἢ ἀπόφασις ψευδής, καὶ αὕτη ἀλη-
 θὲς ^b ἦ, ἢ κατάφασις ψευδής, οὐκ ἂν εἴη ^c τὸ αὐτὸ ἅμα φάναι
 38 καὶ ἀποφάναι ἀληθῶς. Ἀλλ' ἴσως φαίεν ἂν τοῦτ' εἶναι τὸ
 ἐξ ἀρχῆς κείμενον. Ἔτι ἄρα ὁ μὲν ἢ ἔχειν πῶς ὑπολαμβάν-
 νων ἢ μὴ ἔχειν διέψευσται, ὁ δὲ ἅμφω ἀληθεύει; Εἰ ^d γὰρ
 ἀληθεύει, τί ἂν εἴη τὸ λεγόμενον ὅτι τοιαύτη τῶν ὄντων ἢ
^e φύσις; Εἰ δὲ μὴ ἀληθεύει, ἀλλὰ μᾶλλον ἀληθεύει ^f ὁ ἐκέ-

^h καθ'] καὶ καθ' T. ¹ πάντως E.S. ^k γὰρ add. Ab. ¹ ἢ om. T.
^m ἢ ἀντικειμένη] ἢ ἢ ἀντικειμένη ἀπόφασις Ab. ⁿ ὧν—φάναι Ab; ceteri
 ὅσα ἀποφῆσαι φάναι. ^o λέγειν] λέγει Ab. ^p νοήσις Ab; ceteri βαδι-
 σιεν. ^q ἅπαντα Ab. ^r καὶ post ἔσται om. T. ^s γὰρ Ab; ceteri δ'.
^t ἕκαστον S.T. ^v οὐθενὶ Ab. ^w εἰ καὶ T. ^x ἀληθεύσειεν Ab. ^y ἀπό-
 φασιν T. ^z post οὐχ οὕτως S. λέγει, ἀλλ' οὕτως τε καὶ οὐχ οὕτως.
^a εἴη] πῶ Ab. ^b ἢ alterum om. Ab. ^c ἅμα τὸ αὐτὸ E.S.T. ^d γὰρ]
 γὰρ μὴ Ab. ^e φύσις] φύσις ἀληθεύει S. ^f ὁ] ἢ ὁ Ab.

νως ὑπολαμβάνων, ἤδη πως ἔχοι ἂν τὰ ὄντα, καὶ τοῦτ' ἀλη-
 θές ἂν εἴη, καὶ οὐχ ἅμα καὶ οὐκ ἀληθές. Εἰ δὲ ὁμοίως³⁹
 ἅπαντες καὶ ψεύδονται ἔκαστος καὶ ἀληθῆ λέγουσιν, οὔτε ἡ φθέγγε-
 σθαι οὔτ' εἰπεῖν τῷ τοιούτῳ ἔστιν ἅμα γὰρ ἡ ταῦτά τε καὶ
 οὐ ταῦτα λέγει. Εἰ δὲ μηθὲν ὑπολαμβάνει ἀλλ' ὁμοίως
 οἶεται καὶ οὐκ οἶεται, τί ἂν διαφερόντως ἔχοι ἡ τῶν πεφυκό-
 των; Ὅθεν καὶ μάλιστα φανερόν ἐστιν ὅτι οὐθεὶς οὕτω διά-
 κεῖται οὔτε τῶν ἄλλων οὔτε τῶν λεγόντων τὸν λόγον τοῦτον.
 Διὰ τί γὰρ βαδίζει Μέγαράδῃ ἀλλ' οὐχ ἡσυχάζει οἰόμε-
 νος βαδίζειν; Οὐδ' εὐθέως ἔωθεν πορεύεται εἰς φρέαρ ἢ εἰς
 φάραγγα, εἰς τύχην, ἀλλὰ φαίνεται εὐλαβούμενος, ὥς οὐχ
 ὁμοίως οἰόμενος μὴ ἀγαθὸν εἶναι ὁ τὸ ἐμπεσεῖν καὶ ἀγαθόν;
 Δῆλον ἄρα ὅτι τὸ μὲν βέλτιον ὑπολαμβάνει τὸ δ' οὐ βέλ-
 τιον. Εἰ δὲ τοῦτο, καὶ τὸ μὲν ἄνθρωπον τὸ δ' οὐκ ἄνθρωπον⁴¹
 καὶ τὸ μὲν γλυκὺ τὸ δ' οὐ γλυκὺ ἀνάγκη ὑπολαμβάνειν.
 Οὐ γὰρ ἐξ ἴσου ἅπαντα ζητεῖ καὶ ὑπολαμβάνει, ὅταν ῥοιη-
 θεὶς βέλτιον εἶναι τὸ πιεῖν ὕδωρ καὶ ἰδεῖν ἄνθρωπον εἶτα
 ζητῇ αὐτά· καίτοι ἔγ' ἔδει, εἰ ταῦτόν ἦν ὁμοίως καὶ ἄν-
 θρωπος καὶ οὐκ ἄνθρωπος. Ἀλλ' ὅπερ ἐλέχθη, οὐθεὶς ὅς οὐ⁴²
 φαίνεται τὰ μὲν εὐλαβούμενος τὰ δ' οὐ. Ὡστε, ὥς ἔοικε,
 πάντες ὑπολαμβάνουσιν ἔχειν ἀπλῶς, εἰ μὴ περὶ ἅπαντα,
 ἀλλὰ περὶ τὸ ἄμεινον καὶ χεῖρον. Εἰ δὲ μὴ ἐπιστάμενοι⁴³
 ἀλλὰ δοξάζοντες, πολὺ μᾶλλον ἐπιμελητέον ἂν εἴη τῆς ἀλη-
 θείας, ὥσπερ καὶ νοσῶδει ὄντι ἡ ὑγιεινὴ τῆς ὑγείας· καὶ
 γὰρ ὁ δοξάζων πρὸς τὸν ἐπιστάμενον οὐχ ὑγιεινῶς διάκει-
 ται πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Ἔτι εἰ ὅτι μάλιστα πάντα οὕτως⁴⁴
 ἔχει καὶ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ τό γε μᾶλλον καὶ ἥττον ἔνεστιν
 ἐν τῇ φύσει τῶν ὄντων· οὐ γὰρ ἂν ὁμοίως φήσαιμεν εἶναι
 τὰ δύο ἄρτια καὶ τὰ τρία, οὐδ' ὁμοίως διέψευσται ὁ τὰ
 τέτταρα πέντε οἰόμενος καὶ ὁ χίλια. Εἰ οὖν μὴ ὁμοίως

ἔκαστος καὶ οὐκ ἅλ. E. ἡ φθέγγεσθαι S. ἡ ἔσται Ab. ἡ ταῦτά τε καὶ οὐ
 ταῦτα plerique. ἡ τῶν] τί τῶν T. ἡ εὐθέως Ab. ἡ εἰς post ἡ om. E.
 ὁ τὸ om. E. ῥοιηθῆς Ab. ἡ ζητεῖ S.T.Ab. ἡ γε δεῖ T, ἔδει γ' E.S.
 ἡ ὥς om. T. ἡ τὸν om. S. ἡ εἰ] ἡ T. ἡ δύο] δύο εἶναι Ab. ἡ πέντε]
 πάντα E.

45 δῆλον ὅτι ἄτερος ἦττον, ὥστε μᾶλλον ἀληθεύει. Εἰ οὖν τὸ μᾶλλον ἐγγύτερον, εἴη γε ἂν ὅτι ἀληθές οὐ ἐγγύτερον τὸ μᾶλλον ἀληθές. Κἂν εἰ μὴ ἐστίν, ἀλλ' ἤδη γέ τι ἐστὶ βεβαιότερον καὶ ἀληθινώτερον, καὶ τοῦ λόγου ἀπῆλλαγμένοι ἂν εἶμεν τοῦ ἀκράτου καὶ κωλύοντος τι τῇ διανοίᾳ ὀρίσαι.

- 5 "Εστὶ δ' ἀπὸ τῆς αὐτῆς δόξης καὶ ὁ Πρωταγόρου λόγος, καὶ ἀνάγκη ὁμοίως ^α ἄμφω αὐτοὺς ἢ εἶναι ἢ μὴ εἶναι. Εἴτε γὰρ τὰ δοκούντα πάντα ἐστὶν ἀληθῆ καὶ τὰ φαινόμενα, ἀνάγκη πάντα ἅμα ἀληθῆ καὶ ψευδῆ ^α εἶναι. Πολλοὶ γὰρ τὰναντία ὑπολαμβάνουσιν ἀλλήλοις, καὶ τοὺς μὴ ταῦτα δοξάζοντας ἑαυτοῖς διεψεύσθαι νομίζουσιν ὥστ' ἀνάγκη τὸ αὐτὸ ^α εἶναί τε καὶ μὴ εἶναι. Καὶ εἰ τούτ' ἐστίν, ἀνάγκη τὰ δοκούντα ^β εἶναι πάντ' ἀληθῆ· τὰ ἀντικείμενα γὰρ δοξάζουσιν ἀλλήλοις οἱ διεψευσμένοι καὶ ἀληθεύοντες. Εἰ οὖν ἔχει τὰ ὄντα οὕτως, ^γ ἀληθεύσουσι πάντες. Ὅτι μὲν οὖν ^δ ἀπὸ τῆς αὐτῆς εἰς διανοίας ἀμφοτέροι οἱ λόγοι, δῆλον. "Εστὶ δ' οὐχ ὁ αὐτὸς τρόπος πρὸς ^ε πάντας τῆς ἐντεύξεως· οἱ μὲν γὰρ ^ζ πειθοὺς δέονται, οἱ δὲ βίας. Ὅσοι μὲν γὰρ ἐκ τοῦ ἀπορῆσαι ὑπέλαβον οὕτως, τούτων εὐχαιρῶς ἢ ἄγνοια· οὐ γὰρ πρὸς τὸν λόγον ἀλλὰ πρὸς τὴν διάνοιαν ἢ ἀπάντησις αὐτῶν· ὅσοι δὲ λόγου χάριν λέγουσι, τούτων δ' ἔλεγχος ἴσας τοῦ ^ς τ' ἐν ^δ τῇ φωνῇ λόγου καὶ τοῦ ἐν τοῖς ὀνόμασιν. Ἐλήλυθε δὲ τοῖς διαφοροῦσιν αὕτη ἡ δόξα ἐκ τῶν αἰσθητῶν, ἡ μὲν τοῦ ἅμα τὰς ἀντιφάσεις καὶ τὰναντία ^ε ὑπάρχειν ὁρῶσιν ἐκ ταύτου ^ζ γινόμενα τὰναντία. Εἰ οὖν μὴ ἐνδέχεται ^η γενέσθαι τὸ μὴ ὄν, προὔπῃρχεν ὁμοίως τὸ πρῶγμα ^ι ἄμφω ὄν, ὥσπερ καὶ Ἀναξαγόρας μεμῖχθαι πᾶν ἐν παντί φησι καὶ Δημόκριτος· καὶ γὰρ οὗτος τὸ κενὸν καὶ τὸ πλήρες ὁμοίως καθ' ὅτι οὖν ὑπάρχειν μέρος, καίτοι τὸ μὲν ὄν τούτων εἶναι, τὸ δὲ μὴ ὄν.
- 6 Πρὸς μὲν ^κ οὖν τοὺς ἐκ τούτων ὑπολαμβάνοντας ἐροῦμεν ὅτι

ὅτι om. Ab. ^α αὐτοὺς ἄμφω Ab. ^α εἶναι post ἀνάγκη Ab. ^β πάντα εἶναι T. ^γ ἀληθεύουσι E.S.T. ^δ εἰσὶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς δ. οἱ τοιοῦτοι λόγοι Ab. ^ε ἀπαντας E.S.T. ^ς τ' om. Ab. ^ε ὑπάρξειν E.T. ^η γίνεσθαι Ab. ^ι post ἄμφω ὄν Ab. τουτέστιν ὄν καὶ μὴ ὄν. ^κ οὖν add. E.Ab.

τρόπον μὲν τινα ¹ ὁρθῶς λέγουσι, τρόπον δὲ τινα ἀγνοοῦσιν. Τὸ γὰρ ὃν λέγεται διχῶς, ὥστ' ἔστιν ὃν τρόπον ἐνδέχεται γίγνεσθαι τι ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, ἔστι δ' ^m ὃν οὐ, καὶ ἅμα τὸ αὐτὸ εἶναι ⁿ καὶ ὃν καὶ μὴ ὄν, ἀλλ' οὐ ^o κατὰ Ρ ταῦτ' ὃν δύναμι μὲν γὰρ ἐνδέχεται ἅμα ταῦτ' εἶναι τὰ ἐναντία, ἐντελεχεία δ' οὐ. Ἔτι δ' ἀξιόσομεν αὐτοὺς ὑπολαμβάνειν καὶ ἄλ-7 λην ^q τινὰ οὐσίαν εἶναι τῶν ὄντων, ἣ οὔτε κίνησις ὑπάρχει οὔτε φθορὰ οὔτε γένεσις τὸ παράπαν. Ὅμοιος δὲ καὶ ἡ περὶ τὰ φαινόμενα ἀλήθεια ἐνίοις ἐκ τῶν αἰσθητῶν ἐλήλυθεν. Τὸ μὲν γὰρ ἀληθὲς οὐ πλήθει κρίνεσθαι οἴονται προσήκειν ⁸ οὐδὲ ὀλιγότητι, τὸ δ' αὐτὸ τοῖς μὲν γλυκὺ γενομένοις ^r δοκεῖν εἶναι, τοῖς δὲ πικρόν· ὥστ' εἰ πάντες ἕκαμνον ἢ πάντες παρεφρόνουν, δύο δ' ἢ τρεῖς ὑγίαινον ἢ νοῦν εἶχον, δοκεῖν αὖ τούτους κάμνειν καὶ παραφρονεῖν, τοὺς δ' ἄλλους οὐ. Ἔτι ^s δὲ ⁹ πολλοῖς τῶν ^t ἄλλων ^v ζῶων τὰναντία ^w περὶ τῶν αὐτῶν φαίνεσθαι καὶ ἡμῖν, καὶ αὐτῷ δὲ ἐκάστῳ πρὸς αὐτὸν οὐ ταῦτα κατὰ τὴν αἴσθησιν αἰεὶ δοκεῖν. Ποῖα οὖν τούτων ^x ἀληθῆ ἢ ψευδῆ, ἀδελον· οὐθὲν γὰρ μάλλον τάδε ἢ τάδε ἀληθῆ, ἀλλ' ὁμοίως. Διὸ Δημόκριτός γέ φησιν ἦτοι οὐθὲν εἶναι ἀληθὲς ἢ ἡμῖν γ' ἀδελον. ^y Ὅλος δὲ διὰ τὸ ὑπολαμβάνειν φρόνησιν ¹⁰ μὲν τὴν αἴσθησιν, ταύτην δ' εἶναι ἀλλοιώσιν, τὸ φαινόμενον κατὰ τὴν αἴσθησιν ἐξ ἀνάγκης ἀληθὲς εἶναι φασιν· ἐκ τούτων γὰρ καὶ Ἐμπεδοκλῆς καὶ Δημόκριτος καὶ τῶν ἄλλων ὡς ἔπος εἰπεῖν ἕκαστος τοιαύταις δόξαις γεγέννηται ἐνοχοί. Καὶ ¹¹ γὰρ Ἐμπεδοκλῆς μεταβάλλοντας τὴν ἕξιν μεταβάλλειν φησὶ τὴν φρόνησιν·

πρὸς παρεὸν γὰρ μῆτις ^z ἐναύζεται ἀνθρώποισιν.

Καὶ ἐν ἑτέροις δὲ λέγει ὅτι

ὅσσον . . . ἄλλοιοι ^a μετέφυν, ^b τόσον ἄρ σφισιν αἰεὶ
καὶ τὸ φρονεῖν ἄλλοία παρίστατο.

¹ ἀληθῶς Γ. ^m ὄν] ὅπως Αβ. ⁿ καὶ ante ὄν add. Αβ. ^o κατὰ om. Αβ. Ρ αὐτὸ Τ. ^q τινὰ add. Αβ. ^r δοκεῖ E.S.T. ^s δὲ καὶ π. Αβ. ^t ἄλλων om. Αβ. ^v ζῶων ὑγαινοῦσι τάν. Αβ. Fb. ^w περὶ τῶν αὐτῶν add. Αβ. ^x ψευδῆ ἢ ἀληθῆ Γ. ^y ὁμοίως Αβ. ^z ἀέζεται S.Bb.Cb. ^a μετέφην S.T.Αβ. ^b τόσσον Ε.

12 Καὶ Παρμενίδης δὲ ἀποφαίνεται τὸν αὐτὸν τρόπον

ὡς γὰρ ^εἐκάστος ἄχει κρᾶσιν μελέων πολυκάμπτων,
^ετὼς νόος ἀνθρώποισι παρίσταται. . . . Τὸ γὰρ αὐτὸ
 ἔστιν ὅπερ φρονέει μελέων ^ιφύσις ἀνθρώποισιν
 καὶ πᾶσιν καὶ παντί· τὸ γὰρ πλέον ἐστὶ νόημα.

- 13 Ἀναξαγόρου δὲ ^εκαὶ ἀπόφθεγμα μνημονεύεται πρὸς τῶν
 ἐταίρων ^ητινάς, ὅτι τοιαυτ' αὐτοῖς ἔσται τὰ ὄντα οἷα ἂν
 14 ὑπολάβωσιν. Φασὶ δὲ καὶ τὸν Ὅμηρον ^ιταύτην ἔχοντα φαί-
 νεσθαι τὴν δόξαν, ὅτι ἐποίησε τὸν Ἑκτορα, ὡς ἐξέστη ὑπὸ
 τῆς πληγῆς, κείσθαι ἄλλοφρονέοντα, ὡς φρονούντας μὲν καὶ
 τοὺς παραφρονούντας ἀλλ' οὐ ταυτά. Δῆλον οὖν ὅτι, ^κεἰ
 ἀμφότεραι φρονήσεις, καὶ τὰ ὄντα ἅμα οὕτω τε καὶ οὐχ
 15 οὕτως ^ιἔχει. ^μἩ καὶ χαλεπώτατον τὸ συμβαῖνον ἐστίν·
 εἰ γὰρ οἱ μάλιστα τὸ ἐνδεχόμενον ἀληθὲς ἑωρακότες (οὗτοι
 δ' εἰσὶν οἱ μάλιστα ζητοῦντες αὐτὸ καὶ φιλοῦντες) οὗτοι τοι-
 αύτας ἔχουσι τὰς δόξας καὶ ταῦτα ἀποφαίνονται περὶ τῆς
 ἀληθείας, πῶς οὐκ ἄξιον ^νἀθυμῆσαι τοὺς φιλοσοφεῖν ἐγγχει-
 ροῦντας; Τὸ γὰρ τὰ ^οπετόμενα διώκειν τὸ ζητεῖν ἂν εἴη
 16 τὴν ἀλήθειαν. Αἷτιον δὲ τῆς δόξης τούτοις ὅτι περὶ τῶν
 ὄντων μὲν τὴν ἀλήθειαν ἐσκόπουν, τὰ δ' ὄντα ὑπέλαβον εἶναι
 τὰ αἰσθητὰ μόνον· ἐν δὲ τούτοις πολλὴ ἡ τοῦ ἀορίστου φύ-
 σις ἐνυπάρχει, καὶ ἡ τοῦ ὄντος οὕτως ὥσπερ εἶπομεν· διὸ εἰ-
 17 κότες μὲν λέγουσιν, οὐκ ἀληθὴ δὲ λέγουσιν. Οὕτω γὰρ
 ἀρμόττει μᾶλλον εἰπεῖν ἢ ὥσπερ Ἐπίχαρμος ^ρεἰς Ξενοφά-
 νην. Ἔτι δὲ πᾶσαν ὁρῶντες ταύτην κινουμένην τὴν φύσιν,
 κατὰ δὲ τοῦ μεταβάλλοντος οὐθὲν ἀληθεύμενον, περὶ γε τὸ
 18 ^απάντη πάντως μεταβάλλον οὐκ ἐνδέχεται ἀληθεύειν. Ἐκ
 γὰρ ταύτης τῆς ὑπολήψεως ἐξήνθησεν ἡ ἀκροτάτη δόξα τῶν
 εἰρημένων, ἡ τῶν φασκόντων ἡρακλειτίζειν, καὶ οἷαν Κρα-
 τυλὸς εἶχεν, ὃς τὸ τελευταῖον οὐθὲν ᾤετο ^ρδεῖν λέγειν ἀλλὰ

^ε ἐκάστω ^{Ab}, ἐκάστοι ^{S.Bb.Cb}. ^d ἔχη ^{S.Bb}. ^e ὡς ^E. ^f φύσις
 ἀνθρώποισιν ^{om.} ^{Ab}. ^ε καὶ ^{om.} ^T. ^η τινός ^{E.T.Ab}. ^ι τοιαύτην ^{S.T}.
^κ εἰ ^{om.} ^{Ab}. ^ι ἔχη ^E. ^μ ἦ] ἡ ^{T.Ab}. ^ν ἀθυμῆν ^E. ^ο πετόμενα ^E.
^ρ ἡ ξενοφάνης ^T. ^α πάντως πάντη ^{S.T}. ^ρ λέγειν δεῖν ^T.

τὸν δάκτυλον ἐκίνει μόνον, καὶ Ἡρακλείτῳ ἐπετίμα εἰπόντι
^α ὅτι δις τῷ αὐτῷ ποταμῷ οὐκ ἔστιν ἐμβῆναι· αὐτὸς γὰρ
 ᾤετο οὐδ' ἄπαξ. Ἡμεῖς δὲ καὶ πρὸς ^ι τοῦτον τὸν λόγον ¹⁹
 ἐροῦμεν ὅτι τὸ μὲν μεταβάλλον ὅτε μεταβάλλει ἔχει τινὰ
 αὐτοῖς ἀληθῆ λόγον μὴ οἶσθαι εἶναι. Καίτοι ἔστι γε ἀμ-
 φισβητήσιμον· τό τε γὰρ ἀποβάλλον ἔχει τι τοῦ ἀποβαλ-
 λομένου, καὶ τοῦ γιγνομένου ἤδη ἀνάγκη τι εἶναι. Ὅλως ^{τε} ²⁰
 εἰ φθείρεται, ὑπάρχει τι ὄν· καὶ εἰ γίγνεται, ἐξ οὗ γίγνεται
 καὶ ὑφ' οὗ γεννᾶται, ἀναγκαῖον εἶναι, καὶ τοῦτο μὴ ^ι εἶναι εἰς
 ἄπειρον. Ἀλλὰ ταῦτα παρέντες ἐκεῖνα ^ω λέγωμεν, ὅτι οὐ
 ταῦτόν ἐστι τὸ μεταβάλλειν κατὰ τὸ ποσὸν καὶ κατὰ τὸ
 ποιόν. Κατὰ μὲν οὖν τὸ ποσὸν ἔστω μὴ μένον· ἀλλὰ κατὰ ²¹
 τὸ εἶδος ἅπαντα γιγνώσκουμεν. Ἔτι δ' ἄξιον ἐπιτιμῆσαι
 τοῖς οὕτως ὑπολαμβάνουσιν, ὅτι καὶ αὐτῶν τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ
 τῶν ἐλαττόνων τὸν ἀριθμὸν ^ι ἰδόντες οὕτως ἔχοντα περὶ ὅλου
 τοῦ οὐρανοῦ ὁμοίως ἀπεφάνησαν. Ὁ γὰρ περὶ ἡμᾶς τοῦ ²²
 αἰσθητοῦ τόπος ἐν ^ι φθορᾷ καὶ γενέσει διατελεῖ μόνος ὢν·
 ἀλλ' οὗτος ^z οὐθέν ὡς εἰπεῖν ^α μόριον τοῦ παντός ἐστίν, ὥστε
 δικαιότερον ^β ἂν δι' ἐκεῖνα ^ε τούτων ἀπεψηφίσαντο ^δ ἢ διὰ
 ταῦτα ἐκείνων κατεψηφίσαντο. Ἔτι δὲ δῆλον ὅτι καὶ πρὸς
 τούτους ταῦτα τοῖς πάλαι λεχθεῖσιν ἐροῦμεν· ὅτι γὰρ ἔστιν
 ἀκίνητός τις φύσις δεικτέον αὐτοῖς καὶ πειστέον αὐτούς. Καί- ²³
 ται ^ο συμβαίνει γε τοῖς ἅμα φάσκουσιν εἶναι καὶ μὴ εἶναι
 ἡρεμεῖν μᾶλλον φάναι ^ι πάντα ἢ κινεῖσθαι· οὐ γὰρ ἔστιν εἰς
 ὃ τι ^ε μεταβάλλει· ἅπαντα γὰρ ὑπάρχει πᾶσιν. Περὶ δὲ
 τῆς ἀληθείας, ὡς οὐ πᾶν τὸ φαινόμενον ἀληθές, πρῶτον μὲν
^β γε ^ι ὅτι οὐδ' ἡ αἰσθησις ψευδὴς τοῦ ἰδίου ἐστίν, ἀλλ' ἡ φαν-
 τασία οὐ ταῦτόν τῇ αἰσθήσει. Εἴτ' ἄξιον θαυμάσαι εἰ τοῦτ' ²⁴
 ἀποροῦσι, πότερον τηλικαῦτα ἐστὶ τὰ μεγέθη καὶ τὰ χρώ-
 ματα τοιαῦτα οἷα τοῖς ἄποθεν φαίνεται ^κ ἢ οἷα τοῖς ἐγγύθεν,

^α ὅτι add. Ab. ^ι τούτων E. ^ι εἶναι] εἶναι codices. ^ω λέγωμεν S.
^z εἰδότες S.T. ^ι φθορᾷ E. ^z ὡς εἰπεῖν οὐδὲν Ab. ^α τοῦ παντός μόριον
 S.Bb.Cb. ^β ἂν] εἰ Ab. ^ε τούτων E.Ab. ^δ ἢ] ἢ E, εἰ Ab. ^ε γε συμ-
 βαίνει E.S.T. ^ι ἢ κινεῖσθαι πάντα Ab. ^ε μεταβάλλειν Ab. ^β γε add.
 Ab. ^ι ὅτι om. T.Ab. ^κ ἢ om. S.

καὶ ¹ πότερον οἶα τοῖς ^m ὑγιαίνουσιν ⁿ ἢ οἶα τοῖς ^o κάμνουσιν,
^p καὶ βαρύτερα πότερον ^q ἂ τοῖς ἀσθενοῦσιν ἢ ^q ἂ τοῖς ^r ἰσχύ-
 ουσιν, καὶ ἀληθῆ πότερον ^q ἂ τοῖς καθεύδουσιν ἢ ^q ἂ τοῖς
²⁵ ἐγρηγορόσιν. Ὅτι μὲν γὰρ ^t οὐκ οἶονταί γε, φανερόν
 οὐθεὶς γοῦν ^v ἐὰν ὑπολάβῃ νύκτωρ Ἀθήνησιν εἶναι ὧν ἐν Λι-
 βύῃ, πορεύεται εἰς τὸ ψδεῖον. Ἔτι δὲ περὶ τοῦ μέλλοντος,
 ὥσπερ καὶ Πλάτων λέγει, οὐ δήπου ὁμοίως κυρία ἡ τοῦ ἰα-
 τροῦ δόξα καὶ ἡ τοῦ ἀγνοοῦντος, οἷον περὶ τοῦ μέλλοντος
²⁶ ἔσσεσθαι ὑγιοῦς ἢ μὴ μέλλοντος. Ἔτι δὲ ἐπ' αὐτῶν τῶν αἰ-
 σθήσεων οὐχ ὁμοίως κυρία ἡ τοῦ ἀλλοτρίου καὶ ἰδίου ἢ τοῦ
 πλησίον καὶ τοῦ αὐτῆς, ἀλλὰ ^w περὶ μὲν χρώματος ὄψις, οὐ
 γεῦσις, περὶ δὲ χυμοῦ γεῦσις, ^x οὐκ ὄψις. ^y ὧν ἐκάστη ἐν τῷ
 αὐτῷ χρόνῳ περὶ τὸ αὐτὸ ^z οὐδὲ ποτέ φησιν ἅμα οὕτω καὶ
²⁷ οὐχ οὕτως ἔχειν. Ἀλλ' οὐδ' ἐν ἐτέρῳ χρόνῳ περὶ ^a γε τὸ
 πάθος ^b ἡμφισβήτησεν, ἀλλὰ περὶ τὸ ^b συμβέβηκε τὸ πά-
 θος. Λέγω ^d οἷον ὁ μὲν αὐτὸς οἶνος δόξειεν ἂν ἢ ^c μετα-
 βαλὼν ἢ τοῦ σώματος ^c μεταβαλόντος ὅτε μὲν εἶναι γλυκὺς
 ὅτε δὲ οὐ γλυκὺς· ἀλλ' οὐ τό ^d γε γλυκὺ οἶόν ἐστιν ὅταν
 ᾖ, οὐδεπώποτε ^e μετέβαλεν, ἀλλ' αἰεὶ ἀληθεύει περὶ αὐτοῦ, καὶ
²⁸ ἔστιν ἐξ ἀνάγκης τὸ ἐσόμενον γλυκὺ τοιοῦτον. Καίτοι τοῦτο
 ἀναιροῦσιν οἳ τοὶ λόγοι ^f ἅπαντες, ὥσπερ καὶ οὐσίαν μὴ
 εἶναι μηθενός, οὕτω μὴδ' ἐξ ἀνάγκης μηθέν· τὸ γὰρ ἀναγ-
 καῖον οὐκ ἐνδέχεται ἄλλως καὶ ἄλλως ἔχειν, ὥστ' εἴ τι ἔστιν
 ἐξ ἀνάγκης, οὐχ ^g ἔξει οὕτω τε καὶ οὐχ οὕτως. Ὅλως ^{τ'} εἰ
 πέρ ἐστι τὸ αἰσθητὸν μόνον, οὐθὲν ἂν εἴη μὴ ὄντων τῶν
²⁹ ἐμψύχων· αἰσθησις γὰρ οὐκ ἂν εἴη. Τὸ μὲν οὖν ^h μήτε τὰ
 αἰσθητὰ εἶναι μήτε τὰ αἰσθήματα ἴσως ἀληθές (τοῦ γὰρ αἰ-
 σθανομένου πάθος τοῦτό ἐστι), τὸ δὲ τὰ ὑποκείμενα μὴ εἶναι,

¹ πότερον ἢ οἶα T. ^m ἰσχύουσιν T. ⁿ ἢ om. S. ^o νοσοῦσι Ab.
^p καὶ β.—ισχύουσιν om. T. ^q ἂ Ab: ceteri οἶα. ^r ἰσχυροῖς Ab.
^s ἐγρηγόρων E. ^t οὐκ οἶόν τε Ab. ^v ἐὰν ὑπολάβῃ] ὑπολαβὼν Ab.
^w μὲν περὶ T. ^x οὐκ] ἀλλ' οὐκ E.S. ^y ὧν καὶ ἐκάστη Ab. ^z οὐδεπώ-
 ποτε Ab. ^a γε] δὲ Ab. ^b ἡμφισβήτησαν S. ^c μεταβάλλον et μετα-
 βάλλοντος Ab. ^d γε] τε T.Ab. ^e μεταβάλλει Ab. ^f πάντες Ab.
^g ἔξει om. T. ^h μηδὲ Ab, omisiss μοx μήτε τὰ αἰσθήματα.

ἃ ποιεῖ τὴν αἰσθησιν, καὶ ἄνευ αἰσθήσεως ¹ἀδύνατον. Οὐ γὰρ ³⁰
δὴ ἢ γ' αἰσθησις ^k αὐτῇ ἑαυτῆς ἐστίν, ἀλλ' ἐστὶ τι καὶ ἕτε-
ρον παρὰ τὴν αἰσθησιν, ὃ ἀνάγκη πρότερον εἶναι τῆς αἰσθή-
σεως· τὸ γὰρ κινεῖν τοῦ κινουμένου φύσει πρότερόν ἐστι· κἂν
εἰ ¹λέγεται πρὸς ^mἄλλα ⁿταῦτα, οὐθὲν ἦπτον.

Εἰσὶ δέ τινες οἱ ἀποροῦσι καὶ τῶν ταῦτα πεπεισμένων καὶ 6
τῶν τοὺς λόγους τούτους μόνον λεγόντων· ζητοῦσι γὰρ τίς
ὁ κρίνων τὸν ὑγιαίνοντα καὶ ὅλως τὸν περὶ ἕκαστα ^oκρι-
νούντα ὀρθῶς. Τὰ δὲ τοιαῦτα ἀπορήματα ὁμοιά ἐστι τῷ
ἀπορεῖν πότερον καθεύδομεν ἢ ἐγρηγόραμεν. Δύνανται ²
δ' αἱ ἀπορίαι ^pαἱ τοιαῦται πᾶσαι τὸ αὐτό· πάντων γὰρ
^qλόγον ἀξιούσιν ^rοὔτοι εἶναι· ἀρχὴν γὰρ ζητοῦσι, καὶ ταύ-
την δι' ἀποδείξεως λαμβάνειν, ἐπεὶ ^sὅτι γε ^tοὐ πεπεισμένοι
εἰσὶ, φανεροὶ εἰσιν ἐν ταῖς πράξεσιν. Ἄλλ' ὅπερ εἵπομεν,
τοῦτο αὐτῶν τὸ πάθος ἐστίν· λόγον γὰρ ζητοῦσιν ὧν οὐκ
ἐστὶ λόγος· ἀποδείξεως γὰρ ἀρχὴ οὐκ ἀπόδειξις ἐστίν. Οὐ- ³
τοι μὲν οὖν ῥαδίως ἂν τοῦτο πεισθεῖεν· ἐστὶ γὰρ οὐ χαλεπὸν
λαβεῖν. Οἱ δ' ἐν τῷ λόγῳ τὴν βίαν ^vμόνον ζητοῦντες ἀδύ-
νατον ζητοῦσιν· ^wἐναντία γὰρ εἰπεῖν ἀξιούσιν, εὐθὺς ἐναντία
λέγοντες. Εἰ δὲ μὴ ἐστὶ πάντα πρὸς τι, ἀλλ' ἐνιά ^xἐστὶ ⁴
καὶ αὐτὰ καθ' ^yαὐτά, οὐκ ἂν εἴη ^zπᾶν τὸ φαινόμενον ἀληθές·
τὸ γὰρ φαινόμενον τινὶ ἐστὶ φαινόμενον· ὥστε ὁ λέγων
ἅπαντα τὰ φαινόμενα ^aεἶναι ἀληθῆ, ἅπαντα ποιεῖ τὰ ὄντα
πρὸς τι. Διὸ καὶ φυλακτέον τοῖς τὴν βίαν ἐν τῷ λόγῳ ^{ζη-}
τοῦσιν, ἅμα δὲ καὶ ὑπέχειν λόγον ἀξιούσιν, ὅτι οὐ τὸ φαινό-
μενόν ἐστιν, ἀλλὰ τὸ φαινόμενον ^bφαίνεται καὶ ὅτε φαί-
νεται καὶ ^ηκαὶ ὥς. ^bἌν δ' ὑπέχωσι μὲν λόγον, μὴ οὕτω
δ' ὑπέχωσι, συμβήσεται ^cαὐτοῖς τὰναντία ταχὺ λέγειν. Ἐν- ⁶
δέχεται γὰρ ^dτῷ αὐτῷ κατὰ μὲν τὴν ὄψιν μέλι φαίνεσθαι,

ⁱ δυνατον Ab. ^k αὐτῇ E, om. Ab. ^l λέγεται S. ^m ἄλλα Ab.
ⁿ ταυτὰ Ab, ταῦτα αὐτὰ E.T. ^o κρίνοντα Ab. ^p αἱ τοιαῦται] αὐται Ab.
^q λόγων S. ^r εἶναι οὔτοι E.S. ^s ὅτι γε Ab: ceteri γε ὅτι. ^t πεπει-
σμένοι οὐκ Ab. ^v μόνον Ab. ^w ἐναντία γὰρ] ἐναντίον γὰρ S. ^x ἐστὶ
καὶ] εἰσὶ καὶ T. ^y ἐαυτά S.T. ^z ἅπαν E. ^a ἀληθῆ εἶναι T. ^b ἐὰν Ab.
^c ἐαυτοῖς idem. ^d τὸ αὐτὸ S.

^οτῇ δὲ γέυσει μή, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ^ιδυοῖν ὄντοι μὴ ^εταυτὰ
ἐκατέρω τῇ ὄψει, ^hἂν ὦσιν ^ιἀνόμοιαι, ἐπεὶ πρὸς γε τοὺς διὰ
τὰς πάλαι εἰρημένας αἰτίας τὸ φαινόμενον φάσκοντας ^kἀλη-
θεῖς εἶναι, καὶ διὰ τοῦτο πάνθ' ὁμοίως εἶναι ψευδῇ καὶ ἀληθῇ·
οὔτε γὰρ ἅπανσι ταυτὰ φαίνεσθαι οὔτε ^ιαὐτῷ ἀεὶ ταυτά,
^γἀλλὰ πολλάκις τὰναντία κατὰ τὸν αὐτὸν ^mχρόνον. ⁿἩ
μὲν γὰρ ἀφή δύο λέγει ἐν τῇ ^οἐπαλλάξει τῶν δακτύλων, ἡ
^δὄψις ἔν. Ἀλλ' οὔτε τῇ αὐτῇ γε καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ αἰ-
σθήσει καὶ ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ, ὥστε τοῦτ' ἂν
εἴη ἀληθές. Ἀλλ' ἴσως διὰ τοῦτ' ἀνάγκη ^qλέγειν τοῖς μὴ
^δἀπορίαν ἀλλὰ λόγου χάριν λέγουσιν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλη-
⁸θές τοῦτο, ἀλλὰ τούτῳ ἀληθές. Καὶ ὥσπερ δὴ πρότερον
εἴρηται, ἀνάγκη ^rκαὶ πρὸς τι ποιεῖν ἅπαντα καὶ πρὸς δόξαν
καὶ αἴσθησιν, ὥστ' οὔτε γέγονεν οὔτ' ἔσται οὐθὲν μηθενὸς
προδοξάσαντος. Εἰ δὲ γέγονεν ἡ ἔσται, δηλον ὅτι οὐκ ἂν
εἴη ἅπαντα πρὸς δόξαν. Ἔτι εἰ ἔν, πρὸς ἓν ^sἢ πρὸς ὀρι-
σμένον· καὶ εἰ ταυτὸ καὶ ἡμισυ καὶ ἴσον, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸ
⁹διπλάσιόν γε τὸ ἴσον. Πρὸς δὲ τὸ ^tδοξάζον εἰ ταυτὸ ἄν-
θρωπος καὶ τὸ δοξαζόμενον, οὐκ ^vἔσται ἄνθρωπος τὸ δοξά-
ζον, ἀλλὰ τὸ δοξαζόμενον. Εἰ ^wδ' ἕκαστον ἔσται πρὸς τὸ
¹⁰δοξάζον, ^xἄπειρα ἔσται τῷ εἶδει τὸ δοξάζον. Ὅτι μὲν οὖν
βεβαιοτάτη δόξα πασῶν τὸ μὴ εἶναι ἀληθεῖς ἅμα τὰς ἀντι-
κειμένας φάσεις, καὶ τί συμβαίνει τοῖς οὕτω λέγουσι, καὶ Ἰδιὰ
τί οὕτω λέγουσι, τοσαῦτα εἰρήσθω. Ἐπεὶ ^δἀδύνατον τὴν
ἀντίφασιν ἀληθεύεσθαι ^zἅμα κατὰ τοῦ αὐτοῦ, φανερόν ὅτι
¹¹οὐδὲ τὰναντία ἅμα ὑπάρχειν ἐνδέχεται τῷ αὐτῷ. Τῶν μὲν
γὰρ ἐναντίων θάτερον στέρησις ἔστιν οὐχ ^aἥττον, οὐσίας δὲ
στέρησις ἀπόφασίς ἔστιν ἀπὸ τινος ὀρισμένου γένους. Εἰ

^ο τῇ—φαίνεσθαι om. pr. S. ^ι δυοῖν T. ^ε ταυθ E. ^h ἂν E.T.
^ι ἀνόμοια T. ^k ἀληθεῖς, omisso εἶναι, S. ^ι ἐαντῷ Ab, ταυτῷ T. ^m λό-
γον T. ⁿ ἡ μὲν—οὔτε om. pr. S. ^ο ἀπαλλάξει Ab. ^p οὐ τί Ab.
^q λέγειν om. T. ^r καὶ ante πρὸς om. Ab. ^s ἢ] ἡ Ab. ^t δοξάζειν S.T.
^v ἔστιν E.S.T. ^w δὲ καθ' ἕκαστον Ab. ^x ἄπειρα] πρὸς ἄπειρα Ab.
^y διὰ τί] ἂν Ab. ^z ἅμα ἀληθεύεσθαι Ab. ^a ἥττον· οὐσίας στέρησις. ἡ δὲ
στέρησις ἀπ. Ab.

οὖν ἀδύνατον ἅμα καταφάναι καὶ ἀποφάναι ἀληθῶς, ἀδύνατον καὶ τάναντία ὑπάρχειν ἅμα, ἀλλ' ἢ πῇ ἄμφω, ἢ θάτερον ὅ μὲν πῇ θάτερον δὲ ἀπλῶς.

Ἄλλὰ μὴν οὐδὲ μεταξὺ ἀντιφάσεως ἐνδέχεται εἶναι οὐθέν, 7
ἀλλ' ἀνάγκη ἢ φάναι ἢ ἀποφάναι ^ε ἐν καθ' ἑνὸς ὁτιοῦν. Δῆ-
λον δὲ πρῶτον μὲν ὀρισταμένοις τί τὸ ἀληθές καὶ ψεύδος. Τὸ
μὲν γὰρ λέγειν τὸ ὄν μὴ εἶναι ἢ ^δ τὸ μὴ ὄν εἶναι ψεύδος, τὸ
δὲ ^ε τὸ ὄν εἶναι ^ε καὶ τὸ μὴ ὄν μὴ εἶναι ἀληθές, ὥστε ^ε καὶ ὁ
λέγων εἶναι ἢ ^h μὴ ἀληθεύσει ἢ ψεύσεται. Ἄλλ' οὔτε τὸ ²
ὄν ⁱ λέγεται μὴ εἶναι ἢ εἶναι οὔτε τὸ μὴ ὄν. Ἔτι ^κ ἤτοι ^l τὸ
μεταξὺ ^m ἔσται τῆς ἀντιφάσεως, ὥσπερ τὸ φαιδὸν μέλανος
καὶ λευκοῦ, ἢ ὡς τὸ μῆδέτερον ἀνθρώπου καὶ ἵππου. Εἰ μὲν
οὖν οὕτως, οὐκ ἂν μεταβάλλοι (ἐκ μὴ ἀγαθοῦ γὰρ εἰς ἀγαθὸν
μεταβάλλει, ἢ ἐκ τούτου εἰς μὴ ἀγαθόν)· νῦν δ' ⁿ ἀεὶ φαί-
νεται. Οὐ γάρ ἐστι μεταβολὴ ἀλλ' ἢ εἰς τὰ ἀντικείμενα ³
καὶ μεταξύ. Εἰ δ' ἔστι μεταξύ, καὶ οὕτως ^ο εἴη ἂν τις εἰς
λευκὸν οὐκ ἐκ ^p μὴ λευκοῦ γένεσις· νῦν δ' οὐχ ὁράται. Ἔτι
πᾶν τὸ διανοητὸν καὶ νοητὸν ἢ διάνοια ἢ κατάφησιν ἢ ἀπό-
φησιν· τοῦτο δ' ἐξ ὀρισμοῦ δῆλον ὅταν ^q ἀληθεύῃ ἢ ψεύδη-
ται. Ὅταν μὲν ὡδὶ συνθῇ φᾶσα ἢ ἀποφᾶσα, ἀληθεύει, ὅταν ⁴
δὲ ὡδί, ψεύδεται. Ἔτι παρὰ πάσας δεῖ εἶναι τὰς ἀντιφά-
σεις, εἰ μὴ λόγου ἕνεκα ^r λέγεται· ὥστε καὶ οὔτε ἀληθεύσει
τις οὔτ' οὐκ ἀληθεύσει. Καὶ παρὰ τὸ ὄν καὶ ^s τὸ μὴ ὄν
ἔσται, ὥστε καὶ παρὰ γένεσιν καὶ φθορὰν μεταβολὴ τις
ἔσται. Ἔτι ἐν ὅσοις ^t γένεσιν ἢ ἀπόφασιν τὸ ἐναντίον ἐπι-
φέρει, καὶ ἐν τούτοις ἔσται, οἷον ἐν ἀριθμοῖς οὔτε περιττὸς
οὔτε οὐ περιττὸς ἀριθμός. Ἄλλ' ἀδύνατον· ἐκ τοῦ ὀρισμοῦ
δὲ δῆλον. Ἔτι εἰς ἄπειρον βαδιεῖται, καὶ οὐ μόνον ἡμιόλια

^b μὲν om. Ab. ^c ἐν om. Ab. ^d τὸ μὴ ὄν] τοῦτο E.S.T. ^e τὸ post
δὲ om. E. ^f καὶ τὸ] τὸ δὲ E.T. ^ε καὶ ὁ] ἐκεῖνο Ab. ^h μὴ] μὴ εἶναι S.
ⁱ λέγει E. ^k ἤτοι] εἴ τι S. ^l τὸ post ἤτοι add. Ab. ^m ἔσται Ab.
ⁿ ἀεὶ om. Ab. ^ο εἴη ἂν τις] ἢ ἢ ἀντίφασιν Ab, et omisso ἢ F^b. ^p μὴ]
μὴ οὐ S.T. ^q ἀληθεύει ἢ ψεύδεται S. ^r λέγεται Ab. ^s τὸ ante μὴ
om. T. ^t γένεσις rc. T.

6^v τὰ ὄντα ἔσται ^v ἀλλὰ πλείω. Πάλιν γὰρ ἔσται ἀποφῆσαι τοῦτο πρὸς τὴν φάσιν καὶ τὴν ἀπόφασιν, καὶ τοῦτ' ἔσται τι· ἡ γὰρ οὐσία ^z ἐστὶ τις αὐτοῦ ἄλλη. Ἔτι ὅταν ἱερο-
 μένου ^z εἰ λευκόν ἐστὶν εἴπη ^z ὅτι οὐ, οὐθὲν ^b ἄλλο ^c ἀποπέ-
 7 φυκεν ἢ τὸ εἶναι· ἀπόφασις δὲ τὸ μὴ εἶναι. Ἐλήλυθε δ' ἐνίοις αὕτη ἡ δόξα ὥσπερ ^d καὶ ἄλλαι τῶν παραδόξων· ὅταν ὁ γὰρ λύνει μὴ δύνωνται λόγους ἐριστικούς, ἐνδόντες τῷ λόγῳ σύμφασιν ἀληθὲς εἶναι τὸ συλλογισθέν. Οἱ μὲν οὖν διὰ τοιαύτην αἰτίαν λέγουσιν, οἱ δὲ διὰ τὸ πάντων ἵζητεῖν λόγον. Ἀρχὴ δὲ πρὸς ἅπαντας τούτους ἐξ ὀρισμοῦ. Ὀρι-
 8 σμὸς δὲ γίνεται ἐκ τοῦ σημαίνειν τι ἀναγκαῖον ^z εἶναι αὐτούς· ὁ γὰρ λόγος, οὗ τὸ ὄνομα σημείον, ὀρισμὸς ^h γίνεται. Ἔοικε δ' ὁ μὲν Ἡρακλείτου λόγος, λέγων πάντα εἶναι καὶ μὴ εἶναι, ἅπαντα ἀληθῆ ποιεῖν, ὁ δ' Ἀναξαγόρου εἶναι τι μεταξὺ τῆς ἀντιφάσεως, ⁱ ὥστε πάντα ψευδῆ· ὅταν γὰρ μι-
 χθῇ, οὗτ' ἀγαθὸν οὗτ' οὐκ ἀγαθὸν τὸ μίγμα, ὥστ' οὐθὲν εἰπεῖν ἀληθές.

8 Διωρισμένων δὲ τούτων φανερόν ὅτι καὶ τὰ μοναχῶς λεγόμενα καὶ ^k τὰ κατὰ πάντων ἀδύνατον ὑπάρχειν, ὥσπερ τινὲς λέγουσιν, οἱ μὲν οὐθὲν φάσκοντες ἀληθὲς εἶναι (οὐθὲν γὰρ ^l κωλύειν φασὶν οὕτως ἅπαντα εἶναι ὥσπερ τὸ τὴν διά-
 2 μετρον σύμμετρον εἶναι), οἱ δὲ πάντ' ἀληθῆ. Σχεδὸν γὰρ ^m οὗτοι οἱ λόγοι οἱ αὐτοὶ ⁿ τῷ Ἡρακλείτῳ· ὁ γὰρ λέγων ὅτι πάντ' ἀληθῆ καὶ πάντα ψευδῆ, καὶ χωρὶς λέγει τῶν λόγων ἐκάτερον τούτων, ὥστ' εἴπερ ἀδύνατα ἐκεῖνα, καὶ ταῦτα ἀδύνατον εἶναι. Ἔτι δὲ φανερώς ἀντιφάσεις εἰσὶν ἅς οὐχ οἰόν τε ἅμα ἀληθεῖς εἶναι. Οὐδὲ ^o δὴ ψευδεῖς ^p πάσας· καί-
 3 τοι δόξειέ ^q γ' ἂν μᾶλλον ἐνδέχασθαι ἐκ τῶν εἰρημένων. Ἀλλὰ

^v τὰ ὄντα] ταῦτα Ab. ^w ἀλλὰ καὶ πλείω S.T. ^z ἔσται S. ^y ἐρω-
 μένου E. ^z εἰ om. Ab. ^a ὅτι om. T. ^b ἄλλο om. Ab. ^c ἀπέφηνεν S.
^d καὶ αἱ ἄλλαι E.S.T. ^e γὰρ om. Ab. ^f λόγον ζητεῖν E.S.T. ^g αὐτοὺς
 εἶναι T. ^h ἔσται Ab, γίνεται τοῦ πράγματος S. ⁱ ὥστε om. Ab. ^k τὰ
 om. E.T.Ab. ^l κωλύει Ab. ^m οὗτοι] αὐτοῖς E.S.T. ⁿ τῷ τοῦ Ἡρα-
 κλείδου Ab. ^o δὴ] δεῖ E. ^p πάσας om. T. ^q γ' om. S.Ab.

πρὸς ἅπαντας τοὺς τοιοῦτους λόγους αἰτεῖσθαι δεῖ, καθάπερ ἐλέχθη καὶ ἐν τοῖς ἐπάνω λόγοις, ^α οὐκ εἶναι τι ἢ μὴ εἶναι ἀλλὰ σημαίνειν τι, ὥστε ἐξ ὀρισμοῦ ^ι διαλεκτέον ^ν λαβόντας τί ^ω σημαίνει τὸ ψεῦδος ^κ ἢ τὸ ἀληθές. Εἰ δὲ μὴθὲν ἄλλο ^γ ἢ τὸ ἀληθές φάναι ἢ ^ζ ἀποφάναι ψεῦδός ἐστιν, ἀδύνατον πάντα ψευδῇ εἶναι· ἀνάγκη γὰρ τῆς ἀντιφάσεως θάτερον εἶναι μόριον ἀληθές. Ἔτι εἰ πᾶν ^α ἢ φάναι ^β ἢ ἀποφάναι ^ι ἀναγκαῖον, ἀδύνατον ἀμφοτέρω ψευδῇ εἶναι· θάτερον γὰρ ^ε μέρος τῆς ἀντιφάσεως ψεῦδός ἐστιν. Συμβαίνει δὴ καὶ τὸ θρυλλούμενον πᾶσι τοῖς τοιοῦτοις λόγοις, αὐτοὺς ἑαυτοὺς ἀναιρεῖν. Ὁ μὲν γὰρ πάντα ἀληθῇ λέγων καὶ ^δ τὸν ἐναντίον ^ε αὐτοῦ λόγον ἀληθῇ ποιεῖ, ὥστε τὸν ^ο αὐτοῦ οὐκ ἀληθῇ (ὁ γὰρ ἐναντίος ^ι οὗ φησιν αὐτὸν ἀληθῇ), ὁ δὲ πάντα ψευδῇ καὶ ^ε αὐτὸς ^β αὐτόν. Ἐὰν δ' ἐξαιρῶνται ὁ μὲν τὸν ἐναντίον ὡς ^δ ^ι οὐκ ἀληθὴς ^κ μόνος ἐστίν, ὁ δὲ τὸν ^λ αὐτὸς ^μ αὐτοῦ ὡς ^ν οὐ ψευδὴς, οὐθὲν ἦττον ^ο ἀπείρους συμβαίνει αὐτοῖς αἰτεῖσθαι λόγους ἀληθεῖς καὶ ψευδεῖς· ὁ γὰρ λέγων τὸν ἀληθῇ λόγον ^ρ ἀληθῇ ἀληθής, τοῦτο δ' εἰς ἄπειρον βαδιεῖται. Φανερόν δ' ^γ ὅτι οὐδ' οἱ πάντα ἡρεμεῖν λέγοντες ἀληθῇ λέγουσιν, οὐδ' οἱ πάντα κινεῖσθαι. Εἰ μὲν γὰρ ἡρεμεῖ ^q πάντα, αἰεὶ ταυτὰ ἀληθῇ καὶ ψευδῇ ἔσται, φαίνεται δὲ τοῦτο μεταβάλλον· ὁ γὰρ λέγων ποτὲ αὐτὸς οὐκ ἦν καὶ πάλιν οὐκ ἔσται. Εἰ δὲ πάντα κινεῖται, οὐθὲν ἔσται ἀληθές· πάντα ἄρα ψευδῇ. Ἀλλὰ δέδεικται ὅτι ἀδύνατον. Ἔτι ^ρ τὸ ὃν ἀνάγκη μεταβάλλειν· ^ε ἕκ τινος γὰρ ^ε εἰς τι ἢ μεταβολή. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ πάντα ἡρεμεῖ ἢ κινεῖται, ποτὲ ^ι δέ, αἰεὶ δ' οὐθὲν· ἔστι γὰρ ^ν τι

^ρ πάντας Ab. ^α οὐχὶ E.S.T. ^ι δεῖ λεκτέον T. ^ν λαβόντα Ab. ^ω σημαίνειν T. ^κ ἢ] καὶ Bb. ^γ ἢ ante τὸ om. Ab. ^ζ ἀποφάναι om. Cb. ^α ἢ φάναι om. T. ^β ἢ ἀποφάναι om. Cb. ^ε μόριον Ab. ^δ τὸ Ab. ^ε ἑαυτοῦ οὐκ S.T. ^ι οὗ φησιν εἶναι αὐτὸν ἀληθῇ T, ὃν φησιν αὐτὸς εἶναι ἀληθῇ ἐκεῖνός φησι μὴ εἶναι ἀληθῇ Ab. ^ε αὐτοῖς S. ^β αὐτόν Ab. ^ι οὐκ om. T. ^κ ἐστίν om. Ab. ^λ αὐτὸς] αὐτὸν codices. ^μ αὐτοῦ om. Ab. ^ν οὐ om. T. ^ο ἀπείρου Ab. ^ρ ἀληθῇ om. Ab. ^q πάντα καὶ αἰεὶ Ab. ^ρ ἀνάγκη τὸ ὃν E.S.T. ^ε εἰς τι] ἐστίν Ab. ^ι δέ add. E.Ab. ^ν τι εἰς T, τιν' δ Ab.

45 δῆλον ὅτι ἄτερος ἦττον, ὥστε μᾶλλον ἀληθεύει. Εἰ οὖν τὸ μᾶλλον ἐγγύτερον, εἴη γε ἂν ὅτι ἀληθές οὐ ἐγγύτερον τὸ μᾶλλον ἀληθές. Καὶ εἰ μὴ ἔστιν, ἀλλ' ἤδη γέ τι ἐστὶ βεβαιότερον καὶ ἀληθινώτερον, καὶ τοῦ λόγου ἀπηλλαγμένοι ἂν εἴμεν τοῦ ἀκράτου καὶ κωλύντος τι τῇ διανοίᾳ ὀρίσαι.

- 5 Ἔστι δ' ἀπὸ τῆς αὐτῆς δόξης καὶ ὁ Πρωταγόρου λόγος, καὶ ἀνάγκη ὁμοίως ἄμφω αὐτοὺς ἢ εἶναι ἢ μὴ εἶναι. Εἴτε γὰρ τὰ δοκοῦντα πάντα ἐστὶν ἀληθῆ καὶ τὰ φαινόμενα, ἀνάγκη πάντα ἅμα ἀληθῆ καὶ ψευδῆ ἂ εἶναι. Πολλοὶ γὰρ τάναντία ὑπολαμβάνουσιν ἀλλήλοις, καὶ τοὺς μὴ ταῦτα δοξάζοντας ἑαυτοῖς διεψεύσθαι νομίζουσιν ὥστ' ἀνάγκη τὸ αὐτὸ
2 εἶναι τε καὶ μὴ εἶναι. Καὶ εἰ τοῦτ' ἐστίν, ἀνάγκη τὰ δοκοῦντα ὅτι εἶναι πάντ' ἀληθῆ· τὰ ἀντικείμενα γὰρ δοξάζουσιν ἀλλήλοις οἱ διεψευσμένοι καὶ ἀληθεύοντες. Εἰ οὖν ἔχει τὰ ὄντα οὕτως, ὅτι ἀληθεύουσιν πάντες. Ὅτι μὲν οὖν ἀπὸ τῆς αὐτῆς εἰσὶ διανοίας ἀμφοτέροι οἱ λόγοι, δῆλον. Ἔστι δ' οὐχ ὁ αὐτὸς τρόπος πρὸς πάντας τῆς ἐντεύξεως· οἱ μὲν γὰρ
3 πειθοῦς δέονται, οἱ δὲ βίας. Ὅσοι μὲν γὰρ ἐκ τοῦ ἀπορῆσαι ὑπέλαβον οὕτως, τούτων εὐτάτος ἡ ἄγνοια· οὐ γὰρ πρὸς τὸν λόγον ἀλλὰ πρὸς τὴν διάνοιαν ἢ ἀπάντησις αὐτῶν· ὅσοι δὲ λόγου χάριν λέγουσι, τούτων δ' ἑλεγχος ἴσσις τοῦ ἴτ' ἐν
4 τῇ φωνῇ λόγου καὶ τοῦ ἐν τοῖς ὀνόμασιν. Ἐλήλυθε δὲ τοῖς διαποροῦσιν αὕτη ἡ δόξα ἐκ τῶν αἰσθητῶν, ἡ μὲν τοῦ ἅμα τὰς ἀντιφάσεις καὶ τάναντία ὑπάρχειν ὁρῶσιν ἐκ ταύτου
5 γινόμενα τάναντία. Εἰ οὖν μὴ ἐνδέχεται ὅτι γενέσθαι τὸ μὴ ὄν, προὔπηρχεν ὁμοίως τὸ πρᾶγμα ἄμφω ὄν, ὥσπερ καὶ Ἀναξαγόρας μεμίχθαι πᾶν ἐν παντί φησι καὶ Δημόκριτος· καὶ γὰρ οὗτος τὸ κενὸν καὶ τὸ πλήρες ὁμοίως καθ' ὅτι οὐκ ὑπάρχειν μέρος, καίτοι τὸ μὲν ὄν τούτων εἶναι, τὸ δὲ μὴ ὄν.
6 Πρὸς μὲν οὖν τοὺς ἐκ τούτων ὑπολαμβάνοντας ἐροῦμεν ὅτι

ὅτι om. A^b. ² αὐτοὺς ἄμφω A^b. ³ εἶναι post ἀνάγκη A^b. ⁴ πάντα εἶναι T. ⁵ ἀληθεύουσιν E.S.T. ⁶ εἰσὶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς δ. οἱ τοιοῦτοι λόγοι A^b. ⁷ ἀπαντας E.S.T. ⁸ ἴτ' om. A^b. ⁹ ὑπάρξειν E.T. ¹⁰ γίνεσθαι A^b. ¹¹ post ἄμφω ὄν A^b. ¹² τουτέστιν ὄν καὶ μὴ ὄν. ¹³ οὖν add. E.A^b.

τρόπον μὲν τινα ¹ ὀρθῶς λέγουσι, τρόπον δὲ τινα ἀγνοοῦσιν. Τὸ γὰρ ὃν λέγεται διχῶς, ὥστ' ἔστιν ὃν τρόπον ἐνδέχεται γίγνεσθαι τι ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, ἔστι δ' ^m ὃν οὐ, καὶ ἅμα τὸ αὐτὸ εἶναι ⁿ καὶ ὃν καὶ μὴ ὄν, ἀλλ' οὐ ^o κατὰ ^p ταῦτ' ὃν δύναμει μὲν γὰρ ἐνδέχεται ἅμα ταῦτ' εἶναι τὰ ἐναντία, ἐντελεχεῖα δ' οὐ. Ἔτι δ' ἀξιόσομεν αὐτοὺς ὑπολαμβάνειν καὶ ἄλη-
λην ^q τινὰ οὐσίαν εἶναι τῶν ὄντων, ἥ οὔτε κίνησις ὑπάρχει οὔτε φθορὰ οὔτε γένεσις τὸ παράπαν. Ὅμοιος δὲ καὶ ἡ περὶ τὰ φαινόμενα ἀλήθεια ἐνίοις ἐκ τῶν αἰσθητῶν ἐλήλυθεν. Τὸ μὲν γὰρ ἀληθές οὐ πλήθει κρίνεσθαι οἴονται προσήκειν ⁸ οὐδὲ ὀλιγότῃ, τὸ δ' αὐτὸ τοῖς μὲν γλυκὺ γενομένοις ^r δοκεῖν εἶναι, τοῖς δὲ πικρόν· ὥστ' εἰ πάντες ἔκαμνον ἢ πάντες παρεφρόνουν, δύο δ' ἢ τρεῖς ὑγίαινον ἢ νοῦν εἶχον, δοκεῖν ἂν τούτους κάμνειν καὶ παραφρονεῖν, τοὺς δ' ἄλλους οὐ. Ἔτι ^s δὲ ⁹ πολλοῖς τῶν ^t ἄλλων ^v ζώων τὰναντία ^w περὶ τῶν αὐτῶν φαίνεσθαι καὶ ἡμῖν, καὶ αὐτῷ δὲ ἐκάστῳ πρὸς αὐτὸν οὐ ταῦτ' αὐτὰ κατὰ τὴν αἴσθησιν αἰεὶ δοκεῖν. Ποία οὖν τούτων ^x ἀληθὴ ἢ ψευδῆ, ἄδηλον· οὐθὲν γὰρ μᾶλλον τάδε ἢ τάδε ἀληθῆ, ἀλλ' ὁμοίως. Διὸ Δημόκριτός γε φησιν ἥτοι οὐθὲν εἶναι ἀληθές ἢ ἡμῖν γ' ἄδηλον. ^y Ὅλως δὲ διὰ τὸ ὑπολαμβάνειν φρόνησιν ¹⁰ μὲν τὴν αἴσθησιν, ταύτην δ' εἶναι ἀλλοίωσιν, τὸ φαινόμενον κατὰ τὴν αἴσθησιν ἐξ ἀνάγκης ἀληθές εἶναι φασιν· ἐκ τούτων γὰρ καὶ Ἐμπεδοκλῆς καὶ Δημόκριτος καὶ τῶν ἄλλων ὡς ἔπος εἰπεῖν ἕκαστος τοιαύταις δόξαις γεγέννηται ἔνοχοι. Καὶ ¹¹ γὰρ Ἐμπεδοκλῆς μεταβάλλοντας τὴν ἔξιν μεταβάλλειν φησὶ τὴν φρόνησιν·

πρὸς παρεὸν γὰρ μῆτις ^z ἐναύζεται ἀνθρώποιςιν.

Καὶ ἐν ἐτέροις δὲ λέγει ὅτι

ὅσσον . . . ἄλλοιοι ^a μετέφυν, ^b τόσον ἄρ σφισιν αἰεὶ
καὶ τὸ φρονεῖν ἄλλοῖα παρίστατο.

¹ ἀληθῶς T. ^m ὃν] ὅπως Ab. ⁿ καὶ ante ὃν add. Ab. ^o κατὰ om. Ab. ^p αὐτὸ T. ^q τινὰ add. Ab. ^r δοκεῖ E.S.T. ^s δὲ καὶ π. Ab. ^t ἄλλων om. Ab. ^v ζώων ὑγίαινουσι τάν. Ab.Fb. ^w περὶ τῶν αὐτῶν add. Ab. ^x ψευδῆ ἢ ἀληθῆ T. ^y ὁμοίως Ab. ^z ἀέζεται S.Bb.Cb. ^a μετέφην S.T.Ab. ^b τόσσον E.

12 Καὶ Παρμενίδης δὲ ἀποφαίνεται τὸν αὐτὸν τρόπον

ὡς γὰρ ^εἕκαστος ^δἔχει κρᾶσιν μελέων πολυκάμπτων,
^ετὸς νόος ἀνθρώποισι παρίσταται. . . . Τὸ γὰρ αὐτὸ
 ἔστιν ὅπερ φρονέει μελέων ^ιφύσις ἀνθρώποισιν
 καὶ πᾶσιν καὶ παντί· τὸ γὰρ πλεόν ἐστὶ νόημα.

13 Ἀναξαγόρου δὲ ^ε καὶ ἀπόφθεγμα μνημονεύεται πρὸς τῶν
 ἐταίρων ^ητινάς, ὅτι τοιαῦτ' αὐτοῖς ἔσται τὰ ὄντα οἷα ἂν

14 ὑπολάβωσιν. Φασὶ δὲ καὶ τὸν Ὅμηρον ^ιταύτην ἔχοντα φαί-
 νεσθαι τὴν δόξαν, ὅτι ἐποίησε τὸν Ἑκτορα, ὡς ἐξέστη ὑπὸ
 τῆς πληγῆς, κεῖσθαι ἄλλοφρονέοντα, ὡς φρονούντας μὲν καὶ
 τοὺς παραφρονούντας ἀλλ' οὐ ταῦτά. Δῆλον οὖν ὅτι, ^κεὶ
 ἀμφοτέραι φρονήσεις, καὶ τὰ ὄντα ἅμα οὕτω τε καὶ οὐχ

15 οὕτως ^λἔχει. ^μἩ καὶ χαλεπώτατον τὸ συμβαῖνον ἐστίν·
 εἰ γὰρ οἱ μάλιστα τὸ ἐνδεχόμενον ἀληθὲς ἑωρακότες (οὗτοι
 δ' εἰσὶν οἱ μάλιστα ζητοῦντες αὐτὸ καὶ φιλοῦντες) οὗτοι τοι-
 αύτας ἔχουσι τὰς δόξας καὶ ταῦτα ἀποφαίνονται περὶ τῆς
 ἀληθείας, πῶς οὐκ ἄξιον ^νἀθυμῆσαι τοὺς φιλοσοφεῖν ἐγγχει-
 ροῦντας; Τὸ γὰρ τὰ ^οπετόμενα διώκειν τὸ ζητεῖν ἂν εἴη

16 τὴν ἀλήθειαν. Αἷτιον δὲ τῆς δόξης τούτοις ὅτι περὶ τῶν
 ὄντων μὲν τὴν ἀλήθειαν ἐσκόπουν, τὰ δ' ὄντα ὑπέλαβον εἶναι
 τὰ αἰσθητὰ μόνον· ἐν δὲ τούτοις πολλὴ ἡ τοῦ ἀορίστου φύ-
 σις ἐνυπάρχει, καὶ ἡ τοῦ ὄντος οὕτως ὥσπερ εἵπομεν· διὸ εἰ-
 17 κότως μὲν λέγουσιν, οὐκ ἀληθὴ δὲ λέγουσιν. Οὕτω γὰρ
 ἀρμόττει μᾶλλον εἰπεῖν ἢ ὥσπερ Ἐπίχαρμος ^ρεἰς Ξενοφά-
 νην. Ἔτι δὲ πᾶσαν ὁρῶντες ταύτην κινουμένην τὴν φύσιν,
 κατὰ δὲ τοῦ μεταβάλλοντος οὐθέν ἀληθεύονον, περὶ γε τὸ

18 ^απάντη πάντως μεταβάλλον οὐκ ἐνδέχασθαι ἀληθεύειν. Ἐκ
 γὰρ ταύτης τῆς ὑπολήψεως ἐξήνθησεν ἡ ἀκροτάτη δόξα τῶν
 εἰρημένων, ἡ τῶν φασκόντων ἡρακλειτίζειν, καὶ οἷαν Κρα-
 τυλὸς εἶχεν, ὅς τὸ τελευταῖον οὐθέν ᾤετο ^ρδεῖν λέγειν ἀλλὰ

^ε ἐκάστω A^b, ἐκάστοι' S.^bB^b.C^b. ^δ ἔχη S.^bB^b. ^ε ὡς E. ^ι φύσις
 ἀνθρώποισιν om. A^b. ^ε καὶ om. T. ^η τινός E.T.A^b. ^ι τοιαύτην S.T.
^κ εἰ om. A^b. ^λ ἔχη E. ^μ ἦ] ἡ T.A^b. ^ν ἀθυμῆν E. ^ο πετόμενα E.
^ρ ἡ ξενοφάνης T. ^α πάντως πάντη S.T. ^ρ λέγειν δεῖν T.

τὸν δάκτυλον ἐκίνει μόνον, καὶ Ἡρακλείτῳ ἐπετίμα εἰπόντι
^α ὅτι δις τῷ αὐτῷ ποταμῷ οὐκ ἔστιν ἐμβῆναι· αὐτὸς γὰρ
 ᾤετο οὐδ' ἄπαξ. Ἡμεῖς δὲ καὶ πρὸς ^ι τοῦτον τὸν λόγον ¹⁹
 ἐροῦμεν ὅτι τὸ μὲν μεταβάλλον ὅτε μεταβάλλει ἔχει τινὰ
 αὐτοῖς ἀληθῆ λόγον μὴ οἶσθαι εἶναι. Καίτοι ἔστι γε ἀμ-
 φισβητήσιμον· τό τε γὰρ ἀποβάλλον ἔχει τι τοῦ ἀποβαλ-
 λομένου, καὶ τοῦ γυγνομένου ἥδη ἀνάγκη τι εἶναι. Ὅλως ^{τε} ²⁰
 εἰ φθείρεται, ὑπάρξει τι ὄν· καὶ εἰ γίγνεται, ἐξ οὗ γίγνεται
 καὶ ὑφ' οὗ γεννᾶται, ἀναγκαῖον εἶναι, καὶ τοῦτο μὴ ^ι εἶναι εἰς
 ἄπειρον. Ἀλλὰ ταῦτα παρέντες ἐκεῖνα ^ω λέγωμεν, ὅτι οὐ
 ταῦτόν ἐστι τὸ μεταβάλλειν κατὰ τὸ ποσὸν καὶ κατὰ τὸ
 ποιόν. Κατὰ μὲν οὖν τὸ ποσὸν ἔστω μὴ μένον· ἀλλὰ κατὰ ²¹
 τὸ εἶδος ἅπαντα γιγνώσκουμεν. Ἔτι δ' ἄξιον ἐπιτιμῆσαι
 τοῖς οὕτως ὑπολαμβάνουσιν, ὅτι καὶ αὐτῶν τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ
 τῶν ἐλαττόνων τὸν ἀριθμὸν ^ι ἰδόντες οὕτως ἔχοντα περὶ ὅλου
 τοῦ οὐρανοῦ ὁμοίως ἀπεφάναντο. Ὁ γὰρ περὶ ἡμᾶς τοῦ ²²
 αἰσθητοῦ τόπος ἐν Ὑφθορᾷ καὶ γενέσκει διατελεῖ μόνος ὢν·
 ἀλλ' οὗτος ^z οὐθέν ὡς εἰπεῖν ^α μόριον τοῦ παντός ἐστιν, ὥστε
 δικαιότερον ^β ἂν δι' ἐκεῖνα ^ς τούτων ἀπεψηφίσαντο ^δ ἢ διὰ
 ταῦτα ἐκείνων κατεψηφίσαντο. Ἔτι δὲ δῆλον ὅτι καὶ πρὸς
 τούτους ταῦτα τοῖς πάλαι λεχθεῖσιν ἐροῦμεν· ὅτι γὰρ ἔστιν
 ἀκίνητός τις φύσις δεικτέον αὐτοῖς καὶ πειστέον αὐτούς. Καί- ²³
 τοι ^ο συμβαίνει γε τοῖς ἅμα φάσκουσιν εἶναι καὶ μὴ εἶναι
 ἡρεμεῖν μᾶλλον φάναι ^ι πάντα ἢ κινεῖσθαι· οὐ γὰρ ἔστιν εἰς
 ὃ τι ^ς μεταβάλλει· ἅπαντα γὰρ ὑπάρχει πᾶσιν. Περὶ δὲ
 τῆς ἀληθείας, ὡς οὐ πᾶν τὸ φαινόμενον ἀληθές, πρῶτον μὲν
^β γε ^ι ὅτι οὐδ' ἡ αἰσθησις ψευδὴς τοῦ ἰδίου ἐστίν, ἀλλ' ἡ φαν-
 τασία οὐ ταῦτόν τῇ αἰσθήσει. Εἰτ' ἄξιον θαυμάσαι εἰ τοῦτ' ²⁴
 ἀποροῦσι, πότερον τηλικαῦτα ἐστι τὰ μεγέθη καὶ τὰ χρώ-
 ματα τοιαῦτα οἷα τοῖς ἄποθεν φαίνεται ^κ ἢ οἷα τοῖς ἐγγύθεν,

^α ὅτι add. Ab. ^ι τούτων E. ^ν εἶναι] εἶναι codices. ^ω λέγωμεν S.
^κ εἰδότες S.T. ^γ φορᾷ E. ^z ὡς εἰπεῖν οὐδὲν Ab. ^α τοῦ παντός μόριον
 S.Bb.Cb. ^β ἂν] εἰ Ab. ^ς τούτων E.Ab. ^δ ἢ] ἢ E, εἰ Ab. ^ο γε συμ-
 βαίνει E.S.T. ^ι ἢ κινεῖσθαι πάντα Ab. ^ς μεταβάλλειν Ab. ^β γε add.
 Ab. ^ι ὅτι om. T.Ab. ^κ ἢ om. S.

καὶ ¹ πότερον οἶα τοῖς ^m ὑγαιίνουσιν ⁿ ἢ οἶα τοῖς ^o κάμνουσιν,
 P καὶ βαρύτερα πότερον ^q ἢ τοῖς ἀσθενοῦσιν ἢ ^q ἢ τοῖς ^r ἰσχύ-
 ουσιν, καὶ ἀληθῇ πότερον ^q ἢ τοῖς καθεύδουσιν ἢ ^q ἢ τοῖς
 25 ^a ἐγρηγορόσιν. Ὅτι μὲν γὰρ ^t οὐκ οἶονται γε, φανερόν
 οὐθεὶς γοῦν ^v ἐὰν ὑπολάβῃ νύκτωρ Ἀθήνησιν εἶναι ὧν ἐν Λι-
 βύῃ, πορεύεται εἰς τὸ ῥεῖον. Ἔτι δὲ περὶ τοῦ μέλλοντος,
 ὥσπερ καὶ Πλάτων λέγει, οὐ δήπου ὁμοίως κυρία ἡ τοῦ ἰα-
 τροῦ δόξα καὶ ἡ τοῦ ἀγνοοῦντος, οἷον περὶ τοῦ μέλλοντος
 26 ἔσσεσθαι ὑγιούς ἢ μὴ μέλλοντος. Ἔτι δὲ ἐπ' αὐτῶν τῶν αἰ-
 σθήσεων οὐχ ὁμοίως κυρία ἡ τοῦ ἀλλοτρίου καὶ ἰδίου ἢ τοῦ
 πλησίον καὶ τοῦ αὐτῆς, ἀλλὰ ^w περὶ μὲν χρώματος ὄψις, οὐ
 γεῦσις, περὶ δὲ χυμοῦ γεῦσις, ^x οὐκ ὄψις. ^y ὧν ἐκάστη ἐν τῷ
 αὐτῷ χρόνῳ περὶ τὸ αὐτὸ ^z οὐδέ ποτέ φησιν ἅμα οὕτω καὶ
 27 οὐχ οὕτως ἔχειν. Ἀλλ' οὐδ' ἐν ἐτέρῳ χρόνῳ περὶ ^a γε τὸ
 πάθος ^b ἡμφισβήτησεν, ἀλλὰ περὶ τὸ ^φ συμβέβηκε τὸ πά-
 θος. Λέγω ^θ οἷον ὁ μὲν αὐτὸς οἶνος δόξειεν ἂν ἢ ^c μετα-
 βαλὼν ἢ τοῦ σώματος ^c μεταβαλόντος ὅτε μὲν εἶναι γλυκὺς
 ὅτε δὲ οὐ γλυκὺς· ἀλλ' οὐ τό ^d γε γλυκὺ οἶόν ἐστιν ὅταν
 ἦ, οὐδεπώποτε ^e μετέβαλεν, ἀλλ' αἰεὶ ἀληθεύει περὶ αὐτοῦ, καὶ
 28 ἔστιν ἐξ ἀνάγκης τὸ ἐσόμενον γλυκὺ τοιοῦτον. Καίτοι τοῦτο
 ἀναιροῦσιν οὗτοι οἱ λόγοι ^f ἅπαντες, ὥσπερ καὶ οὐσίαν μὴ
 εἶναι μηθενός, οὕτω μὴδ' ἐξ ἀνάγκης μηθέν· τὸ γὰρ ἀναγ-
 καῖον οὐκ ἐνδέχεται ἄλλως καὶ ἄλλως ἔχειν, ὥστ' εἴ τι ἔστιν
 ἐξ ἀνάγκης, οὐχ ^g ἔξει οὕτω τε καὶ οὐχ οὕτως. Ὅλως τ' εἴ
 πέρ ἐστι τὸ αἰσθητὸν μόνον, οὐθὲν ἂν εἴη μὴ ὄντων τῶν
 29 ἐμψύχων· αἰσθησις γὰρ οὐκ ἂν εἴη. Τὸ μὲν οὖν ^h μήτε τὰ
 αἰσθητὰ εἶναι μήτε τὰ αἰσθήματα ἴσως ἀληθές (τοῦ γὰρ αἰ-
 σθανομένου πάθος τοῦτό ἐστι), τὸ δὲ τὰ ὑποκείμενα μὴ εἶναι,

¹ πότερον ἢ οἶα T. ^m ἰσχύουσιν T. ⁿ ἢ om. S. ^o νοσοῦσι Ab.
 P καὶ β.—ισχύουσιν om. T. ^q ἢ Ab: ceteri οἶα. ^r ἰσχυροῖς Ab.
^a ἐγρηγόρων E. ^t οὐχ οἶον τε Ab. ^v ἐὰν ὑπολάβῃ] ὑπολαβὼν Ab.
^w μὲν περὶ T. ^x οὐκ] ἀλλ' οὐκ E.S. ^y ὧν καὶ ἐκάστη Ab. ^z οὐδεπώ-
 ποτε Ab. ^a γε] δὲ Ab. ^b ἡμφισβήτησαν S. ^c μεταβάλλων et μετα-
 βάλλοντος Ab. ^d γε] τε T.Ab. ^e μεταβάλλει Ab. ^f πάντες Ab.
^g ἔξει om. T. ^h μὴδὲ Ab, omissis μοχ μήτε τὰ αἰσθήματα.

ἂ ποιεῖ τὴν αἴσθησιν, καὶ ἄνευ αἰσθήσεως ¹ ἀδύνατον. Οὐ γὰρ ³⁰
 δὴ ἢ γ' αἰσθησις ^k αὐτὴ ἐαυτῆς ἐστίν, ἀλλ' ἐστὶ τι καὶ ἕτε-
 ρον παρὰ τὴν αἴσθησιν, ὃ ἀνάγκη πρότερον εἶναι τῆς αἰσθή-
 σεως· τὸ γὰρ κινεῖν τοῦ κινουμένου φύσει πρότερόν ἐστι· κἂν
 εἰ ¹ λέγεται πρὸς ^m ἄλλα ⁿ ταῦτα, οὐθὲν ἤττον.

Εἰσὶ δέ τινες οἱ ἀποροῦσι καὶ τῶν ταῦτα πεπεισμένων καὶ ⁶
 τῶν τοὺς λόγους τούτους μόνον λεγόντων· ζητοῦσι γὰρ τίς
 ὁ κρίνων τὸν ὑγαιίνοντα καὶ ὅλως τὸν περὶ ἕκαστα ^o κρι-
 νούντα ὀρθῶς. Τὰ δὲ τοιαῦτα ἀπορήματα ὁμοίᾳ ἐστὶ τῷ
 ἀπορεῖν πρότερον καθεύδομεν ἢ ἐγρηγόραμεν. Δύνανται ¹
 δ' αἱ ἀπορίαι ^p αἱ τοιαῦται πᾶσαι τὸ αὐτό· πάντων γὰρ
^q λόγον ἀξιούσιν ^r οὗτοι εἶναι· ἀρχὴν γὰρ ζητοῦσι, καὶ ταύ-
 την δι' ἀποδείξεως λαμβάνειν, ἐπεὶ ^s ὅτι γε ^t οὐ πεπεισμένοι
 εἰσὶ, φανεροὶ εἰσιν ἐν ταῖς πράξεσιν. Ἄλλ' ὅπερ εἵπομεν,
 τοῦτο αὐτῶν τὸ πάθος ἐστίν· λόγον γὰρ ζητοῦσιν ὧν οὐκ
 ἐστὶ λόγος· ἀποδείξεως γὰρ ἀρχὴ οὐκ ἀπόδειξις ἐστίν. Οὐ- ³
 τοι μὲν οὖν ῥαδίως ἂν τοῦτο πεισθεῖεν· ἐστὶ γὰρ οὐ χαλεπὸν
 λαβεῖν. Οἱ δ' ἐν τῷ λόγῳ τὴν βίαν ^v μόνον ζητοῦντες ἀδύ-
 νατον ζητοῦσιν· ^w ἐναντία γὰρ εἰπεῖν ἀξιούσιν, εὐθὺς ἐναντία
 λέγοντες. Εἰ δὲ μὴ ἐστὶ πάντα πρὸς τι, ἀλλ' ἐνιά ^x ἐστὶ ⁴
 καὶ αὐτὰ καθ' ἑαυτά, οὐκ ἂν εἴη ^z πᾶν τὸ φαινόμενον ἀληθές·
 τὸ γὰρ φαινόμενον τινὶ ἐστὶ φαινόμενον· ὥστε ὁ λέγων
 ἅπαντα τὰ φαινόμενα ^a εἶναι ἀληθῆ, ἅπαντα ποιεῖ τὰ ὄντα
 πρὸς τι. Διὸ καὶ φυλακτέον τοῖς τὴν βίαν ἐν τῷ λόγῳ ζη- ⁵
 τοῦσιν, ἅμα δὲ καὶ ὑπέχειν λόγον ἀξιούσιν, ὅτι οὐ τὸ φαινό-
 μένόν ἐστιν, ἀλλὰ τὸ φαινόμενον ᾧ φαίνεται καὶ ὅτε φαί-
 νεται καὶ ἢ καὶ ὧς. ^b Ἄν δ' ὑπέχωσι μὲν λόγον, μὴ οὕτω
 δ' ὑπέχωσι, συμβήσεται ^c αὐτοῖς τὰναντία ταχὺ λέγειν. Ἐν- ⁶
 δέχεται γὰρ ^d τῷ αὐτῷ κατὰ μὲν τὴν ὄψιν μέλι φαίνεσθαι,

¹ δυνατον Ab. ^k αὐτῇ E, om. Ab. ^l λέγεται S. ^m ἄλλα Ab.
ⁿ ταυτὰ Ab, ταῦτα αὐτὰ E.T. ^o κρίνοντα Ab. ^p αἱ τοιαῦται] αὐται Ab.
^q λόγων S. ^r εἶναι οὗτοι E.S. ^s ὅτι γε Ab: ceteri γε ὅτι. ^t πεπει-
 σμένοι οὐκ Ab. ^v μόνην Ab. ^w ἐναντία γὰρ] ἐναντίον γὰρ S. ^x ἐστὶ
 καὶ] εἰσὶ καὶ T. ^y ἐαυτά S.T. ^z ἅπαν E. ^a ἀληθῆ εἶναι T. ^b εἰαν Ab.
^c ἐαυτοῖς idem. ^d τὸ αὐτὸ S.

^οτῇ δὲ γεύσει μή, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ^ιδυνοῖν ὄντοι μὴ ^εταυτὰ
ἐκατέρᾳ τῇ ὄψει, ^η ἂν ὦσιν ^ιἀνόμοιαι, ἐπεὶ πρὸς γε τοὺς διὰ
τὰς πάλαι εἰρημένους αἰτίας τὸ φαινόμενον φάσκοντας ^κἀλη-
θὲς εἶναι, καὶ διὰ τοῦτο πάνθ' ὁμοίως εἶναι ψευδῇ καὶ ἀληθῇ
οὔτε γὰρ ἅπασι ταυτὰ φαίνεσθαι οὔτε ^λαὐτῷ αἰ ταυτὰ,
^γ ἀλλὰ πολλάκις τὰναντία κατὰ τὸν αὐτὸν ^μχρόνον. ^η Ἡ
μὲν γὰρ ἀφή δύο λέγει ἐν τῇ ^οἐπαλλάξει τῶν δακτύλων, ἡ
^δ ὄψις ἓν. Ἄλλ' οὔτε τῇ αὐτῇ γε καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ αἰ-
σθήσει καὶ ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ, ὥστε τοῦτ' ἂν
εἴη ἀληθές. Ἄλλ' ἴσως διὰ τοῦτ' ἀνάγκη ^πλέγειν τοῖς μὴ
δι' ἀπορίαν ἀλλὰ λόγου χάριν λέγουσιν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλη-
^θθὲς τοῦτο, ἀλλὰ τοῦτ' ἀληθές. Καὶ ὥσπερ δὴ πρότερον
εἴρηται, ἀνάγκη ^ρ καὶ πρὸς τι ποιεῖν ἅπαντα καὶ πρὸς δόξαν
καὶ αἴσθησιν, ὥστ' οὔτε γέγονεν οὔτ' ἔσται οὐθέν μηθενὸς
προδοξάσαντος. Εἰ δὲ γέγονεν ἢ ἔσται, δηλον ὅτι οὐκ ἂν
εἴη ἅπαντα πρὸς δόξαν. Ἔτι εἰ ἓν, πρὸς ἓν ^σ ἢ πρὸς ὠρι-
σμένον· καὶ εἰ ταὐτὸ καὶ ἥμισυ καὶ ἴσον, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸ
^γδιπλάσιόν γε τὸ ἴσον. Πρὸς δὲ τὸ ^τδοξάζον εἰ ταὐτὸ ἄν-
θρωπος καὶ τὸ δοξαζόμενον, οὐκ ^υἔσται ἄνθρωπος τὸ δοξά-
ζον, ἀλλὰ τὸ δοξαζόμενον. Εἰ ^ϖ δ' ἕκαστον ἔσται πρὸς τὸ
^ιδοξάζον, ^ζ ἄπειρα ἔσται τῷ εἶδει τὸ δοξάζον. Ὅτι μὲν οὖν
βεβαιωτάτη δόξα πασῶν τὸ μὴ εἶναι ἀληθεῖς ἅμα τὰς ἀντι-
κειμένους φάσεις, καὶ τί συμβαίνει τοῖς οὕτω λέγουσι, καὶ ^υδιὰ
τί οὕτω λέγουσι, τοσαῦτα εἰρήσθω. Ἐπεὶ δ' ἀδύνατον τὴν
ἀντίφασιν ἀληθεύεσθαι ^ζ ἅμα κατὰ τοῦ αὐτοῦ, φανερόν ὅτι
^ιοὐδὲ τὰναντία ἅμα ὑπάρχειν ἐνδέχεται τῷ αὐτῷ. Τῶν μὲν
γὰρ ἐναντίων θάτερον στέρησις ἔστιν οὐχ ^η ἥττον, οὐσίας δὲ
στέρησις ἀπόφασις ἔστιν ἀπὸ τινος ὠρισμένου γένους. Εἰ

^ο τῇ—φαίνεσθαι om. pr. S. ^ι δυνεῖν T. ^ε ταυτῷ E. ^η ἂν E.T.
^ι ἀνόμοια T. ^κ ἀληθεῖς, omisso εἶναι, S. ^λ ἐαντῷ Ab, ταυτῷ T. ^μ λό-
γον T. ^η ἡ μὲν—οὔτε om. pr. S. ^ο ἀπαλλάξει Ab. ^π οὐ τί Ab.
^π λέγειν om. T. ^ρ καὶ ante πρὸς om. Ab. ^σ ἢ] ἢ Ab. ^τ δοξάζειν S.T.
^υ ἔστιν E.S.T. ^ϖ δὲ καθ' ἕκαστον Ab. ^ζ ἄπειρα] πρὸς ἄπειρα Ab.
^υ διὰ τῇ] ἂν Ab. ^ζ ἅμα ἀληθεύεσθαι Ab. ^η ἥττον· οὐσίας στέρησις. ἡ δὲ
στέρησις ἀπ. Ab.

οὖν ἀδύνατον ἅμα καταφάναι καὶ ἀποφάναι ἀληθῶς, ἀδύνατον καὶ τὰναντία ὑπάρχειν ἅμα, ἀλλ' ἢ πῇ ἄμφω, ἢ θάτερον ἢ μὲν πῇ θάτερον δὲ ἀπλῶς.

Ἄλλὰ μὴν οὐδὲ μεταξὺ ἀντιφάσεως ἐνδέχεται εἶναι οὐθέν, 7
ἀλλ' ἀνάγκη ἢ φάναι ἢ ἀποφάναι ὅτι καθ' ἑνὸς ὁτιοῦν. Δι-
λον δὲ πρῶτον μὲν ὀρισαμένοις τί τὸ ἀληθές καὶ ψεῦδος. Τὸ
μὲν γὰρ λέγειν τὸ ὄν μὴ εἶναι ἢ ἂ τὸ μὴ ὄν εἶναι ψεῦδος, τὸ
δὲ ὁ τὸ ὄν εἶναι ἢ καὶ τὸ μὴ ὄν μὴ εἶναι ἀληθές, ὥστε ὁ καὶ ὁ
λέγων εἶναι ἢ ἢ μὴ ἀληθεύσει ἢ ψεύσεται. Ἄλλ' οὔτε τὸ 2
ὄν ἢ λέγεται μὴ εἶναι ἢ εἶναι οὔτε τὸ μὴ ὄν. Ἔτι κῆτοι ἢ τὸ
μεταξὺ ἢ ἔσται τῆς ἀντιφάσεως, ὥσπερ τὸ φαιὸν μέλανος
καὶ λευκοῦ, ἢ ὡς τὸ μῆδέτερον ἀνθρώπου καὶ ἵππου. Εἰ μὲν
οὖν οὕτως, οὐκ ἂν μεταβάλλοι (ἐκ μὴ ἀγαθοῦ γὰρ εἰς ἀγαθὸν
μεταβάλλει, ἢ ἐκ τούτου εἰς μὴ ἀγαθόν)· νῦν δ' ἢ αἰεὶ φαί-
νεται. Οὐ γάρ ἐστι μεταβολὴ ἀλλ' ἢ εἰς τὰ ἀντικείμενα 3
καὶ μεταξύ. Εἰ δ' ἔστι μεταξύ, καὶ οὕτως ὁ εἴη ἂν τις εἰς
λευκὸν οὐκ ἐκ ἢ μὴ λευκοῦ γένεσις· νῦν δ' οὐχ ὁράται. Ἔτι
πᾶν τὸ διανοητὸν καὶ νοητὸν ἢ διάνοια ἢ κατὰφησιν ἢ ἀπό-
φησιν· τοῦτο δ' ἐξ ὀρισμοῦ δῆλον ὅταν ἢ ἀληθεύῃ ἢ ψεύδη-
ται. Ὅταν μὲν ὠδὶ συνθῇ φᾶσα ἢ ἀποφᾶσα, ἀληθεύει, ὅταν 4
δὲ ὠδί, ψεύδεται. Ἔτι παρὰ πάσας δεῖ εἶναι τὰς ἀντιφά-
σεις, εἰ μὴ λόγου ἕνεκα ἢ λέγεται· ὥστε καὶ οὔτε ἀληθεύσει
τις οὔτ' οὐκ ἀληθεύσει. Καὶ παρὰ τὸ ὄν καὶ ἢ τὸ μὴ ὄν
ἔσται, ὥστε καὶ παρὰ γένεσιν καὶ φθορὰν μεταβολὴ τις
ἔσται. Ἔτι ἐν ὅσοις ἢ γένεσιν ἢ ἀπόφασιν τὸ ἐναντίον ἐπι- 5
φέρει, καὶ ἐν τούτοις ἔσται, οἷον ἐν ἀριθμοῖς οὔτε περιττὸς
οὔτε οὐ περιττὸς ἀριθμός. Ἄλλ' ἀδύνατον· ἐκ τοῦ ὀρισμοῦ
δὲ δῆλον. Ἔτι εἰς ἅπειρον βαδιεῖται, καὶ οὐ μόνον ἡμιόλια

ἢ μὲν om. Ab. ὁ ἐν om. Ab. ἂ τὸ μὴ ὄν] τοῦτο E.S.T. ὁ τὸ post
δὲ om. E. ἢ καὶ τὸ] τὸ δὲ E.T. ὁ καὶ ὁ] ἐκεῖνο Ab. ἢ μὴ] μὴ εἶναι S.
ἢ λέγει E. ἢ ἢτοι] εἴ τι S. ἢ τὸ post ἢτοι add. Ab. ἢ ἔστι Ab.
ἢ αἰεὶ om. Ab. ὁ εἴη ἂν τις] ἢ ἢ ἀντίφασιν Ab, et omisso ἢ Fb. ἢ μὴ]
μὴ οὐ S.T. ἢ ἀληθεύει ἢ ψεύδεται S. ἢ λέγεται Ab. ἢ τὸ ante μὴ
om. T. ἢ γένεσις rc. T.

6^v τὰ ὄντα ἔσται ^v ἀλλὰ πλείω. Πάλιν γὰρ ἔσται ἀποφῆσαι τοῦτο πρὸς τὴν φάσιν καὶ τὴν ἀπόφασιν, καὶ τοῦτ' ἔσται τι· ἡ γὰρ οὐσία ^x ἐστὶ τις αὐτοῦ ἄλλη. ^y Ἐτι ὅταν ^y ἐρομένου ^z εἰ λευκὸν ἐστὶν εἴπῃ ^a ὅτι οὐ, οὐθὲν ^b ἄλλο ^c ἀποπέφυκεν ἢ τὸ εἶναι· ἀπόφασις δὲ τὸ μὴ εἶναι. Ἐλήλυθε δ' ἐνίοις αὕτη ἡ δόξα ὥσπερ ^d καὶ ἄλλαι τῶν παραδόξων· ὅταν ^e γὰρ λύειν μὴ δύνωνται λόγους ἐριστικούς, ἐνδόντες τῷ λόγῳ σύμφασιν ἀληθὲς εἶναι τὸ συλλογισθέν. Οἱ μὲν οὖν διὰ τοιαύτην αἰτίαν λέγουσιν, οἱ δὲ διὰ τὸ πάντων ἵζητῆν λόγον. Ἀρχὴ δὲ πρὸς ἅπαντας τούτους ἐξ ὀρισμοῦ. Ὀρισμός δὲ γίνεται ἐκ τοῦ σημαίνειν τι ἀναγκαῖον ^e εἶναι αὐτούς· ὁ γὰρ λόγος, οὗ τὸ ὄνομα σημείον, ὀρισμὸς ^h γίνεται. Ἔοικε δ' ὁ μὲν Ἡρακλείτου λόγος, λέγων πάντα εἶναι καὶ μὴ εἶναι, ἅπαντα ἀληθῆ ποιεῖν, ὁ δ' Ἀναξαγόρου εἶναί τι μεταξὺ τῆς ἀντιφάσεως, ⁱ ὥστε πάντα ψευδῆ· ὅταν γὰρ μιχθῇ, οὗτ' ἀγαθὸν οὗτ' οὐκ ἀγαθὸν τὸ μίγμα, ὥστ' οὐθὲν εἰπεῖν ἀληθές.

8 Διωρισμένων δὲ τούτων φανερόν ὅτι καὶ τὰ μοναχῶς λεγόμενα καὶ ^k τὰ κατὰ πάντων ἀδύνατον ὑπάρχειν, ὥσπερ τινὲς λέγουσιν, οἱ μὲν οὐθὲν φάσκοντες ἀληθὲς εἶναι (οὐθὲν γὰρ ^l κωλύειν φασὶν οὕτως ἅπαντα εἶναι ὥσπερ τὸ τὴν διάμετρον σύμμετρον εἶναι), οἱ δὲ πάντ' ἀληθῆ. Σχεδὸν γὰρ ^m οὗτοι οἱ λόγοι οἱ αὐτοὶ ⁿ τῷ Ἡρακλείτου· ὁ γὰρ λέγων ὅτι πάντ' ἀληθῆ καὶ πάντα ψευδῆ, καὶ χωρὶς λέγει τῶν λόγων ἐκάτερον τούτων, ὥστ' εἴπερ ἀδύνατα ἐκεῖνα, καὶ ταῦτα ἀδύνατον εἶναι. Ἐτι δὲ φανερώς ἀντιφάσεις εἰσὶν ^{as} οὐχ οἷόν τε ἅμα ἀληθεῖς εἶναι. Οὐδὲ ^o δὴ ψευδεῖς ^p πάσας· καὶ ³ τοὶ δόξειέ ^q γ' ἂν μᾶλλον ἐνδέχασθαι ἐκ τῶν εἰρημένων. Ἀλλὰ

^v τὰ ὄντα] ταῦτα A^b. ^w ἀλλὰ καὶ πλείω S.T. ^x ἔσται S. ^y ἐρομένου E. ^z εἰ om. A^b. ^a ὅτι om. T. ^b ἄλλο om. A^b. ^c ἀπέφηνεν S. ^d καὶ αἱ ἄλλαι E.S.T. ^e γὰρ om. A^b. ^f λόγον ζητῆν E.S.T. ^g αὐτοὺς εἶναι T. ^h ἔσται A^b, γίνεται τοῦ πράγματος S. ⁱ ὥστε om. A^b. ^k τὰ om. E.T.A^b. ^l κωλύει A^b. ^m οὗτοι] αὐτοῖς E.S.T. ⁿ τῷ τοῦ Ἡρακλείτου A^b. ^o δὴ] δεῖ E. ^p πάσας om. T. ^q γ' om. S.A^b.

πρὸς ἅπαντας τοὺς τοιοῦτους λόγους αἰτεῖσθαι δεῖ, καθάπερ ἐλέχθη καὶ ἐν τοῖς ἐπάνω λόγοις, ^α οὐκ εἶναι τι ἢ μὴ εἶναι ἀλλὰ σημαίνειν τι, ὥστε ἐξ ὀρισμοῦ ἰ διαλεκτέον ὧ λαβόντας τί ^ω σημαίνει τὸ ψεῦδος ^κ ἢ τὸ ἀληθές. Εἰ δὲ μὴθὲν ἄλλο ὧ ἢ τὸ ἀληθές φάναι ἢ ^κ ἀποφάναι ψευδός ἐστιν, ἀδύνατον πάντα ψευδῇ εἶναι· ἀνάγκη γὰρ τῆς ἀντιφάσεως θάτερον εἶναι μῶριον ἀληθές. Ἔτι εἰ πᾶν ^α ἢ φάναι ^β ἢ ἀποφάναι ^γ ἀναγκαῖον, ἀδύνατον ἀμφοτέρω ψευδῇ εἶναι· θάτερον γὰρ ^δ μέρος τῆς ἀντιφάσεως ψευδός ἐστιν. Συμβαίνει δὴ καὶ τὸ θρυλλούμενον πᾶσι τοῖς τοιοῦτοις λόγοις, αὐτοὺς ἑαυτοὺς ἀναιρεῖν. Ὁ μὲν γὰρ πάντα ἀληθῇ λέγων καὶ ^δ τὸν ἐναντίον ^ε αὐτοῦ λόγον ἀληθῇ ποιεῖ, ὥστε τὸν ^ο αὐτοῦ οὐκ ἀληθῇ (ὁ γὰρ ἐναντίος ^ς οὗ φησιν αὐτὸν ἀληθῇ), ὁ δὲ πάντα ψευδῇ καὶ ^ς αὐτὸς ^β αὐτόν. Ἐὰν δ' ἐξαιρῶνται ὁ μὲν τὸν ἐναντίον ὡς ^δ ^ι οὐκ ἀληθὴς μόνος ^κ ἐστίν, ὁ δὲ τὸν ^ι αὐτὸς ^μ αὐτοῦ ὡς ^ν οὐ ψευδὴς, οὐθὲν ἦττον ^ο ἀπείρους συμβαίνει αὐτοῖς αἰτεῖσθαι λόγους ἀληθεῖς καὶ ψευδεῖς· ὁ γὰρ λέγων τὸν ἀληθῇ λόγον ^ρ ἀληθῇ ἀληθής, τοῦτο δ' εἰς ἄπειρον βαδιεῖται. Φανερόν δ' ^ς ὅτι οὐδ' οἱ πάντα ἡρεμεῖν λέγοντες ἀληθῇ λέγουσιν, οὐδ' οἱ πάντα κινεῖσθαι. Εἰ μὲν γὰρ ἡρεμεῖ ^α πάντα, αἰεὶ ταυτὰ ἀληθῇ καὶ ψευδῇ ἔσται, φαίνεται δὲ τοῦτο μεταβάλλον· ὁ γὰρ λέγων ποτὲ αὐτὸς οὐκ ἦν καὶ πάλιν οὐκ ἔσται. Εἰ δὲ πάντα κινεῖται, οὐθὲν ἔσται ἀληθές· πάντα ἄρα ψευδῇ. Ἀλλὰ δέδεικται ὅτι ἀδύνατον. Ἔτι ^ι τὸ ὄν ἀνάγκη μεταβάλλειν ^ς ἔκ τινος γὰρ ^ς εἰς τι ἢ μεταβολή. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ πάντα ἡρεμεῖ ἢ κινεῖται, ποτὲ ^ι δέ, αἰεὶ δ' οὐθὲν· ἔστι γὰρ ^ν τι

^ι πάντας Ab. ^ς οὐχί E.S.T. ^τ δεῖ λεκτέον T. ^ν λαβόντα Ab. ^ω σημαίνειν T. ^κ ἢ] καὶ Bb. ^γ ἢ ante τὸ om. Ab. ^κ ἀποφάναι om. Cb. ^α ἢ φάναι om. T. ^β ἢ ἀποφάναι om. Cb. ^δ μῶριον Ab. ^δ τὸ Ab. ^ε ἑαυτοῦ οὐκ S.T. ^ς οὗ φησιν εἶναι αὐτὸν ἀληθῇ T, ὃν φησιν αὐτὸς εἶναι ἀληθῇ ἐκεῖνός φησι μὴ εἶναι ἀληθῇ Ab. ^ς αὐτοῖς S. ^β αὐτόν Ab. ^ι οὐκ om. T. ^κ ἐστίν om. Ab. ^ι αὐτὸς] αὐτὸν codices. ^μ αὐτοῦ om. Ab. ^ν οὐ om. T. ^ο ἀπείρου Ab. ^ρ ἀληθῇ om. Ab. ^α πάντα καὶ αἰεὶ Ab. ^ι ἀνάγκη τὸ ὄν E.S.T. ^ς εἰς τι] ἐστίν Ab. ^τ δέ add. E.Ab. ^ν τι δι T, τιν' δ Ab.

ὁ αὖτε ^ωκινεῖ τὰ κινούμενα, καὶ τὸ πρῶτον κινεῖν ἀκίνητον
^καὐτό.

Δ.

Υ' Ἀρχὴ ^κλέγεται ἡ μὲν ὅθεν ἂν ^ατις τοῦ πράγματος κινηθεῖ πρῶτον, οἷον τοῦ μήκους καὶ ὁδοῦ ἐντεῦθεν μὲν αὕτη ἀρχή, ἐξ ἐναντίας ^βδ' ἑτέρα· ἡ δὲ ὅθεν ἂν κάλλιστα ^γγένοιτο ἕκαστον, οἷον καὶ μαθήσεως οὐκ ἀπὸ τοῦ πρώτου καὶ τῆς τοῦ πράγματος ἀρχῆς ἐνίοτε ἀρκτέον, ἀλλ' ὅθεν ῥᾶστ' ἂν μάθοι· ἡ δὲ ὅθεν πρῶτον γίνεται ἐνυπάρχοντος, οἷον ὡς πλοίου τρώπις καὶ οἰκίας θεμέλιος, καὶ τῶν ζώων οἱ μὲν καρδίαν οἱ δὲ ἐγκέφαλον οἱ δ' ὅ τι ἂν τύχῃσι τοιοῦτον ὑπολαμβάνουσιν· ἡ δὲ ὅθεν γίνεται ^δπρῶτον μὴ ἐνυπάρχοντος, καὶ ὅθεν ^επρῶτον ἡ κίνησις πέφυκεν ἄρχεσθαι καὶ ^ςἡ μεταβολή, οἷον τὸ τέκνον ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς καὶ ἡ μάχη ἐκ τῆς λοιδορίας· ἡ δὲ ^ςοὐ κατὰ προαίρεσιν κινεῖται τὰ κινούμενα καὶ μεταβάλλει τὰ μεταβάλλοντα, ὥσπερ αἱ τε κατὰ πόλεις ἀρχαὶ καὶ αἱ δυναστεῖαι καὶ αἱ βασιλεῖαι καὶ τυραννίδες. Ἀρχαὶ λέγονται καὶ αἱ τέχναι, καὶ τούτων αἱ ἀρχιτεκτονικαὶ μάλιστα. ^βἜτι ὅθεν γνωστὸν τὸ πρᾶγμα πρῶτον· καὶ ^ιγὰρ αὕτη ἀρχὴ λέγεται τοῦ πράγματος, οἷον τῶν ἀποδείξεων αἱ ὑποθέσεις. Ἰσαχῶς δὲ καὶ τὰ αἷτια λέγεται· ^βπάντα γὰρ τὰ αἷτια ἀρχαί. Πασῶν μὲν οὖν ^κκοινὸν τῶν ἀρχῶν τὸ πρῶτον εἶναι ὅθεν ἢ ἔστιν ἢ γίγνεται ἢ γιγνώσκεται· τούτων δὲ αἱ μὲν ἐνυπάρχουσαί εἰσιν αἱ δὲ ἐκτός. Διὸ ἢ τε φύσις ἀρχὴ καὶ ^ιτὸ στοιχεῖον καὶ ^μἡ διάνοια καὶ ^νἡ προαίρεσις καὶ οὐσία καὶ τὸ οὐ ἕνεκα· πολλῶν γὰρ καὶ τοῦ γινῶναι καὶ τῆς κινήσεως ἀρχὴ τὰγαθὸν καὶ τὸ ^οκαλόν.

2 Ρ Αἷτιον λέγεται ἓνα μὲν τρόπον ἐξ οὗ γίγνεται ^ιτι ἐνυ-

^ω κινεῖται κ. Α^β. ^κ αὐτό] αὐτὸ ἀρχὴ λέγεται Α^β. Υ' ἀρχὴ δὲ λ. Η^β.
^κ ἡ μὲν λέγεται Τ. ^α τι Α^β. ^β δ' ἡ ἑτέρα Η^β. ^γ γένοιτο ἕκαστον Α^β:
ceteri ἕκαστον γένοιτο. ^δ πρώτου Η^β. ^ε ἡ κίνησις πρῶτον Τ. ^ς ἡ
om. Α^β. ^ς οὐ Τ. ^β ἔτι] ἀρχὴ λέγεται ἔτι Α^β. ^ι γὰρ add. Α^β. ^κ τῶν
ἀρχῶν κοινὸν Α^β. ^ι τὸ om. Η^β. ^μ ἡ add. Ε.Α^β.Η^β. ^ν ἡ om. Ε.
^ο καλόν F^β: vulgo κακόν. Ρ αἷτιον δὲ λέγεται Ε.Τ. ^ι τι om. Τ.

πάρχοντος, οἶον ^τ ὁ χαλκὸς τοῦ ἀνδριάντος καὶ ὁ ἄργυρος τῆς φιάλης καὶ τὰ τούτων γένη, ἄλλον δὲ τὸ εἶδος καὶ τὸ παράδειγμα· τοῦτο δ' ἐστὶν ^σ ὁ λόγος τοῦ τί ἦν εἶναι καὶ τὰ ^ι τούτων γένη, οἶον τοῦ διὰ πασῶν τὰ δύο πρὸς ἓν καὶ ὅλως ὁ ἀριθμὸς καὶ τὰ μέρη τὰ ἐν τῷ λόγῳ. "Ἐτι ὅθεν ἡ ^α ἀρχὴ τῆς μεταβολῆς ἢ πρώτη ἢ τῆς ἡρεμήσεως, οἶον ὁ βουλεύσας αἴτιος, καὶ ὁ πατὴρ τοῦ τέκνου, καὶ ὅλως τὸ ποιοῦν τοῦ ποιουμένου καὶ τὸ μεταβλητικὸν τοῦ μεταβάλλοντος. "Ἐτι ὡς τὸ τέλος· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ οὐ ἔνεκα, οἶον τοῦ περιπατεῖν ἢ ὑγίεια. Διὰ τί γὰρ περιπατεῖ; Φαμέν, ἵνα ὑγιαίνη, ^β καὶ εἰπόντες οὕτως οἰόμεθα ἀποδεδωκέναι τὸ αἴτιον. Καὶ ὅσα δὴ κινήσαντος ^γ ἄλλου μεταξὺ γίγνεται τοῦ τέλους, οἶον τῆς ὑγείας ἢ ἰσχυασίας ἢ ἡ κάθαρσις ἢ τὰ φάρμακα ἢ τὰ ὄργανα· πάντα γὰρ ταῦτα τοῦ τέλους ἔνεκά ἐστι, διαφέρει δὲ ἀλλήλων ὡς ὄντα τὰ ^ω μὲν ὄργανα τὰ ^ξ δ' ἔργα. Τὰ μὲν ^δ οὖν αἴτια σχεδὸν τοσαυταχῶς λέγεται, ^ε συμβαίνει δὲ πολυαχῶς λεγομένων τῶν αἰτίων καὶ πολλὰ τοῦ αὐτοῦ αἴτια εἶναι ^ζ οὐ κατὰ συμβεβηκός, οἶον τοῦ ἀνδριάντος καὶ ἡ ^α ἀνδριαντοποιικὴ καὶ ὁ ^β χαλκὸς οὐ καθ' ἕτερόν τι ἀλλ' ^γ ἡ ἀνδριάς· ἀλλ' οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἀλλὰ τὸ μὲν ὡς ὕλη τὸ δ' ὡς ὅθεν ἡ κίνησις. Καὶ ἀλλήλων αἴτια, οἶον τὸ ^δ πονεῖν ^ε τῆς εὐεξίας καὶ αὕτη τοῦ πονεῖν· ἀλλ' οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἀλλὰ τὸ μὲν ὡς τέλος τὸ δ' ὡς ἀρχὴ κινήσεως. "Ἐτι δὲ ταυτὸ ἐνίοτε τῶν ἐναντίων ἐστίν· ὁ γὰρ παρὸν αἴτιον τουδί, τοῦτ' ^ς ἀπὸν αἰτιώμεθα ἐνίοτε τοῦ ἐναντίου, οἶον τὴν ἀπουσίαν τοῦ κυβερνήτου τῆς ^ε ἀνατροπῆς, οὐ ἦν ἡ παρουσία αἰτία τῆς σωτηρίας. "Αμφω ^η δέ, καὶ ἡ παρουσία καὶ ἡ ^θ στέρησις, αἴτια ὡς κινοῦντα. "Απαντα ^ι δὲ τὰ νῦν εἰρημένα αἴτια εἰς τέτταρας τρόπους πίπτει τοὺς φανερωτάτους. Τὰ ^γ

^τ ὁ post οἶον om. A^b. ^σ ὁ om. A^b. ^ι τούτου E. ^ν ἀλλ' οὐ T.
^ω μὲν] μὲν ὡς E. ^ξ δ'] δ' ὡς E.T. ^ε συμβ.] καὶ συμβ. T. ^ζ οὐ]
καθ' αὐτὸ οὐ F^b. ^α ἀνδριαντοποιητικὴ T.A^b. ^β χαλκοῦς T. ^γ ἡ T.
^δ πονεῖν αἴτιον τῆς A^b. ^ε ἐνίοτε om. A^b. F^b. H^b. ^ς ἀπὸν A^b: ceteri
αὐτὸ. ^ε ἀνατροπῆς τοῦ πλοίου οὐ H^b. ^η δέ τὸ αὐτὸ καὶ A^b. ^ι δέ καὶ
τὰ A^b.

μὲν γὰρ στοιχεῖα τῶν συλλαβῶν καὶ ἡ ὕλη τῶν σκευαστῶν
 καὶ τὸ πῦρ καὶ ἡ ^k γῆ καὶ τὰ τοιαῦτα ^l πάντα τῶν σωματῶν,
 καὶ τὰ μέρη τοῦ ὄλου καὶ αἱ ^m ὑποθέσεις τοῦ συμπεράσματος,
 ὡς τὸ ἐξ οὗ αἰτία ἐστὶν· τούτων δὲ τὰ μὲν ὡς τὸ ὑπο-
 κείμενον, οἷον τὰ μέρη, τὰ δὲ ὡς τὸ τί ἦν εἶναι, τό τε ὄλον
 8 καὶ ἡ σύνθεσις καὶ τὸ εἶδος. Τὸ δὲ σπέρμα καὶ ὁ ἰατρὸς καὶ
 ὁ βουλευσας καὶ ὅλως τὸ ποιοῦν, πάντα ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς με-
 ταβολῆς ἢ στάσεως. Τὰ δ' ⁿ ἄλλα ὡς τὸ τέλος καὶ ἀγα-
 θὸν τῶν ἄλλων· τὸ γὰρ οὐ ἔνεκα βέλτιστον καὶ τέλος τῶν
 9 ἄλλων ^o ἐθέλει εἶναι. Διαφερέτω δὲ μηδὲν αὐτὸ ^p εἰπεῖν ἀγα-
 θὸν ἢ φαινόμενον ἀγαθόν. Τὰ μὲν ^q οὖν αἰτία ταῦτα καὶ
 τοσαῦτά ἐστι τῷ εἶδει, τρόποι δὲ τῶν αἰτίων ἀριθμῷ μὲν
 10 εἰσι πολλοί, κεφαλαιούμενοι δὲ καὶ οὗτοι ἐλάττους. ^r Λέγε-
 ται ^s γὰρ αἰτία πολλαχῶς καὶ αὐτῶν τῶν ὁμοειδῶν, προτέρως
 καὶ ὑστέρως ^t ἄλλου ἄλλο, οἷον ὑγείας ὁ ἰατρὸς καὶ ^v ὁ τεχνί-
 τής, καὶ τοῦ διὰ πασῶν τὸ διπλάσιον καὶ ἀριθμός, καὶ αἰεὶ
 11 τὰ περιέχοντα ὅτιοῦν τῶν καθ' ^w ἕκαστα. ^u Ἐτι δ' ὡς τὸ
 συμβεβηκὸς καὶ τὰ τούτων γένη, οἷον ἀνδριάντος ἄλλως Πο-
 λύκλειτος καὶ ἄλλως ἀνδριαντοποιός, ὅτι συμβέβηκε τῷ ἀν-
 δριαντοποιῷ Πολυκλείτῳ εἶναι. Καὶ τὰ περιέχοντα δὲ τὸ
 συμβεβηκός, οἷον ἄνθρωπος αἰτίος ἀνδριάντος, ^x ἢ καὶ ὅλως
 ζῶν, ὅτι ὁ Πολύκλειτος ἄνθρωπος, ὁ δὲ ἄνθρωπος ζῶν.
 12 ^y Ἐστὶ δὲ καὶ τῶν συμβεβηκότων ^z ἄλλα ἄλλων ^a πρότερον
 καὶ ἐγγύτερον, οἷον εἰ ὁ λευκὸς καὶ ὁ μουσικὸς αἰτίος· ^b λέ-
 γοιτο τοῦ ἀνδριάντος, ἀλλὰ μὴ μόνον Πολύκλειτος ἢ ἄν-
 θρωπος. Παρὰ πάντα δὲ καὶ τὰ οἰκείως λεγόμενα καὶ ^c τὰ
 κατὰ συμβεβηκός, τὰ μὲν ὡς δυνάμενα λέγεται τὰ δ' ὡς ἐνερ-
 γοῦντα, ^d οἷον τοῦ οἰκοδομεῖσθαι οἰκοδόμος ἢ οἰκοδομῶν οἰκο-

^k γῆ] γῆ καὶ τὸ ὕδωρ H^b. ^l πάντων H^b. ^m προτάσεις H^b. ⁿ ἄλλα
 om. A^b.F^b. ^o ἐθέλειν A^b. ^p εἰπεῖν ἢ ἀγαθόν E.T. ^q οὖν om. A^b.
^r λέγονται A^b. ^s γὰρ τὰ αἰτία F^b. ^t ἄλλου ἄλλο A^b: ceteri ἄλλο
 ἄλλου. ^v ὁ post καὶ add. A^b. ^w ἕκαστον A^b. ^x ἢ] εἴη ἢ A^b.
^y ἄλλα A^b.F^b: vulgo ἄλλο. ^z πορρώτερα καὶ ἐγγύτερα A^b.F^b, πορρώ-
 τερον καὶ ἐγγύτερον E.H^b. ^a λέγοιτο] οἰοῖτο A^b. ^b τὰ ante κατὰ
 om. T. ^c οἷον τὸ τοῦ A^b.

δόμος. Ὅμοιως δὲ λεχθήσεται καὶ ἐφ' ὧν αἷτια τὰ αἷτια ¹³ τοῖς εἰρημένοις, οἷον τοῦδε τοῦ ἀνδριάντος ^d ἢ ἀνδριάντος ἢ ὅλως εἰκόνας, ^e καὶ χαλκοῦ τοῦδε ^f ἢ χαλκοῦ ἢ ὅλως ὕλης· καὶ ἐπὶ τῶν συμβεβηκότων ὡσαύτως. Ἐτι δὲ συμπλεκόμενα καὶ ταῦτα κάκεινα λεχθήσεται, οἷον οὐ Πολύκλειτος οὐδὲ ἀνδριαντοποιός, ^g ἀλλὰ Πολύκλειτος ἀνδριαντοποιός. Ἄλλ' ὅμως ¹⁴ ἅπαντά γε ταῦτ' ἐστὶ τὸ μὲν πλῆθος ἕξ, λεγόμενα δὲ διχῶς· ἢ γὰρ ὡς τὸ καθ' ἕκαστον, ^h ἢ ὡς τὸ γένος αὐτοῦ, ἢ ὡς τὸ συμβεβηκός, ἢ ὡς τὸ γένος τοῦ συμβεβηκότος, ἢ ὡς συμπλεκόμενα ταῦτα, ἢ ἀπλῶς λεγόμενα, ⁱ ἔτι ὡς ἐνεργοῦντα ἢ κατὰ δύναμιν. Διαφέρει δὲ τοσοῦτον, ὅτι τὰ μὲν ἐνεργοῦντα καὶ τὰ καθ' ἕκαστον ἅμα ἔστι καὶ οὐκ ἔστιν ^k αὐτά τε καὶ ὧν αἷτια, οἷον ὅδε ^l ὁ ἰατροῦν τῷδε τῷ ὑγιαζομένῳ, καὶ ὅδε ὁ οἰκοδόμος τῷδε τῷ οἰκοδομουμένῳ, ^m τὰ δὲ κατὰ δύναμιν οὐκ αἰεὶ φθείρεται γὰρ οὐχ ἅμα ἡ οἰκία καὶ ὁ οἰκοδόμος.

Στοιχεῖον λέγεται ἐξ οὗ σύγκειται πρώτου ἐνυπάρχοντος, ³ ἀδιαιρέτου τῷ εἶδει ⁿ εἰς ἕτερον εἶδος, οἷον φωνῆς στοιχεῖα ἐξ ὧν σύγκειται ἡ φωνή καὶ εἰς ^o αἰετὶς εἶδος, ἐκεῖνα δὲ μηκέτ' εἰς ἄλλας φωνὰς ἐτέρας τῷ εἶδει αὐτῶν. Ἀλλὰ ^p καὶ διαιρῆται, τὰ μόρια ὁμοειδῆ, οἷον ὕδατος τὸ μόριον ὕδωρ, ἀλλ' οὐ τῆς συλλαβῆς. Ὅμοιως δὲ καὶ τὰ τῶν σωμάτων στοιχεῖα λέγουσιν οἱ λέγοντες, εἰς ^a αἰετὶς τὰ σώματα ἔσχατα, ἐκεῖνα δὲ μηκέτ' εἰς ἄλλα εἶδει ^q διαφέροντα· καὶ εἴτε ἐν εἴτε πλείω τὰ τοιαῦτα, ταῦτα στοιχεῖα λέγουσιν. Παραπλησίως δὲ καὶ τὰ τῶν διαγραμμάτων στοιχεῖα λέγεται, ³ καὶ ὅλως τὰ τῶν ἀποδείξεων· αἱ γὰρ πρῶται ἀποδείξεις καὶ ἐν πλείοσιν ἀποδείξεσιν ἐνυπάρχουσιν, αὗται στοιχεῖα τῶν ἀποδείξεων λέγονται· εἰσὶ ^r δὲ τοιοῦτοι συλλογισμοὶ οἱ

^d ἢ E. ^e καὶ] ἢ E.T. ^f ἢ E. ^g ἀλλὰ Πολύκλειτος ἀνδριαντοποιός om. T. ^h ἢ ὡς τὸ γένος αὐτοῦ om. E.T. ⁱ ἔτι] πάντα δὲ A^b. ^k αὐτά τε om. A^b.F^b. ^l ὁ om. A^b. ^m τὸ T. ⁿ εἰς ἕτερον εἶδος om. F^b. ^o διαιρεῖ E. ^p καὶ] ἂν καὶ A^b. ^q διαφέροντα σώματα καὶ E.T. ^r δὲ οἱ τοιοῦτοι T.

4 πρώτοι ^αἐκ τῶν ^βτριῶν δι' ἐνὸς μέσου. Καὶ μεταφέροντες
 δὲ στοιχεῖον καλοῦσιν ἐντεῦθεν, ^δ ἂν ἐν ὃν καὶ μικρὸν ἐπὶ
 πολλὰ ἢ χρήσιμον. Διὸ καὶ τὸ μικρὸν καὶ ἀπλοῦν καὶ
 5 ἀδιαίρετον στοιχεῖον λέγεται. Ὅθεν ἐλήλυθε τὰ μάλιστα
 καθόλου στοιχεῖα εἶναι, ὅτι ἕκαστον αὐτῶν ἐν ὃν καὶ ἀπλοῦν
 ἐν πολλοῖς ὑπάρχει ἢ πᾶσιν ἢ ὅτι πλείστοις. Ὡς διὸ καὶ τὸ
 6 ἐν καὶ τὴν στιγμὴν ἀρχάς τισι ^ωδοκεῖ εἶναι. Ἐπεὶ οὖν τὰ
 καλούμενα γένη καθόλου καὶ ἀδιαίρετα (^ζ εἰς γὰρ ἐστὶ λόγος
 αὐτῶν), στοιχεῖα τὰ γένη λέγουσιν ^ητινες, καὶ μᾶλλον ἢ τὴν
 διαφορὰν, ὅτι καθόλου μᾶλλον τὸ γένος· ^θ μὲν ^α γὰρ ἡ δια-
 φορὰ ὑπάρχει, καὶ τὸ γένος ἀκολουθεῖ, ^θ δὲ τὸ γένος, οὐ
 παντὶ ἡ διαφορὰ. Ἀπάντων δὲ κοινὸν τὸ εἶναι στοιχεῖον
 ἐκάστου τὸ πρῶτον ἐνυπάρχον ἐκάστῳ.

- 4 ^αΦύσις λέγεται ἓνα μὲν τρόπον ἢ τῶν φυομένων γένεσις,
 οἷον εἴ τις ἐπεκτείνας λέγοι τὸ ^βυ, ἓνα δὲ ἐξ οὗ φύεται
^γπρῶτον τὸ ^δφυόμενον ἐνυπάρχοντος· ἐτι ὅθεν ἡ κίνησις ἢ
 πρώτη ἐν ἐκάστῳ τῶν φύσει ὄντων ἐν αὐτῷ ^ε ἢ αὐτῷ ὑπάρ-
 χει. Φύεσθαι δὲ λέγεται ὅσα αὐξήσιν ἔχει δι' ἑτέρου τῷ
 ἄπτεσθαι καὶ ^ςσυμπεφυκέναι ἢ προσπεφυκέναι ὥσπερ τὰ ἔμ-
 2 βρυα. Διαφέρει δὲ σύμφυσις ἀφῆς· ἐνθα μὲν γὰρ οὐθὲν
^επαρὰ τὴν ἀφὴν ἕτερον ἀνάγκη εἶναι, ἐν δὲ τοῖς συμπεφυ-
 κόσιν ἐστὶ τι ἐν τῷ αὐτῷ ἐν ἀμφοῖν, ^θ ποιεῖ ἀντὶ τοῦ ἄπτε-
 σθαι συμπεφυκέναι καὶ εἶναι ἐν κατὰ τὸ συνεχὲς καὶ ποσόν,
 3 ἀλλὰ μὴ κατὰ τὸ ποιόν. Ἐτι ^η δὲ φύσις λέγεται ἐξ οὗ
 πρώτου ἢ ἐστὶν ἢ γίγνεται τι τῶν φύσει ὄντων, ἀριθμίστου
 ὄντος καὶ ἀμεταβλήτου ἐκ τῆς δυνάμεως τῆς ^ι αὐτοῦ, οἷον
 ἀνδριάντος καὶ τῶν σκευῶν τῶν χαλκῶν ὁ χαλκὸς ἢ φύσις
 λέγεται, τῶν δὲ ξυλίνων ξύλον· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.
 4 Ἐκ τούτων γὰρ ἐστὶν ἕκαστον διασωζομένης τῆς πρώτης

^α ἐκ om. F^b. ^β τριῶν] τριῶν μέσων Ab. ^γ διὸ Ab, ὁμοίως F^b : ceteri om. ^ω δοκεῖν E. ^ζ εἰς] οὐ Ab, F^b. ^η τινες εἶναι καὶ Ab. ^α γὰρ om. T. ^α φύσις δὲ λέγεται E, φύσις μὲν λέγεται T. ^β υ] γ. T. ^γ πρώτου corr. E. ^δ φαινόμενον T. ^ε ἢ αὐτῷ E: ceteri αὐτὸ. ^ς συμπεφυκέναι ἢ om. Ab. ^ε περὶ T, ^η δὲ om. Ab. ^ι αὐτοῦ E, T.

ὕλης· τοῦτον γὰρ τὸν τρόπον καὶ τῶν φύσει ὄντων τὰ στοι-
χειά φασιν εἶναι φύσιν, οἱ μὲν πῦρ οἱ δὲ γῆν οἱ δ' ἀέρα οἱ δ'
ὔδωρ οἱ δ' ἄλλο τι τοιοῦτον λέγοντες, οἱ δ' ἕνια τούτων, οἱ
δὲ πάντα ταῦτα. Ἔτι δ' ἄλλον τρόπον λέγεται ἡ φύσις ἡ 5
τῶν ^k φύσει ὄντων οὐσία, οἷον οἱ λέγοντες τὴν φύσιν εἶναι
τὴν πρώτην σύνθεσιν, ^l ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς λέγει ὅτι

φύσις οὐθενός ἐστιν ἰόντων,

ἀλλὰ μόνον μίξις τε διάλλαξις ^m τε μίγντων

ⁿ ἐστί, φύσις δ' ἐπὶ τοῖς ὀνομάζεται ἀνθρώποισιν.

Διὸ καὶ ὅσα ῤφύσει ἐστὶν ἢ γίγνεται, ἥδη ὑπάρχοντος ἐξ 6
οὗ πέφυκε γίγνεσθαι ἢ εἶναι, οὕτω φαμέν τὴν φύσιν ἔχειν,
^q ἂν μὴ ἔχη τὸ εἶδος καὶ τὴν μορφήν. Φύσει μὲν οὖν τὸ ἐξ 7
ἀμφοτέρων τούτων ἐστίν, οἷον τὰ ζῶα καὶ τὰ μόρια αὐτῶν
φύσις δὲ ἢ τε πρώτη ὕλη, καὶ αὕτη διχῶς, ^r ἢ ἡ πρὸς αὐτὸ
πρώτη ἢ ^r ἡ ὅλως πρώτη, οἷον τῶν χαλκῶν ἔργων πρὸς αὐτὰ
μὲν πρῶτος ὁ χαλκός, ὅλως δ' ἴσως ὔδωρ, εἰ πάντα τὰ τηκτὰ
ὔδωρ, καὶ τὸ εἶδος καὶ ἡ οὐσία· ^s τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ τέλος τῆς
γενέσεως. ^t Μεταφορᾷ δ' ἥδη καὶ ὅλως πᾶσα οὐσία φύσις
λέγεται διὰ ταύτην, ὅτι καὶ ἡ φύσις οὐσία τίς ἐστιν. Ἐκ 8
δὴ τῶν εἰρημένων ἡ πρώτη φύσις καὶ κυρίως λεγομένη ἐστὶν
ἡ οὐσία ἢ τῶν ἐχόντων ἀρχὴν κινήσεως ἐν αὐτοῖς ἢ αὐτά· ἡ
γὰρ ὕλη τῷ ταύτης δεκτικῇ εἶναι λέγεται φύσις, ^v καὶ αἱ γε-
νέσεις καὶ ^w τὸ φύεσθαι τῷ ἀπὸ ταύτης ^x εἶναι κινήσεις. Καὶ
ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως ^y τῶν φύσει ὄντων ^z αὕτη ἐστὶν ἐννάρ-
χουσα πὼς ἢ δυνάμει ἢ ^a ἐντελεχείᾳ.

¹ Ἀναγκαῖον λέγεται, οὗ ἄνευ οὐκ ἐνδέχεται ζῆν ὥς συναι- 5
τίον, οἷον τὸ ἀναπνεῖν καὶ ἡ τροφή τῷ ζῷῳ ἀναγκαῖον·
ἀδύνατον γὰρ ἄνευ τούτων εἶναι. Καὶ ὣν ἄνευ τὸ ἀγαθὸν
μὴ ἐνδέχεται ἢ εἶναι ἢ γενέσθαι, ἢ ^b τι κακὸν ἀποβαλεῖν ἢ
στερηθῆναι, οἷον τὸ πιεῖν τὸ φάρμακον ἀναγκαῖον ἵνα μὴ

^k ὄντων φύσει H^b. ^l ὥσπερ] ἢ ὥσπερ E.A^b. ^m τε om. A^b. ⁿ ἐστί
καὶ φύσις A^b. ^o τοῖς E.A^b: ceteri τοῖσδ'. ^p ἐστί φύσει T. ^q ἂν A^b.
^r ἢ post διχῶς et ἢ ante ὅλως om. A^b. ^s τούτου T. ^t μεταφορᾷ A^b.
^v καὶ γενέσεις A^b. ^w τῷ T.A^b. ^x εἶναι κίνησις A^b. ^y τῶν] ὥς τῶν F^b.
^z ἢ αὐτή A^b. ^a ἐντεργεία F^b. ^b τι] τὸ A^b.

κάμνη, καὶ τὸ πλεῦσαι εἰς Αἴγιναν ἵν' ^ε ἀπολάβῃ τὰ χρή-
 2 ματα. Ὑπὲρ τὸ βίαιον καὶ ἡ βία· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ παρὰ
 τὴν ὁρμὴν καὶ ^δ τὴν προαίρεσιν ἐμποδίζον καὶ κωλυτικόν. Τὸ
 γὰρ βίαιον ἀναγκαῖον λέγεται, διὸ καὶ λυπηρόν, ὥσπερ καὶ
 Εὐηνός φησι

πάν γὰρ ἀναγκαῖον πράγμ' ἀνιαρὸν ἔφν.

3 Καὶ ἡ βία ἀνάγκη τις, ὥσπερ καὶ Σοφοκλῆς ^ε λέγει

ἀλλ' ἡ βία με ταῦτ' ἀναγκάζει ποιεῖν.

Καὶ δοκεῖ ἡ ἀνάγκη ἀμετάπειστον τι εἶναι, ὀρθῶς· ἐναντίον
 γὰρ τῇ κατὰ ^ε τὴν προαίρεσιν κινήσει ^ε καὶ κατὰ τὸν λογι-
 σμόν. Ὑπὲρ τὸ μὴ ἐνδεχόμενον ἄλλως ἔχειν ἀναγκαῖόν φαμεν
 4 οὕτως ἔχειν. Καὶ κατὰ τοῦτο τὸ ἀναγκαῖον καὶ τὰλλα λέ-
 γεται πῶς ἅπαντα ^δ ἀναγκαῖα· τό τε γὰρ βίαιον ἀναγκαῖον
 λέγεται ἢ ποιεῖν ἢ πᾶσχειν τότε, ὅταν μὴ ἐνδέχεται κατὰ
 τὴν ὁρμὴν διὰ τὸ βιάζόμενον, ἵως ταύτην ἀνάγκην οὖσαν, δι'
 ἣν μὴ ἐνδέχεται ἄλλως, καὶ ἐπὶ τῶν συναιτιῶν τοῦ ζῆν καὶ
 τοῦ ἀγαθοῦ ὡσαύτως· ὅταν γὰρ μὴ ^κ ἐνδέχεται ἔνθα μὲν τὸ
 ἀγαθὸν ἔνθα δὲ τὸ ζῆν καὶ τὸ εἶναι ἄνευ τινῶν, ταῦτα ἀναγ-
 5 καῖα καὶ ἡ αἰτία ἀνάγκη τίς ἐστίν ^ι αὕτη. Ὑπὲρ ἡ ἀποδείξις
 τῶν ἀναγκαίων, ὅτι οὐκ ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν, εἰ ἀποδέδει-
 κται ἀπλῶς· τοῦτου δ' αἷτια τὰ πρῶτα, εἰ ἀδύνατον ἄλλως
 ἔχειν ἐξ ὧν ὁ συλλογισμός. Τῶν μὲν ^μ δὴ ἕτερον αἷτιον τοῦ
 ἀναγκαῖου εἶναι, τῶν δὲ οὐθέν, ἀλλὰ διὰ ταῦτα ἕτερα ἔστιν ἐξ
 6 ἀνάγκης. Ὡστε τὸ πρῶτον καὶ κυρίως ἀναγκαῖον τὸ ἀπλοῦν
 ἐστίν· τοῦτο γὰρ οὐκ ἐνδέχεται πλεοναχῶς ἔχειν, ὥστ' οὐδὲ
 ἄλλως καὶ ἄλλως· ἥδη γὰρ πλεοναχῶς ἂν ἔχοι. Εἰ ^ν ἄρα
 ἐστίν ^ο ἅττα αἷδια καὶ ἀκίνητα, Ροῦθὲν ἐκείνοις ἐστὶ βίαιον
 οὐδὲ παρὰ φύσιν.

6 ^ι Ἐν λέγεται τὸ μὲν κατὰ συμβεβηκός, ^ι τὸ δὲ καθ' αὐτό,
 κατὰ συμβεβηκός μὲν οἶον Κορίσκος καὶ τὸ μουσικόν καὶ

^ε ἀπολάβῃ] μὴ ἀποβάλῃ T. ^δ post καὶ om. Ab. ^ε λέγει om. T.
^ε καὶ τῇ κατὰ Fb. ^δ ἀναγκαῖα] ἀναγκαῖον T. ^ι ὥστ'
 αὐτὴν T. ^κ ἐνδέχεται Ab. ^ι αὐτῆς Ab. ^μ δι' ἕτερον αἷτιον τὸ ἀναγ-
 καῖον Ab. ^ν ἄρα] γὰρ Ab. ^ο ἅττα καὶ αἷδια καὶ Ab. P οὐδ' ἐν E. ^ι ἐν]
 τὸ ἐν Fb. ^ι τὸ δὲ—μὲν om. Ab.

^a Κορίσκος μουσικός· ^t ταῦτο γὰρ εἰπεῖν Κορίσκος καὶ τὸ μουσικόν, καὶ Κορίσκος μουσικός. Καὶ τὸ μουσικὸν καὶ τὸ ^γ δίκαιον, καὶ μουσικὸς ^v δίκαιος Κορίσκος· πάντα γὰρ ταῦτα ἐν λέγεται κατὰ συμβεβηκός, τὸ μὲν δίκαιον καὶ τὸ μουσικόν, ὅτι μιᾷ οὐσίᾳ συμβέβηκεν, ^w τὸ δὲ μουσικὸν καὶ Κορίσκος, ὅτι θάτερον θατέρῳ συμβέβηκεν. Ὁμοίως δὲ τρώ-
8 πον τινὰ καὶ ὁ μουσικὸς Κορίσκος τῷ Κορίσκῳ ἔν, ὅτι θάτερον τῶν μορίων θατέρῳ συμβέβηκε τῶν ἐν τῷ λόγῳ, οἷον τὸ μουσικὸν τῷ Κορίσκῳ, καὶ ὁ μουσικὸς Κορίσκος δικαίῳ Κορίσκῳ, ὅτι ἐκατέρου ^x μέρος ^y τῷ αὐτῷ ἐνὶ συμβέβηκεν ^z ἔν. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ γένους καὶ ἐπὶ ^a τῶν καθόλου ⁹ τινὸς ὀνομάτων λέγεται τὸ συμβεβηκός, οἷον ^b ὅτι ἄνθρωπος τὸ αὐτὸ καὶ μουσικὸς ἄνθρωπος· ἡ γὰρ ὅτι ^c τῷ ἀνθρώπῳ μιᾷ οὐσῇ οὐσίᾳ συμβέβηκε τὸ μουσικόν, ἡ ὅτι ἄμφω τῶν καθ' ἕκαστόν τι συμβέβηκεν, οἷον Κορίσκῳ. Πλὴν οὐ τὸν ¹⁰ αὐτὸν τρόπον ἄμφω ὑπάρχει, ἀλλὰ τὸ μὲν ἴσως ὡς γένος καὶ ἐν τῇ οὐσίᾳ, τὸ δὲ ^d ὡς ἕξις ἢ πάθος τῆς οὐσίας. Ὅσα μὲν οὖν κατὰ συμβεβηκός λέγεται ἔν, τοῦτον τὸν τρόπον λέγεται. Τῶν δὲ καθ' ἑαυτὰ ἐν λεγομένων τὰ μὲν λέγεται τῷ συνεχῇ ¹¹ εἶναι, οἷον ^e φάκελλος δεσμῷ καὶ ξύλα κόλλῃ, καὶ γραμμῇ καὶ ^f κεκαμμένη ἡ, συνεχῆς δέ, μία λέγεται, ὥσπερ καὶ τῶν μερῶν ἕκαστον, οἷον σκέλος καὶ βραχίον. Αὐτῶν δὲ τούτων μάλλον ἐν τὰ φύσει συνεχῇ ἢ τέχνῃ. Συνεχὲς δὲ λέγεται, οὐ ¹² κίνησις μία καθ' αὐτὸ καὶ μὴ οἷον τε ἄλλως· μία δ' οὐ ἀδιαίρετος, ἀδιαίρετος δὲ ^h κατὰ χρόνον. Καθ' αὐτὰ δὲ συνεχῇ ὅσα μὴ ἀφῇ ἔν· εἰ γὰρ θείης ἀπτόμενα ἀλλήλων ξύλα, οὐ φήσεις ταῦτα εἶναι ἔν, οὔτε ξύλον οὔτε σῶμα οὔτ' ἄλλο συνεχὲς οὐθέν. Τὰ τε δὴ ὅλως συνεχῇ ἐν λέγεται, καὶ ¹³ ἔτι μάλλον τὰ μὴ ἔχοντα κάμψιν, οἷον κνήμη ἢ μηρὸς σκέ-

^a Κορίσκος] ὁ κορίσκος T, κορίσκος καὶ Ab. ^t ταῦτο—μουσικός· καὶ om. Ab. ^v δίκαιος om. Ab. ^w τὸ—συμβέβηκεν om. E. ^x μέρος T. Ab. ^y τῷ om. T. ^z ἔν om. Ab. addunt E. T. οὐδὲν γὰρ διαφέρει ἢ Κορίσκῳ τὸ μουσικὸν συμβεβηκέναι. ^a τοῦ T. ^b ὅτι ὁ ἄνθρωπος Ab. ^c τῶν ἀνθρώπων T. ^d ὡς om. T. ^e φάκελος E. T., σφάκελος Fb. ^f κεκαμμένη Hb. ^g οἷον add. Ab. ^h κατὰ τὸν χρ. Fb. Hb.

- λους, ὅτι ἐνδέχεται μὴ μίαν εἶναι τὴν κίνησιν τοῦ σκέλους.
- 14 Καὶ ἡ εὐθεία τῆς κεκαμμένης μᾶλλον ἓν. Τὴν δὲ κεκαμμένην καὶ ἔχουσιν γωνίαν καὶ μίαν καὶ οὐ μίαν λέγομεν, ὅτι ἐνδέχεται καὶ μὴ ἅμα τὴν κίνησιν αὐτῆς εἶναι καὶ ἅμα τῆς δ' εὐθείας ¹ἀεὶ ἅμα, καὶ οὐθὲν μόριον ἔχον μέγεθος τὸ μὲν ἡρεμεί τὸ δὲ κινεῖται, ὥσπερ τῆς κεκαμμένης. Ἔτι ἄλλον τρόπον ^kἐν λέγεται τῷ τὸ ὑποκείμενον τῷ εἶδει εἶναι ἀδιάφορον.
- 15 ¹Ἀδιάφορα δ' ὧν ἀδιαίρετον τὸ εἶδος κατὰ τὴν αἴσθησιν τὸ δ' ὑποκείμενον ἢ τὸ πρῶτον ἢ τὸ τελευταῖον πρὸς τὸ τέλος. Καὶ γὰρ οἶνος εἰς λέγεται καὶ ὕδωρ ἓν, ἢ ἀδιαίρετον κατὰ τὸ εἶδος· καὶ οἱ χυμοὶ πάντες λέγονται ἓν, οἷον ἔλαιον οἶνος καὶ τὰ τηκτά, ὅτι πάντων τὸ ἔσχατον ὑποκείμενον τὸ αὐτό.
- 16 Ὑδωρ γὰρ ^mἢ ἀπὸ πάντα ταῦτ' ἐστίν. Λέγεται δ' ἓν καὶ ὧν τὸ γένος ἓν διαφέρουν ταῖς ἀντικειμέναις διαφοραῖς. Καὶ ταῦτα λέγεται ⁿἓν πάντα, ὅτι τὸ γένος ἓν τὸ ὑποκείμενον ταῖς διαφοραῖς, οἷον ἵππος ἄνθρωπος κύων ἓν ^oτι, ὅτι πάντα
- 17 ζῶα, καὶ τρόπον δὴ παραπλήσιον, ὥσπερ ἡ ὕλη μία. Ταῦτα δὲ ὅτε μὲν οὕτως ἓν λέγεται, ὅτε δὲ τὸ ἄνω γένος, ὃ ^pταυτὸν λέγεται, ἂν ἢ τελευταῖα τοῦ γένους εἶδη τὰ ἀνωτέρω τούτων, οἷον ^qτὸ ἰσοσκελὲς καὶ τὸ ἰσόπλευρον ταῦτ' καὶ ἓν
- 18 σχῆμα, ὅτι ἄμφω ^rτρίγωνα· τρίγωνα δ' οὐ ταῦτά. Ἔτι δὲ ἓν λέγεται ὅσων ὁ λόγος ^sὁ τὸ τί ἦν εἶναι λέγων ἀδιαίρετος πρὸς ἄλλον τὸν δηλοῦντα τί ^tἦν εἶναι τὸ πρᾶγμα· αὐτὸς γὰρ καθ' αὐτὸν ^vπᾶς λόγος ^wδιαίρετός. Οὕτω γὰρ καὶ τὸ ἠϋξημένον καὶ φθίνον ἓν ἐστίν, ὅτι ὁ λόγος εἰς, ὥσπερ ἐπὶ τῶν
- 19 ἐπιπέδων ὁ τοῦ εἶδους ^xεἰς. Ὅλως δὲ ὧν ἡ νόσις ἀδιαίρετος ἢ νοοῦσα τὸ τί ἦν εἶναι, καὶ μὴ δύναται χωρίσαι μήτε χρόνον μήτε τόπων μήτε λόγῳ, μάλιστα ταῦτα ἓν. Καὶ τούτων ὅσα οὐσίαι· καθόλου ^yγὰρ ὅσα μὴ ἔχει διαίρεσιν, ^zἢ μὴ ἔχει, ταῦτα

¹ ἀεὶ] δεῖ Α^b. ^k ἐν om. E.T. ¹ ἀδιάφορον E. ἀδιάφορα δὲ om. Α^b.
^m ἢ] καὶ T. ⁿ πάντα ἓν E.T. ^o τι om. Α^b. ^p ταῦτ' E, τὸ αὐτὸ Α^b.
^q τὸ μὲν ἰσοσκελὲς T. ^r τρίγωνον E.T. ^s ὁ ante τὸ om. Α^b. ^t ἦν om. T. ^v πᾶς ὁ λ. T. ^w ἀδιαίρετος Α^b. ^x εἰς om. Α^b. ^y γὰρ] δὲ E. ^z ἢ μὴ ἔχει om. Α^b.

ἐν λέγεται, οἷον εἰ ἡ ἄνθρωπος μὴ ἔχει διαίρεσιν, εἰς ἄνθρω-
 πος, εἰ δ' ἡ ζῷον, ἐν ζῷον, εἰ δὲ ἡ μέγεθος, ἐν μέγεθος. Τὰ μὲν 10
 οὖν πλείστα ἐν λέγεται τῷ ἑτερόν τι ἡ ποιεῖν ^a ἢ πάσχειν ἢ
 ἔχειν ἢ πρὸς τι εἶναι ἐν, τὰ δὲ πρῶτως λεγόμενα ἐν, ὧν ἡ
 οὐσία μία. Μία δὲ ἡ συνεχεία ἢ εἶδει ἢ λόγῳ. ^b καὶ γὰρ
 ἀριθμοῦμεν ὡς πλείω ^c ἢ τὰ μὴ συνεχῇ, ^d ἢ ὧν μὴ ἐν τὸ εἶδος,
 ἢ ὧν ὁ λόγος μὴ εἰς. ^e Ἐπεὶ δ' ἔστι μὲν ὡς ὅτι οὖν ^f ἐν φάμεν 11
 εἶναι, ἂν ἡ ποσὸν καὶ συνεχές, ἔστι δ' ὡς οὐ, ἂν μὴ τι ὅλον
 ἢ, τοῦτο δὲ ἂν μὴ ^g τὸ εἶδος ἔχῃ ἐν. ^h οἷον οὐκ ἂν φαῖμεν
 ὁμοίως ἐν ἰδόντες ὁπωσοῦν τὰ μέρη συγκείμενα τοῦ ὑποδή-
 ματος, ^k ἂν μὴ διὰ τὴν συνέχειαν, ἀλλ' ἔαν οὕτως ὥστε ὑπό-
 δημα εἶναι καὶ εἰδός τι ^l ἥδη ἔχειν ἐν. Διὸ καὶ ἡ τοῦ κύκλου 12
 μάλιστα μία τῶν γραμμῶν, ὅτι ὅλη ^m καὶ τέλειός ἐστιν. Τὸ
 δὲ ⁿ ἐν εἶναι ὀρχή τινί ἐστιν ἀριθμοῦ εἶναι. τὸ γὰρ πρῶ-
 τον ^q μέτρον ἀρχή. ^p γὰρ πρώτῳ ^r γνωρίζομεν, τοῦτο πρῶ-
 τον μέτρον ἐκάστου γένους. ἀρχή οὖν τοῦ γνωστοῦ περὶ
 ἑκαστον τὸ ἐν. Οὐ ταῦτό δὲ ἐν πᾶσι τοῖς γένεσι τὸ ἐν.
 Ἐνθα μὲν γὰρ δίεσις, ἐνθα δὲ τὸ φωνῆν ἢ ἀφῶνον. βάρους 13
 ὃ ἕτερον καὶ κινήσεως ἄλλο. Πανταχοῦ δὲ τὸ ἐν ἢ τῷ ποσῷ
 ἢ τῷ εἶδει ἀδιαίρετον. Τὸ μὲν οὖν κατὰ τὸ ποσὸν ^a καὶ ἡ 14
 ποσὸν ἀδιαίρετον, τὸ μὲν πάντῃ καὶ ἄθετον λέγεται μονάς,
 τὸ δὲ πάντῃ καὶ θέσιν ἔχον στιγμῇ, τὸ δὲ μοναχῇ γραμμῇ,
 τὸ δὲ διχῇ ἐπίπεδον, τὸ δὲ πάντῃ καὶ τριχῇ διαιρετὸν κατὰ
 τὸ ποσὸν σῶμα. Καὶ ἀντιστρέψαντι δὴ τὸ μὲν διχῇ διαι- 15
 ρετὸν ἐπίπεδον, τὸ δὲ μοναχῇ γραμμῇ. τὸ δὲ μηδαμῇ διαιρε-
 τὸν κατὰ τὸ ποσὸν στιγμῇ καὶ μονάς, ἢ μὲν ἄθετος μονάς,
 ἢ δὲ ^t θετὸς στιγμῇ. Ἐτι ^v δὲ τὰ μὲν κατ' ἀριθμὸν ^v ἐστιν 16
 ἐν, τὰ δὲ κατ' εἶδος, τὰ δὲ κατὰ γένος, τὰ δὲ κατ' ἀναλο-

^a ἢ πάσχειν post ἢ ἔχειν E.A^b. ^b γρ. καὶ ἀριθμῷ μόνως. καὶ ἐπεὶ δ'
 ἐστὶν ἡ τὰ μὲν κ.τ.λ. margo E. ^c ἢ om. A^b. ^d ἢ ὧν μὴ—εἰς om. A^b.
^e ἐπεὶ] ἐτι T. ^f ἐν om. F^b. ἐν συνεχείᾳ T. ^g τὸ] τι A^b. ^h οἷον
 add. E.A^b. ⁱ ὁπωσοῦν ἰδόντες A^b. ^k ἂν μὴ] ἐν T. ^l ἔχειν ἥδη E.T.
^m καὶ om. T. ⁿ ἐν A^b.H^b. ^o ἀρχῇ A^b. ^p ἀριθμῷ E.T., ἀριθμοῦ
 καὶ τοῦ H^b. ^q μέτρον ἐκάστου γένους ἀρχή A^b. ^r γνωρίζομεν τι τοῦτο F^b.
^s καὶ ἡ ποσὸν om. A^b. ^t θετή T. ^v δὲ et ἐστιν om. A^b.

γίαν, ἀριθμῷ ^ω μὲν ὧν ἡ ὕλη μία, εἶδει δ' ὧν ὁ λόγος ^ε εἷς, γένει δ' ὧν τὸ αὐτὸ σχῆμα τῆς κατηγορίας, κατ' ἀναλογίαν δὲ
 27 ὅσα ἔχει ὡς ἄλλο πρὸς ἄλλο. Ἀεὶ ^ν δὲ τὰ ὕστερα τοῖς ἔμ-
 προσθεν ἀκολουθεῖ, οἷον ὅσα ἀριθμῷ καὶ εἶδει ἔν, ὅσα δ' εἶδει
 οὐ πάντα ἀριθμῷ· ἀλλὰ γένει πάντα ἐν ὅσαπερ καὶ εἶδει·
 ὅσα δὲ γένει οὐ πάντα εἶδει ἀλλ' ἀναλογίᾳ· ὅσα δὲ ^ε ἐν ἀνα-
 28 λογίᾳ, οὐ πάντα γένει. Φανερόν δὲ καὶ ὅτι τὰ πολλὰ ἀντι-
 κειμένως λεχθήσεται τῷ ἐνί· τὰ μὲν γὰρ τῷ μὴ συνεχῇ εἶναι,
 τὰ δὲ τῷ διαιρετῇ ἔχειν τὴν ὕλην κατὰ τὸ εἶδος, ἢ τὴν πρῶ-
 τὴν ἢ τὴν τελευταίαν, τὰ δὲ ^α τῷ τοὺς λόγους πλείους τοὺς
 τί ἦν εἶναι, λέγονται.

7 Τὸ ὃν λέγεται τὸ μὲν κατὰ συμβεβηκός, τὸ δὲ καθ' αὐτό,
 κατὰ συμβεβηκός μὲν, οἷον ^β τὸν δίκαιον μουσικὸν εἶναι φάμεν
 καὶ τὸν ἄνθρωπον μουσικὸν καὶ ^ε τὸν μουσικὸν ἄνθρωπον, πα-
 ραπλησίως ^δ λέγοντες ^ε ὥσπερ τὸν μουσικὸν οἰκοδομεῖν, ὅτι
 συμβέβηκε τῷ οἰκοδόμῳ μουσικῷ εἶναι ἢ τῷ μουσικῷ οἰκο-
 δόμῳ· τὸ γὰρ τόδε εἶναι ^ε τόδε σημαίνει τὸ συμβεβηκέναι
 2 ^ε τῷδε τόδε. Οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εἰρημένων· τὸν ^η γὰρ
 ἄνθρωπον ὅταν μουσικὸν λέγωμεν καὶ τὸν μουσικὸν ἄνθρω-
 πον, ^ι ἢ τὸν λευκὸν μουσικὸν ἢ τοῦτον λευκόν, τὸ μὲν ὅτι
 ἄμφω τῷ ^κ αὐτῷ συμβεβήκασι, τὸ δ' ὅτι ^λ συμβέβηκε τῷ
 ὄντι· ^μ τὸ δὲ μουσικὸν ἄνθρωπον, ὅτι τοῦτῳ τὸ μουσικὸν
 3 συμβέβηκεν. Οὕτω δὲ λέγεται καὶ τὸ ^ν μὴ λευκὸν εἶναι, ὅτι
^φ συμβέβηκεν, ἐκείνῳ ἐστίν. Τὰ μὲν οὖν κατὰ συμβεβηκός
 εἶναι λεγόμενα οὕτω λέγεται ἢ διότι τῷ αὐτῷ ^ο ὄντι ἄμφω
 ὑπάρχει, ἢ ^ρ ὅτι ὄντι ^ε ἐκείνῳ ὑπάρχει, ἢ ὅτι αὐτό ἐστίν ^ρ ^φ
 4 ὑπάρχει οὐ αὐτὸ κατηγορεῖται. Καθ' αὐτὰ δὲ εἶναι λέγεται
 ὅσαπερ σημαίνει τὰ σχήματα τῆς κατηγορίας· ὅσαχῶς γὰρ
 λέγεται, τοσαυταχῶς τὸ εἶναι σημαίνει. Ἐπεὶ οὖν τῶν κα-

^ω μὲν οὖν ὧν Ab. ^ε εἷς om. Ab. ^ν δὲ E.T. ^ε ἐν om. Ab. ^α τῷ
 τὸ T. ^β τὸ Hb. ^ε τὸν μ. T. ^δ λέγεται E. ^ε ὥσπερ εἰ τὸν Ab.
^ε alterum τόδε om. pr. E. ^ε τόδε τῷδε Ab. ^η γὰρ add. Ab. ^ι ἢ λευ-
 κὸν τὸν E.T. ^κ αὐτῷ ὄντι σ. Ab. ^λ τῷ ὄντι συμβέβηκε E.T. ^μ τὸ
 δὲ—συμβέβηκεν om. Ab. ^ν μὴ add. Ab.Fb. ^ο ἄμφω ὄντι Ab. ^ρ ὅτι
 om. T. ^ε ἐκείνο Ab. ^ρ δ' T.

τηγορουμένων τὰ μὲν τί ἐστὶ σημαίνει, τὰ δὲ ποιόν, τὰ δὲ ποσόν, τὰ δὲ πρὸς τι, τὰ δὲ ποιεῖν ἢ πάσχειν, τὰ δὲ πού, τὰ δὲ πότε, ἐκάστω τούτων τὸ εἶναι ταυτό σημαίνει. Οὐθέν 5 γὰρ διαφέρει τὸ ἄνθρωπος ὑγιαίνων ἐστὶν ἢ ^ατὸ ἄνθρωπος ὑγιαίνει, ^ιοὐδὲ τὸ ἄνθρωπος βαδίζων ἐστὶν ἢ τέμνων τοῦ ^νἄνθρωπος βαδίζει ἢ τέμνει. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἔτι τὸ εἶναι σημαίνει καὶ τὸ ἔστιν ὅτι ἀληθές, τὸ δὲ μὴ εἶναι ὅτι οὐκ ἀληθές ἀλλὰ ψεῦδος. Ὁμοίως ἐπὶ καταφάσεως 6 καὶ ἀποφάσεως, ^ωοἶον ὅτι ἔστι Σωκράτης μουσικός, ὅτι ἀληθές τούτο, ἢ ὅτι ^ξἔστι Σωκράτης οὐ λευκός, ὅτι ἀληθές· τὸ δ' οὐκ ἔστιν ἢ διάμετρος ἀσύμμετρος, ὅτι ψεῦδος. Ἔτι τὸ εἶναι σημαίνει καὶ τὸ ὕδν, τὸ μὲν ^δδυνάμει ῥητόν, τὸ δ' ἐντελεχείᾳ τῶν εἰρημένων τούτων. ^αὉρῶν τε γὰρ εἶναι φαμεν 7 καὶ τὸ ^δδυνάμει [^ρῥητῶς] ὀρῶν καὶ τὸ ἐντελεχείᾳ· καὶ τὸ ἐπίστασθαι ὡσαύτως καὶ τὸ δυνάμενον χρῆσθαι τῇ ἐπιστήμῃ καὶ τὸ χρώμενον· καὶ ^δτὸ ἡρεμοῦν καὶ ^φἔξῃ ὑπάρχει ἡρεμία καὶ τὸ δυνάμενον ἡρεμεῖν. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν οὐσιῶν 8 καὶ γὰρ ^εἘρμῆν ἐν τῷ λίθῳ φαμέν εἶναι, καὶ τὸ ἡμῖσιν τῆς γραμμῆς, καὶ σίτον τὸν μήπω ἀδρόν. Πότε δὲ δυνατόν καὶ πότε οὐπω, ἐν ἄλλοις διοριστέον.

Οὐσία λέγεται τά τε ἀπλᾶ σώματα, οἶον γῆ καὶ πῦρ καὶ 8 ὕδωρ καὶ ὅσα τοιαῦτα, καὶ ὅλως σώματα καὶ τὰ ἐκ τούτων συνεστῶτα ζῷά τε καὶ δαιμόνια καὶ τὰ μόρια τούτων. Ἀπαντα δὲ ταῦτα λέγεται οὐσία ὅτι οὐ καθ' ὑποκειμένου λέγεται, ἀλλὰ κατὰ τούτων τὰ ἄλλα. Ἄλλον δὲ τρόπον ^δαὖν ἢ αἷτιον τοῦ εἶναι, ἐννάρχον ἐν τοῖς τοιούτοις ὅσα μὴ λέγεται καθ' ὑποκειμένου, οἶον ἡ ψυχὴ ^ετῷ ζῳῳ. Ἔτι ὅσα 3 μόρια ^δἐννάρχοντά ἐστιν ἐν τοῖς τοιούτοις ^ιὀρίζοντά τε καὶ

^α τὸ alterum om. A^b. ^ι οὐδὲ A^b: ceteri ἢ. ^ν ἄνθρωπον βαδίζειν ἢ τέμνειν E. T. ^ω οἶον et ἔστι om. T. ^ξ ἔστι add. E. A^b. ^υ ὕδν] ὕδν καὶ A^b. ^δ ῥητόν δυνάμει A^b. γρ. τὸ μὲν ῥητόν τὸ δ' ἐντελεχείᾳ. καὶ οὕτως, τὸ μὲν δυνάμει τὸ δ' ἐντελεχείᾳ margo E. ^α ὀρῶντες γὰρ φαμεν εἶναι A^b. ^δ δυνάμει om. T. ^ρ ῥητῶς om. A^b. ^δ τὸ ante ἡρεμοῦν om. idem. ^ε ἥδη] δὴ A^b. ^ε Ἐρμῆν om. T. ^ε τῶν ζῳῶν A^b. ^δ ἐννάρχοντά ἐστιν ἐν τοῖς τοιούτοις om. A^b. ^ι ὀρίζοντά τε om. T, τε om. A^b.

τόδε τι σημαίνοντα, ὧν ἀναιρουμένων ἀναιρεῖται τὸ ὄλον, οἷον ἐπιπέδου σῶμα, ὥς φασί τινες, καὶ ἐπίπεδον γραμμῆς· καὶ ὅλως ὁ ἀριθμὸς δοκεῖ ^κ εἶναι τισι τοιούτος· ἀναιρουμένου τε ⁴ γὰρ οὐθὲν εἶναι, καὶ ὀρίζειν πάντα. ^ν Ἐτι τὸ τί ἦν εἶναι οὐ ὁ ¹ λόγος ὀρισμός, καὶ ^μ τοῦτο οὐσία λέγεται ἐκάστου. ^η Συμβαίνει δὲ ^ο κατὰ δύο τρόπους τὴν οὐσίαν λέγεσθαι, τό θ' ὑποκείμενον ἔσχατον, ὃ μηκέτι κατ' ἄλλου λέγεται, καὶ ὃ ἂν τόδε τι ὦν καὶ ^ρ χωριστὸν ^ι ἢ· τοιοῦτον δὲ ἐκάστου ἡ μορφή καὶ τὸ εἶδος.

- 9 Ταῦτά λέγεται τὰ μὲν κατὰ συμβεβηκός, οἷον τὸ λευκὸν καὶ τὸ μουσικὸν τὸ αὐτό, ὅτι τῷ αὐτῷ συμβέβηκε, καὶ ἄνθρωπος καὶ μουσικόν, ὅτι θάτερον θατέρῳ συμβέβηκεν· ^ι τὸ δὲ μουσικὸν ἄνθρωπος, ὅτι τῷ ἀνθρώπῳ συμβέβηκεν. Ἐκατέρῳ δὲ ^ς τοῦτο καὶ ^τ τούτῳ ἐκάτερον ^ν ἐκείνων· καὶ γὰρ τῷ ^ω ἀνθρώπῳ ^κ τῷ μουσικῷ ^ι καὶ ^ζ ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ μουσικὸν ταῦτ' ² τὸν λέγεται, καὶ τούτοις ἐκείνο. Διὸ ^α καὶ πάντα ταῦτα καθόλου ^β οὐ λέγεται· οὐ γὰρ ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ταῦτό καὶ ^ο τὸ μουσικόν· τὰ γὰρ καθόλου καθ' αὐτὰ ὑπάρχει, τὰ δὲ συμβεβηκότα οὐ καθ' αὐτὰ ἀλλ' ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα ἀπλῶς λέγεται. Ταῦτό γὰρ δοκεῖ ^δ Σωκράτης καὶ Σωκράτης εἶναι μουσικός· τὸ ^ο δὲ Σωκράτης οὐκ ἐπὶ πολλῶν, ³ διὸ οὐ πᾶς Σωκράτης λέγεται ὥσπερ πᾶς ἄνθρωπος. ^ε Καὶ τὰ μὲν οὕτως λέγεται ταυτά, ^ς τὰ δὲ καθ' ^η αὐτά, ὥσπερ καὶ ¹ τὸ ἔν· καὶ γὰρ ὦν ἡ ὕλη μία ἢ εἶδει ἢ ἀριθμῷ ταῦτά λέγεται, καὶ ὦν ἡ οὐσία μία. Ὡστε φανερόν ὅτι ἡ ταυτότης ἐνότης τίς ἐστίν ^κ ἢ πλειόνων τοῦ εἶναι, ἢ ὅταν χρῆται ¹ ὡς πλείοσιν, οἷον ὅταν λέγῃ αὐτὸ ^μ αὐτῷ ταυτόν· ὡς δυσὶ γὰρ

^κ τισι τοιούτος εἶναι Αβ. ¹ λόγος ἐστὶν ὀρισμός Ε, λόγος ἐστὶν ἀριθμός Τ. ^μ τοῦτο] τοῦτο δ Τ. ^η σημαίνει δὲ Τ. ^ο κατὰ om. Αβ. ^ρ ἀχώριστον Τ. ^ι ἢ· τοιοῦτον] τοιοῦτον ἢ. τοῦτο Αβ. ^ι τὸ—συμβέβηκεν om. Τ. ^ς τούτῳ Ηβ. ^τ τούτων Αβ.Ηβ. ^ν ἐκείνω Αβ. ^ω ἀνθρώπῳ καὶ τῷ Αβ. ^κ τὸ μουσικόν Τ. ^ι καὶ om. Αβ. ^ζ ὁ] τὸ Αβ.Ηβ. ^α καὶ post διὸ om. Τ. ^β οὐ ante λέγεται om. Τ. ^ο τὸ add. Αβ. ^δ σωκράτης εἶναι καὶ σωκράτης μ. Τ. ^ο δὲ] γὰρ Ε.Τ. ^ε καὶ om. Αβ. ^ς τὰ om. idem. ^η αὐτὰ ὅσα ὥσπερ Ε. ^ι τὸ om. Αβ.Ηβ. ^κ ἢ ante πλειόνων om. Αβ. ¹ ὡς πλείοσιν om. idem. ^μ αὐτῷ] αὐτὸ Ε.Ηβ.

χρῆται αὐτῷ. Ἔτερα δὲ λέγεται ὦν ἡ τὰ εἶδη πλείω ἢ ἡ 4
 ὕλη ἢ ὁ λόγος τῆς οὐσίας· καὶ ὅλως ἀντικειμένως τῷ ταύτῳ
 λέγεται τὸ ἕτερον. Διάφορα ^π δὲ λέγεται ὅσ' ἕτερα ἔστι
 τὸ αὐτό τι ὄντα, ^ο μὴ μόνον ἀριθμῷ, ἀλλ' ἡ εἶδει ἡ γένει ἡ
 ἀναλογίᾳ. Ἔτι ὦν ἕτερον τὸ γένος καὶ τὰ ἐναντία καὶ ὅσα
 ἔχει ἐν τῇ οὐσίᾳ τὴν ἐτερότητα. Ὅμοια λέγεται τὰ τε 5
^ρ πάντῃ ταυτὸ πεπονθότα, καὶ τὰ πλείω ταυτὸ πεπονθότα
 ἢ ἕτερα, καὶ ὦν ἡ ποιότης μία· καὶ καθ' ὅσα ἀλλοιοῦσθαι
 ἐνδέχεται τῶν ἐναντίων, τούτων τὸ πλείω ἔχον ἡ κυριώτερα
 ὁμοιον τούτῳ. Ἀντικειμένως δὲ τοῖς ὁμοίοις τὰ ἀνόμοια.

Ἀντικείμενα λέγεται ἀντίφασις καὶ τὰναντία καὶ τὰ πρὸς 10
 τι καὶ στέρησις καὶ ἕξις καὶ ἐξ ὦν καὶ εἰς ἃ ἔσχατα, ^ο οἷον αἱ
 γενέσεις καὶ φθοραί· καὶ ὅσα μὴ ἐνδέχεται ἅμα παρεῖναι τῷ
 ἀμφοῖν δεκτικῷ, ταῦτα ἀντικεῖσθαι λέγεται, ἡ αὐτὰ ^τ ἢ ἐξ
 ὦν ἐστίν. Φαῖον γὰρ καὶ λευκὸν ἅμα τῷ αὐτῷ οὐχ ὑπάρ-
 χει· διὸ ἐξ ὦν ἐστὶν ^σ ἀντίκειται. Ἐναντία λέγεται τὰ τε 2
 μὴ δυνατὰ ἅμα τῷ αὐτῷ παρεῖναι τῶν διαφερόντων κατὰ
 γένος, καὶ τὰ πλείστον διαφέροντα ^ι τῶν ἐν τῷ αὐτῷ γένει,
 καὶ τὰ πλείστον διαφέροντα τῶν ἐν ταύτῳ δεκτικῷ, καὶ τὰ
 πλείστον διαφέροντα τῶν ὑπὸ τὴν αὐτὴν δύναμιν, καὶ ὦν ἡ
 διαφορὰ μεγίστη ἢ ἀπλῶς ἢ κατὰ γένος ἢ κατ' εἶδος. Τὰ 3
 δ' ἄλλα ἐναντία λέγεται τὰ μὲν τῷ ^ν τὰ τοιαῦτα ἔχειν, τὰ
 δὲ τῷ δεκτικῷ εἶναι τῶν τοιούτων, τὰ δὲ τῷ ποιητικῷ ἢ παθη-
 τικῷ εἶναι τῶν τοιούτων, ἢ ποιοῦντα ἢ πάσχοντα, ἢ ἀποβο-
 λαὶ ἢ λύψεις, ἢ ἕξεις ἢ στέρήσεις εἶναι ^ω τῶν τοιούτων. Ἐπεὶ 4
 δὲ τὸ ἐν καὶ τὸ ὄν ^κ πολλαχῶς λέγεται, ἀκολουθεῖν ἀνάγκη
 καὶ τὰλλα ὅσα κατὰ ταῦτα λέγεται, ὥστε καὶ τὸ ταυτὸν καὶ
 τὸ ἕτερον καὶ τὸ ἐναντίον, ὥστ' εἶναι ἕτερον καθ' ἐκάστην
 κατηγορίαν. Ἔτερα δὲ τῷ εἶδει λέγεται ὅσα τε ταύτου
 γένους ὄντα μὴ ὑπάλληλά ἐστι, καὶ ὅσα ἐν τῷ αὐτῷ γένει

^π δὲ om. Ab. ^ο μὴ] καὶ μὴ E.Fb. ^ρ πάντῃ add. Ab.Fb. ^ο οἷον
 om. Ab. ^τ ἢ ante ἐξ om. T. ^σ ἀντίκειται τούτοις. ἐναντία E.T.
^ι τῷ E, om. T. ^ν τὰ τοιαῦτα] ταῦτα Ab. ^ω τῶν τοιούτων] τούτων Ab.
^κ λέγεται πολλαχῶς T.

ὄντα διαφορὰν ἔχει, καὶ ὅσα ἐν τῇ οὐσίᾳ ἐναντίωσιν ἔχει.
 5 Καὶ τὰ ἐναντία ἕτερα τῷ εἶδει ἀλλήλων, ἢ πάντα ἢ τὰ λε-
 γόμενα πρῶτως, καὶ ὅσων ἐν τῷ τελευταίῳ τοῦ γένους εἶδει
 οἱ λόγοι ἕτεροι, οἷον ἄνθρωπος καὶ ἵππος ἄτομα τῷ γένει,
 οἱ δὲ λόγοι ἕτεροι αὐτῶν. Καὶ ὅσα ἐν τῇ αὐτῇ οὐσίᾳ ὄντα
 ἔχει διαφορὰν. Ταῦτα δὲ τῷ εἶδει τὰ ἀντικειμένως λεγόμενα
 τούτοις.

- II ^a Πρότερα καὶ ὕστερα λέγεται ἓνια μὲν ὡς ὄντος τινὸς
 πρῶτου καὶ ἀρχῆς ἐν ἐκάστῳ ^b γένει, ^c τὸ ἐγγύτερον ἀρχῆς
 τινὸς ὠρισμένης, ἢ ἀπλῶς καὶ τῇ φύσει, ἢ πρὸς τι ἢ ποῦ ἢ
 ὑπὸ τινων, οἷον τὰ μὲν κατὰ τόπον τῷ εἶναι ἐγγύτερον ἢ
 φύσει ^d τινὸς τόπου ὠρισμένου, οἷον τοῦ μέσου ἢ τοῦ ἐσχά-
 2 του, ἢ πρὸς τὸ τυχόν, τὸ δὲ πορρώτερον ὕστερον. Τὰ δὲ
 κατὰ χρόνον· τὰ μὲν γὰρ ^e τῷ πορρωτέρῳ τοῦ νῦν, οἷον ἐπὶ
 τῶν γενομένων (^f πρότερα γὰρ τὰ Τρωϊκὰ τῶν Μηδικῶν, ὅτι
 πορρώτερον ἀπέχει τοῦ νῦν), τὰ δὲ ^g τῷ ἐγγυτέρῳ τοῦ νῦν,
 οἷον ἐπὶ τῶν μελλόντων· πρότερον γὰρ Νέμεα Πυθίων, ὅτι
 3 ἐγγύτερον τοῦ νῦν ὡς ἀρχῇ καὶ πρώτῳ ^h χρησαμένων. Τὰ
 δὲ κατὰ κίνησιν· ⁱ τὸ γὰρ ἐγγύτερον τοῦ πρῶτου κινήσαντος
 πρότερον, οἷον παῖς ἀνδρός· ἀρχὴ δὲ καὶ αὕτη τις ἀπλῶς.
 Τὰ δὲ κατὰ δύναμιν· τὸ γὰρ ὑπερέχον τῇ δυνάμει πρότερον,
 καὶ τὸ δυνατώτερον· τοιοῦτον δ' ἐστὶν οὐ κατὰ τὴν προαί-
 ρεσιν ἀνάγκη ἀκολουθεῖν θάτερον καὶ τὸ ὕστερον, ὥστε μὴ
 κινουντός τε ἐκείνου μὴ κινεῖσθαι καὶ κινούντος κινεῖσθαι· ἢ
 4 δὲ προαίρεσις ἀρχή. ^k Τὰ δὲ κατὰ τάξιν· ταῦτα δ' ἐστὶν
 ὅσα πρὸς τι ἐν ὠρισμένον διέστηκε κατὰ τὸν λόγον, οἷον
 παραστάτης τριτοστάτου πρότερον, ^l καὶ παρανήτη νήτης·
 ἔνθα μὲν γὰρ ὁ κορυφαῖος, ἔνθα δὲ ἡ μέση ἀρχή. Ταῦτα μὲν
 οὖν πρότερα τοῦτον λέγεται τὸν τρόπον, ἄλλον δὲ τρόπον
 5 ^m τὸ τῇ γνώσει πρότερον ὡς καὶ ἀπλῶς πρότερον. Τούτων

γ ὅσα A^b. H^b. z ὄντα om. T. a τὰ πρότερα E. T. b γένει om. A^b.
 c τῷ F^b. d τινὸς τέλος τόπου T. e τὸ πορρώτερον A^b. f πρότερον
 E. A^b. g τὸ ἐγγύτερον T, τῷ ἐγγύτερον E. h χρησάμενοι A^b. i τὸ]
 τὰ A^b. k τὸ A^b. l καὶ ἡ παρανήτη E. T. m τὸ] τῷ T.

δὲ ἄλλως τὰ κατὰ τὸν λόγον καὶ ^α τὰ κατὰ τὴν αἴσθησιν. Κατὰ μὲν γὰρ τὸν λόγον τὰ καθόλου πρότερα, κατὰ δὲ τὴν αἴσθησιν τὰ καθ' ἕκαστα. Καὶ κατὰ τὸν λόγον δὲ τὸ συμβεβηκὸς τοῦ ὅλου πρότερον, οἷον τὸ μουσικὸν τοῦ μουσικοῦ ἀνθρώπου· οὐ γὰρ ἔσται ὁ λόγος ^ο ὅλος ἄνευ τοῦ μέρους. Καίτοι οὐκ ἐνδέχεται μουσικὸν εἶναι μὴ ὄντος μουσικοῦ τινός. ⁶ Ἔτι πρότερα λέγεται τὰ τῶν προτέρων πάθη, οἷον εὐθύτης λειότητος· τὸ μὲν γὰρ γραμμῆς ^ρ καθ' αὐτὴν πάθος, τὸ ^δ ἐπιφανείας. Τὰ μὲν δὴ οὕτω ^ι λέγεται πρότερα καὶ ὕστερα, ⁷ τὰ δὲ κατὰ φύσιν καὶ οὐσίαν, ὅσα ἐνδέχεται εἶναι ἄνευ ἁλλων, ἐκεῖνα δὲ ἄνευ ἐκείνων μὴ· ἢ διαιρέσει ^τ ἐχρήσατο Πλάτων. Ἐπεὶ δὲ τὸ εἶναι πολλαχῶς, πρῶτον μὲν τὸ ὑποκείμενον πρότερον, διὸ ἡ οὐσία πρότερον, ἔπειτα ἄλλως τὰ κατὰ δύναμιν καὶ κατ' ἐντελέχειαν. ⁸ Τὰ μὲν γὰρ κατὰ δύναμιν πρότερά ἐστι, τὰ δὲ κατὰ ἐντελέχειαν, οἷον κατὰ δύναμιν μὲν ἡ ἡμίσεια τῆς ὅλης καὶ τὸ μόριον τοῦ ὅλου καὶ ἡ ὕλη τῆς οὐσίας, κατ' ἐντελέχειαν δ' ὕστερον· διαλυθέντος γὰρ κατ' ἐντελέχειαν ἔσται. ^ι Τρόπον ^ν δὴ τίνα πάντα τὰ ^ω πρό- ⁹ τερον καὶ ὕστερον λεγόμενα κατὰ ταῦτα λέγεται· τὰ μὲν γὰρ κατὰ γένεσιν ἐνδέχεται ἄνευ τῶν ἐτέρων εἶναι, οἷον τὸ ὅλον τῶν μορίων, τὰ δὲ κατὰ φθοράν, οἷον τὸ μόριον τοῦ ὅλου. Ὅμοιως δὲ καὶ τᾶλλα.

Δύναμις λέγεται ἡ μὲν ἀρχὴ κινήσεως ἢ μεταβολῆς ^κ ἢ ^ι 12 ἐν ἐτέρῳ ^γ ἢ ἔτερον, οἷον ^z ἡ οἰκοδομικὴ δύναμις ἐστίν ^α ἢ οὐχ ὑπάρχει ἐν τῷ οἰκοδομουμένῳ· ἀλλ' ἡ ἰατρικὴ δύναμις οὐσα ὑπάρχουσι ἂν ἐν τῷ ἰατρευομένῳ, ἀλλ' οὐχ ἢ ἰατρευόμενος. Ἡ μὲν οὖν ὅλως ἀρχὴ μεταβολῆς ἢ κινήσεως λέγεται δύνα- ^α μιν ἐν ἐτέρῳ ^β ἢ ἔτερον, ἢ δ' ὑφ' ἐτέρου ^ε ἢ ἔτερον· καθ' ἣν γὰρ τὸ πάσχον πάσχει τι, ὅτε μὲν εἰς ὅτι οὐκ ἐστὶν ^δ δυνατόν αὐτό

^α τὰ om. E.T. ^ο ὅλος add. E.A^b.H^b. ^ρ πάθος καθ' αὐτὴν T.
^ι πρότερα λέγεται E. ^τ ἐχρήτο E.T. ⁸ τὰ μὲν—ὕστερον om. A^b.F^b.
^ι τρόπον] καὶ τρόπον A^b.H^b. ^ν δέ F^b. ^ω πρότερα καὶ ὕστερα F^b.
^κ ἢ E.T. ^γ ἢ T, ἢ ἢ E. ^z ἢ om. A^b. ^α ἢ E. ^β ἢ] ἢ ἢ E. ^ε ἢ]
ἢ ἢ E.T. ^δ δυνατόν] ἢ δυνατόν E, ἢ δυνατόν T, τὸ δυνατόν A^b, δυνατόν
δυνατόν margin E.

φαμεν εἶναι παθεῖν, ὅτε δ' οὐ κατὰ πᾶν πάθος ἀλλ' ^ο ἂν ἐπὶ
 3 τὸ βέλτιον. "Ἐτι ^ι ἡ τοῦ καλῶς τοῦτ' ἐπιτελεῖν, ἢ κατὰ
 προαίρεσιν· ἐνίοτε γὰρ τοὺς μόνον ἂν πορευθέντας ἢ εἰπόν-
 τας, μὴ καλῶς δὲ ἢ μὴ ὡς προείλοντο, οὐ φαμεν δύνασθαι
 4 λέγειν ἢ βαδίζειν. Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πάσχειν. "Ἐτι
 ὅσαι ἔξεις καθ' ἃς ἀπαθῇ ὅλως ἢ ἀμετάβλητα ἢ μὴ ῥαδίως
 ἐπὶ τὸ χεῖρον εὐμετακίνητα, δυνάμεις λέγονται· κλᾷται μὲν
 γὰρ καὶ συντρίβεται καὶ κάμπτεται καὶ ὅλως φθείρεται οὐ
 τῷ δύνασθαι, ἀλλὰ τῷ μὴ δύνασθαι ^ς καὶ ἐλλείπειν τινός·
 ἀπαθῇ δὲ τῶν τοιούτων ^ῃ ἢ ^δ μόλις καὶ ἡρέμα ^ι πάσχει διὰ
 5 δυνάμιν καὶ τὸ δύνασθαι καὶ τὸ ἔχειν πῶς. Λεγομένης δὲ
 τῆς δυνάμεως τοσανταχῶς, καὶ τὸ δυνατόν ἓνα μὲν τρόπον
 λεχθήσεται τὸ ἔχον κινήσεως ἀρχὴν ἢ μεταβολῆς (καὶ γὰρ
 τὸ στατικόν δυνατόν ^κ τι ἐν ἐτέρῳ ^ι ἢ ἑτερον), ἓνα δ' εἰς ἔχῃ
 τι αὐτοῦ ἄλλο δυνάμιν τοιαύτην, ἓνα δ' εἰς ἔχῃ μεταβάλλειν
 ἐφ' ὅτιον δυνάμιν, εἴτ' ἐπὶ τὸ χεῖρον εἴτ' ἐπὶ τὸ βέλτιον
 καὶ γὰρ τὸ φθειρόμενον δοκεῖ δυνατόν εἶναι φθείρεσθαι, ἢ
 οὐκ ἂν φθαρῆναι ^μ εἰ ἢν ἀδύνατον· νῦν δὲ ἔχει τινὰ ^ν διάθεσιν
 6 καὶ αἰτίαν καὶ ἀρχὴν τοῦ τοιούτου πάθους. Ὅτε μὲν δὴ τὸ
 ἔχειν τι δοκεῖ, ὅτε δὲ τὸ ἐστερηθῆναι τοιούτον εἶναι. ^ο Εἰ
 δ' ἡ στέρησις ἐστίν ^ρ ἔξις πῶς, πάντα τῷ ἔχειν ἂν εἴη τι.
^ρ Ὅμωνύμως δὲ λεγόμενον τὸ ὄν, ὥστε ^τ τῷ ἔχειν ^ς ἔξιν τινὰ
 καὶ ἀρχὴν ἐστὶ δυνατόν, καὶ ^τ τῷ ἔχειν τὴν τούτου στέρησιν,
 7 ^ν εἰ ἐνδέχεται ἔχειν στέρησιν. Ὅτι δὲ τῷ μὴ ἔχειν αὐτοῦ
 δυνάμιν ἢ ἀρχὴν ^ω ἐν ἄλλῳ ^ς ἢ ^ν ἄλλο φθαρτικὴν. "Ἐτι δὲ
 ταῦτα πάντα ἢ τῷ μόνον ἂν συμβῆναι γενέσθαι ἢ μὴ γενέ-
 σθαι, ἢ τῷ ^ς καλῶς. Καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἀψύχοις ^α ἔνεστιν ἢ
 τοιαύτη δύναμις, οἷον ἐν τοῖς ὀργάνοις· τὴν μὲν γὰρ ^β δύ-

^ε εἰς Ἀβ, ὄν Τ. ^ι ἢ] ἢ Ε. ^ς κἂν Ἀβ. ^ῃ ἂν μόγις Ἀβ. ^ι πάσχη
 Ἀβ. ^κ τι εἶναι ἐν Τ. ^ι ἢ] ἢ Ε.Τ. ^μ εἰ μὴ ἢν δυνατόν Ἀβ, εἰ εἴη
 ἀδύνατον Τ. ^ν διαίρεσιν Τ. ^ο εἰ δ' ἢ] ἢ δὲ Τ. ^ρ ἔξις om. Ἀβ.
^ρ ὁμωνύμως δὲ λεγόμενον τὸ ὄν Ε, ὁμωνύμως λέγομεν τὸ ὄν Τ, εἰ δὲ μὴ τῷ
 ἔχειν ἔξιν τινὰ καὶ ἀρχὴν ἐστὶ δυνατόν ὁμωνύμως Ἀβ. ^τ τῷ] τὸ Τ, τῷ
 τε Ἀβ. ^ς ἔξιν—ἔχειν om. Ἀβ. ^τ τὸ Τ. ^ν εἰ—στέρησιν om. Τ.
^ω ἐν om. Ἀβ. ^ς ἢ Τ, ἢ Ε. ^ν ἄλλου Τ. ^ς καλοῖς Ἀβ. ^α ἐν ἐστὶν
 Ε.Τ.Αβ. ^β φασὶ δύνασθαι Ἀβ.

νασθαί φασι φθέγγεσθαι λύραν, τὴν δ' οὐθέν, ἂν ἢ μὴ εὐφω-
 νος. Ἄδυναμία δ' ^ε ἐστὶ στέρησις δυνάμεως καὶ τῆς τοιαύτης ⁸
 ἀρχῆς ^δ ἄρσις τις οἷα εἴρηται, ἢ ὅλως ἢ τῷ πεφυκότη ἔχειν, ἢ
 καὶ ὅτε πέφυκεν ἤδη ἔχειν· οὐ γὰρ ὁμοίως ἂν ^ο φαίμεν ἀδύνα-
 τον εἶναι γεννᾶν παῖδα ^ι καὶ ἄνδρα καὶ εὐνούχον. Ἔτι δὲ
 καθ' ^ε ἑκατέραν δυνάμιν ἐστὶν ἀδυναμία ἀντικειμένη, τῇ τε
 μόνον κινητικῇ καὶ τῇ καλῶς κινητικῇ. Καὶ ἀδύνατα ^h δὴ τὰ ⁹
 μὲν κατὰ τὴν ἀδυναμίαν ταύτην λέγεται, τὰ δ' ἄλλον τρό-
 πον, οἷον δυνατόν τε καὶ ἀδύνατον. ^ι Ἀδύνατον μὲν οὐ τὸ
 ἐναντίον ἐξ ἀνάγκης ἀληθές, οἷον τὸ τὴν διάμετρον σύμμε-
 τρον εἶναι ἀδύνατον, ὅτι ψεῦδος τὸ τοιοῦτον, ^κ οὐ τὸ ἐναντίον
 οὐ μόνον ἀληθές ἀλλὰ καὶ ἀνάγκη ἀσύμμετρον εἶναι· τὸ ἄρα
 σύμμετρον οὐ μόνον ψεῦδος ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀνάγκης ψεῦδος.
 Τὸ δ' ἐναντίον τούτῳ, τὸ δυνατόν, ὅταν μὴ ἀναγκαῖον ^ι ἢ τὸ ¹⁰
 ἐναντίον ψεῦδος εἶναι, οἷον τὸ καθῆσθαι ἄνθρωπον δυνατόν·
 οὐ γὰρ ἐξ ἀνάγκης τὸ μὴ καθῆσθαι ψεῦδος. Τὸ μὲν οὖν δυ-
 νατὸν ἓνα μὲν τρόπον, ὥσ^μ περ εἴρηται, τὸ μὴ ἐξ ἀνάγκης
 ψεῦδος σημαίνει, ἓνα δὲ τὸ ἀληθές εἶναι, ἓνα δὲ τὸ ἐνδεχόμε-
 νον ἀληθές ^η εἶναι. Κατὰ μεταφορὰν δὲ ἡ ἐν ^ο τῇ γεωμετρίᾳ ¹¹
 λέγεται δύναμις. Ταῦτα μὲν οὖν ^ο τὰ δυνατὰ οὐ κατὰ δύνα-
 μιν. Τὰ δὲ λεγόμενα κατὰ δύναμιν πάντα λέγεται πρὸς
 τὴν πρώτην [μίαν]· αὕτη δ' ἐστὶν ἀρχὴ μεταβολῆς ἐν ἄλλῳ
 ἢ ἄλλο. Τὰ γὰρ ἄλλα λέγεται δυνατὰ ^ι τῷ τὰ μὲν ἔχειν ¹²
 αὐτῶν ἄλλο τι τοιαύτην δύναμιν, τὰ δὲ ^ι μὴ ἔχειν, τὰ δὲ ὡδὶ
 ἔχειν. Ὅμοίως δὲ καὶ τὰ ἀδύνατα. Ὡστε ὁ κύριος ὅρος
 τῆς πρώτης δυνάμεως ἂν εἴη ἀρχὴ μεταβλητικῇ ἐν ἄλλῳ ἢ
 ἄλλο.

Ποσὸν λέγεται τὸ διαιρετὸν εἰς ἐννάρχοντα, ὧν ἐκάτε- ¹³
 ρον ἢ ἑκαστον ἐν ^β τι καὶ τόδε ^ε τι πέφυκεν εἶναι. Πλήθος

^ε ἐστὶ om. T. ^δ ἄρσις Hb. om. cum τις Ab. ^ο φαίμεν Ab, φαίη-
 μεν Hb: ceteri φαίεν. ^ι γρ. καὶ ἄνδρα εὐνούχῃαν margo E. ita T.
^ε ἑκατέραν τὴν δυνάμιν Ab. ^h δὲ E.T. ^ι ἀδύνατον μὲν—ἀδύνατον
 om. T. ^κ οὐ] καὶ οὐ E.T. ^ι ἢ om. Ab. ^μ περ om. T. ^η εἶναι] ἢδη
 Ab.Hb. ^ο τῇ et mox τὰ om. Ab. ^ι ἢ] ἢ ἢ utrobique E. ^ι τὰ μὲν
 τῷ T. ^ι μὴ] τῷ μὴ E.T. ^β τε E. ^ε τι om. Fb.Hb.

- μὲν οὖν ποσόν τι ἂν ἀριθμητὸν ἦ, μέγεθος δὲ ἂν μετρητὸν ἦ. Λέγεται δὲ πλῆθος μὲν τὸ διαιρετὸν δυνάμει εἰς μὴ συνεχῇ, μέγεθος δὲ τὸ εἰς συνεχῇ. Μεγέθους δὲ τὸ μὲν ἐφ' ἐν συνεχὲς μῆκος, τὸ δ' ἐπὶ δύο πλάτος, τὸ δ' ἐπὶ τρία βάθος.
- ² Τούτων δὲ πλῆθος μὲν ^ν τὸ πεπερασμένον ἀριθμός, μῆκος δὲ γραμμῇ, πλάτος δὲ ἐπιφάνεια, βάθος δὲ σῶμα. Ἔτι τὰ μὲν λέγεται καθ' αὐτὰ ποσὰ ἅττα, τὰ δὲ κατὰ συμβεβηκός, οἷον ἡ μὲν γραμμὴ ποσόν τι καθ' ἑαυτό, τὸ δὲ μουσικὸν κατὰ συμβεβηκόσ. Τῶν δὲ καθ' ^κ αὐτὰ τὰ μὲν κατ' οὐσίαν ἐστίν, οἷον ἡ γραμμὴ ποσόν τι (ἐν γὰρ τῷ λόγῳ τῷ τί ἐστι λέγοντι τὸ ποσόν ^γ τι ^κ ὑπάρχει), τὰ δὲ πάθη καὶ ἔξεις τῆς τοιαύτης ἐστὶν οὐσίας, οἷον τὸ πολὺ καὶ ^α τὸ ὀλίγον, ^β καὶ μακρὸν καὶ βραχύ, ^γ καὶ πλατὺ καὶ στενόν, ^δ καὶ βαθὺ καὶ ταπεινόν, ^ε καὶ βαρὺ καὶ κοῦφον, καὶ τᾶλλα ^ε τὰ ⁴ τοιαῦτα. Ἔστι δὲ καὶ τὸ μέγα καὶ ^ε τὸ μικρόν, καὶ ^η τὸ μεῖζον ^ι καὶ ἔλαττον, καὶ καθ' αὐτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα λεγόμενα, τοῦ ποσοῦ πάθη καθ' αὐτά· ^κ μεταφέρεται ^ι μέντοι καὶ ⁵ ἐπ' ἄλλα ταῦτα τὰ ὀνόματα. Τῶν δὲ κατὰ συμβεβηκός λεγομένων ποσῶν τὸ μὲν οὕτως ^μ λέγεται ὥσπερ ἐλέχθη ὅτι τὸ μουσικὸν ποσόν καὶ τὸ λευκὸν τῷ εἶναι ποσόν ^ν τι ^ψ ὑπάρχουσι, τὰ δὲ ὡς κίνησις καὶ χρόνος· καὶ γὰρ ταῦτα πόσ' ἅττα ^ο λέγεται καὶ συνεχῇ τῷ ἐκεῖνα διαιρετὰ εἶναι ὧν ἐστὶ ^ρ ταῦτα ^ι πάθη. Λέγω ^ρ δὲ οὐ τὸ κινούμενον ἀλλ' ^θ ἐκινήθη· τῷ γὰρ ποσόν εἶναι ἐκεῖνο καὶ ἡ κίνησις ποσὴ, ^θ δὲ χρόνος τῷ ταύτην.
- ¹⁴ Τὸ ποιὸν λέγεται ἓνα μὲν τρόπον ^α ἡ διαφορὰ τῆς οὐσίας, οἷον ποιόν ^ι τι ἄνθρωπος ζῶον ὅτι δίπουν, ἵππος δὲ τετράπουν· καὶ κύκλος ^υ ποιόν τι σχῆμα ὅτι ἀγώνιον, ὡς τῆς δια-

^ν τὸ om. H^b. ^ω αὐτό A^b. ^κ αὐτό A^b. ^γ τι om. F^b. H^b. ^κ ἐν-
 πάρχει F^b. ^α τὸ post καὶ om. A^b. ^β καὶ τὸ μακρὸν A^b. ^γ καὶ πλατὺ
 —βαρὺ om. E. ^δ καὶ βαθὺ καὶ ταπεινόν om. A^b. H^b. ^ε καὶ βαρὺ καὶ
 κοῦφον om. F^b. ^ε τὰ om. A^b. ^ε τὸ alterum om. T. ^η τὸ om.
 E. A^b. ^ι καὶ τὸ ἔλαττον H^b. ^κ μεταφέρονται A^b. ^ι μέντοιγε H^b.
^μ λέγονται T. ^ν τι ἐνυπάρχουσι T. ^ο λέγονται T. ^ρ ταῦτα] τὰ A^b.
^ι πάθη om. T. ^ρ δὲ H^b. ^α αἱ διαφοραὶ A^b. ^ι τι] ποι T. ^υ ποιῶν T.

φορᾶς τῆς κατὰ τὴν οὐσίαν ποιότητος ὡς οὐσης. Ἐνα μὲν δὴ ² τρόπον τοῦτον λέγεται ἡ ποιότης διαφορά οὐσίας, ἔνα δὲ ὡς τὰ ἀκίνητα καὶ τὰ μαθηματικά, ὥσπερ οἱ ἀριθμοὶ ποιοῖ τινες, οἷον οἱ σύνθετοι καὶ μὴ μόνον ἐφ' ἑν ὄντες ἀλλ' ὅν μίμημα τὸ ἐπίπεδον καὶ τὸ στερεόν (οὗτοι δ' εἰσὶν οἱ ποσά- κισ ποσοὶ ἢ ποσάκισ ποσάκισ ποσοί), καὶ ὅλως δ' παρὰ τὸ ποσὸν ὑπάρχει ἐν τῇ οὐσίᾳ· οὐσία γὰρ ἐκάστου τὸ ἅπαξ, οἷον τῶν ἑξ οὐχ ὁ δις ἢ τρίς εἰσὶν ἡ ἀλλ' ὁ ἅπαξ· ἑξ γὰρ ἅπαξ ³ ἑξ. Ἐτι ὅσα πάθη τῶν κινουμένων οὐσιῶν, οἷον ³ θερμότης καὶ ψυχρότης, καὶ λευκότης καὶ μελανία, καὶ βαρύ- της καὶ κουφότης, καὶ ὅσα τοιαῦτα, καθ' ἧς λέγονται ⁴ καὶ ἀλλοιοῦσθαι τὰ σώματα μεταβαλλόντων. Ἐτι κατ' ἀρετὴν καὶ κακίαν καὶ ὅλως τὸ κακὸν καὶ ἀγαθόν. Σχεδὸν ⁵ δὴ ⁴ κατὰ δύο τρόπους λέγοιτ' ἂν τὸ ποιόν, καὶ τούτων ἔνα τὸν κυριώτατον· πρώτη μὲν γὰρ ποιότης ἡ τῆς οὐσίας διαφορά. Ταύτης δὲ ⁶ τι καὶ ἡ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς ποιότης μέρος· δια- φορὰ γὰρ τις οὐσιῶν, ἀλλ' ἡ οὐ κινουμένων ἢ οὐχ ⁷ ἢ ⁸ κινου- μενα. Τὰ δὲ πάθη τῶν κινουμένων ἢ κινούμενα, καὶ ⁹ αἱ τῶν κινήσεων διαφοραί. Ἀρετὴ δὲ καὶ κακία τῶν παθημάτων ¹⁰ μέρος· τι· διαφορὰς γὰρ δηλοῦσι τῆς κινήσεως καὶ τῆς ἐνερ- γείας, καθ' ἧς ποιοῦσιν ἢ πάσχουσι καλῶς ἢ φαύλως τὰ ¹¹ ἐν κινήσει ὄντα· ¹² τὸ μὲν γὰρ ὡδὶ δυνάμενον κινεῖσθαι ἢ ἐνεργεῖν ἀγαθόν, τὸ δ' ὡδὶ καὶ ἐναντίως μοχθηρόν. Μάλιστα δὲ τὸ ἀγαθόν ¹³ καὶ κακὸν σημαίνει τὸ ποιὸν ἐπὶ τῶν ἐμψύχων, καὶ τούτων μάλιστα ἐπὶ τοῖς ἔχουσι προαίρεσιν.

Πρὸς τι λέγεται τὰ μὲν ὡς διπλάσιον ¹⁴ ἢ πρὸς ἡμισυ καὶ ¹⁵ 15 τριπλάσιον πρὸς τριτημόριον, καὶ ἰδῶς πολλαπλάσιον ¹⁶ πρὸς πολλοσστημόριον καὶ ὑπερέχον ¹⁷ πρὸς ὑπερεχόμενον· τὰ δ' ὡς ¹⁸ τὸ θερμαντικὸν πρὸς ¹⁹ τὸ θερμαντὸν καὶ ²⁰ τὸ τμητικὸν πρὸς

^ν οὐσης om. T. ^ω ἀλλ' ἀλλ' ὁ δις ἢ τρίς T. ^ξ ἑξ om. A^b. H^b. ^γ δ] ὅσα A^b. ^ζ καὶ om. A^b. ^α δὲ T. ^β τις T. A^b. ^γ κινουμένων T. ^δ αἱ om. A^b. ^ε ἐν τῇ κινήσει T. ^ς τὰ—δυνάμενα T. ^ς καὶ τὸ κακὸν E. T. ^η πρὸς τὸ ἡμισυ A^b. ^ι ὅλως τὸ πολλαπλάσιον H^b. ^κ πρὸς τὸ πολλοσστημόριον E. H^b. ^λ πρὸς τὸ ὑπερεχόμενον H^b. ^μ τὰ] πρὸς τὸ A^b, om. E. T. ^ν τὸ utrumque om. T.

²τὸ τμητόν, καὶ ὅλως τὸ ποιητικὸν πρὸς τὸ παθητικόν· τὰ δ' ὡς τὸ μετρητόν πρὸς τὸ μέτρον ^οκαὶ ἐπιστητὸν πρὸς ἐπιστή-
²μην καὶ αἰσθητὸν πρὸς αἴσθησιν. Λέγεται δὲ τὰ μὲν πρῶτα
κατ' ἀριθμόν, ἢ ἀπλῶς ἢ ῥωρισμένως πρὸς αὐτούς ἢ πρὸς ἓν,
οἷον τὸ μὲν διπλάσιον ^τπρὸς ἓν ἀριθμὸς ^ρῥωρισμένος, τὸ δὲ
πολλαπλάσιον κατ' ἀριθμόν πρὸς ἓν, οὐχ ῥωρισμένον δέ, οἷον
³τόνδε ἢ τόνδε. Τὸ δὲ ἡμιόλιον πρὸς τὸ ὑφημιόλιον κατ' ἀρι-
θμὸν πρὸς ἀριθμὸν ^τῥωρισμένον· τὸ ἐπιμόριον πρὸς τὸ ὑπεπι-
μόριον κατὰ ^τἀόριστον, ὥσπερ τὸ πολλαπλάσιον πρὸς τὸ ἓν.
⁴Τὸ δ' ὑπερέχον πρὸς τὸ ὑπερεχόμενον ὅλως ἀόριστον κατ'
ἀριθμόν· ὁ γὰρ ἀριθμὸς ^ωσύμμετρος, κατὰ ^κμὴ σύμμετρον δὲ
^γἀριθμὸν ^λλέγεται· τὸ ^αγὰρ ὑπερέχον πρὸς τὸ ὑπερεχόμενον
τοσοῦτόν τε ἐστὶ ^βκαὶ ^εἔτι· τοῦτο δ' ἀόριστον· ὁπότερον
⁵γὰρ ἔτυχεν ἐστίν, ^δἢ ἴσον ἢ οὐκ ἴσον. Ταῦτα ^ετε οὖν τὰ
πρὸς τι ^ιπάντα κατ' ἀριθμὸν λέγεται καὶ ἀριθμοῦ πάθη, καὶ
ἔτι τὸ ἴσον καὶ ὁμοιον καὶ ταῦτ' ^ςκατ' ἄλλον τρόπον· κατὰ
γὰρ τὸ ἓν λέγεται ^ηπάντα. Ταῦτα μὲν γὰρ ὧν μία ^ιἡ
οὐσία, ^κὁμοία δ' ὧν ἡ ποιότης μία, ἴσα δὲ ὧν τὸ ποσὸν ἓν.
Τὸ δ' ἓν τοῦ ἀριθμοῦ ἀρχὴ καὶ μέτρον, ὥστε ταῦτα ^ιμὲν
πάντα πρὸς τι λέγεται κατ' ἀριθμὸν μὲν, οὐ τὸν αὐτὸν δὲ
⁶τρόπον. Τὰ δὲ ποιητικὰ καὶ παθητικὰ κατὰ δύναμιν ^μποιη-
τικὴν καὶ παθητικὴν καὶ ἐνεργείας τὰς τῶν δυνάμεων, οἷον τὸ
θερμαντικὸν πρὸς τὸ θερμαντόν, ὅτι δύναται, ^νκαὶ πάλιν τὸ
θερμαῖνον πρὸς τὸ θερμαινόμενον καὶ τὸ τέμνον πρὸς τὸ
τεμνόμενον, ὡς ἐνεργοῦντα. Τῶν δὲ κατ' ἀριθμὸν οὐκ εἰσὶν
ἐνεργεῖαι ἀλλ' ἢ ὃν τρόπον ἐν ἐτέροις εἴρηται· αἱ δὲ κατὰ
⁷κίνησιν ἐνεργεῖαι οὐχ ὑπάρχουσιν. Τῶν δὲ κατὰ δύναμιν

^η τὸ om. T. ^ο καὶ τὸ ἐπιστητὸν T.H^b. ^ρ ῥωρισμένον E.A^b. ^ι αὐτὸν
ἢ πρὸς ἓν H^b. ^τ πρὸς—πολλαπλάσιον om. T. ^ς ῥωρισμένος] ῥωρισμένος
πρὸς ἓν A^b. ^ε ῥωρισμένους T. ^ν ἀόριστον A^b, ἀόριστους E. ^ω σύμ-
μετρον A^b. ^κ μὴ om. T. ^γ ἀριθμὸς οὐ A^b. ^λ λέγονται E.A^b. ^α γὰρ]
δὲ A^b. ^β καὶ om. A^b. ^ε ἔτι] ἔτι τοῦτο T. ^δ ἢ ante ἴσον om. A^b.
^ε τε om. T.H^b. ^ι ἅπαντα E.T. ^ς κατ' om. A^b. ^η πάντα ταυτά. τὸ
μὲν γὰρ ταυτὸ ὧν A^b. ^ι ἡ om. A^b. ^κ ὁμοία—μία post ἓν A^b. ^ι μὲν
add. A^b, qui ταῦτα μὲν τὰ πρὸς τι πάντα. ^μ ποιητικὴν τε καὶ T. ^ν καὶ
—θερμαινόμενον om. H^b. ^ο δύναμιν E.

καὶ κατὰ χρόνους ἤδη λέγονται ^pπρὸς τι, οἷον τὸ πεποιηκὸς
 πρὸς τὸ πεποιημένον καὶ τὸ ποιῆσον πρὸς τὸ ποιησόμενον.
 Οὕτω γὰρ ^qκαὶ πατὴρ υἱοῦ λέγεται πατήρ· τὸ μὲν γὰρ
 πεποιηκός, τὸ δὲ πεπονθός τί ἐστιν. ^rἜτι ἔνια κατὰ στέ-
 ρησιν δυνάμεως, ὥσπερ τὸ ἀδύνατον καὶ ὅσα οὕτω λέγεται,
 οἷον τὸ ἀόρατον. Τὰ μὲν οὖν κατ' ἀριθμὸν καὶ δύναμιν λε-
 γόμενα πρὸς τι πάντα ἐστὶ ^aπρὸς τι τῷ ^tᾧ ἔπερ ἐστὶν ἄλλου
 λέγεσθαι αὐτὸ ^vὅ ἐστιν, ἀλλὰ μὴ ^wτῷ ἄλλο πρὸς ἐκεῖνο· τὸ
 δὲ μετρητὸν καὶ τὸ ἐπιστητὸν καὶ ^xτὸ διανοητὸν τῷ ^yἄλλο
^zπρὸς αὐτὸ λέγεσθαι πρὸς ^aτι λέγονται. Τό τε γὰρ δια-
 νοητὸν σημαίνει ^bὅτι ἐστὶν αὐτοῦ διάνοια, οὐκ ἔστι ^dἡ διά-
 νοια πρὸς ^cτοῦτο οὐ ἐστὶ διάνοια· δις γὰρ ταυτὸν εἰρημένον
 ἂν εἴη. Ὁμοίως δὲ καὶ τινός ἐστιν ἡ ὄψις ὄψις, οὐχ οὐ
^dἐστὶν ὄψις· καίτοι ^eγ' ἀληθὲς τοῦτο εἰπεῖν· ἀλλὰ ^fπρὸς
 χρῶμα ἢ πρὸς ἄλλο τι τοιοῦτον. Ἐκεῖνος δὲ δις ταυτὸν ^{io}
 λεχθήσεται, ^gὅτι ἐστὶν ^hὄψις οὐ ἐστὶν ⁱἡ ὄψις. Τὰ μὲν
 οὖν καθ' ἑαυτὰ λεγόμενα πρὸς τι τὰ μὲν οὕτω λέγεται, τὰ
 δὲ ἂν τὰ γένη αὐτῶν ἢ τοιαῦτα, οἷον ^kἡ ἱατρικὴ τῶν πρὸς
 τι ὅτι τὸ γένος αὐτῆς ἡ ἐπιστήμη δοκεῖ εἶναι τῶν πρὸς τι.
^uἜτι καθ' ὅσα τὰ ἔχοντα λέγεται πρὸς τι, ⁱοἷον ἰσότης ὅτι ⁱⁱ
 τὸ ἴσον, καὶ ὁμοιότης ὅτι τὸ ὅμοιον. Τὰ δὲ κατὰ συμβεβη-
 κός, ^mοἷον ἄνθρωπος πρὸς τι ὅτι συμβέβηκεν αὐτῷ διπλασίφ
 εἶναι, τοῦτο ^dἐστὶ τῶν πρὸς τι· ἢ τὸ λευκόν, ⁿεἰ τῷ αὐτῷ
 συμβέβηκε διπλασίφ καὶ λευκῷ εἶναι.

^oΤέλειον λέγεται ἐν μὲν οὐ μὴ ἔστιν ἔξω τι λαβεῖν ^pμηδὲ ¹⁶
 ἐν μόριον, οἷον ^qὁ χρόνος τέλειος ἐκάστου οὗτος οὐ μὴ ἔστιν
 ἔξω λαβεῖν ^rχρόνον τινὰ ὅς τούτου μέρος ἐστὶ τοῦ χρόνου.

^p πρὸς] τὰ πρὸς T. ^q καὶ ὁ πατήρ T. ^r ἔτι δ' ἔνια H^b. ^a πρὸς τι
 ante τῷ om. T. ^t ἄπερ H^b. ^v ὅ] ἔπερ H^b. ^w τὸ T. ^x τὸ ex-
 tremum om. E.T. ^y ἄλλα H^b. ^z πρὸς om. A^b. ^a τι δ' λέγονται A^b.
^b ὅτι] ὅ T. ^c τοῦτο] τὸ E. ^d ἐστὶν ἡ ὄψις F^b.H^b. ^e γ' add. E.
^f πρὸς τὸ χρῶμα F^b. ^g ὅτι om. A^b. ^h ἡ ὄψις H^b, om. A^b. ⁱ ἡ om.
 F^b.H^b. ^k ἡ om. A^b. ^l οἷον ἡ ἰσότης A^b. ^m οἷον ὁ ἄνθρωπος A^b.H^b.
ⁿ εἰ] ἡ A^b. ^o τὸ τέλειον A^b. ^p μηδὲν T, μηθέν E. ^q ὁ add. E.T.
^r χρόνον ὡς τοῦτο T.

- Καὶ ^ατὸ κατ' ἀρετὴν καὶ τὸ ^βτοῦ εὖ ^γμὴ ἔχον ὑπερβολὴν
 πρὸς τὸ γένος, οἷον τέλειος ἰατρός καὶ τέλειος αὐλητής, ὅταν
²κατὰ τὸ εἶδος τῆς οἰκείας ἀρετῆς μὴθὲν ^δἐλλείπωσιν. Οὕτω
 δὲ μεταφέροντες καὶ ἐπὶ τῶν κακῶν λέγομεν συκοφάντην τέ-
 λειον καὶ κλέπτην τέλειον, ἐπειδὴ καὶ ἀγαθοὺς λέγομεν αὐτούς,
³οἷον κλέπτην ἀγαθὸν καὶ συκοφάντην ἀγαθόν. ^εΚαὶ ἡ ἀρετὴ
 τελειώσις τις· ἕκαστον γὰρ τότε ^ςτέλειον καὶ οὐσία πάσα
^ζτότε τελεία, ὅταν κατὰ τὸ εἶδος τῆς οἰκείας ἀρετῆς μὴθὲν
 ἐλλείπῃ μόνον τοῦ κατὰ φύσιν μεγέθους. ^ηἘπὶ οἷς ὑπάρχει
 τὸ τέλος σπουδαῖον, ταῦτα λέγεται τέλεια· ^θκατὰ γὰρ τὸ
⁴ἔχειν ^ιτὸ τέλος τέλεια. ^κὩστ' ^λἐπεὶ τὰ τέλος τῶν ἐσχάτων
 τί ἐστι, καὶ ἐπὶ τὰ φαῦλα μεταφέροντες λέγομεν τελείως
 ἀπολωλέναι καὶ τελείως ἐφθάρθαι, ὅταν μὴδὲν ^μἐλλείπῃ τῆς
 φθορᾶς καὶ τοῦ κακοῦ ἀλλ' ἐπὶ ^ντοῦ ἐσχάτου ^ξῆ. Διὸ καὶ ἡ
 τελευτὴ κατὰ μεταφορὰν λέγεται τέλος, ὅτι ἄμφω ἐσχατα.
⁵Τέλος δὲ καὶ τὸ οὐ ἔνεκα ἐσχατον. Τὰ μὲν οὖν καθ' αὐτὰ
 λεγόμενα τέλεια τοσαυταχῶς λέγεται, τὰ μὲν ^πτῷ κατὰ τὸ
 εὖ μὴθὲν ἐλλείπειν μὴδ' ἔχειν ὑπερβολὴν μὴδὲ ἔξω τι λαβεῖν,
 τὰ δ' ὅλως κατὰ τὸ μὴ ἔχειν ὑπερβολὴν ^ρἐν ἐκάστῳ γένει
 μὴδ' εἶναι τι ^σἔξω, τὰ δὲ ἄλλα ἤδη ^τκατὰ ταῦτα τῷ ἢ ποιεῖν
 τι τοιοῦτον ἢ ἔχειν ἢ ἀρμόττειν ^υτούτῳ ἢ ^φἀμῶς γέ πως
 λέγεσθαι πρὸς τὰ πρῶτως λεγόμενα τέλεια.
- 17 Πέρας λέγεται ^ατὸ ἐσχατον ἐκάστου καὶ οὐ ἔξω μὴθὲν
 ἔστι λαβεῖν πρῶτον, ^βκαὶ οὐ ἔσω πάντα πρῶτον, καὶ ὁ ἂν ἡ
 εἶδος μεγέθους ἢ ἔχοντος μέγεθος, καὶ τὸ τέλος ἐκάστου.
²^γΤοιοῦτον δ' ἐφ' ὃ ἡ κίνησις καὶ ἡ πρᾶξις, καὶ οὐκ ἀφ' οὗ.
^δὍτε δὲ ἄμφω καὶ ^εἀφ' οὗ καὶ ἐφ' ὃ, καὶ τὸ οὐ ἔνεκα, καὶ
 ἡ οὐσία ^ςἡ ἐκάστου, καὶ τὸ τί ἦν εἶναι ἐκάστῳ τῆς γνώσεως

^α τὸ] τὰ A^b. ^β τοῦ om. A^b.F^b. ^γ μὴ ἔχοντι δ' A^b, om. T. ^δ ἐλλί-
 πωσιν A^b. ^ε καὶ ἡ—τις om. A^b. ^ς τελειών τι καὶ A^b. ^ζ τότε om. A^b.
^η κατὰ—τέλεια om. T. ^θ τὸ post ἔχειν om. E. ^ι ἐπειδὴ T. ^κ ἐλ-
 λίπῃ A^b. ^λ τῷ ἐσχάτῳ A^b.F^b, τῶν ἐσχάτων T. ^μ ἢ] δ' ἢ E. ^ν τῷ
 om. T. ^ξ ἐν] ἐνὶ T. ^ς ἔξω—ἤδη] ἐξ ὧν τὰ ἄλλα εἶδη T. ^τ καθ' αὐτὰ
 E.T. ^υ τοιοῦτον E.T. ^φ ἄλλως codices. ^ρ τότε A^b. ^σ καὶ—πρῶτον
 om. E.T. ^τ τοῦτο F^b. ^υ ὅτε] ὅτι T. ^φ ἀφ'] ὑφ' T. ^ς ἡ add. E.A^b.

γὰρ τοῦτο πέρας· εἰ δὲ τῆς γνώσεως, καὶ τοῦ πράγματος.
 Ὡστε φανερόν ὅτι ὁσαχῶς τε ἡ ἀρχὴ λέγεται, τοσαυταχῶς
 καὶ τὸ πέρας, καὶ ἔτι πλεοναχῶς· ἡ μὲν γὰρ ἀρχὴ πέρας τι,
 τὸ δὲ πέρας οὐ πᾶν ἀρχή.

Τὸ καθ' ὃ λέγεται πολλαχῶς, ἓνα μὲν τρόπον τὸ εἶδος 18
 καὶ ἡ οὐσία ἐκάστου πράγματος, οἷον καθὸ ἀγαθός, αὐτὸ
 ἀγαθόν, ἓνα δὲ ἐν ᾧ πρώτῳ πέφυκε γίγνεσθαι, οἷον τὸ χρῶμα
 ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ. Τὸ μὲν οὖν πρώτως λεγόμενον καθὸ τὸ
 εἶδος ἐστί, ^ι δευτέρως δὲ ὥς ἡ ὕλη ἐκάστου καὶ τὸ ὑποκεί-
 μενον ἐκάστῳ πρώτον. Ὡς δὲ τὸ καθὸ ἰσαχῶς καὶ τὸ ^α
 αἷτιον ^κ ὑπάρξει· κατὰ τί γὰρ ἐλήλυθεν ^γ ἢ οὐ ἔνεκα ἐλήλυθε
 λέγεται, καὶ κατὰ τί παραλελόγισται ἢ συλλελόγισται, ἢ
^ζ τί τὸ αἷτιον τοῦ συλλογισμοῦ ἢ παραλογισμοῦ. Ἔτι ^α δὲ
 τὸ καθὸ τὸ κατὰ θέσιν λέγεται, καθὸ ἔστηκεν ἢ καθὸ βαδί-
 ζει· πάντα γὰρ ταῦτα ^β θέσιν σημαίνει καὶ τόπον. Ὡστε ³
 καὶ τὸ καθ' αὐτὸ πολλαχῶς ἀνάγκη λέγεσθαι. Ἐν μὲν γὰρ
 καθ' αὐτὸ τὸ τί ἦν εἶναι ἐκάστῳ, οἷον ὁ Καλλίας ^ε καθ' αὐτόν
 Καλλίας, καὶ τὸ τί ἦν εἶναι ^δ Καλλία· ἐν δὲ ὅσα ἐν τῷ τί
 ἐστὶν ὑπάρχει, οἷον ζῶν ὁ Καλλίας καθ' αὐτόν. Ἐν γὰρ
 τῷ λόγῳ ἐνυπάρχει τὸ ζῶν· ζῶν γάρ τι ὁ Καλλίας. Ἔτι ⁴
 δὲ εἰ ἐν αὐτῷ δέδεκται πρώτῳ ἢ τῶν αὐτοῦ τινί, οἷον ἡ ἐπι-
 φάνεια λευκὴ καθ' αὐτήν, καὶ ^ε ζῆ ὁ ἄνθρωπος καθ' αὐτόν· ἡ
 γὰρ ψυχὴ μέρος τι τοῦ ἀνθρώπου, ἐν ᾧ πρώτη τὸ ζῆν. Ἔτι
 οὐ μὴ ἔστιν ἄλλο αἷτιον. Τοῦ γὰρ ἀνθρώπου πολλὰ αἷτια,
 τὸ ζῶν, τὸ δῖπον· ἀλλ' ὅμως καθ' αὐτόν ἄνθρωπος ὁ ἄν-
 θρωπός ἐστιν. Ἔτι ὅσα μόνῳ ὑπάρχει καὶ ἢ μόνον· ^δ διὸ
 τὸ κεχωρισμένον καθ' αὐτό.

Διάθεσις λέγεται τοῦ ἔχοντος μέρη τάξις, ἢ ^ι κατὰ τόπον 19
 ἢ κατὰ δύναμιν ἢ κατ' εἶδος· θέσιν γὰρ δεῖ τινὰ εἶναι, ὥσπερ
^κ καὶ τοῦνομα δηλοῖ ἡ διάθεσις.

^ι δεύτερον A^b.H^b. ^ν ἡ ὕλη ὡς A^b. ^ω δὲ καὶ τὸ T. ^κ ὑπάρχει F^b.
^γ ἢ om. A^b. ^ζ τί] ὅτι E.T. ^α δὲ add. E.A^b. ^β τόπον σημαίνει καὶ θέσιν
 A^b.H^b. ^ε καθ' αὐτόν καλλίας add. A^b. ^δ καλλίαν T. ^ε ἔτι] ἐν A^b.
^ε ζῶν E.T. ^ς ἐστὶ τι ἄλλο E, ἐστὶν ἐν τι ἄλλο T. ^η γρ. διότι ὠρισμένον
 μαργο E. ^ι κατὰ τὸν τόπον A^b. ^κ καὶ om. E.A^b.H^b.

- 20 Ἐξίς ¹ δὲ λέγεται ἓνα μὲν τρόπον οἷον ἐνέργειά τις τοῦ ἔχοντος καὶ ἔχομένου, ὥσπερ πρᾶξις τις ἢ κίνησις· ὅταν γὰρ τὸ μὲν ποιῇ τὸ δὲ ποιῆται, ἔστι ποιήσις μεταξύ. Οὕτω καὶ τοῦ ἔχοντος ἐσθῆτα καὶ τῆς ἐχομένης ἐσθῆτος ἔστι μεταξὺ ἑξίς. Ταύτην μὲν οὖν φανερόν ὅτι οὐκ ἐνδέχεται ^μ ἔχειν ἑξίν· εἰς ἄπειρον γὰρ βαδιεῖται, εἰ τοῦ ἔχομένου ἔσται ἔχειν ¹ τὴν ἑξίν. Ἄλλον δὲ τρόπον ἑξίς λέγεται διάθεσις καθ' ἣν ^η ἢ εὖ ἢ κακῶς διάκειται τὸ διακείμενον, ^ο καὶ ἢ καθ' αὐτὸ ἢ πρὸς ἄλλο, οἷον ἡ ὑγίεια ἑξίς τις· διάθεσις γὰρ ἔστι τοιαύτη. Ἔτι ἑξίς λέγεται ^ρ ἂν ἢ μόριον διαθέσεως ^q τοιαύτης· διὸ καὶ ἡ τῶν μερῶν ἀρετὴ ἑξίς ^τ τίς ἐστίν.
- 21 Πάθος λέγεται ἓνα μὲν τρόπον ποιότης καθ' ἣν ἀλλοιοῦσθαι ἐνδέχεται, οἷον τὸ λευκὸν καὶ ^ι τὸ μέλαν, καὶ γλυκὺ καὶ πικρόν, καὶ βαρύτες καὶ κουφότες, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα· ἓνα δὲ αἱ τούτων ἐνέργειαι καὶ ἀλλοιώσεις ἦδη. Ἔτι τούτων μᾶλλον αἱ βλαβεραὶ ἀλλοιώσεις καὶ κινήσεις, καὶ μάλιστα αἱ λυπηραὶ ^ν βλάβαι. Ἔτι τὰ μεγέθη τῶν ^ω συμφορῶν καὶ λυπηρῶν πάθη λέγεται.
- 22 Στέρησις λέγεται ἓνα μὲν τρόπον ἂν μὴ ἔχη τι ^γ τῶν πεφυκότων ἔχεσθαι, καὶ μὴ αὐτὸ ^z ἢ πεφυκὸς ἔχειν, οἷον φυτὸν ὀμμάτων ἐστερῆσθαι λέγεται. Ἐνα δὲ ἂν πεφυκὸς ἔχειν, ἢ αὐτὸ ἢ τὸ γένος, μὴ ἔχη, οἷον ἄλλως ἄνθρωπος ὁ τυφλὸς ὄψεως ἐστέρηται καὶ ἀσπάλαξ· τὸ μὲν κατὰ ^α τὸ γένος, τὸ ² δὲ καθ' αὐτό. Ἔτι ἂν πεφυκὸς καὶ ^β ὅτε πέφυκεν ἔχειν μὴ ἔχη· ἢ γὰρ τυφλότης στέρησις τις, τυφλὸς ^δ οὐ κατὰ πᾶσαν ἡλικίαν, ἀλλ' ἐν ἢ πέφυκεν ἔχειν, ἂν μὴ ἔχη. Ὁμοίως δὲ ^ε καὶ ἐν ^φ ἂν ἢ ^δ καὶ καθ' ὃ καὶ πρὸς ὃ, καὶ ὥς ^ε ἂν μὴ ἔχη πεφυκός. ³ Ἔτι ἡ βιαία ἐκάστου ἀφαιρέσις στέρησις λέγεται. Καὶ ὅσαχῶς δὲ αἱ ἀπὸ τοῦ ^α ἀποφάσεις λέγονται, τοσαυταχῶς

¹ δὲ om. H^b. ^μ ἔχειν τὴν ἑξίν E.T. ^η ἢ add. A^b. ^ο καὶ om. A^b. ^ρ ἐάν A^b. ^q τοιαύτη A^b. ^τ τις om. T. ^α πάθος δὲ λέγεται T. ^ι τὸ post καὶ om. A^b. ^ν βλαβεραὶ E.T. ^ω συμφορῶν ἡδέων E.A^b. ^z στέρησις μὲν λέγεται T. ^γ τῶν μὴ πεφυκότων E.T. ^z ἦν E. ^α τὸ post κατὰ add. E.T.H^b. ^β δ T. ^ε καὶ—ἢ om. A^b. ^δ καὶ ἐάν καθ' A^b. ^ε ἂν om. A^b.

καὶ αἱ στερήσεις λέγονται· ἄνισον μὲν γὰρ ^ετῷ μὴ ἔχειν
 εἰσότητα πεφυκὸς λέγεται, ἀόρατον δὲ καὶ ^ετῷ ὅλως μὴ
 ἔχειν χρώμα ^ηκαὶ ^ετῷ φαύλως, καὶ ἄπουν καὶ ^ετῷ μὴ ἔχειν
 ὅλως ^ιπόδας καὶ ^ετῷ φαύλους. ^υἜτι καὶ τῷ μικρὸν ἔχειν, ⁴
 οἶον ^κτὸ ἀπύρηνον· τοῦτο δ' ἐστὶ ^λτὸ φαύλως πως ἔχειν.
^μἜτι τῷ μὴ ῥαδίως ἢ τῷ μὴ καλῶς, οἶον τὸ ἄτμητον οὐ
 μόνον τῷ μὴ τέμνεσθαι ἀλλὰ καὶ τῷ μὴ ῥαδίως ^νἢ μὴ
 καλῶς. ^ξἜτι ^πτῷ πάντῃ μὴ ^οἔχειν· τυφλὸς γὰρ οὐ λέγε-
 ται ὁ ἑτερόφθαλμος ἀλλ' ὁ ἐν ἀμφοῖν μὴ ἔχων ὄψιν. Διὸ
 οὐ πᾶς ἀγαθὸς ἢ κακός, ἢ δίκαιος ἢ ἀδίκος, ἀλλὰ ^ρκαὶ τὸ
 μεταξύ.

Τὸ ^εἔχειν λέγεται πολλαχῶς, ἓνα μὲν ^ττρόπον τὸ ^αἄγειν ²³
 κατὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν ἢ κατὰ τὴν αὐτοῦ ὁρμήν, διὸ λέγεται
 πυρετός τε ἔχειν τὸν ἄνθρωπον καὶ οἱ τύραννοι τὰς πόλεις
 καὶ τὴν ἐσθῆτα οἱ ἀμπεχόμενοι. ^υἘνα δ' ἐν ᾧ ἂν τι ὑπάρχη
 ὡς δεκτικῷ, οἶον ὁ χαλκὸς ἔχει τὸ εἶδος τοῦ ἀνδριάντος καὶ
 τὴν νόσον τὸ σῶμα. ^υἘνα δ' ὡς ^ετὸ περιέχον ^ντὰ περιε-²
 χόμενα· ἐν ᾧ γὰρ ἐστὶ ^ωπεριεχόμενόν τι, ἔχεσθαι ὑπὸ τού-
 του λέγεται, οἶον τὸ ἀγγεῖον ἔχειν τὸ ὑγρὸν φαμεν καὶ τὴν
 πόλιν ἀνθρώπους καὶ τὴν ναῦν ναύτας· οὕτω δὲ καὶ τὸ ὅλον
^ξἔχειν τὰ μέρη. ^μἜτι τὸ κωλύον κατὰ τὴν αὐτοῦ ὁρμήν τι ³
 κινεῖσθαι ἢ πρᾶττειν ἔχειν λέγεται τοῦτο ^υαὐτό, οἶον καὶ οἱ
 κίονες τὰ ἐπικείμενα βάρη, καὶ ὡς οἱ ποιηταὶ τὸν ^zἈτλαντα
 ποιοῦσι τὸν οὐρανὸν ἔχειν ὡς ^ασυμπεσόντ' ἂν ἐπὶ τὴν γῆν,
 ὥσπερ ^βκαὶ τῶν φυσιολόγων τινὲς ^εφασιν. Τοῦτον δὲ τὸν ⁴
 τρόπον καὶ τὸ ^δσυνέχον ^ελέγεται ^ασυνέχει ἔχειν, ὡς δια-

^ε τῷ] τὸ Ab.Hb. εἰσότητα om. Ab. ^η καὶ τὸ φαύλως T, om.
 Ab.Fb. ^ι πόδα T. ^κ τὸν T. ^λ τῷ T. ^μ ἢ] ἢ τῷ E.T. ^ν τὸ
 E.T.Ab.Fb. ^ο ἔχον Hb. ^ρ καὶ τὸ om. Ab. ^ε ἔχειν δὲ λέγεται Hb.
^τ τρόπον om. E.T.Hb. ^σ ἄγον Ab. ^ε τὰ περιέχοντα Ab.Fb. ^ν τὰ]
 καὶ Ab. ^ω περιεχόμενόν] περιέχον Ab.Fb. ^ξ ἔχει E.T. ^υ αὐτό]
 ταῦτα Ab. ^z ποιοῦσιν ἄτλαντα Ab.Hb. ^α συμπεσόν T. ^β καὶ
 add. Ab.Fb. ^ε post φασιν Ab. ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς
 ὑπ' ἀνάγκης. ^δ συνέχων T.Hb. ^ε λέγεται—ἔχειν] ἔχειν λέγεται
 Ab.Hb.

- χωρισθέντα ἂν κατὰ τὴν αὐτοῦ ὁρμὴν ἕκαστον. Καὶ τὸ ἔν
τινι δὲ εἶναι ^f ὁμοιοτρόπως λέγεται καὶ ἐπομένως τῷ ἔχειν.
- 24 Τὸ ἕκ τινος εἶναι λέγεται ἓνα μὲν τρόπον ἐξ οὗ ἐστὶν
ὡς ὕλης, καὶ τοῦτο διχῶς, ἢ κατὰ τὸ πρῶτον γένος ἢ κατὰ
τὸ ὕστατον εἶδος, οἷον ἔστι μὲν ὡς ἅπαντα τὰ τηκτὰ ἐξ ὕδα-
2 τος, ἔστι δ' ^ε ὡς ἐκ χαλκοῦ ὁ ἀνδριάς. Ἐνα δ' ^h ὡς ἐκ ⁱ τῆς
πρώτης κινήσεως ἀρχῆς, ^k οἷον ἐκ τίνος ἡ μάχη; Ἐκ λοιδο-
ρίας, ὅτι ^l αὕτη ἀρχὴ τῆς μάχης. Ἐνα δ' ἐκ τοῦ συνθέτου
ἐκ τῆς ὕλης καὶ τῆς μορφῆς, ὥσπερ ἐκ τοῦ ὅλου τὰ μέρη καὶ
ἐκ τῆς Ἰλιάδος τὸ ἔπος καὶ ἐκ τῆς οἰκίας οἱ λίθοι· τέλος μὲν
3 γὰρ ἐστὶν ἡ μορφή, τέλειον δὲ τὸ ἔχον τέλος. Τὰ δὲ ὡς
ἐκ τοῦ μέρους τὸ εἶδος, οἷον ὁ ἄνθρωπος ἐκ τοῦ δίποδος καὶ ἡ
συλλαβὴ ἐκ τοῦ στοιχείου (ἄλλως γὰρ τοῦτο), καὶ ὁ ἀν-
δριάς ἐκ ^m τοῦ χαλκοῦ· ἐκ τῆς αἰσθητῆς γὰρ ὕλης ἡ ⁿ συν-
4 θέτη οὐσία. Ἀλλὰ καὶ τὸ εἶδος ἐκ τῆς τοῦ εἰδους ὕλης. Τὰ
μὲν οὖν οὕτω λέγεται, τὰ δ' εἴαν κατὰ μέρος τι τούτων τις
ὑπάρχη τῶν τρόπων, οἷον ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς τὸ τέκνον
καὶ ἐκ γῆς τὰ φυτά, ὅτι ἕκ τινος μέρους αὐτῶν. Ἐνα δὲ μεθ'
ὃ τῷ χρόνῳ, οἷον ἐξ ἡμέρας νύξ καὶ ἐξ ^o εὐδίας χειμῶν, ὅτι
5 τοῦτο μετὰ τοῦτο. Τούτων δὲ τὰ μὲν τῷ ἔχειν μεταβολὴν
εἰς ἄλληλα οὕτω λέγεται, ὥσπερ καὶ τὰ νῦν εἰρημένα, τὰ
δὲ τῷ κατὰ τὸν χρόνον ^p ἐφεξῆς μόνον, οἷον ἐξ ἰσημερίας
ἐγένετο ὁ πλοῦς, ὅτι μετ' ἰσημερίαν ἐγένετο, καὶ ἐκ Διону-
σίῳν Θαργῆλια, ὅτι μετὰ ^q τὰ Διονύσια.
- 25 Μέρος λέγεται ἓνα μὲν τρόπον εἰς ὃ ^r διαιρεθεῖ ἂν τὸ
ποσὸν ὅπως οὖν· αἰεὶ γὰρ τὸ ἀφαιρούμενον τοῦ ποσοῦ ἢ πο-
σὸν μέρος λέγεται ἐκείνου, οἷον τῶν τριῶν τὰ δύο μέρος λέ-
γεται πως. Ἄλλον δὲ τρόπον τὰ καταμετροῦντα τῶν τοιού-
των μόνον· διὸ τὰ δύο τῶν τριῶν ἔστι μὲν ὡς λέγεται μέρος,

^f ὁμοιότροπως E.T. ^g ὥστ' A^b. ^h ὡς om. E.T. ⁱ τοῦ πρώτου
κινήσαντος, omisso ἀρχῆς, A^b.F^b. ^k οἷον ἐκ τῆς λοιδορίας ἡ μάχη, ὅτι
A^b.F^b. ^l αὕτη T.A^b. ^m τοῦ om. A^b.F^b. ⁿ σύνθετος T. ^o εὐ-
δείας A^b.H^b. ^p ἐφεξῆς μόνον om. T. ^q τὰ om. A^b. ^r διαι-
ρεθῆ H^b.

ἔστι δ' ὡς οὗ. Ὑπὲρ εἰς αὐτὸ εἶδος ^αδιαιρεθεῖν ἀν' ἄνευ τοῦ ²ποσοῦ, καὶ ταῦτα μόρια λέγεται τούτου· διὸ τὰ εἶδη τοῦ γένους φασὶν εἶναι μόρια. Ὑπὲρ εἰς αὐτὸ διαιρεῖται ἕτι, ἢ ἐξ ὧν σύγκειται τὸ ὅλον ἢ τὸ εἶδος ἢ τὸ ἔχον τὸ εἶδος, οἷον τῆς σφαίρας τῆς χαλκῆς ^γἢ τοῦ κύβου τοῦ χαλκοῦ καὶ ὁ χαλκὸς μέρος· τοῦτο δ' ἐστὶν ἡ ὕλη ἐν ἣ τὸ εἶδος. Καὶ ἡ γωνία ³μέρος. Ὑπὲρ τὰ ἐν τῷ λόγῳ τῷ δηλοῦντι ἕκαστον, καὶ ταῦτα μόρια τοῦ ὁλου· διὸ τὸ γένος τοῦ εἶδους καὶ μέρος λέγεται, ἄλλως δὲ τὸ εἶδος τοῦ γένους μέρος.

Ὅλον λέγεται οὗτε μὴθὲν ἄπεστι μέρος ἐξ ὧν λέγεται ²⁶ὅλον φύσει, καὶ τὸ περιέχον ^πτὰ περιεχόμενα ὥστε ἐν τι εἶναι ἐκείνα. Τοῦτο δὲ διχῶς· ἢ γὰρ ὡς ἕκαστον ἐν, ἢ ὡς ἐκ τούτων τὸ ἐν. Τὸ μὲν γὰρ καθόλου καὶ ²τὸ ὅλως λεγόμενον ὡς ὅλον τι ὄν, οὕτως ἐστὶ καθόλου ὡς πολλὰ περιέχον ^γτῷ κατηγορεῖσθαι καθ' ἑκάστου καὶ ἐν ἅπαντα εἶναι ὡς ἕκαστον, οἷον ἄνθρωπον, ἵππον, θεόν, ²ὅτι ἅπαντα ζῶα. Τὸ δὲ συνεχὲς καὶ πεπερασμένον, ὅταν ἐν τι ἐκ πλείονων ἢ ἐνυπαρχόντων, μάλιστα μὲν δυνάμει, εἰ δὲ ²μή, ^βἐνεργείᾳ. Τούτων ³δ' αὐτῶν μᾶλλον τὰ φύσει ἢ τέχνῃ τοιαῦτα, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ^γλέγομεν ὡς οὔσης τῆς ^δολότητος ἐνότητός τινος. Ὑπὲρ τοῦ ποσοῦ ^εἔχοντος ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ ἔσχατον, ὅσων μὲν μὴ ^εποιεῖ ἢ θέσις διαφοράν, πᾶν λέγεται, ὅσων δὲ ποιεῖ, ὅλον· ὅσα δὲ ἄμφω ἐνδέχεται, καὶ ὅλα καὶ ³πάντα. Ὑπὲρ ταῦτα ὅσων ἢ μὲν φύσις ἢ ἀντὶ μένει τῇ ⁴μεταθέσει, ἢ δὲ μορφῇ οὗ, οἷον κηρὸς καὶ ἰμάτιον· καὶ ^hγὰρ ὅλον καὶ πᾶν λέγεται· ἔχει γὰρ ἄμφω. Ὑπὲρ δὲ καὶ ὅσα ὑγρὰ καὶ ἀριθμὸς πᾶν μὲν λέγεται, ^ιὅλος δ' ἀριθμὸς ^κκαὶ ὅλον ὕδωρ οὐ λέγεται, ἀν' ¹μὴ μεταφορᾷ. Πάντα δὲ λέγεται, ἐφ' ^μοἷς τὸ πᾶν ὡς ἐφ' ἐνί, ἐπὶ ^ντούτοις πάντα

^α διαιρεθῇ Α^β. ^τ τι om. Α^β. ^γ ἢ ὁ τοῦ Α^β. ^π τὰ] ἐν καὶ τὰ Α^β.
² τὸ ὅλως] ὅλον Α^β. ^γ τῷ] τὸ Τ. ² διότι Α^β. Η^β. ³ μή] μὴ καὶ Τ.
^β ἐντελεχεία Α^β. ^γ ἐλέγομεν Α^β. ^δ ἐνότητος οὐλότητός Τ. ^ε ἔχοντος
δὲ ἀρχὴν Α^β. ^ε ποιεῖ ἢ] ποιῇ ἢ Ε. ³ πᾶν Ε. Τ. ^h γὰρ om. Τ. ^ι ὅλος
δὲ] ὁ δὲ πᾶς ὅλος Α^β. ^κ καὶ] ἢ Α^β. ¹ μὴ κατὰ μεταφοράν Α^β. ^μ ὅσοις
Α^β. ^ν τούτοις τὰ πάντα Α^β.

ὥς ἐπὶ διηρημένοις· πᾶς οὗτος ὁ ἀριθμός, πᾶσαι αὐται αἱ μονάδες.

27 Κολοβὸν δὲ λέγεται τῶν ποσῶν οὐ τὸ τυχόν, ἀλλὰ μεριστόν^ο τε Ρ δὲ αὐτὸ εἶναι καὶ ὅλον. Τά τε γὰρ δύο οὐ κολοβά θατέρου^ι ἀφαιρουμένου ἐνός (οὐ γὰρ ἴσον τὸ κολόβωμα καὶ τὸ^ι λοιπὸν οὐδέ ποτ' ἐστίν), οὐδ' ^α ὅλως ἀριθμὸς οὐδεὶς· καὶ γὰρ τὴν οὐσίαν δεῖ μένειν· εἰ κύλιξ κολοβός, ^ι ἔτι εἶναι κύλικα· ὁ δ' ἀριθμὸς οὐκέτι ὁ αὐτός. Πρὸς δὲ τούτοις καὶ ^ν ἀνομοιομερῇ ἦ, οὐδὲ ταῦτα πάντα· ^ω ὁ γὰρ ἀριθμὸς ἔστιν ^χ ὅς καὶ ἀνόμοια ἔχει μέρη, οἷον δυάδα, τριάδα. Ἄλλ' ὅλως ^γ ὅσων μὴ ποιεῖ ἡ θέσις διαφορὰν ^z οὐθὲν κολοβόν, οἷον ὕδωρ ἢ πῦρ, ἀλλὰ δεῖ τοιαῦτα εἶναι ^δ κατὰ τὴν οὐσίαν θέσιν ³ ἔχει. Ἔτι συνεχῇ· ἡ γὰρ ἀρμονία ἐξ ^α ἀνομοιομερῶν μὲν καὶ θέσιν ἔχει, κολοβὸς δὲ οὐ γίνεται. Πρὸς δὲ τούτοις οὐδ' ὅσα ^β ὅλα, οὐδὲ ταῦτα ὁπουοῦν μορίου στερήσει κολοβά. Οὐ γὰρ ^ε δεῖ οὔτε τὰ κύρια τῆς οὐσίας οὔτε τὰ ^δ ὁπουοῦν ὄντα· οἷον ^ε ἂν τρυπηθῇ ἡ κύλιξ, οὐ κολοβός, ἀλλ' ἂν τὸ οὐδ' ἢ ⁴ ἀκρωτήριόν τι. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ^ι οὐκ ἐὰν σάρκα ἢ τὸν σπλῆνα, ἀλλ' ἐὰν ^ε ἀκρωτήριον, καὶ τοῦτο ^η οὐ πᾶν ἀλλ' ὁ μὴ ^ι ἔχει γένεσιν ἀφαιρεθὲν ὅλον. Διὰ τοῦτο οἱ φαλακροὶ οὐ κολοβοί.

28 Γένος λέγεται τὸ ^κ μὲν ἐὰν ^ι ἦ ἡ γένεσις συνεχῆς τῶν τὸ εἶδος ἐχόντων τὸ αὐτό, οἷον λέγεται ἕως ἂν ἀνθρώπων γένος ἦ, ^μ ὅτι ἕως ἂν ^η ἦ, ἡ γένεσις ^ο συνεχῆς αὐτῶν. Τὸ δὲ ἀφ' οὗ ἂν ὦσι πρώτου κινήσαντος εἰς τὸ εἶναι· οὕτω γὰρ Ρ λέγονται Ὑ Ἕλληνες τὸ γένος οἱ δ' Ὑ Ἴωνες, ^ι τῷ οἱ μὲν ἀπὸ Ὑ Ἕλληνος οἱ ² δὲ ἀπὸ Ὑ Ἴωνος εἶναι πρώτου γεννήσαντος. Καὶ μᾶλλον οἱ ἀπὸ τοῦ γεννήσαντος ἢ τῆς ὕλης· λέγονται γὰρ καὶ ἀπὸ τοῦ

^ο τε om. T. Ρ δὲ αὐτὸ om. Ab. ^ι ἀφηρημένου E. ^ι λείπον Fb.
^α ὅλος Ab. ^ι ἔτι] ἔτι δεῖ E.T. ^ν ὁμοιομερῇ Ab. ^ω ὁ] οὐδὲ T.
^χ ὡς T.Ab. ^γ ὅσων] ὧν E.T. ^z οὐδὲ T. ^α ἀνομοίων Ab. ^β ὅλα] ἄλλα Hb.
^ε δεῖ] δὴ Ab. ^δ ὁπουοῦν T. ^ε ἐὰν Ab. ^ι οὐκ ἐὰν] οὐκ ἐὰν Ab.
^ε ἀκρωτήριόν τι καὶ Ab. ^η οὐτ' ἂν Ab. ^ι ἔχει E.Ab. ^κ μὲν] μὲν ἐν Ab.
^ι ἦ om. Ab.Hb. ^μ ὅτι ἕως] ὅτιοῦν Ab. ^η ἦ om. Ab.
^ο αὐτῶν συνεχῆς Ab. Ρ λέγονται οἱ μὲν Ἕλληνες Ab. ^ι τῷ] τὸ T.

θῆλεος τὸ γένος, οἶον ¹οἱ ἀπὸ Πύρρας. Ἔτι ²δὲ ὡς τὸ ἐπί-
 πεδον τῶν σχημάτων ³γένος τῶν ἐπιπέδων καὶ τὸ στερεὸν
 τῶν στερεῶν· ἕκαστον γὰρ τῶν σχημάτων τὸ μὲν ἐπίπεδον
 τοιονδί, τὸ δὲ στερεὸν ἐστὶ τοιονδί· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ ὑποκεί-
 μενον ταῖς διαφοραῖς. Ἔτι ὡς ἐν τοῖς λόγοις τὸ πρῶτον ³
 ἐνυπάρχον, ⁴ὃ λέγεται ἐν τῷ τί ἐστὶ τοῦτο γένος, οὐ δια-
 φοραὶ λέγονται αἱ ποιότητες. Τὸ μὲν οὖν γένος τοσαν-
 ταχῶς λέγεται, τὸ μὲν κατὰ γένεσιν συνεχῇ τοῦ αὐτοῦ
 εἶδους, τὸ δὲ κατὰ ⁵τὸ πρῶτον κινήσαν ὁμοειδές, τὸ δ' ὡς
 ὕλη· οὐ γὰρ ἡ διαφορὰ καὶ ἡ ποιότης ἐστί, τοῦτ' ἐστὶ τὸ
 ὑποκείμενον, ὃ λέγομεν ὕλην. Ἔτερα δὲ τῷ γένει λέγεται ⁴
⁵ὧν ἕτερον τὸ πρῶτον ὑποκείμενον καὶ μὴ ἀναλύεται θάτερον
 εἰς θάτερον μηδ' ἄμφω εἰς ταυτόν, οἶον τὸ εἶδος καὶ ἡ ὕλη ἕτε-
 ρον τῷ γένει, καὶ ὅσα καθ' ἕτερον σχῆμα κατηγορίας τοῦ
 ὄντος λέγεται· τὰ μὲν γὰρ τί ἐστὶ σημαίνει τῶν ὄντων, τὰ δὲ
 ποῖόν τι, τὰ δ' ὡς διήρηται πρότερον· οὐδὲ γὰρ ταῦτα ἀνα-
 λύεται οὐτ' εἰς ἄλληλα οὐτ' εἰς ἓν τι.

Τὸ ψεῦδος λέγεται Ἰάλλον μὲν τρόπον ὡς πρᾶγμα ²ψεῦ- 29
 dos, καὶ τούτων τὸ μὲν τῷ μὴ συγκεῖσθαι ἢ ἀδύνατον εἶναι
 συντεθῆναι, ὥσπερ λέγεται τὸ τὴν διάμετρον εἶναι σύμμε-
 τρον ἢ τὸ σὲ καθῆσθαι· τούτων γὰρ ψεῦδος τὸ μὲν αἰεὶ, τὸ
 δὲ ποτέ· οὕτω γὰρ οὐκ ὄντα ταῦτα. Τὰ δὲ ὅσα ἐστὶ μὲν ¹
 ὄντα, πέφυκε μέντοι φαίνεσθαι ἢ μὴ οἶά ἐστιν ἢ ²ἂ μὴ ἐστιν,
 οἶον ἡ σκιαγραφία ³καὶ τὰ ἐνύπνια· ταῦτα γὰρ ἔστι μὲν τι,
 ἀλλ' οὐχ ὧν ἐμποιεῖ τὴν φαντασίαν. Πράγματα μὲν οὖν
 ψευδῇ οὕτω λέγεται, ἢ τῷ μὴ εἶναι αὐτά, ἢ τῷ τὴν ἀπ'
 αὐτῶν φαντασίαν μὴ ⁴ὄντος εἶναι. Λόγος δὲ ψευδὴς ὁ τῶν ³
 μὴ ὄντων ἢ ψευδὴς. Διὸ πᾶς λόγος ψευδὴς ἐτέρου ἢ οὐ
 ἐστὶν ἀληθὴς, οἶον ὁ τοῦ κύκλου ψευδὴς τριγώνου. Ἐκάστου
 δὲ λόγος ἔστι μὲν ὡς εἰς ὁ τοῦ τί ἦν εἶναι, ἔστι δ' ὡς ⁵πολ-

¹ οἱ add. Ab. ² δὲ om. Ab. ³ γένος] τὸ γένος E. ⁴ δ om. Ab.
⁵ τὸ post κατὰ om. E. ⁶ ὧν τε ἕτερον E. ⁷ ἄλλον] ἓνα Hb.
⁸ ψευδές T. ⁹ καὶ τα ἐνύπνια] τὴν φαντασίαν T. ¹⁰ ὄντως T. ¹¹ οἱ
 πολλοὶ T.

λοιί, ἐπεὶ ταυτό πως αὐτὸ καὶ αὐτὸ πεπονθός, οἷον Σωκράτης
 4^d καὶ Σωκράτης μουσικός. Ὁ δὲ ψευδὴς λόγος οὐθενός ἐστιν
 ἀπλῶς λόγος. Διὸ Ἀντισθένης ᾤετο ° εὐήθως μὴθὲν ἀξιῶν
 λέγεσθαι πλὴν τῷ οἰκείῳ λόγῳ ἐν ἐφ' ἐνός· ἐξ ὧν συνέ-
 βαινε μὴ εἶναι ἀντιλέγειν, σχεδὸν δὲ μὴδὲ ψεύδεσθαι. Ἔστι
 5 ὃ ἕκαστον λέγειν οὐ μόνον τῷ αὐτοῦ λόγῳ, ἀλλὰ καὶ τῷ
 ἑτέρου, ψευδῶς μὲν καὶ παντελῶς, ἔστι 8 δ' ὡς καὶ ἀληθῶς,
 5 ὥσπερ τὰ ὀκτὼ διπλάσια τῷ τῆς δυάδος λόγῳ. Τὰ μὲν οὖν
 οὕτω λέγεται ψευδῇ, ἄνθρωπος ^h δὲ ψευδὴς ὁ εὐχερὴς καὶ
 προαιρετικὸς τῶν τοιούτων λόγων, ⁱ μὴ δι' ἑτερόν τι ἀλλὰ
 δι' ^k αὐτό, καὶ ^l ὁ ἄλλοις ἐμποιητικὸς τῶν τοιούτων λόγων,
 ὥσπερ ^m καὶ τὰ πράγματά φαμεν ψευδῇ εἶναι, ὅσα ἐμποιεῖ
ⁿ φαντασίαν ψευδῇ. Διὸ ° ὁ ἐν τῷ Ἰκπία λόγος παρα-
 6 κρούεται ὡς ὁ αὐτὸς ψευδὴς καὶ ἀληθής. Τὸν δυνάμενον γὰρ
 ψεύσασθαι λαμβάνει ψευδῇ, οὗτος δ' ὁ εἰδὼς καὶ ὁ φρόνιμος
 ἔτι τὸν ^p ἐκόντα ^q φαῦλον βελτίῳ. Τοῦτο δὲ ψεῦδος λαμ-
 βάνει διὰ τῆς ἐπαγωγῆς (ὁ γὰρ ἐκὼν χωλαίνων τοῦ ἄκοντος
 κρείττων), ^r τὸ χωλαίνειν τὸ μιμείσθαι λέγων, ἐπεὶ ^s εἴγε χω-
 λὸς ἐκὼν, χείρων ἴσως, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ἥθους, καὶ οὗτος.
 30 Συμβεβηκὸς λέγεται ὁ ὑπάρχει μὲν τινι καὶ ἀληθὲς εἰπεῖν,
 οὐ ^v μέντοι οὐτ' ἐξ ἀνάγκης ^w οὐτ' ἐπὶ τὸ πολὺ, οἷον εἴ τις
 ὀρύττων φυτῷ βόθρον εὔρε θησαυρόν. Τοῦτο τοίνυν συμ-
 βεβηκὸς τῷ ὀρύττοντι τὸν βόθρον, τὸ εὔρειν θησαυρόν· οὔτε
 γὰρ ἐξ ἀνάγκης τοῦτο ἐκ τούτου ἢ μετὰ τοῦτο, οὐθ' ὡς ἐπὶ
 2 τὸ πολὺ ἂν τις φυτεύῃ θησαυρόν εὐρίσκει. Καὶ μουσικός
^x γ' ἂν τις εἴη λευκός· ἀλλ' ἐπεὶ ^y οὔτε ἐξ ἀνάγκης οὐθ' ὡς
 ἐπὶ τὸ πολὺ τοῦτο γίνεται, συμβεβηκὸς αὐτὸ λέγομεν. Ὡστ'
 ἐπεὶ ἔστιν ὑπάρχον ^z τι καὶ τινί, καὶ ἔνια τούτων καὶ ποῦ καὶ
 ποτέ, ὃ τι ἂν ὑπάρχη μὲν, ἀλλὰ μὴ διότι τοδὶ ἦν ἢ νῦν ἢ ἐν-

^d καὶ Σωκράτης om. Ab. ^e ἀνοήτως Hb. ^f αὐτῷ T. ^g δ' οὖν ὡς T.
^h δὲ om. E. ⁱ μὴ] οὐ Ab. ^k αὐτό E, αὐτά Ab. ^l ὁ om. T. ^m φαμέν
 καὶ πράγματα E.T. ⁿ ψευδῇ φαντασίαν Ab. ^o ὁ codicibus deest.
^p ἐκόντα] εἰδόντα Ab. ^q τὰ φαῦλα E.T.Ab. ^r τὸ prius om. Ab. ^s εἰς
 γε χ. T. ^t οὕτως Ab, τοῦτο E.T. ^v μέντοιγε T. ^w οὔτε δὲ ἐπὶ Ab.
^x γ' δὲ Ab. ^y οὐκ—οὐδ' Ab. ^z τι om. Ab.

ταῦθα, συμβεβηκὸς ἔσται. Οὐδὲ δὴ αἷτιον ὠρισμένον οὐθέν 3
 τοῦ συμβεβηκότος ^a ἀλλὰ τὸ τυχόν· τοῦτο δ' ἀόριστον.
 Συνέβη ^b τῷ εἰς Αἴγιναν ἐλθεῖν, εἰ μὴ διὰ τοῦτο ἀφίκετο
 ὅπως ἐκεῖ ἔλθῃ, ἀλλ' ὑπὸ χειμῶνος ἐξωσθεῖς ^c ἢ ὑπὸ ληστῶν
 ληφθεῖς. ^d Γέγονε μὲν ^e δὴ ^f καὶ ^g ἔστι τὸ συμβεβηκός, ἀλλ' ^h
 οὐχ ἢ αὐτὸ ἀλλ' ἢ ἕτερον· ὁ γὰρ χειμῶν ^h αἷτιος τοῦ μὴ
ⁱ ὅπου ἔπλει ἐλθεῖν, τοῦτο δ' ^k ἦν Αἴγινα. Λέγεται δὲ καὶ
 ἄλλως συμβεβηκός, οἷον ὅσα ὑπάρχει ^l ἐκάστω καθ' αὐτὸ ^m μὴ
 ἐν τῇ οὐσίᾳ ὄντα, ⁿ οἷον τῷ τριγώνῳ τὸ δύο ὀρθὰς ἔχειν. Καὶ
 ταῦτα μὲν ἐνδέχεται αἰδία εἶναι, ἐκείνων δὲ οὐθέν. Λόγος δὲ
 τούτου ἐν ἐτέροις.

Ε.

Αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ αἷτια ζητεῖται τῶν ὄντων, δῆλον ὅδ' ὅτι
 ἢ ὄντα. Ἔστι γάρ τι αἷτιον ^p ὑγείας καὶ εὐεξίας, καὶ τῶν
 μαθηματικῶν εἰσὶν ἀρχαὶ καὶ στοιχεῖα καὶ αἷτια, καὶ ὅλως
 δὲ πᾶσα ἐπιστήμη διανοητικὴ ἢ μετέχουσά τι διανοίας περὶ
 αἷτίας καὶ ἀρχάς ἐστιν ἢ ἀκριβεστέρας ἢ ἀπλουστέρας. Ἀλλὰ ^a
 πᾶσαι αὐται περὶ ^q ἐν τι καὶ γένος τι περιγραφάμεναι περὶ
 τούτου πραγματεύονται, ἀλλ' οὐχὶ περὶ ὄντος ἀπλῶς οὐδὲ ἢ
 ὄν, οὐδὲ τοῦ τί ἐστὶν οὐθένα λόγον ποιοῦνται· ἀλλ' ἐκ τού-
 του αἰ μὲν αἰσθήσει ποιήσασαι αὐτὸ δῆλον, αἰ δ' ὑπόθεσιν
 λαβοῦσαι τὸ τί ἐστίν, οὕτω τὰ καθ' αὐτὰ ὑπάρχοντα τῷ
 γένει περὶ ὃ εἰσὶν ἀποδεικνύουσιν ἢ ἀναγκαιότερον ἢ μαλα-
 κώτερον. Διόπερ φανερόν ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπόδειξις οὐσίας ³
 οὐδὲ τοῦ τί ἐστίν ἐκ τῆς τοιαύτης ἐπαγωγῆς, ἀλλὰ τις ἄλλος
 τρόπος τῆς δηλώσεως. Ὅμοίως δὲ οὐδ' εἰ ἔστιν ἢ μὴ ἐστὶ
 τὸ γένος περὶ ὃ πραγματεύονται οὐθέν λέγουσι, διὰ τὸ ^r τῆς
 αὐτῆς εἶναι διανοίας τό ^s τε τί ἐστὶ δῆλον ποιεῖν ^t καὶ εἰ ^v ἔστιν.
 Ἐπεὶ δὲ καὶ ἡ φυσικὴ ἐπιστήμη τυγχάνει οὐσα περὶ γένος ⁴

^a ἀλλὰ om. E. ^b τῷ] τὸ E.A^b. ^c ἢ ὑπὸ λ. ληφθεῖς om. F^b.H^b.
^d γεγονὸς T. ^e δὴ om. T. ^f καὶ] ἢ A^b. ^g ἔστι] ἐπὶ T. ^h αἷτιος
 om. T. ⁱ ὅπου] οὐ A^b. ^k ἦν] εἶναι A^b. ^l ἐκάστω om. T. ^m μὴ]
 καὶ μὴ T. ⁿ οἷον] ὥσπερ A^b. ^o δὴ A^b, γὰρ H^b. ^p ὑγείας E. ^q ὅν A^b.
^r τῆς τοιαύτης T. ^s τε om. A^b. ^t καὶ τὸ εἰ F^b. ^v ἔστιν] ἔστι τοῦτο
 E.T.

τι τοῦ ὄντος (περὶ γὰρ τὴν τοιαύτην ἐστὶν οὐσίαν ἐν ἣ ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως καὶ στάσεως ἐν αὐτῇ), δῆλον ὅτι οὔτε
 5 πρακτικὴ ἐστὶν οὔτε ποιητικὴ. Τῶν μὲν γὰρ ποιητικῶν ^α ἐν τῷ ποιοῦντι ἡ ἀρχὴ ἢ νοῦς ἢ τέχνη ἢ δυνάμεις τις, τῶν δὲ ^γ πρακτικῶν ἐν τῷ πράττοντι ἡ προαίρεσις· τὸ αὐτὸ ^α γὰρ τὸ πρακτὸν καὶ ^α τὸ προαιρετόν. ^ν Ὡστε ^β εἰ πᾶσα διάνοια ἢ πρακτικὴ ἢ ποιητικὴ ἢ θεωρητικὴ, ἢ ^ε φυσικὴ θεωρητικὴ τις ἂν εἴη, ἀλλὰ θεωρητικὴ περὶ ^δ τοιοῦτον ὃν ^δ ἐστὶ δυνατόν κινεῖσθαι, καὶ περὶ οὐσίαν τὴν κατὰ τὸν λόγον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
 6^ο οὐ χωριστὴν μόνον. Δεῖ δὲ τὸ τί ἦν εἶναι καὶ τὸν λόγον πῶς ἐστὶ μὴ λανθάνειν, ὡς ἄνευ γε τούτου τὸ ζητεῖν ^ε μὴθέν ^ε ἐστὶ ποιεῖν. ^β Τῶν δ' ὀριζομένων ^ι καὶ τῶν τί ἐστὶ τὰ μὲν ^κ οὕτως ὑπάρχει ὡς τὸ σιμόν, τὰ δ' ὡς τὸ κοῖλον. Διαφέρει δὲ ταῦτα ὅτι τὸ μὲν σιμόν συνελημμένον ἐστὶ μετὰ τῆς ὕλης· ἐστὶ γὰρ τὸ ^ι μὲν σιμόν κοιλὴ ρίς, ἡ δὲ κοιλότης ἄνευ
 7 ὕλης αἰσθητῆς. Εἰ ^μ δὴ πάντα τὰ φυσικὰ ὁμοίως τῷ σιμῷ λέγονται, οἷον ρίς, ὀφθαλμός, πρόσωπον, σάρξ, ^α ὀστούν, ὅλως ζῶον, φύλλον, ρίζα, φλοιός, ὅλως φυτόν (οὐθενὸς γὰρ ἄνευ κινήσεως ὁ λόγος αὐτῶν, ἀλλ' ^ρ αἰεὶ ἔχει ὕλην), ^ρ δῆλον πῶς δεῖ ἐν τοῖς φυσικοῖς τὸ τί ἐστὶ ζητεῖν καὶ ὀρίζεσθαι, καὶ διότι καὶ περὶ ψυχῆς ἐνίας θεωρῆσαι τοῦ φυσικοῦ, ὅση μὴ
 8 ἄνευ τῆς ὕλης ἐστίν. ^ν Ὅτι μὲν οὖν ἡ φυσικὴ θεωρητικὴ ^ι τίς ἐστὶ, ^ι φανερόν ἐκ τούτων. 'Ἄλλ' ἐστὶ καὶ ἡ μαθηματικὴ θεωρητικὴ. 'Ἄλλ' εἰ ἀκινήτων καὶ χωριστῶν ^α ἐστί, ^ι νῦν ἄδηλον· ὅτι ^ν μέντοι ἓνια μαθήματα ἢ ἀκίνητα καὶ ἢ χωριστὰ θεωρεῖ, δῆλον. Εἰ δέ ^ω τί ἐστὶν ^α αἰδίων καὶ ἀκίνητον καὶ
 9 χωριστόν, φανερόν ὅτι θεωρητικῆς τὸ γινῶναι. Οὐ μέντοι

^ω εαυτῇ Αβ. ^α ἐν—πρακτικῶν om. T. ^γ πρακτῶν E. ^α post γὰρ τὸ T. τῶν δὲ πρακτικῶν ἐν τῷ πράττοντι ἢ προαίρεσις. τὸ αὐτὸ γὰρ. ^α τὸ post καὶ om. Αβ. ^β εἰ] ἢ T, om. Αβ. ^ε φύσις Hb. ἢ φυσικὴ θεωρητικὴ om. Αβ. ^δ τοιοῦτο E.Αβ. ^ε οὐ] ὡς οὐ E.T, καὶ οὐ Fb. ^ε οὐδέν Fb. ^ε ποιεῖν ἐστὶν E. ^β τῶν] ἐστὶ δὲ τῶν Αβ.Fb, omisso δ'. ^ι καὶ τῶν om. Fb. ^κ οὕτως ὑπάρχει om. Αβ. ^ι μὲν om. E. ^μ δὲ T. ^α ὀστούν om. T. ^ο οὐδέν ὅσον γὰρ T. ^ρ αἰεὶ et mox δῆλον om. Αβ. ^ι τίς add. Αβ.Fb. ^ι φανερόν] δῆλον Hb. ^α ἐστί] ἔτι T. ^ι ἀδηλον νῦν Fb. ^ν μέντοι] μὲν οὖν E. ^ω τί om. Fb. ^α ἀκίνητον καὶ αἰδίων E.T.

φυσικῆς γε (περὶ κινήτων γὰρ τινων ἢ φυσικῆς), οὐδὲ ὕμαθη-
ματικῆς, ἀλλὰ προτέρας ἀμφοῖν. Ἡ μὲν γὰρ φυσικὴ περὶ
ἀχώριστα μὲν ἀλλ' οὐκ ἀκίνητα, τῆς δὲ μαθηματικῆς ἕνια
περὶ ἀκίνητα μὲν οὐ χωριστὰ δ' ἴσως, ἀλλ' ^α ὡς ἐν ὕλῃ· ἡ δὲ
πρώτη καὶ περὶ χωριστὰ καὶ ἀκίνητα. Ἀνάγκη δὲ πάντα ¹⁰
^α μὲν τὰ αἰτία αἰδία ^β εἶναι, μάλιστα δὲ ταῦτα· ταῦτα γὰρ
αἰτία τοῖς φανεροῖς τῶν ^γ θείων. Ὡστε τρεῖς αὖ εἰεν φιλο-
σοφαίαι θεωρητικάι, μαθηματικὴ, φυσικὴ, θεολογικὴ. Οὐ γὰρ
ἄδηλον ὅτι εἴ πού τὸ θεῖον ὑπάρχει, ἐν τῇ τοιαύτῃ φύσει
ὑπάρχει· καὶ τὴν τιμιωτάτην ^δ δεῖ περὶ τὸ τιμιώτατον γένος
εἶναι. Αἱ μὲν οὖν θεωρητικάι τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν αἰρετώ- ¹¹
τεραι, αὕτη δὲ τῶν θεωρητικῶν. Ἀπορήσειε γὰρ ἂν τις πό-
τερόν ποθ' ἢ πρώτη φιλοσοφία καθόλου ἐστίν, ἢ περὶ τι
γένος καὶ φύσιν ^ε τινὰ μίαν. Οὐ γὰρ ὁ αὐτὸς τρόπος οὐδ'
ἐν ταῖς μαθηματικαῖς, ἀλλ' ἡ μὲν γεωμετρία καὶ ἀστρολογία
περὶ τινα φύσιν εἰσίν, ^ς ἡ δὲ καθόλου ^ε πασῶν κοινή. Εἰ μὲν ¹²
οὖν μὴ ἐστί τις ἑτέρα οὐσία παρὰ τὰς φύσει συνεστηκυίας, ἢ
φυσικὴ αὖ εἴη πρώτη ἐπιστήμη· εἰ δ' ἐστί τις οὐσία ἀκίνητος,
αὕτη προτέρα ^β καὶ φιλοσοφία πρώτη, καὶ καθόλου οὕτως
ὅτι πρώτη· καὶ περὶ τοῦ ὄντος ἢ ὄν, ταύτης αὖ εἴη θεωρῆσαι,
καὶ τί ἐστί καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἢ ὄν.

Ἄλλ' ἐπεὶ τὸ ὄν τὸ ἀπλῶς λεγόμενον ¹ λέγεται πολλα- ²
χῶς, ὧν ἐν μὲν ἦν τὸ κατὰ συμβεβηκός, ἕτερον δὲ τὸ ὡς ἀλη-
θές, καὶ τὸ μὴ ὄν ὡς ^κ τὸ ψεῦδος, παρὰ ταῦτα δ' ἐστί τὰ
σχήματα τῆς κατηγορίας, οἷον τὸ μὲν τί, τὸ δὲ ποιόν, ¹ τὸ
δὲ ποσόν, τὸ δὲ πού, τὸ δὲ ποτέ, καὶ εἴ τι ἄλλο σημαίνει τὸν
τρόπον τοῦτον· ἔτι παρὰ ταῦτα πάντα τὸ δυνάμει ^μ καὶ
ἐνεργείᾳ· ^ν ἐπεὶ δὲ πολλαχῶς λέγεται τὸ ὄν, πρῶτον περὶ
τοῦ κατὰ συμβεβηκός λεκτέον, ὅτι οὐδεμία ^ο ἐστί περὶ αὐτὸ

^γ μαθηματικῆς γε ἀλλ' ἑτέρας προτέρας A^b. ^α ὡς om. T. ^α μὲν
om. F^b. ^β εἶναι om. E.F^b. ^γ θείων] αἰσθητῶν T. ^δ δεῖ] δεῖ A^b.
^ε τινὰ add. A^b.F^b. ^ς ἢ] ἐκείνη E.T. ^ε γρ. καὶ πᾶσι rc. E. ^β καὶ ἡ
φιλοσοφία T. ¹ λέγεται καὶ πολλαχῶς H^b. ^κ τὸ post ὡς om. E.
¹ τὸ δὲ ποσόν om. T. ^μ καὶ τὸ ἐνεργείᾳ A^b. ^ν ἐπειδὴ E.T. ^ο περὶ
αὐτό ἐστι E.T.

² θεωρία. Σημεῖον δέ· οὐδεμιᾷ γὰρ ἐπιστήμῃ ἐπιμελὲς περὶ αὐτοῦ οὔτε πρακτικῇ οὔτε ποιητικῇ οὔτε θεωρητικῇ. Οὔτε γὰρ ὁ ποιῶν οἰκίαν ποιεῖ ὅσα συμβαίνει ἅμα τῇ οἰκίᾳ γινομένη· ἅπειρα γάρ ἐστιν· τοῖς μὲν γὰρ ἡδεῖαν, τοῖς δὲ βλαβερὰν, τοῖς δ' ὠφέλιμον οὐθὲν εἶναι κωλύει τὴν ποιηθεῖσαν, καὶ ἐτέραν ὡς εἰπεῖν πάντων τῶν ὄντων· ὦν οὐθενός ἐστιν ἢ ³ οἰκοδομικῇ ποιητικῇ. Τὸν αὐτὸν ^ρ δὲ τρόπον οὐδ' ὁ γεωμέτρης ^α θεωρεῖ τὰ οὕτω συμβεβηκότα τοῖς σχήμασιν, οὐδ' εἰ ἕτερόν ἐστι τρίγωνον ^ι καὶ τρίγωνον δύο ὀρθὰς ἔχον. Καὶ τοῦτο εὐλόγως συμπίπτει· ὥσπερ γὰρ ^β ὀνόματι μόνον τὸ συμβεβηκός ἐστιν. Διὸ Πλάτων τρόπον τινὰ οὐ κακῶς τὴν ⁴ σοφιστικὴν περὶ τὸ μὴ ὄν ἔταξεν. Εἰσὶ γὰρ οἱ τῶν σοφιστῶν λόγοι περὶ τὸ συμβεβηκός ὡς εἰπεῖν μάλιστα πάντων, πότερον ἕτερον ἢ ταῦτόν μουσικόν ^κ καὶ γραμματικόν, καὶ μουσικὸς Κορίσκος ^ν καὶ Κορίσκος, καὶ εἰ πᾶν ὃ ἂν ᾖ, μὴ αἰεὶ δέ, γέγονεν, ὥστ' εἰ μουσικὸς ὦν γραμματικὸς γέγονε, καὶ γραμματικὸς ὦν μουσικός, καὶ ὅσοι δὴ ἄλλοι τοιοῦτοι τῶν λόγων εἰσὶν· φαίνεται γὰρ τὸ συμβεβηκός ἐγγύς τι τοῦ μὴ ⁵ ὄντος. Δῆλον δὲ καὶ ἐκ τῶν τοιούτων λόγων· τῶν μὲν γὰρ ἄλλον τρόπον ὄντων ἔστι γένεσις καὶ φθορά, τῶν δὲ κατὰ συμβεβηκός οὐκ ἔστιν. Ἄλλ' ὅμως λεκτέον ἔτι περὶ τοῦ συμβεβηκότος ἐφ' ^ω ὅσον ἐνδέχεται, τίς ἢ φύσις αὐτοῦ καὶ διὰ τίν' αἰτίαν ἐστίν· ἅμα γὰρ δῆλον ^ξ ἴσως ἔσται καὶ διὰ ⁶ τί ἐπιστήμη οὐκ ἔστιν αὐτοῦ. Ἐπεὶ οὖν ἐστὶν ἐν τοῖς οὐσι τὰ μὲν αἰεὶ ὡσαύτως ἔχοντα καὶ ἐξ ἀνάγκης, οὐ τῆς κατὰ τὸ βίαιον λεγομένης ἀλλ' ἣν λέγομεν ^ι τῷ μὴ ἐνδέχασθαι ἄλλως, τὰ δ' ἐξ ἀνάγκης μὲν οὐκ ἔστιν οὐδ' αἰεὶ, ὡς δ' ἐπὶ τὸ πολὺ, αὕτη ἀρχὴ καὶ αὕτη αἰτία ἐστὶ τοῦ εἶναι τὸ συμβεβηκός· ὃ γὰρ ἂν ᾖ μὴτ' αἰεὶ μὴθ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τοῦτό φαμεν ^z συμβεβηκός εἶναι. Οἷον ἐπὶ κυνὶ ἂν χειμῶν γένηται καὶ ^α ψῦχος,

^ρ δὲ om. T. ^α θεωρεῖ post σχήμασιν B^b.C^b.F^b. ^ι καὶ τρίγωνον om. S. ^β ὀνόματι H^b. ^κ καὶ γρ.] ἢ γρ. A^b. ^ν καὶ Κορίσκος om. E. ^ω ὅσων T. ^ξ ἴσως] εἴγ' T, om. H^b. ^ι τῷ] τὸ T.H^b. ^z εἶναι συμβεβηκός H^b. ^α ψῦχος] πάγος H^b.

τοῦτο συμβῆναι φάμεν, ἀλλ' οὐκ ἂν πνίγος καὶ ἀλέα, ὅτι τὸ μὲν αἰεὶ ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τὸ δ' οὐ. Καὶ τὸν ἄνθρωπον λευκὸν εἶναι συμβέβηκεν (οὔτε γὰρ αἰεὶ οὐθ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ), ζῶον δ' οὐ κατὰ συμβεβηκός. Καὶ τὸ ὑγιαίνειν δὲ ^b τὸν οἰκοδόμον ^c κατὰ συμβεβηκός, ὅτι οὐ πέφυκε τοῦτο ποιεῖν οἰκοδόμος ἀλλ' ἰατρός, ἀλλὰ συνέβη ἰατρὸν εἶναι τὸν οἰκοδόμον. Καὶ ὀψοποιὸς ἡδονῆς στοχαζόμενος ποιήσειεν ἂν ἐτι ὑγιεινόν, ἀλλ' οὐ κατὰ τὴν ὀψοποιητικὴν διὸ συνέβη φάμεν, καὶ ἔστιν ὡς ποιεῖ, ἀπλῶς δ' οὐ. Τῶν μὲν γὰρ ^g ἄλλων ^h ἐνίοτε ⁹ δυνάμεις εἰσὶν αἰ: ποιητικαί, τῶν δ' οὐδεμία τέχνη οὐδὲ δύναμις ὠρισμένη· τῶν γὰρ κατὰ συμβεβηκός ὄντων ἢ ⁱ γινομένων καὶ τὸ αἰτίον ἐστὶ κατὰ συμβεβηκός. Ὡστ' ^k ἐπειδὴ οὐ ¹⁰ πάντα ἐστὶν ἐξ ἀνάγκης καὶ αἰεὶ ἢ ὄντα ἢ γινόμενα, ἀλλὰ τὰ πλείστα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἀνάγκη εἶναι τὸ κατὰ συμβεβηκός ὄν· οἶον ^l οὗτ' αἰεὶ οὐθ' ὡς ἐπὶ τὸ ^m πολὺ ὁ λευκὸς μουσικὸς ἐστίν, ἐπεὶ δὲ γίγνεται ποτε, κατὰ συμβεβηκός ἔσται. Εἰ δὲ μή, ⁿ πάντ' ἔσται ἐξ ἀνάγκης. Ὡστε ^o ἡ ὕλη ἔσται ^p αἰτία ¹¹ ἢ ἐνδεχομένη παρὰ τὸ ὡς ἐπὶ ^q τὸ πολὺ ^r ἄλλως τοῦ συμβεβηκός. Ἀρχὴν δὲ ^s τὴνδὲ ληπτέον, πότερον οὐθέν ἐστιν οὗτ' αἰεὶ οὐθ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἢ τοῦτο ἀδύνατον. ^t Ἔστιν ἄρα τι παρὰ ταῦτα τὸ ὁπότερ' ἔτυχε καὶ κατὰ συμβεβηκός. Ἀλλὰ πότερον τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τὸ δ' αἰεὶ οὐθενὶ ὑπάρχει, ἢ ἐστὶν ἅττα αἰδία; Περὶ μὲν οὖν τούτων ὕστερον ^v σκε- ¹² πτέον, ὅτι δ' ἐπιστήμη οὐκ ἔστι τοῦ συμβεβηκόςτος φανερόν· ἐπιστήμη μὲν γὰρ ^w πᾶσα ἢ τοῦ αἰεὶ ἢ τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. Πῶς ^x γὰρ ἢ μαθήσεται ἢ διδάξει ἄλλον; Δεῖ γὰρ ὠρίσθαι ἢ τῷ αἰεὶ ἢ τῷ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, οἶον ^y ὅτι ὠφέλιμον ^z τὸ μελίκρατον τῷ πυρέττοντι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. Τὸ δὲ παρὰ τοῦτο ¹³

^b καὶ τὸν οἰκοδόμον ὑγίαιεν ποιῆσαι κ. Ε.Τ.Η^b. ^c κατὰ συμβεβηκός] συμβεβηκός Ε, συμβέβηκεν Τ. ^d ἡδονή Α^b. ^e τινι Α^b. F^b. Η^b. ^f ὑγίαιεν Η^b. ^g ἄλλαι Τ. Α^b. ^h ἐνίοτε om. F^b. Η^b. ⁱ γενομένων Α^b. ^k ἐπεὶ Α^b. Η^b. ^l οὗτ' τοῦτ' Τ. ^m πολὺ ἀνάγκη ὁ Τ. ⁿ πάντες τε ἐξ Τ. ^o ἔσται ἢ ὕλη Α^b, ἢ ὕλη ἐστὶν Η^b. ^p αἰτία post συμβεβηκόςτος Α^b. ^q τὸ post ἐπὶ om. S. ^r ἄλλως om. Α^b. Η^b. ^s τὴν δὲ Α^b. Η^b. ^t ἔστιν] εἶη Α^b. ^v ἐπισκεπτέον Τ. ^w πᾶσα] ὃν ἢ πᾶσα Τ. ^x γὰρ ἂν ἢ Ε. ^y ὅτι] τί Τ. ^z τῷ πυρέττοντι τὸ μελίκρατον Τ.

οὐχ ἔξει λέγειν, πότε ^α οὐ, οἷον νομηνία· ἡ γὰρ αἰεὶ ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ^β τὸ τῇ νομηνία· τὸ δὲ συμβεβηκὸς ἐστὶ παρὰ ταῦτα. Τί μὲν οὖν ἐστὶ τὸ συμβεβηκὸς καὶ διὰ τίν' αἰτίαν, καὶ ὅτι ἐπιστήμη ^γ οὐκ ἔστιν αὐτοῦ, εἴρηται.

- 3 Ὅτι δ' εἰσὶν ἀρχαὶ καὶ αἷτια ^δ γεννητὰ καὶ φθαρτὰ ἄνευ τοῦ γίγνεσθαι ^ε καὶ φθείρεσθαι, φανερόν. Εἰ γὰρ μὴ τοῦτ', ἐξ ἀνάγκης πάντ' ἔσται, εἰ τοῦ γιγνομένου καὶ φθειρομένου ^ς μὴ κατὰ συμβεβηκὸς αἰτιὸν τι ἀνάγκη εἶναι. Πότερον ^ς γὰρ ἔσται τοδὶ ἢ οὐ; Ἐάν γε τοδὶ γένηται· εἰ δὲ μή, οὐ.
 2 ^β Τοῦτο δὲ ^ι ἄλλο. Καὶ οὕτω δῆλον ὅτι ὑεὶ χρόνου ἀφαιρουμένου ἀπὸ πεπερασμένου ^κ χρόνου ἥξει ἐπὶ τὸ νῦν. Ὡστε ὁδε ἀποθανεῖται νόσφ ἢ βία, εἴαν γε ἐξέλθῃ ^λ τοῦτο δὲ εἰ διψήσῃ· τοῦτο δὲ ^μ εἰαν ἄλλο· καὶ οὕτως ἥξει εἰς ^δ τὸ νῦν ὑπάρχει, ἢ εἰς τῶν γεγονότων τι· οἷον εἰαν διψήσῃ· τοῦτο δ' εἰ ἐσθίει δριμέα· τοῦτο δ' ἦτοι ὑπάρχει ἢ οὐ· ὥστ' ἐξ ἀνάγκης ^ζ ἀποθανεῖται ἢ οὐκ ἀποθανεῖται. Ὅμοιως δὲ καὶ ὑπερπηδήσῃ τις εἰς τὰ γένομενα, ὁ αὐτὸς λόγος· ἥδη γὰρ ὑπάρχει τοῦτο ἔν τινι, λέγω δὲ τὸ ^η γεγονός. Ἐξ ἀνάγκης ἄρα πάντα ἔσται τὰ ἐσόμενα, ^θ οἷον τὸ ἀποθανεῖν τὸν ζῶντα· ἥδη γὰρ τι γέγονεν, οἷον τὰ ἐναντία ἐν τῷ αὐτῷ ^π σώματι· ἀλλ' εἰ ^ι νόσφ ἢ βία, οὕπω, ἀλλ' εἰαν τοδὶ γένηται. Δῆλον ἄρα ὅτι μέχρι τινὸς βαδίζει ἀρχῆς, ^ρ αὕτη δ' ^ς οὐκέτι εἰς ἄλλο. Ἔσται οὖν ἡ τοῦ ὁπότερ' ἔτυχεν αὕτη, καὶ αἷτιον τῆς γενέσεως αὐτῆς ^τ ἄλλο οὐθέν. Ἀλλ' εἰς ἀρχὴν ποίαν καὶ αἷτιον ποῖον ἢ ἀναγωγὴ ἢ τοιαύτη, πότερον ὡς εἰς ὕλην ἢ ὡς ^υ εἰς τὸ οὐ ἔνεκα ἢ ὡς εἰς τὸ κινῆσαν, μάλιστα σκεπτέον.

- 4 Περὶ μὲν οὖν τοῦ κατὰ συμβεβηκὸς ὄντος ἀφείσθω· διώριστα γὰρ ^φ ἱκανῶς. Τὸ δὲ ὡς ἀληθὲς ὄν, καὶ μὴ ὄν ὡς ψεύδους, ἐπειδὴ ^ψ περὶ σύνθεσιν ἐστὶ καὶ διαίρεσιν, τὸ δὲ σύν-

^α οὐ om. Ab.Fb. ^β τὸ ante τῇ add. E.Fb. ^γ αὐτοῦ οὐκ ἔστιν S. ^δ γενητὰ Fb. ^ε καὶ φθείρεσθαι om. Fb. ^ς μὴ om. S. ^ς γὰρ om. Hb. ^η γρ. τούτου margo E. ^ι ἄλλου T. ^κ χρόνου om. Fb. ^λ τοῦτο—διψήσῃ om. Ab.Fb. ^μ εἰαν Ab. ^η γένος T. ^θ οἷον] ἢ S. ^π σώματι om. Ab. ^ρ αὕτη E.T. ^ς οὐκ ἔστιν εἰς T. ^τ ἄλλο add. Ab. ^υ εἰς alteram om. Ab. ^φ ἱκανῶς om. Fb. ^ψ περὶ Fb.Hb: ceteri παρὰ.

ολον περὶ μερισμὸν ^α ἀντιφάσεως. Τὸ μὲν γὰρ ἀληθές τὴν
^γ κατὰφασιν ἐπὶ τῇ συγκειμένῳ ἔχει, τὴν δ' ἀπόφασιν ἐπὶ
 τῇ διηρημένῳ, τὸ δὲ ψεῦδος τούτου τοῦ ^β μερισμοῦ τὴν ἀντί-
 φασιν. Πῶς δὲ τὸ ἅμα ἢ τὸ χωρὶς ^α νοεῖν συμβαίνει, ἄλλος ^α
 λόγος. Λέγω ^β δὲ τὸ ἅμα ^γ καὶ ^δ τὸ χωρὶς ὥστε μὴ ^ε τὸ
 ἐφεξῆς ἀλλ' ἐν τι γίγνεσθαι· οὐ γὰρ ἐστὶ τὸ ^ε ψεῦδος καὶ τὸ
 ἀληθές ἐν τοῖς πράγμασιν, οἷον τὸ μὲν ἀγαθὸν ἀληθές, τὸ δὲ
 κακὸν ^ε εὐθὺς ψεῦδος, ἀλλ' ἐν διανοίᾳ· περὶ δὲ τὰ ^β ἀπλᾶ καὶ
 τὰ τί ἐστὶν οὐδ' ἐν ^ι τῇ διανοίᾳ. Ὅσα ^κ μὲν οὖν δεῖ θεωρῆσαι ³
 περὶ τὸ ^ι οὕτως ὄν καὶ μὴ ὄν, ὕστερον ἐπισκεπτέον. Ἐπεὶ
 δὲ ἡ συμπλοκὴ ἐστὶν ^μ καὶ ἡ διαίρεσις ἐν διανοίᾳ ἀλλ' οὐκ ἐν
 τοῖς πράγμασι, τὸ δ' οὕτως ὄν ἕτερον ὄν τῶν ^ν κυρίως (ἡ γὰρ
 τὸ τί ἐστὶν ἢ ὅτι ποιὸν ἢ ὅτι ποσὸν ἢ ^ο εἶ τι ἄλλο συνάπτει
 ἢ ἀφαιρεῖ ἢ διάνοια), τὸ μὲν ^ρ ὡς συμβεβηκὸς καὶ τὸ ὡς
^α ἀληθές ὄν ἀφετέον. Τὸ γὰρ αἷτιον τοῦ μὲν ἀόριστον, τοῦ ⁴
 δὲ τῆς διανοίας τι πάθος, καὶ ἀμφότερα περὶ τὸ λοιπὸν
 γένος τοῦ ὄντος, καὶ οὐκ ἔξω δηλοῦσιν οὐδ' ἂν τινα φύσιν
^ρ τοῦ ὄντος. Διὸ ταῦτα μὲν ἀφείσθω, σκεπτέον δὲ τοῦ ὄντος
 αὐτοῦ τὰ αἷτια καὶ τὰς ἀρχὰς ἢ ὄν. Φανερόν δ' ἐν οἷς διω-
 ρισάμεθα περὶ τοῦ ποσαχῶς λέγεται ἕκαστον, ^β ὅτι πολλα-
 χῶς λέγεται τὸ ὄν.

Z.

Τὸ ὄν λέγεται πολλαχῶς, καθάπερ διειλόμεθα πρότερον
 ἐν τοῖς περὶ τοῦ ποσαχῶς· σημαίνει γὰρ τὸ μὲν τί ἐστὶ καὶ
 τόδε τι, τὸ δὲ ^ε ὅτι ποιὸν ἢ ποσὸν ἢ τῶν ἄλλων ἕκαστον τῶν
 οὕτω κατηγορουμένων. Τοσαυταχῶς δὲ λεγομένου τοῦ ὄντος
 φανερόν ὅτι τούτων πρῶτον ὄν ^ν τὸ τί ἐστὶν, ὅπερ σημαίνει

^α ἀντιφάσεων S. ^γ κατὰ ἐπὶ τῶν συγκειμένων T. ^β ὀρισμοῦ T.
^α νοεῖν post δὲ H^b. ^β δὴ H^b. ^γ καὶ] ἢ E. ^δ τὸ om. A^b. F^b.
^ε τῷ E.S.A^b. ^ε ψεῦδος τε καὶ E. ^ε εὐθὺς A^b, om. E.T. ^β ἀπλῶς S.
^ι τῇ om. T.A^b. ^κ μὲν om. H^b. ^ι οὕτως] ὄντως H^b. ^μ καὶ] ἢ E.S.
 om. T. ^ν κυρίως E.T. ^ο εἶ om. A^b. F^b. ^ρ ὡς σ.] οὖν σ. T. ^α ἀλη-
 θῶς A^b. F^b. ^ρ τοῦ om. A^b. ^β ὅτι—ὄν om. A^b. post ὄν E.S. σημαίνει
 γὰρ τὸ μὲν τί ἐστὶν, E. etiam τοῦτο δοκεῖ ἀτελές εἶναι. ^ε ὅτι om. A^b.
^ν τὸ om. T.

2 τὴν οὐσίαν. Ὅταν μὲν γὰρ εἴπωμεν ποῖόν τι τόδε, ἢ ἀγα-
 θὸν λέγομεν ἢ κακόν, ἀλλ' οὐ τρίπληχυν ἢ ἄνθρωπον· ὅταν δὲ
 τί ἐστίν, οὐ λευκὸν οὐδὲ θερμὸν οὐδὲ τρίπληχυν, ἀλλ' ἄνθρωπον
 ἢ θεόν. Τὰ δ' ἄλλα λέγεται ^α ὄντα ^γ τῷ τοῦ ^β οὕτως ὄντος
 τὰ μὲν ^α ποσότητος εἶναι, τὰ δὲ ποιότητος, τὰ δὲ πάθη, τὰ
 3 δὲ ἄλλο τι ^β τοιοῦτον. Διὸ ^ε καὶ ἀπορήσειέ τις πότερον τὸ
 βαδίζειν καὶ τὸ ὑγιαίνειν καὶ τὸ καθῆσθαι ἕκαστον αὐτῶν ὃν
^δ ἢ μὴ ὄν, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁτουοῦν τῶν τοιού-
 των· οὐθὲν γὰρ αὐτῶν ἐστίν οὔτε καθ' αὐτὸ πεφυκὸς οὔτε
 χωρίζεσθαι δυνατὸν τῆς οὐσίας, ἀλλὰ μᾶλλον, εἶπερ, τὸ βα-
 δίζον τῶν ὄντων ^ε τι καὶ τὸ καθήμενον καὶ τὸ ὑγιαῖνον.
 4 Ταῦτα δὲ μᾶλλον φαίνεται ὄντα, διότι ἐστί τι τὸ ὑποκείμε-
 νον αὐτοῖς ὠρισμένον· τοῦτο δ' ἐστὶν ἡ οὐσία καὶ τὸ καθ'
 ἕκαστον, ὅπερ ἐμφαίνεται ἐν τῇ κατηγορίᾳ τῇ τοιαύτῃ· τὸ
 ἀγαθὸν γὰρ ἢ τὸ καθήμενον οὐκ ἄνευ τούτου λέγεται. Δι-
 5 λον οὖν ὅτι διὰ ταύτην κἀκείνων ἕκαστόν ἐστιν. Ὡστε τὸ
 πρῶτως ὃν καὶ οὐ τί ὃν ἀλλ' ὃν ἀπλῶς ἡ οὐσία ἂν εἴη. Πολ-
 λαχῶς μὲν οὖν λέγεται τὸ πρῶτον· ὅμως δὲ ^ε πάντων ἡ οὐσία
^ε πρῶτον καὶ λόγῳ καὶ γνώσει καὶ χρόνῳ. Τῶν μὲν γὰρ
 6 ἄλλων κατηγορημάτων οὐθὲν χωριστόν, αὕτη δὲ μόνη. Καὶ
 τῷ λόγῳ δὲ τοῦτο πρῶτον· ἀνάγκη γὰρ ἐν τῷ ^β ἐκάστου
 λόγῳ τὸν τῆς ^ι οὐσίας ἐννῆρχειν. Καὶ εἶδέναι ^κ τότ' οἰό-
 μεθα ἕκαστον μάλιστα, ὅταν τί ἐστίν ὁ ἄνθρωπος γινώμεν
 ἢ ^ι τὸ πῦρ, μᾶλλον ἢ τὸ ποῖον ἢ τὸ ποσὸν ἢ τὸ ποῦ, ἐπεὶ
 καὶ αὐτῶν τούτων τότε ἕκαστον ἴσμεν, ὅταν τί ^μ ἐστί τὸ
 7 ποσὸν ἢ τὸ ποῖον ^ν γινώμεν. Καὶ δὴ καὶ τὸ πάλαί τε ^ο καὶ
 νῦν καὶ αἰεὶ ζητούμενον καὶ αἰεὶ ἀπορούμενον, τί τὸ ὄν, τοῦτό
 ἐστί τις ^ρ ἡ οὐσία. Τοῦτο γὰρ οἱ μὲν ἐν εἶναι φασιν, οἱ δὲ
 πλείω ἢ ἔν, καὶ οἱ μὲν πεπερασμένα, οἱ δὲ ἄπειρα. Διὸ καὶ

^ω καλόν Αβ. Fb.

^α ὄντα om. Fb. ^γ τῷ τοῦ Τ. ^β οὕτως] ὄντως Τ.

^α εἶναι ποσότητος Fb.

^β τοιοῦτον om. Αβ. Fb.

^ε καὶ Τ. Αβ.

^δ ἢ μὴ ὄν] σημαίνει Αβ.

^ε τι om. Αβ. Fb.

^ε πάντως Αβ.

^ε πρῶ-

τον καὶ φύσει καὶ Ηβ.

^β ἐκάστω Τ.

^ι οὐσίας λόγον ἐννῆρχειν Ε.Τ.

^κ τοῦτο Τ. ^ι τὸ ante πῦρ om. Αβ.

^μ ἐστί] ἐστίν ἢ Ε.Τ.

^ν εἰδόμεν

Ε.Τ. ^ο καὶ νῦν om. Ε.

^ρ ἢ om. Τ.

ἡμῖν καὶ μάλιστα καὶ πρῶτον καὶ μόνον ὡς εἰπεῖν περὶ τοῦ οὕτως ὄντος θεωρητέον τί ἐστίν.

Δοκεῖ ¹δ' ἡ οὐσία ὑπάρχειν φανερώτατα μὲν τοῖς σώ- 2
μασιν· διὸ τὰ τε ζῶα καὶ τὰ φυτὰ καὶ τὰ μόρια αὐτῶν
οὐσίας εἶναι φαμεν, καὶ τὰ φυσικὰ σώματα, οἷον πῦρ καὶ
ὔδωρ καὶ γῆν καὶ τῶν τοιούτων ἕκαστον, καὶ ὅσα ²ἢ μόρια
τούτων ἢ ἐκ τούτων ἐστίν, ἢ μορίων ἢ πάντων, οἷον ³δ τε οὐ-
ρανὸς καὶ τὰ μόρια αὐτοῦ, ἄστροι καὶ σελήνη καὶ ἥλιος. Πό- 2
τερον δὲ ⁴αὗται μόναι ⁵οὐσῖαι εἰσὶν ἢ καὶ ⁶ἄλλαι, ἢ τούτων
μὲν οὐθὲν ἕτεραι δὲ τινες, σκεπτέον. Δοκεῖ δὲ τισι τὰ τοῦ
σώματος πέρατα, οἷον ἐπιφάνεια καὶ γραμμὴ καὶ στιγμὴ
καὶ μονάς, εἶναι οὐσῖαι, καὶ μᾶλλον ἢ ⁷τὸ σῶμα καὶ τὸ στε-
ρεόν. ⁸Ἐτι παρὰ τὰ αἰσθητὰ οἱ μὲν οὐκ οἴονται εἶναι οὐθὲν ⁹3
τοιούτων, οἱ δὲ πλείω καὶ μᾶλλον ὄντα αἰτίδια, ὥσπερ Πλά-
των τὰ τε εἶδη καὶ τὰ μαθηματικὰ δύο οὐσίας, ¹⁰τρίτην δὲ
τὴν τῶν αἰσθητῶν σωμάτων οὐσίαν. Σπεύσιππος δὲ ¹¹καὶ ¹²4
πλείους οὐσίας ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἀρξάμενος, καὶ ἀρχὰς ἐκάστης
οὐσίας ἄλλην μὲν ἀριθμῶν, ἄλλην δὲ ¹³μεγεθῶν, ἔπειτα ψυ-
χῆς· καὶ τοῦτον δὴ τὸν τρόπον ἐπεκτείνει τὰς οὐσίας. ¹⁴Ἐνιοι
δὲ τὰ μὲν εἶδη καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τὴν αὐτὴν ἔχειν φασὶ
φύσιν, τὰ δὲ ἄλλα ἐχόμενα, γραμμὰς καὶ ἐπίπεδα, μέχρι
πρὸς τὴν τοῦ οὐρανοῦ οὐσίαν καὶ τὰ αἰσθητά. Περὶ ¹⁵5
τούτων τί λέγεται καλῶς ἢ μὴ καλῶς, καὶ τινες εἰσὶν οὐσῖαι,
καὶ πότερον εἰσὶ τινες παρὰ τὰς αἰσθητάς ἢ οὐκ εἰσὶ, καὶ
αὗται πῶς εἰσὶ, καὶ πότερον ἔστι τις χωριστὴ οὐσία, καὶ διὰ
τί καὶ πῶς, ἢ οὐδεμία παρὰ τὰς αἰσθητάς, σκεπτέον, ὑποτυ-
πωσαμένοις τὴν οὐσίαν ¹⁶πρῶτον τί ἐστίν.

Λέγεται ¹⁷δ' ἡ οὐσία, εἰ μὴ πλεοναχῶς, ἀλλ' ἐν τέτταρσί ¹⁸3
γε μάλιστα· καὶ γὰρ τὸ τί ¹⁹ἦν εἶναι καὶ τὸ καθόλου καὶ τὸ
γένος οὐσία δοκεῖ εἶναι ἐκάστου, καὶ τέταρτον τούτων τὸ

¹ δ' ἢ] δὴ T. ² ἢ] δὴ Ab. ³ αὗται E. ⁴ εἰσὶν οὐσῖαι Hb. ⁵ post
ἄλλαι E.T. ἢ τούτων τινες ἢ καὶ ἄλλαι (vel ἄλλων), Ab. τινες καὶ ἄλλων ἢ
τούτων. ⁶ τῷ σῶμα ἢ τὸ T. ⁷ τρίτην—ἐνός om. pr. T. ⁸ καὶ om.
Ab. ⁹ μεγεθῶν καὶ ἔπειτα T. ¹⁰ δὲ E.T. ¹¹ πρῶτον om. Fb. ¹² δὴ T.
δὲ Ab. ¹³ ἦν om. T.

ὑποκείμενον. Τὸ δ' ὑποκείμενόν ἐστι καθ' οὗ τὰ ἄλλα λέγε-
ται, ἐκείνο δὲ αὐτὸ μηκέτι κατ' ἄλλον. Διὸ πρῶτον περὶ τού-
του διοριστέον· μάλιστα ^ε γὰρ δοκεῖ εἶναι οὐσία τὸ ὑποκεί-
μενον πρῶτον. Τοιοῦτον ^ι δὲ τρόπον μὲν τινα ἡ ὕλη ε λέ-
γεται, ἄλλον δὲ τρόπον ἡ μορφή, τρίτον δὲ τὸ ἐκ τούτων.
^η Λέγω δὲ τὴν μὲν ὕλην οἶον τὸν χαλκόν, τὴν δὲ μορφήν τὸ
σχῆμα τῆς ιδέας, τὸ δ' ἐκ τούτων ^ι τὸν ἀνδριάντα τὰ σύνολον.
^υ Ὡστε εἰ τὸ εἶδος τῆς ὕλης πρότερον καὶ μᾶλλον ὄν, καὶ ^κ τοῦ
³ ἐξ ἀμφοῖν πρότερον ἔσται διὰ τὸν αὐτὸν λόγον. Νῦν μὲν
οὖν τύφῃ εῖρηται τί ποτ' ἐστὶν ἡ οὐσία, ὅτι τὸ μὴ καθ' ὑπο-
κειμένου ἀλλὰ καθ' οὗ τὰ ἄλλα. Δεῖ δὲ ^ι μὴ μόνον οὕτως·
οὐ γὰρ ικανόν. Αὐτό ^μ τε γὰρ τοῦτο ἄδηλον, καὶ ἔτι ἡ ὕλη
οὐσία γίνεται. Εἰ γὰρ μὴ ^ν αὕτη οὐσία, τίς ἐστὶν ἄλλη δια-
⁴ φεύγει. Περιαιρουμένων γὰρ τῶν ἄλλων οὐ φαίνεται οὐθὲν
ὑπομένον. Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τῶν σωμάτων πάθη καὶ ^ο ποιή-
ματα καὶ δυνάμεις, τὸ δὲ μήκος καὶ πλάτος καὶ βάθος ποσό-
τητές τινες ἀλλ' οὐκ οὐσίαι· τὸ γὰρ ποσὸν οὐκ οὐσία, ἀλλὰ
μᾶλλον ^φ ὑπάρχει ^ρ ταῦτα πρώτῃ, ἐκείνῳ ἐστὶν ^q ἡ οὐσία.
⁵ Ἀλλὰ ^τ μὴν ἀφαιρουμένου μήκος καὶ πλάτους καὶ βάθους
οὐθὲν ὀρώμεν ὑπολειπόμενον, πλὴν εἴ τι ἔστι τὸ ὀριζόμενον
ὑπὸ τούτων, ὥστε τὴν ὕλην ἀνάγκη φαίνεσθαι ^ς μόνην οὐσίαν
οὕτω σκοπουμένοις. Λέγω ^ι δ' ὕλην ^ν ἢ καθ' αὐτὴν ^ω μήτε τι
μήτε ποσὸν μήτε ἄλλο μηθὲν λέγεται οἷς ὥρισται τὸ ὄν.
⁶ Ἔστι γὰρ τι καθ' οὗ κατηγορεῖται τούτων ἕκαστον, ^x ^φ τὸ
εἶναι ἕτερον καὶ τῶν κατηγοριῶν ἐκάστη· τὰ μὲν γὰρ ἄλλα
τῆς οὐσίας κατηγορεῖται, αὕτη δὲ τῆς ὕλης. Ὡστε τὸ ἔσχα-
τον ^γ καθ' αὐτὸ οὔτε τι οὔτε ποσὸν οὔτε ἄλλο οὐθὲν ἐστίν.
Οὐδὲ δὴ αἱ ἀποφάσεις· καὶ γὰρ αὗται ^z ὑπάρξουσιν κατὰ συμ-
γβεβηκός. Ἐκ μὲν οὖν τούτων θεωροῦσι συμβαίνει οὐσίαν

^ε γὰρ] δὲ T. ^ι δὴ S. ^ς φαίνεται Ab.Hb. ^η λέγω δὲ om. Ab.
^ι τὸν om. idem. ^κ τὸ Ab.Fb. ^ι μὴ E.S.Ab: vulgo οὐ. ^μ τε om. Ab.
^ν αὕτη Ab. ^ο ποιήματα καὶ] ποιητικαὶ T. ^ρ ταῦτα αὐτὰ πρώτῃ E.T.
^q ἡ om. Ab. ^τ μὴν καὶ ἀφαιρουμένου Ab. ^ς μόνην T. ^ι δὴ Hb.
^ν ἢ S.Fb. ^ω μήτε τι] μηκέτι S, om. Hb. ^x ^φ] ὥστε Ab. ^γ καθαν-
τὸν S. ^z ὑπάρξουσιν T.

εἶναι τὴν ὕλην. Ἀδύνατον δέ· καὶ γὰρ τὸ χωριστὸν καὶ ^aτὸ
 τὸδε τι ὑπάρχειν δοκεῖ μάλιστα τῇ οὐσίᾳ, διὸ τὸ ^bεἶδος καὶ
 τὸ ἐξ ἀμφοῖν οὐσία δόξειεν ἂν ^cεἶναι μᾶλλον τῆς ὕλης. Τὴν ⁸
 μὲν ^dτοῖνον ἐξ ἀμφοῖν οὐσίαν, λέγω ^eδὲ τὴν ἐκ ^fτε τῆς ὕλης
 καὶ τῆς μορφῆς, ἀφετέον· ὑστέρα ^gγὰρ καὶ δῆλη. Φανερά
 δὲ πως ^hκαὶ ἡ ὕλη. Περὶ δὲ τῆς τρίτης σκεπτέον· αὕτη γὰρ
 ἀπορωτάτη· Ὁμολογοῦνται δ' οὐσίαι εἶναι τῶν αἰσθητῶν
 τινές, ὥστε ἐν ταύταις ζηητέον πρῶτον.

ⁱἘπεὶ δ' ἐν ἀρχῇ διειλόμεθα πόσοις ^kὀρίζομεν τὴν οὐ- ⁴
 σίαν, καὶ τούτων ἓν τι ^lἐδόκει εἶναι τὸ τί ἦν εἶναι, θεωρητέον
 περὶ αὐτοῦ· πρὸ ἔργου γὰρ τὸ μεταβαίνειν εἰς τὸ γνωριμώ-
 τερον. Ἡ γὰρ μάθησις οὕτω γίνεται ^mπᾶσι διὰ τῶν ἡττον ²
 γνωρίμων ⁿφύσει εἰς τὰ γνώριμα μᾶλλον· καὶ ^oτοῦτο ἔργον
 ἐστίν, ὥσπερ ^pἐν ταῖς πράξεσι τὸ ποιῆσαι ἐκ τῶν ^qἐκάστω
 ἀγαθῶν τὰ ὅλως ἀγαθὰ ἐκάστω ἀγαθὰ, οὕτως ἐκ τῶν αὐτῶ
 γνωριμωτέρων τὰ τῇ φύσει ^rγνώριμα αὐτῶ γνώριμα. Τὰ ³
 δ' ἐκάστοις γνώριμα καὶ πρῶτα πολλάκις ἡρέμα ^sἐστὶ γνώ-
 रिμα, καὶ μικρὸν ἢ οὐθέν ἔχει τοῦ ὄντος· ἀλλ' ὅμως ἐκ τῶν
 φαύλως μὲν ^tγνωστῶν, ^vαὐτῶ δὲ γνωστῶν, τὰ ὅλως γνωστὰ
 γινῶναι πειρατέον, ^wμεταβαίνοντας, ὥσπερ εἴρηται, διὰ τού-
 των αὐτῶν. Καὶ πρῶτον εἰπόμεν ἓνια περὶ αὐτοῦ λογικῶς, ⁴
 ὅτι ἐστὶ τὸ τί ἦν εἶναι ἕκαστον ὃ λέγεται καθ' αὐτό. Οὐ
 γὰρ ἐστὶ τὸ σοὶ εἶναι τὸ μουσικῶ εἶναι· οὐ γὰρ κατὰ σαντόν
 εἶ μουσικός. ^xὉ ἄρα κατὰ σαντόν. Οὐδὲ δὴ τοῦτο πᾶν
 οὐ γὰρ τὸ οὕτως καθ' αὐτό ὡς ἐπιφάνεια λευκόν, ὅτι οὐκ
 ἐστὶ τὸ ἐπιφανεία εἶναι τὸ ^yλευκῶ εἶναι. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ⁵
 τὸ ἐξ ἀμφοῖν τὸ ^zἐπιφανεία λευκῇ εἶναι. Διὰ τί; Ὅτι

^a τὸ om. A^b.H^b. ^b εἶδος] εἶδος τὸ χωριστὸν H^b. ^c μᾶλλον εἶναι T.
^d τοίγε νῦν T. ^e δὴ H^b. ^f τε add. A^b. ^g γὰρ] δὲ S. ^h καὶ ante ἡ
 om. T. ⁱ ἐπειδὴ ἐν H^b. ^k ὀρίζομεθα H^b. ^l δοκεῖ E.T. ^m πᾶσι
 om. H^b. ⁿ τῇ φύσει H^b. ^o τοῦτο] τὸ αὐτὸ E.T. ^p ἐν ταῖς] ἐνταῖς A^b.
^q ἐκάστου H^b. ^r αὐτῶ γνώριμα om. A^b. ^s ἐστὶ add. A^b.F^b. ^t γνω-
 ριστῶν T.A^b. ^v αὐτῶ δὲ γνωστῶν om. E. ^w μεταβαίνοντα A^b. ^x ὁ
 ἄρα κατὰ σαντόν om. A^b. ^y λευκόν A^b. ^z ἐπιφάνεια λευκῇ, ὅτι
 πρόσσεστιν A^b.

πρόσεστιν ^ααυτό. Ἐν ^βᾧ ἄρα μὴ ^γἐνέσται λόγῳ ^δαυτό, λέγοντι ^εαυτό, οὗτος ὁ λόγος τοῦ τί ἦν εἶναι ἐκάστω. Ὡστ' εἰ τὸ ^ςἐπιφανεῖα λευκῇ εἶναι ἐστὶ τὸ ^ςἐπιφανεῖα εἶναι λεία, ^δτὸ λευκῷ καὶ λείῳ εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ ἔν. ^ςἘπεὶ ^δἐστὶ ^ηκαὶ κατὰ τὰς ἄλλας κατηγορίας σύνθετα (ἐστὶ γάρ τι ὑποκείμενον ἐκάστω, οἷον τῷ ποιῷ καὶ ^ιτῷ ποσῷ καὶ τῷ ποτὲ καὶ τῷ πού καὶ τῇ κινήσει), σκεπτέον ἄρ' ἐστὶ λόγος τοῦ τί ἦν εἶναι ἐκάστω αὐτῶν, καὶ ὑπάρχει καὶ τούτοις τὸ τί ἦν εἶναι, ^ζοἷον λευκῷ ἀνθρώπῳ ^ιτί ἦν λευκῷ ἀνθρώπῳ. Ἐστω δὴ ὄνομα ^καὐτῷ ἱμάτιον. Τί ἐστὶ τὸ ἱματίῳ εἶναι; Ἀλλὰ μὴν ^λοὐδὲ τῶν καθ' αὐτὸ ^μλεγομένων οὐδὲ τούτο. Ἡ τὸ οὐ καθ' αὐτὸ λέγεται διχῶς, καὶ τούτου ^νἐστὶ τὸ μὲν ἐκ προσθέσεως, τὸ ^ςδὲ οὐ. Τὸ μὲν γὰρ ^ςτῷ αὐτὸ ἄλλῳ προσκείσθαι λέγεται ὃ ὀρίζεται, οἷον εἰ ^ςτὸ λευκῷ εἶναι ὀριζόμενος λέγοι λευκοῦ ἀνθρώπου λόγον· τὸ δὲ ^ςτῷ ἄλλο αὐτῷ, οἷον εἰ ^ςσημαῖνοι τὸ ἱμάτιον λευκὸν ἀνθρωπον, ὃ δὲ ὀρίζοι τὸ ἱμάτιον ὡς λευκόν. Τὸ ^ςδὴ λευκὸς ἀνθρωπος ἐστὶ μὲν λευκόν, οὐ μέντοι τί ἦν ^ςεἶναι λευκῷ ^ςεἶναι, ἀλλὰ τὸ ^ςἱματίῳ εἶναι. Ἄρα ἐστὶ τί ἦν εἶναι τι ἢ ὅλως ἢ οὐ; Ὅπερ γάρ τι ^ςἦν εἶναι ἐστὶ τὸ τί ἦν εἶναι· ὅταν ^δἄλλο κατ' ἄλλου λέγηται, οὐκ ἐστὶν ὅπερ τὸδε τι, ^ςοἷον ὁ λευκὸς ἀνθρωπος οὐκ ἐστὶν ὅπερ τὸδε τι, εἴπερ τὸ τὸδε ^ςτι ταῖς οὐσίαις ὑπάρχει μόνον. Ὡστε τὸ τί ^ςἦν εἶναι ἐστὶν ^ςὅσων ὁ λόγος ἐστὶν ὀρισμός. Ὅρισμός ^δἐστὶν οὐκ ἂν ὄνομα λόγῳ ταὐτὸ σημαίνει (πάντες γὰρ ἂν εἶεν οἱ λόγοι ὅροι· ἐσται γὰρ ὄνομα ὁτ' οὖν λόγῳ ^ςταυτόν, ὥστε καὶ ἡ Ἰλιάς ὀρισμός ἐσται), ἀλλ' ἐὰν πρώτου τινὸς ^δἢ τοι-

^α αὐτό Ab.Fb: ceteri αὐτῇ. ^β ἐνεστι Fb. ^γ αὐτό post λόγῳ om. Ab.
^δ αὐτά Fb. ^ε ἐπιφάνεια λευκῇ et ἐπιφάνεια εἶναι λεία Ab. ^ς τὸ λευκῷ
εἶναι αἰεὶ τὸ λευκῷ T. ^ς ἐπειδὴ ἐστὶ Fb. ^η καὶ om. T. ^ι τῷ ante ποσῷ
om. Fb. ^κ ἐκάστω εἶναι αὐτῶν E, ἐκάστου αὐτῶν εἶναι T. ^ι τί ἦν λευκῷ
ἀνθρώπῳ om. Ab. ^κ αὐτὸ Ab. ^λ οὐδὲ om. Ab. ^μ λεγομένων οὐδὲ
τούτο om. T. ^ν ἐστὶ τι τὸ E.T. ^ς τῷ τὸ S. ^ς τῷ S.T. ^ς τῷ τὸ Fb.
^ς σημαίνει T. ^ν δὲ T. ^ς εἶναι] ἀνθρώπῳ T. ^ς ἱμάτιον Fb. ^ς ἦν εἶναι
ante ἐστὶ om. Ab. ^ς οἷον—ὅπερ τὸδε τι om. T.Ab. ^ς τι om. E.Ab.
^β ὁ λόγος ὅσων T. ^ς ταυτόν om. Ab.Hb. ^δ ἢ om. Ab.

αὐτα δ' ἐστὶν ὅσα λέγεται μὴ τῷ ἄλλο ^εκατ' ἄλλον λέγε-
σθαι. Οὐκ ἔσται ἄρα οὐθενὶ τῶν μὴ γένους εἰδῶν ὑπάρχον 11
τὸ τί ἦν εἶναι, ἀλλὰ τούτοις μόνον· ταῦτα γὰρ δοκεῖ οὐ κατὰ
μετοχὴν λέγεσθαι καὶ πάθος, οὐδ' ὡς συμβεβηκός· ἀλλὰ λό-
γος μὲν ἔσται ἐκάστου καὶ τῶν ἄλλων τί σημαίνει, εἰ ἢ
ὄνομα ὅτι τόδε τῷδε ὑπάρχει, ἢ ἀντὶ λόγου ἀπλοῦ ἀκριβέ-
στερος· ὁρισμὸς δ' οὐκ ἔσται οὐδὲ τὸ τί ἦν εἶναι. Ἡ καὶ 12
^εὁ ὁρισμὸς ὥσπερ καὶ τὸ τί ἐστὶ πλεοναχῶς λέγεται· καὶ
γὰρ τὸ τί ἐστὶν ἓνα μὲν τρόπον σημαίνει τὴν οὐσίαν καὶ τὸ
τόδε τι, ἄλλον δὲ ἕκαστον τῶν κατηγορουμένων, ποσόν, ποιόν
καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. Ὡσπερ γὰρ καὶ ^ετὸ ἔστιν ὑπάρχει 13
πᾶσιν ἀλλ' οὐχ ὁμοίως, ἀλλὰ τῷ μὲν πρώτως τοῖς δ' ἐπο-
μένως, οὕτω καὶ τὸ τί ἐστὶν ἀπλῶς μὲν τῇ οὐσίᾳ πῶς δὲ ^hτοῖς
ἄλλοις· καὶ ^hγὰρ τὸ ποιὸν ἐροίμεθ' ἂν τί ἐστίν, ὥστε καὶ
τὸ ποιὸν ¹τῶν τί ἐστὶ μὲν ἀλλ' οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ
τοῦ μὴ ὄντος λογικῶς φασὶ τινεὶ εἶναι τὸ μὴ ὄν οὐχ ἀπλῶς
ἀλλὰ μὴ ὄν, οὕτω καὶ τὸ ποιόν. Δεῖ μὲν οὖν σκοπεῖν καὶ 14
^kτὸ πῶς δεῖ λέγειν περὶ ¹ἕκαστον, οὐ μὴν μᾶλλον γε ἢ τὸ
πῶς ἔχει. Διὸ καὶ νῦν ἐπεὶ τὸ λεγόμενον φανερόν, καὶ τὸ
τί ἦν εἶναι ὁμοίως ὑπάρξει πρώτως μὲν καὶ ἀπλῶς τῇ οὐσίᾳ
εἶτα καὶ τοῖς ἄλλοις, ὥσπερ καὶ τὸ τί ἐστὶν οὐχ ἀπλῶς τί
ἦν εἶναι, ἀλλὰ ποιῶ ἢ ποσῶ τί ἦν εἶναι. Δεῖ γὰρ ἢ ὁμωνύ- 15
μως ταῦτα φάναι ^mεἶναι ὄντα, ἢ προστιθέντας καὶ ἀφαιροῦν-
τας, ὥσπερ καὶ τὸ μὴ ἐπιστητὸν ἐπιστητόν, ἐπεὶ τό γε ὀρθόν
ἐστὶ μήτε ὁμωνύμως φάναι μήτε ὡσαύτως, ἀλλ' ὥσπερ τὸ
ιατρικὸν τῷ πρὸς ⁿτὸ αὐτὸ μὲν καὶ ἔν, οὐ τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἔν,
οὐ μέντοι οὐδὲ ὁμωνύμως· ^oοὐδὲ ^pγὰρ ιατρικὸν σῶμα ^qκαὶ
ἔργον καὶ σκεῦος λέγεται οὔτε ὁμωνύμως οὔτε καθ' ἔν, ἀλλὰ
πρὸς ἔν. ^rἈλλὰ ταῦτα μὲν ὁποτέρως τις ^sἐθέλει λέγειν 16

^ε κατ' ἄλλον om. A^b.F^b. ^f ὁ om. F^b. ^ε τὸ τί ἐστὶν T.A^b. ^h τοῖς
ἄλλοις et γὰρ τὸ om. A^b. ¹ τῶν] τὸ S. ^k τὸ om. F^b. ¹ ἐκάστου T.
ἕκαστα F^b. ^m εἶναι post φάναι om. F^b. ⁿ τὸ post πρὸς om. T.
^o οὐδέν E.T. ^p γὰρ] γὰρ τὸ F^b. ^q καὶ ἔργον om. F^b. ^r ἀλλὰ ταῦτα
μὲν A^b.F^b: ceteri ταῦτα μὲν οὖν. ^s θέλει E.T.

^tδιαφέρει οὐθέν· ἐκεῖνο δὲ φανερόν ὅτι ὁ ^vπρώτως καὶ ἀπλῶς ὁρισμός καὶ τὸ τί ἦν εἶναι τῶν οὐσιῶν ἐστίν. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ^wὁμοίως ἐστί, πλὴν οὐ πρώτως. Οὐ γὰρ ἀνάγκη, ἂν τοῦτο τιθῶμεν, τούτου ὁρισμὸν εἶναι ^xὃ ἂν λόγῳ
 17 τὸ αὐτὸ σημαίνει, ἀλλὰ τινὶ λόγῳ. Τοῦτο δ' εἰάν ἐνός ^yἡ, μὴ τῷ συνεχεῖ ὥσπερ ἡ Ἰλιάς ἢ ^zὅσα συνδέσμῳ, ἀλλ' εἰάν ὁσαχῶς ^aλέγεται τὸ ἐν. Τὸ δ' ἐν λέγεται ὥσπερ τὸ ὄν· τὸ δὲ ὄν τὸ μὲν τόδε τι, τὸ δὲ ποσόν, τὸ δὲ ποιόν τι σημαίνει. Διὸ καὶ λευκοῦ ἀνθρώπου ἔσται λόγος καὶ ὁρισμός· ἄλλον ^bδὲ τρόπον καὶ ^bτοῦ λευκοῦ καὶ οὐσίας.

- 5 ^vἔχει δ' ἀπορίαν, εἰάν τις μὴ φῇ ὁρισμὸν εἶναι τὸν ἐκ ^cπροσθέσεως λόγον, τίνος ^dἔσται ὁρισμός τῶν οὐχ ἀπλῶν ἀλλὰ συνδεδυασμένων; Ἐκ προσθέσεως γὰρ ἀνάγκη δηλοῦν.
 2 Λέγω δ' οἶον, ἔστι ρίς καὶ κοιλότης, καὶ σιμότης τὸ ἐκ ^eτῶν δυοῖν λεγόμενον, ^fτῷ τόδε ἐν τῷδε, καὶ οὐ ^gκατὰ συμβεβηκός γε οὐθ' ἡ κοιλότης οὐθ' ἡ σιμότης πάθος τῆς ρίνος, ἀλλὰ καθ' αὐτήν· οὐδ' ὥς τὸ λευκὸν Καλλία ἢ ἀνθρώπῳ, ὅτι Καλλίας λευκὸς ^hφ' συμβέβηκεν ἀνθρώπῳ εἶναι, ἀλλ' ὥς τὸ ἄρρεν τῷ ζῳῳ καὶ τὸ ἴσον τῷ ποσῷ καὶ πάνθ' ὅσα λέγεται καθ'
 3 αὐτὰ ὑπάρχειν. Ταῦτα δ' ἐστὶν ἐν ὅσοις ὑπάρχει ἢ ὁ λόγος ἢ τὸ ὄνομα, οὐ ἐστὶ τοῦτο τὸ πάθος, καὶ μὴ ἐνδέχεται δηλῶσαι χωρὶς, ὥσπερ τὸ λευκὸν ἄνευ τοῦ ἀνθρώπου ἐνδέχεται, ἀλλ' οὐ τὸ θῆλυ ἄνευ τοῦ ζῳου. Ὡστε τούτων τὸ τί ἦν εἶναι καὶ ^hὁ ὁρισμός ἢ οὐκ ἔστιν οὐθενός ⁱἢ ἔστιν ^kἄλλως, καθάπερ εἰ-
 4 ρήκαμεν. Ἔστι ^lδ' ἀπορία καὶ ἑτέρα περὶ ^mαὐτῶν. Εἰ μὲν γὰρ ⁿτὸ αὐτὸ ἐστὶ σιμὴ ρίς καὶ κοίλῃ ρίς, τὸ αὐτὸ ἔσται τὸ σιμὸν καὶ τὸ κοῖλον· εἰ δὲ μὴ διὰ τὸ ἀδύνατον εἶναι εἰπεῖν τὸ σιμὸν ἄνευ τοῦ πράγματος οὐ ἐστὶ πάθος καθ' αὐτό (^oἔστι

^t διαφέρει Ab. ^v πρώτος Ab. ^w ὁμῶς Ab, omissis ἐστί, πλὴν οὐ πρώτως. ^x ὃ εἰάν λόγῳ τῷ αὐτῷ T. ^y ἡ om. Ab. ^z ὅσαι E. ^a λέγεται E.S. ^b δὲ et τοῦ om. Ab. ^c προσθέσεως T.Fb. ^d ἔσται ὁ ὁρισμός Ab. ^e τοῖν T. ^f τῷ om. E.T. ^g κατὰ om. T. ^h ὁ om. Ab.Fb. ⁱ ἢ ἔστιν] ἢ εἰ ἔστιν T. ^k ἀλλ' ὥς καθάπερ T, ἀλλὰ καθάπερ Fb. ^l δὲ καὶ ἑτέρα ἀπορία Hb. ^m αὐτὰ Fb. ⁿ ταυτὸν Hb. ^o ἔστι γάρ] καὶ ἔστι E.T.

γὰρ τὸ σιμὸν κοιλότης ἐν ῥινί), τὸ ῥίνα σιμὴν εἰπεῖν ἢ οὐκ ἔστιν ἢ δις τὸ αὐτὸ ἔσται ^ρεἰρημένον, ῥίς ῥίς κοίλη· ἢ γὰρ ῥίς ἢ σιμὴ ῥίς ^ρῥίς κοίλη ἔσται. Διὸ ἄτοπον τὸ ὑπάρχειν ^ς τοῖς τοιούτοις τὸ τί ἦν εἶναι· εἰ δὲ ^τμή, εἰς ἄπειρον εἰσιν· ^ρῥινὶ γὰρ ^τῥινὶ ^νσιμῇ ^ωἔτι ^κἄλλο ἐνέσται. Δῆλον τοίνυν ὅτι ^γμόνης τῆς οὐσίας ἔστιν ^αὁ ὀρισμός. Εἰ γὰρ καὶ τῶν ἄλλων κατηγοριῶν, ἀνάγκη ἐκ προσθέσεως εἶναι, οἷον τοῦ ποιοῦ καὶ περιττοῦ· οὐ γὰρ ἄνευ ἀριθμοῦ, οὐδὲ ^ατὸ θῆλυ ἄνευ ζῴου. Τὸ δ' ἐκ προσθέσεως ^βλέγω ἐν οἷς συμβαίνει ^δδις τὸ αὐτὸ λέγειν, ὥσπερ ^εἐν τούτοις. Εἰ δὲ τοῦτο ἀληθές, οὐδὲ ^δσυνδυαζομένων ἔσται, οἷον ἀριθμοῦ περιττοῦ· ἀλλὰ ^ελανθάνει ὅτι οὐκ ἀκριβῶς λέγονται οἱ λόγοι. Εἰ δ' εἰς καὶ τούτων ὅροι, ^ςἦτοι ἄλλον τρόπον εἰσιν ἢ καθάπερ ἐλέχθη πολλαχῶς λεκτέον ^βεἶναι τὸν ὀρισμὸν καὶ τὸ τί ἦν εἶναι. ^ωΩστε ^ηὥδι μὲν οὐθενὸς ἔσται ὀρισμός, οὐδὲ τὸ τί ἦν εἶναι ^γοὐθενὶ ὑπάρξει πλὴν ταῖς οὐσίαις, ὥδι δ' ἔσται. ^ωΟτι μὲν οὖν ἔστιν ^ιὁ ὀρισμὸς ὁ τῷ τί ἦν ^κεἶναι ^ιλόγος, καὶ τὸ τί ἦν εἶναι ἢ ^μμόνων τῶν οὐσιῶν ἔστιν ἢ μάλιστα καὶ πρώτως καὶ ἀπλῶς, δῆλον.

Πότερον δὲ ταυτόν ἐστιν ἢ ἕτερον τὸ τί ἦν εἶναι καὶ ^δἐκαστον, σκεπτέον. ^ωἜστι γάρ τι πρὸ ἔργου πρὸς τὴν περὶ τῆς οὐσίας σκέψιν· ἐκαστόν ^ντε γὰρ οὐκ ἄλλο δοκεῖ εἶναι τῆς ἑαυτοῦ οὐσίας, καὶ τὸ τί ἦν εἶναι λέγεται εἶναι ἢ ἐκάστου οὐσία. ^ιἘπὶ μὲν δὴ τῶν λεγομένων κατὰ συμβεβηκὸς δόξειεν ^ααἰν ἕτερον εἶναι, οἷον λευκὸς ἄνθρωπος ἕτερον καὶ ^οτὸ λευκῷ ἀνθρώπῳ εἶναι. ^ρΕἰ γὰρ τὸ αὐτό, ^ρκαὶ τὸ ἀνθρώπῳ εἶναι

^ρ εἰρημένον] εἰρημένον σιμὴ ῥίς εἰ A^b.H^b, omisissis ῥίς ῥίς—κοίλη. ^ρ ῥίς om. T. ^τ μή] καὶ T. ^α ῥίν A^b, ῥινῇ S.B^b.C^b. ^τ ῥινῇ S.B^b.C^b. ^ν σιμῇ A^b. ^ω ἔτι om. S.A^b.B^b.C^b. ^κ ἄλλο ἐνέστη T, ἄλλο ἔσται A^b, om. S.B^b.C^b. ^γ μόνον A^b. ^α ὁ om. T. ^α τὸ θῆλυ] δ τοῦ θήλεος E.T. ^β λέγομεν A^b. ^ε ἐν om. A^b. ^δ συνδυαζομένων T. ^ε λαμβάνει E. ^ς ἦτοι] ἢ τῷ T. ^ε εἶναι om. T. ^η ὥδι] ὥδ' εἰ T. ^ι ὁ post ἔστιν add. A^b.F^b. ^κ post εἶναι S.B^b.C^b. lacunam litterarum ferme quadraginta. ^ι λόγος—εἶναι om. T. ^μ μόνων S: ceteri μόνον. ^ν τε om. E.S. ^ο τῷ S. ^ρ εἰ—εἶναι om. T. ^ρ καὶ τὸ A^b, καὶ τῷ F^b: ceteri om.

καὶ ^τ τὸ λευκῷ ἀνθρώπῳ τὸ αὐτό· τὸ αὐτὸ γὰρ ἄνθρωπος καὶ
 λευκὸς ἄνθρωπος, ὡς φασίν, ^α ὥστε καὶ ^ι τὸ λευκῷ ἀνθρώπῳ
 3 καὶ ^ι τὸ ἀνθρώπῳ. Ἡ οὐκ ἀνάγκη, ὅσα κατὰ συμβεβηκός,
 εἶναι ταυτὰ· οὐ γὰρ ὡσαύτως τὰ ἄκρα γίγνεται ταυτὰ, ἀλλ'
 ἴσως ^γ ἐκεῖνο δόξειεν ^ν ἂν συμβαίνειν, τὰ ἄκρα ^χ γίγνεσθαι
 ταυτὰ κατὰ συμβεβηκός, οἷον τὸ λευκῷ εἶναι καὶ τὸ μου-
 4 σικῷ ^γ εἶναι· δοκεῖ δ' οὐ. Ἐπὶ δὲ τῶν καθ' αὐτὰ λεγομένων
^α ἄρ' ἀνάγκη ταυτὸν εἶναι; Οἷον εἴ τινές εἰσιν οὐσίαι ὧν ἕτε-
 ραι μὴ εἰσιν οὐσίαι μηδὲ φύσεις ἕτεραι ^α πρότεραι, οἷας φασὶ
 5 ^β τὰς ιδέας εἶναι τινες. Εἰ γὰρ ἔσται ἕτερον αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν
 καὶ τὸ ἀγαθῷ εἶναι, καὶ ζῶν καὶ τὸ ζῶν, καὶ ^ε τὸ ὄντι καὶ
 τὸ ὄν, ἔσονται ἄλλαι ^τ οὐσίαι καὶ φύσεις καὶ ιδέαι παρὰ τὰς
 λεγομένας, καὶ πρότεραι ^δ οὐσίαι ἐκείναι, εἰ τὸ τί ἦν εἶναι
^ε οὐσίᾳς ἐστίν. Καὶ εἰ μὲν ἀπολελυμένοι ἀλλήλων, τῶν μὲν
 6 οὐκ ^ε ἔσται ἐπιστήμη, τὰ δ' οὐκ ἔσται ὄντα. Λέγω ^ε δὲ τὸ
 ἀπολελυθῆναι, εἰ μήτε τῷ ἀγαθῷ αὐτῷ ὑπάρχει τὸ εἶναι
 ἀγαθῷ, μήτε τούτῳ τὸ εἶναι ἀγαθόν. Ἐπιστήμη γὰρ ἐκά-
 στου ^η ἐστὶν ὅταν τὸ τί ἦν ^ι εἶναι ἐκείνῳ γινώμεν. Καὶ ἐπὶ
 ἀγαθοῦ καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως ^κ ἔχει· ὥστ' εἰ μηδὲ ^ι τῷ
 ἀγαθῷ εἶναι ἀγαθόν, οὐδὲ ^μ τῷ ὄντι ὄν, οὐδὲ τῷ ἐνὶ ἔν.
 7 Ὅμοιως δὲ πάντα ἐστὶν ἢ οὐθὲν τὰ τί ἦν εἶναι· ὥστ' εἰ μηδὲ
^ν τὸ ὄντι ὄν, οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐθέν. Ἔτι ^φ μὴ ὑπάρχει
 ἀγαθῷ εἶναι, οὐκ ἀγαθόν. Ἀνάγκη ἄρα ἐν εἶναι τὸ ἀγαθόν
^ο καὶ ἀγαθῷ εἶναι καὶ καλὸν καὶ καλῷ εἶναι, ^ρ ὅσα μὴ κατ'
 8 ^α ἄλλο λέγεται, ἀλλὰ ^τ καθ' αὐτὰ καὶ πρῶτα. Καὶ γὰρ
 τοῦτο ἰκανὸν ^α ἐὰν ^ι ὑπάρχῃ, ^ν καὶ μὴ ἢ εἶδη· μᾶλλον δ' ἴσως

^τ τῷ T, om. E. ^α ὥστε] εἶναι Ab. ^ι τῷ utrobique S.T.Hb.
^ν τ' Ab. ^ω ἂν om. Ab. ^χ γενέσθαι ταυτὰ τὰ κατὰ Ab. ^γ εἶναι] εἶναι
 ὡς E, om. S.Ab. ^α ἄρ' ἀνάγκη Ab.Fb, ἀνάγκη ἀεὶ S.Hb: ceteri δὲ
 ἀνάγκη. ^β πρότερον οἷον Ab. ^β εἶναι τινες τὰς ιδέας Hb. ^ε τὸ ante
 ὄντι om. Hb. ^δ οὐσίαι] καὶ οὐσίαι Ab. ^ε οὐσία Ab.Hb. ^ε ἔσται
 ἐπιστήμη] ἔστιν ἐπιστήμη T. ^ε δὲ] δὴ Hb. ^η ἐστὶν ὅταν] αὕτη E.T,
 omisso μοχ γινώμεν. ^ι εἶναι ἐκεῖνο Ab: ceteri ἐκείνω εἶναι. ^κ ἔχει]
 ἐπάγει T, om. Hb. ^ι τὸ E.S. ^μ τῷ—τῷ] τὸ—τὸ E. ^ν τῷ ὄντι,
 omisso ὄν, T. ^ο καὶ τὸ ἀγαθῷ T. ^ρ ὅσα] καὶ ὅσα Fb. ^α ἄλλο] ἄλ-
 λου T. ^τ πρῶτα καὶ καθ' αὐτὰ E.S.T. ^α ἂν Ab. ^ι ὑπάρχει T. ^ν καὶ Hb.

καὶ ^ω ἢ εἶδη. Ἄμα δὲ δῆλον καὶ ὅτι εἴπερ εἰσὶν αἱ ιδεαὶ
^κ οἷας τινές ^γ φασιν, οὐκ ἔσται τὸ ὑποκειμένον ^ο οὐσία· ταύτας
γὰρ οὐσίας μὲν ^α ἀναγκαῖον εἶναι, μὴ καθ' ὑποκειμένου δέ
^β ἔσονται γὰρ κατὰ μέθεξιν. Ἐκ τε δὴ τούτων τῶν λόγων ⁹
ἐν καὶ ταυτό οὐ κατὰ συμβεβηκὸς αὐτὸ ἕκαστον καὶ τὸ τί ἦν
εἶναι, καὶ ὅτι ^γ γε τὸ ἐπίστασθαι ἕκαστον ^δ τοῦτό ἐστι τὸ τί
ἦν εἶναι ἐπίστασθαι, ὥστε ^ε καὶ κατὰ τὴν ἐκθεσιν ἀνάγκη
εἶναι ^ς τι εἶναι ἄμφω. Τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκὸς λεγόμενον, οἷον ¹⁰
τὸ μουσικὸν ^ς ἢ λευκόν, διὰ τὸ διττὸν σημαίνειν, οὐκ ἀληθὲς
εἰπεῖν ὡς ταυτό τὸ τί ἦν εἶναι καὶ αὐτό· καὶ γὰρ ^φ ^η συμβέ-
βηκε ¹ λευκὸν καὶ τὸ συμβεβηκός, ὥστ' ἔστι μὲν ὡς ταυτόν,
ἔστι δὲ ὡς οὐ ταυτό τὸ τί ἦν εἶναι καὶ αὐτό· τῷ μὲν γὰρ
ἀνθρώπῳ ^κ καὶ τῷ λευκῷ ἀνθρώπῳ οὐ ταυτό, τῷ πάθει δὲ
ταυτό. Ἀποπον δ' ἂν φανείη καὶ εἴ τις ἐκάστω ὄνομα ¹¹
¹ θεῖτο τῶν τί ἦν εἶναι· ^μ ἔσται γὰρ καὶ παρ' ἐκείνο ἄλλο,
^ν οἷον ^ο τῷ τί ἦν εἶναι ^ρ ἵππῳ τί ἦν εἶναι ἵππῳ ἑτερον. Καί-
τοι τί κωλύει καὶ νῦν εἶναι ἕνια εὐθὺς τί ἦν εἶναι, εἴπερ ^ο οὐσία
τὸ τί ἦν εἶναι; Ἀλλὰ μὴν ^ς οὐ μόνον ἐν, ἀλλὰ καὶ ὁ λόγος
ὁ αὐτὸς αὐτῶν, ὡς δῆλον ^α καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων· ^τ οὐ γὰρ
κατὰ συμβεβηκὸς ἐν τὸ ἐν εἶναι ^ν καὶ ἐν. ^ω Ἐτι εἰ ἄλλο ¹²
^κ ἔσται, εἰς ἄπειρον εἰσιν· τὸ μὲν γὰρ ^γ ἔσται τί ἦν εἶναι
^α τοῦ ἐνός, τὸ δὲ τὸ ἐν, ὥστε καὶ ἐπ' ἐκείνων ^α οὐτὸς ἔσται
λόγος. Ὅτι μὲν οὖν ἐπὶ ^β τῶν πρώτων καὶ καθ' αὐτὰ λε-
γόμενων τὸ ἐκάστω εἶναι καὶ ἕκαστον τὸ αὐτὸ ^ς καὶ ἐν ἐστι,
δῆλον. Οἱ δὲ σοφιστικοὶ ἔλεγχοι πρὸς τὴν θέσιν ταύτην ¹³

^ω ἢ om. Ab. ^κ οἷας—γὰρ] lacunam S.Bb.Cb. ^γ φάμεν Fb.
^ο οὐσία om. Hb. ^α ἀνάγκη εἶναι Ab, εἶναι ἀναγκαῖον S. ^β ἔσονται]
δοῦνται Bb. ^γ γε] δὲ S. ^δ τούτων S.Bb.Cb. ^ε καὶ add. Ab.Fb.
^ς τι om. Ab. ^ς ἢ] καὶ Ab. ^η συμβαίνει Ab. ¹ λευκῷ E.T, om. Ab.
^κ καὶ τῷ] καὶ τὸ Ab. ¹ τιθεῖτο Ab. ^μ ἔσται—τῷ τί ἦν εἶναι om. T.
^ν οἷον add. Ab. ^ο τῷ] τὸ E. ^ρ ἵππῳ τῷ] τὸ γὰρ τί E.S.Bb.Cb.
^ο οὐσία T. ^ς οὐ] καὶ οὐ S.Bb.Cb. ^α καὶ om. T. ^τ οὐτε Hb. ^ν καὶ
om. Ab. ^ω ἐτι εἰ] εἴτι εἰ T. ^κ ἔσται om. T. ^γ ἔσται τὸ τί T. ^α τοῦ
ἐνός Ab, τοῦ ἐνός εἶναι Fb, τὸ ἐν εἶναι T: ceteri τὸ ἐν εἶναι. ^α ἔσται ὁ
αὐτὸς Ab. ^β post τῶν lacunam litterarum trium Bb.Cb. ^ς καὶ ante
ἐν om. Ab, καὶ ἐν om. Hb.

2 τὴν οὐσίαν. Ὅταν μὲν γὰρ εἴπωμεν ποιόν τι τόδε, ἢ ἀγα-
θὸν λέγομεν ἢ κακόν, ἀλλ' οὐ τρίπληχυν ἢ ἄνθρωπον· ὅταν δὲ
τί ἐστίν, οὐ λευκὸν οὐδὲ θερμὸν οὐδὲ τρίπληχυν, ἀλλ' ἄνθρωπον
ἢ θεόν. Τὰ δ' ἄλλα λέγεται ἔοντα ὧς τοῦ οὕτως ὄντος
τὰ μὲν ποσότητος εἶναι, τὰ δὲ ποιότητος, τὰ δὲ πάθη, τὰ
3 δὲ ἄλλο τι τοιοῦτον. Διὸ καὶ ἀπορήσειέ τις πότερον τὸ
βαδίζειν καὶ τὸ ὑγιαίνειν καὶ τὸ καθῆσθαι ἕκαστον αὐτῶν ὃν
ἢ μὴ ὃν, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁποιοῦν τῶν τοιού-
των· οὐθὲν γὰρ αὐτῶν ἐστὶν οὔτε καθ' αὐτὸ πεφυκὸς οὔτε
χωρίζεσθαι δυνατόν τῆς οὐσίας, ἀλλὰ μᾶλλον, εἶπερ, τὸ βα-
δίζον τῶν ὄντων ἐτι καὶ τὸ καθήμενον καὶ τὸ ὑγιαῖνον.
4 Ταῦτα δὲ μᾶλλον φαίνεται ὄντα, διότι ἐστὶ τι τὸ ὑποκείμε-
νον αὐτοῖς ὀρισμένον· τοῦτο δ' ἐστὶν ἡ οὐσία καὶ τὸ καθ'
ἕκαστον, ὅπερ ἐμφαίνεται ἐν τῇ κατηγορίᾳ τῇ τοιαύτῃ· τὸ
ἀγαθὸν γὰρ ἢ τὸ καθήμενον οὐκ ἄνευ τούτου λέγεται. Δῆ-
5 λον οὖν ὅτι διὰ ταύτην κακείνων ἕκαστόν ἐστιν. Ὡστε τὸ
πρώτως ὃν καὶ οὐ τί ὃν ἀλλ' ὃν ἀπλῶς ἡ οὐσία ἂν εἴη. Πολ-
λαχῶς μὲν οὖν λέγεται τὸ πρῶτον· ὅμως δὲ πάντων ἡ οὐσία
6 πρῶτον καὶ λόγῳ καὶ γνώσει καὶ χρόνῳ. Τῶν μὲν γὰρ
ἄλλων κατηγορημάτων οὐθὲν χωριστόν, αὕτη δὲ μόνη. Καὶ
τῷ λόγῳ δὲ τοῦτο πρῶτον· ἀνάγκη γὰρ ἐν τῷ ἑκάστων
λόγῳ τὸν τῆς οὐσίας ἐνυπάρχειν. Καὶ εἶδέναι τότε οἰό-
μεθα ἕκαστον μάλιστα, ὅταν τί ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος γινώμεν
ἢ τὸ πῦρ, μᾶλλον ἢ τὸ ποιὸν ἢ τὸ ποσὸν ἢ τὸ πού, ἐπεὶ
καὶ αὐτῶν τούτων τότε ἕκαστον ἴσμεν, ὅταν τί ἐστὶ τὸ
7 ποσὸν ἢ τὸ ποιὸν γινώμεν. Καὶ δὴ καὶ τὸ πάλαί τε καὶ
νῦν καὶ αἰεὶ ζητούμενον καὶ αἰεὶ ἀπορούμενον, τί τὸ ὃν, τοῦτό
ἐστὶ τίς ἡ οὐσία. Τοῦτο γὰρ οἱ μὲν ἐν εἰναί φασιν, οἱ δὲ
πλειῶ ἢ ἐν, καὶ οἱ μὲν πεπερασμένα, οἱ δὲ ἀπειρα. Διὸ καὶ

ω καλόν Α^b.F^b. x ὄντα om. F^b. y τῷ] τὸ T. z οὕτως] ὄντως T.
a εἶναι ποσότητες F^b. b τοιοῦτον om. Α^b.F^b. c καὶ T.A^b. d ἢ
μὴ ὃν] σημαίνει Α^b. e τι om. Α^b.F^b. f πάντως Α^b. g πρῶ-
τον καὶ φύσει καὶ Η^b. h ἐκάστω T. i οὐσίας λόγον ἐνυπάρχειν E.T.
k τοῦτο T. l τὸ ante πῦρ om. Α^b. m ἐστὶ] ἐστὶν ἢ E.T. n εἰδόμεν
E.T. o καὶ νῦν om. E. p ἢ om. T.

ἡμῖν καὶ μάλιστα καὶ πρῶτον καὶ μόνον ὡς εἶπεν περὶ τοῦ οὕτως ὄντος θεωρητέον τί ἐστίν.

Δοκεῖ ¹δ' ἡ οὐσία ὑπάρχειν φανερώτατα μὲν τοῖς σώ- 2
μασιν διὸ τὰ τε ζῶα καὶ τὰ φυτὰ καὶ τὰ μόρια αὐτῶν
οὐσίας εἶναι φαμεν, καὶ τὰ φυσικὰ σώματα, οἷον πῦρ καὶ
ὑδωρ καὶ γῆν καὶ τῶν τοιούτων ἕκαστον, καὶ ὅσα ¹ ἢ μόρια
τούτων ἢ ἐκ τούτων ἐστίν, ἢ μορίων ἢ πάντων, οἷον ² τε οὐ-
ρανὸς καὶ τὰ μόρια αὐτοῦ, ἄστροι καὶ σελήνη καὶ ἥλιος. Πό- 3
τερον δὲ ³ αὐταὶ μόναι ⁴ οὐσίαι εἰσὶν ἢ καὶ ⁵ ἄλλαι, ἢ τούτων
μὲν οὐθέν ἐτεραι δέ τινες, σκεπτέον. Δοκεῖ δέ τισι τὰ τοῦ
σώματος πέρατα, οἷον ἐπιφάνεια καὶ γραμμὴ καὶ στιγμὴ
καὶ μονάς, εἶναι οὐσίαι, καὶ μᾶλλον ἢ ⁶ τὸ σῶμα καὶ τὸ στε-
ρεόν. Ἐτι παρὰ τὰ αἰσθητὰ οἱ μὲν οὐκ οἴονται εἶναι οὐθέν ³
τοιούτον, οἱ δὲ πλείω καὶ μᾶλλον ὄντα ἀίδια, ὥσπερ Πλά-
των τὰ τε εἶδη καὶ τὰ μαθηματικὰ δύο οὐσίας, ⁷ τρίτην δὲ
τὴν τῶν αἰσθητῶν σωμάτων οὐσίαν. Σπεύσιππος δὲ ⁸ καὶ ⁴
πλείους οὐσίας ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἀρξάμενος, καὶ ἀρχὰς ἐκάστης
οὐσίας ἄλλην μὲν ἀριθμῶν, ἄλλην δὲ ⁹ μεγεθῶν, ἔπειτα ψυ-
χῆς καὶ τούτου δὴ τὸν τρόπον ἐπεκτείνει τὰς οὐσίας. Ἐνιοὶ
δὲ τὰ μὲν εἶδη καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τὴν αὐτὴν ἔχειν φασὶ
φύσιν, τὰ δὲ ἄλλα ἐχόμενα, γραμμὰς καὶ ἐπίπεδα, μέχρι
πρὸς τὴν τοῦ οὐρανοῦ οὐσίαν καὶ τὰ αἰσθητά. Περὶ ¹⁰ δὲ ⁵
τούτων τί λέγεται καλῶς ἢ μὴ καλῶς, καὶ τίνες εἰσὶν οὐσίαι,
καὶ πότερον εἰσὶ τινες παρὰ τὰς αἰσθητάς ἢ οὐκ εἰσὶ, καὶ
αὐταὶ πῶς εἰσὶ, καὶ πότερον ἔστι τις χωριστὴ οὐσία, καὶ διὰ
τί καὶ πῶς, ἢ οὐδεμία παρὰ τὰς αἰσθητάς, σκεπτέον, ὑποτυ-
πωσαμένοις τὴν οὐσίαν ¹¹ πρῶτον τί ἐστίν.

Λέγεται ¹² δ' ἡ οὐσία, εἰ μὴ πλεοναχῶς, ἀλλ' ἐν τέτταρσί ³
γε μάλιστα· καὶ γὰρ τὸ τί ¹³ ἢν εἶναι καὶ τὸ καθόλου καὶ τὸ
γένος οὐσία δοκεῖ εἶναι ἐκάστου, καὶ τέταρτον τούτων τὸ

¹ δ' ἢ] δὴ T. ¹ ἢ] δὴ Ab. ² αὐταὶ E. ³ εἰσὶν οὐσίαι H^b. ⁴ post
ἄλλαι E.T. ἢ τούτων τινὲς ἢ καὶ ἄλλαι (vel ἄλλων), Ab. τινὲς καὶ ἄλλων ἢ
τούτων. ⁵ τῷ σῶμα ἢ τὸ T. ⁶ τρίτην—ἐνὸς om. pr. T. ⁷ καὶ om.
Ab. ⁸ μεγεθῶν καὶ ἔπειτα T. ⁹ δὲ E.T. ¹⁰ πρῶτον om. F^b. ¹¹ δὴ T.
δὲ Ab. ¹² ἢν om. T.

ὑποκαίμενον. Τὸ δ' ὑποκαίμενόν ἐστι καθ' οὗ τὰ ἄλλα λέγε-
ται, ἐκείνο δὲ αὐτὸ μηκέτι κατ' ἄλλον. Διὸ πρῶτον περὶ τού-
του διοριστέον· μάλιστα ^ε γὰρ δοκεῖ εἶναι οὐσία τὸ ὑποκαί-
^αμενον πρῶτον. Τοιοῦτον ^ι δὲ τρόπον μὲν τινα ἡ ὕλη ^ε λέ-
γεται, ἄλλον δὲ τρόπον ἡ μορφή, τρίτον δὲ τὸ ἐκ τούτων.
^β Λέγω δὲ τὴν μὲν ὕλην οἶον τὸν χαλκόν, τὴν δὲ μορφήν τὸ
σχῆμα τῆς ιδέας, τὸ δ' ἐκ τούτων ^ι τὸν ἀνδριάντα τὰ σύνολον.
^ν Ὡστε εἰ τὸ εἶδος τῆς ὕλης πρότερον καὶ μᾶλλον ὄν, καὶ ^κ τοῦ
³ ἐξ ἀμφοῖν πρότερον ἔσται διὰ τὸν αὐτὸν λόγον. Νῦν μὲν
οὖν τύφῳ εἴρηται τί ποτ' ἐστὶν ἡ οὐσία, ὅτι τὸ μὴ καθ' ὑπο-
καίμενον ἀλλὰ καθ' οὗ τὰ ἄλλα. Δεῖ δὲ ^ι μὴ μόνον οὕτως·
οὐ γὰρ ἰκανόν. Αὐτό ^μ τε γὰρ τοῦτο ἄδηλον, καὶ ἔτι ἡ ὕλη
οὐσία γίνεται. Εἰ γὰρ μὴ ^π αὕτη οὐσία, τίς ἐστὶν ἄλλη δια-
⁴ φεύγει. Περιαιρουμένων γὰρ τῶν ἄλλων οὐ φαίνεται οὐθέν
ὑπομένον. Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τῶν σωμάτων πάθη καὶ ^ο ποιή-
ματα καὶ δυνάμεις, τὸ δὲ μῆκος καὶ πλάτος καὶ βάθος ποσό-
τητές τινες ἀλλ' οὐκ οὐσίαι· τὸ γὰρ ποσὸν οὐκ οὐσία, ἀλλὰ
μᾶλλον ^φ ὑπάρχει ^ρ ταῦτα πρῶτον, ἐκεῖνο ἐστὶν ^ι ἡ οὐσία.
⁵ Ἀλλὰ ^ι μὴν ἀφαιρουμένου μήκους καὶ πλάτους καὶ βάθους
οὐθέν ὀρώμεν ὑπολειπόμενον, πλὴν εἴ τι ἔστι τὸ ὀριζόμενον
ὑπὸ τούτων, ὥστε τὴν ὕλην ἀνάγκη φαίνεσθαι ^ς μόνην οὐσίαν
οὕτω σκοπούμενοις. Λέγω ^τ δ' ὕλην ^ν ἢ καθ' αὐτὴν ^ω μήτε τι
μήτε ποσὸν μήτε ἄλλο μηθέν λέγεται οἷς ὥρισταί τὸ ὄν.
⁶ Ἔστι γὰρ τι καθ' οὗ κατηγορεῖται τούτων ἕκαστον, ^ζ ^φ τὸ
εἶναι ἕτερον καὶ τῶν κατηγοριῶν ἐκάστη· τὰ μὲν γὰρ ἄλλα
τῆς οὐσίας κατηγορεῖται, αὕτη δὲ τῆς ὕλης. Ὡστε τὸ ἔσχα-
τον ^γ καθ' αὐτὸ οὔτε τι οὔτε ποσὸν οὔτε ἄλλο οὐθέν ἐστίν.
Οὐδὲ δὴ αἱ ἀποφάσεις· καὶ γὰρ αὗται ^ζ ὑπάρχουσι κατὰ συμ-
βεβηκός. Ἐκ μὲν οὖν τούτων θεωροῦσι συμβαίνει οὐσίαν

^ε γὰρ] δὲ T. ^ι δὴ S. ^ε φαίνεται A^b. H^b. ^β λέγω δὲ om. A^b.
^ι τὸν om. idem. ^κ τὸ A^b. F^b. ^ι μὴ E.S.A^b: vulgo οὐ. ^μ τε om. A^b.
^π αὕτη A^b. ^ο ποιήματα καὶ] ποιητικαὶ T. ^ρ ταῦτα αὐτὰ πρῶτος E.T.
^ι ἡ om. A^b. ^ι μὴν καὶ ἀφαιρουμένου A^b. ^ς μόνον T. ^τ δὴ H^b.
^ν ἢ S.F^b. ^ω μήτε τι] μηκέτι S, om. H^b. ^ζ ^φ ὥστε A^b. ^γ καθω-
τὸν S. ^ζ ὑπάρχουσι T.

εἶναι τὴν ὕλην. Ἀδύνατον δέ· καὶ γὰρ τὸ χωριστὸν καὶ ^ατὸ
τοῦδε τι ὑπάρχειν δοκεῖ μάλιστα τῇ οὐσίᾳ, διὸ τὸ ^βεἶδος καὶ
τὸ ἐξ ἀμφοῖν οὐσία δόξειεν ἂν ^γεἶναι μᾶλλον τῆς ὕλης. Τὴν ^δ
μὲν ^δτοῖνυν ἐξ ἀμφοῖν οὐσίαν, λέγω ^εδὲ τὴν ἐκ ^ςτε τῆς ὕλης
καὶ τῆς μορφῆς, ἀφετέον· ὑστέρα ^ςγὰρ καὶ δῆλη. Φανερά
δὲ πως ^βκαὶ ἡ ὕλη. Περὶ δὲ τῆς τρίτης σκεπτέον· αὕτη γὰρ
ἀπορωτάτη. Ὁμολογοῦνται δ' οὐσίαι εἶναι τῶν αἰσθητῶν
τινές, ὥστε ἐν ταύταις ζηητέον πρῶτον.

^ιἘπεὶ δ' ἐν ἀρχῇ διειλόμεθα πόσοις ^κὀρίζομεν τὴν οὐ- ⁴
σίαν, καὶ τούτων ἓν τι ^ιἐδόκει εἶναι τὸ τί ἦν εἶναι, θεωρητέον
περὶ αὐτοῦ· πρὸ ἔργου γὰρ τὸ μεταβαίνειν εἰς τὸ γνωριμώ-
τερον. Ἡ γὰρ μάθησις οὕτω γίνεται ^μπᾶσι διὰ τῶν ἡττον ^ι
γνωρίμων ^νφύσει εἰς τὰ γνώριμα μᾶλλον· καὶ ^οτοῦτο ἔργον
ἐστίν, ὥσπερ ^ρἐν ταῖς πράξεσι τὸ ποιῆσαι ἐκ τῶν ^ιἐκάστω
ἀγαθῶν τὰ ὅλως ἀγαθὰ ἐκάστω ἀγαθὰ, οὕτως ἐκ τῶν αὐτῶ
γνωριμωτέρων τὰ τῇ φύσει ^ιγνώριμα αὐτῶ γνώριμα. Τὰ ³
δ' ἐκάστοις γνώριμα καὶ πρῶτα πολλάκις ἡρέμα ^ςἐστὶ γνό-
ριμα, καὶ μικρὸν ἢ οὐθὲν ἔχει τοῦ ὄντος· ἀλλ' ὅμως ἐκ τῶν
φαύλως μὲν ^ιγνωστῶν, ^ναὐτῶ δὲ γνωστῶν, τὰ ὅλως γνωστὰ
γινῶναι πειρατέον, ^ωμεταβαίνοντας, ὥσπερ εἴρηται, διὰ τού-
των αὐτῶν. Καὶ πρῶτον εἰπόμεν ἓνια περὶ αὐτοῦ λογικῶς, ⁴
ὅτι ἔστι τὸ τί ἦν εἶναι ἕκαστον ὃ λέγεται καθ' αὐτό. Οὐ
γὰρ ἐστὶ τὸ σοὶ εἶναι τὸ μουσικῶ εἶναι· οὐ γὰρ κατὰ σαντόν
εἰ μουσικός. ^ςἌρα κατὰ σαντόν. Οὐδὲ δὴ τοῦτο πᾶν·
οὐ γὰρ τὸ οὕτως καθ' αὐτό ὡς ἐπιφάνεια λευκόν, ὅτι οὐκ
ἔστι τὸ ἐπιφανεία εἶναι τὸ ^γλευκῶ εἶναι. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ⁵
τὸ ἐξ ἀμφοῖν τὸ ^ςἐπιφανεία λευκῇ εἶναι. Διὰ τί; Ὅτι

^α τὸ om. A^b. H^b. ^β εἶδος] εἶδος τὸ χωριστόν H^b. ^γ μᾶλλον εἶναι T.
^δ τοίγῃ νῦν T. ^ε δὴ H^b. ^ς τε add. A^b. ^ς γὰρ] δὲ S. ^β καὶ ante ἡ
om. T. ^ι ἐπειδὴ ἐν H^b. ^κ ὀρίζομεθα H^b. ^ι δοκεῖ E. T. ^μ πᾶσι
om. H^b. ^ν τῇ φύσει H^b. ^ο τοῦτο] τὸ αὐτὸ E. T. ^ρ ἐν ταῖς] ἐν ταῖς A^b.
^ι ἐκάστου H^b. ^ι αὐτῶ γνώριμα om. A^b. ^ς ἐστὶ add. A^b. F^b. ^ι γνω-
ριστῶν T. A^b. ^ν αὐτῶ δὲ γνωστῶν om. E. ^ω μεταβαίνοντα A^b. ^ς δ
ἄρα κατὰ σαντόν om. A^b. ^γ λευκόν A^b. ^ς ἐπιφάνεια λευκῇ, ὅτι
πρόσεστιν A^b.

πρόσσεστιν ^ααυτό. Ἐν ^βᾧ ἄρα μὴ ^γἐνέσται λόγῳ ^δαυτό, λέ-
 γοντι ^εαυτό, οὗτος ὁ λόγος τοῦ τί ἦν εἶναι ἐκάστω. Ὡστ'
 εἰ τὸ ^ςἐπιφανεῖα λευκῇ εἶναί ἐστι τὸ ^ςἐπιφανεῖα εἶναι λεία,
 6 ^ςτὸ λευκῷ καὶ λείῳ εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ ἓν. ^ςἘπεὶ δ' ἐστὶ
^ηκαὶ κατὰ τὰς ἄλλας κατηγορίας σύνθετα (ἔστι γάρ τι ὑπο-
 κείμενον ἐκάστω, οἷον τῷ ποιῷ καὶ ^ιτῷ ποσῷ καὶ τῷ ποτὲ
 καὶ τῷ πού καὶ τῇ κινήσει), σκεπτέον ἂρ' ἐστὶ λόγος τοῦ τί
 ἦν ^κεἶναι ἐκάστω αὐτῶν, καὶ ὑπάρχει καὶ τούτοις τὸ τί ἦν εἶναι,
 7 οἷον λευκῷ ἀνθρώπῳ ^ιτί ἦν λευκῷ ἀνθρώπῳ. Ἔστω δὲ ὄνομα
^μαὐτῷ ἱμάτιον. Τί ἐστὶ τὸ ἱματίῳ εἶναι; Ἀλλὰ μὴν ^νοὐδὲ
 τῶν καθ' αὐτὸ ^ςλεγομένων οὐδὲ τούτο. Ἡ τὸ οὐ καθ' αὐτὸ
 λέγεται διχῶς, καὶ τούτου ^ρἐστὶ τὸ μὲν ἐκ προσθέσεως, τὸ
 8 δὲ οὐ. Τὸ μὲν γὰρ ^ατῷ αὐτὸ ἄλλῃ προσκεισθαι λέγεται ὃ
 ὀρίζεται, οἷον εἰ ^ιτὸ λευκῷ εἶναι ὀριζόμενος λέγοι λευκοῦ ἀν-
 θρώπου λόγον· τὸ δὲ ^ςτῷ ἄλλο αὐτῷ, οἷον εἰ ^ςσημαίνει τὸ
 ἱμάτιον λευκὸν ἀνθρωπον, ὃ δὲ ὀρίζοι τὸ ἱμάτιον ὡς λευκόν.
 Τὸ ^νδὲ λευκὸς ἀνθρωπος ἐστὶ μὲν λευκόν, οὐ μέντοι τί ἦν
 9 εἶναι λευκῷ ^ωεἶναι, ἀλλὰ τὸ ^ςἱματίῳ εἶναι. Ἄρα ἐστὶ τί
 ἦν εἶναι τι ἢ ὅλως ἢ οὐ; Ὅπερ γάρ τι ^ςἦν εἶναι ἐστὶ τὸ τί
 ἦν εἶναι· ὅταν δ' ἄλλο κατ' ἄλλου λέγῃται, οὐκ ἐστὶν ὅπερ
 τὸδε τι, ^ςοἷον ὁ λευκὸς ἀνθρωπος οὐκ ἐστὶν ὅπερ τὸδε τι,
 εἴπερ τὸ τὸδε ^ςτι ταῖς οὐσίαις ὑπάρχει μόνον. Ὡστε τὸ τί
 10 ἦν εἶναι ἐστὶν ^βὅσων ὁ λόγος ἐστὶν ὀρισμός. Ὀρισμός δ'
 ἐστὶν οὐκ ἂν ὄνομα λόγῳ ταῦτό σημαίνει (πάντες γὰρ ἂν εἶεν
 οἱ λόγοι ὅροι· ἔσται γὰρ ὄνομα ὅτῳ οὖν λόγῳ ^ςταυτόν, ὥστε
 καὶ ἡ Ἰλιάς ὀρισμός ἐσται), ἀλλ' ἐὰν πρῶτον τινὸς ^δἢ τοι-

^α αὐτό Ab.Fb: ceteri αὐτή. ^β ἐνεστι Fb. ^γ αὐτό post λόγῳ om. Ab.
^δ αὐτά Fb. ^ε ἐπιφάνεια λευκῇ et ἐπιφάνεια εἶναι λεία Ab. ^ς τὸ λευκῷ]
 εἶναι αἰεὶ τὸ λευκῷ T. ^ς ἐπειδὴ ἐστὶ Fb. ^η καὶ om. T. ^ι τῷ ante ποσῷ
 om. Fb. ^κ ἐκάστω εἶναι αὐτῶν E, ἐκάστω αὐτῶν εἶναι T. ^ι τί ἦν λευκῷ
 ἀνθρώπῳ om. Ab. ^μ αὐτὸ Ab. ^ν οὐδὲ om. Ab. ^ς λεγομένων οὐδὲ
 τούτο om. T. ^ρ ἐστὶ τι τὸ E.T. ^α τῷ] τὸ S. ^ι τῷ S.T. ^ς τῷ] τὸ Fb.
^ς σημαίνει T. ^ν δὲ T. ^ω εἶναι] ἀνθρώπῳ T. ^ς ἱματίων Fb. ^ς ἦν εἶναι
 ante ἐστὶ om. Ab. ^ς οἷον—ὅπερ τὸδε τι om. T.Ab. ^ς τι om. E.Ab.
^β ὁ λόγος ὅσων T. ^ς ταυτόν om. Ab.Hb. ^δ ἢ om. Ab.

αὐτὰ δ' ἐστὶν ὅσα λέγεται μὴ τῷ ἄλλο ^εκατ' ἄλλου λέγε-
σθαι. Οὐκ ἔσται ἄρα οὐθενὶ τῶν μὴ γένους εἰδῶν ὑπάρχον 11
τὸ τί ἦν εἶναι, ἀλλὰ τούτοις μόνον· ταῦτα γὰρ δοκεῖ οὐ κατὰ
μετοχὴν λέγεσθαι καὶ πάθος, οὐδ' ὡς συμβεβηκός· ἀλλὰ λό-
γος μὲν ἔσται ἐκάστου καὶ τῶν ἄλλων τί σημαίνει, εἰ ἢ
ὄνομα ὅτι τόδε τῷδε ὑπάρχει, ἢ ἀντὶ λόγου ἀπλοῦ ἀκριβέ-
στερος· ὁρισμὸς δ' οὐκ ἔσται οὐδὲ τὸ τί ἦν εἶναι. Ἡ καὶ 12
^ιὁ ὁρισμὸς ὥσπερ καὶ τὸ τί ἐστὶ πλεοναχῶς λέγεται· καὶ
γὰρ τὸ τί ἐστὶν ἓνα μὲν τρόπον σημαίνει τὴν οὐσίαν καὶ τὸ
τόδε τι, ἄλλον δὲ ἕκαστον τῶν κατηγορουμένων, ποσόν, ποιόν
καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. Ὡσπερ γὰρ καὶ ^βτὸ ἐστὶν ὑπάρχει 13
πᾶσιν ἄλλ' οὐχ ὁμοίως, ἀλλὰ τῷ μὲν πρώτως τοῖς δ' ἐπο-
μένως, οὕτω καὶ τὸ τί ἐστὶν ἀπλῶς μὲν τῇ οὐσίᾳ πῶς δὲ ^ητοῖς
ἄλλοις· καὶ ^ηγὰρ τὸ ποιὸν ἐροίμεθ' ἂν τί ἐστὶν, ὥστε καὶ
τὸ ποιὸν ^ιτῶν τί ἐστὶ μὲν ἄλλ' οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ
τοῦ μὴ ὄντος λογικῶς φασὶ τινες εἶναι τὸ μὴ ὄν οὐχ ἀπλῶς
ἀλλὰ μὴ ὄν, οὕτω καὶ τὸ ποιόν. Δεῖ μὲν οὖν σκοπεῖν καὶ 14
^κτὸ πῶς δεῖ λέγειν περὶ ^ιἕκαστον, οὐ μὴν μᾶλλον γε ἢ τὸ
πῶς ἔχει. Διὸ καὶ νῦν ἐπεὶ τὸ λεγόμενον φανερόν, καὶ τὸ
τί ἦν εἶναι ὁμοίως ὑπάρξει πρώτως μὲν καὶ ἀπλῶς τῇ οὐσίᾳ
εἶτα καὶ τοῖς ἄλλοις, ὥσπερ καὶ τὸ τί ἐστὶν οὐχ ἀπλῶς τί
ἦν εἶναι, ἀλλὰ ποιῷ ἢ ποσῷ τί ἦν εἶναι. Δεῖ γὰρ ἢ ὁμωνύ- 15
μως ταῦτα φάναι ^μεἶναι ὄντα, ἢ προστιθέντας καὶ ἀφαιρουίν-
τας, ὥσπερ καὶ τὸ μὴ ἐπιστητὸν ἐπιστητόν, ἐπεὶ τό γε ὀρθόν
ἐστὶ μήτε ὁμωνύμως φάναι μήτε ὡσαύτως, ἀλλ' ὥσπερ τὸ
ιατρικὸν τῷ πρὸς ^ντὸ αὐτὸ μὲν καὶ ἔν, οὐ τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἔν,
οὐ μέντοι οὐδὲ ὁμωνύμως· ^οοὐδὲ ^ργὰρ ιατρικὸν σῶμα ^ϑκαὶ
ἔργον καὶ σκεῦος λέγεται οὔτε ὁμωνύμως οὔτε καθ' ἔν, ἀλλὰ
πρὸς ἔν. ^ρἈλλὰ ταῦτα μὲν ὁποτέρως τις ^σἐθέλει λέγειν 16

^ε κατ' ἄλλου om. A^b.F^b. ^ι ὁ om. F^b. ^β τὸ τί ἐστὶν T.A^b. ^η τοῖς
ἄλλοις et γὰρ τὸ om. A^b. ^ι τῶν] τὸ S. ^κ τὸ om. F^b. ^ι ἐκάστου T,
ἕκαστα F^b. ^μ εἶναι post φάναι om. F^b. ^ν τὸ post πρὸς om. T.
^ο οὐδέν E.T. ^ρ γὰρ] γὰρ τὸ F^b. ^ϑ καὶ ἔργον om. F^b. ^ρ ἀλλὰ ταῦτα
μὲν A^b.F^b: ceteri ταῦτα μὲν οὖν. ^σ θέλει E.T.

^tδιαφέρει οὐθέν· ἐκείνο δὲ φανερόν· ὅτι ὁ ^vπρώτως καὶ ἀπλῶς ὁρισμός καὶ τὸ τί ἦν εἶναι τῶν οὐσιῶν ἐστίν. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ^wὁμοίως ἐστί, πλὴν οὐ πρώτως. Οὐ γὰρ ἀνάγκη, ἂν τοῦτο τιθώμεν, τούτου ὁρισμὸν εἶναι ^xὃ ἂν λόγῳ
 17 τὸ αὐτὸ σημαίνει, ἀλλὰ τινὶ λόγῳ. Τοῦτο δ' εἶναι ἐνὸς ^yἡ, μὴ τῷ συνεχεῖ ὥσπερ ἡ Ἰλιάς ἢ ^zὅσα συνδέσμων, ἀλλ' εἰς ὅσα ὁσαχῶς ^aλέγεται τὸ ἐν. Τὸ δ' ἐν λέγεται ὥσπερ τὸ ὄν· τὸ δὲ ὄν τὸ μὲν τόδε τι, τὸ δὲ ποσόν, τὸ δὲ ποιόν τι σημαίνει. Διὸ καὶ λευκοῦ ἀνθρώπου ἔσται λόγος καὶ ὁρισμός· ἄλλον ^bδὲ τρόπον καὶ ^bτοῦ λευκοῦ καὶ οὐσίας.

- 5 Ἔχει δ' ἀπορίαν, εἰάν τις μὴ φῇ ὁρισμὸν εἶναι τὸν ἐκ ^cπροσθέσεως λόγον, τίνος ^dἔσται ὁρισμός τῶν οὐχ ἀπλῶν ἀλλὰ συνδεδασμένων; Ἐκ προσθέσεως γὰρ ἀνάγκη δηλοῦν.
 2 Λέγω δ' οἶον, ἔστι ρῖς καὶ κοιλότης, καὶ σιμότης τὸ ἐκ ^eτῶν δυοῖν λεγόμενον, ^fτῷ τόδε ἐν τῷδε, καὶ οὐ ^gκατὰ συμβεβηκός γε οὐθ' ἢ κοιλότης οὐθ' ἢ σιμότης πάθος τῆς ρίνος, ἀλλὰ καθ' αὐτήν· οὐδ' ὥς τὸ λευκὸν Καλλία ἢ ἀνθρώπων, ὅτι Καλλίας λευκὸς ^hὅτι συμβέβηκεν ἀνθρώπῳ εἶναι, ἀλλ' ὥς τὸ ἄρρεν τῷ ζῳῳ καὶ τὸ ἴσον τῷ ποσῷ καὶ πάνθ' ὅσα λέγεται καθ'
 3 αὐτὰ ὑπάρχειν. Ταῦτα δ' ἐστὶν ἐν ὅσοις ὑπάρχει ἢ ὁ λόγος ἢ τοῦνομα, οὐ ἐστὶ τοῦτο τὸ πάθος, καὶ μὴ ἐνδέχεται δηλῶσαι χωρὶς, ὥσπερ τὸ λευκὸν ἄνευ τοῦ ἀνθρώπου ἐνδέχεται, ἀλλ' οὐ τὸ θῆλυ ἄνευ τοῦ ζῳου. Ὡστε τούτων τὸ τί ἦν εἶναι καὶ ^hὁ ὁρισμός ἢ οὐκ ἔστιν οὐθενὸς ⁱἢ ἔστιν ^kἄλλως, καθάπερ εἰ-
 4 ρήκαμεν. Ἔστι ^lδ' ἀπορία καὶ ἑτέρα περὶ ^mαὐτῶν. Εἰ μὲν γὰρ ⁿτὸ αὐτὸ ἐστὶ σιμὴ ρῖς καὶ κοιλὴ ρῖς, τὸ αὐτὸ ἔσται τὸ σιμόν καὶ τὸ κοῖλον· εἰ δὲ μὴ διὰ τὸ ἀδύνατον εἶναι εἰπεῖν τὸ σιμόν ἄνευ τοῦ πράγματος οὐ ἐστὶ πάθος καθ' αὐτό (ὅ ἐστι

^t διαφέρει Ab. ^v πρώτος Ab. ^w ὁμοίως Ab, omittis ἐστί, πλὴν οὐ πρώτως. ^x ὃ εἰς λόγῳ τῷ αὐτῷ T. ^y ἡ om. Ab. ^z ὅσαι E. ^a λέγεται E.S. ^b δὲ et τοῦ om. Ab. ^c προσθέσεως T.Fb. ^d ἔσται ὁ ὁρισμός Ab. ^e τοῖν T. ^f τῷ om. E.T. ^g κατὰ om. T. ^h ὁ om. Ab.Fb. ⁱ ἢ ἔστιν] ἢ εἰ ἔστιν T. ^k ἀλλ' ὥς καθάπερ T, ἀλλὰ καθάπερ Fb. ^l δὲ καὶ ἑτέρα ἀπορία Hb. ^m αὐτὰ Fb. ⁿ ταυτὸν Hb. ^o ἐστι γὰρ] καὶ ἔστι E.T.

γὰρ τὸ σιμὸν κοιλότης ἐν ρίνι), τὸ ρίνα σιμὴν εἰπεῖν ἢ οὐκ ἔστιν ἢ δις τὸ αὐτὸ ἔσται ^ρεἰρημένον, ρίς ρίς κοίλη· ἢ γὰρ ρίς ἢ σιμὴ ρίς ^ρίς κοίλη ἔσται. Διὸ ἄποπον τὸ ὑπάρχειν ^ς τοῖς τοιούτοις τὸ τί ἦν εἶναι· εἰ δὲ ^τμή, εἰς ἄπειρον εἰσιν· ^ρρὶνὶ γὰρ ^ρρὶνὶ ^νσιμῇ ^ωἔτι ^κἄλλο ἐνέσται. Δῆλον τοίνυν ὅτι ^γμόνης τῆς οὐσίας ἔστιν ^οὁ ὀρισμός. Εἰ γὰρ καὶ τῶν ἄλλων κατηγοριῶν, ἀνάγκη ἐκ προσθέσεως εἶναι, οἶον τοῦ ποιοῦ καὶ περιττοῦ· οὐ γὰρ ἄνευ ἀριθμοῦ, οὐδὲ ^ατὸ θῆλυ ἄνευ ζῶον. Τὸ δ' ἐκ προσθέσεως ^βλέγω ἐν οἷς συμβαίνει ^δ δις τὸ αὐτὸ λέγειν, ὥσπερ ^εἐν τούτοις. Εἰ δὲ τοῦτο ἀληθές, οὐδὲ ^δσυνδυαζομένων ἔσται, οἶον ἀριθμοῦ περιττοῦ· ἀλλὰ ^ελανθάνει ὅτι οὐκ ἀκριβῶς λέγονται οἱ λόγοι. Εἰ δ' εἰσὶ καὶ τούτων ὄροι, ^εἥτοι ἄλλον τρόπον εἰσιν ἢ καθάπερ ἐλέχθη πολλαχῶς λεκτέον ^βεἶναι τὸν ὀρισμὸν καὶ τὸ τί ἦν εἶναι. ^νὩστε ^ηὥδι μὲν οὐθενὸς ἔσται ὀρισμός, οὐδὲ τὸ τί ἦν εἶναι ^γ οὐθενὶ ὑπάρξει πλὴν ταῖς οὐσίαις, ὥδι δ' ἔσται. ^οΟτι μὲν οὖν ἔστιν ^ιὁ ὀρισμὸς ὁ τῷ τί ἦν ^κεἶναι ^ιλόγος, καὶ τὸ τί ἦν εἶναι ἢ ^μμόνων τῶν οὐσιῶν ἔστιν ἢ μάλιστα καὶ πρώτως καὶ ἀπλῶς, δῆλον.

Πότερον δὲ ταυτόν ἐστιν ἢ ἕτερον τὸ τί ἦν εἶναι καὶ ^δ ἕκαστον, σκεπτέον. ^αἜστι γάρ τι πρὸ ἔργου πρὸς τὴν περὶ τῆς οὐσίας σκέψιν· ἕκαστόν ^βτε γὰρ οὐκ ἄλλο δοκεῖ εἶναι τῆς εαυτοῦ οὐσίας, καὶ τὸ τί ἦν εἶναι λέγεται εἶναι ἢ ἐκάστου οὐσία. ^γἘπὶ μὲν δὴ τῶν λεγομένων κατὰ συμβεβηκὸς δόξειεν ^α ἂν ἕτερον εἶναι, οἶον λευκὸς ἄνθρωπος ἕτερον καὶ ^οτὸ λευκῷ ἀνθρώπῳ εἶναι. ^ρΕἰ γὰρ τὸ αὐτό, ^ρκαὶ τὸ ἀνθρώπῳ εἶναι

^ρ εἰρημένον] εἰρημένον σιμὴ ρίς ei Ab.H^b, omisiss ρίς ρίς—κοίλη. ^ρ ρίς om. T. ^τ μή] καὶ T. ^α ρίν Ab, ρινῇ S.B^b.C^b. ^τ ρινῇ S.B^b.C^b. ^ν σιμῇ Ab. ^ω ἔτι om. S.A^b.B^b.C^b. ^κ ἄλλο ἐνέστη T, ἄλλο ἔσται Ab, om. S.B^b.C^b. ^γ μόνον Ab. ^ο δ om. T. ^α τὸ θῆλυ] δ τοῦ θήλεος E.T. ^β λέγομεν Ab. ^ε ἐν om. Ab. ^δ συνδυαζομένων T. ^ε λαμβάνει E. ^ε ἥτοι] ἢ τῷ T. ^ς εἶναι om. T. ^η ὥδι] ὥδ' ei T. ^ι δ post ἔστιν add. Ab.F^b. ^κ post εἶναι S.B^b.C^b. lacunam litterarum ferme quadraginta. ^ι λόγος—εἶναι om. T. ^μ μόνων S: ceteri μόνον. ^ν τε om. E.S. ^ο τῷ S. ^ρ εἰ—εἶναι om. T. ^ρ καὶ τὸ Ab, καὶ τῷ F^b: ceteri om.

καὶ ^τ τὸ λευκῷ ἀνθρώπῳ τὸ αὐτό· τὸ αὐτὸ γὰρ ἄνθρωπος καὶ
 λευκὸς ἄνθρωπος, ὡς φασίν, ^α ὥστε καὶ ^ι τὸ λευκῷ ἀνθρώπῳ
 3 καὶ ^ι τὸ ἀνθρώπῳ. Ἡ οὐκ ἀνάγκη, ὅσα κατὰ συμβεβηκός,
 εἶναι ταυτά· οὐ γὰρ ὡσαύτως τὰ ἄκρα γίγνεται ταυτά, ἀλλ'
 ἴσως ^γ ἐκεῖνο δόξειεν ^ω ἂν συμβαίνειν, τὰ ἄκρα ^κ γίγνεσθαι
 ταυτὰ κατὰ συμβεβηκός, οἷον τὸ λευκῷ εἶναι καὶ τὸ μου-
 4 σικῷ ^γ εἶναι· δοκεῖ δ' οὐ. Ἐπὶ δὲ τῶν καθ' αὐτὰ λεγομένων
^α ἄρ' ἀνάγκη ταυτὸν εἶναι; Οἷον εἴ τινές εἰσιν οὐσίαι ὧν ἕτε-
 ραι μὴ εἰσιν οὐσίαι μηδὲ φύσεις ἕτεραι ^α πρότεραι, οἷας φασὶ
 5 ^β τὰς ιδέας εἶναι τινες. Εἰ γὰρ ἔσται ἕτερον αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν
 καὶ τὸ ἀγαθῷ εἶναι, καὶ ζῶον καὶ τὸ ζῶφ, καὶ ^ε τὸ ὄντι καὶ
 τὸ ὄν, ἔσονται ἄλλαι ^τ οὐσίαι καὶ φύσεις καὶ ιδέαι παρὰ τὰς
 λεγομένας, καὶ πρότεραι ^δ οὐσίαι ἐκείναι, εἰ τὸ τί ἦν εἶναι
^ε οὐσίᾳς ἔστιν. Καὶ εἰ μὲν ἀπολελυμένοι ἀλλήλων, τῶν μὲν
 6 οὐκ ^ι ἔσται ἐπιστήμη, τὰ δ' οὐκ ἔσται ὄντα. Λέγω ^ε δὲ τὸ
 ἀπολελύσθαι, εἰ μήτε τῷ ἀγαθῷ αὐτῷ ὑπάρχει τὸ εἶναι
 ἀγαθῷ, μήτε τούτῳ τὸ εἶναι ἀγαθόν. Ἐπιστήμη γὰρ ἐκά-
 στου ^η ἔστιν ὅταν τὸ τί ἦν ^ι εἶναι ἐκείνῳ γινώμεν. Καὶ ἐπὶ
 ἀγαθοῦ καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως ^κ ἔχει· ὥστ' εἰ μηδὲ ^ι τῷ
 ἀγαθῷ εἶναι ἀγαθόν, οὐδὲ ^μ τῷ ὄντι ὄν, οὐδὲ τῷ ἐνὶ ἐν.
 7 Ὅμοιως δὲ πάντα ἔστιν ἢ οὐθέν τὰ τί ἦν εἶναι· ὥστ' εἰ μηδὲ
^η τὸ ὄντι ὄν, οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐθέν. Ἐτι ^φ μὴ ὑπάρχει
 ἀγαθῷ εἶναι, οὐκ ἀγαθόν. Ἀνάγκη ἄρα ἐν εἶναι τὸ ἀγαθόν
^ο καὶ ἀγαθῷ εἶναι καὶ καλὸν καὶ καλῷ εἶναι, ^ρ ὅσα μὴ κατ'
 8 ἄλλο λέγεται, ἀλλὰ ^τ καθ' αὐτὰ καὶ πρῶτα. Καὶ γὰρ
 τοῦτο ἰκανὸν ^α εἶναι ^ι ὑπάρχει, ^ν καὶ μὴ ἢ εἶδη· μάλλον δ' ἴσως

^τ τῷ T, om. E. ^α ὥστε] εἶναι Ab. ^ι τῷ utrobique S.T.Hb.
 ν τ' Ab. ^ω ἂν om. Ab. ^κ γενέσθαι ταυτὰ τὰ κατὰ Ab. ^γ εἶναι] εἶναι
 ὡς E, om. S.Ab. ^α ἄρ' ἀνάγκη Ab.Fb, ἀνάγκη δέi S.Hb: ceteri δέi
 ἀνάγκη. ^α πρότερον οἷον Ab. ^β εἶναι τινες τὰς ιδέας Hb. ^ε τὸ ante
 ὄντι om. Hb. ^δ οὐσίαι] καὶ οὐσίαι Ab. ^ε οὐσία Ab.Hb. ^ζ ἔσται
 ἐπιστήμη] ἔστιν ἐπιστήμη T. ^ε δέi] δὴ Hb. ^η ἔστιν ὅταν] αὐτῇ E.T,
 omisso ποx γινώμεν. ^ι εἶναι ἐκεῖνο Ab: ceteri ἐκεῖνω εἶναι. ^κ ἔχει]
 ἐπάγει T, om. Hb. ^ι τὸ E.S. ^μ τῷ—τῷ] τὸ—τὸ E. ^η τῷ ὄντι,
 omisso ὄν, T. ^ο καὶ τὸ ἀγαθῷ T. ^ρ ὅσα] καὶ ὅσα Fb. ^σ ἄλλο] ἀλ-
 λου T. ^τ πρῶτα καὶ καθ' αὐτὰ E.S.T. ^α ἂν Ab. ^ι ὑπάρχει T. ^ν καὶ Hb.

καὶ ^ω ἢ εἶδη. Ὑψα δὲ δῆλον καὶ ὅτι εἴπερ εἰσὶν αἱ ἰδέαι
^κ οἷας τινές ^γ φασιν, οὐκ ἔσται τὸ ὑποκείμενον ^α οὐσία· ταύτας
γὰρ οὐσίας μὲν ^α ἀναγκαῖον εἶναι, μὴ καθ' ὑποκειμένου δέ
^β ἔσσονται γὰρ κατὰ μέθεξιν. Ὑψα τε δὴ τούτων τῶν λόγων ^γ
ἐν καὶ ταυτό οὐ κατὰ συμβεβηκὸς αὐτὸ ἕκαστον καὶ τὸ τί ἦν
εἶναι, καὶ ὅτι ^ε γε τὸ ἐπίστασθαι ἕκαστον ^δ τοῦτό ἐστι τὸ τί
ἦν εἶναι ἐπίστασθαι, ὥστε ^ε καὶ κατὰ τὴν ἑκθεσιν ἀνάγκη
εἶναι ^ι τι εἶναι ἄμφω. Τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκὸς λεγόμενον, οἶον ^ι
τὸ μουσικὸν ^ε ἢ λευκόν, διὰ τὸ διττὸν σημαίνει, οὐκ ἀληθὲς
εἰπεῖν ὡς ταυτό τὸ τί ἦν εἶναι καὶ αὐτό· καὶ γὰρ ^β συμβέ-
βηκε ^ι λευκὸν καὶ τὸ συμβεβηκός, ὥστ' ἔστι μὲν ὡς ταυτόν,
ἔστι δὲ ὡς οὐ ταυτό τὸ τί ἦν εἶναι καὶ αὐτό· τῷ μὲν γὰρ
ἀνθρώπῳ ^κ καὶ τῷ λευκῷ ἀνθρώπῳ οὐ ταυτό, τῷ πάθει δὲ
ταυτό. Ὑψατοπον δ' ἂν φανείη καὶ εἴ τις ἐκάστῳ ὄνομα ^ι
^ι θεῖτο τῶν τί ἦν εἶναι· ^μ ἔσται γὰρ καὶ παρ' ἐκείνο ἄλλο,
^α οἶον ^ο τῷ τί ἦν εἶναι ^ρ ἵππῳ τί ἦν εἶναι ἵππῳ ἑτερον. Καί-
τοι τί κωλύει καὶ νῦν εἶναι ἓνα εὐθὺς τί ἦν εἶναι, εἴπερ ^ο οὐσία
τὸ τί ἦν εἶναι; Ἀλλὰ μὴν ^ι οὐ μόνον ἐν, ἀλλὰ καὶ ὁ λόγος
ὁ αὐτὸς αὐτῶν, ὡς δῆλον ^α καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων· ^ι οὐ γὰρ
κατὰ συμβεβηκὸς ἐν τὸ ἐν εἶναι ^ν καὶ ἐν. Ὑψατι εἰ ἄλλο ^ι
^κ ἔσται, εἰς ἄπειρον εἰσιν· τὸ μὲν γὰρ ^γ ἔσται τί ἦν εἶναι
^κ τοῦ ἐνός, τὸ δὲ τὸ ἐν, ὥστε καὶ ἐπ' ἐκείνων ^α ὁ αὐτὸς ἔσται
λόγος. Ὑψατι μὲν οὖν ἐπὶ ^β τῶν πρώτων καὶ καθ' αὐτὰ λε-
γομένων τὸ ἐκάστῳ εἶναι καὶ ἕκαστον τὸ αὐτὸ ^ε καὶ ἐν ἔστι,
δῆλον. Οἱ δὲ σοφιστικοὶ ἐλεγχοὶ πρὸς τὴν θέσιν ταύτην ^ι

^ω ἢ om. Ab. ^κ οἷας—γὰρ] lacunam S.Bb.Cb. ^γ φασιν Fb.
^α οὐσία om. Hb. ^α ἀνάγκη εἶναι Ab, εἶναι ἀναγκαῖον S. ^β ἔσσονται]
δέονται Bb. ^ε γε] δὲ S. ^δ τούτων S.Bb.Cb. ^ε καὶ add. Ab.Fb.
^ι τι om. Ab. ^ε ἢ] καὶ Ab. ^β συμβαίνει Ab. ^ι λευκῷ E.T, om. Ab.
^κ καὶ τῷ] καὶ τὸ Ab. ^ι τιθεῖτο Ab. ^μ ἔσται—τῷ τί ἦν εἶναι om. T.
^α οἶον add. Ab. ^ο τῷ] τὸ E. ^ρ ἵππῳ τί] τὸ γὰρ τί E.S.Bb.Cb.
^ο οὐσίας T. ^ι οὐ] καὶ οὐ S.Bb.Cb. ^α καὶ om. T. ^ι οὕτε Hb. ^ν καὶ
om. Ab. ^ω ἐτι εἰ] εἴτι εἰ T. ^κ ἔσται om. T. ^γ ἔσται τὸ τί T. ^κ τοῦ
ἐνός Ab. τοῦ ἐνός εἶναι Fb, τὸ ἐν εἶναι T: ceteri τὸ ἐν εἶναι. ^α ἔσται ὁ
αὐτὸς Ab. ^β post τῶν lacunam litterarum trium Bb.Cb. ^ε καὶ ante
ἐν om. Ab, καὶ ἐν om. Hb.

φανερὸν ὅτι τῇ αὐτῇ λύονται λύσει, καὶ ^dεἰ ταὐτὸ Σωκράτης καὶ ^eΣωκράτει εἶναι· οὐθὲν γὰρ διαφέρει οὔτε ἐξ ὧν ^fἐρωτήθειεν ἂν τις, αὐτε ἐξ ὧν λύων ἐπιτύχοι. Πῶς μὲν οὖν τὸ τί ἦν εἶναι ταυτὸν καὶ πῶς οὐ ταυτὸν ἐκάστω, εἴρηται.

- 7 Τῶν ^gδὲ γιγνομένων τὰ μὲν φύσει ^hγίγνεται, τὰ δὲ τέχνῃ, τὰ δὲ ἀπὸ ταυτομάτου. Πάντα δὲ τὰ γιγνόμενα ὑπὸ τέτινος γίγνεται καὶ ἐκ τίνος καὶ τί. Τὰ δὲ τί λέγω καθ' ἐκάστην κατηγορίαν· ἡ γὰρ τόδε ἢ ποσὸν ἢ ποιὸν ⁱἢ ποῦ. Αἱ δὲ γενέσεις αἱ μὲν φυσικαὶ αὐταὶ εἰσιν ὧν ἡ γένεσις ἐκ ^jφύσεως ἐστίν. Τὸ δ' ἐξ οὗ γίγνεται, ἢν λέγομεν ὕλην· τὸ δ' ὑφ' οὗ, τῶν φύσει ^kτι ^lὄντων· τὸ δὲ ^mτί, ἄνθρωπος ἢ φυτὸν ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, ἀ δὲ μάλιστα λέγομεν οὐσίας εἶναι. Ἀπαντα δὲ τὰ γιγνόμενα ἢ φύσει ἢ τέχνῃ ἔχει ὕλην· δυνατὸν γὰρ καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι ἕκαστον αὐτῶν, ⁿτούτω δ' ^oἐστίν· ἐν ἐκάστω ὕλῃ. Καθόλου δὲ καὶ ἐξ οὗ φύσις καὶ καθὸ φύσις· τὸ γὰρ ^pγιγνόμενον ἔχει φύσιν, οἷον φυτὸν ^qἢ ζῶν. Καὶ ^rὑφ' οὗ, ἢ κατὰ τὸ εἶδος λεγομένη φύσις ^sἢ ὁμοειδής· αὕτη δ' ἐν ἄλλῳ· ἄνθρωπος γὰρ ἄνθρωπον γεννᾷ. Οὕτω μὲν ^tοὖν γίγνεται τὰ γιγνόμενα διὰ τὴν φύσιν, αἱ δ' ἄλλαι γενέσεις λέγονται ποιήσεις. ^vΠᾶσαι δ' εἰσιν αἱ ποιήσεις ^wἢ ^xἀπὸ τέχνης ἢ ἀπὸ δυνάμεως ἢ ^yἀπὸ διανοίας. Τούτων δὲ τινες γίγνονται καὶ ἀπὸ ταυτομάτου καὶ ἀπὸ τύχης παραπλησίως ὥσπερ ἐν τοῖς ^zἀπὸ φύσεως γιγνομένοις· ἕνια γὰρ κακεῖ ^aταῦτά καὶ ἐκ σπέρματος γίγνεται καὶ ἄνευ σπέρματος. Περὶ μὲν οὖν τούτων ὕστερον ἐπισκεπτέον, ἀπὸ τέχνης ^bδὲ γίγνεται ὅσων τὸ εἶδος ἐν τῇ ψυχῇ. Εἶδος ^cδὲ λέγω τὸ ^dτί ἦν εἶναι ἐκάστου καὶ τὴν πρώτην οὐσίαν. Καὶ γὰρ τῶν

^d εἰ] εἰς Ab. ^e Σωκράτει] σωκράτην Ab. ^f ἐρωτηθείς Ab, ἐρωτηθείη Hb. ^g δὲ om. Ab. ^h γίνονται Hb. ⁱ ἢ ποῦ om. Hb. ^k τι om. Idem. ^l ὄντος T. ^m τί] τι ὁ E.T. ⁿ τούτω Bb.Cb. ^o ἐν Ab, ἢ ἐν T: ceteri ἢ. ^p ἠνωμένον T. ^q ἢ om. S. ^r ὑφ' Fb. ^s ἢ post φύσις om. Fb. ^t οὖν om. T. ^v πᾶσαι δ' εἰσιν αἱ ποιήσεις om. Cb. ^w ἢ om. Ab. ^x ἀπὸ ante διανοίας add. Ab.Fb. ^y ὑπὸ E.S.T. ^z ταῦτα S. ^a δὴ Fb. ^b δὲ post εἶδος om. Cb.

ἐναντίων τρόπον τινὰ τὸ αὐτὸ εἶδος· τῆς γὰρ στερήσεως οὐσία ἢ οὐσία ^c ἢ ἀντικειμένη, οἷον ὑγίεια νόσου· ἐκείνης γὰρ ἀπουσία ^d δηλοῦται ἢ νόσος, ἢ ^e ὑγίεια ὁ ἐν τῇ ψυχῇ λόγος ^e καὶ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ. Γίγνεται ^f δὴ τὸ ὑγιὲς νοήσαντος ^g οὕτως· ἐπειδὴ ^h τοδὶ ὑγίεια, ἀνάγκη, εἰ ὑγιὲς ⁱ ἔσται, τοδὶ ὑπάρξει, οἷον ^k ὁμαλότητα, ^l εἰ δὲ τοῦτο, θερμότητα. Καὶ ^m οὕτως αἰε νοεῖ, ἕως ἂν ἀγάγῃ ⁿ εἰς τοῦτο ὃ αὐτὸς δύναται ἔσχατον ποιεῖν. Εἴτα ἤδη ἢ ἀπὸ ⁿ τούτου κίνησις ποίησις καλεῖται, ἢ ἐπὶ τὸ ὑγιαίνειν. Ὡστε συμβαίνει τρόπον τινὰ ^o ἐξ ὑγείας τὴν ὑγίειαν γίνεσθαι ^p καὶ τὴν οἰκίαν ἐξ οἰκίας, τῆς ἄνευ ὕλης τὴν ἔχουσαν ὕλην· ^q ἢ γὰρ ἰατρικὴ ^r ἐστὶ καὶ ^s ἢ οἰκοδομικὴ τὸ εἶδος ^t τῆς ὑγείας καὶ τῆς οἰκίας. Λέγω ^δ οὐσίαν ἄνευ ὕλης τὸ τί ἦν εἶναι. Τῶν δὲ γενέσεων καὶ κινήσεων ἢ μὲν νόησις καλεῖται ἢ δὲ ποίησις, ἢ μὲν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ εἶδους νόησις, ἢ ^δ ἀπὸ τοῦ ^v τελευταίου τῆς νοήσεως ποίησις. Ὅμοίως δὲ ^w καὶ τῶν ἄλλων ^x τῶν μεταξὺ ἕκαστον γίγνεται. Λέγω ^δ οἷον εἰ ^y ὑγιανεῖ, ^z δεοὶ ἂν ὁμαλυνθῆναι. Τί οὖν ἐστὶ τὸ ὁμαλυνθῆναι; Τοδὶ. Τοῦτο ^δ ἔσται εἰ θερμανθήσεται. Τοῦτο δὲ ^a τί ἐστὶ; Τοδὶ. Ὑπάρχει ^b δὲ ^c τωδὶ δυνάμει· τοῦτο ^δ ἤδη ἐπ' αὐτῷ. Τὸ δὲ ^δ ποιοῦν καὶ ὅθεν ἄρχεται ἢ κίνησις ^d τοῦ ὑγιαίνειν, εἰ μὲν ἀπὸ τέχνης, τὸ εἶδος ἐστὶ τὸ ἐν τῇ ψυχῇ, εἰ δὲ ἀπὸ ταυτομάτου, ἀπὸ τούτου ^δ ποτε τοῦ ποιεῖν ^e ἄρχει τῷ ποιοῦντι ἀπὸ τέχνης, ^f ὥσπερ καὶ ἐν τῷ ἰατρεῦειν ἴσως ἀπὸ τοῦ ^g θερμαίνειν ἢ ἀρχῇ, τοῦτο δὲ ποιεῖ τῇ τρίψει· ἢ θερ-

^c ἢ] ἢ πῇ οὐσία E.T., om. S.A^b.B^b.C^b. ^d δηλοῦται om. A^b. ^e καὶ ἐν τῇ] καὶ ὁ ἐν τῇ T., καὶ ἢ A^b. ^f δὲ S.T.A^b. ^g οὕτως om. S. ^h τὸ δὲ ὑγίειαν S.T. ⁱ ἔσται om. A^b. ^k ὁμαλότητι T. ^l εἰ δὲ τοῦτο, θερμότητα om. T. ^m εἰς τὸ αὐτὸ δύνασθαι τὸ ἔσχατον A^b. ⁿ τούτου E.H^b: ceteri τούτων. ^o τὴν ὑγίειαν ἐκ τῆς ὑγείας F^b. ^p post καὶ lacunam B^b.C^b. ^q ἢ] εἰ T. ^r ἐστὶ post οἰκοδομικὴ T., om. F^b. ^s ἢ add. F^b.H^b. ^t τῆς ὑγείας καὶ τῆς οἰκοδομίας E., τῆς οἰκίας καὶ τῆς ὑγείας εἰσι F^b. ^v τελους F^b. ^w καὶ ἐπὶ τῶν E.T. ^x τῶν μεταξὺ ἕκαστον om. H^b. ^y ὑγιαίνει T. ^z δεοὶ ἂν A^b: ceteri δεῖ. ^a τί om. A^b. ^b δὲ—τούτου om. T. ^c τωδὶ] γρ. τοδὶ E. ^d τὸ A^b. ^e ἄρχεται H^b, ἀρχῇ S.T. ^f ὥς περ H^b. ^g θερμοῦ H^b.

μότης ^h τοίνυν ⁱ ἡ ἐν τῷ σώματι ἡ μέρος τῆς ὑγείας ^k ἡ
 ἔπεται τι αὐτῇ τοιοῦτον ὃ ἐστὶ μέρος τῆς ὑγείας, ^l ἡ διὰ
 πλειόνων· τοῦτο δ' ^m ἔσχατον τὸ ποιοῦν, ⁿ καὶ τὸ οὕτως
 μέρος ἐστὶ τῆς ὑγείας καὶ τῆς οἰκίας, οἷον οἱ λίθοι, καὶ τῶν
 9 ἄλλων. Ὡστε καθάπερ λέγεται, ἀδύνατον γενέσθαι εἰ μὴθὲν
 προϋπάρχοι. Ὅτι μὲν οὖν ^o τι μέρος ^p ἐξ ἀνάγκης ὑπάρξει,
^q φανερόν· ἡ γὰρ ὕλη μέρος· ἐνυπάρχει γὰρ καὶ γίνεταί
^r αὕτη. Ἀλλ' ἄρα καὶ τῶν ἐν τῷ λόγῳ. Ἀμφοτέρως δὲ
 λέγομεν τοὺς ^s χαλκοὺς κύκλους τί εἰσι, ^t καὶ τὴν ὕλην λέ-
 γοντες ὅτι χαλκός, καὶ τὸ εἶδος ὅτι σχῆμα τοιόνδε· καὶ
 10 τοῦτό ἐστὶ τὸ γένος εἰς ὃ πρῶτον τίθεται. Ὁ δὲ ^v χαλ-
 κοὺς κύκλος ἔχει ἐν τῷ λόγῳ ^w τὴν ὕλην. Ἐξ οὗ ^x δὲ ^y ὡς
 ὕλης γίνεται ἓνια, λέγεται, ὅταν ^z γένηται, οὐκ ἐκείνο ἀλλ'
^a ἐκείνινον, οἷον ^b ὁ ἀνδριάς οὐ λίθος ἀλλὰ λίθινος. Ὁ δ' ἀν-
 θρωπος ὁ ὑγιαίνων οὐ λέγεται ἐκείνο ἐξ οὗ· αἵτιον δ' ὅτι
 γίνεταί ^c ἐκ τῆς στερήσεως καὶ τοῦ ὑποκειμένου ὃ λέγομεν
 τὴν ὕλην, οἷον καὶ ὁ ἀνθρωπος καὶ ὁ κάμνων γίνεταί ὑγιής.
 11 Μᾶλλον μέντοι λέγεται ^d γίγνεσθαι ἐκ τῆς στερήσεως, οἷον
 ἐκ κάμνοντος ὑγιής ἢ ἐξ ἀνθρώπου. Διὸ κάμνων ^e μὲν ὑγιής
 οὐ λέγεται, ἀνθρωπος δὲ ^f καὶ ἀνθρωπος ὑγιής. Ὡν δ' ἡ
 στέρησις ἀδηλος καὶ ^g ἀνώνυμος, οἷον ^h ἐν χαλκῷ ⁱ σχήματος
^k ὁποιοῦν ἢ ἐν πλίνθοις καὶ ξύλοις οἰκίας, ἐκ τούτων δοκεῖ
 12 γίγνεσθαι ὡς ἐκεῖ ἐκ κάμνοντος. Διὸ ὥσπερ οὐδ' ἐκεῖ ἐξ οὗ
 τοῦτο ἐκείνο οὐ λέγεται, οὐδ' ^l ἐνταῦθα ὁ ἀνδριάς ξύλον,
 ἀλλὰ παράγεται ξύλινος, οὐ ξύλον, καὶ χαλκοὺς ἀλλ' οὐ
 χαλκός, καὶ λίθινος ἀλλ' οὐ λίθος, καὶ ἡ οἰκία πλινθίνη ἀλλ'

^h τοίνυν] οὖν A^b. ⁱ ἡ om. A^b. ^k ἡ ἔπεται—ὑγείας om. T.A^b.
^l ἡ διὰ—ὑγείας om. B^b.C^b. ^m ἔσχατόν ἐστι τὸ A^b.F^b. ⁿ καὶ τὸ οὕτως
 μέρος ἐστὶ] τὸ μέρος A^b.H^b. ^o τι] τὸ E.S.T. ^p ὑπάρξει ἐξ ἀνάγκης T.
^q φανερόν om. T. ^r αὕτη T. ^s χαλκοὺς A^b.F^b.H^b: ceteri πολλούς.
^t καὶ εἰ τὴν A^b. ^v χαλκός A^b. ^w τὴν] καὶ τὴν H^b. ^x δὲ F^b.H^b.
^y γίνεται ὡς ὕλης H^b. ^z γένηται] λέγηται F^b. ^a ἐκείνον S.C^b.H^b.
^b ὁ post οἷον om. E.S.T. ^c ἐκ om. F^b. ^d ἐκ τῆς στερήσεως γίγνε-
 σθαι T. ^e μὲν ὁ ὑγιής T. ^f καὶ] καὶ ὁ A^b. ^g συνώνυμος T. ^h γρ. ἐκ
 χαλκοῦ E. ⁱ σχῆμα τὸ T.H^b. ^k ὁποιοῦν T.H^b, ὅποι οὖν E.
^l ἐνταῦθεν S.

οὐ πλίνθοι, ^μ ἐπεὶ οὐδ' ὡς ἐκ ξύλου γίγνεται ἀνδρίας ἢ ἐκ πλίνθων οἰκία, εἰάν τις ^π σφόδρα ἐπιβλέπῃ, οὐκ ἂν ἀπλῶς ^ο εἴποι, διὰ τὸ δεῖν μεταβάλλοντος γίγνεσθαι ἐξ οὗ, ἀλλ' οὐχ ὑπομένοντος. Διὰ μὲν οὖν τοῦτο οὕτως λέγεται.

Ἐπεὶ δὲ ὑπὸ τινός τε γίγνεται τὸ γιγνόμενον (τοῦτο δὲ ⁸ λέγω ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς γενέσεώς ἐστι) καὶ ἐκ τινος (ἔστω ^ρ δὲ μὴ ἡ στέρησις τοῦτο ἀλλ' ἡ ὕλη· ἥδη γὰρ διώριστα ὄν τρόπον τοῦτο λέγομεν) καὶ ^q ὃ γίγνεται (τοῦτο ^{δ'} ἐστὶν ^τ ἡ σφαῖρα ἢ κύκλος ἢ ὃ τι ἔτυχε τῶν ἄλλων), ὥσπερ οὐδὲ τὸ ὑποκείμενον ποιεῖ τὸν χαλκόν, οὕτως οὐδὲ τὴν σφαῖραν, εἰ μὴ κατὰ συμβεβηκός, ὅτι ἡ χαλκὴ σφαῖρα σφαῖρά ἐστιν, ἐκείνην δὲ ποιεῖ. Τὸ γὰρ τόδε ^β τι ^ε ποιεῖν ἐκ τοῦ ^ν ὅλως ² ὑποκειμένου τόδε ^ω τι ποιεῖν ἐστίν. Λέγω ^{δ'} ὅτι τὸν χαλκὸν στρογγύλον ² ποιεῖν ἐστὶν οὐ τὸ στρογγύλον ἢ τὴν σφαῖραν ποιεῖν, ἀλλ' ἕτερόν τι, οἷον τὸ εἶδος τοῦτο ἐν ἄλλῳ. Εἰ γὰρ ποιεῖ, ἐκ τινος ἂν ^γ ποιήσῃ ἄλλου· τοῦτο γὰρ ὑπέκειτο. Οἷον ² ποιεῖν χαλκὴν σφαῖραν· τοῦτο δὲ οὕτως ὅτι ἐκ τουδί, ^α ὃ ἐστὶ χαλκός, ^β τοδί ποιεῖ, ^γ ὃ ἐστὶ σφαῖρα. Εἰ οὖν καὶ ³ τοῦτο ποιεῖ αὐτό, δῆλον ὅτι ὡσαύτως ποιήσει, καὶ βαδιούνται αἱ γενέσεις εἰς ἄπειρον. Φανερόν ἄρα ὅτι ^δ οὐδὲ τὸ εἶδος, ἢ ὅτιδῆποτε χρὴ καλεῖν τὴν ἐν τῷ αἰσθητῷ μορφήν, ^ε οὐ γίγνεται, οὐδ' ἔστιν αὐτοῦ γένεσις, οὐδὲ τὸ τί ἦν ^{εἶναι}· τοῦτο γὰρ ἐστὶν ὃ ἐν ἄλλῳ γίγνεται ^ς ἢ ὑπὸ τέχνης ἢ ὑπὸ φύσεως ἢ δυνάμεως. Τὸ δὲ χαλκὴν σφαῖραν εἶναι ποιεῖ. ⁴ Ποιεῖ γὰρ ἐκ χαλκοῦ ^h καὶ σφαίρας· εἰς τοδί γὰρ ⁱ τὸ εἶδος ποιεῖ, καὶ ἔστι τοῦτο σφαῖρα χαλκῇ. Τοῦ δὲ σφαίρα εἶναι ὅλως εἰ ^k ἔστι γένεσις, ἐκ τινός τι ἔσται. Δέήσει γὰρ διαιρετὸν ^l εἶναι ^m αἰεὶ τὸ γιγνόμενον, καὶ εἶναι τὸ μὲν τόδε ⁿ τὸ

^μ ἐπεὶ] ὡς εἰ T. ^π ἐπιβλέπῃ σφόδρα E.T. ^ο εἴπε Ab: ceteri εἴποι. ^ρ δὴ T. ^q δ] τί F^b. ^τ ἢ T. ^ς τι om. T. ^ε ποιεῖν om. Ab. ^ν ὅλως T. ^ω τι add. Ab.F^b. ² ποιεῖν ἐστίν] ποιήσαι Ab.H^b. ^γ ποιή ἄλλ' οὐ T, ποιήσῃ ἢ ἄλλου E. ^z ποιεῖ Ab. ^α ἐστὶν ὁ χαλκός T. ^β τόδε Ab. ^γ δ] ὅτι Ab. ^δ οὔτε E.T. ^ε οὐ om. Ab.F^b. ^{εἶναι} εἶναι τοῦτο T, εἶναι τούτῳ E. ^ς ἢ prius om. Ab. ^h καὶ σφαίρας] σφαῖραν Ab. ⁱ τὸ] τοδί τὸ E.T. ^k ἔσται Ab.F^b. ^l εἶναι om. T. ^m αἰεὶ om. Ab. ⁿ τὸ δὲ om. Ab.

5 δὲ τότε, λέγω δ' ὅτι ^ο τὸ μὲν ὕλην τὸ δ' εἶδος. Εἰ ^ρ δὴ ἐστὶ σφαῖρα τὸ ἐκ τοῦ μέσου σχῆμα ἴσον, τούτου τὸ μὲν ἐν ^θ ἔσται ^q ὃ ποιεῖ, τὸ δ' ἐν ἐκείνῳ, τὸ δ' ἅπαν τὸ γεγονός, οἶον ἢ χαλκῇ σφαίρα. Φανερόν δὴ ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι τὸ μὲν ὡς εἶδος ^τ ἢ οὐσία λεγόμενον οὐ γίγνεται, ἢ δὲ σύν-
6 δοδος ἢ κατὰ ταύτην λεγομένη γίγνεται, καὶ ὅτι ἐν ^α παντὶ τῷ ^δ γενομένῳ ὕλῃ ^ε ἐνεστί, καὶ ἔστι τὸ μὲν τότε τὸ δὲ τότε. Πό-
τερον οὖν ἔστι ^ν τις σφαῖρα παρὰ ^ω τάσδε ἢ οἰκία παρὰ τὰς πλίνθους, ἢ οὐδ' ἂν ποτε ἐγίγνετο, εἰ οὕτως ἦν, τότε τι;
^z Ἀλλὰ τὸ τοιόνδε σημαίνει, τότε δὲ καὶ ὠρισμένον οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ ποιεῖ καὶ γεννᾷ ἐκ τούδε τοιόνδε^ε καὶ ὅταν γεν-
7 νηθῇ, ἔστι ^υ τότε τοιόνδε. Τὸ δ' ἅπαν τότε Καλλίας ἢ Σωκράτης ἐστὶν ὥσπερ ἡ σφαῖρα ἢ χαλκῇ ^η ἢδὲ, ὃ δ' ἄνθρω-
πος καὶ τὸ ζῶον ὥσπερ σφαῖρα χαλκῇ ὅλως. Φανερόν ἄρα ὅτι ἡ τῶν εἰδῶν αἰτία, ὡς εἰώθασί τινες λέγειν τὰ εἶδη, εἰ
8 ἔστιν ἅττα παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα, πρὸς τε τὰς γενέσεις καὶ ^α τὰς οὐσίας οὐθὲν ^β χρήσιμα· οὐδ' ἂν εἴεν διὰ γε ταῦτα ^δ οὐσῖαι καθ' ^ε αὐτάς. Ἐπὶ μὲν δὴ τινων ^δ καὶ φανερόν ὅτι τὸ
γεννῶν τοιούτων μὲν οἶον τὸ γεννώμενον, οὐ μέντοι τὸ αὐτό
γε, οὐδ' ἐν τῷ ἀριθμῷ ^ε ἀλλὰ τῷ εἶδει, οἶον ἐν τοῖς φυσικοῖς·
ἄνθρωπος γὰρ ἄνθρωπον γεννᾷ, ^ε ἂν μὴ τι παρὰ φύσιν γέ-
νηται, οἶον ἵππος ἡμίονον. Καὶ ταῦτα δὲ ὁμοίως· ^δ γὰρ ἂν
κοινὸν εἴη ἐφ' ἵππου καὶ ὄνου, οὐκ ὠνόμασται τὸ ^ε ἐγγύτατα
9 γένος, εἴη δ' ἂν ἄμφω ἴσως οἶον ἡμίονος. Ὡστε φανερόν
ὅτι οὐθὲν δεῖ ὡς παράδειγμα εἶδος κατασκευάζειν (μάλιστα
γὰρ ἂν ἐν τούτοις ἐπεζητοῦντο· οὐσῖαι γὰρ ^η αἱ μάλιστα
αὗται) ἀλλὰ ἱκανὸν τὸ γεννῶν ποιῆσαι καὶ τοῦ εἶδους αἴτιον
εἶναι ἐν τῇ ὕλῃ. Τὸ δ' ἅπαν ἤδη τὸ τοιόνδε εἶδος ἐν ταῖςδε
ταῖς σαρκὶ καὶ ὀστοῖς Καλλίας καὶ Σωκράτης· καὶ ἕτερον

^ο τὸ μὲν] τὴν μὲν T. ^ρ δὲ T. ^q δ] οὐ Ab. ^τ ἢ] ἢ Ab, ἢ ὡς E.
^α ἅπαντι E.T. ^ε ἐνεστί] ἐστί Ab.Hb. ^ν τι T. ^ω τάδε E. ^z ἀλλ'
ὅτι τοιόνδε E.T. ^υ τότε] δηλον Hb. ^z ἢδὲ om. T. ^α τὰς post καὶ
add. Ab.Hb. ^β χρησίμη Ab. ^ε ἐαυτάς Ab. ^δ καὶ om. Ab.Hb.
^ε ἀλλ' ἐν τῷ E.T. ^ε ἐάν T. ^ε ἐγγύτατα T. ^η αἱ om. Ab.

μὲν διὰ τὴν ὕλην, ἑτέρα γάρ, ¹ ταῦτό δὲ ^k τῷ εἶδει ἄτομον γὰρ τὸ εἶδος.

¹ Απορήσειε δ' ἂν τις διὰ τί τὰ μὲν γίγνεται ¹ καὶ τέχνη ⁹ καὶ ἀπὸ ταυτομάτου, οἷον ὑγίεια, τὰ δ' οὐ, οἷον οἰκία. Αἴτιον δ' ὅτι τῶν μὲν ἡ ὕλη ἡ ἄρχουσα τῆς γενέσεως ἐν τῷ ποιεῖν καὶ γίγνεσθαι τι τῶν ^m ἀπὸ τέχνης, ἐν ᾗ ὑπάρχει τι μέρος τοῦ πράγματος, ἡ μὲν τοιαύτη ἐστὶν οἷα κινεῖσθαι ὑφ' αὐτῆς, ἡ δ' οὐ, καὶ ταύτης ἡ μὲν ⁿ ὥδι οἷα τε, ἡ δὲ ἀδύνατος· πολλὰ γὰρ ^o δύναται μὲν ὑφ' αὐτῶν κινεῖσθαι ἀλλ' οὐχ ⁿ ὥδι, οἷον ὀρχήσασθαι. Ὅσων οὖν τοιαύτη ἡ ὕλη, οἷον οἱ λίθοι, ἀδύνα- ² τον ⁿ ὥδι κινηθῆναι εἰ μὴ ὑπ' ἄλλου, ⁿ ὥδι ^p μέντοι ναί· καὶ τὸ πῦρ. Διὰ τοῦτο τὰ μὲν οὐκ ἔσται ἄνευ τοῦ ἔχοντος τὴν τέχνην, τὰ δ' ἔσται· ὑπὸ γὰρ τούτων κινήσεται τῶν οὐκ ἐχόντων ^q μὲν τὴν τέχνην, κινεῖσθαι δὲ δυναμένων αὐτῶν, ^r ἡ ὑπ' ἄλλων οὐκ ἐχόντων τὴν τέχνην, ἡ ἐκ μερους. Δῆλον ^s δ' ³ ἐκ τῶν εἰρημένων ^t καὶ ὅτι ^v τρόπον τινὰ πάντα γίγνεται ἐξ ^w ὁμωνύμου, ^x ὥσπερ τὰ φύσει, ἡ ἐκ μερους ὁμωνύμου, οἷον ἡ οἰκία ἐξ οἰκίας, ἡ ὑπὸ νοῦ (ἡ γὰρ τέχνη τὸ εἶδος), ἡ ἐκ ἰμερους ἡ ἔχοντός ^a τι μέρος, εἰ μὴ κατὰ συμβεβηκός ^b γίγνηται· τὸ γὰρ ^b αἴτιον τοῦ ποιεῖν πρῶτον καθ' αὐτὸ μέρος. Θερμότης γὰρ ἡ ἐν τῇ κινήσει θερμότητα ἐν τῷ σώματι ⁴ ἐποίησεν αὐτὴ δ' ἐστὶν ^c ἡ ὑγίεια ἡ μέρος, ἡ ἀκολουθεῖ αὐτῇ μέρος τι τῆς ὑγείας ἡ αὐτὴ ^d ἡ ὑγίεια· διὸ καὶ λέγεται ποιεῖν, ὅτι ἐκεῖνο ποιεῖ τὴν ὑγίειαν ^e ἀκολουθεῖ ^o καὶ συμβέβηκε ^f θερμότης. Ὡστε ὥσπερ ἐν τοῖς συλλογισμοῖς πάντων ἀρχὴ ἡ οὐσία (ἐκ γὰρ τοῦ τί ἐστὶν οἱ συλλογισμοί εἰσιν), ἐνταῦθα δὲ αἱ γενέσεις. Ὁμοίως ^g δὲ καὶ τὰ φύσει ⁵

¹ ταυτὰ Α^b. ^k τῷ εἶδει] ταυτὶ Τ. ¹ καὶ τέχνη om. Α^b. ^m ἀπὸ τῆς τέχνης Τ. ⁿ ὥδε Α^b. ^o δυνατὰ Ε. ^p μέντ' εἶναι Α^b. ^q μὲν om. Α^b. Η^b. ^r ἡ om. Α^b. ^s δ' om. Η^b. ^t καὶ om. F^b. ^v πάντα τρόπον τινὰ F^b, τρόπον τινὰ ἅπαντα Ε.Τ. ^w ὁμωνύμων Τ. ^x ὥσπερ—ὁμωνύμου om. Γ. ^y μερους ἡ] μερους συνωνύμου ἡ F^b, om. Α^b. ^z τι] τὸ Α^b. ^a γένηται Η^b. ^b αἴτιον om. Α^b. ^c ἡ ὑγίεια] ἦτοι ὑγίεια Ε.Τ. ^d ἡ add. Ε.Α^b. F^b. ^e καὶ ὡ συμβέβηκε Τ, om. Η^b. ^f ἡ θερμότης Ε. ^g δὴ Ε.

συνιστάμενα τούτοις ἔχει. Τὸ μὲν γὰρ σπέρμα ποιεῖ ὥσπερ ^h τὰ ἀπὸ τέχνης· ἔχει γὰρ ⁱ δυνάμει τὸ εἶδος, καὶ ἀφ' οὗ τὸ σπέρμα, ἐστὶ ^k πως ὁμώνυμον. Οὐ γὰρ πάντα οὕτω ^l δεῖ ζητεῖν ὡς ἐξ ἀνθρώπου ἀνθρωπος (καὶ γὰρ γυνή ἐξ ἀνδρός· ^m διὸ ἡμίονος οὐκ ἐξ ἡμιόνου), ⁿ ἀλλ' ἐὰν μὴ πῆρωμα ἦ. ^o Οσα δὲ ἀπὸ ταυτομάτου ὥσπερ ἐκεῖ γίγνεται, ὅσων ἡ ὕλη ^p δύναται καὶ ὑφ' αὐτῆς κινεῖσθαι ταύτην τὴν κίνησιν ἣν τὸ σπέρμα κινεῖ· ὅσων δὲ μὴ, ταῦτα ^r ἀδύνατα γίγνεσθαι ἄλλως πως ἢ ἐξ ^q αὐτῶν. Οὐ μόνον δὲ περὶ τῆς οὐσίας ὁ λόγος δηλοῖ τὸ μὴ γίγνεσθαι τὸ εἶδος, ἀλλὰ περὶ πάντων ὁμοίως τῶν πρώτων κοινὸς ὁ λόγος, οἷον ποσοῦ ποιοῦ καὶ τῶν ἄλλων κατηγοριῶν. Γίγνεται γὰρ ὥσπερ ἡ χαλκῇ σφαῖρα, ἀλλ' οὐ σφαῖρα οὐδὲ χαλκός, ^r καὶ ἐπὶ χαλκοῦ, ^s εἰ γίγνεται (^t αἰεὶ γὰρ δεῖ προϋπάρχειν τὴν ὕλην καὶ τὸ εἶδος), οὕτως καὶ ἐπὶ τοῦ τί ἐστὶ καὶ ἐπὶ τοῦ ποιοῦ καὶ ποσοῦ καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως κατηγοριῶν· οὐ γὰρ γίγνεται τὸ ποιὸν ἀλλὰ τὸ ποιὸν ξύλον, οὐδὲ τὸ ποσὸν ἀλλὰ τὸ ποσὸν ξύλον ἢ ζῶον. ⁸ Ἀλλ' ἴδιον τῆς οὐσίας ἐκ τούτων λαβεῖν ἔστιν ὅτι ^v ἀνάγκη προϋπάρχειν ^w ἑτέραν οὐσίαν ^x ἐντελεχεία οὖσαν ἢ ποιεῖ, οἷον ζῶον, ^y εἰ γίγνεται ζῶον· ποιὸν δ' ἢ ποσὸν οὐκ ἀνάγκη ἀλλ' ^z ἢ δυνάμει μόνον.

- ΙΟ Ἐπεὶ ^a δὲ ὁρισμὸς λόγος ἐστὶ, πᾶς δὲ λόγος ^b μέρη ἔχει, ὡς δ' ὁ λόγος πρὸς τὸ πρᾶγμα, καὶ τὸ μέρος ^c τοῦ λόγου πρὸς τὸ μέρος τοῦ πράγματος ὁμοίως ἔχει, ἀπορεῖται ἥδη πότερον ^d δεῖ τὸν τῶν μερῶν λόγον ἐνυπάρχειν ἐν τῷ ^e τοῦ ὅλου λόγῳ ^f ἢ οὐ. ^ε Ἐνίων μὲν γὰρ φαίνονται ^h ἐνόντα, ^z ⁱ ἐνίων δ' οὐ. Τοῦ μὲν γὰρ κύκλου ὁ λόγος οὐκ ἔχει τὸν

^h τὸ Ε. ⁱ δύνανται Αβ. ^k πως] πρώτον Αβ. ^l δὴ ζητῇ Τ. ^m ἀλλ' om. Αβ. ⁿ ὅσα δὲ om. Ηβ, δὲ om. Fb. ^o δύναται om. Αβ. ^p ἀδύνατον Τ. ^q αὐτοῦ Ηβ. ^r καὶ—γίγνεται om. Ηβ. ^s εἰ add. Ε.Αβ. ^t αἰεὶ Αβ. ^v ἀναγκαῖον Αβ. Fb. ^w ἑτέραν] αἰεὶ ἑτέραν Ε.Τ. ^x οὖσαν ἐντελεχεία Τ. ^y εἰ γίγνεται ζῶον om. Αβ. ^z ἢ om. Αβ. Fb. ^a δὲ ὁρισμὸς] δὲ ὁ ὁρισμὸς Fb, δὴ ὁ ὁρισμὸς Τ.Ηβ. ^b ἔχει μέρη Fb. ^c τοῦ —μέρος om. Αβ. ^d δεῖ om. Τ. ^e τοῦ ὅλου] ὅλω Ηβ. ^f ἢ οὐ om. Αβ. ^ε ἐπ' ἐνίων Τ.Αβ. ^h ἐνόντες Ε.Τ.Αβ. ⁱ ἐπ' ἐνίων Τ.

τῶν τμημάτων, ὁ δὲ τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τῶν στοιχείων
^κ Καίτοι διαιρεῖται ¹ καὶ ὁ κύκλος εἰς τὰ τμήματα ὥσπερ καὶ
 ἡ συλλαβὴ εἰς τὰ στοιχεῖα. Ἔτι δ' εἰ ^μ πρότερα ^ν τὰ
 μέρη τοῦ ὅλου, τῆς δ' ὀρθῆς ἢ ὀξείας μέρος καὶ ὁ δάκτυλος
^ο τοῦ ζῴου, πρότερον ἂν εἴη ἢ ὀξεία τῆς ὀρθῆς καὶ ὁ δάκτυ-
 λος τοῦ ἀνθρώπου. Δοκεῖ δ' ἐκεῖνα ^ρ εἶναι πρότερα· τῷ ³
 λόγῳ γὰρ λέγονται ἐξ ἐκείνων, ^ι καὶ τῷ εἶναι δὲ ἄνευ ἀλλή-
 λων πρότερα. ^ρ Ἡ πολλαχῶς λέγεται τὸ μέρος, ὧν εἰς μὲν
 τρόπος τὸ μετροῦν κατὰ τὸ ποσόν. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἀφεί-
 σθω· ἐξ ὧν δ' ἡ οὐσία ὡς μερῶν, τοῦτο σκεπτέον. Εἰ οὖν ἐστὶ ⁴
 τὸ μὲν ὕλη τὸ δ' εἶδος τὸ δ' ἐκ τούτων, καὶ οὐσία ἢ τε ὕλη καὶ
 τὸ εἶδος καὶ τὸ ἐκ τούτων, ἔστι μὲν ὡς καὶ ἡ ὕλη μέρος τινὸς
 λέγεται, ἔστι δ' ὡς οὐ, ἀλλ' ἐξ ὧν ^ς ὁ τοῦ εἶδους λόγος. Οἶον
 τῆς μὲν κοιλότητος οὐκ ἔστι ^τ μέρος ^ν ἢ σάρξ (αὕτη γὰρ ἡ
 ὕλη ^ω ἐφ' ἧς γίγνεται), τῆς δὲ σιμότητος ^ς μέρος· καὶ τοῦ μὲν
 συνόλου ἀνδριάντος μέρος ὁ χαλκός, τοῦ δ' ὡς ^γ εἶδους λεγο-
 μένου ἀνδριάντος οὐ. Λεκτέον γὰρ τὸ εἶδος καὶ ἡ εἶδος ἔχει ⁵
 ἕκαστον, τὸ δ' ὑλικὸν οὐδέποτε καθ' αὐτὸ λεκτέον. Διὸ ὁ
 μὲν τοῦ κύκλου λόγος οὐκ ἔχει τὸν τῶν τμημάτων, ὁ δὲ τῆς
^ς συλλαβῆς τὸν τῶν στοιχείων· τὰ μὲν γὰρ στοιχεῖα τοῦ
 λόγου μέρη τοῦ εἶδους καὶ οὐχ ὕλη, τὰ δὲ ^α τμήματα οὕτως
 μέρη ὡς ὕλη ἐφ' οἷς ἐπιγίγνεται· ἐγγυτέρω μέντοι τοῦ εἶδους
 ἢ ὁ χαλκός, ὅταν ἐν χαλκῷ ἡ στρογγυλότης ἐγγένηται.
 Ἔστι δ' ὡς οὐδὲ τὰ στοιχεῖα ^β πάντα τῆς συλλαβῆς ἐν τῷ ⁶
 λόγῳ ἐνέσται, οἶον ταδὶ τὰ κήρινα ἢ τὰ ἐν τῷ ἀέρι· ἤδη γὰρ
 καὶ ταῦτα μέρος τῆς συλλαβῆς ὡς ὕλη αἰσθητή. Καὶ γὰρ ^γ
 ἡ γραμμὴ ^ο οὐκ ^δ εἰ διαιρουμένη εἰς τὰ ἡμίση φθίρεται, ἢ ὁ
 ἄνθρωπος εἰς τὰ ^ε ὀστά καὶ νεῦρα καὶ σάρκας, διὰ τοῦτο καὶ
^ς εἰσὶν ἐκ τούτων οὕτως ὡς ὄντων τῆς οὐσίας μερῶν, ἀλλ' ὡς

^κ καίτοι] καίτοι καὶ Α^β, καὶ F^β. ¹ καὶ om. F^β. ^μ πρότερον T. A^β.
^ν τὸ μέρος Α^β. ^ο τοῦ—δάκτυλος om. Α^β. ^ρ εἶναι om. T. ^ι καὶ τῷ
 καὶ τὸ T. ^ρ ἢ om. F^β. ^ς ὁ om. T. ^τ ἢ σὰρξ μέρος Α^β. ^ν ἢ om. E.
^ω ἀφ' T. ^ς μέρος τι. καὶ E. T. ^γ εἶδος T. ^ς συλλαβῆς ἔχει τὸν Α^β.
^α τμήματα τούτων οὕτως Α^β. ^β ἅπαντα Α^β. ^ο οὐκ om. H^β. ^δ αἰ T.
^ε ὀστά] στοιχεῖα T. ^ς ἐστὶν S, ἐκείν' Α^β.

ἐξ ὕλης, καὶ τοῦ μὲν συνόλου μέρη, τοῦ εἶδους δὲ καὶ οὐδ' ὁ
 8 λόγος οὐκέτι· διόπερ ε οὐδ' ἐν τοῖς λόγοις. Τῶν μὲν ^h οὖν
 ἐέσται ὁ τῶν τοιούτων μερῶν λόγος, τῶν δ' οὐ δεῖ ἐνεῖναι,
 1 ^l ἂν μὴ ἦ τοῦ συνειλημμένου· διὰ ^k γὰρ τοῦτο ἔνια μὲν ἐκ τού-
 των ^l ὡς ἀρχῶν ἐστὶν εἰς ^a φθείρονται, ἔνια δ' οὐκ ἔστιν.
 9 ^m Ὅσα μὲν οὖν συνειλημμένα τὸ εἶδος καὶ ἡ ὕλη ἐστίν, οἶον
 τὸ σιμὸν ἢ ὁ χαλκοῦς κύκλος, ταῦτα μὲν φθίρεται εἰς ταῦτα
ⁿ καὶ μέρος αὐτῶν ἡ ὕλη· ὅσα δὲ μὴ συνειληπται ^o τῇ ὕλῃ ἀλλ'
^p ἄνευ ὕλης, ὧν οἱ λόγοι τοῦ εἶδους μόνον, ταῦτα δ' οὐ φθεί-
 10 ρεται, ἢ ὅλως ^q ἢ οὗτοι οὕτω γε. Ὡστ' ἐκείνων μὲν ἀρχαὶ
 καὶ μέρη ^r τὰ ὑφ' αὐτά, τοῦ δ' εἶδους οὔτε μέρη οὗτ' ἀρχαὶ
^s ταῦτα. Καὶ διὰ τοῦτο φθίρεται ὁ πῆλινος ἀνδριάς εἰς
 πηλὸν ^t καὶ ἡ σφαῖρα εἰς χαλκὸν καὶ ὁ Καλλίας εἰς σάρκα
 καὶ ὀστέα, ἔτι ^v δὲ ὁ κύκλος εἰς τὰ τμήματα· ἔστι γάρ ^w τι ὁ
 συνειληπται τῇ ὕλῃ· ὁμωνύμως γὰρ ^x λέγεται κύκλος ὃ τε
 ἀπλῶς λεγόμενος καὶ ^y ὁ καθ' ἕκαστα, διὰ τὸ μὴ εἶναι ἴδιον
 11 ὄνομα τοῖς καθ' ἕκαστον. Εἴρηται μὲν οὖν ^z καὶ νῦν τὰληθές,
 ὅμως ^a δ' ἔτι σαφέστερον εἰπωμεν ἐπαναλαβόντες. Ὅσα μὲν
 γὰρ τοῦ λόγου μέρη καὶ εἰς ^a διαιρεῖται ὁ λόγος, ταῦτα
 πρότερα, ἢ πάντα ἢ ἔνια. Ὁ δὲ τῆς ὀρθῆς λόγος οὐ διαι-
 ρεῖται εἰς ὀξείας λόγον, ἀλλὰ τῆς ὀξείας εἰς ὀρθήν· χρῆται
 γὰρ ὁ ὀρίζόμενος τὴν ὀξείαν τῇ ὀρθῇ· ἐλάττων γὰρ ὀρθῆς ἢ
 12 ὀξεία. Ὁμοίως δὲ καὶ ^b ὁ κύκλος καὶ ^b τὸ ἡμικύκλιον ἔχουσιν·
 τὸ γὰρ ἡμικύκλιον τῷ κύκλῳ ὀρίζεται καὶ ὁ δάκτυλος τῷ
 ὀλῳ· τὸ γὰρ τοιονδε μέρος ἀνθρώπου δάκτυλος. Ὡσθ' ὅσα
 μὲν μέρη ὡς ^c ὕλη καὶ εἰς ^a διαιρεῖται ^d ὡς ὕλην, ὕστερα· ὅσα
 δὲ ὡς τοῦ λόγου καὶ τῆς οὐσίας τῆς κατὰ τὸν λόγον, πρό-
 13 τερα, ἢ πάντα ἢ ἔνια. Ἐπεὶ δὲ ἡ τῶν ζῳῶν ψυχὴ (τοῦτο

ε οὐδ'] καὶ Ab. ^h οὖν] οὖν οὐκ E.S., om. Ab. ⁱ ἐὰν μὴ τοῦ Ab.

^k γὰρ τούτου T. ^l ὡς om. Ab. ^m ὅσα] ^δσα Ab. ⁿ καὶ τὸ μέρος T.

^o τῇ] ἡ S. ^p ἄνευ τῆς ὕλης οἶον λόγοι E.T. ^q ἢ οὐ τοιούτω γε Ab, ἢ
 οὔτε οὕτω γε E, ἢ ^{στι} οὕτως γε T. ^r τὰ ὑφ' αὐτά] ταῦτα Ab. ^s ταῦτα

om. Ab. ^t καί—χαλκὸν om. Hb. ^v δὲ ὁμοίως ὁ Ab. ^w τις δὲ E.T.

^x λέγεται ὁ κύκλος T. ^y οἱ E. ^z καὶ νῦν om. T. ^a δὲ τι S.T. ^b ὁ et

τὸ prius om. E.T.Hb. ^c ὕλη] εἰς ὕλην T. ^d ὡς] ὡς εἰς E.

γὰρ οὐσία τοῦ ἐμψύχου) ἢ κατὰ τὸν λόγον ^ε οὐσία καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ τί ἦν εἶναι τῷ ^ι τοιῷδε σώματι· ^ς ἕκαστον γοῦν τὸ μέρος εἰς ὁρίζεται ^η καλῶς, οὐκ ἄνευ τοῦ ἔργου ὁριεῖται, ὃ οὐχ ^ι ὑπάρξει ἄνευ αἰσθήσεως· ὥστε τὰ ^κ ταύτης μέρη πρότερα, ἢ πάντα ἢ ἔνια, τοῦ συνόλου ζῶου, καὶ καθ' ἕκαστον δὴ ὁμοίως. Τὸ δὲ σῶμα καὶ τὰ τούτου μόρια ὕστερα ταύτης ¹⁴ τῆς οὐσίας, καὶ διαιρεῖται εἰς ¹ ταῦτα ὡς εἰς ὕλην ^μ οὐχ ἡ οὐσία ἀλλὰ τὸ σύνολον. Τοῦ μὲν ^α οὖν συνόλου πρότερα ταῦτ' ἔστιν ὡς, ἔστι δ' ὡς οὐ. Οὐδὲ γὰρ εἶναι δύναται χωριζόμενα· ^ο οὐδὲ γὰρ ὁ ^ρ πάντως ἔχων δάκτυλος ζῶον, ἀλλ' ὁμῶνυμος ὁ τεθνεὺς. Ἐνια δ' ἅμα, ὅσα κύρια καὶ ἐν ^φ πρώτῳ ¹⁵ ὁ λόγος καὶ ἡ οὐσία, οἷον εἰ τοῦτο καρδία ἢ ἐγκέφαλος· διαφέρει γὰρ οὐθὲν ^ι πότερον τοιούτων. Ὁ δ' ἄνθρωπος καὶ ^ι ὁ ἵππος καὶ ^ς τὰ οὕτως ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα· καθόλου δ' οὐκ ἔστιν οὐσία, ἀλλὰ σύνολόν τι ἐκ τουδὶ τοῦ λόγου καὶ τησδὶ τῆς ὕλης ὡς καθόλου· καθ' ἕκαστον δ' ἐκ τῆς ἐσχάτης ὕλης ὁ Σωκράτης ἥδη ἐστίν, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Μέρους ¹⁶ μὲν οὖν ἐστὶ καὶ τοῦ εἶδους (εἶδος δὲ λέγω τὸ τί ἦν εἶναι) ^ι καὶ τοῦ συνόλου ^ν τοῦ ἐκ τοῦ εἶδους καὶ ^ω τῆς ὕλης αὐτῆς. Ἀλλὰ τοῦ λόγου μέρη τὰ τοῦ εἶδους μόνον ἐστίν, ὁ δὲ λόγος ^κ ἐστὶ τοῦ καθόλου· τὸ γὰρ κύκλω εἶναι καὶ κύκλος καὶ ψυχῇ εἶναι καὶ ψυχὴ ταυτό. Τοῦ δὲ συνόλου ^υ ἥδη, οἷον ¹⁷ κύκλου ^ς τουδί, τῶν καθ' ἕκαστά τινος ^α ἢ αἰσθητοῦ ἢ νοητοῦ (λέγω δὲ νοητοὺς μὲν οἷον τοὺς μαθηματικούς, αἰσθητοὺς δὲ οἷον τοὺς χαλκοὺς καὶ ^β τοὺς ξυλίνους), τούτων δὲ οὐκ ἔστιν ὁρισμός, ἀλλὰ μετὰ νοήσεως ἢ αἰσθήσεως γνωρίζονται. Ἀ- ¹⁸ πελθόντας δ' ἐκ τῆς ἐντελεχείας οὐ δῆλον πότερον ^ε ποτέ εἰσιν ἢ οὐκ εἰσίν, ἀλλ' αἰεὶ λέγονται καὶ γνωρίζονται τῷ κα-

^ε καὶ τὸ εἶδος οὐσία S. ^ι τοιούτω E.T. ^ς ἕκαστου E.T. ^η καλῶς] τὸ μέρος καλῶς Ab. ^ι ὑπάρχει S.T.Hb. ^κ ταύτης] τοιαῦτα T. ¹ αὐτὰ T. ^μ οὐχ ἡ οὐσία] οὐκ οὐσίαν Ab. ^α οὖν et mox ἔστιν ὡς om. T. ^ο οὐ E.S. ^ρ παντοίως Hb. ἄλλως πῶς Ab. ^ι πότερον τὸ τοιούτων Ab. ^ς ὁ om. Ab. ^ς τὰ] ταῦτα Ab. ^ι καὶ] ὥσπερ καὶ Fb. ^ν τοῦ ἐκ] τῷ ἐκ S. ^ω τῆς] ὡς Ab. ^κ ἐστὶ τοῦ] ἐστὶ τὸ Fb. ^υ ἥδη] ἢ E.S.T. ^ς τουδί καὶ τῶν E.S.T. ^α ἢ post τινος om. E.S. ^β τοὺς add. Ab. ^ε ποτέ om. Ab.

θόλου λόγῳ· ἡ δ' ὕλη ἄγνωστος καθ' αὐτήν. Ὑλη δ' ἡ μὲν αἰσθητὴ ^δ ἐστὶν ἡ δὲ ^ο νοητὴ, αἰσθητὴ μὲν οἷον χαλκὸς καὶ ξύλον καὶ ^ε ὅση κινητὴ ὕλη, ^ς νοητὴ δὲ ἡ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ¹⁹ ὑπάρχουσα ^h μὴ ^η αἰσθητά, ^κ οἷον τὰ μαθηματικά. Πῶς μὲν οὖν ἔχει περὶ ^l ὅλου καὶ μέρους, καὶ ^m περὶ τοῦ προτέρου καὶ ὑστέρου, εἴρηται. Πρὸς δὲ τὴν ἐρώτησιν ἀνάγκη ⁿ ἀπαντᾶν, ὅταν τις ^ο ἐρηται πότερον ἡ ὀρθὴ καὶ ὁ κύκλος καὶ τὸ ζῶον ^p πρότερον, ἢ εἰς ^δ ^q διαιροῦνται καὶ ἐξ ὧν εἰσὶ, ^r τὰ μέρη, ²⁰ ὅτι οὐχ ἀπλῶς. Εἰ μὲν γὰρ ἐστὶ καὶ ἡ ψυχὴ ζῶον ^ς ἐμψυχον ^t ἢ ἕκαστον ἢ ἐκάστω, ^v καὶ κύκλος τὸ κύκλῳ εἶναι, ^w καὶ ἡ ὀρθὴ τὸ ὀρθῇ εἶναι καὶ ἡ οὐσία ἡ τῆς ὀρθῆς, τί μὲν καὶ τινὸς φατέον ὑστερον, οἷον τῶν ἐν τῷ λόγῳ καὶ τινος ²¹ ὀρθῆς. Καὶ γὰρ ἡ μετὰ τῆς ὕλης ἡ χαλκῇ ὀρθῇ, καὶ ἡ ἐν ταῖς γραμμαῖς ταῖς καθ' ἕκαστα· ἡ δ' ἄνευ ὕλης τῶν μὲν ἐν τῷ λόγῳ ὑστέρα, τῶν δ' ἐν τῷ καθ' ἕκαστα μορίων προτέρα. Ἀπλῶς δ' οὐ φατέον. Εἰ δ' ἑτέρα καὶ μὴ ἐστὶν ἡ ψυχὴ ζῶον, καὶ οὕτω τὰ μὲν φατέον τὰ δ' ^z οὐ φατέον, ὥσπερ εἴρηται.

- II Ἀπορεῖται δ' εἰκότως καὶ ποῖα ^y τοῦ εἶδους μέρη καὶ ποῖα οὐ, ἀλλὰ τοῦ συνειλημμένου. Καίτοι τούτου μὴ ^z δήλου ὄντος οὐκ ἔστιν ὀρίσασθαι ἕκαστον· τοῦ γὰρ καθόλου καὶ τοῦ εἶδους ὁ ὀρισμός· ^a ποῖα οὖν ἐστὶ τῶν μερῶν ὡς ὕλη καὶ ποῖα οὐ, εἰ μὴ ^η φανερά, οὐδὲ ὁ λόγος ἔσται φανερός ὁ τοῦ ² πράγματος. Ὅσα μὲν οὖν φαίνεται ἐπιγιγνόμενα ἐφ' ἑτέρων τῷ εἶδει, οἷον κύκλος ἐν χαλκῷ καὶ λίθῳ καὶ ξύλῳ, ταῦτα μὲν δῆλα εἶναι δοκεῖ ὅτι οὐθὲν τῆς τοῦ κύκλου οὐσίας ὁ χαλ- ³ κὸς οὐδ' ὁ λίθος διὰ τὸ χωρίζεσθαι αὐτῶν. Ὅσα δὲ μὴ ὁράται χωριζόμενα, οὐθὲν μὲν κωλύει ὁμοίως ἔχειν τούτοις, ὥσπερ

^d ἐστὶν om. T. ^e διανοητὴ T. ^f ὅσα κινεῖται, omisso ὕλη, Ab. Fb. ^ς νοητῇ] ἡ Ab. ^h μὴ om. Hb. ⁱ αἰσθητοῖς Fb. ^k οἷον] ὅντα Ab. ^l ὅλου καὶ περὶ μέρους Ab, μέρους καὶ ὅλου Fb. ^m περὶ τοῦ om. Fb. ⁿ ἀπαντα T. ^ο ἐρωτᾶ T. ^p πρότερα E. ^q διαιρεῖται Ab. ^r τὰ μέρη om. Fb. ^s ἡ ἐμψυχον (ἐμψυχος E.) ἢ ἕκαστον E. Ab. Fb, ἢ ἕκαστον ἢ ἐμψυχον S. ^t ἢ] ἡ E. ^v καὶ ὁ κύκλος Fb. ^w καὶ ἡ ante ὀρθῇ om. Ab. ^z οὐ om. S. ^y τοῦ] ἔσται τοῦ Ab, ἐστὶ τοῦ Fb. ^a δηλοῦντος οὐκ T. ^a ποῖα οὖν] ἡ ποῖα οὖν Ab.

κᾶν ^bεἰ οἱ κύκλοι πάντες ἐωρῶντο χαλκοῖ (οὐθέν γὰρ ἂν ἦττον
 ᾗν ὁ χαλκὸς ^cοὐθέν τοῦ εἶδους), χαλεπὸν δὲ ἀφελεῖν ^dτοῦτο
 τῇ διανοίᾳ. Οἷον ^eτὸ τοῦ ἀνθρώπου εἶδος αἰεὶ ἐν σαρκὶ φαί-
 νεται καὶ ὅστοις καὶ τοῖς τοιοῦτοις μέρεσιν· ἄρ' οὖν καὶ ἐστὶ
^fταῦτα μέρη τοῦ εἶδους καὶ τοῦ λόγου, ἢ οὐ, ἀλλ' ὕλη; Ἀλλὰ
 διὰ τὸ μὴ καὶ ἐπ' ^gἄλλων ἐπιγίγνεσθαι ἀδυνατούμεν χωρίσαι.
 Ἐπεὶ δὲ τοῦτο δοκεῖ ^hμὲν ἐνδέχεσθαι, ἄδηλον δὲ ^hπότε, ἀπο-
 ροῦσί τινες ἤδη καὶ ἐπὶ τοῦ κύκλου ⁱκαὶ τοῦ τριγώνου, ὥς οὐ
 προσῆκον γραμμαῖς ὀρίζεσθαι καὶ τῷ συνεχεῖ, ἀλλὰ ^kπάντα
 ταῦτα ὁμοίως λέγεσθαι ὡσανεὶ σάρκες ἢ ὅστ' αὐτοῦ ἀνθρώπου
^lκαὶ χαλκὸς καὶ λίθος ^mτοῦ ἀνδριάντος· καὶ ἀνάγουσι ⁿπάντα
 εἰς τοὺς ἀριθμούς, καὶ γραμμῆς τὸν λόγον τὸν τῶν δύο εἶναι
 φασιν. Καὶ τῶν τὰς ιδέας λεγόντων οἱ μὲν αὐτογραμμὴν ^o
 τὴν δνάδα, οἱ δὲ τὸ εἶδος τῆς γραμμῆς· ἔνια μὲν γὰρ εἶναι
^pταῦτά τὸ εἶδος καὶ οὐ τὸ εἶδος, οἷον δνάδα καὶ ^pτὸ εἶδος δνά-
 δος. Ἐπὶ γραμμῆς ^qδὲ ^rοὐκ ἔστι. Συμβαίνει δὲ ἔν τε πολ-
 λῶν εἶδος εἶναι, ὣν τὸ εἶδος φαίνεται ἕτερον, ὅπερ καὶ τοῖς
 Πυθαγορείοις συνέβαιεν· καὶ ἐνδέχεται ἐν πάντων ^sποιεῖν
 αὐτὸ εἶδος, τὰ δ' ἄλλα μὴ εἶδη· καίτοι οὕτως ἐν πάντα ἔσται.
^tὍτι μὲν οὖν ἔχει ^tτινὰ ἀπορίαν ^vτὰ περὶ τοὺς ^wὀρισμούς, ^s
 καὶ διὰ τίν' αἰτίαν, εἴρηται. ^xΔιὸ καὶ ^yτὸ πάντ' ἀνάγειν
 οὕτω καὶ ἀφαιρεῖν τὴν ὕλην ^zπερίεργον· ἔνια γὰρ ἴσως τόδ'
 ἐν τῷ ^zἔστιν, ἢ ὡδὶ ταδὶ ἔχοντα. Καὶ ἡ παραβολὴ ἡ ἐπὶ ^z
 τοῦ ζῴου ἢ ἐὶ ὡθεὶ λέγειν Σωκράτης ὁ νεώτερος, οὐ καλῶς
 ἔχει· ἀπάγει γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς, καὶ ποιεῖ ὑπολαμβάνειν
 ὡς ἐνδεχόμενον εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἄνευ τῶν μερῶν, ὥσπερ
 ἄνευ τοῦ χαλκοῦ τὸν κύκλον. Τὸ δ' οὐχ ὁμοιον· αἰσθητὸν
 γάρ ^aτι τὸ ζῶον, καὶ ἄνευ κινήσεως οὐκ ἔστιν ὀρίσασθαι, διὸ

^b εἰ om. A^b. ^c οὐθέν ante τοῦ om. E.T. ^d τοῦτον A^b. ^e τὸ om. S.
^f μέρη ταῦτα E.T. ^g ἄλλω T.A^b. ^h μὲν et mox πότε om. T. ⁱ καὶ
 τοῦ] καὶ ἐπὶ τοῦ E.T. ^k πάντα καὶ ταῦτα A^b, ταῦτα πάντα T. ^l καὶ
 χαλκός—ἀνδριάντος om. H^b. ^m τοῦ ἀνδριάντος A^b. F^b: ceteri κύκλου.
ⁿ πάντας S. ^o τὸ αὐτὸ A^b. ^p τὸ post καὶ om. A^b. ^q δὴ S. ^r οὐκέτι
 H^b. ^s αὐτὸ ποιεῖν T. ^t ἀπορίαν τινὰ E.T. ^v τὰ om. T. ^w ἀρι-
 θμούς H^b. ^x διὸ καὶ om. T. ^y τὸ om. A^b. ^z περὶ ἔργον T. ^a τι]
 τι ἴσως E.T.

- 10^b οὐδ' ἄνευ τῶν μερῶν ἐχόντων πῶς. Οὐ γὰρ πάντως τοῦ ἀνθρώπου μέρος ^c ἡ χεὶρ, ἀλλ' ἡ δυναμένη τὸ ἔργον ἀποτελεῖν, ὥστε ἔμψυχος οὐσα· μὴ ἔμψυχος δὲ οὐ μέρος. Περὶ δὲ τὰ μαθηματικά, διὰ τί οὐκ εἰσὶ μέρη οἱ λόγοι τῶν λόγων; Οἶον
- 11^d τοῦ κύκλου τὰ ἡμικύκλια· οὐ γὰρ ἐστὶν αἰσθητὰ ταῦτα. ^a Ἡ οὐθὲν διαφέρει; ^e Ἔσται γὰρ ὕλη ἐνίων καὶ μὴ αἰσθητῶν καὶ παντὸς ^e γὰρ ὕλη τίς ἐστὶν ὃ μὴ ἐστὶ τί ἦν εἶναι ^e καὶ εἶδος αὐτὸ καθ' αὐτὸ ἀλλὰ τόδε τι. ^f Κύκλου μὲν οὖν οὐκ ἔσται τοῦ καθόλου, τῶν δὲ καθ' ἕκαστα ἔσται μέρη ταῦτα, ὥσπερ εἴρηται πρότερον· ἔστι γὰρ ἡ ὕλη ἡ μὲν αἰσθητὴ ἡ δὲ
- 12^g νοητή. Δῆλον δὲ ^h καὶ ὅτι ἡ μὲν ψυχὴ οὐσία ἡ πρώτη, τὸ δὲ σῶμα ὕλη, ὃ δ' ἄνθρωπος ἡ τὸ ζῶον τὸ ἐξ ἀμφοῖν ὡς καθόλου· Σωκράτης δὲ καὶ Κορίσκος, ⁱ εἰ μὲν ^k καὶ ἡ ψυχὴ ^l διττόν· οἱ μὲν γὰρ ὡς ψυχὴν, ^m οἱ δ' ὡς τὸ σύνολον· εἰ δ' ἀπλῶς ἡ ψυχὴ ἦδε ⁿ καὶ σῶμα ^o τόδε, ὥσπερ ^p τὸ καθόλου τε καὶ τὸ
- 13 καθ' ἕκαστον. Πότερον δ' ^q ἔστι παρὰ τὴν ὕλην τῶν τοιοῦτων οὐσιῶν ^r τις ἄλλη, καὶ δεῖ ^s ζητεῖν οὐσίαν ^t αὐτῶν ἑτέραν τινὰ οἶον ἄριθμους ἢ τι τοιοῦτον, σκεπτέον ὕστερον. Τούτου γὰρ χάριν καὶ περὶ τῶν αἰσθητῶν οὐσιῶν πειρώμεθα διορίζειν, ^w ἐπεὶ τρόπον τινὰ τῆς φυσικῆς καὶ δευτέρας φιλοσοφίας ἔργον ἡ περὶ τὰς αἰσθητὰς οὐσίας θεωρία· οὐ γὰρ μόνον περὶ τῆς ὕλης δεῖ γνωρίζειν τὸν φυσικόν, ἀλλὰ καὶ τῆς κατὰ
- 14 τὸν λόγον, καὶ μᾶλλον. ^x Ἐπὶ δὲ τῶν ὁρισμῶν πῶς μέρη τὰ ἐν τῷ λόγῳ, καὶ διὰ τί εἰς λόγος ὁ ὁρισμός (δῆλον γὰρ ὅτι τὸ πρᾶγμα ἓν, τὸ δὲ πρᾶγμα τινὲς ἓν, μέρη γε ἔχον) σκεπτέον ὕστερον.
- 15 Τί μὲν οὖν ἐστὶ τὸ τί ἦν εἶναι καὶ πῶς αὐτὸ καθ' αὐτό, ^z καθόλου περὶ παντὸς εἴρηται, καὶ διὰ τί τῶν μὲν ^a ὁ λόγος

^b οὐδ' om. Ab. ^c ἡ ante χεὶρ om. Ab. ^d τοῦ add. Ab.Fb. ^e γὰρ ὕλη τίς ἐστὶν et καὶ—τι add. Ab. ^f κύκλου—καθόλου] τοῦ μὲν καθόλου κύκλου οὐκ ἔσται μέρη καθόλου Ab. ^g νοητή] οὐκ αἰσθητή T. ^h καὶ om. Ab.Fb. ⁱ εἰ om. T. ^k καὶ add. Ab.Fb. ^l διττόν] σωκράτης διττόν Ab. ^m οἱ δ'] ἡ δ' S.T. ⁿ καὶ om. Ab. ^o τόδε] τὰ δὲ Ab. ^p τὰ Ab. ^q ἔστι τι παρὰ E.T. ^r τις ante οὐσιῶν E.T, om. Fb. ^s ζητεῖν τὴν οὐσίαν Ab. ^t αὐτῶν om. Ab. ^v ἀριθμός S. ^w ἐπεὶ] ἡ ἐπεὶ Ab. ^x ἐπὶ] εἰ Ab. ^y μερισμῶν S. ^z καθόλου om. S. ^a ὁ om. Ab.

^b ὁ τοῦ τί ἦν εἶναι ἔχει τὰ μόρια τοῦ ὀρίζομένου, τῶν δ' οὐ, καὶ ὅτι ^c ἐν μὲν τῷ τῆς οὐσίας λόγῳ τὰ οὕτω μόρια ὡς ὕλη οὐκ ^d ἐνέσται. Οὐδὲ γὰρ ἔστιν ^e ἐκείνης μόρια τῆς οὐσίας ἀλλὰ τῆς ^f συνόλης· ταύτης ^g δέ γ' ἔστι πως λόγος καὶ οὐκ ἔστιν. Μετὰ μὲν γὰρ τῆς ὕλης οὐκ ἔστιν (ἀόριστον γάρ), ¹⁶ κατὰ τὴν πρώτην δ' οὐσίαν ἔστιν, οἷον ἀνθρώπου ὁ τῆς ψυχῆς λόγος. Ἡ ^h οὐσία γὰρ ἔστι τὸ εἶδος τὸ ἐνόν, ἐξ οὗ καὶ τῆς ὕλης ἡ ⁱ σύνδοδος λέγεται οὐσία, οἷον ἡ κοιλότης· ἐκ γὰρ ταύτης καὶ τῆς ῥίνος σιμὴ ῥίς καὶ ἡ σιμότης ἐστὶ· ^k δις γὰρ ἐν τούτοις ^l ὑπάρξει ἡ ῥίς. Ἐν δὲ τῇ συνόλῳ οὐσία, οἷον ῥίνη ¹⁷ σιμὴ ^m ἢ Καλλία, ⁿ ἐνέσται καὶ ἡ ὕλη. Καὶ ὅτι ^o τὸ τί ἦν εἶναι ἕκαστον ἐπὶ τινῶν μὲν ταυτόν, ὥσπερ ἐπὶ τῶν πρώτων οὐσιῶν; Οἷον ^q καμπυλότης καὶ καμπυλότητι εἶναι, ^r εἰ πρώτη ἔστιν. Λέγω δὲ ^s πρώτην ἢ μὴ λέγεται ^t τῷ ἄλλο ἐν ἄλλῃ ¹⁸ εἶναι καὶ ὑποκειμένη ὡς ὕλη. Ὅσα δ' ὡς ὕλη ἢ ^v ὡς συνειλημμένα τῇ ὕλῃ, οὐ ταυτό, οὐδὲ κατὰ συμβεβηκὸς ἐν, ^w οἷον ὁ Σωκράτης καὶ τὸ μουσικόν· ταῦτα γὰρ ^x ταῦτα ^y κατὰ συμ-

βεβηκός.
 Νῦν δὲ ^z λέγωμεν πρῶτον, ἐφ' ὅσον ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς ¹² περὶ ὀρισμοῦ ^a μὴ εἴρηται· ἡ γὰρ ἐν ἐκείνοις ἀπορία λεχθεῖσα πρὸ ἔργου τοῖς περὶ τῆς οὐσίας ^b ἐστὶ λόγοις. Λέγω δὲ ταύτην τὴν ἀπορίαν, διὰ τί ποτε ^c ἐν ^d ἐστὶν οὗ τὸν λόγον ὀρισμὸν εἶναι φαμέν, οἷον ^e τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῶον δέπουν· ^f ἔστω γὰρ οὗτος αὐτοῦ λόγος. Διὰ τί δὲ τοῦτο ἐν ἔστιν ¹ ἀλλ' οὐ πολλά, ζῶον καὶ δέπουν; Ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ ἀνθρώπου καὶ λευκὸν πολλὰ μὲν ἔστιν, ὅταν μὴ ὑπάρχῃ θατέρῳ θάτερον, ^g ἐν δέ, ὅταν ὑπάρχῃ καὶ πάθῃ τι τὸ ὑποκείμενον

^b ὁ om. F^b. ^c ἐν T. ^d ἐνεστιν S, omittis οὐδὲ—οὐκ ἔστιν. ^e ἐκεῖνα H^b. ^f συνόλου T, συνόδου F^b. ^g δέ γ' δ' T. ^h γὰρ οὐσία E.T. ⁱ σύνολος E.T. ^k δις] δι' Ἀ. ^l ὑπάρχει S. ^m ἢ om. T.A^b. ⁿ ἐνεστι F^b. ^o τὸ τί om. A^b. ^p εἶναι καὶ ἕκαστον E. ^q καμπυλότης καὶ om. A^b. ^r εἰ] ἢ S.T.A^b. ^s πρῶτον ἢ A^b. ^t τὸ A^b. ^v ὡς τὰ συνειλημμένα A^b. ^w οἷον σωκράτης καὶ μουσικός A^b. ^x ταῦτα S, πάντα T. ^y κατὰ] καὶ κατὰ E.S. ^z λέγομεν T.H^b, λέγω F^b. ^a μὴ] μοι T, om. F^b. ^b λόγοις ἐστὶ A^b. ^c ἐν om. A^b. ^d ἐστιν] ἐστὶ τὸ ὀριστὸν S.F^b. ^e τοῦ] ὁ τοῦ E.T. ^f ἔστω—δέπουν om. T.A^b. ^g ἐν] εἰ A^b.

ὁ ἄνθρωπος^h τότε γὰρ ἐν γίγνεται καὶ ἔστιν ὁ λευκὸς ἄν-
 3 θρωπος. Ἐνταῦθα δ' οὐ μετέχει θατέρου θάτερον· τὸ γὰρ
 γένος οὐ δοκεῖ μετέχειν τῶν διαφορῶν· ἅμα γὰρ ¹ ἂν τῶν
 ἐναντίων τὸ αὐτὸ μετεῖχεν· αἱ γὰρ διαφοραὶ ἐναντίαι, αἷς
 διαφέρει τὸ γένος. Εἰ δὲ καὶ μετέχει, ὁ αὐτὸς λόγος, εἴπερ
 εἰσὶν ^k αἱ διαφοραὶ πλείους, οἷον πεζόν, δίπουν, ἄπτερον.
 4 Διὰ τί γὰρ ταῦθ' ἐν ἄλλ' οὐ πολλά; ¹ Οὐ γὰρ ὅτι ἐνυπάρ-
 χει· οὕτω μὲν γὰρ ἐξ ἀπάντων ἔσται ἐν. Δεῖ δέ γε ἐν εἶναι
 ὅσα ^m ἐν τῷ ὀρισμῷ· ὁ γὰρ ὀρισμὸς λόγος τίς ἐστιν εἰς καὶ
ⁿ οὐσίας, ὅσθ' ἐνός τινος δεῖ αὐτὸν εἶναι λόγον· ^q καὶ γὰρ
 ἡ οὐσία ἐν τι καὶ τόδε τι σημαίνει, ὥς φαμέν. Δεῖ δ' ^r ἐπι-
 5 σκοπεῖν πρῶτον περὶ τῶν κατὰ τὰς διαιρέσεις ὀρισμῶν. Οὐ-
 θὲν γὰρ ἕτερόν ἐστιν ἐν τῷ ὀρισμῷ πλὴν τό ^s τε πρῶτον λε-
 γόμενον γένος ^t καὶ αἱ διαφοραί· τὰ δ' ἄλλα γένη ἐστὶ τό
 τε πρῶτον καὶ μετὰ ^v τούτου αἱ συλλαμβανόμεναι διαφοραί,
 οἷον τὸ πρῶτον ζῶον, τὸ δ' ἐχόμενον ζῶον δίπουν, καὶ πάλιν
 ζῶον δίπουν ἄπτερον· ὁμοίως δὲ ^w καὶ διὰ πλείονων λέγῃται.
 6 Ὅλως δ' οὐθὲν διαφέρει διὰ πολλῶν ἢ ^x δι' ὀλίγων λέγεσθαι,
 ὥστ' οὐδὲ δι' ὀλίγων ἢ διὰ δυοῖν· τοῖν δυοῖν δὲ τὸ μὲν δια-
 φορὰ τὸ δὲ γένος, οἷον ^y τοῦ ζῶον δίπουν τὸ μὲν ζῶον γένος,
 7 διαφορὰ δὲ θάτερον. Εἰ οὖν τὸ γένος ἀπλῶς μὴ ἐστὶ παρὰ
 τὰ ὡς γένους εἶδη, ἢ εἰ ἔστι μὲν ὡς ὕλη δ' ἐστίν (ἢ μὲν γὰρ
 φωνὴ γένος καὶ ὕλη, αἱ δὲ διαφοραὶ τὰ εἶδη καὶ τὰ στοιχεῖα
^z ἐκ ταύτης ποιοῦσιν), φανερόν ὅτι ^a ὁ ὀρισμὸς ἐστιν ὁ ἐκ
 8 τῶν διαφορῶν λόγος. Ἀλλὰ μὴν καὶ δεῖ γε διαιρεῖσθαι τὴν
 τῆς διαφορᾶς διαφοράν, οἷον ^b ζῶου διαφορὰ τὸ ὑπόπουν·
 πάλιν τοῦ ζῶου τοῦ ὑπόποδος τὴν διαφορὰν δεῖ ^c εἶδέναι ἢ
 ὑπόπουν. Ὡστ' οὐ λεκτέον τοῦ ὑπόποδος τὸ μὲν πτερωτὸν

^h τοῦτο S. ⁱ ἂν om. Ab. ^k αἱ om. E. ^l οὐ γὰρ ὅτι ἐνυπάρχει
 om. S. ^m ἐν E.T. ⁿ οὐσία E.T. ^o ὅσπερ S. ^p λόγον εἶναι S.T.
^q καὶ] ei Ab. ^r σκοπεῖν Fb. ^s τε om. Ab. ^t καὶ διαφοραὶ Ab, καὶ ἡ
 διαφορὰ Fb. et γρ. E. ^v τοῦτο S. ^w καὶ ἐὰν Ab. ^x δι' priorem
 om. Ab. ^y τοῦ] τὸ E.T. ^z ἐκ] δ' ἐκ E. ^a ὁ post ὅτι om. T.
^b ζῶον T. ^c εἶναι Ab.

τὸ δὲ ἄπτερον, ἐάν^d περ ὀλέγη καλῶς, ἀλλὰ διὰ τὸ ἄδυνατεῖν ποιήσῃ τοῦτο· ἀλλ' ἢ τὸ μὲν σχιζόπουν τὸ δ' ἄσχιστον αὐται γὰρ διαφοραὶ ποδός· ἢ γὰρ σχιζοποδία ποδότης τις. Καὶ οὕτως αἰεὶ βούλεται βαδίζειν ἕως ἂν ἔλθῃ εἰς τὰ ἀδιά-9 φορα. Τότε δ' ἔσονται τοσαῦτα εἶδη ποδὸς ὅσαι περ αἱ διαφοραί, καὶ τὰ ὑπόποδα ζῶα ἴσα ταῖς διαφοραῖς. Εἰ δὴ ταῦτα οὕτως ἔχει, φανερόν ὅτι ἡ τελευταία διαφορὰ ἡ οὐσία τοῦ πράγματος ἔσται καὶ ἡ ὁρίσμός, εἴπερ μὴ δεῖ πολλακίς¹ ταῦτά λέγειν ἐν τοῖς ὅροις· περιέρχον γάρ. Συμβαίνει δέ¹⁰ γε τοῦτο· ὅταν γὰρ εἴπῃ ζῶον ὑπόπουν δίκουν, οὐθὲν ἄλλο εἴρηκεν^k ἢ ζῶον¹ πόδας^m ἔχον, δύο πόδας ἔχον· καὶ τοῦτο διαιρῇ τῇ οἰκείᾳ διαιρέσει, πλεονάκεις ἐρεῖ καὶ ἰσάκεις ταῖς διαφοραῖς. Ἐὰν μὲν δὴ διαφορᾶς διαφορὰⁿ γίγνηται, μία¹¹ ἔσται ἡ τελευταία τὸ εἶδος καὶ ἡ οὐσία· ἐὰν δὲ κατὰ συμβεβηκός, οἷον εἰ ὁ διαιροῖ τοῦ ὑπόποδος τὸ μὲν λευκὸν τὸ δὲ μέλαν, ῥ^p τοσαῦται ὅσαι ἂν αἱ τομαὶ ᾖσιν. Ὡστε φανερόν ὅτι ὁ ὁρίσμός λόγος ἐστὶν ὁ ἐκ τῶν διαφορῶν, καὶ τούτων τῆς τελευταίας κατὰ γε τὸ ὀρθόν. Δῆλον^q δ' ἂν εἴη, εἴ τις¹² μετατάξῃ τοὺς τοιούτους ὁρισμούς, οἷον τὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἰ^r λέγων ζῶον δίκουν ὑπόπουν· περιέρχον γὰρ τὸ ὑπόπουν εἰρημένου τοῦ δίκου. Τάξις δ' οὐκ ἔστιν ἐν τῇ οὐσίᾳ· πῶς γὰρ δεῖ νοῆσαι τὸ μὲν ὕστερον τὸ δὲ πρότερον; Περὶ μὲν οὖν τῶν κατὰ τὰς διαιρέσεις ὁρισμῶν τοσαῦτα εἰρήσθω^s τὴν πρώτῃν, ποιοὶ τινές εἰσιν.

Ἐπεὶ^t δὲ περὶ τῆς οὐσίας^v ἡ σκέψις ἐστί, πάλιν ἐπανέλ-¹³ θωμεν. Λέγεται δ' ὥσπερ τὸ ὑποκείμενον οὐσία εἶναι καὶ τὸ τί ἦν εἶναι, καὶ τὸ ἐκ τούτων καὶ τὸ καθόλου. Περὶ μὲν οὖν τοῖν δυοῖν εἴρηται· καὶ γὰρ περὶ τοῦ τί ἦν εἶναι καὶ τοῦ ὑποκειμένου, ὅτι διχῶς ὑπόκειται, ῥ^w ἢ τόδε τι ὄν, ὥσπερ τὸ ζῶον

^d περ om. S. ^e λέγεται S.T. ^f δυνατεῖν A^b, ἀδύνατον S. ^g ἢ A^b, εἰ ceteri. ^h ὁ om. T. ⁱ τὸ αὐτὸ F^b, om. T. ^k ἢ] εἰ μὴ A^b. ^l πόδας post ζῶον om. E.T. ^m ἔχον alterum ante δύο S, om. T. ⁿ γίγνεται S, γέννηται T.F^b. ^o διαιρεῖ S.A^b. ^p τοσαῦτα A^b. ^q δ' om. T. ^r λόγον S. ^s τὴν πρώτῃν om. F^b. ^t δὴ F^b. ^v ἐστὶν ἡ σκέψις T. ^w ἢ om. A^b.

2 τοῖς πάθεσιν, ἥ ὡς ^z ἡ ὕλη τῇ ἐντελεχείᾳ. Δοκεῖ δὲ καὶ τὸ
 καθόλου αἰτίον τισιν εἶναι μάλιστα, καὶ εἶναι Ἰαρχὴ τὸ κα-
 θόλου· διὸ ἐπέλθωμεν καὶ περὶ τούτου. Ἔοικε γὰρ ἀδύ-
 νατον ^z εἶναι οὐσίαν εἶναι ὅτιοῦν τῶν καθόλου λεγομένων.
 Πρώτη μὲν ^a γὰρ ^b οὐσία ἴδιος ἐκάστω ^c ἢ οὐχ ὑπάρχει ἄλλω,
 τὸ δὲ καθόλου κοινόν· τούτο γὰρ λέγεται καθόλου ὃ πλεί-
 3 οσιν ὑπάρχειν πέφυκεν. Τίνος οὖν οὐσία τούτ' ἔσται; Ἡ
 γὰρ ^d ἀπάντων ἢ οὐθενός. ^d Ἀπάντων δ' οὐχ οἶόν τε· ἐνός
^e δ' εἰ ἔσται, καὶ τάλλα τούτ' ἔσται· ὦν γὰρ μία ἡ οὐσία,
 καὶ τὸ τί ἦν εἶναι ἐν καὶ αὐτὰ ἐν. Ἐτι οὐσία λέγεται τὸ
 μὴ καθ' ὑποκειμένου, τὸ δὲ καθόλου καθ' ὑποκειμένου τινὸς
 λέγεται αἰεῖ. Ἄλλ' ἄρα οὕτω μὲν οὐκ ἐνδέχεται ὡς τὸ τί ἦν
 εἶναι, ἐν βούτῳ δὲ ^h ἐνυπάρχειν, οἶον ⁱ τὸ ζῶον ἐν τῷ ἀν-
 4 θρώπῳ καὶ ἵππῳ. Οὐκοῦν δηλὸν ὅτι ^k ἔστι τις αὐτοῦ λόγος.
 Διαφέρει δ' οὐθὲν οὐδ' εἰ μὴ πάντων λόγος ἐστὶ τῶν ἐν τῇ
 οὐσίᾳ· οὐθὲν γὰρ ἦττον οὐσία τούτ' ἔσται τινός, ὡς ὁ ἀν-
 θρωπος τοῦ ἀνθρώπου ἐν ^φ ὑπάρχει. Ὡστε τὸ αὐτὸ συμ-
 βήσεται πάλιν· ἔσται γὰρ οὐσία ἐκείνου οὐσία, οἶον τὸ ζῶον
 5 ἐν ¹ ^φ ὡς ἴδιον ὑπάρχει. Ἐτι δὲ καὶ ἀδύνατον καὶ ἄτοπον
^m τὸ τόδε ⁿ καὶ οὐσίαν, εἰ ἔστιν ἐκ τινων, μὴ ἐξ οὐσιῶν εἶναι
 μὴδ' ἐκ τοῦ τόδε τι, ἀλλ' ^o ἐκ ποιοῦ· πρότερον γὰρ ἔσται μὴ
 Ροὐσία τε καὶ τὸ ποιὸν οὐσίας τε καὶ ^q τοῦ τόδε. Ὅπερ ἀδύ-
 νατον· οὔτε λόγῳ γὰρ οὔτε χρόνῳ οὔτε γενέσει οἶόν τε τὰ
 6 πάθη τῆς οὐσίας εἶναι πρότερα· ἔσται ^r γὰρ χωριστά. Ἐτι
 τῷ ^s Σωκράτει ^t οὐσίᾳ ἐνυπάρξει οὐσία, ὥστε δυοῖν ἔσται ^v οὐ-
 σία. ^w Ὅλως δὲ συμβαίνει, εἰ ἔστιν οὐσία ὁ ἀνθρωπος καὶ

^z ἡ om. S.T. Ἰαρχή S. ^z εἶναι prius om. Ab, alterum T. ^a γὰρ] γὰρ ἡ S.Ab. ^b οὐσία ἡ ἐκάστου ἴδιος ἐκάστου E. et omisso ἡ S, οὐσία ἡ ἐκάστου T. ^c ἢ οὐχ ὑπάρχει ἄλλο T. ^d utrobique πάντων E.S.T. ^e γρ. δὴ ἐστὶ E. ^f post ἔσται S. ἢ γὰρ παντὸς ἢ οὐθενός. ^g τούτῳ] αὐτῷ E.S.T, γρ. καὶ ἐν αὐτοῖς ἦτοι τοῖς ὑποκειμένοις E. inter versus. ^h ἐνυπάρχει S. ⁱ τὸ ζῶον om. T. ^k ἔσται S. ¹ ^φ] ^φ εἶδει T.Ab. ^m τὸ τόδε] τότε δὲ T. ⁿ καὶ τὴν οὐσίαν F^b. ^o ἐκ τοῦ ποιοῦ T. Ρ οὐσία τε] οὐσία δὲ T. τε om. Ab. ^q τοῦτο δὲ Ab. ^r γὰρ καὶ χωριστά Ab. ^s Σωκράτη T. ^t οὐσία om. E.Ab, post οὐσία ponit T. ^v οὐσίαι T. ^w ἄλλως H.Ab.

ὅσα οὕτω λέγεται, μηθὲν τῶν ἐν τῷ λόγῳ εἶναι μηθενὸς οὐσίαν, μηδὲ χωρὶς ὑπάρχειν αὐτῶν μηδ' ^α ἐν ἄλλῳ, λέγω δ' οἶον οὐκ εἶναι τι ζῶον παρὰ τὰ τινά, οὐδ' ἄλλο τῶν ἐν τοῖς Ἱλόγοις ^β οὐθέν. Ἐκ ^α τε δὴ τούτων θεωροῦσι φανερόν ὅτι οὐθέν ^γ τῶν καθόλου ὑπαρχόντων οὐσία ἐστί, καὶ ὅτι οὐθέν σημαίνει τῶν κοινῇ κατηγορουμένων ^δ τόδε τι, ἀλλὰ τοιόνδε. Εἰ δὲ μή, ἄλλα τε πολλὰ συμβαίνει καὶ ὁ τρίτος ἄνθρωπος. Ἐτι ^δ δὲ καὶ ὦδε δῆλον. Ἀδύνατον ^ε γὰρ οὐσίαν ἐξ οὐσιῶν εἶναι ἐνυπαρχουσῶν ^δ ὡς ἐντελεχείᾳ· ^ε τὰ γὰρ δύο οὕτως ἐντελεχείᾳ οὐδέποτε ἐν ἐντελεχείᾳ, ἀλλ' εἰς δυνάμει δύο ἦ, ἔσται ἓν, οἶον ^ε ἡ διπλασία ἐκ δύο ἡμίσεων δυνάμει ^ε γε· ἡ γὰρ ἐντελέχεια χωρίζει. Ὡστε ^ε εἰ ἡ οὐσία ἓν, οὐκ ἔσται ἐξ οὐσιῶν ἐνυπαρχουσῶν, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ^ε ὃν λέγει Δημόκριτος ὀρθῶς· ἀδύνατον γὰρ εἶναι φησιν ἐκ δύο ἓν ἢ ἐξ ἐνὸς δύο γενέσθαι· τὰ γὰρ μεγέθη τὰ ἅτομα τὰς οὐσίας ποιεῖ. Ὁμοίως ^ε τοῖνυν ^ε δῆλον ὅτι καὶ ^ε ἐπ' ἀριθμοῦ ἔξει, εἴπερ ἐστὶν ^ε ὁ ἀριθμὸς ^ε σύνθεσις μονάδων, ὥσπερ λέγεται ὑπὸ τινων· ἡ γὰρ οὐχ ^ε ἐν ^ε ὡς δύας, ἢ οὐκ ^ε ἔστι μονὰς ἐν αὐτῇ ἐντελεχείᾳ. Ἐχει ^ε δὲ τὸ συμβαῖνον ἀπορίαν. Εἰ γὰρ μήτε ἐκ τῶν καθόλου οἶόν τ' εἶναι μηδεμίαν οὐσίαν ^ε διὰ τὸ τοιόνδε ἀλλὰ μὴ τόδε τι σημαίνειν, μήτ' ἐξ οὐσιῶν ἐνδέχεται ἐντελεχείᾳ εἶναι μηδεμίαν οὐσίαν ^ε σύνθετον, ἀσύνθετον ἂν εἴη οὐσία πᾶσα, ὥστ' οὐδὲ λόγος ἂν εἴη οὐδεμιᾶς οὐσίας. Ἀλλὰ μὴν δοκεῖ ^ε γε ^ε πᾶσι καὶ ἐλέχθη πάλαι ἢ μόνον ^ε εἶναι οὐσίας ὅρον ἢ μάλιστα· νῦν δ' οὐδὲ ταύτης. Οὐδενὸς ἄρ' ἔσται ὀρισμός· ἡ τὸν τρόπον μὲν τινα ἔσται, τρόπον δὲ τινα οὐ. Δῆλον δ' ἔσται τὸ λεγόμενον ἐκ τῶν ὕστερον μᾶλλον.

Φανερόν δ' ἐξ αὐτῶν ^ε τούτων τὸ συμβαῖνον καὶ τοῖς τὰς ^ε ΙΔ

^α ἐν] ἐν ἐν T.A^b. ^γ λογικοῖς H^b. ^α οὐδὲν γὰρ. ἔκ A^b. ^α τε] δὲ T.
^β τόδε] τὸ τόδε F^b. ^ε γὰρ om. A^b, F^b, H^b. ^δ ὡς] οὕτως ὡς E.S.T.
^ε τὰ—οὕτως ἐντελεχείᾳ om. S. ^ε ἡ] εἰ A^b. ^ε γε] ἐν T. ^ε εἰ om. E.
^ε δ T. ^ε δῆλον ὅτι om. H^b. ^ε ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ H^b. ^ε δ om. A^b.
^ε σύνθεσις om. A^b. ^ε ἡ] ἡ T. ^ε ἔνεστι E.T. ^ε διὰ τοσόνδε T.
^ε σύνθετον om. E.S.T.H^b. ^ε πᾶσα A^b. ^ε οὐσίας εἶναι A^b. ^ε τοῦτο F^b.

ιδέας λέγουσιν ^ωουσίας τε καὶ χωριστὰς εἶναι, καὶ ^αἅμα ἵτο
εἶδος ἐκ τοῦ γένους ποιούσι καὶ τῶν διαφορῶν. Εἰ γὰρ ἐστι
τὰ εἶδη καὶ τὸ ζῶον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ καὶ ἱππῳ, ἥτοι ἐν καὶ
²ταῦτόν τῷ ἀριθμῷ ἐστὶν ἢ ἕτερον. Τῷ ²μὲν ^αγὰρ λόγῳ
δηλὸν ὅτι ἐν τὸν γὰρ αὐτὸν ^βδιέξεισι λόγον ὁ λέγων ἐν
ἐκατέρῳ. Εἰ οὖν ἐστὶ τις ἄνθρωπος ^ααὐτὸς καθ' αὐτὸν ^δτόδε
τι ^εκαὶ κεχωρισμένον, ἀνάγκη καὶ ἐξ ὧν, οἷον τὸ ζῶον καὶ τὸ
δίπουν, τόδε τι σημαίνειν καὶ εἶναι χωριστὰ καὶ οὐσίας· ὥστε
³καὶ τὸ ζῶον. Εἰ μὲν οὖν τὸ αὐτὸ καὶ ^εἐν τῷ ἱππῳ
^ςκαὶ τῷ ἀνθρώπῳ, ὥσπερ ^ησὺ σταντῷ, ^ιπῶς ^κτὸ ἐν ^λἐν τοῖς
οὐσι χωρὶς ἐν ἔσται, καὶ διὰ τί οὐ καὶ ^μχωρὶς αὐτοῦ ἔσται
τὸ ζῶον ^ντούτου; Ἐπεὶτα εἰ ^ομὲν μεθέξει τοῦ δίποδος καὶ
τοῦ πολύποδος, ἀδύνατόν τι συμβαίνει· τὰναντία γὰρ ^αμα
⁴ὑπάρξει αὐτῷ ἐνὶ καὶ ^ρτῷδέ τι νῦν. Εἰ δὲ μή, τίς ^qὁ τρό-
πος ὅταν εἴπῃ τις τὸ ζῶον εἶναι δίπουν ἢ ^απεζόν; Ἀλλ'
ἴσως σύγκειται καὶ ἀπτεται ἢ μέμικται. Ἀλλὰ πάντα ἄτοκα.
Ἀλλ' ἕτερον ἐν ἐκάστῳ. Οὐκοῦν ἄπειρα ὡς ἔπος εἰπεῖν ἔσται
ὧν ἡ οὐσία ζῶον· οὐ ^ιγὰρ κατὰ συμβεβηκὸς ἐκ ζῴου ^νὁ ἄν-
⁵θρωπος. Ἐτι πολλὰ ἔσται αὐτὸ ^ωτὸ ζῶον· οὐσία τε γὰρ
τὸ ἐν ἐκάστῳ ζῶον· οὐ γὰρ κατ' ἄλλο λέγεται. Εἰ δὲ μή,
ἐξ ἐκείνου ἔσται ὁ ἄνθρωπος καὶ γένος αὐτοῦ ἐκείνο. Καὶ ἐτι
^αιδέαι ἅπαντα ἐξ ὧν ὁ ἄνθρωπος. Οὐκοῦν οὐκ ἄλλου μὲν
⁶ιδέα ἔσται ἄλλου δ' οὐσία· ἀδύνατον γάρ. Αὐτὸ ἄρα ζῶον
^γἐν ^zἑκαστον ἔσται τῶν ἐν τοῖς ζῴοις. Ἐτι ἐκ τίνος ^ατούτο
καὶ πῶς ἐξ αὐτοῦ ^βζῶον; Ἡ πῶς οἷόν τε εἶναι ^ετὸ ζῶον ^δδ

^ω οὐσίας τε χωριστὰς Ab, χωριστάς τε οὐσίας Fb. ^α ἅμα om. S.
^γ τὸ] καὶ τὸ E.T. ² μὲν om. S. ^α γὰρ om. Ab. ^β ὁ λέγων διέξεισι
λόγον Ab. ^ε αὐτὸ καθ' αὐτὸ E.T. ^δ τόδε] καὶ τόδε Fb, τὸ τόδε S.
^ε καὶ post τι om. T.Fb, καὶ—τι om. S. ^ε ἐν τῷ add. Ab. ^ς καὶ τῷ
ἀνθρώπῳ add. Ab.Fb. ^η σὺ σταντῷ] αὐτὸς αὐτῷ Ab. ^ι πῶς om. Ab.
^κ τὸ ἐν add. Ab.Fb. ^λ ἐν χωρὶς οὐσιν E.T, ἐχωρὶς οὐσιν S. ^μ χωρὶς
αὐτοῦ] αὐτὸ Ab. ^ν τούτο] ἑαυτοῦ Ab. ^ο μὲν μὴ μεθέξει T. ^ρ τῷ
δέοντι T. τινὶ add. Ab.Fb. ^q ὁ om. Ab. ^ι τις] τί Ab. ^α post πεζόν
Fb, ἢ ζῶον ἄπουν. ^ι γὰρ] καὶ S. ^ν ὁ om. Ab. ^ω τὸ post αὐτὸ om. T.
^α γρ. ιδέα E. ^γ ἐν add. Ab. ^z ἔσται ἑκαστον E.S. ^α τούτου E.S.T.
^β ζῴου E.S.T. in E. γρ. αὐτοζῶου. ^ε τὸ ζῶον] γρ. οὐσία E. ^δ δ om. Ab.

οὐσία, τοῦτο αὐτὸ παρ' αὐτὸ τὸ ζῶον; "Ἐπὶ οὗτο ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν ταῦτά τε συμβαίνει καὶ τούτων ἀποπώτερα. Εἰ δὲ ἀδύνατον οὕτως ἔχειν, δῆλον ὅτι οὐκ ἔστιν ἰεῖδη αὐτῶν οὕτως ὥς τινὲς φασιν.

Ἐπεὶ δ' ἡ οὐσία ἑτέρα τό τε σύνολον καὶ ὁ λόγος (λέγω 15
 δ' ὅτι ἡ μὲν οὕτως ἐστὶν οὐσία σὺν τῇ ὕλῃ συνελημμένος ὁ
 λόγος, ἡ δ' ὁ λόγος ἡ ὅλως), ὅσαι μὲν οὖν οὕτω λέγονται,
 τούτων μὲν ἔστι φθορά· καὶ γὰρ γένεσις· τοῦ δὲ λόγου οὐκ
 ἔστιν οὕτως ὥστε φθείρεσθαι· ἰοὐδὲ γὰρ γένεσις (οὐ γὰρ
 γίγνεται τὸ οἰκία εἶναι ἀλλὰ τὸ τῇδε τῇ οἰκίᾳ), ἀλλ' ἀνευ
 γενέσεως καὶ φθορᾶς εἰσὶ καὶ οὐκ εἰσὶν· δέδεικται γὰρ ὅτι
 οὐθεὶς ταῦτα γεννᾷ οὐδὲ ποιεῖ. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ τῶν οὐσιῶν 1
 τῶν αἰσθητῶν τῶν καθ' ἕκαστα ἢ οὐτ' ὀρισμὸς οὐτ' ἀπόδειξις
 ἐστὶν, ὅτι ἔχουσιν ὕλην ἧς ἡ φύσις τοιαύτη ὥστ' ἐνδέχεσθαι
 καὶ εἶναι καὶ μὴ· διὸ φθαρτὰ πάντα τὰ καθ' ἕκαστα 2 αὐτῶν.
 Εἰ οὖν ἡ τ' ἀπόδειξις τῶν ἀναγκαίων καὶ ὁ ὀρισμὸς ἐπιστήμη-3
 μονικός, καὶ οὐκ ἐνδέχεται, ὥσπερ οὐδ' ἐπιστήμην· ὅτε μὲν
 ἐπιστήμην ὅτε δ' ἄγνοϊαν εἶναι, ἀλλὰ δόξα τὸ τοιοῦτόν ἐστιν,
 οὕτως οὐδ' 4 ἀπόδειξιν οὐδ' ὀρισμόν, ἀλλὰ δόξα ἐστὶ τοῦ ἐν-
 δεχομένου ἄλλως ἔχειν, δῆλον ὅτι οὐκ ἂν εἴη αὐτῶν οὔτε ὀρι-
 σμὸς οὔτε ἀπόδειξις. Ἀδηλὰ τε γὰρ τὰ φθειρόμενα τοῖς 4
 ἔχουσι τὴν ἐπιστήμην, ὅταν ἐκ τῆς αἰσθήσεως 5 ἀπέλθῃ· καὶ
 σωζομένων 6 τῶν λόγων ἐν τῇ ψυχῇ τῶν αὐτῶν οὐκ ἔσται
 οὔτε ὀρισμὸς ἔτι οὔτε ἀπόδειξις. Διὸ δὲ τῶν πρὸς ὄρον,
 ὅταν τις ὀρίζηται τι τῶν καθ' ἕκαστα, μὴ ἀγνοεῖν ὅτι 7 αἰ
 ἀναιρεῖν ἐστὶν· οὐ γὰρ ἐνδέχεται ὀρίσασθαι. Οὐδὲ 8 δὴ ἰδέαν 5
 οὐδεμίαν ἔστιν 9 ὀρίσασθαι· τῶν γὰρ καθ' ἕκαστον ἡ ἰδέα,
 ὡς φασί, καὶ χωριστή. Ἀναγκαῖον δ' 10 ἐξ ὀνομάτων εἶναι
 τὸν λόγον. Ὀνομα δ' οὐ ποιήσει ὁ ὀριζόμενος· ἄγνωστον

ο δ'] δὲ καὶ T. f ἰδέα E.T. g ἡ] εἰ Fb. h ὅλως om. Ab. i ἔστι
 καὶ φθορά Ab. k ὥστε om. S. l οὐδὲν E, οὐ Ab. m οὐτ' ὀρισμὸς T.
 n αὐτῶν om. Hb. o ὅτε μὲν ἐπιστήμην om. Ab. p ἀπόδειξις οὐδ' ὀρισμὸς
 Ab.Fb. q ἐπέλθῃ T. r τῶν ἐν τῇ ψυχῇ λόγων αὐτῶν T. s ἕκαστον
 E.Ab. t αἰ om. E. v δὲ T. w ὀρίσασθαι ἀναιρεῖν Fb. x ἐξ ὧν
 ὀνομάτων T.

ιδέας λέγουσιν ^ωουσίας τε καὶ χωριστὰς εἶναι, καὶ ^αἅμα ^γτὸ εἶδος ἐκ τοῦ γένους ποιούσι καὶ τῶν διαφορῶν. Εἰ γὰρ ἐστί τὰ εἶδη καὶ τὸ ζῶον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ καὶ ἵππῳ, ἥτοι ἐν καὶ ^αταυτόν τῷ ἀριθμῷ ἐστὶν ἢ ἕτερον. Τῷ ^αμὲν ^αγὰρ λόγῳ δῆλον ὅτι ἐν τὸν γὰρ αὐτὸν ^βδιέξεισι λόγον ὁ λέγων ἐν ἐκατέρῳ. Εἰ οὖν ἐστί τις ἄνθρωπος ^γαὐτὸς καθ' αὐτὸν ^δτόδε τι ^εκαὶ κεχωρισμένον, ἀνάγκη καὶ ἐξ ὧν, οἷον τὸ ζῶον καὶ τὸ δίπουν, τόδε τι σημαίνειν καὶ εἶναι χωριστὰ καὶ οὐσίας· ὥστε ^ζκαὶ τὸ ζῶον. Εἰ μὲν οὖν τὸ αὐτὸ καὶ ^ηἐν τῷ ἐν τῷ ἵππῳ ^θκαὶ τῷ ἀνθρώπῳ, ὥσπερ ^ισὺ σαντῶ, ^κπῶς ^κτὸ ἐν ^λἐν τοῖς οὐσι χωρὶς ἐν ἔσται, καὶ διὰ τί οὐ καὶ ^μχωρὶς αὐτοῦ ἔσται τὸ ζῶον ^ντούτο; Ἐπειτα εἰ ^ομὲν μεθέξει τοῦ δίποδος καὶ τοῦ πολypoδοs, ἀδύνατόν τι συμβαίνει· τὰναντία γὰρ ^πἅμα ^ρὑπάρξει αὐτῷ ἐνὶ καὶ ^στῷ δέ τινα ὄντι. Εἰ δὲ μή, τίς ^ςὁ τρόπος ὅταν εἴπῃ ^ττις τὸ ζῶον εἶναι δίπουν ἢ ^θπεζόν; Ἀλλ' ἴσως σύγκειται καὶ ἄπτεται ἢ μέμικται. Ἀλλὰ πάντα ἄτοπα. Ἀλλ' ἕτερον ἐν ἐκάστῳ. Οὐκοῦν ἄπειρα ὡς ἔπος εἰπεῖν ἔσται ὧν ἡ οὐσία ζῶον· οὐ γὰρ κατὰ συμβεβηκὸς ἐκ ζώου ^υὁ ἄνθρωπος. Ἐτι πολλὰ ἔσται αὐτὸ ^φτὸ ζῶον· οὐσία τε γὰρ τὸ ἐν ἐκάστῳ ζῶον· οὐ γὰρ κατ' ἄλλο λέγεται. Εἰ δὲ μή, ἐξ ἐκείνου ἔσται ὁ ἄνθρωπος καὶ γένος αὐτοῦ ἐκεῖνο. Καὶ ἔτι ^χιδέαι ἅπαντα ἐξ ὧν ὁ ἄνθρωπος. Οὐκοῦν οὐκ ἄλλον μὲν ^ψιδέα ἔσται ἄλλον ^ωοὐσία· ἀδύνατον γάρ. Αὐτὸ ἄρα ζῶον ^φἐν ^ζἐκαστον ἔσται τῶν ἐν τοῖς ζώοις. Ἐτι ἐκ τίνος ^ατούτο καὶ πῶς ἐξ αὐτοῦ ^βζῶον; Ἡ πῶς οἷόν τε εἶναι ^γτὸ ζῶον ^δδ

^ω οὐσίας τε χωριστὰς Αβ, χωριστάς τε οὐσίας Fb. ^α ἅμα om. S. ^γ τὸ] καὶ τὸ E.T. ^α μὲν om. S. ^α γὰρ om. Ab. ^β ὁ λέγων διέξεισι λόγον Ab. ^γ αὐτὸ καθ' αὐτὸ E.T. ^δ τόδε] καὶ τόδε Fb, τὸ τόδε S. ^ε καὶ post τι om. T.Fb, καὶ—τι om. S. ^η ἐν τῷ add. Ab. ^θ καὶ τῷ ἀνθρώπῳ add. Ab.Fb. ^ι σὺ σαντῶ] αὐτὸς αὐτῷ Ab. ^κ πῶς om. Ab. ^κ τὸ ἐν add. Ab.Fb. ^λ ἐν χωρὶς οὐσιν E.T, ἐγχορὶς οὐσιν S. ^μ χωρὶς αὐτοῦ] αὐτὸ Ab. ^ν τούτο] ἐαυτοῦ Ab. ^ο μὲν μὴ μεθέξει T. ^π τῷ δέοντι T. τινα add. Ab.Fb. ^ς ὁ om. Ab. ^τ τις] τί Ab. ^θ post πεζόν Fb. ἢ ζῶον ἄπουν. ^ι γὰρ] καὶ S. ^υ ὁ om. Ab. ^φ τὸ post αὐτὸ om. T. ^χ γρ. ιδέα E. ^ψ ἐν add. Ab. ^ζ ἔσται ἐκαστον E.S. ^α τούτου E.S.T. ^β ζῶου E.S.T. in E. γρ. αὐτοζῶου. ^γ τὸ ζῶον] γρ. οὐσία E. ^δ δ om. Ab.

οὐσία, τοῦτο αὐτὸ παρ' αὐτὸ τὸ ζῶον; "Επι °δ' ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν ταῦτά τε συμβαίνει καὶ τούτων ἀποπώτερα. Εἰ δὴ ἀδύνατον οὕτως ἔχειν, ὁδὸν ὅτι οὐκ ἔστιν ¹εἶδη αὐτῶν οὕτως ὥς τινές φασιν.

Ἐπεὶ δ' ἡ οὐσία ἐτέρα τό τε σύνολον καὶ ὁ λόγος (λέγω ¹5
δ' ὅτι ²ἡ μὲν οὕτως ἐστὶν οὐσία σὺν τῇ ὕλῃ συνελημμένος ὁ λόγος, ἡ δ' ὁ λόγος ³ὅλως), ὅσαι μὲν οὖν οὕτω λέγονται, τούτων μὲν ⁴ἔστι φθορά· καὶ γὰρ γένεσις· τοῦ δὲ λόγου οὐκ ἔστιν οὕτως ⁵ὥστε φθείρεσθαι· ⁶οὐδὲ γὰρ γένεσις (οὐ γὰρ γίγνεται τὸ οἰκία εἶναι ἀλλὰ τὸ τῇδε τῇ οἰκίᾳ), ἀλλ' ἄνευ γενέσεως καὶ φθορᾶς εἰσὶ καὶ οὐκ εἰσὶν· δέδεικται γὰρ ὅτι οὐθεὶς ταῦτα γεννᾷ οὐδὲ ποιεῖ. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ τῶν οὐσιῶν ⁷τῶν αἰσθητῶν τῶν καθ' ἕκαστα ⁸οὐθ' ὁρισμὸς οὐτ' ἀπόδειξις ἐστὶν, ὅτι ἔχουσιν ὕλην ἧς ἡ φύσις τοιαύτη ὥστ' ἐνδέχεσθαι καὶ εἶναι καὶ μὴ· διὸ φθαρτὰ πάντα τὰ καθ' ἕκαστα ⁹αὐτῶν. Εἰ οὖν ἡ τ' ἀπόδειξις τῶν ἀναγκαίων καὶ ὁ ὁρισμὸς ἐπιστη- ¹⁰3
μονικός, καὶ οὐκ ἐνδέχεται, ὥσπερ οὐδ' ἐπιστήμην °ὅτε μὲν ἐπιστήμην ὅτε δ' ἄγνοιαν εἶναι, ἀλλὰ δόξα τὸ τοιοῦτόν ἐστιν, οὕτως οὐδ' ¹¹ἀπόδειξιν οὐδ' ὁρισμόν, ἀλλὰ δόξα ἐστὶ τοῦ ἐνδεχομένου ἄλλως ἔχειν, ὁδὸν ὅτι οὐκ ἂν εἴη αὐτῶν οὔτε ὁρισμὸς οὔτε ἀπόδειξις. Ἀδηλά τε γὰρ τὰ φθειρόμενα τοῖς ¹²4
ἔχουσι τὴν ἐπιστήμην, ὅταν ἐκ τῆς αἰσθήσεως ¹³ἀπέλθῃ· καὶ σωζομένων ¹⁴τῶν λόγων ἐν τῇ ψυχῇ τῶν αὐτῶν οὐκ ἔσται οὔτε ὁρισμὸς ἔτι οὔτε ἀπόδειξις. Διὸ δεῖ τῶν πρὸς ὄρον, ὅταν τις ὀρίζηται τι τῶν καθ' ¹⁵ἕκαστα, μὴ ἀγνοεῖν ὅτι ¹⁶ἂν ἀναιρεῖν ἔστιν· οὐ γὰρ ἐνδέχεται ὀρίσασθαι. Οὐδὲ ¹⁷δὴ ιδέαν ¹⁸5
οὐδεμίαν ἔστιν ¹⁹ὀρίσασθαι· τῶν γὰρ καθ' ἕκαστον ἡ ιδέα, ὥς φασί, καὶ χωριστή. Ἀναγκαῖον δ' ²⁰ἔξ ὀνομάτων εἶναι τὸν λόγον. Ὀνομα δ' οὐ ποιήσει ὁ ὀριζόμενος· ἄγνωστον

° δ'] δὲ καὶ T. ¹ ιδέα E.T. ² ἡ] εἰ Fb. ³ ὅλως om. Ab. ⁴ ἔστι καὶ φθορά Ab. ⁵ ὥστε om. S. ⁶ οὐδὲν E, οὐ Ab. ⁷ οὐτ' ἀριθμὸς T. ⁸ αὐτῶν om. Hb. ⁹ ὅτε μὲν ἐπιστήμην om. Ab. ¹⁰ ἀπόδειξις οὐδ' ὁρισμὸς Ab.Fb. ¹¹ ἀπέλθῃ T. ¹² τῶν ἐν τῇ ψυχῇ λόγων αὐτῶν T. ¹³ ἕκαστον E.Ab. ¹⁴ ἀναιρεῖν om. E. ¹⁵ δεῖ T. ¹⁶ ὀρίσασθαι] ἀναιρεῖν Fb. ¹⁷ ἔξ ὧν ὀνομάτων T.

γὰρ ἔσται. Τὰ δὲ κείμενα κοινὰ πᾶσιν. Ἀνάγκη ἄρα ὑπάρχειν Ἰ καὶ ἄλλω ταῦτα· ^αοἶον εἴ τις ^βσέ ^γὀρίσαιτο, ζῶον ἐρεῖ ὁ ἰσχυρὸν ἢ λευκὸν ἢ ἕτερόν τι ^δ καὶ ἄλλω ^εὑπάρξει. Εἰ δέ τις φαίη μηθὲν κωλύειν χωρὶς μὲν πάντα πολλοῖς, ἅμα δὲ μόνῳ τούτῳ ὑπάρχειν, ^αλεκτέον πρῶτον μὲν ^ο ὅτι καὶ ἀμφοῖν, οἶον τὸ ζῶον δίπουν τῷ ζῳῳ καὶ τῷ δίποδι. Καὶ τοῦτο ἐπὶ μὲν τῶν αἰδίων ^ι καὶ ^β ἀνάγκη εἶναι, πρότερά γ' ὄντα καὶ μέρη ^γ τοῦ ^δ συνθέτου. Ἀλλὰ μὴν καὶ χωριστά, εἴπερ τὸ ἄνθρωπος χωριστόν· ἢ γὰρ οὐθὲν ἢ ἅμῳ. Εἰ μὲν οὖν μηθὲν, οὐκ ἔσται τὸ ^ι γένος παρὰ τὰ εἶδη· εἰ δ' ἔσται, καὶ ἡ διαφορά. Εἰθ' ὅτι πρότερα τῷ εἶναι· ταῦτα δὲ οὐκ ἀνταναιρείται. ⁸ ^κ Ἐπειτα ^λ δὲ εἰ ἐξ ἰδεῶν αἱ ιδέαι (ἀσυνθετώτερα γὰρ τὰ ἐξ ὧν), ἔτι ἐπὶ πολλῶν δεήσει κακεῖνα κατηγορεῖσθαι ἐξ ὧν ἡ ιδέα, οἶον τὸ ζῶον καὶ τὸ δίπουν. Εἰ δὲ μή, πῶς γνωρισθήσεται; Ἔσται γὰρ ιδέα τις ἣν ἀδύνατον ἐπὶ πλειόνων ^μ κατηγορησάι ἢ ενός. Οὐ δοκεῖ δέ, ἀλλὰ ^ν πᾶσα ιδέα εἶναι με⁹ θεκτή. Ὡς περ οὖν εἴρηται, λανθάνει ὅτι ^ο ἀδύνατον ὀρίσασθαι ἐν τοῖς αἰδίοις, μάλιστα δὲ ὅσα μοναχά, οἶον ἥλιος ^π ἢ ^ρ σελήνη. Οὐ μόνον ^σ γὰρ ^α διαμαρτάνουσι τῷ προστιθέναι ^ι τοιαῦτα ὧν ἀφαιρουμένων ἔτι ἔσται ἥλιος, ὥς περ τὸ ^ν περὶ ^ω γῆν ἰὸν ἢ νυκτικρυφές. ^ζ Ἄν γὰρ στή ^η φανῇ, οὐκέτι ^θ ἔσται ἥλιος· ἀλλ' ἄτοπον εἰ μή· ὁ γὰρ ἥλιος οὐσίαν τινὰ ¹⁰ σημαίνει. Ἐτι ὅσα ἐπ' ἄλλου ἐνδέχεται, οἶον εἰάν ἕτερος γένηται τοιοῦτος, δηλὸν ὅτι ἥλιος ἔσται. Κοινὸς ἄρα ὁ λόγος. Ἀλλ' ἦν τῶν καθ' ἕκαστα ὁ ἥλιος, ὥς περ Κλέων ἢ Σωκράτης, ἐπεὶ διὰ τί οὐδεὶς ^α ὄρον ἐκφέρει αὐτῶν ιδέας; Γένοιτο γὰρ ἂν δῆλον πειρωμένων ὅτι ἀληθές τὸ νῦν εἰρημένον.

Ἰ καὶ ἄλλως τοιαῦτα S, om. T. ^α οἶον Ab, et γρ. E: ceteri καὶ. ^β σέ om. Fb, Hb. ^γ ὀρίσαι τὸ T. ^δ ὑπάρχει T, Ab. ^ε λεκτέον add. Ab, Fb, et γρ. E. ^ο ὅτι καὶ] ὅτι τὸ Ab. ^ι καὶ post αἰδίων om. Fb. ^β ἀνάγκη γε εἶναι E, T. ^δ συντεθέντος S. ^ι γένος] [ῶν Fb. ^κ ἔπειτα] ἔτι γρ. E. ^λ δὲ om. Ab. ^μ κατηγορεῖσθαι T. ^ν πᾶσιν S. ^ο ἀδύνατον ἔστιν ὀρίσασθαι Fb. ^π ἢ] καὶ T. ^ρ post σελήνη Fb. ἢ γῆ. ^σ γὰρ] δὲ δὴ E. ^α μαρτάνουσι E, Fb. ^ι τὰ τοιαῦτα T. ^ν περὶ] ὑπὸ Hb. ^ω γῆ-νιον νυκτικρυφές T. ^ζ ἂν γὰρ στή] ἂν γὰρ δὲ στή T, ἄνδρες τῇ E. ^η ἢ] ἢ αἰε Hb. ^θ ἔσται om. T. ^α ὄρον S.

Φανερόν δ' ὅτι ^b καὶ τῶν δοκουσῶν ^c εἶναι οὐσιῶν αἱ πλεί-16
 σται δυνάμεις εἰσὶ, τὰ τε μόρια τῶν ζώων· οὐθέν γὰρ κεχω-
 ρισμένον αὐτῶν ἐστίν· ὅταν δὲ χωρισθῇ, καὶ τότε ὄντα ὡς
 ὕλη πάντα, καὶ γῆ καὶ πῦρ καὶ ἀήρ· οὐθέν γὰρ αὐτῶν ἐν
 ἐστίν, ἀλλ' οἶον ^d ὁ ὁρρὸς πρὶν ἢ πεφθῇ καὶ γένηται τι ἐξ
 αὐτῶν ἐν. Μάλιστα δ' ἂν τις τὰ τῶν ἐμψύχων ὑπολάβοι ²
 μόρια καὶ τὰ τῆς ψυχῆς πάρεγγυς ἅμφω γίγνεσθαι, ὄντα
 καὶ ἐντελεχεῖα καὶ δυνάμει, τῷ ἀρχᾶς ἔχειν κινήσεως ἀπό-
 τινος ἐν ταῖς καμπαῖς· διὸ ἕνια ζῶα διαιρούμενα ζῇ. 'Αλλ'
 ὁμως δυνάμει πάντ' ἐσται, ὅταν ἢ ἐν καὶ συνεχὲς φύσει, ἀλλὰ
 μὴ βίᾳ ἢ ^f καὶ συμφύσει· τὸ γὰρ τοιοῦτον πῆρωσις. ³ Ἐπεὶ
 δὲ τὸ ἐν λέγεται ὥσπερ καὶ τὸ ὄν, καὶ ^h ἡ οὐσία ἡ τοῦ ἐνὸς
 μία καὶ ὦν μία ἀριθμῷ ἐν ἀριθμῷ, φανερόν ὅτι οὔτε τὸ ἐν
 οὔτε τὸ ὄν ἐνδέχεται οὐσίαν εἶναι τῶν πραγμάτων, ὥσπερ
 οὐδὲ τὸ στοιχείῳ εἶναι ⁱ ἢ ἀρχῇ· ἀλλὰ ζητοῦμεν τίς οὖν ἢ
 ἀρχή, ἵνα εἰς ^k γνωριμώτερον ^l ἀναγάγωμεν. Μᾶλλον μὲν ⁴
 οὖν τούτων οὐσία τὸ ὄν καὶ ἐν ἢ ἡ τε ἀρχὴ καὶ τὸ στοιχείον
 καὶ τὸ αἴτιον, οὐπω δὲ οὐδὲ ταῦτα, εἴπερ μὴδ' ἄλλο κοινόν
 μὴθὲν οὐσία· οὐδενὶ γὰρ ὑπάρχει ἡ οὐσία ἀλλ' ^m ἢ ⁿ αὐτῇ τε
 καὶ τῷ ἔχοντι αὐτήν, οὐ ἐστὶν οὐσία. ^o Ἐτι τὸ ^p ἐν πολ-⁵
 λαχῇ οὐκ ἂν εἴη ἅμα, τὸ δὲ κοινόν ἅμα πολλαχῇ ὑπάρχει·
^q ὥστε δηλόν ὅτι οὐθέν τῶν καθόλου ὑπάρχει παρὰ τὰ καθ'
 ἕκαστα ^r χωρὶς, ἀλλ' οἱ τὰ εἶδη λέγοντες ^s εἶναι τῇ μὲν ὀρθῶς
 λέγουσι χωρίζοντες αὐτά, εἴπερ οὐσίαι εἰσὶ, τῇ δ' οὐκ ὀρθῶς,
 ὅτι τὸ ἐν ἐπὶ πολλῶν εἶδος λέγουσιν. Αἴτιον δ' ὅτι οὐκ ⁶
 ἔχουσιν ἀποδοῦναι τίνες αἱ τοιαῦται οὐσίαι αἱ ἄφθαρτοι
^t παρὰ τὰς καθ' ἕκαστα καὶ αἰσθητάς. ^v Ποιοῦσιν οὖν τὰς
 αὐτὰς τῷ εἶδει τοῖς φθαρτοῖς (^w ταύτας γὰρ ^x ἴσμεν), αὐτο-

^b καὶ ἐκ τῶν S. ^c οὐσιῶν εἶναι E.T. ^d ὁ add. Ab. ^e ὁρρὸς Fb. et
 γρ. E: ceteri σωρὸς. ^f καὶ add. Ab. ^g ἐπειδὴ Fb. ^h ἢ post καὶ
 om. Fb. ⁱ ἢ ἀρχῇ E.T. ^k γνωριμώτερα S, γνωριμωτέραν T.Ab. ^l ἀνα-
 γωμεν T. ^m ἢ add. Ab.Fb.Hb. ⁿ αὐτῇ] αὐτῇ T. ^o ἔτι] ἔτι εἰ T.
^p ἐν] ὄν Ab. ^q ὥστε—ὑπάρχει om. T. ^r χωρὶς om. Ab. ^s εἶναι
 add. Ab.Fb. ^t παρὰ] πρὸς T. ^v ποιοῦντες τὰς Ab. ^w ταῦτα S, τὰς
 αὐτὰς τὸ μὲν Ab. ^x ἴσμεν om. Ab.

άνθρωπον ὧ καὶ αὐτόϊππον, προστιθέντες τοῖς αἰσθητοῖς τὸ ῥῆμα τὸ αὐτό. Καίτοι καὶ ἂν ^α εἰ μὴ ἐωράκειμεν τὰ ἄστρο, ^α οὐθέν ἂν ^β ἦττον οἶμαι ἦσαν οὐσίαι αἰδίοι παρ' ^γ ἅς ἡμεῖς ^δ ἤδειμεν ὥστε καὶ νῦν εἰ μὴ ^ε ἔχοιμεν τίνες εἰσίν, ἀλλ' εἶναι ^ς γέ τινας ἴσως ἀναγκαῖον. Ὅτι μὲν οὖν οὔτε τῶν καθόλου λεγομένων οὐθέν οὐσία, οὔτ' ἐστὶν οὐσία οὐδεμία ἐξ οὐσιῶν, δῆλον.

- 17 Τί δὲ χρὴ λέγειν καὶ ὁποῖόν τι τὴν οὐσίαν, πάλιν ἄλλην ^ε οἶον ἀρχὴν ποιησάμενοι ^η λέγωμεν. Ἰσως γὰρ ἐκ τούτων ἔσται δῆλον καὶ περὶ ἐκείνης τῆς οὐσίας ἥτις ἐστὶ κεχωρισμένη τῶν αἰσθητῶν οὐσιῶν. Ἐπεὶ οὖν ἡ ^ι οὐσία ἀρχὴ καὶ αἰτία τις ἐστίν, ἐντεῦθεν μετιτέον. Ζητεῖται δὲ τὸ διὰ τί ^κ αἰεὶ οὕτως, διὰ τί ^ι ἄλλο ἄλλῃ τινὶ ὑπάρχει. Τὸ γὰρ ζητεῖν ^μ διὰ τί ὁ ^η μουσικὸς ἄνθρωπος ἄνθρωπος μουσικὸς ἐστίν, ἥτοι ἐστὶ τὸ εἰρημένον ζητεῖν διὰ τί ὁ ἄνθρωπος μουσικὸς ἐστίν, ἢ ἄλλο. Τὸ μὲν οὖν διὰ τί αὐτό ἐστίν αὐτό, οὐθέν ἐστὶ ζητεῖν. Δεῖ γὰρ τὸ ὅτι καὶ τὸ εἶναι ὑπάρχειν δῆλα ^ζ ὄντα, λέγω δ' οἶον ὅτι ἡ σελήνη ἐκλείπει. ^ο Αὐτὸ δὲ ὅτι ^ρ αὐτό, εἰς λόγος καὶ μία ^ι αἰτία ἐπὶ πάντων, διὰ τί ὁ ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἢ ^ς ὁ μουσικὸς μουσικὸς· πλὴν εἴ τις λέγοι ὅτι ἀδιαίρετον πρὸς αὐτὸ ἕκαστον· τοῦτο δ' ἦν τὸ ^α ἐνὶ εἶναι. Ἀλλὰ τοῦτο κοινόν τε κατὰ πάντων ^τ καὶ σύντομον. Ζητή- ^σ σειε δ' ἂν τις διὰ τί ^ν ὁ ἄνθρωπός ἐστι ζῶον τοιονδί. Τοῦτο μὲν τοίνυν δῆλον ὅτι οὐ ζητεῖ ^ω διὰ τί ^ς ὅς ἐστιν ἄνθρωπος ἄνθρωπός ἐστιν. Ὑ Τὶ ἄρα κατὰ τινος ζητεῖ διὰ τί ὑπάρχει. Ὅτι δ' ὑπάρχει, δεῖ δῆλον εἶναι· εἰ γὰρ μὴ οὕτως, οὐθέν ζητεῖ. Οἶον διὰ τί βροντᾷ; ^ς Διότι ψόφος γίγνεται ἐν τοῖς νέφεσιν· ἄλλο γὰρ οὕτως κατ' ἄλλου ἐστὶ τὸ ζητού-

γ καὶ] τὸ δὲ Α^β. ζ εἰ om. T. α οὐδ' T. β οἶμαι ἦττον S.
 c δ Α^β. d εἶδμεν T. e ἔχομεν E.T. f γέ] τε Α^β, om. T. g οἶον
 om. F^b. h λέγωμεν S. i οὐσία καὶ ἀρχὴ καὶ Η^β. κ αἰεὶ om. Α^β. F^b.
 l ἄλλο] ἄλλο τι E.T. m διὰ] καὶ διὰ T. n μουσικὸς ἄνθρωπός E.S.
 o αὐτοῦ E.S.T. p αὐτοῦ S. ι αἰτία om. F^b. ς ὁ μουσικὸς om. Α^β.
 α ἐνὶ] ἐν E.S.T. τ καὶ τὸ σύντομον T. ν ὁ om. Α^β. ω διὰ τί
 om. Α^β. ς ὅς ἐστιν] ὅστις T. γ τι] τὸ S. ζ διατὶ Α^β. F^b.

μενον. Καὶ διὰ τί ^αταδί, οἶον ^βπλίνθοι καὶ λίθοι, οἰκία ⁵ ἐστίν; Φανερόν τοίνυν ὅτι ζητεῖ τὸ αἷτιον τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ τί ἦν εἶναι, ὡς εἰπεῖν λογικῶς. ^εο ἐπ' ἐνίων μὲν ^δἐστὶ τίνος ἕνεκα, οἶον ἴσως ἐπ' οἰκίας ἢ κλίνης, ἐπ' ἐνίων δὲ τί ἐκίνησε πρῶτον· αἷτιον γὰρ καὶ τοῦτο. Ἀλλὰ τὸ μὲν τοιοῦτον αἷτιον ἐπὶ τοῦ γίνεσθαι ζητεῖται καὶ φθείρεσθαι, θάτερον δὲ καὶ ἐπὶ ^ετοῦ εἶναι. Λανθάνει δὲ μάλιστα ^ςτὸ ζή- ⁶τούμενον ἐν τοῖς μὴ ^εκαταλλήλως λεγομένοις. Οἶον ἄνθρωπος ^ητί ἐστὶ ^ιζητεῖται διὰ τὸ ἀπλῶς λέγεσθαι, ἀλλὰ μὴ διορίζειν ὅτι τάδε ^κἢ τόδε. Ἀλλὰ δεῖ ^ιδιαρθρώσαντας ζητεῖν· εἰ δὲ μὴ, κοινὸν τοῦ μηθὲν ζητεῖν ^μκαὶ τοῦ ζητεῖν τι γίγνεται. Ἐπεὶ δὲ δεῖ ἔχειν τε καὶ ὑπάρχειν τὸ εἶναι, δηλόν ^νδὴ ὅτι τὴν ὕλην ^οζητεῖ διὰ τί ἐστίν· οἶον οἰκία ^ρταδί ⁹διὰ τί; Ὅτι ὑπάρχει ταδί, ^ςὃ ἦν οἰκία εἶναι. Καὶ ἄνθρωπος ^αοδί, ἢ τὸ σῶμα ^ττοῦτο τοδὶ ἔχον. Ὡστε τὸ αἷτιον ζητεῖται τῆς ὕλης· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ εἶδος ὃ τί ἐστίν· τοῦτο δ' ἡ οὐσία. ^νΦανερόν τοίνυν ὅτι ἐπὶ τῶν ἀπλῶν οὐκ ἔστι ζήτησις οὐδὲ δίδαξις, ἀλλ' ἕτερος τρόπος τῆς ζήτησεως τῶν τοιούτων. Ἐπεὶ δὲ ^ωτὸ ἕκ τινος σύνθετον οὕτως ^ξῶστε ἐν εἶναι τὸ πᾶν, ⁸ἢ ἀλλὰ μὴ ὡς σωρὸς ἀλλ' ὡς ἡ συλλαβή, ἢ ^ζδὲ συλλαβὴ οὐκ ^αἔστι τὰ στοιχεῖα, ^βοὐδὲ τὸ $\beta\alpha$ ταυτό τῷ β καὶ α , οὐδ' ^εἡ σὰρξ πῦρ ^δκαὶ γῆ· διαλυθέντων γὰρ ^ετὰ μὲν οὐκέτι ^ςἐστίν, οἶον ἡ σὰρξ καὶ ^εἡ συλλαβή, ^ητὰ δὲ στοιχεῖα ἔστι, καὶ τὸ πῦρ καὶ ἡ γῆ. Ἐστὶν ἄρα τι ἡ συλλαβή, οὐ μόνον τὰ στοι- ⁹χεῖα τὸ φωνῆεν καὶ ἄφωνον, ἀλλὰ καὶ ἕτερόν τι· ^κκαὶ ἡ

^α τοδὶ Ab. ^β λίθοι καὶ πλίνθοι Ab. ^ε δ] ἡ S. ^δ ἐστὶ τὸ τίνος Fb. ^ε τοῦ τί εἶναι T. ^ς τὸ] τί ἐστὶ τὸ Hb. ^ε κατ' ἄλλων E.S.T. ^η τ[ι] γρ. καὶ διὰ τί E. ^ι post ζητεῖται S. καὶ φθείρεσθαι, θάτερον δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ εἶναι. ^κ ἢ om. Ab. ^ι διορθώσαντας E.T. ^μ καὶ τοῦ ζητεῖν τι om. Ab. ^ν δὴ om. S. ^ο ζητῶ T. ^ρ ταδί om. Ab. ⁹ διὰ τί; [τι] διότι Ab. ^ς ὃ ἦν om. Ab. ^α τοδὶ Ab. ^τ τοῦτο om. Ab. ^ν φα- νερόν—δίδαξις om. S. ^ω τὸ] τῶν Hb. ^ξ ὡς τὸ Fb. ^γ ἀλλὰ] ἂν Ab. ^ζ δε] τε Ab. ^α ἔσται Ab. ^β οὐδὲ ταυτό τὸ $\beta\alpha$ καὶ α T, οὐδὲ τῷ $\beta\alpha$ αὐτὸ τῷ β καὶ α Ab.Fb.Hb. ^ε ἡ om. S. ^δ καὶ om. T. ^ε τὸ Ab. ^ς ἔσται T. ^ε ἡ post καὶ om. T. ^η τὰ—συλλαβή om. S. ^ι ἄρα τι ἡ συλλαβή] δὲ τῆς συλλαβῆς Ab.Hb. ^κ καὶ ἡ—τι om. T.

σὰρξ οὐ μόνον πῦρ καὶ γῆ ἢ τὸ θερμὸν καὶ ψυχρόν, ἀλλὰ
 10 καὶ ἕτερόν τι. ¹ Εἰ τοίνυν ἀνάγκη κακείνο ἢ στοιχείον ἢ
 ἐκ στοιχείων εἶναι, εἰ μὲν στοιχείον, πάλιν ὁ αὐτὸς ² ἔσται
 λόγος· ἐκ τούτου γὰρ καὶ πυρὸς καὶ γῆς ἔσται ἡ σὰρξ καὶ
³ ἔτι ἄλλον, ὥστ' εἰς ἄπειρον βαδιέεται· εἰ δ' ἐκ ⁴ στοιχείων,
 δῆλον ὅτι οὐχ ἐνὸς ἀλλὰ πλειόνων, ἢ ἐκείνο αὐτὸ ἔσται,
 ὥστε πάλιν ἐπὶ ⁵ τούτου τὸν αὐτὸν ⁶ ἐροῦμεν λόγον καὶ ἐπὶ
 11 τῆς σαρκὸς ἢ συλλαβῆς. Δόξειε ⁷ δ' ἂν εἶναι τι ⁸ τοῦτο καὶ
 οὐ στοιχείον, καὶ αἰτιὸν γε τοῦ εἶναι ⁹ τοδὶ μὲν σάρκα τοδὶ
 12 δὲ συλλαβὴν. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ὀυσία δ'
¹⁰ ἐκάστου μὲν τοῦτο· τοῦτο γὰρ αἴτιον ¹¹ πρῶτον τοῦ εἶναι·
 ἐπεὶ δ' ἔνια οὐκ οὐσίαι τῶν πραγμάτων, ἀλλ' ¹² ὅσαι οὐσίαι
¹³ κατὰ φύσιν ¹⁴ καὶ φύσει συνεστήκασι, φανείη ¹⁵ ἂν ¹⁶ καὶ αὕτη
 ἢ φύσις οὐσία, ἢ ἔστιν οὐ στοιχείον ἀλλ' ἀρχή. Στοιχείον
 δ' ἔστιν εἰς ὃ διαιρεῖται ἐνυπάρχον ὡς ὕλην, οἶον τῆς συλλα-
 βῆς τὸ ¹⁷ α καὶ ¹⁸ τὸ β.

Η.

Ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων ¹ συλλογίσασθαι δεῖ, καὶ ² συνα-
 γαγόντας τὸ κεφάλαιον τέλος ἐπιθεῖναι. Εἴρηται ³ δὲ ὅτι
 τῶν οὐσιῶν ζητεῖται τὰ αἰτία καὶ αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ στοι-
 χεῖα. Οὐσίαι δὲ αἱ μὲν ὁμολογούμεναί εἰσιν ὑπὸ πάντων,
 2 περὶ δὲ ⁴ ἐνίων ἰδίᾳ τινὲς ἀπεφάναντο. Ὁμολογούμεναι μὲν
 αἱ φυσικαί, οἶον πῦρ γῆ ὕδωρ ⁵ ἀήρ καὶ τᾶλλα τὰ ἀπλά
 σώματα, ἔπειτα τὰ φυτὰ ⁶ καὶ τὰ μόρια αὐτῶν, καὶ τὰ ζῶα
 καὶ τὰ μόρια τῶν ζώων, καὶ τέλος ⁷ ὁ οὐρανὸς καὶ τὰ μόρια
 τοῦ οὐρανοῦ· ἰδίᾳ ⁸ δὲ τινες οὐσίας λέγουσιν εἶναι τὰ ⁹ τ' εἶδη

¹ εἰ] ἔτι S. ² λόγος ἔσται E.S.T. ³ ἔτι ἄλλα T, εἰ τι ἄλλο Ab.
⁴ στοιχείων F^b.H^b. ⁵ τούτου] γε T. ⁶ λόγον ἐροῦμεν T. ⁷ δ' om.
 Ab. ⁸ τοιούτο S.T. ⁹ τοῦδὶ—τουδὶ S. ¹⁰ ἕκαστον S. ¹¹ τοῦ εἶναι
 πρῶτον Ab. ¹² ὅσαι] αἱ Ab. ¹³ κατὰ φύσιν καὶ om. Ab. ¹⁴ καὶ φύσει
 om. S. ¹⁵ ἂν] γὰρ ἂν τισι S, ἂν τισι E.T. ¹⁶ καὶ] ὅτι Ab, om. E.
¹⁷ τὸ om. Ab. ¹⁸ συλλογίσασθαι E.S.T. ¹⁹ συναγόντα Ab, συνάγοντας
 E.S. ²⁰ γρ. δὲ E. ²¹ ἰδίων ἰδιά T. ²² ἀήρ et mox καὶ post φυτὰ
 om. T. ²³ ὁ om. Ab. ²⁴ δέ] τε Ab.

καὶ τὰ μαθηματικά. Ἄλλας δὲ ¹ δὴ συμβαίνει ἐκ τῶν λόγων 3 οὐσίας εἶναι, τὸ τί ἦν εἶναι καὶ τὸ ὑποκείμενον. Ἔτι ἄλλως τὸ γένος μᾶλλον τῶν εἰδῶν καὶ τὸ καθόλου τῶν καθ' ἕκαστα. Τῷ δὲ καθόλου καὶ τῷ γένει καὶ αἱ ιδέαι συνάπτουσιν κατὰ τὸν αὐτὸν γὰρ λόγον οὐσαὶ δοκοῦσιν εἶναι. Ἐπεὶ δὲ τὸ 4 τί ἦν εἶναι οὐσία, τούτου δὲ λόγος ὁ ὀρισμός, διὰ τοῦτο περὶ ὀρισμοῦ καὶ περὶ τοῦ καθ' αὐτὸ διώρισται. Ἐπεὶ δὲ ὁ ὀρισμὸς λόγος, ὁ δὲ λόγος μέρη ἔχει, ἀναγκαῖον καὶ περὶ ^μ μέρους ἦν ἰδεῖν, ποῖα τῆς οὐσίας μέρη καὶ ποῖα οὐ καὶ εἰ ταῦτα, καὶ ^π τοῦ ὀρισμοῦ. Ἔτι τοίνυν οὔτε τὸ καθόλου οὐσία οὔτε τὸ γένος. Περὶ δὲ ^ρ τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν μαθημα- 5 τικῶν ὕστερον σκεπτέον· παρὰ γὰρ τὰς αἰσθητὰς οὐσίας ^q ταύτας λέγουσί τινες εἶναι. ^ρ Νῦν δὲ περὶ τῶν ὁμολογούμενων οὐσιῶν ἐπέλθωμεν. Αὗται δ' εἰσὶν αἱ αἰσθηταί· ^σ αἱ δ' αἰσθηταὶ οὐσαὶ πάσαι ὕλην ἔχουσιν. ^ν Ἔστι δ' οὐσία ^ω τὸ 6 ὑποκείμενον, ἄλλως μὲν ἢ ὕλη (ὕλην δὲ λέγω ^ξ ἢ μὴ τότε τι οὐσα ἐνεργεῖα δυνάμει ἐστὶ τότε ^γ τι), ἄλλως δ' ὁ λόγος καὶ ἡ μορφή, ^z ὁ τότε τι ὄν τῷ λόγῳ χωριστόν ἐστιν. Τρίτον δὲ τὸ ἐκ τούτων, οὗ γένεσις μόνου καὶ φθορά ἐστὶ, καὶ χωριστὸν ἀπλῶς τῶν γὰρ κατὰ τὸν λόγον οὐσιῶν αἱ μὲν αἱ δ' οὐ. ^ο Ὅτι δ' ἐστὶν οὐσία καὶ ^α ἡ ὕλη, δηλὸν ἐν πάσαις γὰρ ^γ ταῖς ἀντικειμέναις μεταβολαῖς ἐστὶ τι τὸ ὑποκείμενον ταῖς μεταβολαῖς, οἷον κατὰ τόπον τὸ νῦν μὲν ἐνταῦθα, πάλιν δ' ἄλλοθι, καὶ κατ' αὔξησιν ὃ νῦν μὲν ^β πηλικόνδε, πάλιν δ' ἔλαττον ἢ μείζον, καὶ κατ' ἀλλοίωσιν ὃ νῦν μὲν ὑγιές, πάλιν δὲ κάμνον. Ὅμοίως δὲ καὶ κατ' οὐσίαν ὃ νῦν μὲν ἐν γενέσει, 8 πάλιν δ' ἐν φθορᾷ, καὶ νῦν ^ς μὲν ὑποκείμενον ὡς τότε τι, πάλιν δ' ὑποκείμενον ὡς κατὰ στέρησιν. Καὶ ἀκολουθοῦσι

¹ δεῖ συμβαίνειν T. ^μ μέρους] μερῶν F^b. ^π τοῦ] εἰ τοῦ S. ^ο ὀρι-
σμένου S. et γρ. E. ^ρ τῶν post δὲ om. A^b. ^q ταῦτα S. ^ρ νῦν—
αἰσθηταὶ om. E. T. ^σ αἱ αἰσθηταὶ δὲ S. ^τ οὐσαι A^b. ^ν ἔστιν οὐσίαν S.
post lacunam litterarum quattuor. idem addit αἱ δὲ αἰσθηταὶ οὐσαὶ
πάσαι ὕλην ἔχουσιν. ^ω γρ. τὰ ὑποκείμενα E. ^ξ ἢ] εἰ T. ^γ τι om. F^b.
^z ὃ om. A^b. ^α ἡ om. E. ^β πηλικόνδε T. A^b, πηλικόν S. ^ς μὲν
add. E. F^b.

δὴ ^d ταύτη αἱ ἄλλαι μεταβολαί. Τῶν δ' ἄλλων ἡ μιᾶ ἢ ^e δυοῖν αὕτη οὐκ ἀκολουθεῖ· οὐ γὰρ ἀνάγκη, εἴ τι ^f ὕλην ἔχει τοπικὴν, τοῦτο καὶ γεννητὴν καὶ φθαρτὴν ἔχειν. Τίς μὲν οὖν διαφορὰ τοῦ ἀπλῶς γίγνεσθαι καὶ μὴ ἀπλῶς, ἐν τοῖς φυσικοῖς εἴρηται.

- 2 Ἐπεὶ ^h δ' ἡ μὲν ὡς ὑποκειμένη καὶ ὡς ὕλη ⁱ οὐσία ὁμολογεῖται, αὕτη δ' ἐστὶν ἡ δυνάμει, λοιπὸν τὴν ὡς ^k ἐνέργειαν οὐσίαν τῶν αἰσθητῶν εἰπεῖν τίς ἐστίν. Δημόκριτος μὲν οὖν τρεῖς διαφορὰς ἔοικεν οἰομένῃ εἶναι· τὸ μὲν γὰρ ὑποκείμενον σῶμα τὴν ὕλην ἐν καὶ ταυτόν, διαφέρειν δὲ ^l ἢ ῥυσμῷ, ^o ἐστὶ σχῆμα, ἢ τροπῇ, ^p ἐστὶ θέσις, ἢ διαθιγῇ, ^q ἐστὶ ^r τάξις. Φαίνονται δὲ πολλαὶ διαφοραὶ οὐσαι, οἷον τὰ μὲν συνθέσει λέγεται τῆς ὕλης, ^m ὥσπερ ὅσα κράσει καθάπερ μελίκρατον, τὰ δὲ δεσμῷ οἷον ⁿ φάκελος, τὰ δὲ κόλλῃ οἷον βιβλίον, τὰ δὲ γόμφῳ οἷον κιβώτιον, τὰ ^o δὲ πλείοσι τούτων, τὰ δὲ θέσει οἷον οὐδὸς καὶ ὑπέρθυρον (ταῦτα γὰρ τῷ κείσθαι πως διαφέρει), τὰ δὲ χρόνῳ οἷον δεῖπνον καὶ ἄριστον, τὰ δὲ τόπῳ οἷον τὰ πνεύματα, τὰ δὲ τοῖς τῶν αἰσθητῶν πάθεσιν οἷον σκληρότητι καὶ μαλακότητι καὶ πυκνότητι καὶ ^p μανότητι καὶ ξηρότητι καὶ ὑγρότητι· καὶ τὰ μὲν ἐνίοις τούτων τὰ δὲ πᾶσι τούτοις, καὶ ὅλως τὰ μὲν ὑπεροχῇ τὰ δὲ ^q ἐλλείψει. Ὡστε δῆλον ὅτι καὶ τὸ ^r ἔστι τοσαυταχῶς λέγεται· οὐδὸς γάρ ἐστιν ὅτι οὕτως κεῖται, καὶ τὸ εἶναι τὸ οὕτως αὐτὸ κείσθαι σημαίνει, καὶ τὸ κρύσταλλον εἶναι τὸ οὕτω πεπυκνωσθαι. Ἐνίων δὲ ^s τὸ εἶναι καὶ πᾶσι τούτοις ὀρισθήσεται, τῷ τὰ μὲν μεμίχθαι, τὰ δὲ κεκράσθαι, τὰ δὲ δεδέσθαι, τὰ δὲ πεπυκνωσθαι, τὰ δὲ ταῖς ἄλλαις διαφοραῖς ^t κεχρησθαι, ὥσπερ ^u ἢ χεῖρ ἢ πούς. ^v Ληπτέα οὖν τὰ γένη τῶν διαφορῶν αὐταὶ γὰρ ^w ἀρχαὶ ἔσονται τοῦ εἶναι, οἷον τὰ τῷ μᾶλλον καὶ ἥττον ἢ πυκνῷ καὶ μανῷ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς

^d ταῦτα T. ^e δυοῖν S.T. ^f ἔχει ὕλην E.S.T. ^g ἔχει T. ^h δ' ἡ] δὴ F^b. ⁱ ὁμολογεῖται εἶναι οὐσία F^b. ^k ἐνέργεια A^b.F^b. ^l ἢ om. F^b. ^m ὥσπερ om. A^b. ⁿ δὲ ἐν πλείοσι A^b. ^o μανότητι] ἀραιότητι A^b. ^p ἔστι] ἔχειν T. ^q τὸ εἶναι] τὸ εἶδος A^b. ^r ἢ ante χεῖρ om. A^b. ^s ληπτέον E. ^t ἀρχαὶ om. T.

τοιούτοις· πάντα γὰρ ταῦτα ^ν ὑπεροχὴ καὶ ἑλλειψίς ἐστιν. Εἰ δέ τι σχήματι ἢ λειότητι καὶ τραχύτητι, πάντα εὐθεὶ καὶ ^ς καμπύλῳ. Τοῖς δὲ τὸ εἶναι τὸ μεμίχθαι ἔσται, ἀντικειμένως δὲ ^ω τὸ μὴ εἶναι. Φανερόν ^z δὴ ἐκ τούτων ὅτι εἴπερ ἡ οὐσία αἰτία τοῦ εἶναι ἕκαστον, ὅτι ἐν τούτοις ζητητέον τί τὸ αἷτιον τοῦ εἶναι τούτων ἕκαστον. Οὐσία μὲν οὖν οὐθέν ⁶ τούτων οὐδὲ συνδυαζόμενον, ὅμως δὲ τὸ ἀνάλογον ἐν ἐκάστω. Καὶ ὡς ἐν ταῖς οὐσίαις τὸ τῆς ὕλης κατηγορούμενον αὐτῇ ἢ ἐνέργεια, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ὁρισμοῖς μάλιστα. Οἷον εἰ οὐδὸν δέοι ὀρίσασθαι, ξύλον ἢ λίθον ὡδὶ κείμενον ἐροῦμεν, καὶ οἰκίαν πλίνθους καὶ ξύλα ὡδὶ κείμενα. Ἡ ^γ ἔτι καὶ τὸ ⁷ οὐ ἔνεκα ἐπ' ἐνίων ἐστίν. Εἰ δὲ κρύσταλλον, ὕδωρ πεπηγὸς ἢ πεπυκνωμένον ὡδί. Συμφωνία δὲ ὀξέος καὶ βαρέος μίξις τοιαδί· τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Φανερόν δὴ ἐκ τούτων ὅτι ἡ ἐνέργεια ἄλλη ἄλλης ὕλης καὶ ὁ λόγος· τῶν μὲν γὰρ ἡ σύνθεσις, τῶν δ' ἡ μίξις, τῶν δ' ἄλλο τι τῶν εἰρημένων. Διὸ τῶν ὀριζομένων οἱ μὲν λέγοντες τί ἐστίν ⁸ οἰκία, ὅτι λίθοι πλίνθοι ξύλα, ^z τὴν δυνάμει οἰκίαν λέγουσιν, ὕλη γὰρ ταῦτα· οἱ δὲ ἀγγεῖον σκεπαστικὸν ^a σωμάτων καὶ χρημάτων, ἢ τι ^b καὶ ἄλλο τοιοῦτον ^c προσθέντες, τὴν ^d ἐνέργειαν λέγουσιν· οἱ δ' ἄμφω ταῦτα ^e συντιθέντες τὴν ^f τρίτην καὶ τὴν ἐκ τούτων οὐσίαν. Ἐοικε γὰρ ὁ μὲν ^g διὰ τῶν δια- ⁹ φορῶν λόγος τοῦ εἶδους καὶ τῆς ἐνεργείας εἶναι, ὁ δ' ἐκ τῶν ^h ἐνυπαρχόντων τῆς ὕλης μᾶλλον. Ὁμοίως δὲ καὶ ⁱ οἶους Ἄρχυτας ἀπεδέχετο ὄρους· τοῦ συνάμφω γὰρ εἰσιν. Οἷον τί ἐστὶ νηνεμία; Ἡρεμία ἐν πλήθει ἀέρος· ὕλη μὲν ^k γὰρ ὁ ἀήρ, ἐνέργεια δὲ καὶ οὐσία ἡ ἡρεμία. Τί ἐστὶ γαλήνη; ¹⁰ Ὁμαλότης ¹ θαλάττης· τὸ μὲν ὑποκείμενον ὡς ὕλη ἢ θάλαττα, ἢ δ' ἐνέργεια καὶ ^m ἡ μορφὴ ἢ ὁμαλότης. Φανερόν δὴ ἐκ τῶν εἰρημένων τίς ἡ αἰσθητὴ οὐσία ἐστὶ καὶ πῶς· ἢ μὲν

^ν ὑπεροχὴ καὶ ἑλλείψει Ab. ^ω τὸ μὴ] τῷ εἶναι τὸ μὴ T. ^z δὲ S. ^γ ἔτι] ὅτι T. ^z τῇ E.T.Ab. ^a χρημάτων καὶ σωμάτων E.T. ^b καὶ om. E.Ab. ^c προστιθέντες T. ^d ἐνέργειαν codices. ^e τιθέντες E.S. ^f πρώτῃ T. ^g διὰ] δὴ T. ^h ὑπαρχόντων T. ⁱ οὐς E.S. ^k γὰρ add. Ab. ¹ θαλάσσης Ab. ^m ἡ utrumque om. Ab.

δὴ ^d ταύτῃ αἱ ἄλλαι μεταβολαί. Τῶν δ' ἄλλων ἢ μιᾶ ἢ ^e δυοῖν αὕτη οὐκ ἀκολουθεῖ· οὐ γὰρ ἀνάγκη, εἴ τι ^f ὕλην ἔχει τοπικὴν, τοῦτο καὶ γεννητὴν καὶ φθαρτὴν ^g ἔχειν. Τίς μὲν οὖν διαφορὰ τοῦ ἀπλῶς γίγνεσθαι καὶ μὴ ἀπλῶς, ἐν τοῖς φυσικοῖς εἴρηται.

- 2 Ἐπεὶ ^h δ' ἡ μὲν ὡς ὑποκειμένη καὶ ὡς ὕλη ⁱ οὐσία ὁμολογεῖται, αὕτη δ' ἐστὶν ἡ δυνάμει, λοιπὸν τὴν ὡς ^k ἐνέργειαν οὐσίαν τῶν αἰσθητῶν εἰπεῖν τίς ἐστίν. Δημόκριτος μὲν οὖν τρεῖς διαφορὰς ἔοικεν οἰομένῳ εἶναι· τὸ μὲν γὰρ ὑποκείμενον σῶμα τὴν ὕλην ἐν καὶ ταυτόν, διαφέρειν δὲ ^l ἢ ῥυσμῶ, ^δ ἐστὶ σχῆμα, ἢ τροπῇ, ^δ ἐστὶ θέσις, ἢ διαθιγῇ, ^δ ἐστὶ ² τάξις. Φαίνονται δὲ πολλαὶ διαφοραὶ οὐσαι, οἷον τὰ μὲν συνθέσει λέγεται τῆς ὕλης, ^m ὥσπερ ὅσα κράσει καθάπερ μελίκρατον, τὰ δὲ δεσμῶ οἷον ⁿ φάκελος, τὰ δὲ κόλλῃ οἷον βιβλίον, τὰ δὲ γόμφῳ οἷον κιβώτιον, τὰ ⁿ δὲ πλείοσι τούτων, τὰ δὲ θέσει οἷον οὐδὸς καὶ ὑπέρθυρον (ταῦτα γὰρ τῷ κείσθαι πως διαφέρει), τὰ δὲ χρόνῳ οἷον δεῖπνον καὶ ἄριστον, τὰ δὲ τόπῳ οἷον τὰ πνεύματα, τὰ δὲ τοῖς τῶν αἰσθητῶν πάθεσιν οἷον σκληρότητι καὶ μαλακότητι καὶ πυκνότητι καὶ ^o μανότητι καὶ ξηρότητι καὶ ὑγρότητι· καὶ τὰ μὲν ἐνίοις τούτων τὰ δὲ πᾶσι τούτοις, καὶ ὅλως τὰ μὲν ὑπεροχῇ τὰ δὲ ³ ἐλλείψει. Ὡστε δῆλον ὅτι καὶ τὸ ^p ἔστι τοσαυταχῶς λέγεται· οὐδὸς γάρ ἐστίν ὅτι οὕτως κείται, καὶ τὸ εἶναι τὸ οὕτως αὐτὸ κείσθαι σημαίνει, καὶ τὸ κρύσταλλον εἶναι τὸ οὕτω πεπυκνωθῆναι. Ἐνίων δὲ ^q τὸ εἶναι καὶ πᾶσι τούτοις ὀρισθήσεται, τῷ τὰ μὲν μεμίχθαι, τὰ δὲ κεκράσθαι, τὰ δὲ δεδέσθαι, τὰ δὲ πεπυκνωθῆναι, τὰ δὲ ταῖς ἄλλαις διαφοραῖς ⁴ κεχρησθαι, ὥσπερ ^r ἢ χεῖρ ἢ πούς. ^s Ληπτέα οὖν τὰ γένη τῶν διαφορῶν αὐται γὰρ ^t ἀρχαὶ ἔσονται τοῦ εἶναι, οἷον τὰ τῷ μᾶλλον καὶ ἥττον ἢ πυκνῷ καὶ μανῷ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς

^d ταῦτα T. ^e δυοῖν S.T. ^f ἔχει ὕλην E.S.T. ^g ἔχει T. ^h δ' ἡ] δὴ F^b. ⁱ ὁμολογεῖται εἶναι οὐσία F^b. ^k ἐνεργεία A^b. F^b. ^l ἢ om. F^b. ^m ὥσπερ om. A^b. ⁿ δὲ ἐν πλείοσι A^b. ^o μανότητι] ἀραιότητι A^b. ^p ἔστι] ἔχειν T. ^q τὸ εἶναι] τὸ εἶδος A^b. ^r ἢ ante χεῖρ om. A^b. ^s ληπτέον E. ^t ἀρχαὶ om. T.

τοιούτοις· πάντα γὰρ ταῦτα ὕπεροχὴ καὶ ἑλλειψίς ἐστιν. **Εἰ** δέ τι σχήματι ἢ λειότητι καὶ τραχύτητι, πάντα εὐθεὶ καὶ 5
καμπύλῳ. Τοῖς δὲ τὸ εἶναι τὸ μεμῖχθαι ἔσται, ἀντικειμέ-
νως δὲ ὡς τὸ μὴ εἶναι. Φανερόν ^z δὴ ἐκ τούτων ὅτι εἴπερ ἡ
οὐσία αἰτία τοῦ εἶναι ἕκαστον, ὅτι ἐν τούτοις ζητητέον τί
τὸ αἷτιον τοῦ εἶναι τούτων ἕκαστον. Οὐσία μὲν οὖν οὐθέν 6
τούτων οὐδὲ συνδυαζόμενον, ὅμως δὲ τὸ ἀνάλογον ἐν ἑκάστῳ.
Καὶ ὡς ἐν ταῖς οὐσίαις τὸ τῆς ὕλης κατηγορούμενον αὐτῇ
ἢ ἐνέργεια, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ὀρισμοῖς μάλιστα. Οἷον εἰ
οὐδὸν δέοι ὀρίσασθαι, ξύλον ἢ λίθον ὡδὶ κείμενον ἐροῦμεν,
καὶ οἰκίαν πλίνθους καὶ ξύλα ὡδὶ κείμενα. Ἡ ^y ἔτι καὶ τὸ 7
οὐ ἔνεκα ἐπ' ἐνίων ἐστίν. **Εἰ** δὲ κρύσταλλον, ὕδωρ πεπηγὸς
ἢ πεπυκνωμένον ὡδί. Συμφωνία δὲ ὀξέος καὶ βαρέος μίξις
τοιαδὶ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Φανερόν
δὴ ἐκ τούτων ὅτι ἡ ἐνέργεια ἄλλη ἄλλης ὕλης καὶ ὁ λόγος
τῶν μὲν γὰρ ἡ σύνθεσις, τῶν δ' ἡ μίξις, τῶν δ' ἄλλο τι τῶν
εἰρημένων. Διὸ τῶν ὀριζομένων οἱ μὲν λέγοντες τί ἐστίν 8
οἰκία, ὅτι λίθοι πλίνθοι ξύλα, ^z τὴν δυνάμει οἰκίαν λέγουσιν,
ὕλη γὰρ ταῦτα· οἱ δὲ ἀγχείον σκεπαστικὸν ^a σωμάτων καὶ
χρημάτων, ἢ τι ^b καὶ ἄλλο τοιούτον ^c προσθέντες, τὴν ^d ἐνε-
ργεῖα λέγουσιν· οἱ δ' ἅμφω ταῦτα ^e συντιθέντες τὴν ^f τρίτην
καὶ τὴν ἐκ τούτων οὐσίαν. Ἐοικε γὰρ ὁ μὲν ^g διὰ τῶν δια-9
φορῶν λόγος τοῦ εἶδους καὶ τῆς ἐνεργείας εἶναι, ὁ δ' ἐκ τῶν
^h ἐνυπαρχόντων τῆς ὕλης μάλλον. Ὁμοίως δὲ καὶ ⁱ οἶους
^j Ἀρχύτας ἀπεδέχετο ὅρους τοῦ συνάμφω γὰρ εἶσιν. Οἷον
τί ἐστι νηνεμία; Ἡρεμία ἐν πλήθει ἀέρος ὕλη μὲν ^k γὰρ ὁ
ἀήρ, ἐνέργεια δὲ καὶ οὐσία ἡ ἡρεμία. Τί ἐστι γαλήνη; 10
^j Ὁμαλότης ^l θαλάττης· τὸ μὲν ὑποκείμενον ὡς ὕλη ἢ θά-
λαττα, ἢ δ' ἐνέργεια καὶ ^m ἡ μορφὴ ἢ ὀμαλότης. Φανερόν
δὴ ἐκ τῶν εἰρημένων τίς ἢ αἰσθητὴ οὐσία ἐστὶ καὶ πῶς ἢ μὲν

^y ὕπεροχὴ καὶ ἑλλείψει Ab.

^y ἔτι] ὅτι T.

^z τῇ E.T.Ab.

om. E.Ab. ^c προστιθέντες T.

^w τὸ μὴ] τῷ εἶναι τὸ μὴ T. ^z δὲ S.

^a χρημάτων καὶ σωμάτων E.T.

^b καὶ ^d ἐνέργειαν codices. ^e τιθέντες E.S.

^f πρώτῃ T. ^g διὰ] δὴ T.

^h ὑπαρχόντων T. ⁱ οὐς E.S.

add. Ab. ^l θαλάσσης Ab.

^m ἢ utrumque om. Ab.

γὰρ ὡς ὕλη, ἢ δ' ὡς μορφὴ ὅτι ἐνέργεια· ἢ δὲ τρίτῃ ἢ ἐκ τούτων.

- 3 Δεῖ δὲ μὴ ἀγνοεῖν ὅτι ἐνίοτε λανθάνει πότερον σημαίνει τὸ ὄνομα τὴν σύνθετον οὐσίαν ἢ τὴν ἐνέργειαν καὶ τὴν μορφὴν, οἷον ἡ οἰκία πότερον σημείον τοῦ κοινου ὅτι σκέπασμα ἐκ ^α πλίνθων καὶ λίθων ὥδι κειμένων, ἢ τῆς ἐνεργείας καὶ τοῦ εἶδους ὅτι σκέπασμα, καὶ γραμμὴ πότερον δυὰς ἐν μήκει ἢ ὅτι δυάς, καὶ ζῶον πότερον ψυχὴ ἐν σώματι ἢ ψυχὴ· αὕτη ^β γὰρ οὐσία καὶ ἐνέργεια σώματός τινος. Εἴη δ' ἂν καὶ ἐπ' ἀμφοτέροις ^ο τὸ ζῶον, οὐχ ὡς ἐνὶ λόγῳ λεγόμενον ἀλλ' ὡς πρὸς ἔν. Ἀλλὰ ταῦτα πρὸς μὲν τι ἄλλο διαφέρει, πρὸς δὲ τὴν ζήτησιν τῆς οὐσίας τῆς αἰσθητῆς οὐθέν· τὸ γὰρ τί ἦν ^β εἶναι τῷ εἶδει καὶ τῇ ἐνεργείᾳ ὑπάρχει. ^γ Ψυχὴ μὲν γὰρ καὶ ψυχὴ εἶναι ταυτόν, ἀνθρώπῳ δὲ καὶ ἄνθρωπος οὐ ταυτόν, εἰ μὴ καὶ ἡ ψυχὴ ἄνθρωπος λεχθήσεται· οὕτω ^δ δὲ τινὶ μὲν τινὶ δ' οὐ. Οὐ φαίνεται δὴ ζητοῦσιν ἡ συλλαβὴ ἐκ τῶν στοιχείων οὐσα καὶ συνθέσεως, ^ε οὐδ' ἡ οἰκία πλίνθοι τε καὶ σύνθεσις. Καὶ τοῦτο ὀρθῶς· οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ σύνθεσις ^ς οὐδ' ἡ ^ζ μίξις ἐκ τούτων ὧν ἐστὶν ἡ σύνθεσις ἢ μίξις. Ὁμοίως δὲ οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐθέν, οἷον ^η εἰ ὁ οὐδὸς θέσει, οὐκ ἐκ τοῦ οὐδοῦ ἡ θέσις, ἀλλὰ μᾶλλον οὗτος ἐξ ἐκείνης. Οὐδὲ δὴ ὁ ἄνθρωπος ἐστὶ τὸ ζῶον καὶ δέπουν, ἀλλὰ τι δεῖ εἶναι ὃ παρὰ ^θ ταῦτά ἐστιν, εἰ ταῦθ' ὕλη, ^ι οὔτε δὲ στοιχεῖον οὔτ' ἐκ στοιχείου, ἀλλ' ἡ οὐσία· ὃ ἐξαιροῦντες τὴν ὕλην λέγουσιν.
- 5 Εἰ οὖν τοῦτ' αἷτιον τοῦ εἶναι καὶ οὐσία τοῦτο, αὐτὴν ἂν τὴν οὐσίαν λέγοιεν. Ἀνάγκη δὴ ταύτην ἢ αἰδίδιον εἶναι ἢ ^κ φθαρτὴν ἄνευ τοῦ φθεῖρεσθαι καὶ γεγενέναι ἄνευ τοῦ γίγνεσθαι. Δέδεικται δὲ καὶ δεδῆλωται ἐν ^λ ἄλλοις ὅτι τὸ εἶδος οὐθεὶς ποιεῖ οὐδὲ ^μ γεννᾷ, ἀλλὰ ποιεῖται τόδε, γίγνεται δὲ τὸ ἐκ ^ν τούτων. Εἰ δ' εἰσὶ τῶν φθαρτῶν αἱ οὐσίαι χωρισταί, οὐθέν

^α πλίνθων καὶ ξύλων καὶ S. ^ο τὸ om. E. ^γ ψυχὴ et ψυχὴ A^b, omisso εἶναι. ^δ δὲ] δ' ἐπὶ A^b, μὲν T. ^ε οὐδ' ἡ—sect. 11. εἴπερ ἐστὶ om. T. ^ς οὐδ'] καὶ E. ^η ἢ add. A^b. ^η εἰ ὁ om. E, ὁ om. F^b. ^θ ταῦτά] τὰ ἄλλα A^b. ^ι οὔτε δὲ] ὁ οὔτε A^b. ^κ φθαρτὸν F^b. ^λ ἄλλοις F^b. ^μ γεννᾶται E.

πω δῆλον· πλὴν ὅτι ^b γ' ἐνίων οὐκ ἐνδέχεται δῆλον, ὅσα μὴ οἷόν τε παρὰ τὰ τινὰ εἶναι, οἷον οἰκίαν ἢ σκευός. Ἴσως μὲν οὖν οὐδ' οὐσίαι εἰσὶν ^c οὗτ' αὐτὰ ταῦτα οὔτε τι τῶν ἄλλων ὅσα μὴ φύσει συνέστηκεν· τὴν γὰρ φύσιν ^d μόνην ἂν τις θείη τῶν ἐν τοῖς φθαρτοῖς οὐσίαν. Ὡστε ἡ ἀπορία ἦν οἱ Ἀν-
τισθένηιοι καὶ οἱ οὕτως ἀπαίδευτοι ἠπόρουν, ἔχει τινὰ καιρόν, ὅτι οὐκ ἔστι τὸ τί ἔστιν ὀρίσασθαι (τὸν γὰρ ὅρον λόγον εἶναι μακρόν), ἀλλὰ ποῖον μὲν τί ἐστιν ^e ἐνδέχεται καὶ δι-
δάξαι, ὥσπερ ἄργυρον, τί μὲν ἐστίν, οὐ, ὅτι δ' οἷον καττίτε-
ρος. Ὡστ' οὐσίας ἔστι μὲν ἧς ἐνδέχεται εἶναι ὅρον καὶ ⁸
λόγον, οἷον τῆς συνθέτου, ἐάν τε αἰσθητὴ ἐάν τε νοητὴ ^f ἢ
ἐξ ὧν δ' αὕτη πρώτων, οὐκ ἔστιν, εἴπερ τι κατὰ τινος ση-
μαίνει ὁ λόγος ὁ ὀριστικός, καὶ δεῖ τὸ μὲν ὥσπερ ὕλην εἶναι,
τὸ δὲ ⁸ ὡς μορφήν. Φανερόν δὲ καὶ διότι, εἴπερ ^h εἰσὶ πως ⁹
ἀριθμοὶ αἱ οὐσίαι, οὕτως εἰσὶ καὶ οὐχ ὥς τινες λέγουσι μονά-
δων· ὅ τε γὰρ ὀρισμὸς ἀριθμὸς τις (διαιρετός τε γὰρ καὶ εἰς
ἀδιαίρετα· οὐ γὰρ ἄπειροι οἱ λόγοι) καὶ ὁ ἀριθμὸς δὲ ⁱ τοιοῦ-
τος. Καὶ ὥσπερ οὐδ' ἀπ' ἀριθμοῦ ἀφαιρεθέντος τινὸς ¹⁰
προσθεθέντος, ἐξ ὧν ὁ ἀριθμὸς ἐστίν, οὐκέτι ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς
^k ἐστίν ἀλλ' ἕτερος, καὶ τούλάχιστον ἀφαιρεθῇ ἢ προσθεθῇ,
οὕτως οὐδὲ ὁ ὀρισμὸς οὐδὲ τὸ τί ἦν εἶναι οὐκέτι ἔσται ἀφαι-
ρεθέντος τινὸς ἢ προσθεθέντος. Καὶ τὸν ἀριθμὸν δεῖ εἶναι
^l τι ὃ εἰς, ^m ὃ νῦν οὐκ ἔχουσι λέγειν τίνι εἰς, ⁿ εἴπερ ἐστὶν εἰς.
^o Ἡ γὰρ οὐκ ἔστιν ἀλλ' οἷον σωρός, ἢ εἴπερ ἐστί, λεκτέον ¹¹
τί τὸ ποιοῦν ἐν ἐκ πολλῶν. Καὶ ὁ ὀρισμὸς εἰς ἐστίν· ὁμοίως
δὲ οὐδὲ τοῦτον ἔχουσι λέγειν. Καὶ τοῦτ' εἰκότως συμβαίνει·
τοῦ αὐτοῦ γὰρ λόγου, καὶ ^p ἡ οὐσία ἐν οὕτως, ἀλλ' οὐχ ὡς
λέγουσί τινες οἷον μονάς ^p τις οὐσα ἢ στιγμὴ, ἀλλ' ἐντελέ-
χεια καὶ φύσις τις ἐκάστη. Καὶ ὥσπερ οὐδὲ ὁ ἀριθμὸς ἔχει ¹²
τὸ μᾶλλον ^q καὶ ἥττον, οὐδ' ἡ κατὰ τὸ εἶδος οὐσία, ἀλλ'

^b γ'] γ' ἐπ' F^b. ^c οὗτ'] οὐδέ τι margo E: ceteri οὐδέ. ^d μόνον
γρ. E. ^e ἐνδέχεται A^b. ^f ἢ om. A^b. F^b. ⁸ ὡς om. A^b. ^h εἰσὶν
ἀριθμοὶ οὐσίαι F^b. ⁱ τοιοῦτον E. ^k ἐστίν ante ἀλλ' om. A^b. ^l τι φ']
αἰτίᾳ A^b. ^m ὃ —εἰς om. E. ⁿ εἴπερ ἐστὶν om. A^b. ^o ἢ prius
om. A^b. ^p ἢ et mox τις om. T. ^q καὶ τὸ ἥττον T.

εἴπερ, ἡ μετὰ τῆς ὕλης. Περὶ μὲν οὖν γενέσεως καὶ φθορᾶς τῶν λεγομένων οὐσιῶν, πῶς ^τ ἐνδέχεται καὶ πῶς ἀδύνατον, ^β καὶ περὶ τῆς εἰς τὸν ἀριθμὸν ἀναγωγῆς, ἔστω μέχρι τούτων διωρισμένον.

- 4 Περὶ δὲ τῆς ὑλικῆς οὐσίας δεῖ μὴ λανθάνειν ὅτι εἰ καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πάντα ^α πρῶτου ἢ τῶν αὐτῶν ὡς πρῶτων καὶ ^ν ἡ αὐτὴ ὕλη ὡς ἀρχὴ τοῖς γιγνομένοις, ὅμως ἔστι τις οἰκεία ἐκάστου, οἷον φλέγματός ^ω ἔστι πρώτη ὕλη τὰ γλυκέα ἢ λιπαρά, χολῆς δὲ τὰ πικρά ἢ ἄλλ' ἅττα. ^κ Ἰσως δὲ ταῦτα ² ἐκ τοῦ αὐτοῦ. Γίγονται δὲ πλείους ὕλαι τοῦ αὐτοῦ, ὅταν θατέρου ἡ ἑτέρα ^η, οἷον φλέγμα ἐκ λιπαροῦ καὶ γλυκέος, ^γ εἰ τὸ λιπαρὸν ἐκ τοῦ γλυκέος, ἐκ δὲ χολῆς ² τῷ ἀναλύεσθαι εἰς ^α τὴν πρώτην ὕλην τὴν χολήν. Διχῶς γὰρ τόδ' ἐκ τούτου, ἢ ὅτι πρὸ οὗτου ἔσται ἢ ὅτι ἀναλυθέντος εἰς τὴν ἀρ-
3 χήν. Ἐνδέχεται δὲ μιᾶς τῆς ὕλης οὐσης ἕτερα γίγνεσθαι διὰ τὴν κινουσαν αἰτίαν, οἷον ἐκ ξύλου ^β καὶ κιβωτὸς καὶ κλίνη. Ἐνίων ^δ ἑτέρα ἡ ὕλη ἐξ ἀνάγκης ἑτέρων ὄντων, οἷον πρίων οὐκ ἂν γένοιτο ἐκ ξύλου, ^ε οὐδ' ἐπὶ τῇ κινούσῃ αἰτίᾳ τούτου· ⁴ οὐ γὰρ ποιήσει πρίονα ἐξ ἐρίου ^δ ἢ ξύλου. ^ε Εἰ δ' ἄρα τὸ αὐτὸ ἐνδέχεται ἐξ ἄλλης ^ε ὕλης ποιῆσαι, ὁρῶν ὅτι ἡ τέχνη καὶ ἡ ἀρχὴ ^ε ἢ ὡς κινουσα ἡ αὐτὴ· εἰ γὰρ καὶ ἡ ὕλη ἑτέρα καὶ τὸ κινοῦν, καὶ τὸ γεγονός. Ὅταν δὲ τις ζητῇ ^h τί τὸ αἴτιον, ἐπεὶ πλεοναχῶς τὰ αἴτια λέγεται, πάσας δεῖ λέγειν ⁵ τὰς ἐνδεχομένας αἰτίας. Οἷον ἀνθρώπου τίς αἰτία ὡς ὕλη; Ἄρα τὰ καταμήνια; Τί ^δ ὡς κινοῦν; Ἄρα τὸ σπέρμα; Τί ^δ ὡς τὸ εἶδος; Τὸ τί ἦν εἶναι. Τί ^δ ὡς οὐ ἔνεκα; Τὸ τέλος. Ἰσως δὲ ταῦτα ἅμφω τὸ αὐτό. Δεῖ δὲ τὰ ἐγγύτατα αἴτια λέγειν. Τίς ^ι ἢ ὕλη; Μὴ πῦρ ἢ γῆν, ἀλλὰ ⁶ τὴν ἴδιον. Περὶ μὲν οὖν ^κ τὰς φυσικὰς οὐσίας καὶ γεννητὰς

^τ τ' add. Ab. ^β καὶ om. T. ^α πρῶτου] πρῶτα F^b. ^ν ἡ om. Ab.
^ω ἔστι πρώτη ὕλη om. Ab. ^κ ἰσως δὲ] ἰσως δὲ καὶ T. ^γ εἰ—γλυκέος om. T. ² τὸ T. ^α τὴν post εἰς om. T. ^β καὶ post ξύλου om. Ab.
^ε οὐδ'] ὡς δ' T. ^δ ἢ ἐκ ξύλου Ab. ^ε εἰ] τι Ab. ^ε ὕλης om. Ab. F^b.
^ε ἢ ante ὡς add. E. ^h τί om. Ab. ^ι ἢ] ὡς Ab. ^κ τὰς ἄλλας αἰτίας καὶ γενικὰς T. αἰτίας etiam γρ. Ab.

ἀνάγκη οὕτω μετιέναι, εἴ τις μέτεισιν ὀρθῶς, εἴπερ ¹ ἄρα αἰτία τε ταῦτα καὶ τοσαῦτα, καὶ δεῖ τὰ αἰτία γνωρίζειν. ² Ἐπὶ δὲ τῶν φυσικῶν μὲν αἰδίων δὲ οὐσιῶν ἄλλος λόγος. ³ Ἰσως γὰρ ἓνια οὐκ ἔχει ὕλην, ἢ οὐ τοιαύτην ἀλλὰ μόνον κατὰ τόπον κινητήν. Οὐδ' ὅσα ⁴ δὴ φύσει μὲν μή, οὐσία δέ, ⁵ οὐκ ἔστι τούτοις ⁶ ὕλη, ⁷ ἀλλὰ τὸ ὑποκείμενον ἢ οὐσία. Οἶον τί αἴτιον ἐκλείψεως, τίς ὕλη; Οὐ γὰρ ἔστιν, ἀλλ' ἡ σελήνη τὸ πάσχον. Τί ⁸ δ' αἴτιον ὥς κινήσαν καὶ ⁹ φθεῖραν τὸ φῶς; Ἡ γῆ. Τὸ δ' οὐ ¹⁰ ἕνεκα ἴσως οὐκ ἔστιν. Τὸ δ' ὥς εἶδος ὁ λόγος, ἀλλ' ἄδηλος, εἰ μὴ μετὰ τῆς αἰτίας ἢ ὁ λόγος. Οἶον τί ἐκλείψης; Στέρησις φωτός. Ἐὰν δὲ προσ- ¹¹ τεθῇ ¹² τὸ ὑπὸ γῆς ἐν μέσῳ γιγνομένης, ὁ σὺν τῷ αἰτίῳ λόγος οὗτος. Ὑπνου δ' ἄδηλον τί τὸ πρῶτον πάσχον. Ἄλλ' ὅτι τὸ ζῶον; Ναί, ἀλλὰ τοῦτο κατὰ τί, καὶ τί πρῶτον; Καρδία ἢ ἄλλο τι. Ἐἵτα ὑπὸ τίνος; Εἵτα τί τὸ πάθος τὸ ἐκείνου καὶ μὴ τοῦ ὅλου; Ὅτι ἀκινήσια ¹³ τοιαδί; Ναί, ἀλλ' αὕτη τῷ τί πάσχειν τὸ πρῶτον;

¹⁴ Ἐπεὶ δ' ἓνια ἄνευ γενέσεως καὶ φθοράς ¹⁵ ἔστι καὶ οὐκ ¹⁶ 5 ἔστιν, οἶον αἱ στιγμαί, ¹⁷ εἴπερ εἰσί, καὶ ὅλως τὰ εἶδη ¹⁸ καὶ αἱ μορφαί (οὐ γὰρ τὸ λευκὸν γίγνεται ἀλλὰ τὸ ξύλον ¹⁹ λευκόν, ²⁰ εἰ ἕκ τινος καὶ τὶ πᾶν τὸ γιγνόμενον γίγνεται), οὐ πάντα ἂν τάναντία ²¹ γίγνουντο ἐξ ἀλλήλων, ἀλλ' ἐτέρως λευκὸς ἄνθρωπος ἐκ μέλανος ἀνθρώπου καὶ λευκὸν ἐκ μέλανος· οὐδὲ παντὸς ὕλη ἔστιν ἀλλ' ²² ὅσων γένεσις ἔστι καὶ μεταβολὴ εἰς ἄλληλα. Ὅσα δ' ἄνευ τοῦ μεταβάλλειν ἔστιν ἢ μή, ²³ 2 οὐκ ἔστι τούτων ὕλη. Ἐχει δ' ἀπορίαν πῶς πρὸς τάναντία ἢ ὕλη ²⁴ ἢ ἐκάστου ἔχει. Οἶον εἰ τὸ σῶμα δυνάμει ²⁵ ὑγιεινόν, ἐναντίον δὲ νόσος ὑγεία, ἄρα ἄμφω δυνάμει; Καὶ τὸ

¹ ἄρα om. Ab. ² περί Fb. ³ δὴ om. T. ⁴ ἢ ὕλη Ab. ⁵ ἀλλὰ—ὕλη om. T. ⁶ δ' om. E.T. ⁷ φθεῖρον T. ⁸ ἕνεκα καὶ ἴσως T. ⁹ τὸ add. Ab. ¹⁰ εἵτα] ἢ τὰ T. ¹¹ τοιαδί' εἶναι ἀλλ' Ab. ¹² ἐπειδὴ δ' Fb. ¹³ εἰσὶ καὶ οὐκ εἰσὶν Fb. ¹⁴ εἴπερ εἰσὶ] αἱ ἀφαί Fb. ¹⁵ καὶ αἱ μορφαί om. E.T. ¹⁶ λευκὸν ante ξύλον Fb, om. T. ¹⁷ εἰ] ἢ E.T. ¹⁸ γίγνουντο Ab. ¹⁹ ὅσον T. ²⁰ ἢ om. Fb. ²¹ ὑγαίνει T, ὑγαίων E.

ὔδωρ δυνάμει οἶνος καὶ ὄξος; Ἡ τοῦ μὲν καθ' ἡξιν καὶ κατὰ τὸ εἶδος ὕλη, τοῦ δὲ κατὰ στέρησιν ¹ καὶ φθορὰν τὴν ³ παρὰ φύσιν; Ἀπορία ^κ δὲ τις ἔστι καὶ διὰ τί ὁ οἶνος οὐχ ὕλη τοῦ ὄξους οὐδὲ δυνάμει ὄξος (καίτοι γίγνεται ἐξ αὐτοῦ ὄξος) καὶ ὁ ζῶν δυνάμει νεκρός. Ἡ οὖν, ἀλλὰ κατὰ συμ-
βεβηκός αἱ φθοραί, ἡ δὲ τοῦ ζῆου ὕλη ¹ αὐτὴ κατὰ φθορὰν νεκροῦ δύναμις ^μ καὶ ὕλη, καὶ τὸ ὔδωρ ὄξους; Γίγνεται γὰρ ⁴ ἐκ τούτων ὥσπερ ἐξ ἡμέρας νύξ. Καὶ ὅσα δὴ οὕτω μετα-
βάλλει εἰς ἀλλήλα, εἰς τὴν ὕλην δεῖ ἐπανελθεῖν, ^ν οἶον ^ο εἰ ἐκ νεκροῦ ζῆον, εἰς τὴν ὕλην πρῶτον, εἴθ' οὕτω ζῆον καὶ τὸ ὄξος ^ρ εἰς ὔδωρ, εἴθ' οὕτως οἶνος.

- 6 Περὶ δὲ τῆς ἀπορίας τῆς εἰρημένης περὶ τε τοὺς ὀρισμοὺς ⁹ καὶ περὶ τοὺς ἀριθμοὺς, τί αἴτιον τοῦ ἐν εἶναι; ¹ Πάντων γὰρ ὅσα πλείω μέρη ἔχει καὶ μὴ ἔστιν οἶον σωρὸς τὸ ^π πᾶν ἀλλ' ἔστι τι ^τ τὸ ὅλον παρὰ τὰ μέρη, ἔστι τι αἴτιον, ^ν ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς σώμασι τοῖς μὲν ἀφ' αἰτίας τοῦ ἐν εἶναι, τοῖς δὲ ² γλισχρότης ἢ τι πάθος ἕτερον τοιοῦτον. Ὁ ^δ ὀρισμὸς λό-
γος ἔστιν εἰς οὐ συνδέσμῳ καθάπερ ἡ Ἰλιάς, ἀλλὰ τῇ ^ω ἐνός εἶναι. Τί ^z οὖν ἔστιν ὃ ποιεῖ ἐν τὸν ἄνθρωπον, καὶ διὰ τί ἐν ἀλλ' οὐ πολλά, οἶον τό τε ζῆον καὶ τὸ δίκουν, ἄλλως τε ³ δὴ καὶ εἰ ἔστιν, ὥσπερ φασί τινες, αὐτό τι ζῆον καὶ αὐτό δί-
κουν. Διὰ τί γὰρ οὐκ ἐκεῖνα ^α αὐτὰ ὁ ἄνθρωπος ἔστι, καὶ ἔσονται κατὰ μέθεξιν ^α οἱ ἄνθρωποι οὐκ ἀνθρώπου οὐδενός ἀλλὰ δυοῖν, ζῆον καὶ δίκωδος; Καὶ ὅλως δὴ οὐκ ἂν εἴη ^β ὁ ἄνθρωπος ἐν ἀλλὰ πλείω, ζῆον καὶ δίκουν. Φανερόν δὴ ὅτι οὕτω μὲν μετιοῦσιν ὡς εἰώθασιν ὀρίζεσθαι καὶ ^ε λέγειν, οὐκ ⁴ ἐνδέχεται ἀποδοῦναι καὶ λύσαι τὴν ἀπορίαν. Εἰ ^δ ἔστιν, ὥσπερ λέγομεν, τὸ μὲν ὕλη τὸ δὲ μορφὴ, καὶ τὸ μὲν δυνάμει τὸ ^δ ἐνέργεια, οὐκέτι ἀπορία δόξειεν ἂν εἶναι τὸ ζητούμενον.

^h ἔξιν καὶ] ἔξιν ἢ Αβ. ⁱ καὶ κατὰ φθορὰν Ε. ^k δὲ τις] δ' ἔτι Αβ.
¹ αὐτὴ Τ. ^μ καὶ ἡ ὕλη Τ. ^ν οἶον om. Τ. ^ο εἰ om. Ε, εἰ ἐκ om. Αβ.
^ρ εἰς om. Τ. ⁹ καὶ περὶ τοὺς ἀριθμοὺς om. F^b, περὶ om. Τ. ¹ πάντα Ε.Αβ. ^α ἅπαν Αβ. ^τ τὸ om. γρ. Ε. ^ν ἐπεὶ] εἰ Τ. ^ω ἐν, omisso εἶναι, Τ. ^z οὖν om. Τ. ^γ δὴ] δὲ Τ. F^b, om. Αβ. ^α αὐτοάνθρωπος Αβ. F^b. ^α οἱ] οἶον Αβ. ^β ὁ om. Τ. ^ε λέγουσιν Τ.

ὅτι ἔστι γὰρ αὕτη ἡ ἀπορία ἢ αὕτη κἀν ^d εἰ ^e ὁ ὅρος εἴη ἱματίου
 ὁ στρογγύλος χαλκός· εἴη γὰρ ἂν σημεῖον τοῦνομα τοῦτο
 τοῦ λόγου, ὥστε τὸ ζητούμενόν ἐστι τί αἴτιον τοῦ ἐν εἶναι
^f τὸ στρογγύλον καὶ ^g τὸν χαλκόν. Οὐκέτι ^h δ' ἡ ἀπορία ⁵
 φαίνεται, ὅτι τὸ μὲν ὕλη τὸ δὲ μορφή. Τί οὖν ⁱ τούτου
 αἴτιον τοῦ τὸ δυνάμει ὄν ἐνεργεία εἶναι, παρὰ τὸ ποιῆσαν,
 ἐν ὅσοις ἐστὶ γένεσις; Οὐθὲν γάρ ἐστιν αἴτιον ἕτερον τοῦ
 τὴν δυνάμει σφαίραν ἐνεργεία εἶναι σφαίραν, ἀλλὰ τοῦτ' ἦν
 τὸ τί ἦν εἶναι ἐκατέρωφ. Ὑπάρχει δὲ τῆς ὕλης ἡ μὲν νοητὴ ἢ ^δ ⁶
 αἰσθητή, καὶ αἰεὶ τοῦ λόγου τὸ μὲν ὕλη τὸ δ' ^k ἐνεργεία ἐστίν,
 οἷον ^l ὁ κύκλος σχῆμα ἐπίπεδον. Ὅσα δὲ μὴ ἔχει ὕλην, μήτε
 νοητὴν μήτε αἰσθητήν, εὐθύς ὅπερ ἐν τι εἶναι ^m ἐστὶν ἕκα-
 στον, ὥσπερ καὶ ὅπερ ὄν τι, τὸ ⁿ τόδε, τὸ ποιόν, τὸ ποσόν.
 Διό ^o καὶ οὐκ ^p ἔνεστιν ἐν τοῖς ὀρίσμοις οὔτε τὸ ὄν οὔτε τὸ
 εἶναι, καὶ τὸ τί ἦν εἶναι εὐθύς ἐν τί ἐστὶν ὥσπερ καὶ ὄν τι. Διό ⁷
^q καὶ οὐκ ἔστιν ἕτερόν τι αἴτιον τοῦ ἐν εἶναι ^r οὐθενὶ τούτων,
 οὐδὲ τοῦ ὄν τι εἶναι· εὐθύς γὰρ ἕκαστόν ἐστιν ὄν τι καὶ εἶναι
 τι, οὐχ ὥς ἐν γένει τῷ ὄντι καὶ τῷ ἐνί, οὐδ' ὥς χωριστῶν
 ὄντων παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα. Διὰ ταύτην δὲ τὴν ἀπορίαν ⁸
 οἱ μὲν μέθεξιν λέγουσι, καὶ αἴτιον τί τῆς μεθέξεως καὶ τί τὸ
 μετέχειν ἀποροῦσιν· οἱ δὲ συνουσίαν ψυχῆς, ὥσπερ Λυκό-
 φρων φησὶν εἶναι τὴν ἐπιστήμην τοῦ ἐπίστασθαι καὶ ψυχῆς·
 οἱ δὲ σύνθεσιν ἢ σύνδεσμον ψυχῆς σώματι τὸ ζῆν. Καίτοι ⁹
 ὁ αὐτὸς λόγος ἐπὶ πάντων· καὶ γὰρ τὸ ὑγιαίνειν ἔσται ἢ
 συνουσία ἢ σύνδεσμος ἢ σύνθεσις ^s ψυχῆς καὶ ὑγείας, καὶ τὸ
 τὸν χαλκὸν εἶναι τρίγωνον σύνθεσις χαλκοῦ καὶ τριγώνου,
 καὶ τὸ λευκὸν ^t εἶναι σύνθεσις ἐπιφανείας καὶ λευκότητος. Αἴ-
 τιον δ' ὅτι δυνάμει καὶ ἐντελεχείας ζητοῦσι ^v λόγον ^w ἐνο-
 ποιὸν καὶ διαφοράν. ^x Ὑπάρχει δ', ὥσπερ εἴρηται, ^y καὶ ἡ ¹⁰

^d εἴ] εἴη T. ^e ὁ prius om. A^b. F^b, alterum om. E. ^f τὸ] τὸν T.
^g τὸν] τὸ γρ. E. ^h δ' ἢ] δὴ E. T. ⁱ τούτου τὸ αἴτιον A^b. ^k ἐνεργεία E.
^l ὁ om. A^b. ^m ἕκαστόν ἐστιν F^b. ⁿ τόδε] τοῦτο γρ. E. ^o καὶ om. F^b.
^p ἔνεστιν] ἐστὶν T. ^q καὶ post διὸ add. E. ^r οὐθενὶ] οὐδὲ ἐνὶ A^b.
^s ψυχῆς—σύνθεσις om. T. ^t εἶναι] ἐν εἶναι καὶ T. ^v λόγον om. E. T.
^w ἐν οἷοιόν T, τὸ ἐνοποιόν E. ^x ἐν ἐστὶ A^b. ^y καὶ post εἴρηται om. A^b.

ἐσχάτῃ ὕλῃ καὶ ἡ μορφή ^α ταὐτὸ καὶ δυνάμει, ^α τὸ δὲ ἐνεργεία. Ὡστε ὁμοιον τὸ ζητεῖν τοῦ ἐνὸς τί αἴτιον καὶ τοῦ ἐν εἶναι· ἐν γάρ τι ἕκαστον, καὶ τὸ δυνάμει καὶ τὸ ἐνεργεία ^β ἐν πῶς ἐστίν. Ὡστε αἴτιον οὐθέν ἄλλο πλὴν ^γ εἴ τι ὥς κινήσαν ἐκ δυνάμεως εἰς ἐνεργείαν. Ὅσα δὲ μὴ ἔχει ὕλην, πάντα ἀπλῶς ὅπερ ^δ ὄντα τι.

Θ.

Περὶ μὲν οὖν τοῦ πρώτως ὄντος καὶ πρὸς ὃ ^ε πᾶσαι αἱ ἄλλαι κατηγορίαι τοῦ ὄντος ἀναφέρονται εἴρηται, περὶ τῆς οὐσίας. Κατὰ γὰρ τὸν τῆς οὐσίας λόγον λέγεται τᾶλλα ὄντα, τό τε ποσὸν καὶ τὸ ποιὸν καὶ τᾶλλα τὰ οὕτως λεγόμενα· πάντα γὰρ ἔξει τὸν τῆς οὐσίας λόγον, ὥσπερ εἵπομεν ^ζ ἐν τοῖς πρώτοις ^ε λόγοις. Ἐπεὶ δὲ λέγεται τὸ ὄν τὸ μὲν ^β τὸ τί ἢ ^ι ποιὸν ἢ ποσόν, τὸ δὲ κατὰ δυνάμιν καὶ ἐντελέχειαν καὶ κατὰ τὸ ἔργον, διορίσωμεν καὶ περὶ δυνάμεως καὶ ἐντελεχείας, καὶ πρώτον περὶ δυνάμεως ἡ λέγεται μὲν μάλιστα κυρίως, οὐ μὴν ^κ χρησίμη γ' ἐστὶ πρὸς ὃ βουλόμεθα νῦν· ἐπὶ ^ι πλεόν γάρ ἐστίν ἡ δυνάμις καὶ ἡ ἐνεργεία τῶν ^μ μόνων λεγόμενων κατὰ κίνησιν. Ἄλλ' εἰπόντες περὶ ταύτης ἐν τοῖς περὶ ^ν τῆς ἐνεργείας διορισμοῖς ^ο δηλώσωμεν καὶ περὶ τῶν ἄλλων. Ὅτι μὲν οὖν ^ρ πολλαχῶς λέγεται ἡ δυνάμις καὶ τὸ ^δ δύνασθαι, διώριςται ἡμῖν ἐν ἄλλοις. Τούτων ^δ ὅσαι μὲν ὁμωνύμως λέγονται δυνάμεις ἀφείσθωσαν· ἐνταῦθα γὰρ ὁμοιότητι τινι λέγονται καθάπερ ἐν γεωμετρίας, καὶ δυνατὰ καὶ ἀδύνατα λέγομεν τῷ εἶναι πῶς ἢ μὴ εἶναι. Ὅσαι δὲ πρὸς τὸ αὐτὸ εἶδος, πᾶσαι ἀρχαί τινές εἰσι, καὶ πρὸς πρώτην μίαν ^ς λέγονται, ἣ ἐστὶν ἀρχὴ μεταβολῆς ἐν ἄλλῳ ^α ἢ ἄλλο. Ἡ μὲν γὰρ τοῦ παθεῖν ἐστὶ δυνάμις, ἡ ἐν αὐτῷ τῷ πάσχειν ἀρχὴ μεταβολῆς παθητικῆς ὑπ' ἄλλου ^ρ ἢ ἄλλο· ἡ ^δ ἔξις

^α ταὐτὸ καὶ ἐν καὶ δυνάμει γρ. E. ^α τὸ—ἐστίν] ἐν Ab. ^β πῶς ἐν T. ^γ εἴ τι] εἰ τὸ E.T. ^δ ὄντα] ἐν Ab. ^ε πᾶσαι om. Ab. ^ζ τοῖς om. T. ^η λόγοις om. F^b. ^η τὸ] τῷ T. ^ι ποσὸν ἢ ποιὸν Ab. ^κ χρησιμωτάτη Ab. ^ι πλείον Ab. ^μ μόνων Ab. ^ν τῆς om. T. ^ο δηλώσωμεν T. ^ρ λέγεται πολλαχῶς E.T. ^α ἢ] ἢ T, ἢ ἢ E. ^ρ ἢ] ἢ ἢ E.T.

ἀπαθείας τῆς ἐπὶ τὸ χεῖρον καὶ φθοράς τῆς ὑπ' ἄλλον ^αἢ ἄλλο, ὑπ' ἀρχῆς μεταβλητικῆς. Ἐν γὰρ τούτοις ἔνεστι πάσι τοῖς ὅροις ὁ τῆς πρώτης δυνάμεως λόγος. Πάλιν ^ν δ' ⁶ αὐταὶ αἱ δυνάμεις λέγονται ἢ τοῦ μόνον ποιῆσαι ἢ τοῦ παθεῖν ἢ τοῦ καλῶς, ὥστε καὶ ἐν τοῖς τούτων λόγοις ἐννέπαρχουσί πως οἱ τῶν προτέρων ^ωδυνάμεων λόγοι. Φανερόν οὖν ὅτι ἔστι μὲν ὡς μία δύναμις τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν (δυνατὸν γάρ ἐστι καὶ ^κτῷ ἔχειν αὐτὸ δύναμιν τοῦ παθεῖν καὶ ^κτῷ ἄλλο ὑπ' αὐτοῦ), ἔστι δ' ὡς ἄλλη. Ἡ ^γ μὲν γὰρ ἐν τῷ πά- ⁷σχοντι· διὰ γὰρ τὸ ἔχειν ^κτινὰ ἀρχήν, ^α καὶ εἶναι ^β καὶ τὴν ὕλην ἀρχήν τινα, πάσχει τὸ πάσχον καὶ ἄλλο ὑπ' ἄλλου. Τὸ λιπαρὸν ^ε μὲν γὰρ καυστόν, τὸ δ' ὑπεῖκον ὡδὶ θλαστόν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἡ δ' ἐν τῷ ποιοῦντι, οἶον ⁸ τὸ θερμὸν καὶ ἡ οἰκοδομική, ἡ μὲν ἐν τῷ θερμαντικῷ, ἡ δ' ἐν τῷ οἰκοδομικῷ. Διὸ ἡ συμπέφυκεν, οὐθέν πάσχει αὐτὸ ὑφ' ἑαυτοῦ· ἐν γὰρ καὶ οὐκ ἄλλο. Καὶ ἡ ἀδυναμία καὶ τὸ ἀδύνατον ^δ ἢ ^ε τῇ τοιαύτῃ δυνάμει ἐναντία στέρησις ἐστίν, ὥστε τοῦ αὐτοῦ ^ε καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ πάσα δύναμις ἀδυναμία. Ἡ ⁹ δὲ στέρησις λέγεται πολλαχῶς· καὶ γὰρ τὸ μὴ ἔχον καὶ τὸ πεφυκὸς ἂν μὴ ἔχῃ, ἢ ὅλως ἢ ὅτε πέφυκεν, ^ε καὶ ^ε ἢ ὡδί, οἶον παντελῶς, ἢ καὶ ὁπωσοῦν. Ἐπ' ἐνίων δέ, ἂν πεφυκὸς ^β ἔχειν μὴ ^ι ἔχῃ βίαν, ἐστερηθῆναι ταῦτα λέγομεν.

Ἐπεὶ δ' αἱ μὲν ἐν τοῖς ἀψύχοις ἐννέπαρχουσιν ἀρχαὶ τοι- ² αὐται, ^κ αἱ δ' ἐν τοῖς ἐμψύχοις καὶ ἐν ψυχῇ καὶ τῆς ψυχῆς ἐν τῷ λόγον ἔχοντι, δηλοῦν ὅτι καὶ τῶν δυνάμεων αἱ μὲν ἔσονται ^ι ἄλογοι αἱ δὲ μετὰ λόγου. Διὸ πᾶσαι αἱ τέχναι καὶ ^μ αἱ ποιητικαὶ ^ν καὶ ἐπιστήμαι δυνάμεις εἰσὶν· ἀρχαὶ γὰρ μεταβλητικαὶ ^ο εἰσὶν ἐν ἄλλῳ ^ρ ἢ ἄλλο. Καὶ αἱ μὲν μετὰ λόγου ²

^α ἢ ἢ ἢ Ε. ^ι ὑπ' om. Ab. ^ν δ' αὖ δυνάμεις λέγονται T, δ' αὐται δυνάμεις λέγονται E, δ' αὐται λέγονται αἱ δυνάμεις Ab. ^ω λόγοι δυνάμεων T. ^κ τῷ τὸ utrobique T. ^γ μὲν om. T. ^κ ἀρχήν τινα Ab. ^α καὶ εἶναι om. T. ^β καὶ—τινὰ om. Ab. ^ε μὲν om. T. ^δ ἢ καὶ ἢ E.T. ^ε τῇ et mox καὶ om. T. ^ε καὶ om. Ab. ^ε ἢ T.Ab. ^β ἔχειν] μὴ ἔχειν T. ^ι ἔχει Ab. ^κ αἱ om. Ab. ^ι λόγοι γρ. E. ^μ αἱ om. T. ^ν καὶ αἱ ἐπιστήμαι Fb. ^ο εἰσιν om. E.T. ^ρ ἢ ἄλλω T.

πᾶσαι τῶν ἐναντίων αἱ αὐταί, αἱ δ' ἄλογοι μία ἐνός, οἷον τὸ θερμὸν τοῦ θερμαίνειν μόνον, ἡ δὲ ἱατρικὴ νόσου καὶ ὑγείας. Αἷτιον δὲ ὅτι λόγος ἐστὶν ἡ ἐπιστήμη, ὁ δὲ λόγος ὁ αὐτὸς δηλοῖ τὸ πρᾶγμα καὶ τὴν στέρησιν, πλὴν οὐχ ὡσαύτως, καὶ
 3 ἔστιν ὡς ἀμφοῖν, ἔστι δ' ὡς τοῦ ὑπάρχοντος μᾶλλον. Ὡστ' ἀνάγκη καὶ τὰς τοιαύτας ἐπιστήμας εἶναι μὲν τῶν ἐναντίων, εἶναι ἡ δὲ τοῦ μὲν καθ' αὐτὰς τοῦ δὲ μὴ καθ' αὐτάς· καὶ γὰρ ὁ λόγος τοῦ μὲν καθ' αὐτό, τοῦ δὲ τρόπον τινὰ κατὰ συμβεβηκός· ἀποφάσει γὰρ καὶ ἀποφορᾷ δηλοῖ τὸ ἐναντίον. Ἡ γὰρ στέρησις ἡ πρώτη τὸ ἐναντίον, αὕτη δ' ἀποφορὰ
 4 θατέρον. Ἐπεὶ δὲ τὰ ἐναντία οὐκ ἐγγίγνεται ἐν τῷ αὐτῷ, ἡ δ' ἐπιστήμη δύναμις τῷ λόγον ἔχειν, καὶ ἡ ψυχὴ κινήσεως ἔχει ἀρχήν, τὸ μὲν ὑγιεινὸν ὑγίειαν μόνον ποιεῖ καὶ τὸ θερμαντικὸν θερμότητα καὶ τὸ ψυκτικὸν ψυχρότητα, ὁ δ' ἐπι-
 5 στήμων ἄμφω. Λόγος γάρ ἐστιν ἀμφοῖν μὲν, οὐχ ὁμοίως δέ, καὶ ἐν ψυχῇ ἡ ἔχει κινήσεως ἀρχήν ὥστε ἄμφω ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς κινῆσει πρὸς τὸ αὐτὸ συνάψασα. Διὸ τὰ κατὰ λόγον δυνατὰ τοῖς ἄνευ λόγου δυνατοῖς ποιεῖ τὰναντία·
 6 ἡ μὴ γὰρ ἀρχὴ περιέχεται τῷ λόγῳ. Φανερόν δὲ καὶ ὅτι τῇ μὲν τοῦ εὖ δυνάμει ἀκολουθεῖ ἡ τοῦ μόνον ποιῆσαι ἢ παθεῖν δύναμις, ταύτη δ' ἐκείνη οὐκ αἰεί· ἀνάγκη γὰρ τὸν εὖ ποιοῦντα καὶ ποιεῖν, τὸν δὲ μόνον ποιοῦντα οὐκ ἀνάγκη καὶ εὖ ποιεῖν.

- 3 Εἰσὶ δὲ τινες οἱ ἄφασιν, οἷον Ὑοί Μεγαρικοί, ὅταν ἐνεργῇ μόνον δύνασθαι, ὅταν δὲ μὴ ἐνεργῇ ἢ οὐ δύνασθαι, οἷον τὸν μὴ οἰκοδομοῦντα οὐ δύνασθαι οἰκοδομεῖν, ἀλλὰ τὸν οἰκοδο-
 2 μοῦντα ὅταν οἰκοδομῇ ὁμοίως ἢ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Οἷς τὰ συμβαίνοντα ἄτοπα οὐ χαλεπὸν ἰδεῖν. Δῆλον γὰρ ὅτι οὗτ' οἰκοδόμος ἢ ἔσται ἐὰν μὴ οἰκοδομῇ· τὸ γὰρ οἰκοδόμῳ εἶναι τὸ δυνατῷ εἶναί ἐστιν οἰκοδομεῖν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ
 3 τῶν ἄλλων τεχνῶν. Εἰ οὖν ἀδύνατον τὰς τοιαύτας ἔχειν

^α δέ] μὲν T. ^ι ἡ] ἐστιν ἡ F^b. ^ς ἡ] ἡ ἡ Ab. ^τ τὸ om. E.T.Ab.

^ν μὴ γὰρ ἀρχὴ E. ^ω ἡ παθεῖν om. Ab. ^φ φασιν εἶναι οἷον T.Ab. ^γ οἱ om. Ab. ^ζ οὐ] μὴ E.T. ^α δὴ F^b. ^β ἐστιν E.

τέχνας μὴ ^cμανθάνοντά ποτε καὶ λαβόντα, καὶ μὴ ἔχειν
 μὴ ^dἀποβαλόντα ποτέ (ἡ γὰρ λήθη ἢ πάθει τινὶ ἢ χρόνῳ·
 οὐ γὰρ δὴ τοῦ γε πράγματος φθαρέντος, ^e αἰεὶ ^f γὰρ ἐστίν),
 ὅταν παύσῃται, οὐχ ἔξει τὴν τέχνην. Πάλιν ^g δ' εὐθὺς οἰκο-
 δομήσει πῶς λαβών; Καὶ τὰ ἄψυχα δὴ ὁμοίως· οὔτε γὰρ
 ψυχρὸν οὔτε θερμὸν οὔτε γλυκὺ οὔτε ὅλως αἰσθητὸν οὐθέν
 ἔσται μὴ αἰσθανόμενον· ὥστε τὸν Πρωταγόρου λόγον συμ-
 βήσεται λέγειν αὐτοῖς. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' αἰσθησιν ἔξει οὐθέν
 ἂν μὴ αἰσθάνηται μὴδ' ἐνεργῇ. Εἰ οὖν τυφλὸν τὸ μὴ ἔχον ^h
 ὄψιν, πεφυκὸς δὲ καὶ ὅτε πέφυκε καὶ ἔτι ^h ὄν, οἱ αὐτοὶ
 τυφλοὶ ἔσονται πολλάκις τῆς ἡμέρας ⁱ καὶ κωφοί. Ἔτι εἰ
 ἀδύνατον τὸ ἐστερημένον δυνάμεως, τὸ μὴ ^k γενόμενον ἀδύ-
 νατον ἔσται γενέσθαι· τὸ δ' ἀδύνατον γενέσθαι ὁ λέγων ἢ
 εἶναι ἢ ἔσεσθαι ψεύσεται· τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦτο ἐσήμενεν.
 Ὡστε ^l οὗτοι οἱ λόγοι ἐξαιροῦσι καὶ ^m κίνησιν καὶ γένεσιν. 6
 Ἀεὶ γὰρ τό τε ἐστηκὸς ἐστήξεται καὶ τὸ καθήμενον καθε-
 δεῖται· οὐ γὰρ ἀναστήσεται ἂν καθεζήται· ἀδύνατον γὰρ
 ἔσται ἀναστήναι ὃ γε μὴ δύναται ἀναστήναι. Εἰ οὖν μὴ ἐν-
 δέχεται ταῦτα λέγειν, φανερόν ὅτι δυνάμεις καὶ ἐνέργεια
 ἕτερόν ἐστιν· ἐκείνοι δ' οἱ λόγοι δύναντι καὶ ἐνέργειαν ταῦτό
 ποιοῦσιν, διὸ καὶ οὐ μικρόν τι ζητοῦσιν ἀναιρεῖν. Ὡστ' ἐνδέ-
 χεται δυνατόν μὲν τι εἶναι μὴ εἶναι δέ, ⁿ καὶ δυνατόν μὴ
 εἶναι εἶναι δέ, ὁμοίως δὲ καὶ ^o ἐπὶ τῶν ἄλλων κατηγοριῶν
 δυνατόν βαδίζειν ὃν μὴ ^p βαδίζειν, ^q καὶ ^r μὴ βαδίζον δύ-
 νατόν εἶναι βαδίζειν. Ἔστι δὲ δυνατόν τοῦτο ^s φ, εἰ ὑπάρξῃ 8
 ἡ ἐνέργεια, ^s οὐ λέγεται ἔχειν τὴν δύναμιν, οὐθέν ἔσται ἀδύ-
 νατον. ^t Λέγω δ' οἷον, εἰ δυνατόν καθῆσθαι καὶ ἐνδέχεται
 καθῆσθαι τούτῳ, εἰ ὑπάρξῃ τὸ καθῆσθαι, οὐθέν ἔσται ἀδύ-
 νατον· καὶ ^v εἰ κινήσθαι ^w τι ἢ κινῆσαι ἢ στηῆναι ἢ στηῆσαι ἢ

^c λαμβάνοντά ποτε καὶ λαμβάνοντα T. ^d ἀποβάλλοντά ποτε· ἡ γὰρ
 λήθη T. ^e αἰεὶ] εἰ F^b. ^f γέ A^b. ^g δ'] δ' ὁ T. ^h ὄν] ὡς T. ⁱ καὶ
 κωφοί om. F^b. ^k γινόμενον A^b. ^l οὗτοι] οὔτε A^b. ^m γένεσιν καὶ
 κίνησιν T. ⁿ καὶ—δέ om. T.F^b. ^o ἐπὶ add. E.T. ^p βαδίζειν post μὴ
 om. T. ^q καὶ] δέ καὶ A^b. ^r μὴ om. T. ^s οὐ] ἡς F^b. ^t λέγω—
 ἀδύνατον om. T. ^v εἰ] εἴη T. ^w τι om. E.T.

εἶναι ἢ ^κ γίγνεσθαι, ἢ μὴ εἶναι ἢ μὴ γίγνεσθαι, ὁμοίως.
 9' Ἐλήλυθε δ' ἡ ἐνέργεια τοῦνομα, ἡ πρὸς τὴν ἐντελέχειαν
 ὧ συντιθεμένη καὶ ἐπὶ τὰ ἄλλα, ἐκ τῶν κινήσεων μάλιστα
 10 δοκεῖ γὰρ ἡ ἐνέργεια μάλιστα ἡ κινήσις εἶναι. Διὸ καὶ
 τοῖς μὴ οὖσιν οὐκ ἀποδιδόασι τὸ κινεῖσθαι, ἄλλας δέ τινας
 κατηγορίας, οἷον διανοητὰ καὶ ἐπιθυμητὰ εἶναι τὰ μὴ ὄντα,
 κινούμενα δ' οὐ. ^α Τοῦτο δὲ ὅτι οὐκ ὄντα ἐνεργεῖα ἔσονται
 ἐνεργεῖα. Τῶν γὰρ μὴ ὄντων ἓν αὐτὸ δυνάμει ἐστίν· ^α οὐκ ἔστι
 δέ, ^β ὅτι οὐκ ἐντελεχεῖα ἐστίν.

- 4 Εἰ δ' ἐστὶ ^α τὸ εἰρημένον δυνατόν ^δ ἢ ἀκολουθεῖ, φανερόν
 ὅτι οὐκ ἐνδέχεται ἀληθὲς εἶναι ^ε τὸ εἰπεῖν ὅτι δυνατόν μὲν
 τοδί, οὐκ ἔσται δέ· ὥστε τὰ ἀδύνατα εἶναι ταύτη ^ε διαφεύ-
 γειν. Λέγω δὲ οἷον εἴ τις φαίη δυνατόν τὴν διάμετρον
 μετρηθῆναι οὐ μέντοι ἔμετρηθήσεσθαι, ^β ὁ μὴ λογιζόμενος τὸ
 ἀδύνατον εἶναι, ὅτι οὐθὲν κωλύει ^ι δυνατόν τι ^κ ὄν εἶναι ἢ γε-
 2 νέσθαι, μὴ εἶναι ^λ δὲ μὴδ' ἔσεσθαι. Ἄλλ' ἐκεῖνο ἀνάγκη ἐκ
 τῶν κειμένων, ^μ εἰ καὶ ὑποθοίμεθα εἶναι ἢ γεγενῆσθαι ὃ οὐκ
 ἔστι μὲν δυνατόν δέ, ὅτι οὐθὲν ἔσται ἀδύνατον· ^ν συμβήσεται
 δέ γε, τὸ γὰρ μετρεῖσθαι ἀδύνατον. Οὐ γὰρ ^ο δὴ ἐστὶ ταῦτό
 τό ^π τε ψεῦδος καὶ τὸ ἀδύνατον· τὸ γὰρ σε ἐστάναι νῦν
 3 ψεῦδος μὲν, οὐκ ἀδύνατον δέ. Ἄμα δὲ δῆλον ^ρ καὶ ὅτι, ^ς εἰ
 τοῦ Α ὄντος ἀνάγκη τὸ Β εἶναι, καὶ δυνατοῦ ὄντος τοῦ εἶναι
^α Α καὶ τὸ Β ἀνάγκη εἶναι δυνατόν· εἰ γὰρ μὴ ἀνάγκη
 δυνατόν εἶναι, οὐθὲν κωλύει μὴ εἶναι δυνατόν εἶναι. Ἔστω
 δὴ τὸ Α δυνατόν. Οὐκοῦν ὅτε τὸ Α δυνατόν εἴη εἶναι, εἰ
 τεθείη τὸ Α Β, οὐθὲν ἀδύνατον εἶναι συνέβαινεν· τὸ δέ γε Β
 ἀνάγκη εἶναι. Ἄλλ' ἦν ἀδύνατον. ^ε Ἔστω δὴ ἀδύνατον.
 4 Εἰ δὴ ἀδύνατον ἀνάγκη εἶναι τὸ Α, ἀνάγκη καὶ τὸ Β εἶναι.

^κ γενέσθαι priore loco E, utroque T. ὧ συντιθεμένη F^b. ^α τοῦτο
 δὲ om. A^b. F^b. ^α οὐκ ἔστι δέ om. A^b. ^β διότι A^b. ^γ τὸ εἰρημένον
 τὸ δυνατόν A^b. ^δ ἢ T. ^ε τὸ] τι E.T. ^ε διαφεύγει A^b. ^ς μετρηθή-
 σεσθαι] μετρηθήσεται A^b. ^β ὁ om. T. ^ι δυνατόν] ἀδύνατόν A^b.
^κ ὄν om. T. ^λ δὲ om. A^b. ^μ εἰ καὶ] εἶναι εἰ καὶ E, εἰ εἴη καὶ A^b,
 εἴη T. ^ν συμβήσεται—ἀδύνατον om. E.T. ^ο δὴ add. E.T. ^π τε
 om. E.T. ^ρ ὅτι καὶ T. ^ς εἰ] ἢ F^b, om. T. ^α A] τὸ α T. ^ε ἔστω—
 B ἄρα om. A^b.

* Ἀλλ' ἦν ἄρα τὸ ὁ Α δυνάτον· καὶ τὸ ὁ Β ἄρα. Ἄν ἄρα ἦ
τὸ Α δυνάτον, καὶ τὸ Β ἔσται δυνάτον, εἴ περ οὕτως ^κ εἶχον
ὥστε τοῦ Α ὄντος ἀνάγκη εἶναι τὸ Β. Ἐὰν ὅδ' οὕτως ἐχόν- 5
των τοῦ Α Β ^λ μὴ ἦ δυνάτον τὸ Β οὕτως, οὐδὲ τὸ Α Β ἐξε-
ῶς ἐτέθη· καὶ εἰ τοῦ Α δυνατοῦ ὄντος ἀνάγκη ἂ τὸ Β δυνα-
τὸν εἶναι, εἴ ἔστι τὸ Α, ἀνάγκη εἶναι ^β καὶ τὸ Β. Τὸ γὰρ
δυνάτον εἶναι ἐξ ἀνάγκης τὸ Β εἶναι, εἰ τὸ Α δυνάτον, τοῦτο
σημαίνει, ἐὰν ἦ ^ε τὸ Α καὶ ὅτε καὶ ὥς ἦν δυνάτον ^δ εἶναι,
κάκεινο τότε καὶ οὕτως εἶναι ἀναγκαῖον.

Ἀπασῶν δὲ τῶν δυνάμεων οὐσῶν τῶν μὲν συγγενῶν οἶον 5
τῶν αἰσθήσεων, τῶν δὲ ἔθει οἶον τῆς τοῦ αὐλεῖν, τῶν δὲ
μαθήσει οἶον τῆς τῶν τεχνῶν, τὰς μὲν ἀνάγκη προενεργή-
σαντας ἔχειν ὅσαι ἔθει καὶ λόγῳ, τὰς δὲ μὴ τοιαύτας καὶ
τὰς ἐπὶ τοῦ πάσχειν οὐκ ἀνάγκη. Ἐπεὶ δὲ τὸ ^ε δυνάτον τί ^α
δυνάτον καὶ ποτὲ καὶ πῶς καὶ ὅσα ἄλλα ἀνάγκη προσεῖναι
ἐν τῷ διορισμῷ, καὶ τὰ μὲν κατὰ λόγον δύνανται κινεῖν καὶ
αἱ δυνάμεις αὐτῶν μετὰ λόγου, τὰ δ' ἄλογα καὶ αἱ δυνάμεις
ἄλογοι, κακέιναι μὲν ἀνάγκη ἐν ἐμψύχῳ εἶναι ταύτας δ' ἐν
ἀμφοῖν, τὰς ^ε μὲν τοιαύτας δυνάμεις ἀνάγκη, ὅταν ὥς ^ε δύ-
νανται τὸ ποιητικὸν καὶ τὸ παθητικὸν πλησιάζωσι, τὸ μὲν
ποιεῖν τὸ δὲ πάσχειν, ἐκείνας δ' οὐκ ἀνάγκη· αἰτὰ μὲν γὰρ
πᾶσαι μία ἐνὸς ποιητικῆς, ἐκεῖναι δὲ τῶν ἐναντίων, ὥστε ἅμα
ποιήσῃ τὰναντία. Τοῦτο δὲ ἀδύνατον. Ἀνάγκη ἄρα ἑτερόν ³
τι εἶναι τὸ κύριον· λέγω ^β δὲ τοῦτο ὁρεξιν ἢ προαίρεσιν.
Ὅποτέρου γὰρ ἂν ὁρέγηται κυρίως, τοῦτο ποιήσῃ, ὅταν ὥς
δύνανται ὑπάρχη καὶ πλησιάζῃ τῷ παθητικῷ. Ὡστε τὸ δυ-
νάτον κατὰ λόγον ἅπαν ἀνάγκη, ὅταν ὁρέγηται, ^ι οὐ τ' ἔχει
τὴν δύναμιν καὶ ὥς ἔχει, τοῦτο ποιεῖν. Ἐχει δὲ παρόντος ⁴
τοῦ παθητικοῦ καὶ ὡδὲ ἔχοντος ποιεῖν. Εἰ δὲ μή, ποιεῖν οὐ
δυνήσεται. Τὸ γὰρ μηθενὸς τῶν ἔξω κωλύοντος προσδιο-

^ν Α et B] πρῶτον et δεύτερον E.T.

^ω ἄρα post B om. E.T.

^κ εἶχον T.

^γ δὲ T.

^λ μὴ—τὸ B om. Ab.

^α τὸ] καὶ τὸ T.

^β καὶ om. E.T.

^ε τὸ α τὸ α Ab.

^δ εἶναι] εἶναι ἦν Ab.

^ε ἀδύνατον Ab.

^ε μὲν] μὲν οὖν T. ^ε δύνανται τὸ παθητικὸν καὶ τὸ ποιητικὸν E.T.

^β δὲ τοῦτο] δ' εἴτε Ab. ^ι οὐ τ'] ὅτ' Ab, οὐ E.T.

ρίζεσθαι οὐθέν· ἐτι δεῖ τὴν γὰρ δύναμιν ἔχει ὡς ἔστι δυνάμει τοῦ ποιεῖν, ἔστι δ' οὐ πάντως ἀλλ' ἐχόντων πῶς, ἐν οἷς ἀφορισθήσεται καὶ τὰ ἔξω κωλύοντα· ἀφαιρεῖται γὰρ ταῦτα τῶν ἐν τῷ διορισμῷ προσόντων ἓνια. Διὸ οὐδὲ ἂν ἅμα βούληται κἢ ἑπιθυμῇ ποιεῖν δύο ἢ τάναντία, οὐ ποιήσει· οὐ γὰρ οὕτως ἔχει αὐτῶν τὴν δύναμιν οὐδ' ἔστι τοῦ ἅμα ποιεῖν ἡ δύναμις, ἐπεὶ ὧν ἐστὶν οὕτως ποιήσει.

- 6 Ἐπεὶ δὲ περὶ τῆς κατὰ ^ακίνησιν λεγομένης δυνάμεως εἴρηται, περὶ ἐνεργείας διορίσωμεν τί τέ ἐστὶν ἡ ἐνέργεια καὶ ποῖόν τι. Καὶ γὰρ τὸ δυνατόν ἅμα δῆλον ἔσται διαιρουσιν, ὅτι οὐ μόνον τοῦτο λέγομεν ^οδυνατόν ὃ πέφυκε κινεῖν ἄλλο ἢ κινεῖσθαι ὑπ' ἄλλου, ἢ ἀπλῶς ἢ τρόπον τινά, ἀλλὰ καὶ ἐτέρως. Διὸ ζητοῦντες καὶ περὶ τούτων διήλθομεν. Ἔστι δ' ἡ ἐνέργεια τὸ ὑπάρχειν τὸ πρᾶγμα, μὴ οὕτως ὥσπερ λέγομεν δυνάμει. Λέγομεν δὲ δυνάμει οἶον ἐν τῷ ξύλῳ Ἑρμῆν καὶ ἐν τῇ ^ρᾧ τὴν ἡμίσειαν, ὅτι ἀφαιρεθείη ἅ, καὶ ἐπιστήμονα ^ακαὶ τὸν μὴ θεωροῦντα, ἂν δυνατός ^ιἢ θεωρησῇ· τὸ δ' ἐνεργεία. Δῆλον δ' ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα τῇ ἐπαγωγῇ ὃ βουλόμεθα λέγειν, καὶ οὐ δεῖ παντὸς ὅρον ζητεῖν ἀλλὰ καὶ τὸ ^σἀνάλογον συνορᾶν, ^ιἔτι ὡς τὸ οἰκοδομοῦν πρὸς τὸ οἰκοδομικόν, καὶ τὸ ἐγρηγορὸς πρὸς τὸ καθεύδον, καὶ τὸ ὀρῶν πρὸς τὸ μύον μὲν ὅψιν δὲ ἔχον, καὶ τὸ ἀποκεκριμένον ἐκ τῆς ὕλης πρὸς τὴν ὕλην, καὶ τὸ ἀπειργασμένον πρὸς τὸ ἀνέργαστον. Ταύτης δὲ τῆς διαφορᾶς θάτερον μόριον ^ωἔστω ἡ ἐνέργεια ἀφωρισμένη, ^ςθατέρω δὲ τὸ δυνατόν. Λέγεται δὲ ^ςἐνεργεία οὐ πάντα ὁμοίως, ἀλλ' ^ςἢ τὸ ἀνάλογον, ὡς τοῦτο ἐν τούτῳ ἢ πρὸς τοῦτο, τὸ δ' ἐν τῷδε ἢ πρὸς τόδε· τὰ μὲν γὰρ ὡς κίνησις πρὸς δύναμιν, τὰ ^δ ^αὡς οὐσία πρὸς τινα ὕλην. Ἄλλως δὲ ^βκαὶ τὸ ἀπειρον

κ ἢ] καὶ T. ^ι ἐπιθυμεῖν Ab. ^μ ἔστιν ἅμα τοῦ ἅμα Ab. ^α κίνησιν] δύναμιν T. ^ο δυνατόν om. Ab. ^ρ ᾧ] διαμέτρῳ Fb. ^α καὶ τὸν] τὸν θεωροῦντα καὶ τὸν E. ^ι ἢ om. E.T. ^σ ἀναλογοῖν T. ^ι ὅτι om. Ab. ^ς ταύτης—μόριον] ἔστι τέ γι' καὶ ταύτης τῆς διαφορᾶς θατέρω μορίῳ E.T. ^ω ἔσται Ab. ^ς θατέρω Fb. ^ς ἐνέργεια Ab. ^ς ἢ τὸ] ἢ τῷ Fb. ^α ὡς om. T. ^β καὶ add. E.T.

καὶ ^c τὸ κενὸν καὶ ὅσα τοιαῦτα, λέγεται δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ πολλοῖς τῶν ὄντων, οἷον τῷ ὁρῶντι καὶ βαδίζοντι καὶ ὁρωμένῳ. ^d Ταῦτα μὲν γὰρ ἐνδέχεται καὶ ἀπλῶς ^e ἀληθεύειν σθαί ποτε· τὸ μὲν ^f γὰρ ὁρώμενον ὅτι ὁράται, τὸ δ' ὅτι ὁράσθαι δυνατόν· τὸ δ' ἄπειρον οὐχ οὕτω δυνάμει ἐστὶν ὡς ἐνεργείᾳ ἐσόμενον χωριστόν, ἀλλὰ γινώσκει. ^g Τῷ γὰρ μὴ ^h ὑπολείπειν τὴν διαίρεσιν ἀποδίδωσι τὸ εἶναι δυνάμει ταύτην τὴν ἐνεργειαν, τῷ δὲ χωρίζεσθαι οὐ.

ⁱ Ἐπεὶ δὲ τῶν πράξεων ὧν ἐστὶ πέρας οὐδεμία τέλος ^γ ἀλλὰ τῶν περὶ τὸ τέλος, οἷον τοῦ ἰσχυαίνειν ἢ ἰσχυασία αὐτό, αὐτὰ δὲ ὅταν ἰσχυαίνῃ οὕτως ἐστὶν ἐν κινήσει, μὴ ὑπάρχοντα ὧν ἕνεκα ἡ κίνησις, οὐκ ἔστι ταῦτα πράξις ἢ οὐ τελεία γε· οὐ γὰρ τέλος, ἀλλ' ἐκείνῃ ἐνυπάρχει τὸ τέλος καὶ ἡ πράξις. Οἷον ὁρᾶ, ἀλλὰ καὶ φρονεῖ καὶ νοεῖ καὶ νε- ⁸ νόηκεν· ἀλλ' οὐ μαρτάνει καὶ μεμάθηκεν, οὐδ' ὑγιαίνει καὶ ὑγίασται. Εὐ ^ζ καὶ εὐ ^ε ἔζηκεν· ἀλλὰ καὶ εὐδαιμονεῖ καὶ εὐδαιμόνηκεν. Εἰ δὲ μή, ἔδει ἂν ποτε παύεσθαι, ὥσπερ ὅταν ἰσχυαίνῃ. Νῦν δ' οὐ, ἀλλὰ ^ζ καὶ ἔζηκεν. ^k Τούτων δὴ τὰς μὲν κινήσεις λέγειν, τὰς δ' ἐνεργείας. Πᾶσα γὰρ κίνη- ⁹ σις ἀτελής, ἰσχυασία, μάθησις, βάδισις, οἰκοδόμησις· αὗται δὲ κινήσεις, καὶ ἀτελεῖς γε. Οὐ γὰρ ἅμα βαδίζει καὶ βεβαδίκεν, οὐδ' οἰκοδομεῖ καὶ ^l ὠκοδόμηκεν, οὐδὲ γίγνεται καὶ γέγονεν, ἢ κινεῖται καὶ ^m κεκίνηκεν· ἀλλ' ἕτερον καὶ κινεῖ καὶ ⁿ κινεῖται. Ἐώρακε δὲ καὶ ὁρᾶ ἅμα τὸ αὐτό, καὶ νοεῖ καὶ ¹⁰ νενόηκεν. Τὴν μὲν οὖν τοιαύτην ἐνεργειαν λέγω, ἐκείνην δὲ κίνησιν. Τὸ μὲν οὖν ^o ἐνεργείᾳ τί τέ ἐστὶ καὶ ποῖον, ἐκ τούτων καὶ τῶν τοιούτων δῆλον ἡμῖν ^p ἔστω.

Πότε ^q δὲ δυνάμει ἐστὶν ἕκαστον καὶ πότε οὐ, διοριστέον· ⁷ οὐ γὰρ ὅποτεοῦν. Οἷον ἡ γῆ ἀρ' ἐστὶν ^r ἄνθρωπος δυνάμει ἢ

^c τὸ add. A^b.F^b. ^d ταῦτα] εἰ ταῦτα A^b. ^e ἀληθεύεσθαι] καὶ ἀληθεύεσθαι T. ^f γὰρ om. T. ^g τὸ T.A^b. ^h ὑπολείπειν A^b. ⁱ ἐπεὶ—sect. 10. κίνησιν om. E.T. ^k τούτων—sect. 10. κίνησιν] hæc expungit A^b. ^l ὠκοδόμηκεν A^b. ^m κεκίνηκεν] κεκίνητας A^b. ⁿ κινεῖται] κεκίνηκεν A^b. ^o ἐνεργεία T, ἐνεργεῖν A^b. ^p ἔσται E.T. ^q δὲ om. T. ^r δυνάμει ἄνθρωπος E.T.

οὐ; Ἀλλὰ μᾶλλον ὅταν ἤδη γένηται σπέρμα, καὶ οὐδὲ
 * τότε ἴσως. Ὡσπερ οὖν οὐδὲ ὑπὸ ἰατρικῆς ἅπαν [†] ἂν ὑγια-
 σθείη οὐδ' ἀπὸ τύχης, ἀλλ' ἔστι τι ὃ δυνατόν ἐστι, καὶ τοῦτ'
 2 ἐστὶν ὑγιαῖνον δυνάμει. Ὅρος δὲ τοῦ μὲν ἀπὸ διανοίας ἐντε-
 λεχείᾳ γιγνομένου ἐκ τοῦ δυνάμει ὄντος, ὅταν βουλευθέντος
 γίγνηται μηθενὸς κωλύοντος τῶν ἐκτός, ἐκεῖ δ' ἐν τῷ ὑγιαζο-
 μένῳ, ὅταν μηθὲν κωλύῃ [‡] τῶν ἐν αὐτῷ. Ὅμοιως δὲ ду-
 νάμει καὶ οἰκία, [¶] εἰ μηθὲν κωλύει ^χ τῶν ἐν τούτῳ καὶ τῇ
 ὕλῃ τοῦ γίγνεσθαι οἰκίαν, οὐδ' ἔστιν ὃ δεῖ προσγενέσθαι ἢ
 3 ἀπογενέσθαι ἢ μεταβαλεῖν, τοῦτο δυνάμει οἰκία. Καὶ ἐπὶ
 τῶν ἄλλων ὡσαύτως, ὅσων ἔξωθεν ἡ ἀρχὴ τῆς γενέσεως, καὶ
 ὅσων δὴ ἐν αὐτῷ τῷ ἔχοντι, ὅσα μηθενὸς τῶν ἔξωθεν ἐμ-
 ποδίζοντος ἔσται δι' αὐτοῦ. Οἶον τὸ σπέρμα οὐκ ἔχει γὰρ
 ἐν ἄλλῳ καὶ [§] μεταβάλλειν. Ὅταν ^z δ' ἤδη διὰ τῆς αὐτοῦ
 ἀρχῆς ἢ τοιοῦτον, ἤδη τοῦτο δυνάμει. * ἐκεῖνο δὲ ἐτέρας ἀρ-
 4 χῆς δεῖται. Ὡσπερ ἡ γῆ οὐκ ἂν ἀνδριάς δυνάμει· μεταβάλ-
 λουσα γὰρ ἔσται χαλκός. Ἔοικε δὲ ὃ λέγομεν εἶναι οὐ
 τόδε ἀλλ' ἐκείνινον, οἶον τὸ κιβώτιον οὐ ξύλον ἀλλὰ ξύλινον,
 οὐδὲ τὸ ^b ξύλον γῆ ἀλλὰ γῆινον. Πάλιν ἡ γῆ εἰ οὕτως μὴ
 ἄλλο ^c ἀλλ' ἐκείνινον, ^d αἰεὶ ἐκεῖνο δυνάμει ἀπλῶς ^e τὸ ὕστε-
 5 ρόν ἐστιν. Οἶον τὸ κιβώτιον οὐ γῆινον οὐδὲ γῆ, ἀλλὰ ξύλι-
 νον· τοῦτο γὰρ δυνάμει κιβώτιον καὶ ὕλη κιβωτίου αὐτῇ,
 ἀπλῶς μὲν τοῦ ^f ἀπλῶς, τουδὶ δὲ ^g τοδὶ ^h τὸ ξύλον. Εἰ δὲ
 τί ⁱ ἐστὶ πρῶτον, ὃ μηκέτι κατ' ^k ἄλλου λέγεται ^l ἐκείνινον,
 τοῦτο πρώτη ὕλη· οἶον εἰ ἡ γῆ ἀερίνη, ὃ δ' ἀήρ μὴ πῦρ ἀλλὰ
 πύρινος, τὸ πῦρ ὕλη πρώτη ^m ὡς τόδε τι ⁿ καὶ ^o οὐσία.
 6 Τούτῳ γὰρ διαφέρει τὸ καθόλου καὶ τὸ ὑποκείμενον ^p τῷ

* τότε] τότε πῶς T, τοῦτό πῶς E, τοῦτο γρ. E. [†] ἂν] δὴ Ab. [‡] τῶν] τῷ E. [¶] εἰ—οἰκίαν om. Ab. ^χ τῶν om. T. [§] μεταβαλεῖν E.
 z δ' om. T. ^a ἐκεῖνα E. ^b ξύλον ἢ γῆ T. ^c ἀλλ' ἐκείνινον αἰεὶ om. Ab. ^d αἰεὶ ἐκεῖνο δὲ δυνάμει E, om. γρ. E. δυνάμει om. Ab. ^e τὸ ὕστερον] δ τὸ προσεχές καὶ τελευταῖον γρ. E. ^f ἀπλοῦ T. ^g τοδὶ] τουδὶ T. ^h τὸ add. E.Ab. ⁱ ἐστὶ τὸ πρῶτον T. ^k ἄλλο Ab. et margo E, qui γρ. κατ' ἄλλο ἀλλ' ἐκεῖνο αὐτὸ δηλονότι. ^l ἐκεῖνο δὲν τοῦτο Ab. ^m ὡς] οὐ T, εἰ δὲ Ab. ⁿ καὶ om. E.T.Ab. ^o οὐσα E.T. ^p τῷ] τὸ T.

εἶναι τὸδε τι ἢ μὴ εἶναι. Οἷον τοῖς πάθεσι τὸ ὑποκείμενον ἄνθρωπος καὶ σῶμα καὶ ψυχὴ, πάθος δὲ τὸ μουσικὸν καὶ λευκόν. Λέγεται δὲ τῆς μουσικῆς ῥέγγενομένης ἐκεῖνο οὐ μουσικὴ ἀλλὰ μουσικόν, καὶ οὐ λευκότης ὁ ἄνθρωπος ἀλλὰ λευκόν, οὐδὲ βάδισις ἢ κίνησις ἀλλὰ βαδίζον ἢ κινούμενον, ὥς τὸ ἐκείνινον. Ὅσα μὲν οὖν οὕτω, τὸ ἔσχατον οὐσία γ' ὅσα δὲ μὴ οὕτως ἀλλ' εἰδός τι καὶ τὸδε τι τὸ κατηγορούμενον, τὸ ἔσχατον ὕλη καὶ οὐσία ὕλική. Καὶ ὁρθῶς δὴ συμβαίνει τὸ ἐκείνινον λέγεσθαι κατὰ τὴν ὕλην καὶ τὰ πάθη ἄμφω γὰρ ἀόριστα. Πότε μὲν οὖν λεκτέον δυνάμει καὶ πότε οὐ, εἴρηται.

Ἐπεὶ δὲ τὸ πρῶτον διώρισται ποσαχῶς λέγεται, φανερόν ὅτι πρῶτον ἐνέργεια δυνάμεώς ἐστιν. Λέγω δὲ δυνάμεως οὐ μόνον τῆς ὀρισμένης ἢ λέγεται ἀρχὴ μεταβλητικὴ ἐν ἄλλῳ ἢ ἄλλο, ἀλλ' ὅλως πάσης ἀρχῆς κινητικῆς ἢ στατικῆς. Καὶ γὰρ ἡ φύσις ἐν ταύτῳ γίγνεται ἐν ταύτῳ γὰρ γένει τῇ δυνάμει· ἀρχὴ γὰρ κινητικὴ, ἀλλ' οὐκ ἐν ἄλλῳ ἀλλ' ἐν αὐτῷ ἢ αὐτό. Πάσης δὲ τῆς τοιαύτης προτέρα ἐστὶν ἡ ἐνέργεια καὶ λόγῳ καὶ τῇ οὐσίᾳ· χρόνῳ δ' ἔστι μὲν ὥς, ἔστι δ' ὥς οὐ. Τῷ λόγῳ μὲν οὖν ὅτι προτέρα, δηλόν· τῷ γὰρ ἐνδέχεσθαι ἐνεργῆσαι δυνατόν ἐστι τὸ πρῶτως δυνατόν, οἷον λέγω οἰκοδομικὸν τὸ δυνάμενον οἰκοδομεῖν, καὶ ὁρατικὸν τὸ ὁρᾶν, καὶ ὁρατὸν τὸ δυνατόν ὁρᾶσθαι. Ὅθεν αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ὥστ' ἀνάγκη τὸν λόγον προϋπάρχειν καὶ τὴν γνῶσιν τῆς γνώσεως. Τῷ δὲ χρόνῳ πρῶτον τὸ τῷ εἶδει τὸ αὐτὸ ἐνεργεῖν πρῶτον, ἀριθμῷ δ' οὐ. Λέγω δὲ τοῦτο ὅτι τοῦδε μὲν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἤδη ὄντος κατ' ἐνέργειαν καὶ τοῦ σίτου καὶ τοῦ ὀρώντος πρῶτον τῷ χρόνῳ ἢ ὕλῃ καὶ τὸ σπέρμα καὶ τὸ ὁρατικόν, ἀ δὲ δυνάμει μὲν ἔστιν ἄνθρωπος καὶ σίτος καὶ ὀρών, ἐνεργείᾳ

α εἶναι] καὶ T, om. E. ῥέγγενομένης E. ἐκεῖνο A^b. ἢ κίνησις T, οὐδὲ κίνησις A^b. τὸ] τε A^b. πρῶτον T. ποσαχῶς E. T. ὅτι τὸ πρῶτον T. ἀρχὴ om. T. γίγνεται δυνάμει ἐν E. γίγνεται—ταύτῳ γὰρ om. A^b. δὲ T. τῷ] τὸ E. τὸ τῷ] ὅδε τὸ τῷ A^b. α om. A^b. ἔστι A^b.

5 δ' οὐκ. Ἀλλὰ τούτων εἰ πρότερα τῷ χρόνῳ ἕτερα ὄντα ἐνεργεία, ἐξ ὧν ταῦτα ἐγένετο· αἱ γὰρ ἐκ τοῦ δυνάμει ὄντος γίγνεται ἡ τὸ ἐνεργεία ὄν ἡ ὑπὸ ἐνεργεία ὄντος, οἷον ἀνθρώπος ἐξ ἀνθρώπου, μουσικὸς ὑπὸ μουσικοῦ, αἱ κινουμένους τινος πρώτου τὸ δὲ κινεῖν κ' ἐνεργεία ἤδη ἐστίν. Εἰρήνεται δ' ἐν τοῖς περὶ τῆς οὐσίας λόγοις ὅτι ἅπαν τὸ γιγνόμενον γίγνεται ἔκ τινός τι καὶ ὑπὸ τινος, καὶ τοῦτο τῷ εἶδει τὸ αὐτό. 6 Διὸ καὶ δοκεῖ ἀδύνατον εἶναι οἰκοδόμον εἶναι μὴ οἰκοδομήσαντα μηθὲν ἢ καθαριστὴν μηθὲν καθαρίσαντα· ὁ γὰρ μαθητὴν καθαρίζειν καθαρίζων μαθάνει καθαρίζειν, ὁμοίως δὲ καὶ 7 οἱ ἄλλοι. Ὅθεν ὁ σοφιστικὸς ἐλεγχος ἐγίγνετο ὅτι οὐκ ἔχων τις τὴν ἐπιστήμην ποιήσει οὐδ' ἡ ἐπιστήμη· ὁ γὰρ μαθητὴν οὐκ ἔχει, ἀλλὰ διὰ τὸ τοῦ γιγνομένου γεγενῆσθαι τι καὶ τοῦ ὅλως κινουμένου κενεῖσθαι τι (δῆλον δ' ἐν τοῖς περὶ κινήσεως τούτου) καὶ τὸν μαθητὴν ἀνάγκη ἔχειν τι 8 τῆς ἐπιστήμης ἴσως. Ἀλλ' οὐ καὶ ταύτῃ γε δῆλον ὅτι ἡ ἐνέργεια καὶ οὕτω προτέρα τῆς δυνάμεως κατὰ γένεσιν καὶ χρόνον. Ἀλλὰ μὴ καὶ οὐσία γε, πρῶτον μὲν ὅτι ἡ τῇ γενέσει ὕστερα τῷ εἶδει καὶ τῇ οὐσίᾳ πρότερα, οἷον ἀνὴρ παιδὸς καὶ ἄνθρωπος σπέρματος· τὸ μὲν γὰρ ἤδη ἔχει τὸ 9 εἶδος, τὸ δ' οὐ. Καὶ ὅτι ἅπαν ἐκ' ἀρχὴν βαδίζει τὸ γιγνόμενον καὶ τέλος· ἀρχὴ γὰρ ὁ τὸ οὐ ἕνεκα, τοῦ τέλους δ' ἕνεκα ἡ γένεσις. Τέλος δ' ἡ ἐνέργεια, καὶ τούτου χάριν ἡ δύναμις λαμβάνεται· οὐ γὰρ ἵνα ὅψιν ἔχωσιν ῥοῶσι τὰ ζῶα, ἀλλ' 10 ὅπως ὁρώσιν ὅψιν ἔχουσιν. Ὅμοίως δὲ καὶ οἰκοδομικὴν ἵνα οἰκοδομῶσι, καὶ τὴν θεωρητικὴν ἵνα θεωρῶσιν· ἀλλ' οὐ θεωροῦσιν ἵνα ἡ θεωρητικὴν ἔχωσιν, εἰ μὴ οἱ μελετῶντες· οὗτοι δ' οὐχὶ θεωροῦσιν ἀλλ' ἡ ὥδι ἢ ὅτι οὐθὲν δέονται θεωρεῖν. Ἔτι ἡ ὕλη ἐστὶ δυνάμει, ὅτι ἔλθοι ἂν εἰς τὸ εἶδος· ὅταν δὲ 11 γ' ἐνεργείᾳ ᾖ, τότε ἐν τῷ εἶδει ἐστίν. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ

εἰ τῷ χρόνῳ πρότερα E.T. ἡ τὰ om. A^b. ἡ ὑπὸ ἐνεργείας ὄντος E, om. A^b. κ' ἐνέργεια T. ἡ πᾶν A^b. καὶ—τι om. T. ἡ τὰ τῇ ταύτῃ T. οὐ τὸ οὐ] ὅτου A^b. ῥ τὰ ζῶα ὁρώσιν T. ἡ θεωρητικὴν om. A^b. οὐχ ἢ θεωροῦσιν ἀλλ' ἢ E.T. ἢ post ὥδι om. A^b. τ γ' om. E.T.

τῶν ἄλλων καὶ ὧν κίνησις τὸ τέλος. ^ν Διὸ ὥσπερ οἱ διδά- 11
σκοντες ἐνεργοῦντα ἐπιδείξαντες οἴονται τὸ τέλος ἀποδοθε-
κέναι, καὶ ἡ φύσις ὁμοίως. Εἰ γὰρ μὴ οὕτω γίγνεται, ὁ
^ω Παύσωνος ^κ ἔσται Ἑρμῆς· ἄδηλος γὰρ ^γ καὶ ἡ ἐπιστήμη
εἰ ἔσω ἢ ἔξω, ὥσπερ κακείνος· τὸ γὰρ ἔργον τέλος, ἡ δὲ
ἐνέργεια τὸ ἔργον. Διὸ καὶ τοῦνομα ^κ ἐνέργεια λέγεται κατὰ
τὸ ἔργον, καὶ συντείνει πρὸς τὴν ἐντελέχειαν. Ἐπεὶ δ' ἐστὶ 12
τῶν μὲν ^α ἐσχατον ἡ χρῆσις, οἷον ὄψεως ^β ἢ ^γ ὄρασις, καὶ
οὐθὲν γίγνεται παρὰ ταύτην ἕτερον ἀπὸ τῆς ὄψεως ^δ ἔργον,
^ε ἀπ' ἐνίων δὲ γίγνεται τι, οἷον ἀπὸ τῆς οἰκοδομικῆς οἰκία
παρὰ τὴν οἰκοδόμησιν, ὅμως οὐθὲν ἦττον ἔνθα μὲν τέλος ἔνθα
δὲ μᾶλλον τέλος τῆς δυνάμεώς ἐστιν. Ἡ γὰρ οἰκοδόμησις
ἐν τῷ οἰκοδομουμένῳ, καὶ ἅμα γίγνεται καὶ ἔστι τῇ οἰκίᾳ.
^ν Ὅσων μὲν οὖν ἕτερόν τί ἐστι παρὰ τὴν χρῆσιν τὸ γιγνόμε- 13
νον, τούτων μὲν ἡ ἐνέργεια ἐν τῷ ποιουμένῳ ἐστίν, οἷον ἡ τε
οἰκοδόμησις ἐν τῷ οἰκοδομουμένῳ καὶ ἡ ὕφανσις ἐν τῷ ὕφαι-
νομένῳ, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, καὶ ὅλως ἡ κίνησις ἐν
τῷ κινουμένῳ· ὅσων δὲ μὴ ἐστὶν ἄλλο τι ἔργον παρὰ τὴν
ἐνέργειαν, ἐν αὐτοῖς ὑπάρχει ^ε ἡ ἐνέργεια, οἷον ἡ ὄρασις ἐν
τῷ ὁρῶντι καὶ ἡ θεωρία ἐν τῷ θεωροῦντι καὶ ἡ ζῶν ἐν τῇ
ψυχῇ. Διὸ καὶ ἡ εὐδαιμονία· ζῶν γὰρ ποιά τις ἐστίν. 14
^ν Ὡστε φανερόν ὅτι ἡ οὐσία καὶ τὸ εἶδος ^ε ἐνέργειά ἐστιν.
Κατὰ τε δὴ τοῦτον τὸν λόγον φανερόν ὅτι πρότερον τῇ
οὐσίᾳ ἐνέργεια δυνάμεως· καὶ ὥσπερ εἵπομεν, τοῦ χρόνου
αἰεὶ προλαμβάνει ἐνέργεια ἑτέρα πρὸ ἑτέρας ἕως τῆς ^β τοῦ
αἰεὶ κινουντος πρώτως. Ἀλλὰ μὴν καὶ κυριωτέρως· τὰ μὲν 15
γὰρ αἰδία πρότερα τῇ οὐσίᾳ τῶν φθαρτῶν, ἔστι δ' οὐθὲν
δυνάμει αἰδίων. Λόγος δὲ ὅδε. Πᾶσα δύναμις ἅμα τῆς
ἀντιφάσεώς ἐστιν· τὸ μὲν γὰρ μὴ δυνατόν ὑπάρχειν οὐκ
ἂν ^ι ὑπάρξειεν οὐθενί, τὸ δυνατόν δὲ πᾶν ἐνδέχεται μὴ ἐνε-

^ν διό—τέλος om. E. ^ω πάσωνος F^b, πάσσωνος T.A^b. ^κ ἐρμῆς
ἔσται E, ἐρμήσεται T. ^γ καὶ om. A^b. ^κ λέγεται ἐνέργεια A^b. ^α ἐσχα-
των A^b. ^β ἢ post ὄψεως om. E.T. ^γ ὄρασιν T. ^δ ἔργον om. A^b.
^ε ἐπ' E. ^ε ἢ δ' ἐνέργεια A^b. ^ε ἐνέργειά τις ἐστι T. ^β τοῦ] τῷ
χρόνῳ T. ^ι ὑπάρξει ἐν A^b.

16 γαίν. ^k Τὸ ἄρα δυνατόν εἶναι ἐνδέχεται ^l καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι. ^m τὸ αὐτὸ ἄρα δυνατόν καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι. Τὸ δὲ δυνατόν μὴ εἶναι ἐνδέχεται μὴ εἶναι. τὸ δ' ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι φθαρτόν, ἢ ἀπλῶς, ἢ τοῦτο αὐτὸ δ' λέγεται ἐνδεχέσθαι μὴ εἶναι, ἢ κατὰ τόπον ἢ ⁿ κατὰ ποσὸν ^o ἢ ποιόν
 17 ἀπλῶς δὲ τὸ κατ' οὐσίαν. Οὐθὲν ἄρα τῶν ῥαφθάρτων ἀπλῶς δυνάμει ἐστὶν ὧν ἀπλῶς ^r κατὰ τι δ' οὐθὲν κωλύει, οἶον ποιόν ἢ ποῦ ἐνεργεία ἄρα ^s πάντα. Οὐδὲ τῶν ἐξ ἀνάγκης ὄντων, καίτοι ταῦτα πρῶτα· εἰ γὰρ ^t ταῦτα μὴ ἦν, οὐθὲν ἂν ἦν. Οὐδὲ δὴ κίνησις, εἴ τίς ἐστὶν αἰδιος. Οὐδ' εἴ τι κινούμενον αἰδιον, οὐκ ἔστι κατὰ δυνάμιν κινούμενον ἀλλ' ^v ἢ πόθεν ποῖ
 18 ^w τούτου δ' ὕλην οὐθὲν κωλύει ὑπάρχειν. Διὸ αἰεὶ ἐνεργεῖ ἥλιος καὶ ἄστρα καὶ ^x ὅλος ὁ οὐρανός, καὶ οὐ φοβερὸν μὴ ποτε στῇ, δ' φοβοῦνται οἱ περὶ φύσεως. Οὐδὲ κάμνει τοῦτο δρῶντα· οὐ γὰρ ^y περὶ τὴν δυνάμιν τῆς ἀντιφάσεως αὐτοῖς, οἶον τοῖς φθαρτοῖς, ἢ κίνησις, ὥστε ἐπίκουον εἶναι τὴν συνέχειαν. τῆς κινήσεως· ἢ γὰρ οὐσία ὕλη καὶ ^z δυνάμεις ^a οὐσα,
 19 ^b οὐκ ^c ἐνεργεῖα, ^d αἰτία τούτου. Μιμεῖται δὲ τὰ ^e ἀφθαρτα καὶ τὰ ἐν μεταβολῇ ὄντα, οἶον γῆ καὶ πῦρ. Καὶ γὰρ ταῦτα αἰεὶ ἐνεργεῖ· καθ' ^f αὐτὰ γὰρ καὶ ἐν αὐτοῖς ἔχει τὴν κίνησιν. Αἱ δ' ἄλλαι δυνάμεις, ἐξ ὧν διώρισται, πᾶσαι τῆς ἀντιφάσεως εἰσιν· τὸ γὰρ δυνάμενον ὥδι κινεῖν δύναται καὶ μὴ ὥδι,
 20 ὅσα γε κατὰ λόγον. ^g Αἱ δ' ἄλογοι τῷ παρ εἶναι καὶ μὴ τῆς ἀντιφάσεως ἔσονται ^h αἱ αὐταί. Εἰ ἄρα τινές εἰσι φύσεις τοιαῦται ἢ οὐσῖαι οἷας λέγουσιν ⁱ οἱ ἐν τοῖς λόγοις τὰς ιδέας, πολὺ μᾶλλον ἐπιστήμον ἂν τι εἴη ἢ αὐτὸ ἐπιστήμη καὶ κινούμενον ἢ ^k κίνησις· ταῦτα γὰρ ἐνεργεῖαι μᾶλλον, ἐκεῖναι δὲ δυνάμεις τούτων. ^l Ὅτι μὲν οὖν πρότερον ἢ ἐνέρ-

^k τὸ ἄρα] ἐν παρὰ T. ^l καὶ ante εἶναι om. Ab. ^m τὸ αὐτὸ] τοῦτο T. ⁿ κατὰ τὸ ποσὸν Ab. ^o ἢ κατὰ τὸ ποιόν T. ^p φθαρτῶν E.T. ^q ὅν om. Ab. ^r κατὰ om. E.T. ^s πάντα] ταῦτα Ab. ^t ταῦτα μὴ] αὐτὰ μὴ Ab.Fb. ^v ἢ Ab. ^w τοῦτο Ab. ^x ὅλος T. ^y περὶ] ὑπὲρ E. κατὰ T, εἶναι γρ. E. ^z δυνάμεις E. ^a οὐσα om. E.T. ^b οὐδ' Fb. ^c ἐνεργεῖα E.T. ^d αἰτιατοῦ μιμεῖται T. ^e φθαρτὰ Ab.Fb. ^f αὐτὸ E.T. ^g αἱ] ὅσαι E. ^h αὐταί Ab. ⁱ οἱ om. Ab. ^k κινήσεις T.

γεια ¹ καὶ δυνάμεως καὶ πάσης ἀρχῆς μεταβλητικῆς, φανερόν.

Ὅτι δὲ ^μ καὶ βελτίων καὶ τιμιωτέρα τῆς σπουδαίας δυνά- 9
μεως ἢ ἐνέργεια, ἐκ τῶνδε δῆλον. Ὅσα γὰρ κατὰ τὸ δύνα-
σθαι λέγεται, ταῦτόν ἐστι δυνατόν τάναντία, οἷον τὸ ^π δύ-
νασθαι λεγόμενον ὑγιαίνειν ταῦτόν ἐστι καὶ τὸ νοσοῦν, ^ο καὶ
ἄμα· ἢ αὐτὴ γὰρ δύναμις τοῦ ὑγιαίνειν καὶ κάμνειν, καὶ ἡρε-
μεῖν καὶ κινεῖσθαι, καὶ οἰκοδομεῖν καὶ καταβάλλειν, καὶ οἰκο-
δομεῖσθαι καὶ καταπίπτειν. Τὸ μὲν οὖν δύνασθαι τάναντία ^ρ
^ρ ἄμα ὑπάρχει, τὰ ^δ ἐναντία ^ι ἄμα ἀδύνατον. Καὶ τὰς ἐνε-
ργείας δὲ ἄμα ἀδύνατον ὑπάρχειν, οἷον ὑγιαίνειν καὶ κάμνειν.
Ὡστ' ἀνάγκη τούτων θάτερον εἶναι τὰγαθόν. Τὸ δὲ δύνα-
σθαι ὁμοίως ἀμφοτέρων ἢ οὐδέτερον· ἢ ἄρα ἐνέργεια ^τ βελ-
τίων. Ἀνάγκη δὲ καὶ ἐπὶ τῶν κακῶν τὸ τέλος καὶ τὴν ἐνέρ- 3
γειαν εἶναι χεῖρον τῆς δυνάμεως· τὸ γὰρ δυνάμενον ταῦτό
ἄμφω τάναντία. Δῆλον ἄρα ὅτι οὐκ ἔστι ^β τὸ κακὸν παρὰ
τὰ πράγματα· ὕστερον γὰρ τῇ φύσει τὸ κακὸν τῆς δυνά-
μεως. Οὐκ ἄρα οὐδ' ἐν τοῖς ἐξ ἀρχῆς καὶ τοῖς αἰδίοις οὐθέν
ἐστίν οὔτε κακὸν οὔτε ἀμάρτημα οὔτε διεφθαρμένον· καὶ γὰρ
ἢ διαφθορὰ τῶν κακῶν ^ε ἐστίν. Εὐρίσκεται ^ν δὲ καὶ τὰ δια- 4
γράμματα ἐνεργείᾳ· διαιροῦντες γὰρ εὐρίσκουσιν. Εἰ ^ω δ'
ἦν διηρημένα, φανερὰ ἂν ἦν· νῦν δ' ἐνυπάρχει δυνάμει. Διὰ
τί δύο ὀρθαί ^ξ τὸ τρίγωνον; Ὅτι αἱ περὶ ^υ μίαν στιγμὴν
γωνίαι ἴσαι δύο ὀρθαῖς. Εἰ οὖν ^ζ ἀνήκτο ἢ παρὰ τὴν πλευ-
ράν, ἰδόντι ἂν ἦν εὐθὺς δῆλον. Διὰ τί ἐν ἡμικυκλίῳ ὀρθὴ ^ς
καθόλου; ^α Διότι ἐὰν ἴσαι τρεῖς, ἣ τε βάσις δύο καὶ ἡ ἐκ
μέσου ἐπισταθεῖσα ὀρθή, ἰδόντι δῆλον τῷ ἐκείνῳ εἰδότηι.
Ὡστε φανερόν ὅτι τὰ δυνάμει ὄντα εἰς ἐνέργειαν ἀναγόμενα
εὐρίσκεται. Αἴτιον δ' ὅτι νόησις ἢ ἐνέργεια. Ὡστ' ἐξ ἐνε-

¹ καὶ ante δυνάμεως om. Fb. ^μ καὶ post δὲ om. Ab, Fb. ^π δύνασθαι
τὸ λεγόμενον Ab. ^ο καὶ ante ἄμα om. T. ^ρ ἄμα ὑπάρχειν T, ὑπάρχει
ἄμα Ab. ^ι ἄμα ἀδύνατον—ἄμα om. E.T. ^τ βέλτιον E.T. ^β τὸ] τι
τὸ E.T. ^ε ἐστίν om. E. ^ν δὲ] γὰρ Fb. ^ω δ' ἦν] δ' ἢ Ab. ^ξ τὸ
om. Fb. ^υ μίαν τὴν στιγμὴν T. ^ζ ἀνήκτο ἢ] ἀνάγκη τὸ T. ^α διατί E.

γείας ἢ δύναμις· καὶ διὰ τοῦτο ποιοῦντες γιγνώσκουσιν ὕπερον γὰρ γενέσει ἢ ἐνέργεια ἢ κατ' ἀριθμόν.

- ΙΟ ^β Ἐπεὶ δὲ τὸ δν ^γ λέγεται καὶ τὸ μὴ δν ^δ τὸ μὲν κατὰ τὰ σχήματα τῶν κατηγοριῶν, ^ε τὸ δὲ κατὰ δύναμιν ἢ ἐνέργειαν τούτων ἢ τάναντία, τὸ δὲ ^ς κυριώτατα ^δ δν ἀληθές ἢ ψεῦδος, τοῦτο ^ε δ' ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἐστὶ ^ι τῷ συγκείσθαι ἢ ^κ διηρηθῆναι, ^λ ὥστε ^μ ἀληθεύει μὲν ὁ τὸ διηρημένον οἰόμενος ^ν διαιρεῖσθαι καὶ τὸ συγκείμενον συγκείσθαι, ἔψευσται δὲ ὁ ἐναντίως ἔχων ^ο ἢ τὰ πράγματα, πότε ἐστὶν ἢ οὐκ ἔστι ^ρ τὸ ἀληθές λεγόμενον ἢ ψεῦδος; Τοῦτο γὰρ σκεπτέον τί λεγόμεν. Οὐ γὰρ διὰ τὸ ἡμᾶς οἶεσθαι ἀληθῶς ^σ σε λευκὸν εἶναι ^ς εἰ σὺ λευκός, ἀλλὰ διὰ τὸ σὲ εἶναι λευκὸν ἡμεῖς οἱ φάντες τοῦτο ἀληθεύομεν. Εἰ δὴ τὰ μὲν αἰεὶ σύγκειται καὶ ἀδύνατα διαιρεθῆναι, τὰ δ' ^ε αἰεὶ διήρηται καὶ ἀδύνατα ^ς συντεθῆναι, τὰ δ' ἐνδέχεται τάναντία, τὸ μὲν εἶναι ἐστὶ ^ν τὸ συγκείσθαι καὶ ἐν εἶναι, τὸ δὲ μὴ εἶναι τὸ μὴ συγκείσθαι ἀλλὰ ^ζ πλείω εἶναι. Περὶ μὲν οὖν τὰ ἐνδεχόμενα ἢ αὐτὴ γίγνεται ψευδὴς καὶ ἀληθὴς δόξα καὶ ὁ λόγος ὁ αὐτός, καὶ ἐνδέχεται ὅτε μὲν ἀληθεύειν ὅτε δὲ ψεύδεσθαι· περὶ δὲ τὰ ἀδύνατα ἄλλως ἔχειν οὐ ^ω γίγνεται ὅτε μὲν ἀληθές ὅτε δὲ ψεῦδος, ἀλλ' ^α αἰεὶ ταῦτα ἀληθῆ καὶ ψευδῆ. Περὶ δὲ δὴ τὰ ἀσύνθετα τί τὸ εἶναι ἢ μὴ εἶναι καὶ τὸ ἀληθές καὶ ^ς τὸ ψεῦδος; Οὐ γὰρ ἐστὶ σύνθετον, ὥστε εἶναι μὲν ^ζ ὅταν ^α συγκέηται, μὴ εἶναι δὲ ^β ἐὰν διηρημένον ᾖ, ὥσπερ τὸ λευκὸν ξύλον ἢ τὸ ἀσύμμετρον τὴν διάμετρον· οὐδὲ τὸ ἀληθές ^γ καὶ ψεῦδος ὁμοίως ἔτι ὑπάρ- ^ς ξει καὶ ^δ ἐπ' ἐκείνων. Ἡ ὥσπερ οὐδὲ τὸ ^ε ἀληθές ἐπὶ τούτων

^β ἐπειδὴ F^b. ^γ λέγομεν F^b. ^δ τὸ μὲν] τὰ μὲν A^b. F^b. ^ε τὸ] τὰ F^b. ^ς κυριώτατον E. ^δ δν] ἢ T, εἰ E. ^ι δ' ἐπὶ] δὴ ἔτι A^b. ^κ τὸ E. T. ^κ διατρεῖσθαι T. ^λ ὥστε—διαίρεσθαι om. T. ^μ ἀληθεύειν A^b. ^ν διαιρεῖσθαι] διηρηθῆναι A^b. ^ο ἢ ante τὰ om. T. ^ρ τὸ] ὡς τὸ E, ὥστε τὸ T. ^σ σε ante ἀληθῶς E, om. T. ^ς εἰ—ἡμεῖς om. A^b. ^α αἰε] εἰ T. ^β συνθεῖναι A^b. ^γ τὸ ἐν εἶναι καὶ συγκείσθαι T. ^δ γίγνεται οὐδὲ ὅτε A^b. ^ε αἰε] εἰα T. ^ς τὸ ante ψεῦδος om. T. ^ζ ὅταν] ἐὰν A^b. ^α σύγκειται E. ^β ἐὰν μὴ διηρημένον T. ^γ καὶ ψεῦδος] καὶ τὸ ψεῦδος E, ἢ τὸ ψεῦδος T. ^δ ὑπ' T. ^ε ἀληθές ἐν ἐπὶ E. T.

τὸ αὐτό, οὕτως οὐδὲ τὸ εἶναι, ἀλλ' ἔστι τὸ μὲν ἀληθές ¹ τὸ δὲ
 ψεύδος, τὸ μὲν θιγεῖν καὶ φάναι ἀληθές (οὐ γὰρ εἰ ταὐτὸ κα-
 τάφασις καὶ ² φάσις), τὸ δ' ἀγνοεῖν μὴ θιγγάνειν· ἀπατη-
 θῆναι γὰρ περὶ τὸ τί ἐστίν οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἢ κατὰ συμβεβη-
 κός. Ὅμοιός δὲ καὶ περὶ τὰς ³ μὴ συνθετὰς οὐσίας· οὐ γὰρ ⁶
 ἔστιν ἀπατηθῆναι. Καὶ πάσαι εἰσιν ⁴ ἐνεργεῖα, ¹ οὐ δυνάμει·
 ἐγγίγνοντο ⁵ γὰρ αὖ καὶ ἐφθείροντο· νῦν δὲ τὸ ὄν αὐτὸ οὐ
 γίγνεται οὐδὲ φθείρεται· ἐκ τίνος γὰρ αὖ ἐγγίγνετο. Ὅσα
 δὴ ἐστίν ὅπερ εἶναι τι καὶ ἐνεργεῖα, περὶ ταῦτα οὐκ ἔστιν
 ἀπατηθῆναι ἀλλ' ἢ νοεῖν ἢ μὴ. Ἀλλὰ τὸ ⁷ τί ἐστι ζητεῖται γ
 περὶ αὐτῶν, εἰ ⁸ τοιαῦτά ἐστιν ἢ μὴ. Τὸ δ' εἶναι ὡς τὸ
 ἀληθές, καὶ τὸ μὴ εἶναι ⁹ ὡς τὸ ψεύδος, ἐν μὲν ἐστίν, εἰ σύγ-
 κειται, ἀληθές· τὸ δ' εἰ μὴ σύγκειται, ψεύδος. Τὸ δὲ ἐν,
 εἴπερ ὄν, οὕτως ἐστίν· εἰ δὲ μὴ οὕτως, οὐκ ἔστιν. Τὸ δὲ ⁸
 ἀληθές τὸ νοεῖν ⁹ αὐτά· τὸ δὲ ψεύδος οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἀπάτη,
 ἀλλ' ἄγνοια, οὐχ ¹ οἷα ἢ τυφλότης· ² ἢ μὲν γὰρ τυφλότης
 ἐστίν ὡς αὖ εἰ τὸ νοητικὸν ὅλως μὴ ἔχοι τις. Φανερόν δὲ
³ καὶ ὅτι περὶ τῶν ἀκινήτων οὐκ ἔστιν ἀπάτη κατὰ τὸ ποτέ,
 εἴ τις ὑπολαμβάνει ἀκίνητα. Οἷον τὸ τρίγωνον εἰ μὴ μετα-9
 βάλλειν οἴεται, οὐκ οἰήσεται ποτὲ μὲν δύο ὀρθὰς ἔχειν ποτὲ
 δ' οὐ (μεταβάλλοι γὰρ αὖ), ἀλλὰ τὸ μὲν τὸ δ' οὐ, οἷον ἄρ-
 τιον ἀριθμὸν πρῶτον εἶναι μὴθέν, ἢ τινὰς μὲν τινὰς δ' οὐ.
⁴ Ἀριθμῷ δὲ περὶ ἓνα οὐδὲ τοῦτο· οὐ γὰρ ἔτι τινὰ μὲν τινὰ
 δ' ⁵ οὐκ οἰήσεται, ἀλλ' ἀληθεύσει ἢ ψεύσεται ὡς αἰεὶ οὕτως
 ἔχοντος.

I.

Τὸ ἐν ὅτι μὲν λέγεται ¹ πολλαχῶς, ἐν τοῖς περὶ τοῦ
 ποσαχῶς διηρημένοις εἴρηται πρότερον· πλεοναχῶς δὲ λεγο-
 μένου, οἱ συγκεφαλαιούμενοι τρόποι εἰσὶ τέτταρες τῶν πρῶ-

¹ τὸ δὲ] ἢ E.T.A^b. ² τοῦτο T. ³ ἀπόφασις T. καὶ φάσις om. E.
⁴ μὴ om. T. ⁵ ἐνεργεῖαι A^b. ⁶ οὐ] ἢ T. ⁷ γὰρ om. T. ⁸ τί om. A^b.
⁹ ἢ τι αὐτά T. ¹⁰ ὡς τὸ] τὸ ὡς A^b, τὸ ὡς τὸ T. ¹¹ ταῦτα A^b. ¹² οἷον
 A^b. ¹³ ἢ μὲν γὰρ τυφλότης om. A^b. ¹⁴ ὅτι καὶ A^b. ¹⁵ οἴηται A^b,
 οἷοιο F^b. ¹⁶ οὐκ] οὐ γρ. E. ¹⁷ πλεοναχῶς F^b. ¹⁸ τέσσαρες E.

των καὶ καθ' ^α αὐτὰ λεγομένων ἐν, ἀλλὰ μὴ κατὰ συμβεβη-
 κός. Τό τε γὰρ συνεχές ἢ ἀπλῶς ἢ μάλιστα γε τὸ φύσει
 καὶ μὴ ἀφῆ μὴδὲ δεσμῶ· καὶ τούτων μᾶλλον ἐν καὶ πρότε-
 ρον, ^α οὐ ἀδιαιρετωτέρα ἢ κίνησις καὶ μᾶλλον ἀπλῆ. Ἔτι
 τοιοῦτον καὶ μᾶλλον τὸ ὅλον καὶ ἔχον τινὰ μορφήν καὶ εἶδος·
 μάλιστα δ' εἴ ^β τι φύσει τοιοῦτον καὶ μὴ βία, ὥσπερ ὅσα
 κόλλη ἢ γόμφῳ ἢ συνδέσμῳ, ἀλλ' ἔχει ^γ ἐν αὐτῷ τὸ αἷτιον
^δ αὐτῷ τοῦ συνεχές εἶναι. Τοιοῦτον δὲ ^δ τῷ μίαν τὴν κίνησιν
 εἶναι καὶ ἀδιαίρετον τόπῳ καὶ χρόνῳ, ὥστε φανερόν, εἴ τι
 φύσει κινήσεως ἀρχὴν ἔχει τῆς πρώτης τὴν πρώτην, οἷον
 λέγω φορᾶς κυκλοφορίαν, ὅτι τοῦτο πρῶτον μέγεθος ἐν.
 Τὰ μὲν δὴ οὕτως ἐν ^ε ἢ συνεχές ἢ ὅλον, τὰ δὲ ^ς ὧν ἂν ^δ ὁ λό-
 γος εἰς ἢ. Τοιαῦτα δὲ ὧν ἡ νόησις μία· τοιαῦτα δὲ ὧν ἀδιαί-
 ρετος· ἀδιαίρετος ^ι δὲ τοῦ ἀδιαίρετου εἶδει ἢ ἀριθμῶ. Ἀρι-
 θμῶ μὲν οὖν τὸ καθ' ἕκαστον ἀδιαίρετον, εἶδει δὲ ^κ τὸ ^ι τῷ
 γνωστῷ καὶ τῇ ἐπιστήμῃ, ὥσθ' ἐν ἂν εἴη πρῶτον τὸ ταῖς
^ς οὐσίαις αἷτιον τοῦ ἐνός. Λέγεται μὲν οὖν τὸ ἐν τοσαυτα-
 χῶς, τό τε συνεχές φύσει καὶ τὸ ὅλον, καὶ τὸ καθ' ἕκαστον
 καὶ τὸ καθ' ὅλου. Πάντα δὲ ταῦτα ἐν ^μ τῷ ἀδιαίρετον εἶναι
 τῶν μὲν τὴν κίνησιν, τῶν δὲ τὴν νόησιν ἢ τὸν λόγον. Δεί-
 δὲ κατανοεῖν ὅτι οὐχ ὡσαύτως ληπτέον λέγεσθαι ποιά τε ἐν
^ν λέγεται, καὶ τί ἐστὶ τὸ ^ν ἐν εἶναι, καὶ τίς αὐτοῦ λόγος. Λέ-
 γεται μὲν γὰρ ^ο τὸ ἐν τοσαυταχῶς, καὶ ἕκαστον ἔσται ἐν
 τούτων, ^φ ἂν ^ρ ὑπάρχη τις τούτων τῶν τρόπων· τὸ δὲ ἐν
 εἶναι ὅτε ^θ μὲν τούτων τινὶ ἔσται, ὅτε δὲ ἄλλῳ, ^θ καὶ μᾶλλον
 ἐγγὺς τῷ ὀνόματι ^ι ἐστὶ, τῇ δυνάμει δ' ἐκεῖνα, ὥσπερ καὶ περὶ
 στοιχείου καὶ ^α αἰτίου εἰ δέοι λέγειν ἐπὶ τε τοῖς πράγμασι
^ι διορίζοντα καὶ τοῦ ^ι ὀνόματος ὄρον ἀποδιδόντα. Ἔστι μὲν
 γὰρ ὡς στοιχείον τὸ πῦρ (ἔστι δ' ἴσως καθ' αὐτὸ καὶ τὸ
 ἄπειρον ἢ τι ἄλλο τοιοῦτον), ἔστι δ' ὡς οὐ· οὐ γὰρ τὸ αὐτὸ

^α αὐτὸ E. ^α οὐ] ὧν Ab. ^β τι τῇ φύσει E.T. ^γ ἐν] τι ἐν Ab.
^δ τῷ] τὸ E.T. ^ε ἢ om. E.T. ^ς τὸ συνεχές ἢ τὸ Fb. ^ς ὧν om. E.T.
^δ ὁ om. T. ^ι δὲ τὰ διαίρετον T. ^κ τὸ post δὲ add. E. ^ι τῷ] τὸ T.
^ν τῷ] τὸ T. ^ν ἐν T.Ab. ^ο τὸ om. Ab. ^ρ ὑπάρξη Fb. ^θ μὲν τὸ
 τούτων Ab. ^ι ἐστὶ, τῇ] ἢ Ab. ^α αἰτίας T. ^ι ὀνόματος τὸν ὄρον T.

πυρὶ καὶ στοιχείῳ εἶναι, ἀλλ' ὡς μὲν ^ν πρᾶγμα τι καὶ φύσις
 τὸ πῦρ στοιχεῖον, τὸ δὲ ^ω ὄνομα σημαίνει ^χ τὸ τοδὶ συμβε-
 βηκέναι αὐτῷ, ὅτι ἐστὶ τι ἐκ τούτου ὡς πρώτου ἐνυπάρχον-
 τος. Ὡὕτω καὶ ἐπὶ αἰτίου καὶ ἐνός ^z καὶ τῶν τοιούτων ἀπάν-
 των. Διὸ καὶ τὸ ἐνὶ ^a εἶναι τὸ ἀδιαρέτω ἐστὶν εἶναι, ὅπερ
^b τῷδε ὄντι ^c καὶ ἀχωρίστῳ ἢ τόπῳ ἢ εἴδει ἢ διανοίᾳ, ^d καὶ
 τῷ ὄλῳ καὶ ^e ἀδιαρέτω. Μάλιστα δὲ ^f τὸ μέτρον εἶναι πρῶ-
 τον ἐκάστου γένους καὶ κυριώτατα τοῦ ποσοῦ· ἐντεῦθεν ^g γὰρ
 ἐπὶ τὰ ἄλλα ἐλήλυθεν. Μέτρον γάρ ἐστιν ^φ τὸ ποσὸν ^g
 γιγνώσκεται· γιγνώσκεται δ' ^η ἐνὶ ^η ἀριθμῷ τὸ ποσὸν ^η
 ποσόν, ὃ δ' ἀριθμὸς ἅπας ἐνί. Ὡστε πᾶν τὸ ποσὸν γιγνώ-
 σκεται ^η ποσὸν τῷ ἐνί, καὶ ^φ πρώτῳ ^h ποσὰ γιγνώσκεται,
 τοῦτο αὐτὸ ἐν· διὸ τὸ ἐν ἀριθμοῦ ἀρχὴ ^η ἀριθμός. Ἐντεῦθεν ^{io}
 δὲ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις λέγεται μέτρον ⁱ ^φ πρώτῳ τε ἕκαστον
 γιγνώσκεται, καὶ τὸ μέτρον ἐκάστου ἐν ἐν μήκει, ἐν πλάτει,
 ἐν βάθει, ἐν βάρει, ἐν τάχει. Τὸ γὰρ βάρος καὶ τάχος κοι-
 νὸν ἐν τοῖς ἐναντίοις· διττὸν γὰρ ἐκάτερον αὐτῶν, οἷον βάρος
 τό τε ^k ὀποσηνοῦν ἔχον ῥοπήν καὶ τὸ ἔχον ὑπεροχὴν ῥοπῆς,
^l καὶ τάχος τό τε ^m ὀποσηνοῦν κίνησιν ἔχον καὶ τὸ ὑπεροχὴν
 κινήσεως· ἔστι γάρ ⁿ τι τάχος καὶ τοῦ βραδέος καὶ ^o βάρους
 τοῦ κουφοτέρου. Ἐν πᾶσι ^p δὴ τούτοις μέτρον καὶ ἀρχὴ ^{en} ¹²
 τι καὶ ἀδιαίρετον, ἐπεὶ καὶ ἐν ταῖς γραμμαῖς χρῶνται ὡς
 ἀτόμῳ τῇ ποδιαίᾳ. Πανταχοῦ γὰρ τὸ μέτρον ἐν τι ζητοῦσι
 καὶ ἀδιαίρετον· τοῦτο δὲ τὸ ἀπλοῦν ^η τῷ ποιῷ ^η τῷ ποσῷ.
^o Ὅπου μὲν οὖν δοκεῖ μὴ εἶναι ἀφελεῖν ^η ^q προσθεῖναι, τοῦτο ¹³
 ἀκριβές ^r τὸ μέτρον· διὸ ^s τὸ ^t τοῦ ^v ἀριθμοῦ ἀκριβέστατον·
 τὴν γὰρ μονάδα τιθέασι πάντῃ ἀδιαίρετον· ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις

^ν πράγματι καὶ φύσει E.T. ^ω ὄνομα ὄλον σημαίνει E, ὄνομα συμβαί-
 νει T. ^χ τῷ T. ^υ οὕτως post αἰτίου T. ^z καὶ post ἐνός om. T.
^a εἶναι τὸ] εἶναι τῷ T. ^b τῷδε E.T. ^c καὶ ἰδίᾳ χωριστῶ Ab. ^d καὶ
 post ἢ add. E.T. ^e ἀδιαρέτω Ab.Fb: vulgo διωρισμένω. ^f τῷ E.T.Ab.
^g γὰρ] γὰρ καὶ E.T. ^h ποσὰ add. Ab.Fb. ⁱ τε δ' ἕκαστον πρώτῳ Ab.
^k ὀποσηνοῦν T, ὀπηληνοῦν Ab. ^l καὶ τάχος] καὶ τὸ τάχος Ab. ^m ὀπα-
 σηνοῦν T, ὀπηληνοῦν Fb. ⁿ τι om. Ab. ^o βαρέος T. ^p δὲ E.T.
^q προσθεῖναι T. ^r τι T. ^s τὸ om. E. ^t τοῦς E, om. T. ^v ἀρι-
 θμοὺς E.

οὔ; Ἀλλὰ μᾶλλον ὅταν ἤδη γένηται σπέρμα, καὶ οὐδὲ
² τότε ἴσως. Ὡςπερ οὖν οὐδὲ ὑπὸ ἰατρικῆς ἅπαν ἂν ὑγια-
 σθείη οὐδ' ἀπὸ τύχης, ἀλλ' ἔστι τι ὃ δυνατόν ἐστι, καὶ τοῦτ'
 ἐστὶν ὑγιαῖνον δυνάμει. Ὅρος δὲ τοῦ μὲν ἀπὸ διανοίας ἐντε-
 λεχείᾳ γιγνομένου ἐκ τοῦ δυνάμει ὄντος, ὅταν βουλευθέντος
 γίγνηται μηθενὸς κωλύοντος τῶν ἐκτός, ἐκεῖ δ' ἐν τῷ ὑγιαζο-
 μένῳ, ὅταν μηθέν κωλύῃ τῶν ἐν αὐτῷ. Ὁμοίως δὲ ду-
 νάμει καὶ οἰκία, ² εἰ μηθέν κωλύει τῶν ἐν τούτῳ καὶ τῇ
 ὕλῃ τοῦ γίγνεσθαι οἰκίαν, οὐδ' ἔστιν ὃ δεῖ προσγενέσθαι ἢ
³ ἀπογενέσθαι ἢ μεταβαλεῖν, τοῦτο δυνάμει οἰκία. Καὶ ἐπὶ
 τῶν ἄλλων ὡσαύτως, ὅσων ἐξωθεν ἡ ἀρχὴ τῆς γενέσεως, καὶ
 ὅσων δὴ ἐν αὐτῷ τῷ ἔχοντι, ὅσα μηθενὸς τῶν ἐξωθεν ἐμ-
 ποδίζοντος ἔσται δι' αὐτοῦ. Οἶον τὸ σπέρμα οὐπω δεῖ γὰρ
 ἐν ἄλλῳ καὶ ὕ μεταβάλλειν. Ὅταν ² δ' ἤδη διὰ τῆς αὐτοῦ
 ἀρχῆς ἢ τοιοῦτον, ἤδη τοῦτο δυνάμει ² ἐκεῖνο δὲ ἐτέρας ἀρ-
⁴ χῆς δεῖται. Ὡςπερ ἡ γῆ οὐπω ἀνδρίας δυνάμει μεταβάλ-
 λουσα γὰρ ἔσται χαλκός. Ἔοικε δὲ ὃ λέγομεν εἶναι οὐ
 τόδε ἀλλ' ἐκείνιν, οἶον τὸ κιβώτιον οὐ ξύλον ἀλλὰ ξύλινον,
 οὐδὲ τὸ ^b ξύλον γῆ ἀλλὰ γῆϊνον. Πάλιν ἡ γῆ εἰ οὕτως μὴ
 ἄλλο ^c ἀλλ' ἐκείνιν, ^d αἰεὶ ἐκεῖνο δυνάμει ἀπλῶς ^e τὸ ὕστε-
⁵ ρόν ἐστίν. Οἶον τὸ κιβώτιον οὐ γῆϊνον οὐδὲ γῆ, ἀλλὰ ξύλι-
 νον· τοῦτο γὰρ δυνάμει κιβώτιον καὶ ὕλη κιβωτίου αὐτῇ,
 ἀπλῶς μὲν τοῦ ^f ἀπλῶς, τουδὲ δὲ ^g τοδὶ ^h τὸ ξύλον. Εἰ δὲ
 τί ⁱ ἐστὶ πρῶτον, ὃ μηκέτι κατ' ^k ἄλλου λέγεται ^l ἐκείνιν,
 τοῦτο πρώτη ὕλη· οἶον εἰ ἡ γῆ ἀερίνη, ὃ δ' ἀήρ μὴ πῦρ ἀλλὰ
 πύρινος, τὸ πῦρ ὕλη πρώτη ^m ὡς τόδε τι ⁿ καὶ ^o οὐσία.
⁶ Τούτῳ γὰρ διαφέρει τὸ καθόλου καὶ τὸ ὑποκείμενον P τῷ

² τότε] τότε πῶς T, τοῦτό πῶς E, τοῦτο γρ. E. ^t ἂν] δὴ Ab. ^v τῶν] τῷ E. ^w εἰ—οἰκίαν om. Ab. ^x τῶν om. T. ^y μεταβαλεῖν E. ^z δ' om. T. ^a ἐκεῖνα E. ^b ξύλον ἢ γῆ T. ^c ἀλλ' ἐκείνιν αἰεὶ om. Ab. ^d αἰεὶ ἐκεῖνο δὲ δυνάμει E, om. γρ. E. δυνάμει om. Ab. ^e τὸ ὕστερον] δὲ τὸ προσεχές καὶ τελευταῖον γρ. E. ^f ἀπλοῦ T. ^g τοδὶ] τουδὲ T. ^h τὸ add. E.Ab. ⁱ ἐστὶ τὸ πρῶτον T. ^k ἄλλο Ab. et margo E, qui γρ. κατ' ἄλλο ἀλλ' ἐκεῖνο αὐτὸ δηλονότι. ^l ἐκεῖνο δν τοῦτο Ab. ^m ὡς] οὐ T, εἰ δὲ Ab. ⁿ καὶ om. E.T.Ab. ^o οὐσα E.T. P τῷ τὸ T.

¹ εἶναι τόδε τι ἢ μὴ εἶναι. Οἷον τοῖς πάθεσι τὸ ὑποκείμενον ἄνθρωπος καὶ σῶμα καὶ ψυχὴ, πάθος δὲ τὸ μουσικὸν καὶ λευκόν. Λέγεται δὲ τῆς μουσικῆς ¹ ἐγγενομένης ² ἐκείνου οὐ μουσικῇ ἀλλὰ μουσικόν, καὶ οὐ λευκότης ὁ ἄνθρωπος ἀλλὰ λευκόν, οὐδὲ βάδισις ³ ἢ κίνησις ἀλλὰ βαδίζον ἢ κινούμενον, ὥς ⁴ τὸ ἐκείνινον. Ὅσα μὲν οὖν οὕτω, τὸ ἔσχατον οὐσία· ὅσα δὲ μὴ οὕτως ἀλλ' εἰδός τι καὶ τόδε τι τὸ κατηγορούμενον, τὸ ἔσχατον ὕλη καὶ οὐσία ὕλική. Καὶ ὁρθῶς δὴ συμβαίνει τὸ ἐκείνινον λέγεσθαι κατὰ τὴν ὕλην καὶ τὰ πάθη· ἄμφω γὰρ ἀόριστα. Πότε μὲν οὖν λεκτέον δυνάμει καὶ πότε οὐ, εἴρηται.

Ἐπεὶ δὲ τὸ ⁵ πρότερον διώριστα ⁶ ποσαχῶς λέγεται, ⁸ φανερόν ⁷ ὅτι πρότερον ἐνέργεια δυνάμεώς ἐστιν. Λέγω δὲ δυνάμεως οὐ μόνον τῆς ὠρισμένης ἢ λέγεται ⁸ ἀρχὴ μεταβλητικὴ ἐν ἄλλῃ ἢ ἄλλο, ἀλλ' ὅλως πάσης ἀρχῆς κινητικῆς ἢ στατικῆς. Καὶ γὰρ ἡ φύσις ἐν ταύτῃ ⁹ γίγνεται· ἐν ταύτῃ γὰρ γένει τῇ δυνάμει· ἀρχὴ γὰρ κινητικῇ, ἀλλ' οὐκ ἐν ἄλλῃ ἀλλ' ἐν αὐτῇ ἢ αὐτό. Πάσης ¹⁰ δὲ τῆς τοιαύτης ¹¹ προτέρα ἐστὶν ἡ ἐνέργεια καὶ λόγῳ καὶ τῇ οὐσίᾳ· χρόνῳ δ' ἔστι μὲν ὥς, ἔστι δ' ὥς οὐ. Τῷ λόγῳ μὲν οὖν ὅτι προτέρα, δῆλον· ¹² τῷ γὰρ ἐνδέχασθαι ἐνεργῆσαι δυνατόν ἐστι τὸ πρῶτως δυνατόν, οἷον λέγω οἰκοδομικὸν τὸ δυνάμενον οἰκοδομεῖν, καὶ ὁρατικὸν τὸ ὁρᾶν, καὶ ὁρατὸν τὸ δυνατόν ὁρᾶσθαι. ¹³ Ὅ ¹⁴ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ὥστ' ἀνάγκη τὸν λόγον προϋπάρχειν καὶ τὴν γνῶσιν τῆς γνώσεως. Τῷ δὲ χρόνῳ πρότερον ¹⁵ αὐτῷ εἶδει τὸ αὐτὸ ἐνεργεῖν πρότερον, ἀριθμῷ δ' οὐ. Λέγω δὲ τοῦτο ὅτι τοῦδε μὲν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ¹⁶ ἤδη ὄντος κατ' ἐνέργειαν καὶ τοῦ σίτου καὶ τοῦ ὀρώντος πρότερον τῷ χρόνῳ ἢ ὕλη καὶ τὸ σπέρμα καὶ τὸ ὁρατικόν, ¹⁷ αὐτῷ δὲ δυνάμει μὲν ¹⁸ ἐστὶν ἄνθρωπος καὶ σίτος καὶ ὀρῶν, ἐνεργείᾳ

¹ εἶναι] καὶ T, om. E. ² ἐγγενομένης E. ³ ἐκείνω Ab. ⁴ ἢ κίνησις] ἢ κίνησις T, οὐδὲ κίνησις Ab. ⁵ τὸ] τε Ab. ⁶ πρῶτον T. ⁷ ποσαχῶς E. T. ⁸ ὅτι τὸ πρότερον T. ⁹ ἀρχὴ om. T. ¹⁰ γίγνεται δυνάμει· ἐν E. γίγνεται—ταύτῃ γὰρ om. Ab. ¹¹ δὲ T. ¹² τῷ] τὸ E. ¹³ αὐτῷ] ὁδὲ τῷ Ab. ¹⁴ αὐτῷ om. Ab. ¹⁵ ἔσται Ab.

5 δ' οὐπω. Ἀλλὰ τούτων εἰ πρότερα τῷ χρόνῳ ἕτερα ὄντα ἐνεργεία, ἐξ ὧν ταῦτα ἐγένετο· αἰ γὰρ ἐκ τοῦ δυνάμει ὄντος γίγνεται ἡ τὸ ἐνεργεία ὄν ἵπὸ ἐνεργείας ὄντος, οἷον ἄνθρωπος ἐξ ἀνθρώπου, μουσικὸς ὑπὸ μουσικοῦ, αἰ κινούντος τινος πρώτου· τὸ δὲ κινεῖν κ' ἐνεργεία ἤδη ἐστίν. Εἴρηται δ' ἐν τοῖς περὶ τῆς οὐσίας λόγοις ὅτι ἅπαν τὸ γιγνόμενον γίγνεται ἐκ τινός τι καὶ ὑπὸ τινος, καὶ τοῦτο τῷ εἶδει τὸ αὐτό.

6 Διὸ καὶ δοκεῖ ἀδύνατον εἶναι οἰκοδόμον εἶναι μὴ οἰκοδομήσαντα μὴθὲν ἢ κιθαριστὴν μὴθὲν κιθαρίσαντα· ὁ γὰρ μανθάνων κιθαρίζειν κιθαρίζων μανθάνει κιθαρίζειν, ὁμοίως δὲ καὶ 7 οἱ ἄλλοι. Ὅθεν ὁ σοφιστικὸς ἔλεγχος ἐγένετο ὅτι οὐκ ἔχων τις τὴν ἐπιστήμην ποιήσει οὐ ἢ ἐπιστήμη· ὁ γὰρ μανθάνων οὐκ ἔχει, ἀλλὰ διὰ τὸ τοῦ γιγνομένου γεγενῆσθαι τι καὶ τοῦ ὅλως κινουμένου κεκινήσθαι τι (δῆλον δ' ἐν τοῖς περὶ κινήσεως τοῦτο) καὶ τὸν μανθάνοντα ἀνάγκη ἔχειν τι 8 τῆς ἐπιστήμης ἴσως. Ἀλλ' οὖν καὶ ταύτη γε δῆλον ὅτι ἡ ἐνέργεια καὶ οὕτω πρότερα τῆς δυνάμεως κατὰ γένεσιν καὶ χρόνον. Ἀλλὰ μὴν καὶ οὐσία γε, πρῶτον μὲν ὅτι ἡ τῇ γενέσει ὕστερα τῷ εἶδει καὶ τῇ οὐσίᾳ πρότερα, οἷον ἀνὴρ παιδὸς καὶ ἄνθρωπος σπέρματος· τὸ μὲν γὰρ ἤδη ἔχει τὸ 9 εἶδος, τὸ δ' οὐ. Καὶ ὅτι ἅπαν ἐπ' ἀρχὴν βαδίζει τὸ γιγνόμενον καὶ τέλος· ἀρχὴ γὰρ ὁ τὸ οὐ ἔνεκα, τοῦ τέλους δ' ἔνεκα ἡ γένεσις. Τέλος δ' ἡ ἐνέργεια, καὶ τούτου χάριν ἡ δύναμις λαμβάνεται· οὐ γὰρ ἵνα ὄψιν ἔχωσιν ῥόωσι τὰ ζῶα, ἀλλ' 10 ὅπως ὁρώσιν ὄψιν ἔχουσιν. Ὅμοίως δὲ καὶ οἰκοδομικὴν ἵνα οἰκοδομῶσι, καὶ τὴν θεωρητικὴν ἵνα θεωρῶσιν· ἀλλ' οὐ θεωροῦσιν ἵνα ἡ θεωρητικὴν ἔχωσιν, εἰ μὴ οἱ μελετῶντες· οὗτοι δ' οὐχὶ θεωροῦσιν ἀλλ' ἡ ὥδι ἢ ὅτι οὐθὲν δέονται θεωρεῖν. Ἔτι ἡ ὕλη ἐστὶ δυνάμει, ὅτι ἔλθοι ἂν εἰς τὸ εἶδος· ὅταν δὲ 11 γ' ἐνεργείᾳ β, τότε ἐν τῷ εἶδει ἐστίν. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ

εἰ τῷ χρόνῳ πρότερα E.T. ἡ τὰ om. Ab. ἱ ὑπὸ ἐνεργείας ὄντος E, om. Ab. κ' ἐνέργεια T. ἰ πᾶν Ab. ἢ καί—τι om. T. ἡ τῇ ταύτῃ T. ὁ τὸ οὐ] ὄντος Ab. ρ τὰ ζῶα ὁρώσιν T. ἡ θεωρητικὴν om. Ab. ῥ οὐχ ἢ θεωροῦσιν ἀλλ' ἢ E.T. ἢ post ὥδι om. Ab. τ γ' om. E.T.

τῶν ἄλλων καὶ ὧν κίνησις τὸ τέλος. ^ν Διὸ ὥσπερ οἱ διδά-¹¹
σκοντες ἐνεργοῦντα ἐπιδείξαντες οἰοῦνται τὸ τέλος ἀποδεσ-
κέναι, καὶ ἡ φύσις ὁμοίως. Εἰ γὰρ μὴ οὕτω γίγνεται, ὁ
^ω Παύσωνος ^ξ ἔσται Ἑρμῆς· ἄδηλος γὰρ ^γ καὶ ἡ ἐπιστήμη
εἰ ἔσω ἢ ἔξω, ὥσπερ κακεῖνος· τὸ γὰρ ἔργον τέλος, ἡ δὲ
ἐνέργεια τὸ ἔργον. Διὸ καὶ τοῦνομα ^z ἐνέργεια λέγεται κατὰ
τὸ ἔργον, καὶ συντείνει πρὸς τὴν ἐντελέχειαν. Ἐπεὶ δ' ἐστὶ ¹²
τῶν μὲν ^a ἔσχατον ἢ χρῆσις, οἷον ὄψεως ^b ἢ ^c ὄρασις, καὶ
οὐθὲν γίγνεται παρὰ ταύτην ἕτερον ἀπὸ τῆς ὄψεως ^d ἔργον,
^e ἀπ' ἐνίων δὲ γίγνεται τι, οἷον ἀπὸ τῆς οἰκοδομικῆς οἰκία
παρὰ τὴν οἰκοδόμησιν, ὅμως οὐθὲν ἦττον ἔνθα μὲν τέλος ἔνθα
δὲ μᾶλλον τέλος τῆς δυνάμεώς ἐστιν. Ἡ γὰρ οἰκοδόμησις
ἐν τῷ οἰκοδομουμένῳ, καὶ ἅμα γίγνεται καὶ ἔστι τῇ οἰκίᾳ.
^ν Ὅσων μὲν οὖν ἕτερόν τί ἐστι παρὰ τὴν χρῆσιν τὸ γιγνόμε-¹³
νον, τούτων μὲν ἡ ἐνέργεια ἐν τῷ ποιουμένῳ ἐστίν, οἷον ἡ τε
οἰκοδόμησις ἐν τῷ οἰκοδομουμένῳ καὶ ἡ ὕφανσις ἐν τῷ ὕφαι-
νομένῳ, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, καὶ ὅλως ἡ κίνησις ἐν
τῷ κινουμένῳ· ὅσων δὲ μὴ ἐστὶν ἄλλο τι ἔργον παρὰ τὴν
ἐνέργειαν, ἐν αὐτοῖς ὑπάρχει ^f ἡ ἐνέργεια, οἷον ἡ ὄρασις ἐν
τῷ ὁρῶντι καὶ ἡ θεωρία ἐν τῷ θεωροῦντι καὶ ἡ ζῶν ἐν τῇ
ψυχῇ. Διὸ καὶ ἡ εὐδαιμονία· ζῶν γὰρ ποιά τις ἐστίν. ¹⁴
^ν Ὡστε φανερόν ὅτι ἡ οὐσία καὶ τὸ εἶδος ^g ἐνέργειά ἐστιν.
Κατὰ τε δὴ τοῦτον τὸν λόγον φανερόν ὅτι πρότερον τῇ
οὐσίᾳ ἐνέργεια δυνάμεως· καὶ ὥσπερ εἵπομεν, τοῦ χρόνου
αἰεὶ προλαμβάνει ἐνέργεια ἐτέρα πρὸ ἐτέρας ἕως τῆς ^h τοῦ
αἰεὶ κινούντος πρώτης. Ἀλλὰ μὴν καὶ κυριωτέρως· τὰ μὲν ¹⁵
γὰρ αἰδία πρότερα τῇ οὐσίᾳ τῶν φθαρτῶν, ἔστι δ' οὐθὲν
δυνάμει αἰδίων. Λόγος δὲ ὅδε. Πᾶσα δύναμις ἅμα τῆς
ἀντιφάσεώς ἐστιν· τὸ μὲν γὰρ μὴ δυνατόν ὑπάρχειν οὐκ
ἂν ⁱ ὑπάρξειεν οὐθενί, τὸ δυνατόν δὲ πᾶν ἐνδέχεται μὴ ἐνεργ-

^ν διό—τέλος om. E. ^ω πάσωνος F^b, πάσσωνος T. A^b. ^ξ ἐρμῆς
ἔσται E, ἐρμήσεται T. ^γ καὶ om. A^b. ^z λέγεται ἐνέργεια A^b. ^a ἐσχά-
των A^b. ^b ἢ post ὄψεως om. E. T. ^c ὄρασιν T. ^d ἔργον om. A^b.
^e ἐπ' E. ^f ἢ δ' ἐνέργεια A^b. ^g ἐνέργειά τις ἐστὶ T. ^h τοῦ] τῷ
χρόνῳ T. ⁱ ὑπάρξῃ ἐν A^b.

- 16 γεῖν. ^κΤὸ ἄρα δυνατόν εἶναι ἐνδέχεται ^ικαὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι. ^μτὸ αὐτὸ ἄρα δυνατόν καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι. Τὸ δὲ δυνατόν μὴ εἶναι ἐνδέχεται μὴ εἶναι· τὸ δ' ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι φθαρτόν, ἢ ἀπλῶς, ἢ τοῦτο αὐτὸ ὃ λέγεται ἐνδέχεσθαι μὴ εἶναι, ἢ κατὰ τόπον ἢ ^νκατὰ ποσὸν ^οἢ ποιόν·
- 17 ἀπλῶς δὲ τὸ κατ' οὐσίαν. Οὐθέν ἄρα τῶν Ρᾶφθάρτων ἀπλῶς δυνάμει ἐστὶν ^ρὄν ἀπλῶς· ^τκατά τι δ' οὐθέν κωλύει, οἷον ποιὸν ἢ ποῦ· ἐνεργεῖα ἄρα ^σπάντα. Οὐδὲ τῶν ἐξ ἀνάγκης ὄντων, καίτοι ταῦτα πρῶτα· εἰ γὰρ ^ιταῦτα μὴ ἦν, οὐθέν ^αν ἦν. Οὐδὲ δὴ κίνησις, εἰ τίς ἐστὶν αἰδῖος. Οὐδ' εἰ τι κινούμενον αἰδῖον, οὐκ ἔστι κατὰ δυνάμιν κινούμενον ἀλλ' ^νἢ πόθεν ποῖ·
- 18 ^ωτούτου δ' ὕλην οὐθέν κωλύει ὑπάρχειν. Διὸ ἀεὶ ἐνεργεῖ ἥλιος καὶ ἄστροι καὶ ^xὅλος ὁ οὐρανός, καὶ οὐ φοβερὸν μὴ ποτε στή, ὃ φοβοῦνται οἱ περὶ φύσεως. Οὐδὲ κάμνει τοῦτο δρῶντα· οὐ γὰρ ^γπερὶ τὴν δυνάμιν τῆς ἀντιφάσεως αὐτοῖς, οἷον τοῖς φθαρτοῖς, ἢ κίνησις, ὥστε ἐπίπονον εἶναι τὴν συνέχειαν· τῆς κινήσεως· ἢ γὰρ οὐσία ὕλη καὶ ^zδυνάμεις ^αοὔσα,
- 19 ^βοὐκ ^εἐνέργεια, ^δαἰτία τούτου. Μιμεῖται δὲ τὰ ^εἄφθαρτα καὶ τὰ ἐν μεταβολῇ ὄντα, οἷον γῆ καὶ πῦρ. Καὶ γὰρ ταῦτα ἀεὶ ἐνεργεῖ· καθ' ^ιαὐτὰ γὰρ καὶ ἐν αὐτοῖς ἔχει τὴν κίνησιν. Αἱ δ' ἄλλαι δυνάμεις, ἐξ ὧν διώρισται, πᾶσαι τῆς ἀντιφάσεως εἰσιν· τὸ γὰρ δυνάμενον ὥδι κινεῖν δύναται καὶ μὴ ὥδι,
- 20 ὅσα γε κατὰ λόγον. ^ςΑἱ δ' ἄλογοι τῷ παρεῖναι καὶ μὴ τῆς ἀντιφάσεως ἔσσονται ^ηαἱ αὐταί. Εἰ ἄρα τινὲς εἰσι φύσεις τοιαῦται ἢ οὐσίαι οἷας λέγουσιν ^ιοἱ ἐν τοῖς λόγοις τὰς ιδέας, πολὺ μᾶλλον ἐπιστήμον ἂν τι εἴη ἢ αὐτὸ ἐπιστήμη καὶ κινούμενον ἢ ^κκίνησις· ταῦτα γὰρ ἐνέργειαι μᾶλλον, ἐκείναι δὲ δυνάμεις τούτων. ^νὍτι μὲν οὖν πρότερον ἢ ἐνέρ-

^κ τὸ ἄρα] ἐν παρά Τ. ^ι καὶ ante εἶναι om. Αβ. ^μ τὸ αὐτὸ] τοῦτο Τ. ^ν κατὰ τὸ ποσὸν Αβ. ^ο ἢ κατὰ τὸ ποιόν Τ. ^ρ φθαρτῶν Ε.Τ. ^σ πάντα] ταῦτα Αβ. ^τ ταῦτα μὴ] αὐτὰ om. Αβ. ^ι κατὰ om. Ε.Τ. ^ν ἢ Αβ. ^ω τοῦτο Αβ. ^x ὅλος Τ. ^γ περὶ] ὑπὲρ Ε, κατὰ Τ, εἶναι γρ. Ε. ^z δυνάμει Ε. ^α οὔσα om. Ε.Τ. ^β οὐδ' Fb. ^ε ἐνεργεῖα Ε.Τ. ^δ αἰτιατοῦ μιμεῖται Τ. ^ε φθαρτὰ Αβ. Fb. ^ι αὐτὸ Ε.Τ. ^ς αἱ] ὅσαι Ε. ^η αὐταί Αβ. ^ι οἱ om. Αβ. ^κ κινήσεις Τ.

γεια ¹ καὶ δυνάμεως καὶ πάσης ἀρχῆς μεταβλητικῆς, φανερόν.

^νΟτι δὲ ^μκαὶ βελτίων καὶ τιμιωτέρα τῆς σπουδαίας δυνά- 9
μεως ἢ ἐνέργεια, ἐκ τῶνδε δῆλον. Ὅσα γὰρ κατὰ τὸ δύνα-
σθαι λέγεται, ταῦτόν ἐστι δυνατόν τάναντία, οἷον τὸ ^πδύ-
νασθαι λεγόμενον ὑγιαίνειν ταῦτόν ἐστι καὶ τὸ νοσοῦν, ^οκαὶ
ἄμα· ἢ αὐτὴ γὰρ δύναμις τοῦ ὑγιαίνειν καὶ κάμνειν, καὶ ἡρε-
μεῖν καὶ κινεῖσθαι, καὶ οἰκοδομεῖν καὶ καταβάλλειν, καὶ οἰκο-
δομεῖσθαι καὶ καταπίπτειν. Τὸ μὲν οὖν δύνασθαι τάναντία ²
ῤῥᾷμα ὑπάρχει, τὰ ^δ ἐναντία ⁹ἄμα ἀδύνατον. Καὶ τὰς ἐνε-
ργείας δὲ ἄμα ἀδύνατον ὑπάρχειν, οἷον ὑγιαίνειν καὶ κάμνειν.
^νΩστ' ἀνάγκη τούτων θάτερον εἶναι τὰγαθόν. Τὸ δὲ δύνα-
σθαι ὁμοίως ἀμφοτέρων ἢ οὐδέτερον· ἢ ἄρα ἐνέργεια ^τβελ-
τίων. Ἀνάγκη δὲ καὶ ἐπὶ τῶν κακῶν τὸ τέλος καὶ τὴν ἐνέρ- 3
γειαν εἶναι χεῖρον τῆς δυνάμεως· τὸ γὰρ δυνάμενον ταῦτό
ἄμφω τάναντία. Δῆλον ἄρα ὅτι οὐκ ἔστι ⁵τὸ κακὸν παρὰ
τὰ πράγματα· ὕστερον γὰρ τῇ φύσει τὸ κακὸν τῆς δυνά-
μεως. Οὐκ ἄρα οὐδ' ἐν τοῖς ἐξ ἀρχῆς καὶ τοῖς αἰδίοις οὐθέν
ἐστίν οὔτε κακὸν οὔτε ἀμάρτημα οὔτε διεφθαρμένον· καὶ γὰρ
ἢ διαφθορὰ τῶν κακῶν ^τἐστίν. Εὐρίσκεται ^νδὲ καὶ τὰ δια- 4
γράμματα ἐνεργείᾳ· διαιροῦντες γὰρ εὐρίσκουσιν. Εἰ ^ωδ'
ἦν διηρημένα, φανερὰ ἂν ἦν· νῦν δ' ἐνυπάρχει δυνάμει. Διὰ
τί δύο ὀρθαὶ ^κτὸ τρίγωνον; Ὅτι αἱ περὶ ^γμῖαν στιγμὴν
γωνίαι ἴσαι δύο ὀρθαῖς. Εἰ οὖν ²ἀνήκτο ἢ παρὰ τὴν πλευ-
ράν, ἰδόντι ἂν ἦν εὐθὺς δῆλον. Διὰ τί ἐν ἡμικυκλίῳ ὀρθὴ ⁵
καθόλου; ³Διότι ἐὰν ἴσαι τρεῖς, ἣ τε βάσις δύο καὶ ἡ ἐκ
μέσου ἐπισταθεῖσα ὀρθή, ἰδόντι δῆλον τῷ ἐκείνῳ εἰδότηι.
^νΩστε φανερόν ὅτι τὰ δυνάμει ὄντα εἰς ἐνέργειαν ἀναγόμενα
εὐρίσκεται. Αἴτιον δ' ὅτι νόησις ἢ ἐνέργεια. ^νΩστ' ἐξ ἐνε-

¹ καὶ ante δυνάμεως om. F^b. ^μ καὶ post δὲ om. A^b, F^b. ^π δύνασθαι
τὸ λεγόμενον A^b. ^ο καὶ ante ἄμα om. T. ^ρ ἄμα ὑπάρχειν T, ὑπάρχει
ἄμα A^b. ⁹ ἄμα ἀδύνατον—ἄμα om. E. T. ^τ βέλτιον E. T. ⁵ τὸ] τι
τὸ E. T. ^τ ἐστίν om. E. ^ν δὲ] γὰρ F^b. ^ω δ' ἦν] δ' ἢ A^b. ^κ τὸ
om. F^b. ^γ μῖαν τὴν στιγμὴν T. ² ἀνήκτο ἢ] ἀνάγκη τὸ T. ³ διατί E.

γείας ἢ δύναμις· καὶ διὰ τοῦτο ποιοῦντες γιγνώσκουσιν ὕστερον γὰρ γενέσει ἢ ἐνέργεια ἢ κατ' ἀριθμόν.

- ΙΟ ^β Ἐπεὶ δὲ τὸ ὄν ^γ λέγεται καὶ τὸ μὴ ὄν ^δ τὸ μὲν κατὰ τὰ σχήματα τῶν κατηγοριῶν, ^ε τὸ δὲ κατὰ δύναμιν ἢ ἐνέργειαν τούτων ἢ τάναντία, τὸ δὲ ^ς κυριώτατα ^ζ ὄν ἀληθές ἢ ψεῦδος, τοῦτο ^η δ' ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἐστὶ ^ι τῷ συγκείσθαι ἢ ^κ διηρηθῆναι, ^λ ὥστε ^μ ἀληθεύει μὲν ὁ τὸ διηρημένον οἰόμενος ^ν διαιρεῖσθαι καὶ τὸ συγκείμενον συγκείσθαι, ἔψευσται δὲ ὁ ἐναντίως ἔχων ^ο ἢ τὰ πράγματα, πότ' ἐστὶν ἢ οὐκ ἔστι ^ρ τὸ ἀληθές λεγόμενον ἢ ψεῦδος; Τοῦτο γὰρ σκεπτέον τί λεγόμεν. Οὐ γὰρ διὰ τὸ ἡμᾶς οἶεσθαι ἀληθῶς ^σ σε λευκὸν εἶναι ^ς εἰ σὺ λευκός, ἀλλὰ διὰ τὸ σὲ εἶναι λευκὸν ἡμεῖς οἱ φάντες τοῦτο ἀληθεύομεν. Εἰ δὴ τὰ μὲν αἰεὶ σύγκειται καὶ ἀδύνατα διαιρεθῆναι, τὰ δ' ^ε αἰεὶ διῆρηται καὶ ἀδύνατα ^ς συντεθῆναι, τὰ δ' ἐνδέχεται τάναντία, τὸ μὲν εἶναι ἐστὶ ^ν τὸ συγκείσθαι καὶ ἓν εἶναι, τὸ δὲ μὴ εἶναι τὸ μὴ συγκείσθαι ἀλλὰ ^ζ πλείω εἶναι. Περὶ μὲν οὖν τὰ ἐνδεχόμενα ἢ αὐτὴ γίγνεται ψευδῆς καὶ ἀληθῆς δόξα καὶ ὁ λόγος ὁ αὐτός, καὶ ἐνδέχεται ὅτε μὲν ἀληθεύειν ὅτε δὲ ψεύδεσθαι· περὶ δὲ τὰ ἀδύνατα ἅλως ἔχειν οὐ ^ω γίγνεται ὅτε μὲν ἀληθές ὅτε δὲ ψεῦδος, ἀλλ' ^ζ αἰεὶ ταῦτα ἀληθῆ καὶ ψευδῆ. Περὶ δὲ δὴ τὰ ἀσύνθετα τί τὸ εἶναι ἢ μὴ εἶναι καὶ τὸ ἀληθές καὶ ^ς τὸ ψεῦδος; Οὐ γὰρ ἐστὶ σύνθετον, ὥστε εἶναι μὲν ^ς ὅταν ^α συγκέηται, μὴ εἶναι δὲ ^β ἐὰν διηρημένον ᾖ, ὥσπερ τὸ λευκὸν ξύλον ἢ τὸ ἀσύμμετρον τὴν διάμετρον· οὐδὲ τὸ ἀληθές ^γ καὶ ψεῦδος ὁμοίως ἔτι ὑπάρ- ^ς ^ξ ^{ει} καὶ ^δ ἐπ' ἐκείνων. Ἡ ὥσπερ οὐδὲ τὸ ^ε ἀληθές ἐπὶ τούτων

^β ἐπειδὴ F^b. ^γ λέγομεν F^b. ^δ τὸ μὲν] τὰ μὲν A^b. F^b. ^ε τὸ] τὰ F^b. ^ς κυριώτατον E. ^ζ ὄν] ἢ T, εἰ E. ^η δ' ἐπὶ] δὴ ἔτι A^b. ^ι τὸ E. T. ^κ διατηρεῖσθαι T. ^λ ὥστε—διαίρεσθαι om. T. ^μ ἀληθεύειν A^b. ^ν διαιρεῖσθαι] διηρηθῆναι A^b. ^ο ἢ ante τὰ om. T. ^ρ τὸ] ὡς τὸ E, ὥστε τὸ T. ^σ σε ante ἀληθῶς E, om. T. ^ς εἰ—ἡμεῖς om. A^b. ^α αἰεὶ] εἰ T. ^β συνθεῖναι A^b. ^γ τὸ ἓν εἶναι καὶ συγκείσθαι T. ^δ γίγνεται οὐδὲ ὅτε A^b. ^ε αἰεὶ] εἰδὲ T. ^ς τὸ ante ψεῦδος om. T. ^α ὅταν] ἐὰν A^b. ^β σύγκειται E. ^γ ἐὰν μὴ διηρημένον T. ^δ καὶ ψεῦδος] καὶ τὸ ψεῦδος E, ἢ τὸ ψεῦδος T. ^ε ὑπ' T. ^ς ἀληθές ἐν ἐπὶ E. T.

τὸ αὐτό, οὕτως οὐδὲ τὸ εἶναι, ἀλλ' ἔστι τὸ μὲν ἀληθές [†]τὸ δὲ
 ψεύδος, τὸ μὲν θιγεῖν καὶ φάναι ἀληθές (οὐ γὰρ εἰ ταὐτὸ κα-
 τάφασις καὶ ^h φάσις), τὸ δ' ἀγνοεῖν μὴ θιγγάνειν· ἀπατη-
 θῆναι γὰρ περὶ τὸ τί ἐστὶν οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἢ κατὰ συμβεβη-
 κός. Ὅμοίως δὲ καὶ περὶ τὰς ⁱ μὴ συνθετὰς οὐσίας· οὐ γὰρ ⁶
 ἔστιν ἀπατηθῆναι. Καὶ πάσαι εἰσιν ^k ἐνεργεῖα, ^l οὐ δυνάμει·
 ἐγίγνοντο ^m γὰρ αὖ καὶ ἐφθείροντο· νῦν δὲ τὸ ὄν αὐτὸ οὐ
 γίγνεται οὐδὲ φθείρεται· ἕκ τινος γὰρ αὖ ἐγίγνετο. Ὅσα
 δὴ ἐστὶν ὅπερ εἶναι τι καὶ ἐνεργεῖα, περὶ ταῦτα οὐκ ἔστιν
 ἀπατηθῆναι ἀλλ' ἢ νοεῖν ἢ μὴ. Ἀλλὰ τὸ ⁿ τί ἐστὶ ζητεῖται ⁷
 περὶ αὐτῶν, εἰ ^o τοιαῦτά ἐστὶν ἢ μὴ. Τὸ δ' εἶναι ὡς τὸ
 ἀληθές, καὶ τὸ μὴ εἶναι ^p ὡς τὸ ψεύδος, ἐν μὲν ἐστὶν, εἰ σύγ-
 κειται, ἀληθές· τὸ δ' εἰ μὴ σύγκειται, ψεύδος. Τὸ δὲ ἐν,
 εἴπερ ὄν, οὕτως ἐστίν· εἰ δὲ μὴ οὕτως, οὐκ ἔστιν. Τὸ δὲ ⁸
 ἀληθές τὸ νοεῖν ^q αὐτά· τὸ δὲ ψεύδος οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἀπάτη,
 ἀλλ' ἄγνοια, οὐχ ^r οἷα ἢ τυφλότης· ^s ἢ μὲν γὰρ τυφλότης
 ἐστὶν ὡς αὖ εἰ τὸ νοητικὸν ὅλως μὴ ἔχοι τις. Φανερόν δὲ
^t καὶ ὅτι περὶ τῶν ἀκινήτων οὐκ ἔστιν ἀπάτη κατὰ τὸ ποτέ,
 εἴ τις ὑπολαμβάνει ἀκίνητα. Οἷον τὸ τρίγωνον εἰ μὴ μετα-
 βάλλειν ^u οἶεται, οὐκ οἰήσεται ποτὲ μὲν δύο ὀρθὰς ἔχειν ποτὲ
 δ' οὐ (μεταβάλλοι γὰρ αὖ), ἀλλὰ τί μὲν τί δ' οὐ, οἷον ἄρ-
 τιον ἀριθμὸν πρῶτον εἶναι μὴθέν, ἢ τινὰς μὲν τινὰς δ' οὐ.
^v Ἀριθμῷ δὲ περὶ ἓνα οὐδὲ τοῦτο· οὐ γὰρ ἔτι τινὰ μὲν τινὰ
 δ' ^w οὐκ οἰήσεται, ἀλλ' ἀληθεύσει ἢ ψεύσεται ὡς αἰεὶ οὕτως
 ἔχοντος.

I.

Τὸ ἐν ὅτι μὲν λέγεται ^x πολλαχῶς, ἐν τοῖς περὶ τοῦ
 ποσαχῶς διηρημένοις εἴρηται πρότερον· πλεοναχῶς δὲ λεγο-
 μένου, οἱ συγκεφαλαιούμενοι τρόποι εἰσὶ ^y τέτταρες τῶν πρῶ-

[†] τὸ δὲ] ἢ E.T.Ab. ^g τοῦτο T. ^h ἀπόφασις T. καὶ φάσις om. E.
ⁱ μὴ om. T. ^k ἐνεργεῖαι Ab. ^l οὐ] ἢ T. ^m γὰρ om. T. ⁿ τί om. Ab.
^o ἢ τι αὐτά T. ^p ὡς τὸ] τὸ ὡς Ab, τὸ ὡς τὸ T. ^q ταῦτα Ab. ^r οἷον
 Ab. ^s ἢ μὲν γὰρ τυφλότης om. Ab. ^t ὅτι καὶ Ab. ^v οἶται Ab,
 οἷοιο Fb. ^w οὐκ] οὐ γρ. E. ^x πλεοναχῶς Fb. ^y τέσσαρες E.

των καὶ καθ' ^α αὐτὰ λεγομένων ἐν, ἀλλὰ μὴ κατὰ συμβεβη-
 κός. Τό τε γὰρ συνεχές ἢ ἀπλῶς ἢ μάλιστα γε τὸ φύσει
 καὶ μὴ ἀφῆ μηδὲ δεσμῶ· καὶ τούτων μᾶλλον ἐν καὶ πρότε-
 ρον, ^β οὐ ἀδιαιρετωτέρα ἢ κίνησις καὶ μᾶλλον ἀπλῆ. Ἔτι
 τοιοῦτον καὶ μᾶλλον τὸ ὅλον καὶ ἔχον τινὰ μορφήν καὶ εἶδος·
 μάλιστα δ' εἴ ^β τι φύσει τοιοῦτον καὶ μὴ βία, ὥσπερ ὅσα
 κόλλη ἢ γόμφῳ ἢ συνδέσμῳ, ἀλλ' ἔχει ^ε ἐν αὐτῷ τὸ αἷτιον
^γ αὐτῷ τοῦ συνεχές εἶναι. Τοιοῦτον δὲ ^δ τῷ μίαν τὴν κίνησιν
 εἶναι καὶ ἀδιαίρετον τόπῳ καὶ χρόνῳ, ὥστε φανερόν, εἴ τι
 φύσει κινήσεως ἀρχὴν ἔχει τῆς πρώτης τὴν πρώτην, οἷον
 λέγω φορᾶς κυκλοφορίαν, ὅτι τοῦτο πρῶτον μέγεθος ἐν.
 Τα μὲν δὴ οὕτως ἐν ^ο ἢ ^ε συνεχές ἢ ὅλον, τὰ δὲ ^ε ὦν ^δ ἂν ^δ ὁ λό-
^γ γος εἰς ^η. Τοιαῦτα δὲ ὦν ἢ νόησις μία· τοιαῦτα δὲ ὦν ἀδιαί-
 ρετος· ἀδιαίρετος ^ι δὲ τοῦ ἀδιαίρετου εἶδει ἢ ἀριθμῷ. Ἀρι-
 θμῷ μὲν οὖν τὸ καθ' ἕκαστον ἀδιαίρετον, εἶδει δὲ ^κ τὸ ^ι τῷ
 γνωστῷ καὶ τῇ ἐπιστήμῃ, ὥσθ' ἐν ἂν εἴη πρῶτον τὸ ταῖς
^σ οὐσίαις αἷτιον τοῦ ἐνός. Λέγεται μὲν οὖν τὸ ἐν τοσαντα-
 χῶς, τό τε συνεχές φύσει καὶ τὸ ὅλον, καὶ τὸ καθ' ἕκαστον
 καὶ τὸ καθ' ὅλον. Πάντα δὲ ταῦτα ἐν ^μ τῷ ἀδιαίρετον εἶναι
 τῶν μὲν τὴν κίνησιν, τῶν δὲ τὴν νόησιν ἢ τὸν λόγον. Δεῖ
 δὲ κατανοεῖν ὅτι οὐχ ὡσαύτως ληπτέον λέγεσθαι ποιά τε ἐν
^λ λέγεται, καὶ τί ἐστὶ τὸ ^ν ἐν εἶναι, καὶ τίς αὐτοῦ λόγος. Λέ-
 γεται μὲν γὰρ ^ο τὸ ἐν τοσανταχῶς, καὶ ἕκαστον ἔσται ἐν
 τούτων, ^φ ἂν ^ρ ὑπάρχη τις τούτων τῶν τρόπων· τὸ δὲ ἐν
 εἶναι ὅτε ^θ μὲν τούτων τινὶ ἔσται, ὅτε δὲ ἄλλῳ, ^δ καὶ μᾶλλον
 ἐγγὺς τῷ ὀνόματι ^ρ ἐστὶ, τῇ δυνάμει ^δ ἐκείνα, ὥσπερ καὶ περὶ
 στοιχείου καὶ ^σ αἰτίου εἰ δέοι λέγειν ἐπὶ τε τοῖς πράγμασι
^ζ διορίζοντα καὶ τοῦ ^τ ὀνόματος ὄρον ἀποδιδόντα. Ἔστι μὲν
 γὰρ ὡς στοιχείον τὸ πῦρ (ἔστι ^δ ἴσως καθ' αὐτὸ καὶ τὸ
 ἄπειρον ἢ τι ἄλλο τοιοῦτον), ἔστι ^δ ὡς οὐ· οὐ γὰρ τὸ αὐτὸ

^α αὐτὸ E. ^β οὐ] ὦν A^b. ^β τι τῇ φύσει E.T. ^ε ἐν] τι ἐν A^b.
^δ τῷ] τὸ E.T. ^ε ἢ om. E.T. ^ε τὸ συνεχές ἢ τὸ F^b. ^ε ὦν om. E.T.
^δ ὁ om. T. ^ι δὲ τὰ διαίρετον T. ^κ τὸ post δὲ add. E. ^ι τῷ] τὸ T.
^μ τῷ] τὸ T. ^ν ἐν T.A^b. ^ο τὸ om. A^b. ^ρ ὑπάρξη F^b. ^θ μὲν τὸ
 τούτων A^b. ^ρ ἐστὶ, τῇ] ἢ A^b. ^σ αἰτίας T. ^τ ὀνόματος τὸν ὄρον T.

πυρὶ καὶ στοιχείῳ εἶναι, ἀλλ' ὡς μὲν ^ν πρᾶγμα τι καὶ φύσις
τὸ πῦρ στοιχείον, τὸ δὲ ^ω ὄνομα σημαίνει ^χ τὸ τοδὶ συμβε-
βηκέναι αὐτῷ, ὅτι ἐστὶ τι ἐκ τούτου ὡς πρώτου ἐνυπάρχον-
τος. Ἰούτω καὶ ἐπὶ αἰτίου καὶ ἐνὸς ^z καὶ τῶν τοιούτων ἀπάν-8
των. Διὸ καὶ τὸ ἐνὶ ^a εἶναι τὸ ἀδιαρέτω ἐστὶν εἶναι, ὅπερ
^b τῷδε ὄντι ^c καὶ ἀχωρίστῳ ἢ τόπῳ ἢ εἴδει ἢ διανοίᾳ, ^d καὶ
τῷ ὅλῳ καὶ ^e ἀδιαρέτῳ. Μάλιστα δὲ ^f τὸ μέτρον εἶναι πρῶ-
τον ἐκάστου γένους καὶ κυριώτατα τοῦ ποσοῦ ἐντεῦθεν ^g γὰρ
ἐπὶ τὰ ἄλλα ἐλήλυθεν. Μέτρον γάρ ἐστιν ^φ τὸ ποσὸν ⁹
γιγνώσκεται· γιγνώσκεται ^δ ἢ ἐνὶ ἢ ἀριθμῷ τὸ ποσὸν ἢ
ποσόν, ὁ ^δ ἀριθμὸς ἅπας ἐνὶ. Ὡστε πᾶν τὸ ποσὸν γιγνώ-
σκεται ἢ ποσὸν τῷ ἐνὶ, καὶ ^φ πρώτῳ ^h ποσὰ γιγνώσκεται,
τοῦτο αὐτὸ ἐν' διὸ τὸ ἐν ἀριθμοῦ ἀρχὴ ἢ ἀριθμός. Ἐντεῦθεν ¹⁰
δὲ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις λέγεται μέτρον ⁱ ^φ πρώτῳ τε ἕκαστον
γιγνώσκεται, καὶ τὸ μέτρον ἐκάστου ἐν ἐν μήκει, ἐν πλάτει,
ἐν βάθει, ἐν βάρει, ἐν τάχει. Τὸ γὰρ βάρος καὶ τάχος κοι- ¹¹
νὸν ἐν τοῖς ἐναντίοις· διττὸν γὰρ ἐκάτερον αὐτῶν, οἷον βάρος
τό τε ^k ὀποσηνοῦν ἔχον ῥοπήν καὶ τὸ ἔχον ὑπεροχὴν ῥοπῆς,
^l καὶ τάχος τό τε ^m ὀποσηνοῦν κίνησιν ἔχον καὶ τὸ ὑπεροχὴν
κινήσεως· ἔστι γάρ ⁿ τι τάχος καὶ τοῦ βραδέος καὶ ^o βάρος
τοῦ κουφοτέρου. Ἐν πᾶσι ^p δὴ τούτοις μέτρον καὶ ἀρχὴ ἐν ¹²
τι καὶ ἀδιαίρετον, ἐπεὶ καὶ ἐν ταῖς γραμμαῖς χρῶνται ὡς
ἀτόμῳ τῇ ποδιαίᾳ. Πανταχοῦ γὰρ τὸ μέτρον ἐν τι ζητοῦσι
καὶ ἀδιαίρετον· τοῦτο δὲ τὸ ἀπλοῦν ἢ τῷ ποιῷ ἢ τῷ ποσῷ.
Ὅπου μὲν οὖν δοκεῖ μὴ εἶναι ἀφελεῖν ἢ ^q προσθεῖναι, τοῦτο ¹³
ἀκριβὲς ^r τὸ μέτρον· διὸ ^s τὸ ^t τοῦ ^v ἀριθμοῦ ἀκριβέστατον
τὴν γὰρ μονάδα τιθέασι πάντῃ ἀδιαίρετον· ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις

^ν πράγματι καὶ φύσει E.T. ^ω ὄνομα ὄλον σημαίνει E, ὄνομα συμβαί-
νει T. ^χ τῷ T. ^γ οὕτως post αἰτίου T. ^z καὶ post ἐνὸς om. T.
^a εἶναι τὸ] εἶναι τῷ T. ^b τόδε E.T. ^c καὶ ἰδία χωριστῶ Ab. ^d καὶ
post ἢ add. E.T. ^e ἀδιαρέτῳ Ab.Fb: vulgo διωρισμένῳ. ^f τῷ E.T.Ab.
^g γὰρ] γὰρ καὶ E.T. ^h ποσὰ add. Ab.Fb. ⁱ τε ὃ ἕκαστον πρώτῳ Ab.
^k ὀποσηνοῦν T, ὀσηνοῦν Ab. ^l καὶ τάχος] καὶ τὸ τάχος Ab. ^m ὀπα-
στηνοῦν T, ὀπηλικηνοῦν Fb. ⁿ τι om. Ab. ^o βαρέος T. ^p δὲ E.T.
^q προστιθέναι T. ^r τι T. ^s τὸ om. E. ^t τοὺς E, om. T. ^v ἀρι-
θμοὺς E.

μιμούνται τὸ τοιοῦτον· ἀπὸ γὰρ ^ωσταδίου καὶ ταλάντου καὶ
 αἰ τοῦ μείζονος λάθοι ἂν καὶ ^χπροσθεθέν τι καὶ ἀφαιρεθὲν
 14 μᾶλλον ἢ ^γἀπὸ ἐλάττονος. Ὡστε ἀφ' οὗ πρώτου κατὰ τὴν
 αἴσθησιν μὴ ἐνδέχεται, τοῦτο πάντες ποιοῦνται μέτρον καὶ
 ὑγρῶν καὶ ξηρῶν καὶ βάρους καὶ μεγέθους· καὶ ^ττότ' οἴονται
 εἶδέναι τὸ ποσόν, ὅταν ^εεἰδῶσι διὰ τούτου τοῦ μέτρον. Καὶ
 δὴ καὶ κίνησιν τῇ ἀπλῇ κινήσει καὶ τῇ ~~μ~~χίστη· ^δὀλίγιστον
 15 γὰρ αὕτη ἔχει χρόνον. Διὸ ἐν τῇ ἀστρολογίᾳ τὸ ^ετοιούτον
 ἐν ἀρχῇ καὶ μέτρον· τὴν κίνησιν γὰρ ὁμαλὴν ὑποτίθενται καὶ
 ταχίστην τὴν τοῦ οὐρανοῦ, πρὸς ἣν κρίνουσι τὰς ἄλλας. Καὶ
 ἐν μουσικῇ δέσεις, ὅτι ἐλάχιστον, καὶ ἐν φωνῇ στοιχείον.
 Καὶ ^δταῦτα πάντα ἐν τι οὕτως, οὐχ ὥς κοινόν τι τὸ ἐν, ἀλλ'
 16 ὥσπερ εἴρηται. Οὐκ αἰεὶ δὲ τῷ ἀριθμῷ ἐν τὸ μέτρον, ἀλλ'
 ἐνίοτε πλείω, οἷον ^εαἱ δέσεις ^ιδύο, αἱ μὴ κατὰ τὴν ἀκοὴν
 ἀλλ' ἐν τοῖς λόγοις, καὶ ^εαἱ φωναὶ πλείους αἰς μετροῦμεν,
 καὶ ἡ διάμετρος δυσὶ μετρεῖται καὶ ἡ πλευρὰ ^ηκαὶ τὰ μεγέθη
 πάντα. Οὕτω δὲ πάντων μέτρον τὸ ἐν, ^ιὅτι γνωρίζομεν
 ἐξ ὧν ἐστὶν ἡ οὐσία διαιροῦντες ἢ κατὰ τὸ ποσόν ἢ κατὰ τὸ
 17 εἶδος. Διὰ τοῦτο τὸ ἐν ἀδιαίρετον, ὅτι τὸ πρῶτον ^κἐκάστων
 ἀδιαίρετον. Οὐχ ὁμοίως δὲ πᾶν ἀδιαίρετον, οἷον πούς καὶ
 μονάς, ἀλλὰ τὸ μὲν ^ιπάντη, τὸ δ' εἰς ἀδιαίρετα πρὸς τὴν
 αἴσθησιν ἐθέλει, ὥσπερ εἴρηται ἤδη· ἴσως γὰρ πᾶν συνεχὲς
 18 διαιρετόν. Ἀεὶ δὲ συγγενὲς τὸ μέτρον· μεγεθῶν μὲν γὰρ
 μέγεθος, καὶ καθ' ἕκαστον μήκους μήκος, πλάτους πλάτος,
^μφωνῶν φωνή, βάρους βάρος, μονάδων μονάς. Οὕτω γὰρ
 δεῖ λαμβάνειν, ἀλλ' οὐχ ὅτι ἀριθμῶν ἀριθμός· καίτοι ἔδει, εἰ
 ὁμοίως· ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἀξιοί, ἀλλ' ὥσπερ εἰ μονάδων μο-
 νάδας ἀξιόσκει μέτρον ἀλλὰ μὴ μονάδα· ὁ δ' ἀριθμὸς πλῆθος
 19 μονάδων. Καὶ τὴν ἐπιστήμην δὲ μέτρον τῶν πραγμάτων
 λέγομεν καὶ τὴν αἴσθησιν διὰ τὸ αὐτό, ὅτι γνωρίζομεν τι

^ω στασίου T. ^χ προστιθέν T. ^γ ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος T. ^τ τότ'] τὸ
 τοιόνδε Ab. ^ε ἰδῶσι T. Ab. ^δ ὀλιγοστόν Ab. ^ε τοιούτου μὲν Ab.
^δ πάντα ταῦτα T. ^ε ἡ δέσεις Fb. ^ι δύο αἱ om. T. ^ε αἱ om. Ab.
^η καὶ τὰ—οὕτω] μεγέθη τινὰ ὄντα δηλον Ab. ^ι ὅτι] εἰ T. ^κ ἐκάστω T.
^ι πάντως E, πάντη πάντως Ab. ^μ φωνῶν] φωνῆς E. T.

αὐτοῖς, ^η ἐπεὶ μετροῦνται μᾶλλον ἢ μετροῦσιν. Ἀλλὰ συμβαίνει ἡμῖν ὥσπερ ἂν εἰ ἄλλου ἡμᾶς μετροῦντος ἐγνωρίσαμεν πηλικοὶ ἐσμέν τῷ τὸν πῆχυν ἐπὶ τοσοῦτον ὃ ἡμῖν ἐπιβάλλειν. Πρωταγόρας δ' ἀνθρωπὸν φησι πάντων εἶναι μέτρον, ὥσπερ ²⁰ ἂν εἰ τὸν ἐπιστήμονα εἰπὼν ἢ τὸν αἰσθανόμενον· τούτους δ' ὅτι ῥέχουσιν ὁ μὲν αἰσθησιν ὁ δὲ ἐπιστήμην, ^η αὖ φαμεν εἶναι μέτρα τῶν ὑποκειμένων. Οὐθὲν δὴ ῥλέγων περιττὸν φαίνεται ²¹ τι λέγειν. Ὅτι μὲν οὖν τὸ ^ε ἐν εἶναι μάλιστα ἐστὶ κατὰ τὸ ὄνομα ^ν ἀφορίζοντι μέτρον τι, καὶ κυριώτατα τοῦ ποσοῦ, εἴτα τοῦ ποιοῦ, φανερόν. Ἔσται δὲ τοιοῦτον τὸ μὲν ἂν ἢ ἀδιαίρετον κατὰ τὸ ποσόν, τὸ δὲ ἂν κατὰ τὸ ποίον· διόπερ ἀδιαίρετον τὸ ἐν ἢ ἀπλῶς ἢ ἢ ἐν.

Κατὰ δὲ τὴν οὐσίαν καὶ τὴν φύσιν ζητητέον ποτέρως ² ῥέχει, καθάπερ ἐν τοῖς διαφορήμασιν ἐπήλθομεν, τί τὸ ἐν ἐστὶ καὶ πῶς δεῖ ^κ περὶ αὐτοῦ λαβεῖν, πότερον ὡς οὐσίας τινὸς οὕσης αὐτοῦ τοῦ ἐνός, καθάπερ οἱ τε Πυθαγόρειοι φασὶ πρότερον καὶ Πλάτων ὕστερον, ἢ μᾶλλον ὑπόκειται τις φύσις, ^γ καὶ πῶς δεῖ γνωριμωτέρως λεχθῆναι καὶ μᾶλλον ὥσπερ οἱ περὶ φύσεως· ἐκείνων γὰρ ὁ μὲν τις φιλίαν εἶναι ^ζ φησι τὸ ἐν, ὁ δ' αἶερα, ὁ δὲ τὸ ἄπειρον. Εἰ δὲ μηθέν τῶν καθόλου ² δυνατόν οὐσίαν εἶναι, καθάπερ ἐν τοῖς περὶ οὐσίας καὶ ^α περὶ τοῦ ὄντος εἴρηται λόγοις, οὐδ' αὐτὸ τοῦτο ^β οὐσίαν ὡς ἐν τι παρὰ τὰ πολλὰ δυνατόν εἶναι (κοινὸν γάρ) ἀλλ' ἢ κατηγορημα μόνον, δηλὸν ὡς οὐδὲ τὸ ἐν ^ε τὸ γὰρ ὄν καὶ τὸ ἐν καθόλου κατηγορεῖται μάλιστα πάντων. Ὡστε οὔτε τὰ γένη ³ ^δ φύσεις τινὲς καὶ οὐσῖαι χωρισταὶ τῶν ἄλλων εἰσίν, οὔτε τὸ ἐν γένος ἐνδέχεται εἶναι διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας δι' ὅσπερ οὐδὲ τὸ ὄν οὐδὲ τὴν οὐσίαν. Ἔτι δ' ὁμοίως ἐπὶ πάντων ἀναγκαῖον ἔχειν. Λέγεται δ' ἰσαχῶς ^ε τὸ ὄν καὶ τὸ ἐν ὥστ' ⁴

^η ἐπεὶ] εἴτε T. ο ἡμῶν E. ῥ ῥέχουσιν Ab. ἡ αὖ om. Ab. ῥ λέγοντες περιττὸν φαίνονται T.Ab. ^α τι om. T. ^ε ἐν] E.T. ^ν ἀφορίζοντι] δ ἀφορίζουσι E.T. ^κ ῥέχειν T. ^κ περὶ τοῦ αὐτοῦ T. ^γ γρ. καὶ προσδεῖ γνωριμωτέρως, ἥτοι ἐλλείπει ἐνδέχεται. ^ζ τὸ ἐν φησιν Ab. ^α περὶ post καὶ om. T. ^β οὐσία Ab. ^ε τὸ γὰρ ὄν καὶ τὸ ἐν om. T. ^δ φύσει Ab. ^ε τὸ ἐν καὶ τὸ ὄν T.

ἐπείπερ ἐν τοῖς ποιοῖς ἐστὶ τι τὸ ἐν καὶ τις φύσις, ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τοῖς ποσοῖς, δηλον ὅτι καὶ ὅλως ζητητέον τί τὸ ἐν, ὥσπερ καὶ τί τὸ ὄν, ὡς οὐχ ἱκανὸν ὅτι τοῦτο αὐτὸ ἡ φύσις αὐτοῦ. Ἄλλὰ μὴν ἐν γε χρώμασιν ἐστὶ ¹τὸ ἐν ²χρῶμα, οἷον τὸ λευκόν, ³εἰ τὰ ἄλλα ἐκ τούτου καὶ τοῦ μέλανος φαίνεται γιγνόμενα, τὸ δὲ μέλαν στέρησις λευκοῦ, ὥσπερ καὶ φωτὸς σκότος· τοῦτο δ' ἐστὶ στέρησις φωτός. Ὡστ' εἰς τὰ ⁴ὄντα ἦν χρώματα, ἦν ἂν ἀριθμὸς τις τὰ ὄντα. Ἄλλὰ τίνων; ⁵Ἰδὼν δὴ ὅτι χρωμάτων. Καὶ τὸ ἐν ἦν ἂν τι ἐν, οἷον τὸ λευκόν. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ μέλη τὰ ὄντα ἦν, ἀριθμὸς ἂν ἦν, ⁶κ' διέσεων μέντοι, ἀλλ' οὐκ ἀριθμὸς ἡ οὐσία αὐτῶν· καὶ τὸ ἐν ἦν ἂν τι οὐ ἡ οὐσία οὐ τὸ ἐν ἀλλὰ διέσις. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν φθόγγων στοιχείων ⁷ἂν ἦν τὰ ὄντα ἀριθμὸς, καὶ τὸ ἐν στοιχείον φωνῆν. Καὶ εἰ σχήματα εὐθύγραμμα, σχημάτων ἂν ἦν ἀριθμὸς, καὶ τὸ ἐν τὸ τρίγωνον. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων γενῶν. Ὡστ' εἴπερ καὶ ἐν τοῖς πάθεσι καὶ ἐν τοῖς ποιοῖς καὶ ⁸ἐν τοῖς ποσοῖς καὶ ἐν κινήσει ἀριθμῶν ὄντων καὶ ἐνός τινος ἐν ἅπασιν ὃ τε ἀριθμὸς τινῶν καὶ τὸ ⁹ἐν τι ἐν, ἀλλ' οὐχὶ τοῦτο ὁ αὐτοῦ ἡ οὐσία, καὶ ἐπὶ τῶν οὐσιῶν ἀνάγκη ὡσαύτως ἔχειν· ὁμοίως γὰρ ἔχει ἐπὶ πάντων. Ὅτι μὲν οὖν τὸ ἐν ἐν ἑκαστῇ γένει ἐστὶ τις φύσις, καὶ οὐθενὸς τοῦτο ¹⁰γ' αὐτὸ ἡ φύσις τὸ ἐν, φανερόν· ἀλλ' ὥσπερ ἐν χρώμασι χρῶμα ἐν ζητητέον αὐτὸ τὸ ἐν, οὕτω καὶ ἐν οὐσίᾳ ¹¹οὐσίαν μίαν, αὐτό ¹²τε τὸ ἐν. Ὅτι δὲ ταῦτο σημαίνει πως τὸ ἐν καὶ ¹³τὸ ὄν, δηλον τῷ τε παρακολουθεῖν ἰσαχῶς ταῖς κατηγορίαις καὶ μὴ εἶναι ¹⁴ἐν μηδεμίᾳ, οἷον οὐτ' ἐν τῇ ¹⁵τί ἐστιν οὐτ' ἐν τῇ ποίῳ, ἀλλ' ὁμοίως ἔχει ὥσπερ τὸ ὄν, καὶ ¹⁶τῷ μὴ προσκατηγορεῖσθαι ἕτερόν τι τὸ εἰς ἄνθρωπος ¹⁷τοῦ ἀνθρώπου, ὥσπερ οὐδὲ τὸ εἶναι παρὰ τὸ τί ¹⁸ἡ ποιοῦν ἢ ποσόν, ¹⁹καὶ τὸ ἐν εἶναι τὸ ἐκάστω εἶναι.

¹ τὸ] τί τὸ E. ² χρῶμα om. F^b. ³ εἰ] εἴτα T. ⁴ δηλαδή ὅτι T. ⁵ κ' διέσεως T. A^b. ⁶ ἦν ἂν E. ⁷ ἐν ante τοῖς om. T. ⁸ τι ἐν] τι ἐν A^b, om. T. ⁹ αὐτὸ A^b. ¹⁰ ἅπασιν A^b. F^b. ¹¹ γ' γε τὸ ἡ T. ¹² οὐσίαν μίαν] καὶ οὐσία μία margo E. ¹³ τε om. E. ¹⁴ τὸ post καὶ om. E. T. ¹⁵ ἐν E. T. ¹⁶ τί om. A^b. ¹⁷ τὸ μὴ T, οὐ τῷ F^b. ¹⁸ τοῦ ἀνθρώπου] τοῦ ἀνθρώπου T. ¹⁹ καὶ post τί om. A^b. ²⁰ καὶ om. T.

Ἀντίκειται δὲ τὸ ἐν καὶ ^bτὰ πολλὰ κατὰ πλείους τρό- 3
 πους, ὡν ἓνα τὸ ἐν καὶ τὸ πλήθος ὡς ἀδιαίρετον καὶ διαιρε-
 τόν· τὸ μὲν γὰρ ἢ διηρημένον ἢ διαιρετὸν πλήθός τι λέγε-
 ται, τὸ δὲ ἀδιαίρετον ἢ μὴ διηρημένον ἐν. Ἐπεὶ ^cοὖν αἱ
 ἀντιθέσεις τετραχῶς, καὶ ^dτούτων κατὰ στέρησιν ^eλέγεται
 θάτερον, ἐναντία ἂν εἴη, καὶ οὔτε ὡς ἀντίφασις οὔτε ὡς τὰ
 πρὸς τι ^fλεγόμενα. Λέγεται δ' ἐκ τοῦ ἐναντίου καὶ δηλοῦται ^g
 τὸ ἐν ἐκ τοῦ διαιρετοῦ τὸ ἀδιαίρετον διὰ τὸ μᾶλλον αἰσθητὸν
 τὸ πλήθος εἶναι καὶ τὸ διαιρετὸν ἢ τὸ ἀδιαίρετον, ὥστε τῷ
 λόγῳ πρότερον τὸ πλήθος τοῦ ἀδιαίρετου διὰ τὴν αἰσθησιν.
^gἜστι δὲ τοῦ μὲν ἐνός, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ διαιρέσει ^hτῶν
 ἐναντίων διεγράψαμεν, ⁱτὸ ταῦτ' καὶ ὁμοιον καὶ ἴσον, τοῦ
 δὲ πλήθους τὸ ἕτερον καὶ ἀνόμοιον καὶ ἄνισον. Λεγομένου ³
 δὲ ^kτοῦ ταύτου πολλαχῶς, [^lκαὶ] ἓνα μὲν τρόπον κατ' ἀρι-
 θμὸν ^mλέγομεν ἐνίοτε αὐτό, ⁿτοῦτο δ' εἴαν καὶ λόγῳ καὶ
 ἀριθμῷ ἐν ἡ, οἷον σὺ σαντῷ καὶ τῷ εἶδει καὶ τῇ ὕλῃ ἐν. Ἐπι
 δ' εἴαν ὁ λόγος ὁ τῆς πρώτης οὐσίας εἰς ἡ, οἷον αἱ ἴσαι γραμ-
 μαὶ εὐθεῖαι αἱ αὐταί, καὶ ^oτὰ ἴσα καὶ τὰ ἰσογώνια τετρά-
 γωνα, καίτοι πλείω· ἀλλ' ἐν τούτοις ἡ ἰσότης ἐνόησεν. Ὅμοια ⁴
 δὲ εἴαν μὴ ταῦτ' ἀπλῶς ὄντα, μηδὲ κατὰ τὴν οὐσίαν ἀδιάφορα
 τὴν ^pσυγκειμένην, κατὰ τὸ εἶδος ταῦτ' ^qἡ, οἷον τὸ μείζον
 τετράγωνον τῷ μικρῷ ὁμοιον, καὶ αἱ ἄνισοι εὐθεῖαι· ^rαὗται
 γὰρ ὅμοιαι μὲν, αἱ αὐταί ^sδὲ ἀπλῶς οὐ. Τὰ δ' εἴαν τὸ αὐτὸ
 εἶδος ἔχοντα, ἐν οἷς τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἐγγίγνεται, μήτε
 μᾶλλον ^tἢ μήτε ἥττον. Τὰ δ' εἴαν ἢ τὸ αὐτὸ πάθος καὶ ἐν ⁵
^vτῷ εἶδει, οἷον τὸ λευκὸν σφόδρα καὶ ἥττον, ὁμοιά φασιν
 εἶναι ὅτι ἐν τὸ εἶδος αὐτῶν. Τὰ δ' εἴαν πλείω ἔχη ταῦτ' ^wἢ
 ἕτερα, ἢ ἀπλῶς ἢ τὰ πρόχειρα, οἷον καττίτερος ἀργύρῳ ἢ

^b τὰ om. A^b.F^b. ^c γοῦν T. ^d τούτων] οὔτε A^b. ^e θάτερον λέγε-
 ται T. ^f λεγόμενα om. A^b. ^g ἔτι A^b. ^h τῶν ἐναντίων om. F^b. ⁱ τὸ
 ante ταῦτ' om. T. ^k τοῦ add. A^b.F^b. ^l καὶ om. E. ^m λέγομεν] δ
 λέγομεν E.T. ⁿ τοῦτο] τὸ E.T. ^o τὰ ἴσα καὶ om. T. ^p ὑποκειμένην
 E.T. ^q ἢ οἷον] ὥσπερ A^b. ^r αὗται μὲν γὰρ ὅμοιαι, ὁμοιαὶ δὲ αἱ αὐταί
 ἀπλῶς οὐ T. ^s δὲ om. A^b. ^t ἢ μήτε] ἢ μήτε A^b. ^v τὸ εἶδος F^b.
^w ἢ τὰ ἕτερα E.T.

χρυσῷ, ^χ χρυσὸς δὲ πυρὶ ἢ ξανθὸν ^γ καὶ πυρρόν. Ὡστε δὴλον ὅτι καὶ τὸ ἕτερον καὶ ^α τὸ ἀνόμοιον πολλαχῶς λέγεται. Καὶ τὸ μὲν ἄλλο ἀντικειμένως καὶ τὸ ^α ταυτό, διὸ ^β πᾶν πρὸς ἅπαν ἢ ταυτό ἢ ἄλλο· τὸ δ' εἰ μὴ καὶ ἡ ὕλη καὶ ὁ ^ε λόγος εἰς, διὸ σὺ καὶ ^δ ὁ πλησίον ἕτερος. Τὸ δὲ τρίτον ὡς τὰ ἐν τοῖς μαθηματικοῖς. Τὸ μὲν οὖν ἕτερον ἢ ταυτό διὰ τοῦτο ^γ πᾶν ὁ πρὸς πᾶν λέγεται, ὅσα λέγεται ἐν καὶ ὄν. Ὅυδὲ γὰρ ἀντίφασις ἐστὶ τοῦ ταύτου· διὸ οὐ λέγεται ἐπὶ τῶν μὴ ὄντων (τὸ δὲ μὴ ταυτό λέγεται), ἐπὶ δὲ ^η τῶν ὄντων πάντων ἢ γὰρ ἐν ἢ οὐχ ἐν πεφυκὸς ^ι καὶ ὄν ^κ καὶ ἐν. Τὸ μὲν οὖν ἕτερον καὶ ταυτόν οὕτως ἀντίκειται, διαφορὰ δὲ καὶ ἐτερότης ^δ ἄλλο. Τὸ μὲν γὰρ ἕτερον καὶ οὐ ἕτερον οὐκ ἀνάγκη εἶναι τινὶ ἕτερον· πᾶν γὰρ ἢ ἕτερον ἢ ταυτό ὅ τι ἂν ἢ ὄν· τὸ δὲ διάφορον τινὸς τινὶ διάφορον, ὥστ' ἀνάγκη ταυτό τι εἶναι ὃ ^γ διαφέρουσιν. Τοῦτο δὲ τὸ ^ι αὐτὸ γένος ἢ εἶδος· πᾶν γὰρ τὸ διαφέρων διαφέρει ἢ γένει ἢ εἶδει, γένει μὲν ὧν μὴ ἐστὶ κοινὴ ἢ ὕλη μηδὲ γένεσις εἰς ἄλληλα, οἷον ὅσων ἄλλο σχῆμα τῆς κατηγορίας, εἶδει δὲ ὧν τὸ αὐτὸ γένος. Λέγεται δὲ γένος ὁ ἄμφω ταυτό ^μ λέγονται κατὰ τὴν οὐσίαν τὰ διάφορα. ¹⁰ ^ν Τὰ δ' ἐναντία διάφορα, καὶ ἡ ἐναντίωσις διαφορὰ τις. Ὅτι δὲ καλῶς τοῦτο ὑποτιθέμεθα, δὴλον ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς· πάντα γὰρ διαφέροντά ^ο τε φαίνεται, καὶ ^ο ταῦτα οὐ μόνον ἕτερα ὄντα, ἀλλὰ τὰ μὲν τὸ γένος ἕτερα, τὰ δ' ἐν τῇ αὐτῇ συστοιχίᾳ τῆς κατηγορίας, ὥστ' ἐν ταύτῳ γένει καὶ ^ρ ταῦτα τῷ ^ι εἶδει. Διόρισται δ' ἐν ἄλλοις ποῖα τῷ γένει ταῦτα ἢ ἕτερα.

4 Ἐπεὶ δὲ διαφέρειν ἐνδέχεται ἀλλήλων τὰ διαφέροντα πλείον καὶ ἑλαττον, ^ρ ἐστὶ τις καὶ μεγίστη διαφορὰ, καὶ

^χ χρυσὸς δὲ πυρὶ ἢ] πῦρ ἢ E, om. T. ^γ καὶ τὸ πυρρόν E.T. ^α τὸ ante ἀνόμοιον om. T. ^α αὐτό T.Fb. ^β ἅπαν Ab. ^ε λόγος ἴδιος καὶ τὸ πλησιαίτερον. τὸ Ab. ^δ τὸ πλησίον ἕτερον T.Ab. ^ε πρὸς ἅπαν Ab. ^ζ οὐ E.T. ^ς ἐπὶ δὲ] ἐπειδὴ T. ^η πάντων τῶν ὄντων Ab. ^ι καὶ ante ὄν add. E. ^κ καὶ post ὄν om. T. ^ι αὐτό] ταυτό E.T. ^μ λέγεται Ab. ^ν τὰ δ' ἐναντία διάφορα om. T. ^ο τε et ταῦτα om. Ab. ^ρ ταῦτα] ταῦτα T. ^ι εἶδει] γένει Ab.Fb. ^ρ ἐστὶ] καὶ ἐστὶ Ab.

ταύτην λέγω ἐναντίωσιν. Ὅτι δ' ἡ μεγίστη ἐστὶ διαφορά, δηλον ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς. Τὰ μὲν γὰρ γένει διαφέροντα ^τ οὐκ ἔχει οὐδὲν εἰς ἄλληλα, ἀλλ' ἀπέχει πλέον καὶ ἀσύμβλητα τοῖς δ' εἶδει διαφέρουσιν αἱ γενέσεις ἐκ τῶν ἐναντίων εἰσὶν ὥς ἐσχάτων. Τὸ δὲ τῶν ἐσχάτων διάστημα μέγιστον, ὥστε ^α καὶ τὸ τῶν ἐναντίων. Ἀλλὰ μὴν τό γε μέγιστον ἐν ἐκάστῳ γένει τέλειον. Μέγιστόν τε γὰρ οὐ μὴ ἐστὶν ὑπερβολή, καὶ τέλειον οὐ μὴ ἐστὶν ἔξω λαβεῖν τι δυνατόν· τέλος γὰρ ἔχει ἡ ^ν τελεία διαφορά, ὥσπερ καὶ τὰλλα τῷ τέλει ἔχειν λέγεται τέλεια. Τοῦ δὲ τέλους οὐθεν ἔξω ἔσχατον γὰρ ἐν παντί ³ καὶ περιέχει. Διὸ οὐθεν ἔξω τοῦ τέλους, οὐδὲ προσδεῖται οὐθενὸς τὸ τέλειον. Ὅτι μὲν οὖν ἡ ἐναντιότης ἐστὶ διαφορά τέλειος, ἐκ ^π τούτων δηλον· πολλαχῶς δὲ λεγομένων τῶν ἐναντίων, ἀκολουθήσει ^z τὸ τελείως ^γ οὕτως ὡς ἂν καὶ τὸ ἐναντίοις εἶναι ^z ὑπάρχει αὐτοῖς. Τούτων δὲ ὄντων φανερόν ⁴ ὅτι οὐκ ἐνδέχεται ἐνὶ πλείῳ ἐναντία εἶναι· οὔτε γὰρ ^α τοῦ ἐσχάτου ἐσχατώτερον εἶη ἂν τι, οὔτε τοῦ ἐνὸς διαστήματος πλείω δυοῖν ἔσχατα. Ὅλως ^β τε εἰ ἔστιν ἡ ἐναντιότης διαφορά, ἡ δὲ διαφορὰ δυοῖν, ὥστε καὶ ^ε ἡ τέλειος. Ἀνάγκη δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ὅρους ἀληθεῖς εἶναι τῶν ἐναντίων. Καὶ ⁵ γὰρ πλείστον διαφέρει ἡ τέλειος διαφορά. Τῶν τε γὰρ γένει διαφερόντων οὐκ ἔστιν ἐξωτέρω λαβεῖν καὶ τῶν εἶδει· δέδεικται γὰρ ὅτι πρὸς τὰ ἔξω τοῦ γένους οὐκ ἔστι διαφορά· τούτων δ' αὕτη μεγίστη, καὶ τὰ ἐν ^δ ταύτῳ γένει πλείστον διαφέροντα ^ε τὰναντία· μεγίστη γὰρ διαφορὰ τούτων ἡ τέλειος. Καὶ τὰ ἐν ταύτῳ δεκτικῷ πλείστον διαφέροντα ⁶ ^ε ἐναντία· ἡ γὰρ ὅλη ἡ αὕτη τοῖς ἐναντίοις. Καὶ τὰ ὑπὸ τὴν αὐτὴν δύναμιν πλείστον διαφέροντα· καὶ γὰρ ἡ ἐπιστήμη περὶ ἐν γένος ἡ μία, ἐν οἷς ἡ τελεία διαφορὰ μεγίστη. Πρώτη δὲ ⁸ ἐναντίωσις ἔξις καὶ στέρησις ἐστίν· οὐ πᾶσα δὲ ^γ

^α διαφορά ἐστι T. ^τ οὐδὲ A^b. ^ν τελεία] τοιαύτη T. ^π τούτου T. ^x τοῦ A^b. ^γ ὅπως F^b. ^z ὑπάρχει T. ^α τοῦ om. E. ^β τε] δὲ A^b. ^α ἡ] εἰ T. ^δ τούτω T. ^ε ἐναντία E. ^ε ἐναντία om. E. T. ⁸ ἐναντιότης F^b, ἐναντίως T.

στέρησις (πολλαχῶς γὰρ λέγεται ἡ στέρησις), ἀλλ' ^h ἥτις
 ἂν τελεία ᾖ. Τὰ δ' ἄλλα ἐναντία κατὰ ταῦτα λεχθήσεται,
 τὰ μὲν τῷ ἔχειν, τὰ δὲ τῷ ποιεῖν ἢ ποιητικὰ εἶναι, τὰ δὲ τῷ
 8 ⁱ λήψειν εἶναι καὶ ἀποβολαὶ τούτων ἢ ἄλλων ἐναντίων. Εἰ
 δὴ ἀντίκειται μὲν ἀντίφασις καὶ στέρησις καὶ ἐναντιότης καὶ
 τὰ πρὸς τι, τούτων δὲ πρῶτον ἀντίφασις, ἀντιφάσεως δὲ
 μηθέν ἐστὶ μεταξύ, τῶν δὲ ἐναντίων ἐνδέχεται, ὅτι μὲν οὐ
 ταῦτόν ἀντίφασις καὶ τὰναντία δηλον, ἡ δὲ στέρησις ἀντί-
 9 φασίς τις ἐστίν. Ἡ γὰρ τὸ ἀδύνατον ὅλως ἔχειν, ἢ ὁ ἂν
 πεφυκὸς ἔχειν μὴ ἔχη, ἐστέρηται ἢ ὅλως ἢ πῶς ^k ἀφορισθέν·
 πολλαχῶς γὰρ ἤδη τοῦτο λέγομεν, ὥσπερ διήρηται ἡμῖν ἐν
 ἄλλοις. Ὡστ' ἐστὶν ἡ στέρησις ἀντίφασίς τις, ἢ ἀδυναμία
 10 διορισθεῖσα ἢ συνειλημμένη τῷ δεκτικῷ. Διὸ ἀντιφάσεως
 μὲν οὐκ ἐστὶ μεταξύ, στερήσεως δὲ τινός ἐστιν ἴσον μὲν γὰρ
 ἢ οὐκ ἴσον πᾶν, ἴσον δ' ἢ ἀνισον οὐ πᾶν, ἀλλ' εἴπερ, μόνον
 ἐν τῷ δεκτικῷ τοῦ ἴσου. Εἰ δὴ ^l αἱ γενέσεις τῇ ὕλῃ ἐκ τῶν
 ἐναντίων, γίνονται δὲ ἢ ἐκ τοῦ εἶδους καὶ τῆς τοῦ εἶδους
 ἕξεως ἢ ^m ἐκ στερήσεώς τινος τοῦ εἶδους καὶ τῆς μορφῆς,
 δηλον ὅτι ἡ μὲν ἐναντίωσις στέρησις ἂν ⁿ τις εἴη πᾶσα, ἡ δὲ
 11 στέρησις ἴσως οὐ πᾶσα ἐναντιότης. Αἷτιον δ' ὅτι πολλα-
 χῶς ἐνδέχεται ἐστερηῆσθαι τὸ ἐστερημένον· ἐξ ὧν γὰρ ^o αἱ
 μεταβολαὶ ἐσχάτων, ἐναντία ταῦτα. Φανερόν δὲ καὶ διὰ
 τῆς ἐπαγωγῆς. Πᾶσα γὰρ ^p ἐναντίωσις ἔχει στέρησιν ^q θα-
 τέρου τῶν ἐναντίων. Ἀλλ' οὐχ ὁμοίως πάντα· ἀνισότης μὲν
 γὰρ ἰσότητος, ἀνομοιότης δὲ ^r ὁμοιότητος, κακία δὲ ἀρετῆς.
 12 Διαφέρει δὲ ὥσπερ εἴρηται· τὸ μὲν γὰρ ^s εἶναι μόνον ἢ ἐστε-
 ρημένον, τὸ δ' εἶναι ἢ ποτὲ ἢ ἐν τινι, οἷον ^t ἂν ἐν ἡλικίᾳ τινὶ ἢ
 τῷ κυρίῳ ἢ πάντῃ. Διὸ τῶν μὲν ἐστὶ μεταξύ, καὶ ἐστὶν οὔτε
 ἀγαθὸς ἄνθρωπος οὔτε κακός, τῶν δὲ οὐκ ἐστίν, ^v ἀλλ'
 13 ἀνάγκη εἶναι ἢ περιττὸν ἢ ἄρτιον. Ἐτι τὰ μὲν ἔχει τὸ

^h εἴτις T. ⁱ λείψεις E.T. ^k πολλαχῶς ἀφορισθέν T. ^l αἱ μὲν
 γενέσεις F^b. ^m ἐκ om. E.T. ⁿ τις om. A^b. ^o αἱ om. T. ^p ἐναν-
 τιότης F^b. ^q θάτερον A^b. ^r ἀνομοιότητος T. ^s μόνον εἶναι T. ^t ἂν
 om. A^b. ^v ἀλλ' om. T.

ὑποκείμενον ὀρισμένον, τὰ δ' οὐ. Ὡστε φανερόν ὅτι αἰ
 Θάτερον τῶν ἐναντίων λέγεται κατὰ στέρησιν· ἀπόχρη δὲ
 καὶ τὰ πρῶτα καὶ τὰ γένη τῶν ἐναντίων, οἷον τὸ ἐν καὶ τὰ
 πολλά· τὰ γὰρ ἄλλα εἰς ταῦτα ἀνάγεται.

Ἐπεὶ δ' ἐν ἐνί^ω ἐστὶν ἐναντίον, ἀπορήσειεν ἂν τις πῶς⁵
 ἀντίκειται τὸ ἐν καὶ τὰ πολλά καὶ τὸ ἴσον τῷ μεγάλῳ καὶ
 τῷ μικρῷ. Ὡτὸ γὰρ πότερον αἰ ἐν ἀντιθέσει λέγομεν,
 οἷον πότερον λευκὸν ἢ μέλαν, καὶ πότερον λευκὸν ἢ οὐ λευ-
 κόν· πότερον δὲ ἄνθρωπος ἢ λευκὸν οὐ λέγομεν, εἰ μὴ ἐξ
 ὑποθέσεως καὶ ζητοῦντες, οἷον πότερον ἦλθε Κλέων ἢ Σωκρά-
 τῆς. Ἄλλ' οὐκ ἀνάγκη ἐν οὐθενὶ γένει τοῦτο, ἀλλὰ καὶ²
 τοῦτο ἐκείθεν ἐλήλυθεν· τὰ γὰρ ἀντικείμενα μόνα οὐκ ἐνδέ-
 χεται ἅμα ὑπάρχειν· ὅ καὶ ἐνταῦθα χρῆται ἐν τῷ πότερος
 ἦλθεν· εἰ γὰρ ἅμα ἐνεδέχeto, γελοῖον τὸ ἐρώτημα. Εἰ δὲ
 καὶ οὕτως, ὁμοίως ἐμπίπτει εἰς ἀντίθεσιν, εἰς τὸ ἐν ἢ
 πολλά, οἷον πότερον ἀμφοτέρω ἦλθον ἢ ἄτερος. Εἰ δὲ ἐν³
 τοῖς ἀντικειμένοις αἰ τοῦ ποτέρου ἢ ζήτησις, λέγεται δὲ
 πότερον μείζον ἢ ἑλαττον ἢ ἴσον, τίς ἐστὶν ἡ ἀντίθεσις πρὸς
 ταῦτα τοῦ ἴσου; Οὔτε γὰρ θατέρῳ μόνῳ ἐναντίον οὐτ' ἀμ-
 φοῖν· τί γὰρ^d μᾶλλον τῷ μείζονι ἢ τῷ ἐλάττονι; Ἐπὶ τῷ
 αἰσίῳ ἐναντίον τὸ ἴσον· ὥστε πλείοσιν ἔσται^f ἢ ἐνί. Εἰ⁴
 δὲ τὸ ἄνισον σημαίνει τὸ αὐτὸ ἑ ἅμα ἀμφοῖν, εἴη μὲν^h ἂν
 ἀντικείμενον ἀμφοῖν· καὶ ἡ ἀπορίαⁱ βοηθεῖ τοῖς φάσκουσι τὸ
 ἄνισον δυνάδα εἶναι. Ἀλλὰ συμβαίνει ἐν δυοῖν ἐναντίον· ὅπερ
 ἀδύνατον. Ἐπὶ τὸ μὲν ἴσον μεταξὺ^k φαίνεται μεγάλου καὶ⁵
 μικροῦ, ἐναντίωσις^l δὲ μεταξὺ οὔτε φαίνεται οὔτε ἐκ τοῦ
 ὀρισμοῦ δυνατόν· οὐ γὰρ ἂν εἴη τελεία μεταξύ τινος οὕσα,
 ἀλλὰ μᾶλλον ἔχει αἰ^m ἐαυτῆς τιⁿ μεταξύ. Λείπεται δὲ ἢ
 ὡς ἀπόφασιν ἀντικεῖσθαι ἢ^o ὡς στέρησιν. Θατέρου μὲν δὴ

^ω ἐστὶν om. Ab.Fb. ^x τῷ om. Ab. ^y τὸ γὰρ] εἰ γὰρ τὸ Ab. et
 γρ. E. ^z οὐ κατ' ἀνάγκην γρ. E. ^a ἦλθεν] ἐλθεῖν T.Ab. ^b ὁμοῦς E,
 ὁ μὲν T. ^c ἐκπίπτει Ab. ^d μᾶλλον ἢ τῷ E.T. ^e ὥστ' ἐν πλ. E.T.
^f ἢ ἐν ἐνί E. ^g ἅμα om. Ab. ^h ἂν add. E. ⁱ βοηθεῖα Ab. ^k φαίνε-
 ται καὶ μεγάλου καὶ T. ^l δὲ οὐδεμία μεταξύ Ab. ^m αὕτη Ab. ⁿ με-
 ταξὺ] μεταξύ τινος οὕσα E.T. ^o ὡς om. Fb.

- 6 οὐκ ἐνδέχεται· τί γὰρ μᾶλλον τοῦ μεγάλου ἢ μικροῦ; Ἀμφοῖν ἄρα ἀπόφασις στερητική. Διὸ καὶ πρὸς ἀμφότερα τὸ πότερον λέγεται, πρὸς δὲ θάτερον οὐ, οἷον πότερον μείζον ἢ ἴσον, ἢ πότερον ἴσον ἢ ἔλαττον· ἀλλ' αἰεὶ ῥ τρία. Οὐ στέρησις δὲ ἐξ ἀνάγκης· οὐ γὰρ πᾶν ἴσον ὃ μὴ μείζον ἢ ἔλαττον, ἀλλ' ἐν οἷς πέφυκεν ἐκεῖνα. ῥ Ἔστι δὴ τὸ ἴσον τὸ μήτε μέγα μήτε μικρόν, πεφυκὸς δὲ ῥ ἢ μέγα ἢ μικρόν εἶναι· καὶ ἀντίκειται ἀμφοῖν ὡς ἀπόφασις στερητική, διὸ καὶ μεταξὺ ἐστίν. Καὶ τὸ ῥ μήτ' ἀγαθὸν μήτε κακὸν ἀντίκειται ἀμφοῖν, ἀλλ' ἀνώνυμον· πολλαχῶς γὰρ λέγεται ἐκάτερον καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τὸ δεκτικόν, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ μήτε λευκὸν ὢ μήτε μέλαν. ῥ Ἐν δὲ ῥ οὐδὲ τοῦτο λέγεται, ἀλλ' ὠρισμένα πως ῥ τὰ χρώματα ἐφ' ὧν λέγεται στερητικῶς ἢ ἀπόφασις αὐτῇ ἀνάγκη γὰρ ἢ φαιὸν ἢ ὠχρὸν εἶναι ἢ τοιοῦτόν τι ῥ ἄλλο. ῥ Ὅστε οὐκ ὀρθῶς ἐπιτιμῶσιν οἱ νομίζοντες ὁμοίως λέγεσθαι πάντα, ὥστε ῥ ἔσεσθαι ὑποδήματος καὶ χειρὸς μεταξὺ τὸ μήτε ὑπόδημα μήτε χεῖρα, ῥ εἶπερ καὶ τὸ μήτε ἀγαθὸν μήτε κακὸν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ῥ τοῦ κακοῦ, ὡς πάντων ἔσομένου τινὸς μεταξὺ. Οὐκ ἀνάγκη δὲ τοῦτο συμβαίνειν.
- 10 ῥ Ἡ μὲν γὰρ ἀντικειμένων συναπόφασις ἐστίν ὧν ἔστι μεταξὺ τι καὶ διάστημά τι πέφυκεν εἶναι· τῶν δ' οὐκ ἔστι διαφορά· ἐν ἄλλῃ γὰρ γένει ὧν αἱ συναποφάσεις, ὥστ' οὐχ ἔν τὸ ὑποκείμενον.
- 6 ῥ Ὅμοιως δὲ καὶ περὶ τοῦ ἐνὸς καὶ τῶν πολλῶν ἀπορήσεις ἂν τις. Εἰ γὰρ τὰ πολλὰ τῷ ἐνὶ ἀπλῶς ῥ ἀντίκειται, συμβαίνει ἓνια ἀδύνατα. Τὸ γὰρ ἐν ὀλίγον ἢ ὀλίγα ἔσται· ῥ τὰ γὰρ πολλὰ καὶ τοῖς ὀλίγοις ἀντίκειται. ῥ Ἐτι τὰ δύο πολλά, εἶπερ τὸ διπλάσιον πολλαπλάσιον, λέγεται δὲ ῥ καὶ τὰ δύο ῥ διπλάσια· ὥστε τὸ ἐν ὀλίγον· πρὸς τί γὰρ πολλὰ τὰ δύο εἰ μὴ πρὸς ἓν τε ῥ καὶ τὸ ὀλίγον; Οὐθὲν γάρ ἐστιν

ῥ τρία οὐ. στέρησις T. ῥ ἢ post δὲ add. A^b. ῥ μήτε κακὸν μήτ' ἀγαθὸν E.T. ῥ οὐ E.T. ῥ τὰ χρώματα om. A^b. ῥ ἄλλο] ἄλλο ὠρισμένον A^b. ῥ ἔσεσθαι] λέγεσθαι γρ. E. ῥ εἶπερ A^b. ῥ τοῦ om. A^b. ῥ ἀντίκειται E.T. ῥ καὶ τὰ] κατὰ τὰ E, κατὰ T. ῥ διπλάσια om. E.T. ῥ καὶ πρὸς τὸ A^b.

ἐλαττον. ^d Ἔτι ὡς ἐν μήκει τὸ μακρὸν καὶ βραχύ, οὕτως ἐν πλήθει τὸ πολὺ ^e καὶ ὀλίγον, καὶ ὃ ἂν ᾖ πολὺ καὶ πολλὰ, καὶ τὰ πολλὰ πολὺ. Εἰ μὴ τι ἄρα διαφέρει ^f ἐν συνεχείᾳ ³ εὐορίστω τὸ ὀλίγον, πληθὸς τι ἔσται. Ὡστε τὸ ἐν πληθὸς ^h τι, εἴπερ καὶ ὀλίγον· τοῦτο δ' ἀνάγκη, εἰ τὰ δύο πολλὰ. Ἀλλ' ἴσως τὰ πολλὰ λέγεται ⁱ μὲν πως καὶ τὸ πολὺ, ἀλλ' ὡς διαφέρον, οἷον ὕδωρ πολὺ, πολλὰ δ' οὐ. Ἀλλ' ὅσα διαιρετά, ⁴ ἐν τούτοις λέγεται, ἓνα μὲν τρόπον εἰάν ᾖ πληθὸς ἔχον ὑπεροχὴν ^k ἢ ἀπλῶς ἢ πρὸς τι, καὶ τὸ ὀλίγον ὡσαύτως πληθὸς ἔχον ἔλλειψιν, τὸ δὲ ὡς ἀριθμὸς, ^l ὃ ¹ καὶ ἀντίκειται τῷ ἐνὶ μόνον. Οὕτως γὰρ λέγομεν ἐν ἢ πολλὰ, ὥσπερ εἴ τις εἴποι ἐν καὶ ἓνα ἢ λευκὸν καὶ ^m λευκά, καὶ τὰ μεμετρημένα πρὸς τὸ μέτρον καὶ τὸ μετρητόν. Οὕτως καὶ τὰ πολλαπλάσια ⁿ λέγεται· πολλὰ γὰρ ^o ἕκαστος ἀριθμὸς ὅτι ^p ἓνα καὶ ὅτι μετρητὸς ἐνὶ ἕκαστος, καὶ ὡς τὸ ἀντικείμενον τῷ ἐνί, οὐ τῷ ὀλίγῳ. Οὕτω μὲν οὖν ἐστὶ πολλὰ καὶ τὰ δύο, ὡς δὲ πληθὸς ἔχον ὑπεροχὴν ἢ πρὸς τι ἢ ἀπλῶς οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ πρῶτον. Ὀλίγα δ' ἀπλῶς τὰ δύο· πληθὸς γὰρ ἐστὶν ἔλλειψιν ἔχον πρῶτον. Διὸ ^q καὶ οὐκ ὀρθῶς ἀπέστη Ἀναξαγόρας ⁶ εἰπὼν ὅτι ὁμοῦ πάντα χρήματα ἦν ἄπειρα καὶ πλήθει καὶ μικρότητι· ἔδει δ' εἰπεῖν ἀντὶ τοῦ “καὶ μικρότητι” καὶ ὀλιγότητι· οὐ γὰρ ἄπειρα, ἐπεὶ τὸ ὀλίγον οὐ διὰ τὸ ἓν, ὥσπερ τινὲς φασιν, ἀλλὰ διὰ τὰ δύο. Ἀντίκειται ^r δὴ τὸ ^s ἐν καὶ ⁷ τὰ πολλὰ τὰ ἐν ἀριθμοῖς ὡς μέτρον μετρητῷ· ^t ταῦτα δὲ ὡς τὰ πρὸς τι, ^v ὅσα μὴ καθ' αὐτὰ τῶν πρὸς τι. ^w Διήρηται δ' ἡμῖν ἐν ἄλλοις ὅτι διχῶς λέγεται τὰ πρὸς τι, τὰ μὲν ὡς ἐναντία, τὰ δ' ὡς ἐπιστήμη πρὸς ἐπιστητόν, ^x τῷ λέγεσθαι τι ἄλλο πρὸς αὐτό. Τὸ δὲ ἐν ἐλαττον εἶναι τινός, οἷον τοῖν ⁸ δυοῖν, οὐθεν κωλύει· οὐ γὰρ εἰ ἐλαττον καὶ ὀλίγον. Τὸ δὲ

^d ἔτι εἰ ὡς E.T. ^e καὶ τὸ ὀλίγον T. ^f ἐν] ἐπὶ Fb. ^g ἀορίστω T. ^h τι] τι ἔσται E, τι ἔστιν T. ⁱ μὲν πως] μὲν ὡς E.T. ^k ἢ ante ἀπλῶς om. Ab. ^l καὶ om. T. ^m λευκά] λευκόν T. ⁿ λέγεται] λέγεται πολλά Ab. ^o ἕκαστος ὁ ἀριθμὸς E. ^p ἐν E.T. ^q καὶ om. E.T.Fb. ^r δὲ T. ^s ἐν—ἀριθμοῖς] ἐν τοῖς πολλοῖς E.T. ^t ταῦτα] τὰ E.T. ^v ὅσα—τι om. Ab. ^w διήρηται—τι om. T. ^x τῷ] τὸ T.

πλήθος ὕοιον γένος ἐστὶ τοῦ ἀριθμοῦ· ἔστι γὰρ ἀριθμὸς πλήθος ἐνὶ μετρητόν. Καὶ ἀντίκειται πῶς τὸ ἐν καὶ ἀριθμὸς, οὐχ ^zὡς ἐναντίον, ἀλλ' ὥσπερ εἴρηται τῶν πρὸς τι ἕνια' ἢ 9 γὰρ μέτρον, τὸ δὲ μετρητόν, ταύτῃ ἀντίκειται. Διὸ οὐ πᾶν δ' ἂν ἢ ἐν ἀριθμὸς ἐστιν, οἷον εἴ τι ἀδιαίρετόν ἐστιν. Ὅμοιως δὲ λεγομένη ἢ ἐπιστήμη πρὸς τὸ ἐπιστητὸν οὐχ ὁμοίως ἀποδίδωσιν· δόξειε μὲν γὰρ ἂν μέτρον ἢ ἐπιστήμη εἶναι, τὸ δ' ἐπιστητὸν τὸ μετρούμενον, συμβαίνει δ' ἐπιστήμην μὲν πᾶσαν ^aἐπιστητὸν εἶναι, τὸ δ' ἐπιστητὸν μὴ πᾶν ἐπιστήμην, 10 ὅτι τρόπον τινὰ ἢ ἐπιστήμη μετρεῖται τῷ ἐπιστητῷ. Τὸ δὲ πλήθος οὔτε τῷ ὀλίγῳ ἐναντίον, ἀλλὰ ^bτούτῳ μὲν τὸ πολὺ ὡς ὑπερέχον πλήθος ^cὑπερεχομένῳ πλήθει, οὔτε τῷ ἐνὶ πάντως· ἀλλὰ τὸ ^dμὲν ὥσπερ εἴρηται, ὅτι διαιρετόν τὸ ^eδ' ἀδιαίρετον, τὸ δ' ὡς πρὸς τι, ὥσπερ ἢ ἐπιστήμη ἐπιστητῷ ἂν ἢ ἀριθμὸς· τὸ δ' ἐν μέτρον.

- 7 Ἐπεὶ δὲ τῶν ἐναντίων ἐνδέχεται εἶναι ^fτι μεταξὺ καὶ ἐνίων ἔστιν, ἀνάγκη ἐκ τῶν ἐναντίων εἶναι ἅτὰ μεταξὺ· πάντα γὰρ τὰ μεταξὺ ἐν τῷ αὐτῷ γένει ἐστὶ καὶ ὧν ἐστὶ μεταξὺ. 2 Μεταξὺ μὲν γὰρ ταῦτα λέγομεν εἰς ^hὅσα μεταβάλλειν ⁱἀνάγκη πρότερον τὸ μεταβάλλον· οἷον ἀπὸ τῆς ὑπάτης ἐπὶ τὴν νήτην εἰ μεταβαίνοι τῷ ^kὀλιγίστῳ, ἥξει πρότερον εἰς τοὺς μεταξὺ φθόγγους, καὶ ἐν χρώμασιν εἰ ἥξει ἐκ τοῦ λευκοῦ εἰς τὸ μέλαν, πρότερον ἥξει εἰς τὸ φοινικοῦν καὶ φαιὸν 3 ἢ εἰς τὸ μέλαν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Μεταβάλλειν δ' ἐξ ἄλλου γένους εἰς ἄλλο γένος οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἢ κατὰ συμβεβηκός, οἷον ἐκ χρώματος εἰς σχῆμα. Ἀνάγκη ἄρα τὰ μεταξὺ ^lκαὶ αὐτοῖς καὶ ὧν μεταξὺ εἰσιν ἐν τῷ αὐτῷ γένει εἶναι. Ἀλλὰ μὴν πάντα γε τὰ μεταξὺ ἐστὶν ἀντικειμένων τινῶν· ἐκ τούτων γὰρ ^mμόνων καθ' αὐτὰ ἔστι μεταβάλλειν. 4 Διὸ ἀδύνατον εἶναι μεταξὺ μὴ ἀντικειμένων· εἴη γὰρ ἂν με-

γ οἷον ὡς γένος E.T.F^b. z ὡς] δ' T. a ἐπιστητὸν] ἐπιστητὴν A^b.
b τοῦτο T. c ὑπ. τῷ πλήθει T. d μὲν] μὲν ἐν A^b. e δ' prius om. E.
f τι om. T.A^b. g τὰ om. T. h ὅσα] ἃ T. i πρότερον ἀνάγκη E.T.
k ὀλιγίστῳ λόγῳ ἥξει E.T. l καὶ ante αὐτοῖς om. A^b. m μόνον A^b.

ταβολή καὶ μὴ ἐξ ἀντικειμένων. Τῶν δ' ἀντικειμένων ἀντι-
φάσεως μὲν οὐκ ἔστι μεταξὺ· τοῦτο γὰρ ἔστιν ἀντίφασις,
ἀντίθεσις ἧς ὁτ' οὖν θάτερον μῶριον πάρεστιν, οὐκ ἐχούσης
οὐθὲν μεταξὺ. Τῶν δὲ λοιπῶν τὰ μὲν πρὸς τι, τὰ δὲ στέ-
ρησις, τὰ δ' ἐναντία ἐστίν. Τῶν δὲ πρὸς τι ὅσα μὴ ἐναντία, ⁵
οὐκ ἔχει μεταξὺ. Αἴτιον δ' ὅτι οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ γένει ἐστίν.
Τί γὰρ ἐπιστήμης καὶ ἐπιστητοῦ μεταξὺ; Ἀλλὰ μεγάλου
καὶ μικροῦ. Εἰ δ' ἐστὶν ἐν ταύτῃ γένει τὰ μεταξὺ, ὥσπερ
δέδεικται, καὶ μεταξὺ ἐναντίων, ἀνάγκη αὐτὰ συγκεῖσθαι ἐκ
τούτων τῶν ἐναντίων. Ἡ γὰρ ἔσται τι γένος αὐτῶν ἢ
οὐθέν. Καὶ εἰ μὲν γένος ἔσται οὕτως ὥστ' εἶναι πρότερόν ⁶
τι τῶν ἐναντίων, αἱ διαφοραὶ ὁ πρότεραι ἐναντίαι ἔσονται αἱ
ποιήσασαι τὰ ἐναντία, εἶδη ὡς ^ρ γένους· ἐκ γὰρ τοῦ γένους
καὶ τῶν διαφορῶν τὰ εἶδη. Οἶον εἰ τὸ λευκὸν καὶ μέλαν ⁷
⁹ ἐναντία, ἔστι δὲ τὸ μὲν διακριτικὸν χρῶμα τὸ δὲ συγκρι-
τικὸν χρῶμα, αὐταὶ αἱ διαφοραὶ τὸ διακριτικὸν καὶ συγκρι-
τικὸν πρότεραι· ὥστε ταῦτα ἐναντία ἀλλήλοις ⁸ πρότερα.
Ἀλλὰ μὴν τά γ' ἐναντίως διαφέροντα μᾶλλον ἐναντία, καὶ ⁸
τὰ λοιπὰ καὶ τὰ μεταξὺ ἐκ τοῦ γένους ἔσται καὶ τῶν διαφο-
ρῶν· οἶον ὅσα ^τ χρώματα τοῦ λευκοῦ καὶ μέλανός ἐστι με-
ταξὺ, ταῦτα ^ν δεῖ ἐκ τοῦ γένους λέγεσθαι (ἔστι δὲ γένος τὸ
χρῶμα) καὶ ἐκ διαφορῶν τινῶν. Αὐταὶ δ' οὐκ ἔσονται τὰ ⁹
πρῶτα ἐναντία· εἰ δὲ μή, ἔσται ἕκαστον ἢ λευκὸν ἢ μέλαν.
Ἐτεραι ἄρα· μεταξὺ ^ω ἄρα τῶν πρώτων ἐναντίων αὐταὶ
ἔσονται. Αἱ πρῶται ^ξ δὲ διαφοραὶ τὸ διακριτικὸν καὶ ^υ συγ-
κριτικόν. Ὡστε ταῦτα πρῶτα ζητητέον ὅσα ἐναντία μὴ ἐν
γένει, ἐκ τίνος τὰ μεταξὺ αὐτῶν. Ἀνάγκη γὰρ τὰ ἐν ταύτῃ ¹⁰
γένει ἐκ τῶν ἀσυνθέτων τῷ γένει συγκεῖσθαι ἢ ἀσύνθετα
εἶναι. Τὰ μὲν οὖν ἐναντία ἀσύνθετα ἐξ ἀλλήλων, ὥστ' ἀρχαί·
τὰ δὲ μεταξὺ ἢ πάντα ἢ οὐθέν. Ἐκ δὲ τῶν ἐναντίων γίγνε-

^η ἔχει τὰ μεταξὺ E. ^ο πρότερον E.T. ^ρ γένους. ἐκ] γένει. εἰ T.
⁹ τὰναντία E.T. ^τ ὥστε—πρότερα om. T. ⁸ πρότερον E. ^τ χρώ-
ματος T. ^ν δὴ ἐκ τε τοῦ T. ^ω ἄρα ante τῶν om. T. ^ξ δε] γρ.
καὶ χωρὶς τοῦ δὲ συνδέσμου, ἵνα στίζωμεν μέχρι τοῦ διαφοραὶ *margo* E.
^υ συγκριτικόν καὶ ὥστε T.

- ταί τι, ὥστ' ἔσται μεταβολή εἰς τοῦτο πρὶν ἢ εἰς αὐτά· ἐκατέρου γὰρ καὶ ἦττον ἔσται καὶ μᾶλλον. Μεταξὺ ἄρα
 11 ἔσται καὶ τοῦτο τῶν ἐναντίων. Καὶ τᾶλλα ἄρα πάντα σύν-
 θετα ^α τὰ μεταξὺ· τὸ γὰρ τοῦ μὲν μᾶλλον τοῦ δ' ἦττον
 σύνθετόν ^α πῶς ἐξ ἐκείνων ὧν λέγεται εἶναι τοῦ μὲν μᾶλλον
 τοῦ δ' ἦττον. Ἐπεὶ ^β δ' οὐκ ἔστιν ἕτερα πρότερα ὁμογενῇ
 τῶν ἐναντίων, ἅπαντ' ἂν ἐκ τῶν ἐναντίων εἴη τὰ μεταξὺ.
 12 Ὡστε καὶ τὰ κάτω πάντα, καὶ τὰναντία καὶ τὰ μεταξὺ,
 ἐκ τῶν πρώτων ἐναντίων ἔσονται. Ὅτι μὲν οὖν τὰ μεταξὺ
 ἔν τε ταύτῳ γένει πάντα καὶ μεταξὺ ἐναντίων καὶ σύγκειται
 ἐκ τῶν ἐναντίων ^γ ἅπαντα, δῆλον.
- 8 Τὸ δ' ἕτερον τῷ εἶδει τινός τι ἕτερόν ἐστι, καὶ δεῖ τοῦτο
 ἀμφοῖν ὑπάρχειν· οἷον εἰ ζῶον ἕτερον τῷ εἶδει, ἄμφω ζῶα.
 Ἀνάγκη ^δ ἄρα ἐν γένει τῷ αὐτῷ εἶναι τὰ ἕτερα τῷ εἶδει. Τὸ
 γὰρ ^ε τοιοῦτον γένος καλῶ, ^ς ὃ ἄμφω ἐν ταὐτὸ λέγεται, μὴ
 κατὰ συμβεβηκὸς ἔχον διαφοράν, εἴθ' ὥς ὕλη ὃν ^ς εἴτ' ἄλ-
 2 λως. Οὐ μόνον γὰρ δεῖ τὸ κοινὸν ὑπάρχειν, οἷον ἄμφω ζῶα,
 ἀλλὰ καὶ ἕτερον ἐκατέρῳ τοῦτο αὐτὸ τὸ ζῶον, οἷον τὸ μὲν
 ἵππον τὸ δὲ ἄνθρωπον. ^η Διὰ τοῦτο τὸ κοινὸν ἕτερον ἀλ-
 λήλων ἐστὶ τῷ εἶδει. Ἔσται δὲ καθ' ^ι αὐτὰ τὸ μὲν ^κ τοιονδί
 ζῶον τὸ δὲ τοιονδί, οἷον τὸ μὲν ἵππος τὸ δ' ἄνθρωπος.
 1 Ἀνάγκη ἄρα τὴν διαφορὰν ταύτην ἑτερότητα τοῦ γένους
 3 εἶναι. Λέγω γὰρ γένους διαφορὰν ἑτερότητα ἢ ἕτερον
 ποιεῖ τοῦτο αὐτό. Ἐναντίωσις τοίνυν ἔσται αὕτη. Δῆλον
 δὲ ^μ καὶ ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς. Πάντα γὰρ διαιρεῖται τοῖς ἀν-
 τικειμένοις, καὶ ὅτι τὰναντία ἐν ταύτῳ γένει, δέδεικται· ἢ γὰρ
 ἐναντιότης ἦν διαφορὰ τελεία. ^ν Ἡ δὲ διαφορὰ ἢ εἶδει
 πᾶσα τινός τι· ὥστε τοῦτο τὸ αὐτό τε καὶ γένος ἐπ' ἀμ-
 4 φοῖν. Διὸ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συστοιχίᾳ πάντα τὰ ἐναντία τῆς
 κατηγορίας, ὅσα εἶδει διάφορα καὶ μὴ γένει, ἕτερα τε ἀλλή-

^α τὰ om. T. ^α πῶς δ' ἐξ T. ^β δ' οὐκ] οὖν οὐκ E. ^γ πάντα E. T.
^δ ἄρα] καὶ Ab. ^ε τοιοῦτο E. ^ς δ E. T. ^ς εἴτ'] εἴθ' ὡς Ab. ^η διὰ Ab.
^ι αὐτὸ E. T. ^κ τοιονδί] τοῖον τὸ T. ^ι ἀνάγκη—εἶναι om. T. ^μ καὶ
om. Ab. ^ν γρ. καὶ οὕτως· ἢ δὲ διαφορὰ ἢ τελείως τινός τι E.

λων μάλιστα· τελεία γὰρ ἡ διαφορά, καὶ ἄμα ἀλλήλοισι οὐ γίγνεται. Ἡ ἄρα διαφορὰ ἐναντίωσίς ἐστιν. Τοῦτο ὁ ἄρα ἐστὶ τὸ ἐτέροις εἶναι τῷ εἶδει, ῥτὸ ἐν ταύτῳ γένει ὄντα ἐναντίωσιν ἔχειν ἄτομα ὄντα. ἧ Ταῦτά δὲ τῷ εἶδει, ὅσα μὴ ἔχει ἐναντίωσιν ἄτομα ὄντα· ἐν γὰρ τῇ διαιρέσει καὶ ἐν τοῖς μεταξὺ γίγνονται ἐναντιώσεις πρὶν εἰς τὰ ἄτομα ἐλθεῖν. Ὡστε φανερόν ἐστι πρὸς τὸ καλούμενον ἔν γένος οὔτε ταῦ- τὸν οὔτε ἕτερον τῷ εἶδει οὐθέν ἐστι τῶν ὡς γένους εἰδῶν ὁ προσηκόντων· ἡ γὰρ ὕλη ἀποφάσει δηλοῦται, τὸ δὲ γένος ὕλη ὅτι λέγεται γένος, μὴ ὡς τὸ τῶν Ἡρακλειδῶν, ἀλλ' ὡς τὸ ἐν τῇ φύσει, οὐδὲ πρὸς τὰ μὴ ἐν ταύτῳ γένει, ἀλλὰ διοίσει τῷ γένει ἑκείνων, εἶδει δὲ τῶν ἐν ταύτῳ γένει. Ἐναντίωσιν γὰρ ἀνάγκη εἶναι τὴν διαφορὰν οὐ διαφέρει εἶδει· αὕτη δ' ὑπάρχει τοῖς ἐν ταύτῳ γένει οὖσι μόνοις.

Ἀπορήσει δ' ἂν τις διὰ τί ἡ γυνὴ ἀνδρὸς οὐκ εἶδει δια- φέρει, ἐναντίου τοῦ θήλεος καὶ τοῦ ἄρρενος ὄντος, τῆς δὲ διαφορᾶς ἐναντιώσεως· οὐδὲ ζῶον θῆλυ καὶ ἄρρεν ἕτερον τῷ εἶδει, καίτοι καθ' αὐτὸ τοῦ ζῴου αὕτη ἡ διαφορὰ καὶ οὐχ ὡς λευκότης ἢ μελανία, ἀλλ' ἡ ζῶον καὶ τὸ θῆλυ καὶ τὸ ἄρρεν ὑπάρχει. Ἔστι δ' ἡ ἀπορία αὕτη σχεδὸν ἡ αὕτη καὶ διὰ τί ἡ μὲν ποιεῖ τῷ εἶδει ἕτερα ἐναντιώσεις, ἡ δ' οὐ, οἷον τὸ πεζὸν καὶ τὸ πτερωτόν, λευκότης δὲ καὶ μελανία οὐ. Ἡ ὅτι τὰ μὲν οἰκεία πάθη τοῦ γένους, τὰ δ' ἥττον; Καὶ ἐπειδὴ ἐστὶ τὸ μὲν λόγος τὸ δ' ὕλη, ὅσαι μὲν ἐν τῷ λόγῳ εἰσὶν ἐναντιότητες εἶδει ποιοῦσι διαφορὰν, ὅσαι δ' ἐν τῷ συνειλημμένῳ τῇ ὕλῃ οὐ ποιοῦσιν. Διὸ ἀνθρώπου λευκότης οὐ ποιεῖ οὐδὲ μελανία, οὐδὲ τοῦ λευκοῦ ἀνθρώπου ἐστὶ διαφορὰ κατ' εἶδος πρὸς μέλανα ἄνθρωπον, οὐδ' ἂν ὄνομα ἐν τεθῇ. Ὡς ὕλη γὰρ ὁ ἄνθρωπος, οὐ ποιεῖ δε διαφορὰν ἡ ὕλη· οὐκ ἀνθρώπου γὰρ εἶδη εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι διὰ τοῦτο, καίτοι ἕτεραι αἱ σάρκες

ὁ ἄρα] γὰρ E.T. ῥ τὸ ἐν] τῷ ἐν T. ἧ ταῦτά—ὄντα om. T. ἔν γένος om. E. ὁ προσηκόντων E. ὅτι] δ' T.A^b. τὸ alterum om. E.T. ἑκείνα A^b. τῶν] τὰ T.A^b. ἡ διαφέρειν T. τις om. T. ἀνδρὸς γυνή A^b. ἡ αὐτὰ A^b. ὡς ἡ λευκότης A^b. καὶ ἡ E, om. T. οὐκ] οὐδὲν A^b. εἶδει T, ὕλη A^b.

καὶ τὰ ὅστ' ἄ ἐξ ὧν ὅδε καὶ ὅδε· ἀλλὰ τὸ σύνολον ἕτερον μὲν, εἶδει δ' οὐχ ἕτερον, ὅτι ἐν τῷ λόγῳ οὐκ ἔστιν ἐναντίωσις·
 4 τοῦτο δ' ἐστὶ ἡ τὸ ἔσχατον ἄτομον. Ὁ δὲ Καλλίας ἐστὶν ὁ λόγος μετὰ τῆς ὕλης· καὶ ὁ λευκὸς δὴ ἄνθρωπος ὅτι Καλλίας λευκός· κατὰ συμβεβηκὸς οὖν ὁ ἄνθρωπος ἢ λευκός. ^ι Οὐδὲ χαλκοῦς δὴ κύκλος καὶ ξύλινος, οὐδὲ τρίγωνον χαλκοῦν καὶ ^κ κύκλος ξύλινος, οὐ διὰ τὴν ὕλην εἶδει διαφέρουσιν, ἀλλ' ὅτι
 5 ἐν τῷ λόγῳ ἔνεστιν ἐναντίωσις. Πότερον δ' ἡ ὕλη ^ι οὐ ποιεῖ ἕτερα τῷ εἶδει, οὐσά ^μ πως ^ν ἑτέρα, ἢ ἔστιν ὡς ποιεῖ; Διὰ τί γὰρ ^ο ὅδι ὁ ἵππος τουτοῖ ἀνθρώπου ἕτερος τῷ εἶδει; Καίτοι σὺν τῇ ὕλῃ οἱ λόγοι αὐτῶν. Ἡ ὅτι ἔνεστιν ἐν τῷ λόγῳ ἐναντίωσις; Καὶ γὰρ τοῦ λευκοῦ ἀνθρώπου καὶ ^ρ μέλανος ἵππου. Καὶ ἔστι γε εἶδει, ἀλλ' οὐχ ἡ ὁ μὲν λευκὸς ὁ δὲ μέλας, ἐπεὶ καὶ εἰ ἄμφω λευκὰ ἦν, ὅμως ἂν ἦν εἶδει ἕτερα.
 6 Τὸ δὲ ἄρρεν καὶ θῆλυ τοῦ ζῴου οἰκεία μὲν πάθη, ἀλλ' οὐ κατὰ τὴν οὐσίαν ἀλλ' ἐν τῇ ὕλῃ καὶ τῷ σώματι. Διὸ τὸ αὐτὸ σπέρμα θῆλυ ἢ ἄρρεν γίγνεται παθόν τι πάθος. ^q Τί μὲν οὖν ἐστὶ τὸ τῷ εἶδει ἕτερον εἶναι, καὶ διὰ τί τὰ μὲν διαφέρει εἶδει τὰ δ' οὐ, εἴρηται.

- 10 Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἐναντία ἕτερα τῷ εἶδει, τὸ ^ρ δὲ φθαρτὸν καὶ ^σ τὸ ἀφθαρτὸν ἐναντία (στέρησις γὰρ ἀδυναμία διωρισμένη), ἀνάγκη ἕτερον εἶναι τῷ γένει τὸ φθαρτὸν καὶ ^τ τὸ ἀφθαρτὸν. Νῦν μὲν ^ν οὖν ἐπ' αὐτῶν εἰρήκαμεν τῶν καθόλου ὀνομάτων, ^ω ὥστε δόξειεν ἂν οὐκ ἀναγκαῖον εἶναι ὅτιοῦν ἀφθαρτὸν καὶ φθαρτὸν ἕτερα εἶναι τῷ εἶδει, ὥσπερ οὐδὲ λευκὸν
 2 καὶ μέλαν. Τὸ γὰρ αὐτὸ ἐνδέχεται εἶναι καὶ ἄμα, εἰ ἢ τῶν καθόλου, ὥσπερ ὁ ἄνθρωπος ^x εἴη ἂν καὶ λευκὸς καὶ μέλας, καὶ τῶν καθ' ὕψους ^y ἑκαστον· εἴη γὰρ ἂν μὴ ἄμα ὁ αὐτὸς λευκὸς καὶ μέλας. ^z Καίτοι ἐναντίον τὸ λευκὸν τῷ μέλανι.
 3 Ἀλλὰ τῶν ἐναντίων τὰ μὲν κατὰ συμβεβηκὸς ὑπάρχει

^ς τὸ om. E.T. ^h λευκός om. Ab. ^ι οὐδ' ὁ χ. E.T. ^κ ξύλινος κύκλος T. ^ι οὐ om. E.T. ^μ πως] ἀπλῶς rc. E. ^ν ἑτέρα om. T. et pr. E. ^ο ὅδε Ab. ^ρ μέλανος om. Ab. ^q τ[] ὅτι E. ^ρ δὲ post τὸ om. Ab. ^ς τὸ om. Ab. ^τ τὸ post καὶ om. Ab. ^ν οὖν om. T. ^ω ὡς δὲ E.Ab. ^x ἂν εἴη T. ^y ἑκαστα T. ^z καίτοι] καὶ τὸ T.

ἐνίοις, οἷον καὶ τὰ νῦν εἰρημένα καὶ ἄλλα πολλά, τὰ δὲ ἀδύνατον, ὧν ἐστὶ καὶ τὸ φθαρτὸν καὶ τὸ ἀφθαρτον· οὐθὲν γὰρ ἐστὶ φθαρτὸν κατὰ συμβεβηκός· τὸ μὲν γὰρ συμβεβηκὸς ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν, τὸ δὲ φθαρτὸν τῶν ἐξ ἀνάγκης ὑπαρχόντων ἐστὶν οἷς ὑπάρχει· ἢ ἐσται ταυτὸ ^α καὶ ἐν φθαρτὸν καὶ ἀφθαρτον, εἰ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν αὐτῷ τὸ φθαρτόν. ^β Ἡ τὴν οὐσίαν ἄρα ἢ ἐν τῇ οὐσίᾳ ἀνάγκη ὑπάρχειν τὸ φθαρτὸν ἐκάστω τῶν φθαρτῶν. ^γ Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ περὶ τοῦ ἀφθάρτου· τῶν γὰρ ἐξ ἀνάγκης ὑπαρχόντων ἅμω. ^δ Ἡ ἄρα καὶ καθὼ πρῶτον τὸ μὲν φθαρτὸν τὸ δ' ἀφθαρτον, ἔχει ἀντίθεσιν, ὥστε ἀνάγκη ^ε γένει ἕτερα εἶναι. Φανερόν ^ς τοῖνυν ὅτι οὐκ ἐνδέχεται εἶναι εἶδη τοιαῦτα οἷα λέγουσιν τινες· ἔσται γὰρ ^α καὶ ἄνθρωπος ὁ μὲν φθαρτὸς ὁ δ' ἀφθαρτος. Καίτοι τῷ εἶδει ταῦτα λέγεται εἶναι τὰ εἶδη τοῖς τισὶ καὶ οὐχ ὁμώνυμα· τὰ δὲ ^ε γένει ἕτερα πλείον διέστηκεν ἢ τὰ εἶδει.

Κ.

^ν Ὅτι μὲν ἡ σοφία περὶ ἀρχὰς ἐπιστήμη ^ι τίς ἐστὶ, δῆλον ἐκ τῶν πρώτων ἐν οἷς διηπόρηται πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων εἰρημένα περὶ τῶν ἀρχῶν· ἀπορήσειε δ' ἂν τις πότερον μίαν ὑπολαβεῖν εἶναι δεῖ τὴν σοφίαν ἐπιστήμην ἢ πολλὰς. Εἰ μὲν γὰρ μίαν, μία ^ε γ' ἐστὶν αἰὲ τῶν ἐναντίων· αἱ δ' ἀρχαὶ οὐκ ἐναντίαι. Εἰ δὲ μὴ μία, ποίας δεῖ θεῖναι ταύτας; ^α Ἐτι τὰς ἀποδεικτικὰς ἀρχὰς θεωρῆσαι μιᾶς ἢ πλείονων; Εἰ μὲν γὰρ μιᾶς, τί μᾶλλον ταύτης ἢ ὁποιασοῦν; Εἰ δὲ πλείονων, ποίας δεῖ ταύτας ^β θεῖναι; ^γ Ἐτι πότερον πασῶν τῶν οὐσιῶν ἢ οὐ; Εἰ μὲν γὰρ μὴ πασῶν, ποίων χαλεπὸν ἀποδοῦναι· εἰ δὲ πασῶν μία, ἄδηλον ^ι πῶς ἐνδέχεται πλείονων τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην εἶναι. ^α Ἐτι πότερον περὶ τὰς οὐσίας μόνον ἢ καὶ ^ς τὰ συμβεβηκότα ^κ ἀπόδειξις ἐστίν; Εἰ γὰρ περὶ ^ι γε τὰ συμβεβηκότα ἀπόδειξις ἐστίν, ^α περὶ τὰς οὐσίας οὐκ ἔστιν.

^α καὶ om. A^b. ^β ὁ αὐτὸς δὲ A^b. ^γ γένει T. ^δ καὶ om. E. T.
^ε γένει ἕτερα εἶδη πλείων T. ^ς τις om. E. T. ^ε γ' δ' E. T. ^η τιθεῖναι A^b.
^ι πῶς] ἀποδοῦναι πῶς T. ^κ ἀπόδειξις ἐστίν add. E. ^ι γε om. E. T.
^α περὶ δὲ τὰς T.

Εἰ δ' ἐτέρα, τίς ἐκατέρα καὶ ποτέρα σοφία; Ἡ μὲν γὰρ ἀποδεικτικὴ σοφία ^α ἢ περὶ τὰ συμβεβηκότα, ἡ δὲ περὶ τὰ ⁴ πρῶτα ^ο ἢ τῶν οὐσιῶν. Ἄλλ' οὐδὲ περὶ τὰς ἐν τοῖς φυσικοῖς εἰρημέναις αἰτίας τὴν ^ρ ζητουμένην ἐπιστήμην θετέον. Οὔτε γὰρ περὶ τὸ ^ι οὐ ἔνεκεν τοιοῦτον γὰρ τὰ γαθόν, τοῦτο δ' ἐν τοῖς ^ι πρακτοῖς ὑπάρχει καὶ τοῖς οὖσιν ἐν κινήσει· καὶ τοῦτο πρῶτον κινεῖ (τοιοῦτον γὰρ τὸ τέλος), τὸ δὲ πρῶτον κινήσαν ⁵ οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς ἀκινήτοις. Ὅλως δ' ἀπορίαν ἔχει πότερόν ποτε περὶ τὰς αἰσθητὰς οὐσίας ἐστὶν ἡ ζητουμένη νῦν ἐπιστήμη ἢ οὐ, περὶ δέ τινος ἐτέρας. Εἰ γὰρ περὶ ἄλλας, ἢ περὶ τὰ εἶδη εἴη ἂν ἢ περὶ τὰ μαθηματικά. Τὰ μὲν οὖν εἶδη ^β ὅτι οὐκ ἔστι, δῆλον. ^γ Ὅμως δ' ἀπορίαν ἔχει, καὶ εἶναι τις αὐτὰ θῆ, διὰ τί ποτ' οὐχ ὥσπερ ἐπὶ τῶν μαθηματικῶν, οὕτως ^δ ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὧν ἔστιν εἶδη. Λέγω δ' ὅτι τὰ μαθηματικά μὲν μεταξὺ ^ε τε τῶν εἰδῶν τιθέασιν καὶ τῶν αἰσθητῶν οἶον ^ς τρίτα τινὰ παρὰ τὰ εἶδη τε καὶ τὰ δεῦρο· τρίτος δ' ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν οὐδ' ἵππος παρ' αὐτόν τε καὶ τοὺς καθ' ^ζ ἕκαστον. Εἰ δ' αὖ μή ἐστιν ὡς λέγουσι, περὶ ποῖα θετέον πραγματεύεσθαι τὸν μαθηματικόν; Οὐ γὰρ δὴ περὶ τὰ δεῦρο· τούτων γὰρ οὐθέν ἐστιν οἶον ^η αἱ μαθηματικαὶ ζητούσι τῶν ἐπιστημῶν. Οὐδὲ μὴν περὶ τὰ μαθηματικά ἢ ^θ ζητουμένη νῦν ἐστὶν ἐπιστήμη· χωριστὸν γὰρ αὐτῶν οὐθέν. Ἄλλ' οὐδὲ τῶν αἰσθητῶν οὐσιῶν φθαρταὶ γάρ. Ὅλως δ' ἀπορήσειε ^ι τις ἂν ποίας ἐστὶν ἐπιστήμης τὸ διαπορῆσαι ^κ περὶ τῆς τῶν μαθηματικῶν ὕλης. Οὔτε γὰρ τῆς φυσικῆς, διὰ τὸ περὶ τὰ ^λ ἔχοντα ἐν ^μ αὐτοῖς ἀρχὴν κινήσεως καὶ στάσεως τὴν τοῦ φυσικοῦ πᾶσαν εἶναι πραγματείαν, οὐδὲ μὴ τῆς σκοπούσης ^ν περὶ ἀποδείξεώς τε καὶ ἐπιστήμης· περὶ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ γένος τὴν ζήτησιν ποιεῖται. Λέιπεται τοίνυν τὴν προκειμένην φιλοσοφίαν περὶ ^ξ αὐτῶν τὴν σκέψιν

^α ἢ ante περὶ om. Ab. ^ο ἢ τῶν] ἢ τῶν T. ^ρ ἐπιζητουμένην E. T. Ab. ^ι οὐ ἔνεκεν] ἔνεκεν τινός Ab. Fb. ^ς πρακτικοῖς Ab. ^ε διότι et ὅλως Ab. ^ε τε om. E. T. ^ς τρίτα] τρόπον T. ^ζ ἕκαστα E. T. ^η ζητοῦσιν αἱ μαθηματικαὶ Ab. ^θ ἂν τις Fb. om. ἂν T. et pr. E. ^λ ἔχοντα] ἔσχατα T. ^μ ἐαυτοῖς Ab. ^ν περὶ ante ἀποδ. om. T. ^ξ αὐτῆς T.

ποιείσθαι. Διαπορήσει δ' ἂν τις εἰ δεῖ θεῖναι τὴν ζητου-
 μένην ἐπιστήμην περὶ τὰς ἀρχὰς τὰ καλούμενα ὑπὸ τινων
 στοιχείᾳ· ταῦτα δὲ πάντες ἐνυπάρχοντα τοῖς συνθέτοις τι-
 θέασιν. Μᾶλλον δ' ἂν δόξειε τῶν καθόλου δεῖν εἶναι τὴν
 ζητουμένην ἐπιστήμην· πᾶς γὰρ λόγος καὶ πᾶσα ἐπιστήμη
 τῶν καθόλου καὶ οὐ τῶν ἐσχάτων, ὥστ' εἴη ἂν οὕτω τῶν
 πρώτων γενῶν. Ταῦτα δὲ ^d γίγνONT' ἂν τό τε ὄν καὶ τὸ ἔν ¹⁰
 ταῦτα γὰρ μάλιστ' ἂν ὑποληφθεῖη περιέχειν τὰ ὄντα πάντα
 καὶ μάλιστα ἀρχαῖς εἰκέναι διὰ τὸ εἶναι πρώτα τῇ φύσει·
 φθαρέντων γὰρ αὐτῶν συναναιρεῖται ^e καὶ τὰ λοιπά· ^f πάντα
 γὰρ ὄν καὶ ἔν. ἼΗι δὲ τὰς διαφορὰς αὐτῶν ἀνάγκη μετέ- ¹¹
 χεῖν εἰ θήσει τις αὐτὰ γένη, διαφορὰ δ' οὐδεμία τοῦ γένους
 μετέχει, ταύτῃ δ' οὐκ ἂν δόξειε δεῖν αὐτὰ τιθέναι γένη οὐδ'
 ἀρχάς. Ὑἑτι δ' εἰ μᾶλλον ἀρχὴ τὸ ἀπλούστερον τοῦ ἥττον ¹²
 τοιούτου, τὰ δ' ἔσχατα τῶν ἐκ τοῦ γένους ἀπλούστερα τῶν
 γενῶν (ἄτομα γάρ), τὰ ^g γένη δ' εἰς ^h εἶδη πλείω καὶ διαφέ-
 ροντα διαιρεῖται, μᾶλλον ἂν ἀρχὴ δόξειεν εἶναι τὰ εἶδη τῶν
 γενῶν. ἼΗι δὲ ⁱ συναναιρεῖται τοῖς γένεσι τὰ εἶδη, τὰ γένη ¹³
 ταῖς ἀρχαῖς εἴκει μᾶλλον· ἀρχὴ γὰρ τὸ συναναιροῦν. Τὰ
 μὲν οὖν τὴν ἀπορίαν ἔχοντα ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἐστὶν ^k ἕτερα.

Ὑἑτι πότερον δεῖ τιθέναι τι παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα ἢ οὐ, ²
 ἀλλὰ τούτων ἡ ζητουμένη ^l ἐπιστήμη. Ἄλλα ταῦτα ἄπειρα.
 Τὰ γε μὴν παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα γένη ἢ εἶδη ἐστίν· ἀλλ'
 οὐδετέρου τούτων ἡ ζητουμένη ^m νῦν ἐπιστήμη. ⁿ Διότι γὰρ
 ἀδύνατον τοῦτ', εἴρηται. Καὶ γὰρ ὅλως ἀπορίαν ἔχει πό- ²
 τερον δεῖ τινὰ ὑπολαβεῖν οὐσίαν εἶναι χωριστὴν παρὰ τὰς
 αἰσθητὰς οὐσίας καὶ τὰς δεῦρο, ἢ οὐ, ἀλλὰ ταῦτ' εἶναι τὰ
 ὄντα καὶ περὶ ταῦτα τὴν σοφίαν ὑπάρχειν. Ζητεῖν μὲν γὰρ
 εἰκόκαμεν ἄλλην τινά, καὶ τὸ προκείμενον τοῦτ' ἐστὶν ἡμῖν,
 λέγω δὲ τὸ ^o ἰδεῖν εἴ τι χωριστὸν καθ' αὐτὸ καὶ μηδενὶ τῶν
 αἰσθητῶν ὑπάρχον. Ὑἑτι δ' εἰ ^p παρὰ τὰς αἰσθητὰς οὐσίας ³

^d γίγνONT' E. ^e καὶ om. T. ^f πᾶν Ab. ^g γένει T. ^h εἶδη om. T.
ⁱ συναναιρεῖται Ab. ^k ἕτερα om. Fb. ^l ἐπιστήμη om. T. ^m νῦν om. T.
ⁿ διὸ E.T. ^o δεῖν Ab. ^p περὶ T.

ἔστι τις ἐτέρα οὐσία, παρὰ ποίας τῶν αἰσθητῶν δεῖ τιθέναι ταύτην εἶναι; Τί γὰρ μᾶλλον παρὰ τοὺς ἀνθρώπους ἢ τοὺς ἵππους ἢ τῶν ἄλλων ζώων θήσει τις αὐτὴν ἢ καὶ τῶν ἀψύχων ὅλως; Τό γε μὴν ἴσας ταῖς αἰσθηταῖς καὶ φθαρταῖς οὐσίαις αἰδίους ἐτέρας κατασκευάζειν ἐκτὸς τῶν εὐλόγων δόξειεν ἂν πίπτειν. Εἰ δὲ μὴ χωριστὴ τῶν σωμάτων ἡ ζητούμενη νῦν ἔστιν ἀρχή, τίνα ἂν τις ἄλλην μᾶλλον θείῃ τῆς ὕλης; Αὕτη γε μὴν ἐνεργεία μὲν οὐκ ἔστι, δυνάμει δ' ἔστιν. Μᾶλλον τ' ἂν ἀρχὴ κυριωτέρα ταύτης δόξειεν εἶναι τὸ εἶδος καὶ ἡ μορφή· τοῦτο δὲ φθαρτόν, ὥσθ' ὅλως οὐκ ἔστιν αἰδίος οὐσία χωριστὴ καὶ καθ' αὐτήν. Ἀλλ' ἄτοπον· εἴκοι γὰρ καὶ ζητεῖται σχεδὸν ὑπὸ τῶν χαριεστάτων ὡς οὐσά τις ἀρχὴ καὶ οὐσία τοιαύτη· πῶς γὰρ ἔσται τάξις μὴ τινος ὄντος αἰδίου καὶ χωριστοῦ καὶ μένοντος; Ἔτι δ' εἴπερ ἔστι τις οὐσία καὶ ἀρχὴ τοιαύτη τὴν φύσιν οἶαν νῦν ζητοῦμεν, καὶ αὕτη μία πάντων καὶ ἡ αὕτη τῶν αἰδίων τε καὶ φθαρτῶν, ἀπορίαν ἔχει διὰ τί ποτε τῆς αὐτῆς ἀρχῆς οὐσης τὰ μὲν ἔστιν αἰδία τῶν ὑπὸ τὴν ἀρχήν, τὰ δ' οὐκ αἰδία· τοῦτο γὰρ ἄτοπον. Εἰ δ' ἄλλη μὲν ἔστιν ἀρχὴ τῶν φθαρτῶν ἄλλη δὲ τῶν αἰδίων, εἰ μὲν αἰδίος καὶ ἡ τῶν φθαρτῶν, ὁμοίως ἀπορρήσομεν διὰ τί γὰρ οὐκ αἰδίου τῆς ἀρχῆς οὐσης καὶ τὰ ὑπὸ τὴν ἀρχὴν αἰδία; Φθαρτῆς δ' οὐσης ἄλλη τις ἀρχὴ γίγνεται ταύτης κακείνης ἐτέρα, καὶ τοῦτ' εἰς ἄπειρον πρόεισιν. Εἰ δ' αὖ τις τὰς δοκούσας μάλιστ' ἀρχὰς ἀκινήτους εἶναι, τό τε ὄν καὶ τὸ ἐν θήσει, πρῶτον μὲν εἰ μὴ τόδε τι καὶ οὐσίαν ἐκάτερον αὐτῶν σημαίνει, πῶς ἔσονται χωρισταὶ καὶ καθ' αὐτάς; Τοιαύτας δὲ ζητοῦμεν τὰς αἰδίους τε καὶ πρώτας ἀρχάς. Εἰ γὰρ μὴν τόδε τι καὶ οὐσίαν ἐκάτερον αὐτῶν δηλοῖ, πάντ' ἔστιν οὐσίαι τὰ ὄντα· κατὰ πάντων γὰρ τὸ ὄν κατηγορεῖται, κατ' ἐνίων δὲ καὶ τὸ ἐν. Οὐσίαν δ' εἶναι πάντα τὰ

ἔστι om. Fb. ἴσα T. ἔστιν om. Ab. ἄλλην τις Ab.
 θείῃ μᾶλλον E.T. μία, μία πάντων T. ἡ αὕτη] αὕτη Ab. οὐκ αἰδία] οὐ. καὶ Ab. αἰδία Ab. ἀρχὴν οὐκ αἰδία E, αἰδίων Ab. αὐ] ἂν T. τε om. Ab. οὐσίαν καὶ τόδε τι Ab. εἰσὶν Ab. f κατὰ] καὶ T. καὶ add. E.

ὄντα ψεύδος. "Ετι δὲ τοῖς τὴν πρώτην ἀρχὴν τὸ ἐν λέγουσι ¹⁰
καὶ τοῦτ' οὐσίαν, ἐκ δὲ τοῦ ἐνὸς καὶ τῆς ὕλης τὸν ἀριθμὸν
γεννῶσι πρῶτον, καὶ τοῦτον οὐσίαν φάσκουσιν εἶναι, πῶς ἐν-
δέχεται τὸ λεγόμενον ἀληθὲς εἶναι; Τὴν γὰρ δυάδα καὶ τῶν
λοιπῶν ἕκαστον ^h ἀριθμῶν τῶν συνθέτων πῶς ἐν δεῖ νοῆσαι;
Περὶ τούτου γὰρ οὔτε λέγουσιν οὐθέν οὔτε ῥάδιον εἰπεῖν.
Εἴ γε μὴν γραμμὰς ἢ τὰ τούτων ἐχόμενα (λέγω δ' ἐπιφα- ¹¹
νείας τὰς πρώτας) θήσει ¹ τις ἀρχάς, ταῦτα ^k δ' οὐκ εἰσὶν
οὐσίαι χωρισταί, τομαὶ δὲ καὶ διαιρέσεις αἱ ¹ μὲν ἐπιφανειῶν
αἱ δὲ σωμαίων, αἱ δὲ στιγμαὶ γραμμῶν, ἔτι δὲ ^m πέρατα
τῶν αὐτῶν τούτων. ⁿ πάντα δὲ ταῦτα ἐν ἄλλοις ὑπάρχει καὶ
χωριστὸν ^o οὐθέν ἐστιν. "Ετι πῶς οὐσίαν ὑπολαβεῖν εἶναι ¹²
δεῖ τοῦ ἐνὸς ^p καὶ στιγμῆς; Οὐσίας μὲν γὰρ ^q πάσης γέ-
νεσίς ἐστι, στιγμῆς δ' οὐκ ἔστιν· διαίρεσις γὰρ ἢ στιγμῆ.
Παρέχει δ' ἀπορίαν καὶ τὸ πᾶσαν μὲν ἐπιστήμην εἶναι τῶν
καθόλου καὶ τοῦ ^r τοιουδί, τὴν ^s δ' οὐσίαν μὴ τῶν καθόλου
εἶναι, μᾶλλον δὲ τόδε τι καὶ χωριστόν, ὥστ' εἰ περὶ τὰς
ἀρχάς ἐστιν ἐπιστήμη, πῶς δεῖ τὴν ἀρχὴν ὑπολαβεῖν οὐσίαν
εἶναι; "Ετι πότερον ἔστι τι παρὰ τὸ σύνολον ἢ οὐ; Λέγω ¹³
δὲ τὴν ὕλην καὶ τὸ μετὰ ταύτης. Εἰ μὲν γὰρ μή, τὰ ^t γ'
ἐν ὕλῃ φθαρτὰ πάντα. Εἰ δ' ἔστι τι, τὸ εἶδος ἂν εἴη καὶ ἡ
μορφή. Τοῦτ' οὖν ἐπὶ τίνων ἐστὶ καὶ ἐπὶ τίνων οὐ, χαλεπὸν
ἀφορίσαι· ἐπ' ἐνίων γὰρ δῆλον ^v οὐκ ὄν χωριστὸν τὸ εἶδος,
οἷον οἰκίας. "Ετι πότερον αἱ ἀρχαὶ εἶδει ἢ ἀριθμῷ αἱ αὐταί;
Εἰ ^w γὰρ ἀριθμῷ, ^x πάντ' ἔσται ^y ταυτά.

"Επεὶ δ' ἐστὶν ἡ τοῦ φιλοσόφου ἐπιστήμη τοῦ ὄντος ἢ ὄν ³
καθόλου καὶ οὐ κατὰ μέρος, τὸ δ' ὄν πολλαχῶς καὶ οὐ καθ'
ἓνα λέγεται τρόπον· εἰ μὲν οὖν ὁμωνύμως κατὰ δὲ κοινὸν μη-
θέν, οὐκ ἔστιν ὑπὸ μίαν ἐπιστήμην (οὐ ^z γὰρ ἐν γένος τῶν

^h ἀριθμὸν Ab. ⁱ τις] τὰς T. ^k δ'] γὰρ Ab. ¹ μὲν γὰρ ἐπιφανειῶν Ab.
^m πέρατα om. T. ⁿ ἅπαντα Ab. ^o οὐθέν ἐστιν om. T. ^p καὶ τῆς
στιγμῆς T. ^q πάσης om. T. ^r τοιουδε T. ^s δ' om. Ab. ^t γ' ἐν]
γένει T. ^v οὐκ ἂν χωριστόν T, κἀν χωριστόν Ab. ^w γὰρ ἀριθμῷ] γὰρ
ἀριθμῷ ἐν Ab. ^x πάντες εἰσι T. ^y ταῦτα T. Ab., τοιαῦτα E. ^z γὰρ ἂν
ἐν Ab.

τοιούτων), εἰ δὲ κατὰ τι κοινόν, εἴη ἂν ὑπὸ μίαν ἐπιστήμην.
 2 Ἔοικε ^a δὴ τὸν εἰρημένον λέγεσθαι τρόπον καθάπερ τό ^b τε
 ἱατρικόν ^c καὶ ὑγιεινόν· καὶ γὰρ τούτων ἐκάτερον πολλαχῶς
^d λέγομεν. Λέγεται ^e δὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἕκαστον τῷ τὸ
 μὲν πρὸς τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην ἀνάγεσθαι πως, τὸ δὲ πρὸς
 ὑγίειαν, τὸ ^δ ἄλλως, πρὸς ταῦτό ^δ ἕκαστον. Ἰατρικὸς ^f γὰρ
 λόγος καὶ ^g μαχαίριον λέγεται τῷ τὸ μὲν ἀπὸ τῆς ἱατρικῆς
 3 ἐπιστήμης εἶναι, τὸ δὲ ταύτῃ χρήσιμον. Ὀμοίως δὲ καὶ
 ὑγιεινόν· τὸ μὲν γὰρ ^h ὅτι σημαντικὸν ὑγείας, τὸ ^δ ὅτι
 ποιητικόν. Ὁ ^δ αὐτὸς τρόπος καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν. Τὸν
 αὐτὸν ⁱ δὴ τρόπον καὶ τὸ ὃν ἅπαν λέγεται· ^k τῷ γὰρ τοῦ
 ὄντος ἢ ὃν πάθος ἢ ἕξις ἢ διάθεσις ἢ κίνησις ^l ἢ τῶν ἄλλων
 4 ^{τι} τῶν τοιούτων ^m εἶναι λέγεται ἕκαστον αὐτῶν ὄν. Ἐπεὶ
 δὲ παντὸς τοῦ ὄντος πρὸς ἓν τι καὶ ⁿ κοινόν ἢ ἀναγωγή γί-
 γνεται, καὶ τῶν ἐναντιώσεων ἐκάστη πρὸς τὰς πρώτας δια-
 φορὰς ^o καὶ ἐναντιώσεις ^p ἀναχθήσεται τοῦ ὄντος, εἴτε πλήθος
 καὶ ἓν εἴθ' ὁμοιότης καὶ ἀνομοιότης αἱ πρῶται τοῦ ὄντος εἰσὶ
 διαφοραί, εἴτ' ἄλλαι τινές· ἔστωσαν γὰρ αὗται τεθεωρημέναι.
 5 Διαφέρει ^δ οὐθὲν τὴν τοῦ ὄντος ἀναγωγὴν πρὸς τὸ ὃν ἢ
 πρὸς τὸ ἓν γίγνεσθαι. Καὶ γὰρ εἰ μὴ ταῦτόν ἄλλο ^δ ἐστίν,
 6 ἀντιστρέφει γε· τό τε γὰρ ἓν καὶ ὃν πως, τό τε ὃν ἓν. Ἐπεὶ
^δ ἐστὶ τὰ ἐναντία πάντα τῆς αὐτῆς καὶ μιᾶς ἐπιστήμης θεω-
 ρῆσαι, λέγεται ^q ^δ ἕκαστον αὐτῶν κατὰ στέρησιν (καίτοι γ'
 ἔνια ἀπορήσειέ τις ἂν πῶς λέγεται κατὰ στέρησιν, ὦν ἔστιν
 ἀνὰ μέσον τι, καθάπερ ἀδίκου καὶ δικαίου), περὶ πάντα ^r δὴ
 τὰ τοιαῦτα τὴν στέρησιν δεῖ τιθέναι, μὴ τοῦ ὅλου λόγου,
 τοῦ τελευταίου δὲ εἶδους· οἷον εἰ ἔστιν ^s ὁ δίκαιος ^t καθ' ἕξιν
 τινὰ πειθαρχικὸς τοῖς νόμοις, οὐ πάντως ὁ ἄδικος ἔσται ^v τοῦ
 ὅλου στερούμενος λόγου, περὶ δὲ ^w τὸ πείθεσθαι τοῖς νόμοις

^a δὲ T. ^b τε om. Ab. ^c καὶ τὸ ὑγιεινόν Ab. ^d λεγόμενον T. Ab.
^e δὲ τῶν τρόπων E. T. ^f γὰρ] δὲ T. ^g μαχαίριος T. ^h ὅτι post γὰρ
 om. T. ⁱ δὲ T. ^k τὸ γὰρ τοῦ T, τοῦ γὰρ Ab. ^l ἢ τῶν] καὶ τῶν Ab.
^m λέγεται εἶναι Ab. ⁿ κοινὴ ἀναγωγή Ab. Fb. ^o καὶ τὰς ἐναντιώσεις E. T.
^p ἀναχθήσονται T. ^q δ'] γὰρ Fb. ^r δεῖ T. ^s ὁ δίκαιος ὁ καθ' Fb.
^t καθ' ἕξιν] μέθεξιν Ab. ^v τοῦ] ὁ τοῦ E. T. ^w τοῦ T.

^α ἐκλείπων πῆ, καὶ Ὡταύτῃ ἡ στέρησις ὑπάρξει αὐτῷ. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Καθάπερ δ' ὁ μαθη-
ματικὸς περὶ τὰ ἐξ ἀφαιρέσεως τὴν ^β θεωρίαν ποιεῖται (περι-
ελὼν γὰρ πάντα τὰ αἰσθητὰ θεωρεῖ, οἷον βάρος καὶ κουφό-
τητα καὶ σκληρότητα καὶ τούναντίον, ἔτι δὲ ^γ καὶ θερμότητα
καὶ ψυχρότητα καὶ τὰς ἄλλας ^δ τὰς αἰσθητὰς ἐναντιώσεις,
μόνον δὲ καταλείπει τὸ ποσὸν καὶ συνεχές, τῶν μὲν ἐφ' ἐν
τῶν δ' ἐπὶ δύο τῶν δ' ἐπὶ τρία, καὶ τὰ πάθη ^ε τὰ τούτων ἢ
ποσὰ ἐστὶ καὶ συνεχῇ, καὶ οὐ καθ' ἕτερόν τι θεωρεῖ, καὶ τῶν
μὲν τὰς πρὸς ἄλληλα θέσεις σκοπεῖ καὶ ^ς τὰ ταύταις ὑπάρ-
χοντα, τῶν δὲ τὰς συμμετρίας καὶ ἀσυμμετρίας, τῶν δὲ τοὺς
λόγους, ἀλλ' ^ζ ὅμως μίαν πάντων καὶ τὴν αὐτὴν τίθεμεν ἐπι-
στήμην τὴν γεωμετρικὴν), τὸν αὐτὸν ^η δὴ τρόπον ἔχει καὶ
περὶ τὸ ὄν. Τὰ γὰρ τούτῳ συμβεβηκότα καθ' ὅσον ἐστὶν ^θ
ὄν, καὶ τὰς ἐναντιώσεις αὐτοῦ ἢ ὄν, οὐκ ἄλλης ἐπιστήμης ἢ
φιλοσοφίας θεωρῆσαι. Τῇ φυσικῇ μὲν γὰρ οὐχ ἢ ὄντα,
μᾶλλον δ' ἢ κινήσεως ^ι μετέχει, τὴν θεωρίαν τις ^κ ἀπονείμειεν
ἄν. Ὡ γέ μὴν διαλεκτικὴ καὶ ^λ ἡ σοφιστικὴ τῶν συμβεβη-
κότων μὲν εἰσι τοῖς οὖσιν, οὐχ ἢ δ' ὄντα, οὐδὲ περὶ τὸ ὄν
^μ αὐτὸ καθ' ὅσον ^ν ὄν ἐστίν. Ὡστε λείπεται τὸν φιλοσόφον, ^ξ
καθ' ὅσον ^ο ὄντ' ἐστίν, εἶναι περὶ τὰ λεχθέντα θεωρητικόν.
Ἐπεὶ δὲ τό τε ὄν ἅπαν καθ' ἐν τι καὶ κοινὸν λέγεται πολ-
λαχῶς λεγόμενον, καὶ τάναντία τὸν αὐτὸν τρόπον (εἰς τὰς
πρώτας γὰρ ἐναντιώσεις καὶ διαφορὰς τοῦ ὄντος ἀνάγεται),
τὰ δὲ τοιαῦτα δυνατὸν ὑπὸ μίαν ἐπιστήμην εἶναι, διαλύειτ'
ἂν ἡ κατ' ἀρχὰς ἀπορία λεχθεῖσα, λέγω δ' ἐν ἢ ^π διηπορεῖτο
πῶς ἔσται πολλῶν καὶ διαφόρων ὄντων τῷ γένει μία τις
ἐπιστήμη. Ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ μαθηματικὸς χρῆται τοῖς κοινοῖς ^ρ
^σ ἰδίως, καὶ τὰς τούτων ἀρχὰς ἂν εἴη θεωρῆσαι τῆς πρώτης

^α ἐκλείπων T. ^γ ταύτῃ στέρησις αὐτῷ ὑπάρξει Ab. ^β ἀπορίαν T.

^α καὶ post δὲ om. E.T. ^δ τὰς post ἄλλας add. E. ^ε τὰ post πάθη

om. T. ^ς τὰ om. T. ^ζ ὅλως Ab. ^η δὴ add. Ab. ^θ ἔχει Ab.

^ι ἀπονείμειεν Ab. ^λ ἡ om. E.T. ^κ αὐτῷ T. ^λ ὄν] γρ. ὄντως E.

^μ ὄντ'] οὗτός T.Ab. ^ν διηπόρητο T. ^ο ἰδίους Fb.

² φιλοσοφίας. ^p Ὅτι γὰρ ἀπὸ τῶν ἴσων ^q ἴσων ἀφαιρεθέντων ἴσα τὰ λειπόμενα, κοινὸν μὲν ἔστιν ἐπὶ πάντων τῶν ποσῶν, ἡ μαθηματικὴ δ' ἀπολαβοῦσα περὶ τι μέρος τῆς οἰκείας ὕλης ποιεῖται τὴν θεωρίαν, οἷον περὶ γραμμᾶς ἢ γωνίας ἢ ἀριθμοὺς ἢ τῶν λοιπῶν τι ποσῶν, οὐχ ^r ἢ δ' ὄντα ἀλλ' ^s ἢ συνεχῆς αὐτῶν ἕκαστον ἐφ' ^t ἓν ἢ δύο ἢ τρία· ἡ δὲ φιλοσοφία περὶ τῶν ἐν μέρει μὲν, ^r ἢ τούτων ^s ἐκάστω τί συμβέβηκεν, οὐ σκοπεῖ, περὶ τὸ ὄν δ' ^r ἢ ὄν τῶν τοιούτων ἕκαστον θεωρεῖ.

³ Τὸν αὐτὸν δ' ἔχει τρόπον καὶ περὶ τὴν φυσικὴν ἐπιστήμην τῇ μαθηματικῇ· τὰ συμβεβηκότα γὰρ ἡ φυσικὴ καὶ τὰς ἀρχὰς θεωρεῖ τὰς τῶν ὄντων ἢ κινούμενα καὶ οὐχ ^r ἢ ὄντα. Τὴν δὲ πρώτην εἰρήκαμεν ἐπιστήμην τούτων εἶναι καθ' ὅσον ὄντα ^t τὰ ὑποκείμενά ἐστιν, ἀλλ' οὐχ ^v ἢ ^w ἕτερόν τι. Διὸ καὶ ταύτην καὶ τὴν μαθηματικὴν ἐπιστήμην μέρη τῆς σοφίας εἶναι θετέον.

- 5 Ἔστι δέ τις ἐν τοῖς οὖσιν ἀρχὴ περὶ ἣν ^x οὐκ ἔστι διεψεύσθαι, τούναντίον δ' ἀναγκαῖον αἰεὶ ποιεῖν, λέγω δὲ ἀληθεύειν, οἷον ὅτι οὐκ ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ καθ' ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον εἶναι καὶ μὴ εἶναι, καὶ τὰλλα τὰ τούτων αὐτοῖς ἀντικείμενα ^y τὸν τρόπον. Καὶ περὶ τῶν τοιούτων ἀπλῶς μὲν οὐκ ^z ἔστιν ἀπόδειξις, πρὸς τόνδε δ' ἔστιν. Οὐ γὰρ ἔστιν ἐκ πιστοτέρας ἀρχῆς αὐτοῦ τούτου ποιήσασθαι ^x τὸν συλλογισμόν, δεῖ δέ ^a γ', εἴπερ ἔσται τὸ ἀπλῶς ἀποδεδείχθαι. Πρὸς δὲ τὸν ^b λέγοντα τὰς ἀντικειμένας φάσεις τῷ δεικνύντι διότι ^c ψεῦδος, ληπτέον τι τοιούτον ^d ὃ ταῦτό μὲν ἔσται τῷ μὴ ἐνδέχεσθαι ταῦτό εἶναι καὶ μὴ εἶναι καθ' ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον, μὴ ^e δόξει δ' εἶναι ταυτόν· οὕτω γὰρ ^f μόνως ἂν ἀποδειχθεῖ πρὸς τὸν φάσκοντα ἐνδέχεσθαι τὰς ἀντικειμένας ^g φάσεις ἀληθεύεσθαι κατὰ τοῦ αὐτοῦ. Τοὺς ^g δὲ μέλλοντας

^p ὅτι] εἰ T. ^q alterum ἴσων add. E. ^r ἢ] ἢ Ab. ^s ἐκάστων Ab.
^t τὰ om. Ab. ^v ἢ om. E.T. ^w ἕτερ' ἅττα γρ. E. ^x οὐκ ἔσται· Ab.
^y τὸν om. T. ^z τὸν om. Ab.Fb. ^a γ' om. T. ^b λόγον T. ^c ψεύ-
 δεται Fb. ^d δ ταύτῳ T. ^e δόξει Ab, δόξει rc. E. ^f μόνος Ab.
^g δὲ T.

ἀλλήλοις λόγου κοινωνήσῃν δεῖ τι συνιέναι αὐτῶν· μὴ γιγνο-
 μένου γὰρ τούτου πῶς ^h ἔσται κοινωνία τούτοις πρὸς ἀλλή-
 λους λόγου; Δεῖ τοίνυν τῶν ὀνομάτων ἕκαστον εἶναι γνῶ-
 ριμον καὶ δηλοῦν τι, καὶ μὴ πολλά, μόνον δ' ἓν· ἂν δὲ ⁱ πλείω
 σημαίνῃ, φανερόν ποιεῖν ἐφ' ὃ φέρει τοῦνομα τούτων. Ὅ ⁵
^k δὴ λέγων εἶναι τούτο καὶ μὴ εἶναι, τούτο ^l ὅ φησιν οὐ φη-
 σιν, ὥσθ' ὃ σημαίνει τοῦνομα τούτ' οὐ φησι σημαίνει· τούτο
 δ' ἀδύνατον. Ὡστ' εἴπερ σημαίνει τι τὸ εἶναι τόδε, τὴν ἀν-
 τίφασιν ^m ἀδύνατον ἀληθεύειν ⁿ κατὰ τοῦ αὐτοῦ. Ἐπι δ' εἴ ⁶
 τι σημαίνει τοῦνομα καὶ τούτ' ἀληθεύεται, ^o δεῖ τούτ' ἐξ
 ἀνάγκης εἶναι· τὸ δ' ἐξ ἀνάγκης ὃν οὐκ ἐνδέχεται ^p ποτε μὴ
 εἶναι· τὰς ἀντικειμένας ἄρα οὐκ ἐνδέχεται ^q φάσεις ἀληθεύειν
 κατὰ τοῦ αὐτοῦ. Ἐπι δ' εἰ μὴθὲν μᾶλλον ἢ φάσεις ἢ ^r ἢ
 ἀπόφασιν ἀληθεύεται, ὃ λέγων ἄνθρωπον ἢ οὐκ ἄνθρωπον
^s οὐθὲν μᾶλλον ἀληθεύσει. Δόξειε δὲ καὶ οὐχ ἵππον εἶναι ⁷
 φάσκων τὸν ἄνθρωπον ἢ μᾶλλον ἢ οὐχ ἦττον ἀληθεύειν ^t ἢ
 οὐκ ἄνθρωπον, ὥστε καὶ ἵππον φάσκων εἶναι τὸν αὐτὸν ἀλη-
 θεύσει· τὰς γὰρ ἀντικειμένας ὁμοίως ἦν ἀληθεύειν. Συμβαίνει
 τοίνυν τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον εἶναι καὶ ἵππον ἢ τῶν ἄλλων τι
 ζῶν. Ἀπόδειξις μὲν οὖν οὐδεμία τούτων ἐστὶν ἀπλῶς, πρὸς ⁸
 μέντοι τὸν ταῦτα τιθέμενον ἀπόδειξις. Ταχέως δ' ἂν τις
 καὶ αὐτὸν τὸν Ἡράκλειτον τούτον ^v ἐρωτήσας τὸν τρόπον
 ἠνάγκασεν ὁμολογεῖν μηδέποτε τὰς ἀντικειμένας φάσεις δυ-
 νατὸν εἶναι κατὰ τῶν αὐτῶν ἀληθεύεσθαι· νῦν δ' οὐ ^w συνεῖς
^x ἑαυτοῦ τί ποτε λέγει, ταύτην ἔλαβε τὴν δόξαν. Ὅλως δ' ⁹
 εἰ τὸ λεγόμενον ὑπ' αὐτοῦ ἐστὶν ἀληθές, οὐδ' ἂν αὐτὸ τούτο
 εἴη ἀληθές, λέγω δὲ τὸ ἐνδέχεσθαι τὸ αὐτὸ καθ' ἓνα καὶ τὸν
 αὐτὸν χρόνον εἶναί τε καὶ μὴ εἶναι. Καθάπερ γὰρ καὶ διη- ¹⁰
 ρημένων αὐτῶν οὐθὲν μᾶλλον ἢ κατάφασιν ἢ ἢ ἀπόφασιν

^h ἔστι E.A^b. ⁱ πλείονα E.T. ^k δεῖ F^b. ^l δ] ὃ δὲ εἶναι E, om. T.
^m ἀληθεύειν ἀδύνατον E.T. ⁿ κατὰ τοῦ αὐτοῦ om. E.T. ^o δεῖ καὶ τούτ'
 E.T. ^p τότε E.T. ^q φάσεις καὶ ἀποφάσεις ἀληθεύειν E.T. ^r ἢ post
 ἢ om. T. ^s οὐθὲν] οὐδὲ T'. ^t ἢ om. E. ^v ἐρωτῶν A^b. ^w συνεῖς
 T.A^b. et γρ. E. ^x ἑαυτὸν T, αὐτοῦ A^b. ^y ἀληθές εἴη E.T.

ἀληθεύεται, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ^α τοῦ συναμφοτέρου καὶ τοῦ συμπεπλεγμένου καθάπερ ^β μιᾶς τινὸς καταφάσεως οὕσης οὐθὲν μᾶλλον ἢ ἀπόφασις ἢ τὸ ὅλον ὡς ἐν καταφάσει τιθέ-
 11 μενον ^β ἀληθεύεται. Ἔτι δ' εἰ μὴθὲν ἔστιν ἀληθῶς κατα-
 φῆσαι, καὶν αὐτὸ τοῦτο ψεῦδος εἴη τὸ φάναι μηδεμίαν ἀληθῆ
 κατάφασιν ὑπάρχειν. Εἰ δ' ἔστι τι, λύοιτ' ἂν τὸ λεγόμε-
 νον ὑπὸ τῶν τὰ τοιαῦτα ἐνισταμένων καὶ παντελῶς ἀναι-
 ρούντων τὸ διαλέγεσθαι.

- 6 Παραπλήσιον δὲ τοῖς εἰρημένοις ἔστι καὶ τὸ λεχθὲν ὑπὸ
 τοῦ Πρωταγόρου· καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔφη πάντων ^ε χρημάτων
 εἶναι μέτρον ^δ ἄνθρωπον, οὐθὲν ἕτερον λέγων ἢ τὸ δοκοῦν
 2 ἐκάστω τοῦτο καὶ εἶναι παγίως. Τούτου δὲ γιγνομένου τὸ
 αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι, καὶ κακὸν καὶ ἀγαθὸν
 εἶναι, καὶ τᾶλλα τὰ κατὰ τὰς ἀντικειμένας ^ε λεγόμενα φά-
 σεις, διὰ τὸ πολλάκις τοιοῦδ' ἂν φαίνεσθαι τόδε εἶναι καλὸν
 τοιοῦδ' ἂν τούναντίον, μέτρον δ' εἶναι τὸ φαινόμενον ἐκάστω.
 3 Λύοιτο δ' ἂν αὕτη ἡ ἀπορία θεωρήσασι ^ι πόθεν ἢ ἀρχὴ τῆς
 ὑπολήψεως ταύτης. Ἔοικε γὰρ ἐνίοις μὲν ἐκ τῆς τῶν φυ-
 σιολόγων δόξης γεγενῆσθαι, τοῖς δ' ἐκ τοῦ μὴ ταυτὰ περὶ
 τῶν αὐτῶν ^ε ἅπαντας γινώσκειν, ἀλλὰ ^β τοιοῦδ' ἂν ἡδὴ ^ι τόδε
 4 φαίνεσθαι ^κ τοιοῦδ' ἂν τούναντίον. Τὸ γὰρ μὴθὲν ^ι ἐκ μὴ ὄντος
 γίγνεσθαι πᾶν δ' ἐξ ὄντος, σχεδὸν ἀπάντων ^μ ἔστι κοινὸν δό-
 γμα τῶν περὶ φύσεως. Ἐπεὶ οὖν οὐ λευκὸν γίγνεται λευκοῦ
^α τελέως ὄντος καὶ ^ο οὐδαμῇ μὴ λευκοῦ, νῦν δὲ γεγεννημένον μὴ
 λευκὸν γίγνοιτ' ἂν ^ρ ἐκ μὴ ὄντος λευκοῦ τὸ γιγνόμενον μὴ
 λευκόν· ὥστε ἐκ μὴ ὄντος γίγνοιτ' ἂν κατ' ἐκείνους, εἰ μὴ
 5 ὑπῆρχε ^α μὴ λευκὸν τὸ αὐτὸ καὶ λευκόν. Οὐ χαλεπὸν δὲ δια-
 λύνει τὴν ἀπορίαν ταύτην· εἴρηται γὰρ ἐν τοῖς φυσικοῖς πῶς
 ἐκ τοῦ μὴ ὄντος γίγνεται τὰ γιγνόμενα καὶ πῶς ἐξ ὄντος.

^α τοῦ om. T. ^β μιᾶς Ab. ^β ἀληθεύεται Fb, ἀληθές ἔσται E.
^ε εἶναι χρημάτων μέτρον E, εἶναι μέτρον χρημάτων T. ^δ τὸν ἄνθρωπον E.
^ε φάσεις λεγόμενα E. T. ^ι πόθεν ἐλήλυθεν ἢ E. T. ^ε ἅπαντα E.
^β τοιοῦδε Ab. ^ι τότε φαίνεται T. ^κ τοῖς E. T. ^ι ἐκ τοῦ μὴ T. ^μ κοι-
 νόν ἔστι Ab. ^α τελέως E. T. ^ο μηδαμῇ Fb. ^ρ γρ. καὶ οὕτως· ἐκ μὴ
 ὄντος μὴ λευκοῦ margo E. ^α μὴ post καὶ Ab.

Τό γε μὴν ὁμοίως [†] προσέχειν [‡] ταῖς δόξαις καὶ ταῖς φαν-
 τασίαις [†] τῶν πρὸς αὐτοὺς [‡] διαμφισβητούντων εὔηθες· δηλον
 γὰρ ὅτι τοὺς ἑτέρους αὐτῶν ἀνάγκη διεψεῦσθαι. Φανερόν δὲ ⁶
 τοῦτ' ἐκ τῶν γιγνομένων κατὰ τὴν αἴσθησιν· οὐδέποτε γὰρ
 τὸ αὐτὸ φαίνεται τοῖς μὲν γλυκὺ τοῖς δὲ τούναντίον, ^ω μὴ
[×] διεφθαρμένων καὶ λελωβημένων τῶν ἑτέρων τὸ αἰσθητήριον
 καὶ κριτήριον τῶν λεχθέντων χυμῶν. Τούτου δ' ὄντος τοιού-
 του τοὺς [‡] ἑτέρους μὲν ὑποληπτέον μέτρον εἶναι, τοὺς δ' ἑτέ-
 ρους οὐχ ὑποληπτέον. Ὅμοίως δὲ τοῦτο λέγω καὶ ἐπὶ ἀγα- ⁷
 θοῦ καὶ κακοῦ, καὶ καλοῦ καὶ αἰσχροῦ, καὶ τῶν ἄλλων τῶν
 τοιούτων. Οὐθὲν γὰρ διαφέρει [‡] τοῦτ' ἀξιοῦν ἢ τὰ φαινό-
 μενα τοῖς ὑπὸ τὴν ὄψιν ὑποβάλλουσι τὸν δάκτυλον καὶ ποι-
 οῦσιν ἐκ τοῦ ἐνὸς φαίνεσθαι δύο, δύο δ' εἶναι διὰ τὸ φαίνε-
 σθαι τοσαῦτα, καὶ πάλιν ἔν' τοῖς γὰρ μὴ κινούσι τὴν [‡] ὄψιν
 ἔν φαίνεται τὸ ἔν. Ὅλως δ' ἄτοπον ἐκ τοῦ φαίνεσθαι τὰ ⁸
 δεῦρο μεταβάλλοντα καὶ μηδέποτε διαμένοντα ἐν τοῖς αὐτοῖς,
 ἐκ τούτου περὶ τῆς ἀληθείας τὴν κρίσιν ποιεῖσθαι. Δεῖ γὰρ
 ἐκ τῶν ἀεὶ [‡] κατὰ ταῦτα [‡] ἐχόντων καὶ μηδεμίαν μεταβολὴν
 ποιουμένων τάληθές θηρεύειν. Τοιαῦτα δ' ἐστὶ τὰ κατὰ τὸν ⁹
 κόσμον· ταῦτα [‡] γὰρ οὐχ ὅτε μὲν [‡] τοιαδὶ πάλιν δ' ἄλλοῖα
 φαίνεται, ταῦτα δ' ἀεὶ καὶ μεταβολῆς οὐδεμιᾶς κοινωνοῦντα.
[†] Ἐτι δ' [†] εἰ κινήσις ἐστὶ καὶ κινούμενόν τι, κινεῖται δὲ πᾶν ἕκ-
 τινος καὶ εἰς τι, δεῖ ἄρα τὸ κινούμενον εἶναι ἐν ἐκείνῳ ἐξ οὗ
 κινῆσεται καὶ [‡] οὐκ εἶναι ἐν αὐτῷ, καὶ εἰς [‡] τοδὶ κινεῖσθαι καὶ
 γίγνεσθαι ἐν τούτῳ, τὸ δὲ κατὰ τὴν ἀντίφασιν μὴ [‡] ἀλη-
 θεύεσθαι κατ' αὐτούς. Καὶ εἰ κατὰ τὸ ποσὸν συνεχῶς τὰ ¹⁰
 δεῦρο ρεῖ καὶ κινεῖται, καὶ τις τοῦτο θεῖη καίπερ οὐκ ἀληθές
 ὄν, διὰ τί κατὰ τὸ ποῖον οὐ μένει; [‡] Φαίνονται γὰρ οὐχ
 ἥκιστα [‡] τὰ κατὰ τὰς ἀντιφάσεις [‡] ταύτου κατηγορεῖν ἐκ

[†] προσέχειν] προσέχειν ἀμφοτέραις E.T. [‡] ταῖς δόξαις καὶ om. F^b.
[†] τῶν πρὸς αὐτοὺς om. F^b. [‡] ἀμφισβητούντων Ab.F^b. ^ω μηδὲ Ab.
[×] ἐφθαρμένων T. [‡] ἑτέρους] ἄλλους Ab. [‡] ταῦτ' T, τοῦ F^b. [‡] ὄψιν
 ἐμφαίνεται Ab. [‡] κατ' αὐτὴν T. [‡] ἐχόντων] ὄντων Ab. [‡] γὰρ] μὲν T.
[‡] τοιάδε E. [‡] εἰ] ἢ T. [‡] εἶναι ἔτι ἐν E.T. [‡] οὐκ] μὴ Ab. [‡] τόδε Ab.
[‡] συναληθεύεσθαι Ab. [‡] φαίνεται T. [‡] τὰ om. T. [‡] αὐτοῦ Ab.

τοῦ τὸ ποσὸν ὑπεκληφέναι μὴ μένειν ἐπὶ τῶν σωμάτων ^ο διὰ
 11 τὸ καὶ εἶναι τετράπηχυν τὸ αὐτὸ καὶ οὐκ εἶναι. Ἡ δ' οὐσία
 κατὰ τὸ ποιόν, τοῦτο ^ρ δὲ τῆς ὠρισμένης φύσεως, τὸ δὲ
 ποσὸν τῆς ἀορίστου. Ἔτι διὰ τί προστάττοντος τοῦ ἱατροῦ
 τοδὶ τὸ σιτίον προσενέγκασθαι προσφέρονται; Τί γὰρ
 μᾶλλον ^ι τοῦτο ἄρτος ἐστὶν ἢ οὐκ ἔστιν; Ὡστ' οὐθὲν ἂν
^α διέχοι φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν. Νῦν δ' ὥς ^ι ἀληθεύοντες περὶ
 αὐτὸ καὶ ὄντος τοῦ προσταχθέντος σιτίου τούτου προσφέ-
 12 ρονται ^ι τοῦτο. Καίτοι ^ω γ' οὐκ ἔδει ^ι μὴ διαμενούσης παγίως
 μηδεμιᾶς φύσεως ἐν τοῖς αἰσθητοῖς, ἀλλ' αἰεὶ πασῶν κινου-
 μένων καὶ ρεουσῶν. Ἔτι δ' εἰ μὲν ἀλλοιούμεθα ^ι αἰεὶ καὶ μη-
 δέποτε ^α διαμένομεν οἱ αὐτοί, τί ^α καὶ θαυμαστὸν εἰ μηδέποθ'
 13 ἡμῖν ταῦτ' αἰνέται καθάπερ τοῖς κάμνουσιν; Καὶ γὰρ τού-
 τοις διὰ τὸ μὴ ὁμοίως ^β διακείσθαι τὴν ἕξιν καὶ ὅθ' ὑγίαινον,
 οὐχ ὅμοια φαίνεται τὰ κατὰ τὰς αἰσθήσεις, αὐτὰ μὲν οὐ-
 δεμιᾶς διὰ γε τοῦτο μεταβολῆς κοινωνοῦντα τὰ αἰσθητά,
 αἰσθήματα δ' ἕτερα ποιοῦντα τοῖς κάμνουσι ^ο καὶ μὴ ταῦτά.
 Τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον ἔχειν καὶ τῆς εἰρημένης μεταβολῆς
 14 ^δ γιγνομένης ἴσως ἀναγκαῖόν ἐστιν. Εἰ δὲ μὴ μεταβάλλομεν
 ἀλλ' οἱ αὐτοὶ διατελοῦμεν ὄντες, εἴη ^ο ἂν τι μένον. Πρὸς
 μὲν οὖν τοὺς ἐκ λόγου τὰς εἰρημένας ἀπορίας ἔχοντας οὐ
 ῥάδιον διαλύσαι μὴ τιθέντων τι καὶ τούτου ^ι λόγον μηκέτι
 ἀπαιτούντων· οὕτω ^ε γὰρ πᾶς λόγος καὶ πᾶσα ἀπόδειξις
 γίγνεται· μηθὲν γὰρ τιθέντες ἀναιροῦσι τὸ διαλέγεσθαι καὶ
 15 ὅλως λόγον. Ὡστε πρὸς μὲν τοὺς τοιούτους οὐκ ἔστι λόγος,
 πρὸς δὲ τοὺς διαπορούντας ἐκ τῶν παραδεδομένων ἀποριῶν
 ῥάδιον ἀπαντᾶν καὶ διαλύειν τὰ ποιοῦντα τὴν ἀπορίαν ἐν
 16 αὐτοῖς. Δῆλον δ' ἐκ τῶν εἰρημένων. Ὡστε φανερόν ἐκ
 τούτων ὅτι οὐκ ἐνδέχεται τὰς ἀντικειμένας φάσεις περὶ ταύ-
 του καθ' ἓνα χρόνον ἀληθεύειν, οὐδὲ τὰ ἐναντία, διὰ τὸ λέ-

^ο διὰ τὸ] διὰ Αβ. ^ρ δὲ] γὰρ Αβ. ^ι τοῦτο om. Ε.Τ. ^ι ἄρτον Τ.
^α διέχοι] τι ἔχει Ε.Τ. ^ι ἀληθεύοντος Αβ. ^ν τούτω Τ. ^ω γ' om. Αβ.
^ι μὴ om. Τ. ^ι αἰεὶ om. Αβ. ^α διαμένωμεν Ε. ^α καὶ om. Αβ.
^β τὴν ἕξιν διακείσθαι Αβ. ^ο καὶ μὴ ταῦτά om. Αβ. ^δ γενομένης Αβ.
^ο τι ἂν Ε.Τ. ^ι μηκέτι λόγον Ε.Τ. ^ε γὰρ καὶ πᾶς Τ.

γεσθαι κατὰ στήρησιν ^h πᾶσαν ἐναντιότητα. Δῆλον δὲ τοῦτ' ἐπ' ἀρχὴν τοὺς λόγους ¹ ἀναλύουσι τοὺς τῶν ἐναντίων. Ὁμοίως δ' οὐδὲ τῶν ἀνὰ μέσον οὐθέν οἶόν τε κατηγορεῖσθαι καθ' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ. Λευκοῦ γὰρ ὄντος τοῦ ὑποκειμένου ¹⁷ λέγοντες αὐτὸ εἶναι οὔτε ^k λευκὸν οὔτε μέλαν ψευσόμεθα· συμβαίνει γὰρ εἶναι λευκὸν αὐτὸ καὶ μὴ εἶναι· θάτερον γὰρ τῶν συμπεπλεγμένων ¹ ἀληθεύεται ^m κατ' αὐτοῦ, τοῦτο δ' ἐστὶν ἀντίφασις τοῦ λευκοῦ. Οὔτε δὴ καθ' Ἡράκλειτον ⁿ ἐνδέχεται λέγοντας ἀληθεύειν, οὔτε κατ' Ἀναξαγόραν. Εἰ ¹⁸ δὲ μή, συμβήσεται τὰναντία τοῦ αὐτοῦ κατηγορεῖν· ὅταν γὰρ ἐν παντὶ φῇ παντὸς εἶναι μοῖραν, οὐθέν μᾶλλον εἶναι φησι γλυκὺ ἢ πικρὸν ἢ τῶν λοιπῶν ὁποιανοῦν ἐναντιώσεων, εἴπερ ἐν ᾧπαντι ^o πᾶν ὑπάρχει μὴ δυνάμει μόνον ἀλλ' ἐνεργείᾳ καὶ ἀποκεκριμένον. Ὁμοίως δὲ οὐδὲ πάσας ψευδεῖς οὐδ' ¹⁹ ἀληθεῖς τὰς ^p φύσεις δυνατόν εἶναι, δι' ἄλλα τε πολλὰ τῶν συναχθέντων ἂν δυσχερῶν διὰ ταύτην τὴν θέσιν, ^q καὶ διότι ψευδῶν μὲν οὐσῶν πασῶν οὐδ' αὐτὸ ^r τοῦτό τις φύσκων ἀληθεύσει, ἀληθῶν δὲ ψευδεῖς εἶναι πάσας λέγων οὐ ψεύσεται.

Πᾶσα δ' ἐπιστήμη ζητεῖ τινὰς ἀρχὰς καὶ αἰτίας περὶ ἑκα- ⁷ στον τῶν ὑφ' αὐτὴν ἐπιστητῶν, οἷον ἰατρικὴ καὶ γυμναστικὴ καὶ τῶν λοιπῶν ἐκάστη τῶν ποιητικῶν ^s καὶ μαθηματικῶν. Ἐκάστη γὰρ τούτων περιγραψαμένη τι γένος ^t αὐτῇ περὶ τοῦτο πραγματεύεται ὡς ὑπάρχον καὶ ὄν, οὐχ ἢ δὲ ὄν, ἀλλ' ἑτέρα τις αὐτῇ παρὰ ταύτας τὰς ἐπιστήμας ἐστὶν ἐπιστήμη. Τῶν δὲ λεχθεῖσων ἐπιστημῶν ἐκάστη λαβοῦσά πως τὸ τί ² ἐστὶν ἐν ἐκάστῃ γένει πειρᾶται δεικνύναι τὰ λοιπὰ μαλακώτερον ἢ ἀκριβέστερον. Λαμβάνουσι δὲ τὸ τί ἐστὶν αἱ μὲν διὰ ^v τῆς αἰσθήσεως αἱ δ' ὑποτιθέμεναι· διὸ καὶ δῆλον ἐκ τῆς τοιαύτης ἐπαγωγῆς ὅτι τῆς οὐσίας καὶ τοῦ τί ἐστὶν οὐκ

^h πᾶσαν ἐναντιότητα] τὰ ἐναντία Ab. ⁱ λύνουσι. E. T. ^k μέλαν οὔτε λευκὸν Ab. ¹ ἀληθεύεται E. ^m κατὰ τοῦ αὐτοῦ T. ⁿ ἐνδέχεται λέγοντα T, λέγοντα ἐνδέχεται Fb. ^o πάντα Ab. ^p φύσεις T. ^q καὶ om. T. ^r τις τοῦτο Ab. ^s καὶ] ἢ T. ^t αὐτῇ Ab. ^v τῆς om. Ab.

3 ἔστιν ἀπόδειξις. Ἐπεὶ δ' ἔστι τις ἡ περὶ φύσεως ἐπιστήμη,
 δηλόν ὅτι καὶ πρακτικῆς ἐτέρα καὶ ποιητικῆς ἔσται. Ποιη-
 τικῆς μὲν γὰρ ἐν τῷ ποιοῦντι καὶ ^ω οὐ τῷ ποιουμένῳ τῆς
 κινήσεως ἡ ἀρχή, καὶ τούτ' ἐστὶν εἴτε τέχνη τις εἴτ' ἄλλη τις
 δύναμις. Ὁμοίως δὲ ^κ καὶ τῆς πρακτικῆς οὐκ ἐν τῷ πρακτῷ,
 4 μᾶλλον δ' ^γ ἐν τοῖς πράττουσιν ἡ κίνησις. Ἡ δὲ τοῦ φυσι-
 κοῦ περὶ τὰ ἔχοντ' ἐν ^κ αὐτοῖς κινήσεως ἀρχὴν ἐστίν. Ὅτι
 μὲν τοίνυν οὔτε πρακτικὴν οὔτε ποιητικὴν ἀλλὰ θεωρητικὴν
 ἀναγκαῖον εἶναι τὴν φυσικὴν ἐπιστήμην, δηλόν ἐκ τούτων
 εἰς ἓν γὰρ τι τούτων τῶν γενῶν ἀνάγκη πίπτειν ^α αὐτήν.
 5 Ἐπεὶ δὲ τὸ τί ἐστὶν ἀναγκαῖον ἐκάστη πως τῶν ἐπιστημῶν
 εἰδέναι καὶ τούτῳ χρῆσθαι ἀρχῇ, δεῖ μὴ λανθάνειν πῶς ὀρι-
 στέον τῷ φυσικῷ καὶ πῶς ὁ τῆς οὐσίας λόγος ληπτέος, πό-
 6 τερον ὡς τὸ σιμὸν ἢ μᾶλλον ὡς τὸ κοῖλον. Τούτων γὰρ
 ὁ μὲν τοῦ σιμοῦ λόγος μετὰ τῆς ὕλης λέγεται τῆς τοῦ
 πράγματος, ὁ δὲ τοῦ κοίλου χωρὶς τῆς ὕλης· ἡ γὰρ σιμότης
 ἐν ρίνι γίγνεται, διὸ καὶ ὁ λόγος αὐτῆς μετὰ ταύτης ^β θεω-
 ρεῖται· τὸ σιμὸν γὰρ ἐστὶ ρὶς κοίλη. Φανερόν οὖν ὅτι καὶ
 σαρκοῦ καὶ ὀφθαλμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν μορίων μετὰ τῆς ὕλης
 7 αἰεὶ τὸν λόγον ἀποδοτέον. Ἐπεὶ δ' ἔστι τις ἐπιστήμη τοῦ
 ὄντος ἢ ὄν καὶ χωριστόν, σκεπτέον πότερον ποτε τῇ φυσικῇ
 τὴν αὐτὴν θετέον ^γ ταύτην εἶναι ἢ μᾶλλον ἐτέραν. Ἡ μὲν
 οὖν φυσικὴ περὶ τὰ κινήσεως ἔχοντ' ἀρχὴν ἐν αὐτοῖς ἐστίν, ἡ
 δὲ μαθηματικὴ θεωρητικὴ μὲν καὶ περὶ ^δ μένοντά τις αὕτη,
 8 ἀλλ' οὐ χωριστά. Περὶ τὸ χωριστόν ἄρα ὄν καὶ ^ε τὸ ἀκίνη-
 τον ἐτέρα τούτων ἀμφοτέρων τῶν ἐπιστημῶν ἐστὶ ^ε τις, εἴπερ
 ὑπάρχει τις οὐσία τοιαύτη, λέγω δὲ χωριστὴ καὶ ἀκίνητος,
 ὅπερ πειρασόμεθα δεικνύναι. Καὶ εἴπερ ^ε ἔστι τις τοιαύτη
 φύσις ἐν τοῖς οὐσιν, ἐνταῦθ' αὖν εἴη που καὶ τὸ θεῖον, καὶ αὕτη
 9 ^h αὖν εἴη πρώτη καὶ κυριωτάτη ἀρχή. Δηλόν τοίνυν ὅτι τρία

^ω οὐ] ἐν T.^κ καὶ ἐπὶ τῆς T.^γ ἐν αὐτοῖς τοῖς T.^κ αὐτοῖς E.^α αὐτὴν om. Ab.^β θεωρεῖται] εἴρηται E.T.^γ εἶναι ταύτην E.T.^δ μὲν ὄντα T. ^ε τὸ post καὶ om. Ab. ^ε τις om. Ab. ^ε ἔστι om. T.^h αὖν om. Ab.

γέννη τῶν θεωρητικῶν ἐπιστημῶν ἐστί, φυσική, μαθηματική, θεολογική. Βέλτιστον μὲν οὖν τὸ τῶν θεωρητικῶν ^κἐπιστημῶν γένος, τούτων δ' αὐτῶν ἡ τελευταία λεχθεῖσα· περὶ τὸ ^ιτιμιώτατον γάρ ἐστι τῶν ὄντων, βελτίων δὲ καὶ χείρων ἐκάστη λέγεται κατὰ τὸ οἰκείον ἐπιστητόν. Ἀπορήσειε δ' ἂν τις πότερόν ποτε τὴν τοῦ ὄντος ἢ ὃν ἐπιστήμην καθόλου ^μδεῖ θείναι ἢ οὐ. Τῶν ^νμὲν γὰρ μαθηματικῶν ἐκάστη περὶ ^{ιο}ἓν τι γένος ἀφωρισμένον ἐστίν, ἡ δὲ καθόλου κοινὴ περὶ πάντων. Εἰ μὲν οὖν αἱ φυσικαὶ οὐσίαι πρῶται τῶν ὄντων εἰσί, ^οκαὶ ἡ φυσικὴ πρώτη τῶν ἐπιστημῶν εἴη· εἰ δ' ἔστιν ἑτέρα φύσις καὶ οὐσία χωριστὴ καὶ ἀκίνητος, ἑτέραν ἀνάγκη καὶ τὴν ἐπιστήμην αὐτῆς εἶναι καὶ προτέραν τῆς φυσικῆς καὶ καθόλου ^ρτῷ προτέραν.

Ἐπεὶ δὲ τὸ ἀπλῶς ^ιὃν κατὰ ^ρπλείους λέγεται τρόπους, ⁸ὧν εἰς ἐστὶν ὁ κατὰ ^σσυμβεβηκὸς λεγόμενος, σκεπτέον πρῶτον περὶ τοῦ ^τοὕτως ὄντος. Ὅτι μὲν οὖν οὐδεμία τῶν παρὰδεδομένων ἐπιστημῶν πραγματεύεται περὶ τὸ συμβεβηκὸς, δῆλον· οὔτε γὰρ οἰκοδομικὴ σκοπεῖ τὸ συμβησόμενον τοῖς τῇ οἰκίᾳ χρησόμενοις, οἷον ^νεἰ λυπηρῶς ἢ τούναντίον οἰκήσουσιν, οὔθ' ὑφαντικὴ οὔτε σκυτοτομικὴ οὔτε ^ωὀψοποικὴ. Τὸ δὲ ²καθ' αὐτὴν ἴδιον ἐκάστη τούτων σκοπεῖ τῶν ἐπιστημῶν μόνον· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ οἰκείον τέλος. ^αΟὐδὲ μουσικὸν καὶ γραμματικόν, οὐδὲ τὸν ὄντα μουσικὸν ὅτι γενόμενος γραμματικὸς ^γτὰ ἀμφοτέρω ^αμα ἔσται, πρότερον οὐκ ²ὦν, ὃ δὲ ^αμὴ αἰεὶ ὦν ἔστιν, ^βἐγένετο τοῦτο, ὥσθ' ^αμα μουσικὸς ^βἐγένετο καὶ γραμματικὸς. Τοῦτο δὲ οὐδεμία ζητεῖ τῶν ὁμολογουμένως ³οὐσῶν ἐπιστημῶν πλὴν ἡ σοφιστικὴ· περὶ τὸ συμβεβηκὸς γὰρ αὕτη μόνη πραγματεύεται, διὸ Πλάτων οὐ κακῶς εἴρηκε

^ι μὲν om. idem. ^κ ἐπιστημῶν om. E. ^ι κυριώτατον Ab. ^μ θείναι δεῖ T. ^ν μὲν om. Ab. ^ο καὶ γρ. E. ^ρ τῷ om. Ab. ^ι ὃν om. T. ^ρ πλείους εἶναι λέγεται Ab. ^σ συμβεβηκὸς εἶναι λεγόμενος Ab. ^τ οὕτως] ὅτως E.T.Fb. ^ν εἰ] ἢ E. ^ω ὀψοποιητικὴ T.Ab. ^α οὐδὲ ἢ μουσικὸν T. οὐδὲ μουσικὸν καὶ γραμματικόν om. Fb. ^γ ἅμα ἔσται τὰ ἀμφοτέρω E.T. ² ὦν T. ^α μὴ] ὦν T. ^β ἐγένετο utrobique T.Ab. ³ οὐσῶν om. Fb.

φήσας ^d τὸν σοφιστὴν περὶ τὸ μὴ ὄν διατρίβειν. Ὅτι δ' ^e οὐδ' ἐνδεχόμενόν ἐστιν εἶναι τοῦ συμβεβηκότος ἐπιστήμην, φανερόν ἐσται πειραθεῖσιν ἰδεῖν τί ποτ' ἐστὶ τὸ συμβεβηκός.
 4 Πᾶν δὴ φαμεν εἶναι τὸ μὲν αἰεὶ καὶ ἐξ ἀνάγκης (ἀνάγκης δ' οὐ τῆς κατὰ ^f τὸ βίαιον λεγομένης, ἀλλ' ἣ χρῶμεθα ἐν τοῖς κατὰ τὰς ἀποδείξεις), τὸ δ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τὸ δ' ^g οὐθ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οὐτ' αἰεὶ καὶ ἐξ ἀνάγκης ἀλλ' ὅπως ἔτυχεν· οἶον ἐπὶ κυνὶ γένοιτ' ἂν ψῦχος, ἀλλὰ τοῦτ' οὐθ' ὡς αἰεὶ ^h καὶ ἐξ ἀνάγκης οὐθ' ⁱ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γίγνεται, ^k συμβαίῃ δέ ποτ' ^l αἶν. Ἔστι δὴ τὸ συμβεβηκός ὃ γίγνεται μὲν, οὐκ αἰεὶ ^m οὐδ' ἐξ ἀνάγκης οὐδ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. Τί μὲν οὖν ἐστὶ τὸ συμβεβηκός, εἴρηται, διότι δ' οὐκ ἐστὶν ἐπιστήμη τοῦ τοιοῦτου, δῆλον· ἐπιστήμη μὲν γὰρ πᾶσα τοῦ αἰεὶ ὄντος ἢ ὡς ἐπὶ ⁿ τὸ πολὺ, τὸ δὲ συμβεβηκός ^o ἐν οὐδετέρῳ τούτων ἐστίν. Ὅτι δὲ τοῦ κατὰ συμβεβηκός ὄντος οὐκ εἰσὶν αἰτίαι καὶ ἀρχαὶ τοιαῦται οἵαιπερ τοῦ καθ' αὐτὸ ὄντος, δῆλον· ἐστὶ γὰρ ἅπαντ' ἐξ ἀνάγκης. Εἰ γὰρ τόδε μὲν ἐστὶ τούδε ὄντος, τόδε δὲ τούδε, τούτο δὲ μὴ ὅπως ἔτυχεν ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης, ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ καὶ οὐ τοῦτ' ἦν αἴτιον ^p ἕως τοῦ τελευταίου λεγομένου ^q αἰτιατοῦ· τούτο δ' ἦν κατὰ συμβεβηκός. Ὡστ' ἐξ ἀνάγκης ^r ἅπαντ' ἐστὶ, καὶ τὸ ^s ὁποτέρως ἔτυχε καὶ ^t τὸ ἐνδέχεσθαι καὶ ^u γίγνεσθαι καὶ μὴ παντελῶς ἐκ τῶν γιγνομένων ἀναιρεῖται. Κἂν μὴ ὄν ^v δὲ ἀλλὰ γιγνόμενον τὸ αἴτιον ὑποτεθῇ,
 8 ^z ταῦτα συμβήσεται· πᾶν γὰρ ἐξ ἀνάγκης γενήσεται. ^{aa} Ἡ γὰρ αὔριον ἐκλείψις γενήσεται ἂν ^{ab} τόδε γένηται, τούτο δ' ἂν ἕτερόν τι, καὶ τοῦτ' ἂν ἄλλο· καὶ τοῦτον δὴ τὸν τρόπον ἀπὸ πεπερασμένου χρόνου ^{ac} τοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν μέχρι αὔριον ἀφαιρουμένου χρόνου ἤξει ποτὲ εἰς τὸ ὑπάρχον. Ὡστ' ἐπεὶ τοῦτ' ἐστίν, ἅπαντ' ἐξ ἀνάγκης τὰ μετὰ τούτο γενήσεται,

^d τὴν σοφιστικὴν T. ^e οὐδ' οὐκ E. ^f τὸ βίαιον] βίαν Ab.Fb.
^g οὐθ' οὐδὲ Ab. ^h καὶ add. E.Fb. ⁱ ὡς om. E.T. ^k συμβαίνει T.
^l δ' om. T.Ab. ^m ἐν om. Ab. ⁿ ὡς T.Ab. ^o ἅπαντες τε καὶ T.
^p ὁπότερ' Ab. ^q τὸ om. T. ^r γενέσθαι E. ^s δὲ om. E. ^t ταῦτα Ab.
^u ἢ εἰ E.T. ^v τοδὶ T. ^w τοῦ ἀπὸ—χρόνου om. Ab.

ὥστε ^z πάντα ἐξ ἀνάγκης γίγνεσθαι. Τὸ δ' ὡς ὕαληθώς ὄν ⁹
καὶ ^z μὴ κατὰ συμβεβηκὸς τὸ μὲν ἐστὶν ἐν συμπλοκῇ ^a τῆς
διανοίας καὶ πάθος ἐν ταύτῃ· διὸ περὶ μὲν τὸ οὕτως ὄν οὐ ζη-
τοῦνται αἱ ἀρχαί, περὶ δὲ τὸ ἔξω ὄν καὶ χωριστόν· τὸ δ' οὐκ
ἀναγκαῖον ἀλλ' ἀόριστον, λέγω δὲ τὸ κατὰ συμβεβηκός· τοῦ
τοιούτου δ' ἄτακτα καὶ ἄπειρα τὰ αἷτια. Τὸ δὲ ἐνεκά του ¹⁰
ἐν τοῖς φύσει γιγνομένοις ἢ ἀπὸ διανοίας ἐστίν. Τύχη δ'
ἐστὶν ὅταν τι ^b τούτων γένηται κατὰ συμβεβηκός. Ὡσπερ
γὰρ καὶ ὄν ἐστὶ τὸ μὲν καθ' αὐτὸ τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκός,
οὕτω καὶ αἷτιον. Ἡ τύχη ^c δ' αἷτιον κατὰ συμβεβηκός ἐν
τοῖς κατὰ προαίρεσιν τῶν ἐνεκά του γιγνομένοις. Διὸ περὶ ¹¹
^d ταῦτὸ τύχη καὶ διάνοια· προαίρεσις γὰρ οὐ χωρὶς διανοίας.
Τὰ δ' αἷτια ἀόριστα ἀφ' ὧν ^e ἂν γένοιτο ἑτὰ ἀπὸ τύχης· διὸ
ἄδελος ἀνθρωπίνῳ λογισμῷ ^g καὶ αἷτιον κατὰ συμβεβηκός,
ἀπλῶς δ' οὐθένος. Ἀγαθὴ ^h δὲ τύχη καὶ κακὴ ὅταν ἀγαθὸν ¹²
ἢ φαῦλον ἀποβῇ· ⁱ εὐτυχία δὲ καὶ δυστυχία περὶ μέγεθος
τούτων. Ἐπεὶ δ' οὐθέν κατὰ συμβεβηκός πρότερον τῶν καθ'
αὐτό, οὐδ' ἄρ' αἷτια. Εἰ ἄρα τύχη ^k ἢ τὸ αὐτόματον αἷτιον
τοῦ οὐρανοῦ, πρότερον νοῦς ^l αἷτιον καὶ φύσις.

Ἔστι δὲ τὸ μὲν ἐνεργεῖα μόνον, ^m τὸ δὲ δυνάμει, τὸ δὲ ⁹
δυνάμει καὶ ἐνεργεῖα, τὸ μὲν ὄν, τὸ δὲ ποσόν, τὸ δὲ τῶν
λοιπῶν. Οὐκ ἔστι ⁿ δὲ κίνησις παρὰ τὰ πράγματα· μετα-
βάλλει γὰρ αἰεὶ κατὰ τὰς τοῦ ὄντος κατηγορίας. Κοινὸν
δ' ἐπὶ τούτων οὐθέν ^o ἐστὶν οὐδ' ἐν μιᾷ κατηγορίᾳ. Ἐκαστον
δὲ διχῶς ὑπάρχει πᾶσιν, οἷον τὸ ῥτόδε· τὸ μὲν γὰρ ^q μορφὴ
αὐτοῦ, τὸ δὲ στέρησις. Καὶ κατὰ τὸ ποιὸν τὸ μὲν λευκόν ²
τὸ δὲ μέλαν, καὶ κατὰ τὸ ποσὸν τὸ μὲν τέλειον τὸ δ' ἀτελές,
καὶ κατὰ φορὰν τὸ μὲν ἄνω τὸ δὲ κάτω, ^r ἢ κούφον ^s καὶ
βαρύν. Ὡστε κινήσεως καὶ μεταβολῆς τοσαύτ' εἶδη ὅσα τοῦ

^z πάντα om. A^b. ^y ἀληθές A^b. ^z μὴ om. E. ^a τῆς om. A^b.
^b γένηται τούτων A^b. ^c δ' αἷτια E. ^d ταυτὰ E. ^e ἂν om. T. ^f τὸ A^b.
^g καὶ τὸ αἷτιον T. ^h δὲ om. A^b. ⁱ εὐτυχία] ἀτυχία T.A^b. ^k ἢ καὶ
τὸ A^b. ^l αἷτιος E.T.A^b. ^m τὸ δὲ δυνάμει om. A^b. ⁿ δὲ] δέ τις E,
δέ τι T. ^o ἐστὶν δ' οὐδ' E.T. ^p τόδε T. ^q μορφῇ] ἔξις T. ^r ἢ τὸ
μὲν κούφον T. ^s καὶ] τὸ δὲ E.T.

ὄντος. Διηρημένον δὲ καθ' ἕκαστον γένος ^ι τοῦ μὲν δυνάμει τοῦ ^δ ἐντελεχείᾳ, ^ν τὴν τοῦ δυνάμει ἢ τοιοῦτόν ἐστιν ἐνέργειαν λέγω κίνησιν. ^ω Ὅτι ^δ ἀληθῆ λέγομεν, ἐνθένδε δῆλον. Ὅταν γὰρ τὸ οἰκοδομητὸν ἢ τοιοῦτον, αὐτὸ λέγομεν εἶναι ἐνέργειᾳ ἢ οἰκοδομεῖται, καὶ ^z ἐστι τοῦτο οἰκοδόμησις. Ὅμοίως μάθησις, ἰάτρευσις ^υ καὶ κύλισις, ^z βάδισις, ἄλσις, ^a γήρανσις, ἄδρυνσις. Συμβαίνει δὲ κινεῖσθαι ὅταν ἢ ἐντελέχεια ἢ αὐτή, καὶ οὔτε πρότερον οὔθ' ὕστερον. ^b Ἡ δὲ τοῦ δυνάμει ὄντος, ὅταν ἐντελεχείᾳ ὢν ἐνεργῇ ^c ἢ αὐτὸ ἢ ἄλλο ἢ κινητὸν, κινήσις ἐστίν. Λέγω δὲ τὸ ἢ ὧδε. Ἐστὶ γὰρ ὁ χαλκὸς δυνάμει ἀνδριάς· ἀλλ' ὅμως οὐχ ἢ τοῦ χαλκοῦ ἐντελέχεια, ἢ χαλκός, κινήσις ἐστίν. Οὐ γὰρ ταῦτόν χαλκῷ εἶναι καὶ δυνάμει τινί, ἐπεὶ εἰ ταῦτόν ἦν ἀπλῶς κατὰ τὸν λόγον, ἦν ἂν ἢ τοῦ χαλκοῦ ἐντελέχεια κινήσις τις. Οὐκ ἐστὶ ⁵ δὲ ταυτό. Δῆλον δ' ἐπὶ τῶν ἐναντίων· τὸ μὲν γὰρ δύνασθαι ὑγιαίνειν καὶ δύνασθαι κάμνειν ^d οὐ ^e ταυτόν (καὶ γὰρ ^f ἂν τὸ ὑγιαίνειν καὶ ^g τὸ κάμνειν ταυτόν ἦν), τὸ δ' ὑποκείμενον καὶ ὑγιαῖνον καὶ νοσοῦν, εἴθ' ὑγρότης εἴθ' αἷμα, ταυτό καὶ ἔν. Ἐπεὶ δ' ^h οὐ ταυτόν, ὥσπερ οὐδὲ χρῶμα ταυτόν καὶ ὁρατόν, ⁶ ἢ τοῦ δυνατοῦ ⁱ ἢ δυνατὸν ἐντελέχεια κινήσις ἐστίν. Ὅτι μὲν ^k γὰρ ἐστὶν αὕτη, καὶ ^l ὅτι συμβαίνει ^m τότε κινεῖσθαι ⁿ ὅταν ἢ ἐντελέχεια ἢ αὕτη, καὶ οὔτε πρότερον οὔθ' ὕστερον, δῆλον. Ἐνδέχεται γὰρ ἕκαστον ὅτε μὲν ἐνεργεῖν ὅτε δὲ μή, οἷον τὸ οἰκοδομητὸν ἢ οἰκοδομητόν, καὶ ἢ τοῦ οἰκοδομητοῦ ἐνέργεια ⁷ ἢ οἰκοδομητόν, οἰκοδόμησις ἐστίν. ^o Ἡ γὰρ τοῦτο ^p ἐστίν ^q ἢ οἰκοδόμησις ^r ἢ ἐνέργεια ^s ἢ οἰκία. Ἀλλ' ὅταν οἰκία ἢ, οὐκέτι οἰκοδομητὸν ^t ἔσται· οἰκοδομεῖται δὲ τὸ οἰκοδομητόν.

^ι τοῦ μὲν om. Ab. ^ν τὴν τοῦ] τοῦτο T. ^ω ὅτι—δῆλον om. T. ^z ἐστι τι τοῦτο E. ^υ καὶ κύλισις om. E.T. ^z βάδισις om. Ab. ^a γήρανσις] πέπανσις, πείρανσις T. ^b ἢ δῆ] ἤδη T.Ab. ^c ἢ αὐτὸ—κινήσις] οὐχ ἢ αὐτὸ ἀλλ' ἢ κινητὸν ἢ κινήσις E.T. ^d οὐ om. T. ^e ταυτόν ἦν καὶ T.Ab. ^f ἂν om. T. ^g τὸ post καὶ om. E. ^h οὐ τὸ αὐτὸ E, οὕτω αὐτὸ T. ⁱ ἢ] καὶ ἢ Ab. ^k γὰρ] οὖν Ab. ^l ὅτε Ab. ^m κινεῖσθαι τότε T. ⁿ ὅταν ἢ ἐντελέχεια αὕτη E.T. ^o ἢ] εἰ E. ^p ἐστίν] οἰκία ἐστίν E.T. ^q ἢ] ἢ ἢ T. ^r ἢ om. E.T. ^s ἢ οἰκία om. E.T.Ab. ^t ἔσται om. Ab.

Ἀνάγκη ἄρα οἰκοδόμησιν τὴν ἐνέργειαν εἶναι, ἣ δ' οἰκοδόμησις κινήσις τις. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κινήσεων. Ὅτι δὲ καλῶς εἴρηται, ὅλον ἐξ ὧν οἱ ἄλλοι λέ-⁸ γουσι περὶ αὐτῆς, καὶ ἐκ τοῦ μὴ ῥάδιον εἶναι διορίσαι ἄλλως αὐτήν. Οὔτε γὰρ ἐν ἄλλῃ τις γένει δύναιτ' ἂν θεῖναι αὐτήν. Δῆλον ὦ δ' ἐξ ὧν λέγουσιν οἱ ^κ μὲν ἑτερότητα καὶ ἀνισότητα καὶ τὸ μὴ ὄν, ὧν οὐθὲν ἀνάγκη κινεῖσθαι. Ἀλλ' οὐδ' ἡ μετα-⁹βολὴ οὐτ' εἰς ταῦτα οὐτ' ἐκ τούτων μᾶλλον ἢ ^γ ἐκ τῶν ἀντικειμένων. Αἴτιον δὲ τοῦ εἰς ταῦτα τιθέναι ὅτι ἀόριστόν τι δοκεῖ εἶναι ἡ κίνησις, τῆς δ' ἐτέρας ^ζ συστοιχίας αἱ ἀρχαὶ διὰ τὸ στερητικαὶ εἶναι ἀόριστοι· οὔτε γὰρ τότε οὔτε τοιόνδε οὐδεμία αὐτῶν οὔτε τῶν λοιπῶν κατηγοριῶν. Τοῦ δὲ δοκεῖν ¹⁰ ἀόριστον ^α εἶναι τὴν κίνησιν αἴτιον ὅτι οὐτ' εἰς δυνάμιν τῶν ὄντων οὐτ' εἰς ἐνέργειαν ἔστι ^β θεῖναι αὐτήν· οὔτε γὰρ τὸ δυνατὸν ποσὸν εἶναι κινεῖται ἐξ ἀνάγκης, οὔτε τὸ ἐνεργεῖα ποσόν. Ἡ τε κίνησις ἐνέργεια μὲν εἶναι δοκεῖ ^γ τις, ἀτελὴς δέ· ¹¹ αἴτιον δ' ὅτι ἀτελὲς τὸ δυνατόν οὐ ἔστιν ἐνέργεια. Καὶ διὰ τοῦτο χαλεπὸν αὐτὴν λαβεῖν τί ἐστίν· ἡ γὰρ εἰς στέρησιν ἀνάγκη θεῖναι ἢ εἰς δυνάμιν ἢ εἰς ἐνέργειαν ἀπλήν, τούτων δ' οὐθὲν φαίνεται ἐνδεχόμενον. Ὡστε λείπεται τὸ λεχθὲν εἶναι ¹² καὶ ἐνέργειαν ^δ καὶ μὴ ἐνέργειαν τὴν εἰρημένην, ἰδεῖν μὲν χαλεπὴν ἐνδεχομένην δ' εἶναι. Καὶ ὅτι ἔστιν ἡ κίνησις ἐν τῷ κινητῷ, ὅλον· ἐντελέχεια γὰρ ἐστὶ τούτου ὑπὸ τοῦ κινητικοῦ, καὶ ἡ τοῦ κινητικοῦ ἐνέργεια οὐκ ἄλλη ἐστίν. Δεῖ μὲν ¹³ γὰρ εἶναι ἐντελέχειαν ἀμφοῖν· κινητικὸν μὲν γὰρ ἐστὶ τῷ δύνασθαι, κινεῖν δὲ τῷ ἐνεργεῖν. Ἀλλ' ἔστιν ἐνεργητικὸν τοῦ κινητοῦ, ὥσθ' ὁμοίως ^ε μία ἀμφοῖν ἐνέργεια ὥσπερ ¹ τὸ αὐτὸ διάστημα ἐν πρὸς δύο καὶ δύο πρὸς ἓν, καὶ τὸ ἅπαντες καὶ τὸ κάταντες, ἀλλὰ τὸ εἶναι οὐχ ἓν. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κινουμένου καὶ κινουμένου.

^γ ἄλλως αὐτήν om. T. ^ω δ' om. idem. ^κ μὲν] μὲν γὰρ A^b. ^γ ἐκ post ἡ om. E.T. ^ζ συστοιχίας T. ^α τὴν κίνησιν εἶναι A^b. ^β τιθέναι E.T. ^γ τις om. T. ^δ καὶ μὴ ἐνέργειαν om. A^b. ^ε μία ἢ ἀμφοῖν E. ¹ τὸ διάστημα τὸ αὐτὸ E.

10 Τὸ ε δ' ἄπειρον ἢ τὸ ἀδύνατον διελθεῖν τῷ μὴ πεφυκέναι διέναι, καθάπερ ἡ φωνὴ ἀόρατος, ἢ τὸ διέξοδον ἔχον ἀτελείτητον, ἢ ὁ μόλις, ἢ ὁ πεφυκὸς ἔχειν μὴ ἔχει διέξοδον ἢ πέρασ' ἔτι προσθέσει ἢ ἀφαιρέσει ἢ ἄμφω. Χωριστὸν μὲν δὴ αὐτὸ 2 τι ὄν, ἡ αἰσθητὸν δ' οὐχ οἶόν τ' εἶναι. Εἰ γὰρ μήτε μέγεθος ἔστι μήτε πλῆθος, οὐσία δ' κ' αὐτοῦ τὸ ἄπειρον καὶ μὴ συμβεβηκός, ἀδιαίρετον ἔσται· τὸ γὰρ διαιρετὸν ἢ μέγεθος ἢ πλῆθος. Εἰ δὲ ἀδιαίρετον, οὐκ ἄπειρον, εἰ μὴ καθάπερ ἡ φωνὴ ἀόρατος. Ἀλλ' οὐχ οὕτω λέγουσιν ἰοῦδ' ἡμεῖς ζη3 τοῦμεν, ἀλλ' ὡς ἀδιέξοδον. Ἐτι πῶς ἐνδέχεται καθ' αὐτὸ εἶναι ἄπειρον, εἰ μὴ καὶ ἀριθμὸς καὶ μέγεθος, ὧν πάθος τὸ ἄπειρον; Ἐτι 4 μ' εἰ κατὰ συμβεβηκός, οὐκ ἂν εἴη στοιχείον τῶν ὄντων ἢ ἡ ἄπειρον, ὥσπερ οὐδὲ τὸ ἀόρατον τῆς διαλέκτου, καίτοι ἡ φωνὴ ἀόρατος. Καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν ἐνεργεία εἶναι 4 το ἄπειρον, δῆλον. Ἐσται γὰρ 0 ὅτιοῦν αὐτοῦ ἄπειρον μέρος τὸ λαμβανόμενον· τὸ γὰρ ἀπείρῳ εἶναι καὶ ἄπειρον ταυτό, εἴπερ οὐσία τὸ ἄπειρον καὶ ῥ μὴ καθ' ὑποκειμένον. Ὡστε ἢ ἀδιαίρετον, ἢ εἰς 9 ἄπειρα διαιρετόν, 1 εἰ μεριστόν. Πολλὰ δ' εἶναι τὸ αὐτὸ ἀδύνατον ἄπειρα· ὥσπερ γὰρ 2 ἀέρος ἀῖρ 5 μέρος, οὕτως ἄπειρον ἀπείρου, εἰ ἔστιν οὐσία καὶ ἀρχή. Ἀμεριστον ἄρα καὶ ἀδιαίρετον. Ἀλλ' ἀδύνατον τὸ ἐντελεχεία ὄν ἄπειρον· ποσὸν γὰρ εἶναι ἀνάγκη. Κατὰ συμβεβηκός ἄρα ὑπάρχει. Ἀλλ' 1 εἰ οὕτως, εἴρηται ὅτι οὐκ ἐνδέχεται εἶναι ἀρχὴν ἀλλ' 2 ἐκεῖνο 3 συμβέβηκε, τὸν ἀέρα ἢ τὸ ἄρτιον. Αὕτη μὲν οὖν ἡ ζήτησις καθόλου· ὅτι 4 δ' ἐν τοῖς αἰσθητοῖς 6 οὐκ ἔστιν, ἐνθένδε δῆλον. Εἰ γὰρ σώματος λόγος τὸ ἐπιπέδοις ὠρισμένον, οὐκ εἴη ἂν ἄπειρον σῶμα οὗτ' αἰσθητὸν οὔτε νοητόν, 7 οὐδ' ἀριθμὸς ὡς κεχωρισμένος καὶ ἄπειρος· ἀριθμητὸν γὰρ ὁ ἀριθμὸς ἢ τὸ ἔχον ἀριθμόν. 8 Φυσικῶς δὲ

ε δ' om. Ab. η αἰσθητὸν δ' om. E. ι ἔστι om. Ab. κ αὐτὸ E.T.
 1 οὐδ' οὐθ' E.T. μ εἰ om. T. ν ἢ ἢ Ab. ο ὅτιοῦν ἑαυτοῦ T, αὐτοῦ
 ὁτιοῦν Ab. ρ μὴ om. T. 9 ἄπειρα] ἀεὶ διαιρετὰ Ab. 1 εἰ] ἢ T.
 2 μέρος ἀῖρ ἀέρος E.T. 3 εἰ om. Ab. 4 ἐκεῖνω T. 5 δ' οὐδ' ἐν Ab.
 6 οὗτ' E.T. 7 φυσικὸν T.

ἐκ τῶνδε δῆλον. Οὔτε γὰρ σύνθετον οἶόν ^z τ' εἶναι οὐθ' ἀπλοῦν. Σύνθετον μὲν γὰρ οὐκ ^a ἔσται σῶμα, ^b ἐπεὶ περ πέρανται τῷ πλήθει τὰ στοιχεῖα. Δεῖ γὰρ ἰσάζειν τὰναντία, καὶ μὴ εἶναι ἐν αὐτῶν ἄπειρον· εἰ γὰρ ^c ὅπως οὖν λείπεται ἡ θατέρου σώματος δύναμις, φθαρήσεται ὑπὸ τοῦ ἀπείρου τὸ πεπερασμένον. Ἐκαστον δ' ἄπειρον εἶναι ἀδύνατον· σῶμα γὰρ ἐστὶ τὸ πάντῃ ἔχον διάστασιν, ἄπειρον δὲ τὸ ἀπεράντως διεσθηκός, ὥστ' ^d εἰ τὸ ἄπειρον σῶμα, πάντῃ ἔσται ἄπειρον. ^e Οὐδὲ ἐν δὲ καὶ ἀπλοῦν ἐνδέχεται ^f τὸ ἄπειρον εἶναι σῶμα, ^g οὐθ' ὡς λέγουσιν τινες, παρὰ τὰ στοιχεῖα ἐξ οὗ γεννῶσι ταῦτα (οὐκ ἔστι γὰρ ἐπὶ τοιοῦτο σῶμα παρὰ τὰ στοιχεῖα· ^h ἅπαντα γὰρ ἐξ ⁱ ὧν ἐστὶ καὶ διαλύεται εἰς ^k ταῦτα, οὐ φαίνονται δὲ τοῦτο ^l περὶ τὰ ἀπλά σῶματα), οὐδὲ πῦρ οὐδ' ἄλλο ^m τι τῶν στοιχείων οὐθέν. Χωρὶς γὰρ τοῦ ἄπειρον εἶναι τι αὐτῶν ἀδύνατον τὸ ἅπαν, καὶ ἢ πεπερασμένον, ἢ εἶναι ἢ γίγνεσθαι ἐν τι αὐτῶν, ὥσπερ Ἡράκλειτός φησιν ἅπαντα γίγνεσθαι ποτε πῦρ. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνός, ⁿ τοιοῦσι παρὰ τὰ στοιχεῖα οἱ φυσικοί. Πᾶν γὰρ μεταβάλλει ἐξ ἐναντίου, οἶον ἐκ θερμοῦ εἰς ψυχρόν. Ἔτι τὸ αἰσθη- ^o τὸν σῶμα ποῦ, καὶ ὁ αὐτὸς τόπος ὅλου καὶ μορίου, οἶον τῆς γῆς. Ὡστ' εἰ μὲν ὁμοειδές, ἀκίνητον ἔσται ἢ αἰεὶ ^p οἰσθήσεται. Τοῦτο δὲ ἀδύνατον· τί γὰρ μᾶλλον ^q κάτω ἢ ἄνω ἢ ὀπουοῦν; Οἶον εἰ βῶλος εἴη, ποῦ αὕτη κινήσεται ἢ μενεῖ; Ὁ γὰρ τόπος αὐτῆς τοῦ συγγενοῦς σώματος ἄπειρος. Κα- ^r θέξει οὖν τὸν ὅλον τόπον. Καὶ πῶς; Τίς οὖν ^s ἡ μονὴ καὶ ἡ κίνησις; Ἡ πανταχοῦ μενεῖ; Οὐ κινήσεται ἄρα. Ἡ πανταχοῦ ^t κινήσεται; Οὐκ ἄρα στήσεται. Εἰ δ' ἀνόμοιον τὸ πᾶν, ἀνόμοιοι καὶ οἱ τόποι, καὶ πρῶτον μὲν οὐχ ἐν τὸ σῶμα τοῦ παντός ἀλλ' ἢ τῷ ἄπτεσθαι, εἴτα ἢ πεπερασμένα

^z τ' om. T. ^a ἔσται] ἐν Α^b. ^b ἐπεὶ περ] εἰ E. T. ^c ὅπως οὖν E.

^d εἰ om. E. T. ^e οὐδὲ ἐν δὲ ἀπλοῦν E, οὐδὲ ἐν καὶ ἀπλοῦν Α^b, ἀπλοῦν

δ' T. ^f τὸ om. E. T. ^g τὸ om. E. T. ^h ἅπαν T. ⁱ ὧν] οὐ E. T.

^k ταυτό T, τοῦτο E. ^l παρὰ Α^b. ^m τι om. Α^b. ⁿ αἰσθήσεται

τοῦ δὲ T. ^o κάτω] καὶ τὸ T. ^p ἢ utrumque om. Α^b. ^q κινήσεται

om. E. T. Α^b.

- 12 ταῦτ' ἔσται ἡ ἄπειρα ^τεἶδει. Πεπερασμένα μὲν οὖν οὐχ οἶόν τε ἔσται γὰρ τὰ μὲν ἄπειρα τὰ δ' οὐ, εἰ τὸ πᾶν ἄπειρον, οἶον πῦρ ἢ ὕδωρ· φθορὰ δὲ τὸ τοιοῦτον τοῖς ἐναντίοις. Εἰ δ' ἄπειρα καὶ ἀπλᾶ, καὶ οἱ τόποι ἄπειροι καὶ ἔσται ἄπειρα ^ατὰ στοιχεῖα· εἰ δὲ τοῦτ' ἀδύνατον, καὶ οἱ τόποι πεπερασμέ-
 13 νοι, καὶ τὸ πᾶν ἀνάγκη πεπεράνθαι. Ὅλως δ' ἀδύνατον ἄπει-
 ρον εἶναι σῶμα καὶ τόπον τοῖς σώμασιν, εἰ πᾶν σῶμα αἰσθη-
 τὸν ^ιἢ βάρος ἔχει ἢ κουφότητα. Ἡ γὰρ ἐπὶ τὸ μέσον ἢ
 ἄνω οἰσθήσεται, ἀδύνατον δὲ τὸ ἄπειρον ἢ πᾶν ἢ τὸ ἡμισυ
^νἢ ὀποτερονοῦν πεπονθέναι· πῶς γὰρ ^ωδιελείς; Ἡ πῶς τοῦ
 ἀπείρου ἔσται τὸ μὲν κάτω τὸ δ' ἄνω, ἢ ἔσχατον καὶ μέσον;
 14 Ἐστὶ πᾶν ^κσῶμα αἰσθητὸν ἐν τόπῳ, τόπου δὲ εἶδη ἔξ, ἀδύ-
 νατον δ' ἐν τῷ ἀπείρῳ σώματι ταῦτ' εἶναι. Ὅλως δ' εἰ
 ἀδύνατον τόπον ἄπειρον εἶναι, καὶ σῶμα ἀδύνατον· τὸ γὰρ ἐν
 τόπῳ ποῦ, τοῦτο ^υδὲ σημαίνει ἢ ἄνω ἢ κάτω ἢ τῶν λοιπῶν
 15 τι, τούτων δ' ἕκαστον πέρασ τι. Τὸ δ' ἄπειρον οὐ ταῦτόν
 ἐν μεγέθει καὶ ^κκινήσει καὶ χρόνῳ ὡς μία τις φύσις, ^αἀλλὰ
 τὸ ὕστερον λέγεται κατὰ τὸ πρότερον, οἶον κινήσεις κατὰ τὸ
 μέγεθος ἐφ' οὗ κινεῖται ἢ ἀλλοιούται ἢ αὖξεται, χρόνος δὲ
 διὰ τὴν κίνησιν.
- II Μεταβάλλει δὲ τὸ μεταβάλλον τὸ μὲν κατὰ συμβεβηκός,
 ὡς τὸ μουσικὸν ^ββαδίζειν, τὸ δὲ τῷ τούτου τι μεταβάλλειν
 ἀπλῶς λέγεται μεταβάλλειν, οἶον ὅσα κατὰ μέρη· ὑγιάζεται
 γὰρ τὸ σῶμα, ὅτι ὁ ὀφθαλμός. Ἔστι δέ τι ^εδ' καθ' αὐτό
 2 πρῶτον κινεῖται, καὶ τοῦτ' ἐστὶ τὸ καθ' αὐτό κινήτόν. Ἔστι
 δέ τι καὶ ἐπὶ τοῦ κινούντος ὡσαύτως· κινεῖ γὰρ κατὰ συμβε-
 βηκός ^δτὸ ^εμὲν κατὰ μέρος τὸ δὲ καθ' αὐτό· ἔστι δέ τι τὸ
 κινοῦν πρῶτον· ἔστι ^ιδέ τι τὸ κινούμενον ^εἐν τινι χρόνῳ καὶ
 ἔξ οὗ καὶ εἰς ὅ. Τὰ ^βδ' εἶδη καὶ ^ιτὰ πάθη καὶ ὁ τόπος, εἰς

^τ ἐν τισι λείπει τὸ εἶδει γρ. E. ^α τὰ om. Ab. ^ι ἢ om. idem.
^ν ἢ post ἡμισυ om. E. ^ω διελθς Ab. ^κ αἰσθητὸν σῶμα E.T. ^υ δὲ
 δὴ σημαίνει E.T. ^κ χρόνῳ καὶ κινήσει T. ^α ἀλλὰ] ἅμα T. ^β βαδί-
 ζει Ab. ^ε δ' καθ'] καὶ δ E.T. ^δ τόδε T. ^ε μὲν] δὲ Ab. ^ι δέ
 alterum om. E. ^ε ἐν τινι] ἔτι ἐν φ E.T. ^β δ' om. T. ^ι τὰ
 om. E.T.

ἃ κινούνται τὰ κινούμενα, ἀκίνητά ἐστιν, οἷον ἐπιστήμη καὶ θερμότης· ἔστι δ' οὐχ ἡ θερμότης κίνησις ἀλλ' ἡ θέρμανσις. Ἡ δὲ μὴ κατὰ συμβεβηκὸς μεταβολὴ οὐκ ἐν ἅπασιν ὑπάρ-³ χει, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐναντίοις καὶ μεταξὺ καὶ ἐν ἀντιφάσει. Τούτου δὲ πίστις ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς. Μεταβάλλει, δὲ τὸ μεταβάλλον ἢ ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον, ^κἢ οὐκ ἐξ ὑποκειμένου εἰς οὐχ ὑποκείμενον, ἢ ἐξ ὑποκειμένου εἰς ¹οὐχ ὑποκείμενον, ^μἢ οὐκ ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον. Λέγω δὲ ⁴ ὑποκείμενον τὸ καταφάσει δηλούμενον. Ὡστ' ἀνάγκη τρεῖς εἶναι μεταβολάς· ἡ γὰρ ἐξ οὐχ ὑποκειμένου εἰς μὴ ὑποκείμενον οὐκ ἔστι μεταβολή· οὔτε γὰρ ἐναντία οὔτε ἀντιφασίς ἐστιν, ὅτι οὐκ ἀντίθεσις. Ἡ μὲν οὖν οὐκ ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον κατ' ἀντίφασιν γένεσις ἐστιν, ἡ μὲν ἀπλῶς ἀπλῇ, ἡ δὲ ^πτινὸς τίς· ἡ δ' ἐξ ὑποκειμένου εἰς μὴ ὑποκείμενον φθορά, ἡ μὲν ἀπλῶς ^οἀπλῇ, ἡ δὲ ^ρτινὸς τίς. Εἰ δὴ τὸ μὴ ὄν λέγε-⁵ ται πλεοναχῶς, καὶ μήτε τὸ κατὰ σύνθεσιν ἢ διαίρεσιν ἐνδέχεται κινεῖσθαι, μήτε τὸ κατὰ δύναμιν τὸ τῷ ἀπλῶς ^qὄντι ἀντικείμενον· τὸ γὰρ μὴ λευκὸν ἢ μὴ ἀγαθὸν ^ρὅμως ἐνδέχεται κινεῖσθαι ^σκατὰ συμβεβηκός· ^τεῖη γὰρ ^νἂν ἄνθρωπος τὸ μὴ λευκόν· τὸ δ' ἀπλῶς μὴ τόδε οὐδαμῶς ἀδύνατον ^ωγὰρ τὸ μὴ ὄν κινεῖσθαι· εἰ δὲ τοῦτο, καὶ τὴν γένεσιν κίνησιν εἶναι· γίγνεται γὰρ τὸ μὴ ὄν. Εἰ γὰρ καὶ ὅτι μάλιστα κατὰ ⁶ συμβεβηκὸς γίγνεται, ἀλλ' ὅμως ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι ὑπάρχει τὸ μὴ ὄν κατὰ τοῦ γιγνομένου ἀπλῶς. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἡρεμεῖν. Ταῦτά ^xτε δὴ συμβαίνει δυσχερῇ, καὶ εἰ πᾶν τὸ κινούμενον ἐν τόπῳ, τὸ δὲ μὴ ὄν οὐκ ἔστιν ἐν τόπῳ· εἴη γὰρ ἂν πον. Οὐδὲ δὴ ^γἡ φθορὰ κίνησις· ἐναντίον γὰρ κινήσει κίνησις ^zἡ ἡρεμία, φθορὰ δὲ γενέσει. Ἐπεὶ δὲ πᾶσα κίνησις ^γ μεταβολὴ τις, μεταβολαὶ δὲ τρεῖς ^ααἰ εἰρημέναι, τούτων δ' ^βαἰ κατὰ γένεσιν καὶ φθορὰν οὐ κινήσεις, αὗται δ' εἰσὶν αἰ

^κ ἢ οὐκ—δὲ ὑποκείμενον om. A^b. ¹ οὐχ om. T. ^μ ἢ—ὑποκείμενον add. E. ^π τις τινός T. A^b. ^ο ἀπλῇ om. A^b. ^ρ τις τινός A^b. ^q ὄντι om. A^b. ^ρ ὅλως T. ^σ κατὰ] μὴ κατὰ T. ^τ εἰ T. ^ν ἂν] ἦν T, om. A^b. ^ω γὰρ om. T. ^x τε] δὴ A^b. ^γ ἡ om. E. ^z ἢ om. T. ^α αἰ om. A^b. ^β αἰ μὲν κατὰ A^b.

κατ' ἀντίφασιν, ἀνάγκη τὴν ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον κίνησιν εἶναι μόνην. Τὰ δ' ὑποκείμενα ^ο ἢ ἐναντία ἢ μεταξὺ καὶ γὰρ ἡ στέρησις κείσθω ἐναντίον, καὶ δηλοῦται καταφάσει, οἷον τὸ γυμνὸν καὶ ^δ νωδὸν καὶ τὸ μέλαν.

- 12 Εἰ οὖν αἱ κατηγορίαι διήρηνται οὐσίᾳ, ποιότητι, τόπῳ, ^ο τῷ ποιεῖν ^ο ἢ πάσχειν, τῷ πρὸς τι, ^ε τῷ ποσῷ, ἀνάγκη τρεῖς εἶναι κινήσεις, ποιοῦ, ποσοῦ, τόπου. Κατ' οὐσίαν δ' οὐ διὰ τὸ μὴθὲν εἶναι οὐσία ἐναντίον, οὐδὲ ^ι τοῦ πρὸς τι· ἔστι γὰρ ^ε θατέρου μὴθὲν μεταβάλλοντος ἀληθεύσθαι θάτερον μὴθὲν ^ι μεταβάλλον, ὥστε κατὰ συμβεβηκὸς ἡ κίνησις αὐτῶν. Οὐδὲ ποιοῦντος ^η καὶ πάσχοντος, ἡ κινουντος καὶ κινουμένου, ὅτι οὐκ ἔστι κινήσεως κίνησις οὐδὲ γενέσεως γένεσις, οὐδ' ὅλως ^ι μεταβολῆς μεταβολή. Διχῶς γὰρ ἐνδέχεται κινήσεως ^κ εἶναι κίνησιν, ἢ ὡς ὑποκειμένου, οἷον ὁ ἄνθρωπος ^ι κινεῖται ὅτι ἐκ λευκοῦ εἰς μέλαν μεταβάλλει, ὥστε οὕτω καὶ ἡ κίνησις ἡ θερ- ^ι ³ μαινεται ἢ ψύχεται ἢ ^ι ^ι τόπον ἀλλάττει ἢ αὐξεται. Τοῦτο δὲ ἀδύνατον· οὐ γὰρ τῶν ὑποκειμένων τι ἡ μεταβολή. Ἡ ^ι ^ι τῷ ἑτερόν τι ὑποκείμενον ἐκ μεταβολῆς μεταβάλλειν εἰς ἄλλο εἶδος, οἷον ἄνθρωπον ἐκ νόσου εἰς ὑγίειαν. Ἀλλ' οὐδὲ ^ι ⁴ τοῦτο δυνατόν πλὴν κατὰ συμβεβηκός. ^ο Πᾶσα γὰρ κίνησις ἐξ ἄλλου εἰς ἄλλο ἐστὶ μεταβολή, καὶ γένεσις καὶ φθορά ὡσαύτως· πλὴν ^ι αἰ μὲν ^ι εἰς ἀντικείμενα ὥδι ἢ ὥδι ^ι οὐ κινήσεις. Ἀμα οὖν μεταβάλλει ἐξ ὑγείας εἰς νόσον, καὶ ἐξ ^ι ⁵ αὐτῆς ταύτης τῆς μεταβολῆς εἰς ἄλλην. Δήλον ^ι δὴ ὅτι ἀννοσῆση, μεταβεβληκὸς ἔσται εἰς ὅποιαν οὖν (ἐνδέχεται γὰρ ἡρεμεῖν) καὶ ἔτι εἰς μὴ τὴν τυχούσαν αἰεὶ κάκειν ἕκ τινος εἰς ^ι ^ι τι ἄλλο ^ι ἔσται. Ὡσθ' ἡ ἀντικείμενη ἔσται ὑγίανσις, ἀλλὰ τῷ συμβεβηκέναι, οἷον ἐξ ἀναμνήσεως εἰς λήθην μεταβάλλει

^ο ἢ prius om. A^b. ^δ νωδὸν] λευκὸν A^b. ^ο τῷ primum tertiumque et ἡ om. A^b. ^ι τοῦ om. E.T. ^ε θατέρου μεταβάλλοντος μὴθὲν ἀληθεύσθαι θάτερον μὴ δὲ μ. A^b. ^η καὶ πάσχοντος] ἢ πάσχοντος A^b. ^ι μεταβολή μεταβολῆς E.T. ^κ κίνησιν εἶναι A^b. ^ι κείται T. ^ι ^ι τόπου] τὸ πᾶν T. ^ι ^ι τῷ] τὸ T. ^ο ἀπασι γὰρ ἡ κίνησις A^b. ^ι ^ι αἰ] ἡ A^b. ^ι ^ι ἐξ ἀντικείμενων T. ^ι οὐ κινήσεις] ἡ κίνησις A^b. ^ι ^ι δ' E.T. ^ι ^ι ἄλλο τι T. ^ι ^ι ἔσται om. E.T.

ὅτι φῖ ὑπάρχει ἐκεῖνο μεταβάλλει, ὅτε μὲν εἰς ἐπιστήμην ὅτε δὲ εἰς ὑγίειαν. Ὑπὲρ εἰς ἄπειρον βαδιεῖται, εἰ ἔσται μεταβολῆς μεταβολὴ καὶ γενέσεως γένεσις. Ἀνάγκη ὃ δὴ καὶ τὴν προτέραν, εἰ ἡ ὑστέρα οἷον εἰ ἡ ἀπλὴ ἡ γένεσις ἐγίγνετο ποτε, καὶ τὸ γιγνόμενον ὅτε ἀπλῶς ἐγίγνετο. Ὡστε οὐπῶ ἦν τὸ γιγνόμενον ἀπλῶς, ἀλλὰ ἂν τι γιγνόμενον ἢ γενόμενον. Εἰ δὲ καὶ τοῦτ', ἐγίγνετο ποτε, ὥστ' οὐκ ἦν πῶς τότε γιγνόμενον. Ἐπεὶ δὲ τῶν ἀπείρων οὐκ ἔστι πρῶτον, οὐκ ἔσται τὸ πρῶτον, ὥστ' οὐδὲ τὸ ἐχόμενον. Οὔτε γίγνεσθαι οὐδὲ κινεῖσθαι οἷον τε οὔτε μεταβάλλειν οὐθέν. Ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ κίνησις ἢ ἐναντία καὶ ἡρέμεις, καὶ γένεσις καὶ φθορά. Ὡστε τὸ γιγνόμενον ὅταν γένηται γιγνόμενον, τότε φθείρεται· οὔτε γὰρ εὐθὺς ἢ γιγνόμενον οὐδ' ὕστερον εἶναι γὰρ δεῖ τὸ φθειρόμενον. Ὑπὲρ δεῖ ὕλην ὑπεῖναι τῷ γιγνομένῳ καὶ μεταβάλλοντι. Τίς οὖν ἔσται, ὥσπερ τὸ ἀλλοιωτὸν σῶμα ἢ ψυχὴ, οὕτω τί τὸ γιγνόμενον κίνησις ἢ γένεσις; Καὶ ἔτι τί εἰς ὃ κινούνται; Δεῖ γὰρ εἶναι τὴν τοῦδε ἐκ τοῦδε εἰς τόδε κίνησιν μὴ κίνησιν. Πῶς οὖν; Οὐ γὰρ ἔσται μάθησις ὅτις μαθήσεως, ὥστ' οὐδὲ γένεσις γενέσεως. Ἐπεὶ δ' οὐτ' οὐσίας οὔτε τοῦ πρὸς τι οὔτε τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν, λείπεται κατὰ τὸ ποιὸν καὶ ποσὸν καὶ τόπον κίνησιν εἶναι· τούτων γὰρ ἐκάστω ἐναντίωσις ἔστιν. Λέγω δὲ τὸ ποιὸν οὐ τὸ ἐν τῇ οὐσίᾳ (καὶ γὰρ καὶ ἡ διαφορὰ ποιόν) ἀλλὰ τὸ παθητικόν, καθὼς λέγεται πάσχειν ἢ ἀπαθεῖ εἶναι. Τὸ δὲ ἀκίνητον τό τε ὅλως ἀδύνατον κινήσθαι καὶ τὸ μόνις ἐν χρόνῳ πολλῷ ἢ βραδέως ἀρχόμενον, καὶ τὸ πεφυκὸς μὲν κινεῖσθαι, μὴ δυνάμενον δὲ ὅτε

ὡς δὲ T. ἡ γένεσις ἐγίγνετο] γέμετο Ab. ὅτε ἀπλῶς om. E. T. ὡς δὲ T. ἡ γιγνόμενον τι Ab. εἰ δὲ] ἥδη Ab. τότε] ποτε Ab. d τι om. E. T. οὐκ ἔσται τὸ πρῶτον om. Ab. f οὐδὲ αὐτὰ οὔτε E. g καὶ ἡ γένεσις Ab. ἡ γενόμενον Ab. i μεταβάλλειν τι. τίς E. T. k τί] τί καὶ Ab. l κίνησις] ἢ κίνησις Ab. m ἔτι] τοι T, om. E. n εἶναι τι τὴν E. T. o τῆς μαθήσεως] ἢ τῆς μαθήσεως γένεσις Ab. p οὐδὲ γένεσις] τῆς post lacunam Ab. q οὐσίαν T. r καὶ τὸ ποσὸν Ab. s καὶ γὰρ καὶ ἡ διαφορὰ] καὶ τῇ διαφορᾷ T. Ab. t ἀκίνητον] ἀδύνατον T. v μόγις Ab. w πολλῷ] ποτε T. x ἢ om. E. T.

πέφυκε καὶ ὧ^ς καὶ ὧ^ς. Ὁ καλῶ ἡρεμεῖν τῶν ἀκινήτων μόνον· ἐναντίον γὰρ ἡρεμία κινήσει, ὥστε στέρησις αὖ εἰς τοῦ δεκτικοῦ.

- 11 Ἄμα κατὰ τόπον ὅσα ἐν ἐνὶ τόπῳ ^απρώτῳ, καὶ χωρὶς ὅσα ἐν ἄλλῳ. Ἀπτεσθαι ^β δὲ ὧν τὰ ἄκρα ἄμα. Μεταξὺ δ' εἰς ὃ πέφυκε πρότερον ἀφικνεῖσθαι τὸ μεταβάλλον ἢ εἰς ὃ ἔσχατον μεταβάλλει κατὰ φύσιν ^γ τὸ συνεχῶς μεταβάλλον. Ἐναντίον κατὰ τόπον τὸ κατ' εὐθείαν ἀπέχον πλείστον. Ἐξῆς δὲ ^δ οὐ μετὰ τὴν ἀρχὴν ὄντος, θέσει ἢ εἶδει ἢ ἄλλως πως ἀφορισθέντος, μηθὲν μεταξύ ἐστὶ τῶν ἐν ταυτῷ γένει καὶ ^ε οὐ ἐφεξῆς ἐστίν, οἷον γραμμαὶ γραμμῆς ἢ μονάδες μονάδος ἢ οἰκίας οἰκία. Ἄλλο δ' οὐθὲν κωλύει μεταξύ εἶναι· τὸ γὰρ ἐξῆς ^ς τινὸς ἐφεξῆς καὶ ὕστερόν τι· οὐ γὰρ τὸ
- 13 ἐξῆς τῶν δύο, οὐδ' ἡ νομηνία τῆς δευτέρας. Ἐχόμενον δὲ ὃ αὖ ἐξῆς ὦν ^ς ἀπτηται. Ἐπεὶ δὲ πᾶσα μεταβολὴ ἐν τοῖς ἀντικειμένοις, ταῦτα ^β δὲ τὰ τ' ἐναντία καὶ ἀντίφασις, ἀντιφάσεως δ' οὐθὲν ἀνὰ μέσον, δηλον ^ι ὥς ἐν τοῖς ἐναντίοις τὸ μεταξύ. Τὸ δὲ συνεχὲς ὅπερ ἐχόμενόν τι ^κ ἢ ἀπτόμενον.
- 14 Ἄγω δὲ συνεχὲς ὅταν ταυτὸ γένηται καὶ ἐν τὸ ἐκατέρου πέρασ οἷς ἀπτονται καὶ συνέχονται, ὥστε δηλον ὅτι τὸ συνεχὲς ἐν τούτοις ἐξ ὧν ^μ ἐν τι πέφυκε γίνεσθαι κατὰ ^ν τὴν σύναψιν. Καὶ ὅτι πρῶτον τὸ ἐφεξῆς, δηλον· τὸ γὰρ ἐξῆς οὐχ ἀπτεται, τοῦτο δ' ^ο ἐφεξῆς· καὶ ^ρ εἰ συνεχές, ἀπτεται, εἰ
- 15 δ' ἀπτεται, οὐπω συνεχές. Ἐν οἷς δὲ μὴ ἐστὶν ἀφή, οὐκ ἐστὶ σύμφυσις ἐν τούτοις. Ὡστ' οὐκ ἐστὶ στιγμὴ μονάδι ταυτόν· ταῖς μὲν γὰρ ὑπάρχει τὸ ἀπτεσθαι, ταῖς δ' οὐ, ^ς ἀλλὰ τὸ ἐφεξῆς· καὶ ^ς τῶν μὲν μεταξύ τι, τῶν δ' οὐ.

Υ οὐ] οὐ πέφυκε Αβ. ζ καὶ ὧς. δ καλῶ] ὡς οὐκ ἄλλο Τ. α πρώτον Αβ. β δὲ om. Αβ. γ τὸ om. Ε.Τ. δ οὐ Τ. ε οὐ] δ Αβ. ς τινὸς] τινὲ Αβ. ς ἀνάπτηται Αβ. β δὲ τάναντία Τ, δὲ ἐναντία Αβ. ι ὥς] δ' ὡς Τ. κ ἢ ἀπτόμενον om. Ε.Τ. ι λέγω] λέγεται Αβ. μ ἐν τι] ἔτι Τ. ν τὴν om. Τ. ο ἐφεξῆς] ἐξῆς Τ. ρ εἰς Τ.Αβ. ς ἀλλὰ πρὸς τὸ Ε.Τ. ς τῶν] τῷ γε Τ.

Α.

Περὶ τῆς οὐσίας ἡ θεωρία· τῶν γὰρ οὐσιῶν αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ αἷτια ζητοῦνται. Καὶ γὰρ εἰ ὥς ὅλον τι τὸ πᾶν, ἡ οὐσία πρῶτον μέρος· ^aκαὶ εἰ ^tτῷ ἐφεξῆς, ^vκᾶν οὕτω πρῶτον ἡ οὐσία, εἴτα τὸ ποιόν, ^wεἴτα τὸ ποσόν. Ἀμα δ' οὐδ' ὄντα ^xὥς εἰπεῖν ἀπλῶς ^yτάλλα, ^zἀλλὰ ποιότητες ^aκαὶ κινήσεις, ^bἢ καὶ ^cτὸ οὐ λευκὸν καὶ τὸ οὐκ εὐθύ· λέγομεν ^dγούν ^eεἶναι καὶ ταῦτα, οἷον ἔστιν οὐ λευκόν. Ἔτι ^fοὐθὲν τῶν ἄλλων χω-
ριστόν. Μαρτυροῦσι δὲ καὶ οἱ ἀρχαῖοι ἔργῳ· τῆς γὰρ οὐ-
σίας ἐζήτουν ἀρχὰς καὶ στοιχεῖα καὶ αἷτια. Οἱ μὲν οὖν νῦν τὰ καθόλου οὐσίας μᾶλλον τιθέασιν· τὰ γὰρ γένη καθόλου, αἱ φασιν ἀρχὰς καὶ οὐσίας εἶναι μᾶλλον διὰ τὸ λογικῶς ζη-
τεῖν· οἱ δὲ πάλαι τὰ καθ' ἑκάστον, οἷον πῦρ καὶ γῆν, ἀλλ' οὐ τὸ κοινὸν σῶμα. Οὐσίαι δὲ τρεῖς, μία μὲν αἰσθητή, ἥς ἡ ³μὲν ἀίδιος ἡ δὲ φθαρτή, ἣν πάντες ὁμολογοῦσιν, οἷον τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῶα· ἡ δ' ἀίδιος ἥς ἀνάγκη τὰ στοιχεῖα λαβεῖν, εἴτε ^{εἰ} εἴτε πολλὰ. Ἀλλη δὲ ἀκίνητος, ^hκαὶ ταύτην ⁱτινὲς ⁴εἶναι φασι χωριστήν, οἱ μὲν εἰς δύο διαιροῦντες, οἱ δὲ εἰς μίαν φύσιν τιθέντες τὰ εἶδη καὶ τὰ μαθηματικά, ^kοἱ δὲ τὰ μαθηματικά μόνον τούτων. Ἐκείναι μὲν δὴ φυσικῆς (μετὰ κινή-
σεως γάρ), αὕτη δ' ἐτέρας, εἰ μηδεμία αὐτοῖς ἀρχὴ κοινή.
Ἡ δ' αἰσθητὴ οὐσία μεταβλητή. Εἰ ¹δ' ἡ μεταβολὴ ἐκ ⁵τῶν ἀντικειμένων ἢ τῶν μεταξὺ, ἀντικειμένων δὲ ^mμὴ πάντων (οὐ λευκὸν γὰρ ἡ φωνή) ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐναντίου, ἀνάγκη ὑπεῖναι τι τὸ μεταβάλλον εἰς τὴν ἐναντίωσιν· οὐ γὰρ τὰ ἐναντία μεταβάλλει. Ἔτι τὸ μὲν ὑπομένει, τὸ δ' ἐναντίον οὐχ ὑπο-
μένει· ἔστιν ἄρα τι τρίτον παρὰ τὰ ἐναντία, ἡ ὕλη. Εἰ δὴ αἱ μεταβολαὶ τέτταρες, ἡ κατὰ ⁿτὸ τί ἢ κατὰ τὸ ^oποιὸν ἢ

^a εἰ καὶ F^b. ^t τὸ A^b.F^b. ^v καὶ E.T. ^w εἴτα τὸ ποσόν] ἢ ποσόν E.T. ^x ἀπλῶς ὥς εἰπεῖν F^b, ὥς ἀπλῶς εἰπεῖν A^b. ^y ταῦτα E.T.F^b. ^z ἀλλὰ] οἷον F^b. ^a καὶ om. F^b. ^b ἢ F^b. ^c τὸ οὐ] οὐ τὸ T. ^d γούν] οὖν T. ^e καὶ ταῦτα εἶναι A^b. ^f οὐδὲ T. ^g ἑκάστα A^b. ^h καὶ add. A^b. ⁱ φασί] τινες εἶναι E.T. ^k οἱ δὲ τὰ μαθηματικά om. E. ¹ δ' ἢ] δὴ E, δὲ T. ^m μὴ] οὐ T. ⁿ τὸ om. E. ^o οἷον T.

ποσὸν ἢ ποῦ, καὶ γένεσις μὲν ἢ ἀπλῇ καὶ φθορὰ Ῥ ἢ κατὰ
 τόδε, αὐξήσις δὲ καὶ φθίσις ἢ κατὰ τὸ ποσόν, ἀλλοιώσις δὲ
 ἢ κατὰ τὸ πάθος, ¹φορὰ δὲ ἢ κατὰ τόπον, εἰς ἐναντιώσεις
² ἂν εἰεν ἑκάστων αἱ μεταβολαί. Ἀνάγκη δὲ μετα-
 βάλλειν τὴν ὕλην δυναμένην ἄμφω· ἐπεὶ δὲ διττὸν ³ τὸ ὄν,
 μεταβάλλει πᾶν ἐκ τοῦ δυνάμει ὄντος εἰς τὸ ἐνεργείᾳ ὄν, οἷον
 ἐκ λευκοῦ δυνάμει εἰς τὸ ἐνεργείᾳ λευκόν. Ὅμοιως δὲ καὶ
 ἐπ' αὐξήσεως καὶ φθίσεως. Ὡστε οὐ μόνον κατὰ συμβεβηκὸς
 ἐνδέχεται γίγνεσθαι ἐκ μὴ ὄντος, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὄντος γίγνεται
³ πάντα, δυνάμει ἑμέντοι ὄντος, ἐκ μὴ ὄντος δὲ ἐνεργείᾳ. Καὶ
 τοῦτ' ἐστὶ τὸ Ἀναξαγόρου ἐν (βέλτιον γὰρ ἢ ὁμοῦ πάντα)
 καὶ Ἐμπεδοκλέους τὸ μίγμα καὶ Ἀναξιμάνδρου. Καὶ ὡς
 Δημόκριτός φησιν, ἦν ὁμοῦ πάντα δυνάμει, ἐνεργείᾳ δ' οὐ.
⁴ Ὡστε τῆς ὕλης ἂν εἰεν ἡμέτεροι. Πάντα δ' ὕλην ἔχει ὅσα
 μεταβάλλει, ἀλλ' ἑτέραν· καὶ τῶν αἰδίων ὅσα μὴ ⁵ γεννητὰ
 κινητὰ δὲ φορᾷ, ἀλλ' οὐ ⁶ γεννητὴν, ἀλλὰ πόθεν ποῖ. Ἀπο-
 ρήσειε ⁷ δ' ἂν τις ἐκ ποίου μὴ ὄντος ἢ γένεσις· τριχῶς γὰρ
 τὸ μὴ ὄν. Εἰ δὴ ⁸ τί ἐστι δυνάμει, ἀλλ' ὁμως οὐ τοῦ τυχόν-
⁵τος, ἀλλ' ἑτερον ἐξ ἑτέρου. Οὐδ' ἰκανὸν ὅτι ὁμοῦ πάντα
 χρήματα· διαφέρει γὰρ τῇ ὕλῃ, ἐπεὶ διὰ τί ἄπειρα ἐγένετο
 ἀλλ' οὐχ ἓν; Ὁ γὰρ νοῦς εἰς, ὥστ' εἰ ⁹ καὶ ἡ ὕλη μία, ἐκείνο
 ἐγένετο ἐνεργείᾳ οὐ ¹⁰ ἢ ὕλη ἦν δυνάμει. Τρία δὲ τὰ αἷτια
 καὶ ¹¹ τρεῖς αἱ ἀρχαί, δύο μὲν ἢ ἐναντιώσεις, ἧς τὸ μὲν λόγος
 καὶ εἶδος τὸ δὲ στέρησις, τὸ δὲ τρίτον ἢ ὕλη.

- 3 Μετὰ ταῦτα ὅτι οὐ γίγνεται οὔτε ¹² ἢ ὕλη οὔτε τὸ εἶδος,
 λέγω δὲ τὰ ἔσχατα. Πᾶν γὰρ μεταβάλλει τι καὶ ὑπὸ τινος
 καὶ εἰς ¹³ τι. Ὑφ' οὐ μὲν, τοῦ πρώτου κινούντος· εἰ δὲ, ἢ
 ὕλη· εἰς δὲ, τὸ εἶδος. Εἰς ἄπειρον οὖν εἰσιν, εἰ μὴ μόνον
 ὁ χαλκὸς γίγνεται στρογγύλος ἀλλὰ καὶ τὸ στρογγύλον
¹⁴ ἢ ὁ χαλκός· ἀνάγκη δὲ στήναι. Μετὰ ταῦτα ὅτι ἐκάστη

Ῥ ἢ post φθορὰ om. E.T. ¹ φθορὰ T. ² ταῖς T. ³ τὸ om. F^b.
⁴ μέντοι ἢ ὄντος T. ⁵ ἢ] ἦν A^b. ⁶ ὁμοῦ γρ. E: E.T.A^b. ἡμῖν. ⁷ γεν-
 νητὰ τὰ κινητὰ T. ⁸ γεννητὸν T. ⁹ δ' om. F^b. ¹⁰ τί ἐστι] ἐστι τὸ F^b.
¹¹ καὶ om. A^b. ¹² ἢ] καὶ ἢ T. ¹³ τρεῖς om. F^b. ¹⁴ ἢ et τὸ om. F^b.
¹⁵ post τι A^b. καὶ ἐξ οὗ. ¹⁶ δ] οὗ T.

ἐκ συνωνύμου γίγνεται ^h ἡ ⁱ οὐσία· τὰ γὰρ φύσει οὐσῖαι καὶ τὰλλα. Ἡ γὰρ τέχνη ^h φύσει γίγνεται ἢ τύχῃ ἢ τῷ αὐτομάτῳ. Ἡ μὲν οὖν τέχνη ἀρχὴ ἐν ἄλλῳ, ἡ δὲ φύσις ἀρχὴ ἐν ^k αὐτῷ· ἄνθρωπος γὰρ ἄνθρωπον γεννᾷ. Αἱ δὲ λοιπαὶ αἰτίαι στερήσεις τούτων. Οὐσῖαι δὲ τρεῖς, ἡ μὲν ὕλη τόδε ³ τι οὐσα τῷ φαίνεσθαι (ὅσα γὰρ ^l ἐστὶν ἀφῆ καὶ μὴ συμφύσει, ὕλη καὶ ὑποκειμένον), ἡ δὲ φύσις ^m τόδε τι, εἰς ἣν, καὶ ἕξις ⁿ τις· ἔτι τρίτη ἡ ἐκ τούτων ^o ἡ καθ' ἕκαστα, οἷον Σωκράτης ἢ Καλλίας. Ἐπὶ μὲν οὖν τινῶν τὸ τόδε ^p τι οὐκ ἔστι παρὰ τὴν συνθέτην οὐσίαν, οἷον οἰκίας τὸ εἶδος, εἰ μὴ ^q ἡ τέχνη. Οὐδ' ἔστι γένεσις καὶ φθορὰ τούτων, ἀλλ' ⁴ ἄλλον τρόπον εἰς ^r καὶ οὐκ εἰσὶν οἰκία ^s τε ἡ ἀνευ ὕλης καὶ ὑγίεια καὶ πᾶν τὸ κατὰ τέχνην. Ἄλλ' εἶπερ, ἐπὶ τῶν φύσει. Διὸ ^t δὴ οὐ κακῶς ^v ὁ Πλάτων ἔφη ὅτι εἶδη ἐστὶν ὁπόσα φύσει, εἶπερ ἐστὶν εἶδη ^w ἄλλα τούτων, οἷον πῦρ, σάρξ, κεφαλὴ. Ἄπαντα ^x γὰρ ὕλη ἐστί, καὶ τῆς μάλιστ' οὐσίας ἡ τελευταία. ⁵ Τὰ μὲν οὖν κινούμενα αἷτια ὡς προγεγενημένα ὄντα, τὰ δ' ὡς ὁ λόγος ἄμα. Ὅτε γὰρ ὑγιάίνει ὁ ἄνθρωπος, τότε καὶ ^y ἡ ὑγίειά ἐστίν, καὶ τὸ σχῆμα τῆς χαλκῆς σφαίρας ἄμα καὶ ἡ χαλκῇ σφαῖρα. Εἰ δὲ καὶ ὕστερόν τι ὑπομένει, σκεπτέον· ⁶ ἐπ' ἐνίων γὰρ οὐθὲν κωλύει, οἷον εἰ ^z ἡ ψυχὴ τοιοῦτον, μὴ πᾶσα ἀλλ' ὁ νοῦς· πᾶσαν γὰρ ἀδύνατον ἴσως. Φανερόν δὴ ὅτι οὐθὲν δεῖ διὰ γε ταῦτ' εἶναι τὰς ιδέας· ἄνθρωπος γὰρ ἄνθρωπον γεννᾷ, ὁ ^a καθ' ἕκαστον τὸν τινά. Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τεχνῶν· ἡ γὰρ ἰατρικὴ τέχνη ^b ὁ λόγος τῆς ὑγείας ἐστίν.

^c Τὰ δ' αἷτια καὶ αἱ ἀρχαὶ ^d ἄλλα ἄλλων ἔστιν ὥς, ἔστι ⁴ δ' ὥς, ἀν καθόλου ^e λέγει τις καὶ κατ' ἀναλογίαν, ταῦτ' ^f πάν-

^h ἡ add. Ab. ⁱ οὐσία] οὐσίας T. ^k ἐαυτῷ Ab. ^l ἐστὶν om. T. ^m τόδε] καὶ τόδε Ab. ⁿ τις· ἔτι] ἡ T. ^o ἡ καθ' ἡ καὶ καθ' Ab. ^p τι om. E. ^q ἡ τέχνη. οὐδ'] τὸ εἶδος οὐκ T. ^r καὶ οὐκ εἰσὶν om. T. ^s τε om. E.T. ^t δὴ om. Ab. ^v ὁ om. E.T. ^w ἄλλα E.T. ^x γὰρ καὶ ὕλη T. ^y ἡ om. E.T. ^z ἡ om. Ab. ^a καθ' ἕκαστος Ab. ^b ὁ et ἐστὶν om. Ab. ^c τὰ δ' ἔστι δὲ τὰ Ab. ^d ἄλλαι ἄλλων, ἔστι δ' ὥς ἂν Ab. ^e λέγει Ab. ^f πάντα Ab.

των. Ἀπορήσειε γὰρ ὅτι ἂν τις πότερον ἔτεροι ἢ αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ καὶ στοιχεῖα τῶν οὐσιῶν καὶ τῶν πρὸς τι, καὶ καθ' ἐκάστην ἡ δὴ τῶν κατηγοριῶν ὁμοίως. Ἀλλ' ἀποπον εἰ ταῦτα πάντων ἐκ τῶν αὐτῶν γὰρ ἔσται ἡ τὰ πρὸς τι καὶ ἡ οὐσία.

2 Τί οὖν τοῦτ' ἔσται; Παρὰ γὰρ τὴν οὐσίαν καὶ τὰλλα τὰ κατηγορούμενα οὐθέν ἐστι κοινόν· πρότερον δὲ τὸ στοιχείον ἢ ὧν ἔστι τὸ στοιχείον. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἡ οὐσία στοιχείον τῶν πρὸς τι, οὐδὲ τούτων οὐθέν τῆς οὐσίας. Ἔτι πῶς ἐνδέ-

3 χεται πάντων εἶναι ταῦτα στοιχεῖα; Οὐθέν γὰρ οἷόν τ' εἶναι τῶν στοιχείων τῷ ἐκ τῶν στοιχείων συγκειμένῳ τὸ αὐτό, οἷον ἢ τῷ Β Α τὸ Β ἢ Α. Οὐδὲ δὴ τῶν νοητῶν ὁ στοιχείον ῥέστιν, οἷον τὸ ἔν ἢ τὸ ὄν· ὑπάρχει γὰρ ταῦθ' ἐκάστῳ καὶ τῶν συνθέτων. Οὐθέν ἄρ' ἔσται αὐτῶν οὐτ' οὐσία οὔτε πρὸς τι· ἀλλ' ἀναγκαῖον. Οὐκ ἔστιν ἄρα πάντων ταῦτα στοι-

4 χεῖα. Ἡ ὥσπερ λέγομεν, ἔστι μὲν ὥς, ἔστι δ' ὡς οὐ, οἷον ἴσως τῶν αἰσθητῶν σωμάτων ὡς μὲν εἶδος τὸ θερμὸν καὶ ἄλλον τρόπον τὸ ψυχρὸν ἢ στέρησις, ὅλη δὲ τὸ δυνάμει ταῦτα πρῶτον καθ' αὐτό, οὐσίαι δὲ ταῦτά τε καὶ τὰ ἐκ τούτων ὧν ἀρχαὶ ταῦτα, ἢ εἴ τι ἐκ ὁρμοῦ καὶ ψυχροῦ γίγνεται ἔν, οἷον σὰρξ ἢ ὀστέον· ἕτερον γὰρ ἀνάγκη ἐκείνων εἶναι τὸ γε-

5 νόμενον. Τούτων μὲν οὖν ὧν ταῦτα στοιχεῖα καὶ ἀρχαί, ἄλλων δ' ἄλλα. Πάντων δὲ οὕτω μὲν εἰπεῖν οὐκ ἔστιν, ἢ τῷ ἀνάλογον δέ, ὥσπερ εἴ τις εἴποι ὅτι ἀρχαὶ εἰσι ἢ τρεῖς, τὸ

6 εἶδος καὶ ἡ στέρησις καὶ ἡ ὅλη. Ἀλλ' ἕκαστον τούτων ἕτερον περὶ ἕκαστον γένος ἐστίν, οἷον ἐν ἡρώματι λευκόν, μέλαν, ἐπιφάνεια, φῶς, σκότος, ἀήρ· ἐκ δὲ τούτων ἡμέρα ἢ καὶ νύξ. Ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον τὰ ἐνυπάρχοντα αἷτια, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐκτὸς οἷον τὸ κινεῖν, δῆλον ὅτι ἕτερον ἀρχὴ καὶ στοιχείον. Αἷτια δ' ἄμφω καὶ εἰς ταῦτα διαιρεῖται ἡ ἀρχή, τὸ

ἡ ὅν om. T. ἡ δὴ κατηγορίαν Ab. ἡ τὰ] τὸ Ab. ἡ αἱ οὐσίαι E.T.
 1 ἔστι τὸ om. Ab. ἡ τῶν om. Ab.Fb. ἡ τὸ βα τῷ T. ὁ στοιχείων E.Fb.
 ῥέστιν om. E.T. ἡ ἐν καὶ τὸ ὄν Fb, ὄν ἢ τὸ ἐν Ab. ἡ ὅλη] ἡ ὅλη E.T. ἡ ἐαυτὸ Ab, αὐτόν T. ἡ οὐσία T. ἡ ψυχροῦ καὶ ὁρμοῦ Ab.
 ὧν ταῦτα E.T. ἡ τὸ Ab. ἡ εἴποιεν Ab. ἡ τρεῖς om. T. ἡ χρώμασι Ab.
 ἡ καὶ om. E.T.

δ' ὡς κινοῦν ἡ ^c ἰσταν ἀρχή τις ^d καὶ οὐσία. Ὡστε στοιχεῖα ^γ μὲν κατ' ἀναλογίαν τρία, αἰτίαι δὲ καὶ ἀρχαὶ ^e τέτταρες· ἄλλο δ' ἐν ἄλλῳ, καὶ τὸ πρῶτον αἷτιον ὡς κινοῦν ἄλλο ἄλλῳ. *Υγίεια, νόσος, σῶμα· τὸ κινοῦν ἰατρική. Εἶδος, ἀταξία τοιαδί, πλίνθοι· τὸ κινοῦν οἰκοδομική. ^f Καὶ εἰς ταῦτα διαιρεῖ- ⁸ ται ἡ ἀρχή. Ἐπεὶ δὲ τὸ κινοῦν ἐν μὲν τοῖς φυσικοῖς ⁸ ἀνθρώποις ἄνθρωπος, ἐν δὲ τοῖς ἀπὸ διανοίας τὸ εἶδος ^h ἡ τὸ ἐναντίον, τρόπον τινὰ τρία αἷτια ἂν εἴη, ὡδί δὲ τέτταρα. *Υγίεια γάρ πως ἡ ἰατρική, καὶ οἰκίας εἶδος ἡ οἰκοδομική, καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπον γεννᾷ· ἔτι παρὰ ταῦτα ὡς τὸ πρῶτον πάντων κινοῦν ⁱ πάντα.

¹ Ἐπεὶ δ' ἐστὶ τὰ μὲν χωριστὰ τὰ δ' οὐ χωριστὰ, ^k οὐσίαι ⁵ ¹ ἐκεῖνα. ^m Καὶ διὰ τοῦτο πάντων αἷτια ταῦτα, ὅτι τῶν οὐσιῶν ἄνευ οὐκ ἔστι τὰ πάθη καὶ αἱ κινήσεις. Ἐπειτα ἔσται ταῦτα ψυχὴ ἴσως καὶ σῶμα, ἡ νοῦς καὶ ὀρεξεις καὶ σῶμα. *Ἐπι δ' ἄλλον τρόπον τῷ ἀνάλογον ⁿ ἀρχαὶ αἱ αὐταί, οἶον ἐνέργεια καὶ δυνάμεις· ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἄλλα τε ἄλλοις καὶ ἄλλως. Ἐν ἐνίοις μὲν γὰρ τὸ αὐτὸ ὅτε μὲν ἐνεργεία ἐστὶν ² ὅτε δὲ δυνάμει, οἶον οἶνος ἡ σὰρξ ἡ ἄνθρωπος. Πίπτει δὲ καὶ ταῦτα εἰς τὰ εἰρημένα αἷτια. ^o Ἐνεργεία μὲν γὰρ τὸ εἶδος, ^p εἰ ἢ ^q χωριστόν, ^r καὶ τὸ ἐξ ἀμφοῖν, στέρησις δὲ οἶον σκότος ἡ κάμνον, δυνάμει δὲ ἡ ὕλη· τοῦτο γάρ ἐστὶ τὸ δυνάμενον γίγνεσθαι ἄμφω. Ἄλλως δ' ἐνεργεία καὶ δυνάμει ³ διαφέρει, ^s ὦν μὴ ἐστὶν ἡ αὐτὴ ὕλη, ὦν οὐκ ἔστι τὸ αὐτὸ εἶδος ἀλλ' ἕτερον, ὥσπερ ἀνθρώπου αἷτιον τὰ τε στοιχεῖα, πῦρ καὶ γῆ ὡς ὕλη, ^t καὶ τὸ ^v ἴδιον εἶδος καὶ εἰ ^w τι ἄλλο ἔξω, οἶον ὁ πατήρ, καὶ παρὰ ^x ταῦτα ὁ ἥλιος καὶ ὁ λοξὸς κύκλος, οὔτε ὕλη ὄντα οὔτ' εἶδος οὔτε στέρησις οὔτε ὁμοειδές,

^c ἰστων Ab. Fb. ^d καὶ οὐσία] οὐσα E. T. ^e τέσσαρες T. ^f καὶ —ἀρχή om. Ab. ^g ἀνθρώποις om. Ab. γρ. ἄνθρωπος ἄνθρωπος, ἔτι ἄνθρωπος ἄνθρωπον margo E. ^h ἡ om. T. ⁱ πάντα] τὰ πάντα T. ^k οὐσία γρ. E. ^l ἐκεῖνα E, δοκεῖ εἶναι T. ^m καὶ om. Ab. ⁿ αἱ ἀρχαὶ αὐταὶ Fb. ^o ἐνέργεια Fb. ^p ἂν Fb. ^q ἢ τὸ χωριστόν Ab. ^r καὶ] ἡ γρ. E. ^s ὦν μὴ] εἰ μὴ T. ^t καὶ ante τὸ om. T. ^v αἷδιον E. ^w τι] ἔτι Ab. ^x ταυτὸ T.

ἀλλὰ κινούνται. Ἔτι ἴδὲ ὁρᾶν δεῖ ὅτι τὰ μὲν καθόλου ἔστιν
 4 εἰπεῖν, τὰ δ' οὐ. Πάντων δὴ πρῶται ἀρχαὶ τὸ ἐνεργεῖα
 πρῶτον, ^ατὸ εἶδει, καὶ ἄλλο ὃ δυνάμει. Ἐκεῖνα μὲν οὖν ^ατὰ
 καθόλου οὐκ ἔστιν. Ἀρχὴ γὰρ τὸ καθ' ἕκαστον ^ατῶν καθ'
 ἕκαστον ἄνθρωπος μὲν γὰρ ἀνθρώπου καθόλου· ἀλλ' οὐκ
 ἔστιν οὐθείς, ἀλλὰ Πηλεὺς Ἀχιλλέως, σοῦ δὲ ὁ πατήρ, καὶ
 τοδὶ τὸ Β τουδὶ τοῦ ΒΑ, ὅλως δὲ ^βτὸ Β τοῦ ἀπλῶς ΒΑ.
 5 Ἐπειτα εἶδη τὰ τῶν οὐσιῶν· ἄλλα δὲ ἄλλων αἷτια καὶ στοι-
 χεῖα, ὥσπερ ἐλέχθη, τῶν μὴ ἐν ταύτῳ γένει, χρωμάτων,
^γψόφων, οὐσιῶν, ποσότητος. Πλὴν τῷ ἀνάλογον καὶ τῶν
 ἐν ταύτῳ εἶδει ἕτερα, οὐκ εἶδει, ἀλλ' ὅτι ^δτῶν καθ' ἕκαστον
 ἄλλο, ἢ τε σὴ ὕλη καὶ τὸ κινήσαν ^εκαὶ τὸ εἶδος καὶ ἡ ἐμὴ,
 6 τῷ καθόλου δὲ λόγῳ ταῦτά. Ἐπὶ τὸ δὲ ζητεῖν τίνες ἀρχαὶ
^εἢ στοιχεῖα τῶν οὐσιῶν καὶ πρὸς τι καὶ ποιῶν, πότερον αἱ
 αὐταὶ ἢ ἕτεραι, δῆλον ὅτι πολλαχῶς τε λεγομένων ἔστιν
 ἐκάστου, διαιρεθέντων δὲ οὐ ταῦτά ἀλλ' ἕτερα, πλὴν ὡδὶ
 καὶ πάντων. Ὡδὶ ^ημὲν ταῦτά ^ιἢ τῷ ἀνάλογον, ὅτι ὕλη,
 εἶδος, στέρησις, τὸ κινεῖν, καὶ ὡδὶ τὰ τῶν οὐσιῶν αἷτια ὡς
 αἷτια πάντων, ὅτι ἀναιρεῖται ἀναιρουμένων. Ἔτι τὸ πρῶ-
 7 τον ἐντελεχεῖα. Ὡδὶ δὲ ἕτερα πρῶτα ὅσα τὰ ἐναντία, ^α
^κμήτε ὡς γένῃ λέγεται μήτε πολλαχῶς λέγεται καὶ ἔτι αἱ
 ὕλαι. Τίνες μὲν οὖν ^λαἱ ἀρχαὶ τῶν αἰσθητῶν καὶ πόσαι,
 καὶ ^λπῶς αἱ αὐταὶ καὶ πῶς ἕτεραι, εἴρηται.

- 6 Ἐπεὶ δ' ἦσαν ^μτρεις οὐσίαι, δύο μὲν αἱ φυσικαί, μία
 δ' ἡ ἀκίνητος, περὶ ταύτης λεκτέον, ὅτι ἀνάγκη εἶναι ^ντινα
 αἰδίδιον οὐσίαν ἀκίνητον. Αἶ τε γὰρ οὐσίαι πρῶται τῶν ὄν-
 τῶν, καὶ εἰ πᾶσαι φθαρταί, πάντα φθαρτά. Ἀλλ' ἀδύνατον
 κίνησιν ^οἡ γενέσθαι ἢ φθαρῆναι· αἰ γὰρ ἦν. Οὐδὲ χρόνον·
 οὐ γὰρ οἷόν τε ^οτὸ πρότερον καὶ ὕστερον εἶναι μὴ ὄντος

γ δὲ om. A^b. ζ τὸ εἶδει] τοδὶ E.T. α τὰ et mox τῶν καθ' ἕκαστον
 om. A^b. β τὸ post δὲ om. E. γ οὐσιῶν ψόφων T. δ τῶν] τῷ E,
 τὸ T. ε καὶ τὸ εἶδος post ὕλη E.T. ς τὸ δὲ] τὸ δὴ E.T.F^b. ζ ἢ στοι-
 χεῖα om. F^b. η μὲν] δὲ A^b. ι ἢ om. F^b. κ ὡς μήτε T. λ αἱ post
 ὄν et mox πῶς om. A^b. μ τρεῖς αἱ οὐσίαι F^b. ν αἰδίδιον τινα E.
 ο ἢ post κίνησιν et mox τὸ om. T.

χρόνου. Καὶ ἡ κίνησις ἄρα οὕτω συνεχὴς ὥσπερ καὶ ὁ χρό-
νος· ἢ γὰρ τὸ αὐτὸ ἢ κινήσεώς τι πάθος. Κίνησις δ' οὐκ
ἔστι συνεχὴς ἀλλ' ῥῆ ἢ κατὰ τόπον, καὶ ταύτης ἡ κύκλω.
Ἄλλὰ μὴν εἰ ἔσται κινητικὸν ἢ ποιητικόν, μὴ ἐνεργοῦν δέ
τι, οὐκ ἔστι κίνησις· ἐνδέχεται γὰρ τὸ δύναμιν ἔχον μὴ ἐνε-
ργεῖν. Οὐθὲν ἄρα ὄφελος οὐδ' ἐὰν οὐσίας ποιήσωμεν αἰ-
δίους, ὥσπερ οἱ τὰ εἶδη, εἰ μὴ τις δυναμένη ἐνέσται ἀρχὴ
μεταβάλλειν. Οὐ τοίνυν οὐδ' αὕτη ἰκανή, οὐδ' ἄλλη οὐσία
παρὰ τὰ εἶδη· εἰ γὰρ μὴ ἐνεργήσῃ, οὐκ ἔσται κίνησις.
Ἐτι οὐδ' εἰ ἐνεργήσῃ, ἡ δ' οὐσία αὐτῆς δύναμις· οὐ γὰρ
ἔσται κίνησις αἰδίου· ἐνδέχεται γὰρ τὸ δυνάμει ὄν μὴ εἶναι.
Δεῖ ἄρα εἶναι ἀρχὴν τοιαύτην ἥς ἡ οὐσία ἐνέργεια. Ἐτι
τοίνυν ταύτας δεῖ τὰς οὐσίας εἶναι ἄνευ ὕλης. Αἰδίους γὰρ
δεῖ, εἴ πέρ γε καὶ ἄλλο τι αἰδίου. Ἐνεργεῖα ἄρα. Καί-
τοι ἀπορία· δοκεῖ γὰρ τὸ μὲν ἐνεργοῦν πᾶν δύνασθαι, τὸ δὲ
δυνάμενον οὐ πᾶν ἐνεργεῖν, ὥστε πρότερον εἶναι τὴν δύναμιν.
Ἀλλὰ μὴν εἰ τοῦτο, οὐθὲν ἔσται τῶν ὄντων· ἐνδέχεται γὰρ
δύνασθαι μὲν εἶναι μήπω δ' εἶναι. Καίτοι ἢ εἰ ὥς λέγουσιν
οἱ θεολόγοι οἱ ἐκ νυκτὸς γεννῶντες, ἢ ὥς οἱ φυσικοὶ ἦν
ὁμοῦ πάντα χρήματα φασί, τὸ αὐτὸ ἀδύνατον. Πῶς γὰρ
κινήσεται, εἰ μὴθὲν ἔσται ἐνεργεῖα αἷτιον; Οὐ γὰρ ἢ γε
ὑλὴ κινήσει αὐτὴ ἑαυτήν, ἀλλὰ τεκτονικὴ, οὐδὲ τὰ ἐπιμήνια
οὐδ' ἡ γῆ, ἀλλὰ τὰ σπέρματα καὶ ἡ γονή. Διὸ ἔνιοι ποιού-
σιν αἰεὶ ἐνέργειαν, οἷον Λεύκιππος καὶ Πλάτων· αἰεὶ γὰρ
εἶναι φασὶ κίνησιν. Ἀλλὰ διὰ τί καὶ τίνα οὐ λέγουσιν,
οὐδὲ ὧδί, οὐδὲ τὴν αἰτίαν. Οὐθὲν γὰρ ὥς ἔτυχε κινεῖται,
ἀλλὰ δεῖ τι αἰεὶ ὑπάρχειν, ὥσπερ νῦν φύσει μὲν ὧδί, βία δὲ
ἢ ὑπὸ νοῦ ἢ ἄλλου ὧδί. Εἴτα ποία πρώτη; Διαφέρει
γὰρ ἀμήχανον ὅσον. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ Πλάτωνί γε οἷόν

ῥ ἢ om. A^b. ῥ ἔστι A^b. ῥ οὐθὲν] οὐδ' ἐὰν E.T. ῥ ἐνεργήσῃ
οὐκ ἔστι A^b. ῥ ἔτι δ' οὐδ' T. ῥ τὰς om. A^b. ῥ γε om. T.A^b.
ῥ ἐνέργεια A^b. ῥ εἰ] δ' T. ῥ ὥς et ἦν om. E. ῥ ἀδύνατον] αἷτιον F^b.
ῥ μὴ ἔσται ἐνεργεῖα τι αἷτιον E. ῥ αὐτήν A^b. ῥ τι αἰεὶ τι ὑπάρχειν A^b.
ῥ διαφέρειν A^b. ῥ ὅσον om. A^b. ῥ πλάτων T, πλάτων εἰ A^b.

τε ^h λέγειν ⁱ ἥν οἶεται ἐνίοτε ἀρχὴν εἶναι, τὸ αὐτὸ ἑαυτὸ
 κινεῖν ὕστερον γὰρ καὶ ἅμα τῷ οὐρανῷ ἢ ψυχῇ, ὡς φησὶν.
 Τὸ μὲν δὲ δύνάμιν οἶσθαι ἐνεργείας πρότερον ἔστι μὲν ὡς
 9 καλῶς, ἔστι δ' ὡς οὐ· εἴρηται δὲ πῶς. Ὅτι δ' ἐνέργεια πρό-
 τερον, μαρτυρεῖ Ἀναξαγόρας (ὁ γὰρ νοῦς ^k ἐνεργεία) καὶ
 Ἐμπεδοκλῆς φιλίαν ^l καὶ νεῖκος, καὶ οἱ αἰεὶ λέγοντες κίνησιν
 εἶναι, ὥσπερ Λεύκιππος. Ὡστ' οὐκ ἦν ἄπειρον ^m χρόνον
 χάος ἢ νύξ, ἀλλὰ ταῦτα αἰεὶ ἢ περιόδῳ ἢ ἄλλως, εἴπερ πρό-
 10 τερον ἐνέργεια δυνάμειος. Εἰ δὲ τὸ αὐτὸ αἰεὶ περιόδῳ, δεῖ
 τι αἰεὶ μένειν ὡσαύτως ἐνεργοῦν. Εἰ δὲ μέλλει γένεσις καὶ
 φθορὰ εἶναι, ἄλλο δεῖ ⁿ εἶναι αἰεὶ ἐνεργοῦν ἄλλως καὶ ἄλλως.
 Ἀνάγκη ἄρα ὡδὶ μὲν καθ' αὐτὸ ἐνεργεῖν, ὡδὶ δὲ κατ' ἄλλο-
 11 ἦτοι ἄρα καθ' ὅτερον ἢ κατὰ τὸ πρῶτον. Ἀνάγκη δὲ
 κατὰ τοῦτο· πάλιν γὰρ ^p ἐκείνο αὐτῷ τε αἴτιον καὶ κείνῳ.
 Οὐκοῦν βέλτιον τὸ πρῶτον· καὶ γὰρ αἴτιον ἦν ἐκείνο τοῦ αἰεὶ
 ὡσαύτως, ^q τοῦ δ' ἄλλως ἕτερον· τοῦ δ' αἰεὶ ἄλλως ἅμῃω δη-
 λονότι. Οὐκοῦν οὕτως καὶ ἔχουσιν αἱ κινήσεις. Τί οὖν ἄλ-
 λας δεῖ ζητεῖν ἀρχάς;

- 7 Ἐπεὶ δ' οὕτω τ' ἐνδέχεται, καὶ εἰ μὴ οὕτως, ἐκ νυκτὸς
 ἔσται καὶ ὁμοῦ πάντων καὶ ἐκ μὴ ὄντος, λύοιτ' ἂν ταῦτα,
 καὶ ἔστι τι αἰεὶ κινούμενον κίνησιν ἄπαστον, αὕτη δ' ἢ κύ-
 κλω· καὶ τοῦτο οὐ ^r λόγῳ μόνον ἀλλ' ἔργῳ δηλόν. Ὡστ'
 αἰδίδιος ἂν εἴη ὁ πρῶτος οὐρανός. Ἔστι τοίνυν τι καὶ ὁ
 2 κινεῖ. Ἐπεὶ δὲ ^s τὸ κινούμενον καὶ κινεῖ, καὶ μέσον τοίνυν
 ἐστὶ ^t τι ὁ οὐ κινούμενον κινεῖ, αἰδίδιον, καὶ οὐσία καὶ ἐνέργεια
 οὐσα. Κινεῖ δὲ ὧδε. Τὸ ὀρεκτὸν καὶ ^u τὸ νοητὸν κινεῖ οὐ
^v κινούμενα. Τούτων τὰ πρῶτα τὰ αὐτά. Ἐπιθυμητὸν ^w μὲν
 γὰρ τὸ φαινόμενον καλόν, βουλευτὸν δὲ πρῶτον τὸ ὄν καλόν.
 Ὁρεγόμεθα δὲ ^x διότι δοκεῖ ^y μᾶλλον ἢ δοκεῖ διότι ὀρεγό-

^h λόγῳ T. ⁱ ἦν om. Ab. ^k ἐνέργεια T. ^l καὶ τὸ νεῖκος E.T.
^m χρόνον Ab. ⁿ ἐνεργοῦν εἶναι, omisso αἰεὶ, E.T. ^o ἐκότερον T.
^p ἐκείνο om. T. ^q τοῦ δ'] τὰ δ' T, οὐδ' Ab. ^r μόνον λόγῳ Ab. ^s τὸ
 et mox τι om. Fb. ^t τὸ post καὶ om. T. ^v κινούμενον Ab. ^w γὰρ
 μὲν Ab. ^x ὅτι E.T. ^y μᾶλλον] καλὸν E.

μεθα. Ἄρχῃ ^z δὲ ἡ νόησις. Νοῦς δὲ ὑπὸ τοῦ νοητοῦ ^aκινεῖται-
ται, ^bνοητῇ δὲ ἡ ἑτέρα συστοιχία καθ' αὐτήν καὶ ταύτης ^cἡ
οὐσία πρώτη, ^cκαὶ ταύτης ἡ ἀπλῇ ^dκαὶ κατ' ἐνέργειαν.
Ἔστι δὲ τὸ ἐν καὶ ^eτὸ ἀπλοῦν οὐ τὸ αὐτό· τὸ μὲν ^fγὰρ ἐν
μέτρον σημαίνει, τὸ δὲ ἀπλοῦν πῶς ἔχον αὐτό. Ἀλλὰ μὴν ⁴
καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ ^gδι' αὐτὸ αἰρετὸν ἐν τῇ αὐτῇ ^hσυστοι-
χία· καὶ ἔστιν ἄριστον αἰεὶ ἢ ἀνάλογον τὸ πρῶτον. Ὅτι δ'
ἔστι τὸ οὐ ἕνεκα ἐν τοῖς ἀκινήτοις, ἡ διαίρεσις δηλοῖ. Ἔστι
γάρ τινι τὸ οὐ ⁱἕνεκα, ὧν τὸ μὲν ἔστι τὸ δ' οὐκ ἔστι, κινεῖ
^kδὲ ὡς ^lἐρώμενον, ^mκινούμενον δὲ τὰλλα κινεῖ. ⁿΕἰ μὲν ⁵
οὖν τι κινεῖται, ἐνδέχεται ^oκαὶ ἄλλως ἔχειν. Ὡστ' ^pεἰ ^qἡ
φορὰ ^rπρώτη, καὶ ἐνέργειά ἐστίν ἢ κινεῖται· ^sταύτην δὲ ἐν-
δέχεται ἄλλως ἔχειν κατὰ τόπον, καὶ εἰ μὴ κατ' οὐσίαν.
Ἐπεὶ δ' ἐστὶ τι κινεῖν αὐτὸ ἀκίνητον ὄν, ἐνέργειά ὄν, τοῦτο
οὐκ ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν οὐδαμῶς. Φορὰ γὰρ ἡ πρώτη ⁶
τῶν μεταβολῶν, ταύτης δὲ ἡ κύκλω· ταύτην δὲ τοῦτο κινεῖ.
Ἐξ ἀνάγκης ἄρα ἐστὶν ὄν· καὶ ἡ ἀνάγκη, καλῶς, καὶ οὕτως
ἀρχή. Τὸ γὰρ ἀναγκαῖον τοσαυταχῶς, τὸ μὲν βία ὅτι
παρὰ τὴν ὁρμήν, τὸ δὲ οὐκ ἄνευ τὸ εἶ, τὸ δὲ μὴ ἐνδεχό-
μενον ἄλλως ἀλλ' ἀπλῶς. Ἐκ τοιαύτης ἄρα ἀρχῆς ἡρηται
ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ φύσις. Διαγωγὴ δ' ^tἐστὶν ^vοἷα ἡ ἀρίστη ⁷
μικρὸν χρόνον ἡμῖν. Οὕτω γὰρ αἰεὶ ἐκείνῳ ^wἐστίν. Ἡμῖν
^xμὲν γὰρ ἀδύνατον, ἐπεὶ ^yκαὶ ἡ ἡδονὴ ἐνέργεια τούτου· καὶ
διὰ τοῦτο ἐγρήγορσις αἰσθησις νόησις ἡδιστον, ἐλπίδες δὲ
καὶ ^zμνημαὶ διὰ ταῦτα. Ἡ δὲ νόησις ἡ καθ' αὐτὴν τοῦ καθ'
^aαὐτὸ ἀρίστου, καὶ ἡ μάλιστα τοῦ μάλιστα. ^bΑὐτὸν δὲ ⁸

^z δὲ ἡ] γὰρ ἡ E.T. ^a κινεῖται om. Ab. ^b νοητὸν T. ^c ἡ ante
οὐσία et mox καὶ ταύτης ἡ om. Ab. ^d καὶ ante κατ' om. T. ^e τὸ
ante ἀπλοῦν om. E.T.Fb. ^f γὰρ om. Ab. ^g δι' αὐτὸ om. T. ^h
^h συστοιχία Ab. ⁱ ἕνεκα] ἕνεκα τινός Ab. ^k δέ] δὴ Ab. ^l ἐρώ-
μενον T. ^m κινουμένῳ E.T. ⁿ εἰ] ὅτι Fb. ^o καὶ om. E.Fb. ^p εἰ
post πρώτη T, om. E. ^q ἡ om. Fb. ^r πρώτη] ἡ πρώτη E.Fb.
^s ταύτη E.Fb. ^t ἐστὶν om. Fb. ^v οἷα] οἷα τε E, om. T. ^w ἐστίν
om. Ab. ^x μὲν om. T. ^y γρ. καὶ ἡδονὴ ἡ ἐνέργεια E. ^z κηῖμαι E.
^a αὐτὸ] αὐτὸν T. ^b αὐτὸν Ab.

νοεῖ ὁ νοῦς ^cκατὰ μετάληψιν τοῦ νοητοῦ ^dνοητὸς γὰρ
 γίγνεται θιγγάνων καὶ νοῶν, ὥστε ταῦτὸν νοῦς ^eκαὶ νοητὸν.
 Τὸ γὰρ δεκτικὸν τοῦ νοητοῦ καὶ τῆς οὐσίας νοῦς. Ἐνεργεῖ
 δὲ ἔχων. Ὡστ' ἐκείνο μᾶλλον τούτου ὃ δοκεῖ ὁ νοῦς θεῖον
 9 ἔχειν, καὶ ἡ θεωρία τὸ ἡδιστον καὶ ἄριστον. Εἰ οὖν οὕτως
 εὖ ἔχει, ὥς ἡμεῖς ποτέ, ὁ θεὸς ἀεὶ, θαυμαστόν· εἰ δὲ μᾶλλον,
 ἔτι θαυμασιώτερον. Ἐχει δὲ ἠωδί. Καὶ ζῶν δὲ γε ὑπάρχει
 ἡ γὰρ νοῦ ἐνέργεια ζῶν, ¹ἐκείνος δὲ ἡ ἐνέργεια· ἐνέργεια δὲ ἡ
 καθ' αὐτὴν ἐκείνου ζῶν ἀρίστη καὶ ^kαἰδῖος. Φαμέν δὲ τὸν
 θεὸν εἶναι ζῶν αἰδῖον ¹ἄριστον, ὥστε ζῶν καὶ αἰὼν συνεχῆς
 10 ^mκαὶ αἰδῖος ὑπάρχει τῷ θεῷ· τοῦτο γὰρ ὁ θεός. Ὅσοι δὲ
 ὑπολαμβάνουσιν, ὥσπερ οἱ Πυθαγόρειοι καὶ Σπείσιππος, τὸ
 κάλλιστον καὶ ἄριστον μὴ ἐν ἀρχῇ εἶναι, διὰ τὸ καὶ τῶν
 φυτῶν ⁿκαὶ τῶν ζῴων τὰς ἀρχὰς αἴτια μὲν εἶναι, τὸ δὲ
 καλὸν ^oκαὶ τέλειον ἐν τοῖς ἐκ τούτων, οὐκ ὀρθῶς οἴονται.
 11 Τὸ γὰρ σπέρμα ἐξ ἐτέρων ^pἐστὶ προτέρων τελείων, καὶ τὸ
 πρῶτον οὐ σπέρμα ἐστίν, ἀλλὰ τὸ τέλειον· ^qοἷον πρότερον
 ἀνθρωπον ἂν φαίη ^rτις εἶναι τοῦ σπέρματος, οὐ τὸν ἐκ τοῦ-
 12 του γενόμενον, ἀλλ' ἕτερον ἐξ οὗ τὸ σπέρμα. Ὅτι μὲν οὖν
 ἔστιν οὐσία τις αἰδῖος ^sκαὶ ἀκίνητος καὶ κεχωρισμένη τῶν
 αἰσθητῶν, φανερόν ἐκ τῶν εἰρημένων. Δέδεικται δὲ καὶ ὅτι
 μέγεθος οὐθὲν ἔχειν ἐνδέχεται ταύτην τὴν οὐσίαν, ἀλλ' ἀμε-
 ρῆς καὶ ἀδιαίρετός ἐστιν. ^tΚινεῖ γὰρ τὸν ἄπειρον χρόνον,
 13 οὐθὲν δ' ἔχει δύνανμιν ἄπειρον ^vπεπερασμένον. Ἐπεὶ δὲ πᾶν
 μέγεθος ἢ ἄπειρον ἢ πεπερασμένον, πεπερασμένον μὲν διὰ
 τοῦτο οὐκ ἂν ἔχοι ^wμέγεθος, ἄπειρον δ' ὅτι ὅλως οὐκ ἔστιν
 οὐθὲν ἄπειρον μέγεθος. Ἀλλὰ ^xμὴν καὶ ὅτι ἀπαθὲς καὶ
 ἀναλλοιώτον· πᾶσαι γὰρ αἱ ἄλλαι κινήσεις ὕστεραι τῆς

^c κατὰ] καὶ Ab. ^d νοητὸς—νοητοῦ om. T. ^e καὶ post νοῦς om. Ab.
^f ἀόριστον E.T. ^g οὖν om. T. ^h ὥδε E.T. ⁱ ἐκείνο E. ^k αἰδῖος
 —ζῶν om. T. ^l ἀόριστον T. ^m καὶ om. E.T. ⁿ καὶ τῶν ζῴων
 om. T. ^o καὶ τὸ τέλειον T. ^p προτέρων ἐστὶ Ab. ^q οἷον τε πρότερον
 Ab, οἷον ὥστε πρότερον T. ^r τις] τις ἀνθρωπον T. ^s καὶ ἀκίνητος
 om. T. ^t κινεῖται T. ^v πεπερασμένον ὄν. ἐπεὶ T. ^w μέγεθος εἰς
 ἄπειρον T. ^x μὴν ὅτι καὶ ἀπαθὲς καὶ ἀναλλοιώτος T.

κατὰ τόπον. Ταῦτα μὲν οὖν δῆλα διότι τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον.

Πότερον δὲ μίαν θετέον τὴν τοιαύτην οὐσίαν ἢ πλείους, 8
καὶ πόσας, δεῖ μὴ λανθάνειν, ἀλλὰ μεμνησθαι καὶ τὰς τῶν
ἄλλων ἀποφάσεις, ὅτι περὶ πλῆθους οὐθὲν εἰρήκασιν, ὃ τι
καὶ σαφὲς εἰπεῖν. Ἡ μὲν γὰρ περὶ τὰς ἰδέας ὑπόληψις 2
οὐδεμίαν ἔχει σκέψιν ἰδίαν· ἀριθμοὺς γὰρ λέγουσι τὰς ἰδέας
οἱ λέγοντες ἰδέας, περὶ δὲ τῶν ἀριθμῶν ὅτε μὲν ὡς περὶ
ἀπείρων λέγουσιν, ὅτε δὲ ὡς μέχρι τῆς δεκάδος ὠρισμένων
δι' ἣν δ' αἰτίαν τοσοῦτον τὸ πλῆθος τῶν ἀριθμῶν, 3 οὐθὲν
λέγεται μετὰ σπουδῆς ἀποδεικτικῆς. Ἡμῖν δ' ἐκ τῶν ὑπο-3
κειμένων καὶ διωρισμένων λεκτέον. Ἡ μὲν γὰρ ἀρχὴ καὶ
τὸ πρῶτον τῶν ὄντων ἀκίνητον καὶ καθ' αὐτὸ καὶ κατὰ συμ-
βεβηκός, κινοῦν δὲ τὴν πρώτην αἰδίον καὶ μίαν κίνησιν. Ἐπεὶ 4
δὲ τὸ κινούμενον ἀνάγκη ὑπὸ τινος κινεῖσθαι, καὶ τὸ πρῶτον
κινοῦν ἀκίνητον εἶναι καθ' αὐτό, καὶ τὴν αἰδίον κίνησιν ὑπὸ
αἰδίου κινεῖσθαι καὶ τὴν μίαν ὑφ' ενός, ὁρῶμεν δὲ παρὰ τὴν
τοῦ παντὸς τὴν ἀπλὴν φορὰν, ἣν κινεῖν φαμέν τὴν πρώτην
οὐσίαν καὶ ἀκίνητον, ἄλλας φορὰς οὔσας τὰς τῶν πλανήτων
αἰδίου (αἰδίον γὰρ καὶ ἄστατον τὸ κύκλῳ σῶμα· δέδεικται δ'
ἐν τοῖς φυσικοῖς περὶ τούτων), ἀνάγκη καὶ τούτων ἐκάστην
τῶν φορῶν ὑπ' ἀκινήτου τε κινεῖσθαι καθ' 2 αὐτὸ καὶ αἰδίου
οὐσίας. Ἡ τε γὰρ τῶν ἄστρον 3 φύσις αἰδίου οὐσία τις 5
οὔσα, καὶ τὸ κινοῦν αἰδίον καὶ πρότερον τοῦ κινουμένου, καὶ
τὸ πρότερον οὐσίας οὐσίαν ἀναγκαῖον εἶναι. Φανερόν τοίνυν
ὅτι τοσαύτας τε οὐσίας ἀναγκαῖον εἶναι τὴν τε φύσιν αἰδίου
καὶ ἀκινήτους καθ' αὐτὰς 4 καὶ ἄνευ μεγέθους, διὰ τὴν εἰρη-
μένην αἰτίαν πρότερον. Ὅτι μὲν οὖν 5 εἰσὶν οὐσῖαι, καὶ τού-6
των τίς πρώτη καὶ δευτέρα κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν ταῖς φο-
ραῖς τῶν ἄστρον, φανερόν. Τὸ δὲ πλῆθος ἤδη τῶν 7
ἐκ τῆς οἰκειοτάτης φιλοσοφίας τῶν μαθηματικῶν ἐπιστημῶν
δεῖ σκοπεῖν, ἐκ τῆς ἀστρολογίας· αὕτη γὰρ περὶ οὐσίας

γ οὐδὲ T. 2 αὐτὴν E. 3 φύσις αἰδίου οὐσία] οὐσία αἰδίου T. 4 καὶ
ἀμεγέθους T. 5 εἰσὶν om. T. 6 σφαιρῶν Fb.

αἰσθητῆς μὲν αἰδίου δὲ ποιεῖται τὴν θεωρίαν, αἱ δ' ἄλλαι
περὶ οὐδεμιᾶς οὐσίας, οἷον ἢ τε περὶ τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὴν
γεωμετρίαν. Ὅτι μὲν οὖν πλείους τῶν φερομένων αἱ φοραί,
φανερὸν τοῖς καὶ μετρίως ἡμμένοις· πλείους γὰρ ἕκαστον
8 φέρεται μιᾶς τῶν πλανωμένων ἄστρον. Πόσαι δ' αὐται
τυγχάνουσιν οὔσαι, νῦν μὲν ἡμεῖς ἃ λέγουσι τῶν μαθημα-
τικῶν τινὲς ἐννοίας χάριν λέγομεν, ὅπως ἢ τι τῇ διανοίᾳ
πλήθος ὠρισμένον ὑπολαβεῖν· τὸ δὲ λοιπὸν τὰ μὲν ζητοῦν-
τας αὐτοὺς δεῖ, τὰ δὲ πυνθανομένους παρὰ τῶν ζητούντων,
ἂν τι ° φαίνηται παρὰ τὰ νῦν εἰρημένα τοῖς ταῦτα πραγμα-
τευομένοις, φιλεῖν μὲν ἀμφοτέρους, πείθεσθαι δὲ τοῖς ἀκρι-
9 βεστέροις. Εὐδόξος μὲν οὖν ἡλίου καὶ σελήνης ἑκατέρου
τὴν φορὰν ἐν τρισὶν ἐτίθετ' εἶναι σφαίραις, ὧν τὴν μὲν πρῶ-
την τὴν τῶν ἀπλανῶν ἄστρον εἶναι, τὴν δὲ δευτέραν κατὰ
10 τὸν διὰ μέσων τῶν ζωδίων, τὴν ἡ δὲ τρίτην κατὰ τὸν λε-
λοξωμένον ἐν τῷ πλάτει τῶν ζωδίων· ἐν μείζονι δὲ πλάτει
λελοξῶσθαι καθ' ὃν ἡ σελήνη φέρεται ἢ καθ' ὃν ὁ ἥλιος.
10 Τῶν δὲ πλανωμένων ἄστρον ἐν ἑτέτταρσιν ἐκάστου σφαί-
ραις, καὶ τούτων δὲ τὴν μὲν πρώτην καὶ δευτέραν τὴν αὐτὴν
εἶναι ἐκείναις (τὴν τε γὰρ τῶν ἀπλανῶν τὴν ἀπάσας φέρου-
σαν εἶναι, ^k καὶ τὴν ὑπὸ ἑαυτὴν τεταγμένην καὶ κατὰ ^m τὸν
διὰ μέσων τῶν ζωδίων τὴν φορὰν ἔχουσιν κοινὴν ἀπασῶν
εἶναι), ⁿ τῆς δὲ τρίτης ἀπάντων τοὺς πόλους ἐν τῷ διὰ μέσων
τῶν ζωδίων εἶναι, τῆς δὲ τετάρτης τὴν φορὰν κατὰ τὸν λε-
λοξωμένον πρὸς τὸν μέσον ταύτης· εἶναι δὲ τῆς τρίτης σφαί-
ρας τοὺς πόλους τῶν μὲν ἄλλων ἰδίους, ° τοὺς δὲ τῆς Ἀφρο-
11 δίτης καὶ τοῦ Ἑρμοῦ τοὺς αὐτοὺς. Κάλλιππος δὲ τὴν μὲν
θέσιν τῶν σφαιρῶν τὴν αὐτὴν ἐτίθετο Εὐδόξῳ, ^p τοῦτ' ἔστι
τῶν ἀποστημάτων τὴν τάξιν, τὸ δὲ πλήθος τῷ μὲν τοῦ Διὸς
καὶ τῷ τοῦ Κρόνου τὸ αὐτὸ ^q ἐκείνῳ ^r ἀπεδίδου, τῷ δ' ^s ἡλίου

° φαίνεται T. ^f ἑκατέρου om. F^b. ^ε τὸν] τὴν T, τὸ E.A^b. ^h δὲ
om. F^b. ⁱ τέτταρσιν T. ^k καὶ τὴν—ἀπασῶν εἶναι om. T. ^l ταύτη E.
^m τὸ A^b. ⁿ τῆς] τοὺς F^b. ^o τοὺς δὲ] τοῦ δὲ T. ^p τοῦτ'—
τάξιν om. E. ^q ἐκείνο A^b. ^r ἐπιέδου T. ^s ἡλίω καὶ τῇ σε-
λήνῃ E.T.

καὶ τῷ σελήνης δύο [†] ᾤετο ἔτι προσθετέας εἶναι σφαίρας, τὰ φαινόμενα εἰ [‡] μέλλει τις ἀποδώσειν, [‡] τοῖς δὲ λοιποῖς τῶν πλανήτων ἐκάστῳ μίαν. Ἀναγκαῖον δέ, εἰ μέλλουσι συντε- ¹² θείσαι πᾶσαι τὰ φαινόμενα ἀποδώσειν, καθ' ἕκαστον τῶν πλανωμένων ἐτέρας σφαίρας [×] μιᾷ ἐλάττονας εἶναι τὰς ἀνελιττούσας καὶ εἰς τὸ αὐτὸ [‡] ἀποκαθιστάσας τῇ θέσει τὴν πρώτην σφαῖραν αἰε τοῦ ὑποκάτω τεταγμένου ἄστρου· οὕτω γὰρ μόνως ἐνδέχεται τὴν τῶν πλανητῶν φορὰν ἅπαντα ποιεῖσθαι. Ἐπεὶ οὖν ἐν αἷς μὲν αὐτὰ ^z φέρεται σφαίραις αἱ μὲν ¹³ ὀκτὼ αἱ δὲ πέντε καὶ ἑκοσὶν εἰσιν, τούτων δὲ μόνως οὐ δεῖ ^a ἀνελιχθῆναι ἐν αἷς τὸ κατωτάτω τεταγμένον φέρεται, αἱ μὲν τὰς τῶν πρώτων δύο ἀνελίττουσαι ἐξ ἔσονται, αἱ δὲ τὰς τῶν ὑστερον τεττάρων ἐκκαίδεκα, ὁ ^b δὲ ἀπασῶν ἀριθμὸς τῶν τε φερουσῶν καὶ τῶν ἀνελιττουσῶν ταύτας πεντήκοντά τε καὶ πέντε. Εἰ δὲ τῇ σελήνῃ τε καὶ τῷ ἡλίῳ μὴ ^c προστιθείη ¹⁴ τις ἂς εἵπομεν κινήσεις, αἱ πᾶσαι σφαῖραι ἔσονται ἐπτὰ τε καὶ τεσσαράκοντα. Τὸ μὲν οὖν πλῆθος τῶν σφαιρῶν ἔστω τοσοῦτον, ὥστε καὶ τὰς οὐσίας καὶ τὰς ἀρχὰς τὰς ἀκινήτους καὶ τὰς αἰσθητὰς τοσαύτας εὐλογον ὑπολαβεῖν· τὸ γὰρ ἀναγκαῖον ἀφείσθω τοῖς ἰσχυροτέροις λέγειν. Εἰ δὲ μηδε- ¹⁵ μίαν ^d οἶόν τ' ^e εἶναι φορὰν μὴ συντείνουσιν πρὸς ἄστρον φορὰν, ἔτι δὲ πᾶσαν φύσιν καὶ πᾶσαν οὐσίαν ^f ἀπαθῇ καὶ καθ' αὐτὴν τοῦ ἀρίστου τετυχηκυῖαν τέλους εἶναι δεῖ νομίζειν, οὐδεμία ἂν εἴη παρὰ ταύτας ἐτέρα φύσις, ἀλλὰ τοῦτον ἀνάγκη τὸν ἀριθμὸν εἶναι τῶν οὐσιῶν. Εἴτε γάρ εἰσιν ἕτεραι, κινοῖεν ἂν ὡς τέλος οὐσαι φορᾶς. Ἄλλ' εἶναί γε ἄλλας ¹⁶ φορὰς ἀδύνατον παρὰ τὰς εἰρημένας. Τοῦτο δ' εὐλογον ἐκ τῶν ^g φερομένων ὑπολαβεῖν. Εἰ γὰρ πᾶν τὸ φέρον τοῦ φερομένου χάριν πέφυκε καὶ φορὰ πᾶσα φερομένου τινός ἐστιν, οὐδεμία φορὰ αὐτῆς ^h ἂν ἔνεκα εἴη οὐδ' ἄλλης φορᾶς,

[†] ἔτι ᾤετο T. [‡] μέλλοι E. [‡] τοῖς—ἀποδώσειν om. T. [×] μιᾷ] μὴ T. [‡] ἀποκαθιστάσας A^b. ^z φέρονται T. ^a ἀνελλιχθῆναι οὐ δεῖ ἐν ὧ τὸ κάτω φέρεται F^b. ἀναλεχθῆναι T. ^b δὴ E. T. ^c προστεθείη T. ^d οἶόν om. T. ^e εἶναι om. F^b. ^f ἀπαθῇ] ἀγαθὴν ἀπαθῇ T. ^g φαιρομένων T. ^h ἂν om. E.

- 17 ἀλλὰ τῶν ἀστρῶν ἕνεκα. Εἰ γὰρ ἔσται φορὰ φορᾶς ἕνεκα, καὶ ἐκείνην ^ιἐτέρου δεήσει χάριν εἶναι· ὥστ' ἐπειδὴ οὐχ οἶόν τε εἰς ἄπειρον, τέλος ἔσται πάσης φορᾶς τῶν φερομένων τι θεῶν σωμάτων κατὰ τὸν οὐρανόν. Ὅτι δὲ εἰς οὐρανός, φανερόν. Εἰ γὰρ πλείους οὐανοὶ ὥσπερ ἄνθρωποι, ἔσται εἶδε
18 μία ἢ περὶ ἕκαστον ἀρχή, ἀριθμῷ δέ γε πολλάι. Ἄλλ' ὅσα ἀριθμῷ πολλά, ὕλην ἔχει· εἰς γὰρ λόγος καὶ ὁ αὐτὸς πολλῶν, οἶον ἀνθρώπου, ^κΣωκράτης δὲ εἰς. Τὸ δὲ τί ἦν εἶναι οὐκ ἔχει ὕλην τὸ πρῶτον· ἐντελέχεια γάρ. Ἐν ἄρα καὶ λόγῳ καὶ ἀριθμῷ τὸ πρῶτον κινεῖν ἀκίνητον ὄν· καὶ τὸ κινούμενον ἄρα αἰεὶ καὶ συνεχῶς ^ιἐν μόνον· εἰς ἄρα οὐρανός
19 μόνος. Παραδέδοται δὲ παρὰ τῶν ἀρχαίων καὶ παμπλαταίων ἐν μύθου σχήματι καταλελειμμένα τοῖς ὕστερον ὅτι θεοὶ ²⁰εἰσιν οὗτοι καὶ περιέχει τὸ θεῖον τὴν ὅλην φύσιν. Τὰ δὲ λοιπὰ μυθικῶς ἤδη ^μπροσῆκται πρὸς τὴν πειθῶ τῶν πολλῶν καὶ πρὸς τὴν εἰς τοὺς νόμους καὶ τὸ συμφέρον χρῆσιν· ἀνθρωποειδείς τε γὰρ τούτους καὶ τῶν ἄλλων ζῶων ὁμοίους τισὶ λέγουσι, καὶ τούτοις ἕτερα ἀκόλουθα καὶ παραπλήσια
21 τοῖς εἰρημένοις. Ὡν εἴ τις χωρίσας αὐτὸ λάβοι μόνον τὸ πρῶτον, ὅτι θεοὺς φοντο τὰς πρώτας οὐσίας εἶναι, θεῶς ἂν εἰρῆσθαι νομίσειεν, καὶ κατὰ τὸ εἶδος πολλάκις εὐρημένης εἰς τὸ δυνατόν ἐκάστης καὶ τέχνης καὶ φιλοσοφίας καὶ πάλιν φθειρομένων καὶ ταύτας τὰς δόξας ἐκείνων οἶον λείψανα περισεσῶσθαι μέχρι τοῦ νῦν. Ἡ μὲν οὖν πάτριος δόξα καὶ ἡ παρὰ τῶν πρώτων ἐπὶ τοσοῦτον ἡμῖν φανερὰ μόνον.
- 9 Τὰ δὲ περὶ τὸν νοῦν ἔχει τινὰς ἀπορίας· δοκεῖ μὲν γὰρ εἶναι τῶν φαινομένων θεϊότατον, πῶς δ' ἔχων τοιοῦτος ἂν εἴη, ἔχει τινὰς δυσκολίας. Εἴτε γὰρ ^νμηθὲν νοεῖ, τί ἂν εἴη τὸ σεμνόν, ἀλλ' ἔχει ὥσπερ ἂν εἰ ὁ καθεύδων· εἴτε νοεῖ, τούτου δ' ἄλλο κύριον (οὐ γὰρ ἔστι τοῦτο ὃ ἔστιν αὐτοῦ ἡ οὐσία νόησις, ἀλλὰ δύναμις), οὐκ ἂν ἡ ἀρίστη οὐσία εἴη· διὰ
2 γὰρ τοῦ νοεῖν τὸ τίμιον αὐτῷ ὑπάρχει. Ἐπεὶ δὲ εἴτε νοῦς ἡ

^ι ἐτέρων Ab. ^κ γρ. σωκράτης δὲ οὐχ εἰς margo E.
om. Ab. ^μ προῆκται Fb. ^ν μηδ' ἐννοεῖ Ab.

^ι ἐν μόνον

οὐσία αὐτοῦ εἴτε νόησις ἐστὶ, τί νοεῖ; Ἡ γὰρ αὐτὸς αὐτὸν ἢ ἕτερόν τι. °Καὶ εἰ ἕτερόν τι, ἢ τὸ αὐτὸ ἀεὶ ἢ ἄλλο. Πότερον οὖν διαφέρει τι ἢ οὐθὲν τὸ νοεῖν τὸ καλὸν ἢ τὸ τυχόν; Ἡ καὶ ἄτοπον τὸ διανοεῖσθαι περὶ ἐνίων; Δῆλον τοίνυν ὅτι τὸ θειότατον καὶ τιμιώτατον νοεῖ, καὶ οὐ μεταβάλλει· εἰς χειρόν P γὰρ ἡ μεταβολή, καὶ κινήσις τις ἤδη τὸ τοιοῦτον. Πρῶτον μὲν οὖν εἰ μὴ νόησις ἐστὶν ἀλλὰ δύναμις, εὐλογον ἐπίπονον εἶναι τὸ συνεχὲς αὐτῷ τῆς νοήσεως. Ἐπειτα δῆλον ὅτι ἄλλο τι ἂν εἴη τὸ τιμιώτερον ἢ °ο νοῦς, τὸ νοούμενον. Καὶ γὰρ °τὸ νοεῖν καὶ ἡ νόησις ὑπάρξει καὶ τὸ χειρίστον 4 νοοῦντι. °Ωστ' °εἰ φευκτὸν τοῦτο (καὶ γὰρ μὴ ὁρᾶν ἓνια °κρείττον ἢ ὁρᾶν), οὐκ ἂν εἴη τὸ ἄριστον ἢ νόησις. Αὐτὸν ἄρα νοεῖ, εἴπερ ἐστὶ τὸ κράτιστον, καὶ ἔστιν °ἡ νόησις νοήσεως νόησις. Φαίνεται δ' ἀεὶ ἄλλου ἢ ἐπιστήμη καὶ °ἡ αἴσθησις καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ διάνοια, °αὐτῆς δ' ἐν παρέργῳ. °Ἐτι εἰ ἄλλο τὸ νοεῖν καὶ τὸ νοεῖσθαι, κατὰ πότερον αὐτῷ 5 τὸ εὖ ὑπάρχει; Οὐδὲ γὰρ ταῦτ' ὅτι εἶναι νοήσει καὶ νοουμένη. Ἡ ἐπ' ἐνίων ἢ ἐπιστήμη τὸ πρᾶγμα; Ἐπὶ μὲν τῶν πρῶτων ἀνευ ὕλης ἢ οὐσία καὶ τὸ τί ἦν εἶναι, ἐπὶ δὲ τῶν θεωρητικῶν ὁ λόγος τὸ πρᾶγμα καὶ ἡ νόησις. Οὐχ ἐτέρου οὖν ὄντος τοῦ νοουμένου καὶ τοῦ νοῦ, ὅσα μὴ ὕλην ἔχει τὸ αὐτὸ ἔσται, καὶ ἡ νόησις τοῦ νοουμένου °μία. Ἐτι δὲ λεί-6 πεται ἀπορία, εἰ σύνθετον τὸ νοούμενον· °μεταβάλλοι γὰρ ἂν ἐν τοῖς μέρεσι τοῦ ὅλου. Ἡ ἀδιαίρετον πᾶν τὸ μὴ ἔχον ὕλην, ὥσπερ ὁ ἀνθρώπινος νοῦς, ἢ ὁ γε τῶν συνθέτων ἔχει ἐν τινι χρόνῳ· οὐ γὰρ ἔχει τὸ εὖ ἐν τῷδ' ἢ ἐν τῷδί, ἀλλ' ἐν ὅλῳ, τινὶ τὸ ἄριστον, ὃν ἄλλο τι. Οὕτως δ' ἔχει αὐτὴ αὐτῆς ἢ νόησις τὸν ἅπαντα αἰῶνα.

Ἐπισκεπτέον δὲ καὶ ποτέρως ἔχει ἡ τοῦ °ὅλου φύσις τὸ 10 ἀγαθὸν καὶ τὸ ἄριστον, πότερον °κεχωρισμένον τι καὶ αὐτὸ

ο καὶ—τι om. E.T. P γὰρ κινήσις καὶ μεταβολή A^b. °ο om. T.
 °τὸ post γὰρ om. F^b. °εἰ] εἰ ἐστὶ E, om. T. °κρείττονι, omisso ἢ, T. °ἡ νόησις κάτω νοήσεως νοήσει. φ. T. °ἡ post καὶ om. E.
 °αὐτῆς F^b. °ἔτι δ' εἰ T. °μία om. E. °μεταβάλλοι A^b, μετά-
 βάλλει T. °λόγου T. °τι κεχωρισμένον T.

καθ' αὐτό, ἢ τὴν τάξιν, ἢ ἀμφοτέρως ὥσπερ στράτευμα.
 2 Καὶ γὰρ ἐν τῇ τάξει τὸ εὖ καὶ ὁ στρατηγός, καὶ μᾶλλον
 3 οὗτος· οὐ γὰρ οὗτος διὰ τὴν τάξιν ἀλλ' ἐκείνη διὰ ^ε τοῦτόν
 ἐστίν. Πάντα δὲ συντέτακται πῶς, ἀλλ' οὐχ ὁμοίως, καὶ
 πλωτὰ καὶ πτηνὰ καὶ φυτὰ· ^ι καὶ οὐχ οὕτως ἔχει ὥστε μὴ
 3 εἶναι θατέρω πρὸς θάτερον μηθέν, ἀλλ' ἐστὶ τι. Πρὸς μὲν
 γὰρ ἐν ἅπαντα συντέτακται, ἀλλ' ὥσπερ ἐν οἰκίᾳ τοῖς ἐλευ-
 θέροις ἥκιστα ἔξεστιν ^ς ὃ τι ἔτυχε ποιεῖν, ἀλλὰ πάντα ἢ τὰ
 πλεῖστα τέτακται, τοῖς δὲ ἀνδραπόδοις καὶ τοῖς θηρίοις μι-
 κρόν τὸ εἰς τὸ κοινόν, τὸ δὲ πολὺ ὃ τι ἔτυχεν· τοιαύτη γὰρ
 4 ἐκάστου ἀρχὴ αὐτῶν ἢ φύσις ἐστίν. Λέγω δ' οἶον εἰς γε τὸ
 διακριθῆναι ἀνάγκη ἅπασιν ἐλθεῖν, καὶ ἄλλα οὕτως ἐστίν ὧν
 κοινωνεῖ ἅπαντα εἰς τὸ ὅλον. Ὅσα δὲ ἀδύνατα ^η συμβαίνει
 ἢ ἄτοπα τοῖς ἄλλως λέγουσι, καὶ ^ι ποῖα οἱ χαριεστέρως λέ-
 γοντες, καὶ ἐπὶ ποίων ἐλάχισται ἀπορίαι, δεῖ μὴ λανθάνειν.
 5 Πάντες γὰρ ἐξ ἐναντίων ποιοῦσι πάντα. Οὔτε ^κ δὲ τὸ πάντα
 οὔτε τὸ ἐξ ἐναντίων ὀρθῶς, οὔτ' ἐν ὅσοις τὰ ἐναντία ὑπάρχει,
 πῶς ἐκ τῶν ἐναντίων ἔσται, οὐ λέγουσιν· ἀπαθὴ γὰρ τὰ ἐναν-
 τία ὑπ' ἀλλήλων. Ἡμῖν δὲ λύεται τοῦτο εὐλόγως τῷ τρί-
 τον τι εἶναι. Οἱ δὲ τὸ ἕτερον τῶν ἐναντίων ὕλην ποιοῦσιν,
 6 ὥσπερ οἱ τὸ ἄνισον τῷ ἴσῳ ἢ τῷ ἐνὶ τὰ πολλά. Λύεται δὲ
 καὶ τοῦτο τὸν αὐτὸν τρόπον· ἢ γὰρ ὕλη ἢ μία οὐθενὶ ἐναν-
 τίων. Ἔτι ἅπαντα τοῦ φαύλου μετέξει ἔξω τοῦ ἐνός· τὸ
 γὰρ κακὸν αὐτὸ θάτερον τῶν στοιχείων. Οἱ δ' ἄλλοι οὐδ'
 ἀρχὰς τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν· καίτοι ἐν ἅπασι μάλιστα
 τὸ ἀγαθὸν ἀρχή. Οἱ δὲ τοῦτο μὲν ὀρθῶς ὅτι ἀρχήν, ^ι ἀλλὰ
 πῶς τὸ ἀγαθὸν ἀρχὴ οὐ λέγουσιν, πότερον ὡς τέλος ἢ ὡς
 7 κινήσαν ἢ ὡς εἶδος. Ἀτόπως δὲ καὶ Ἐμπεδοκλῆς· τὴν γὰρ
 φιλίαν ποιεῖ τὸ ἀγαθόν. Αὕτη δ' ἀρχὴ καὶ ὡς κινουσα
 (συνάγει γάρ) καὶ ὡς ὕλη· μόριον γὰρ τοῦ μίγματος. Εἰ
 δὴ καὶ τῷ αὐτῷ συμβέβηκεν ὡς ὕλη καὶ ^μ ἀρχῇ εἶναι καὶ ὡς

^α οὗτος· οὐ] αὐτός· οὐ T. ^ε τοῦτ' ἦν ἐστίν T. ^ι καὶ οὐχ οὕτως]
 οὔτε T. ^ς ὃ τι ἔτυχε] ὁτιοῦν E. ^η ἢ ἄτοπα συμβαίνει F^b. ^ι ποῖα ἢ
 χάρις ἐτέρως λέγοντες T. ^κ δὴ T. ^ι ἀλλὰ—ἀρχὴ om. T. ^μ ἀρχῇ E. A^b.

κινούντι, ἀλλὰ ^α τό γ' εἶναι οὐ ταυτό. ^ο Κατὰ πότερον οὖν
 φιλία; Ἀτοπον δὲ καὶ τὸ ἀφθαρτον εἶναι τὸ νείκος· τοῦτο
 δ' ἐστὶν αὐτὸ ἢ τοῦ κακοῦ φύσις. Ἀναξαγόρας δὲ ὡς κινούν ⁸
 τὸ ἀγαθὸν ἀρχήν· ὁ γὰρ νοῦς κινεῖ, ἀλλὰ κινεῖ ἕνεκά τινος,
 ὥστε ἕτερον. Πλὴν ὡς ἡμεῖς λέγομεν· ἢ γὰρ ἰατρικὴ ἐστὶ
 πως ^ρ ἢ ὑγίεια. Ἀτοπον δὲ καὶ τὸ ἐναντίον μὴ ποιῆσαι τῷ
 ἀγαθῷ καὶ τῷ νῷ. Πάντες δ' οἱ τὰναντία λέγοντες οὐ χρῶν-
 ται τοῖς ἐναντίοις, ἐὰν μὴ ^ι ῥυθμίση τις. Καὶ διὰ τί τὰ μὲν ⁹
 φθαρτὰ τὰ δ' ἀφθαρτα, οὐδεὶς λέγει· ^τ πάντα γὰρ τὰ ὄντα
 ποιοῦσιν ἐκ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν. Ἐτι οἱ μὲν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος
 ποιοῦσι τὰ ὄντα· οἱ δ' ἵνα μὴ τοῦτο ἀναγκασθῶσιν, ἐν πάντα
 ποιοῦσιν. Ἐτι διὰ τί αἰεὶ ἔσται γένεσις καὶ τί αἴτιον γενέ-
 σεως, οὐδεὶς λέγει. Καὶ τοῖς δύο ἀρχὰς ποιοῦσιν ἄλλην ¹⁰
^β ἀνάγκη ἀρχὴν κυριωτέραν εἶναι, καὶ τοῖς τὰ εἶδη, ὅτι ἄλλη
 ἀρχὴ κυριωτέρα· διὰ τί γὰρ ^ι μετέσχευεν ἢ μετέχει; Καὶ τοῖς
 μὲν ἄλλοις ἀνάγκη τῇ σοφίᾳ καὶ τῇ τιμιωτάτῃ ἐπιστήμῃ
 εἶναι τι ἐναντίον, ἡμῖν δ' οὐ· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐναντίον τῷ πρώτῳ
 οὐθέν. Πάντα γὰρ τὰ ἐναντία ὕλην ἔχει καὶ δυνάμει ταυτὰ ¹¹
 ἐστίν, ^ν ἢ δὲ ἐναντία ἄγνοια εἰς τὸ ἐναντίον· τῷ δὲ πρώτῳ
 ἐναντίον οὐθέν. ^ω Εἴτε μὴ ἔσται παρὰ τὰ αἰσθητὰ ἄλλα,
 οὐκ ἔσται ἀρχὴ καὶ τάξις καὶ γένεσις καὶ τὰ οὐράνια, ἀλλ'
 αἰεὶ τῆς ἀρχῆς ἀρχή, ὥσπερ τοῖς θεολόγοις καὶ τοῖς φυσικοῖς
 πᾶσιν. Εἰ δ' ἔσται τὰ εἶδη ^ζ ἢ ἀριθμοί, οὐδενὸς αἴτια· εἰ ¹²
 δὲ μή, ^υ οὔτι κινήσεώς γε. Ἐτι πῶς ἔσται ἐξ ἀμεγεθῶν μέ-
 γεθος καὶ συνεχές; Ὁ γὰρ ἀριθμὸς οὐ ποιήσει συνεχές, οὔτε
 ὡς κινοῦν οὔτε ὡς εἶδος. Ἀλλὰ μὴν οὐθέν γ' ἔσται τῶν ἐναν-
 τίων ὅπερ καὶ ποιητικὸν καὶ κινητικόν· ἐνδέχοιτο γὰρ ^α ἂν
 μὴ εἶναι. Ἀλλὰ μὴν ὕστερόν γε τὸ ποιεῖν δυνάμεως. Οὐκ ¹³
 ἄρα αἰδία τὰ ὄντα. Ἀλλ' ἐστὶν ἀναιρετέον ἄρα τούτων τι.
 Τοῦτο δ' εἴρηται ^β ὥς. Ἐτι τίνι οἱ ἀριθμοὶ ἐν ἢ ἢ ψυχῇ
 καὶ τὸ σῶμα καὶ ὅλως τὸ εἶδος καὶ τὸ πρᾶγμα, οὐθέν λέγει

^α τό] τῷ T. ^ο κατὰ] καὶ T. ^ρ ἢ post πως om. T. ^ι ῥαθυμῆση T.
^τ πάντες E. ^β ἀρχὴν ἀνάγκη T. ^ι μετέσχει E.T. ^ν ἢ] εἰ T. ^ω εἴτε]
 ἐνι εἰ Fb. ^ζ ἢ om. T. ^υ οὔτε Ab. ^α ἂν om. E. ^β ὥς] οὕτως T.

οὐθαίς· οὐδ' ἐνδέχεται εἰπεῖν, εἰ μὴ ὡς ἡμεῖς εἶπη, ὡς τὸ κι-
 14 νουὺν ποιεῖ. Οἱ δὲ λέγοντες τὸν ἀριθμὸν πρῶτον τὸν μαθη-
 ματικὸν καὶ οὕτως αἰετὶ ἄλλην ἐχομένην οὐσίαν καὶ ἀρχὰς ἐκά-
 στης ἄλλας, ἐπεισοδιώδη τὴν τοῦ παντὸς οὐσίαν ποιοῦσιν
 (οὐθέν γὰρ ἡ ἑτέρα τῇ ἑτέρᾳ συμβάλλεται οὐσα ἢ μὴ οὐσα)
 καὶ ἀρχὰς πολλὰς· τὰ δὲ ὄντα οὐ βούλεται ποιεῖσθαι
 κακῶς.

Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίῃ· εἰς κοίρανος ὁ ἕστω.

M.

Περὶ μὲν ^ε οὖν τῆς τῶν αἰσθητῶν οὐσίας εἴρηται τίς ἐστίν,
 ἐν μὲν τῇ μεθόδῳ τῇ τῶν φυσικῶν περὶ τῆς ὕλης, ὕστερον δὲ
 2 περὶ τῆς κατ' ἐνέργειαν. Ἐπεὶ δ' ἡ σκέψις ἐστὶ πότερον
 ἐστὶ τις παρὰ τὰς αἰσθητὰς οὐσίας ἀκίνητος καὶ αἰδῖος ἢ οὐκ
 ἐστὶ, καὶ, εἴ ἐστὶ τίς ἐστὶ, πρῶτον τὰ παρὰ τῶν ἄλλων λε-
 γόμενα θεωρητέον, ὅπως εἴτε τι μὴ καλῶς λέγουσι, μὴ τοῖς
 αὐτοῖς ἐνοχοὶ ᾖμεν, καὶ εἴ ^δ τι δόγμα κοινὸν ἡμῖν κακείοις,
 τοῦτ' ἰδίᾳ μὴ καθ' ἡμῶν ^ε δυσχεραίνωμεν· ἀγαπητὸν γὰρ εἴ
 3 τις τὰ μὲν κάλλιον λέγοι τὰ δὲ μὴ χεῖρον. Δύο δ' εἰσὶ
 δόξαι περὶ τούτων· τὰ τε γὰρ μαθηματικά φασιν ^ι οὐσίας
 εἶναι τινες, οἷον ἀριθμοὺς καὶ γραμμάς καὶ τὰ συγγενῆ τού-
 4 τοις, καὶ πάλιν τὰς ιδέας. Ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν δύο ^ε ταῦτα γένη
 ποιοῦσι, τὰς τε ιδέας καὶ τοὺς μαθηματικοὺς ἀριθμούς, οἱ δὲ
 μίαν φύσιν ἀμφοτέρων, ἕτεροι δὲ τινες τὰς μαθηματικὰς μό-
 νον οὐσίας εἶναι φασί, σκεπτέον πρῶτον μὲν περὶ τῶν μαθη-
 ματικῶν, μηδεμίαν προστιθέντας φύσιν ἄλλην αὐτοῖς, οἷον
 πότερον ιδέαι τυγχάνουσιν οὐσαι ἢ οὐ, καὶ πότερον ἀρχαὶ
 καὶ οὐσαὶ τῶν ὄντων ἢ οὐ, ἀλλ' ὡς περὶ μαθηματικῶν μόνον
 εἴτ' εἰσὶν εἴτε μὴ εἰσι, καὶ εἴ εἰσι πῶς εἰσὶν, ἔπειτα ^η μετὰ
 ταῦτα χωρὶς περὶ τῶν ιδεῶν αὐτῶν ἀπλῶς καὶ ὅσον νόμου
 χάριν· τεθρύλληται γὰρ τὰ πολλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ἐξωτερικῶν
 5 λόγων. Ἔτι δὲ πρὸς ἐκείνην δεῖ τὴν σκέψιν ἀπαντᾶν τὸν

^ε ἕστω add. E. et margo T. ^ε οὖν om. T. ^δ τε Ab. ^ε δυσχε-
 ραίνωμεν F^b. ^ι οὐσίαν T. ^ε γένη ταῦτα Ab. ^η μετὰ om. T.

πλείω λόγον, ὅταν ἐπισκοπῶμεν εἰ αἱ οὐσίαι καὶ αἱ ἀρχαὶ
¹ τῶν ὄντων ἀριθμοὶ καὶ ιδέαι εἰσὶν· μετὰ γὰρ τὰς ιδέας αὕτη
 λείπεται τρίτη σκέψις. Ἀνάγκη δ', εἴπερ ἔστι τὰ μαθη-
 ματικά, ἢ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς εἶναι αὐτά, καθάπερ λέγουσί
 τινες, ἢ κεχωρισμένα τῶν αἰσθητῶν (λέγουσι δὲ καὶ οὕτω
 τινές)· ἢ εἰ μηδετέρως, ἢ οὐκ εἰσὶν ἢ ἄλλον τρόπον εἰσὶν.
 Ὡσθ' ἢ ἀμφισβήτησις ἡμῖν ἔσται οὐ περὶ τοῦ εἶναι ἀλλὰ
 περὶ τοῦ τρόπου.

Ὅτι μὲν ^k τοίνυν ἐν γε τοῖς αἰσθητοῖς ἀδύνατον εἶναι καὶ ²
 ἄμα πλασματίας ὁ λόγος, εἴρηται μὲν καὶ ἐν τοῖς ¹ διαπορή-
 μασιν ὅτι δύο ^m ἄμα στερεὰ εἶναι ἀδύνατον, ἔτι δὲ καὶ ὅτι
 τοῦ ⁿ αὐτοῦ λόγου καὶ τὰς ἄλλας δυνάμεις καὶ φύσεις ἐν τοῖς
 αἰσθητοῖς εἶναι καὶ μηδεμίαν κεχωρισμένην. Ταῦτα μὲν οὖν
 εἴρηται πρότερον. Ἀλλὰ πρὸς τούτοις φανερόν ὅτι ἀδύ-
 νατον διαιρεθῆναι ὅτιοῦν σῶμα. Κατ' ἐπίπεδον γὰρ διαι-
 ρεθῆσεται, καὶ τοῦτο κατὰ γραμμὴν, καὶ αὕτη κατὰ στι-
 γμὴν, ὥστ' εἰ τὴν στιγμὴν διελεῖν ἀδύνατον, καὶ τὴν γραμ-
 μὴν, εἰ δὲ ταύτην, καὶ τὰλλα. Τί οὖν διαφέρει ἢ ταύτας ³
 εἶναι τοιαύτας φύσεις, ἢ αὐτὰς μὲν μή, εἶναι δ' ἐν αὐταῖς τοι-
 αύτας φύσεις; Τὸ αὐτὸ γὰρ συμβήσεται· διαιρουμένων γὰρ
 τῶν αἰσθητῶν διαιρεθήσονται, ἢ οὐδὲ αἱ αἰσθηταί. Ἀλλὰ
 μὴ οὐδὲ ^o κεχωρισμένας γ' εἶναι φύσεις τοιαύτας δυνατόν.
 Εἰ γὰρ ἔσται στερεὰ παρὰ τὰ αἰσθητὰ κεχωρισμένα τούτων ⁴
 ἕτερα καὶ πρότερα τῶν αἰσθητῶν, δῆλον ὅτι καὶ παρὰ τὰ
 ἐπίπεδα ἕτερα ἀναγκαῖον εἶναι ἐπίπεδα κεχωρισμένα καὶ στι-
 γμὰς καὶ γραμμὰς τοῦ γὰρ αὐτοῦ λόγου. Εἰ δὲ ταῦτα,
 πάλιν παρὰ ^p τὰ τοῦ στερεοῦ τοῦ μαθηματικοῦ ἐπίπεδα καὶ
 γραμμὰς καὶ στιγμὰς ἕτερα κεχωρισμένα. Πρότερα γὰρ ⁵
 τῶν συγκειμένων ἐστὶ τὰ ἀσύνθετα· καὶ εἴπερ τῶν αἰσθητῶν
 πρότερα σώματα ^q μὴ αἰσθητά, τῷ αὐτῷ λόγῳ καὶ τῶν ἐπι-
 πέδων τῶν ἐν τοῖς ἀκινήτοις στερεοῖς τὰ αὐτὰ καθ' αὐτά.

¹ τῶν ὄντων] τούτων T. ^k τοίνυν] οὖν F^b. ¹ ἀπορήμασιν F^b. ^m ἄμα
 ante δύο A^b, post στερεὰ G^b. I^b. ⁿ αὐτοῦ om. A^b. ^o κεχωρισμένως
 γ' εἶναι τοιαύτας φύσεις T. ^p τὰ om. T. ^q μὴ] τὰ μὴ E.

᾽Ωστε ἕτερα ταῦτα ἐπίπεδα καὶ γραμμαὶ τῶν ἅμα τοῖς στερεοῖς τοῖς κεχωρισμένοις· τὰ μὲν γὰρ ἅμα τοῖς μαθηματικοῖς 6 στερεοῖς, τὰ δὲ πρότερα τῶν μαθηματικῶν στερεῶν. Πάλιν τοῖνυν τούτων τῶν ἐπιπέδων ἔσονται γραμμαί, ὧν πρότερον δεήσει ἐτέρας γραμμὰς καὶ στιγμὰς εἶναι διὰ τὸν αὐτὸν λόγον· καὶ τούτων ἐν ταῖς προτέραις γραμμαῖς ἐτέρας προ- 7 τέρας ἑστιγμὰς, ὧν οὐκέτι πρότεραι ἕτεραι. Ἀτοπὸς τε δὴ γίγνεται ἡ σώρευσις· συμβαίνει γὰρ στερεὰ μὲν μοναχὰ παρὰ τὰ αἰσθητά, ἑπίπεδα δὲ τριττὰ παρὰ τὰ αἰσθητά, τὰ τε παρὰ τὰ αἰσθητά καὶ ἑτὰ ἐν τοῖς μαθηματικοῖς στερεοῖς καὶ παρὰ τὰ ἐν τούτοις, γραμμαὶ δὲ τετραξαί, στιγμαὶ 8 δὲ πενταξαί. ᾽Ωστε περὶ ποῖα αἱ ἐπιστῆμαι ἔσονται αἱ μαθηματικαὶ τούτων; Οὐ γὰρ δὴ περὶ τὰ ἐν τῷ στερεῷ τῷ ἀκινήτῳ ἐπίπεδα καὶ γραμμὰς καὶ στιγμὰς· αἱ γὰρ περὶ τὰ πρότερα ἢ ἐπιστήμη. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ περὶ τῶν ἀριθμῶν· ἑκαστὰς γὰρ ἑτάς στιγμὰς ἕτεραι ἔσονται μονάδες, καὶ παρ' ἑκαστα τὰ ὄντα αἰσθητά, εἴτα τὰ νοητά, 9 ὥστ' ἔσται γένη ἄπειρα τῶν μαθηματικῶν ἀριθμῶν. Ἐτι ἄπερ καὶ ἐν τοῖς ὑποθέμασιν ἐπήλθομεν, πῶς ἐνδέχεται λύνειν; Περὶ ἃ γὰρ ἡ ἀστρολογία ἐστίν, ὁμοίως ἐστὶ ἑπὰρὰ τὰ αἰσθητά, καὶ περὶ ἃ ἡ γεωμετρία· εἶναι δ' οὐρανὸν καὶ τὰ μόρια αὐτοῦ πῶς δυνατόν, ἢ ἄλλο ὅτιοῦν ἔχον κίνησιν; Ὀμοίως δὲ καὶ τὰ ὀπτικά καὶ τὰ ἀρμονικά· ἔσται γὰρ φωνή 10 τε καὶ ὄψις παρὰ τὰ αἰσθητά καὶ τὰ καθ' ἑκαστα. ᾽Ωστε δῆλον ὅτι καὶ αἱ ἄλλαι αἰσθήσεις καὶ τὰ ἄλλα αἰσθητά· τί γὰρ μᾶλλον τάδε ἢ τάδε; Εἰ δὲ ταῦτα, καὶ ζῶα ἔσονται, εἴπερ καὶ αἰσθήσεις. Ἐτι γράφεται ἕνια καθόλου ὑπὸ τῶν 11 μαθηματικῶν ἑπὰρὰ ταύτας τὰς οὐσίας. Ἐσται οὖν καὶ αὕτη τις ἄλλη οὐσία μεταξὺ κεχωρισμένη τῶν τ' εἰδῶν καὶ τῶν μεταξὺ, ἢ οὔτε ἀριθμὸς ἐστὶν οὔτε ἑστιγμαὶ οὔτε μέ-

^γ στιγμὰς] γραμμὰς A^b.

^δ ἐπίπεδα—αἰσθητά om. E.

^ε τὰ post

καὶ om. T.A^b.

^ν παρ'] καὶ παρ' T.

^ω τὰς] ἐν F^b.

^ξ ἄπειρα om.

E.T.A^b.G^b.I^b.

^υ διαπορήμασιν F^b.

^ζ περὶ G^b.I^b.

^η παρὰ πάντας

τὰς αἰτίας G^b.

^θ ἄλλη τις αὕτη T.G^b.I^b.

^ι εἰδῶν G^b.

^κ ἢ A^b.

^λ στιγμή G^b.I^b.

γεθος οὔτε χρόνος. Εἰ δὲ τοῦτο ἀδύνατον, ¹ δῆλον ὅτι κα-
 κεῖνα ἀδύνατον ² εἶναι κεχωρισμένα τῶν αἰσθητῶν. Ὅλως ¹²
^h δὲ τούναντίον συμβαίνει καὶ τοῦ ἀληθοῦς καὶ τοῦ εἰωθότος
 ὑπολαμβάνεσθαι, εἴ τις θήσει οὕτως εἶναι τὰ μαθηματικά ὡς
 κεχωρισμένας τινὰς φύσεις. Ἀνάγκη γὰρ διὰ τὸ μὲν ¹ οὕτως
 εἶναι αὐτὰς προτέρας εἶναι τῶν αἰσθητῶν μεγεθῶν, κατὰ ^k τὸ
 ἀληθὲς δὲ ὑστέρας· τὸ γὰρ ἀτελὲς ¹ μέγεθος γενέσει μὲν πρό-
 τερόν ἐστι, ^m τῇ οὐσίᾳ δ' ὕστερον, οἷον ἄψυχον ἐμψύχου.
ⁿ Ἔτι τίτι καὶ πότ' ἐστὶ ^o ἐν τὰ μαθηματικά μεγέθη; Τα ¹³
 μὲν γὰρ ἐνταῦθα ψυχῇ ἢ μέρει ψυχῆς ἢ ἄλλῃ τινὶ εὐλόγῳ·
 εἰ δὲ μή, πολλά, καὶ διαλύεται. Ἐκείνοις δὲ ^p διαιρετοῖς καὶ
 ποσοῖς οὐσι τί αἴτιον τοῦ ἐν εἶναι καὶ ^q συμμένειν; Ἔτι αἱ
 γενέσεις δηλοῦσιν. Πρῶτον μὲν γὰρ ἐπὶ μήκος γίγνεται, ¹⁴
 εἶτα ἐπὶ πλάτος, τελευταῖον δ' ^r εἰς βάθος, καὶ τέλος ἔσχεν.
 Εἰ οὖν τὸ τῇ γενέσει ὕστερον τῇ οὐσίᾳ πρότερον, τὸ σῶμα
 πρότερον ἂν εἴη ἐπιπέδου καὶ μήκους, καὶ ταύτῃ καὶ τέλειον
 καὶ ὅλον μᾶλλον, ^s ὅτι ἐμψυχον γίγνεται· γραμμὴ δὲ ἐμ-
 ψυχος ἢ ἐπίπεδον πῶς ἂν εἴη; ^t Ὑπὲρ γὰρ τὰς αἰσθήσεις
 τὰς ἡμετέρας ἂν ^v εἴη τὸ ἀξίωμα. Ἔτι τὸ μὲν σῶμα οὐσία ¹⁵
 τίς· ἤδη γὰρ ^w ἔχει πῶς τὸ τέλειον· αἱ δὲ γραμμαὶ πῶς οὐσῖαι;
 Οὔτε γὰρ ὡς εἶδος καὶ μορφή τις, οἷον εἰ ἄρα ἡ ψυχὴ τοι-
 οὔτον, ^x οὔτε ὡς ἡ ὕλη, οἷον τὸ σῶμα· οὐθεν γὰρ ἐκ γραμ-
 μῶν οὐδ' ἐπιπέδων ^y οὐδὲ στιγμῶν φαίνεται συνίστασθαι δυ-
 νάμενον. Εἰ δ' ^z ἦν οὐσία τις ὑλική, τοῦτ' ἂν ἐφαίνετο ^a δυ- ¹⁶
 νάμενα πάσχειν. Τῷ μὲν οὖν λόγῳ ἔστω πρότερα. ^b Ἄλλ'
 οὐ πάντα ὅσα τῷ λόγῳ πρότερα, καὶ ^c τῇ οὐσίᾳ πρότερα.
 Τῇ μὲν γὰρ οὐσίᾳ πρότερα ὅσα χωριζόμενα τῷ εἶναι ὑπερ-
 βάλλει, τῷ λόγῳ δὲ ὅσων οἱ λόγοι ἐκ τῶν λόγων· ταῦτα

^f δῆλον om. G^b. ^g κεχωρισμένα εἶναι G^b.I^b. ^h δὴ T. ⁱ εἶναι
 οὕτως T. ^k δὲ τὸ ἀληθὲς G^b.I^b. ^l μέγεθος τῇ γενέσει G^b.I^b. ^m τῇ δ'
 οὐσία G^b.I^b. ⁿ ἔτι ἐν τίνι E. ^o ἐν om. T. ^p διαιρετικοῖς G^b. ^q συμ-
 βαίνειν T. ^r εἰς] εἰ G^b. ^s ὅτι] καὶ ὅτι G^b.I^b. ^t ὑπὸ G^b.I^b. ^v εἴη
 om. T. ^w ἔχει om. A^b. ^x οὔτε ὡς] ὥστε T. ^y οὐδὲ ἐκ στιγμῶν G^b.I^b.
^z ἦν] ἐν G^b. ^a δυνάμενον G^b.I^b, om. F^b. ^b ἀλλ'—πρότερα om. T.
^c τῇ οὐσίᾳ πρότερον G^b.

17^d δὲ οὐχ ἅμα ὑπάρχει. Εἰ γὰρ μὴ ἔστι τὰ πάθη παρὰ τὰς οὐσίας, οἷον κινούμενον ^eτι ^fἢ λευκόν, τοῦ λευκοῦ ἀνθρώπου τὸ λευκὸν πρότερον κατὰ τὸν λόγον, ἀλλ' οὐ κατὰ τὴν οὐσίαν· οὐ γὰρ ^gἐνδέχεται εἶναι κεχωρισμένον, ἀλλ' αἰεὶ ἅμα τῷ συνόλῳ ἐστίν· σύνολον δὲ λέγω τὸν ἄνθρωπον ^hτὸν λευκόν. Ὡστε φανερόν ὅτι οὔτε ⁱτὸ ἐξ ἀφαιρέσεως πρότερον οὔτε τὸ ἐκ ^kπροσθέσεως ὕστερον· ἐκ προσθέσεως γὰρ τῷ λευκῷ ὁ λευκὸς ἄνθρωπος λέγεται. Ὅτι μὲν οὖν οὔτε οὐσίαι μᾶλλον τῶν σωμάτων εἰσίν, οὔτε πρότερα τῷ εἶναι τῶν αἰσθητῶν, ἀλλὰ τῷ λόγῳ ^lμόνον, οὔτε κεχωρισμένα που εἶναι 19 δυνατόν, εἴρηται ἱκανῶς. Ἐπεὶ δ' ^mοὐδ' ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ⁿἐνδέχεται αὐτὰ εἶναι, φανερόν ὅτι ἢ ὅλως οὐκ ἔστιν ἢ τρόπον τινὰ ἔστι καὶ διὰ τοῦτο οὐχ ἀπλῶς ἐστίν· πολλαχῶς 3 γὰρ τὸ εἶναι λέγομεν. Ὡσπερ γὰρ καὶ ^oτὰ καθόλου ἐν τοῖς μαθήμασιν οὐ ^pπερὶ κεχωρισμένων ἐστὶ ^qπαρὰ τὰ μέγεθ· καὶ τοὺς ἀριθμούς, ἀλλὰ περὶ τούτων μὲν, οὐχ ^rἢ δὲ τοιαῦτα οἷα ἔχειν μέγεθος ἢ εἶναι διαιρετά, δηλὸν ὅτι ἐνδέχεται καὶ περὶ τῶν αἰσθητῶν μεγεθῶν εἶναι καὶ λόγους καὶ 2 ἀποδείξεις, μὴ ^sἢ δὲ αἰσθητά, ἀλλ' ^tἢ τοιαυτά. Ὡσπερ γὰρ καὶ ^uἢ κινούμενα μόνον πολλοὶ λόγοι εἰσὶ, χωρὶς τοῦ τί ἕκαστόν ἐστι τῶν τοιούτων καὶ τῶν συμβεβηκότων αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἀνάγκη διὰ ταῦτα ^vἢ κεχωρισμένον τι εἶναι κινούμενον τῶν αἰσθητῶν ἢ ἐν τούτοις τινὰ φύσιν εἶναι ἀφωρισμένην, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν κινουμένων ἔσονται λόγοι καὶ ἐπιστημαί, ^wοὐχ ^xἢ κινούμενα δὲ ἀλλ' ^yἢ σώματα μόνον, καὶ πάλιν ^zἢ ἐπίπεδα μόνον καὶ ^{aa}ἢ μήκη μόνον, καὶ ^{bb}ἢ διαιρετά καὶ ^{cc}ἢ ἀδιαίρετα 3 ἔχοντα ^{dd}δὲ θέσιν, καὶ ^{ee}ἢ ἀδιαίρετα μόνον. Ὡστ' ἐπεὶ ἀπλῶς λέγειν ἀληθὲς μὴ μόνον τὰ χωριστὰ εἶναι ἀλλὰ καὶ τὰ μὴ χωριστά, ^{ff}οἷον κινούμενα εἶναι, καὶ τὰ μαθηματικὰ ὅτι ἔστιν

^d δὲ] γὰρ T. ^e τι] τε G^b. ^f ἢ om. T. ^g ἐνδέχεται] ἐν T. ^h τὸν λευκόν] καὶ τὸ λευκόν F^b. ⁱ τὸ om. A^b. ^k προσθέσεως A^b. F^b. G^b. ^l μόνα T, μόνω I^b. ^m οὐδὲν τοῖς A^b. ⁿ ἐνδέχεται T. ^o τὰ] τὸ F^b. ^p περὶ] παρὰ F^b. ^q παρὰ I^b: ceteri περὶ. ^r τοιαυτά G^b. ^s οὐχὶ κινούμενα G^b. ^t καὶ ἢ ἀδιαίρετα om. G^b. ^v δὲ om. T. A^b. ^w οἷον τὰ κινούμενα G^b. I^b.

ἀπλῶς ἀληθές εἰπεῖν, καὶ τοιαῦτά γε οἶα λέγουσιν. Καὶ ὥσπερ καὶ τὰς ἄλλας ἐπιστήμας ἀπλῶς ἀληθές εἰπεῖν τούτου εἶναι, οὐχὶ τοῦ συμβεβηκότος, οἶον ὅτι λευκοῦ εἰ τὸ ὑγιεινὸν λευκόν, ἢ δ' ἔστιν ὑγιεινόν, ἂ ἀλλ' ἐκείνου οὐ ἔστιν ἐκάστη, εἰ ὑγιεινὸν ὑγιεινοῦ, εἰ δ' ἢ ἄνθρωπος ἀνθρώπου, οὕτω καὶ τὴν γεωμετρίαν οὐκ εἰ συμβέβηκεν αἰσθητὰ εἶναι ὧν ἐστὶ, μὴ ἔστι δ' αἰσθητὰ, οὐ τῶν αἰσθητῶν ἔσονται αἱ μαθηματικαὶ ἐπιστήμαι, οὐ μέντοι οὐδὲ παρὰ ταῦτα ἄλλων κεχωρισμένων. Πολλὰ δὲ συμβέβηκε καθ' αὐτὰ τοῖς πράγμασιν ἢ ἕκαστον ὑπάρχει τῶν τοιούτων, ἐπεὶ καὶ ἢ θῆλυ τὸ ζῶον καὶ ἢ ἄρρεν, ἴδια πάθη ἐστίν, καίτοι οὐκ ἔστι τι θῆλυ οὐδ' ἄρρεν κεχωρισμένον τῶν ζῶων ὥστε καὶ ἢ μήκη μόνον καὶ ἢ ἐπίπεδα. Καὶ ὅσφ δὴ ἂν περὶ προτέρων ἰτῶ λόγῳ καὶ ἀπλουστέρων, τοσούτῳ μᾶλλον ἔχει τὰκριβές· τοῦτο δὲ τὸ ἀπλοῦν ἐστίν. Ὡστε ἄνευ τε μεγέθους μᾶλλον ἢ μετὰ μεγέθους, καὶ μάλιστα ἄνευ κινήσεως. Ἐὰν δὲ κίνησιν, μάλιστα τὴν πρώτην ἀπλουστάτη γάρ, καὶ ταύτης ἢ ὁμαλή. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ περὶ ἀρμονικῆς καὶ ὀπτικῆς· οὐδετέρα γὰρ ἢ ὄψις ἢ ἢ φωνὴ θεωρεῖ, ἀλλ' ἢ γραμμαὶ καὶ ἀριθμοί· οἰκεῖα μέντοι ταῦτα πάθη ἐκείνων. Καὶ ἡ μηχανικὴ δὲ ὥσ-αύτως. Ὡστ' εἴ τις θέμενος κεχωρισμένα τῶν συμβεβηκότων σκοπεῖ τι περὶ τούτων ἢ τοιαῦτα, οὐθὲν διὰ τοῦτο ψεύδος ψεύσεται, ὥσπερ οὐδ' ὅταν ἐν τῇ γῇ γράφῃ καὶ τὴν ποδιαίαν φῇ μὴ ποδιαίαν· οὐ γὰρ ἐν ταῖς προτάσεσι τὸ ψεύδος. Ἀρισ-στα δ' ἂν οὕτω θεωρηθεῖ ἕκαστον, εἴ τις τὸ μὴ κεχωρισμέ-νον θεῖη χωρίσας, ὅπερ ὁ ἀριθμητικὸς ποιεῖ καὶ ὁ γεωμέτρης. Ἐν μὲν γὰρ καὶ ἀδιαίρετον ὁ ἄνθρωπος ἢ ἄνθρωπος· ὁ δ' ἔθετο ἐν ἀδιαίρετον, εἴτ' ἐθεώρησεν εἴ τι τῷ ἀνθρώπῳ συμ-

τ τοῦτο Τ. ὕ ὑγιεινόν τὸ Ε.Τ.Αβ.Γβ.Ιβ. ζ ὑγιεινοῦ Fb. α ἀλλ'—
 ὑγιεινόν om. Τ. β ἢ ἐστὶν ἐκάστου ὑγιεινόν ὑγ. Ε.Αβ.Γβ.Ιβ. ε ἢ om.
 Fb. δ αἰσθητὰ] ἔστι τὰ Γβ. ε ἢ ἕκαστον Γβ. ς καὶ ἢ] ἢ Γβ. ζ κεχω-
 ρισμένων Τ.Αβ. η μήκη μόνον] μὴ κείμενον Τ, μὴ κινούμενον Fb. ι τῶν
 λόγων Γβ. κ τε] τοῦ Αβ. λ μᾶλλον om. Γβ.Ιβ. μ ὁμαλῆς Ε.Γβ.
 ν ἢ ὄψις ἢ ἢ φωνὴ θεωρεῖ ἀλλ' αἱ γραμμαὶ Γβ. ο δὲ om. Γβ.Ιβ. ρ θεω-
 ρήσει ἢ ἕκαστον Τ. ς δ διέθετο ἐν ἀδ. εἴτι θεωρήσειεν Τ.

βέβηκεν ἢ ἀδιαίρετος. Ὁ δὲ γεωμέτρης οὐθ' ἢ ἄνθρωπος οὐθ' ἢ ἀδιαίρετος, ἀλλ' ἢ στερεόν. Ἄ γὰρ κὰν εἰ μὴ που ἦν ἀδιαίρετος ὑπῆρχεν αὐτῷ, δῆλον ὅτι καὶ ἄνευ τούτων ἐν-
 10 δέχεται αὐτῷ ὑπάρχειν τὸ δυνατόν. Ὡστε διὰ τοῦτο ὀρθῶς
 οἱ γεωμέτραι λέγουσι, καὶ περὶ ὄντων διαλέγονται, καὶ ὄντα
 ἐστίν· διττὸν γὰρ τὸ ὄν, τὸ μὲν ἐντελεχεῖα τὸ δ' ὕλικῶς.
 Ἐπεὶ δὲ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ καλὸν ἕτερον (τὸ μὲν γὰρ αἰε
 ἐν πράξει, τὸ δὲ καλὸν καὶ ἐν τοῖς ἀκινήτοις), οἱ φάσκοντες
 οὐθὲν λέγειν τὰς μαθηματικὰς ἐπιστήμας περὶ καλοῦ ἢ ἀγα-
 11 θοῦ ψεύδονται. Λέγουσι γὰρ καὶ δεικνύουσι μάλιστα· οὐ
 γὰρ εἰ μὴ ὀνομάζουσι, τὰ δ' ἔργα καὶ τοὺς λόγους δεικνύ-
 ουσιν, οὐ λέγουσι περὶ αὐτῶν. Τοῦ δὲ καλοῦ μέγιστα εἶδη
 τάξις καὶ συμμετρία καὶ τὸ ὠρισμένον, ἃ μάλιστα δεικνύ-
 12 ουσιν αἱ μαθηματικαὶ ἐπιστήμαι. Καὶ ἐπεὶ γε πολλῶν αἷτια
 φαίνεται ταῦτα (λέγω δ' οἷον ἡ τάξις καὶ τὸ ὠρισμένον),
 δῆλον ὅτι λέγοιεν ἂν καὶ τὴν τοιαύτην αἰτίαν τὴν ὡς τὸ κα-
 λὸν αἷτιον τρόπον τινά. Ὡς μᾶλλον δὲ γνωρίμως ἐν ἄλλοις
 περὶ αὐτῶν ἐροῦμεν.

- 4 Περὶ μὲν οὖν τῶν μαθηματικῶν, ὅτι τε ὄντα ἐστὶ καὶ πῶς
 ὄντα, καὶ πῶς πρότερα^α καὶ πῶς οὐ πρότερα, τοσαῦτα εἰ-
 ρήσθω. Περὶ δὲ τῶν ιδεῶν πρῶτον αὐτὴν τὴν κατὰ τὴν ιδεάν
 δόξαν ἐπισκεπτέον, μεθὲν^α συνάπτοντας πρὸς τὴν τῶν ἀρι-
 θμῶν φύσιν, ἀλλ' ὡς ὑπέλαβον ἐξ ἀρχῆς οἱ πρῶτοι τὰς ιδέας
 2 φήσαντες εἶναι. ^β Συνέβη δ' ἡ περὶ τῶν ^γ εἰδῶν δόξα τοῖς
 εἰποῦσι διὰ τὸ πεισθῆναι περὶ τῆς ἀληθείας τοῖς Ἡρακλει-
 τείοις λόγοις ὡς πάντων τῶν αἰσθητῶν αἰεὶ ρεόντων, ὥστ'
 εἴπερ ἐπιστήμη τινὸς ἔσται^δ καὶ φρόνησις, ἐτέρας δεῖν τινὰς
 φύσεις εἶναι παρὰ τὰς αἰσθητὰς μενούσας· οὐ γὰρ εἶναι τῶν
 3 ρεόντων ἐπιστήμην. Σωκράτους δὲ περὶ τὰς ἠθικὰς ἀρετὰς
 πραγματευομένου καὶ ^ε περὶ τούτων ὀρίζεσθαι καθόλου ζη-

τ οὐθ' ἢ ἄνθρωπος om. T. α ἦν] ἢ T. ι λέγουσιν οἱ γεωμέτραι T.
 ν τό θ G^b. ω ἐν πράξει] ἐνυπάρξει T. x εἰ γὰρ καὶ μὴ F^b. y μᾶλλον
 —ἐροῦμεν om. G^b.I^b. z καὶ πῶς οὐ πρότερα om. E. α συνάπτοντα
 T, συνάπτοντες G^b.I^b. β συμβέβηκε T. γ ιδεῶν T.G^b.I^b. δ καὶ
 om. G^b. ε πρὸς T.

τοῦντος πρώτου (τῶν μὲν γὰρ φυσικῶν ἐπὶ μικρὸν Δημόκριτος ἤψατο μόνον καὶ ὤρίσατό πως τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρόν· οἱ δὲ Πυθαγόρειοι πρότερον περὶ τινων ὀλίγων, ὧν τοὺς ^fλόγους εἰς τοὺς ἀριθμοὺς ^gἀνῆπτον, οἷον τί ἐστι καιρὸς ἢ τὸ δίκαιον ἢ γάμος), ^hἐκεῖνος εὐλόγως ⁱἐζητεῖ τὸ τί ἐστίν. Συλλογίζεσθαι γὰρ ἐζητεῖ, ἀρχὴ δὲ τῶν συλλογισμῶν τὸ ⁴τί ἐστίν. Διαλεκτικὴ γὰρ ἰσχὺς οὕτω τότ' ἦν, ὥστε δύνασθαι καὶ χωρὶς τοῦ τί ἐστίν τὰναντία ἐπισκοπεῖν, καὶ τῶν ἐναντίων ^kεἰ ἢ ^lαὕτῃ ἐπιστήμη. Δύο γάρ ἐστιν ^mαἱ τις ⁿἀν ^oἀποδοίῃ Σωκράτει δικαίως, τοὺς ^pτ' ἐπακτικούς λόγους καὶ τὸ ^qὀρίζεσθαι καθόλου· ταῦτα γὰρ ἐστίν ἄμφω περὶ ἀρχὴν ἐπιστήμης. Ἀλλ' ὁ μὲν Σωκράτης τὰ καθόλου οὐ χωριστὰ ἐποίει οὐδὲ τοὺς ὀρισμούς· οἱ δ' ἐχώρισαν, καὶ ^rοὐ τὰ τοιαῦτα τῶν ὄντων ἰδέας προσηγόρευσαν. Ὡστε συνέβαινεν αὐτοῖς ^s6 σχεδὸν τῷ αὐτῷ λόγῳ πάντων ἰδέας εἶναι τῶν καθόλου λεγομένων, καὶ παραπλήσιον ὥσπερ ^tαἱ εἰ τις ἀριθμῆσαι βουλόμενος ἐλαττόνων μὲν ὄντων οἶοιτο μὴ ^uῤ δύνασθαι, πλείω δὲ ποιήσας ἀριθμοῖν· πλείω γὰρ ἐστίν τῶν καθ' ^vἑκάστα αἰσθητῶν ^wῥὼς εἰπεῖν τὰ εἶδη, περὶ ὧν ζητοῦντες τὰς αἰτίας ἐκ τούτων ἐκεῖ προῆλθον· ^xκαθ' ἑκαστόν τε γὰρ ὁμώνυμόν ἐστι καὶ παρὰ τὰς οὐσίας, τῶν τε ^yἄλλων ἐν ἐστίν ἐπὶ πολλῶν, καὶ ἐπὶ τοῖσδε καὶ ἐπὶ τοῖς αἰδίοις. Ἔτι καθ' οὓς ^zτρό-7 πους δέκνυνται ὅτι ἐστίν τὰ εἶδη, κατ' οὐθένα φαίνεται τούτων ἐξ ἐνίων μὲν γὰρ οὐκ ἀνάγκη γίγνεσθαι ^{aa}συλλογισμόν, ἐξ ἐνίων δὲ καὶ οὐχ ὧν οἰοῦνται τούτων ^{ab}εἶδη γίγνεται. Κατὰ τε ^{ac}8 γὰρ τοὺς λόγους τοὺς ἐκ τῶν ἐπιστημῶν ἐστίν εἶδη πάντων ὅσων ἐπιστημαὶ εἰσιν, καὶ κατὰ τὸ ἐν ἐπὶ πολλῶν καὶ τῶν ἀποφάσεων, κατὰ δὲ τὸ νοεῖν τι φθαρέντος τῶν φθαρτῶν φάντασμα γάρ τι ^{ad}τούτων ἐστίν. Ἔτι δὲ οἱ ἀκριβέστατοι τῶν λόγων οἱ μὲν τῶν πρὸς τι ποιοῦσιν ἰδέας, ὧν οὐ φασιν

^f λόγους εἰς τοὺς om. T. ^g γρ. ἀνῆγον E. ^h ἐκείνως T, ἐκεῖνος δ' E. ⁱ ἐζήτουν G^b. ^k εἰ ἢ] ἢ ἢ A^b, εἴη T. ^l αὕτη T. ^m ἀποδῶ E.T.A^b. ⁿ ὀρίζεσθαι τὰ καθόλου F^b. ^o τὰ om. G^b. ^p δυνήσεσθαι A^b.G^b.I^b. ^q ἑκάστον E. ^r ὥς εἰπεῖν om. G^b.I^b. ^s καθ'] παρ' G^b.I^b. ^t ἄλλων ἐκισιν E.T. ^u συλλογισμούς G^b. ^v ἤδη G^b.I^b. ^x τοῦ' E.

εἶναι καθ' ὃ αὐτὸ γένος, οἱ δὲ τὸν τρίτον ἄνθρωπον λέγουσιν.
 9 Ὅλως τε ἀναιροῦσιν οἱ περὶ τῶν εἰδῶν λόγοι α' μᾶλλον βού-
 λονται εἶναι οἱ λέγοντες εἶδη τοῦ τὰς ιδέας εἶναι· συμβαί-
 νει γὰρ μὴ εἶναι πρῶτον τὴν δυάδα ἀλλὰ τὸν ἀριθμόν, καὶ
 τούτου τὸ πρὸς τι καὶ β' τοῦτο τοῦ καθ' αὐτό, καὶ πάνθ'
 ὅσα τινὲς ἀκολουθήσαντες ταῖς περὶ τῶν γ' εἰδῶν δόξαις ἦσαν·
 10 τιώθησαν ταῖς ἀρχαῖς. Ἔτι κατὰ μὲν τὴν ὑπόληψιν καθ'
 ἣν δ' φασιν εἶναι τὰς ιδέας ε' οὐ μόνον τῶν οὐσιῶν ἔσονται εἶδη
 δ' ἀλλὰ καὶ ε' ἄλλων πολλῶν· τὸ γὰρ νόημα ζ' οὐ μόνον
 περὶ τὰς οὐσίας ἀλλὰ καὶ ε' κατὰ μὴ οὐσιῶν ε' ἔσται, καὶ η' αἱ
 ἐπιστῆμαι οὐ μόνον τῆς οὐσίας ἔσονται· συμβαίνει δὲ καὶ
 11 ἄλλα ι' μυρία τοιαῦτα. Κατὰ δὲ τὸ ἀναγκαῖον καὶ τὰς
 δόξας τὰς περὶ αὐτῶν, εἰ ἔστι μεθεκτὰ τὰ εἶδη, τῶν οὐσιῶν
 ἀναγκαῖον ιδέας εἶναι μόνον· οὐ γὰρ κατὰ συμβεβηκὸς με-
 τέχονται, ἀλλὰ κ' δεῖ ι' ταύτῃ ἐκάστου μετέχειν ἢ μὴ καθ' ὑπο-
 12 κειμένου ιι' λέγεται. Λέγω δ' οἶον ιβ' εἴ τι ο' αὐτοῦ διπλασίου
 μετέχει, τοῦτο καὶ αἰδίου μετέχει, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός·
 συμβέβηκε γὰρ τῷ διπλασίῳ ρ' αἰδίῳ εἶναι. Ὡστε ἔσται
 οὐσία τὰ εἶδη. Ταῦτα δ' ἐνταῦθα οὐσίαν σημαίνει κάκει'
 ς ἢ τί ς ἔσται τὸ εἶναι φάναι τι παρὰ ταῦτα τὸ ἐν ἐπὶ πολ-
 13 λῶν; Καὶ εἰ μὲν ταῦτ' εἶδος τῶν ιδεῶν καὶ τῶν μετεχόν-
 των, ἔσται τι κοινόν· τί γὰρ μᾶλλον ἐπὶ α' τῶν φθαρτῶν
 δυάδων, ε' καὶ τῶν δυάδων τῶν πολλῶν μὲν αἰδίων δέ, τὸ δυὰς
 ἐν καὶ ταυτόν, ἢ ς ἐπ' αὐτῆς καὶ ς τῆς τινός; Εἰ δὲ μὴ τὸ
 αὐτὸ εἶδος, ς ὁμώνυμα ἀν' εἴη, καὶ ὅμοιον ὥσπερ ἀν' εἴ τις
 γ' καλοὶ ἄνθρωπον τόν τε Καλλίαν καὶ τὸ ξύλον, μηδεμίαν
 14 κοινωνίαν ἐπιβλέψας αὐτῶν. Εἰ δὲ τὰ μὲν ἄλλα τοὺς κοι-
 νούς λόγους ἐφαρμόττειν θήσομεν τοῖς εἶδεσιν, οἶον ἐπ' αὐ-

γ αὐτὰ G^b. β' τούτου τὸ G^b, τὸ A^b. α' ιδεῶν T. β' εἶναι φασιν G^b.I^b. γ' οὐ μόνον τῶν οὐσιῶν om. E.T. δ' ἀλλὰ καὶ om. iidem. ε' ἄλλων] ἄλλων τε T, ἐτέρων A^b. ς κατὰ] τὰ G^b. ζ' ἐστὶ T.A^b, ἔσται ὅσα μὴ οὕτως ἐστὶ I^b. η' αἱ om. A^b. ι' μόρια T. κ' δὴ G^b. ι' ταύτην A^b. ιι' λέγονται E.T.A^b.G^b.I^b. ιβ' εἴτι om. G^b. ο' γρ. καὶ αὐτοδιπλασίου E. ρ' αἰδίων A^b. ς ἢ T. ς ἔσται om. T. α' φθαρτῶν τῶν δυάδων T. ε' καὶ τῶν δυάδων om. G^b. ς ἐπὶ ταύτης G^b.I^b. ς τῆς om. T. ς ὁμώνυμία T. γ' καλοῖοι A^b.

γόν ^z τὸν ^a κύκλον σχῆμα ἐπίπεδον καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ λόγου, ^b τὸ δ' οὐ ἐστὶ προστεθήσεται, σκοπεῖν δὲ μὴ κενὸν ἢ τοῦτο παντελῶς. Τίνοι τε γὰρ προστεθήσεται; Τῷ μέσῳ ¹⁵ ἢ τῷ ἐπιπέδῳ ἢ πᾶσιν; Πάντα γὰρ τὰ ἐν τῇ οὐσίᾳ ἰδέαι, οἶον τὸ ζῶον καὶ τὸ δίπουν. Ἔτι δῆλον ὅτι ἀνάγκη αὐτὸ εἶναί τι, ὥσπερ τὸ ἐπίπεδον φύσιν τινὰ ἢ πᾶσιν ἐννάρξει τοῖς εἶδεσιν ὡς γένος.

Πάντων δὲ μάλιστα διαπορήσειεν ἂν τις τί ποτε συμβάλ- ⁵ λονται τὰ εἶδη ἢ τοῖς αἰδίοις τῶν αἰσθητῶν ἢ τοῖς γιγνομένοις καὶ ^c τοῖς φθειρομένοις· οὔτε γὰρ κινήσεως ^d ἐστὶν οὔτε μεταβολῆς οὐδεμιᾶς ^e αἰτία αὐτοῖς. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ² πρὸς τὴν ἐπιστήμην οὐθὲν ^f βοηθεῖ ^g τὴν τῶν ἄλλων· οὔτε γὰρ οὐσία ἐκεῖνα τούτων (ἐν τούτοις γὰρ ^h ἂν ἦν)· οὔτ' εἰς τὸ εἶναι, μὴ ἐννάρχοντά γε τοῖς μετέχουσιν· οὕτω μὲν γὰρ ἴσως αἰτία δόξειεν ⁱ ἂν εἶναι ^k ὡς τὸ λευκὸν μεμιγμένον τῷ λευκῷ. Ἀλλ' οὗτος μὲν ὁ λόγος λίαν εὐκίνητος, ὃν Ἀναξα- ³ γόρας μὲν πρότερος Εὐδοξος δ' ὕστερος ^l ἔλεγε διαπορῶν καὶ ἕτεροὶ τινες· ῥάδιον γὰρ πολλὰ συναγαγεῖν καὶ ἀδύνατα πρὸς τὴν τοιαύτην δόξαν. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐκ τῶν εἰδῶν ἔστι τᾶλλα κατ' οὐθένα τρόπον τῶν εἰωθότων λέγεσθαι. Τὸ ^m δὲ ⁴ λέγειν παραδείγματα εἶναι καὶ μετέχειν αὐτῶν τᾶλλα κενολογεῖν ἐστὶ καὶ μεταφορᾶς λέγειν ποιητικᾶς. Τί γάρ ἐστι τὸ ἐργαζόμενον πρὸς τὰς ἰδέας ⁿ ἀποβλέπον; Ἐνδέχεται τε ^o καὶ εἶναι καὶ γίγνεσθαι ὁτιοῦν καὶ μὴ εἰκαζόμενον, ὥστε καὶ ^p ὄντος Σωκράτους καὶ μὴ ὄντος γένοιτ' ἂν ^q οἶον Σωκράτης. Ὁμοίως δὲ δῆλον ὅτι καὶ εἴη ^r ὁ Σωκράτης αἰτίας, ⁵ ἔσται τε πλείω παραδείγματα τοῦ αὐτοῦ, ὥστε καὶ εἶδη, οἶον τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῶον καὶ τὸ δίπουν, ἅμα δὲ ^s καὶ αὐ-

^z τὸν om. G^b.I^b. ^a κύκλον] δ Ab. ^b τὰ δ' οὐκέτι προστεθήσεται T, τὸ δ' οὐκ ἔστι προστεθήσεται G^b. ^c τοῖς om. G^b.I^b. ^d ἐστὶν post οὐδεμιᾶς G^b.I^b. ^e αἰτία E. ^f συντελεῖ G^b.I^b. ^g τὴν om. G^b. ^h ἂν om. G^b. ⁱ ἂν om. Ab. ^k ὡς om. E. ^l ἔλεγε γε διαπορῶν E. ^m δὲ γε λέγειν I^b. ⁿ ἀποβλέπον Ab, ἀποβλέπων T. ^o καὶ post τε om. T. ^p ὄντος τοῦ Σωκράτους G^b.I^b. ^q οἶον] δ T. ^r ὁ om. E. ^s καὶ ὁ αὐτοάνθρωπος G^b.I^b.

6 τοάνθρωπος. *Ἐτι οὐ μόνον τῶν αἰσθητῶν παραδείγματα τὰ εἶδη, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν, οἷον τὸ γένος τῶν ὡς γένους εἰδῶν ὥστε τὸ αὐτὸ ἔσται παράδειγμα καὶ εἰκῶν. *Ἐτι δόξειεν ἂν ἀδύνατον χωρὶς εἶναι τὴν οὐσίαν καὶ οὐ ἡ οὐσία· ὥστε πῶς ἂν αἱ ιδέαι οὐσίαι τῶν πραγμάτων οὔσαι χωρὶς εἶεν; Ἐν δὲ τῷ Φαίδωνι τοῦτον λέγεται τὸν τρόπον, ὡς καὶ τοῦ εἶναι καὶ τοῦ γίγνεσθαι αἷτια τὰ εἶδη ἐστίν. Καίτοι τῶν εἰδῶν ὄντων ὅμως οὐ γίγνεται, ἂν μὴ ἢ τὸ κινήσον, καὶ πολλὰ γίγνεται ἕτερα, οἷον οἰκία καὶ δακτύλιος, ὧν οὐ φασιν εἶναι γ εἶδη. *Ὡστε δηλὸν ὅτι ἐνδέχεται κάκεινα ὧν φασὶν ιδέας εἶναι, καὶ εἶναι καὶ γίγνεσθαι διὰ τοιαύτας αἰτίας * οἷας καὶ τὰ ῥηθέντα ἡν, ἀλλ' οὐ διὰ τὰ εἶδη. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν ιδεῶν καὶ τοῦτον τὸν τρόπον καὶ διὰ * λογιωτέρων καὶ ἀκριβεστέρων λόγων ἔστι πολλὰ συναγαγεῖν ὅμοια τοῖς τεθεωρημένοις.

- 6 Ἐπεὶ δὲ διώρισται περὶ τούτων, καλῶς ἔχει πάλιν θεωρῆσαι τὰ περὶ τοὺς ἀριθμοὺς συμβαίνοντα τοῖς λέγουσιν οὐσίας * αὐτοὺς εἶναι χωριστὰς καὶ τῶν ὄντων αἰτίας πρῶτας. Ἀνάγκη δ', εἴπερ ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς φύσις τις καὶ μὴ ἄλλη τίς * ἐστὶν αὐτοῦ ἡ οὐσία ἀλλὰ τούτ' αὐτό, ὥσπερ φασί τινες, ἥτοι εἶναι τὸ μὲν πρῶτόν τι αὐτοῦ τὸ δ' * ἐχόμενον, 2 ἕτερον ὃν τῷ εἶδει ἕκαστον. Καὶ τοῦτο ἢ ἐπὶ τῶν μονάδων εὐθὺς ὑπάρχει καὶ ἔστιν ἀσύμβλητος ὅποιον μονὰς ὅποιον μονάδι· ἢ εὐθὺς ἐφεξῆς πᾶσαι καὶ συμβληταὶ * ὅποιον ὅποιον, οἷον λέγουσιν εἶναι τὸν μαθηματικὸν ἀριθμόν· ἐν γὰρ τῷ μαθηματικῷ οὐθὲν διαφέρει οὐδεμία μονὰς * ἕτερα 3 ἕτερας. Ἡ τὰς * μὲν συμβλητὰς τὰς δὲ μὴ, οἷον εἰ ἔστι μετὰ τὸ ἐν πρώτη ἢ δυάς, ἔπειτα ἢ τριάς καὶ οὕτω δὴ ὁ ἄλλος ἀριθμός. Εἰσὶ δὲ συμβληταὶ * αἱ ἐν ἐκάστῳ ἀριθμῷ μονάδες, οἷον * αἱ ἐν τῇ δυάδι τῇ πρώτῃ αὐταῖς, * καὶ * ἐν τῇ

τὰ om. T. * οἷας] δι' οἷας G^b.I^b. * διαλεκτικωτέρων E. * αὐτοῖς E. ὁ ἀριθμὸς om. T. * αὐτοῦ ἐστὶν T. * ἐνδεχόμενον T. b ὅποιαι T.A^b. c ἕτερα om. G^b. d μὲν οἷον συμβλητὰς T. e αἱ post ἀριθμῷ A^b. f αἱ om. T. * καὶ—αὐταῖς om. G^b. h ἐν] αἱ ἐν A^b.

τριάδι τῇ πρώτῃ αὐταῖς, καὶ οὕτω δὴ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀριθμῶν· αἱ δ' ἐν τῇ δυάδι αὐτῇ ¹πρὸς τὰς ἐν τῇ τριάδι αὐτῇ ἀσύμβλητοι. Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐφεξῆς ⁴ἀριθμῶν. Διὸ καὶ ὁ μὲν μαθηματικὸς ἀριθμεῖται μετὰ τὸ ἐν δύο, πρὸς τῷ ἔμπροσθεν ἐνὶ ἄλλο ἐν, καὶ τὰ τρία πρὸς τοῖς δυσὶ τούτοις ἄλλο ἐν, καὶ ὁ λοιπὸς ^kδὲ ὡσαύτως· οὗτος δὲ μετὰ τὸ ἐν δύο ἕτερα ἄνευ τοῦ ἐνὸς τοῦ πρώτου, καὶ ἡ τριάς ἄνευ τῆς δυάδος, ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἄλλος ἀριθμὸς. ⁵Ἡ ¹τὸν μὲν εἶναι τῶν ἀριθμῶν ^mοἷος ὁ πρῶτος ἐλέχθη, τὸν δ' οἶον ⁿοἱ μαθηματικοὶ λέγουσι, τρίτον δὲ τὸν ῥηθέντα τελευταῖον. ⁶Ἐτι τούτους ἢ χωριστοὺς εἶναι ^oτοὺς ἀριθμοὺς τῶν πραγμάτων, ἢ οὐ χωριστοὺς ἀλλ' ἐν τοῖς αἰσθητοῖς, οὐχ οὕτως δ' ὡς τὸ πρῶτον ^pἐπεσκοποῦμεν, ἀλλ' ὡς ἐκ τῶν ἀριθμῶν ἐνυπαρχόντων ὄντα τὰ αἰσθητά· ἢ τὸν μὲν ^qαὐτῶν εἶναι τὸν δὲ μή, ^rἢ πάντας εἶναι. Οἱ μὲν οὖν τρόποι καθ' ⁶οὓς ἐνδέχεται αὐτοὺς εἶναι οὗτοί εἰσιν ἐξ ἀνάγκης μόνοι. Σχεδὸν δὲ καὶ οἱ λέγοντες τὸ ἐν ἀρχὴν εἶναι καὶ οὐσίαν καὶ στοιχεῖον πάντων, καὶ ἐκ τούτου καὶ ἄλλου τινὸς εἶναι τὸν ἀριθμὸν, ἕκαστος τούτων τινὰ τῶν ^sτρόπων εἴρηκε, πλὴν τοῦ πάσας τὰς μονάδας εἶναι ἀσυμβλήτους. Καὶ τοῦτο συμ- ⁷βέβηκεν εὐλόγως· οὐ γὰρ ἐνδέχεται ^vἔτι ἄλλον τρόπον εἶναι παρὰ τοὺς εἰρημένους. Οἱ μὲν οὖν ἀμφοτέρους φασὶν εἶναι τοὺς ἀριθμοὺς, τὸν μὲν ἔχοντα τὸ πρότερον καὶ ὕστερον ^wτὰς ιδέας, ^xτὸν δὲ μαθηματικὸν παρὰ τὰς ιδέας καὶ τὰ αἰσθητά, καὶ χωριστοὺς ἀμφοτέρους τῶν αἰσθητῶν· οἱ δὲ τὸν μαθηματικὸν μόνον ἀριθμὸν εἶναι τὸν πρῶτον τῶν ὄντων ^yκεχωρισμένον τῶν αἰσθητῶν. Καὶ οἱ Πυθαγόρειοι δ' ἕνα ⁸τὸν μαθηματικόν, πλὴν οὐ κεχωρισμένον ἀλλ' ἐκ τούτου τὰς αἰσθητὰς οὐσίας συνεστάναι φασίν· τὸν γὰρ ὅλον οὐρανὸν κατασκευάζουσιν ἐξ ἀριθμῶν, πλὴν οὐ ^zμοναδικῶν, ἀλλὰ τὰς

¹ πρὸς—αὐτῇ om. G^b. ^k δὲ om. G^b. ^l τὴν G^b. ^m οἶον T.

ⁿ οἱ om. A^b. ^o τῶν πραγμάτων τοὺς ἀριθμοὺς G^b. I^b. ^p ἐπεσκοποῦν A^b.

^q αὐτὸν E. ^r ἢ πάντας om. G^b. I^b. ^s τρόπων] πρώτων G^b. ^t εἶναι

om. E. T. G^b. I^b. ^v ἔτι om. G^b. ^w τῆς G^b. ^x τὸν—ιδέας om. G^b.

^y κεχωρισμένων A^b. G^b. ^z μοναδικῶν G^b. I^b.

μονάδας ὑπολαμβάνουσιν ἔχειν μέγεθος· ὅπως δὲ τὸ πρῶτον
 9 ἐν συνέσσει ἔχον μέγεθος, ἀπορεῖν εἰκάσιν. Ἄλλος δὲ τις
 τὸν πρῶτον ἀριθμὸν τὸν τῶν εἰδῶν ἓνα εἶναι, ἔνιοι δὲ καὶ τὸν
 μαθηματικὸν τὸν αὐτὸν τοῦτον εἶναι. Ὁμοίως δὲ καὶ περὶ
 10 τὰ μήκη καὶ περὶ τὰ ἐπίπεδα καὶ περὶ ^aτὰ στερεά. Οἱ μὲν
 γὰρ ἕτερα τὰ μαθηματικά καὶ ^bτὰ μετὰ τὰς ιδέας τῶν
 δ' ἄλλως λέγοντων οἱ μὲν τὰ μαθηματικά καὶ μαθηματικῶς
 λέγουσιν, ὅσοι μὴ ποιῶσι τὰς ιδέας ἀριθμοὺς μηδὲ εἶναι
 φασιν ιδέας, οἱ δὲ τὰ μαθηματικά, οὐ μαθηματικῶς ^cδέ· οὐ
 γὰρ τέμνεσθαι οὔτε μέγεθος πᾶν εἰς μεγέθη, οὔθ' ὅποιουσιν
 11 ^dμονάδας δυάδα εἶναι. Μοναδικούς δὲ τοὺς ἀριθμοὺς εἶναι
 πάντες τιθέασι, πλὴν τῶν Πυθαγορείων, ὅσοι τὸ ἐν στοι-
 χεῖον καὶ ἀρχὴν φασιν εἶναι τῶν ὄντων· ἐκείνοι δ' ^eἔχοντα
 μέγεθος, καθάπερ εἴρηται πρότερον. Ὅσαχῶς μὲν οὖν ἐνδέ-
 χεται λεχθῆναι περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι πάντες εἰσὶν εἰρημένοι οἱ
 τρόποι, φανερόν ἐκ τούτων· ^fἔστι δὲ πάντα μὲν ἀδύνατα,
 μᾶλλον δ' ἴσως θάτερα τῶν ἐτέρων.

- 7 Πρῶτον μὲν οὖν σκεπτέον εἰ συμβληταὶ αἱ μονάδες ἢ ἀσύμ-
 βλητοι, καὶ εἰ ἀσύμβλητοι, ἔποτέως ὥσπερ διείλομεν. Ἔστι
^hμὲν γὰρ ὅποιαν οὖν εἶναι ὅποιον μονάδι ἀσύμβλητον, ἔστι
 δὲ τὰς ἐν αὐτῇ τῇ δυάδι πρὸς τὰς ἐν αὐτῇ τῇ τριάδι, καὶ οὕτως
 δὴ ἀσυμβλήτους εἶναι τὰς ἐν ἐκάστῳ τῷ πρώτῳ ⁱἀριθμῷ πρὸς
 2 ἀλλήλας. Εἰ μὲν οὖν πᾶσαι συμβληταὶ καὶ ἀδιάφοροι αἱ
 μονάδες, ὁ ^kμαθηματικὸς γίγνεται ἀριθμὸς καὶ εἰς μόνος, καὶ
 3 τὰς ιδέας οὐκ ἐνδέχεται εἶναι τοὺς ἀριθμούς. ^lΠοῖος γὰρ
^mἔσται ἀριθμὸς αὐτοάνθρωπος ἢ ζῶον ἢ ἄλλο ὅτιοῦν τῶν
 εἰδῶν; Ἰδέα μὲν γὰρ μία ἐκάστου, οἷον ⁿαὐτοῦ ἀνθρώπου
 μία καὶ αὐτοῦ ζῴου ἄλλη μία· οἱ δ' ὅμοιοι καὶ ἀδιάφοροι
 ἄπειροι, ὥστ' οὐθὲν μᾶλλον ἢδε ἢ τριάς αὐτοάνθρωπος ἢ
 ὅποιουσιν. Εἰ δὲ μή εἰσιν ἀριθμοὶ αἱ ιδέαι, οὐδ' ὅλως οἷον

^a τὰ ante στερεά om. G^b. ^b τὰ μετὰ] τῶν μετὰ G^b, I^b. ^c δέ om. G^b, I^b. ^d μονάδος G^b. ^e ἔχοντας rc. E, ἔχον G^b. ^f ἔτι T. ^g πάτερον T. ^h μὲν om. G^b. ⁱ ἀριθμῷ om. idem. ^k μαθητικὸς A^b. ^l ὅποιος T. ^m ἀριθμὸς ἔσται I^b. ⁿ αὐτοανθρώπου μία καὶ αὐτοζῴου E.

τε αὐτὰς εἶναι. Ἐκ τίνων γὰρ ἔσονται ἀρχῶν αἱ ἰδέαι; Ὁ 4
 γὰρ ἀριθμός ἐστιν ἐκ τοῦ ἐνὸς καὶ τῆς δυάδος τῆς ἀορίστου,
 καὶ αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ στοιχεῖα λέγονται τοῦ ἀριθμοῦ εἶναι,
 ὁ τάζει τε οὔτε προτέρας ἐνδέχεται τῶν ἀριθμῶν αὐτὰς οὔθ'
 ὑστέρας. Εἰ δ' ἀσύμβλητοι αἱ μονάδες, καὶ οὕτως ἀσύμ- 5
 βλητοι ὥστε ἡτισσὺν ἡτινιοῦν, οὔτε τὸν μαθηματικὸν ἐνδέ-
 χεται εἶναι τούτον τὸν ἀριθμόν (ὁ μὲν γὰρ μαθηματικὸς ἐξ
 ἀδιαφόρων, καὶ τὰ δεικνύμενα κατ' αὐτοῦ ὡς ἐπὶ Ρ τοιούτου
 ἀρμόττει) οὔτε τὸν τῶν εἰδῶν οὐ γὰρ ἔσται ἡ δυνὰς πρώτη
 ἐκ τοῦ ἐνὸς καὶ τῆς ἀορίστου δυάδος, ἔπειτα οἱ ἐξῆς ἀριθμοὶ
 ὡς λέγεται, δυνάς, τριάς, τετράς· ἅμα γὰρ αἱ ἐν τῇ δυάδι τῇ
 πρώτῃ μονάδες γεννῶνται, εἴτε ὥσπερ ὁ πρῶτος εἰπὼν ἐξ
 ἀνίσων (ἰσασθέντων γὰρ ἔγένοντο) εἴτε ἄλλως. Ἐπειτα 6
 εἰ ἔσται ἡ ἑτέρα μονὰς ἡ τῆς ἑτέρας προτέρα, καὶ τῆς δυάδος
 τῆς ἐκ τούτων ἔσται προτέρα· ὅταν γὰρ ἡ τι τὸ μὲν πρότε-
 ρον τὸ δ' ὕστερον, καὶ τὸ ἐκ τούτων τοῦ μὲν ἔσται πρότερον
 τοῦ δ' ὕστερον. Ἐπὶ ἐπειδὴ ἐστὶ πρῶτον μὲν αὐτὸ τὸ ἐν, 7
 ἔπειτα τῶν ἄλλων ἐστὶ ὅτι πρῶτον ἐν, δεύτερον δὲ μετ' ἐκείνου
 καὶ πάλιν τρίτον, τὸ δεύτερον μὲν μετὰ τὸ δεύτερον, τρίτον
 δὲ μετὰ τὸ πρῶτον ἐν· ὥστε πρότεραι αὖ εἶεν αἱ μονάδες ἢ
 οἱ ἀριθμοὶ ἐξ ὧν ἡ πλέκονται, οἷον ἐν τῇ δυάδι τρίτη μονὰς
 ἔσται πρὶν τὰ τρία εἶναι, ἡ καὶ ἐν τῇ τριάδι τετάρτη καὶ ἡ
 πέμπτη ἡ πρὶν τοὺς ἀριθμοὺς τούτους. Οὐθεὶς μὲν οὖν τὸν 8
 τρόπον τούτον εἴρηκεν αὐτῶν τὰς μονάδας ἀσυνμβλήτους,
 ἔστι δὲ κατὰ μὲν τὰς ἐκείνων ἀρχὰς εὐλογον καὶ οὕτως,
 κατὰ μέντοι τὴν ἀλήθειαν ἀδύνατον. Τὰς τε γὰρ μονάδας 9
 προτέρας καὶ ὑστέρας εἶναι εὐλογον, εἴπερ καὶ πρώτη τίς
 ἐστὶ μονὰς καὶ ἐν πρῶτον, ὁμοίως δὲ καὶ δυάδας, εἴπερ καὶ
 δυνὰς πρώτη ἐστίν· μετὰ γὰρ τὸ πρῶτον εὐλογον καὶ ἀναγ-

ο τάξει T. Ρ τοιούτοις T. ἰσασθέντα G^b. ἔγένετο T. ἡ et
 τῆς om. G^b. I^b. καὶ] καὶ διὰ G^b. ὅτι om. A^b. μὲν] δὲ T.
 ἡ λέγονται E. ἡ καὶ om. G^b. ἡ πλὴν T. ἡ post ἀσυνμβλήτους T. εἶναι.
 ἔστι om. G^b. I^b. ἀρχὰς] γραφὰς G^b. καὶ] καὶ τούτων T. καὶ
 δυάδας δὲ ὁμοίως A^b.

μονάδας ὑπολαμβάνουσιν ἔχειν μέγεθος· ὅπως δὲ τὸ πρῶτον
 9^{ην} συνέστη ἔχον μέγεθος, ἀπορεῖν εὐόκασιν. Ἄλλος δέ τις
 τὸν πρῶτον ἀριθμὸν τὸν τῶν εἰδῶν ἓνα εἶναι, ἔνιοι δὲ καὶ τὸν
 μαθηματικὸν τὸν αὐτὸν τοῦτον εἶναι. Ὀμοίως δὲ καὶ περὶ
 10 τὰ μήκη καὶ περὶ τὰ ἐπίπεδα καὶ περὶ ^aτὰ στερεά. Οἱ μὲν
 γὰρ ἕτερα τὰ μαθηματικά καὶ ^bτὰ μετὰ τὰς ιδέας τῶν
 δ' ἄλλως λέγοντων οἱ μὲν τὰ μαθηματικά καὶ μαθηματικῶς
 λέγουσιν, ὅσοι μὴ ποιούσι τὰς ιδέας ἀριθμοὺς μηδὲ εἰναί
 φασιν ιδέας, οἱ δὲ τὰ μαθηματικά, οὐ μαθηματικῶς ^cδέ· οὐ
 γὰρ τέμνεσθαι οὔτε μέγεθος πᾶν εἰς μεγέθη, οὔθ' ὅποιασούν
 11 ^dμονάδας δυάδα εἶναι. Μοναδικούς δὲ τοὺς ἀριθμοὺς εἶναι
 πάντες τιθέασι, πλὴν τῶν Πυθαγορείων, ὅσοι τὸ ἐν στοι-
 χεῖον καὶ ἀρχήν φασιν εἶναι τῶν ὄντων· ἐκείνοι δ' ^eἔχοντα
 μέγεθος, καθάπερ εἴρηται πρότερον. Ὅσαχῶς μὲν οὖν ἐνδέ-
 χεται λεχθῆναι περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι πάντες εἰσὶν εἰρημένοι οἱ
 τρόποι, φανερόν ἐκ τούτων· ^fἔστι δὲ πάντα μὲν ἀδύνατα,
 μᾶλλον δ' ἴσως θάτερα τῶν ἐτέρων.

- 7 Πρῶτον μὲν οὖν σκεπτέον εἰ συμβληταὶ αἱ μονάδες ἢ ἀσύμ-
 βλητοι, καὶ εἰ ἀσύμβλητοι, ὅποτέρως ὥσπερ διελομεν. Ἔστι
^hμὲν γὰρ ὅποιαν οὖν εἶναι ὅποιον μονάδι ἀσύμβλητον, ἔστι
 δὲ τὰς ἐν αὐτῇ τῇ δυάδι πρὸς τὰς ἐν αὐτῇ τῇ τριάδι, καὶ οὕτως
 δὴ ἀσυμβλήτους εἶναι τὰς ἐν ἐκάστῃ τῷ πρώτῃ ⁱἀριθμῷ πρὸς
 2 ἀλλήλας. Εἰ μὲν οὖν πᾶσαι συμβληταὶ καὶ ἀδιάφοροι αἱ
 μονάδες, ὁ ^kμαθηματικὸς γίγνεται ἀριθμὸς καὶ εἰς μόνος, καὶ
 3 τὰς ιδέας οὐκ ἐνδέχεται εἶναι τοὺς ἀριθμούς. ^lΠοῖος γὰρ
^mἔσται ἀριθμὸς αὐτοάνθρωπος ἢ ζῶον ἢ ἄλλο ὅτιον τῶν
 εἰδῶν; Ἰδέα μὲν γὰρ μία ἐκάστου, οἷον ⁿαὐτοῦ ἀνθρώπου
 μία καὶ αὐτοῦ ζῶου ἄλλη μία· οἱ δ' ὅμοιοι καὶ ἀδιάφοροι
 ἄπειροι, ὥστ' οὐθὲν μᾶλλον ἢδε ἢ τριάς αὐτοάνθρωπος ἢ
 ὅποιαν. Εἰ δὲ μή εἰσιν ἀριθμοὶ αἱ ιδέαι, οὐδ' ὅλως οἷον

^a τὰ ante στερεά om. G^b. ^b τὰ μετὰ] τῶν μετὰ G^b. I^b. ^c δέ om. G^b. I^b. ^d μονάδος G^b. ^e ἔχοντας rc. E, ἔχον G^b. ^f ἔτι T. ^g πότερον T. ^h μὲν om. G^b. ⁱ ἀριθμῷ om. idem. ^k μαθητικὸς A^b. ^l ὁποῖος T. ^m ἀριθμὸς ἔσται I^b. ⁿ αὐτοάνθρωπου μία καὶ αὐτοζώου E.

-ε αὐτὰς εἶναι. Ἐκ τίνων γὰρ ἔσονται ἀρχῶν αἱ ἰδέαι; Ὁ 4
γὰρ ἀριθμός ἐστιν ἐκ τοῦ ἐνὸς καὶ τῆς δυνάδος τῆς ἀορίστου,
καὶ αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ στοιχεῖα λέγονται τοῦ ἀριθμοῦ εἶναι,
τάξαι τε οὔτε προτέρας ἐνδέχεται τῶν ἀριθμῶν αὐτὰς οὔθ'
ὕστερας. Εἰ δ' ἀσύμβλητοι αἱ μονάδες, καὶ οὕτως ἀσύμ- 5
βλητοι ὥστε ἡτισοῦν ἡτινιοῦν, οὔτε τὸν μαθηματικὸν ἐνδέ-
χεται εἶναι τούτον τὸν ἀριθμὸν (ὁ μὲν γὰρ μαθηματικὸς ἐξ
ἀδιαφόρων, καὶ τὰ δεκνύμενα κατ' αὐτοῦ ὡς ἐπὶ Ρ τοιούτου
ἀρμόττει) οὔτε τὸν τῶν εἰδῶν οὐ γὰρ ἔσται ἡ δυνὰς πρώτη
ἐκ τοῦ ἐνὸς καὶ τῆς ἀορίστου δυνάδος, ἔπειτα οἱ ἐξῆς ἀριθμοὶ
ὡς λέγεται, δυνάς, τριάς, τετράς· ἅμα γὰρ αἱ ἐν τῇ δυνάδι τῇ
πρώτῃ μονάδες γεννῶνται, εἴτε ὥσπερ ὁ πρῶτος εἰπὼν ἐξ
ἀνίσων (ἰσασθέντων γὰρ ἔγένοντο) εἴτε ἄλλως. Ἐπειτα 6
εἰ ἔσται ἡ ἑτέρα μονὰς τῆς ἑτέρας προτέρα, καὶ τῆς δυνάδος
τῆς ἐκ τούτων ἔσται προτέρα· ὅταν γὰρ ᾖ τι τὸ μὲν πρότε-
ρον τὸ δ' ὕστερον, καὶ τὸ ἐκ τούτων τοῦ μὲν ἔσται πρότερον
τοῦ δ' ὕστερον. Ἐπι ἐπειδὴ ἐστὶ πρῶτον μὲν αὐτὸ τὸ ἔν, 7
ἔπειτα τῶν ἄλλων ἐστὶ ἅτι πρῶτον ἔν, δεύτερον δὲ μετ' ἐκείνο
καὶ πάλιν τρίτον, τὸ δεύτερον μὲν μετὰ τὸ δεύτερον, τρίτον
δὲ μετὰ τὸ πρῶτον ἔν· ὥστε πρότεραι αὖ εἶεν αἱ μονάδες ἢ
οἱ ἀριθμοὶ ἐξ ὧν πλέκονται, οἷον ἐν τῇ δυνάδι τρίτη μονὰς
ἔσται πρὶν τὰ τρία εἶναι, καὶ ἐν τῇ τριάδι τετάρτη καὶ ἡ
πέμπτη πρὶν τοὺς ἀριθμοὺς τούτους. Οὐθεὶς μὲν οὖν τὸν 8
τρόπον τούτον εἴρηκεν αὐτῶν τὰς μονάδας ἀσυμβλήτους,
ἔστι δὲ κατὰ μὲν τὰς ἐκείνων ἀρχὰς εὐλογον καὶ οὕτως,
κατὰ μέντοι τὴν ἀλήθειαν ἀδύνατον. Τὰς τε γὰρ μονάδας 9
προτέρας καὶ ὕστερας εἶναι εὐλογον, εἴπερ καὶ πρώτη τίς
ἐστὶ μονὰς καὶ ἐν πρῶτον, ὁμοίως δὲ καὶ δυνάδας, εἴπερ καὶ
δυνὰς πρώτη ἐστίν· μετὰ γὰρ τὸ πρῶτον εὐλογον καὶ ἀναγ-

ο τάξει T. Ρ τοιούτοις T. α ἰσασθέντα G^b. ἔγένετο T. ἡ et
τῆς om. G^b.lb. ἡ καὶ] καὶ διὰ G^b. ἅτι om. A^b. μὲν] δὲ T.
πλέκονται E. καὶ om. G^b. πλὴν T. post ἀσυμβλήτους T. εἶναι.
ἔστι om. G^b.lb. ἀρχὰς] γραφὰς G^b. καὶ] καὶ τοῦτον T. καὶ
δυνάδας δὲ ὁμοίως A^b.

καὶ ὀν δαίτερον τι εἶναι, καὶ εἰ δαίτερον, τρίτον, καὶ οὕτω ὅτι
 10 τὰ ἄλλα ἐφεξῆς. Ἄμα δ' ἀμφοτέρω λέγειν, μονάδα τε
 μετὰ τὸ ἐν πρώτην εἶναι καὶ δευτέρα, καὶ δυάδα πρώτην,
 ἀδύνατον. Οἱ δὲ ποιῶσι μονάδα μὲν καὶ ἐν πρώτῳ, δεύ-
 τερον δὲ καὶ τρίτον οὐκέτι, καὶ δυάδα πρώτην, δευτέρα ἢ δὲ
 καὶ τρίτην οὐκέτι. Φανερόν δὲ καὶ ὅτι οὐκ ἐνδέχεται, εἰ
 ἀσύμβλητοι πᾶσαι αἱ μονάδες, δυάδα εἶναι αὐτὴν καὶ τριάδα
 11 καὶ οὕτω τοὺς ἄλλους ἀριθμούς. Ἄν τε γὰρ ὅσιν ἀδιά-
 φοροι αἱ μονάδες ἂν τε διαφέρουσαι ἐκάστη ἐκάστης, ἀνάγκη
 ἀριθμῆσθαι τὸν ἀριθμὸν κατὰ πρόσθεσιν, οἷον ἡ τὴν δυάδα
 πρὸς τῷ ἐνὶ ἄλλου ἐνὸς ἡ προστεθέντος, καὶ τὴν τριάδα ἄλ-
 λου ἐνὸς πρὸς τοῖς δυσὶ ἡ προστεθέντος, καὶ τὴν τετράδα
 12 ὡσαύτως. Τούτων δὲ ὄντων ἀδύνατον τὴν γένεσιν εἶναι τῶν
 ἀριθμῶν, ὡς γεννῶσιν ἐκ τῆς δυάδος καὶ τοῦ ἐνός· μόριον γὰρ
 γίγνεται ἡ δυὰς τῆς τριάδος καὶ αὕτη τῆς τετράδος· τὸν αὖ-
 13 τὸν δὲ τρόπον συμβαίνει καὶ ἐπὶ τῶν ἐχομένων. Ἄλλ' ἐκ
 τῆς δυάδος τῆς πρώτης καὶ τῆς ἀόριστου δυάδος ἐγίγνετο ἡ
 τετράς, δύο δυάδες παρ' αὐτὴν τὴν δυάδα· εἰ δὲ μή, μόριον
 ἔσται αὕτη ἡ δυὰς, ἑτέρα δὲ προσέσται μία δυὰς, καὶ ἡ δυὰς
 ἔσται ἐκ τοῦ ἐνὸς αὐτοῦ καὶ ἄλλου ἐνός. Εἰ δὲ τοῦτο, οὐχ
 οἷόν τ' εἶναι τὸ ἕτερον στοιχείον δυάδα ἀόριστον· μονάδα
 14 γὰρ ὁμίαν γεννᾷ, ἀλλ' οὐ δυάδα ὀρισμένην. Ἔτι παρ' αὐ-
 τὴν τὴν τριάδα ῥ καὶ αὐτὴν τὴν δυάδα πῶς ἔσονται ῥ ἄλλαι
 τριάδες καὶ δυάδες; Καὶ τίνα τρόπον ἐκ προτέρων μονάδων
 καὶ ὑστέρων σύγκεινται; Πάντα γὰρ ταῦτ' ἔστι καὶ πλα-
 σματώδη, καὶ ἀδύνατον εἶναι ῥ πρώτην δυάδα, εἴτ' αὐτὴν τριάδα.
 Ἀνάγκη δ', ἐπεὶ περ ἔσται τὸ ἐν ῥ καὶ ἡ ἀόριστος δυὰς στοι-
 15 χεῖα. Εἰ δ' ἀδύνατα τὰ συμβαίνοντα, καὶ τὰς ἀρχὰς ῥ εἶναι
 ταύτας ἀδύνατον. Εἰ μὲν οὖν διάφοροι αἱ μονάδες ὁποιοιοῦν

ῥ δη et ἄλλα om. G^b.I^b. ῥ εἶναι om. G^b. ἢ δὲ post δευτέραν
 om. G^b. ἰ ἄλλους om. A^b.G^b. ῥ τῇ δυάδι G^b, τῇ δυάδι I^b. ἰ προ-
 τεθέντος utrobique A^b. ῥ καὶ—προστεθέντος om. T. ῥ δὲ om. G^b.
 ὁμίαν οὐ γεννᾷ G^b. ῥ καὶ τὴν αὐτὴν δ. G^b. ῥ ἄλλαι om. G^b.I^b.
 ῥ εἰς I^b. ῥ πρώτως G^b. ῥ καὶ om. G^b. ῥ ταύτας εἶναι T.

ὑποιαισοῦν, ταῦτα καὶ τοιαῦθ' ἕτερα συμβαίνει ἐξ ἀνάγκης.
 Εἰ δ' αἱ μὲν ἐν ἄλλῃ διάφοροι, αἱ δ' ἐν τῷ αὐτῷ ἀριθμῷ
 ἀδιάφοροι ἀλλήλαις μόναι, καὶ οὕτως οὐθὲν ἐλάττω συμ-
 βαίνει τὰ δυσχερῆ. Ὡς γὰρ ἐν τῇ δεκάδι αὐτῇ ἔνεισι 16
 δέκα μονάδες, σύγκειται δὲ καὶ ἐκ τούτων καὶ ἐκ δύο πεντά-
 δων ἢ δεκάς. Ἐπεὶ ^αδ' οὐχ ὁ τυχὼν ἀριθμὸς αὕτη ἢ δεκάς,
 οὐδὲ σύγκειται ἐκ τῶν τυχουσῶν πεντάδων, ὥσπερ οὐδὲ μονά-
 δων, ἀνάγκη διαφέρειν τὰς μονάδας ὧς ἐν τῇ δεκάδι ταύτῃ.
 Ἄν γὰρ μὴ διαφέρωσιν, οὐδ' αἱ ^α πεντάδες διοίσουσιν ἐξ ὧν 17
 ἐστὶν ἡ δεκάς· ἐπεὶ ^α δὲ διαφέρουσι, καὶ αἱ μονάδες διοίσουσιν.
 Εἰ δὲ διαφέρουσι, πότερον ^β οὐκ ἐνέσονται ^γ πεντάδες ἄλλαι
 ἀλλὰ μόνον αὗται ^δ αἱ δύο, ἢ ἔσονται; Εἴτε ^ε δὲ μὴ ^ε ἐνέσον-
 ται, ἄτοπον· εἴτ' ^ε ἐνέσονται, ποία ἔσται ^ε δεκάς ἐξ ἐκείνων;
 Οὐ γὰρ ἐστὶν ἑτέρα δεκάς ἐν τῇ δεκάδι παρ' αὐτήν. Ἀλλὰ 18
 μὴν καὶ ἀνάγκη γε μὴ ἐκ τῶν τυχουσῶν δυνάδων τὴν τετράδα
 συγκείσθαι· ἡ γὰρ ἀόριστος δυνάς, ὡς φασί, λαβοῦσα τὴν
 ὠρισμένην δυνάδα δύο δυνάδας ἐποίησεν· τοῦ γὰρ ληφθέντος
 ἦν δυοποιός. Ἐτι τὸ εἶναι παρὰ τὰς δύο μονάδας τὴν ^β δυνάδα 19
 φύσιν τινά, καὶ τὴν τριάδα παρὰ τὰς τρεῖς μονάδας, πῶς ἐν-
 δέχεται; ^ι Ἡ γὰρ μεθέξει θατέρου θάτερον, ὥσπερ λευκὸς
 ἄνθρωπος παρὰ λευκὸν καὶ ἄνθρωπον (μετέχει γὰρ ^κ τούτων),
 ἢ ὅταν ἢ θατέρου θάτερον διαφορά τις, ὥσπερ ὁ ἄνθρωπος
^λ παρὰ ζῶον καὶ δίπουν. Ἐτι τὰ μὲν ἀφῆ ἐστὶν ἓν, τὰ δὲ 20
 μίξει, τὰ δὲ θέσει· ὧν οὐθὲν ἐνδέχεται ὑπάρχειν ταῖς μονάσιν
 ἐξ ὧν ἡ δυνάς καὶ ἡ τριάς· ἀλλ' ὥσπερ οἱ δύο ἄνθρωποι οὐχ
 ἓν τι παρ' ἀμφοτέρους, οὕτως ἀνάγκη καὶ τὰς μονάδας. Καὶ 21
 οὐχ ὅτι ἀδιαίρετοι, διοίσουσι διὰ τοῦτο· καὶ γὰρ αἱ στιγμαὶ
^μ ἀδιαίρετοι, ἀλλ' ὅμως παρὰ τὰς δύο οὐθὲν ἕτερον ἢ δυνάς αὐ-
 τῶν. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦτο δεῖ λανθάνειν, ὅτι συμβαίνει
 προτέρας καὶ ὑστέρας εἶναι δυνάδας, ^ν ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς ἄλ-

ω οἱ Ab. α δ' οὐ τυχὼν T. γ τὰς ante ἐν om. Ab. α πεμπτάδες T.
 α δὲ διαφέρουσι post ἐπεὶ om. Gb. β οὐκ ἔσονται Gb, Ib, οὐχ ἐν ἔσονται T.
 γ πεμπτάδες E. δ αἱ om. E, Gb, Ib. ε δὴ Ab. ε ἐν ἔσονται utrobique T.
 ζ δυνάς Gb. η δυνάδα] δύναμιν Gb. ι εἰ T. κ ταύτων T. λ παρὰ τὸ
 ζῶον T. μ ἀδιαίρετον Ab. ν ὁμοίους Gb.

11 λους ἀριθμούς. °Αἱ μὲν γὰρ ἐν τῇ τετράδι δυάδες ἔστωσαν
 ἀλλήλαις ἅμα· ἀλλ' αὐται τῶν ἐν τῇ ὀκτάδι πρότεραί εἰσι,
 καὶ ἐγέννησαν, ὥσπερ ἡ δυὰς ταύτας, αὐταὶ τὰς τετράδας τὰς
 ἐν τῇ ὀκτάδι αὐτῇ. °Ὡστε εἰ καὶ °ἡ πρώτη δυὰς °ιδέα, καὶ
 12 αὐταὶ ιδέαι τινὲς ἔσονται. °Ο δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν
 μονάδων· αἱ γὰρ ἐν τῇ δυάδι τῇ πρώτῃ μονάδες γεννῶσι τὰς
 τέτταρας τὰς ἐν τῇ τετράδι, ὥστε πάσαι αἱ μονάδες ιδέαι
 γίγονται καὶ °συγκείσεται ιδέα °ἐξ ιδεῶν. °Ὡστε δῆλον ὅτι
 κακεῖνα, ὧν ιδέαι αὐταὶ τυγχάνουσιν οὔσαι, συγκείμενα ἔσται,
 οἷον εἰ τὰ ζῶα φαίη τις συγκείσθαι ἐκ ζῴων, εἰ τούτων °ιδέαι
 14 εἰσίν. °Ὀλως δὲ τὸ ποιεῖν τὰς μονάδας διαφόρους ὁπωσοῦν
 ἄτοπον καὶ πλασματῶδες (λέγω δὲ πλασματῶδες τὸ πρὸς
 ὑπόθεσιν βεβιασμένον)· οὔτε γὰρ κατὰ τὸ πόσον οὔτε κατὰ
 τὸ ποιὸν ὁρῶμεν διαφέρουσιν °μονάδα μονάδος, ἀνάγκη °τε
 ἢ ἴσον ἢ ἄνισον εἶναι ἀριθμόν, πάντα μὲν ἀλλὰ μάλιστα τὸν
 15 μοναδικόν. °Ὡστ' εἰ μήτε πλείων μῆτ' ἐλάττων, °ἴσος· τὰ
 δ' ἴσα καὶ ὅλως ἀδιάφορα ταῦτα ὑπολαμβάνομεν ἐν τοῖς ἀρι-
 θμοῖς. Εἰ δὲ μή, οὐδ' αἱ ἐν ταύτῃ τῇ δεκάδι δυάδες ἀδιά-
 φοροι ἔσονται ἴσαι οὔσαι· τίνα γὰρ αἰτίαν ἔξει °λέγειν ὃ
 16 φάσκων ἀδιαφόρους εἶναι; °Ἐτι εἰ ἅπαντα μονὰς καὶ μονὰς
 ἄλλη δύο, ἢ °δ' ἐκ τῆς δυάδος αὐτῆς μονὰς καὶ ἢ ἐκ τῆς τριά-
 δος αὐτῆς δυὰς ἔσται ἐκ διαφερούσων τε, καὶ πότερον προ-
 τέρα τῆς τριάδος ἢ °ὑστέρα; Μᾶλλον °γὰρ ἔοικε προτέραν
 ἀναγκαῖον εἶναι· ἢ μὲν γὰρ ἅμα τῇ τριάδι, ἢ δ' ἅμα τῇ δυάδι
 17 τῶν μονάδων. Καὶ ἡμεῖς μὲν ὑπολαμβάνομεν ὅλως ἓν καὶ
 ἓν, καὶ εἴαν ἢ ἴσα ἢ ἄνισα, δύο εἶναι, οἷον τὰ γαθὸν καὶ τὸ
 κακόν, καὶ ἄνθρωπον καὶ ἵππον· °οἱ δ' οὕτως λέγοντες οὐδὲ
 τὰς μονάδας. Εἴτε °δὲ μή ἐστι πλείων ἀριθμὸς ὁ τῆς τριά-
 δος αὐτῆς ἢ ὁ τῆς δυάδος, θαυμαστόν· εἴτε ἐστὶ °πλείων, δῆ-
 λον ὅτι καὶ ἴσος ἔνεστι τῇ δυάδι, ὥστε οὗτος ἀδιάφορος αὐτῇ

° αἱ] εἰ G^b. ° ρ ὀκτάδι E. ° α ἢ om. E.A^b. ° ι ιδέαι T.A^b. ° σ συ-
 κείσονται ιδέαι G^b.I^b. ° τ ἐξ om. G^b. ° υ ιδέαι] ἐκ ζῴων ιδέαι A^b.G^b.I^b.
 ° ϖ μονάδα om. A^b. ° χ τε] τε καὶ G^b.I^b. ° γ ἴσος· τὰ δ' ἴσα] ἴσος τὰ δὲ
 ἴσως T, ἴσως τὰ δίκαια G^b. ° ζ λέγειν om. G^b. ° α δ' om. A^b. ° ὕστε-
 ραία G^b. ° γὰρ] μὲν γὰρ G^b. ° οἱ] οὐ E.T. ° ε δὴ G^b. ° φ πλείω A^b.

τῇ ἑκτάδι. Ἄλλ' οὐκ ἐνδέχεται, εἰ πρῶτός τις ἐστὶν ἀριθμὸς καὶ δεύτερος· οὐδὲ ἔσονται αἱ ἰδέαι ἀριθμοί. Τοῦτο μὲν γὰρ αὐτὸ ὀρθῶς λέγουσιν οἱ διαφόρους τὰς μονάδας ἀξιοῦντες εἶναι, εἴπερ ἰδέαι ἔσονται, ὥσπερ εἴρηται πρότερον· ἐν γὰρ τὸ εἶδος. Αἱ δὲ μονάδες ^h εἰ ⁱ ἀδιάφοροι, καὶ αἱ δυνάδες καὶ αἱ τριάδες ^k ἔσονται ἀδιάφοροι. Διὸ καὶ τὸ ²⁹ ἀριθμείσθαι οὕτως, ἐν δύο, μὴ προσλαμβανομένου πρὸς τῷ ὑπάρχοντι ἀναγκαῖον αὐτοῖς λέγειν· οὔτε γὰρ ἡ γένεσις ἔσται ἐκ τῆς ἀορίστου δυνάδος, ^l οὐτ' ἰδέαν ἐνδέχεται εἶναι· ἐνυπάρξει γὰρ ἑτέρα ἰδέα ἐν ἑτέρᾳ, καὶ πάντα τὰ εἶδη ἐνὸς μέρη. Διὸ πρὸς μὲν τὴν ὑπόθεσιν ὀρθῶς λέγουσιν, ὅλως δ' ³⁰ οὐκ ὀρθῶς· πολλὰ γὰρ ἀναιροῦσιν, ἐπεὶ τοῦτό ^m γ' αὐτὸ ἔχειν τινὰ φήσουσιν ἀπορίαν, πότερον, ὅταν ἀριθμῶμεν καὶ εἴπωμεν ἐν δύο τρία, προσλαμβάνοντες ἀριθμοῦμεν ἢ ⁿ κατὰ μερίδας. Ποιοῦμεν δὲ ἀμφοτέρως· διὸ γελοῖον ταύτην εἰς τηλικαύτην ^o τῆς οὐσίας ἀνάγειν διαφοράν.

Πάντων ^p δὲ πρῶτον καλῶς ἔχει διορίσασθαι τίς ἀριθμοῦ ⁸ διαφορὰ καὶ μονάδος, εἰ ἔστιν. Ἀνάγκη ^q δὴ ^r ἢ κατὰ τὸ ποσὸν ἢ κατὰ τὸ ποιὸν διαφέρειν· τούτων δ' οὐδέτερον φαίνεται ἐνδέχασθαι ὑπάρχον. Ἄλλ' ^s ἢ ἀριθμός, κατὰ ^t τὸ ποσόν. Εἰ δὲ δὴ καὶ αἱ μονάδες τῷ ποσῷ διέφερον, καὶ ἀριθμὸς ἀριθμοῦ διέφερον ^v ὁ ἴσος τῷ πλήθει τῶν μονάδων. Ἔτι πότερον αἱ πρῶται μείζους ἢ ἐλάττους, καὶ ^w αἱ ^x ὥστε-² ρον ἐπιδιδόασιν ἢ τουναντίον; Πάντα γὰρ ταῦτα ἄλογα. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ κατὰ τὸ ποιὸν διαφέρειν ἐνδέχεται. Οὐθὲν γὰρ αὐταῖς οἷόν τε ὑπάρχειν πάθος· ὥστερον γὰρ ^y καὶ τοῖς ἀριθμοῖς φασὶν ὑπάρχειν τὸ ποιὸν τοῦ ποσοῦ. Ἔτι οὐτ' ³ ἀν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς τοῦτ' αὐταῖς γένοιτο οὐτ' ³ ἀν ἀπὸ τῆς δυνάδος· τὸ μὲν γὰρ ^z οὐ ποιόν, ^a ἢ δὲ ^b ποσὸν ποιόν· τοῦ γὰρ πολλὰ

g δεκάδι ἀλλ' G^b. h εἰ om. T. i διάφοροι G^b. k ἔσονται om. T. l οὐτ' ἰδέαν] οὔτε δὲ ἂν T. m γ' om. G^b. n κατὰ τὰς μερίδας G^b. Ib. o τῆς οὐσίας om. G^b. p δέ] τε E.T.A^b. q δ' E.A^b. Ib. r ἢ om. G^b. s ἢ E.G^b. Ib. ἢ T. t τὸ om. E.I^b. v ὁ ἴσος om. G^b. w αἱ post καὶ om. T.A^b. x ὥστεροι G^b. y καὶ ἐν τοῖς G^b. z οὐ om. G^b. a ἢ] ἢ ὁ T. b ποσοποιόν G^b. Ib.

τὰ ὄντα εἶναι αἰτία ^c αὐτῆς ^d ἢ φύσις. Εἰ δ' ἄρα ἔχει πως ἄλλως, λεκτέον ἐν ἀρχῇ μάλιστα τοῦτο καὶ διοριστέον περὶ μονάδος διαφορᾶς, μάλιστα μὲν καὶ διότι ἀνάγκη ^e ὑπάρ-
 4 χεῖν εἰ δὲ μή, τίνα λέγουσιν; Ὅτι μὲν οὖν, εἴπερ εἰσὶν ἀριθμοὶ αἱ ιδέαι, οὔτε συμβλητὰς τὰς μονάδας ἀπάσας ἐν-
 δέχεται εἶναι, φανερόν, οὔτε ἀσυμβλήτους ἀλλήλαις οὐδέ-
 5 τερον ἢ τῶν β τρόπων. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὥς ἑτεροὶ τινες λέ-
 γουσι περὶ τῶν ἀριθμῶν λέγεται καλῶς. Εἰσὶ δ' οὗτοι ὅσοι ιδέας μὲν οὐκ οἶονται εἶναι οὔθ' ἀπλῶς οὔτε ^h ὥς ἀριθμούς τινας οὔσας, τὰ δὲ μαθηματικὰ εἶναι καὶ τοὺς ἀριθμούς πρώ-
 6 τοὺς τῶν ὄντων, καὶ ⁱ ἀρχὴν αὐτῶν εἶναι αὐτὸ τὸ ἔν. Ἀτο-
 πον γὰρ τὸ ἐν μὲν εἶναι τι πρῶτον τῶν ^k ἐνῶν, ὥσπερ ἐκείνοι φασι, δυνάδα ^l δὲ τῶν δυνάδων μή, μηδὲ τριάδα τῶν τριάδων
 τοῦ γὰρ αὐτοῦ λόγου πάντα ἐστίν. Εἰ μὲν οὖν οὕτως ἔχει τὰ περὶ ^m τὸν ἀριθμὸν καὶ θήσει τις εἶναι τὸν μαθηματικὸν μόνον, οὐκ ἔστι τὸ ἐν ἀρχῇ. Ἀνάγκη γὰρ διαφέρειν τὸ ἐν τὸ τοιοῦτο τῶν ἄλλων μονάδων· εἰ δὲ τοῦτο, καὶ δυνάδα τινὰ πρῶτην τῶν δυνάδων, ⁿ ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἀριθμούς
 7 τοὺς ἐφεξῆς. Εἰ δὲ ἐστὶ τὸ ἐν ἀρχῇ, ἀνάγκη μᾶλλον, ὥσπερ Πλάτων ἔλεγεν, ἔχειν τὰ περὶ τοὺς ἀριθμούς, καὶ εἶναι ^o τινα δυνάδα πρῶτην καὶ τριάδα, καὶ οὐ συμβλητοὺς εἶναι τοὺς ἀριθμούς πρὸς ἀλλήλους. Ἄν δ' αὖ πάλιν τις τιθῇ ταῦτα, εἴρηται ὅτι ^p ἀδύνατα πολλὰ συμβαίνει. Ἀλλὰ μὴν ἀνάγκη
^q γε ἢ οὕτως ἢ ἐκείνως ἔχειν, ὥστ' εἰ μηδετέρως, οὐκ ἂν ^r ἐνδέ-
 8 χοιτο εἶναι τὸν ἀριθμὸν χωριστόν. Φανερόν ^s δ' ἐκ τούτων καὶ ὅτι ^t χεῖριστα λέγεται ὁ τρίτος τρόπος, τὸ εἶναι τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν τὸν τῶν εἰδῶν καὶ τὸν μαθηματικόν. Ἀνάγκη γὰρ εἰς μίαν δόξαν συμβαίνειν δύο ἀμαρτίας· οὔτε γὰρ μαθηματικὸν ἀριθμὸν ἐνδέχεται τοῦτον εἶναι τὸν τρόπον, ἀλλ'

^c αὕτη Αβ. ^d ἢ φύσις] φησιν Gb. ^e ὑπάρχει Gb. ^f τὸν E, om. Gb. ^g τρόπον Gb. ^h ὥς om. Gb. ⁱ ἀρχὰς T, τὴν ἀρχὴν Gb. ^k ἐνῶν E.Ab.Ib, ἐνάδων Gb. ^l δὲ τῶν] δὲ καὶ T. ^m τοὺς ἀριθμούς Gb.Ib. ⁿ ὁμοίους Gb. ^o τινα om. Ab. ^p πολλὰ ἀδύνατα Gb.Ib. ^q γε om. T. ^r ἐνεδέχετο T. ^s δ'] δὲ καὶ Gb. ^t χεῖριστος Ab. ^v αὐτὸν om. Gb.

ιδίας ὑποθέσεις ὑποθέμενον ἀνάγκη ^ω μὴκύνειν ὅσα τε τοῖς
ὥς εἶδη τὸν ἀριθμὸν λέγουσι συμβαίνει, καὶ ταῦτα ἀναγκαῖον
λέγειν. Ὁ δὲ τῶν Πυθαγορείων τρόπος τῇ μὲν ἐλάττους ⁹
ἔχει δυσχερείας τῶν πρότερον εἰρημένων, τῇ δὲ ιδίας ἐτέ-
ρας. Τὸ μὲν γὰρ μὴ χωριστὸν ποιεῖν τὸν ἀριθμὸν ἀφαι-
ρεῖται πολλὰ τῶν ἀδυνάτων τὸ δὲ τὰ σώματα ἐξ ἀριθμῶν
εἶναι συγκείμενα, καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον εἶναι μαθηματικόν,
ἀδυνάτον ἐστίν. Οὔτε γὰρ ἄτομα μεγέθη λέγειν ἀληθές ¹⁰
^κ εἶθ' ὅτι μάλιστα τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον, οὐχ αἶ ^γ γε
μονάδες μέγεθος ἔχουσιν μέγεθος δ' ἐξ ἀδιαιρέτων συγκεί-
σθαι πῶς δυνατόν; Ἀλλὰ μὴν ^z δ' γ' ἀριθμητικὸς ἀριθμὸς
μοναδικός ἐστιν. Ἐκείνοι δὲ τὸν ^a ἀριθμὸν τὰ ^b ὄντα λέ-
γουσιν τὰ γοῦν θεωρήματα προσάπτουσι τοῖς σώμασιν ὥς
ἐξ ἐκείνων ὄντων τῶν ἀριθμῶν. ^c Εἰ ^d τοίνυν ἀνάγκη μὲν, ¹¹
εἵπερ ἐστὶν ἀριθμὸς τῶν ὄντων τι καθ' αὐτό, τούτων εἶναι
τινα τῶν εἰρημένων τρόπων, οὐθένα δὲ τούτων ἐνδέχεται, φα-
νερὸν ὥς οὐκ ἔστιν ἀριθμοῦ τις ^e τοιαύτη φύσις οἷαν κατα-
σκευάζουσιν οἱ χωριστὸν ποιοῦντες αὐτόν. Ἔτι πρότερον ¹²
ἐκάστη μονὰς ἐκ τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ ἰσασθέντων ἐστίν,
ἢ ἡ μὲν ἐκ τοῦ μικροῦ ἢ δ' ἐκ τοῦ μεγάλου; Εἰ μὲν δὴ
οὕτως, οὔτε ἐκ πάντων ^f τῶν στοιχείων ἕκαστον, οὔτε ἀδιά-
φοροι αἱ μονάδες ^g ἐν τῇ μὲν γὰρ τὸ μέγα ἐν τῇ δὲ τὸ
μικρὸν ὑπάρχει, ἐναντίον τῇ φύσει ὄν. Ἔτι αἱ ἐν τῇ τριάδι ¹³
αὐτῇ πῶς; ^h Μία γὰρ περιττή. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἴσως
αὐτὸ τὸ ἐν ποιοῦσιν ἐν τῷ περιττῷ μέσον. Εἰ δ' ἐκατέρα
τῶν μονάδων ἐξ ἀμφοτέρων ἐστὶν ἰσασθέντων, ἢ δυὰς πῶς
ἔσται μία τις οὐσα φύσις ἐκ τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ; Ἡ τί
διοίσει τῆς μονάδος; Ἔτι πρότερα ἢ μονὰς τῆς δυάδος
ἀναιρουμένης γὰρ ἀναιρεῖται ἡ δυὰς. ⁱ Ἰδέαν οὖν ιδέας ἀναγ- ¹⁴
καῖον αὐτὴν εἶναι, πρότεραν ^k γ' οὐσαν ιδέας, καὶ γεγενῆναι
πρότεραν ἐκ τινοςοῦν ἢ γὰρ ἀόριστος δυὰς δυοποιὸς ἦν.

^ω μὴ κινεῖν T. ^x εἶθ' Ib. ^y γε om. T. ^z ὁ γὰρ μαθηματικὸς T.

^a ἀριθμητικόν Ib, om. G. ^b ὄντα] ὄντα τόνδε Ib. ^c εἰ] ἔτι T. Ab.

^d τοίνυν] νῦν T. ^e φύσις τοιαύτη T. ^f τῶν om. E. ^g ἐν τι T.

^h μία] μὲν T. ⁱ ιδέαν οὖν ιδέας om. G^b. ^k γ' om. T.

- Ἐτι ἀνάγκη ἦτοι ἅπειρον ¹ τὸν ἀριθμὸν εἶναι ἢ πεπερασμένον· χωριστὸν γὰρ ποιῶσι τὸν ἀριθμὸν, ὥστε οὐχ οἷόν τε
¹⁵ μὴ οὐχὶ ^m τούτων θάτερον ὑπάρχειν. Ὅτι μὲν τοίνυν ἅπειρον οὐκ ἐνδέχεται, δῆλον· οὔτε γὰρ περιττὸς ὁ ἅπειρός ἐστιν οὔτ' ἄρτιος, ἢ δὲ γένεσις τῶν ἀριθμῶν ἢ περιττοῦ ἀριθμοῦ ἢ ἀρτίου ⁿ αἰεὶ ἐστίν, ὥδὲ μὲν τοῦ ἐνὸς εἰς τὸν ἄρτιον ^o πίπτοντος περιττός, ὥδὲ δὲ τῆς μὲν δυάδος ἐμπίπτουσής οὐκ ἀφ' ἐνὸς διπλασιαζόμενος, ὥδὲ δὲ τῶν περιττῶν ὁ ἄλλος ἄρτιος.
¹⁶ Ἐτι εἰ πᾶσα ἰδέα τινός, οἱ δὲ ἀριθμοὶ ἰδέαι, καὶ ὁ ἅπειρος ῥέσται ἰδέα τινός, ἢ τῶν αἰσθητῶν ἢ ἄλλου τινός. Καίτοι οὔτε κατὰ τὴν θέσιν ἐνδέχεται οὔτε κατὰ λόγον, τάττουσι δ' οὕτω τὰς ἰδέας. Εἰ δὲ πεπερασμένοι, μέχρι πόσου; Τοῦτο γὰρ δεῖ λέγεσθαι οὐ μόνον ὅτι, ἀλλὰ καὶ διότι.
¹⁷ Ἀλλὰ μὴν ^q εἰ μέχρι τῆς δεκάδος ὁ ἀριθμὸς, ὥσπερ τινὲς φασιν, πρῶτον μὲν ταχὺ ἐπιλείψει τὰ εἶδη οἷον ^r εἰ ἔστιν ἢ τριάς αὐτοάνθρωπος, τίς ἔσται ἀριθμὸς αὐτόϊππος; Αὐτὸ γὰρ ἕκαστος ἀριθμὸς μέχρι δεκάδος. Ἀνάγκη ^s δὴ τῶν ^t ἐν τούτοις ἀριθμῶν τινὰς εἶναι· οὐσίαι γὰρ καὶ ἰδέαι οὗτοι.
¹⁸ Ἀλλ' ὅμως ^v ἐπιλείψει· τὰ τοῦ ζφου γὰρ εἶδη ^w ὑπερέξει. Ἀμα δὲ δῆλον ὅτι ^x εἰ οὕτως ἢ τριάς αὐτοάνθρωπος, καὶ αἱ ἄλλαι τριάδες· ὅμοιαι γὰρ αἱ ἐν τοῖς ^y αὐτοῖς ^z ἀριθμοῖς, ὥστ' ἅπειροι ἔσονται ἄνθρωποι, εἰ μὲν ἰδέα ἐκάστη τριάς,
¹⁹ ^a αὐτοέκαστος ἄνθρωπος, εἰ δὲ μὴ, ἀλλ' ἄνθρωποί γε. Καὶ εἰ μέρος ὁ ἐλάττων τοῦ μείζονος, ὁ ἐκ τῶν συμβλητῶν μονάδων τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἀριθμῷ· εἰ δ' ἢ τετρας ^b αὕτη ἰδέα τινός ἐστιν, οἷον ἵππου ἢ λευκοῦ, ὁ ἄνθρωπος ἔσται μέρος ^c ἵππου, εἰ δυάς ὁ ἄνθρωπος. Ἀτοπον δὲ καὶ τὸ τῆς ^d μὲν δεκάδος εἶναι ἰδέαν, ἐνδεκάδος δὲ ^d μὴ, μὴ δὲ τῶν ἐχομένων ἀριθμῶν.
²⁰ Ἐτι δὲ καὶ ἔστι καὶ γίγνεται ἔνια καὶ ὦν εἶδη οὐκ ἔστιν,

¹ εἶναι τὸν ἀριθμὸν T. ^m τούτω T. ⁿ ἐστὶν αἰεὶ T. ^o ἐμπίπτοντος π. G^b. I^b. ^p ῥέσται εἰ ἰδέα A^b. ^q εἰ] ἢ G^b. ^r εἰ om. A^b. ^s δὴ] γὰρ G^b. I^b. ^t ἐν τούτοις] γρ. καὶ ἐντὸς τούτων E. ^v ὑπολείψει G^b. ^w ὑπάρξει T. ^x εἰ om. G^b. ^y αὐταῖς om. I^b. ^z ἀριθμητικοῖς (I^b). ^a αὐτοέκαστος ἄνθρωπος E. ^b αὕτη T. ^c ἵππου om. T. ^d μὲν et mox μὴ om. G^b.

ὥστε διὰ τί οὐ κακείνων εἶδη ἐστίν; Οὐκ ὁ ἄρα αἷτια τὰ εἶδη ἐστίν. Ἐτι ἄτοπον εἰ ὁ ἀριθμὸς ὁ μέχρι τῆς δεκάδος μᾶλλον τι ὄν καὶ εἶδος αὐτῆς τῆς δεκάδος· καίτοι τοῦ μὲν οὐκ ἔστι γένεσις ὡς ἐνός, τῆς δ' ἔστιν. Πειρῶνται δ' ὡς τοῦ μέχρι τῆς δεκάδος τελείου ὄντος ἀριθμοῦ. Γεννώσι γοῦν τὰ 21 ἐπόμενα, οἷον τὸ κενόν, ἀναλογίαν, τὸ περιττόν, τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα ἐντὸς τῆς δεκάδος· τὰ μὲν γὰρ ταῖς ἀρχαῖς ἀποδιδόασιν, οἷον κίνησιν, στάσιν, ἀγαθόν, κακόν, τὰ δ' ἄλλα τοῖς ἀριθμοῖς. Διὸ τὸ ἐν τὸ περιττόν· ^εεἰ γὰρ ἐν ^ςτῇ 22 τριάδι, πῶς ἢ πεντὰς περιττόν; ^hἘτι τὰ ^ιμεγέθη καὶ ὅσα τοιαῦτα μέχρι πόσου, οἷον ἢ πρώτη γραμμὴ ^kἄτομος, εἴτα δυάς, εἴτα καὶ ταῦτα μέχρι δεκάδος. Ἐτι εἰ ἔστι χωριστὸς ὁ ἀριθμὸς, ἀπορήσειεν ἂν τις πότερον πρότερον τὸ ἐν ἢ ^lἢ τριάς καὶ ἢ δυάς. ^ιἩ μὲν δὴ σύνθετος ὁ ἀριθμὸς, τὸ ἐν, 23 ἢ δὲ τὸ καθόλου πρότερον καὶ τὸ εἶδος, ὁ ἀριθμὸς· ἐκάστη γὰρ τῶν μονάδων μόνιον τοῦ ἀριθμοῦ ὡς ὕλη, ὁ δ' ὡς εἶδος. Καὶ ἔστι μὲν ὡς ἢ ὀρθὴ προτέρα τῆς ὀξείας, ὅτι ὠρισταί ^mκαὶ τῷ λόγῳ· ἔστι δ' ὡς ἢ ὀξεία, ὅτι μέρος καὶ εἰς ταύτην διαιρεῖται. ^νὩς μὲν δὴ ὕλη ⁿἢ ὀξεία καὶ τὸ στοιχείον καὶ 24 ἢ μονὰς πρότερον, ὡς δὲ κατὰ τὸ εἶδος καὶ τὴν οὐσίαν τὴν κατὰ τὸν λόγον ἢ ὀρθὴ καὶ τὸ ὅλον τὸ ἐκ τῆς ὕλης καὶ τοῦ εἶδους· ἐγγύτερον γὰρ τοῦ εἶδους καὶ οὗ ὁ λόγος τὸ ὁ ἄμφω, γενέσει δ' ὕστερον. Πῶς οὖν ἀρχὴ τὸ ἐν; ^οΟτι οὐ ρηδαιρετόν, φασίν. Ἀλλ' ἀδιαίρετον καὶ τὸ καθόλου καὶ τὸ ἐπὶ ^ρμέρους 25 καὶ τὸ στοιχείον. Ἀλλὰ τρόπον ἄλλον, τὸ μὲν κατὰ λόγον τὸ δὲ κατὰ χρόνον. Ποτέρως οὖν τὸ ἐν ἀρχή; ^ςὩσπερ γὰρ εἴρηται, καὶ ^τἢ ὀρθὴ τῆς ὀξείας καὶ αὕτη ἐκείνης δοκεῖ προτέρα εἶναι καὶ ἐκατέρα μία. Ἀμφοτέρως ^ςδὴ ποιούσι τὸ ἐν ἀρχήν. ^υἘτι δὲ ἀδύνατον· τὸ μὲν γὰρ ὡς ^υεἶδος καὶ ἢ 26

^ε ἄρα om. G^b.I^b. ^ε εἰ] ἢ T. ^ς τῇ om. G^b. ^h ὅτι T. ^ι μεγέθη] μετὰ πάθη A^b, πάθη T. ^k τόμος T. ^l ἢ om. G^b. ^m καὶ post ὠρισταί om. G^b. ⁿ ἢ om. G^b.I^b. ^ο ἄμφω τῆς ὕλης γενέσει G^b.I^b. ^ρ ἀδιαίρετόν T, et omissa οὐ G^b. ^ς μέρος T. ^τ ἢ ὀρθότης ὀξείας καὶ αὐτῆς ἐκείνης G^b. ^ς δὲ G^b. ^υ ἔστι T.G^b.I^b. ^υ εἶδος] μέρος G^b.I^b.

- Ετι ἀνάγκη ἦτοι ἄπειρον ¹ τὸν ἀριθμὸν εἶναι ἢ πεπερασμένον· χωριστὸν γὰρ ποιοῦσι τὸν ἀριθμὸν, ὥστε οὐχ οἷόν τε
¹⁵ μὴ οὐχὶ ^m τούτων θάτερον ὑπάρχειν. Ὅτι μὲν τοίνυν ἄπειρον οὐκ ἐνδέχεται, δῆλον· οὔτε γὰρ περιττὸς ὁ ἄπειρός ἐστιν οὔτ' ἄρτιος, ἢ δὲ γένεσις τῶν ἀριθμῶν ἢ περιττοῦ ἀριθμοῦ ἢ ἀρτίου ⁿ αἰεὶ ἐστίν, ὡδὶ μὲν τοῦ ἐνὸς εἰς τὸν ἄρτιον ^o πίπτοντος περιττός, ὡδὶ δὲ τῆς μὲν δυάδος ἐμπίπτουσης ὁ ἀφ' ἐνὸς διπλασιαζόμενος, ὡδὶ δὲ τῶν περιττῶν ὁ ἄλλος ἄρτιος.
¹⁶ Ἐτι εἰ πᾶσα ἰδέα τινός, οἱ δὲ ἀριθμοὶ ἰδέαι, καὶ ὁ ἄπειρος ῥέσται ἰδέα τινός, ἢ τῶν αἰσθητῶν ἢ ἄλλου τινός. Καίτοι οὔτε κατὰ τὴν θέσιν ἐνδέχεται οὔτε κατὰ λόγον, τάττουσι δ' οὕτω τὰς ἰδέας. Εἰ δὲ πεπερασμένος, μέχρι πόσου; Τοῦτο γὰρ δεῖ λέγεσθαι οὐ μόνον ὅτι, ἀλλὰ καὶ διότι.
¹⁷ Ἀλλὰ μὴν ^q εἰ μέχρι τῆς δεκάδος ὁ ἀριθμὸς, ὥσπερ τινὲς φασιν, πρῶτον μὲν ταχὺ ἐπιλείψει τὰ εἶδη οἷον ^r εἰ ἔστιν ἢ τριάς αὐτοάνθρωπος, τίς ἔσται ἀριθμὸς αὐτοῖππος; Αὐτὸ γὰρ ἕκαστος ἀριθμὸς μέχρι δεκάδος. Ἀνάγκη ^s δὴ τῶν ^t ἐν τούτοις ἀριθμῶν τινὰς εἶναι· οὐσίαι γὰρ καὶ ἰδέαι οὗτοι.
¹⁸ Ἄλλ' ὅμως ^v ἐπιλείψει· τὰ τοῦ ζφου γὰρ εἶδη ^w ὑπερέξει. Ἄμα δὲ δῆλον ὅτι ^x εἰ οὕτως ἢ τριάς αὐτοάνθρωπος, καὶ αἱ ἄλλαι τριάδες· ὅμοιαι γὰρ αἱ ἐν τοῖς ^y αὐτοῖς ^z ἀριθμοῖς, ὥστ' ἄπειροι ἔσονται ἄνθρωποι, εἰ μὲν ἰδέα ἐκάστη τριάς,
¹⁹ αὐτοέκαστος ἄνθρωπος, εἰ δὲ μή, ἀλλ' ἄνθρωποι γε. Καὶ εἰ μέρος ὁ ἐλάττων τοῦ μείζονος, ὁ ἐκ τῶν συμβλητῶν μονάδων τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἀριθμῷ· εἰ δ' ἡ τετράς ^b αὕτη ἰδέα τινός ἐστιν, οἷον ἵππου ἢ λευκοῦ, ὁ ἄνθρωπος ἔσται μέρος ^c ἵππου, εἰ δυὰς ὁ ἄνθρωπος. Ἀτοπον δὲ καὶ τὸ τῆς ^d μὲν δεκάδος εἶναι ἰδέαν, ἐνδεκάδος δὲ ^d μή, μηδὲ τῶν ἐχομένων ἀριθμῶν.
²⁰ Ἐτι δὲ καὶ ἔστι καὶ γίγνεται ἕνια καὶ ὧν εἶδη οὐκ ἔστιν,

¹ εἶναι τὸν ἀριθμὸν T. ^m τούτω T. ⁿ ἐστὶν αἰεὶ T. ^o ἐμπίπτοντος π. Gb. Ib. ^p ἔσται εἰ ἰδέα Ab. ^q εἰ] ἢ Gb. ^r εἰ om. Ab. ^s δὴ] γὰρ Gb. Ib. ^t ἐν τούτοις] γρ. καὶ ἐντὸς τούτων E. ^v ὑπολείψει Gb. ^w ὑπάρξει T. ^x εἰ om. Gb. ^y αὐτοῖς om. Ib. ^z ἀριθμητικοῖς (ib. ^a αὐτοέκαστος ἂν ἄνθρωπος E. ^b αὕτη T. ^c ἵππου om. T. ^d μὲν et mox μή om. Gb.

ὥστε διὰ τί οὐ κακείνων εἶδη ἐστίν; Οὐκ ἔρα αἷτια τὰ
εἶδη ἐστίν. Ἐτι ἄτοπον εἰ ὁ ἀριθμὸς ὁ μέχρι τῆς δεκάδος
μᾶλλον τι ὄν καὶ εἶδος αὐτῆς τῆς δεκάδος· καίτοι τοῦ μὲν
οὐκ ἔστι γένεσις ὡς ἐνός, τῆς δ' ἔστιν. Πειρῶνται δ' ὡς τοῦ
μέχρι τῆς δεκάδος τελείου ὄντος ἀριθμοῦ. Γεννῶσι γοῦν τὰ ²¹
ἐπόμενα, οἷον τὸ κενόν, ἀναλογίαν, τὸ περιττόν, τὰ ἄλλα
τὰ τοιαῦτα ἐντὸς τῆς δεκάδος· τὰ μὲν γὰρ ταῖς ἀρχαῖς ἀπο-
διδόασιν, οἷον κίνησιν, στάσιν, ἀγαθόν, κακόν, τὰ δ' ἄλλα
τοῖς ἀριθμοῖς. Διὸ τὸ ἐν τὸ περιττόν· ^fεἰ γὰρ ἐν ^gτῇ ²²
τριάδι, πῶς ἢ πεντὰς περιττόν; ^hἘτι τὰ ⁱμεγέθη καὶ ὅσα
τοιαῦτα μέχρι πόσου, οἷον ἢ πρώτη γραμμὴ ^kἄτομος, εἴτα
δυσάς, εἴτα καὶ ταῦτα μέχρι δεκάδος. Ἐτι εἰ ἔστι χωριστὸς
ὁ ἀριθμὸς, ἀπορήσειεν ἂν τις πότερον πρότερον τὸ ἐν ^lἢ ¹ἢ
τριάς καὶ ἢ δυσάς. Ἡ μὲν δὴ σύνθετος ὁ ἀριθμὸς, τὸ ἐν, ²³
^zἢ δὲ τὸ καθόλου πρότερον καὶ τὸ εἶδος, ὁ ἀριθμὸς· ἐκάστη
γὰρ τῶν μονάδων μόριον τοῦ ἀριθμοῦ ὡς ὕλη, ὁ δ' ὡς εἶδος.
Καὶ ἔστι μὲν ὡς ἢ ὀρθὴ προτέρα τῆς ὀξείας, ὅτι ὥριστα
^mκαὶ τῷ λόγῳ· ἔστι δ' ὡς ἢ ὀξεία, ὅτι μέρος καὶ εἰς ταύτην
διαιρεῖται. Ὡς μὲν δὴ ὕλη ⁿἢ ὀξεία καὶ τὸ στοιχείον καὶ ²⁴
ἢ μονὰς πρότερον, ὡς δὲ κατὰ τὸ εἶδος καὶ τὴν οὐσίαν τὴν
κατὰ τὸν λόγον ἢ ὀρθὴ καὶ τὸ ὅλον τὸ ἐκ τῆς ὕλης καὶ τοῦ
εἶδους· ἐγγύτερον γὰρ τοῦ εἶδους καὶ οὗ ὁ λόγος τὸ ὁ ἄμφω,
γενέσει δ' ὕστερον. Πῶς οὖν ἀρχὴ τὸ ἐν; Ὅτι οὐ ρηδαιρετόν,
φασίν. Ἀλλ' ἀδιαίρετον καὶ τὸ καθόλου καὶ τὸ ἐπὶ ²⁵
καὶ τὸ στοιχείον. Ἀλλὰ τρόπον ἄλλον, τὸ μὲν κατὰ λόγον
τὸ δὲ κατὰ χρόνον. Ποτέρως οὖν τὸ ἐν ἀρχή; Ὡς περ γὰρ
εἴρηται, καὶ ^rἢ ὀρθὴ τῆς ὀξείας καὶ αὕτη ἐκείνης δοκεῖ προ-
τέρα εἶναι καὶ ἐκατέρω μίαν. Ἀμφοτέρως ^sδὴ ποιοῦσι τὸ ἐν
ἀρχήν. Ἐτι δὲ ἀδύνατον· τὸ μὲν γὰρ ὡς ^vεἶδος καὶ ἢ ²⁶

^e ἄρα om. G^b.I^b. ^f εἰ] ἢ T. ^g τῇ om. G^b. ^h ὅτι T. ⁱ μεγέθη]
μετὰ πάθη A^b, πάθη T. ^k τόμος T. ^l ἢ om. G^b. ^m καὶ post
ὥριστα om. G^b. ⁿ ἢ om. G^b.I^b. ^o ἄμφω τῆς ὕλης γενέσει G^b.I^b.
^p ἀδιαίρετόν T, et omissa οὐ G^b. ^q μέρος T. ^r ἢ ὀρθότης ὀξείας
καὶ αὐτῆς ἐκείνης G^b. ^s δὲ G^b. ^t ἔστι T.G^b.I^b. ^v εἶδος] μέρος
G^b.I^b.

οὐσία, τὸ δ' ὡς μέρος ^ωκαὶ ὡς ὕλη. Ἔστι γάρ πως ἐν ἐκάτερον τῇ μὲν ἀληθείᾳ δυνάμει, εἴ γε ὁ ἀριθμὸς ἐν τι καὶ μὴ ὡς σωρός, ἀλλ' ^εἕτερος ἐξ ἐτέρων μονάδων, ὥσπερ φασίν ἐν-
 27 τελεχεία δ' οὐκ ἔστι μονὰς ἐκάτερα. Αἴτιον δὲ τῆς συμβαινούσης ἀμαρτίας ὅτι ἅμα ἐκ τῶν μαθημάτων ἐθήρεον καὶ ἐκ τῶν λόγων τῶν καθόλου, ὥστ' ἐξ ἐκείνων μὲν ὡς στιγμὴν τὸ ἐν καὶ τὴν ἀρχὴν ἔθηκαν ἢ γὰρ μονὰς στιγμή ἀθετός ἐστιν. Καθάπερ οὖν καὶ ἕτεροί τινες ἐκ τοῦ ἐλα-
 28 χίστου τὰ ὄντα συνετίθεσαν, καὶ οὗτοι. Ὡστε γίγνεται ἡ μονὰς ὕλη τῶν ἀριθμῶν καὶ ἅμα προτέρα τῆς δυνάδος, πάλιν δ' ὕστερα ὡς ὅλου τινὸς καὶ ἐνὸς καὶ εἰδους τῆς δυνάδος οὔσης. Διὰ δὲ τὸ καθόλου ζητεῖν τὸ κατηγορούμενον ἐν καὶ οὕτως ὡς μέρος ἔλεγον. Ταῦτα δ' ἅμα τῷ αὐτῷ ἀδύνατον ὑπάρ-
 29 χειν. Εἰ δὲ τὸ ἐν αὐτῷ ὕδὲ μόνον ἀθετον εἶναι (οὐθενὶ γὰρ διαφέρει ἢ ὅτι ἀρχή), καὶ ἡ μὲν δυνὰς διαιρετὴ ἢ δὲ μονὰς οὐ, ὁμοιοτέρα ἂν εἴη τῷ ἐνὶ αὐτῷ ἢ μονάς. Εἰ δ' ἡ μονάς, κακείνο τῇ μονάδι ἢ τῇ δυνάδι ὥστε προτέρα ἂν εἴη ἐκάτερα ^εἢ μονὰς τῆς δυνάδος. Οὐ φασὶ δὲ γεννώσι γοῦν τὴν δυνάδα ^απρώτον. Ἔτι εἰ ^βἔστιν ἡ δυνὰς ἐν τι αὐτῇ καὶ ἡ ^γτριάς αὐτή, ^δἄμφω δυνάς. Ἐκ τίνος οὖν ^εαὕτη ἡ δυνάς;

9 Ἀπορήσειε δ' ἂν τις καὶ ἐπεὶ ἀφή μὲν οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς, τὸ δ' ἐφεξῆς, ὅσων μὴ ἔστι μεταξὺ μονάδων, οἷον ἑτῶν ἐν τῇ δυνάδι ἢ τῇ τριάδι, πότερον ἐφεξῆς τῷ ἐνὶ αὐτῷ ἢ οὐ, καὶ πότερον ἢ δυνὰς προτέρα τῶν ἐφεξῆς ἢ τῶν μονά-
 2 δων ὁποτεραοῦν. Ὅμοιως δὲ καὶ περὶ τῶν ^βὕστερον γενῶν τοῦ ἀριθμοῦ συμβαίνει τὰ δυσχερῆ, γραμμῆς τε καὶ ἐπιπέδου καὶ σώματος. ἸΟὶ μὲν γὰρ ἐκ τῶν εἰδῶν τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ μικροῦ ποιοῦσιν, οἷον ἐκ μικροῦ μὲν καὶ βραχέος τὰ μήκη, πλατέος δὲ καὶ στενοῦ τὰ ἐπίπεδα, ἐκ βαθέος δὲ καὶ ταπεινοῦ τοὺς ὄγκους· ταῦτα δὲ ἔστιν εἶδη τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ.

^ω καὶ om. E.T.Gb.Ib.^ε ἕτερος] ἕτερον T.A^b.^γ δεῖ] δὴ Ib.^ε ἢ om. Ib.^α πρώτῃ E.^β ἔστιν om. T.^γ τριάς αὕτη Gb.Ib.^δ ἢ ἄμφω Ib.^ε αὐτῇ E.^β ὅσον Gb.^γ τὸν E.^δ ὕστερων T^ι ἢ T, εἰ Gb.

Τὴν δὲ κατὰ τὸ ἐν ἀρχὴν ἄλλοι ἄλλως τιθέασι τῶν τοιού-
των. Καὶ ἐν τούτοις δὲ μυρία φαίνεται τὰ τε ἀδύνατα καὶ
τὰ πλασματώδη καὶ τὰ ὑπεναντία πᾶσι τοῖς εὐλόγοις. Ἀπο-
λελυμένα τε γὰρ ἀλλήλων συμβαίνει, εἰ μὴ συνακολουθοῦσι
^k καὶ αἱ ἀρχαί, ὥστ' εἶναι τὸ πλατὺ καὶ στενὸν καὶ μακρὸν
καὶ βραχύ· εἰ δὲ τοῦτο, ἔσται ¹ τὸ ἐπίπεδον γραμμὴ καὶ τὸ
στερεὸν ἐπίπεδον. Ἔτι δὲ γωνίαί καὶ σχήματα καὶ τὰ τοι-
αῦτα πῶς ἀποδοθήσεται; ^m Ταυτό τε συμβαίνει τοῖς περὶ
τὸν ἀριθμὸν· ταῦτα γὰρ πάθῃ μεγέθους ἐστίν, ἀλλ' οὐκ ἐκ
τούτων τὸ μέγεθος, ὥσπερ οὐδ' ἐξ εὐθέος καὶ καμπύλου τὸ
μῆκος, οὐδ' ἐκ λείου καὶ ⁿ τραχείος τὰ στερεά. Πάντων δὲ
κοινὸν τούτων ὅπερ ἐπὶ τῶν εἰδῶν τῶν ὡς γένους συμβαίνει
διαφορεῖν, ὅταν τις ^o θῇ τὰ καθόλου, πότερον τὸ ζῶον αὐτὸ
ἐν τῷ ζῳῳ ἢ ἕτερον αὐτοῦ ζῳον. Ἐτούτο γὰρ μὴ χωριστοῦ
μὲν ὄντος οὐδεμίαν ^q ποιήσει ἀπορίαν· χωριστοῦ δ', ὥσπερ
οἱ ταῦτα λέγοντές ^r φασι, ^s τοῦ ἐνὸς καὶ ^t τῶν ἀριθμῶν οὐ ῥά-
διον ^v λῦσαι, εἰ μὴ ῥάδιον δεῖ λέγειν τὸ ἀδύνατον. Ὅταν
γὰρ νοῇ τις ἐν τῇ δυάδι τὸ ἐν καὶ ὅλως ἐν ἀριθμῷ, πότερον
αὐτὸ νοεῖ τι ^w ἢ ἕτερον; Οἱ μὲν οὖν τὰ μεγέθη γεννώσιν
^x ἐκ τοιαύτης ὕλης, ἕτεροι δὲ ἐκ τῆς στιγμῆς (ἢ δὲ στιγμή
αὐτοῖς δοκεῖ εἶναι οὐχ ἐν ἀλλ' οἷον τὸ ἐν) καὶ ἄλλης ^y ὕλης
οἷας τὸ πλῆθος, ἀλλ' οὐ πλῆθους· περὶ ὧν οὐθέν ἦττον συμ-
βαίνει ^z τὰ αὐτὰ ἀπορεῖν. Εἰ μὲν γὰρ μία ἡ ὕλη, ταὐτὸ ^γ
γραμμὴ καὶ ἐπίπεδον καὶ στερεόν· ἐκ γὰρ τῶν αὐτῶν τὸ
αὐτὸ καὶ ἐν ἔσται. Εἰ δὲ πλείους αἱ ὕλαι, καὶ ἑτέρα μὲν
^a γραμμῆς ἑτέρα δὲ τοῦ ἐπιπέδου καὶ ἄλλη τοῦ στερεοῦ, ἦτοι
ἀκολουθοῦσιν ἀλλήλαις ἢ οὐ, ὥστε ^b ταῦτα συμβήσεται καὶ
οὕτως· ἢ γὰρ οὐχ ἔξει τὸ ἐπίπεδον γραμμὴν ἢ ἔσται γραμμή.
^υ Ἔτι πῶς μὲν ἐνδέχεται εἶναι ἐκ τοῦ ἐνὸς καὶ πλῆθους τὸν ^δ

^k καὶ ante αἱ om. G^b. I^b. ¹ τὸ] καὶ τὸ T. ^m ταυτότητι συμβαίνει G^b.
ⁿ τραχείος G^b. ^o θῇ] τιθῇ T. ^p τούτου T. ^q ποιήσει ἀπορίαν G^b,
ἀπορίαν ποιήσει T. ^r φασι om. G^b. I^b. ^s τὸ G^b. ^t τὸν ἀριθμὸν T.
^v διαλῦσαι T. ^w ἢ om. G^b. ^x ἐκ τῆς τοιαύτης T. ^y ὕλης om. I^b.
^z τὰ αὐτὰ] ταῦτα T. ^a γραμμὴ ἑτέρα δὲ ἐπίπεδον G^b. ^b ταῦτα A^b,
ταῦτα αὐτὰ G^b.

ἀριθμὸν οὐθὲν ἐπιχειρεῖται· ὅπως δ' οὖν λέγουσι ταῦτ' ὡς συμβαίνει δυσχερῇ ἄπερ καὶ τοῖς ἐκ τοῦ ἐνὸς καὶ ἐκ τῆς δυνάδος τῆς ἀορίστου. Ὁ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ κατηγορουμένου καθόλου γεννᾷ τὸν ἀριθμὸν καὶ ^d οὐ τινὸς πλήθους, ^e ὃ δ' ἐκ τινος πλήθους, τοῦ πρώτου δέ· τὴν γὰρ δυνάδα πρῶτόν τι εἶναι πλήθος. 9. Ὡστε διαφέρει οὐθὲν ὥς εἰπεῖν, ἀλλ' ^f αἱ ἀπορίαι αὗται ἀκολουθήσουσι, μῖξις ἢ θέσις ἢ κρᾶσις ἢ γένεσις καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. Μάλιστα δ' ἂν τις ἐπιζητήσειεν, ^g εἰ μίᾳ ἐκάστη μονάς, ἐκ τίνος ἐστίν· οὐ γὰρ δὴ αὐτό γε τὸ ἐν ἐκάστη. Ἀνάγκη ^h δ' ἡ ἐκ τοῦ ἐνὸς αὐτοῦ εἶναι καὶ πλήθους, ἡ μορίου 10 τοῦ πλήθους. Τὸ μὲν οὖν πλήθος τι εἶναι φάναι ^k τὴν μονάδα ἀδύνατον, ^l ἀδιαίρετόν ^m γ' οὖσαν· τὸ δ' ἐκ μορίου ⁿ ἄλλας ἔχει πολλὰς δυσχερείας· ἀδιαίρετόν ^o τε γὰρ ἕκαστον ἀναγκαῖον εἶναι τῶν μορίων, ἡ πλήθος εἶναι ^p καὶ τὴν μονάδα διαιρετήν, ^p καὶ μὴ στοιχεῖον εἶναι τὸ ἐν καὶ τὸ πλήθος· ἡ 11 γὰρ μονάς ἐκάστη οὐκ ἐκ πλήθους καὶ ἐνός. Ἔτι οὐθὲν ἄλλο ποιεῖ ὁ ^q τοῦτο λέγων ἀλλ' ἡ ἀριθμὸν ἕτερον· τὸ γὰρ πλήθος ἀδιαιρέτων ἐστὶν ἀριθμὸς. Ἔτι ζητητέον καὶ παρὰ τοὺς οὕτω λέγοντας, πότερον ^r ἄπειρος ὁ ἀριθμὸς ἢ πεπερασμένος. 12 Ὑπῆρχε γάρ, ὡς ἔοικε, καὶ πεπερασμένον πλήθος, ἐξ οὗ αἱ πεπερασμέναι μονάδες καὶ τοῦ ἐνός· ἐστὶ τε ^s ἕτερον αὐτὸ πλήθος καὶ πλήθος ἄπειρον. Ποῖον οὖν πλήθος ^t στοιχειῖον ἐστὶ καὶ τὸ ἐν; Ὁμοίως δὲ καὶ περὶ στιγμῆς ἂν τις ζητήσει καὶ τοῦ στοιχείου ἐξ οὗ ποιοῦσι τὰ μεγέθη· οὐ γὰρ μία 13 ^v γε μόνον στιγμή ἐστὶν αὕτη. Τῶν γοῦν ἄλλων στιγμῶν ἐκάστη ἐκ τίνος; Οὐ γὰρ δὴ ἕκ ^w γε διαστήματός τινος καὶ αὐτῆς στιγμῆς. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ μόρια ἀδιαίρετα ἐνδέχεται τοῦ διαστήματος εἶναι ^x μόρια, ὥσπερ τοῦ πλήθους ἐξ ὧν αἱ μονάδες· ὁ μὲν γὰρ ἀριθμὸς ἐξ ἀδιαιρέτων σύγκειται, τὰ δὲ

^c δυσχερῇ συμβαίνει G^b.I^b. ^d οὐ] οὔτι T. ^e ὃ δ'] οὐδ' E. ^f ὡς et αἱ om. G^b. ^g εἰ om. G^b. ^h δ' ἡ] δὴ E.T. ⁱ καὶ πλήθους εἶναι T. ^k τὴν μονάδα om. T. ^l ἀδιόριστόν E. ^m γ' om. G^b.I^b. ⁿ ἄλλως G^b. ^o τε om. G^b.I^b. ^p καὶ utramque om. G^b. ^q λέγων τοῦτο T. ^r ὁ ἀριθμὸς ἄπειρος T. ^s αὐτὸ ἕτερον T. ^t καὶ στοιχειῖον ἐστὶ T. ^v γε μόνον om. G^b. ^w τε T. ^x μόριον G^b.

μεγέθη οὐ. Πάντα δὴ ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα φανερόν ¹⁴
 ποιεῖ ὅτι ἀδύνατον εἶναι τὸν Ἰάριθμόν καὶ τὰ μεγέθη χω-
 ριστά. Ἔτι δὲ τὸ διαφωνεῖν τοὺς ^απρώτους ^απερὶ τῶν ἀρι-
 θμῶν σημεῖον ὅτι τὰ πράγματα ^βταῦτα οὐκ ὄντα ἀληθῆ
 παρέχει τὴν ταραχὴν αὐτοῖς. Οἱ μὲν γὰρ τὰ μαθηματικά ¹⁵
 μόνον ποιοῦντες ^γπαρὰ τὰ αἰσθητά, ὀρώντες τὴν περὶ τὰ
 εἶδη δυσχέριαν καὶ πλάσιν, ἀπέστησαν ἀπὸ τοῦ εἰδητικοῦ
 ἀριθμοῦ καὶ τὸν μαθηματικὸν ἐποίησαν· οἱ δὲ τὰ εἶδη βου-
 λόμενοι ἅμα καὶ ἀριθμούς ποιεῖν, οὐχ ὀρώντες δέ, ^δεἰ τὰς
 ἀρχάς ^ετις ^εταύτας θήσεται, πῶς ἔσται ὁ μαθηματικὸς ἀρι-
 θμὸς παρὰ τὸν εἰδητικόν, τὸν αὐτὸν εἰδητικὸν καὶ μαθηματι-
 κὸν ἐποίησαν ἀριθμὸν τῷ λόγῳ, ἐπεὶ ἔργῳ ^ςγε ἀνήρηται ὁ
 μαθηματικὸς· ^ηἰδίας γὰρ ^ικαὶ οὐ μαθηματικὰς ὑποθέσεις λέ-
 γουσιν. Ὁ δὲ πρῶτος θέμενος τὰ ^κτε εἶδη εἶναι καὶ ἀρι- ¹⁶
 θμούς τὰ εἶδη καὶ τὰ ^λμαθηματικὰ εἶναι εὐλόγως ἐχώρισεν.
 Ὡστε πάντας συμβαίνει κατὰ μὲν τι λέγειν ὀρθῶς, ὅλως δ'
 οὐκ ὀρθῶς. Καὶ αὐτοὶ δὲ ὁμολογοῦσιν οὐ ταῦτα λέγοντες
 ἀλλὰ τὰναντία. Αἴτιον δ' ὅτι αἱ ὑποθέσεις καὶ αἱ ἀρχαὶ
 ψευδεῖς. Χαλεπὸν δ' ἐκ μὴ καλῶς ἐχόντων λέγειν ^μκαλῶς, ¹⁷
 κατ' Ἐπίχαρμον· ἀρτίως ^ντε γὰρ λέλεκται, καὶ εὐθέως φαί-
 νεται οὐ καλῶς ἔχον. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν ἀριθμῶν ἱκανὰ
 τὰ διηπορημένα καὶ διωρισμένα· μάλλον γὰρ ^οἐκ πλειόνων
 ἂν ἔτι πεισθεῖη τις πεπεισμένος, ^ρπρὸς δὲ τὸ πεισθῆναι μὴ
 πεπεισμένος οὐθὲν μάλλον. Περὶ δὲ τῶν πρώτων ἀρχῶν καὶ ¹⁸
 τῶν πρώτων αἰτιῶν καὶ στοιχείων ὅσα μὲν λέγουσιν οἱ περὶ
 μόνης τῆς αἰσθητῆς οὐσίας διορίζοντες, τὰ μὲν ἐν τοῖς περὶ
 φύσεως εἴρηται, τὰ δ' οὐκ ἔστι τῆς μεθόδου τῆς νῦν· ὅσα δὲ
 οἱ φάσκοντες εἶναι παρὰ τὰς αἰσθητὰς ἐτέρας οὐσίας, ἐχό-
 μενόν ἐστι θεωρῆσαι τῶν εἰρημένων. Ἐπεὶ οὖν λέγουσί τινες ¹⁹

γ ἀριθμὸν χωριστὸν καὶ τὰ μεγέθη. ὅτι δὲ G^b.I^b. ^α πρώτους] τρόπους
 T.A^b, τόπους G^b.I^b. ^α περὶ om. G^b. ^β αὐτὰ E. ^γ περὶ T. ^δ εἰς
 E.G^b.I^b. ^ε τις om. T. ^ε ταῦτα G^b. ^ς γε om. G^b. ^η ἰδέας E.G^b.I^b.
^ι καὶ om. A^b. ^κ τε add. G^b.I^b. ^λ μαθηματικὰ ὡς λόγος ἐχώρησεν G^b.
^μ καλῶς om. G^b. ^ν τε om. T. ^ο ἂν ἐκ πλειόνων T. ^ρ πρὸς—
 πεπεισμένος om. G^b.

- τοιαύτας εἶναι τὰς ἰδέας καὶ τοὺς ἀριθμούς, καὶ τὰ τούτων στοιχεῖα ^ι τῶν ὄντων εἶναι στοιχεῖα καὶ ἀρχάς, σκεπτέον ¹⁰ περὶ τούτων τί λέγουσι καὶ πῶς λέγουσιν. Οἱ μὲν οὖν ἀριθμούς ποιοῦντες μόνον καὶ τούτους μαθηματικούς ὕστερον ἐπισκεπτέοι· τῶν δὲ τὰς ἰδέας λεγόντων ἅμα τὸν τε τρόπον θεάσασθαι· ^ι ἂν τις καὶ τὴν ἀπορίαν τὴν περὶ αὐτῶν. Ἄμα ^α γὰρ καθόλου ^ι τε ὡς οὐσίας ποιοῦσι τὰς ἰδέας καὶ πάλιν ὡς ¹¹ χωριστάς καὶ τῶν καθ' ἕκαστον. Ταῦτα δ' ὅτι οὐκ ἐνδέχεται διηπόρηται πρότερον. Αἴτιον δὲ ^ν τοῦ συνάψαι ταῦτα εἰς ταῦτόν τοις λέγουσι τὰς ἰδέας καθόλου, ὅτι τοῖς αἰσθητοῖς οὐ τὰς αὐτὰς οὐσίας ἐκείνου. Τὰ μὲν οὖν ἐν τοῖς αἰσθητοῖς καθ' ἕκαστα ρεῖν ἐνόμιζον καὶ μένειν οὐθὲν αὐτῶν, τὸ δὲ καθόλου παρὰ ταῦτα εἶναι ^ω τε καὶ ἕτερόν τι εἶναι. ¹² Τοῦτο δ', ὥσπερ ἐν τοῖς ἐμπροσθεν ἐλέγομεν, ἐκίνησε μὲν Σωκράτης διὰ τοὺς ὀρισμούς, οὐ μὴν ἐχώρισέ γε τῶν καθ' ἕκαστον· καὶ τοῦτο ὀρθῶς ἐνόησεν οὐ χωρίσας. Δηλοὶ δὲ ἐκ τῶν ἔργων· ἄνευ μὲν γὰρ ^κ τοῦ καθόλου οὐκ ἔστιν ἐπιστήμην λαβεῖν, τὸ δὲ χωρίζειν αἴτιον τῶν συμβαινόντων δυσ- ¹³ χερῶν περὶ τὰς ἰδέας ἐστίν. Οἱ δ' ὡς ἀναγκαῖον, εἴπερ ἔσσονται τινες οὐσίαι ^γ παρὰ τὰς αἰσθητάς καὶ ρεούσας, ^κ χωριστάς εἶναι, ἄλλας μὲν οὐκ εἶχον, ταύτας δὲ τὰς καθόλου λεγομένας ἐξέθεσαν, ὥστε ^α συμβαίνειν σχεδὸν τὰς αὐτὰς φύσεις εἶναι τὰς καθόλου καὶ τὰς καθ' ἕκαστον. Αὕτη μὲν οὖν αὕτη καθ' αὐτὴν εἴη τις ἂν δυσχέρεια τῶν ^β εἰρημένων.
- ¹⁰ Ὁ δὲ καὶ τοῖς λέγουσι τὰς ἰδέας ἔχει τινὰ ἀπορίαν καὶ τοῖς μὴ λέγουσιν, ^ε καὶ κατ' ἀρχάς ἐν τοῖς διαφορήμασιν ἐλέχθη πρότερον, ^δ λέγωμεν νῦν. Εἰ μὲν γὰρ ^ε τις μὴ θήσει τὰς οὐσίας εἶναι κεχωρισμένας, καὶ τὸν τρόπον τοῦτον ὡς λέγεται τὰ καθ' ἕκαστα τῶν ὄντων, ἀναιρήσει τὴν οὐσίαν, ὡς βουλόμεθα λέγειν· ἂν δέ ^ι τις θῇ τὰς οὐσίας χωριστάς,

^ι τῶν—στοιχεῖα om. Gb. ^ι ἂν om. T. ^α γὰρ om. Gb. ^ι τε ὡς Gb. Ib: vulgo τέως. ^ν τὸ συνάψαι ταυτὸ εἰ ταυτὸν T. ^ω τε om. Gb. Ib. ^κ τοῦ] τῶν T. ^γ παρὰ] ὑπὲρ Gb. ^κ χωρὶς T. ^α συμβαίνει T. ^β λεγομένων Gb. ^ε καὶ ante κατ' om. T. ^δ λέγομεν E. Gb. Ib. ^ε τις μαθήσει T. ^ι τις τιθῇ E. T. Ib.

5 πῶς θήσει τὰ στοιχεῖα καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτῶν; Εἰ μὲν γὰρ 2
 καθ' ἕκαστον καὶ μὴ καθόλου, τοσαύτ' ἔσται τὰ ὄντα ὅσαπερ
 τὰ στοιχεῖα, καὶ οὐκ ἐπιστητὰ τὰ στοιχεῖα. "Εστῶσαν γὰρ
 αἱ μὲν ἐν τῇ φωνῇ συλλαβαὶ οὐσίαι, τὰ δὲ στοιχεῖα αὐτῶν
 στοιχεῖα τῶν οὐσιῶν· ἀνάγκη ἢ δὴ τὸ Β Α ¹ ἐν εἶναι καὶ ἐκά-
 στην τῶν συλλαβῶν μίαν, εἴπερ μὴ καθόλου καὶ τῷ εἶδει αἱ
 αὐταί, ἀλλὰ μία ἐκάστη τῷ ἀριθμῷ καὶ τόδε τι καὶ μὴ ὁμώ-
 νυμον. "Ετι δ' αὐτὸ ὃ ἔστιν ἐν ἕκαστον τιθέασιν· ^κ εἰ δ' αἱ 3
 συλλαβαί, οὕτω καὶ ἐξ ὧν εἰσὶν· οὐκ ἔσται ἄρα πλείω ἄλφα
 ἐνός, οὐδὲ τῶν ἄλλων ¹ στοιχείων οὐθέν κατὰ τὸν αὐτὸν λό-
 γον ὄνπερ οὐδὲ τῶν ἄλλων συλλαβῶν ἢ αὐτὴ ἄλλη καὶ ἄλλη.
⁴ Ἀλλὰ μὴν εἰ τοῦτο, οὐκ ἔσται παρὰ τὰ στοιχεῖα ἕτερα
 ὄντα, ἀλλὰ μόνον τὰ στοιχεῖα. "Ετι ^μ δὲ οὐδ' ἐπιστητὰ τὰ 4
 στοιχεῖα· οὐ γὰρ καθόλου, ἢ δ' ἐπιστήμη τῶν καθόλου. Δῆ-
 λον δ' ἔκ ^π τε τῶν ἀποδείξεων καὶ τῶν ὀρισμῶν· οὐ γὰρ γί-
 γνεται συλλογισμὸς ὅτι τόδε τὸ τρίγωνον δύο ὀρθαῖς, εἰ μὴ
 πᾶν ^ο τρίγωνον δύο ὀρθαῖς, οὐδ' ὅτι ὁδὶ ὁ ἄνθρωπος ζῶν,
 εἰ μὴ πᾶς ἄνθρωπος ζῶν. Ἀλλὰ μὴν εἴγε καθόλου αἱ ἀρ- 5
 χαὶ ἢ ^κ καὶ ἐκ τούτων ¹ οὐσίαι καθόλου, ^ς ἔσται μὴ οὐσία
 πρότερον οὐσίας· τὸ μὲν γὰρ καθόλου οὐκ οὐσία, τὸ δὲ στοι-
 χεῖον καὶ ἢ ἀρχὴ καθόλου· ^τ πρότερον δὲ τὸ στοιχεῖον καὶ ἢ
 ἀρχὴ ὧν ἀρχὴ καὶ στοιχεῖόν ^ν ἔστιν. Ταῦτά ^ω τε δὴ πάντα 6
 συμβαίνει εὐλόγως, ὅταν ἐκ στοιχείων τε ποιῶσι τὰς ιδέας
 καὶ παρὰ τὰς τὸ αὐτὸ εἶδος ἐχούσας οὐσίας καὶ ιδέας ἐν τι
 ἀξιώσιν εἶναι κεχωρισμένον. Εἰ ^κ δὲ μὴθὲν κωλύει ὥσπερ
 ἐπὶ τῶν τῆς φωνῆς στοιχείων πολλὰ εἶναι τὰ ἄλφα καὶ τὰ
 βῆτα ^γ καὶ μὴθὲν εἶναι παρὰ τὰ πολλὰ αὐτὸ ἄλφα καὶ αὐτὸ
 βῆτα, ἔσονται ^ς ἐνεκά γε τούτου ἄπειροι ^α αἱ ὁμοίαι συλλα-
 βαί. Τὸ δὲ τὴν ἐπιστήμην εἶναι καθόλου πάσαν, ὥστε 7

5 πῶς θήσει] προθήσει T. ἢ δὲ T.A^b. ¹ ἐν om. A^b. ^κ εἰ] ἐὰν E.
¹ στοιχείων—ἄλλων om. G^b. ^μ δὲ om. T. ^π τε om. A^b. ^ο τρί-
 γωνον post πᾶν om. A^b. ^ρ ὀρθαί E.T.A^b. ^κ καὶ] καὶ αἱ A^b. ¹ οὐσίαι
 αἱ καθόλου E, οὐσίαι ἢ καθόλου T. ^ς ἔσται τι μὴ G^b. I^b. ^τ πρότερον γὰρ
 στοιχεῖον T. ^ν ἔσται G^b. ^ω τε om. T. ^κ τε G^b. ^γ καὶ μὴθὲν—
 αὐτὸ βῆτα om. G^b. I^b. ^ς γε ἐνεκά T. ^α αἱ] καὶ G^b.

- τοιαύτας εἶναι τὰς ιδέας καὶ τοὺς ἀριθμούς, καὶ τὰ τούτων στοιχεῖα ^ι τῶν ὄντων εἶναι στοιχεῖα καὶ ἀρχάς, σκεπτέαν ¹⁰ περὶ τούτων τί λέγουσι καὶ πῶς λέγουσιν. Οἱ μὲν οὖν ἀριθμούς ποιοῦντες μόνον καὶ τούτους μαθηματικούς ὕστερον ἐπισκεπτέοι· τῶν δὲ τὰς ιδέας λεγόντων ἅμα τὸν τε τρόπον θεάσασαι· ^ι ἂν τις καὶ τὴν ἀπορίαν τὴν περὶ αὐτῶν. Ὑμᾶ ^α γὰρ καθόλου ^ι τε ὡς οὐσίας ποιοῦσι τὰς ιδέας καὶ πάλιν ὡς ²¹ χωριστὰς καὶ τῶν καθ' ἕκαστον. Ταῦτα δ' ὅτι οὐκ ἐνδέχεται διηπόρηται πρότερον. Αἴτιον δὲ ^ι τοῦ συνάψαι ταῦτα εἰς ταῦτον τοῖς λέγουσι τὰς ιδέας καθόλου, ὅτι τοῖς αἰσθητοῖς οὐ τὰς αὐτὰς οὐσίας ἐποιοῦν. Τὰ μὲν οὖν ἐν τοῖς αἰσθητοῖς καθ' ἕκαστα ρεῖν ἐνόμιζον καὶ μένειν οὐθέν αὐτῶν, τὸ δὲ καθόλου παρὰ ταῦτα εἶναι ^ω τε καὶ ἕτερόν τι εἶναι. ²² Τοῦτο δ', ὥσπερ ἐν τοῖς ἐμπροσθεν ἐλέγομεν, ἐκίνησε μὲν Σωκράτης διὰ τοὺς ὀρισμούς, οὐ μὴν ἐχώρισέ γε τῶν καθ' ἕκαστον· καὶ τοῦτο ὀρθῶς ἐνόησεν οὐ χωρίσας. Δηλοῖ δὲ ἐκ τῶν ἔργων· ἄνευ μὲν γὰρ ^κ τοῦ καθόλου οὐκ ἔστιν ἐπιστήμην λαβεῖν, τὸ δὲ χωρίζειν αἴτιον τῶν συμβαινόντων δυσ- ²³ χερῶν περὶ τὰς ιδέας ἐστίν. Οἱ δ' ὡς ἀναγκαῖον, εἴπερ ἔσονται τινες οὐσίαι ^ι παρὰ τὰς αἰσθητὰς καὶ ρεούσας, ^κ χωριστὰς εἶναι, ἄλλας μὲν οὐκ εἶχον, ταύτας δὲ τὰς καθόλου λεγομένας ἐξέθεσαν, ὥστε ^α συμβαίνειν σχεδὸν τὰς αὐτὰς φύσεις εἶναι τὰς καθόλου καὶ τὰς καθ' ἕκαστον. Αὕτη μὲν οὖν αὐτὴ καθ' αὐτὴν εἴη τις ἂν δυσχέρεια τῶν ^β εἰρημένων.
- 10 Ὁ δὲ καὶ τοῖς λέγουσι τὰς ιδέας ἔχει τινὰ ἀπορίαν καὶ τοῖς μὴ λέγουσιν, ^ε καὶ κατ' ἀρχὰς ἐν τοῖς διαπορήμασιν ἐλέχθη πρότερον, ^δ λέγωμεν νῦν. Εἰ μὲν γὰρ ^ε τις μὴ θήσει τὰς οὐσίας εἶναι κεχωρισμένας, καὶ τὸν τρόπον τούτον ὡς λέγεται τὰ καθ' ἕκαστα τῶν ὄντων, ἀναιρήσει τὴν οὐσίαν, ὡς βουλόμεθα λέγειν· ἂν δέ ^ι τις θῇ τὰς οὐσίας χωριστὰς,

^ι τῶν—στοιχεῖα om. Gb. ^ι ἂν om. T. ^α γὰρ om. Gb. ^ε τε ὡς Gb.Ib: vulgo τέως. ^ν τὸ συνάψαι ταυτὸ εἰ ταυτὸν T. ^ω τε om. Gb.Ib. ^κ τοῦ] τῶν T. ^ι παρὰ] ὑπέρ Gb. ^κ χωρὶς T. ^α συμβαίνει T. ^β λεγομένων Gb. ^ε καὶ ante κατ' om. T. ^δ λέγομεν E.Gb.Ib. ^ε τις μαθήσει T. ^ι τις τιθῇ E.T.Ib.

ε πῶς θήσει τὰ στοιχεῖα καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτῶν; Εἰ μὲν γὰρ ²
 καθ' ἕκαστον καὶ μὴ καθόλου, τοσαῦτ' ἔσται τὰ ὄντα ὅσαπερ
 τὰ στοιχεῖα, καὶ οὐκ ἐπιστητὰ τὰ στοιχεῖα. "Εστῶσαν γὰρ
 αἱ μὲν ἐν τῇ φωνῇ συλλαβαὶ οὐσίαι, τὰ δὲ στοιχεῖα αὐτῶν
 στοιχεῖα τῶν οὐσιῶν· ἀνάγκη ^h δὴ τὸ Β Α ⁱ ἐν εἶναι καὶ ἐκά-
 στην τῶν συλλαβῶν μίαν, εἴπερ μὴ καθόλου καὶ τῷ εἶδει αἱ
 αὐταί, ἀλλὰ μία ἐκάστη τῷ ἀριθμῷ καὶ τότε τι καὶ μὴ ὁμώ-
 νυμον. "Ετι ^δ αὐτὸ ^δ ἐστὶν ἐν ἑκάστω τιθέασιν· ^k εἰ ^δ αἱ ³
 συλλαβαί, οὕτω καὶ ἐξ ὧν εἰσὶν· οὐκ ἔσται ἄρα πλείω ἄλφα
 ἐνός, οὐδὲ τῶν ἄλλων ^l στοιχείων οὐθὲν κατὰ τὸν αὐτὸν λό-
 γον ὄνπερ οὐδὲ τῶν ἄλλων συλλαβῶν ἢ αὐτὴ ἄλλη καὶ ἄλλη.
 Ἀλλὰ μὴν εἰ τοῦτο, οὐκ ἔσται παρὰ τὰ στοιχεῖα ἕτερα
 ὄντα, ἀλλὰ μόνον τὰ στοιχεῖα. "Ετι ^m δὲ οὐδ' ἐπιστητὰ τὰ ⁴
 στοιχεῖα· οὐ γὰρ καθόλου, ἢ ^δ ἐπιστήμη τῶν καθόλου. Δῆ-
 λον ^δ ἔκ ⁿ τε τῶν ἀποδείξεων καὶ τῶν ὀρισμῶν· οὐ γὰρ γί-
 γνεται συλλογισμὸς ὅτι τότε τὸ τρίγωνον δύο ὀρθαῖς, εἰ μὴ
 πᾶν ^o τρίγωνον δύο ὀρθαῖς, οὐδ' ὅτι οὐδὲ ὁ ἄνθρωπος ζῶον,
 εἰ μὴ πᾶς ἄνθρωπος ζῶον. Ἀλλὰ μὴν εἴγε καθόλου αἱ ἀρ- ⁵
 χαὶ ἢ ^q καὶ ἐκ τούτων ^r οὐσίαι καθόλου, ^s ἔσται μὴ οὐσία
 πρότερον οὐσίας· τὸ μὲν γὰρ καθόλου οὐκ οὐσία, τὸ δὲ στοι-
 χεῖον καὶ ἡ ἀρχὴ καθόλου· ^t πρότερον δὲ τὸ στοιχεῖον καὶ ἡ
 ἀρχὴ ὧν ἀρχὴ καὶ στοιχεῖόν ^v ἐστίν. Ταῦτά ^w τε δὴ πάντα ⁶
 συμβαίνει εὐλόγως, ὅταν ἐκ στοιχείων τε ποιῶσι τὰς ιδέας
 καὶ παρὰ τὰς τὸ αὐτὸ εἶδος ἐχούσας οὐσίας καὶ ιδέας ἐν τι
 ἀξιῶσιν εἶναι κεχωρισμένον. Εἰ ^x δὲ μηθὲν κωλύει ὥσπερ
 ἐπὶ τῶν τῆς φωνῆς στοιχείων πολλὰ εἶναι τὰ ἄλφα καὶ τὰ
 βῆτα ^y καὶ μηθὲν εἶναι παρὰ τὰ πολλὰ αὐτὸ ἄλφα καὶ αὐτὸ
 βῆτα, ἔσονται ^z ἕνεκά γε τούτου ἄπειροι ^a αἱ ὅμοιαι συλλα-
 βαί. Τὸ δὲ τὴν ἐπιστήμην εἶναι καθόλου πᾶσαν, ὥστε ^γ

ε πῶς θήσει] προθήσει T. h δὲ T.Ab. i ἐν om. Ab. k εἰ] ἐὰν E.
 l στοιχείων—ἄλλων om. G^b. m δὲ om. T. n τε om. Ab. o τρί-
 γωνον post πᾶν om. Ab. p ὀρθαί E.T.Ab. q καὶ] καὶ αἱ Ab. r οὐσίαι
 αἱ καθόλου E, οὐσίαι ἢ καθόλου T. s ἔσται τι μὴ G^b.I^b. t πρότερον γὰρ
 στοιχεῖον T. v ἔσται G^b. w τε om. T. x τε G^b. y καὶ μηθὲν—
 αὐτὸ βῆτα om. G^b.I^b. z γε ἕνεκα T. a αἱ] καὶ G^b.

ἀναγκαῖον εἶναι καὶ τὰς τῶν ὄντων ἀρχὰς καθόλου εἶναι καὶ μὴ ^b οὐσίας κεχωρισμένας, ἔχει ^c μὲν μάλιστ' ἀπορίαν τῶν λεχθέντων, οὐ μὴν ἀλλ' ἔστι μὲν ὡς ἀληθὲς τὸ λεγόμενον, ⁸ ἔστι δ' ὡς οὐκ ἀληθές. Ἡ γὰρ ἐπιστήμη, ὥσπερ καὶ τὸ ἐπίστασθαι, διττόν, ὃν τὸ μὲν ^d δυνάμει τὸ δὲ ^e ἐνεργείᾳ. Ἡ μὲν οὖν δύναμις ὡς ὕλη τοῦ καθόλου οὐσα καὶ ἀόριστος τοῦ καθόλου καὶ ἀορίστου ἐστίν, ἡ δ' ἐνέργεια ὠρισμένη καὶ ⁹ ὠρισμένου τόδε τι οὐσα τοῦδ' εἰναι. Ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκὸς ἡ ὄψις τὸ καθόλου χρώμα ὀρά, ὅτι τόδε ⁸ τὸ χρώμα δ' ὀρά χρώμά ἐστιν καὶ δ' θεωρεῖ ὁ γραμματικός, τόδε τὸ ἄλφα ἄλφα, ἐπεὶ ^h εἰ ἀνάγκη τὰς ἀρχὰς καθόλου εἶναι, ἀνάγκη καὶ τὰ ἐκ τούτων καθόλου, ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀποδείξεων. Εἰ δὲ τοῦτο, οὐκ ⁱ ἔσται χωριστὸν οὐθὲν οὐδ' οὐσία. Ἀλλὰ δῆλον ὅτι ἔστι μὲν ^k ὡς ἐπιστήμη καθόλου, ἔστι δ' ὡς οὐ.

N.

Περὶ μὲν οὖν ¹ τῆς οὐσίας ταύτης εἰρήσθω τοσαῦτα, πάντες ² δὲ ποιοῦσι τὰς ἀρχὰς ἐναντίας, ὥσπερ ἐν τοῖς φυσικοῖς, καὶ περὶ τὰς ἀκινήτους οὐσίας ὁμοίως. Εἰ δὲ τῆς τῶν ⁿ πάντων ἀρχῆς μὴ ἐνδέχεται ^o πρότερόν τι εἶναι, ἀδύνατον ἂν εἴη τὴν ἀρχὴν ἕτερόν τι οὐσαν εἶναι ἀρχήν, οἷον εἴ τις λέγοι ^p τὸ λευκὸν ἀρχὴν εἶναι οὐχ ^h ἢ ἕτερον ἀλλ' ^h ἢ λευκόν, εἶναι μέντοι καθ' ὑποκειμένου, καὶ ἕτερόν τι ὃν λευκὸν εἶναι ³ γὰρ πρότερον ἔσται. Ἀλλὰ μὴν γίγνεται πάντα ἐξ ἐναντίων ὡς ὑποκειμένου τινός· ἀνάγκη ἄρα μάλιστα ⁴ τοῖς ἐναντίοις τοῦθ' ὑπάρχειν. Αἰεὶ ἄρα πάντα τὰναντία καθ' ὑποκειμένου, καὶ οὐθὲν χωριστόν. Ἀλλ' ὥσπερ καὶ φαίνεται, οὐθὲν οὐσία ἐναντίον, καὶ ὁ λόγος μαρτυρεῖ. Οὐθὲν ἄρα τῶν ἐναντίων ⁴ κυρίως ἀρχὴ πάντων ἀλλ' ἑτέρα. Οἱ δὲ τὸ ἕτερον τῶν ἐναντίων ὕλην ποιοῦσιν, ^r οἱ μὲν τῷ ἐνὶ τῷ ἴσῳ τὸ ἄνισον, ὡς

^b οὐσας Ab. ^c μὲν om. Ab. ^d δύναμις Gb. ^e ἐνέργεια T.Gb.
^f ὠρισμένου] ὠρισμένον Gb. ⁸ τὸ om. Gb. ^h εἰ] εἰ καὶ Gb. ⁱ ἔστι Gb.
^k ὡς ἡ ἐπιστήμη Ib. ¹ ταύτης τῆς οὐσίας Gb.Ib. ^m δὲ] γὰρ Gb.Ib.
ⁿ πάντων T. ^o τι πρότερον T. ^p τὸ add. E. ^q τοῖς] ἐν τοῖς T.
^r ὁ Gb.

⁸ τοῦτο τὴν τοῦ πλήθους οὖσαν φύσιν, ^ιοὶ δὲ τῷ ἐνὶ τὸ
πλήθος. Γεννῶνται γὰρ οἱ ἀριθμοὶ τοῖς μὲν ἐκ τῆς τοῦ⁵
ἀνίσου δυάδος τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ, τῷ δ' ἐκ τοῦ πλήθους,
ὑπὸ τῆς τοῦ ἐνὸς δὲ οὐσίας ἀμφοῖν· καὶ γὰρ ὁ τὸ ἄνισον καὶ
ἐν λέγων τὰ στοιχεῖα, τὸ δ' ἄνισον ^νἐκ μεγάλου καὶ μικροῦ
δυάδα, ὡς ἐν ὄντα τὸ ἄνισον καὶ τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν λέγει,
καὶ οὐ διορίζει ὅτι λόγῳ ἀριθμῷ δ' οὐ. Ἀλλὰ μὴν καὶ τὰς⁶
ἀρχὰς ^ωἄς στοιχεῖα καλοῦσιν, οὐ καλῶς ἀποδιδόασιν, οἱ μὲν
τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν λέγοντες ^xμετὰ τοῦ ἐνὸς τρία ταῦτα
στοιχεῖα τῶν ἀριθμῶν, τὰ μὲν δύο ὕλην, τὸ δ' ἐν τὴν μορ-
φήν, οἱ δὲ τὸ πολὺ καὶ ὀλίγον, ὅτι τὸ μέγα καὶ ^γτὸ μι-
κρὸν μεγέθους ^zοἰκειότερα τὴν ^αφύσιν, οἱ δὲ τὸ καθόλου μᾶλ-
λον ἐπὶ τούτων τὸ ὑπερέχον καὶ τὸ ὑπερεχόμενον. Διαφέρει ^γ
^δδὲ ^ετούτων οὐθεν ὡς εἰπεῖν πρὸς ἓνα τῶν συμβαινόντων,
ἀλλὰ πρὸς τὰς λογικὰς μόνον δυσχερείας, ἃς φυλάττονται
διὰ τὸ καὶ αὐτοὶ λογικὰς φέρειν τὰς ἀποδείξεις. Πλὴν τοῦ⁸
αὐτοῦ γε λόγου ἐστὶ τὸ ὑπερέχον καὶ ^δτὸ ὑπερεχόμενον εἶναι
ἀρχὰς ἀλλὰ μὴ τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν, καὶ τὸν ἀριθμὸν
πρότερον τῆς δυάδος ἐκ τῶν στοιχείων· καθόλου γὰρ ἀμφό-
τερα μᾶλλον ἐστίν. Νῦν δὲ τὸ μὲν λέγουσι τὸ δ' οὐ λέγου-
σιν. Οἱ δὲ τὸ ἕτερον καὶ τὸ ἄλλο πρὸς τὸ ἐν ἀντιτιθέασιν,
οἱ ^εδὲ πλήθος καὶ τὸ ἐν. Εἰ δ' ἐστίν, ὥσπερ βούλονται, τὰ ⁹
ὄντα ἐξ ἐναντίων, τῷ δὲ ἐνὶ ἧ οὐθεν ἐναντίον, ^εἢ εἴπερ ἄρα
⁸μέλλει, τὸ πλήθος, τὸ δ' ἄνισον τῷ ἴσῳ καὶ τὸ ^hἕτερον τῷ
ταύτῳ καὶ τὸ ⁱἄλλο ^kταύτῳ, μάλιστα μὲν οἱ τὸ ἐν τῷ πλή-
θει ἀντιτιθέντες ἔχονταί τινος δόξης, οὐ μὴν οὐδ' οἱτοι ἰκα-
νῶς· ἐστὶ γὰρ τὸ ἐν ὀλίγον· πλήθος μὲν γὰρ ὀλιγότῳ, τὸ
δὲ πολὺ τῷ ὀλίγῳ ἀντίκειται. Τὸ δ' ἐν ὅτι μέτρον σημαίνει, ¹⁰
φανερὸν. Καὶ ἐν παντί ^lἐστὶ τι ἕτερον ὑποκείμενον, οἷον ἐν

⁸ τοῦτου T. ^t δ E. ^v ἐκ] καὶ ἐκ T. ^ω ἄ T. ^x τοῦ ἐνὸς μετὰ Ab.
^γ τὸ post καὶ om. Gb. ^z οἰκειότερον T. ^a φύσιν ἐστὶν οἱ Gb.Ib.
^δ δὲ om. T. ^c οὐθεν τούτων, omissis ὡς εἰπεῖν, Gb.Ib. ^d τὸ post
καὶ om. E.Ab. ^e δὲ τὸ πλήθος T. ^f ἢ ante εἴπερ om. T. ⁸ μέλλει] ἀμ-
λεῖ Ab.Gb.Ib. ^h ἕτερον καὶ τῷ Gb. ⁱ ἄλλω Ab. ^k αὐτῷ E.T.
Gb.Ib, τὸ αὐτῷ Ab. ^l τι ἐστὶ Gb, ἐστὶ τὸ T.

ἁρμονίᾳ δέσιν, ἐν δὲ μεγέθει δάκτυλος ἢ ποὺς ἢ τι τοιοῦτον,
 ἐν δὲ ῥυθμοῖς βάσις ἢ συλλαβή· ὁμοίως δὲ καὶ ἐν βάρει στα-
 θμός τις ὠρισμένος ἐστίν. Καὶ κατὰ πάντων δὲ τὸν αὐτὸν
 τρόπον, ἐν ^μ μὲν τοῖς ποιοῖς ποιόν τι, ἐν δὲ τοῖς ποσοῖς πο-
 11 σόν τι. ^κΚαὶ ^αἀδιαίρετον τὸ μέτρον, τὸ μὲν κατὰ τὸ εἶδος
 τὸ δὲ πρὸς τὴν αἴσθησιν, ὥς οὐκ ὄντος τινὸς τοῦ ἐνὸς καθ'
^ο αὐτὸ οὐσίας. Καὶ τοῦτο κατὰ λόγον· σημαίνει γὰρ τὸ ἐν
 ὅτι μέτρον πλήθους τινός, καὶ ^ρ ὁ ἀριθμὸς ὅτι πλήθος μεμε-
 τρημένον καὶ πλήθος μέτρων. Διὸ καὶ εὐλόγως οὐκ ἔστι τὸ
 ἐν ἀριθμὸς· οὐδὲ γὰρ τὸ μέτρον ^ιμέτρα, ἀλλ' ἀρχὴ καὶ τὸ
 12 μέτρον καὶ τὸ ἐν. Δεῖ δὲ αἰεὶ τὸ αὐτό τι ὑπάρχειν πᾶσι τὸ
 μέτρον, οἷον εἰ ἵππος τὸ μέτρον, ἵππους, καὶ εἰ ἄνθρωπος,
 ἀνθρώπους. Εἰ δ' ἄνθρωπος καὶ ἵππος καὶ θεός, ζῶν ἴσως,
 13 καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἔσται ζῶα. Εἰ δ' ἄνθρωπος καὶ ^ρλευκὸν
 καὶ βαδίζων, ἥκιστα μὲν ἀριθμὸς τούτων διὰ τὸ ταυτῶ πάνθ'
 ὑπάρχειν καὶ ἐνὶ κατὰ ^α τὸν ἀριθμόν, ὅμως δὲ γενῶν ἔσται
 ὁ ἀριθμὸς ὁ τούτων, ἢ τινος ^ι ἄλλης τοιαύτης προσηγορίας.
 14 Οἱ δὲ τὸ ἄνισον ὥς ἐν ^ν τι, τὴν δυνάδα δὲ ἀόριστον ποιοῦντες
 μεγάλου καὶ μικροῦ, πόρρω λίαν τῶν δοκούντων καὶ δυνατῶν
 λέγουσιν· πάθη τε γὰρ ταῦτα καὶ συμβεβηκότα μᾶλλον ἢ
 ὑποκείμενα τοῖς ἀριθμοῖς καὶ τοῖς μεγέθεσιν ἐστὶ, τὸ πολὺ
 καὶ ὀλίγον ἀριθμοῦ, καὶ μέγα καὶ μικρὸν μεγέθους, ὥσπερ
 ἄρτιον καὶ περιττόν, καὶ λείον καὶ τραχὺ, καὶ εὐθὺ καὶ
 15 καμπύλον. Ἔτι δὲ πρὸς ταύτῃ τῇ ἀμαρτίᾳ καὶ πρὸς τι
 ἀνάγκη ^ω εἶναι τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν καὶ ὅσα τοιαῦτα· τὸ
 δὲ πρὸς τι πάντων ἥκιστα φύσις ^κ τις ἢ οὐσία τῶν κατηγο-
 ριῶν ἐστὶ, καὶ ὑστέρα τοῦ ποιοῦ ^ν καὶ ποσοῦ· καὶ πάθος τι
 τοῦ ποσοῦ τὸ πρὸς τι, ὥσπερ ἐλέχθη, ἀλλ' οὐχ ὕλη, ^ε εἴ τι
 ἕτερον. Καὶ ^α τῷ ^β ὅλως κοινῷ πρὸς τι, καὶ τοῖς μέρεσιν
 16 αὐτοῦ καὶ εἶδεσιν. Οὐθέν γάρ ἐστιν οὔτε μέγα οὔτε μικρόν,

^μ μὲν et mox καὶ om. T. ^κ ἀδιαίρετον γὰρ τὸ G^b.I^b. ^ο ἐαυτοῦ T.
^ρ ὁ om. A^b. ^ι μέτρα] μετρεῖ T. ^ρ λευκός T. ^α τὸν om. T.
^ι ἄλλως G^b. ^ν τι om. E. ^ω τὸ μέγα εἶναι T. ^κ τις ἢ οὐσία om.
 G^b.I^b. ^ν καὶ τοῦ ποσοῦ A^b. ^ε ἢ G^b.I^b. ^α τὸ T. ^β ὅλως G^b.

οὔτε πολὺ οὔτε ὀλίγον, οὔθ' ὅλως πρὸς τι, ὃ οὐχ ἕτερόν τι
 ὄν πολὺ ἢ ὀλίγον ἢ μέγα ἢ μικρὸν ^c ἢ πρὸς τι ἐστίν. Ση-
 μεῖον δ' ὅτι ἥκιστα οὐσία τις καὶ ὄν τι τὸ πρὸς τι τὸ ^d μόνον
 μὴ εἶναι γένεσιν αὐτοῦ μηδὲ φθορὰν μηδὲ κίνησιν, ὥσπερ
 κατὰ τὸ ποσὸν αὐξήσεις καὶ φθίσεις, κατὰ τὸ ποιὸν ἀλλοιώ-
 σεις, κατὰ τόπον φορά, κατὰ τὴν οὐσίαν ἢ ^e ἀπλῇ γένεσις καὶ
 φθορά. 'Αλλ' οὐ κατὰ τὸ πρὸς τι' ἀνευ γὰρ τοῦ κινήθηναι ¹
 ὅτε μὲν μεῖζον ὅτε δὲ ^f ἔλαττον ἢ ἴσον ^g ἔσται θατέρου κινή-
 θέντος κατὰ τὸ ποσόν. 'Ανάγκη τε ἐκάστου ὕλην εἶναι τὸ
 δυνάμει τοιοῦτον, ὥστε καὶ οὐσίας' τὸ δὲ πρὸς τι οὔτε δυνά-
 μει οὐσία οὔτε ἐνεργεία. "Ατοπον ^h οὖν, μᾶλλον δὲ ἀδύνα- ¹⁸
 τον, τὸ οὐσίας μὴ οὐσίαν ποιεῖν στοιχεῖον καὶ πρότερον
 ὕστερον ¹ γὰρ πᾶσαι αἱ κατηγορίαι. "Ἐτι δὲ τὰ στοιχεῖα
 οὐ κατηγορεῖται καθ' ^k ὧν στοιχεῖα, τὸ δὲ πολὺ καὶ ὀλίγον
 καὶ χωρὶς καὶ ἅμα ¹ κατηγορεῖται ^m ἀριθμοῦ, καὶ τὸ μακρὸν
 καὶ τὸ βραχὺ γραμμῆς, καὶ ἐπίπεδόν ἐστι ⁿ καὶ πλατὺ καὶ
 στενόν. Εἰ δὲ δὴ καὶ ἔστι τι πλῆθος ^o οὐ τὸ μὲν αἰεὶ ὀλί- ¹⁹
 γον, οἶον ἢ δυάς (εἰ γὰρ πολὺ, τὸ ἐν αὐτῷ ὀλίγον εἶη), καὶ
 πολὺ ἀπλῶς εἶη, οἶον ἢ δεκάς πολὺ, ^p καὶ εἰ ταύτης μὴ ἐστι
 πλείον, ^q ἢ τὰ μύρια. Πῶς οὖν ἔσται ^r οὕτως ἐξ ὀλίγου
 καὶ πολλοῦ ὁ ἀριθμός; "Η γὰρ ἄμφω ἔδει κατηγορεῖσθαι ἢ
 μηδέτερον· νῦν δὲ τὸ ^s ἕτερον μόνον κατηγορεῖται.

'Απλῶς δὲ ^t δεῖ σκοπεῖν, ἄρα δυνατόν τὰ αἰδία ἐκ στοι- ²
 χείων συγκεῖσθαι; "Υλην γὰρ ἔξει· σύνθετον γὰρ πᾶν τὸ ἐκ
 στοιχείων. ^v Εἰ τοίνυν ἀνάγκη, ἐξ οὗ ἐστίν, εἰ καὶ αἰεὶ ἐστὶ ^z
 καὶ εἰ ἐγένετο, ἐκ ^w τούτου ^x γίγνεσθαι, γίγνεται δὲ πᾶν ^y ἐκ
 τοῦ δυνάμει ὄντος τοῦτο ὃ γίγνεται (^z οὐ γὰρ αὖν ^a ἐγένετο

^c ἢ πρὸς] ^d πρὸς E, πρὸς G^b.I^b. ^d μόνου E.I^b. ^e ἀπλῶς G^b.
^f ἔλασσον E.T.A^b. ^g ἐστὶ G^b.I^b. ^h οὖν] δὲ G^b.I^b. ⁱ γὰρ] δὲ T.
^k ὦν τὰ στοιχεῖα G^b.I^b. ¹ κατηγορεῖται G^b. ^m ἀριθμῶν A^b, τοῦ
 ἀριθμοῦ G^b. ⁿ καὶ post ἐστὶ om. G^b.I^b. ^o οὐ E, ὦν G^b.I^b. ^p καὶ
 καὶ S. ^q ἢ τὰ μύρια om. G^b.I^b. ^r οὕτως E, om. T. ^s ἕτερον οὐ
 μόνον I^b. ^t δεῖ om. G^b. ^v εἰ τοίνυν] οὐ τοίνυν A^b, ἔτι τοίνυν T.
^w τούτων G^b. ^x γίγνεσθαι καὶ γίγνεται δὲ T. ^y ἐκ τοῦ] εἰς τὸ A^b.
^z οὐδὲ G^b.I^b. ^a ἐγένετο A^b.

ἐκ τοῦ ἀδυνάτου οὐδὲ ἦν), τὸ δὲ δυνατόν ἐνδέχεται καὶ ἐνεργεῖν καὶ μὴ, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα αἰεὶ ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς ἢ ὁτιοῦν ὁ ἄλλο ὕλην ἔχον, ἐνδέχεται ἂν μὴ εἶναι, ὥσπερ καὶ τὸ μίαν ἡμέραν ἔχον καὶ τὸ ὁποσαοῦν ἔτη· εἰ δ' οὕτω, καὶ τὸ τοσοῦτον χρόνον οὐ μὴ ἐστὶ πέρας. Οὐκ ἂν τοίνυν εἴη αἰδία, εἴπερ μὴ αἰδίων τὸ ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι, καθάπερ ἐν ἄλλοις λόγοις συνέβη πραγματευθῆναι. Εἰ δ' ἐστὶ τὸ λεγόμενον νῦν ἀληθὲς καθόλου, ὅτι οὐδεμία ἐστὶν αἰδία οὐσία εἰ μὴ ἢ ἐνεργεία, τὰ δὲ στοιχεῖα ὕλη τῆς οὐσίας, οὐδεμιᾶς ἂν εἴη αἰδίου οὐσίας στοιχεῖα ἐξ ὧν ἐστὶν ἐνυπαρχόντων. Εἰσὶ δὲ τινες οἱ δυνάμει μὲν ἀόριστον ποιοῦσι τὸ μετὰ τοῦ ἐνὸς στοιχείου, τὸ δ' ἴανισον δυσχεραίνουσιν εὐλόγως διὰ τὰ συμβαινόντα ἀδύνατα· οἷς τοσαῦτα μόνον ἀφήρηται τῶν δυσχερῶν, ὅσα διὰ τὸ ποιεῖν τὸ ἴανισον καὶ τὸ πρὸς τι στοιχεῖον ἀναγκαῖα συμβαίνει τοῖς λέγουσιν· ὅσα δὲ χωρὶς ταύτης τῆς δόξης, ταῦτα κακείνοις ὑπάρχειν ἀναγκαῖον, εἴαν τε τὸν οἰδητικὸν ἀριθμὸν ἐξ αὐτῶν ποιῶσιν, εἴαν τε τὸν μαθηματικόν. Πολλὰ μὲν οὖν τὰ αἰτία τῆς ἐπὶ ταύτας αἰτίας ἐκτροπῆς, μάλιστα δὲ τὸ ἀπορῆσαι ἀρχαϊκῶς. Ἐδοξε γὰρ αὐτοῖς πάντ' ἔσεσθαι ἐν τὰ ὄντα, αὐτὸ τὸ ὄν, εἰ μὴ τις λύσει καὶ ὁμοσε βαδιεῖται τῷ Παρμενίδου λόγῳ

οὐ γὰρ μήποτε τοῦτο δαῖς εἶναι μὴ τέοντα,

ἀλλ' ἀνάγκη εἶναι τὸ μὴ ὄν δεῖξαι ὅτι ἐστὶν· οὕτω γὰρ ἐκ τοῦ ὄντος καὶ ἄλλου τινὸς τὰ ὄντα ἔσεσθαι, εἰ πολλὰ ἐστὶν. Καίτοι πρῶτον μὲν, εἰ τὸ ὄν, πολλαχῶς τὸ μὲν γὰρ ὅτι οὐσίαν σημαίνει, τὸ δ' ὅτι ποιόν, τὸ δ' ὅτι ποσόν, καὶ τὰς ἄλλας δὴ κατηγορίας. Ποῖον οὖν τὰ ὄντα πάντα ἐν, εἰ μὴ τὸ μὴ ὄν ἐσται; Πότερον αἱ οὐσίαι ἢ τὰ πάθη; Καὶ τὰ

ἢ ἄλλου ΑḂ. ἢ ἔτη] ἐστὶ ΓḂ. δ τὸ om. Τ.ΑḂ. ε οὐ ΓḂ.
 ἢ λόγοις om. Ε. ἢ δὴ Τ. ἢ ἐνέργεια Ε.ΑḂ. ἢ ἴανισον] ἀόριστον ΓḂ.
 κ οἷς] εἰς Τ. ἢ τὸ post καὶ om. ΑḂ. ἢ ἀναγκαῖον Τ.ΑḂ. ἢ ταυτὰ Τ.
 ο οἰδητικὸν ΑḂ. Ρ τῶν μαθηματικῶν ΓḂ. ς ἐπιτροπῆς Τ. ἢ βαδιεῖται om. Τ.
 ἢ δαμῇ Ε, δυνάμει Τ, οὐδαμῇ ΑḂ.ΓḂ.ΙḂ. τ ἔοντα ΑḂ.
 ἢ ἀνάγκην ΓḂ. ἢ εἶναι om. Τ. ζ οὕτω] ὄντως Ε. ἢ τὸ δ' ὅτι ποσόν et mox μὴ ante ὄν om. ΓḂ.

ἄλλα ὃ δὴ ὁμοίως ἅπαντα^α καὶ ἔσται ἐν τὸ τόδε καὶ τὸ τοι-
 όνδε^β καὶ τὸ τοσόνδε καὶ ἅλλα ὅσα ἔν τι σημαίνει. Ἄλλ' ἃ
 ἄτοπον, μᾶλλον δὲ ἀδύνατον, τὸ μίαν φύσιν τινὰ γενομένην
 αἰτίαν εἶναι^γ τοῦ τοῦ ὄντος τὸ μὲν^δ τόδε εἶναι, τὸ δὲ^ε τοι-
 όνδε, τὸ δὲ τοσόνδε, τὸ δὲ ποῦ. Ἐπειτα ἕκ ποίου μὴ ὄντος^ς
 καὶ ὄντος τὰ ὄντα; Πολλαχῶς γὰρ καὶ τὸ μὴ ὄν, ἐπειδὴ
 καὶ τὸ ὄν καὶ τὸ μὲν μὴ ἄνθρωπον σημαίνει τὸ μὴ εἶναι
 τοδί, τὸ δὲ μὴ εὐθὺ τὸ μὴ εἶναι τοιονδί, τὸ δὲ μὴ τρίπηχυν
 τὸ μὴ εἶναι τοσονδί. Ἐκ ποίου οὖν ὄντος καὶ μὴ ὄντος⁹
 πολλὰ τὰ ὄντα; Βούλεται μὲν δὴ τὸ ψεύδος καὶ ταύτην
 τὴν φύσιν λέγειν τὸ οὐκ ὄν, ἐξ οὗ καὶ τοῦ ὄντος πολλὰ τὰ
 ὄντα. Διὸ καὶ ἐλέγετο ὅτι^h δεῖ ψεύδος τι ὑποθέσθαι, ὥσ-
 περⁱ καὶ οἱ γεωμέτραι^k τὸ ποδιαίαν εἶναι τὴν μὴ ποδιαίαν.
 Ἀδύνατον δὲ ταῦθ' οὕτως ἔχειν. Οὔτε γὰρ οἱ γεωμέτραι^{ιο}
 ψεύδος οὐθὲν ὑποτίθενται (οὐ γὰρ ἐν τῷ^l συλλογισμῷ ἢ
 πρότασις), οὔτ' ἐκ τοῦ οὕτω μὴ ὄντος τὰ ὄντα γίγνεται οὐδὲ
 φθείρεται· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ μὲν κατὰ τὰς πτώσεις μὴ ὄν ἴσα-
 χῶς ταῖς κατηγορίαις λέγεται, παρὰ τοῦτο δὲ τὸ ὡς ψεύδος
 λέγεται^m τὸ μὴ ὄν καὶ τὸ κατὰ δύναμιν, ἐκ τούτου ἡ γένεσις
 ἐστίν, ἐκ τοῦ μὴ ἀνθρώπου δυνάμει δὲ ἀνθρώπου ἄνθρωπος,
 καὶ ἐκ τοῦ μὴ λευκοῦ δυνάμει δὲ λευκοῦ λευκόν, ὁμοίως ἐάν τε
 ἔνⁿ τι γίγνηται ἐάν τε πολλά. Φαίνεται δὲ ἡ ζήτησις πῶς^{ιι}
 πολλὰ τὸ ὄν τὸ κατὰ τὰς οὐσίας λεγόμενον· ἀριθμοὶ γὰρ
 καὶ μήκη καὶ σώματα^ο τὰ γεννώμενά ἐστιν. Ἄτοπον^p δὴ
 τὸ ὅπως μὲν πολλὰ τὸ ὄν, τὸ τί^q ἐστὶ ζητῆσαι, πῶς δὲ ἡ
 ποιά ἢ ποσά, μή. Οὐ γὰρ δὴ ἡ δυνὰς ἢ ἀόριστος^ρ αἰτία οὐδὲ¹²
 τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν τοῦ δύο λευκὰ ἢ πολλὰ εἶναι χρώ-
 ματα ἢ χυμοὺς ἢ σχήματα· ἀριθμοὶ γὰρ ἂν καὶ ταῦτα ἦσαν

γ δὴ om. G^b. α ἢ πάντα I^b, ἢ ἅπαντα G^b. α καὶ τὸ τοσόνδε om.
 G^b, τὸ om. T. β ἄλλα G^b. γ ἐν om. E. δ τοῦ τοῦ] τοῦ T,
 καὶ τούτου καὶ ὄντος εἶναι τοῦ A^b. ε εἶναι τόδε G^b, I^b. ς τοιόνδε
 om. A^b. ζ ἐκ τοῦ ποίου G^b. h δὴ G^b, om. E. i καὶ om. G^b.
 k τὸ] τὴν T. l λογισμῷ G^b. m τὸ ante μὴ om. T. n τι om. E. G^b.
 ο τὰ om. T. p δὴ τὸ] δὲ τὸ I^b, δὲ καὶ G^b. q ἐστὶ] ἐπὶ G^b. ρ αἰτία]
 οὐσία G^b.

- ⁸ καὶ μονάδες. Ἀλλὰ μὴν εἴ γε ταῦτ' ἐπῆλθον, εἶδον ἂν τὸ αἷτιον καὶ τὸ ἐν ἐκείνοις· τὸ γὰρ αὐτὸ καὶ τὸ ἀνάλογον
- 13 αἷτιον. Αὕτη γὰρ ἡ παρέκβασις αἰτία καὶ ^ν τοῦ τὸ ἀντικείμενον ^ω ζητοῦντας τῷ ὄντι καὶ τῷ ἐνί, ἐξ οὗ καὶ τούτων τὰ ὄντα, τὸ πρὸς τι καὶ τὸ ἄνισον ὑποθεῖναι, ὃ οὐτ' ἐναντίον οὐτ' ἀπόφασις ἐκείνων, μία τε φύσις τῶν ὄντων ὥσπερ καὶ τὸ τί καὶ τὸ ποιόν. Καὶ ζητεῖν ἔδει καὶ τοῦτο, πῶς πολλὰ
- 14 ^κ τὰ πρὸς τι ἄλλ' οὐχ ἓν. Νῦν δὲ πῶς μὲν πολλὰι μονάδες παρὰ τὸ πρῶτον ἐν ζητεῖται, πῶς δὲ πολλὰ ἄνισα παρὰ τὸ ἄνισον οὐκέτι. Καίτοι χρῶνται καὶ λέγουσι μέγα μικρόν, πολὺ ὀλίγον, ἐξ ὧν οἱ ἀριθμοί, μακρὸν βραχύ, ἐξ ὧν τὸ μῆκος, πλατὺ στενόν, ἐξ ὧν τὸ ἐπίπεδον, βαθὺ ταπεινόν, ἐξ ὧν οἱ ὄγχοι· καὶ ἔτι δὴ πλείω εἶδη λέγουσι τοῦ πρὸς τι.
- 15 Τούτοις δὴ τί αἷτιον τοῦ πολλὰ εἶναι; Ἀνάγκη μὲν οὖν, ὥσπερ λέγομεν, ὑποθεῖναι τὸ ^κ δυνάμει ὃν ἐκάστω. Τοῦτο δὲ προσαπεφῆναι τὸ ταῦτα λέγων, τί τὸ δυνάμει τόδε καὶ οὐσία, μὴ ὃν δὲ καθ' αὐτό, ὅτι τὸ πρὸς τι, ὥσπερ ^α εἰ εἶπε τὸ ποιόν, ὃ οὔτε δυνάμει ἐστὶ τὸ ἐν ἢ τὸ ὄν, οὔτε ἀπόφασις
- 16 τοῦ ἐνός ^β οὐδὲ τοῦ ὄντος, ἀλλ' ἓν τι τῶν ὄντων. Πολύ τε μᾶλλον, ὥσπερ ^ε ἐλέχθη, εἰ ^δ ἐζητεῖτο πῶς πολλὰ τὰ ὄντα, μὴ τὰ ἐν ^ε τῇ αὐτῇ κατηγορίᾳ ζητεῖν, πῶς πολλὰι οὐσίαι ἢ πολλὰ ποιά, ἀλλὰ πῶς πολλὰ τὰ ὄντα· τὰ μὲν γὰρ οὐσίαι,
- 17 τὰ δὲ πάθη, τὰ δὲ πρὸς τι. Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων κατηγοριῶν ἔχει τινὰ καὶ ἄλλην ἐπίστασιν πῶς πολλὰ· διὰ γὰρ τὸ μὴ χωριστὰ εἶναι ^ι τῷ τὸ ὑποκείμενον πολλὰ γίγνεσθαι καὶ εἶναι ποιά τε πολλὰ εἶναι καὶ ποσά. Καίτοι δεῖ γέ τινα εἶναι ὕλην ἐκάστω γένει· πλὴν χωριστὴν ἀδύνατον τῶν
- 18 οὐσιῶν. Ἀλλ' ἐπὶ τῶν τόδε τι ἔχει τινὰ λόγον, πῶς πολλὰ τὸ τόδε τι, εἰ μὴ τι ἔσται καὶ τόδε τι καὶ φύσις τις τοιαύτη. Αὕτη δὲ ἐστὶν ἐκείθεν μᾶλλον ἢ ἀπορία, πῶς πολλὰι ἐνερ-

⁸ καὶ om. G^b. ^ι ἐπῆλθεν E. ^ν τὸ τὸ E, τοῦτο G^b. ^ω ζητοῦντα E. ^κ τὰ] τὸ A^b. ^γ ὄγχοι· ἔτι δὲ εἶδη πλείω λέγουσι T. ^κ δυνάμει ἐκάστω A^b. ^α εἰ om. G^b. ^β οὐδὲ] οὔτε codices. ^ε ἐλέχθη] εἰ ἐλέχθη καὶ G^b. ^δ ἐζητεῖ τὸ G^b, ἐζητεῖ T.A^b. ^ε τῇ om. G^b. ^ι τῷ τὸ] τὸ τι T.

γεία ὡς οὐσίαι ἀλλ' ἢ οὐ μία. Ἀλλὰ μὴν¹ καὶ εἰ μὴ ταυτόν
 ἐστὶ τὸ τόδε καὶ τὸ ποσόν, οὐ λέγεται πῶς καὶ διὰ τί πολλὰ
 τὰ ὄντα, ἀλλὰ πῶς ποσὰ πολλὰ. ^k Ὁ γὰρ ἀριθμὸς πᾶς¹⁹
 ποσόν τι σημαίνει· καὶ ἡ μονάς, εἰ μὴ μέτρον, ὅτι τὸ κατὰ
¹ τὸ ποσὸν ἀδιαίρετον. Εἰ μὲν οὖν ἕτερον τὸ ποσὸν καὶ τὸ
 τί ἐστίν, οὐ λέγεται τὸ τί ἐστίν ἐκ τίνος οὐδὲ πῶς πολλὰ·
 εἰ δὲ ταυτό, πολλὰς ὑπομένει ὁ λέγων ἐναντιώσεις. Ἐπι-
 στήσειε δ' ἂν τις τὴν σκέψιν καὶ περὶ τῶν ἀριθμῶν πόθεν
 δεῖ λαβεῖν τὴν πίστιν ὡς εἰσίν. Τῷ μὲν ^m γὰρ ιδέας τιθε-
 μένφ παρέχονται τιν' αἰτίαν τοῖς οὖσιν, εἴπερ ἕκαστος τῶν²⁰
 ἀριθμῶν ιδέα τις, ⁿ ἢ δ' ιδέα τοῖς ἄλλοις αἰτία τοῦ εἶναι ὅν
 δή ποτε τρόπον· ἔστω γὰρ ^o ὑποκείμενον αὐτοῖς τοῦτο. Τῷ ²¹
 δὲ τοῦτον μὲν τὸν τρόπον οὐκ οἰομένφ διὰ τὸ τὰς ἐνούσας
 δυσχερείας ὁρᾶν περὶ τὰς ιδέας, ὥστε διὰ γε ταῦτα μὴ ποιεῖν
 ἀριθμούς, ποιοῦντι δὲ ἀριθμὸν τὸν μαθηματικόν, πόθεν ^p τε
 χρή πιστεῦσαι ὡς ἔστι τοιοῦτος ἀριθμὸς, καὶ τί τοῖς ἄλλοις
 χρήσιμος; Οὐθενὸς γὰρ οὔτε φησὶν ὁ λέγων αὐτὸν εἶναι,
 ἀλλ' ^q ὡς αὐτὴν τινα λέγει καθ' αὐτὴν φύσιν οὔσαν, οὔτε
 φαίνεται ὧν αἴτιος· τὰ γὰρ θεωρήματα τῶν ^r ἀριθμητικῶν
 πάντα καὶ κατὰ τῶν αἰσθητῶν ὑπάρχει, καθάπερ ἐλέχθη.

Οἱ μὲν οὖν τιθέμενοι τὰς ιδέας εἶναι καὶ ἀριθμούς αὐτὰς ³
 εἶναι, κατὰ τὴν ἔκθεσιν ἐκάστου παρὰ τὰ πολλὰ λαμβάνειν,
 τὸ ἐν τι ἕκαστον πειρῶνται ^s γε λέγειν πῶς ^t καὶ διὰ τί ἐστίν.
 Οὐ μὴν ἀλλ' ἐπεὶ οὔτε ἀναγκαῖα οὔτε δυνατὰ ταῦτα, οὐδὲ
 τὸν ἀριθμὸν διὰ γε ταῦτα εἶναι λεκτέον. Οἱ δὲ Πυθαγό-²
 ρειοὶ διὰ τὸ ὁρᾶν πολλὰ τῶν ἀριθμῶν πάθη ὑπάρχοντα τοῖς
 αἰσθητοῖς σώμασιν, εἶναι μὲν ἀριθμούς ἐποίησαν τὰ ὄντα, οὐ
 χωριστοὺς δέ, ἀλλ' ἐξ ἀριθμῶν ^v τὰ ὄντα. Διὰ τί δέ; Ὅτι
 τὰ ^w πάθη τὰ τῶν ἀριθμῶν ^x ἐν ἀρμονίᾳ ὑπάρχει καὶ ἐν τῷ
 οὐρανῷ καὶ ἐν πολλοῖς ἄλλοις. Τοῖς δὲ τὸν μαθηματικόν ³

g οὐσαι E. h οὐ om. G^b. i εἰ καὶ G^b. I^b. k ὁ γὰρ—πῶς πολλὰ
 om. T. ¹ τὸ post κατὰ om. I^b. ^m γὰρ om. G^b. ⁿ ἢ] εἰ G^b. ^o αὐ-
 τοῖς ὑποκείμενον G^b. I^b. ^p τί T. ^q ὡς om. E. ^r ἀρ.] μαθηματικῶν
 ἀριθμῶν I^b. ^s γε om. T. G^b. ^t καὶ om. E. ^v τὰ] δὲ τὰ T. ^w παθη-
 τικά τῶν G^b. ^x ἐναρμόνια A^b.

μόνον λέγουσιν εἶναι ἀριθμὸν οὐθὲν τοιοῦτον ἐνδέχεται λέγειν κατὰ τὰς ὑποθέσεις, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἔσονται αὐτῶν αἱ ἐπιστῆμαι ὧς ἐλέγετο. Ἡμεῖς δὲ φαμεν εἶναι, καθάπερ εἴπομεν πρότερον. Καὶ δῆλον ὅτι οὐ κεχώρισται τὰ μαθηματικά· οὐ γὰρ ἂν κεχωρισμένων τὰ πάθη ὑπῆρχεν ἐν τοῖς σώμασιν.

4 Οἱ μὲν οὖν Πυθαγόρειοι κατὰ μὲν ^α τὸ τοιοῦτον οὐθενὶ ἐνοχοὶ εἰσιν· κατὰ μέντοι τὸ ποιεῖν ἐξ ἀριθμῶν τὰ φυσικὰ σώματα, ἐκ μὴ ἐχόντων βάρος ^α μηδὲ κουφότητα ἔχοντα κουφότητα καὶ βάρος, εἰκασί περὶ ἄλλου οὐρανοῦ λέγειν καὶ

5 σωματῶν ἀλλ' οὐ τῶν αἰσθητῶν. Οἱ δὲ χωριστὸν ποιοῦντες, ὅτι ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν οὐκ ἔσται τὰ ἀξιώματα, ἀληθῆ δὲ τὰ λεγόμενα καὶ σαίνει τὴν ψυχὴν, εἶναί ^β τε ὑπολαμβάνουσι καὶ χωριστὰ εἶναι· ὁμοίως δὲ καὶ ^γ τὰ μεγέθη τὰ μαθημα-

6 τικά. Δῆλον οὖν ὅτι καὶ ὁ ἐναντιούμενος λόγος τὰναντία ἐρεῖ· καὶ ὁ ἄρτι ἠπορήθη ^δ λυτέον τοῖς οὕτω λέγουσι, διὰ τί οὐδαμῶς ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ὑπαρχόντων τὰ πάθη ὑπάρχει αὐτῶν ἐν τοῖς αἰσθητοῖς. Εἰσὶ δὲ τινες οἱ ἐκ τοῦ πέρατα εἶναι καὶ ἔσχατα τὴν στιγμὴν ^ε μὲν γραμμῆς, ταύτην ^δ ἐπιπέδου, τοῦτο δὲ ^ε τοῦ στερεοῦ, οἷονταί εἶναι ^ε ἀνάγκην τοιαύτας φύ-

7 σεις εἶναι. Δεῖ δὴ καὶ τοῦτον ὁρᾶν τὸν λόγον, μὴ λίαν ἢ μαλακός. Οὔτε γὰρ οὐσίαι εἰσὶ τὰ ἔσχατα ἀλλὰ μάλλον ^β πάντα ταῦτα πέρατα, ἐπεὶ καὶ τῆς βαδίσσεως καὶ ὅλως κινήσεώς ἐστὶ ^ι τι πέρας. Τοῦτ' οὖν ^κ ἔσται ^ι τόδε τι καὶ οὐσία τις. Ἀλλ' ἄτοπον. Οὐ μὲν ἀλλὰ εἰ καὶ εἰσὶ, τῶνδε τῶν αἰσθητῶν ἔσονται πάντα· ἐπὶ τούτων γὰρ ὁ λόγος εἴρηκεν.

8 Διὰ τί οὖν χωριστὰ ^μ ἔσται; Ἔτι δὲ ^ν ἐπιζητήσειεν ἂν τις μὴ λίαν εὐχερὲς ὦν περὶ ^ο μὲν τοῦ ἀριθμοῦ παντὸς καὶ τῶν μαθηματικῶν τὸ μηθὲν συμβάλλεσθαι ἀλλήλοις τὰ πρότερα τοῖς ^ρ ὕστερον· μὴ ὄντος γὰρ τοῦ ἀριθμοῦ οὐθὲν ἦττον τὰ μεγέθη ἔσται τοῖς ^α τὰ μαθηματικά μόνον εἶναι φαμένοις,

γ ἐλέγοντο T. α τὸ om. G^b. α μηδὲ] οὐδὲ E.G^b.I^b. β τι G^b.I^b.
 ε τὰ μεγέθη om. T. δ λύεται T.A^b.G^b. ε μὲν om. G^b. ς τοῦ om. G^b.I^b. ε ἀνάγκη T. η ταῦτα πάντα T.A^b. ι τι om. T. κ ἐστὶ E.T.
 ι τόδε τι καὶ om. G^b. μ ἔσται] ἐστὶν E. ν ζητήσειεν T. ο μὲν οὖν τοῦ T.I^b. ρ ὕστεροις G^b. α τὰ post τοῖς om. T.

καὶ [†] τούτων μὴ ὄντων ἢ ψυχὴ καὶ τὰ σώματα τὰ αἰσθητά. Οὐκ ἔοικε δ' ἡ φύσις ἐπεισοδιώδης οὕσα ἐκ τῶν φαινομένων, ⁹ ὥσπερ μοχθηρὰ τραγωδία. Τοῖς δὲ τὰς ιδέας τιθεμένοις τοῦτο μὲν ἐκφεύγει· ποιοῦσι γὰρ τὰ μεγέθη ἐκ τῆς ὕλης καὶ ἀριθμοῦ, ἐκ μὲν τῆς δυνάδος τὰ μήκη, ⁸ ἐκ τριάδος δ' ἴσως τὰ ἐπίπεδα, ἐκ δὲ τῆς τετράδος τὰ στερεὰ ἢ καὶ ἐξ ἄλλων ἀριθμῶν· διαφέρει γὰρ οὐθέν. Ἀλλὰ ταῦτά γε [†] πρότερον ιδέαι ¹⁰ ἔσσονται, ἢ [†] τίς ὁ τρόπος αὐτῶν, καὶ τί συμβάλλονται τοῖς οὐσιν; Οὐθὲν γάρ, ὥσπερ ¹⁰ οὐδὲ τὰ μαθηματικά, οὐδὲ ταῦτα συμβάλλεται. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὑπάρχει γε ⁸ κατ' αὐτῶν οὐθὲν θεώρημα, εἰ μὴ τις βούληται κινεῖν τὰ μαθηματικά καὶ ποιεῖν ἰδίας τινὰς δόξας. Ἔστι δ' οὐ χαλεπὸν ὁποιασούν ὑποθέσεις λαμβάνοντας [†] μακροποιεῖν καὶ συνείρειν. Οὗτοι ¹¹ μὲν οὖν ταύτῃ προσγλιχόμενοι ταῖς ιδέαις τὰ μαθηματικά διαμαρτάνουσιν· οἱ δὲ πρῶτοι δύο τοὺς ἀριθμοὺς ποιήσαντες, τὸν τε τῶν ² εἰδῶν καὶ ² τὸν ⁶ μαθηματικόν, ³ ἄλλον οὐδαμῶς οὐτ' εἰρήκασιν οὐτ' ἔχοιεν ἂν εἰπεῖν πῶς καὶ ἐκ τίνος ἔσται ὁ ⁴ μαθηματικός. Ποιοῦσι γὰρ αὐτὸν μεταξὺ τοῦ ⁵ εἰδητικοῦ καὶ τοῦ αἰσθητοῦ. Εἰ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ, ¹² [†] ὁ αὐτὸς ⁸ ἐκείνῳ ἔσται τῷ τῶν ¹¹ ἰδεῶν, ἐξ ἄλλου δέ τινος μικροῦ καὶ μεγάλου· τὰ γὰρ μεγέθη ποιεῖ. Εἰ δ' ἕτερόν τι ἐρεῖ, πλείω τὰ στοιχεῖα ¹ ἐρεῖ· καὶ εἰ ἔν τι ¹ ἐκατέρου ἢ ἀρχή, κοινόν τι ἐπὶ τούτων ἔσται τὸ ἔν. Ζητητέον τε πῶς καὶ ¹³ ταῦτα πολλὰ ¹ τὸ ἔν, καὶ ἅμα τὸν ἀριθμὸν γενέσθαι ἄλλως ἢ ἐξ ἑνὸς καὶ δυνάδος ἀορίστου ἀδύνατον κατ' ἐκείνον. Πάντα δὴ ταῦτα ἄλογα, καὶ μάχεται καὶ αὐτὰ ἑαυτοῖς καὶ τοῖς ἐν-λόγοις, καὶ ἔοικεν ἐν αὐτοῖς εἶναι ὁ Σιμωνίδου μακρὸς λόγος· ¹⁴ ¹⁴ γίγνεται γὰρ ὁ μακρὸς λόγος ὥσπερ ὁ τῶν δούλων, ὅταν μὴθὲν ὑγιὲς λέγωσιν. Φαίνεται δὲ καὶ ¹⁴ αὐτὰ τὰ στοιχεῖα

[†] τούτων] τῶν T. ⁸ ἐκ τῆς τριάδος T. [†] πρότερον Ib. [†] τίς om. T. ¹⁰ οὐδὲ om. G^b. ⁸ κατ' αὐτῶν] τούτων E. [†] μακρὸν ποιεῖν E. ² ἰδεῶν E. ¹ τῶν G^b. Ib. ⁶ μαθηματικῶν Ab. G^b. Ib. ³ ἄλλον οὐδαμῶς om. Ab, οὐδαμῶς om. E. ⁴ μαθηματικός κατ' ἐκείνον. ποιοῦσι T. ⁵ εἰδητικῶν Ab. [†] ὁ—μικροῦ om. T. ⁸ ἐκείνους G^b. Ib. ¹¹ ἰδεῶν G^b. Ib. ¹ ἐρεῖ om. G^b. ¹ ἐκείνα T. ¹ τὸ] τὰ Ab. Ib, καὶ G^b. ¹⁴ γίγνεται—λόγος om. T. G^b. ¹⁴ αὐτῶ G^b.

- τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν βοᾶν ὡς ἐλκόμενα· οὐ δύναται γὰρ οὐδαμῶς γεννηῆσαι τὸν ἀριθμὸν ἀλλ' ὃ ἢ τὸν ἀφ' ἐνὸς διπλασιαζόμενον. Ἀτοπον δὲ καὶ γένεσιν ποιεῖν αἰδίων ὄντων,
- 15 μᾶλλον δ' ἔν τι τῶν ἀδυνάτων. Οἱ μὲν οὖν Πυθαγόρειοι ἂ πρότερον οὐ ποιοῦσιν ἢ ποιοῦσι ἰ γένεσιν οὐθὲν δεῖ διστάζειν· φανερώς γὰρ ἂ λέγουσιν ὡς τοῦ ἐνὸς συσταθέντος, εἴτ' ἐξ ἐπιπέδων εἴτ' ἐκ χροιάς εἴτ' ἐκ σπέρματος εἴτ' ἐξ ὧν ἀπορούσιν εἰπεῖν, εὐθὺς τὸ ἔγγιστα τοῦ ἀπείρου ὅτι εἴλκετο καὶ
- 16 ἐπεραίνετο ὑπὸ τοῦ πέρατος. Ἄλλ' ἐπειδὴ κοσμοποιοῦσι καὶ φυσικῶς βούλονται λέγειν, ἔ δίκαιον αὐτοὺς ἐξετάζειν ὅτι περὶ φύσεως, ἐκ δὲ τῆς νῦν ἀφεῖναι μεθόδου· τὰς γὰρ ἐν τοῖς ἀκινήτοις ζητοῦμεν ἀρχάς, ὥστε καὶ τῶν ἀριθμῶν τῶν τοιούτων ἐπισκεπτέον τὴν γένεσιν.
- 4 Τοῦ μὲν οὖν περιττοῦ γένεσιν οὗ ὠ φασιν, ὡς δῆλον ὅτι τοῦ ἀρτίου ὡ οὔσης γενέσεως· τὸν δ' ἄρτιον ἰ πρώτον ἐξ ἀνίσων τινὲς κατασκευάζουσι τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ ἰσασθέντων. Ἀνάγκη οὖν ἂ πρότερον ὑπάρχειν τὴν ἀνισότητά αὐτοῖς τοῦ ἰσασθῆναι. Εἰ δ' αἰεὶ ἦσαν ἰσασμένα, οὐκ ἂν ἦσαν ἄνισα πρότερον· τοῦ γὰρ αἰεὶ οὐκ ἔστι πρότερον οὐθέν.
- 2 Ὡστε φανερόν ὅτι ἂ οὐ τοῦ θεωρῆσαι ἔνεκεν ποιοῦσι τὴν γένεσιν τῶν ἀριθμῶν. Ἐχει δ' ἀπορίαν καὶ εὐπορήσαντι ἂ ἐπιτίμησιν, πῶς ἔχει ὃ πρὸς τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ καλὸν τὰ στοιχεῖα καὶ αἱ ἀρχαί, ἀπορίαν μὲν ταύτην πρότερόν ἐστὶ τι ἐκείνων οἶον βουλόμεθα λέγειν αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ἄρι-
- 3 στον, ἢ οὐ, ἀλλ' ὑστερογενῇ. Παρὰ μὲν γὰρ τῶν θεολόγων ἔοικεν ὁμολογεῖσθαι τῶν νῦν τισίν, ὃ οἱ οὗ φασιν, ἀλλὰ προελθούσης τῆς τῶν ὄντων φύσεως καὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ καλὸν ἐμφαίνεσθαι. Τοῦτο δὲ ποιοῦσιν εὐλαβούμενοι ἀληθινὴν δυσχέρειαν, ἢ συμβαίνει τοῖς λέγουσιν, ὥσπερ ἔνιοι, τὸ

ὃ ἢ G^b. P διπλασιαζόμενος G^b.I^b. ἂ πρότερον ποιοῦσιν ἢ οὐ ποιοῦσι I^b. ἰ τὴν γένεσιν G^b.I^b. ἡ λέγουσιν ὡς I^b. ἔ δίκαιον om. G^b. et rc. I^b. ὡ τὰ rc. I^b. ὠ φασιν εἶναι ὡς G^b.I^b. x οὐσία T. y πρώτον om. G^b. et rc. I^b. z πρότερον om. iidem. ἂ οὐ om. G^b. ἂ ἐπιστήμησιν E. ὃ πρὸς] κατὰ G^b.I^b. d ἀόριστον G^b.I^b. e εἰ T.

ἐν ἀρχῇ. Ἔστι δ' ἡ δυσχέρεια οὐ διὰ τὸ [†]τῇ ἀρχῇ τὸ ^εεὐ⁴ ἀποδιδόναι ὡς ὑπάρχον, ἀλλὰ διὰ τὸ τὸ ἐν ἀρχὴν καὶ ἀρχὴν ὡς στοιχεῖον καὶ τὸν ἀριθμὸν ἐκ τοῦ ἐνός. Οἱ δὲ ποιηταὶ οἱ ἀρχαῖοι ταύτῃ ὁμοίως, ^hἢ ⁱ βασιλεύειν καὶ ἄρχειν φασιν οὐ τοὺς πρώτους, οἷον νύκτα καὶ οὐρανὸν ἢ χάος ἢ ὠκεανόν, ἀλλὰ ^kτὸν Δία. Οὐ μὴν ἀλλὰ τούτοις μὲν διὰ τὸ μετα-⁵βάλλειν τοὺς ἄρχοντας τῶν ὄντων συμβαίνει τοιαῦτα λέγειν, ἐπεὶ οἱ ^lγε μεμιγμένοι αὐτῶν καὶ ^mτῷ μὴ μυθικῶς ⁿἅπαντα λέγειν, οἷον Φερεκύδης καὶ ἕτεροί τινες, τὸ γεννήσαν πρῶτον ἄριστον τιθέασι, καὶ οἱ Μάγοι, καὶ τῶν ^oὑστέρων δὲ σοφῶν, οἷον Ἐμπεδοκλῆς τε καὶ Ἀναξαγόρας, ὁ μὲν ^pτὴν φιλίαν στοιχεῖον, ὁ δὲ τὸν νοῦν ἀρχὴν ποιήσας. Τῶν δὲ τὰς ἀκινή-⁶τους οὐσίας ^qεἶναι λεγόντων οἱ μὲν φασιν αὐτὸ τὸ ἐν τὸ ἀγαθὸν αὐτὸ εἶναι· οὐσίαν μέντοι τὸ ἐν αὐτοῦ φῶντο εἶναι μάλιστα. Ἡ μὲν οὖν ἀπορία αὕτη, ποτέρως δεῖ λέγειν. Θαυμαστόν δ' εἰ τῷ πρώτῳ καὶ αἰδίῳ καὶ αὐταρκεστάτῳ ^rτούτ' αὐτὸ πρῶτον οὐχ ὡς ἀγαθὸν ὑπάρχει τὸ αὐταρκες καὶ ἡ σωτηρία. Ἀλλὰ μὴν οὐ δι' ἄλλο τι ἀφθαρτον ἢ διότι εὖ ἔχει, οὐδ' αὐταρκες. Ὡστε τὸ μὲν φάναι τὴν ἀρχὴν τοιαύτην εἶναι εὐλογον ἀληθὲς εἶναι. Τὸ μέντοι ταύτην ^qεἶναι⁸ τὸ ἐν, ἢ εἰ μὴ τοῦτο, στοιχεῖόν ^rτε καὶ στοιχεῖον ἀριθμῶν, ἀδύνατον· συμβαίνει γὰρ πολλή δυσχέρεια, ἣν ἐνιοὶ φεύγοντες ἀπειρήκασιν, οἱ τὸ ἐν ^sμὲν ὁμολογοῦντες ἀρχὴν εἶναι πρῶτην καὶ στοιχεῖον, τοῦ ἀριθμοῦ δὲ τοῦ μαθηματικοῦ ἅπασαι γὰρ αἱ μονάδες γίγνονται ὅπερ ἀγαθόν τι, καὶ πολλή τις ^tεὐπορία ἀγαθῶν. Ἔτι ^vεἰ τὰ εἶδη ἀριθμοί, τὰ ⁹εἶδη πάντα ὅπερ ἀγαθόν τι. Ἀλλὰ μὴν ὅτου βούλεται τιθέναι τις εἶναι ιδέας. Εἰ μὲν γὰρ τῶν ἀγαθῶν ^wμόνον, οὐκ ἔσονται ^xοὐσίαι ^yαἱ ιδέαι· εἰ δὲ καὶ τῶν οὐσιῶν, πάντα τὰ

[†] τῇ] ἐν G^b. ^ε εὖ] ἐν E.T.G^b. ^h ἢ] οἱ G^b.I^b. ⁱ βασιλεύειν E.
^k τὸν om. G^b. ^l γε om. T. ^m τῷ μὴ] τῶν G^b. ⁿ πάντα E.G^b.I^b.
^o ὑστερον E, ἐτέρων G^b. ^p τὴν om. G^b. ^q εἶναι om. T. ^r γε
καὶ στοιχεῖον ἀριθμὸν G^b.I^b. ^s μὲν om. G^b. ^t ἀπορία T. ^v εἰ
om. A^b. ^w μόνων G^b.I^b. ^x οὐσίαι om. G^b. et rc. I^b. ^y αἱ om. T.

- 10 ζῶα καὶ τὰ φυτὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ μετέχοντα. Ταῦτά ^α τε δὴ συμβαίνει ἄτοπα, καὶ τὸ ἐναντίον στοιχείον, εἴτε πλῆθος ὃν εἴτε τὸ ἄνισον ^α καὶ μέγα καὶ μικρόν, τὸ κακὸν αὐτό. Διόπερ ὁ μὲν ἔφευγε τὸ ἀγαθὸν προσάπτειν τῷ ἐνὶ ^β ὥς ἀναγκαῖον ὄν, ^ε ἐπειδὴ ἐξ ἐναντίων ἢ γένεσις, τὸ κακὸν τὴν τοῦ πλῆθους
- 11 φύσιν ^δ εἶναι. Οἱ δὲ λέγουσι τὸ ἄνισον τὴν τοῦ κακοῦ φύσιν συμβαίνει δὴ πάντα τὰ ὄντα μετέχειν τοῦ κακοῦ ἕξω ἐνὸς αὐτοῦ τοῦ ἐνός, καὶ μᾶλλον ἀκράτου μετέχειν τοὺς ἀριθμοὺς ἢ τὰ μεγέθη, καὶ τὸ κακὸν τοῦ ἀγαθοῦ χώραν ^ε εἶναι, καὶ μετέχειν καὶ ὀρέγεσθαι τοῦ φθαρτικοῦ· φθαρτικὸν γὰρ ^ε τοῦ
- 12 ἐναντίου τὸ ἐναντίον. Καὶ εἰ ὥσπερ ἐλέγομεν ^ε ὅτι ἡ ὕλη ἐστὶ τὸ δυνάμει ἕκαστον, οἷον πυρὸς τοῦ ἐνεργείᾳ τὸ δυνάμει πῦρ, τὸ κακὸν ἔσται αὐτὸ τὸ δυνάμει ἀγαθόν. Ταῦτα δὴ πάντα συμβαίνει, τὸ μὲν ὅτι ἀρχὴν πᾶσαν στοιχείον ποιοῦσι, τὸ ^δ ὅτι τὰναντία ἀρχάς, τὸ ^δ ὅτι τὸ ἐν ἀρχῇ, τὸ ^δ ὅτι τοὺς ἀριθμοὺς τὰς πρώτας οὐσίας καὶ ^h χωριστὰς καὶ εἶδη.
- 5 Εἰ οὖν καὶ τὸ ^ι μὴ τιθέναι τὸ ἀγαθὸν ἐν ταῖς ἀρχαῖς καὶ τὸ τιθέναι οὕτως ἀδύνατον, δηλὸν ὅτι αἱ ἀρχαὶ οὐκ ὀρθῶς ἀποδίδονται οὐδὲ ^κ αἱ πρῶται οὐσίαι. Οὐκ ὀρθῶς ^{ιδ} ὑπολαμβάνει οὐδ' εἴ τις παρεικάζει τὰς τοῦ ὅλου ἀρχάς ^μ τῇ τῶν ζώων καὶ φυτῶν, ὅτι ἐξ ἀορίστων ἀτελῶν δὲ αἰεὶ τὰ τελειότερα, διὸ καὶ ἐπὶ τῶν πρώτων οὕτως ἔχειν φησὶν, ὥστε μηδὲ
- ^ν ὃν τι εἶναι τὸ ἐν αὐτό. Εἰσὶ γὰρ καὶ ἐνταῦθα τέλειαι ^α αἱ ἀρχαὶ ἕξ ὧν ^ο ταῦτα· ἄνθρωπος γὰρ ^ρ ἄνθρωπον γεννᾷ, καὶ οὐκ ἔστι τὸ σπέρμα πρῶτον. Ἀτοπον δὲ ^α καὶ τὸ τόπον ἅμα τοῖς στερεοῖς ^ρ καὶ τοῖς μαθηματικοῖς ποιῆσαι (ὁ μὲν γὰρ τόπος τῶν καθ' ^σ ἕκαστον ἴδιος, διὸ χωριστὰ τόπων, τὰ

^α τε om. G^b. ^α καὶ μέγα] εἴτε μέγα G^b. et rc. I^b. ^β ὥς ἀναγκαῖον ὃν om. G^b. ^ε ἐπειδὴ—εἶναι om., G^b. I^b. ^δ εἶναι—φύσιν om. T. ^ε εἶναι] ὃν T. ^ε τὸ ἐναντίον τοῦ ἐναντίου G^b. ^ε ὅτι om. T. ^h χωριστὰ I^b. ^ι μὴ μετέχειν G^b. ^κ αἱ om. E. ^{ιδ} ὅ om. G^b. ^μ τῇ] τι E. ^α αἱ om. T. ^ο ταῦτα αὐτὰ ἄνθρωπος I^b. ^ρ ἄνθρωπον om. G^b. ^α καὶ τὸν τόπον E. ^ρ καὶ om. T. A^b. ^σ ἕκαστα ὧν αἰδῖος T.

δε μαθηματικὰ οὐ ποῦ), καὶ τὸ εἰπεῖν μὲν ὅτι ποῦ ἔσται, ^ι τί
 δε ἔστιν ὁ τόπος, μή. Ἔδει δὲ τοὺς λέγοντας ἐκ στοιχείων ³
 εἶναι τὰ ὄντα καὶ τῶν ὄντων τὰ πρῶτα τοὺς ἀριθμούς, διelo-
 μένους πῶς ἄλλο ἐξ ἄλλου ἐστίν, οὕτω λέγειν τίνα τρόπον ὁ
 ἀριθμός ἐστιν ἐκ τῶν ἀρχῶν. Πότερον μίξει; Ἀλλ' οὔτε
 πᾶν μικτόν, τό τε γιγνόμενον ἕτερον, οὐκ ἔσται τε χωρι-
 στὸν τὸ ἐν οὐδ' ἑτέρα φύσις· οἱ δὲ βούλονται. Ἀλλὰ συν-⁴
 θέσει, ὥσπερ συλλαβὴν; Ἀλλὰ θέσιν ἢ τε ἀνάγκη ὑπάρχειν,
 καὶ χωρὶς ὁ νοῶν νοήσει τὸ ἐν καὶ τὸ πλῆθος. Τοῦτ' οὖν
 ἔσται ^x ὁ ἀριθμός, μονὰς καὶ πλῆθος, ἢ τὸ ἐν καὶ ἄνισον.
 Καὶ ἐπεὶ τὸ ἐκ τινῶν εἶναι ἔστι μὲν ὡς ἐνυπαρχόντων ἔστι δὲ
 ὡς οὐ, ποτέρως ὁ ἀριθμός; Οὕτως γὰρ ὡς ἐνυπαρχόντων
 οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἢ ὧν γένεσις ἐστίν. Ἀλλ' ὡς ἀπὸ σπέρ-⁵
 ματος; Ἀλλ' οὐχ οἷόν τε τοῦ ἰαδιαιρέτου τι ἀπελθεῖν.
 Ἀλλ' ὡς ἐκ τοῦ ἐναντίου μὴ ὑπομένοντος; Ἀλλ' ὅσα οὕτως
 ἐστί, καὶ ἐξ ἄλλου τινός ^z ἐστίν ὑπομένοντος. Ἐπεὶ τοίνυν
 τὸ ἐν ὁ μὲν τῷ πλήθει ὡς ἐναντίον τίθησιν, ὁ δὲ τῷ ἀνίσφ,
 ὡς ἴσφ τῷ ἐνὶ χρώμενος, ὡς ἐξ ^a ἐναντίων εἴη ἂν ὁ ἀριθμός.
 Ἔστιν ἄρα τι ἕτερον ἐξ οὗ ὑπομένοντος καὶ θατέρου ἐστίν ἢ ⁶
 γέγονεν. Ἔτι τί δή ποτε τὰ μὲν ἀλλ' ὅσα ἐξ ἐναντίων ἢ
^b οἷς ἐστὶν ^c ἐναντία φθείρεται, ^d καὶ ἐκ παντός ἢ, ὁ δὲ ἀρι-
 θμός οὐ; Περὶ τούτου γὰρ οὐθὲν λέγεται. Καίτοι καὶ
 ἐνυπάρχον ^e καὶ μὴ ἐνυπάρχον ^f φθείρει τὸ ἐναντίον, οἷον τὸ
 νεῖκος, τὸ μίγμα. ^g Καίτοι οὐκ ἔδει· οὐ γὰρ ^h ἐκεῖνό γε
 ἐναντίον. Οὐθὲν δὲ διώριστα οὐδὲ ὁποτέρως οἱ ἀριθμοὶ ⁱ αἷ-
 τιοι τῶν οὐσιῶν καὶ τοῦ εἶναι, ^k πότερον ὡς ἴσφοι, ^m οἷον ⁿ αἰ-
 στιγμαὶ τῶν μεγεθῶν, καὶ ὡς Εὐρυτος ἔταπτε τίς ἀριθμὸς
 τίνος, οἷον ὁδὸ μὲν ἀνθρώπου, ὁδὸ δὲ ἵππου, ὥσπερ οἱ τοὺς
 ἀριθμοὺς ἄγοντες εἰς τὰ σχήματα τρίγωνον καὶ τετράγωνον,

^ι τί] τὸ T. ^ν τε om. E. ^ω ἔσται οὖν A^b. ^x ὁ om. T. ^γ ἀδιαί-
 ρητόν T.A^b. ^z ἐστίν om. I^b. ^a ἐναντίου G^b.I^b. ^b οἷς T.
^c ἐναντία] ὑπάρχον G^b. ^d καὶ—φθείρει om. G^b. ^e καὶ μὴ ἐνυπάρ-
 χον om. E. ^f φθείρεται I^b. ^g καίτοιγε T.A^b.G^b.I^b. ^h ἐκεῖνω
 A^b.G^b.I^b. ⁱ αἷτιον I^b. ^k πρότερον I^b. ^l ὅρος E, σωροὶ T, οἱ ὅροι
 G^b.I^b. ^m οἷος T. ⁿ αἰ om. T.A^b.

- 8 οὕτως ὁμοιωμάτων ταῖς ψήφοις τὰς μορφὰς τῶν φυτῶν. Ἡ
 ὅτι ὁ λόγος ἢ συμφωνία ἀριθμῶν, ὁμοίως δὲ ρ καὶ ἀνθρωπος
 ἢ καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον; Τὰ δὲ δὴ πάθη πῶς ἀριθμοί, τὸ
 λευκὸν καὶ γλυκὺ καὶ τὸ θερμόν; Ὅτι δὲ οὐχ οἱ ἀριθμοὶ
 οὐσίαι οὐδὲ τῆς μορφῆς αἰτιοί, δηλονότι ὁ γὰρ λόγος ἢ οὐσία,
 ὁ δ' ἀριθμὸς ὕλη. Οἶον σαρκὸς ἢ ὁστοῦ ἀριθμὸς ἢ οὐσία.
- 9 Οὕτω τρία πυρὸς, γῆς δὲ δύο· καὶ αἰεὶ ὁ ἀριθμὸς ὥς ἂν ἡ
 τινῶν ἐστίν, ἢ πύρινος ἢ γῆινος ἢ μοναδικός. Ἀλλ' ἡ οὐσία
 τὸ τοσόνδ' εἶναι πρὸς τοσόνδε κατὰ τὴν μίξιν· τοῦτο δ'
 γούκετι ἀριθμὸς ἀλλὰ λόγος μίξεως ἀριθμῶν σωματικῶν ἢ
 ὁποιωνοῦν. Οὔτε οὖν τῷ ποιῆσαι αἰτιος ὁ ἀριθμὸς, οὔτε
 ὅλως ὁ ἀριθμὸς οὔτε ὁ μοναδικός, οὔτε ὕλη οὔτε λόγος καὶ
 εἶδος τῶν πραγμάτων. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὥς τὸ οὐ ἔνεκα.
- 6 Ἀπορήσειε δ' ἂν τις καὶ τί τὸ εἶ ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῶν ἀρι-
 θμῶν, τὸ ἐν ἀριθμῷ εἶναι τὴν μίξιν, ἢ ἐν εὐλογίστῳ ἢ ἐν
 περιττῷ. Νυνὶ γὰρ οὐθὲν ὑγιεινότερον τρεῖς τρία ἂν ἢ τὸ
 μελίκρατον κεκραμένον, ἀλλὰ μάλλον ὠφελήσειεν ἢ ἐν οὐ-
 ρανθὲν λόγῳ ὃν ὑδαρὲς ἢ δὲ ἢ ἐν ἀριθμῷ ἄκρατον ὄν. Ἐτι οἱ
 λόγοι ἐν προσθέσει ἀριθμῶν εἰσὶν, οἱ τῶν μίξεων, οὐκ ἐν
 ἀριθμοῖς, οἶον τρία πρὸς δύο, ἀλλ' οὐ τρεῖς δύο. Τὸ γὰρ
 αὐτὸ δεῖ γένος εἶναι ἐν ταῖς ἡ πολλαπλασιώσειςιν. Ὡστε δεῖ
 μετρεῖσθαι τῷ τε Α τὸν στοῖχον ἐφ' οὗ ΑΒΓ καὶ τῷ Δ τὸν
 ΔΕΖ· ὥστε τῷ αὐτῷ πάντα. Οὐκοῦν ἔσται πυρὸς ΒΕΓΖ,
 καὶ ὕδατος ἀριθμὸς δις τρία. Εἰ δ' ἀνάγκη πάντα ἀριθμοῦ
 κοινωνεῖν, ἀνάγκη πολλὰ συμβαίνειν τὰ αὐτά, καὶ ἀριθμὸν
 τὸν αὐτὸν τῷδε καὶ ἄλλῳ. Ἀρ' οὖν τοῦτ' αἴτιον καὶ διὰ
 τοῦτό ἐστι τὸ πρᾶγμα, ἢ ἄδηλον; Οἶον ἔστι τις τῶν τοῦ
 ἡλίου φορῶν ἀριθμὸς, καὶ πάλιν τῶν τῆς σελήνης, καὶ τῶν

ο ἀφ' ὁμοίων Ib. ρ καὶ] καὶ ὡς T, καὶ ὁ Gb. q καὶ om. Gb. r τὸ
 om. T. s οὐσία E.T. t ἢ om. T. v ἢ] ἢ δ' E.T. w ὅς] ὡς T.
 x πρὸς τὸ τοσόνδε T. y οὐκ ἔστιν E.Gb. z μίξεων Gb.Ib. a ἢ om. T.
 b τοῦ T. c οὔτε ὅλως ὁ ἀριθμὸς om. T, ὁ om. Ab. d ὅ] εἰ T. e εὐ-
 λογίστῳ ἢ E. f ἂν om. T. g δὲ om. Gb. h ἐν ταῖς ἀριθμοῖς T.
 i πολλαπλασιώσειςιν Gb.Ib. k δ' εἰ T, om. Gb. l τῷ τὸ Gb.Ib.
 m ἐφ' οὗ om. Gb. n Δ E om. Gb.

ζῳών γε ἐκάστου τοῦ βίου καὶ ἡλικίας· τί οὖν κωλύει ἐνίους
^ο μὲν τούτων τετραγώνους εἶναι, ἐνίους δὲ κύβους καὶ ἴσους,
 τοὺς δὲ διπλασίους; Οὐθὲν γὰρ κωλύει, ἀλλ' ἀνάγκη ἐν τού-⁴
 τοις στρέφεσθαι, εἰ ἀριθμοῦ πάντα ἐκοινώνει, ἐνεδέχeto τε
 τὰ διαφέροντα ὑπὸ τὸν Ρ αὐτὸν ἀριθμὸν πίπτειν. Ὡστ' εἴ
^q τισιν ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς συνεβεβήκει, ἴ ταῦτα ἂν ἦν ἀλλήλοις
 ἐκεῖνα τὸ αὐτὸ εἶδος ἀριθμοῦ ἔχοντα, ^s οἷον ἥλιος καὶ σελήνη
 τὰ αὐτά. Ἀλλὰ διὰ τί αἷτια ταῦτα; Ἐπτὰ μὲν φωνήεντα,⁵
 ἐπτὰ δὲ χορδαὶ ^t ἡ ἀρμονίαι, ἐπτὰ δὲ αἱ πλειάδες, ἐν ἐπτὰ
 δὲ ὀδόντας βάλλει ^v ἐνία γε, ἐνια δ' οὐ· ἐπτὰ δὲ οἱ ἐπὶ Θή-
 βασι. Ἀρ' οὖν ^w ὅτι ^x τοιοσδι ὁ ἀριθμὸς ^y πέφυκεν, διὰ τοῦτο
 ἡ ἐκεῖνοι ἐγένοντο ἐπτὰ ἡ ἡ πλειὰς ἐπτὰ ἀστέρων ἐστίν; Ἡ
 οἱ μὲν διὰ τὰς πύλας ^z ἡ ἄλλην τινὰ αἰτίαν, τὴν δὲ ἡμεῖς οὐ-
 τως ἀριθμοῦμεν; Τὴν δὲ ἄρκτον γε δώδεκα, οἱ δὲ πλείους.
 Ἐπεὶ καὶ τὸ ΞΨΖ ^a συμφωνίας φασὶν εἶναι, καὶ ὅτι ἐκεῖναι ⁶
 τρεῖς, καὶ ταῦτα τρία. Ὅτι δὲ μυρία ἂν εἴη τοιαῦτα, οὐθὲν
^b μέλει· ^c τὸ γὰρ Γ καὶ Ρ εἴη ἂν ἐν σημείον. Εἰ δ' ὅτι δι-
 πλασίον τῶν ἄλλων ἕκαστον, ἄλλο δ' οὐ, αἷτιον δ' ὅτι τριῶν
 ὄντων τόπων ἐν ^d ἐφ' ἐκάστου ἐπιφέρεται ^e τῷ σίγμα, διὰ
 τοῦτο τρία μόνον ἐστίν, ἀλλ' οὐχ ^f ὅτι αἱ συμφωνίαι τρεῖς,
 ἐπεὶ πλείους γε αἱ συμφωνίαι· ἐνταῦθα δ' οὐκέτι δύναται.
 Ὅμοιοι δὴ καὶ οὗτοι τοῖς ἀρχαίοις Ὅμηρικοῖς, οἱ μικρὰς ⁷
 ὁμοιότητας ὀρώσι, μεγάλας δὲ παρορῶσιν. Λέγουσι δὲ τι-
 νες ὅτι πολλὰ τοιαῦτα, οἷον αἶ τε μέσαι ἡ μὲν ἐννέα ⁸ ἡ δὲ
 ὀκτώ, καὶ τὸ ἔπος δεκαεπτὰ, ἰσάριθμον τούτοις· βαίνεται δ'
 ἐν μὲν τῷ δεξιῷ ἐννέα ^h συλλαβαῖς, ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ ὀκτώ.
 Καὶ ὅτι ἴσον τὸ διάστημα ἐν τε τοῖς ⁱ γράμμασιν ἀπὸ τοῦ ⁸
 Α πρὸς τὸ ^k Ω, καὶ ἀπὸ τοῦ βόμβυκος ἐπὶ τὴν ὀξυτάτην νεά-
 την ἐν αὐλοῖς, ἧς ὁ ἀριθμὸς ^l ἴσος τῇ οὐλομελείᾳ ^m τοῦ οὐ-

^ο μὲν τούτων om. G^b. Ρ αὐτὸν post ἀριθμὸν T, om. G^b. ^q τις T.
^r ταῦτα T.A^b.G^b. ^s οἷον—αὐτά om. G^b.I^b. ^t ἡ ἀρμονία E. ^v ἐνία
 γε om. E. ^w ὅτι om. T. ^x τοιοσδ' G^b. ^y πέφυκεν om. G^b.I^b.
^z ἡ δι' ἄλλην G^b. ^a συμφωνίαν T. ^b μέλει E. ^c τῷ E.A^b. ^d ἐφ' T.
^e τὸ G^b. ^f ἐφ' A^b. ^g ἡ δὲ] οἱ δὲ T. ^h συλλαβὰς T, συλλαβαὶ E.G^b.
ⁱ πράγμασιν E. ^k Ω] β G^b.I^b. ^l ἴσους E.T.A^b. ^m τοῦ] τε τοῦ E.

ρανού. Ὅραν δὲ ^αδεῖ μὴ τοιαῦτα οὐθεὶς ἂν ἀπορήσειεν οὔτε
 λέγειν οὔθ' εὐρίσκειν ἐν τοῖς αἰδίοις, ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς φθαρ-
 9 τοῖς. Ἀλλ' αἱ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς ^οφύσεις αἱ ἐπαινούμεναι καὶ
 τὰ τοῦτοις ἐναντία καὶ ὅλως τὰ ἐν τοῖς μαθήμασιν, ὥς μὲν
 λέγουσί τινες καὶ αἷτια ποιούσι τῆς φύσεως, ἔοικεν ^ροὕτωςί
 γε ^qσκοπομένοις ^τδιαφεύγειν κατ' οὐθένα γὰρ τρόπον τῶν
 διωρισμένων περὶ τὰς ἀρχὰς ^οοὔθεν αὐτῶν αἰτιόν ἐστιν.
 10 ^εἘκεῖνο μέντοι ποιούσι φανερόν ὅτι τὸ εὖ ὑπάρχει ^νκαὶ
 τῆς συστοιχίας ^ωἐστὶ τῆς τοῦ καλοῦ τὸ περιττόν, τὸ εὐθὺ,
 τὸ ^κἴσον, ^γαὶ δυνάμεις ἐνίων ἀριθμῶν ἅμα γὰρ ὦραι καὶ
 ἀριθμὸς ^μτοιοσδί· καὶ τᾶλλα ^αδὴ ὅσα συνάγουσιν ἐκ τῶν
 μαθηματικῶν θεωρημάτων πάντα ταύτην ἔχει τὴν δύναμιν.
 11 Διὸ καὶ ἔοικε συμπτώμασιν ἔστι γὰρ συμβεβηκότα μὲν,
 ἀλλ' οἰκεία ἀλλήλοις πάντα, ἐν δὲ ^βτὸ ἀνάλογον ἐν ἐκάστη
 γὰρ τοῦ ὄντος κατηγορία ἐστὶ τὸ ἀνάλογον, ὥς εὐθὺ ἐν
 μήκει, οὕτως ἐν πλάτει τὸ ὁμαλὸν ἴσως, ἐν ἀριθμῷ τὸ πε-
 12 ριττόν, ἐν δὲ ^εχρὸν τὸ λευκόν. Ἔτι οὐχ οἱ ἐν τοῖς εἶδεσιν
 ἀριθμοὶ αἷτιοι τῶν ἀρμονικῶν καὶ τῶν τοιούτων διαφέρουσι
 γὰρ ^δἐκεῖνοι ἀλλήλων οἱ ἴσοι εἶδει· καὶ γὰρ αἱ μονάδες, ὥστε
 13 ^εδιὰ γε ^τταῦτα εἶδη οὐ ποιητέον. Τὰ μὲν οὖν συμβαίνοντα
 ταυτὰ τε καὶ ἔτι πλείω ^εσυναχθεῖν. Ἔοικε δὲ τεκμήριον
 εἶναι τὸ πολλὰ κακοπαθεῖν περὶ τὴν γένεσιν αὐτῶν καὶ μη-
 θένα ^ητρόπον δύνασθαι ^ισυνεῖραι τοῦ μὴ χωριστὰ εἶναι τὰ
 μαθηματικὰ τῶν αἰσθητῶν, ὥς ἔνιοι λέγουσι, μηδὲ ταύτας
 εἶναι τὰς ἀρχάς.

^α δεῖ] δὴ Ε, δεῖ δὴ Τ. ^ο φύσεις ὡς αἱ Γ^β. ^ρ οὕτω οἶγε Τ. ^q σκο-
 πούμενοι Τ.Ι^β. ^τ διαφεύγει Τ. ^α ἐν Α^β. οὐθέν—ἴσον om. Τ. ^ε ἐκεῖνο]
 ὡς Α^β, om. Ε. ^ν καὶ et συστοιχίας om. Ε. ^ω ἐστὶ] ταύτης ἐστὶ Γ^β.Ι^β.
^κ ἰσάριθμον Ε, ἰσάκεις ἴσον Γ^β.Ι^β. ^γ αἱ] καὶ Τ, καὶ αἱ Γ^β.Ι^β. ^μ τοῖσδε Τ.
^α δ' Τ. ^β τὸ] τῷ Ε.Ι^β. ^ε χρὸν Α.Α^β. ^δ ἀλλήλων ἐκεῖνοι Γ^β.Ι^β.
^ε διὰ om. Ε. ^τ ταυτὰ Ε. ^ε συναχθῇ Τ. ^η τῶν Τ, λλοιπὸν Ε.
^ι συνιδεῖν Ε.

INDEX

VERBORUM ET FORMULARUM

MEMORABILIORUM.

Numerus Romanum librum, Arabicus prior caput, alter sectionem indicat.

A NEGATIVA seu privativa particula quotuplici significatione dicatur iv. 22, 3

ἀβαρές iii. 2, 18
ἀγαθός et τέλειος etiam de malis dicuntur metaphorice iv. 16, 2.
ἀγαθὸν et καλὸν ut differant xii. 3, 10

ἀγαπᾶσθαι δι' αὐτόν i. 1, 1
ἀγώνιον σχῆμα iv. 14, 1
ἀδιάφορα τίνα iv. 6, 14
ἄδρὸς σῖτος iv. 7, 8 ἄδρυσιν x. 9, 3
ἀδυναμία et ἀδύνατον viii. 1, 8. ἀδυναμία τί iv. 12, 8

ἀδύνατα ποσαχῶς λέγεται iv. 12, 9
ἀέρινος viii. 7, 5
ἄθετον, ἡ μανάς iv. 6, 24, 25. ἄθετος στιγμή xii. 8, 27, 29
ἀθρεῖν τὴν φύσιν ii. 3, 3
αἰδῖος ὁσία xi. 1, 3. αἰδία καὶ ἀκί-
νητα i. 6, 4. iv. 5, 6. αἰδία δια-
μένειν i. 3, 9

αἰσθητάτα iii. 5, 29. x. 6, 13. αἰσθητήριον τῶν χυμῶν x. 6, 6
αἰτεῖσθαι τὸ ἐν ἀρχῇ iii. 4, 4, 5
ἀκίνητον τί x. 12, 10. ἀκίνητον τὸ ἐν i. 3, 12. ἀκινήσια vii. 4, 8.
ἀκινήσιας αἰτία i. 7, 4

ἀκριβὲς quid habeat i. M. 3, 2
ἀληθεύεσθαι κατὰ τῶν αὐτῶν iii. 6,
VOL. VIII.

10. x. 5, 8. ἀληθινώτερον iii. 4, 45

ἀλλοίωσις vii. 1, 7. xi. 2, 1
ἀλλοφρονέων Hector iii. 5, 14
ἄλσις x. 9, 3
ἄμα x. 12, 11
τὸ ἄμεινον εἰς τοῦναντίον ἀποτελεντᾷ i. 2, 16

ἀμετάβλητον iv. 4, 3
ἀμετάπειστος iv. 5, 3
ἀμυγῆς καὶ καθαρὸς i. 8, 13
ἀμειβαῖος ii. 4, 19
ἀμπεχόμενοι iv. 23, 1
ἀμυδρῶς ἐφάπτεσθαι i. 4, 4. ἀμυδρῶς θυγγάνειν τινός i. 7, 1

ἀμφισβητήσιμον iii. 5, 19
ἀναγωγή iii. 2, 22
ἀνακάμπτειν εἰς [†πρὸς v.l.] ἄλληλα i. M. 2, 7

ἀναλλοίωτον καὶ ἀπαθές ii. 7, 13
ἀνατροπὴ πλοίου iv. 2, 5
ἀνδριαντοποιητικὴ iv. 2, 4
ἀνελίκτουςαι σφαῖραι xi. 8, 12, 13
ἀνέργαστος viii. 6, 3
ἀνθρώπῳ εἶναι iii. 4, 16. ἀνθρωποειδεῖς θεοί ii. 2, 22. xi. 8, 20

ἄνισον τί iv. 22, 3
ἀνομοιομερῇ iv. 27, 2
ἀνταναίρειν vi. 15, 7
ἀντιθέσεις τετραχῶς λέγονται ix. 3, 1
ἀντικείμενα ποσαχῶς λέγεται iv. 10, 1

- ἀντιφάσεις μὴδὲν ἐστὶ μεταξύ ix.
 4, 8
 ἀντίχθον i. 5, 3
 ἀνυπόθετος ἀρχή iii. 3, 8
 αἰδοῖ πολλὰ ψεύδεται i. 2, 13
 ἀέρατον dupl. signif. iv. 22, 3
 ἀπαθὴ τίνα iv. 12, 4
 ἀπαιδευσία τί iii. 4, 2. ἀπαιδευσία
 τῶν ἀναλυτικῶν iii. 3, 5
 ἀπαξ, εἰς αἰκάστου τῶν ἀριθμῶν iv.
 14, 2
 ἀπεράντως x. 10, 7
 ἀπειρασμένος viii. 6, 3
 ἀπειρον τί x. 10, 7. ἀπείρη εἶναι,
 et ἀπειρον, idem sunt x. 10, 4.
 εἰς ἀπειρον βαδίζειν iii. 4, 2
 ἀπογίνεσθαι ἢ προσγίνεσθαι viii. 7, 2
 ἀποδέχεσθαι τῶν λεγόντων i. M. 3, 2.
 ἀποδεκτικὸν ἕκαστα πῶς i. M. 3, 3
 ἀποκαθιστᾶν xi. 8, 12
 ἀπολελυμέναι ἀλλήλων vi. 6, 5
 ἀπέρημα iii. 2, 15. ἀπορία, δέσις τις
 ii. 1, 2
 ἀποτελεῦντᾶν εἰς τοῦναντίον i. 2, 16
 ἀποτρέγειν τὸ ἀπερθεῖν ii. 4, 23
 ἄπουν dupl. signif. iv. 22, 3
 ἀπόφασις, τὸ μὴ εἶναι iii. 7, 6. ἀπό-
 φασις, ἀπουσία ἐκείνου iii. 2, 11
 ἀποφορά viii. 2, 3
 ἀποψηφίζεσθαι et καταψηφίζεσθαι
 opposita iii. 5, 22
 ἄπτεσθαι τίνα λέγεται x. 12, 11
 ἀπύρηνον dupl. signif. iv. 22, 4
 ἀριστον et δεῖπνον differunt tem-
 pore vii. 2, 2
 ἀρμονικῆς καὶ ὁπτικῆς λόγος xii. 3, 7
 ἄρσις τις ἢ ἀδυναμία iv. 12, 8
 ἀρτᾶσθαι ἐκ τινος iii. 2, 5
 ἄρτιον, ἐκ τίνων ἐστὶ xiii. 4, 1
 ἄρτιον et περιττὸν, elementa nu-
 meri i. 5, 5. ἀρτιότης καὶ περιτ-
 τότης iii. 2, 18
 ἀρύθμιστον iv. 4, 3
 ἀρχαϊκῶς ἀπορῆσαι xiii. 2, 5
 ἀρχηγὸς φιλοσοφίας i. 3, 5
 ἀρχικωτάτη καὶ ἡγεμονικωτάτη τῶν
 ἐπιστημῶν i. 2, 7. ii. 2, 7
 ἀρχιτέκτονες cur χειροτέχναις præfe-
 rantur i. 1, 11. ἀρχιτεκτονικαὶ
 τέχναι iv. 1, 2
 ἀρχεῖνδές ii. 3, 9
 ἀσύμβλητοι ἀλλήλαις xii. 8, 4
 ἀσύμμετρος iv. 7, 6. ἀσυμμετρία
 διαμέτρου i. 2, 15
 ἀσυνήθεια i. M. 3, 1
 ἀσύθετα τῷ γένει ix. 7, 10. ἀσύν-
 θετοι εἰσάει viii. 10, 6
 ἀσχίστων ζῶον, seu τὸ ἀσχίστους πύ-
 δας ἔχον vi. 12, 8
 ἀτελεῦτης διέξοδος x. 10, 1
 ἄτμητον duplici signif. iv. 22, 4
 αἰξήσις καὶ φθίσις xi. 2, 1. αἰξή-
 σεως ratione res majores dicun-
 tur aut minores vii. 1, 7
 αὐτὸ sensibilium rerum nomini-
 bus præfixum quid notet vi.
 16, 6. αὐτὸ δὲ et αὐτὸ ἐν ii. 4,
 29. αὐτὸ ἄνθρωπος, αὐτὸ ζῷον
 i. 9, 13, 18. ii. 2, 22
 αὐτοσπαθὴν ii. 2, 2
 αὐτοάλλα, αὐτοβήτα xii. 10, 6
 αὐτεάνθρωπος vi. 16, 6
 αὐτογραμμὴ vi. 11, 6
 αὐτοῖπτος vi. 16, 6. †αὐτοῖπτος xii.
 8, 17.
 ἀφείσαν pro ἀφῆκαν i. 6, 4
 ἀφείθη σχολάζειν i. 1, 16
 ἄχρων i. 8, 12
 †ἀχρώματων ib. v.l.^a
 ἄχυμον i. 8, 13
 ἄψασθαι μεθόδου τινός i. 3, 12
 B.
 Βαδίζον ἐστίν, et βαδίζει, idem sunt
 iv. 7, 5. βάδισις i. M. 2, 2
 βαθὺ et ταπινὸν oppos. i. 9, 23,
 24. iv. 13, 3. xii. 9, 2. xiii.
 2, 14
 βαίνεισθαι, scandi xiii. 6, 7
 βάνασοι τέχναι ii. 2, 4
 βία καὶ βίαιον iv. 5, 2
 βίβρον ἐρύττειν iv. 30, 1
 βόμβυξ, bombator in concentu
 harmonica xiii. 6, 8
 βουλητὸν, τὸ καλὸν xi. 7, 2
 βροντῆ, ψόφος ἐν τοῖς νέφεσι γινόμενος
 vi. 17, 4
 Γ.
 Γαλήνη τι vii. 2, 10

- γένεσις τί x. 11, 4. γενέσων καὶ
κινήσων εἶδη vi. 7, 7
γένος ποσαχῶς λέγεται iv. 28, 1.
γένος pro εἶδος, ut apud Latinos
x. 7, 9
γεωδαισία τίνων ἐστὶ ii. 2, 26
γῆινον viii. 7, 5
γῆρανσις, ἄδρυνσις x. 9, 3
γνωστὰ [tseu γνωριστὰ v.l.t.] vi.
4, 3. γνωστοῦ [†γνωριστοῦ] ἀρχή
iv. 6, 22
γόμφος vii. 2, 2
- Δ.
Δαιμόνια, substantiæ iv. 8, 1
δάκτυλον κινεῖν iii. 5, 18. δακτύλον
ὑπάλλαξις iii. 6, 7
δεῖπνον et ἄριστον differunt tempore
vii. 2, 2
δεκαεπτά xiii. 6, 7
δεκάς videtur esse res perfecta i.
5, 3
διαγραμματῶν στοιχεῖα τίνα ii. 3, 1.
iv. 3, 3
διάθεσις ποσαχῶς λέγεται iv. 19, 1.
διαθέσεως etymon ibid.
διαθηγῇ seu διαθηγῇ Democrito
quid i. 4, 11. vii. 2, 1
διαίρετόν εἰς ἐνπαρχόντα iv. 13, 1
διακόσμησις ὅλη [†τοῦ ὅλου] i. 5, 2
διακριτικὸν χρῶμα ix. 7, 7
διαλέγεσθαι περὶ πάντων iii. 2, 19
διάλλαξις μνηστῶν iv. 4, 5
διάμετρος μετρητή i. 2, 16
διαμέτρου ἀσυμμετρία i. 2, 15
διανοητὴν iv. 15, 8
διὰ πασῶν iv. 2, 1
διαρθροῦν ii. 6, 4. διαρθροῦν σαφῶς
i. 5, 9
διασαφηνίζειν οὐδέν i. 5, 12
διαφερόντως ἔχειν iii. 4, 39
διαφεύγει τί τὸ ὄν sc. ἐστι ii. 5, 7.
διαφεύγειν σκοπομένοις xiii. 6, 9
διάφορα τίνα λέγεται iv. 9, 4
διαψευδεσθαι περὶ τι iii. 3, 7
διδάξις vi. 17, 7
διερωτᾶν ii. 4, 14
διεσις iv. 6, 23. διεσις ἐν τῇ μουσικῇ
ix. 1, 15
δίσηται i. 4, 6
- Διονύσια ante Thargelia sunt iv.
24, 5
δίπουν ζῶον, τὸ δύο πόδας ἔχον vi. 12,
10
δολιχαίωνες θεοί ii. 4, 16
δόξα τίνων ἐστὶ vi. 15, 3
δυάς, αὐτογραμμῇ vi. 11, 6. δυάς
an prima numerorum ii. 3, 10.
δυάς, πρῶτόν τι πλῆθος xii. 9, 8.
xiii. 1, 19. δυάς et διπλάσιον
non sunt idem i. 5, 17. δυάς
duplex xii. 7, 18. δυάδος in-
troductio i. 6, 7. δυάδων ἐι
πρώτη τις δυάς xii. 8, 6
δυεῖν αἰτίαν κεχηρμένοι i. 5, 15.
6, 9
δύναμις ποσαχῶς λέγεται iv. 12, 1.
δυνάμεων divisio viii. 2, 1. δυ-
νάμει λεγόμενα viii. 6, 2.
δυνατὸν τί, καὶ ποσαχῶς λέγεται iv.
12, 10. viii. 3, 8. iv. 12, 5. δυ-
νατὸν quot modis dicatur iv.
12, 5. viii. 6, 1. δυνατὸν πρώτως
viii. 8, 2
δυοποιός xii. 8, 14. 7, 18
δυστυχεῖς πάντων οἱ περιττοί i. 2, 13
δυσχέρειαι λογικαί iii. 3, 9. δυσχε-
ραίνειν ἑαυτῷ i. 3, 12
E.
Ἐγγήγοσις, ἥδιστον xi. 7, 7
τὸ εἰδέναι καὶ τὸ ἐπίστασθαι propter
se expetuntur i. 2, 6
εἰδητικὸς ἀριθμός xii. 9, 15. xiii. 2,
4, 3, 11
τεῖδικὸς ἀριθμός ibid. v.l.1. τεῖδικὸς
καὶ οὐσιώδης iii. 4, 22
εἶδος τί vi. 7, 4. εἶδος καὶ μορφή iv.
4, 6
εἰκάζεσθαι πρὸς τι i. 9, 12
ἐκ duplici significatione i. M. 2,
5. ἐκ τίνος εἶναι ποσαχῶς λέγεται
iv. 24, 1
ἐκείνιν vi. 7, 10. viii. 7, 4
ἐκμαγεῖον i. 6, 7
ἐκτοπωτέρως χρῆσθαι i. 8, 17
ἐκφεύγειν τινί xiii. 3, 9
ἐλεγχος τίνων ἴασις iii. 5, 3. ἐλεγ-
κτικῶς ἀποδείξαι iii. 4, 3, 4
ἐλικες τοῦ οὐρανοῦ ii. 2, 27

- ἔμβρυα iv. 4, 1
 ἐμπροσθεν ἄλλους τῶν τοιούτων iv. 29, 5
 ἐν τῶν ἐνῶν πρῶτον xii. 8, 5. ὅνα, una, plurali num. ix. 6, 4
 ἐναντία ποσαχῶς λέγεται iv. 10, 2
 ἐνάριθμα i. 9, 19
 ἐνθακάς xii. 8, 19
 ἐνδιατρίβειν περὶ τινος i. 8, 16
 ἐνέργεια τί, καὶ ποῦν viii. 6, 1. ἐνεργίας nomen viii. 3, 9, 8, 11.
 ἐνεργεῖ εἶναι x. 9, 3. xi. 5, 2, 3
 ἐννημμένοι αἰτίας τοιαύτης i. 7, 3
 ἐνίξειν, unum ponere i. 5, 12
 ἐνίστασθαι τι x. 5, 11
 ἐνοήματα i. 1, 5
 ἐνοίας χάριν xi. 8, 8
 ἐνοεῖς λόγος vii. 6, 9
 ἐνοχοὶ δόξαι iii. 5, 10
 ἐντελέχεια scorpus τῆς ἐνεργείας viii. 8, 11. ἐντελεχεία ὡς iii. 4, 28.
 ἐντελεχεία ὅν ἐνεργεῖ x. 9, 4
 ἐντεύξεως τρόπος οὐχ ὁ αὐτὸς πρὸς πάντας iii. 5, 2
 ἐξαιρεῖν pro ἐξαιρεῖν viii. 3, 6
 ἐξῆς x. 12, 12
 ἐπαῖν i. 1, 10. ἐπαῖν περὶ τινος iii. 2, 18
 ἐπακτικοὶ λόγοι xii. 4, 5
 ἐπαναδιπλοῦσθαι iii. 2, 7
 ἐπεισοδιώδης εὐσία xi. 10, 14. ἐπεισοδιώδης φύσις xiii. 3, 9
 ἐπέρχεσθαι [ἐπέχεσθαι] i. 5, 4
 ἐπὶ κυλ, sub cunicula dierum cunicularium tempore v. 2, 7
 ἐπιθυμητὸν τὸ φαινόμενον καλὸν xi. 7, 2
 ἐπιλείπειν, deficere xii. 8, 17
 ἐπιμελὲς οὐδενὶ περὶ τούτου v. 2, 2.
 ἐπιμελητέον τῆς ἀληθείας iii. 4, 43
 Ἐπιμήνεια xi. 6, 6
 ἐπιμόριον iv. 15, 3
 ἐπίπεδον iv. 6, 24, 25. ἐπίπεδα σχήματα iv. 28, 2
 ἐπιπολαῖως ὀρίζειν i. 5, 16
 ἐπιρρίπτειν περὶ τινων i. 5, 8
 τὸ ἐπίστασθαι sectati sunt prisci διὰ τὸ εἰδέναι i. 2, 10. ἐπιστητὰ μάλιστα, τὰ πρῶτα καὶ τὰ αἷτια i. 2, 6. ἀπὸ ἐπιστήμης i. 4, 4
 ἐπιφάνεια ii. 5, 3. iv. 18, 4. ἐπιφάνεια αἱ πρῶται x. 2, 11
 ἐπιμένως εἰ πρῶτως iv. 4, 13
 ἐρμῆς ἐν λήθῃ ἐστί ii. 5, 6
 ἔρος, pro ἔρω i. 4, 1
 ἐσχάτου ἐσχατώτερον οὐδέν ix. 4, 4
 ἕτερα τῶνα λέγεται iv. 9, 4. ἐτερότης τί ix. 8, 3. ἐτερότης ἐστὶν ἡ διαφορά iii. 2, 12
 ἐτερέφθαλμος iv. 22, 4
 εὐδαιμόνηκεν viii. 6, 8
 εὐθύγραμμα σχήματα ix. 2, 7
 εὐλατος ἄγνοια iii. 5, 3
 εὐκίνητος λόγος i. 9, 11
 εὐλόγιστος xiii. 6, 1
 εὐλογον οὕτως ἔχειν ii. 4, 14
 εὐμετακίνητα iv. 12, 4
 εὐνοουχίας ἀνὴρ iv. 12, 8. v.l.f.
 εὐρύστερος γαῖα i. 4, 1
 εὐτέλεια τῆς διανοίας i. 3, 7
 εὐφυὲς πρὸς τι iii. 2, 2
 εὐχερὲς ἄνθρωπος iv. 29, 5
 ἐφαρμόττειν i. 5, 2
 ἐφεξῆς x. 12, 12
 ἐφιστάναι τὴν σκέψιν xiii. 2, 19
 ἐπιστῆσαι τὴν διάνοιαν i. 6, 2
 ἔχειν quot modis dicatur iv. 23, 1.
 ἐχόμενον τί x. 12, 13
 Z.
 Z symphonia est xiii. 6, 6. Z et N differunt tantum positura i. 4, 11
 H.
 Ἡ quomodo dicatur x. 9, 4
 ἡμικύκλιον vi. 10, 12. ἡμικυκλίον ὁρθή viii. 9, 5
 ἡμόλιον iii. 7, 5. iv. 15, 3
 ἡμίσεια ἐν τῇ ὅλῃ viii. 6, 2
 ἡμμένοι αἰτίας τοιαύτης i. 7, 3
 Ἡρακλείτειος δόξα i. 6, 2. Ἡρακλεῖται ζεῖν iii. 5, 18
 ἡρέμησις iv. 2, 2
 τῆφείθη i. 1, 16. v.l.f.
 Θ.
 Θαρρήλια ἐκ Διονυσίων iv. 24, 5
 θεμέλιος οἰκίας iv. 1, 1
 θεολόγοι xi. 6, 6. θεολόγοι veteres ii. 4, 12. οἱ θεολογήσαντες πρῶτον i. 3, 6

- θέρμανσις** motus est, non θερμότης
 x. 11, 2. θερμαντικὸν et θερμαντὸν
 relata iv. 15, 6
θέσις, positura, diversa a τάξει seu
ordine i. 4, 11. θετὸς ἡ στιγμή
 iv. 6, 25
θιγγάνειν τινῶν i. 7, 1. θιγγάνειν
 [†περί] τινός ii. 4, 13. θίγειν
 τῆς αἰτίας i. 7, 7. θίγειν τῆς φύ-
 σεως i. 5, 12
θλαστὸν viii. 1, 7
θρυλλοῦμενον πᾶσι λόγοις iii. 8, 4
 I.
Ἰατρικὸν pluribus modis dicitur iii.
 2, 2. x. 3, 2
Ἰδέαι τί xii. 4, 6. ἰδέαι Platoni
 quid i. 6, 3
ἰσάριθμοι τούτοις xiii. 6, 7
ἰσαχῶς iv. 1, 2
ἰσογόνια ix. 3, 3
ἴσων τί ix. 5, 7. xii. 7, 25. ἰσότης,
 ἐνότης ix. 3, 3
ἰσόπλευρον et ἰσοσκελές iv. 6, 17
ἰσχυαίνειν, ἰσχυασία viii. 6, 7. ἰσχυα-
 σία iv. 2, 3
 K.
Καθ' αὐτὸ pluribus modis dicitur
 iv. 18, 3. τὸ καθέκαστον, et τὸ
 ἀριθμῶ ἓν, idem sunt ii. 4, 9.
καθ' ὃ seu καθὸ quot modis di-
 catur iv. 18, 1
καθεδεῖσθαι viii. 3, 6
κωινοπρεπεστέρως λέγειν i. 8, 11
καλὸν et ἀγαθὸν ut differant xii. 3,
 10
καμπυλότης vi. 11, 17
†κᾶνπερ vi. 12, 8
καταμετρεῖν iv. 25, 1
καταμήναι vii. 4, 5
καταφάναι καὶ ἀποφάναι iii. 6, 11.
 καταφῆσαι καὶ ἀποφῆσαι iii. 4,
 27. κατὰφασις et φάσις non
 sunt idem viii. 10, 5
κατηγόρημα χωριστὸν vi. 1, 5
καττίτερος vii. 3, 7. ἀργύρῳ ὅμοιος
 ix. 3, 5
καύσφ πυρρέτειν i. 1, 6
κενολογεῖν i. 9, 12. xii. 5, 4
κενὸν καὶ μανὸν i. 4, 9
κεφαλαιωδῶς ἐπέρχεσθαι i. 7, 1
κῆρινα vi. 10, 6
κιθαρίζων μανθάνει κιθαρίζειν viii. 8, 6
κλᾶσθαι καὶ συντριβεσθαι iv. 12, 4
κλέπτης ἀγαθός iv. 16, 2
κοινωνεῖν διέξη τινός i. M. 1, 3
κολοβὸν τί iv. 27, 1. κολοβός foemin.
 gen. ibid. 4. κολόβωμα iv. 27, 1
κορυφαῖος iv. 11, 4
κοσμοποιεῖν xiii. 3, 16. κοσμοποιία
 i. 4, 5
κράσις μελέων iii. 5, 12
κριτήριον τῶν χυμῶν x. 6, 6
κρύσταλλος τί vii. 2, 3, 7
κύβοι καὶ ἴσοι xiii. 6, 3
κυκλοφορία ix. 1, 3
κύκλῳ εἶναι, et κύκλος, idem sunt
 vi. 10, 16
κύλισις x. 9, 3
 Λ.
Λεῖψανα περισσασσμένα xi. 8, 21
λήψεις [†λήψεις] καὶ ἀπβολαὶ ix.
 4, 7
λιπαρὸν, καυστὸν viii. 1, 7
λογικαὶ δυσχέρειαι iii. 3, 9
λόγος ὁ αὐτὸς ἐπὶ—ii. 5, 7. λόγον χάριν
 λέγειν iii. 5, 3. 6, 7. λόγον ζητεῖν
 ὧν οὐκ ἔστι λόγος iii. 6, 2. λόγος
 αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἀναιροῦντες iii. 8, 4
λοιδορία parens rixæ iv. 1, 1
λοβοῦσθαι xi. 8, 9
λώπιον καὶ ἱμάτιον iii. 4, 14
 M.
Μαθηματικὰ ζῶα i. 1, 2. μαθημα-
 τικῶς λέγειν i. M. 3, 2
μακρὸς λόγος τί xiii. 3, 13. μακρο-
 ποιεῖν xiii. 3, 10
μαλακὸς λόγος xiii. 3, 7
μεγαλομέρεια τῆς γῆς i. 8, 4
μεθεκτός xii. 4, 11. μέθεξις Platonis
 i. 6, 3
μελανία iv. 14, 3. ix. 9, 1
μελίκρατον v. 2, 13
μελοποιίας pater Timotheus i. M.
 1, 4
μέσης εὐρεσις ii. 2, 9
μεταβλητικὸν iv. 2, 2
μεταξύ iii. 7, 3. μεταξύ τίνα λέ-
 γεται ix. 7, 2. x. 12, 11
 U 3

- μεταφέρειν ἐπὶ φαῦλα iv. 16, 4.
 μεταφορᾷ, metaphorice iv. 4, 7.
 κατὰ μεταφορὰν λέγεσθαι iv. 12,
 11. μεταφοραὶ ποιητικαὶ xii. 5, 4
 μετιτίδω vi. 17, 1
 κατὰ μετοχὴν λέγεσθαι vi. 4, 11
 μέτρον τί ix. 1, 9. μετρητὸν rela-
 tive dicitur iv. 15, 8
 μηδαμῇ διαιρετὸν iv. 6, 25
 μηδὲν ἐν μηδὲν in eodem membro
 usurpata vi. 13, 6
 μῶτις ἐναίξεται iii. 5, 11
 μῶγμα [τρίγμα] iii. 7, 8
 μικρολογία i. M. 3, 2
 μικρομερέστατον τῶν σωματῶν i. 8, 3
 μονὰς τί iv. 6, 24, 25. μονάς, στιγμή
 ἄθετος xii. 8, 27, 29. μοναδικὸν
 πάντες οἱ ἀριθμοὶ xii. 6, 11
 μοναχά vi. 15, 9. μοναχῶς ii. 1, 7
 μορφή καὶ εἶδος ii. 4, 6. iv. 8, 4.
 μύειν, oculus claudere viii. 6, 3
 μυθώδη καὶ παιδαριώδη i. M. 3, 1
 μυρία, maximus numerus xiii. 1,
 19
 N.
 Ναῦται, vectores in navi iv. 23, 2
 νεότη, ἐξυτάτη xiii. 6, 8
 ἐκ νέου, ab adolescentia i. 6, 2
 νηεμία τί vii. 2, 9
 νήτη et ὑπάτη, extremæ ix. 7, 2.
 νήτη παρανήτης ὑστερον iv. 11, 4
 νήσις τί vi. 7, 7. νήσις, νήσεως
 νήσις xi. 9, 4. νοητοὶ κύκλοι vi.
 10, 17
 νόμου χάριν xii. 1, 4
 νοῦς καὶ νοητὸν ταῦτό
 συκτικρυφές vi. 15, 9
 νοδὸν, στέρας τις x. 11, 7
 H.
 H, symphonia est xiii. 6, 6
 ξανθὸν καὶ πυρρὸν ix. 3, 5
 ξενικώτερα καὶ ἀγνωστότερα i. M. 3, 1
 O.
 Ὅγκοι, ἐκ βαθέος καὶ ταπεινοῦ xii.
 9, 2. xiii. 2, 14
 ὄθεν ἢ κίνησις ii. 2, 6. iv. 2, 4. ὄθεν
 ἢ ἀρχή iv. 2, 8
 οἰκοδόμησις x. 9, 3, 6. οἰκοδομικὸν τί
 viii. 8, 2
 ὀκτάς xii. 7, 22
 ὀλγοστὸς χρόνος ix. 1, 14
 ὅλον πσοαχῶς λέγεται, καὶ τί διαφέρει
 τοῦ παντός iv. 26, 1, 3
 ὀλομελία xiii. 6, 8
 ὀλότης, ἐνότης τις iv. 26, 3
 ὀμαλότης θαλάττης vii. 2, 10. ὀμα-
 λωθῆναι vi. 7, 7
 ὀμοειδῆ μέρια iv. 3, 1
 ὀμολογούμενος ὑπὸ πάντων vii. 1, 1.
 ὀμολογουμένως τῷ λόγῳ τούτῳ i. 8,
 4. ὀμολογουμένως αὐτῷ ii. 4, 15
 ὀμοῦ πάντα χρήματα iii. 4, 28. xi.
 2, 3, 5. 6, 6
 ὁ pluribus modis dicitur x. 3, 3.
 ὥτως ἂν vi. 1, 2
 ὀξυτάτη ἐν αὐλοῖς xiii. 6, 8
 ὀπσοσσοῦν ix. 1, 11
 ὀπσοσσοῦν v.l.^m. ibid.
 ὀποτεοῦν viii. 7, 1
 ὀπτικά καὶ ἀρμονικά xii. 2, 9
 ὀπώπαμεν ii. 4, 18
 ὀρατικὸν τί viii. 8, 2
 ὄρκος πλατύς ii. 4, 19
 ὄσαχῶς iv. 7, 4
 ὄσ' ἔνεκα iv. 2, 2
 ὀσδὸς καὶ ὑπέρθυρον vii. 2, 2, 3, 6
 ὀλομελία xii. 6, 8
 οὐρανὸς ὁ καλούμενος i. 8, 18
 ὀχλείας ὑπὸ μιᾶς πληροῦσθαι i. 6, 8
 ὀψωποιητικὴ v. 2, 8
 Π.
 Παγχάλεπον ii. 2, 19
 πάθος πσοαχῶς λέγεται iv. 21, 1.
 πάθη καὶ ἔξεις iv. 13, 3
 παιδαριώδη i. M. 3, 1
 παμπάλαιος i. 3, 6
 πᾶν τί, καὶ τί διαφέρει τοῦ ὅλου iv.
 26, 3, 4. πάντως πάντῃ iii. 5,
 18
 παραβολή vi. 11, 9
 παράδειγμα καὶ εἰκὼν ταῦτό xii. 5, 6.
 παραδειγματικῶς λέγειν i. M. 3, 2
 παρανήτη νήτης πρότερον iv. 11, 4
 παραστάτης τριτοστάτου πρότερον ib.
 παρεγγύς vi. 16, 2
 παρεικάζειν τινί xiii. 5, 1
 παρελήλαται ii. 4, 19. †παρελήλατο
 ib. v.l.^h

- παρορᾶν μεγάλη xiii. 6, 7. παρεωρα-
 μένον ii. 1, 1
 πειθοῦς δεῖσθαι iii. 5, 2
 πενταξίς xii. 2, 7
 πεπεμμένους i. 8, 7
 πέρας καὶ ἄπειρον iii. 2, 22. πέρας
 πράξεν viii. 6, 7. πέρας τί i. M.
 2, 10. πέρας ποσαχῶς λέγεται iv.
 17, 1
 περιγράφειν αὐτῷ γένος τι x. 7, 1
 περιέργων, supervacuum, vi. 12, 12
 πεφρομισμένα ii. 1, 5
 πῆλινος ἀνδριάς vi. 10, 11
 πῆρωμα vi. 9, 5. πῆρωσις vi. 16, 2
 πλασματικῆς λόγος xii. 2, 1. πλα-
 σματῶδες τί xii. 7, 24
 πλεοναχῶς ἔχειν iv. 5, 6
 πλῆθος τί iv. 13, 1
 πλὴν absolute positum ii. 4, 15
 πλῆρες καὶ στερεόν i. 4, 9
 πλωθῆν οἰκία vi. 7, 12
 πνίγος καὶ ἀλέα v. 2, 7
 ποδιαία ix. 1, 12. xiii. 2, 9
 ποδότης vi. 12, 8
 πόθεν ποῖ xi. 2, 4
 ποιησόμενον passive iv. 15, 7. ποιήσις
 τί vi. 7, 6, 7. ποιήσεων spe-
 cies tres vi. 7, 3. ποιητικὰ καὶ
 παθητικὰ qua relatione dicantur
 iv. 15, 6. ποιητικῶν τεχνῶν ἀρχή
 v. 1, 5
 ποιὸν τί x. 12, 9. ποιὰ καὶ ποσά xiii.
 2, 17
 πολλακίς τῆς ἡμέρας viii. 3, 5
 πολλαπλάσιον iv. 15, 2. πολλαπλα-
 σίας xiii. 6, 2
 πολλοσστημόριον iv. 15, 1
 πολύκαμπτα μένη iii. 5, 12
 πολυκοιρανὴν οὐκ ἀγαθὴν xi. 10, 14
 ποσάκις ποσά iv. 14, 2
 τὸ πότερον λέγεται πρὸς ἀμφότερα ix.
 5, 6. τὸ πότερον ἐν ἀντιθέσει ἀεὶ
 λέγομεν ix. 5, 1. ποτέρως ἔχει xi.
 10, 1
 πραγματεύεσθαι περὶ τι x. 7, 1
 πρακτικῶν τεχνῶν ἀρχή v. 1, 5
 [†πρινῇ, seu] πρὶν ἢ vi. 16, 1
 προαίρεσις, ἀρχή iv. 11, 3
 προαπορεῖν ii. 1, 3
 προασκεῖν i. M. 1, 3
 προδοξάζειν iii. 6, 8
 προελθεῖν εἰς τὸ ἔμπροσθεν ii. 1, 2
 προενεργεῖν viii. 5, 1
 προεπίστασθαι iii. 3, 5
 πρὸ ἔργου ἐστὶ πρὸς— vi. 6, 1
 †προθέσεις v.l.i. seu προσθέσεις i.
 2, 5
 προπηλακίζειν τινὰ ii. 2, 4
 προσαποκριτέον iii. 4, 19
 προσαποφαινεῖν xiii. 2, 15
 προσγίνεσθαι ἢ ἀπογίνεσθαι viii. 7, 2
 προσγίγχεσθαι i. 5, 3. xiii. 3, 11
 προσδιωρισμένα iii. 3, 9
 προσπετιθήμη i. 5, 15
 †προσηρμοσμένος λόγος iii. 4, 22
 ἐκ προσθέσεως λόγος vi. 5, 1. ἐκ προσ-
 θέσεως quid vi. 5, 6
 προσκατηγορεῖσθαι ix. 2, 9
 προσπεφυκέναι iv. 4, 1
 πρὸς τι ποσαχῶς λέγεται iv. 15, 1
 †προσυνακούεσθαι iii. 8, 6
 πτώσεις καὶ κατηγορίαι xiii. 2, 10
 πύρινος ἀήρ viii. 7, 5
 πυρρῶν ix. 3, 5
 P.
 ῥεῖν et μένειν xii. 9, 21
 ῥῆμα, vocabulum vi. 16, 6
 ῥυθμοῦ μέτρον τί xiii. 1, 11
 ῥυσμός Democrito quid i. 4, 11.
 vii. 2, 1
 Σ.
 Σ in symphoniam coit cum π, κ, τ,
 xiii. 6, 6
 σαίνειν τὴν ψυχὴν xiii. 3, 5
 σιμὸν, κοίτη βίς v. 1, 6
 —σις finita verbalia x. 9, 3. actum
 significant x. 9, 7
 σκέλους partes, μῆρος et κνήμη iv. 6,
 13
 σκεπαστικός χρηματῶν vii. 2, 8
 σκιαγραφία iv. 29, 2
 σκυτική τέχνη ii. 2, 4
 σμα— i. 9, 35
 σοφίζόμενα μυθικῶς ii. 4, 14
 στάσις καὶ κίνησις v. 1, 4. στατική
 καὶ κινητική ἀρχή viii. 8, 1. στα-
 τικόν iv. 12, 5
 στοιχεῖον ποσαχῶς λέγεται iv. 3, 1.
 U 4

- στοιχεῖν metaphorice quid iv. 3, 4. στοιχειώδιστα πάντων i. 8, 3
 συγκεφαλαιώσθαι ix. 1, 1
 συγκρίνεται [τὸ συγκρίνεται], compositum sit viii. 10, 4
 σύγκρισις καὶ διάκρισις i. 3, 9
 συκοφάντης τέλειος iv. 16, 2
 συμβαίνουσι δύο ἁμαρτίαι εἰς μίαν δέξαν xii. 8, 8
 συμπεριμμένος i. 8, 7
 συμπεφυκέναι iv. 4, 1, 2
 συμπλεκόμενον λέγεσθαι iv. 2, 13.
 συμπλεγμένων ὁάτερον ἀληθεύεται x. 6, 17. συμπλεκὴ καὶ διαίρεσις v. 4, 3. συμπλεκὴ tantum duorum iii. 4, 23
 σύμφασιν ἀληθὲς εἶναι iii. 7, 7
 σύμφυσις et ἀφή differunt iv. 4, 2.
 σύμφυσις non est ubi non est tactus x. 12, 15. συμφύσει εἶναι xi. 3, 3.
 συμφωνία τί vii. 2, 7
 συναληθεύεσθαι x. 6, 9. v.l.^k
 συναμφύ vii. 2, 9. συναμφότερον x. 5, 10
 συναναγκάζειν i. 3, 10
 συναπόφασις ix. 5, 10
 συνάπτειν ἢ ἀφαυρεῖν v. 4, 3
 σύναψις x. 12, 14
 συνδεδυασμένους vi. 5, 1
 συνδιαρθροῦν i. 8, 11
 σύνεγγυς τούτῳ ii. 6, 5
 συνεδρεύειν τῷ λόγῳ i. 5, 14
 συνείρειν xiii. 3, 10
 συνέχων τί iv. 23, 4. συνεχὲς τί x. 12, 13. τὸ συνεχὲς ἔν iv. 6, 21 v.l.^f
 σύνθετος οὐσία iv. 24, 3
 σύνολος οὐσία vi. 11, 16. v.l.ⁱ 17.
 σύνολον ζῶν vi. 10, 13. σύνολον τί ii. 1, 11. vi. 3, 2. xii. 2, 17.
 συνουσία ψυχῆς vii. 6, 8
 συστοιχία decem principiorum i. 5, 6. συστοιχία κατηγορίας ix. 3, 10. 8, 4. συστοιχία ἐναντίων iii. 2, 21
 σχῆμα, τάξις, θέσις i. 4, 11. vii. 2, 1
 σχιζοῦν ζῶν vi. 12, 8. σχιζοποδία vi. 12, 8
 σχολῶ, πρε, vix ii. 3, 10. 4, 28
 σφαῖρα τί vi. 8, 5
 σφύρις xii. 2, 7
 T.
 Ταῦτά τίνα iv. 15, 5. ταῦτα ποσῶς λέγεται iv. 9, 1
 ταυτόματα τῶν θαυμάτων i. 2, 15
 ταυτότης ii. 1, 9. ταυτότης, ὁμοτις iv. 9, 3
 τάχος duplici significat. ix. 1, 11
 τελαιόμενος χρόνος ii. 4, 19
 τέλειον ποσῶς λέγεται iv. 16, 1.
 τέλειον τί ix. 4, 2. τέλειον, τὸ ἔχει τέλος iv. 24, 2
 τελείως ἀπολυμέναι iv. 16, 4
 τελευτῇ per metaphoram τέλος dicitur iv. 16, 4
 τέλος, πέρας ἐστί i. M. 2, 10. τέλος ἐπιθεῖναι vii. 1, 1
 τετραγωνίζειν τί ii. 2, 9
 τετραζός xii. 2, 7
 τετράπηχυν x. 6, 10
 τετράς, mater solidorum xiii. 3, 9
 τῆτέρας v.l.ⁱ pro τέτταρας xi. 8, 10
 τηκτὰ, ἐξ ὕδατος ἐστί iv. 24, 1.
 τηκτῶν unitas, et ultimum subiectum iv. 6, 15
 τί ἐστί πλεοναχῶς λέγεται vi. 4, 12.
 τί ἐστί quot modis sit v. 1, 6.
 τί ἦν εἶναι, et substantia rei i. 10, 2. τί ἦν εἶναι, quid sit vi. 4, 1, 4, 5. qualem finitionem requirat i. M. 2, 10. quorum sit vi. 5, 7. τί ἦν εἶναι, et ἕκαστον, idemne an diversa sint vi. 6, 1.
 τί ἦν εἶναι, ἐπιστήμη ἐστὶν ἕκαστον vi. 6, 6. τί ἦν εἶναι unum illis est, quibus una est substantia vi. 13, 3
 τιμιώτατον τὸ πρεσβύτατον i. 3, 6
 τίς ἂν θύρας ἁμάρτοι i. M. 1, 2
 τμήματα κύκλου vi. 10, 10
 τῶδε τί quid, et quibus insit vi. 4, 9
 τοσαυταχῶς iv. 2, 4. 7, 4
 τριτημέριον iv. 15, 1
 τριτοστάτης παραστάτου ὕστερον iv. 11, 4

τροπή Democrito quid i. 4, 11.

vii. 2, 1

τρόσις πλοίου

iv. 1, 1

τύψῃ εἴρηται

vi. 3, 3

τυφλὸς τίς

iv. 22, 4. viii. 3, 5

T.

Ἵγιάζει ἄνθρωπον ὁ λατρεύων i. 1, 8

ὑγιαίνων ἐστίν, et ὑγιαίνει, idem sunt

iv. 7, 5

ὑγίειν pluribus modis dicitur iii.

2, 1. x. 3, 3

ὑδατοθρέμμονες ἰχθύς

ii. 4, 16

ὕλική οὐσία

vii. 4, 1. viii. 7, 7

ὑπάλληλα

iv. 10, 4

ὑπάτη et ὑγή, extremæ

ix. 7, 2

ὑπεκρίμιον

iv. 15, 3

ὑπερέχον et ὑπερεχόμενον qualem rela-

tionem habeant iv. 15, 4

ὑπέρθυρον

vii. 2, 2

ὑπὸ μίαν ἐπιστήμην εἶναι

x. 3, 1

ὑποδύεσθαι ταῦτ' ὁ σχῆμα

iii. 2, 19

ὑποθίμεθα

viii. 4, 2

ὑπόπου ζῶον, τὸ πόδας ἔχον

vi. 12, 10

ὕφημίλιον

iv. 15, 3

Φ.

Φαῖδον χρῶμα τί

iii. 7, 2

φάκελος, δεσμῷ ἔν iv. 6, 11. φάκε-

λος, συνδέσµω εἰς vii. 2, 2

φαλακροὶ οὐ κολοβοί

iv. 27, 4

φάραγξ

iii. 4, 40

φάσεις καὶ ἀποφάσεις ἀντικείμεναι οὐκ

ἀληθεύονται κατὰ τοῦ αὐτοῦ x. 5, 6,

8. 6, 16

φθορὰ τί

x. 11, 4

φλεγµατώδεις ἄνθρωποι

i. 1, 6

φοινικοῦν et φαῖδον colores inter al-

bum et nigrum medii ix. 7, 2

φορά

xi. 2, 1

φρόνησις, αἰσθησις

iii. 5, 10

φύεσθαι quæ dicantur

iv. 4, 1

φύσις, v. producto et correpto iv.

4, 1. φυσικοῦ ἀνωτέρω τι [τι v.l.c.]

iii. 3, 4. φυσιολόγοι i. 5, 11

X.

Χαλκικὰ σκεύη

iv. 4, 3

χάος omnium primum

i. 4, 1

χαριεστέρας λέγοντες xi. 10, 4. χαρι-

στάτων ζήτησις x. 2, 5

χάριν ἡδονῆς

ii. 4, 13

χολώδεις ἄνθρωποι

i. 1, 6

χρόα xiii. 6, 11. χροιά xiii. 3, 15

χυμοί, succi, unum esse dicuntur iv.

6, 15

χωλαίνειν

iv. 29, 6

χωρίς τίνα

x. 12, 11

Ψ.

Ψ, συμφωνία

xiii. 6, 6

ψελλίζεσθαι i. 4, 3. ψελλίζεσθαι

videtur prisca philosophia i.

10, 2

ψευδὴς ἄνθρωπος iv. 29, 5. ψεῦδος

ποσαυχῶς λέγεται iv. 29, 1

ψόφος, de murmure tonitruum vi.

17, 4

ψυχῇ εἶναι, et ψυχῇ, idem vi. 10, 16.

vii. 3, 3

Ω.

Ὠικοδόμηκεν

viii. 6, 9

ὥς ἐπ' ἔλαττον ix. 8, 9: ut ὥς ἐπι-

τοπολύ x. 8, 4

ὥσανεί

vi. 11, 5

INDEX RERUM

QUÆ IN METAPHYSICIS

MEMORABILIORES VISÆ SUNT.

ACCIDENS quid sit, cur sit, et cur non ejus scientia v. 2, 3, 13. quot modis dicatur iv. 30, 1. non accidit accidenti iii. 4, 23. aliud aliis prius iv. 2, 12. accidentia non sunt per se iv. 9, 2. sunt infinita iii. 4, 18. per accidens dici vi. 6, 10. per accidens unum iv. 7, 1. per accidens unum esse quæ dicantur iv. 6, 1

Actia sitim movent v. 3, 2

Actus quid sit, et quale viii. 6, 1. potentia et omni principio mutativo prior est viii. 8, 1. potentia mellor viii. 9, 1

Acutus angulus recti pars vi. 10, 2

Admiratio, philosophiæ initium i. 2, 9, inquirendi nobis occasionem præbuit i. 2, 15

Admittenda quæque ut sint i. M. 3, 3

Ægyptiis sacerdotibus otium ad tractandas disciplinas datum i. 1, 16

Equalia quæ iv. 15, 5. ix. 5, 7. xii. 7, 25. æquale ut magno et parvo sit oppositum ix. 5, 1

Aer aqua prior, at prima omnium causa i. 3, 8

Æternum esse nequit e quo primo corrupto aliquid factum est i. M. 2, 8. æterna ex elementis composita esse non possunt xiii. 2, 1. æternis nihil mali nec ullum delictum inest viii. 9, 3. æterno quoddam primum xiii. 4, 7. æterna cur sint alia, alia corruptibilia, cum sint ex eadem origine ii. 4, 14. æterni quomodo sunt dii si alimento indigent ii. 4, 13

Affectio seu dispositio quot modis dicatur iv. 19, 1

Affirmandum aut negandum esse unum quippiam de uno iii. 7, 1

Album et nigrum an contraria, et quid sint ix. 7, 7

Alcmaeonis Crotoniatæ opinio i. 5, 7

Alimentum omnium rerum humidum est i. 3, 5. alimento indigentia an æterna ii. 4, 13

Aliud alius gratia esse i. M. 2, 2

Altitudo quid iv. 13, 2

Amicitia et discordia rerum principia statuuntur i. 4, 2, 6

Amor et concupiscentia, rerum principium i. 4, 1

Anaxagoras Clazomenius infinita principia statuit i. 3, 9. mentem principium facit xiii. 4, 5. mente ceu machina utitur ad mundi fabricationem i. 4, 5. an duo statuerit elementa i. 8, 10, 14. omne in omni mixtum dixit iii. 5, 5. 4, 28. omnia una esse dixit ix. 6, 6. τὴν ὁμοιομερῶν ἀπειρὰν statuit principium ceu materiam i. 7, 3. dixit esse aliquid inter contradictionem iii. 7, 8. Anaxagoræ opinio de mente i. 3, 17. dictum, tales esse res quales putentur iii. 5, 13. opinio de speciebus xii. 5, 3. ratio infirma i. 9, 11

Anaximandri μύγμα xi. 2, 3

Anaximenes aërem primam causam statuit i. 3, 8

Anima animalis et corpori quid sit vi. 10, 13

Animalia ut vitam tueantur i. 1, 3. sensus beneficio primum memoriam, deinde prudentiam aut disciplinarum capacitatem consequuntur i. 1, 2. animalium principium alii alibi locant iv. 1, 1. animalibus ceteris et nobis diversa sæpe videntur iii. 5, 9. animalia quædam etiam dissecta vivunt vi. 16, 2

Antiquissimum quodque honoratissimum i. 3, 6

Antisthenis opinio confutata iv. 29, 4

Antisthenæorum dubitatio vii. 3, 7
 Apparentia an vera omnia iii. 5, 2, 10.
 apparens, non omne verum est iii. 5, 23, 6, 4
 Appetitus ad faciendum impellit viii. 5, 3
 Aquam rerum principium statuit Thales i. 3, 5. Aqua humidis naturæ principium est i. 3, 5
 Architecti cur manuarii operis præponantur i. 1, 11
 Archytæ definitiones vii. 2, 9
 Argentum stanno simile vii. 3, 7
 Arguendi qui iii. 5, 3
 Aristippus sophista ii. 2, 4
 Arithmetica geometrica exactior i. 2, 5. arithmeticorum theoremata sunt etiam de sensibus xiii. 2, 21
 Ars cur magis scientia, quam peritia i. 1, 12. quomodo fiat i. 1, 5. nata ex usu rerum i. 1, 5. arte aut sponte cur fiant quædam, quædam non vi. 9, 1. artifices empiricis sapientiores i. 1, 10, 17
 Astrologia rerum celestium una ii. 2, 23. astrologiæ objectum ii. 2, 26, 27. initium et mensura quæ ix. 1, 15
 Atlas cælum sustinens iv. 23, 3
 Aurum igni simile ix. 3, 5
 Auscultationes secundum consuetudines accidunt i. M. 3, 1
 Axiomatum omnium principium iii. 3, 12. axiomatum mathematicorum et substantiæ an eadem scientia iii. 3, 1

B.

 Beatissima vita ceteris minus prudens ii. 4, 17
 Bilis materia prima vii. 4, 1
 Bina esse pleraque in rebus humanis i. 5, 7
 Bonum et perfectum metaphorice dicuntur etiam de malis iv. 16, 2. bonum et optimum quomodo sit in universi natura xi. 10, 1. bonum et malum an principia xi. 10, 6

C.

 Calvities non est mutilatio iv. 27, 4
 Causa quot modis dicatur iv. 2, 1. quatuor modis dicitur i. 3, 1. causæ dicuntur multipliciter iv. 2, 10. causarum modi iv. 2, 9. causarum modi quatuor iv. 2, 6. causas considerare, uniusne an plurium scientiarum sit ii. 1, 5. causarum genera omnia contemplari uniusne an plurium scientiarum sit ii. 2, 1. causæ primæ quæ iv. 5, 5. causæ mutue seu reciprocae iv. 2, 5. causas materiales plerique

rerum principia statuerunt i. 3, 3. causæ omnes principia sunt iv. 1, 3. causæ omnes perpetuæ v. 1, 10. causæ unius sæpe mutue iv. 2, 4
 Celeritas, dupl. signif. ix. 1, 11
 Cerebrum, animalium principium iv. 1, 1
 Chaos, principium xiii. 4, 4
 Chordæ septem xiii. 6, 5
 Circuli continuas omnium linearum maxima iv. 6, 22
 Cæcus qui iv. 22, 4. viii. 3, 5. cæcitas, privatio quædam est iv. 22, 2
 Cælum quod dicitur i. 8, 18. cælum an principium xiii. 4, 4. cælum harmoniam esse ac numerum statuerunt Pythagorici i. 5, 8. per cælum ferri decem i. 5, 10. cælum Pythagoricum xiii. 3, 4
 Cogitatio seu *νόησις* vi. 7, 7. triplex v. 1, 5. cogitationis ejusdem est planum facere quid et an sit v. 1, 3
 Cognitio potissimum ex visu i. 1, 2. cognitionis finis quis iv. 16, 4
 Colores an tales quales videntur eminus iii. 5, 24. colorum unitas, et compositio ix. 2, 5
 Compositum est, quicquid ex elementis constat xiii. 2, 1
 Concentus quid vii. 2, 7
 Considerari unamquodque ut possit optime xii. 3, 8
 Consueta, notiora i. M. 3, 1
 Contemplatio substantiarumne solummodo sit, an etiam accidentium ii. 2, 18. contemplationis finis veritas; actionis opus i. M. 1, 5. contemplativæ scientiæ ceteris præoptandæ, et inter has ipas prima philosophia v. 1, 11
 Continens quid iv. 23, 4
 Continuum quid iv. 6, 12. continuum, unum dicitur iv. 6, 11. continuum, natura vel arte iv. 6, 11. continuitate unum iv. 6, 21
 Contradictio non capit medium iv. 4, 8. contradictiones simul predicari non possunt iii. 4, 26. contradictiones non sunt simul veræ iii. 6, 10. contradictionis partem alteram veram esse necesse est iii. 8, 3. contradictiones et contraria an simul sint iii. 5, 4. contradictio et contrarietas non sunt idem ix. 4, 8
 de Contrarietate ix. 4, 1. contrarietas, differentia quædam est iii. 2, 12. ix. 3, 10. an medium esse possit ix. 5, 5. contrarietas prima, habitus et privatio ix. 4, 8
 Contraria quæ ix. 4, 11. contraria, specie diversa ix. 10, 1. contraria

- quot modis dicantur iv. 10, 2. multis modis dicantur ix. 4, 3. contraria aut unum ix. 5, 1. contrarium corruptit contrarium xiii. 4, 11. contraria eidem simul inesse non possunt iii. 6, 10. contraria non mutantur xi. 1, 5. contraria omnia materiam habent, et potentia sunt eadem xi. 10, 11. contrariorum saepe eadem causa iv. 2, 5. contrariorum eadem quodammodo species vi. 7, 5. contrariorum nullum proprie principium est omnium xiii. 1, 1
- Convitiū pugnam parit iv. 1, 1. 24, 2
- Cor, animalia principium iv. 1, 1
- Corpus quid iv. 6, 24. 13, 2. unde constat i. 9, 23. sine quibus esse nequeat ii. 5, 3. minus substantia est quam superficies ii. 5, 3. corporum causas iv. 2, 7. elementa iv. 3, 2. corpus physicum an constatum e numeris xiii. 3, 4. corpora sensilia multas habent numerorum affectiones xiii. 3, 2
- Corrumpuntur omnia in ea unde orta sunt ii. 4, 21. corruptio unius, generatio est alterius i. M. 2, 8. corruptio per accedens vii. 5, 3. corruptionis causam Empedocles statuit discordiam ii. 4, 15
- Corruptibilia cur sint alia, alia æterna, cum sint ex eadem origine ii. 4, 14. corruptibilem et incorruptibilem an eadem principia ii. 4, 11
- Cratylus, Platonis præceptor i. 6, 2. Heraclitum reprehendit iii. 5, 18
- D.
- Decipimur in his quæ non novimus iii. 3, 7
- Definibile cur nunc sit, cujus ratio definitio dicitur vi. 12, 1
- de Definitionibus dubitationes vii. 6, 1. definitio quid vi. 5, 7. 4, 10. numerus quidam est vii. 3, 9. unde fiat iii. 7, 8. quomodo sit una oratio vii. 6, 2. si quid addatur aut dematur, non manet eadem vii. 3, 10. definitioni quæ insunt vi. 12, 5
- Democritus et Leucippus quæ posuerint elementa i. 4, 9. vacuum et plenum peræque in omni parte esse dixit iii. 5, 5. e duobus unum, et ex uno duo fieri posse negat vi. 13, 9. dixit aut nihil esse verum, aut nobis obscurum iii. 5, 9. tres rerum differentias statuit vii. 2, 1. Physica leviter attigit xii. 4, 3
- Demonstratio omnium omnino esse nequit ii. 2, 14. iii. 4, 2. demonstrationis principium non est demonstratio iii. 6, 2
- Demonstrativæ scientiæ omnes utuntur axiomatibus ii. 2, 14
- Denarius numerus videtur esse perfectus i. 5, 3. denarii numeri compositio xii. 7, 16
- Deusum et rarum primæ subjecti differentie i. 9, 28
- Dentes quidam abijciunt septimo anno xiii. 6, 5
- Deus omnibus principium et causa est i. 2, 14. an invidus i. 2, 13. Deos principia faciunt veteres theologi ii. 4, 12. Deos esse, sed humana specie ii. 2, 22. xi. 8, 20. dii quomodo sunt æterni, si alimento indigent ii. 4, 13
- Dialecticæ expertes erant prisci i. 6, 7. Dialecticæ ac sophisticæ affinitas et differentia ii. 2, 19, 20
- Dici uno modo, et dici de omnibus nihil potest iii. 8, 1
- Dies e matutino tempore fieri ut dicatur i. M. 2, 7
- Differentia est alteritas ii. 2, 12. differentiarum multiplex ratio vii. 2, 2. differentias qui ceterorum causas statuerint i. 4, 10. differunt omnia, quorum est aliqua differentia, aut genere aut specie ix. 3, 9
- Digitum variatio iii. 6, 7
- Diogenes aerem aqua priorem statuit i. 3, 8
- Discens fit sciens i. M. 2, 6. faciendo acquirit scientiam viii. 8, 7
- Disciplina omnis per quæ fiat i. 9, 27. disciplinæ principium iv. 1, 1
- Dispositio seu affectio quot modis dicatur iv. 19, 1
- Dissimilia quot modis dicantur iv. 10, 1
- Distantia extrema, maxima ix. 4, 2. distantia extremæ unius rei non sunt plures quam duæ ix. 4, 4
- Diversa quæ dicantur iv. 9, 4. diversa specie quæ iv. 10, 4
- Divina scientia duplex i. 2, 14. divinisissima, honoratissima i. 2, 14
- Docent, qui rei cujusque causam reddunt i. 2, 5
- Dubitans et admirans, videtur ignorare i. 2, 10. dubitans seu hesitans, vincto similis ii. 1, 2. dubitantium ignoratio sanabilis iii. 5, 3
- Dubitatio proba, expeditam viam aperit ii. 1, 2. dubitationis utilitas; et de quibus primum dubitandum ii. 1, 1
- Ductor exercitus, non propter ordinem, sed ordo propter illum xi. 10, 2
- Dulce non omnibus idem iii. 4, 8

Duo, multa sunt ix. 6, 2, 3. multitudo exigua xiii. 1, 19

Duplex literæ, symphonia sunt xiii. 6, 6

Duplex, multiplex est ix. 6, 2. duplum et binarius numerus non sunt idem i. 5, 16

E.

Eadem quæ iv. 15, 5. quot modis dicatur iv. 9, 1. eadem specie quæ iv. 10, 5

Eclipsis quid vii. 4, 8. eclipsæ causa vii. 4, 7

Elementum quid vi. 17, 12. quot modis dicatur iv. 3, 1. elementum cuiusque quod iv. 3, 6. elementum ac principium, universale xii. 10, 5. elementa an scibilia xii. 10, 4. elementa omnium entium querere, aut haberi posse opinari, verum non est i. 9, 31. elementa entium inveniri nequeunt, nisi distinguantur prius quæ multipliciter dicuntur i. 9, 31. elementa compositis insunt x. 1, 9. non prædicantur de iis, quorum elementa sunt xiii. 1, 18. elementa plura qui statuunt, coguntur et ipsi tot ens et unum dicere, quot aiunt esse principia ii. 4, 27. elementa et principia quomodo se habeant ad bonum et malum xiii. 4, 2. elementum corporum quale i. 8, 4. elementa materialia quatuor i. 4, 8. elementorum concretio et discretio rerum ortus et interitus i. 3, 8, 9. elementa Empedoclis ii. 3, 2

Empedocles quæ principia statuerit i. 4, 3, 5, 7. ignem, terram, aquam et aerem principia statuit i. 7, 1. materiam rerum ponit in quatuor corporibus i. 8, 7. quatuor elementa primam rerum causam statuit i. 3, 8. amicitiam elementum ponit xiii. 4, 5. corruptionis causam statuit dissidium ii. 4, 15. os ratione esse dicit i. 10, 2. refutatur xi. 10, 7. Empedoclis *πελλισμοί* i. 4, 3. Empedoclis materia quæ i. 10, 3. elementa ii. 3, 2. Empedoclis amicitia an principium rerum ii. 1, 13. *φύσις* iv. 4, 5. Empedocli unum ens ii. 4, 26. Empedoclis versus ii. 4, 16, 18. locus de natura iv. 4, 5. loci duo quibus tradit sapientiam mutari cum habitu iii. 5, 11

Ens quot modis dicatur iv. 7, 1. pluribus modis dicitur iii. 2, 1, 3. v. 2, 1. viii. 1, 2. totidem modis dicitur quot unum ix. 2, 4. duplex est xii. 3, 10. ens unum i. 5, 11. ens et unum, an sint substantiæ eorum quæ

sunt ii. 4, 24. ens mutari necesse est iii. 8, 8. entis causæ primæ iii. 1, 2. species tot quot unius iii. 2, 8. entis species omnes contemplari unius est scientiæ iii. 2, 6. entis proprietates contemplari philosophi est iii. 2, 18. entia contemplari unius est scientiæ iii. 2, 4. entia omnia an ex iisdem principiis xi. 10, 9. entia et substantia sunt fere ex contrariis iii. 2, 21. entium alia sensilia, alia non i. 8, 16. entia ejusdem originis, cur alia æterna, alia corruptibilia ii. 4, 14. ens primum quid vi. 1, 1. non ens multipliciter dicitur xiii. 2, 8

Epicharmi et **Xenophanis** opinio iii. 5, 17. Epicharmi dictum xii. 9, 17

Esse pluribus modis dicitur iv. 7, 1. 11, 7. vii. 2, 3. esse idem et non esse non potest iii. 4, 1. esse huic hoc, significat hoc huic accidere iv. 7, 1. esse in aliquo iv. 23, 4. esse ex aliquo iv. 24, 1. esse per se iv. 7, 6

Eudoxi opinio de speciebus xii. 5, 3. sententia de solis et lunæ latione xi. 8, 9. ratio infirma i. 9, 11

Eveni pentameter de rebus coactis iv. 5, 2

Euryti numeri et calculi xiii. 5, 7

Ex aliquo esse quot modis dicatur iv. 24, 1. ex aliquibus esse, dupliciter dicitur xiii. 5, 4. ex aliquo aliquid dupliciter vii. 4, 2

Exactum quid in se habere soleat i. M. 3, 2

Experientia quid, et qua re ab arte differat i. 1, 8. scientiæ et arti similis i. 1, 4. artem peperit i. 1, 5. ex memoria accedit hominibus i. 1, 4

Expositione non fiunt unum omnia i. 9, 29

Extrema idem fieri per accidens vi. 6, 3

F.

Fabricator domus, non simul facit ejus accidentia v. 2, 2

Falli non in omnibus par est iii. 4, 44

Falsum quid iii. 7, 1. quot modis dicatur iv. 29, 1. falsæ res quæ iv. 29, 5

Febricitanti prodest aqua mulsa v. 2, 13

Fieri quot modis res dicantur vi. 7, 1. fieri tribus modis res dicantur vi. 7, 3. fieri omne ex ente; ex non ente nihil fieri x. 6, 4. fieri simpliciter aut non simpliciter quo discrimine dicatur vii. 1, 8. fieri arte aut sponte cur soleant quædam, quædam non vi. 9, 1. fieri hoc ex hoc duobus modis dicitur i. M. 2, 5. quod fit, ab aliquo et ex aliquo fit vi. 8, 1, 7,

1. viii. 8, 5. non sit quod ut species vel ut substantia dicitur vi. 8, 1
- Figura, ordo, positura** i. 4, 11
- Fluis quot modis dicatur** iv. 17, 1
- Flumen idem an bis incendi possit** iii. 5, 18
- Fortuna, imperitia filia** i. 1, 5. fortunæ et casu fortuito non est committenda tanta res i. 3, 15
- de Futuro peritis credendum potius quam imperitis** iii. 5, 25
- G.**
- Generatio e contrariis est** xiii. 4, 10. generatione posterior an prius substantia xii. 2, 14. generationis incrementa et progressus xii. 2, 14. generationum species vi. 7, 1. generationum et motuum species vi. 7, 7
- Genus quot modis dicatur** iv. 28, 1. genus quid iv. 28, 3. ix. 3, 9. speciei pars iv. 25, 3. sine speciebus suis esse nequit ii. 3, 7. generis cuiusque mensura prima quæ iv. 6, 22. genere unum iv. 6, 26, 27. genere diversa quæ iv. 28, 4. genere quæ differant ix. 3, 9. e genere alio in aliud transire non datur, nisi per accidens ix. 7, 3. genera dividua in species ii. 3, 9. an pro elementis et principiis sumenda ii. 3, 1. cur elementa esse nonnulli statuunt iv. 3, 6. generum principia ii. 3, 11. generum extremæ progenies, simpliciores ipsis generibus x. 1, 12. genus summum iv. 6, 17. genera prima quæ ii. 3, 6. x. 1, 9. genera prima, esse principia ii. 3, 1
- Geometræ munus** iii. 2, 24. geometræ nihil falsi ponunt xiii. 2, 10. geometras ut arguerit Protagoras ii. 2, 27. geometricæ linæ quales ii. 2, 27
- Glacii definitio** vii. 2, 7
- Globus quid** vi. 8, 5
- Grammatica, una cum sit, omnes tamen contemplantur voces** iii. 2, 5
- Gustus altis alius** iii. 5, 8
- H.**
- Habere quot modis dicatur** iv. 23, 1
- Habitus quot modis dicatur** iv. 20, 1
- Harmonis septem** xiii. 6, 5. harmonica disciplina ii. 2, 24
- Hellen, Hellenum seu Græcorum progenitor** iv. 28, 1
- Heraclitus Ephesius ignem primam rem causam statuit** i. 3, 8. idem esse, et non esse opinatus est iii. 3, 10. dixit omnia esse et non esse iii. 7, 8. 8, 2. Heraclitæ rationes xii. 4, 1. Heraclitus a Cratylo reprehensus iii. 5, 18
- Hermotimi Clazomenii opinio de mente** i. 3, 17
- Hesiodus deos fecit principia** ii. 4, 12. Hesiodi locus de amore, velut rerum principio i. 4, 1
- Hippasus Metapontinus ignem primam causam statuit** i. 3, 8
- Hipponis opinio** i. 3, 7
- Homerici veteres** xiii. 6, 7
- Homo quid significet** iii. 4, 11. homo, unus homo, et ens homo, idem sunt iii. 2, 7. hominis causa, velut materia, quæ vii. 4, 5. homines æterni ii. 2, 22
- I.**
- a Janua quis aberrat?** i. M. 1, 2
- Idem quid** xii. 4, 6. quibusdam sunt primæ substantiæ vi. 6, 4. quarum rerum sint xiii. 4, 9. an rerum causæ i. 9, 1. an numeri xii. 7, 2. idem et mathematici numeri an idem xii. 1, 4. idem an idea prior xii. 8, 14. ideas non esse xii. 4, 6. ideis plane sublati mathematica et numeros quidam rerum primordia faciunt xii. 8, 5. de ideis dubitationes xii. 10, 1
- Idem quot modis dicatur** iv. 9, 1. multis modis dicitur ix. 3, 2. idem eadem simul esse et non esse impossibile iii. 3, 9
- Identitas unitas quedam est** iv. 9, 3
- Ignis a quibusdam statuitur principium rerum** i. 8, 4
- Ignorantia dubitantium facile sanabilis** iii. 5, 3
- Illiciale ut in commerciis est, sic etiam in sermone** i. M. 3, 2
- Imaginatio non idem quod sensus** iii. 5, 23
- Impar, mali natura est** xiii. 4, 11
- Imperitia fortunam peperit** i. 1, 5
- Impossibilia quot modis dicantur** iv. 12, 6, 12
- Impotentia quid** iv. 12, 8. impotentia et impotens viii. 1, 8
- In aliquo esse** iv. 23, 4
- Inæquale quid** xiii. 1, 5
- Indifferentia quæ** iv. 6, 15
- Individuum quot modis quodque** ii. 3, 9. individua duum generum ix. 1, 4. individua, ut Callias, Socrates, sunt ratio cum materia ix. 9, 4. in individuis non est aliud prius, aliud posterius ii. 3, 11
- Inexercitatorum mos** i. 4, 4
- Infinitum qui statuunt, non animadvertunt se boni naturam tollere** i. M. 2, 9. infinitorum scientia an possit concipi ii. 4, 1

Ion, Ionum progenitor iv. 28, 1
Italica philosophia i. 6, 1. 5, 15. Italicum principium statuunt infinitum i. 7, 2

Judicari de singulis recte an possit iii. 6, 1

Juramentum deorum i. 3, 6
 L.

Latum non est genus alti, seu excelsi i. 9, 24

Latitudo quid iv. 13, 1

Leucippus et Democritus quæ posuerint elementa i. 4, 9

Liber qui i. 2, 11. liberis pauciora licent quam servis xi. 10, 3

Ligna glutine uniuntur iv. 6, 11

Liminis definitio vii. 2, 6

Linea quid iv. 6, 24, 25. 13, 2. vii. 3, 1. minus corpus quam unitas et punctum ii. 5, 3. lineæ et puncti eadem ratio i. 9, 25. lineæ individue ibid. lineæ geometricæ quales ii. 2, 27

Liquabilia omnia sunt aquea iv. 4, 7. 24, 1. liquabilium unitas et ultimum subiectum iv. 6, 15

Locus rei sensibilis iii. 5, 22

Longus sermo quid xiii. 3, 13

Longitudo quid iv. 13, 1. quibus sit i. 9, 23. xii. 9, 22. xiii. 2, 14. 3, 9
Lycophronis sententia de scientia vii. 6, 8

M.

Magi primam generationem bono tribuunt xiii. 4, 5

Magnitudo quid dicatur iv. 13, 1. ex indivisibilibus composita esse nequit xii. 8, 10. magnitudinis species iv. 13, 1. magnitudines et colores aut tales quales cernuntur e minus iii. 5, 24. magnitudinum compositio xiii. 3, 9

Majori si quid addas aut demas, minus animadvertitur quam si minori ix. 1, 13

Malum, elementorum alterum xi. 10, 6. mali natura, impar xiii. 4, 11. mala bonis plura i. 4, 2

Materia quæ dicitur vi. 7, 2. quid vi. 3, 3. duplex est vi. 10, 18. 11, 11. vii. 6, 6. non mutat speciem ix. 9, 4. materiam ejusdem rei quandoque plures vii. 4, 2. materiam quam dicat Aristoteles vii. 1, 6. materia subjecta quæ i. 6, 10. materia prima iv. 4, 7. viii. 7, 5. materia prima et ultima iv. 6, 28

Mathematica, contemplativa est scientia v. 1, 8. 10. Mathematicæ et physicæ differentia v. 1, 9. mathematicæ disciplinæ in Ægypto

primum cœperunt i. 1, 16. mathematicas disciplinas primi attigerunt Pythagorei i. 5, 1. mathematicarum disciplinarum contemplatio iii. 1, 1. mathematicus qui dicitur iii. 2, 10. mathematici circuli vi. 10, 17. mathematici numeri an idem cum ideis xii. 1, 4. mathematica materia i. 9, 28. mathematica sintne, an non xii. 1, 3. an sint entia xii. 4, 1. quomodo sint entia xii. 3, 1. sint ne a sensilibus separata xii. 1, 6. non sunt a sensilibus separata xii. 2, 1. mathematica et ideæ an conferant entibus xiii. 3, 10. mathematica et numeros quidam rerum primordia faciunt, et principium eorum statuunt ipsum unum xii. 8, 5

Maximum quod ix. 4, 2. maximum in quoque genere, perfectum ix. 4, 2

Media quæ dicantur ix. 7, 2. media, in eodem genere sunt, in quo illa quorum sunt media ix. 7, 3, 5. media e contrariis esse necesse est ix. 7, 1. mediæ inventio ii. 2, 9

Megaricorum opinio viii. 3, 1

Melasi unum i. 5, 12

Melius semper prius ii. 3, 11. melius desinit in contrarium i. 2, 16

Mens causa mundi et rerum cæterarum i. 3, 16. sola immista et pura i. 8, 13. mens animæ nostræ, ad res natura manifestissimas cœcudit i. M. 1, 3. mentem cum corpore mutari sensit Parmenides iii. 5, 12
Mensura quid ix. 1, 9. mensuram rerum omnium Protagoras facit hominem ix. 1, 20. mensura numerorum exactissima ix. 1, 13

Mercurius in lapide ii. 5, 6. iv. 7, 8. in ligno viii. 6, 2

Metaphoræ poeticæ i. 9, 12

Metaphysica scientia quid contemplatur ii. 6, 5

Mistio et separatio eorundem est i. 8, 11. mixta omnia, præter mentem i. 8, 13

Modulorum unitas et contemperatio ix. 2, 6

Moles, ex alto et humili xii. 9, 2. xiii. 2, 14

Monadicus numerus xii. 7, 24

Moveri omnia, verum non est iii. 8, 7. motus principium iv. 2, 5. motuum species vi. 7, 7. motus in infinitum i. M. 2, 2

Mulier e viro nascitur vi. 9, 5

Multa an uni simpliciter sint opposita ix. 6, 1

Multitudo quid dicatur iv. 13, 1. ix. 3,

i. 6, 4. individuo prior est ratione ix. 3, 2. multitudinis natura xiii. 1, 4. multitudinis natura, malum xiii. 4, 10. multitudinis species iv. 13, 2. multitudo prima, numerus binarius xii. 9, 8. multitudo exigua, duo xiii. 1, 19
 Mulus e mulo non fit vi. 9, 8
 Mutatio vel in contrarium est, vel in intermedium iii. 7, 3
 Mutilum quid iv. 27, 1

N.

N et Z differunt tantum positura i. 4, 11
 Nasci quæ dicantur iv. 4, 1
 Natura quot modis dicatur iv. 4, 1. an sit immobilis iii. 5, 22. unum entis genus iii. 3, 4. in multis serva est hominum i. 2, 12. natura prima et proprie dicta quæ iv. 4, 8. naturam habere, quæ dicantur iv. 4, 6
 Nectar et ambrosia an causa sint cæcendi ii. 4, 13. nectar et ambrosiam quæ non gustantur, mortalia ii. 4, 12
 Necesse esse quid significet iii. 4, 15
 Necessarium quot modis dicatur iv. 5, 1. necessarium non potest aliter et aliter habere iii. 5, 28. necessarium primum et proprium quod iv. 5, 6
 Necessitas persuaderi sibi non patitur iv. 5, 3. necessitas duplex v. 2, 6
 Negatio, non esse iii. 7, 6. negatio, absentia illius iii. 2, 11
 Nemea priora Pythiæ iv. 11, 2
 Nigrum, privatio est albi ix. 2, 5
 Nocturnæ oculi i. M. 1, 3
 Nomen significet, et significet unum iii. 4, 11, 7. nominum significatio sæpe ambigua vii. 3, 1
 Nosse non licet priusquam ad individua veniatur i. M. 2, 11
 Notiora naturæ vi. 4, 2
 Nox, an principium xiii. 4, 4
 Numen an invidum i. 2, 13
 Numerus quid iv. 13, 2. 6, 8. est unitates ii. 4, 28. unitatum compositura vi. 13, 10. aliud ex aliis unitatibus xii. 8, 26. multitudo mensurata xiii. 1, 11. quantitatem significat xiii. 2, 19. compositus ex indivisibilibus xii. 9, 13. quomodo ex uno et multitudine xii. 7, 23. si vel minimum addatur aut dematur, non amplius idem est vii. 3, 10. non est causa rerum xiii. 5, 1. duplex xii. 6, 7. æqualis aut inæqualis xii. 7, 24. numeri elementa, par et impar i. 5, 5. numeri passionēs propriæ iii. 2, 18. numeri et unitatis

quæ sit differentia, si sit xii. 8, 1. numerum et magnitudines separabiles esse impossibile est xii. 9, 1. numerum principium esse qui senserint i. 5, 5. numerum esse omnium essentiam putarunt Pythagorei i. 5, 15. numeri, natura primi i. 5, 2. numeri, corpora, superficies, et puncta, an sint substantiæ quædam ii. 5, 1. non sunt substantiæ, nec causa formæ xiii. 5, 8. an ceteris causa substantiæ i. 6, 6. numeros quidam primordia rerum faciunt, et principium eorum statuunt ipsum unum xii. 8, 5. numeri ut numerentur xii. 7, 11. numeri duo xiii. 3, 11. numerorum substantia, SEMEL iv. 14, 2. numerorum elementa xiii. 1, 6. numerorum generatio xi. 8, 15. de numerorum generatione xiii. 4, 1. numerorum materia xiii. 2, 14. numerorum materia, unitas xii. 8, 28. numerorum passionēs xiii. 3, 2. numerorum principia ceterarum quoque rerum principia staterunt Pythagorei i. 5, 6. numeros omnes esse monadicos xii. 6, 11. a numeris quid bene sit xiii. 6, 1. de numeris dici quot modis contingat xii. 6, 1. de numeris dubitationes vii. 6, 1. contra Pythagoreos de numeris xiii. 3, 1

Numerus arithmeticus monadicos xii. 8, 10. numerus arithmeticus ut numeretur xii. 6, 4. numerus idealis xiii. 2, 4. numerus mathematicus et idealis an idem xii. 8, 8. numerus mathematicus qualis xii. 6, 2. numerus mathematicus an primus xi. 10, 14. numerus infinitus an idea sit alicujus rei xi. 8, 16. numerus infinitus nec par est, nec impar xi. 8, 13

Numero unum iv. 6, 26
 Numeratio assumptione fiat, an per partes xii. 7, 30

O.

Oceanus an principium xiii. 4, 4.
 Oceanus et Tethys ortus parentes i. 3, 6

Oculis carere dicitur etiam planta iv. 2, 1

Olympia ex Isthmiis i. M. 2, 5
 Omne quid iv. 26, 3, 4

Opinans cum sciente comparatus, non est sanus iii. 4, 43

Opinio quorum sit vi. 15, 3. opinio omnium firmissima quæ iii. 6, 10. opinio una conjuncta cum duobus erroribus xii. 8, 8. opinionem di-

- versam sequentes falli nobis videntur iii. 5, 1
- Opposita** quot modis dicantur iv. 10, 1. Opposita sola non possunt simul esse ix. 5, 2. in oppositis prius semper queritur ix. 5, 3. oppositionum modi quatuor ix. 3, 1
- Optices materia** ii. 2, 24
- Opus** relinquentis artis principium v. 1, 5
- Oratione**, cuius nomen signum est, res definitur iii. 7, 8. oratio falsa quæ iv. 20, 3
- Ordini** bonum inest xi. 10, 2
- Ortus** causæ, ex qua et a qua iii. 5, 20. ortus species vii. 1, 1. *Vide et Generatio.*
- P.**
- Par** et impar, elementa numeri i. 5, 5. paria quæ iv. 15, 5. par numerus e quibus xiii. 4, 1
- Parmenides** Xenophanis discipulus i. 5, 12. Melisso et Xenophane plus vidit i. 5, 13. non modo unum, sed etiam duas causas ponit i. 3, 13. amorem rerum et ipse principium esse voluit i. 4, 1. Parmenidis unum i. 5, 12. ratio, unum esse omnia entia ii. 4, 30. locus de mentis mutatione cum corpore iii. 5, 12
- Pars** quot modis dicitur iv. 25, 1. quorum sit vi. 10, 16
- Passio** quot modis dicatur iv. 21, 1
- Passon**, vel potius Pauson, fictor viii. 8, 11
- Paucum** quid ix. 6, 4. multitudo quædam est ix. 6, 3. pauca simpliciter duo sunt ix. 6, 5
- Perfectum** quid ix. 4, 2. quot modis dicitur iv. 16, 1. perfectum unumquodque quando iv. 16, 3. perfectum, quod finem habet iv. 24, 3. nullo indiget ix. 4, 3
- Peritia.** *Vide* Experientia.
- Per se** esse quæ dicantur iv. 7, 4. per se, pluribus modis dicitur iv. 18, 3
- Persuasio** ex pluribus efficacior xii. 9, 17
- Pherecydes** primam generationem bono tribuit xiii. 4, 5
- Phialæ materia** iv. 2, 1
- Philosophus** est φιλόσοφος i. 2, 10. philosophi speculatio quorum fit iii. 3, 1, 6. philosophi est de omnibus posse contemplari iii. 2, 15. philosophia, scientia contemplans veritatem i. M. 1, 5. initium sumpsit ab admiratione i. 2, 9. philosophiæ possessio non est humana i. 2, 12. philosophiæ est de postulatis mathematicis, et de substantia speculari iii. 3, 1. philosophiæ partes tot quot sunt substantiæ iii. 2, 10. philosophiæ contemplatiuæ tres sunt v. 1, 10. philosophia prisca φιλοσοφία speciem habet i. 10, 2. philosophia prima v. 1, 11, 12. philosophiæ secundæ manus vi. 11, 13. philosophiam nunc in mathematicis ponunt nonnulli i. 9, 27. philosophari ceperunt prisca ad effugiendam ignorantiæ i. 2, 10
- Phlegmatis materia** prima vii. 4, 1
- Phrynis** musicus i. M. 1, 4
- Physica**, sapientia quidem, sed non prima iii. 3, 4. contemplativa scientia est v. 1, 5, 10. physicæ munus vi. 11, 13. physices et mathematices differentia v. 1, 9
- Pingue**, ustile viii. 1, 7
- Plantæ** ex terra sunt iv. 24, 4
- Plato** in quibus Pythagoreos secutus, in quibus non i. 6, 6. in principiorum positione quid cum Pythagoreis commune habuerit, quid peculiare i. 6, 1. cum Pythagoreis unum substantiam quandam esse statuit ix. 2, 1. species et mathematica duas substantias facit vi. 2, 3. duabus tantum causis usus i. 6, 9. magnum et parvum principia statuit ceu materiam i. 7, 2. ut priora et posteriora dividerit iv. 11, 7. quem cæli numerum statuerit i. 8, 24. quod genus oppugnaverit i. 9, 25. sophisticæ tribuit non ens v. 2, 3. Platonis præceptores i. 6, 2. Platonis et Pythagoreorum sententia de ente et uno ii. 4, 25. Platonis μέθης i. 6, 3. Platonis Phædo examinatus xii. 5, 6. Plato in Phædone species in causa esse dicit, cur aliquid sit aut fiat i. 9, 14. Platonici Hippici locus examinatus iv. 29, 5
- Pleiades** septem xiii. 6, 5
- Plenum** et vacuum Leucippi elementa i. 4, 9
- Poetæ** multa mentiuntur i. 2, 13. Poetæ veteres principium referunt ad Jovem xiii. 4, 4
- Poli** dictum de artis origine i. 1, 5
- Posse** et Potentia pluribus modis dicitur viii. 1, 3
- Possibile** quid, et quot modis dicitur iv. 12, 10. possibile an dici debeat quod futurum non est viii. 4, 1. possibile, cum appetit quod potest, rationabili necessitate fit viii. 5, 1
- Posteriora** sequuntur prima iv. 6, 28. quot modis dicantur iv. 11, 1
- de Potentia** viii. 1, 2. quot modis dicitur iv. 12, 1. an cum actu tantum

- conjuncta viii. 3, 1. potentia quando quidque sit, et quando non viii. 7, 1. potentia existens transit in existens actu viii. 8, 5. potentiarum divisio viii. 2, 1. potentie primæ finitio iv. 12, 12
- Primum, multis modis dicitur vi. 1, 5. primum quod non habet, non habet neque id, quod primo adheret i. M. 2, 11. primo contrarium nihil xi. 10, 11. primum æternum, corrumpi nequit i. M. 1, 8
- Principium esse aliquod i. M. 2, 1. principium quot modis dicatur iv. 1, 1. principium omnium rerum est id ex quo fiunt i. 3, 5. principium oportet etiam causam esse ii. 3, 12. principium et suis an convertantur iv. 17, 2. principium firmissimum quod iii. 3, 6, 8, 9. 4, 1. principium simplicium corporum i. 3, 8. principium corporale i. 5, 14. principii principium an sit xi. 10, 11. principium petere, in disputationibus iii. 4, 4, 5
- Principia corruptibilia sint, an incorruptibilia ii. 4, 21. principia et causæ generabilia sunt, et corruptibilia v. 3, 1. principia an unum sint specie ii. 4, 8. principia rerum an sint genera ii. 3, 3. principia sunt prima genera ii. 3, 1. principia faciunt omnes contraria xiii. 1, 1. principia ad deos referunt veteres theologi ii. 4, 12. principia et causæ eorum v. 1, 1. principia corruptibilem et incorruptibilem an eadem ii. 4, 11. principia eorum quæ semper sunt, verissima esse necessum est i. M. 1, 7. principia decem, per coordinationem i. 5, 6. principia totius an comparanda principiis animalium et plantarum xiii. 5, 1. principia principiis aliis priora ii. 4, 21. principia syllogistica iii. 3, 6. principiorum omnium commune quid iv. 1, 3. de principiis opiniones veterum confutatae i. 8, 1
- Priora et posteriora quot modis dicantur iv. 11, 1. priora substantia et ratione quæ xii. 2, 16
- Privatio quot modis dicatur iv. 22, 1. multis modis dicitur viii. 1, 9. contradictio quædam est ix. 4, 8, 9. impotentia diffinita ix. 10, 1. habitus est aliquo modo iv. 12, 6
- Privatum multipliciter privari accidit ix. 4, 11
- Profunditas quid iv. 13, 1
- Proles, ex patre et matre est iv. 24, 4
- Proportione unum iv. 6, 26
- Protagoras hominem facit mensuram omnium rerum ix. 1, 20. ut geometras arguerit ii. 2, 27. Protagore dictum viii. 3, 4. dictum, esse omnia, et non esse iii. 4, 27. 5, 1
- Pulchrum et bonum ut differant xii. 3, 10. pulchri species maximæ quæ xii. 3, 11
- Punctum et unitas iv. 6, 25. punctum quid iv. 6, 24, 25. de puncto questiones xii. 9, 12
- Putari et esse an idem iii. 5, 13
- Pyrrhæ progenies iv. 28, 2
- Pythagorei mathematicas disciplinas attigerunt primi i. 5, 1. philosophiæ suæ rationes referebant ad numeros xii. 4, 3. quales numeros entia esse statuerint xiii. 3, 2. an recte ex numeris faciant corpora physica xiii. 3, 4. e numero mathematico compositas esse dicant sensibiles substantias xii. 6, 8. unum substantiam quandam esse statuunt ix. 2, 1. unum, statuunt elementum et principium rerum xii. 6, 11. duo statuerunt principia i. 5, 15. principiis et elementis abeundiis usi i. 8, 17. generationem faciant, necne xiii. 3, 15. speciem unam tribuerunt multis vi. 11, 7. Pythagoreorum sententia de ente et uno ii. 4, 25. Pythagoreorum ratio in numeris quas habeat difficultates xii. 8, 9. Pythagoreorum contrarietates i. 5, 8
- Pythia posteriora Nemeis iv. 11, 2
- Q.
- Quærendum non est ante dubitationem ii. 1, 3
- Quale, quot modis dicatur iv. 14, 1. quam responsionem postulet vi. 1, 2
- Qualitas prima iv. 14, 4
- Quantum quot modis dicatur iv. 13, 1
- Quantitatis affectiones iv. 13, 4
- Quid est, quot modis sit v. 1, 6. pluribus modis dicitur vi. 4, 12. qualem responsionem postulet vi. 1, 2
- Quiescere omnia, verum non est iii. 8, 7. quiescere potius omnia quam moveri iii. 5, 23. quiescere duobus modis dicitur iv. 7, 7
- R.
- Ratio cujusque vel simplex vel multiplex iv. 29, 3. rationem quærere quorum non est ratio iii. 6, 2
- Relatum, omnium prædicamentorum minime natura est vel substantia xiii. 1, 15, 16. relati species xiii. 2, 14. relata quot modis dicantur iv. 15, 1. duobus modis dicantur ix. 6, 7. quomodo multa sint, non unum xiii. 2, 13

S.
Salubre pluribus modis dicitur iii. 2, 1
 salubrium una scientia iii. 2, 4
de Sapiente quæ vulgo sit opinio i. 2, 1.
 sapientis imperare est, non juberi
 i. 2, 3
 Sapientia quarum causarum et prin-
 cipiorum sit scientia i. 2, 1. qualis
 appellanda scientia ii. 2, 6. sapien-
 tiam circa primas causas et principia
 versari putant omnes i. 1, 17. sapi-
 entia prima iii. 3, 4
Sciens et discente fit i. M. 2, 6
 Scientia relative dicitur iv. 15, 11.
 scientia cujusque quæ sit vi. 6, 6.
 quarum rerum sit v. 2, 12. sine uni-
 versalibus comprehendere nequit xii. 9,
 22. scientia et scire, dum generum
 est xii. 10, 8. scientia principalissima
 quæ i. 2, 7. scientia cogitativa omnis
 circa causas et principia est v. 1, 1.
 scientiæ ejusdem est et mathematica
 axiomata et substantias contemplari
 iii. 3, 1. scientiam non habens facit
 id cujus est scientia viii. 8, 7
Scire tunc dicimur, cum primam causam
 nosse videmur i. 3, 1. scire omnes
 homines natura desiderant i. 1, 1.
 scire propter se expetitur i. 2, 6. scire
 tum demum videmur cum causas ha-
 bemus cognitæ i. M. 2, 13. duobus
 modis dicitur iv. 7, 7
Secundum quid, quot modis dicitur iv.
 18, 1
Semel, substantia singulorum numero-
 rum iv. 14, 2
Semina omnium humida i. 3, 5
Semper, non habet prius xiii. 4, 1
Sentire, omnium commune est i. 2, 2
Sensus omnibus animantibus a natura
 ingeneratus i. 1, 2. sensus nullus
 sapientia esse censetur i. 1, 13. sen-
 sus non semper consentiunt iii. 6, 6.
 sensibus sanorum an aegrorum cre-
 dendum iii. 5, 24. sensuum dilectio
 i. 1, 1
Sensilia æterna ii. 2, 22. sensilia omnia
 semper fluere opinatus est Heraclitus
 xii. 4, 2. præter sensilia et inter-
 media cur quærenda sint quædam
 alia ii. 6, 1. sensibilis rei locus iii.
 5, 22
Separabile an sit quidquam per se x.
 2, 2
Septenorum quorundam observatio xiii.
 6, 5
Servi et bestię parum in commune
 prospiciunt xi. 10, 3
Sidera, partes cæli vi. 2, 1
Significatio nominum iii. 4, 7, 11
Similares partes iv. 3, 1

Similia quæ iv. 15, 5. ix. 3, 4
Simonidis dictum de Dei honore pecu-
 liari i. 2, 12. Simonidis longus sermo
 xii. 3, 13
in Simplicibus non est ulla inquisitio
 nec doctrina vi. 17, 7
Simul esse omnia iii. 4, 28
Singulare, et Unum numero, idem sunt
 ii. 4, 9. singularibus non est nomen
 proprium vi. 10, 10. præter singu-
 laria utrum ponendum aliquid, nec
 ne ii. 4, 1. x. 2, 1
de Singulis recte judicans an inveniri
 possit iii. 6, 1
Socrates relictis Physicis, Ethica solum
 tractavit i. 6, 2. xii. 4, 3. defini-
 tionibus intentus xii. 9, 22. Socrati
 quæ jure tribuantur, quæ non xii. 4,
 5. Socratis junioris collatio vi. 11, 9
Sol et luna, singularia vi. 15, 9, 10.
 solis definitio vi. 15, 9. solidum, an
 substantia ii. 2, 18. solida duo an
 eodem in loco esse queant ii. 2, 29.
 solidorum compositio xiii. 3, 9
Sophisticæ ac dialecticæ affinitas et
 differentia iii. 2, 19, 20. sophistica
 oratio connectitur accidentia v. 2, 4
Sophoclis locus de vi iv. 5, 3
Species quid vi. 7, 4. 10, 16. generis
 pars iv. 25, 3. causa τοῦ εἶναι καὶ τοῦ
 ὑλῆσθαι i. 9, 14. species an una
 sit multorum vi. 11, 7. species an
 substantiarum participes i. 9, 5. an
 sensilia æterna ii. 2, 22. sensilium
 exempla sunt xii. 5, 6. nihil confe-
 runt xii. 5, 1. speciei partes quæ, et
 quæ non vi. 11, 1. specierum causa
 vi. 8, 7. specierum principia genera
 ii. 3, 4. specie quæ differant ix. 3, 9.
 specie cur differant quædam, quædam
 non ix. 9, 6
Styx poetarum i. 3, 6
Subjectum quid iv. 28, 4. subjectum
 primum quod vi. 3, 1
de Substantia dubitationes vi. 2, 1.
 substantia quot modis dicitur vi. 3,
 1. duobus modis dicitur iv. 8, 4.
 substantiæ ratio una ii. 3, 5. sub-
 stantiæ differentia qualitas iv. 14, 2.
 substantiæ solius definitio est vi. 5,
 5. substantiæ et entium principia an
 sint numeri et idem xii. 1, 5. quo-
 modo actu multæ sint, non una xiii.
 2, 18. substantiarum divisio vii. 1, 1.
 substantia sensibilibus velut actus
 quæ sit vii. 2, 1. de substantia ma-
 teriali vii. 4, 1. de substantiarum re-
 ductione ad numerum vii. 3, 1
Succi, unum esse dicuntur iv. 6, 15
Sufficientissimo quodam primum xiii.
 4, 7

Superficies quid iv. 6, 24, 25. minus substantia quam linea ii. 5, 3. e quibus sit i. 9, 23. xii. 9, 2

Supernaturale iii. 3, 4

Syllabis nonnullis quæ accidat dubitatio i. 9, 35

Syllogismorum principium quod xii. 4, 4

T.

Tempus perfectum quod iv. 16, 1

Tenebræ, privatio lucis ix. 2, 5

Terminus seu Finis quot modis dicatur iv. 17, 1

Terram esse omnia putat vulgus, eamque omnium corporum primam existisse affirmat Hesiodus i. 8, 6

Tethys et Oceanus ortus parentes i. 3, 6

Thales aquam principium rerum statuit i. 3, 5. Thaletis de prima causa opinio i. 3, 7

Thebarum oppugnatores septem xiii. 6, 5

Theologi veteres deos faciunt principia ii. 4, 12

Theologorum recentiorum sententia de bono et malo xiii. 4, 3

Timotheus multiplicis melopœiæ auctor i. M. 1, 4

Tonitru, murmur in nubibus vi. 17, 4

Totum quot modis dicatur, et quomodo ab Omni differat iv. 26, 1, 3. totius rationi an partium rationem inesse oporteat, necne vi. 10, 1

Tragœdia mala multis episodiis interrupta xiii. 3, 9

Tranquillitas quid vii. 2, 10

Trojana bella Medicis et Persicis priora iv. 11, 2

V.

Vacuum et plenum in omni parte peræque esse dixit Democritus iii. 5, 5

Vates multa mentiuntur i. 2, 13

Verum quid iii. 7, 1. verum non numero nec paucitate judicantium metimur iii. 5, 8. vera esse omnia, et falsa iii. 8, 2. veriora aliis alia iii. 4, 45. verissimum quid i. M. 1, 6

Veritatis contemplatio, qua difficilis, qua facilis i. M. 1, 1

Videre præ ceteris omnibus expetitur i. 1, 1. videri eadem non solent omnibus, neque adeo eidem eadem

semper iii. 6, 6

Virtus et vitium affectionum pars quædam iv. 14, 5

Vis et violentum iv. 5, 2. necessitas quædam iv. 5, 3

Visus et gustus interdum discrepant iii. 6, 6. visum habemus ut videamus; non contra viii. 8, 9

Vivens an potentia mortuus vii. 5, 3

Ultimum nihil dicendum aiebat Cratylus iii. 5, 18

Unde motus ii. 2, 6

Unitas quid iv. 6, 24, 25. est unum quid ii. 4, 28. numerorum materia xii. 8, 28. binario numero prior xii. 8, 13. unitas quilibet an cuilibet unitati combinabilis xii. 6, 2. unitates in quolibet numero combinabiles xii. 6, 3. unitatum an discrimen sit xii. 6, 3. unitatum et numeri differentia xii. 7, 25

Universalis latio simplex xi. 8, 4

Universale semper de subjecto aliquo prædicatur vi. 13, 3. secundum rationem prius est iv. 11, 5

Unum ens i. 5, 11. unum in omnibus generibus non est idem iv. 6, 22. pluribus modis dicitur i. 9, 22. ix. 1, 1. unum et multa ut sint opposita ix. 6, 1. unum et multa pluribus modis opposita sunt ix. 3, 1. uni an multa simpliciter sint opposita ix. 6, 1. unum, principium et elementum numeri xiii. 4, 8. unum an prius quam ternarius et binarius numerus xi. 8, 22. unum, et alterum velut ens, Anaxagoræ principia i. 8, 14. unum an omnia iii. 4, 17. unum quæ sint iv. 18, 3. unum esse quid sit ix. 1, 1. unum esse, principium numeri est rei alicui iv. 6, 22

Vocis elementa et principia quæ ii. 3, 1. 4, 9. iv. 3, 1. voces compositæ i. 9, 36. voces omnes contemplari grammatices est iii. 2, 5

Utrum, ad utrumque dicitur ix. 5, 6. semper in antithesi dicitur ix. 5, 1

X.

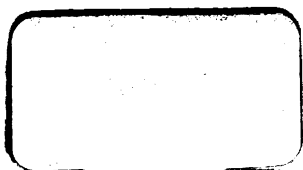
Xenophanis opinio iii. 5, 17. Xenophanis unum i. 5, 12

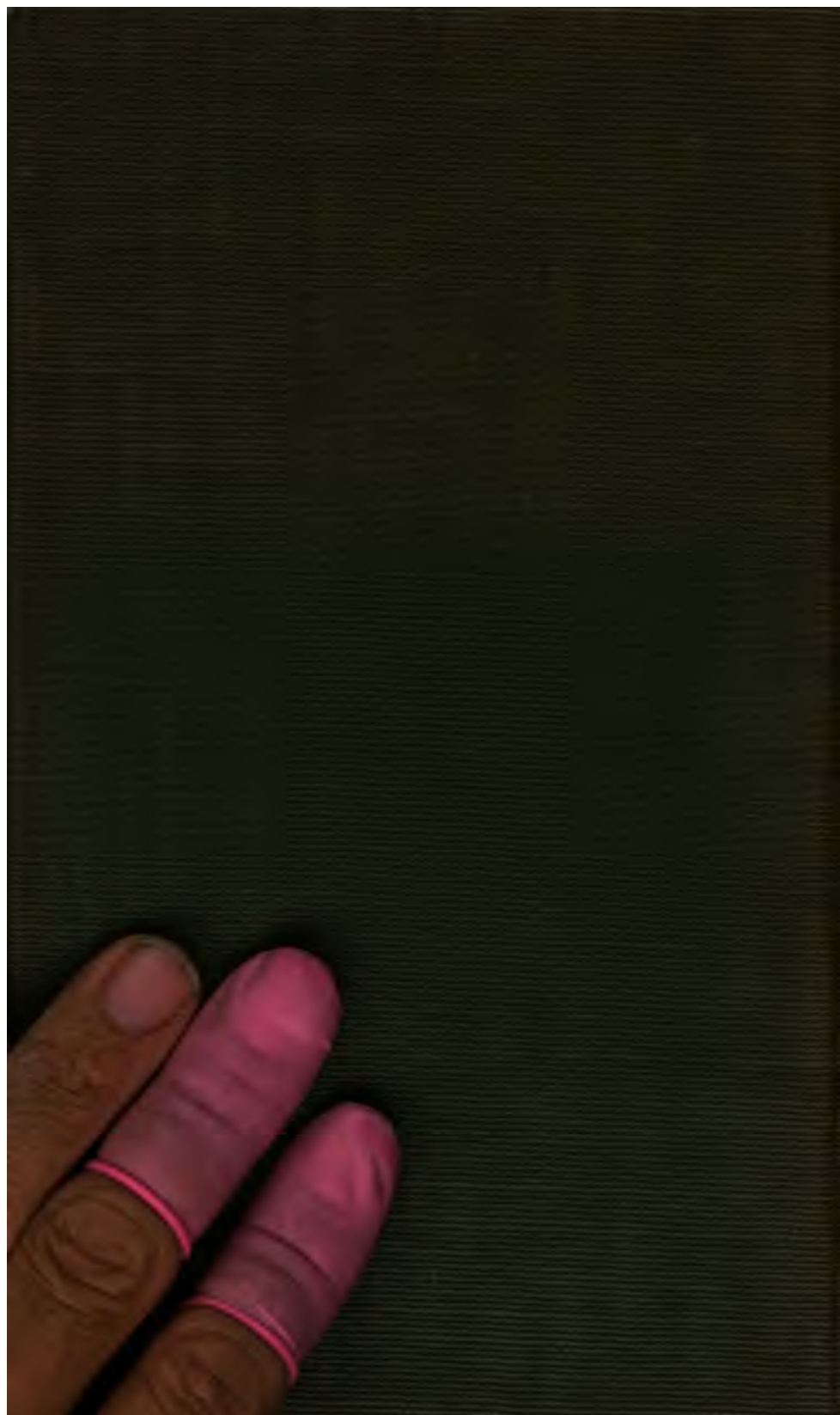
Z.

Zenonis postulatatum ii. 4, 31

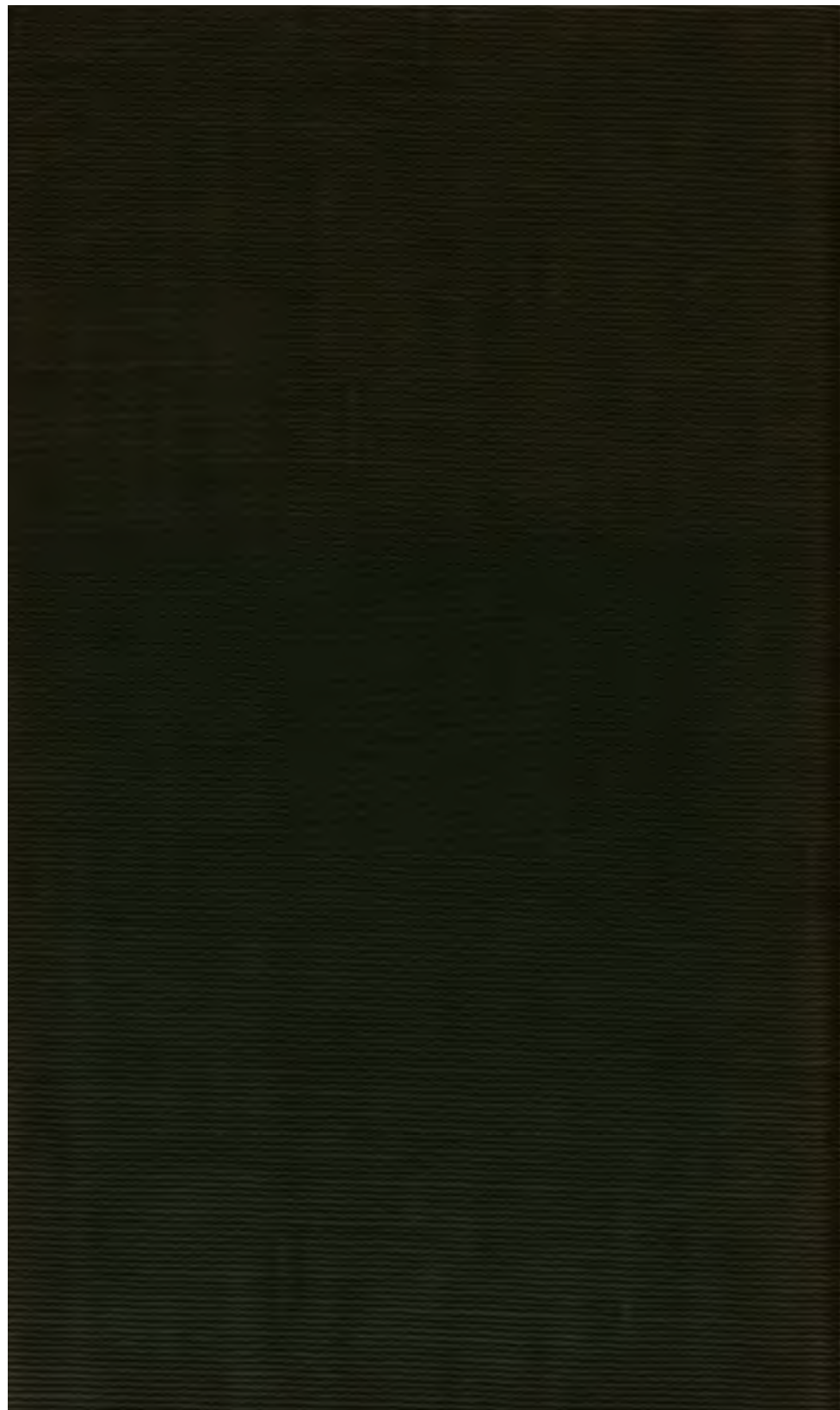
7
RA
JU

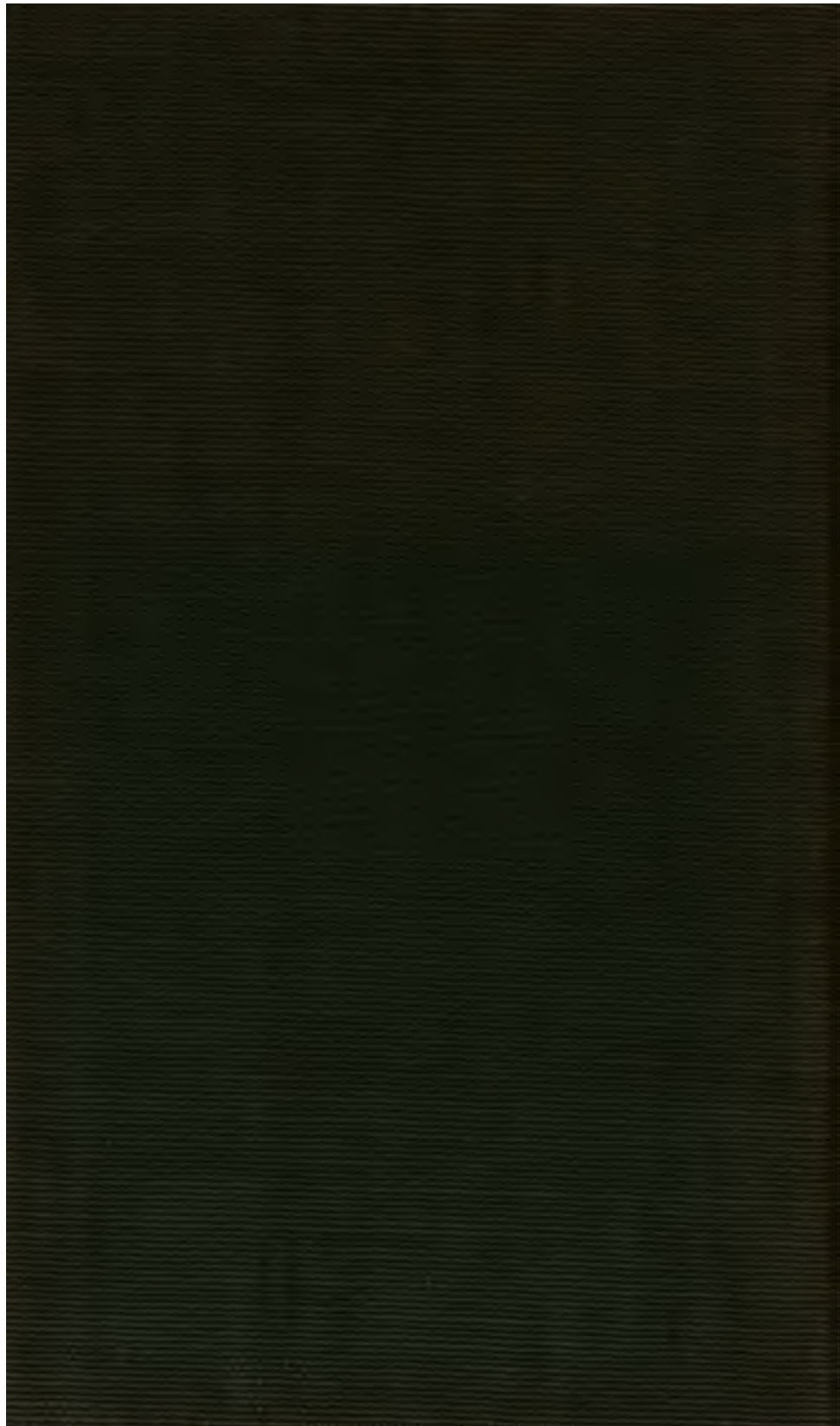
DEC 7 - 1942

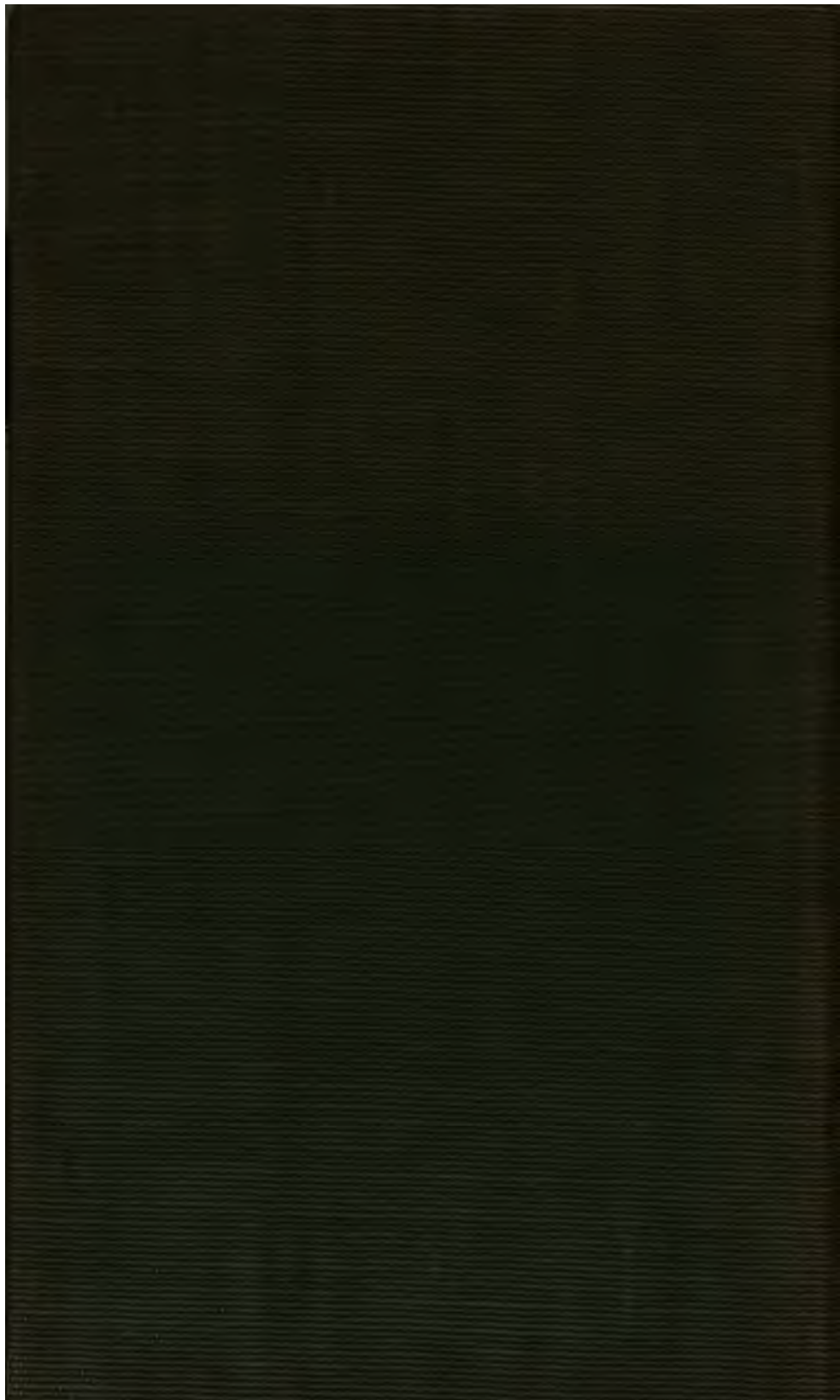

NYPL RESEARCH LIBRARIES

3 3433 02267465 3

NYPL RESEARCH LIBRARIES

3 3433 02267465 3

NYPL RESEARCH LIBRARIES

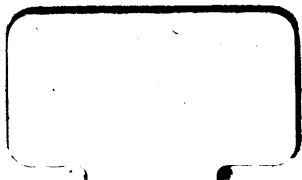

3 3433 02267465 3

NYPL RESEARCH LIBRARIES

3 3433 02267465 3

YAL
(183
Aristotle

ARISTOTELIS

O P E R A

EX RECENSIONE

IMMANUELIS BEKKERI.

ACCEDUNT

INDICES SYLBURGIANI.

TOMUS IX.

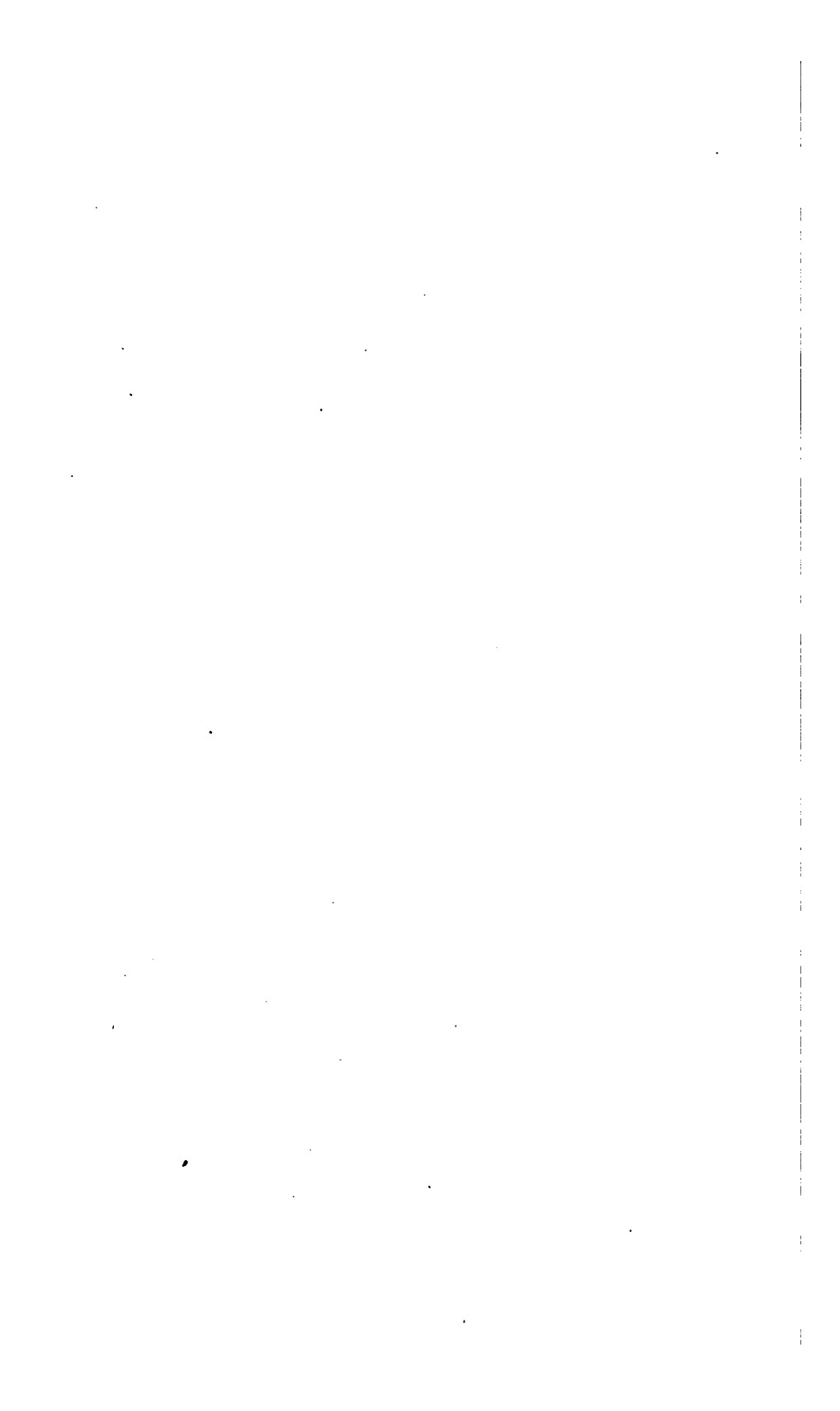

OXONII,

E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.

MDCCCXXXVII.

7764

ARISTOTELIS

ETHICA NICOMACHEA

ETHICA MAGNA

ETHICA EUDEMIA

DE VIRTUTIBUS ET VITIIS

EX RECENSIONE

IMMANUELIS BEKKERI.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.

MDCCCXXXVII.

INDEX CODICUM.

Q. Marcianus 200.

Z. Oxoniensis Collegii Corporis

Christi W. A. 2 7.

H^a. Marcianus 214.

K^b. Laurentianus 81 11.

L^b. Parisiensis 1854.

M^b. Marcianus 213.

N^b. Marcianus append. 4 53.

O^b. Riccardianus

P^b. Vaticanus 1342.

Baroccianus 70.

Palatinus 165.

Parisienses Regii 1417, 1852,

1855, 1856, 2023, 2024,

2113, 2114.

ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ Α.

ΠΑΣΑ τέχνη καὶ πᾶσα μέθοδος, ὁμοίως ^a δὲ πράξεις τε καὶ προαίρεσις, ἀγαθοῦ τινὸς ἐφίεσθαι δοκεῖ· διὸ καλῶς ἀπεφάνησαν τὰ γαθόν, οὗ πάντ' ἐφίεται. Διαφορὰ δὲ ^b τις φαίνεται τῶν τελῶν· τὰ μὲν ^c γὰρ εἰσιν ἐνέργειαι, τὰ δὲ ^d παρ' αὐτὰς ἔργα τινά. Ὡν δ' εἰσὶ τέλη τινὰ παρὰ τὰς πράξεις, ἐν τούτοις βελτίω πέφυκε τῶν ἐνεργειῶν τὰ ἔργα. Πολλῶν ^e δὲ πράξεων οὐσῶν καὶ τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν πολλὰ γίνονται ^f καὶ τὰ τέλη· ἱατρικῆς μὲν ^g γὰρ ὑγίεια, ^h ναυπηγικῆς δὲ πλοῖον, στρατηγικῆς δὲ ⁱ νίκη, οἰκονομικῆς δὲ πλοῦτος. Ὅσαι ^k δ' εἰσὶ τῶν τοιούτων ὑπὸ μίαν τινὰ δύναμιν, καθάπερ ὑπὸ τὴν ἱππικὴν ^l ἢ ^m χαλινοποικὴ καὶ ὅσαι ⁿ ἄλλαι τῶν ἱππικῶν ὀργάνων εἰσιν· ^o αὕτη δὲ καὶ πᾶσα πολεμικὴ πράξις ὑπὸ τὴν στρατηγικὴν· ^p τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἄλλαι ὑφ' ἑτέρας· ἐν ἀπάσαις ^q δὲ τὰ τῶν ἀρχιτεκτονικῶν τέλη πάντων ^r ἐστὶν αἰρετώτερα τῶν ^s ὑπ' αὐτά· τούτων γὰρ χάριν ^t κακεῖνα διώκεται. Διαφέρει δ' οὐδὲν τὰς ἐνεργείας αὐτὰς εἶναι τὰ τέλη ^u τῶν πράξεων ἢ παρὰ ταύτας ἄλλο τι, καθάπερ ἐπὶ τῶν λεχθεισῶν ἐπιστημῶν. Εἰ ^v δὲ τι τέλος ἐστὶ τῶν πρακτῶν (2) ^w ὃ δὲ αὐτὸ ^x βουλόμεθα, τὰλλα δὲ διὰ τοῦτο, καὶ μὴ πάντα δι' ἕτερον αἰρούμεθα (πρόεισι γὰρ ^y οὕτω γ' εἰς ἄπειρον, ὥστ' εἶναι κενὴν καὶ ματαίαν τὴν ὁρεξίν), δηλὸν ὡς τοῦτ' ἀν εἴη τὰ γαθόν καὶ ^z τὸ ἄριστον. Ἄρ' οὖν καὶ πρὸς τὸν βίον ¹

Codices H^a.K^b.L^b.M^b.N^b.O^b.

^a δέ] δὲ καὶ H^a.M^b.N^b.O^b. ^b τις om. M^b. ^c γὰρ αὐτῶν εἰσιν M^b.
^d παρὰ ταύτας corr. K^b. ^e δὲ L^b. ^f καὶ om. K^b.M^b.N^b. et pr. H^a.
^g γὰρ om. M^b.O^b. ^h ναυπηγικῆς H^a. ⁱ νίκαι L^b. ^k ἢ add. L^b. ^l χαλινοποιικῆς H^a.L^b.M^b.N^b.O^b. ^m ἄλλαι τῶν] τῶν ἄλλων L^b. ⁿ αὐταὶ M^b.
^o τὸν] κατὰ τὸν K^b.M^b. ^p δὲ M^b. ^q εἰσιν L^b.N^b. ^r ὑφ' αὐτά H^a.L^b.M^b.N^b.O^b. ^s καίνα L^b. ^t δὲ H^a. ^v αἰρούμεθα L^b. ^w οὕτως εἰς L^b.M^b.N^b.O^b. ^z τὸ om. M^b.

ἡ γνώσις αὐτοῦ μεγάλην ἔχει ῥοπήν, ἡ καὶ καθάπερ ^α τοξόται
 3 σκοπὸν ἔχοντες, μᾶλλον ἂν τυγχάνοιμεν τοῦ δέοντος; Εἰ δ'
 οὕτω, πειρατέον τύπῳ ^α γε περιλαβεῖν αὐτὸ τί ποτ' ἐστὶ καὶ
 4 τίνος τῶν ἐπιστημῶν ἢ δυνάμεων. Δόξειε δ' ἂν τῆς κυριω-
 5 τάτης καὶ μάλιστα ^β ἀρχιτεκτονικῆς. Τοιαύτη ^γ δ' ἡ πολι-
 6 τικὴ φαίνεται. Τίνας γὰρ εἶναι ^δ χρεὼν τῶν ἐπιστημῶν ἐν
 ταῖς πόλεσι, καὶ ποίας ἐκάστους ^ε μαθάνειν καὶ μέχρι τίνος,
 αὕτη διατάσσει. Ὀρώμεν δὲ καὶ τὰς ἐντιμοτάτας τῶν δυνά-
 7 μεων ὑπὸ ταύτην οὔσας, οἷον στρατηγικὴν, οἰκονομικὴν, ῥη-
 8 ττορικὴν. Χρωμένης δὲ ταύτης ταῖς ^ζ λοιπαῖς πρακτικαῖς τῶν
 ἐπιστημῶν, ἔτι δὲ νομοθετούσης τί δεῖ πράττειν καὶ τίνων
 ἀπέχεσθαι, τὸ ταύτης τέλος περιέχει ἂν ^ς τὰ τῶν ἄλλων,
 9 ὥστε τοῦτ' ἂν εἴη τὰνθρώπινον ἀγαθόν. Εἰ γὰρ καὶ ταυτόν
 ἐστὶν ἐνὶ καὶ πόλει, μεῖζόν ^η γε καὶ ^ι τελειότερον τὸ τῆς πό-
 λεως φαίνεται καὶ λαβεῖν καὶ σώζειν ἀγαπητὸν μὲν ^κ γὰρ
^ι καὶ ἐνὶ μόνῳ, κάλλιον δὲ καὶ θειότερον ^μ ἔθνει καὶ πόλεσιν.
 (3) 9' Ἡ μὲν οὖν ^ν μέθοδος τούτων ἐφίεται, πολιτικὴ τις οὕσα λέ-
 γοιτο δ' ἂν ἰκανῶς, εἰ κατὰ τὴν ὑποκειμένην ὕλην διασαφη-
 θείη· τὸ ^ο γὰρ ἀκριβὲς οὐχ ὁμοίως ἐν ἅπασιν τοῖς λόγοις ἐπι-
 2 ζητητέον, ὥσπερ οὐδ' ^ρ ἐν τοῖς ^q δημιουργουμένοις. Τὰ δὲ καλὰ
 καὶ τὰ δίκαια, περὶ ὧν ἡ πολιτικὴ σκοπεῖται, ^τ τοσαύτην ἔχει
 διαφορὰν καὶ πλάνην ὥστε δοκεῖν νόμφ μόνον εἶναι, φύσει δὲ
 3 μὴ. Τοιαύτην δὲ ^θ τινα πλάνην ἔχει καὶ ^ι τὰγαθὰ διὰ τὸ
 πολλοῖς συμβαίνειν βλάβας ἅπ' αὐτῶν· ἥδη γὰρ τινες ἀπώ-
 4 λοντο διὰ πλοῦτον, ἕτεροι δὲ δι' ἀνδρείαν. Ἀγαπητὸν οὖν περὶ
 τοιούτων καὶ ἐκ τοιούτων λέγοντας ^ω παχυλῶς καὶ τύπῳ τὰ-
 ληθὲς ἐνδείκνυσθαι, καὶ περὶ τῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ἐκ τοι-

ἡ καὶ καθάπερ] καθάπερ γὰρ Mb. α οἱ τοξόται Lb. α γε om. Lb.
 β ἀρχιτεκτονικῆς Mb. γ δ' ἢ] δὲ καὶ ἡ Lb, δὴ καὶ ἡ Nb. δ τῶν ἐπι-
 στημῶν χρεὼν Lb. ε μαθεῖν Mb. ζ λοιπαῖς om. Kb. ς τὰ] τὸ Lb.
 η γε Kb.Mb. ι τελειότερον H^a.Kb.Mb, θειώτερον Lb. κ γὰρ om. Kb.
 λ καὶ post ἐνὶ Mb. μ ἔθνει] καὶ ἔθνει Mb. ν μέθοδος αὕτη τούτων Mb.
 ο γὰρ] δὲ Lb. ρ ἐν om. Lb. q δημιουργημένοις Mb. τ τοιαύτην Mb.
 θ πλάνην τινὰ ἔχει Mb, τινὰ τὴν πλάνην ἔχει rc. Kb, τινὰ πολλὴν ἔχει δια-
 φορὰν καὶ πλάνην ὥστε δοκεῖν ἔχειν pr. Kb. ι ἀγαθὰ pr. Kb. ι ἐξ Lb.
 ω παχυλῶς—λέγοντας om. H^a.Ob.

ούτων λέγοντας τοιαῦτα καὶ συμπεραίνεισθαι. Τὸν αὐτὸν ἔδὲ
τρόπον καὶ ἀποδέχεσθαι χρεὼν ὕψιστον τῶν λεγομένων
πεπαιδευμένου γὰρ ἔστιν ἐπὶ τοσούτον τὰκριβὲς ἐπιζητεῖν
καθ' ἕκαστον γένος, ἐφ' ὅσον ἡ τοῦ πράγματος φύσις ἐπι-
δέχεται· παραπλήσιον γὰρ φαίνεται ἡ μαθηματικοῦ τε πιθα-
νολογούντος ἀποδέχεσθαι καὶ ῥητορικὸν ἀποδείξεις ἀπαιτεῖν.
Ἐκαστος ἄδὲ κρίνει καλῶς ἃ γινώσκει, καὶ τούτων ἔστιν ὁ
ἀγαθὸς κριτής. Καθ' ἕκαστον ἄρα ὁ πεπαιδευμένος, ἁπλῶς
δ' ὁ περὶ πάντων πεπαιδευμένος. Διὸ τῆς πολιτικῆς οὐκ ἔστιν
οἰκείος ἀκροατῆς ὁ νέος· ἄπειρος γὰρ τῶν κατὰ τὸν βίον
ἐπραγμάτων, οἱ λόγοι δ' ἐκ τούτων καὶ περὶ τούτων. Ἐτι δὲ
τοῖς πάθεσιν ἀκολουθητικὸς ὢν ματαιῶς ἰσχύεται καὶ ἀνω-
φελῶς, ἐπεὶ τὸ τέλος ἔστιν οὐ γνώσις ἀλλὰ πράξις. Δια-
φέρει δ' οὐθέν νέος τὴν ἡλικίαν ἢ τὸ ἦθος νεαρός· οὐ γὰρ
παρὰ τὸν χρόνον ἡ ἔλλειψις, ἀλλὰ διὰ τὸ κατὰ πάθος ζῆν
καὶ διώκειν ἕκαστα. Τοῖς γὰρ τοιούτοις ἀνόνητος ἡ γνώσις
γίνεται, καθάπερ ἡ τοῖς ἀκρατέσιν· τοῖς δὲ κατὰ λόγον τὰς
ὀρέξεις ποιούμενοις καὶ πράττουσι πολυφελὲς αὐτὸ εἶναι τὸ
περὶ τούτων εἰδέναι. Καὶ περὶ μὲν ἰσχύος, καὶ πῶς ἀπο-
δεκτόν, καὶ τί προτιθέμεθα, ἡ προσιμιάσθω τοσαῦτα.

Ἄλλωθεν ἄναλαβόντες, ἐπεὶ δὲ πᾶσα γνώσις καὶ προ- 2
αἵρεσις ἀγαθοῦ τινὸς ὀρέγεται, τί ἔστιν οὗ λέγομεν τὴν πο- (4)
λιτικὴν ἐφίεσθαι καὶ τί ἡ τῶν πάντων ἀκρότατον τῶν πρακτῶν
ἀγαθῶν. Ὀνόματι μὲν οὖν σχεδὸν ὑπὸ τῶν πλείστων ὁμο-
λογεῖται· τὴν γὰρ εὐδαιμονίαν καὶ οἱ πολλοὶ καὶ οἱ χαρίεν-
τες λέγουσιν, τὸ δ' εὖ ζῆν καὶ τὸ εὖ πράττειν ταῦτόν ὑπο-
λαμβάνουσι τῷ εὐδαιμονεῖν. Περὶ δὲ τῆς εὐδαιμονίας, τί
ἔστιν, ἀμφισβητοῦσι καὶ οὐχ ὁμοίως οἱ πολλοὶ τοῖς σοφοῖς

ἡ δὲ K^b.L^b.M^b. ὕψιστον K^b.M^b. ἡ μαθητικοῦ καὶ γεωμέτρον πιθα-
νολογούντος L^b. ἃ δὲ] γὰρ M^b. ἡ ἀγαθὸς κριτής ἐστι O^b. ἃ ἀρα] μὲν ἄρα M^b. rc. H^a, pr. K^b. ἁπλῶς—πεπαιδευμένος om. O^b. et pr. H^a.
ἐπραγμάτων L^b.M^b. ἰσχύεται pr. K^b. ἡ οὐ γνώσις ἐστιν L^b. ἡ τοῖς om. L^b. ἰσχύος M^b. ἡ προσιμιάσθω ταῦτα K^b. ἡ λέγομεν H^a.L^b. M^b.O^b. ἡ δ'] δὲ καὶ H^a.O^b. ἡ τῶν M^b. ὁ ἀγαθὸν H^a.M^b.O^b.
P τίς O^b.

- 3 ἀποδιδύσιν. Οἱ μὲν γὰρ τῶν ἐναργῶν τι καὶ φανερῶν, οἶον
 4 ἡδονὴν ἢ πλοῦτον ἢ τιμὴν, ἄλλοι δ' ἄλλο, πολλάκις δὲ καὶ
 ὁ αὐτὸς ἕτερον· νοσήσας μὲν ἴ γὰρ ὑγίειαν, πενόμενος δὲ
 πλοῦτον· συνειδότες δ' ὁ ἑαυτοῖς ἄγνοιαν τοὺς μέγα τι ἵ καὶ
 ὑπὲρ αὐτοὺς λέγοντας θαυμάζουσιν. Ὑνιοι δ' ὄντο παρὰ
 τὰ πολλὰ ταῦτα ἀγαθὰ ἄλλο τι ὕ καθ' αὐτὸ εἶναι, ὃ καὶ
 4 ὡ τοῖσδε πᾶσιν αἰτιὸν ἐστὶ τοῦ εἶναι ὁ ἀγαθὰ. Ὑ Απάσας Ὑ μὲν
 οὖν ἐξετάζειν τὰς δόξας ματαιότερον ἴσως ἐστίν, ἱκανὸν δὲ
 τὰς μάλιστα ἐπιπολαζούσας ἢ δοκούσας ἔχειν τινὰ λόγον.
 5 Μὴ λανθανέτω δ' ὁ ἡμᾶς ὅτι διαφέρουσιν οἱ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν
 λόγοι καὶ οἱ ἐπὶ τὰς ἀρχάς. Εὐ γὰρ ὁ καὶ Πλάτων ἡ πόρει
 τοῦτο καὶ ἐζήτει, πότερον ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ἢ ἐπὶ τὰς ἀρχάς
 ὁ ἐστὶν ἡ ὁδός, ὥσπερ ἐν τῷ σταδίῳ ἀπὸ τῶν ἀθλοθετῶν ἐπὶ
 τὸ πέρασ ἢ ἀνάπαλιν. Ὑ Αρκτέον μὲν ὁ οὖν ἀπὸ τῶν ὁ γνω-
 ρίμων, ὁ ταῦτα δὲ διττῶς· τὰ μὲν γὰρ ἡμῖν τὰ ὁ ἀπλῶς.
 6 Ὑ ἴσως οὖν ἡμῖν ὁ γε ἀρκτέον ἀπὸ τῶν ὁ ἡμῖν γνωρίμων. Διὸ
 δεῖ τοῖς ὁ ἔθεσιν ἡχθαι καλῶς τὸν περὶ καλῶν καὶ δικαίων καὶ
 7 ὁλως τῶν πολιτικῶν ἀκουσόμενον ἱκανῶς. Ὑ Ἀρχὴ γὰρ τὸ
 ὅτι· καὶ εἰ τοῦτο ὁ φαίνοιτο ἀρκούντως, οὐδὲν προσδεήσει
 τοῦ διότι. Ὑ Ὁ δὲ τοιοῦτος ὁ ἡ ἔχει ὁ λάβοι ὁ ἂν ὁ ἀρχὰς ὁ ρα-
 δίως. Ὑ Ὡς δὲ μηδέτερον ὁ ὑπάρχει τούτων, ἀκουσάτω ὁ τῶν
 Ὑ Ἡσιόδου·

αὐτος μὲν πανάριστος δὲ ὁ αὐτὸς πάντα ὁ νοήση,
 ἐσθλὸς δ' αὐτὸς κακίως δὲ εὐ εἰπόντι ὁ πίθηται.
 δὲ δὲ κε μὴτ' αὐτὸς νοήη μὴτ' ὁ ἄλλου ἀκούων
 ἐν θυμῷ ὁ βάλλεται, ὁ δ' αὐτ' ὁ ἀχρήϊος ἀνὴρ.

ἡ ἡδονὴν πλοῦτον καὶ τιμὴν L^b. ἴ γὰρ om. L^b. ὁ αὐτοῖς M^b. ἵ καὶ
 om. M^b. ὕ εἶναι καθ' αὐτὸ L^b. ὡ τούτοις πᾶσι τοῦ εἶναι ἀγαθὰ αἰτιον
 ἐστὶν K^b.M^b. ὁ τὰγαθὰ H^a.O^b. Ὑ μὲν om. O^b. ὁ ἡμᾶς L^b.M^b.
 ὁ καὶ ὁ πλάτων K^b.M^b. ὁ ἐστὶν ὁδός ὥσπερ ἐπὶ τῶν σταδίων L^b. ὁ οὖν]
 γὰρ H^a.K^b.M^b.O^b. ὁ γνωριμωτέρων M^b, ὁ ἡμῖν γνωρίμων margo O^b.
 ὁ ταῦτα—γνωρίμων om. O^b. ἴ γε om. L^b. ὁ γνωριμωτέρων ὁ ἡμῖν M^b.
 ὁ ἡθεσιν L^b.M^b, ὁ ἔθνεσιν pr. H^a.N^b. ὁ γὰρ ἀρχὴ pr. K^b, ἀρκεί γὰρ M^b.
 et corr. H^a.L^b. et margo K^b. ὁ φαίνοιτο] ἐν τούτοις K^b, τοῦτο margo
 K^b. ὁ ἡ om. H^a.K^b.L^b. ὁ ἔχει L^b.M^b. ὁ ἂν om. L^b. ὁ ἀρχὴν M^b.
 ὁ τοῦ M^b. ὁ αὐτῷ L^b.M^b. ὁ νοέει L^b, νοήσει M^b. addit M^b. φρασ-
 σάμενος τὰ ὁ ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ὁ ἡσιν ἀμείνω. ὁ πείθηται H^a.K^b.M^b.
 N^b.O^b. ὁ βάλλεται L^b.M^b. ὁ αὐτὸ M^b.

Ἡμεῖς δὲ ^ωλέγωμεν ὅθεν παρεξέβημεν. Τὸ γὰρ ἀγαθὸν ³ καὶ τὴν εὐδαιμονίαν οὐκ ἀλόγως εἰκάσιν ἐκ τῶν βίων ὑπο- (5) λαμβάνειν οἱ μὲν πολλοὶ καὶ ^κφορτικώτατοι τὴν ἡδονήν, διὸ ^α καὶ τὸν βίον ἀγαπῶσι τὸν ἀπολαυστικόν. Τρεῖς γάρ ^ιεἰσι μάλιστα οἱ προὔχοντες, ὃ τε νῦν εἰρημένος ^κκαὶ ὁ πολιτικός ^ακαὶ τρίτος ὁ θεωρητικός. Οἱ μὲν οὖν ^βπολλοὶ παντελῶς ³ ἀνδραποδώδεις φαίνονται βοσκημάτων βίον προαιρούμενοι, τυγχάνουσι δὲ λόγου διὰ τὸ πολλοὺς τῶν ἐν ταῖς ἐξουσίαις ^ςὁμοιοπαθεῖν Σαρδαναπάλῳ. Οἱ δὲ χαρίεντες καὶ πρακτικοὶ ⁴ τιμὴν τοῦ γὰρ πολιτικοῦ βίου σχεδὸν ^δτοῦτο τέλος. Φαίνεται δ' ἐπιπολαιότερον εἶναι τοῦ ζητουμένου δοκεῖ γὰρ ἐν τοῖς τιμῶσι μᾶλλον εἶναι ἢ ἐν τῇ τιμωμένῳ, τὰ γὰρ οὐκ οἰκέϊόν τι καὶ δυσφαίρετον ^οεἶναι μαντεύμεθα. Ἔτι δ' εἰ- ^ςκασι ^ιτὴν τιμὴν διώκειν, ἵνα ^ςπιστεύωσιν ἑαυτοὺς ^βἀγαθοὺς εἶναι· ζητοῦσι ^ιγούν ὑπὸ τῶν φρονίμων τιμαῖσθαι, καὶ παρ' ^κοἷς γινώσκονται, καὶ ἐκ' ἀρετῇ· δηλὸν οὖν ^ιὅτι κατὰ γε τούτους ἡ ἀρετὴ κρείττων. Τάχα δὲ καὶ μᾶλλον ἂν τις ⁶ ^μτέλος τοῦ πολιτικοῦ ^νβίου ταύτην ὑπολάβοι. Φαίνεται ^οδὲ ἀτελεστέρα καὶ αὐτῇ δοκεῖ γὰρ ἐνδέχσθαι ^ρκαὶ καθέ- ^δδειν ἔχοντα τὴν ἀρετὴν, ἢ ἀπρακτεῖν διὰ βίον, καὶ πρὸς τού- ^{οις}τοις κακοπαθεῖν καὶ ἀτυχεῖν τὰ μέγιστα· τὸν δ' οὕτω ζῶντα οὐδαὶς ἂν εὐδαιμονίσειεν, εἰ μὴ θέσιν διαφυλάττων. Καὶ περὶ μὲν τούτων ἅλῃς· ἱκανῶς γὰρ ^ακαὶ ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις εἴρηται περὶ αὐτῶν. Τρίτος δ' ἐστὶν ὁ θεωρητικός, περὶ οὗ τὴν ἐπί- ⁷σκεψιν ἐν τοῖς ^ιἐπομένοις ποιησόμεθα. Ὁ δὲ χρηματιστὴς ⁸ βίαιός τις ἐστίν, καὶ ὁ πλοῦτος δηλὸν ὅτι οὐ τὸ ζητούμενον ἀγαθόν· χρῆσιμον γὰρ ^ακαὶ ἄλλου χάριν. Διὸ μᾶλλον τὰ

^ω λέγομεν H^a.Ob. ^κ φορτικώτεροι M^b. ^γ μάλιστα εἰσιν L^b. ^α καὶ om. pr. H^a. ^β πολλοὶ καὶ ἀνδραποδώδεις φαίνονται παντελῶς M^b. ^ς ὁμοιοπαθεῖν σαρδαναπάλλωι K^b. ^δ τοῦτο τὸ τέλος H^a.L^b.Ob. ^ε εἶναι om. L^b. ^ς τὴν τιμὴν διώκειν] ζητεῖν τὴν τιμὴν L^b. ^ι γούν] γὰρ M^b. ^κ οἷς] ὦν M^b. ^ι ὅτι καὶ κατὰ M^b. ^μ τέλος pr. βίου L^b. ^ν βίου om. H^a. ^ο δὴ L^b, γὰρ pr. K^b. ^ρ καὶ ante καθέδειν om. K^b. ^α καὶ om. L^b, καὶ ἐν om. M^b. ^ι ἐχομένοις K^b. ^α καὶ om. M^b.

πρότερον λεχθέντα τέλη τις ἂν ὑπολάβοι· ^t δι' αὐτὰ γὰρ ἀγαπάται. Φαίνεται δ' οὐδ' ἐκεῖνα· καί' τοι πολλοὶ λόγοι πρὸς αὐτὰ καταβέβληνται. Ταῦτα μὲν οὖν ἀφείσθω.

- 4 Τὸ δὲ καθόλου βέλτιον ἴσως ἐπισκέψασθαι καὶ διαπορῇ-
 (6) σαι πῶς λέγεται, καίπερ προσάντους τῆς ^π τοιαύτης ζητή-
 σεως γινομένης διὰ τὸ φίλους ἄνδρας ^κ εἰσαγαγεῖν τὰ εἶδη.
 Δόξειε δ' ἂν ἴσως βέλτιον εἶναι καὶ δεῖν ἐπὶ σωτηρίᾳ γε τῆς
 ἀληθείας καὶ τὰ οἰκεία ἀναιρεῖν, ἄλλως τε καὶ φιλοσόφους
 ὄντας· ἀμφοῖν γὰρ ὄντοιν φίλοιιν ὅσιον προτιμᾶν τὴν ἀλή-
² θειαν. Οἱ δὲ Ἰκομίσαντες τὴν δόξαν ταύτην οὐκ ἐποιοῦν ιδέας
 ἐν οἷς τὸ πρότερον καὶ ² τὸ ὕστερον ³ ἔλεγον, διόπερ οὐδὲ τῶν
 ἀριθμῶν ιδέαν κατεσκεύαζον· τὸ δ' ἀγαθὸν λέγεται καὶ ἐν τῷ
 τί ^b ἐστὶ καὶ ἐν τῷ ποιῶ καὶ ἐν τῷ πρὸς τι, τὸ δὲ καθ' ^c αὐτὸ
 καὶ ἡ οὐσία πρότερον ^d τῇ φύσει τοῦ πρὸς τι· παραφύαδι
 γὰρ τοῦτ' ἔοικε καὶ συμβεβηκότι τοῦ ὄντος, ὥστ' οὐκ ἂν εἴη
³ κοινή τις ἐπὶ ^e τούτων ιδέα. ^f Ἐτι ἐπεὶ τὰγαθὸν ἰσαχῶς λέ-
 γεται τῷ ὄντι (καὶ γὰρ ἐν τῷ τί λέγεται, οἶον ^g ὁ θεὸς καὶ
^h ὁ νοῦς, καὶ ἐν τῷ ποιῶ αἱ ἀρεταί, καὶ ἐν τῷ ποσῷ τὸ μέ-
 τριον, καὶ ἐν τῷ πρὸς τι τὸ χρήσιμον, καὶ ἐν χρόνῳ καιρός,
 καὶ ἐν ⁱ τόπῳ διαίτα καὶ ἕτερα τοιαῦτα), δῆλον ὡς οὐκ ἂν εἴη
 κοινόν τι καθόλου καὶ ἔν' οὐ γὰρ ἂν ἐλέγετ' ἐν πάσαις ταῖς
⁴ κατηγορίαις, ἀλλ' ἐν μιᾷ μόνῃ. ^υ Ἐτι δ' ἐπεὶ τῶν κατὰ μίαν
 ιδέαν μία ^k καὶ ἐπιστήμη, καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀπάντων ^l ἡν ἂν
 μία τις ἐπιστήμη· νῦν δ' εἰςὶ πολλαὶ καὶ τῶν ὑπὸ μίαν κατη-
 γορίαν, οἶον καιροῦ ἐν πολέμῳ ^m μὲν στρατηγική, ἐν νόσῳ δ'
⁵ ἰατρική, καὶ τοῦ μετρίου ἐν ⁿ τροφῇ μὲν ἰατρική, ἐν πόνοις δὲ
 γυμναστική. Ἀπορήσειε δ' ἂν τις τί ποτε καὶ βούλονται
 λέγειν ^ο αὐτοέκαστον, εἴπερ ἔν τε ^p αὐτοανθρώπῳ ^q καὶ ἀν-

^t δι' καὶ δι' M^b. ^v τοι om. K^b.M^b. ^π τοιαύτης om. L^b. ^κ εἰσά-
 γειν M^b. ^γ προκομίσαντες M^b. ² τὸ post καὶ om. K^b.L^b. ³ ἐλέγο-
 μεν K^b. ^b ἐστὶ om. H^a.K^b.M^b.O^b. ^c ἐαυτὸ H^a.O^b. ^d τοῦ πρὸς τι
 τῇ φύσει H^a. ^e τούτοις K^b.M^b. ^f ἔτι δ' ἐπεὶ H^a.K^b.M^b.O^b. ^g ὁ om.
 M^b. ^h ὁ om. L^b. ⁱ τόπῳ] τῷ που H^a.O^b. ^k καὶ ἡ ἐπιστήμη M^b.
^l ἡν] εἴη K^b. ^m μὲν γὰρ στρατηγική H^a.K^b.M^b.O^b. ⁿ τροφή H^a.
^ο αὐτὸ ἕκαστον H^a.L^b. et pr. K^b. ^p αὐτῷ ἀνθρώπῳ pr. K^b. ^q καὶ ἐν
 ἀνθρώπῳ K^b.M^b.

θρώπῳ εἰς καὶ ὁ αὐτὸς λόγος ἐστὶν ὁ τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ γὰρ ἄνθρωπος, οὐδὲν διοίσουσιν· εἰ δ' οὕτως, οὐδ' ἡ ἀγαθόν. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τῷ αἰτίῳ εἶναι μᾶλλον ἀγαθὸν ἔσται, εἴπερ 6 μὴδὲ λευκότερον τὸ ^α πολυχρόνιον τοῦ ἐφημέρου. Πιθανώ-7 τερον δ' εἰκόασιν οἱ Ἰνθαγόρειοι λέγειν περὶ αὐτοῦ, τιθέντες ἐν τῇ τῶν ἀγαθῶν συστοιχίᾳ τὸ ἐν οἷς δὴ καὶ Σπεύσιππος ἔπακολουθήσαι δοκεῖ. Ἀλλὰ περὶ ^ω μὲν τούτων ἄλλος ^ξ ἔστω 8 λόγος, τοῖς δὲ λεχθεῖσιν ἀμφισβήτησίς τις ὑποφαίνεται διὰ τὸ ^z μὴ περὶ παντὸς ^α ἀγαθοῦ τοὺς λόγους ^β εἰρησθαι, λέγεσθαι δὲ καθ' ἐν εἶδος τὰ καθ' ^ο αὐτὰ διωκόμενα καὶ ἀγαπώμενα, τὰ δὲ ποιητικὰ τούτων ἢ ^δ φυλακτικά πως ἢ τῶν ἐναντίων κωλυτικά διὰ ταῦτα λέγεσθαι καὶ ^ο τρόπον ἄλλον. Δὴ-9 λον οὖν ὅτι διττῶς λέγοιτ' ἂν τὰγαθά, καὶ τὰ μὲν καθ' αὐτά, θάτερα δὲ διὰ ταῦτα. Χωρίσαντες οὖν ἀπὸ τῶν ὠφελίμων τὰ καθ' αὐτὰ σκεψώμεθα εἰ λέγεται κατὰ μίαν ιδέαν. Καθ' αὐτὰ δὲ ποῖα θεῖη τις ἂν; Ἡ ὅσα καὶ μονούμενα διώ-10 κεται, οἷον τὸ φρονεῖν καὶ ὁρᾶν καὶ ἡδοναί τινες καὶ τιμαί; Ταῦτα γὰρ εἰ καὶ δι' ἄλλο τι διώκομεν, ὅμως τῶν καθ' αὐτὰ ἀγαθῶν θεῖη ^β τις ἂν. Ἡ οὐδ' ἄλλο οὐδὲν ^ι πλὴν τῆς ιδέας; Ὡστε μάταιον ἔσται τὸ εἶδος. Εἰ δὲ καὶ ταῦτ' ἐστὶ τῶν ^{ιι} καθ' αὐτά, τὸν τὰγαθοῦ λόγον ἐν ἅπασιν αὐτοῖς ^κ τὸν αὐτὸν ἐμφαίνεσθαι δεήσει, καθάπερ ἐν χιόνι καὶ ^μ ψιμμυθίῳ τὸν τῆς λευκότητος. Τιμῆς δὲ καὶ φρονήσεως καὶ ἡδονῆς ἕτεροι καὶ διαφέροντες οἱ λόγοι ταύτῃ ἢ ^α ἀγαθά. Οὐκ ἔστιν ἄρα τὸ ἀγαθὸν ^ο κοινόν τι κατὰ μίαν ιδέαν. Ἀλλὰ πῶς δὴ λέ-12 γεται; Οὐ γὰρ ἔοικε τοῖς ^ρ γε ἀπὸ τύχης ὁμωνύμοις. Ἀλλ' ἄρά γε τῷ ἀφ' ἐνὸς εἶναι, ἢ πρὸς ἐν ἅπαντα συντελεῖν, ἢ μᾶλλον κατ' ἀναλογίαν; Ὡς γὰρ ἐν σώματι ὄψις, ἐν ψυχῇ

^ι ἔσται om. Ob. ^α πολυχρονιώτερον Lb. ^ι πυθαγόριοι Kb. ^ν ἐπακολουθεῖν Lb. ^ω μὲν οὖν τούτων Ob. ^ξ ἔσται Kb.Mb. ^γ ἐπεμφαίνεται Mb. ^z μὴ om. Ob. ^α ἀγαθοῦ post εἰρησθαι Ob, om. Lb. ^β εἰρησθαι] ποιεῖσθαι Kb.Mb. ^ο εἰ αὐτὰ Ob. ^δ φιλιτικά Mb. ^ο τρόπον om. pr. H^a. ^ε τὰγαθόν Lb, τὸ ἀγαθόν H^a.Ob. ^ς εἰ αὐτὰ H^a.Ob. ^β ἂν τις H^a.Lb.Ob. ^ι πλείον Kb. ^κ τὸν αὐτὸν om. H^a.Ob. ^ι ἐπιφαίνεσθαι H^a. ^μ ψιμυθίω Kb.Nb, ψιμυθίω Mb. ^α ἀγαθόν Lb. ^ο τι κοινόν Mb, om. Lb. ^ρ γε om. Kb.Mb.

- 13 νοῦς, καὶ ἄλλο ἢ δὴ ἐν ἄλλῳ. Ἀλλ' ἴσως ταῦτα μὲν ἀφετέου
 ἡ τὰ νῦν ἐξακριβοῦν γὰρ ὅτι ὑπὲρ αὐτῶν ἄλλης αὖ εἴη φιλοσο-
 φίας οἰκειότερον. Ὅμοίως δὲ καὶ περὶ τῆς ιδέας εἰ γὰρ ἡ καὶ
 ἔστιν ἐν τι ἢ τὸ κοινῇ κατηγορούμενον ἀγαθὸν ἢ χωριστόν
 ἢ τι αὐτὸ καθ' αὐτό, δῆλον ὡς οὐκ αὖ εἴη πρακτὸν αὐδὲ κτη-
 14 τὸν ἀνθρώπῳ· νῦν δὲ τοιοῦτόν τι ζητεῖται. Τάχα δὲ τῷ
 δόξειεν αὖ βέλτιον εἶναι γνωρίζειν αὐτὰ πρὸς τὰ κτητὰ καὶ
 πρακτὰ τῶν ἀγαθῶν· οἷον γὰρ παράδειγμα τοῦτ' ἔχοντες
 μᾶλλον υἰεῖσόμεθα καὶ τὰ ἡμῖν ἀγαθὰ, καὶ εἰδῶμεν, ἔπιτευ-
 15 ξόμεθα αὐτῶν. Πιθανότητα μὲν οὖν ἔχει τινὰ ὁ λόγος,
 ἔοικε δὲ ταῖς ἐπιστήμας διαφωνεῖν· πᾶσαι γὰρ ἀγαθοῦ τινὸς
 ἐφιέμεναι καὶ τὸ ἐνδεὲς ἐπιζητοῦσαι παραλείπουσι τὴν γνῶ-
 σιν αὐτοῦ. Καίτοι βοήθημα τηλικούτου ἅπαντας τοὺς
 16 τεχνίτας ἀγνοεῖν καὶ μὴ ἐπιζητεῖν οὐκ εἰλογον. Ἀπορρο-
 ν δὲ καὶ τί ὠφελήσεται ὑφάντης ἢ τέκτων πρὸς τὴν αὐτοῦ
 τέχνην εἰδὼς αὐτὸ τὰγαθόν, ἢ πῶς ἰατρικώτερος ἢ στρα-
 τηγικώτερος ἔσται ὁ τὴν ιδέαν αὐτὴν τεθεαμένος. Φαίνεται
 μὲν γὰρ οὐδὲ τὴν ὑγίειαν οὕτως ἐπισκεπεῖν ὁ ἰατρός, ἀλλὰ
 τὴν ἀνθρώπου μᾶλλον ὃ ἴσως τὴν τοῦδε καθ' ἑκαστον γὰρ
 ἱατρεῖει. Καὶ περὶ μὲν τούτων ἐπὶ τοσούτου εἰρήσθω.
- 5 Πάλιν δ' ἐπαγέλθωμεν ἐπὶ τὸ ζητούμενον ἀγαθόν, τί παρ'
 (7) αὖ εἴη. Φαίνεται μὲν γὰρ ἄλλο ἐν ἑῷ ἄλλῃ πράξει καὶ τέχνῃ
 ἢ ἄλλο γὰρ ἐν ἱατρικῇ καὶ στρατηγικῇ καὶ ταῖς λοιπαῖς
 ὁμοίως. Τί οὖν ἡ ἐκάστης τὰγαθόν; ἢ οὐ χάριν τὰ λοιπὰ
 πράττεται; Τοῦτο δ' ἐν ἱατρικῇ ἢ μὲν ὑγίεια, ἐν στρατη-
 γικῇ δὲ νίκη, ἐν οἰκοδομικῇ δ' αἰκία, ἐν ἄλλῃ δ' ἄλλα, ἐν
 ἀπάσῃ δὲ πράξει καὶ προαιρέσει ἡ τὸ τέλος· τούτου γὰρ
 ἕνεκα τὰ λοιπὰ ἢ πράττουσι ὁ πάντες. Ὡστ' εἴ τι τῶν πρα-

α ἐν ἄλλῳ δὴ M^b. ἡ τὰ K^b. ὁ περὶ M^b. ἡ καὶ om. K^b.M^b. ὡ τὸ
 καὶ K^b.M^b. ὡ κοινὸν M^b. ὡ αὐτό τι K^b.M^b. ὡ οἰσόμεθα H^a.Ob.
 ὡ ἐπιτευξόμεθα H^a.Ob. ὡ τινὰ ἔχει K^b.M^b. ὡ καὶ τὸ M^b. ὡ τοὺς
 τεχνίτας ἅπαντας K^b.M^b. ὡ τὸ αὐτὸ ἀγαθόν M^b, τὸ αὐτὸ τοῦτο ἀγαθόν
 K^b. ὡ ἢ στρατηγικώτερος om. M^b. ὡ ἀνθρώπου M^b. ὡ ἄλλῃ
 ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ L^b. ὡ ἄλλῃ H^a.Ob. ὡ ἐκάστη Ob. ὡ μὲν om. Ob.
 ὡ τὸ om. H^a.Ob. ὡ τέλειον M^b. ὡ πρᾶσσουσι K^b. ὡ ἅπαντες M^b.

κτῶν ἀπάντων ἐστὶ τέλος, τοῦτ' ἂν εἴη τὸ πρακτὸν ἀγαθόν,
εἰ δὲ πλείω, ταῦτα. Μεταβαίνων δὲ ὁ λόγος εἰς ῥ ταυτὸν¹
ἀφίκεται. Ταῦτο δ' ἐστὶ μάλλον διασαφῆσαι πειρατέον. Ἐπὶ²
δὲ πλείω φαίνεται τὰ τέλη, τούτων δ' αἰρούμεθά τινα δι'
³ ἕτερα, οἷον πλοῦτον αὐλοὺς καὶ ὅλως τὰ ὄργανα, δῆλον ὡς
οὐκ ἐστὶ πάντα τέλεια· τὸ δ' ἄριστον τελειόν τι φαίνεται.
Ὡστ' εἰ μὲν ἐστὶν ἓν τι μόνον τελειον, τοῦτ' ἂν εἴη τὸ ζη-
τούμενον, εἰ δὲ πλείω, τὸ ἰ τελειότατον τούτων. Τελειότε-⁴
ρον δὲ λέγομεν τὸ καθ' ὃ αὐτὸ διωκτὸν τοῦ δι' ἕτερον καὶ τὸ
μηδέποτε δι' ἄλλο αἰρετὸν τῶν ἑκαὶ καθ' αὐτὰ καὶ ὕ δια τοῦθ'
αἰρετῶν, καὶ ἀπλῶς δὲ τέλειον τὸ καθ' αὐτὸ αἰρετὸν αἰεὶ καὶ
μηδέποτε δι' ἄλλο. Τοιοῦτον ᾤ δ' ἡ εὐδαιμονία⁵ μάλιστ'⁶
εἶναι δοκεῖ· ταύτην γὰρ αἰρούμεθα αἰεὶ δι' αὐτὴν καὶ οὐδέποτε
δι' ἄλλα, τιμὴν δὲ καὶ ἡδονὴν καὶ νοῦν καὶ πᾶσαν ἀρετὴν
αἰρούμεθα μὲν ὧ καὶ δι' ὅ αὐτά (μηθενὸς γὰρ ἀποβαίνοντος
ἐλοίμεθ' ἂν ἕκαστον αὐτῶν), αἰρούμεθα δὲ καὶ τῆς εὐδαιμονίας
χάριν, διὰ τούτων ὑπολαμβάνοντες εὐδαιμονήσειν. Ἐτὴν δ'
εὐδαιμονίαν οὐδεὶς αἰρεῖται τούτων χάριν, οὐδ' ὅλως δι' ἄλλο.
Φαίνεται δὲ καὶ ἐκ τῆς αὐταρκείας τὸ αὐτὸ συμβαίνειν. Τὸ⁶
γὰρ τέλειον ἀγαθὸν αὐταρκές εἶναι δοκεῖ. Τὸ ὅ δ' αὐταρκές
λέγομεν οὐκ αὐτῷ μόνῳ τῷ ζῶντι βίον μονώτην, ἀλλὰ καὶ
γονεῦσι καὶ τέκνοις καὶ ὧ γυναικὶ καὶ ὅλως τοῖς φίλοις καὶ
παλίταις, ἐπειδὴ φύσει⁷ ὁ πολιτικὸς ἄνθρωπος. Τούτων δὲ⁸
ληπτέος ὅρος τις· ἐπεκτείνοντι γὰρ ἐπὶ τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς
ἀπογόνους καὶ ὧ τῶν φίλων τοὺς φίλους εἰς ἄπειρον πρόεισιν.
Ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἰ εἰσαυθὺς ἐπισκεπτέον, τὸ δ' αὐταρκές ἔ τι-
θεμεν ὁ μονούμενον ἡ αἰρετὸν ποιεῖ τὸν βίον καὶ μηδεὸς
ἰ ἐνδεᾶ· τοιοῦτον δὲ τὴν εὐδαιμονίαν οἰόμεθα εἶναι. Ἐτι δὲ⁸

ῥ ταυτὸν] τοῦτο M^b. ἡ ἕτερον K^b. M^b. ἰ τελειότερον M^b. ὁ ἐστὸς
H^a. O^b. ἡ καὶ post τῶν om. O^b. ἡ δια τοῦθ'] δι' αὐτὰ K^b. ᾤ δ']
δὴ K^b. ὁ εἶναι μάλιστα M^b. ὧ καὶ om. H^a. ὁ αὐτὴν M^b. ὁ τὴν
εὐδαιμονίαν δ' H^a. K^b. ὁ δ'] γὰρ O^b. ὁ γυναικὶ K^b. M^b. ὁ πολιτικὸν
H^a. O^b, πολιτικὸς δ' M^b. ὁ τοὺς φίλους τῶν φίλων L^b. ἰ εἰσαυθὺς M^b.
ἔ τιθέμενον pr. K^b. ἡ αἰρετὸν] ἀρκίον καὶ αἰρετὸν H^a. L^b, αἰρετὸν καὶ
ἀρκίον M^b. ἰ ἐνδεᾶ H^a.

- πάντων αἰρετωτάτην μὴ συναριθμουμένην, ^k συναριθμουμένην
 δὲ ὄλον ὡς ^l αἰρετωτέραν μετὰ τοῦ ἐλαχίστου τῶν ἀγαθῶν
 ὑπεροχὴ γὰρ ^m ἀγαθῶν γίνεται τὸ προστιθέμενον, ⁿ ἀγαθῶν
 δὲ τὸ μείζον αἰρετώτερον αἰεί. Τέλειον δὲ τι ^o φαίνεται καὶ
 αὐταρκες ^p ἢ εὐδαιμονία, ^q τῶν πρακτῶν οὐσα τέλος.
- 6 Ἄλλ' ἴσως τὴν ^r μὲν εὐδαιμονίαν τὸ ἄριστον λέγειν ὁμο-
 9 λογούμενον τι φαίνεται, ^s ποθεῖται ^t δ' ἐναργέστερον τί ἐστίν
 10 ^v ἔτι λεχθῆναι. Τάχα ^w δὴ γένοιτ' ἂν τοῦτ', εἰ ληφθεῖ τὸ
 ἔργον τοῦ ἀνθρώπου. Ὡσπερ γὰρ αὐλητῇ καὶ ἀγαλματο-
 ποιῷ καὶ παντὶ τεχνίτῃ, καὶ ὅλως ὧν ἐστὶν ἔργον ^x τι καὶ
 πρᾶξις, ἐν τῷ ἔργῳ δοκεῖ τὰγαθὸν εἶναι καὶ τὸ εἶ, οὕτω
 11 δόξειεν ἂν καὶ ἀνθρώπῳ, εἴπερ ἔστι ^y τι ἔργον αὐτοῦ. Πό-
 τερον οὖν τέκτονος μὲν καὶ σκυτέως ἐστὶν ἔργα τινὰ καὶ
 πρᾶξεις, ἀνθρώπου δ' οὐδέν ἐστιν, ἀλλ' ἄργον πέφυκεν; Ἡ
 καθάπερ ὀφθαλμοῦ καὶ ^z χειρὸς καὶ ποδὸς καὶ ὅλως ἐκάστου
 τῶν μορίων φαίνεται τι ἔργον, οὕτω ^a καὶ ἀνθρώπου παρὰ
 πάντα ^b ταῦτα θείη τις ἂν ἔργον τι; Τί οὖν δὴ τοῦτ' ἂν εἴη
 12 ποτέ; Τὸ μὲν γὰρ ζῆν κοινὸν εἶναι φαίνεται καὶ τοῖς φυ-
 τοῖς, ζητεῖται δὲ τὸ ἴδιον. Ἀφοριστέον ἄρα τὴν θρεπτικὴν
^c καὶ αὐξητικὴν ζῶην. Ἐπομένη ^d δὲ αἰσθητικὴ τις ἂν εἴη,
 φαίνεται δὲ καὶ ^e αὕτη κοινὴ καὶ ^f ἴππῳ καὶ βοῖ καὶ παντὶ
 13 ζῳῳ. Λείπεται ^g δὴ πρακτικὴ τις τοῦ λόγον ἔχοντος. Τού-
 του δὲ τὸ μὲν ὡς ἐπιπειθὲς λόγῳ, τὸ δ' ὡς ἔχον καὶ διανοού-
 μενον. Διττῶς δὲ καὶ ταύτης λεγομένης τὴν κατ' ἐνέργειαν
 14 θετέον ^h κυριώτερον γὰρ αὕτη δοκεῖ λέγεσθαι. Εἰ δ' ἐστὶν
 ἔργον ἀνθρώπου ψυχῆς ἐνέργεια κατὰ λόγον ἢ μὴ ἄνευ λό-
 γου, τὸ δ' αὐτὸ φαμεν ἔργον εἶναι τῷ γένει ταῦδε ⁱ καὶ τοῦδε

^k alterum συναριθμουμένην om. L^b.

^l αἰρετωτέραν μετὰ τοῦ ἐλαχίστου] ἐλαχιστοτέραν H^a. ^m ἀγαθοῦ Ob, τῶν ἀγαθῶν Mb. ⁿ ἀγαθὸν Mb.

^o καὶ αὐταρκες φαίνεται Ob. ^p ἢ om. L^b. ^q τῶν] πάντων τῶν Mb. ^r μὲν om. L^b. ^s ποθεῖ Kb. ^t δ'] δὲ καὶ Mb. ^v ἔτι om. Ob. ^w δὲ Mb. ^x τι καὶ] τι ἢ Mb. ^y ἔργον τι L^b.Ob. ^z ποδὸς καὶ χειρὸς Kb. ^a καὶ τοῦ ἀνθρώπου Ob. ^b ταῦτα ante πάντα Mb.Ob, om. L^b. ^c καὶ τὴν αὐξητικὴν Kb. ^d δέ] γὰρ Mb. ^e αὕτη Kb. ^f βοῖ καὶ ἴππῳ L^b. ^g δὲ Kb.Mb. ^h κυριώτερα L^b. ⁱ καὶ τοῦδε] καὶ τοῦδε τοῦ Mb.

σπουδαίου, ὥσπερ κιθαριστοῦ καὶ σπουδαίου κιθαριστοῦ, καὶ ἀπλῶς δὴ τοῦτ' ἐπὶ πάντων, προστιθεμένης τῆς ^k κατ' ἀρετὴν ὑπεροχῆς πρὸς τὸ ἔργον· κιθαριστοῦ μὲν ^l γὰρ ^m τὸ κιθαρίζειν, σπουδαίου δὲ τὸ εὖ· εἰ δ' οὕτως, ἀνθρώπου δὲ τίθεμεν ἔργον ζωὴν ⁿ τινα, ταύτην δὲ ψυχῆς ἐνέργειαν ^o καὶ ^p πράξεις μετὰ λόγου, σπουδαίου δ' ἀνδρὸς εὖ ταῦτα καὶ καλῶς, ἔκα-15 στον δ' εὖ κατὰ τὴν οἰκείαν ἀρετὴν ^q ἀποτελεῖται· εἰ δ' οὕτως, τὸ ἀνθρώπινον ἀγαθὸν ψυχῆς ἐνέργεια γίνεται κατ' ἀρετὴν, εἰ δὲ πλείους ^r αἱ ἀρεταί, κατὰ τὴν ἀρίστην καὶ τελειοτάτην. Ἔτι ^s δ' ἐν βίῃ τελείῳ. Μία γὰρ χελιδὼν ἕαρ οὐ ποιεῖ, οὐδὲ ^t 16 μία ἡμέρα· οὕτως ^u δὲ οὐδὲ ^v μακάριον καὶ εὐδαίμονα μία ἡμέρα ^w οὐδ' ὀλίγος χρόνος. Περιγεγράφθω μὲν οὖν τὰγαθὸν ^x 17 ταύτη· δεῖ γὰρ ἴσως ὑποτυπῶσαι ^y πρῶτον, εἰθ' ὕστερον ^z ὑαναγράψαι. Δόξειε δ' ἂν παντὸς εἶναι ^a προσαγαγεῖν καὶ διαρθρῶσαι τὰ καλῶς ἔχοντα τῇ περιγραφῇ, καὶ ὁ χρόνος τῶν τοιοῦτων εὐρετῆς ἢ συνεργὸς ἀγαθὸς εἶναι. Ὅθεν καὶ τῶν τεχνῶν γεγόνασιν ^b αἱ ἐπιδόσεις· παντὸς γὰρ προσθεῖναι τὸ ἐλλείπον. Μεμνήσθαι δὲ καὶ τῶν προειρημένων χρή, ^c 18 καὶ τὴν ἀκρίβειαν μὴ ὁμοίως ἐν ᾧασιν ἐπιζητεῖν, ἀλλ' ἐν ἐκάστοις κατὰ τὴν ὑποκειμένην ὕλην καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ἐφ' ὅσον ^d οἰκεῖον τῇ μεθόδῳ. Καὶ γὰρ τέκτων καὶ γεωμέτρης ^e 19 διαφερόντως ἐπιζητοῦσι τὴν ὀρθήν· ὁ μὲν γὰρ ἐφ' ὅσον χρησίμη πρὸς τὸ ἔργον, ὁ δὲ τί ἐστίν ἢ ^f ποιόν ^g τι θεατῆς γὰρ τὰληθοῦς. Τὸν αὐτὸν ^h δὴ τρόπον καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ποιητέον, ὅπως μὴ τὰ πάρεργα τῶν ἔργων πλείω ⁱ γίνηται. Οὐκ ἀπαιτητέον δ' ^j 20 οὐδὲ τὴν αἰτίαν ἐν ᾧασιν ὁμοίως, ἀλλ' ^k 21 ἱκανὸν ἐν τισι τὸ ὅτι δειχθῆναι καλῶς, οἶον καὶ περὶ τὰς ἀρχάς· τὸ δ' ὅτι πρῶτον καὶ ἀρχή. Τῶν ^l ἀρχῶν δ' αἱ μὲν ^m 21

^k κατὰ τὴν ἀρετὴν K^b. ^l γὰρ om. L^b. ^m τὸ om. K^b. ⁿ τινα] τινα κατ' ἀρετὴν M^b. ^o καὶ—ἐνέργεια om. pr. K^b. ^p πράξιν M^b, O^b. ^q ἐπιτελεῖται M^b. ^r αἱ om. M^b. ^s δ'] δὲ καὶ O^b. ^t δὴ O^b, δὲ καὶ H^a. ^u εὐδαίμονα καὶ μακάριον L^b. ^w οὐτ' O^b. ^x πρότερον M^b. ^y ἀναγράφειν H^a, M^b, O^b. ^z προσαγαγεῖν H^a. ^a αἱ add. K^b. ^b οἰκεῖα M^b. ^c ὁποιόν L^b. ^d τι om. K^b. ^e δὲ M^b. ^f γίνηται M^b. ^g οὐδὲ om. O^b. ^h ἀρχῶν M^b.

ἐπαγωγῇ θεωροῦνται, αἱ δ' αἰσθήσει, αἱ δ' ἐθισμόνι τινί, ¹ καὶ ἄλλαι δ' ἄλλως. Μετιέναι δὲ πειρατέον ^κ ἐκάστας ἢ πεφύ-
 κασιν, καὶ σπουδαστέον ὅπως ὁρισθῶσι καλῶς· μεγάλην γὰρ
 ἔχουσι ῥοπὴν πρὸς τὰ ἐπόμενα. Δοκεῖ ^μ γὰρ ^π πλείων ^ο ἢ
 ἡμῖν ^ρ παντὸς εἶναι ἡ ἀρχή, καὶ πολλὰ ^σ συμφανῇ ^τ γίνεσθαι
 δι' αὐτῆς τῶν ζητούμενων.

- 8 Σκεπτέον ^β δὴ περὶ αὐτῆς οὐ μόνον ^τ ἐκ τοῦ συμπεράσματος
 (8) τοῦ καὶ ἐξ ὧν ὁ λόγος, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν λεγομένων περὶ
 αὐτῆς· τῷ μὲν γὰρ ἀληθεῖ πάντα συνάδει τὰ ὑπάρχοντα, τῷ
² δὲ ψευδεὶ ταχὺ διαφωνεῖ τάληθές. Νευεμημένων ^ν δὴ τῶν
 ἀγαθῶν τριχῇ, καὶ τῶν μὲν ἐκτὸς λεγομένων τῶν δὲ περὶ
 ψυχὴν καὶ ^ω σῶμα, τὰ περὶ ^z ψυχὴν κυριώτατα λέγομεν καὶ
 μάλιστα ἀγαθὰ. Τὰς δὲ πράξεις ^γ καὶ τὰς ἐνεργείας τὰς
 ψυχικὰς περὶ ψυχὴν τίθεμεν. Ὡστε καλῶς ἂν λέγοιτο κατὰ
 γε ταύτην τὴν δόξαν ^z παλαιὰν οὖσαν καὶ ὁμολογουμένην
³ ἀπὸ τῶν ^β φιλοσοφούντων. Ὅρθως δὲ καὶ ὅτι πράξεις τινὲς
 λέγονται καὶ ἐνέργειαι τὸ τέλος· οὕτω γὰρ τῶν περὶ ψυχὴν
⁴ ἀγαθῶν γίνεται, καὶ αὐτῶν ἐκτός. Συνάδει δὲ τῷ λόγῳ καὶ
 τὸ εἰ ζῆν καὶ τὸ εἰ πράττειν τὸν εὐδαίμονα· σχεδὸν γὰρ
 9 ⁵ εὐζωΐα τις εἴρηται καὶ εὐπραξία. Φαίνεται δὲ καὶ τὰ ἐπι-
 ζητούμενα ^δ περὶ τὴν εὐδαιμονίαν ^ε ἅπανθ' ὑπάρχειν τῷ λε-
⁶ χθέντι. Τοῖς μὲν γὰρ ἀρετῇ, τοῖς δὲ φρόνησις, ἄλλοις δὲ
 σοφία τις εἶναι δοκεῖ, τοῖς δὲ ταῦτα ἡ τούτων τι μεθ' ἡδονῆς
 ἢ οὐκ ἄνευ ἡδονῆς ἕτεροι δὲ ^ε καὶ τὴν ἐκτὸς εὐετηρίαν ^ς συμ-
⁷ παραλαμβάνουσιν. Τούτων δὲ τὰ μὲν πολλοὶ καὶ παλαιοὶ
 λέγουσιν, τὰ δὲ ὀλίγοι καὶ ἔνδοξοι ἄνδρες· οὐδετέρους ^h δὲ

¹ καὶ om. Mb. ^κ ἐκάστης Kb. ¹ διορισθῶσι Kb. ^μ γὰρ] οὖν
 Ha.Lb.Mb.Ob. ^π πλείων Lb. ^ο ἢ] ἢ τὸ Ha, τὸ ἢ τὸ Mb. ^ρ τοῦ
 παντὸς εἶναι Ha.Mb, εἶναι τοῦ παντὸς Ob, τοῦ παντὸς Lb. ^σ ἐμφανῇ Mb.
^τ δι' αὐτῆς γίνεσθαι Lb. ^ς δὲ Kb, δὴ καὶ Ha.Lb. ^τ ἐκ τοῦ] ἐκά-
 στον Kb. ^ν δὴ] δὲ Mb. ^ω σώματα περὶ Kb, σώματα τὰ περὶ Lb.
^z ψυχὴν τὰ κυριώτατα Kb. ^γ καὶ τὰς ψυχικὰς ἐνεργείας περὶ Ha.Kb.
^z οὖσαν παλαιὰν Ha. ^α ἀπὸ—καὶ om. Kb. ^β φιλοσόφων Ob. ^ε εἴρη-
 ται] ἐστὶ Lb. ^δ περὶ] τὰ περὶ Kb. ^ς πάντα Ha. ^ε καὶ om. Ob.
^ς συμπεριλαμβάνουσι Mb.Ob. ^h δὴ Kb.

ἰούτων εὐλογον διαμαρτάνειν τοῖς ὄλοις, ἀλλ' ^κ ἔν γε τι ^ι ἢ καὶ τὰ πλείεστα ^κ κατορθοῦν. Τοῖς μὲν οὖν ^μ λέγουσι ^ο τὴν ⁸ ἀρετὴν ἢ ἀρετὴν τινα ^ρ συνφθός ^ι ἐστὶν ὁ λόγος· ταύτης γὰρ ἐστὶν ἢ κατ' αὐτὴν ἐνέργεια. Διαφέρει δὲ ἴσως οὐ μικρὸν ἐν ⁹ κτήσει ἢ χρήσει τὸ ἄριστον ὑπολαμβάνειν καὶ ἐν ἕξει ἢ ἐνεργείᾳ. Τὴν μὲν γὰρ ἕξιν ἐνδέχεται μηδὲν ἀγαθὸν ἀποτελεῖν ὑπάρχουσαν, οἷον τῷ καθεύδοντι ἢ ^α καὶ ἄλλως πως ἐξηργηκότι, τὴν δ' ἐνέργειαν οὐχ οἷόν τε· πράξει γὰρ ἐξ ἀνάγκης, καὶ εὖ πράξει. Ὡς περ δ' Ὀλυμπίᾳσιν οὐχ οἱ κάλλιστοι καὶ ἰσχυρότατοι στεφανοῦνται ἀλλ' οἱ ἀγωνιζόμενοι (τούτων γὰρ ^ι τινες νικῶσιν), οὕτω καὶ τῶν ἐν ^ι τῷ βίῳ καλῶν κα-γαθῶν οἱ πράττοντες ^ω ὁρθῶς ^ε ἐπήβολοι γίγνονται. ^γ Ἔστι ¹⁰ δὲ καὶ ὁ βίος αὐτῶν καθ' αὐτὸν ἡδύς. Τὸ μὲν γὰρ ἡδεσθαι τῶν ψυχικῶν, ἐκάστω δ' ἐστὶν ἡδὺ πρὸς ὃ λέγεται φιλοτοι-οῦτος, ^ε οἷον ἵππος μὲν τῷ φιλίππῳ, θέαμα δὲ τῷ ^α φιλο-θεώρῳ· ^β τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ τὰ δίκαια τῷ φιλοδικαίῳ καὶ ὅλως τὰ κατ' ἀρετὴν τῷ φιλαρέτῳ. Τοῖς μὲν οὖν πολ- ¹¹λοῖς τὰ ἡδέα ^ε μάχεται διὰ τὸ μὴ φύσει τοιαῦτ' εἶναι, τοῖς δὲ φιλοκάλοις ἐστὶν ἡδέα τὰ φύσει ἡδέα. Τοιαῦτα ^δ δ' αἰ κατ' ἀρετὴν πράξεις, ὥστε καὶ τούτοις εἰσὶν ἡδεῖαι ^ε καὶ καθ' αὐτάς. Οὐδὲν ^ι δὴ προσδεῖται τῆς ἡδονῆς ὁ βίος αὐτῶν ὥσ- ¹²περ περιάπτου τινός, ἀλλ' ἔχει ^ε τὴν ἡδονὴν ἐν ^β ἑαυτῷ. Πρὸς τοῖς εἰρημένοις γὰρ οὐδ' ἐστὶν ἀγαθὸς ὁ μὴ χαίρων ταῖς κα-λαῖς πράξεσιν· οὔτε γὰρ δίκαιον ^ι οὐδεὶς ἂν εἴποι τὸν μὴ χαί-ροντα τῷ δικαιοπραγεῖν, οὔτ' ἐλευθέριον τὸν μὴ χαίροντα ταῖς ἐλευθερίοις πράξεσιν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. ^κ Εἰ ¹³

^ι εὐλογον τούτων M^b. ^κ ἐν γε] ἐπὶ H^a.M^b.Ob. ^ι ἢ add. L^b. in K^b. post τι deletæ litteræ duæ, καὶ omisæ. ^μ ἐπορθοῦν Ob. ^ν λέ-γουσι] λέγουσι τὴν εὐδαιμονίαν M^b. ^ο τὴν] τὴν πᾶσαν H^a.L^b.Ob, πᾶσαν τὴν M^b. ^ρ συνφθός K^b, συμφωνός L^b. ^ι ἐστὶν om. H^a. ^τ χρήσει ἢ κτήσει M^b. ^α καὶ om. M^b. ^β τινες καὶ νικῶσιν M^b. ^γ τῷ om. L^b. ^ω ὁρθῶς] καλῶς Ob. ^ε ἐπίβολοι K^b. ^γ ἔστι margo K^b. ^ε οἷος M^b. ^α φιλοθεωρῶν K^b, φιλοθεάμοντι L^b.Ob. ^β τὸν—φιλοδικαίῳ om. K^b. ^ε μάχεται πρὸς ἄλληλα διὰ L^b. ^δ δ' αἰε αἰ K^b.M^b. ^ε καὶ post ἡδεῖαι om. M^b. ^ι δὲ L^b, δὲ δὴ M^b. ^ε τὴν] τινα Ob. ^β αὐτῷ M^b. ^ι οὐδεὶς ἂν] οὐθ' εἰς ἂν K^b, τις L^b. ^κ εἰ δ' om. M^b.

δ' οὐτω, καθ' ¹ αὐτὰς ἂν εἶεν αἱ κατ' ἀρετὴν πράξεις ἡδεῖαι.
 Ἄλλὰ ^m μὴν καὶ ἀγαθαί γε καὶ καλαί, καὶ μάλιστα τούτων
 ἕκαστον, εἴπερ καλῶς κρίνει περὶ αὐτῶν ὁ σπουδαῖος· κρίνει
 14 δ' ὡς εἵπομεν. Ἀριστον ἄρα καὶ κάλλιστον καὶ ἡδιστον ἢ
 εὐδαιμονία, καὶ οὐ διώρισται ταῦτα κατὰ τὸ Δηλιακὸν ἐπί-
 γραμμα·

κάλλιστον τὸ δικαιοτάτον, λῆστον ⁿ δ' ὑγαινέω·
 ἡδιστον ^o δὲ πέφυχ' οὐ τις ἐρᾷ τὸ τυχεῖν.

Ἄπαντα γὰρ ὑπάρχει ταῦτα ταῖς ἀρίσταις ἐνεργείαις· ταύ-
 τας δέ, ἢ μίαν ^p τούτων ^q τὴν ἀρίστην, ^r φαμέν εἶναι τὴν εὐδαι-
 15 μονίαν. Φαίνεται δ' ὅμως καὶ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν προσδεο-
 μένη, καθάπερ εἵπομεν· ἀδύνατον γὰρ ἢ οὐ ῥάδιον τὰ καλὰ
 πράττειν ἀχορήγητον ὄντα. Πολλὰ μὲν γὰρ πράττεται,
 καθάπερ δι' ὀργάνων, ^a διὰ φίλων καὶ πλούτου καὶ πολιτικῆς
 16 δυνάμεως· ἐνίων δὲ ^t τητῶμενοι ῥυπαίνουσι τὸ μακάριον, οἷον
 εὐγενείας, εὐτεκνίας, κάλλους· ^v οὐ πάνυ γὰρ εὐδαιμονικὸς ὁ
 τὴν ιδεάν παναίσχης ἢ δυσγενῆς ἢ μονώτης καὶ ἄτεκνος, ἔτι
 δ' ἴσως ἦττον, εἴ τῃ πάγκακοι παῖδες εἶεν ἢ ^w φίλοι, ^x ἢ ἀγα-
 17 θοὶ ὄντες τεθνήσιν. Καθάπερ οὖν εἵπομεν, ἔοικε προσδεῖ-
 σθαι καὶ τῆς τοιαύτης εὐημερίας· ^y ὅθεν εἰς ^z ταῦτο τάττουσιν
 ἔνιοι τὴν εὐτυχίαν τῇ εὐδαιμονίᾳ, ^a ἕτεροι δὲ τὴν ἀρετὴν.
 10^v ὅθεν καὶ ἀπορεῖται πότερόν ἐστι μαθητὸν ἢ ἐθιστὸν ^b ἢ ἄλ-
 (9) λως πῶς ἀσκητόν, ἢ κατὰ τινα θεῖαν μοῖραν ἢ καὶ διὰ τύχην
 2 παραγίνεται. Εἰ μὲν οὖν καὶ ἄλλο τι ^c ἐστὶ θεῶν ^d δῶρημα
 ἀνθρώποις, εὐλογον καὶ τὴν εὐδαιμονίαν θεόσδοτον εἶναι, καὶ

¹ ἐαυτὰς H^a. ^m μὴν γε ἀγαθαὶ καὶ καλαὶ M^b, μὴν ἀγαθαὶ τε καὶ καλαὶ K^b, μὴν καλαὶ γε καὶ ἀγαθαὶ L^b. ⁿ δ'] δὲ τὸ L^b, om. M^b. ^o δὲ πέφυχ' οὐ τις ἐρᾷ τὸ τυχεῖν K^b. et margo Parisiensis Regii 2023; δὲ πέφυχ' οὐ τις ἔραται (vel ἐράται) τυχεῖν H^a.M^b.N^b. et Parisiensis Regii 1471, 1855, 1856, 2024; δ' οὐ τις ἐρᾷ τυχεῖν L^b.Ob. et 1852, 2023, 2114; δὲ οὐ τις ἐράται τυχεῖν codex Oxoniensis collegii corporis Christi; δὲ τυχεῖν οὐ τις ἕκαστος ἐρᾷ 2113 et margo 2114. ^p τούτων post ἀρίστην H^a. ^q τὴν om. H^a.L^b.Ob. ^r εἶναί φαμεν H^a.M^b. ^s διὰ] καὶ διὰ H^a.K^b.M^b, τῶν L^b. ^t ἡτῶμενοι corr. K^b. ^v οὐ πάνυ] οὐδαμῶς K^b. ^w φίλοι om. H^a. ^x ἢ add. L^b.M^b.Ob. ^y ὅθεν καὶ εἰς H^a. ^z ταυτὸν M^b. ^a ἕτεροι] ἔνιοι H^a.L^b.M^b.Ob. ^b ἢ καὶ ἄλλως H^a.K^b.M^b. ^c θεῶν ἐστὶ H^a.M^b.Ob. ^d δῶρημα τοῖς ἀνθρώποις L^b.

μάλιστα τῶν ἀνθρωπίνων ^ο ὅσῳ βέλτιστον. Ἀλλὰ τοῦτο ³
 μὲν ἴσως ἄλλης ἂν εἴη σκέψεως οἰκειότερον, φαίνεται δὲ ἵκαν
 εἰ μὴ θεόπεμπτός ἐστιν ^ε ἀλλὰ δι' ἀρετὴν καὶ τινα μάθησιν ἢ
 ἀσκησιν παραγίνεται, τῶν θειοτάτων εἶναι· τὸ γὰρ τῆς ἀρε-
 τῆς ἀθλον καὶ τέλος ἄριστον ^h εἶναι φαίνεται καὶ θεῖόν τι
 καὶ μακάριον. Εἴη δ' ἂν καὶ πολύκοινον· δυνατὸν γὰρ ὑπάρξαι ⁴
 πᾶσι τοῖς μὴ πεπηρωμένοις πρὸς ἀρετὴν διὰ τινος μαθήσεως
 καὶ ἐπιμελείας. Εἰ δ' ἐστὶν οὕτω ⁱ βέλτιον ^k ἢ διὰ τύχην εὐ- ⁵
 δαιμονεῖν, εὐλογον ἔχειν οὕτως, εἴπερ τὰ κατὰ φύσιν, ὡς ἰοῖόν
 τε κάλλιστα ἔχειν, οὕτω πέφυκεν. Ὁμοίως δὲ καὶ ^m τὰ κατὰ ⁶
 τέχνην καὶ πᾶσαν αἰτίαν, καὶ ⁿ μάλιστα κατὰ τὴν ἀρίστην.
 Τὸ δὲ μέγιστον καὶ κάλλιστον ἐπιτρέψαι τύχῃ λίαν πλημ-
 μελὲς ἂν εἴη. Συμφανὲς δ' ὅ ἐστι καὶ ἐκ τοῦ λόγου τὸ ζ- ⁷
 τούμενον· εἰρηται γὰρ ψυχῆς ἐνέργεια κατ' ἀρετὴν ποιά τις.
 Τῶν δὲ λοιπῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν ὑπάρχειν ἀναγκαῖον, τὰ δὲ
 συνεργὰ καὶ χρήσιμα πέφυκεν ὀργανικῶς. Ὁμολογούμενα ⁸
 δὲ ταῦτ' ἂν εἴη καὶ τοῖς ἐν ἀρχῇ· τὸ γὰρ τῆς πολιτικῆς τέ-
 λος ἄριστον ἐτίθεμεν, ταύτη δὲ πλείστην ἐπιμέλειαν ποιεῖται
 τοῦ ποιούς τινος καὶ ἀγαθοῦς τοὺς πολίτας ποιῆσαι καὶ πρα-
 κτικούς τῶν καλῶν. Εἰκότως οὖν οὔτε βοῦν οὔτε ἵππον οὔτε ⁹
^q ἄλλο τῶν ζῴων οὐδὲν εὐδαιμον λέγομεν· οὐδὲν γὰρ αὐτῶν
 οἶόν τε ^r κοινωνῆσαι τοιαύτης ἐνεργείας. Διὰ ταύτην δὲ ^s τὴν ¹⁰
 αἰτίαν οὐδὲ παῖς εὐδαιμόν ἐστίν· οὕτω γὰρ ^t πρακτικὸς τῶν
 τοιούτων διὰ τὴν ἡλικίαν· οἱ δὲ λεγόμενοι διὰ τὴν ἐλπίδα
 μακαρίζονται. Δεῖ γάρ, ὥσπερ εἵπομεν, καὶ ἀρετῆς τε-
 λείας καὶ βίου τελείου. Πολλαὶ γὰρ μεταβολαὶ γίνονται ¹¹
 καὶ παντοῖαι τύχαι κατὰ τὸν βίον, καὶ ἐνδέχεται ^w τὸν μά-
 λιστ' ^x εὐθηνούντα μεγάλας συμφοραῖς περιπεσεῖν ἐπὶ ^y γή-

^ο ὅσον Mb. ⁱ ἵκαν εἰ] εἰ καὶ L^b, ἵκαν Ob. ^ε ἀλλ' εἰ δι' H^a. ^h εἶναι
 post φαίνεται Mb, om. L^b.Ob. ⁱ βέλτιστον L^b. ^k ἢ τὸ διὰ K^b.Mb.
^l οἶόν τε] οἶονται K^b. ^m τὰ] τὸ Ob, om. H^a. ⁿ μάλιστα τὸ κατὰ Ob.
^ο ἔτι K^b, ἂν εἴη L^b. ^p αὐτὴ K^b. ^q ἄλλο τι τῶν H^a.Mb.O^b. ^r κοι-
 νωνῆσαι τῆς τοιαύτης Mb. ^s τὴν αἰτίαν post ἐστίν Ob. ^t τῶν τοιούτων
 πρακτικὸς Mb. ^v περ om. Mb. ^w τὸν μάλιστ'] τὰ μὲν μάλιστ' Mb.
^x εὐθηνούντα H^a, εὐσθενούντα K^b. ^y γήρους L^b.

ρως, καθάπερ ἐν τοῖς ^z ἡρωϊκοῖς περὶ Πριάμου ^a μυθεύεται·
 τὸν δὲ τοιαύταις χρησάμενον τύχαις καὶ τελευτήσαντα ἀθλίως
 ΙΙ οὐδεὶς εὐδαιμονίζει. Πότερον οὖν οὐδ' ἄλλον οὐδένα ἀνθρώ-
 (10) πων εὐδαιμονιστέον ἕως ἂν ζῇ, κατὰ Σόλωνα δὲ χρεὼν τέλος
 2 ὁρᾶν; Εἰ δὲ δὴ καὶ θετέον οὕτως, ἀρά γε ^b καὶ ἔστιν εὐδαί-
 μων τότε ἐπειδὰν ἀποθάνῃ; ^c Ἡ τοῦτό γε παντελῶς ἄτοπον,
 ἄλλως τε καὶ τοῖς λέγουσιν ἡμῖν ἐπέργειάν ^e τινα τὴν εὐδαι-
 3 μονίαν; Εἰ δὲ μὴ λέγομεν τὸν τεθνεῶτα εὐδαίμονα, ^d μηδὲ
 Σόλωνα τοῦτο βούλεται, ἀλλ' ὅτι τῆνικαῦτα ἂν τις ἀσφαλῶς
 μακαρίσειεν ἄνθρωπον ὡς ἐκτὸς ἤδη τῶν κακῶν ὄντα καὶ ^e τῶν
 δυστυχημάτων, ἔχει μὲν καὶ τοῦτ' ἀμφισβήτησιν τινα· δοκεῖ
 γὰρ εἶναι ^f τι τῷ τεθνεῶτι καὶ ^g κακὸν καὶ ἀγαθόν, εἴπερ καὶ
 τῷ ζῶντι μὴ αἰσθανομένῳ δέ, οἷον τιμαὶ καὶ ἀτιμίαι καὶ τέκνων
 4 καὶ ὅλως ἀπογόνων εὐπραξίαι τε καὶ δυστυχίαι. Ἀπορίαν
^h δὲ καὶ ταῦτα παρέχει· ⁱ τῷ γὰρ μακαρίως βεβιωκότῳ μέχρι
 γήρως καὶ τελευτήσαντι κατὰ λόγον ἐνδέχεται πολλὰς με-
 ταβολὰς συμβαίνειν περὶ τοὺς ἐκγόνους, καὶ τοὺς μὲν αὐτῶν
^k ἀγαθοὺς εἶναι καὶ τυχεῖν βίου τοῦ κατ' ἀξίαν, τοὺς δ' ἐξ
 ἐναντίας. Δῆλον ^l ὅτι καὶ τοῖς ἀποστήμασι πρὸς τοὺς
 5 γονεῖς παντοδαπῶς ἔχειν αὐτοὺς ἐνδέχεται. Ἀτοπον δὴ ^m γί-
 νοιτ' ἂν, εἰ ⁿ συμμεταβάλλοι καὶ ὁ τεθνεὼς καὶ ^o γίνοιτο ὅτε
 μὲν εὐδαίμων πάλιν ^p ἄθλιος. Ἀτοπον δὲ καὶ τὸ μηδὲν μηδ'
 ἐπὶ τινα χρόνον συνικνεῖσθαι τὰ τῶν ἐκγόνων τοῖς γονεῦσιν.
 6 Ἀλλ' ἐπανιτέον ἐπὶ τὸ πρότερον ἀπορηθέν· τάχα γὰρ ἂν
 7 θεωρηθεῖ καὶ τὸ νῦν ἐπιζητούμενον ἐξ ἐκείνου. Εἰ δὴ ^r τὸ
 τέλος ὁρᾶν δεῖ καὶ τότε μακαρίζειν ἕκαστον οὐχ ὡς ὄντα μα-
 κάριον ἀλλ' ὅτι πρότερον ἦν, πῶς οὐκ ἄτοπον, εἰ ^q ὅτ' ἔστιν
 εὐδαίμων, μὴ ^r ἀληθεύσεται κατ' αὐτοῦ τὸ ὑπάρχον διὰ τὸ μὴ
 βούλεσθαι τοὺς ζῶντας εὐδαιμονίζειν διὰ τὰς μεταβολὰς, καὶ

^z τρωϊκοῖς K^b.M^b. ^a μεμυθολόγηται L^b. ^b καὶ om. O^b. ^c τὴν
 εὐδαιμονίαν τινά M^b. ^d μηδὲ γὰρ σόλων M^b. ^e τῶν post καὶ om.
 H^a.L^b.O^b. ^f τι om. K^b. ^g κακόν] κακόν τι H^a. ^h δέ] γὰρ M^b.
ⁱ τῷ μὲν γὰρ M^b. ^k ἀγαθοῦς] τῶν ἀγαθῶν τε O^b. ^l δ' om. K^b. ^m γέ-
 νοιτ' M^b. ⁿ συμμεταβάλλοι H^a.K^b.O^b. ^o γίνοιτο H^a. ^p τὸ post δὴ
 add. K^b. ^q ὅτ' ὅτι L^b. ^r ἀληθεύεται M^b.

διὰ τὸ μόνιμόν τι τὴν εὐδαιμονίαν ὑπειληφέναι καὶ μηδαμῶς
 εὐμετάβολον, τὰς δὲ τύχας πολλάκις ἀνακυκλίσθαι περὶ τοὺς
 αὐτοὺς; Ἀήλον γὰρ ὡς εἰ συνακολουθοίμεν ταῖς τύχαις, τὸν 8
 αὐτὸν εὐδαίμονα καὶ ^απάλιν ἄθλιον ἐροῦμεν πολλάκις, χαμαι-
 λέοντά τινα τὸν εὐδαίμονα ἀποφαίνοντες καὶ σαθρῶς ἰδρυ-
 μένον. Ἡ τὸ μὲν ταῖς τύχαις ἐπακολουθεῖν οὐδαμῶς ὀρθόν 9
 οὐ γὰρ ἐν ταύταις τὸ εὖ ἢ κακῶς, ἀλλὰ προσδεῖται τούτων ὁ
 ἀνθρώπινος βίος, καθάπερ ^εεἶπαμεν, κύριαί δ' εἰσὶν αἱ κατ'
 ἀρετὴν ἐνεργεῖαι τῆς εὐδαιμονίας, αἱ δ' ἐναντίαι τοῦ ἐναντίου.
 Μαρτυρεῖ δὲ τῷ λόγῳ καὶ τὸ νῦν διαπορηθέν. Περὶ οὐδὲν 10
 γὰρ οὕτως ὑπάρχει τῶν ἀνθρωπίνων ^εἔργων ^εβεβαιότης ὡς
 περὶ τὰς ἐνεργείας τὰς κατ' ἀρετὴν μονιμώτεραι γὰρ ^εκαὶ
 τῶν ἐπιστημῶν αὗται δοκοῦσιν εἶναι. Τούτων δ' αὐτῶν αἱ
^ατιμιώταται ^αμονιμώταται διὰ τὸ μάλιστα καὶ συνεχέστατα
 καταζῆν ἐν ^βαὐταῖς τοὺς μακαρίους· τοῦτο γὰρ ἔοικεν ^εαἰτίῳ
 τοῦ μὴ γίγνεσθαι περὶ ^δαὐτὰ λήθην. Ὑπάρξει ^εδὴ τὸ ζῆ- 11
 τούμενον τῷ εὐδαίμονι, καὶ ἔσται διὰ βίου τοιοῦτος· αἰεὶ γὰρ
 ἢ μάλιστα πάντων πράξει καὶ θεωρήσει τὰ κατ' ἀρετὴν, καὶ
 τὰς τύχας οἴσει κάλλιστα καὶ πάντῃ πάντως ἐμμελῶς ^δγ'
 ὡς ἀληθῶς ἀγαθὸς καὶ τετράγωνος ἄνευ ψόγου. Πολλῶν 12
^εδὲ γινομένων κατὰ τύχην καὶ διαφερόντων ^εμεγέθει καὶ ^βμι-
 κρότητι, τὰ μὲν ^ιμικρὰ τῶν εὐτυχημάτων, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν
 ἀντικειμένων, δῆλον ὡς οὐ ποιεῖ ῥοπήν τῆς ζωῆς, τὰ δὲ ^κμε-
 γάλα καὶ πολλὰ γιγνόμενα μὲν εὖ μακαριώτερον τὸν βίον
 ποιήσει (καὶ γὰρ ^ιαὐτὰ συνεπικοσμεῖν πέφυκεν, καὶ ἡ χρῆσις
 αὐτῶν καλὴ καὶ ^μσπουδαία γίγνεται), ἀνάπαλιν ^νδὲ συμβαί-
 νοντα θλίβει καὶ λυμαίνεται ^οτὸ μακάριον· λύπας τε γὰρ
 ἐπιφέρει καὶ ἐμποδίζει πολλάκις ἐνεργείαις. Ὅμως δὲ καὶ

^α πάλιν om. Mb. ^ε εἶπομεν H^a.L^b.Mb.O^b. ^ν ὑπάρχει post ἔργων K^b.
^μ ἔργων om. H^a. ^ε βεβαιότης K^b. ^ε αὗται καὶ τῶν ἐπιστημῶν Mb.
^ε τιμιώτεροι Mb. ^α μονιμώτεροι K^b.L^b.Mb. ^β ταύταις K^b. ^ε αἰτίον L^b.
^δ αὐτὰς Mb. ^ε δὲ Mb. ^ε δὴ L^b. ^ε καὶ μεγέθει καὶ Mb. ^β σμικρότητι
 L^b.Mb.O^b. ^ι σμικρὰ L^b. ^κ πολλὰ καὶ μεγάλα H^a. ^ι αὐτὰ τὰ μεγάλα
 συνεπικοσμεῖν Mb. ^μ σπουδαία] βεβαία K^b. ^ν δὲ] δὲ πάλιν Mb.
^ο τὸν pr. L^b.

ἐν τούτοις διαλάμπει τὸ καλόν, ἐπειδὴν φέρῃ τις εὐκόλως
πολλὰς καὶ μεγάλας ἀτυχίας, μὴ δι' ἀναληγσίαν, ἀλλὰ γεν-
13 νάδας ὧν καὶ μεγαλόψυχος. Εἰ δ' εἰσὶν ραὶ ἐνέργειαι κύριαι
τῆς ζωῆς, καθάπερ εἵπομεν, οὐδεὶς ἂν γένοιτο τῶν μακαρίων
ἄθλιος· οὐδέποτε γὰρ πράξει τὰ μισητὰ ⁹καὶ φαῦλα. Τὸν
γὰρ ὡς ¹ἀληθῶς ²ἀγαθὸν καὶ ἔμφρονα πάσας οἰόμεθα τὰς
τύχας εὐσχημόνως φέρειν καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αἰεὶ τὰ
κάλλιστα πράττειν, καθάπερ καὶ στρατηγὸν ἀγαθὸν τῷ πα-
ρόντι στρατοπέδῳ χρῆσθαι πολεμικώτατα καὶ σκυτοτόμον
ἐκ τῶν δοθέντων σκυτῶν κάλλιστον ὑπόδημα ποιεῖν· τὸν
14 αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ τοὺς ἄλλους τεχνίτας ἅπαντας. Εἰ δ'
οὕτως, ἄθλιος μὲν οὐδέποτε ¹γένοιτ' ἂν ὁ εὐδαίμων, οὐ μὴν
μακαρίος γε, ἂν Πριαμικαῖς τύχαις περιπέσῃ. Οὐδὲ δὴ ποι-
κίλος ^γγε καὶ εὐμετάβολος· οὔτε γὰρ ἐκ τῆς εὐδαιμονίας
κινηθήσεται ῥαδίως, ^ωοὐδ' ὑπὸ τῶν τυχόντων ἀτυχημάτων,
ἀλλ' ^κὑπὸ μεγάλων καὶ πολλῶν, ἔκ ^γτε τῶν τοιούτων ²οὐκ
ἂν γένοιτο πάλιν εὐδαίμων ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, ἀλλ' εἴπερ, ἐν
πολλῷ ²τινὶ καὶ ^βτελείῳ, μεγάλων καὶ καλῶν ἐν αὐτῷ γενό-
15 μενος ἐπήβολος. Τί οὖν κωλύει λέγειν εὐδαίμονα τὸν κατ'
ἀρετὴν τελείαν ἐνεργούντα καὶ τοῖς ἐκτὸς ἀγαθοῖς ἱκανῶς
κεχορηγημένον, μὴ τὸν τυχόντα χρόνον ἀλλὰ τέλειον βίον;
^εἩ προσθετέον καὶ βιωσόμενον οὕτω καὶ ^δτελευτήσαντα
κατὰ λόγον, ἐπειδὴ τὸ μέλλον ἀφανὲς ^εἡμῖν, τὴν εὐδαιμονίαν
16 δὲ τέλος καὶ τέλειον τίθεμεν ¹πάντῃ πάντως. Εἰ δ' οὕτω,
²μακαρίους ἐροῦμεν τῶν ζώντων οἷς ὑπάρχει καὶ ὑπάρξει τὰ
λεχθέντα, μακαρίους δ' ἀνθρώπους. Καὶ περὶ μὲν τούτων
(11) ἐπὶ τοσοῦτον διωρίσθω, τὰς δὲ τῶν ἀπογόνων τύχας καὶ τῶν
φίλων ἀπάντων τὸ ^hμὲν μηδοτιοῦν συμβάλλεσθαι λίαν ἀφι-

P αὶ om. K^b.⁹ καὶ τὰ φαῦλα K^b.M^b. ¹ ἀληθῶς] ἀληθῶς εὐδαί-
μονα M^b.² ἀγαθὸν καὶ εὐφρονα L^b, καὶ ἔμφρονα ἀγαθὸν H^a.M^b.N^b.
¹ ἂν γένοιτο M^b. ^γ γε] γε K^b, om. L^b.Ob. ^ω οὐθ' H^a.K^b.L^b.Ob.^κ ὑπὸ τῶν μεγάλων M^b. ^γ τε om. L^b, post τοιούτων ponit Ob. ² οὐκ]
δ' οὐκ L^b. ² τινὶ] τινὶ καὶ μεγάλῳ L^b. ^β τελείῳ] ὀλίγῳ K^b. ^ε ἡ om.K^b. ^δ τελευτήσαντα L^b. ^ε ἡμῶν ἐστίν, τὴν K^b. ¹ πάντῃ καὶ πάντως Ob.² μακαρίους μὲν ἐροῦμεν Ob. ^h μὲν om. L^b.Ob.

λον φαίνεται καὶ ταῖς δόξαις ἐναντίον πολλῶν δὲ καὶ παν-
τοίας ἐχόντων διαφορὰς τῶν συμβαινόντων, καὶ τῶν μὲν
μᾶλλον συνικνουμένων τῶν δ' ἡττον, καθ' ἕκαστον μὲν διαι-
ρεῖν μακρὸν καὶ ἀπέραντον φαίνεται, καθόλου δὲ λεχθὲν καὶ
τύπῳ τάχ' ἂν ἱκανῶς ἔχοι. Εἰ δὴ, καθάπερ καὶ τῶν περὶ 3
αὐτὸν ἀτυχημάτων τὰ μὲν ἔχει τι βριθὸς καὶ ῥοπήν πρὸς
τὸν βίον τὰ δ' ἐλαφροτέροις ἔοικεν, οὕτω καὶ τὰ περὶ τοὺς
φίλους ὁμοίως ἅπαντας, διαφέρει δὲ τῶν παθῶν ἕκαστον 4
περὶ ζῶντας ἢ τελευτήσαντας συμβαίνειν ¹πολὺ μᾶλλον ἢ τὰ
παράνομα καὶ δεινὰ προϋπάρχειν ἐν ταῖς τραγῳδαίαις ἢ πρᾶτ-
τεσθαι, συλλογιστέον ²δὴ καὶ ³ταύτην τὴν διαφορὰν, ⁴ο μᾶλ- 5
λον δ' ἴσως τὸ διαπορεῖσθαι περὶ τοὺς κεκμηκότας εἴ τινας
ἀγαθοῦ κοινωνοῦσιν ἢ τῶν ἀντικειμένων ἔοικε ⁵γὰρ ἐκ τού-
των εἰ καὶ δικνεῖται πρὸς αὐτοὺς ὅτιοῦν, εἴτ' ἀγαθὸν εἴτε
τοῦναντίον, ⁶ἀφαυρόν ⁷τι καὶ μικρὸν ἢ ἀπλῶς ἢ ἐκείνοις
εἶναι, εἰ δὲ μή, τοσοῦτόν ⁸γε καὶ τοιοῦτον ὥστε μὴ ποιεῖν
εὐδαίμονας τοὺς μὴ ὄντας μηδὲ τοὺς ὄντας ἀφαιρεῖσθαι τὸ
μακάριον. Συμβάλλεσθαι μὲν οὖν τι φαίνονται τοῖς κεκμη- 6
κόσιν αἱ εὐπραξίαι ⁹τῶν φίλων, ὁμοίως δὲ καὶ αἱ δυσπραξίαι,
τοιαῦτα δὲ καὶ τηλικαῦτα ὥστε ¹⁰μήτε τοὺς εὐδαίμονας μὴ
εὐδαίμονας ποιεῖν μήτ' ἄλλο τῶν τοιούτων μηδέν.

Διωρισμένων δὲ τούτων ἐπισκεψώμεθα περὶ τῆς εὐδαιμο- 12
νίας ¹¹πότερα τῶν ἐπαινετῶν ἐστὶν ἢ μᾶλλον τῶν τιμίων·
δῆλον γὰρ ὅτι τῶν γε δυνάμεων οὐκ ἔστιν. Φαίνεται ¹²δὴ πᾶν 2
τὸ ἐπαινετὸν τῷ ποιόν τι εἶναι καὶ πρὸς τί πως ἔχειν ἐπαι-
νεῖσθαι· τὸν γὰρ δίκαιον καὶ τὸν ἀνδρείον καὶ ὅλως τὸν
¹³ἀγαθὸν καὶ τὴν ἀρετὴν ἐπαινοῦμεν διὰ ¹⁴τὰς πράξεις καὶ τὰ
ἔργα, καὶ τὸν ¹⁵ἰσχυρὸν καὶ τὸν δρομικὸν καὶ τῶν ἄλλων
ἕκαστον τῷ ποιόν τινα πεφυκέναι καὶ ἔχειν πως πρὸς ἀγα-

¹ ἦσσαν K^b. ² ἕκαστα L^b.M^b. ³ πολλῶ M^b. ⁴ δὲ H^a. ⁵ ταύτη H^a.K^b.L^b.O^b. ⁶ ο μᾶλλον] ἀλλὰ O^b. ⁷ γὰρ] οὖν L^b. ⁸ φλαυρόν K^b.
⁹ τε M^b. ¹⁰ γε om. M^b. ¹¹ τῶν—δυσπραξίαι om. H^a.K^b. ¹² μήτε]
μὴ L^b, om. H^a. ¹³ πότερον L^b, πότερον οὖν M^b. ¹⁴ δὴ] δὲ L^b.O^b.
¹⁵ ἀγαθόν τε καὶ K^b. ¹⁶ τὰ ἔργα καὶ τὰς πράξεις H^a.L^b.M^b.O^b. ¹⁷ ἰσχυ-
ρὸν δὲ καὶ K^b.

- 3 θόν^b τι καὶ σπουδαῖον. Δῆλον δὲ τοῦτο καὶ ἐκ τῶν^c περὶ
 τοὺς θεοὺς ἐπαίνων· γελοῖοι γὰρ φαίνονται πρὸς ἡμᾶς ἀνα-
 φερόμενοι, τοῦτο δὲ συμβαίνει διὰ τὸ γίνεσθαι τοὺς ἐπαίνους
 4 δι' ἀναφορᾶς, ὥσπερ^d εἶπαμεν. Εἰ δ' ἐστὶν ὁ ἔπαινος τῶν
 τοιούτων, δῆλον ὅτι τῶν ἀρίστων οὐκ ἔστιν^e ἔπαινος, ἀλλὰ
 μεῖζόν τι καὶ^f βέλτιον, καθάπερ καὶ φαίνεται· τοὺς^g τε γὰρ
 θεοὺς μακαρίζομεν καὶ εὐδαιμονίζομεν καὶ τῶν ἀνδρῶν τοὺς
 θειοτάτους μακαρίζομεν. Ὅμοιως δὲ καὶ τῶν ἀγαθῶν· οὐδεὶς
 h γὰρ τὴν εὐδαιμονίαν ἐπαινεῖ καθάπερⁱ τὸ δίκαιον, ἀλλ' ὡς
 5 θειότερόν τι καὶ βέλτιον μακαρίζει. Δοκεῖ^k δὲ καὶ Εὐδοξος
 καλῶς συνηγορῆσαι περὶ τῶν^l ἀριστείων τῇ ἡδονῇ· τὸ γὰρ
 μὴ ἐπαινέσθαι τῶν ἀγαθῶν οὖσαν μὲν μὲν μὲν μὲν μὲν μὲν μὲν
 6 θόν· πρὸς ταῦτα γὰρⁿ καὶ^o τὰλλα ἀναφέρεσθαι. Ὁ μὲν
 γὰρ ἔπαινος τῆς ἀρετῆς· πρακτικοὶ γὰρ τῶν καλῶν ἀπὸ ταύ-
 της· τὰ δ' ἐγκώμια τῶν ἔργων ὁμοίως καὶ^p τῶν σωματικῶν
 7 καὶ τῶν ψυχικῶν. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἴσως^q οἰκειότερον ἐξα-
 κριβοῦν τοῖς περὶ τὰ ἐγκώμια πεπονημένοις, ἡμῖν δὲ δῆλον ἐκ
 τῶν εἰρημένων ὅτι ἐστὶν ἡ εὐδαιμονία τῶν τιμίων^r καὶ τελείων.
 8 Ὡς οὐτως ἔχειν καὶ διὰ τὸ εἶναι^s ἀρχή· ταύτης γὰρ
 χάριν τὰ λοιπὰ^t πάντα πάντες πράττομεν, τὴν ἀρχὴν δὲ
 καὶ τὸ αἴτιον τῶν ἀγαθῶν τίμιόν τι καὶ θεῖον τίθεμεν.
- 13 Ὡς οὐτως ἔχειν καὶ διὰ τὸ εἶναι^s ἀρχή· ταύτης γὰρ
 2 χάριν τὰ λοιπὰ^t πάντα πάντες πράττομεν, τὴν ἀρχὴν δὲ
 καὶ τὸ αἴτιον τῶν ἀγαθῶν τίμιόν τι καὶ θεῖον τίθεμεν.
- 13 Ὡς οὐτως ἔχειν καὶ διὰ τὸ εἶναι^s ἀρχή· ταύτης γὰρ
 2 χάριν τὰ λοιπὰ^t πάντα πάντες πράττομεν, τὴν ἀρχὴν δὲ
 καὶ τὸ αἴτιον τῶν ἀγαθῶν τίμιόν τι καὶ θεῖον τίθεμεν.

b τι om. Mb. c περὶ τοὺς] πρὸς Mb. d εἶπομεν Ha.Lb.Mb.Ob.
 e ὁ ἔπαινος Ha, ἔπαινος τῶν τοιούτων Kb. f βέλτιστον Lb. g τε
 om. Mb. h γὰρ] δὲ Ha. i τὸ om. pr. Kb. k δὲ] γὰρ Ob. l ἀρί-
 στων Ha. m κρείττων Ha.Kb.Mb. n καὶ om. Lb. o τὰλλα om. Mb.
 p τῶν σωματικῶν καὶ τῶν ψυχικωτέρων Lb, τῶν ψυχικῶν καὶ σωματικῶν
 Ha. q οἰκειότερα Mb. r καὶ τῶν τελείων Ob. s ἀρχὴν Mb.Ob.
 t πάντα post πάντες Ha.Ob, post πράττομεν Mb. v εἰ Lb.Ob. w τις
 om. Mb. x σκεπτόν Lb, ἐπισκεπτόν ἂν εἴη Kb. y βέλτιον ἂν Mb.
 z τὴν εὐδαιμονίαν Ha.Ob. a ἀγαθοὺς τοὺς πολίτας Kb.

νόμων ὑπηκόους. Παράδειγμα δὲ τούτων ἔχομεν τοὺς Κρη-
 τῶν καὶ Λακεδαιμονίων νομοθέτας, καὶ εἴ τινες ἕτεροι τοιοῦ-
 τοι γεγέννηται. Εἰ δὲ τῆς πολιτικῆς ἐστὶν ^b ἡ σκέψις αὕτη, ⁴
 δῆλον ὅτι ^c γένοιτ' ἂν ἡ ζήτησις κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς προαί-
 ρεσιν. Περὶ ἀρετῆς δὲ ἐπισκεπτέον ἀνθρωπίνης δῆλον ὅτι ⁵
 καὶ γὰρ τὰγαθὸν ἀνθρώπινον ^d ἐζητοῦμεν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν
 ἀνθρωπίνην. ^e Ἀρετὴν δὲ λέγομεν ἀνθρωπίνην οὐ τὴν τοῦ ⁶
 σώματος ^f ἀλλὰ ^g τὴν τῆς ψυχῆς καὶ τὴν εὐδαιμονίαν δὲ
 ψυχῆς ἐνέργειαν λέγομεν. Εἰ δὲ ταῦθ' οὕτως ἔχει, δῆλον ⁷
 ὅτι δεῖ τὸν πολιτικὸν εἰδέναι πῶς τὰ περὶ ^h ψυχῆς, ὥσπερ
 καὶ τὸν ὀφθαλμοὺς ⁱ θεραπεύοντα καὶ πᾶν σῶμα, καὶ μάλ-
 λον ὅσῳ τιμιωτέρα καὶ ^k βελτίων ἡ πολιτικὴ τῆς ἱατρικῆς.
¹ Τῶν δ' ἱατρῶν οἱ χαριέντες πολλὰ πραγματεύονται περὶ
 τὴν τοῦ σώματος ^m γνῶσιν. Θεωρητέον ⁿ δὲ καὶ τῷ πολι-⁸
 τικῷ περὶ ψυχῆς, θεωρητέον δὲ τούτων χάριν, καὶ ἐφ' ὅσον
 ἱκανῶς ἔχει πρὸς τὰ ζητούμενα· τὸ γὰρ ἐπὶ ^o πλείον ^p ῥέξακρι-
 βοῦν ἐργωδέστερον ἴσως ἐστὶ τῶν προκειμένων. Λέγεται ⁹
^q δὲ περὶ αὐτῆς ^r καὶ ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς λόγοις ἀρκούντως
 εἶνα, καὶ χρηστέον αὐτοῖς. Οἶον τὸ μὲν ἄλογον αὐτῆς εἶναι,
 τὸ δὲ λόγον ἔχον. Ταῦτα δὲ πότερον διώρισται καθάπερ ¹⁰
 τὰ τοῦ σώματος ^s μόρια καὶ πᾶν τὸ μεριστόν, ἢ τῷ λόγῳ
 δύο ^t ἐστὶν ἀχώριστα πεφυκότα καθάπερ ἐν τῇ περιφερείᾳ
 τὸ κυρτὸν καὶ τὸ κοῖλον, οὐθὲν διαφέρει πρὸς τὸ παρόν.
 Τοῦ ἀλόγου δὲ τὸ μὲν ἔοικε ^v κοινῷ καὶ φυτικῷ, λέγω δὲ τὸ ¹¹
 αἴτιον τοῦ τρέφεσθαι καὶ ^w αὔξεσθαι· τὴν τοιαύτην γὰρ δύ-
 ναμιν τῆς ψυχῆς ἐν ᾧπασιν τοῖς τρεφομένοις θείη τις ἂν καὶ
 ἐν τοῖς ἐμβρύοις, τὴν αὐτὴν δὲ ταύτην καὶ ἐν τοῖς τελείοις·
 εὐλογώτερον γὰρ ἢ ἄλλην τινά. ^x Ταύτης μὲν οὖν κοινὴ τις ¹²

^b αὕτη ἡ σκέψις L^b.Ob. ^c γίνοιτ' K^b. ^d καὶ ζητοῦμεν M^b. ^e ἀν-
 θρωπίνην δὲ λέγομεν ἀρετὴν M^b. ^f ἀλλὰ καὶ K^b. ^g τὴν om. H^a.
^h ψυχῆς K^b.Ob. ⁱ θεραπεύοντα K^b, θεραπεύσαντα L^b. ^k βελτίων L^b.
^l τῶν δ' ἱατρῶν] καὶ τῶν ἱατρῶν M^b, καὶ τῶν ἱατρῶν δ' H^a.L^b.Ob. ^m γνῶ-
 σιν] θεραπείαν Ob. ⁿ δὲ L^b.M^b.Ob. ^o πλείστον L^b. ^p ῥέξακριβοῦν
 ante ἐπὶ K^b. ^q δὲ καὶ περὶ K^b. ^r καὶ om. M^b. ^s μόνα H^a. ^t ἐστὶν
 om. Ob. ^v φυτικῷ καὶ κοινῷ M^b. ^w αὔξάνεσθαι H^a. ^x ταύτη
 H^a.M^b.

ἀρετὴ καὶ οὐκ ὕ ἀνθρωπίνῃ φαίνεται· δοκεῖ ^α γὰρ ἐν τοῖς ὕπνοις ἐνεργεῖν μάλιστα τὸ μόριον τοῦτο καὶ ἡ δύναμις αὐτῇ, ὁ δ' ἀγαθὸς καὶ κακὸς ἥκιστα διάδηλοι καθ' ὕπνον, ὅθεν φασὶν οὐδὲν διαφέρειν ^α τὸ ἡμῖν τοῦ βίου τοὺς εὐδαίμονας ¹³ τῶν ἀθλίων. Συμβαίνει δὲ τοῦτο εἰκότως· ἀργία γὰρ ἐστὶν ὁ ὕπνος τῆς ψυχῆς ἢ λέγεται σπουδαία καὶ φαῖλη, πλὴν εἴ ^β πη κατὰ ^γ μικρὸν δικνούνται τινες τῶν κινήσεων, καὶ ταύτῃ βελτίω γίνεται τὰ φαντάσματα τῶν ἐπικεικῶν ἢ τῶν τυχόν- ¹⁴ των. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἄλλις, καὶ τὸ θρεπτικὸν ἐατέον, ¹⁵ ἐπειδὴ τῆς ^δ ἀνθρωπικῆς ἀρετῆς ^ε ἁμοιρον πέφυκεν. Ὅμοιος ^ς δὲ καὶ ἄλλη τις φύσις ^ς τῆς ψυχῆς ἄλογος ^β εἶναι, μετέ- ^ι χουσα ^ι μέντοι πη λόγον. Τοῦ γὰρ ^κ ἐγκρατοῦς καὶ ἀκρα- ^{τους} τὸν λόγον καὶ τῆς ψυχῆς τὸ λόγον ἔχον ἐπαινοῦμεν· ὀρθῶς γὰρ καὶ ἐπὶ τὰ βέλτιστα παρακαλεῖ φαίνεται ^δ ἐν αὐτοῖς καὶ ἄλλο τι παρὰ τὸν λόγον πεφυκός, ὃ μάχεται ¹ τε καὶ ἀντιτείνει τῷ λόγῳ. Ἀτεχνῶς γὰρ καθάπερ τὰ παρα- ^{λελυμένα} τοῦ σώματος μόρια εἰς τὰ δεξιὰ προαιρουμένων κι- ^{νῆσαι} τούναντίον εἰς τὰ ἀριστερὰ ^μ παραφέρεται, καὶ ἐπὶ τῆς ψυχῆς οὕτως· ἐπὶ τάναντία γὰρ αἱ ὁρμαὶ τῶν ἀκρατῶν. ¹⁶ Ἀλλ' ἐν τοῖς σώμασι ^ν μὲν ὀρώμεν τὸ ^ο παραφερόμενον, ἐπὶ δὲ τῆς ψυχῆς οὐχ ὀρώμεν. Ἴσως δ' οὐδὲν ἥττον καὶ ἐν τῇ ^{ψυχῇ} νομιστέον εἶναι τι παρὰ τὸν λόγον, ἐναντιούμενον τού- ¹⁷ τῳ καὶ ἀντιβαῖνον. Πῶς δ' ἕτερον, οὐδὲν διαφέρει. Λόγον δὲ καὶ τοῦτο φαίνεται μετέχειν, ὥσπερ εἶπομεν· πειθαρχεῖ γοῦν τῷ λόγῳ ^ρ τὸ τοῦ ἐγκρατοῦς. Ἔτι δ' ἴσως εὐηκοώτε- ^{ρον} ἐστὶ τὸ τοῦ σώφρονος καὶ ^q ἀνδρείου. Πάντα γὰρ ὁμο- ¹⁸ φωνεῖ τῷ λόγῳ. Φαίνεται ^τ δὴ καὶ τὸ ἄλογον διττόν. Τὸ μὲν γὰρ ^ς φυσικὸν οὐδαμῶς κοινωνεῖ λόγου, τὸ δ' ἐπιθυμη-

ὕ ἀνθρωπική H^a. L^b. M^b. Ob. ^z γὰρ καὶ ἐν M^b. ^α τοὺς εὐδαίμονας τὸ ἡμῖν τοῦ βίου L^b. ^β πη] μὴ M^b. ^γ μικρὸν καὶ δικνούνται K^b. ^δ ἀνθρωπίνης M^b. ^ε ἀλλότριον K^b. ^ς δὴ H^a. M^b. Ob. ^ς τῆς om. L^b. Ob. ^β εἶναι καὶ μετέχουσα M^b. ^ι μὲν πη L^b. M^b. Ob. ^π πη μὲν H^a. ^κ ἀκρατοῦς καὶ ἐγκρατοῦς H^a. K^b. M^b. ¹ τε om. L^b. Ob. ^μ περιφέρεται M^b, προφέρεται K^b. ^ν μὲν om. K^b. ^ο περιφερόμενον Ob. ^ρ τὸ prius om. K^b. ^q τάνδρείου M^b. ^τ δὲ M^b. ^ς φυσικὸν L^b, θυμικὸν pr. K^b.

τικὸν καὶ ὅλως ὀρεκτικὸν μετέχει πως, ἥ κατήκοόν ἐστιν αὐτοῦ καὶ πειθαρχικόν. Οὕτω δὴ καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν φίλων φαμέν ἔχειν λόγον, καὶ οὐχ ὥσπερ ἑτῶν μαθηματικῶν. Ὅτι δὲ πείθεται πως ὕπὸ λόγου τὸ ἄλογον, μὴνεί καὶ ἡ νοουθένσις καὶ ὡπάσα ἐπιτίμησις ἔτε καὶ παράκλησις. Εἰ ὃ δὲ χρή καὶ τοῦτο φάναι λόγον ἔχειν, διττὸν ἔσται¹⁹ καὶ τὸ λόγον ἔχον, τὸ ἅμὲν κυρίως καὶ ἔν αὐτῷ, τὸ δ' ὥσπερ τοῦ πατρὸς ἀκουστικόν ὅτι. Διορίζεται δὲ² καὶ ἡ ἀρετὴ²⁰ κατὰ τὴν διαφορὰν ταύτην· λέγομεν γὰρ αὐτῶν τὰς μὲν διανοητικὰς τὰς δὲ ἠθικὰς, σοφίαν μὲν³ καὶ σύνεσιν καὶ φρόνησιν διανοητικὰς, ἐλευθεριότητα δὲ καὶ σωφροσύνην ἠθικὰς. Λέγοντες γὰρ περὶ τοῦ ἥθους οὐ λέγομεν ὅτι σοφὸς ἢ συντετὸς ἀλλ' ὅτι πρᾶος ἢ σώφρων, ἐπαινοῦμεν δὲ καὶ τὸν σοφὸν κατὰ τὴν ἔξιν· τῶν ἔξεων δὲ τὰς ἐπαινετὰς ἀρετὰς λέγομεν.

B.

Διττῆς δὲ τῆς ἀρετῆς οὔσης, τῆς μὲν διανοητικῆς τῆς δὲ ἠθικῆς, ἡ μὲν διανοητικὴ τὸ ἑπλεῖον¹ ἢ ἐκ διδασκαλίας ἔχει καὶ τὴν γένεσιν καὶ τὴν αὐξήσιν, ἡ δ' ἠθικὴ ἐξ ἔθους περιγίνεται, ὅθεν καὶ τοῦνομα ἔσχεν μικρὸν ὑπερεκκλίνον ἀπὸ τοῦ ἡθους. Ἐξ οὗ καὶ² δῆλον ὅτι οὐδεμία τῶν ἠθικῶν ἀρετῶν φύσει ἡμῖν ἐγγίνεται· οὐθὲν γὰρ τῶν φύσει ὄντων ἄλλως ἐθίζεται, οἷον ὁ λίθος φύσει κάτω φερόμενος οὐκ ἂν ἐθισθεῖται ἄνω φέρεσθαι, οὐδ' ἂν κυρίακίς ὁ αὐτὸν ἐθίξῃ τις ἄνω ρίπτων, οὐδὲ ἢ τὸ πῦρ κάτω, οὐδ' ἄλλο οὐδὲν τῶν ἄλλως³ ἢ πεφυκότων ἄλλως ἂν ἐθισθεῖται. Οὕτ' ἄρα φύσει οὔτε παρὰ φύσιν ἐγγίνονται αἱ ἀρεταί, ἀλλὰ³ πεφυκόσι μὲν ἡμῖν δέξασθαι αὐτάς, τελειουμένοις δὲ διὰ τοῦ

¹ τὰ μαθηματικά M^b. ὕπὸ τοῦ λόγου M^b. ὡπάσα ἡ ἐπιτίμησις K^b. ἔτε om. M^b. ὃ χρή δὲ M^b. ἔσται] ἄρα L^b. O^b, ἔσται ἄρα M^b. ἅμὲν γὰρ κυρίως M^b. ἔν om. H^a, qui seautō. ὅτι om. K^b. ἔτε καὶ om. M^b. ἔτε καὶ σύνεσιν post καὶ φρόνησιν ponit O^b, om. M^b. ἢ] καὶ K^b. ἑπλεῖστον M^b. O^b. ἢ ἐκ τῆς διδασκαλίας L^b, ἐν διδασκαλίαις M^b. ἡ δ' ἠθικὴ καὶ ἐμπειρίας M^b. ἢ ἔσχε M^b. ἡ παρ' ἐγγλίσιν K^b. N^b. ἢ ἥθους N^b. ὁ om. M^b. ὁ αὐτὸν om. K^b. M^b. ἢ τὸ om. L^b. ἢ πεφυκ.] φύσει πεφυκότων M^b.

4 ἔθους. "Ετι ὅσα μὲν φύσει ^τ ἡμῖν ^σ παραγίνεται, τὰς δυνάμεις
^ττούτων πρότερον κομιζόμεθα, ὕστερον δὲ τὰς ἐνεργείας ^ν ἀπο-
δίδομεν. "Οπερ ἐπὶ τῶν αἰσθήσεων δηλόν· οὐ γὰρ ἐκ τοῦ
πολλάκις ἰδεῖν ἢ πολλάκις ἀκοῦσαι τὰς αἰσθήσεις ἐλάβομεν,
ἀλλ' ἀνάπαλιν ἔχοντες ἐχρησάμεθα, οὐ χρησάμενοι ἔσχομεν.
Τὰς δ' ἀρετὰς λαμβάνομεν ἐνεργήσαντες πρότερον, ὥσπερ
καὶ ἐπὶ ^ω τῶν ἄλλων τεχνῶν· ἃ γὰρ δεῖ μαθόντας ποιεῖν,
ταῦτα ποιοῦντες μανθάνομεν, οἷον οἰκοδομοῦντες οἰκοδόμοι
γίνονται καὶ κιθαρίζοντες κιθαρισταί. Οὕτω ^χ δὲ καὶ τὰ
μὲν δίκαια πράττοντες δίκαιοι γινόμεθα, τὰ δὲ σώφρονα
5 σώφρονες, τὰ δ' ἀνδρεῖα ἀνδρεῖοι. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ τὸ γινώ-
μενον ἐν ταῖς πόλεσιν· οἱ γὰρ νομοθεταὶ τοὺς πολίτας ἐθί-
ζοντες ποιοῦσιν ἀγαθοὺς, καὶ τὸ μὲν βούλημα παντὸς νομο-
θέτου τούτ' ἐστίν, ὅσοι δὲ μὴ εὖ ^υ αὐτὸ ποιοῦσιν, ἀμαρτάνου-
σιν· καὶ διαφέρει τούτῳ πολιτεία πολιτείας ἀγαθῇ φαύλης.
6 "Ετι ἐκ τῶν αὐτῶν καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ^z καὶ γίνεται πᾶσα
ἀρετὴ καὶ φθείρεται, ὁμοίως ^α δὲ καὶ τέχνη· ἐκ γὰρ τοῦ κιθα-
ρίζειν καὶ οἱ ἀγαθοὶ καὶ ^β οἱ κακοὶ γίνονται κιθαρισταί.
"Ανάλογον δὲ καὶ ^ε οἱ οἰκοδόμοι καὶ οἱ λοιποὶ πάντες· ἐκ μὲν
γὰρ τοῦ εὖ οἰκοδομεῖν ἀγαθοὶ οἰκοδόμοι ἔσονται, ἐκ δὲ τοῦ
7 κακῶς κακοί. ^δ Εἰ γὰρ μὴ οὕτως εἶχεν, οὐδὲν ἂν ἔδει τοῦ
διδάξοντος, ἀλλὰ πάντες ἂν ἐγίνοντο ἀγαθοὶ ἢ κακοί. Οὕτω
^ε δὴ καὶ ἐπὶ τῶν ἀρετῶν ἔχει· πράττοντες ^ι γὰρ τὰ ἐν ^ς τοῖς
συναλλάγμασι τοῖς ^η πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ^ι γινόμεθα οἱ μὲν
δίκαιοι οἱ δὲ ἄδικοι, πράττοντες δὲ τὰ ἐν τοῖς δεινοῖς καὶ
^κ ἐθιζόμενοι φοβεῖσθαι ^λ ἢ θαρρεῖν οἱ μὲν ἀνδρεῖοι οἱ δὲ δει-
λοί. "Ομοίως δὲ καὶ ^μ τὰ περὶ τὰς ἐπιθυμίας ἔχει καὶ ^ν τὰ
περὶ τὰς ὀργάς· οἱ μὲν γὰρ σώφρονες καὶ πρᾶοι γίνονται, οἱ

^τ ἡμῶν Mb. ^σ περιγίνεται Lb.Mb. ^τ τούτων] τὰς τούτων Ob.
^ν ἀποδιδόμεν Ob. ^ω τῶν τεχνῶν τῶν ἄλλων Lb.Ob. ^χ δὴ Lb, om. Mb.
^υ αὐτὰ Kb. ^z καὶ ante γίνεται om. Kb. ^α δὴ Lb. ^β οἱ ante κακοὶ
om. Kb. ^ε οἱ ante οἰκοδόμοι om. Kb.Lb.Mb.Ob. ^δ εἰ—ἢ κακοί
om. Mb. ^ε δὲ Mb. ^ι γὰρ om. Mb. ^ς τοῖς συναλλάγμασι om. pr. Kb.
^η περὶ Mb. ^ι γινόμενα Kb, γινόμεθα post ἄδικοι Lb.Ob. ^κ ἐθιζόμενοι
ἢ φοβεῖσθαι Mb. ^λ ἢ om. Kb. ^μ τὰ om. Lb.Mb. ^ν τὰ om. Mb.

δ' ἀκόλαστοι καὶ ὀργίλοι, οἱ ὁ μὲν ἐκ τοῦ ρούτωςι ἔν αὐτοῖς ἀναστρέφονται, οἱ δὲ ἐκ τοῦ οὕτωςι. Καὶ ἐνὶ δὴ λόγῳ ἐκ τῶν ὁμοίων ἐνεργειῶν αἱ ἔξεις γίνονται. Διὸ δεῖ τὰς ἐνεργείας ποίας ἀποδιδόναι· κατὰ γὰρ τὰς τούτων διαφορὰς ἀκολουθοῦσιν αἱ ἔξεις. Οὐ μικρὸν ὅν διαφέρει τὸ οὕτως ἢ οὕτως εὐθύς ἐκ νέων ἐθίζεσθαι, ἀλλὰ πάμπολλυ, μᾶλλον δὲ τὸ πᾶν.

Ἐπεὶ οὖν ἡ παρούσα πραγματεία οὐ θεωρίας ἕνεκά ἐστιν ὥσπερ αἱ ἄλλαι (τοῦ γὰρ ἴν' εἰδῶμεν τί ἐστιν ἡ ἀρετὴ σκεπτόμεθα, ἀλλ' ἴν' ἀγαθοὶ γινώμεθα, ἐπεὶ οὐδὲν ἂν ἦν ὄφελος αὐτῆς), ἀναγκαῖόν ἐστι σκέψασθαι τὰ περὶ τὰς πράξεις, πῶς πρακτέον αὐτάς· αὗται γάρ εἰσι κύριαι καὶ τοῦ ποίας γινέσθαι τὰς ἔξεις, καθάπερ εἰρήκαμεν. Τὸ μὲν οὖν κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον πράττειν κοινὸν καὶ ὑποκείσθω, ῥηθήσεται δ' ὕστερον περὶ αὐτοῦ, καὶ τί ἐστιν ὁ ὀρθὸς λόγος, καὶ πῶς ἔχει πρὸς τὰς ἄλλας ἀρετάς. Ἐκεῖνο δὲ προδιομολογείσθω, ὅτι πᾶς ὁ περὶ τῶν πρακτῶν λόγος τύψῃ καὶ οὐκ ἀκριβῶς ὀφείλει λέγεσθαι, ὥσπερ καὶ κατ' ἀρχὰς εἵπομεν ὅτι κατὰ τὴν ὕλην οἱ λόγοι ἀπαιτητέοι· τὰ δ' ἐν ταῖς πράξεσι καὶ τὰ συμφέροντα οὐδὲν ἐστηκὸς ἔχει, ὥσπερ οὐδὲ τὰ ὑγιεινά. Τοιούτου δ' ὄντος τοῦ καθόλου λόγου, ἐτι μᾶλλον ὁ περὶ τῶν καθ' ἕκαστα λόγος οὐκ ἔχει τὰκριβές· οὔτε γὰρ ὑπὸ τέχνην οὔθ' ὑπὸ παραγγελίαν οὐδεμίαν πίπτει, δεῖ δ' αὐτοὺς ἀεὶ τοὺς πράττοντας τὰ πρὸς τὸν καιρὸν σκοπεῖν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῆς ἰατρικῆς ἔχει καὶ τῆς κυβερνητικῆς. Ἀλλὰ καίπερ ὄντος τοιούτου τοῦ παρόντος λόγου πειρατέον βοηθεῖν. Πρῶτον οὖν τοῦτο θεωρητέον,

ο μὲν γὰρ ἐκ Mb. ρ οὕτωςιν Mb, οὕτωςει Kb.Nb. q ἐν αὐτοῖς om. Mb. r γούιν Mb. s εὐθέως Kb. t οὐδὲ γὰρ Lb. v τί ἐστιν ἀρετὴ Ob, ἡ ἀρετὴ τί Kb. w γινώμεθα Mb. x ἐστι] ἐπι Lb, ἦν Kb, ἂν εἴη Mb. y γίνεσθαι Lb. z καὶ om. Mb. a ὑπερκείσθω Nb. b εἰρήσεται Mb. c δ om. Kb.Lb.Ob. d προσδιομολογείσθω Kb, προμολογείσθω Lb.Ob. e πρακτῶν Kb.Lb.Mb. f καὶ ante κατ' om. Kb. g ὕλην καὶ οἱ Lb. h ὑγιεινά] ὑγιεινὰ τοῦ καθολικοῦ λόγου Kb. i λόγων Kb. k ὑποπίπτει Mb. l περὶ Kb. m καὶ τῆς] καὶ ἐπὶ τῆς Mb. n τοῦ om. Kb.

ὅτι τὰ τοιαῦτα πέφυκεν ὑπὸ ἐνδεΐας καὶ ὑπερβολῆς φθεΐρεσθαι, (δεῖ γὰρ ὑπὲρ τῶν ἀφανῶν τοῖς φανεροῖς μαρτυρίοις χρῆσθαι) ^ο ὥσπερ ἐπὶ τῆς ἰσχύος καὶ τῆς ὑγείας ὁρώμεν· τὰ τε γὰρ ὑπερβάλλοντα γυμνάσια καὶ τὰ ἐλλείποντα φθεΐρει τὴν ἰσχύν. Ὅμοίως ^ρ δὲ καὶ τὰ ποτὰ καὶ τὰ σιτία πλείω ^q καὶ ἐλάττω γινόμενα φθεΐρει τὴν ὑγίαν, τὰ δὲ γ^ο σύμμετρα ^τ καὶ ποιεῖ καὶ αὔξει καὶ σώζει. Οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ σωφροσύνης καὶ ἀνδρείας ἔχει καὶ τῶν ^σ ἄλλων ἀρετῶν· ὃ τε γὰρ πάντα φεύγων καὶ φοβούμενος καὶ μηδὲν ὑπομένων δειλὸς γίνεται, ὃ τε μηδὲν ὅλως φοβούμενος ἀλλὰ πρὸς πάντα βαδίζων θρασύς. Ὅμοίως δὲ καὶ ὁ μὲν πάσης ἡδονῆς ^ε ἀπολαύων καὶ μηδεμιᾶς ἀπεχόμενος ἀκόλαστος, ὁ δὲ ^ν πάσας φεύγων, ὥσπερ οἱ ἀγροῖκοι, ἀναίσθητός ^ω τις· φθείρεται ^ζ γὰρ ἡ σωφροσύνη καὶ ἡ ἀνδρεία ὑπὸ τῆς ὑπερβολῆς ⁸ καὶ ^γ τῆς ἐλλείψεως, ὑπὸ δὲ τῆς μεσότητος σώζεται. Ἄλλ' οὐ μόνον αἱ γενέσεις καὶ ² αἱ αὐξήσεις καὶ ^α αἱ φθοραὶ ἐκ τῶν αὐτῶν καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν γίνονται, ἀλλὰ καὶ ^β αἱ ἐνέργειαι ἐν τοῖς αὐτοῖς ἔσονται· καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν φανερωτέρων οὕτως ἔχει, οἷον ἐπὶ τῆς ἰσχύος· γίνεται γὰρ ἐκ τοῦ πολλῇ τροφῇ λαμβάνειν ^ς καὶ πολλοὺς πόνους ὑπομένειν, ⁹ καὶ ^δ μάλιστα δύναται ταῦτα ποιεῖν ὁ ἰσχυρός. Οὕτω δ' ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν ἀρετῶν· ἕκ τε γὰρ τοῦ ἀπέχεσθαι τῶν ἡδονῶν γινόμεθα σώφρονες, καὶ γενόμενοι μάλιστα δυνάμεθα ἀπέχεσθαι αὐτῶν. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἀνδρείας· ἐθιζόμενοι γὰρ καταφρονεῖν τῶν φοβερῶν καὶ ὑπομένειν αὐτὰ γινόμεθα ἀνδρεῖοι, καὶ γενόμενοι μάλιστα δυνησόμεθα ὑπο(3) μένειν τὰ φοβερά. Σημεῖον δὲ δεῖ ποιεῖσθαι τῶν ἔξεων τὴν ἐπιγινομένην ἡδονὴν ἢ λύπην τοῖς ἔργοις· ὁ μὲν γὰρ ἀπεχόμενος τῶν σωματικῶν ἡδονῶν καὶ αὐτῷ τούτῳ χαίρων σώ-

^ο ὥσπερ καὶ ἐπὶ M^b. ^ρ δὴ Ob. ^q γινόμενα καὶ ἐλάττω M^b. ^τ καὶ ante ποιεῖ om. M^b. ^σ ἄλλων om. K^b. ^ε ἀπολαύων] ἐχόμενος M^b. ^ν πᾶσαν K^b. ^ω τις om. L^b.Ob. ^ζ γὰρ] δὲ K^b. ^γ τῆς post καὶ om. M^b. ² αἱ ante αὐξήσεις om. K^b.L^b.N^b.Ob. ^α αἱ ante φθοραὶ om. L^b.N^b.Ob. ^β αἱ om. K^b. ^ς καὶ τοῦ πολλοῦς M^b. ^δ μάλιστα ἀ δύναται' αὐτὰ K^b.

φρων, ὁ δ' ἀχθόμενος ἀκόλαστος, καὶ ὁ μὲν ὑπομένων τὰ
δεινὰ καὶ χαίρων ἢ μὴ λυπούμενός γε ἀνδρείος, ὁ δὲ λυπού-
μενος δειλός. Περὶ ἡδονὰς γὰρ καὶ λύπας ὁ ἐστὶν ἡ ἠθικὴ
ἀρετή· διὰ μὲν γὰρ τὴν ἡδονὴν τὰ φαῦλα πράττομεν, διὰ δὲ
τὴν λύπην τῶν καλῶν ἀπεχόμεθα. Διὸ δεῖ ἡχθαί πως εὐθὺς^α
ἐκ νέων, ὥς ὁ Πλάτων φησὶν, ὥστε χαίρειν τε καὶ λυπεῖσθαι
οἷς δεῖ· ἡ γὰρ ὀρθὴ παιδεία αὕτη ἐστίν. Ἔτι δ' εἰ ἀρεταί^β
εἰσι περὶ β' πράξεις καὶ πάθη, παντὶ δὲ πάθει καὶ πάσῃ
πράξει ἔπεται ἡδονὴ καὶ λύπη,^γ καὶ διὰ τοῦτ' ἂν εἴη ἡ ἀρετὴ
περὶ ἡδονὰς καὶ λύπας. Μηνύουσι δὲ καὶ αἱ κολάσεις γινώ-^δ
μεναι διὰ τούτων· ἰατρεῖαι γὰρ τινὲς εἰσιν, αἱ δὲ ἰατρεῖαι
διὰ τῶν ἐναντίων πεφύκασι γίνεσθαι. Ἔτι, ὥς καὶ ἰ' πρό-^ε
τερον εἶπομεν, πᾶσα ψυχῆς ἕξις, ὑφ' οἷων πέφυκε γίνεσθαι
χείρων καὶ βελτίων, πρὸς ταῦτα καὶ περὶ ταῦτα τὴν φύσιν
ἔχει· δι' κ' ἡδονὰς δὲ καὶ λύπας ἰ' φαῦλαι γίνονται, τῷ διώκειν
ταύτας καὶ φεύγειν, ἢ ἂς μὴ δεῖ^ς ἢ ὅτε οὐ δεῖ^δ ἢ ὥς οὐ δεῖ
ἢ ὅσαχῶς ἄλλως ὑπὸ τοῦ λόγου διορίζεται τὰ τοιαῦτα. Διὸ
καὶ ὀρίζονται τὰς ἀρετὰς ἀπαθείας τινὰς καὶ ἡρεμίαν· οὐκ εὖ
δέ, ὅτι ἀπλῶς λέγουσιν, ἀλλ' οὐχ ὥς δεῖ καὶ ὥς οὐ δεῖ, καὶ
ὅτε, ὁ καὶ ὅσα ἄλλα προστίθεται. Ὑπόκειται ἄρα ἡ ἀρετὴ^ε
εἶναι ἡ τοιαύτη περὶ ἡδονὰς καὶ λύπας τῶν βελτίστων πρα-
κτικῇ, ἡ δὲ κακία τούναντίον. Γένοιτο δ' ἂν ἡμῖν καὶ ἐκ τού-^γ
των φανερόν· ἔτι περὶ τῶν αὐτῶν. Τριῶν γὰρ ὄντων τῶν
εἰς τὰς αἰρέσεις καὶ τριῶν^α τῶν εἰς τὰς φυγάς, καλοῦ συμφέ-
ροντος ἡδέος, καὶ τριῶν τῶν ἐναντίων, αἰσχροῦ ἱ' βλαβεροῦ
λυπηροῦ, περὶ^β πάντα μὲν ταῦτα ὁ ἀγαθὸς ἱ' κατορθωτικός
ἐστίν· ὁ δὲ κακὸς ὕ' ἀμαρτητικός, μάλιστα^γ δὲ περὶ τὴν ἡδο-
νὴν· κοινὴ^δ τε γὰρ αὕτη τοῖς ζῴοις, καὶ πᾶσι τοῖς ὑπὸ τὴν

α ἡ ἠθικὴ ἐστίν Mb. β εἰ] αἱ Kb. γ πάθη καὶ πράξεις Lb.Mb.Ob.
δ καὶ διὰ] κἂν διὰ Nb, διὰ Mb. ε πρώην Kb. ζ ἡδονῆς δὲ καὶ λύπης
Mb. ι φαῦλοι Lb.Mb. κ ἢ ὅτε μὴ δεῖ Mb, om. Kb. λ ἢ ὥς οὐ δεῖ
om. Ob. μ καὶ ante ὅσα om. Nb. ν ὅτι Kb. ξ τῶν] ὄντων τῶν
Mb.Nb, ὄντων Lb.Ob. ς βλαβεροῦ] ἀσυμφόρου Lb.Mb.Nb.Ob. ζ ταῦτα
μὲν πάντα Kb.Lb.Mb.Ob. η κατορθωτής Mb. θ ἀμαρτητικός ἐστι·
μάλιστα Ob. ι δὲ om. Kb. κ τε om. Lb.Ob.

αἵρεσιν παρακολουθεῖ καὶ γὰρ τὸ καλὸν καὶ τὸ συμφέρον
 8 ἡδὺ φαίνεται. "Ἐτι δ' ἐκ νηπίου πᾶσιν ἡμῖν ^γσυντεθράπτται·
^z διὸ χαλεπὸν ἀποτρίψασθαι τοῦτο τὸ πάθος ἐγκεχωσμέ-
 νον τῷ βίῳ. Κανονίζομεν δὲ καὶ τὰς πράξεις, οἱ μὲν μᾶλλον
 9 οἱ δ' ἥττον, ἡδονῇ καὶ λύπῃ. Διὰ τοῦτ' ^a οὖν ἀναγκαῖον εἶναι
 περὶ ταῦτα τὴν πᾶσαν πραγματείαν· οὐ γὰρ μικρὸν εἰς τὰς
 10 πράξεις εὖ ἢ κακῶς χαίρειν ^b καὶ λυπεῖσθαι. "Ἐτι ^c δὲ χαλε-
 πώτερον ἡδονῇ μάχεσθαι ἢ θυμῷ, καθάπερ φησὶν Ἡράκλει-
 τος, περὶ δὲ τὸ χαλεπώτερον αἰεὶ καὶ τέχνη γίνεται καὶ
 ἀρετῇ· καὶ γὰρ τὸ εὖ βέλτιον ἐν τούτῳ. "Ὡστε καὶ διὰ
 τοῦτο ^d περὶ ἡδονὰς καὶ λύπας πᾶσα ἡ πραγματεία καὶ τῇ
^e ἀρετῇ καὶ τῇ πολιτικῇ· ὁ μὲν γὰρ εὖ τοῦτοις χρώμενος
 11 ἀγαθὸς ^f ἔσται, ὁ δὲ κακῶς κακός. "Ὅτι μὲν οὖν ἐστὶν ^g ἡ
 ἀρετῇ περὶ ἡδονὰς καὶ λύπας, καὶ ὅτι ἐξ ὧν γίνεται, ὑπὸ
 τούτων καὶ αὖξεται καὶ φθείρεται μὴ ὡσαύτως γινομένων, καὶ
 ὅτι ἐξ ὧν ^h ἐγένετο, περὶ ταῦτα καὶ ἐνεργεῖ, εἰρήσθω.

3 Ἀπορήσειε δ' ἄν τις, πῶς λέγομεν ὅτι δεῖ τὰ μὲν δίκαια
 (4) πράττοντας δικαίους γίνεσθαι, τὰ δὲ σῶφρονα σῶφρονας·
 εἰ γὰρ πράττουσι τὰ δίκαια καὶ ⁱ τὰ σῶφρονα, ἤδη εἰσὶ
^k δίκαιοι καὶ σῶφρονες, ὥσπερ ^l εἰ ^m τὰ γραμματικά καὶ ⁿ τὰ
 2 μουσικά, γραμματικοὶ καὶ μουσικοί. "Ἡ οὐδ' ἐπὶ τῶν τεχνῶν
 οὕτως ἔχει; "Ἐνδέχεται γὰρ γραμματικόν τι ποιῆσαι καὶ
 ἀπὸ τύχης καὶ ἄλλου ὑποθεμένου. Τότε οὖν ἔσται γραμ-
 ματικός, εἰ ^o καὶ γραμματικόν ^p τι ποιήσῃ καὶ γραμματι-
 3 κῶς· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ γραμματικὴν. "Ἐτι
 οὐδ' ὁμοίον ἐστὶν ἐπὶ τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἀρετῶν· τὰ μὲν
^q γὰρ ὑπὸ τῶν τεχνῶν ^r γινόμενα τὸ εὖ ^s ἔχει ἐν αὐτοῖς,
 ἀρκεῖ ^t οὖν ^v ταῦτά πως ἔχοντα γενέσθαι· τὰ δὲ κατὰ τὰς

^γ συντετράφθαι K^b. ^z διὸ—ἀποτρίψασθαι om. N^b. ^a γοῦν M^b.
^b καὶ] ἢ L^b, ἢ καὶ M^b.N^b. ^c δὲ καὶ χαλεπώτερον L^b. ^d περὶ τὰς
 ἡδονὰς Ob. ^e ἀρετῇ] ἡθικῇ M^b. et rc. L^b. ^f ἔσται] ἅπας M^b. ^g ἡ
 om. M^b. ^h ἐγένετο M^b. ⁱ τὰ post καὶ om. K^b.M^b. ^k σῶφρονες
 καὶ δίκαιοι M^b. ^l οἱ M^b.N^b. ^m τὰ om. M^b. ⁿ τὰ add. K^b.
^o καὶ post εἰ om. M^b.N^b. ^p τι post εἰαν L^b.Ob. ^q γὰρ om. N^b.
^r γινόμενα L^b.Ob. ^s ἔχειν αὐτοῖς K^b. ^t οὖν] τῷ K^b. ^v αὐτά L^b.Ob.

ἀρετὰς γινόμενα οὐκ ^ω ἐὰν αὐτά πως ἔχῃ, δικαίως ἢ σωφρό-
 νως πράττεται, ἀλλὰ καὶ ^ε ἐὰν ὁ πράττων πως ἔχων πράττῃ,
 πρῶτον μὲν ἐὰν εἰδώς, ἔπειτ' ^ε ἐὰν προαιρούμενος, ^ε καὶ προαι-
 ρούμενος ^α δι' αὐτά, ^β τὸ δὲ τρίτον ^ε καὶ ἐὰν βεβαίως καὶ
 ἀμετακινήτως ^δ ἔχων πράττῃ. Ταῦτα δὲ πρὸς μὲν τὸ τὰς
 ἄλλας τέχνας ἔχειν οὐ συναριθμεῖται, πλὴν αὐτὸ τὸ εἰδέναι
 πρὸς δὲ ^ο τὸ τὰς ἀρετὰς τὸ μὲν εἰδέναι ^ε μικρὸν ἢ οὐδὲν
 ἰσχύει, τὰ ^δ ἄλλα οὐ μικρὸν ἀλλὰ ^ε τὸ πᾶν δύναται, ^ε ἅπερ
 ἐκ τοῦ πολλάκις πράττειν τὰ δίκαια καὶ σώφρονα περιγί-
 νεται. Τὰ μὲν οὖν πράγματα δίκαια καὶ σώφρονα λέγεται, ⁴
 ὅταν ¹ ἢ τοιαῦτα οἶα ^α ἂν ὁ δίκαιος ^κ ἢ ¹ ὁ σώφρων πράξειεν
 δίκαιος δὲ καὶ σώφρων ἐστὶν οὐχ ὁ ταῦτα πράττων, ἀλλὰ
 καὶ ^μ ὁ οὕτω πράττων ὡς οἱ δίκαιοι καὶ ^ν οἱ σώφρονες πρᾶτ-
 τουσιν. ^ο Εὖ οὖν λέγεται ὅτι ἐκ τοῦ δίκαια πράττειν ὁ ^ς
 δίκαιος γίνεται καὶ ^ρ ἐκ τοῦ τὰ σώφρονα ὁ σώφρων· ἐκ δὲ
 τοῦ μὴ πράττειν ταῦτα οὐδεὶς ^α ἂν οὐδὲ ^α μελλήσειε γενέσθαι
 ἀγαθός. Ἄλλ' οἱ πολλοὶ ταῦτα μὲν οὐ πράττουσιν, ἐπὶ δὲ ⁶
 τὸν λόγον καταφεύγοντες οἷονται φιλοσοφεῖν καὶ οὕτως
 ἔσεσθαι σπουδαῖοι, ὁμοίον τι ποιοῦντες τοῖς κάμνουσιν, οἱ
 τῶν ἱατρῶν ^ρ ἀκούουσι μὲν ἐπιμελῶς, ποιοῦσι δ' οὐθὲν τῶν
 προσταττομένων. Ὡςπερ οὖν ^ε οὐδ' ἐκείνοι εὖ ἔξουσιν τὸ
 σῶμα οὕτω θεραπευόμενοι, οὐδ' οὗτοι τὴν ψυχὴν οὕτω φιλο-
 σοφοῦντες.

^τ Μετὰ δὲ ταῦτα τί ἐστὶν ἡ ἀρετὴ ^ν σκεπτέον. Ἐπεὶ οὖν ⁴
 τὰ ἐν τῇ ψυχῇ γινόμενα τρία ἐστί, πάθη δυνάμεις ἔξεις, (5)
 τούτων ^ω ἂν τι εἴη ^ε ἡ ἀρετή. Λέγω ^γ δὲ πάθη μὲν ἐπιθυ-

^ω ἂν L^b.Ob. ^ε ἂν L^b.Mb.Ob. ^γ ἐὰν προαιρούμενος om. K^b. ^ε καὶ
 προαιρούμενος om. L^b.N^b.Ob. ^α διὰ ταῦτα K^b. ^β τὸ τρίτον δὲ Mb.
^ε ἐὰν καὶ K^b. ^δ ἔχων καὶ πράττῃ N^b. ^ε τὸ post δὲ om. K^b. ^ε οὐδὲν
 ἢ μικρὸν K^b. ^ε τὸ om. K^b. ^ε ἅπερ καὶ ἐκ L^b.Ob. ¹ ἢ] εἴη L^b.
^κ ἢ] καὶ Mb. ¹ ὁ om. L^b.Mb.Ob. ^μ ὁ om. N^b. ^ν οἱ post καὶ om.
 K^b.Mb.Ob. ^ο εὖ γ' οὖν L^b. ^ρ ἐκ—σώφρων om. Ob. ^α μελλήσειε
 L^b.Mb.Ob. ^ρ μὲν ἀκούουσιν Mb. ^ε οὐκ ἐκείνοι L^b, ἐκείνοι οὐκ Mb.
^τ μετὰ ταῦτα δὲ τί ἐστὶν ἀρετὴ Mb, τί δ' ἐστὶν ἡ ἀρετὴ ἐξῆς K^b. ^ν ἐπι-
 σκεπτέον Mb. ^ω τι ἂν L^b.Mb.N^b.Ob. ^ε ἡ om. N^b. ^γ δὲ L^b.

μίαν, ὀργήν, φόβον, ἠθράσος, φθόνον, χαράν, ^αφιλίαν, μίσος, πόθον, ζήλον, ἔλεον, ὅλως οἷς ἔπεται ἡδονή ἢ λύπη, δυνάμεις δὲ καθ' ἃς ^β παθητικοὶ τούτων λεγόμεθα, οἷον καθ' ἃς δυνατοὶ ὀργισθῆναι ἢ λυπηθῆναι ἢ ἐλεῆσαι, ἔξεις δὲ καθ' ἃς πρὸς τὰ πάθη ἔχομεν ^εεὐ ἢ κακῶς, οἷον πρὸς τὸ ὀργισθῆναι, εἰ μὲν σφοδρῶς ἢ ἀναιμένως, κακῶς ἔχομεν, εἰ δὲ μέσως, εὖ. 3' Ομοίως δὲ καὶ πρὸς τὰλλα. Πάθη μὲν οὖν οὐκ εἰσὶν οὐθ' αἰ ἀρεταὶ ^δοὐθ' αἰ κακίαι, ὅτι ^εοὐ λεγόμεθα κατὰ ^ετὰ πάθη σπουδαῖοι ἢ φαῦλοι, κατὰ δὲ τὰς ἀρετὰς ^εἢ τὰς κακίας ^ηλεγόμεθα, καὶ ὅτι κατὰ ^ιμὲν τὰ πάθη οὐτ' ἐπαινούμεθα οὔτε ψεγόμεθα (^κοὐ γὰρ ἐπαινείται ὁ φοβούμενος ^λοὐδὲ ὁ ὀργιζόμενος, ^μοὐδὲ ψέγεται ὁ ἀπλῶς ὀργιζόμενος ἀλλ' ὁ πῶς), κατὰ δὲ τὰς ἀρετὰς καὶ ^ντὰς κακίας ἐπαινούμεθα ἢ ψεγόμεθα. ^υἘτι ὀργιζόμεθα ^ομὲν καὶ φοβούμεθα ἀπροαιρέτως, αἱ δ' ἀρεταὶ προαιρέσεις τινὲς ἢ οὐκ ἄνευ προαιρέσεως. Πρὸς δὲ τούτοις κατὰ μὲν τὰ πάθη κινεῖσθαι λεγόμεθα, κατὰ δὲ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς κακίας οὐ κινεῖσθαι ἀλλὰ διακεῖσθαι πῶς. 5 Διὰ ταῦτα δὲ οὐδὲ δυνάμεις εἰσὶν' οὔτε γὰρ ἀγαθοὶ λεγόμεθα τῷ δύνασθαι πᾶσχειν ἀπλῶς οὔτε κακοὶ, οὐτ' ἐπαινούμεθα οὔτε ψεγόμεθα. ^ρΚαὶ ἔτι δυνατοὶ μὲν ἐσμεν φύσει, ἀγαθοὶ δὲ ἢ κακοὶ οὐ γινόμεθα φύσει· εἵπομεν ^qδὲ περὶ τούτου προότερον. Εἰ οὖν μήτε πάθη εἰσὶν αἱ ἀρεταὶ μήτε δυνάμεις, λείπεται ἔξεις αὐτὰς εἶναι. ^υΟ τι μὲν οὖν ἐστὶ τῷ γένει ἢ ἀρετῇ, εἴρηται.

- (6) 5 Δεῖ δὲ μὴ μόνον οὕτως εἰπεῖν, ὅτι ^τἔξις, ἀλλὰ καὶ ^σποία ^zτῆς. ^ρῬητέον οὖν ὅτι πᾶσα ἀρετῇ, οὐ ἂν ^υἢ ἀρετῇ, αὐτό τε ^υεὐ ἔχον ἀποτελεῖ καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ εὐ ἀποδίδωσιν,

^α φθόνον θάσος K^b. ^α μίσος φιλίαν L^b.O^b. ^β ποιητικοὶ M^b.
^ε ἢ εὐ ἢ M^b. ^δ οὐθ' αἰ κακίαι—c. 9. sect. 8. ἄλλο οὐδέν] hanc Γ. c. 7. sect. 2. ante αἰσχρὸν ὄν, καὶ ponit N^b. ^ε οὐδὲ M^b.N^b. ^ε τὰ om. K^b.
^ε ἢ] καὶ K^b. ^η λεγόμεθα σπουδαῖοι καὶ φαῦλοι καὶ K^b. ^ι μὲν om. K^b.
^κ οὐ] οὐδὲ O^b. ^λ οὐδὲ] ἢ M^b. ^μ οὐδὲ ψέγεται—ὀργιζόμενος om. L^b.
^ν τὰς post καὶ om. N^b. ^ο μὲν om. M^b. ^ρ καὶ om. K^b. ^q δὲ καὶ περὶ τούτων M^b. ^τ ἔξεις N^b. ^σ ποταπή K^b. ^τ τῆς] τῆς ἔξις M^b.
^υ ἢ] εἴη K^b. ^υ τὸ εὐ ἔργον αὐτοῦ ἀπ. L^b.

οἷον ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἀρετὴ τὸν τε ὀφθαλμὸν σπουδαῖον
 ποιεῖ καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ· τῇ γὰρ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἀρετῇ εὖ
 ὁρῶμεν. ^w Ὅμοίως ἡ τοῦ ἵππου ἀρετὴ ἵππον τε σπουδαῖον
 ποιεῖ καὶ ἀγαθὸν δραμεῖν καὶ ἐνεγκεῖν τὸν ἐπιβάτην καὶ μεί-
 ναι τοὺς πολεμίους. Εἰ δὴ τοῦτ' ἐπὶ πάντων οὕτως ἔχει, ³
 καὶ ἡ τοῦ ἀνθρώπου ἀρετὴ εἴη ^x ἂν ἕξις ἀφ' ἧς ἀγαθὸς ἄν-
 θρωπος γίνεται καὶ ἀφ' ἧς εὖ τὸ ὑαυτοῦ ἔργον ἀποδώσει.
 Πῶς δὲ τοῦτ' ἔσται, ἥδη μὲν εἰρήκαμεν, ἔτι δὲ καὶ ὧδ' ἔσται ⁴
 φανερόν, ἐὰν ^z θεωρήσωμεν ποία τίς ^a ἐστὶν ἡ φύσις αὐτῆς.
 Ἐν παντὶ δὴ συνεχεῖ καὶ διαιρετῷ ἔστι λαβεῖν τὸ μὲν πλεῖον
 τὸ δ' ἔλαττον τὸ δ' ἴσον, καὶ ταῦτα ἢ κατ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα
 ἢ ^b πρὸς ἡμᾶς· τὸ δ' ἴσον μέσον τι ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως.
 Λέγω δὲ τοῦ μὲν πρᾶγματος μέσον τὸ ἴσον ἀπέχον ἀφ' ⁵
^c ἐκατέρου τῶν ἄκρων, ὅπερ ἐστὶν ἐν καὶ ταυτὸν πᾶσιν, πρὸς
 ἡμᾶς δὲ ὁ μήτε πλεονάζει μήτε ἐλλείπει. Τοῦτο δ' οὐχ ἔν,
 οὐδὲ ταυτὸν πᾶσιν, οἷον εἰ τὰ δέκα πολλὰ τὰ δὲ δύο ὀλίγα, ⁶
^d τὰ ἕξ μέσα λαμβάνουσι κατὰ τὸ πρᾶγμα· εἴσφ γὰρ ὑπὲρ- ⁷
 χει τε καὶ ὑπὲρέρχεται, τοῦτο δὲ μέσον ἐστὶ κατὰ τὴν ἀριθμη-
 τικὴν ἀναλογίαν. Τὸ δὲ πρὸς ἡμᾶς οὐχ οὕτω ληπτέον· οὐ
 γὰρ εἴ τῳ δέκα ^e μναὶ φαγεῖν πολὺν ^f δύο δὲ ὀλίγον, ὁ ἀλεί-
 πτης ἕξ μνᾶς προστάξει· ἔστι γὰρ ἴσως ^h καὶ τοῦτο παλὺν
 τῷ ληψομένῳ ἢ ὀλίγον· Μίλωνι μὲν γὰρ ὀλίγον, τῷ δὲ
 ἀρχομένῳ τῶν γυμνασίων πολὺ. Ὅμοίως ἐπὶ δρόμον καὶ
 πάλῃ. Οὕτω ⁱ δὴ πᾶς ἐπιστήμων τὴν ὑπερβολὴν ^k μὲν καὶ ⁸
 τὴν ἐλλείψιν ^l φεύγει, τὸ δὲ μέσον ζητεῖ καὶ τοῦθ' αἰρεῖ-
 ται, μέσον δὲ οὐ τὸ τοῦ πρᾶγματος ἀλλὰ τὸ πρὸς ἡμᾶς.
 Εἰ δὴ πᾶσα ἐπιστήμη οὕτω τὸ ἔργον εὖ ^m ἐπιτελεῖ, πρὸς τὸ ⁹
 μέσον βλέπουσα καὶ εἰς τοῦτο ἄγουσα τὰ ἔργα (ὅθεν εἰώ-
 θασιν ἐπιλέγειν τοῖς εὖ ἔχουσιν ἔργοις ὅτι οὐτ' ἀφελεῖν
 ἔστιν οὔτε προσθεῖναι, ὡς τῆς μὲν ὑπερβολῆς καὶ τῆς ἐλ-

^w ὁμοίως δὲ ἡ N^b. ^x ἂν ἡ ἕξις K^b. ^y αὐτοῦ L^b.M^b. ^z θεωρήσαι-
 μεν K^b. ^a ἐστὶν om. M^b. ^b πρὸς] καθ' L^b.O^b. ^c ἐκατέρων L^b.M^b.
^d τὰ δὲ ἕξ M^b. ^e ἴσως L^b.N^b.O^b. ^f μνᾶς N^b.O^b. ^g δύο om. pr. K^b.
^h πολὺ καὶ τοῦτο M^b. ⁱ δὴ καὶ πᾶς O^b. ^k μὲν om. O^b. ^l ἐκφύγει M^b.
^m ἀποτελεῖ L^b.O^b.

λείψεως φθειρούσης τὸ εὖ, τῆς δὲ μεσότητος σωζούσης),
^α οἱ δ' ἀγαθοὶ τεχνῖται, ^ο ὡς λέγομεν, πρὸς τοῦτο βλέποντες
 ἐργάζονται, ἡ δ' ἀρετὴ πάσης τέχνης ἀκριβεστέρα καὶ ἀμεί-
 νων ἐστίν, ὥσπερ καὶ ἡ φύσις, τοῦ μέσου ἂν εἴη στοχαστική.
 10 Λέγω δὲ τὴν ἠθικὴν· αὕτη γάρ ἐστι περὶ πάθη καὶ πράξεις,
 ἐν δὲ τούτοις ἐστὶν ὑπερβολὴ καὶ ἔλλειψις καὶ ^ρ τὸ μέσον.
^q Οἶον καὶ φοβηθῆναι καὶ θαρρῆσαι καὶ ^τ ἐπιθυμῆσαι καὶ ὀρ-
 γισθῆναι καὶ ἐλεῆσαι καὶ ὀλως ἡσθῆναι ^σ καὶ λυπηθῆναι ἔστι
 11 καὶ μᾶλλον καὶ ἥττον, καὶ ἀμφότερα οὐκ εὖ· τὸ δ' ὅτε δεῖ
 καὶ ἐφ' ^ι οἷς καὶ πρὸς οὓς καὶ ^ν οὐ ἔνεκα καὶ ὡς δεῖ, μέσον τε
 12 καὶ ἄριστον, ὅπερ ^ω ἐστὶ τῆς ἀρετῆς. Ὅμοιως δὲ καὶ περὶ
 τὰς πράξεις ἐστὶν ὑπερβολὴ καὶ ἔλλειψις καὶ ^x τὸ μέσον.
 Ἡ δ' ἀρετὴ περὶ πάθη καὶ πράξεις ἐστίν, ἐν οἷς ἡ μὲν ὑπερ-
 βολὴ ἀμαρτάνεται ^γ καὶ ἡ ἔλλειψις ψέγεται, τὸ δὲ μέσον
 13 ἐπαινεῖται καὶ κατορθοῦται· ταῦτα δ' ἄμφω τῆς ἀρετῆς. Με-
 σότης ^z τις ^α ἄρα ἐστὶν ἡ ἀρετὴ, στοχαστική ^β γε οὕσα τοῦ
 14 μέσου. ^ε Ἐτι τὸ μὲν ἀμαρτάνειν πολλαχῶς ἐστίν (τὸ γὰρ
 κακὸν τοῦ ἀπείρου, ὡς οἱ ^δ Πυθαγόρειοι εἵκαζον, τὸ δ' ἀγα-
 θὸν ^ο τοῦ πεπερασμένου), τὸ δὲ κατορθοῦν μοναχῶς· διὸ καὶ
 τὸ μὲν ῥάδιον τὸ δὲ χαλεπὸν, ῥάδιον ^ι μὲν τὸ ἀποτυχεῖν τοῦ
 σκοποῦ, χαλεπὸν δὲ τὸ ἐπιτυχεῖν. Καὶ διὰ ταῦτ' οὖν τῆς
 μὲν κακίας ^ς ἡ ὑπερβολὴ καὶ ^h ἡ ἔλλειψις, τῆς δ' ἀρετῆς ἡ
 μεσότης·

ἐσθλοὶ μὲν γὰρ ἀπλῶς, ^ι παντοδαπῶς δὲ κακοί.

- 6 15 Ἔστιν ἄρα ἡ ἀρετὴ ἕξις προαιρετική, ἐν μεσότητι οὕσα
 τῇ πρὸς ἡμᾶς, ^κ ὠρισμένη λόγῳ καὶ ὡς ἂν ὁ φρόνιμος ὀρί-
 σειεν. Μεσότης δὲ ¹ δύο κακιῶν, τῆς μὲν καθ' ὑπερβολὴν τῆς

^α οἱ δ' εἰ δ' οἱ K^b, εἰ δὲ οἱ M^b.Ob. ^ο πρὸς τοῦτο ὡς λέγομεν M^b.
 ρ τὸ om. M^b. ^q οἶον—καὶ τὸ μέσον om. N^b. ^τ ἐπιθυμῆσαι καὶ ἀπο-
 στραφῆναι καὶ ὀργισθῆναι M^b. ^σ ἡ λυπηθῆναι ἔστι μᾶλλον M^b. ^ι οἷς
 οἷς δεῖ K^b. ^ν οὐ ἔνεκα] οὐνεκα K^b. ^ω ἐστὶ] ἐπὶ N^b, ἐστὶν ἐπὶ K^b.
^x τὸ om. M^b. ^γ καὶ ἡ] ἡ δὲ M^b. ^z τις om. M^b. ^α ἐστὶν ἄρα L^b.Ob.
^β γε om. K^b. ^ε ἔτι] ἔτι δὲ M^b, ὅτι Ob. ^δ πυθαγόριοι K^b. ^ο τοῦ—
 μοναχῶς om. N^b. ^ι μὲν γὰρ τὸ M^b. ^ς ἡ om. M^b. ^h ἡ post καὶ om.
 M^b.N^b.Ob. ¹ κακοὶ δὲ παντοδαπῶς L^b.Ob. ^κ ὠρισμένη om. N^b.
¹ δυεῖν K^b.

δὲ κατ' ἑλλείψιν· καὶ ^μ ἔτι ^π τῷ τὰς μὲν ἐλλείπειν τὰς δ' ¹⁶
 ὑπερβάλλειν τοῦ δέοντος ἐν τε ^ο τοῖς πάθεσι καὶ ^ρ ἐν ταῖς
 πράξεσι, τὴν δ' ἀρετὴν ^ρ τὸ μέσον καὶ εὐρίσκειν καὶ αἰρεῖσθαι.
 Διὸ κατὰ μὲν τὴν οὐσίαν καὶ τὸν λόγον ^q τὸν τί ἦν εἶναι λέ- ¹⁷
 γοντα μεσότης ἐστὶν ἡ ἀρετή, κατὰ δὲ τὸ ἄριστον καὶ τὸ εὖ
 ἀκρότης. Οὐ πᾶσα δ' ἐπιδέχεται πρᾶξις οὐδὲ πᾶν πάθος ¹⁸
 τὴν μεσότητα· ^τ ἔνια γὰρ εὐθὺς ὠνόμασται ^σ συνειλημμένα
 μετὰ τῆς φανυλότητος, οἷον ἐπιχαιρεκακία ἀναισχυντία φθό-
 νος, καὶ ἐπὶ τῶν πράξεων μοιχεία κλοπή ἀνδροφονία· πάντα
 γὰρ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ^υ ψέγεται τῷ ^ω αὐτὰ φάυλα εἶναι,
 ἀλλ' οὐχ αἱ ὑπερβολαὶ αὐτῶν οὐδ' αἱ ἐλλείψεις. Οὐκ ἔστιν
 οὖν οὐδέποτε περὶ ^x αὐτὰ κατορθοῦν, ἀλλ' αἰεὶ ἀμαρτάνειν·
 οὐδ' ἔστι τὸ εὖ ἢ μὴ εὖ περὶ τὰ τοιαῦτα ἐν τῷ ^γ ἦν δεῖ καὶ
 ὅτε καὶ ὡς μοιχεύειν, ἀλλ' ἀπλῶς τὸ ποιεῖν ^z ὅτιοῦν τούτων
 ἀμαρτάνειν ἐστίν. Ὅμοιον οὖν τὸ ἀξιοῦν καὶ περὶ τὸ ἀδικεῖν ¹⁹
 καὶ δειλαίνειν καὶ ἀκολασταίνειν ^α εἶναι μεσότητες καὶ ὑπερ-
 βολὴν καὶ ἑλλείψιν· ἔσται γὰρ οὕτω ^β γε ὑπερβολῆς ^ε καὶ
 ἐλλείψεως μεσότης καὶ ὑπερβολῆς ὑπερβολὴ καὶ ^δ ἐλλείψις
 ἐλλείψεως. Ὡσπερ δὲ σωφροσύνης καὶ ἀνδρείας οὐκ ἔστιν ²⁰
 ὑπερβολὴ καὶ ἑλλείψις ^ε διὰ τὸ ^ι τὸ μέσον εἶναι πως ^ς ἄκρον,
 οὕτως ^h οὐδὲ ἐκείνων μεσότης οὐδὲ ὑπερβολὴ καὶ ἑλλείψις,
 ἀλλ' ὡς ἂν πράττηται ^ι ἀμαρτάνεται· ὅλως γὰρ οὐθ' ὑπερ-
 βολῆς καὶ ἐλλείψεως μεσότης ἐστίν, ^κ οὔτε μεσότητος ὑπερ-
 βολὴ καὶ ἑλλείψις.

Δεῖ δὲ ¹ τοῦτο μὴ μόνον καθόλου λέγεσθαι, ἀλλὰ ^μ καὶ ⁷
 τοῖς καθ' ^ν ἕκαστα ἐφαρμόττειν· ἐν γὰρ τοῖς περὶ τὰς πρά-
 ξεις λόγοις οἱ μὲν καθόλου ^ο κενώτεροί εἰσιν, οἱ δ' ἐπὶ μέρους

^μ ἔστι Mb. ^π τὸ Lb. ^ο ταῖς πράξεσι καὶ ἐν τοῖς πάθεσι Mb. ^ρ ἐν
 et τὸ om. Kb. ^q τὸν τὸ τί Kb. ^τ ἔνια μὲν γὰρ Mb. ^σ συνειληγμένα
 Nb. ^υ ἐπιχαιρεκακία καὶ ἀναισχυντία Nb. ^ω λέγεται Kb.Lb.Nb.Ob.
^ω αὐτὰ om. Kb. ^x αὐτὰς Kb. ^γ ἦν Kb.Mb.Nb. ^z ὅτιοῦν] ἐν Mb.
^α εἶναι] καὶ Ob. ^β γε om. Kb. ^ε καὶ—ὑπερβολῆς om. Nb. ^δ ἐλλεί-
 ψεως ἑλλείψις Mb, ἑλλείψις ἐλλείψεως ταῦτα Kb. ^ε διὰ—ἑλλείψις om.
 Mb. ^ι τὸ alterum om. Lb.Nb.Ob. ^ς ἄκρων Mb.Nb. ^h οὐδὲ om. Mb.
^ι ἀμαρτάνεται Kb. ^κ οὐδὲ Lb.Mb.Nb.Ob. ¹ τοῦτο μὴ] μὴ τὸ αὐτὸ Kb,
 μὴ Lb. ^μ καὶ ἐν τοῖς Lb. ^ν ἕκαστον Mb. ^ο κινώτεροί Kb.Lb.Mb.Nb.

ἀληθινώτεροι· περὶ γὰρ τὰ καθ' ἕκαστα αἱ πράξεις, δέον δ' ἐπὶ τούτων συμφωνεῖν. Δητέον ὅν ταῦτα ἐκ τῆς δια-
 2 γραφῆς. Περὶ μὲν οὖν φόβους καὶ θάρρη ἀνδρεία μεσότης·
 τῶν δ' ὑπερβαλλόντων ὁ μὲν τῇ ἀφοβία ἀνώνυμος (πολλὰ δ'
 ἐστὶν ἀνώνυμα), ὁ δ' ἐν τῷ θαρρεῖν ὑπερβάλλον ἠθρασύς, ὁ
 3 δὲ τῷ μὲν φοβεῖσθαι ὑπερβάλλον τῷ δὲ ἠθαρρεῖν ἐλλείπων
 3 δειλός. Περὶ ἡδονὰς δὲ καὶ λύπας ἡ οὐ πάσας, ἡττον δὲ καὶ
 περὶ τὰς λύπας, μεσότης μὲν σωφροσύνη, ὑπερβολὴ δὲ ἀκο-
 λασία. Ἐλλείποντες δὲ ὑπερὶ τὰς ἡδονὰς οὐ πάνυ γίνονται·
 διόπερ οὐδ' ὀνόματος τετυχήκασιν οὐδ' οἱ τοιοῦτοι, ἔστω-
 4 σαν δὲ ἀναίσθητοι. Περὶ δὲ δόσιν χρημάτων καὶ λήψιν με-
 σότης μὲν ἐλευθεριότης, ὑπερβολὴ δὲ καὶ ἔλλειψις ἀσωτία
 καὶ ἀνελευθερία. Ἐναντίως ὅς ἐαυταῖς ὑπερβάλλουσι καὶ
 ἐλλείπουσιν· ὁ ἡ μὲν γὰρ ἀσώτος ἐν μὲν ἠ προέσει ὑπερβάλ-
 λει ἐν δὲ ἡ λήψει ἐλλείπει, ὁ δ' ἀνελεύθερος ἐν ἡ μὲν ἡ λήψει
 5 ὑπερβάλλει ἐν δὲ προέσει ἐλλείπει. Νῦν μὲν ἡ οὖν τύπῳ καὶ
 ἐπὶ ἡ κεφαλαίῳ λέγομεν, ἀρκοῦμενοι αὐτῷ τούτῳ· ὕστερον δὲ
 6 ἀκριβέστερον περὶ ἡ αὐτῶν διορισθήσεται. Περὶ δὲ ἡ τὰ χρή-
 ματα καὶ ἡ ἄλλαι διαθέσεις εἰσὶ, μεσότης ἡ μὲν μεγαλοπρέπεια
 (ὁ γὰρ μεγαλοπρεπὴς διαφέρει ἐλευθερίου· ὁ μὲν γὰρ περὶ
 μεγάλα, ὁ δὲ περὶ μικρά), ὑπερβολὴ δὲ ἀπειροκαλία καὶ βα-
 νανσία, ἔλλειψις δὲ μικροπρέπεια· ἡ διαφέρουσι δ' αὐταὶ τῶν
 περὶ τὴν ἐλευθεριότητα, ἡ πῇ δὲ διαφέρουσιν, ὕστερον ῥηθή-
 7 σεται. Περὶ δὲ τιμὴν καὶ ἀτιμίαν μεσότης μὲν μεγαλοψυ-
 χία, ὑπερβολὴ δὲ χανότης τις λεγομένη, ἔλλειψις δὲ μικρο-
 8 ψυχία· ὡς ἡ ὅς ἐλέγομεν ἔχειν πρὸς τὴν μεγαλοπρέπειαν τὴν
 ἐλευθεριότητα, περὶ μικρὰ διαφέρουσιν, οὕτως ἡ ἔχει τις καὶ

Ῥ οὖν om. K^b. ἡ θρασύς—ὑπερβάλλον om. N^b. ἡ δ' ἐν τῷ K^b.M^b.
 ἡ θαρρεῖσθαι M^b. ἡ οὐ—τὰς λύπας om. N^b. ἡ τὰς περὶ L^b. ἡ ὀνό-
 ματος—τοιοῦτοι] οὗτοι ὀνόματος τετυχήκασιν L^b.M^b.N^b.O^b. ἡ ἔστω δὲ
 ἀναίσθητος K^b. ἡ δ' ἐαυτὰς N^b, δὲ αὐταῖς M^b, δὲ αὐτὰς O^b, om. K^b.
 ἡ μὲν om. M^b. ἡ προαιρέσει N^b. ἡ λήψει utrobique pr. K^b. ἡ μὲν
 προέσει ἐλλείπει ἐν δὲ λήψει ὑπερβάλλει M^b. ἡ οὖν ἐν τύπῳ M^b. ἡ κε-
 φαλαίου K^b.N^b. ἡ αὐτῶν] αὐτοῦ L^b. ἡ τὰ om. K^b. ἡ μὲν γὰρ μεγα-
 λοπρέπεια M^b. ἡ διαφέρουσι—ἐλευθεριότητα om. K^b. ἡ πῇ] ὅ L^b.M^b.
 N^b.O^b. ἡ δὲ λέγομεν N^b. ἡ ἔχειν τινα N^b.

πρὸς ^ατὴν ὁμεγαλοψυχίαν, περὶ τιμὴν οὖσαν μεγάλην, αὐτὴ
περὶ ^βμικρὰν ^γοὔσα· ἔστι ^δ γὰρ ὡς δεῖ ὀρέγεσθαι τιμῆς καὶ
μᾶλλον ἢ δεῖ καὶ ἥττον, λέγεται δ' ὁ μὲν ὑπερβάλλον ταῖς
ὀρέξεσι φιλότιμος, ὁ δ' ἐλλείπων ἀφιλότιμος, ὁ δὲ μέσος
ἀνώνυμος. Ἀνώνυμοι δὲ καὶ αἱ διαθέσεις, πλὴν ἡ τοῦ φιλο-
τίμου φιλοτιμία. Ὅθεν ἐπιδικάζονται οἱ ἄκροι τῆς μέσης
χώρας. Καὶ ἡμεῖς ^εδὲ ἔστι ^ς μὲν ὅτε τὸν μέσον ^ζφιλότιμον
καλοῦμεν ἔστι δ' ὅτε ἀφιλότιμον, ^ηκαὶ ἔστιν ὅτε ^θμὲν ἐπαι-
νοῦμεν τὸν φιλότιμον ^ιἔστι δ' ὅτε τὸν ἀφιλότιμον. Διὰ ^κ9
τίνα δ' αἰτίαν τοῦτο ποιοῦμεν, ^λἐν τοῖς ἐξῆς ῥηθήσεται· νῦν
δὲ περὶ τῶν λοιπῶν ^μλέγωμεν κατὰ τὸν ὑψηγημένον τρό-
πον. Ἔστι ^νδὲ καὶ ^ξπερὶ ὀργὴν ὑπερβολὴ καὶ ἔλλειψις καὶ ^ο10
μεσότης, σχεδὸν δὲ ἀνώνυμων ὄντων αὐτῶν τὸν μέσον πρᾶον
λέγοντες τὴν μεσότητα πραότητα ^πκαλέσομεν· τῶν δ' ἄκρων
ὁ μὲν ὑπερβάλλον ὀργίλος ^ρἔστω, ἡ δὲ κακία ὀργιλότης, ὁ
δ' ἐλλείπων ^σἀόργητός ^ττις, ἡ δ' ἔλλειψις ^θἀοργησία. Εἰσὶ ^ι11
δὲ καὶ ἄλλαι τρεῖς μεσότητες, ἔχουσαι μὲν τινα ὁμοιότητα
πρὸς ^κἀλλήλας, ^οδιαφέρουσαι δ' ἀλλήλων· πᾶσαι μὲν γάρ
εἰσι περὶ λόγων καὶ πράξεων κοινωνίαν, διαφέρουσι δὲ ^ρᾧτι
ἡ μὲν ἔστι περὶ τὰληθές τὸ ἐν αὐτοῖς, αἱ δὲ περὶ τὸ ἡδύ
τούτου δὲ τὸ μὲν ἐν παιδιᾷ τὸ δ' ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον.
Ῥητέον οὖν καὶ περὶ τούτων, ἵνα μᾶλλον κατίδωμεν ὅτι ^ρἐν
πᾶσιν ἡ μεσότης ἐπαινετόν, ^ςτὰ δ' ἄκρα οὐτ' ὀρθὰ οὐτ' ἐπαι-
νετὰ ἀλλὰ ψεκτά. ^ζἜστι μὲν οὖν καὶ τούτων τὰ πλείω
ἀνώνυμα· πειρατέον δ', ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, αὐτοὺς
ὀνοματοποιεῖν σαφηνείας ^ηἔνεκεν καὶ τοῦ εὐπαρακολουθήτου.

^α τὴν om. K^b. ^β ὁ μεγαλοψυχίαν αὐτὴν περὶ M^b. ^γ αὕτη K^b.M^b,
αὐτὴν N^b. ^δ μικρὰ K^b.L^b.N^b. ^ε οὖσαν N^b. ^ς γὰρ om. N^b. ^ζ δὲ
om. M^b. ^η ἔστι—καὶ om. K^b. ^θ μὲν om. M^b.O^b. ^ι φιλότιμον
καλοῦμεν] ἐπαινοῦμεν M^b. ^κ ὅτε καὶ ἀφιλότιμον N^b. ^λ καὶ—ἀφιλότιμον
om. L^b.M^b.O^b. ^μ μὲν om. K^b. ^ν ἔστι—ἀφιλότιμον om. K^b. ^ξ ἐν
om. L^b.O^b. ^ο λέγωμεν L^b.N^b. ^π δὲ om. M^b. ^ρ περὶ τὴν ὀργὴν K^b.
^σ ὄντων om. K^b. ^τ καλέσομεν K^b. ^θ ἔστιν K^b. ^ι ἀνόργηστός K^b.
^κ τις] ἔστιν M^b. ^λ ἀοργησία K^b. ^μ ἀλλήλας] ἀλλήλας καὶ κοινωνίαν
L^b.N^b. ^ν διαφέρουσι N^b.O^b. ^ρ ἡ μὲν ὅτι ἔστι K^b, ὅτι αἱ μὲν εἰσι O^b.
^ς ἐν] ἔστι O^b. ^ζ τὰ δάκρυα οὐτ' ἐπαινετα οὐτ' ὀρθὰ K^b. ^η εἰσὶ K^b.
^θ ἔνεκα K^b.

- 12 *Περὶ μὲν οὖν τὸ ἀληθὲς ὁ μὲν μέσος ἀληθὴς τις καὶ ἡ μεσό-*
της ἀλήθεια λεγέσθω, ἡ δὲ προσποιήσις ἡ μὲν ἐπὶ τὸ μείζον
ἀλαζονεία ^νκαὶ ὁ ἔχων αὐτὴν ἀλαζών, ἡ δ' ἐπὶ τὸ ἑλαττον
13 *εἰρωνεία καὶ εἶρων. Περὶ δὲ τὸ ἡδὺν τὸ μὲν ἐν παιδιᾷ ὁ μὲν*
μέσος εὐτράπελος ^ωκαὶ ἡ διάθεσις ^κεὐτραπελία, ἡ δ' ὑπερ-
βολὴ βωμολοχία καὶ ὁ ἔχων αὐτὴν βωμολόχος, ὁ δ' ἐλλεί-
πων ἀγροϊκός τις καὶ ^γἡ ἔξις ἀγροϊκία· περὶ δὲ τὸ λοιπὸν
^κἡδὺν τὸ ἐν τῷ βίῳ ὁ μὲν ὡς δεῖ ἡδὺς ὢν φίλος καὶ ἡ μεσό-
της φιλία, ὁ δ' ὑπερβάλλων, ^αεἰ μὲν ^βοὐδενὸς ἔνεκα, ἄρεσκος,
^αεἰ δ' ὠφελείας τῆς αὐτοῦ, κόλαξ, ὁ δ' ἐλλείπων καὶ ^εἐν πᾶ-
14 *σιν ἀηδὴς δύσερίς τις καὶ δύσκολος. Εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς*
^δπάθεσι καὶ ^εἐν τοῖς ^ςπερὶ τὰ πάθη μεσότητες· ἡ γὰρ αἰ-
δὼς ἀρετὴ μὲν οὐκ ἔστιν, ἐπαινεῖται δὲ καὶ ὁ αἰδήμων. Καὶ
γὰρ ἐν τούτοις ὁ μὲν λέγεται μέσος, ὁ δ' ὑπερβάλλων, ὡς ὁ
καταπλήξ, ὁ πάντα αἰδούμενος· ὁ δ' ἐλλείπων ἢ ^ςὁ μὴδὲ
15 *ὄλως ἀναίσχυντος· ὁ δὲ μέσος αἰδήμων. Νέμεσις δὲ μεσό-*
της φθόνου καὶ ἐπιχαιρεκακίας. Εἰσὶ δὲ περὶ ^ηλύπην καὶ
ἡδονὴν ^ιτὰς ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσι τοῖς πέλας γινομένας· ὁ
μὲν γὰρ νεμεσητικὸς λυπεῖται ἐπὶ τοῖς ἀναξίως εὖ πράττου-
σιν, ὁ δὲ φθονερός ὑπερβάλλων τούτων ἐπὶ πᾶσι λυπεῖται,
ὁ δ' ἐπιχαιρέκακος τοσοῦτον ἐλλείπει τοῦ λυπεῖσθαι ὥστε
16 *καὶ ^κχαίρειν. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων καὶ ἄλλοθι καιρὸς*
ἔσται· περὶ δὲ δικαιοσύνης, ἐπεὶ οὐχ ἅπλως λέγεται, μετὰ
ταῦτα ^ιδιελόμενοι περὶ ἐκατέρας ἐρούμεν πῶς μεσότητές
εἰσιν· ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν λογικῶν ἀρετῶν.
- 8 *Τριῶν ^μδὲ διαθέσεων οὐσῶν, δύο μὲν κακιῶν, τῆς μὲν καθ'*
ὑπερβολὴν τῆς δὲ κατ' ἐλλείψιν, μιᾶς δ' ἀρετῆς τῆς μεσό-
τητος, πάσαι πάσαις ἀντίκεινται πῶς· αἱ μὲν γὰρ ἄκραι καὶ
τῇ μέσῃ καὶ ἀλλήλαις ^νἐναντίαι εἰσίν, ἡ δὲ ^ομέσῃ ταῖς ἄκραις·

^ν καὶ—ἀλαζών om. Mb. ^ω καὶ ἡ] ἡ δὲ Mb. ^κ εὐτραπελία Kb.
^γ ἢ om. Ob. ^κ ἡδὺν om. Mb. ^α εἰ] ὁ utrobique Lb.Ob. ^β μηδενὸς
Mb. ^ε ἐν om. Mb. ^δ παθήμασι Kb. ^ε ἐν τοῖς om. Kb. ^ς παρὰ Nb.
^ς ὁ μὴδὲ] μὴδὲν Kb. ^η λύπας καὶ ἡδονὰς Lb. ^ι τὰς] τὴν Mb. ^κ χαίρει
Lb.Nb. ^ι διαλεγόμενοι Mb. ^μ δη Lb.Ob. ^ν ἐναντίαι εἰσίν] ἀντίκεινται
ἐναντία Ob. ^ο μεσότης Mb.

ὥσπερ γὰρ τὸ ἴσον πρὸς μὲν τὸ ἔλαττον P μείζον πρὸς δὲ¹
τὸ μείζον ἔλαττον, οὕτως αἱ μέσαι ἔξεις πρὸς μὲν τὰς ἐλλεί-
ψεις ὑπερβάλλουσι, πρὸς δὲ τὰς ὑπερβολὰς ἐλλείπουσιν ἐν
²τε τοῖς πάθεσι καὶ ταῖς πράξεσιν. Ὁ γὰρ ἀνδρεῖος πρὸς
³μὲν τὸν δειλὸν θρασὺς φαίνεται, πρὸς δὲ τὸν θρασὺν δειλός·
ὁμοίως δὲ καὶ ὁ σώφρων πρὸς μὲν τὸν ἀναίσθητον ἀκόλαστος,
πρὸς δὲ τὸν ἀκόλαστον ἀναίσθητος, ὁ δ' ⁴ἐλευθέριος πρὸς
μὲν τὸν ἀνελεύθερον ἄσωτος, πρὸς δὲ τὸν ἄσωτον ἀνελεύ-
θερος. Διὸ καὶ ἀπωθοῦνται ⁵τὸν μέσον οἱ ἄκροι ἐκάτερος³
πρὸς ἐκάτερον, καὶ καλοῦσι ⁶τὸν ἀνδρεῖον ὁ μὲν δειλὸς θρα-
σὺν ὁ δὲ θρασὺς δειλόν, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀνάλογον. Οὕτω ⁷
⁸ἂντικειμένων ⁹ἀλλήλοις τούτων, Ἰπλείων ¹⁰ἐναντιότης ἐστὶ
τοῖς ἄκροις πρὸς ἄλληλα ἢ πρὸς τὸ μέσον· πορρωτέρω γὰρ
ταῦτα ἀφῆσθηκεν ἀλλήλων ¹¹ἢ τοῦ μέσου, ὥσπερ τὸ μέγα
τοῦ μικροῦ καὶ τὸ μικρὸν τοῦ μεγάλου ¹²ἢ ἄμφω τοῦ ἴσου.
¹³Ἐτι πρὸς ¹⁴μὲν τὸ μέσον ἐνίοις ἄκροις ὁμοιότης τις φαίνεται,⁵
ὡς τῇ θρασυτήτι πρὸς τὴν ἀνδρείαν καὶ τῇ ἀσωτίᾳ πρὸς τὴν
ἐλευθεριότητα· τοῖς δὲ ἄκροις πρὸς ἄλληλα ¹⁵πλείστη ἀνο-
μοιότης. Τὰ δὲ πλείστον ¹⁶ἀπέχοντα ἀλλήλων ἐναντία ὀρί-
ζονται, ὥστε καὶ μᾶλλον ἐναντία τὰ ¹⁷πλείον ἀπέχοντα.
Πρὸς δὲ τὸ μέσον ¹⁸ἀντίκειται ¹⁹ἢ μᾶλλον ἐφ' ὧν μὲν ἡ ἔλλει-⁶
ψις ἐφ' ὧν δὲ ²⁰ἡ ὑπερβολή, οἷον ἀνδρεία μὲν οὐχ ἡ θρασυτήτης
ὑπερβολή οὐσα, ἀλλ' ἡ δειλία ἔλλειψις οὐσα, τῇ δὲ σωφρο-
σύνῃ οὐχ ἡ ἀναισθησία ἐνδεια οὐσα, ἀλλ' ἡ ἀκολασία ὑπερ-
βολή οὐσα. Διὰ δύο δ' αἰτίας τοῦτο συμβαίνει, μίαν μὲν ⁷
τὴν ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος· τῷ γὰρ ἐγγύτερον εἶναι καὶ
ὁμοιότερον τὸ ἕτερον ἄκρον τῷ μέσῳ, οὐ τοῦτο ἀλλὰ τὸυν-
αντίον ⁸ἀντιτίθεμεν μᾶλλον, οἷον ἐπεὶ ὁμοιότερον εἶναι δοκεῖ

P μείζον πρὸς] μέγα πρὸς Mb.Ob. q τε om. Mb. r μὲν om. Mb.
s ἐλεύθερος Ob. t τὸ Nb. v τὸν] τὸν μὲν Mb. w δ' om. Ob. x τού-
των ἀλλήλοις Mb. y πλείστη Kb.Lb.Mb.Nb.Ob. z ἐναντιότης τούτων
ἐστὶ Mb. a ἢ om. Mb. b ἢ om. pr. Mb. c μὲν τὸ] τὸν Kb.Mb.
d πλείστα Nb. e ἀπέχοντα ἀπ' ἀλλήλων Kb. f πλείστον Lb. g ἀντί-
κενται Lb.Mb. h ἐφ' ὧν μᾶλλον μὲν Mb.Nb, ἐφ' ὧν μὲν μᾶλλον Lb.Ob.
i ἡ post δε om. Kb. k ἀντιτίθεμεν—ἀντιτίθεμεν] τίθεμεν, μᾶλλον δ' ἀντι-
τίθεμεν Mb.

τῇ ἀνδρείᾳ ἢ θρασύτητι καὶ ἐγγύτερον, ἀνομοιότερον δ' ἢ δειλία, ταύτην μᾶλλον ἀντιτίθεμεν· τὰ γὰρ ἀπέχοντα πλείον 8 τοῦ μέσου ἐναντιώτερα δοκεῖ εἶναι. Μία μὲν οὖν αἰτία αὕτη, ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος, ἑτέρα δὲ ἐξ ἡμῶν αὐτῶν· πρὸς ἃ γὰρ αὐτοὶ ¹μᾶλλον ²πεφύκαμέν πως, ταῦτα μᾶλλον ἐναντία τῷ μέσῳ ³φαίνεται. Οἷον αὐτοὶ μᾶλλον πεφύκαμεν πρὸς τὰς ἡδονάς, διὸ εὐκατάφοροί ἐσμεν μᾶλλον πρὸς ἀκολασίαν ἢ ^οπρὸς κοσμιότητα. Ταῦτ' οὖν ^ρμᾶλλον ἐναντία λέγομεν, πρὸς ἃ ^ρἢ ἐπίδοσις μᾶλλον γίνεται· καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἀκολασία ὑπερβολὴ οὖσα ἐναντιωτέρα ἐστὶ ⁹τῇ σωφροσύνῃ.

- 9 Ὅτι μὲν οὖν ἐστὶν ^τἢ ^σἀρετὴ ἢ ἠθικὴ μεσότης, καὶ πῶς, καὶ ὅτι μεσότης δύο κακιῶν, τῆς μὲν καθ' ὑπερβολὴν τῆς δὲ κατ' ἑλλείψιν, καὶ ὅτι τοιαύτη ἐστὶ διὰ τὸ στοχαστικὴ τοῦ μέσου εἶναι τοῦ ἐν ^ιτοῖς πάθεσι καὶ ταῖς πράξεσιν, ἰκανῶς ²εἴρηται. Διὸ ^νκαὶ ἔργον ἐστὶ σπουδαῖον εἶναι· ἐν ἐκάστῳ γὰρ τὸ μέσον λαβεῖν ἔργον, οἷον κύκλου τὸ μέσον ^ωοὐ παντὸς ἀλλὰ τοῦ εἰδότος. Οὕτω ^xδὲ καὶ τὸ μὲν ὀργισθῆναι παντὸς καὶ ῥάδιον, καὶ τὸ δοῦναι ἀργύριον ^γκαὶ δαπανῆσαι· τὸ δ' ^φκαὶ ὅσον καὶ ὅτε καὶ οὐ ἔνεκα καὶ ὥς, ^zοὐκέτι παντὸς οὐδὲ ῥάδιον· ^αδιόπερ τὸ εὖ καὶ σπάνιον καὶ ἐπαινετὸν καὶ ³καλόν. Διὸ δεῖ τὸν στοχαζόμενον τοῦ μέσου πρῶτον ^βμὲν ἀποχωρεῖν τοῦ μᾶλλον ἐναντίου, καθάπερ καὶ ἡ Καλυψὼ ^επαραινεῖ

^δτούτου ^εμὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔργε
νῆα.

Τῶν γὰρ ἄκρων τὸ μὲν ἐστὶν ἀμαρτωλότερον, τὸ δ' ἥττον· ⁴ἐπεὶ οὖν τοῦ μέσου τυχεῖν ἄκρως χαλεπόν, κατὰ τὸν δεύτερον φασὶ πλοῦν ^ετὰ ἐλάχιστα ληπτέον τῶν κακῶν· τοῦτο

¹ μᾶλλον om. N^b. ² ἐχομέν K^b. ³ φέρεται K^b. ^ο πρὸς post ἢ om. M^b. ^ρ μᾶλλον et mox ἢ om. M^b. ⁹ τῆς σωφροσύνης K^b. ^τ ἢ post ἐστὶν om. L^b. ^σ ἠθικὴ ἀρετὴ M^b. ^ι τοῖς πάθεσι καὶ ἐν ταῖς πράξεσιν K^b, ταῖς πράξεσι καὶ τοῖς πάθεσιν L^b.O^b. ^ν καὶ om. O^b. ^ω οὐ] λαβεῖν οὐ O^b. ^x δὴ L^b.O^b. ^γ καὶ τὸ δαπανῆσαι M^b. ^z οὐκ ἐστὶ M^b. ^α διόπερ] ὅπερ ἐστὶ L^b.M^b.N^b.O^b. ^β μὲν om. N^b. ^ε παρήγει L^b.M^b.N^b.O^b. ^δ τοῦ τοῦ K^b. τὸ τοῦ M^b.N^b, ὥς τοῦ L^b.O^b. ^ε μὲν om. K^b. ^ε τὰ om. M^b.

δ' ἔσται μάλιστα τοῦτον τὸν τρόπον ὃν λέγομεν. Σκοπεῖν δὲ ^h δεῖ πρὸς ^a καὶ αὐτοὶ εὐκατάφοροί ἐσμεν· ἄλλοι γὰρ πρὸς ἄλλα πεφύκαμεν. Τοῦτο δ' ἔσται γνώριμον ἐκ τῆς ἡδονῆς καὶ τῆς λύπης τῆς ¹ γινομένης περὶ ἡμᾶς. Εἰς τοῦναν- ⁵ τίον ^k δ' ἑαυτοὺς ἀφέλκειν δεῖ· πολὺ γὰρ ¹ ἀπαγαγόντες τοῦ ἀμαρτάνειν εἰς τὸ μέσον ἤξομεν, ὅπερ οἱ τὰ διεστραμμένα τῶν ξύλων ὀρθοῦντες ποιοῦσιν. Ἐν παντὶ δὲ μάλιστα φυ- ⁶ λακτέον τὸ ἡδὺ καὶ τὴν ἡδονήν· ^m οὐ γὰρ ἀδέκαστοι κρίνομεν αὐτήν. Ὅπερ οὖν οἱ δημογέροντες ἔπαθον πρὸς τὴν Ἑλέ- νην, τοῦτο δεῖ παθεῖν καὶ ἡμᾶς πρὸς τὴν ἡδονήν, ⁿ καὶ ἐν πᾶσι τὴν ἐκείνων ἐπιλέγειν φωνήν· οὕτω γὰρ αὐτὴν ἀποπεμπό- ⁷ μενοι ἤττον ἀμαρτησόμεθα. Ταῦτ' οὖν ποιοῦντες, ὥς ἐν κε- ⁷ φαλαίῳ εἰπεῖν, μάλιστα δυνησόμεθα τοῦ μέσου τυγχάνειν. Χαλεπὸν δ' ἴσως τοῦτο, καὶ ^o μάλιστ' ἐν τοῖς καθ' ἕκαστον οὐ γὰρ ῥάδιον διορίσαι ^p πῶς καὶ τίσι καὶ ἐπὶ ποίοις καὶ πό- ⁸ στον χρόνον ὀργιστέον· καὶ γὰρ ἡμεῖς ὅτε μὲν τοὺς ἐλλεί- ποντας ἐπαινοῦμεν καὶ πρᾶους φαμέν, ὅτε δὲ τοὺς χαλεπαί- νοντας ἀνδρώδεις ^q ἀποκαλοῦμεν. Ἄλλ' ὁ μὲν μικρὸν τοῦ ⁸ εὖ παρεκβαίνων οὐ ψέγεται, οὐτ' ἐπὶ τὸ μάλλον οὐτ' ἐπὶ τὸ ἥττον, ὁ δὲ πλεόν· οὗτος γὰρ οὐ λανθάνει. Ὁ δὲ μέχρι τίνος καὶ ἐπὶ πόσον ψεκτὸς οὐ ῥάδιον τῷ λόγῳ ἀφορίσαι· οὐδὲ γὰρ ἄλλο οὐδὲν τῶν αἰσθητῶν τὰ δὲ τοιαῦτα ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα, καὶ ἐν τῇ αἰσθήσει ἡ κρίσις. Τὸ μὲν ἄρα ⁹ ^r τοσοῦτο ^s δῆλον ὅτι ἡ μέση ἕξις ἐν πᾶσιν ἐπαινετή, ἀπο- κλίνειν δὲ δεῖ ^t ὅτε μὲν ἐπὶ τὴν ὑπερβολὴν ὅτε δ' ἐπὶ τὴν ἑλ- λειψιν· οὕτω γὰρ ῥᾶστα τοῦ μέσου καὶ τοῦ εὖ τευχόμεθα.

Γ.

Τῆς ἀρετῆς δὴ περὶ πάθη ^v τε καὶ πράξεις οὔσης, καὶ ^w ἐπὶ μὲν τοῖς ἐκουσίοις ^x ἐπαίνων καὶ ψόγων γινομένων, ἐπὶ δὲ

⁸ ἐστὶ K^b. ^h δεῖ καὶ πρὸς M^b.N^b. ¹ γινομένης M^b. ^k δ' ἑαυτοὺς om. K^b. ¹ ἀπάγοντες K^b.M^b.N^b. ^m οὐ] οὐδὲ M^b. ⁿ καὶ ἐν—φωνήν om. N^b. ^o μάλλον M^b. ^p πῶς] καὶ πῶς K^b.L^b. ^q ἀποκαλοῦντες K^b, ἐπικαλοῦμεν M^b. ^r τοσοῦτον L^b.M^b.N^b.O^b. ^s δηλοῖ codices. ^t ὅτε—ὅτε] τοτέ—τοτέ L^b.M^b.N^b.O^b. ^v τε om. M^b. ^w ἐπὶ—ἐπὶ] ἐν—ἐν L^b.M^b.N^b.O^b. ^x ἐπαίνων τε καὶ O^b.

τοῖς ἀκούσις συγγνώμης, ἐνίοτε γ' δὲ καὶ ἐλέου, τὸ ἐκούσιον
²καὶ ἀκούσιον ἀναγκαῖον ἴσως ²διορίσαι τοῖς περὶ ἀρετῆς ἐπι-
 σκοποῦσι, χρήσιμον δὲ καὶ τοῖς νομοθετοῦσι πρὸς τε τὰς
 3 τιμὰς καὶ τὰς κολάσεις. Δοκεῖ δὲ ἀκούσια εἶναι τὰ ^bβία ἢ
 δι' ἄγνοιαν γινόμενα. Βίαιον δὲ οὐ ἡ ἀρχὴ ἔξωθεν, ταιαύτη
 οὐσα ἐν ἡ μὴδὲν συμβάλλεται ὁ πράττων ἢ ὁ πάσχων, οἷον
 4 εἰ πνεῦμα ^cκομίσαι ποι ἢ ἄνθρωποι κύριοι ὄντες. Ὅσα δὲ
 διὰ φόβον μεζόνων κακῶν πράττεται ἢ διὰ καλόν τι, οἷον
 εἰ τύραννος ^dπροστάττοι αἰσχρόν τι πρᾶξαι κύριος ὢν γο-
 νέων ^eκαὶ τέκνων, καὶ ^fπράξαντος μὲν σώζονται, μὴ πράξαν-
 τος ^{δ'}ἀποθνήσκουσιν, ἀμφισβήτησιν ἔχει πότερον ἀκούσιά
 5 ἐστίν ἢ ἐκούσια. Τοιοῦτον δὲ ^gτι συμβαίνει καὶ περὶ τὰς
 ἐν τοῖς χειμῶσιν ἐκβολὰς· ἀπλῶς μὲν γὰρ οὐδεὶς ἀποβάλ-
 λεται ἐκῶν, ἐπὶ σωτηρίᾳ ^{δ'}αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἅπαντες
 6 οἱ νοῦν ἔχοντες. Μικταὶ μὲν οὖν ^hεἰσὶν αἱ τοιαῦται πρά-
 ξεις, εὐόκασι δὲ μᾶλλον ἐκούσις· αἶρεται γὰρ εἰσι τότε ὅτε
 πράττονται, τὸ δὲ τέλος τῆς πράξεως κατὰ τὸν καιρόν ἐστιν.
 Καὶ τὸ ⁱἐκούσιον δὴ καὶ τὸ ἀκούσιον, ὅτε πράττει, λεκτέον.
 Πράττει δὲ ἐκῶν· καὶ γὰρ ἡ ἀρχὴ τοῦ κινεῖν τὰ ὀργανικὰ
 μέρη ἐν ταῖς τοιαύταις πράξεσιν ἐν αὐτῷ ἐστίν· ὢν ^kδ' ἐν
 αὐτῷ ἡ ἀρχή, ἐπ' αὐτῷ καὶ τὸ πράττειν καὶ μὴ. Ἐκούσια
 δὴ τὰ τοιαῦτα, ἀπλῶς ^{δ'}ἴσως ἀκούσια· οὐδεὶς γὰρ ἂν ἔλοιτο
 7 καθ' ^lαὐτὸ τῶν τοιούτων οὐδέν. Ἐπὶ ταῖς πράξεσι δὲ ταῖς
 τοιαύταις ἐνίοτε καὶ ἐπαινοῦνται, ὅταν αἰσχρόν τι ^mἢ λυπη-
 ρὸν ὑπομένωσιν ἀντὶ μεγάλων ⁿκαὶ καλῶν· ἂν ^{δ'}ἀνάπαλιν,
 ψέγονται· ^oτὰ γὰρ αἰσχισθ' ὑπομείναι ἐπὶ μὴδενὶ καλῷ ἢ
 μετρίῳ φαῦλον. Ἐπ' ἐνίοις ^{δ'}ἐπαινος μὲν οὐ γίνεται, συγ-
 γνώμη ^{δ'}, ὅταν ^qδιὰ τοιαῦτα ^rπράξῃ τις ^sἂ μὴ δεῖ, ^aτὴν ἀν-

γ δὲ ante καὶ om. L^b.M^b.Ob. z καὶ τὸ ἀκούσιον K^b. 2 προδιορίσαι
 L^b. b βίαια N^b. c κινήσει πῇ M^b. d προστάττει M^b. e καὶ τέκνων
 om. K^b. f πράξαντες M^b.N^b, πράξαντι Ob. g τι om. K^b.L^b.M^b. h εἰσὶν
 om. K^b. i ἐκούσιον δὴ καὶ ἀκούσιον Ob, ἀκούσιον δὴ καὶ τὸ ἐκούσιον
 L^b.M^b. k τ' Ob. l ἐαυτὸ N^b. m ἢ] καὶ K^b. n καὶ om. M^b. o τὰ
 γὰρ αἰσχισθ'] ταῦτα γὰρ ἔχει τις M^b. p φαῦλον M^b. q διὰ τὰ τοιαῦτα
 M^b, διὰ ταῦτα L^b. r πράξει L^b, πράξεί M^b.N^b.Ob. s ἂ μὴ δεῖ om. K^b.

θρῶπίνην φύσιν ὑπερτείνει καὶ μηδεὶς αὖ ὑπομείναι. Ἐνια ⁸
 δ' ἴσως οὐκ ἔστιν ἀναγκασθῆναι, ἀλλὰ μᾶλλον ἄποθανετόν
 παθόντι τὰ δεινότατα· καὶ γὰρ τὸν Εὐριπίδου ⁸ Ἀλκμαίωνα
 γελοῖα φαίνεται τὰ ἀναγκάσαντα μητροκτονῆσαι. Ἔστι δὲ ⁹
 χαλεπὸν ἐνίοτε Ἰδιακρίναι ποῖον ἀντὶ ποίου αἰρετέον καὶ τί
 ἀντὶ τίνος ² ὑπομενετέον, ἔτι δὲ ⁸ χαλεπώτερον ἐμμεῖναι τοῖς
 γνωσθεῖσιν· ὥς γὰρ ἐπὶ τὸ πολὺ ἔστι τὰ μὲν προσδοκώμενα
 λυπηρά, ⁸ αὖ δ' ἀναγκάζονται αἰσχροί, ὅθεν ἔπαινοι καὶ ψόγοι
 γίνονται περὶ τοὺς ἀναγκασθέντας ἢ μὴ. Τὰ ⁹ δὲ ποῖα φα- ¹⁰
 τέον βίαια; Ἡ ἀπλῶς μὲν, ὅπότ' αὖ ἡ αἰτία ἐν ⁴ τοῖς ἐκτός
 ἢ καὶ ὁ πράττων μηδὲν ⁹ συμβάλληται; Ἀ ¹ δὲ καθ' αὐτὰ
 μὲν ἀκούσιά ἐστι, νῦν δὲ καὶ ἀντὶ τῶνδε ⁸ αἰρετά, καὶ ἡ ἀρχὴ
 ἐν τῷ πράττοντι, καθ' αὐτὰ μὲν ἀκούσιά ἐστι, νῦν δὲ καὶ ἀντὶ
¹ τῶνδε ἐκούσια. Μᾶλλον δ' ἔοικεν ἐκούσιόις· ¹ αἱ γὰρ πρά-
 ξεις ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα, ταῦτα δ' ἐκούσια. Ποῖα δ' ἀντὶ
 ποίῳ αἰρετέον, οὐ ῥάδιον ἀποδοῦναι· πολλαὶ γὰρ διαφοραὶ
 εἰσιν ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα. Εἰ δέ τις ¹ τὰ ἡδέα καὶ τὰ καλὰ ¹¹
 φαίη βίαια εἶναι (¹ ἀναγκάζειν γὰρ ἔξω ὄντα), ¹¹ πάντα αὖ
 εἶη ¹ οὕτω βίαια· τούτων γὰρ χάριν ⁹ πάντες πάντα πρᾶτ-
 τουσιν. Καὶ οἱ μὲν βίᾳ καὶ ἄκοντες λυπηρῶς, οἱ δὲ διὰ τὸ
¹ ἡδὺ καὶ ¹ καλὸν μεθ' ἡδονῆς. Γελοῖον ¹ δὲ τὸ αἰτιασθαι τὰ
 ἐκτός, ἀλλὰ μὴ αὐτὸν εὐθήρατον ὄντα ὑπὸ τῶν τοιούτων, καὶ
 τῶν μὲν καλῶν ἑαυτόν, τῶν δ' αἰσchrῶν τὰ ἡδέα. Ἐοικε δὲ ¹²
 τὸ βίαιον εἶναι οὐ ἔξωθεν ἡ ἀρχή, μηδὲν συμβαλλομένου τοῦ
 βιασθέντος.

Τὸ δὲ δι' ἄγνοιαν οὐχ ἐκούσιον μὲν ἅπαν ἐστίν, ἀκούσιον ¹³ 2

^t ὑπερτείνει ante ἐνια L^b.M^b. ^v ὑπομείναι N^b, ὑπομείνη L^b.M^b.Ob.
^w ἀποθανετόν παθόντα L^b.M^b.N^b.Ob. ^x ἀλκμαίωνα L^b. ^y τὸ κρίναι
 L^b.N^b.Ob. ^z ὑπομενετέον M^b. ^a χαλεπώτερον τὸ ἐμμεῖναι N^b. ^b τὰ
 δ' ἀναγκάζοντα M^b.N^b. ^c δὲ M^b. ^d τῷ K^b. ^e συμβάλληται M^b.
^f δὲ M^b. ^g αἰρετά—ταῦτα δ' om. M^b. ^h τῶν N^b. ⁱ ἡ γὰρ πρᾶξις
 ἐν τοῖς καθ' ἕκαστον L^b. ^k τὰ ἡδέα καὶ καλὰ N^b, τὰ καλὰ καὶ τὰ ἡδέα L^b,
 τὰ ἡδέα M^b.Ob. ^l ἀναγκάζει K^b. ^m πάντα καλὰ εἶη αὖ L^b, καὶ τὰ καλὰ
 πάντα εἶη αὖ M^b. ⁿ αὐτῷ K^b.L^b.M^b. ^o πάντα πάντες L^b.N^b.Ob.
^p ἡδὺ καὶ] ἡδὺ ἢ L^b.M^b, ἡδὺ Ob. ^q καλὸν om. N^b.Ob. ^r δὲ K^b.N^b.Ob.

δὲ τὸ ^αἐπίλυτον καὶ ἐν μεταμελείᾳ· ^βὁ γὰρ δι' ἄγνοιαν πρά-
 ξας ὅτι οὖν, μὴδὲν ^γδὲ δυσχεραίνων ἐπὶ τῇ πράξει, ἐκὼν μὲν
 οὐ πέπραχεν, ὃ γε μὴ ἤδει, οὐδ' αὖ ἄκων, μὴ λυπούμενός γε.
 Τοῦ δὴ δι' ἄγνοιαν ὁ μὲν ἐν μεταμελείᾳ ἄκων δοκεῖ, ὁ δὲ μὴ
^δμεταμελόμενος, ἐπεὶ ἕτερος ^εἔστω, οὐχ ἐκὼν· ἐπεὶ γὰρ δια-
 14 φέρει, βέλτιον ὄνομα ^ςἔχειν ἴδιον. Ἐτερον δ' ἔοικε καὶ τὸ
 δι' ἄγνοιαν πράττειν τοῦ ^αἀγνοοῦντα ποιεῖν· ὁ γὰρ μεθύων
^αἢ ὀργιζόμενος οὐ δοκεῖ δι' ἄγνοιαν ^βπράττειν, ἀλλὰ διὰ τι
 τῶν εἰρημένων, οὐκ εἰδώς δέ, ἀλλ' ἀγνοῶν. Ἀγνοεῖ μὲν ^οοὖν
 πᾶς ὁ μοχθηρὸς ^αδεὶ πράττειν καὶ ὧν ἀφεκτέον, καὶ διὰ τὴν
 15 τοιαύτην ἀμαρτίαν ἄδικοι καὶ ὅλως κακοὶ γίνονται. Τὸ δ'
 ἀκούσιον βούλεται λέγεσθαι οὐκ εἴ τις ἀγνοεῖ ^ατὸ συμφέρον·
 οὐ γὰρ ἢ ἐν τῇ προαιρέσει ἄγνοια αἰτία τοῦ ἀκουσίου ἀλλὰ
 τῆς μοχθηρίας, οὐδ' ἢ καθόλου (ψέγονται γὰρ διὰ ^εγε ταύ-
 16 την) ἀλλ' ἢ καθ' ἕκαστα, ἐν οἷς καὶ περὶ ^αἢ ἡ πράξις· ἐν τού-
 τοις γὰρ ^ςκαὶ ἔλεος καὶ συγγνώμη· ὁ γὰρ τούτων τι ἀγνοῶν
 ἔακουσίως πράττει. Ἴσως οὖν οὐ χεῖρον διορίσαι αὐτά, τίνα
 καὶ πόσα ἐστί, τίς ^βτε δὴ καὶ τί ^ικαὶ περὶ τί ἢ ἐν τίνι πράτ-
 τει, ἐνίοτε δὲ καὶ τίνι, οἷον ὀργάνῳ, καὶ ἔνεκα τίνος, οἷον σω-
 17 τηρίας, καὶ πῶς, οἷον ἡρέμα ἢ σφόδρα. Ἀπαντα μὲν οὖν
 ταῦτα οὐδεὶς ^κἂν ἀγνοήσκει ^ιμὴ μαινόμενος, δηλὸν δ' ὥς οὐδὲ
^μτὸν πράττοντα· πῶς γὰρ ^νἑαυτὸν γε; ^οΟ δὲ πράττει,
 ἀγνοήσκειν ἂν τις, οἷον λέγοντές φασιν ^ρἐκπεσεῖν αὐτούς, ἢ
 οὐκ εἰδέναι ὅτι ἀπόρρητα ἦν, ὥσπερ Αἰσχύλος τὰ μυστικά,
^αἢ ^ςδεῖξαι βουλόμενος ἀφείναι, ὥς ὁ τὸν καταπέλτην. Οἷη-
 θεῖη δ' ἂν τις καὶ τὸν ^αυῖον πολέμιον εἶναι ὥσπερ ἡ Μερόπη,

^α ἐπίλοιπον K^b.L^b. ^β πράξας γὰρ, omissis ὁ et δι' ἄγνοιαν, M^b. ^γ δέ]
 τι K^b, om. M^b. ^δ μεταμελόμενος K^b. ^ε ἔσται L^b.M^b. ^ς ἔχει N^b.
^α ἀγνοοῦντας K^b, ἀγνοοῦντος M^b, ἀγνοοῦντως rc. K^b. ^β ἢ ὁ ὀργιζόμενος
 M^b. ^γ πράσσειν K^b. ^δ οὖν om. M^b. ^ε τὰ συμφέροντα K^b. ^ς γε
 om. M^b. ^ς καὶ post γὰρ om. L^b.M^b. ^ς ἀκουσίῳ K^b. ^β τε] δέ M^b.
^ι καὶ post τί om. K^b. ^κ ἂν om. L^b.M^b. ^ι μὴ—ἀγνοήσκειν om. N^b.
^μ τὸν om. M^b.O^b. ^ν ἑαυτὸν γε ὁ τε O^b, ὁ δέ (δ δι' corr.) ἑαυτὸν γε K^b.
^ο δ—ἦν om. M^b. ^ρ ἐκπέμπειν K^b. ^α ἢ om. K^b. ^ς δείξει M^b.
^α υῖον ὡς πολέμιον M^b.

καὶ ἐσφαιρῶσθαι τὸ ^τλελογχωμένον δόρυ, ἢ τὸν λίθον ^νκίσσηριν εἶναι· καὶ ἐπὶ σωτηρίᾳ ^ωπαίσας ἀποκτείνειν ἄν· καὶ δείξαι βουλόμενος, ὥσπερ οἱ ἀκροχειριζόμενοι, ^κπατάξειεν ἄν. Περὶ πάντα δὴ ταῦτα τῆς ἀγνοίας οὔσης, ἐν οἷς ἡ πρᾶ-
ξις, ^γὅ τοῦτων τι ἀγνοήσας ἄκων δοκεῖ ^κπεπραχέναι, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς κυριωτάτοις· κυριώτατα δ' εἶναι δοκεῖ, ἐν οἷς ἡ πρᾶξις καὶ οὐ ἔνεκα. Τοῦ δὴ κατὰ τὴν ^ατοιαύτην ἀγνοίαν ⁹ἀκουσίου λεγομένου ἔτι δεῖ τὴν πρᾶξιν λυπηρὰν εἶναι καὶ ἐν μεταμελείᾳ.

⁴Ὀντος δ' ἀκουσίου τοῦ ^ββία καὶ δι' ἀγνοίαν, τὸ ἐκούσιον ³δοῦξειεν ἄν εἶναι οὗ ἡ ἀρχὴ ἐν αὐτῷ εἰδότει τὰ καθ' ἕκαστα ἐν οἷς ἡ πρᾶξις. ⁴Ἰσως γὰρ οὐ καλῶς ^ολέγεται ἀκούσια εἶναι ¹¹τὰ διὰ θυμὸν ἢ ^δδι' ἐπιθυμίαν. Πρῶτον μὲν γὰρ οὐδὲν ^οἔτι ¹²τῶν ἄλλων ζῶων ἐκουσίως πράξει, οὐδ' οἱ παῖδες· εἴτα πό- ¹³τερον οὐδὲν ἐκουσίως πράττομεν τῶν δι' ἐπιθυμίαν ^εκαὶ θυμὸν, ἢ τὰ καλὰ μὲν ἐκουσίως τὰ δ' αἰσχροῦ ἀκουσίως; ⁵Ἡ γελοῖον ἐνός γε αἰτίου ὄντος; ⁶Ἀτοπον δὲ ἴσως ^οτὸ ἀκούσια ¹⁴φάναι ὧν δεῖ ὀρέγεσθαι. Δεῖ δὲ καὶ ὀργίζεσθαι ἐπὶ τισι καὶ ἐπιθυμεῖν τινῶν, οἷον ὑγείας καὶ μαθήσεως. Δοκεῖ ^hδὲ ¹⁵τὰ μὲν ¹ἀκούσια λυπηρὰ εἶναι, τὰ δὲ κατ' ἐπιθυμίαν ἡδέα. ⁶Ἐτι δὲ τί διαφέρει ^κτῷ ἀκούσια εἶναι τὰ κατὰ λογισμὸν ἢ ¹⁶θυμὸν ἀμαρτηθέντα; Φευκτὰ μὲν γὰρ ἄμφω, δοκεῖ δὲ οὐχ ¹⁷ἥττον ἀνθρωπικὰ εἶναι τὰ ἄλογα ¹πάθη. ^μΑἱ δὲ πράξεις τοῦ ¹⁸ἀνθρώπου ^οἀπὸ θυμοῦ καὶ ἐπιθυμίας. ⁷Ἀτοπον ^ρδὴ τὸ τιθέναι ἀκούσια ταῦτα.

Διωρισμένων δὲ ⁹τοῦ τε ἐκουσίου καὶ τοῦ ἀκουσίου, περὶ ⁴προαιρέσεως ἔπεται διελθεῖν· οἰκειότατον γὰρ εἶναι δοκεῖ τῇ ⁽²⁾ἀρετῇ καὶ μᾶλλον τὰ ἥθη ^τκρίνειν τῶν πράξεων. ⁸Ἡ προ-

^τλελογχωμένον rc. Mb. ^νκίσσηριν Lb, κίσσηριν Kb.Nb. ^ωσπεύσας Mb. ^κπατάξειεν Kb. ^γὅ—πρᾶξις om. Kb. ^κπεπραχέναι—δοκεῖ om. Mb. ^ααὐτὴν Mb. ^ββιᾶν Nb.Ob. ^ολέγεται τὸ ἀκούσια Mb. ^δδι' om. Kb.Ob. ^εἔτι om. Kb. ^εκαὶ] ἢ Lb.Mb.Nb.Ob. ^οτὸ om. Kb. ^hδὲ καὶ τὰ Kb. ¹ἀκούσια καὶ λυπηρὰ Ob. ^κτῷ] τὸ Lb.Nb. ¹πάθη om. pr. Kb. ^μαἱ δὲ] ὥστε καὶ αἱ Kb. ¹⁸ἀνθρώπου—τὸ om. Nb. ^οἀπὸ—ἐπιθυμίας om. Kb. ^ρδὲ Mb.Nb. ⁹τοῦ ἀκουσίου καὶ ἐκουσίου Mb. ^τκρίνει τῶν πράξεων Mb, τῶν πράξεων κρίνειν Kb.

αἵρεσις ^αδὴ ἐκούσιον μὲν φαίνεται, οὐ ταὐτὸν δέ, ἀλλ' ἐπὶ
^τπλέον τὸ ἐκούσιον· τοῦ μὲν γὰρ ἐκουσίου καὶ παῖδες καὶ
^ντᾶλλα ζῶα κοινωνεῖ, προαιρέσεως δ' οὐ, καὶ τὰ ἐξαίφνης
 3 ἐκούσια ^ωμὲν λέγομεν, κατὰ προαίρεσιν δ' οὐ. Οἱ ^κδὲ λέ-
 γοντες αὐτὴν ἐπιθυμίαν ἢ θυμὸν ἢ βούλησιν ἢ τινα δόξαν οὐκ
 εἰκόασιν ὀρθῶς λέγειν. Οὐ γὰρ κοινὸν ἡ προαίρεσις ^γκαὶ
 4 τῶν ἀλόγων, ἐπιθυμία δὲ καὶ θυμός. Καὶ ὁ ^κἀκρατὴς ἐπι-
 θυμῶν μὲν πράττει, προαιρούμενος δ' ^αοὐ· ὁ ἐγκρατὴς δ' ἀνά-
 5 παλιν προαιρούμενος μὲν, ἐπιθυμῶν δ' οὐ. Καὶ προαιρέσει
 μὲν ἐπιθυμία ἐναντιοῦται, ^βἐπιθυμία δ' ἐπιθυμία οὐ. Καὶ ἡ
 μὲν ἐπιθυμία ἡδέος καὶ ἐπιλύπου, ἡ προαίρεσις δ' οὔτε ^γλυ-
 6 πηροῦ οὐθ' ἡδέος. Θυμὸς δ' ἔτι ἦττον· ἥκιστα γὰρ ^δτὰ ^εδιὰ
 7 θυμὸν κατὰ προαίρεσιν εἶναι δοκεῖ. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ βούλησίς
 γε, καίπερ ^εσύνεγγυς φαινόμενον· προαίρεσις μὲν γὰρ οὐκ
 ἔστι τῶν ἀδυνάτων, καὶ εἴ τις φαίη προαιρεῖσθαι, δοκοίη ^αἀν
 ἡλίθιος εἶναι· βούλησις δ' ἔστι τῶν ἀδυνάτων, οἷον ἀθανα-
 8 σίας. Καὶ ἡ μὲν βούλησις ἔστι καὶ περὶ τὰ μηδαμῶς δι'
^βαὐτοῦ πραχθέντα ^αἀν, οἷον ὑποκριτὴν τινα νικᾶν ἢ ἀθλητὴν·
 προαιρεῖται δὲ τὰ τοιαῦτα οὐδεὶς, ἀλλ' ὅσα ^ηοἶεται γενέ-
 9 σθαι ^αἀν δι' αὐτοῦ. Ἔτι δ' ἡ μὲν βούλησις τοῦ ^ιτέλους ἔστι
 μᾶλλον, ἡ δὲ προαίρεσις τῶν πρὸς τὸ τέλος, οἷον ὑγιαίνειν
 βουλόμεθα, προαιρούμεθα δὲ δι' ^{ων} ^κὑγιανούμεν, καὶ εὐδαι-
 μονεῖν βουλόμεθα ^ιμὲν καὶ φαμέν, προαιρούμεθα δὲ λέγειν
 οὐχ ἀρμόζει· ὅλως γὰρ ἔοικεν ἡ προαίρεσις περὶ ^μτὰ ^νἐφ'
 10 ἡμῖν εἶναι. Οὐδὲ δὴ δόξα ^αἀν εἶη· ἡ μὲν γὰρ δόξα δοκεῖ περὶ
 πάντα εἶναι, καὶ οὐδὲν ἦττον περὶ τὰ ^οαἰτῖα καὶ τὰ ἀδύνατα
 ἢ τὰ ἐφ' ἡμῖν· καὶ τῷ ^ρψευδεὶ καὶ ἀληθεὶ διαιρεῖται, οὐ τῷ
 11 κακῷ καὶ ἀγαθῷ, ἡ προαίρεσις δὲ τοῦτοις μᾶλλον. Ὅλως

^α δὴ] δὲ L^b.M^b.N^b.O^b. ^τ πλέον K^b. ^ν ἄλλα O^b, τὰ L^b. ^ω λέ-
 γομεν μὲν N^b. ^κ δὴ K^b. ^γ καὶ om. K^b. ^κ ἀκρατὴς K^b. ^α οὐ· καὶ
 δ K^b. ^β ἐπιθυμία δὲ ἐπιθυμία K^b. ^γ λυπηρὰ N^b. ^δ τὸ M^b. ^ε κατὰ
 L^b.M^b. ^ε ἐγγὺς M^b. ^β αὐτὸν N^b. ^η οἶεται ^αἀν γενέσθαι L^b, ^αν
 δοκεῖ γίνεσθαι M^b. ^ι τέλους καὶ μᾶλλον ἔστιν M^b. ^κ ὑγιαίνουμεν K^b.
^ι μὲν om. M^b. ^μ τῶν N^b. ^ν ἐφ' ἡμῶς K^b. ^ο ἴδια N^b. ^ρ ψεύ-
 δει M^b.

μὲν οὖν ^α δόξῃ ταυτὸν ἴσως οὐδὲ λέγει οὐδεῖς. ^Γ Ἄλλ' οὐδέ
τινι τῷ γὰρ προαιρεῖσθαι τὰγαθὰ ἢ τὰ κακὰ ποιοῖ τινές
ἐσμεν, τῷ δὲ δοξάζειν οὐ. Καὶ προαιρούμεθα μὲν ^β λαβεῖν ¹³
ἢ φυγεῖν ^ε ἢ τι τῶν τοιούτων, δοξάζομεν δὲ ^γ τί ἐστὶν ἢ τίνι
συμφέρει ^ω ἢ πῶς λαβεῖν ^δ ἢ φυγεῖν οὐ πάνυ ^κ δοξάζομεν.
Καὶ ἡ μὲν προαίρεσις ἐπαινέται τῷ εἶναι οὐ δεῖ μάλλον ^η ¹³
τῷ ὀρθῶς, ἡ δὲ δόξα τῷ ^ς ὥς ^α ἀληθῶς. Καὶ προαιρούμεθα
μὲν ^α μάλιστα ^α ἴσμεν ἀγαθὰ ὄντα, δοξάζομεν δὲ ^α οὐ πάνυ
ἴσμεν. Δοκοῦσί ^β τε οὐχ οἱ αὐτοὶ προαιρεῖσθαι ^ε τε ^δ ἄριστα ¹⁴
καὶ δοξάζειν, ἀλλ' ἐνιοὶ δοξάζειν μὲν ἄμεινον, διὰ κακίαν ^δ
αἰρεῖσθαι οὐχ ^α δεῖ. Εἰ ^ε δὲ προγίνεται δόξα τῆς προαιρέ- ¹⁵
σεως ἢ παρακολουθεῖ, οὐδὲν διαφέρει· οὐ ^ε τοῦτο γὰρ σκο-
ποῦμεν, ἀλλ' εἰ ταυτὸν ἐστὶ δόξῃ τινί. Τί οὖν ἢ ποῖόν τί ¹⁶
ἐστὶν, ἐπειδὴ τῶν εἰρημένων ^ε οὐθέν; Ἐκούσιον μὲν δὴ φαί-
νεται, τὸ ^δ ἐκούσιον οὐ πᾶν προαιρετόν. Ἄλλ' ἀρά γε τὸ ¹⁷
προβεβουλευμένον; Ἡ γὰρ προαίρεσις μετὰ λόγου καὶ δια-
νοίας. Ὑποσημαίνειν ^δ ἔοικε καὶ τοῦνομα ὥς ^β ὅν πρὸ ἐτέ-
ρον αἰρετόν.

Βουλευόνται δὲ ^ι πότερα περὶ πάντων καὶ πᾶν βουλευτόν ⁵
ἐστὶν, ἢ περὶ ἐνίων οὐκ ἔστι βουλή; Λεκτέον ^κ ^δ ἴσως βου- (3) ²
λευτόν οὐχ ὑπὲρ οὗ ¹ βουλευσάιτ' ἂν τις ἡλίθιος ἢ μαινόμενος,
ἀλλ' ὑπὲρ ὧν ὁ νοῦν ἔχων. Περὶ ^μ δὲ τῶν αἰδίων οὐδεῖς βου- ³
λεύεται, οἷον περὶ τοῦ κόσμου ἢ τῆς διαμέτρου καὶ τῆς πλευ-
ρᾶς, ὅτι ^α ἀσύμμετροι. Ἄλλ' οὐδὲ περὶ τῶν ἐν κινήσει, αἰεὶ ⁴
δὲ κατὰ ταυτὰ γινομένων, εἴτ' ἐξ ἀνάγκης εἴτε ^ο καὶ φύσει ^ρ ἢ
διὰ τινα αἰτίαν ἄλλην, οἷον τροπῶν καὶ ἀνατολῶν. Οὐδὲ ⁵
περὶ τῶν ἄλλοτε ἄλλως, οἷον αὐχμῶν ^α καὶ ὄμβρων. Οὐδὲ
^ρ περὶ τῶν ἀπὸ τύχης, οἷον θησαυροῦ εὐρέσεως. Ἄλλ' οὐδὲ ⁶

^α δόξει K^b, καὶ δόξῃ L^b.M^b. ^Γ ἄλλωι δὲ K^b. ^β φυγεῖν ἢ λαβεῖν M^b.
^ε ἢ om. K^b. ^γ τί] ὅτι K^b. ^ω ἢ ante πῶς om. M^b. ^κ δοξάζομεν δέ-
καὶ K^b. ^ς ὥς add. K^b.N^b.O^b. ^α ἀληθῆς M^b. ^α ἴσμεν] μὲν ἴσμεν K^b.
^β τε] δὲ K^b. ^ε τε] τὰ L^b.M^b.O^b. ^δ ἄριστα om. N^b. ^ε δὲ] γὰρ L^b.
^ε τοῦτο] ταῦτα K^b. ^ε οὐθέν ἐστὶν. ἐκούσιον L^b.M^b. ^β ἂν M^b. ^ι πό-
τερον K^b.N^b. ^κ ^δ om. L^b. ¹ ἂν τις βουλευσάιτο L^b.M^b. ^μ τῶν
δὲ K^b. ^α ἀσύμμετρος M^b, σύμμετροι K^b, ἀσύμμετρα rc. K^b. ^ο καὶ
add. K^b. ^ρ ἢ] εἴτε O^b, om. K^b. ^α καὶ] ἢ M^b. ^ρ περὶ om. M^b.

περὶ τῶν ^α ἀνθρωπικῶν πάντων, οἷον πῶς ἂν Σκύθαι ἄριστα
^ι πολιτεύοντο οὐδεὶς Λακεδαιμονίων βουλευέται. Οὐ γὰρ
 γένοιτ' ἂν τούτων ^ν οὐθέν δι' ἡμῶν. Βουλευόμεθα δὲ περὶ
 τῶν ^ω ἐφ' ἡμῖν πρακτῶν ταῦτα ^χ δὲ καὶ ἔστι λοιπά. ὙΑῖτια
 γὰρ δοκοῦσιν εἶναι φύσις καὶ ἀνάγκη καὶ τύχη, ἔτι δὲ νοῦς
 καὶ πᾶν τὸ δι' ἀνθρώπου. Τῶν δ' ἀνθρώπων ἕκαστοι βου-
 8 λεύονται περὶ τῶν δι' αὐτῶν πρακτῶν. Καὶ περὶ μὲν ^z τὰς
 ἀκριβεῖς καὶ αὐτάρκεις τῶν ἐπιστημῶν οὐκ ἔστι βουλή, οἷον
 περὶ γραμμάτων (οὐ γὰρ διστάζομεν πῶς γραπτέον)· ἀλλ'
 ὅσα γίνεται δι' ἡμῶν, ^α μὴ ὡσαύτως δ' αἰεί, περὶ τούτων βου-
 λευόμεθα, οἷον περὶ τῶν ^β κατὰ ἰατρικὴν καὶ χρηματιστικὴν,
 καὶ ^γ περὶ κυβερνητικὴν μᾶλλον ἢ γυμναστικὴν, ὅσφ' ἦττον
 9 διηκρίβωται, καὶ ἔτι περὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως, μᾶλλον δὲ καὶ
 περὶ τὰς ^δ τέχνας ἢ ^ε τὰς ἐπιστήμας· μᾶλλον γὰρ περὶ ^ι αὐ-
 10 τὰς διστάζομεν. Τὸ ^ε βουλευέσθαι δὲ ἐν τοῖς ὡς ἐπὶ τὸ
 πολύ, ἀδήλοισι ^β δὲ πῶς ἀποβήσεται, καὶ ἐν οἷς ἀδιόριστον.
 Συμβούλους δὲ παραλαμβάνομεν εἰς τὰ μεγάλα, ^ι ἀπιστοῦν-
 11 τες ἡμῖν αὐτοῖς ὡς οὐχ ἱκανοῖς διαγνῶναι. Βουλευόμεθα δ'
 οὐ περὶ τῶν τελῶν, ἀλλὰ περὶ τῶν πρὸς τὰ τέλη. Οὔτε
 γὰρ ἰατρὸς βουλευέται εἰ ὑγιάσει, οὔτε ρήτωρ εἰ πείσει, οὔτε
 πολιτικὸς εἰ εὐνομίαν ποιήσει, οὐδὲ τῶν λοιπῶν οὐδεὶς περὶ
 τοῦ τέλους· ἀλλὰ ^κ θέμενοι τέλος τι, πῶς καὶ διὰ ^ι τίνων ἔσται
 σκοποῦσι, καὶ διὰ πλειόνων μὲν φαινομένου γίνεσθαι διὰ τίνος
 ῥᾶστα καὶ κάλλιστα ἐπισκοποῦσι, δι' ἐνὸς δ' ἐπιτελουμένου
 πῶς διὰ τούτου ἔσται κάκεινο διὰ τίνος, ἕως ἂν ἔλθωσιν ἐπὶ
 τὸ πρῶτον αἷτιον, ὃ ἐν τῇ εὐρέσει ἔσχατόν ἐστιν· ὁ γὰρ
^μ βουλευόμενος ἔοικε ζητεῖν καὶ ἀναλύειν τὸν ^ν εἰρημένον τρό-
 12 πον ὥσπερ διάγραμμα. Φαίνεται ^ο δ' ῥῆ μὲν ζήτησις οὐ πᾶσα

^α ἀνθρωπίνων K^b. ^ι πολιτεύοντο K^b. ^ν δι' ἡμῶν οὐθέν N^b, Ob, ἡμῶν οὐθέν L^b, οὐθέν ἡμῶν M^b. ^ω ἐν K^b. ^χ τε καὶ ἔτι M^b. ^υ αἰτίαι K^b, M^b. ^z τοὺς L^b. ^α μὴ] καὶ M^b. ^β κατὰ τὴν ἰατρικὴν Ob. ^γ περὶ om. M^b. ^δ τέχνας] δόξας N^b, et corr. L^b. ^ε τὰς om. L^b. ^ι ταύτας K^b. ^κ θέμενοι τὸ τέλος τὸ πῶς K^b. ^ι τίνος L^b, M^b. ^μ βουλόμενος N^b. ^ν εἰρημένον] αὐτὸν K^b. ^ο δ'] δὲ καὶ M^b. ^ρ ἢ μὲν] ἡμῖν N^b.

εἶναι βούλευσις, ὅσον αἱ ῥ¹μαθηματικάί, ἡ δὲ βούλευσις πᾶσα
 ζήτησις, καὶ τὸ ἔσχατον ἐν τῇ ἀναλύσει πρῶτον εἶναι ἐν τῇ
 γενέσει. Καὶν μὲν ἀδυνάτῃ ἐντύχουσιν, ἀφίστανται, οἷον εἰ¹³
 χρημάτων ἔδει, ταῦτα δὲ μὴ οἷόν τε πορισθῆναι· εἰ δὲ δυ-
 νατὸν φαίνεται, ἐγχειροῦσι πράττειν. Δυνατὰ δὲ ἂ ᾧ¹⁴ δι'
 ἡμῶν γένοιτ' ἂν· τὰ γὰρ διὰ τῶν φίλων δι' ἡμῶν πῶς ἐστίν
 ἡ γὰρ ἀρχὴ ἐν ἡμῖν. Ζητεῖται ὅτε μὲν τὰ ὄργανα, ὅτε¹⁴
 ὅ ἡ χρεῖα αὐτῶν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ὅτε μὲν δι'
 οὐ, ὅτε δὲ πῶς ἢ διὰ τίνος. Ἔοικε δὲ, καθάπερ εἴρηται, ἄν-¹⁵
 θρωπος εἶναι ἀρχὴ τῶν πράξεων· ἡ δὲ βουλὴ περὶ τῶν αὐτῶ
 πρακτῶν, αἱ δὲ πράξεις ἄλλων ἕνεκα. Οὐκ ἂν οὖν εἴη βου-¹⁶
 λευτὸν τὸ τέλος ἀλλὰ τὰ πρὸς τὰ τέλη. Οὐδὲ δὲ τὰ καθ'
 ἕκαστα, οἷον εἰ ἄρτος τοῦτο ἢ πέπεσται ὥς δεῖ αἰσθήσεως
 γὰρ ταῦτα. Εἰ δὲ αἰεὶ βουλευέσεται, εἰς ἀπειρον ἤξει. Βου-¹⁷
 λευτὸν δὲ καὶ προαιρετὸν τὸ αὐτό, πλὴν ἀφωρισμένον ἤδη τὸ
 προαιρετόν· τὸ γὰρ ἐκ τῆς βουλῆς προκριθὲν προαιρετόν
 ἐστίν. Πάνεται γὰρ ἕκαστος ζητῶν πῶς πράξει, ὅταν εἰς¹⁸
 αὐτὸν ἀνάγαγῃ τὴν ἀρχήν, καὶ αὐτοῦ εἰς τὸ ἡγούμενον
 τοῦτο γὰρ τὸ προαιρούμενον. Δῆλον δὲ τοῦτο καὶ ἐκ τῶν¹⁸
 ἀρχαίων πολιτειῶν, ἃς Ὀμηρὸς ἐμιμείτο· οἱ γὰρ βασιλεῖς
 ἂ εἰς προέλονται ἀνῆγγελλον τῷ δήμῳ. Ὀντος δὲ τοῦ προ-¹⁹
 αιρετοῦ βουλευτοῦ ὀρεκτοῦ ἢ τῶν ἐφ' ἡμῖν, καὶ ἡ προαίρεσις
 ἂν εἴη βουλευτικὴ ὀρεξις τῶν ἐφ' ἡμῖν· ἐκ τοῦ βουλευσασθαι
 γὰρ κρίναντες ὀρεγόμεθα κατὰ τὴν βούλευσιν. Ἡ μὲν οὖν²⁰
 προαίρεσις τύπῃ εἰρήσθω, καὶ περὶ ποία ἐστὶ, καὶ ὅτι τῶν
 πρὸς τὰ τέλη.

Ἡ δὲ βούλησις ὅτι μὲν τοῦ τέλους ἐστίν, εἴρηται, δοκεῖ δὲ
 δὲ τοῖς μὲν ἀγαθοῦ εἶναι, τοῖς δὲ τοῦ φαινομένου ἀγαθοῦ. (4)

ἡ οἷον—βούλευσις om. N^b. ῥ¹ μαθηματικάί L^b. ἂ ἀφίστανται K^b.
 ἔδειται τὰ δὲ μὴ οἷονται M^b. ᾧ δι'—φίλων om. N^b. αὐτῶ] δι' αὐτοῦ
 M^b. x οὐκ ἄρα οὖν M^b, οὐ γὰρ ἂν K^b. γ βουλευτόν M^b. x ἕκαστον
 M^b. a πέψεως δεῖ corr. K^b, πέπεσται ὥς δεῖ L^b, πέπεσται ἢ πεποίηται
 ὥς δεῖ N^b. b βουλευέσεται K^b. c κριθὲν K^b. d αὐτὸν O^b. e ἀνάγῃ
 M^b, ἀγάγῃ L^b. f αὐτὸ K^b. g προέλονται K^b, M^b. h τῶν] ἐκ τῶν
 K^b, M^b. i βούλησιν M^b.

- 2 Συμβαίνει ^k δὲ τοῖς μὲν ¹ τὸ βουλευτὸν τὰγαθὸν λέγουσι μὴ εἶναι βουλευτὸν ὃ βούλεται ὁ μὴ ὀρθῶς αἰρούμενος (εἰ γὰρ ^m ἔσται βουλευτὸν, καὶ ἀγαθόν· ἦν δ', εἰ οὕτως ἔτυχε, κακόν),
 3 τοῖς δ' αὖ τὸ φαινόμενον ἀγαθόν ⁿ τὸ βουλευτὸν λέγουσι μὴ εἶναι φύσει βουλευτὸν, ἀλλ' ἐκάστω τὸ δοκοῦν· ὁ ἄλλο δ'
 4 ἄλλω φαίνεται, καὶ εἰ οὕτως ἔτυχε, τάναντία. Εἰ δὲ δὴ ταῦτα μὴ ἀρέσκει, ἀρα φατέον ἀπλῶς μὲν καὶ κατ' ἀλήθειαν βουλευτὸν εἶναι τὰγαθόν, ἐκάστω δὲ τὸ φαινόμενον; Τῷ μὲν οὖν σπουδαίῳ τὸ κατ' ἀλήθειαν εἶναι, τῷ δὲ φαύλῳ τὸ τυχόν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν σωμάτων τοῖς μὲν εὖ διακειμένοις ὑγιεινά ἐστί τὰ κατ' ἀλήθειαν τοιαῦτα ὄντα, τοῖς δ' ^p ἐπινόσοις ἕτερα. Ὁμοίως δὲ καὶ πικρὰ καὶ γλυκέα καὶ θερμὰ καὶ βαρέα καὶ τῶν ἄλλων ^q ἕκαστα· ^r ὁ σπουδαῖος γὰρ ἕκαστα κρίνει ὀρθῶς, καὶ ἐν ἐκάστοις τἀληθὲς αὐτῷ φαίνεται.
 5 Καθ' ἐκάστην γὰρ ἕξιν ἰδιά ἐστί ^s καλὰ καὶ ^t ἡδέα, καὶ διαφέρει πλείστον ἴσως ^v ὁ σπουδαῖος τῷ τἀληθὲς ἐν ἐκάστοις ὀρᾶν, ὥσπερ κανὼν καὶ μέτρον αὐτῶν ^w ὢν. ^x Τοῖς πολλοῖς δὲ ἡ ἀπάτη διὰ τὴν ἡδονὴν εἰσὶ γίνεσθαι· οὐ γὰρ οὐσα ^y ἀγαθὸν φαίνεται. Αἰροῦνται ^z οὖν τὸ ἡδὺ ὡς ἀγαθόν, τὴν δὲ λύπην ὡς κακὸν φεύγουσιν.
 7 Ὀντος ^a δὴ βουλευτοῦ μὲν τοῦ τέλους, βουλευτῶν δὲ καὶ
 (5) προαιρετῶν τῶν πρὸς τὸ τέλος, αἱ περὶ ταῦτα πράξεις κατὰ προαίρεσιν ^b ἂν εἶεν ^c καὶ ^d ἐκούσιοι. Αἱ δὲ τῶν ἀρετῶν ἐνέργειαι περὶ ταῦτα. Ἐφ' ἡμῖν δὲ καὶ ἡ ἀρετή, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ κακία. Ἐν οἷς γὰρ ἐφ' ἡμῖν τὸ πράττειν, καὶ τὸ μὴ πράττειν, καὶ ἐν οἷς τὸ μὴ, καὶ τὸ ναί· ὥστ' εἰ τὸ πράττειν καλὸν ὃν ἐφ' ἡμῖν ἐστί, καὶ ^e τὸ μὴ πράττειν ^f ἐφ' ἡμῖν

^k δὴ pr. L^b. ¹ τὸ om. N^b.O^b. ^m ἔσται] ἂν N^b. ⁿ τὸ ante βουλευτὸν om. K^b.L^b.M^b.O^b. ^o ἀλλ' ὁδ' ἄλλως N^b, ἄλλω δ' ἄλλο O^b, ἄλλω δ' ἄλλως L^b.M^b. ^p ἐπινόσοις οὐδὲν ἕτερα O^b. ^q ἕκαστον M^b. ^r τὸν σπουδαῖον γὰρ ἕκαστα κρίνειν K^b. ^s καλὰ] καὶ καλὰ N^b. ^t ἡδέα —μέτρον om. M^b. ^v τὸ σπουδαῖον K^b. ^w ὢν K^b, om. L^b.M^b.N^b. ^x τοῖς] ἐν τοῖς K^b, τοῖς δὲ O^b. ^y γοῦν M^b, δὲ N^b.O^b. ^z δὴ] δὲ M^b. ^a εἶεν ἂν K^b.N^b. ^b καὶ om. N^b. ^c ἐκούσιον N^b. ^d τὸ om. N^b. ^e ἐφ' ἡμῖν om. M^b.

ἔσται ¹ αἰσχροὺν ὄν, ² καὶ εἰ τὸ μὴ πράττειν καλὸν ὄν ἐφ' ἡμῖν, καὶ τὸ πράττειν αἰσχροὺν ὄν ἐφ' ἡμῖν. Εἰ δ' ἐφ' ἡμῖν ³ τὰ καλὰ πράττειν καὶ τὰ αἰσχρά, ὁμοίως ⁴ δὲ καὶ τὸ μὴ πράττειν, τοῦτο δ' ἦν τὸ ἀγαθοῖς καὶ κακοῖς εἶναι, ἐφ' ἡμῖν ⁵ ἄρα τὸ ἐπιεικέσι καὶ φαύλοις εἶναι. Τὸ δὲ λέγειν ὥς ⁶

οὐδεὶς ἐκὼν πονηρὸς οὐδ' ἄκων ⁷ μάκαρ,

ἔοικε τὸ μὲν ψευδεῖ τὸ δ' ἀληθεῖ· μακάριος μὲν γὰρ οὐδεὶς ἄκων, ἡ δὲ μοχθηρία ἐκούσιον. ⁸ Ἡ τοῖς ⁹ γε νῦν εἰρημένους ¹⁰ ἀμφισβητήτων, καὶ τὸν ἄνθρωπον οὐ φατέον ἀρχὴν εἶναι ¹¹ οὐδὲ γεννητὴν τῶν πράξεων ὥσπερ καὶ τέκνων. Εἰ δὲ ταῦτα ¹² φαίνεται καὶ μὴ ἔχουμεν εἰς ἄλλας ἀρχὰς ἀναγαγεῖν παρὰ τὰς ¹³ ὅ ἐφ' ἡμῖν, ὧν ¹⁴ καὶ αἱ ἀρχαὶ ¹⁵ ἐν ἡμῖν, καὶ αὐτὰ ἐφ' ἡμῖν καὶ ἐκούσια. Τούτοις ¹⁶ δ' ἔοικε μαρτυρεῖσθαι καὶ ἰδίᾳ ¹⁷ ὑφ' ¹⁸ ἐκάστων καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν νομοθετῶν· κολάζουσι γὰρ καὶ τιμωροῦνται ¹⁹ τοὺς ²⁰ δρῶντας μοχθηρά, ὅσοι μὴ βία ἢ δι' ἄγνοιαν ²¹ ἢς μὴ ²² αὐτοὶ αἵτιοι, τοὺς δὲ τὰ καλὰ πράττοντας τιμῶσιν, ὥς τοὺς μὲν προτρέψοντες, τοὺς δὲ κωλύουσιν. Καίτοι ²³ ὅσα μὴτ' ἐφ' ἡμῖν ἐστὶ μὴθ' ἐκούσια, ²⁴ οὐδεὶς ²⁵ προτρέπεται πράττειν, ὥς οὐδὲν πρὸ ἔργου ²⁶ ὃν τὸ πεισθῆναι μὴ θερμαίνεσθαι ἢ ἀλγεῖν ἢ πεινῆν ἢ ἄλλ'· ὅτι οὐν τῶν τοιούτων· οὐθὲν γὰρ ἥττον πεισόμεθα αὐτά. Καὶ γὰρ ἐπ' αὐτῷ τῷ ²⁷ ἀγνοεῖν κολάζουσιν, ἐὰν αἴτιος ²⁸ εἶναι δοκῇ τῆς ἀγνοίας, οἶον τοῖς μεθύουσι διπλᾶ τὰ ἐπιτίμια· ἡ γὰρ ἀρχὴ ἐν αὐτῷ κύριος γὰρ τοῦ ²⁹ μὴ μεθυσθῆναι, τοῦτο δ' αἴτιον τῆς ἀγνοίας. Καὶ τοὺς ἀγνοοῦντάς τι τῶν ἐν τοῖς νόμοις, ³⁰ ἀ δεῖ ἐπίστασθαι καὶ μὴ χαλεπά ἐστι, κολάζουσιν. Ὅμοίως ³¹ δὲ καὶ ἐν ³² τοῖς ἄλλοις, ὅσα δι' ἀμέλειαν ἀγνοεῖν ³³ δοκοῦσιν, ὥς ἐπ'

¹ αἰσχροὺν—αἰσχροὺν ὄν ἐφ' ἡμῖν om. K^b. ⁸ καὶ εἰ—ἡμῖν om. Ob.
¹² δὴ L^b. ¹³ ἄρα] ἔσται L^b.M^b.N^b. ¹⁴ μάκαριος K^b.L^b.M^b.N^b.Ob.
¹⁵ τε K^b. ¹⁶ ἀμφισβητήτων M^b. ¹⁷ μηδὲ Ob. ¹⁸ ἐν K^b.Ob. ¹⁹ καὶ om. L^b.M^b.Ob. ²⁰ ἐν] ἐφ' M^b. ²¹ δ' ὥς ἔοικε M^b. ²² ἐφ' M^b.
²³ τοὺς om. K^b. ²⁴ δρῶντας τὰ μοχθηρὰ M^b. ²⁵ οἷς M^b, ἢ K^b. ²⁶ αἵ. ²⁷ αὐτοὶ L^b.M^b. ²⁸ ὅσα] πρὸς ἃ N^b, πρὸς ὅσα L^b.M^b. ²⁹ οὐδεὶς γὰρ προτρέπεται N^b. ³⁰ προτρέπεται τοῦ πράττειν M^b. ³¹ ὄν τὸ] ὄντος N^b.Ob. ³² ὅτι οὐν ἄλλο K^b.Ob. ³³ εἶναι] οὖν M^b. ³⁴ μὴ om. N^b.
³⁵ δὴ L^b.M^b. ³⁶ δοκοῦσιν—ἀγνοεῖν om. N^b.

αὐτοῖς ^h ὃν τὸ μὴ ἀγνοεῖν τοῦ γὰρ ἐπιμεληθῆναι κύριοι.
 10 Ἄλλ' ἴσως τοιούτός ⁱ ἐστὶν ὥστε μὴ ἐπιμεληθῆναι. Ἄλλα
^k τοῦ ^l τοιούτους γενέσθαι αὐτοὶ αἵτιοι, ζῶντες ἀνειμένως, καὶ
 τοῦ ἀδίκους ἢ ἀκολάστους εἶναι, οἱ μὲν κακουργοῦντες, οἱ ^m δὲ
 ἐν πότοις καὶ τοῖς τοιούτοις διάγοντες· αἱ γὰρ περὶ ἕκαστα
 11 ἐνέργειαι τοιούτους ποιοῦσιν. Τοῦτο δὲ δῆλον ἐκ τῶν μελε-
 τώντων πρὸς ἡντινοῦν ἀγωνίαν ἢ πρᾶξιν διατελοῦσι γὰρ
 12 ἐνεργοῦντες. Τὸ μὲν οὖν ἀγνοεῖν ὅτι ἐκ τοῦ ἐνεργεῖν περὶ
 13 ἕκαστα αἱ ἕξεις γίνονται, κομιδῇ ἀναισθήτων. ⁿ Ἐτι δ' ἄλο-
 γον τὸν ἀδικοῦντα μὴ βούλεσθαι ἄδικον εἶναι ἢ ^o τὸν ἀκο-
 λασταίνοντα ἀκόλαστον. Εἰ δὲ μὴ ἀγνοῶν τις πράττει ἐξ
 14 ὧν ἔσται ἄδικος, ἐκὼν ἄδικος ^p ἂν εἴη, οὐ μὴν εἰάν γε βούλη-
 ται, ἄδικος ὧν παύσεται καὶ ^q ἔσται δίκαιος· οὐδὲ γὰρ ὁ
 νοσῶν ὑγίης. Καὶ εἰ οὕτως ἔτυχεν, ἐκὼν νοσεῖ, ἀκρατῶς
 βιοτεύων καὶ ἀπειθῶν τοῖς ἰατροῖς. Τότε μὲν οὖν ^r ἐξῆν αὐτῷ
 μὴ νοσεῖν, προεμένῳ δ' οὐκέτι, ὥσπερ οὐδ' ἀφέντι λίθον ἔτ'
 αὐτὸν δυνατόν ἀναλαβεῖν· ἀλλ' ὅμως ἐπ' αὐτῷ ^s τὸ βαλεῖν
 καὶ ῥίψαι· ἢ γὰρ ἀρχὴ ἐπ' αὐτῷ. Οὕτω δὲ καὶ τῷ ἀδίκῳ
 καὶ τῷ ἀκολάστῳ ἐξ ἀρχῆς μὲν ἐξῆν τοιούτοις μὴ ^t γενέσθαι,
 15 διὸ ἐκόντες εἰσὶν· γενομένοις δ'· οὐκέτι ^w ἔξεστι μὴ εἶναι. Οὐ
 μόνον δ' ^x αἱ τῆς ψυχῆς κακίαι ἐκούσιοί εἰσιν, ἀλλ' ἐνίοις καὶ
 αἱ τοῦ σώματος, ^y οἷς καὶ ἐπιτιμῶμεν τοῖς μὲν γὰρ διὰ
 φύσιν αἰσχροῖς οὐδεὶς ἐπιτιμᾷ, τοῖς δὲ δι' ^z ἀγυμνασίαν καὶ
 ἀμέλειαν. Ὁμοίως δὲ καὶ ^a περὶ ^b ἀσθένειαν καὶ πῆρωσιν·
 οὐθεὶς γὰρ ἂν ὀνειδίσκειε τυφλῷ φύσει ἢ ἐκ νόσου ἢ ἐκ πλη-
 γῆς, ἀλλὰ μάλλον ^c ἐλεήσει· τῷ δ' ἐξ οἰνοφλυγίας ἢ ἄλλης
 16 ἀκολασίας πᾶς ἂν ^d ἐπιτιμήσῃ. Τῶν δὲ περὶ τὸ σῶμα κα-
 κίων ^e αἱ ἐφ' ἡμῖν ἐπιτιμῶνται, αἱ δὲ μὴ ἐφ' ἡμῖν οὔ. Εἰ

^h τὸ μὴ ἀγνοεῖν ὅν L^b.M^b. ⁱ ἐστὶ τις ὥστε N^b. ^k τοῦ om. O^b.
^l τοιούτον K^b.N^b. ^m δὲ καὶ ἐν N^b. ⁿ ἔτι δ' ἄλογον] λόγον N^b.
^o ἀκόλαστον τὸν ἀκολασταίνοντα L^b.M^b. ^p ἂν—βούληται om. N^b.
^q ἔσται] ἂν N^b. ^r ἐξῆν K^b. ^s τὸ] τῷ M^b, om. L^b. ^t γίνεσθαι L^b.
^v ἔτι om. L^b.M^b. ^w ἔστι K^b.M^b.O^b. ^x αἱ om. O^b. ^y οἷς om. N^b.
^z ἀγυμνασίαν K^b. ^a περὶ] δι' M^b. ^b ἀσθένειαν αἰσχος καὶ πῆρωσιν
 M^b, ἀσθένειαν καὶ αἰσχος καὶ πῆρωσιν L^b.N^b. ^c ἐλεήσει L^b.M^b.
^d ἐπιτιμήσῃ L^b. ^e αἱ ἐφ'—κακίων om. M^b.

δ' οὕτω, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων αἱ ἐπιτιμώμεναι τῶν κακιῶν ἐφ'
 ἡμῖν ἂν ^ε εἶεν. Εἰ δέ τις ^ε λέγει ὅτι πάντες ἐφίενται τοῦ ¹⁷
 φαινομένου ἀγαθοῦ, τῆς δὲ φαντασίας οὐ κύριοι, ἀλλ' ὅποῖός
 ποθ' ἕκαστός ἐστι, ^h τοιοῦτο καὶ τὸ τέλος φαίνεται αὐτῷ· εἰ
 μὲν οὖν ἕκαστος ⁱ ἐαυτῷ τῆς ἑξέως ἐστὶ πως αἴτιος, καὶ τῆς
 φαντασίας ἔσται ^k πως αὐτὸς αἴτιος· εἰ δὲ ^l μή, οὐθὲς αὐτῷ
 αἴτιος τοῦ ^m κακὰ ποιεῖν, ἀλλὰ δι' ἄγνοιαν τοῦ τέλους ταῦτα
 πράττει, διὰ τούτων οἰόμενος αὐτῷ τὸ ἄριστον ἔσσεσθαι. Ἡ
 δὲ τοῦ τέλους ἔφεσις οὐκ αὐθαίρετος, ἀλλὰ φῦναι δεῖ ὥσπερ
 ὄψιν ἔχοντα, ἥ κρινεῖ καλῶς καὶ τὸ κατ' ἀλήθειαν ἀγαθὸν
 αἰρήσεται. Καὶ ἔστιν εὐφύης, ⁿ φ τοῦτο καλῶς πέφυκεν· τὸ
 γὰρ μέγιστον καὶ κάλλιστον, ^o καὶ ὁ παρ' ἐτέρου μὴ ^p οἶόν
 τε λαβεῖν μηδὲ μαθεῖν, ἀλλ' οἶον ἔφν, τοιοῦτον ἔξει, ^q καὶ
 τὸ εὖ καὶ τὸ καλῶς τοῦτο πεφυκέναι ἡ τελεία καὶ ἀληθινὴ
 ἂν εἴη εὐφύια. Εἰ δὲ ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ, τί μᾶλλον ἡ ἀρετὴ
 τῆς κακίας ἔσται ἐκούσιον; Ἀμφοῖν γὰρ ὁμοίως, τῷ ἀγαθῷ ¹⁸
 καὶ τῷ κακῷ, ^r τὸ τέλος φύσει ἢ ὅπωςδῆποτε φαίνεται καὶ
 κεῖται, τὰ δὲ λοιπὰ πρὸς ^s τοῦτ' ἀναφέροντες ^t πράττουσιν
 ὅπωςδῆποτε. Εἴτε δὲ τὸ τέλος μὴ φύσει ἐκάστω φαίνεται ¹⁹
 οἰονδῆποτε, ἀλλὰ τι καὶ παρ' ^v αὐτόν ἐστιν, εἴτε τὸ μὲν
 τέλος φυσικόν, ^w τῷ δὲ τὰ λοιπὰ ^x πράττειν ἐκούσιως τὸν
^y σπουδαῖον ἡ ἀρετὴ ἐκούσιόν ἐστιν, οὐθὲν ἦττον καὶ ἡ κακία
 ἐκούσιον ἂν εἴη ὁμοίως γὰρ καὶ τῷ κακῷ ὑπάρχει τὸ δι'
^z αὐτόν ἐν ταῖς ^a πράξεσι καὶ εἰ μὴ ἐν τῷ τέλει. Εἰ ^b οὖν, ²⁰
 ὥσπερ λέγεται, ἐκούσιοι εἰσιν αἱ ἀρεταί (καὶ γὰρ ^c τῶν ἑξῶν
 συναίτιοι πως αὐτοὶ ἐσμεν, καὶ τῷ ποιοί τινες εἶναι τὸ τέλος
 τοιόνδε τιθέμεθα), καὶ αἱ κακίαι ^d ἐκούσιοι ἂν εἶεν ὁμοίως
 γάρ.

^f εἶεν αἱ πλείστα. εἰ M^b. ^ε λέγει L^b.Ob. ^h τοιοῦτον M^b.
ⁱ αὐτῷ Ob. ^k πως ὁ αὐτός M^b. ^l μή, οὐθὲς] μηδεῖς L^b.M^b.N^b.
^m κακοποιεῖν K^b.L^b.M^b. ⁿ φ τοῦτο] αὐτὸ τοῦτο ἐστὶ M^b. ^o καὶ δ]
 εἰ K^b. ^p οἶόν τε] οἴονται K^b. ^q καὶ τὸ] τὸ δ' L^b.M^b. ^r τὸ om. M^b.
^s ταῦτ' K^b.L^b.M^b.N^b.Ob. ^t πράττομεν K^b. ^v αὐτῷ L^b.M^b.N^b.Ob.
^w τῷ] τὸ L^b. ^x πράττεσθαι M^b. ^y σπουδαῖον εἰ ἡ Ob. ^z αὐτὸ M^b.
^a πράξεσι καὶ τῷ τελείῳ K^b. ^b οὖν] δ' M^b. ^c τῶν αἰτίων ἑξῶν K^b.
^d ἐκούσιαι K^b.

- 8 ²¹ Κοινῇ μὲν οὖν περὶ τῶν ἀρετῶν εἴρηται ^ε ἡμῖν τό ^ς τε
^ς γένος τύψω, ^η ὅτι μεσότητές εἰσιν, καὶ ὅτι ἕξεις, ὅφ' ὧν τε
 γίνονται, ^ι καὶ ὅτι τούτων ^κ πρακτικαὶ ^λ καθ' αὐτάς, καὶ ὅτι
 ἐφ' ἡμῖν καὶ ἐκούσιοι, καὶ οὕτως ^μ ὥς ἂν ὁ ὀρθὸς λόγος ^ν προσ-
 22 τάζῃ. ^ο Οὐχ ὁμοίως ^ρ δὲ αἱ πράξεις ἐκούσιοί εἰσι καὶ αἱ
 ἕξεις· τῶν μὲν γὰρ πράξεων ἀπ' ἀρχῆς μέχρι ^σ τοῦ τέλους
 κύριοί ἐσμεν, εἰδότες τὰ καθ' ἕκαστα, τῶν ἕξεων δὲ ^ς τῆς
 ἀρχῆς, ^α καθ' ἕκαστα δὲ ἡ ^ς πρόσθεσις οὐ γνώριμος, ὥσπερ
 ἐπὶ τῶν ἀρρωστικῶν· ἀλλ' ὅτι ἐφ' ἡμῖν ἦν οὕτως ἢ μὴ οὕτω
^ν χρῆσασθαι, διὰ τοῦτο ἐκούσιοι.
- 9 ²³ Ἀναλαβόντες ^ω δὴ περὶ ἐκάστης, εἵπωμεν τίνες εἰς ^ς καὶ
 περὶ ποῖα καὶ πῶς· ἅμα δ' ἔσται δῆλον καὶ πόσαι εἰσίν. Καὶ
 (6) πρῶτον περὶ ἀνδρείας. ^υ Ὅτι μὲν οὖν μεσότης ^ς ἐστὶ περὶ
 2 φόβους καὶ θάρρη, ἥδη ^α καὶ πρότερον εἴρηται, φοβούμεθα δὲ
 δηλονότι τὰ φοβερά, ταῦτα δ' ἐστὶν ^β ὥς ἀπλῶς εἰπεῖν ^β κακά·
 3 ^ς διὸ καὶ τὸν φόβον ὀρίζονται προσδοκίαν κακοῦ. Φοβού-
 μεθα ^δ μὲν οὖν πάντα τὰ κακά, οἷον ἀδοξίαν πενίαν νόσον
 ἀφιλίαν θάνατον, ἀλλ' οὐ περὶ πάντα δοκεῖ ὁ ἀνδρεῖος εἶναι·
 ἔνια γὰρ ^ε καὶ δεῖ φοβεῖσθαι καὶ καλόν, τὸ δὲ μὴ αἰσχρόν,
 οἷον ἀδοξίαν· ὁ μὲν ^ς γὰρ φοβούμενος ἐπιεικῆς καὶ αἰδήμων,
 ὁ δὲ μὴ φοβούμενος ἀναίσχυντος. Λέγεται δ' ὑπὸ τινων
 ἀνδρεῖος κατὰ μεταφοράν· ἔχει γὰρ ^ς τι ὁμοιον τῷ ἀνδρείῳ·
 4 ἄφοβος γὰρ τις καὶ ὁ ἀνδρεῖος. Πενίαν δ' ἴσως οὐ δεῖ φο-
 βεῖσθαι οὐδὲ νόσον, οὐδ' ὅλως ὅσα ^η μὴ ἀπὸ κακίας μηδὲ δι'
^ι αὐτόν. Ἄλλ' οὐδ' ὁ περὶ ταῦτα ἄφοβος ἀνδρεῖος. Λέγο-

^ε ἡμῖν] ἡ μὲν K^b, om. M^b. ^ς τε om. K^b. ^ς γένος] ὡς ἐν O^b.
^η ὅτι μεσότης καὶ ἕξις K^b. εἰσω et ὅτι om. etiam O^b. ^ι καὶ om. K^b.
 O^b. ^κ πρακτικοὶ L^b. M^b. N^b, πρακτικαὶ καὶ K^b. O^b. ^λ κατὰ ταύτας M^b.
^μ ἂν ὡς M^b. ^ν προστάξει L^b, προστάξειεν M^b. ^ο οὐχὶ K^b. ^ρ δὲ
 καὶ αἱ M^b. ^ς τοῦ om. L^b. M^b. ^ς τῆς—ἕκαστα om. N^b. ^α καθ']
 τῶν δὲ καθ' M^b. O^b, τῶν N^b. ^ς πρόσθεσις M^b. ^ν χρῆσθαι K^b. O^b.
^ω δὲ M^b. ^ς καὶ—εἰσίν om. M^b. ^ς ἐστὶν ἡ ἀνδρεία περὶ M^b. ^α καὶ
 πρότερον εἴρηται] φανερόν γεγενῆσθαι K^b. O^b. ^β ὡς om. K^b. M^b. O^b.
^β κακά] τὰ κακά M^b. ^ς διὸ—κακά om. N^b. ^δ μὲν] καὶ N^b, om.
 L^b. M^b. O^b. ^ε καὶ ante δεῖ om. N^b. ^ς γὰρ om. L^b. M^b. ^ς ὁμοίον
 τι L^b. M^b. ^η μὴ] μὲν M^b. ^ι αὐτῶν M^b.

μεν δὲ καὶ τοῦτον καθ' ὁμοιότητα· ἔνιοι γὰρ ^κ ἐν τοῖς πολεμικοῖς κινδύνοις δειλοὶ ὄντες ^λ ἐλευθέριοι εἰσι καὶ πρὸς χρημάτων ἀποβολὴν εὐθαρσῶς ἔχουσιν. Οὐδὲ δὴ εἴ τις ὕβριν περὶ ^ς παῖδας καὶ ^μ γυναῖκα φοβεῖται ἢ φθόνον ἢ τι τῶν τοιούτων, δειλὸς ἐστίν· οὐδ' εἰ θαρρεῖ μέλλων μαστιγοῦσθαι, ἀνδρείος. Περὶ ποῖα ^ν οὖν τῶν φοβερῶν ὁ ἀνδρείος; Ἡ περὶ τὰ μέ- ⁶ γιστα; Οὐθείς γὰρ ^ο ὑπομενετικώτερος τῶν δεινῶν. ^ρ Φοβερώτατον δ' ὁ θάνατος· πέρας γάρ, καὶ οὐδέν ^ι ἔτι τῷ τεθνεῶτι δοκεῖ οὐτ' ἀγαθὸν οὔτε κακὸν εἶναι. Δόξειε δ' ἂν ⁷ οὐδὲ περὶ θάνατον τὸν ἐν παντὶ ὁ ἀνδρείος εἶναι, οἶον ^ς εἰ ἐν θαλάττῃ ἢ ^τ ἐν νόσοις. Ἐν τίσιν οὖν; Ἡ ἐν τοῖς καλλί- ⁸ στοις; Τοιοῦτοι δὲ οἱ ἐν πολέμῳ· ἐν μεγίστῳ γὰρ καὶ καλλίστῳ κινδύνῳ. Ὁμολογοὶ δὲ τούτοις εἰσὶ καὶ αἱ τιμαὶ ^ν αἰ ⁹ ἐν ταῖς πόλεσι καὶ παρὰ τοῖς ^ω μονάρχοις. Κυρίως δὴ λέ- ¹⁰ γοιτ' ἂν ἀνδρείος ὁ περὶ τὸν καλὸν θάνατον ἀδεής, ^ς καὶ ὅσα θάνατον ἐπιφέρει ὑπόγνια ὄντα· τοιαῦτα δὲ μάλιστα τὰ κατὰ πόλεμον. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν ^γ θαλάττῃ καὶ ἐν νόσοις ¹¹ ἀδεής ὁ ἀνδρείος, οὐχ οὕτω δὲ ὡς οἱ θαλάττιοι· οἱ μὲν γὰρ ἀπεγνώκασιν τὴν σωτηρίαν καὶ τὸν θάνατον τὸν τοιοῦτον δυσχεραίνουσιν, οἱ δὲ εὐέλπιδες εἰσι ^ς παρὰ τὴν ἐμπειρίαν. Ἄμα δὲ καὶ ἀνδρίζονται ἐν οἷς ^ς ἐστὶν ἀλκὴ ἢ καλὸν τὸ ἀπο- ¹² θανεῖν· ἐν ταῖς τοιαύταις δὲ φθοραῖς ^β οὐθέτερον ὑπάρχει.

Τὸ δὲ φοβερὸν οὐ πᾶσι μὲν τὸ αὐτό, λέγομεν δὲ τι ¹⁰ καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον. Τοῦτο μὲν οὖν παντὶ φοβερὸν τῷ ^ς γε (7) νοῦν ἔχοντι, ^δ τὰ δὲ κατ' ἄνθρωπον διαφέρει μεγέθει καὶ τῷ μᾶλλον καὶ ἧττον· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ θαρραλέα. Ὁ δὲ ἀν- ² δρείος ἀνέκπληκτος ὡς ἄνθρωπος. Φοβήσεται μὲν οὖν καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς δεῖ δὲ καὶ ὡς ὁ λόγος ^ς ὑπομενεῖ, τοῦ καλοῦ

^κ ἐν om. L^b.M^b. ^λ ἐλευθέριοι K^b.M^b. ^μ γυναῖκας K^b. ^ν γ' οὖν K^b.Ob. ^ο ὑπομενετικώτερος M^b. ^ρ φοβερώτατος M^b, φοβερώτερον K^b. ^ι ἔτι] ἐν K^b. ^ς οὐ Ob. ^τ εἰ] ἢ L^b.M^b, om. K^b.Ob. ^τ ἐν ante νόσοις om. K^b.Ob. ^ν αἰ om. K^b.L^b.M^b. ^ω μονομάχοις M^b. ^ς καὶ ὅσα θάνατον om. N^b. ^γ θαλάσση M^b. ^ς περὶ M^b. ^ς ἐστὶν ἢ ἀλκὴ N^b. ^β οὐδέν ἕτερον M^b. ^ς γε om. K^b.N^b.Ob. ^δ τὰ] τὸ N^b, τῷ M^b. ^ς ὑπομενεῖ N^b.

3 ἔνεκα· τοῦτο ^f γὰρ τέλος ^g τῆς ἀρετῆς. Ἔστι δὲ μᾶλλον καὶ
 ἥττον ταῦτα φοβεῖσθαι, καὶ ἔτι τὰ μὴ φοβερὰ ^h ὥς τοιαῦτα
 4 φοβεῖσθαι. Γίνεται δὲ τῶν ἀμαρτιῶν ἡ μὲν ὅτι οὐ δεῖ, ἡ
 δὲ ὅτι οὐχ ὥς δεῖ, ἡ δὲ ὅτι οὐχ ὅτε, ἡ τι τῶν τοιούτων ὁμοίως
 5 δὲ καὶ περὶ τὰ ⁱ θαρραλέα. Ὁ μὲν οὖν ^a δεῖ καὶ οὐ ἔνεκα
 ὑπομένων καὶ φοβούμενος, ^k καὶ ὥς δεῖ καὶ ὅτε, ὁμοίως δὲ
 καὶ θαρρῶν, ἀνδρείος· κατ' ἀξίαν γάρ, καὶ ὥς ^{an} ὁ λόγος,
 6 ^l πάσχει καὶ πράττει ὁ ἀνδρείος. Τέλος δὲ πάσης ἐνεργείας
 ἐστὶ τὸ κατὰ τὴν ἔξιν. Καὶ τῷ ἀνδρείῳ δὲ ἡ ἀνδρεία καλόν.
 Τοιοῦτον ^m δὴ καὶ τὸ τέλος· ὀρίζεται γὰρ ἕκαστον τῷ τέλει.
 Καλοῦ ⁿ δὴ ἔνεκα ὁ ἀνδρείος ὑπομένει καὶ πράττει ^o τὰ κατὰ
 7 τὴν ἀνδρείαν. Τῶν ^d ὑπερβαλλόντων ὁ μὲν τῇ ἀφοβίᾳ
 ἀνώνυμος (εἴρηται ^p δ' ἡμῖν ἐν τοῖς πρότερον ὅτι πολλά ἐστὶν
 ἀνώνυμα), εἴη ^d ἂν τις μαινόμενος ^q ἢ ἀνάληγτος, εἰ μη-
 θὲν ^r φοβοῖτο, μήτε σεισμὸν μήτε ^s τὰ κύματα, καθάπερ
 φασὶ τοὺς Κελτούς. Ὁ δὲ τῷ θαρρεῖν ὑπερβάλλον περὶ τὰ
 8 φοβερὰ θρασύς. Δοκεῖ δὲ καὶ ἀλαζὼν εἶναι ὁ θρασὺς καὶ
 προσποιητικὸς ἀνδρείας. Ὡς οὖν ἐκείνος περὶ τὰ φοβερὰ
 ἔχει, οὕτως ^t οὗτος βούλεται φαίνεσθαι· ἐν οἷς οὖν δύναται,
 9 μιμεῖται. Διὸ ^v καὶ εἰσὶν οἱ πολλοὶ αὐτῶν θρασυδέειλοι· ἐν
 10 ^w τούτοις γὰρ θρασυνόμενοι τὰ φοβερὰ οὐχ ὑπομένουσιν. Ὁ
 δὲ τῷ φοβεῖσθαι ὑπερβάλλον δειλός· καὶ γὰρ ^a μὴ δεῖ
 καὶ ὥς οὐ δεῖ, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ἀκολουθεῖ αὐτῷ. Ἐλ-
 λείπει δὲ καὶ ^x τῷ θαρρεῖν· ἀλλ' ἐν ταῖς λύπαις ὑπερβάλλον
 11 μᾶλλον καταφανὴς ἐστίν. Δύσελπις δὴ τις ὁ δειλός· πάντα
 γὰρ φοβεῖται. Ὁ ^d ἀνδρείος ^y ἐναντίως· τὸ γὰρ θαρρεῖν
 12 εὐέλπιδος. Περὶ ταῦτα μὲν οὖν ἐστὶν ὃ τε δειλὸς καὶ ὁ
 θρασὺς καὶ ὁ ἀνδρείος, διαφόρως ^d ἔχουσι πρὸς αὐτά· οἱ μὲν
 γὰρ ὑπερβάλλουσι καὶ ἐλλείπουσι, ὁ δὲ μέσως ἔχει καὶ ὥς
 δεῖ· καὶ οἱ μὲν θρασεῖς προπετεῖς, καὶ βουλόμενοι πρὸ τῶν

^f γὰρ τὸ τέλος Mb. ^g τῆς ἀρετῆς Kb. ^h ὥς] καὶ τὰ Mb. ⁱ θαρ-
 σαλέα Mb. ^k καὶ ante ὥς om. L^b.Mb. ^l πάσχει καὶ πράττει Kb.
^m δὲ N^b. ⁿ δὲ K^b.L^b.Mb. ^o τὰ om. K^b. ^p δὲ καὶ ἡμῖν Mb.
^q ἢ] ἢ μὴ Mb. ^r φοβεῖται Mb. ^s τὰ om. K^b. ^t οὗτος om. K^b.
^v καὶ om. O^b. ^w τούτω L^b.Mb. ^x τὸ N^b. ^y ἐναντίος Mb.N^b.O^b.

κινδύνων ἐν αὐτοῖς δ' ἀφίστανται, οἱ δ' ἀνδρείοι ἐν τοῖς ἔργοις ὄξεις, ^α πρότερον δ' ἡσύχιοι.

Καθάπερ οὖν εἴρηται, ἡ ἀνδρεία μεσότης ἐστὶ ^α περὶ θαρ-¹³ 11
ραλέα καὶ φοβερὰ, ἐν οἷς εἴρηται, καὶ ὅτι καλὸν αἰρεῖται
καὶ ὑπομένει, ^β ἢ ὅτι αἰσχρὸν τὸ μῆ. Τὸ δ' ἀποθνήσκειν
φεύγοντα πενίαν ἢ ἔρωτα ἢ τι λυπηρὸν οὐκ ἀνδρείου, ἀλλὰ
μᾶλλον δειλοῦ· μαλακία γὰρ τὸ φεύγειν τὰ ἐπίπονα, καὶ
οὐχ ὅτι καλὸν ὑπομένει, ἀλλὰ φεύγων κακόν. Ἔστι μὲν
οὖν ἡ ἀνδρεία τοιοῦτόν τι, λέγονται δὲ καὶ ἑτεροι κατὰ (8)
πέντε τρόπους, πρῶτον μὲν ἡ πολιτικὴ· μάλιστα γὰρ ἔοικεν
δοκοῦσι γὰρ ὑπομένειν τοὺς κινδύνους οἱ πολῖται διὰ τὰ ἐκ
τῶν νόμων ἐπιτίμια καὶ τὰ ὀνειδή καὶ ^γ διὰ τὰς τιμὰς. Καὶ
διὰ τοῦτο ἀνδρειότατοι δοκοῦσιν εἶναι παρ' οἷς οἱ δειλοὶ ἄτι-
μοι ^δ καὶ οἱ ἀνδρείοι ἔντιμοι. ^ε Τοιούτους δὲ καὶ Ὅμηρος·
ποιεῖ, οἶον τὸν ^ε Διομήδην καὶ τὸν Ἑκτορα,

ε Πουλυδάμας μοι ^β πρῶτος ἐλεγχείην ^ι ἀναθήσει·

καὶ Διομήδης,

Ἐκτωρ γάρ ποτε φήσει ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,

Τυδείδης ἱπ' ^κ ἐμέω.

Ὡμοίωται δ' αὕτη μάλιστα τῇ ^ι πρότερον εἰρημένη, ὅτι δι' ³
ἀρετὴν γίνεται· δι' αἰδῶ γὰρ καὶ ^μ διὰ καλοῦ ὄρεξιν (τιμῆς
γάρ) καὶ φυγὴν ὀνειδούς, αἰσχροῦ ὄντος. Τάξαι δ' ἂν τις ⁴
καὶ τοὺς ὑπὸ τῶν ἀρχόντων ἀναγκαζομένους εἰς ^ν ταῦτό·
χείρους δ', ^ο ὅσῳ οὐ δι' αἰδῶ ἀλλὰ διὰ φόβον ^ρ αὐτὸ δρῶσι,
καὶ φεύγοντες οὐ τὸ αἰσχρὸν ἀλλὰ τὸ λυπηρὸν· ἀναγκα-
ζουσι γὰρ οἱ κύριοι, ὥσπερ ^ι ὁ Ἑκτωρ

ὃν δέ ^κ ^τ ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης πτόσσοντα πύσσω,

οὗ οἱ ^σ ἄρκιον ^τ ἐσσεῖται φυγέειν κύνας.

^α πρότεροι Mb. ^α περὶ τὰ θαρραλέα Mb. ^β ἢ om. Kb. ^γ διὰ
om. Mb. ^δ καὶ οἱ] οἱ δὲ Lb.Mb.Nb. ^ε τοιούτοις Nb. ^ε Διομήδης
Nb.Ob. ^ε πολυδάμας Lb. ^β πρῶτον Mb. ^ι ἀναθήσει Kb. ἐπιθήσει
Mb. ^κ ἐμέω φοβούμενος ὁμοίωται Mb. ^ι προτέρα Mb. ^μ διὰ om.
Nb.Ob. ^ν αὐτό Mb. ^ο ὅσοι Kb.Ob. ^ρ αὐτοὶ δρῶσι φεύγον-
τες Mb. ^ι ὁ om. Lb.Mb. ^τ ἐγὼ Mb. ^σ ἄρκιον Kb. ^τ ἐσσεῖται
Kb.Mb.

5 Καὶ οἱ ^v προστάττοντες, κὰν ἀναχωρῶσι τύπτοντες τὸ αὐτὸ
 δρῶσι, καὶ οἱ πρὸ τῶν τάφρων καὶ τῶν τοιούτων ^w παρατάτ-
 τοντες· πάντες γὰρ ἀναγκάζουσιν. Δεῖ δ' οὐ δι' ἀνάγκην
 6 ἀνδρεῖον εἶναι, ἀλλ' ὅτι καλόν. Δοκεῖ δὲ καὶ ἡ ἐμπειρία ἡ
 περὶ ἕκαστα ἀνδρεία ^x τις εἶναι· ^y ὅθεν καὶ ὁ Σωκράτης ᾤθη
 ἐπιστήμην ^z εἶναι τὴν ἀνδρείαν. Τοιοῦτοι δὲ ἄλλοι μὲν ^a ἐν
 ἄλλοις, ἐν τοῖς πολεμικοῖς δ' οἱ στρατιῶται· δοκεῖ γὰρ εἶναι
 πολλὰ ^b κενὰ τοῦ πολέμου, ἀ μάλιστα συνειράκασιν οὗτοι·
 φαίνονται ^c δὴ ἀνδρεῖοι, ὅτι οὐκ ἴσασιν οἱ ἄλλοι οἷά ἐστιν.
 7 Εἴτα ποιῆσαι καὶ ^d μὴ παθεῖν μάλιστα δύνανται ἐκ τῆς ^e ἐμ-
 πειρίας, δυνάμενοι χρῆσθαι τοῖς ὅπλοις καὶ τοιαῦτα ἔχοντες
 ὅποια ἂν εἴη καὶ πρὸς ^f τὸ ποιῆσαι καὶ πρὸς τὸ μὴ παθεῖν
 8 κράτιστα. Ὡς περ οὖν ἀνόπλοις ὥπλισμένοι μάχονται καὶ
 ἀθληταὶ ἰδιώται· καὶ γὰρ ἐν τοῖς τοιούτοις ἀγῶσιν ^g οὐχ οἱ
 ἀνδρειώτατοι μαχιμώτατοί εἰσιν, ἀλλ' οἱ μάλιστα ἰσχύοντες
 9 καὶ τὰ σώματα ἄριστα ἔχοντες. Οἱ στρατιῶται δὲ δειλοὶ
 γίνονται, ὅταν ὑπερτείνῃ ὁ κίνδυνος καὶ ^h λείπωνται τοῖς
 πλήθεσι καὶ ταῖς παρασκευαῖς· πρῶτοι γὰρ φεύγουσι, τὰ δὲ
 πολιτικὰ μένοντα ἀποθνήσκει, ὅπερ καπὶ τῷ ⁱ Ἑρμαίῳ συν-
 ἔβη. Τοῖς μὲν γὰρ αἰσχρὸν τὸ φεύγειν καὶ ὁ θάνατος τῆς
 τοιαύτης σωτηρίας αἰρετώτερος· οἱ δὲ καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐκινδύ-
 νευον ὡς κρείττους ὄντες, γνόντες δὲ φεύγουσι, τὸν θάνατον
 μᾶλλον τοῦ αἰσχροῦ φοβούμενοι· ὁ δ' ἀνδρείος οὐ τοιοῦτος.
 10 Καὶ τὸν θυμὸν δ' ἐπὶ τὴν ἀνδρείαν ^k ἐπιφέρουσιν· ἀνδρεῖοι
 γὰρ εἶναι δοκοῦσι καὶ οἱ διὰ θυμὸν ὥς περ τὰ θηρία ἐπὶ τοὺς
 τρώσαντας ^l φερόμενοι, ὅτι καὶ οἱ ἀνδρεῖοι θυμοειδεῖς· ^m ἰτη-

^v προστάσσοντες Mb. ^w προτάττοντες Ob. ^x τις om. Kb.Nb.Ob.
^y ὅθεν—ἀνδρείαν om. pr. Nb. ^z εἶναι om. Kb.Mb.Ob. ^a ἐν om. Kb.
^b καινὰ Kb.Mb. ^c δὴ] δ' Ob, δὴ οἱ Mb. ^d μὴ] μηδὲν Lb.Mb.
^e ἐμπειρίας καὶ φυλάσασθαι καὶ πατάξαι δυνάμενοι Kb.Nb.Ob. ^f τὸ μὴ
 ποιῆσαι Kb. ^g οὐχὶ Lb. ^h λείπονται Nb. ⁱ Ἑρμαίῳ] τόπος
 ἐστὶ τὸ ἔρμαιον ἐν κορωνεαίᾳ τῆς βοιωτίας margo Lb. et 2024. ^k φέρου-
 σιν Kb, ἀναφέρουσιν Lb.Mb. ^l φερόμενα Kb.Lb.Mb. ^m κινη-
 κώτατον Mb.

τικώτατον γὰρ ὁ θυμὸς πρὸς τοὺς κινδύνους, ὅθεν καὶ Ὀ-
μηρος

σθένος ἔμβαλε θυμῷ

καὶ

μένος καὶ θυμὸν ἔγειρε

καὶ

Δρμυὶ δ' ἀπὸ βίνας μένος

καὶ

ἔρυσεν αἷμα·

Πάντα γὰρ τὰ τοιαῦτα ἔοικε σημαίνειν τὴν τοῦ θυμοῦ ἔγερ-
σιν καὶ ὀρμὴν. Οἱ μὲν οὖν ἀνδρεῖοι διὰ τὸ καλὸν πρᾶτ-
11 τουσιν, ὁ δὲ θυμὸς συνεργεῖ αὐτοῖς· τὰ θηρία δὲ διὰ λύπην
διὰ γὰρ τὸ πληγῆναι ^η ἢ φοβεῖσθαι, ἐπεὶ εἴαν γε ἐν ὕλῃ
ἢ ^ο ἐν ἔλει ^η, οὐ ^ρ προσέρχονται. Οὐ δὲ ἔστιν ἀνδρεία
διὰ τὸ ^α ὑπ' ἀλγηδόνης καὶ θυμοῦ ἐξελαυνόμενα πρὸς τὸν
κίνδυνον ὀρμᾶν, οὐθὲν τῶν δεινῶν προορῶντα, ἐπεὶ οὕτω γε
^τ καὶ οἱ ὄνοι ^α ἀνδρεῖοι ^ε εἰεν πεινῶντες· τυπτόμενοι γὰρ
οὐκ ἀφίστανται τῆς νομῆς· καὶ οἱ μοιχοὶ δὲ διὰ τὴν ἐπιθυ-
μίαν τολμηρὰ πολλὰ δρῶσιν. Ὁὐ ^ω δὲ ἔστιν ἀνδρεία τὰ δι' ^ι
ἀλγηδόνης ἢ θυμοῦ ἐξελαυνόμενα πρὸς τὸν κίνδυνον. ^κ Φυσι-
κωτάτῃ δ' ἔοικεν ἡ διὰ τὸν θυμὸν εἶναι, καὶ προσλαβούσα
προαίρεσιν καὶ τὸ οὐ ἕνεκα ἀνδρεία ^ν εἶναι. Καὶ οἱ ἄνθρωποι
^ζ δὲ ὀργιζόμενοι μὲν ἀλγοῦσι, τιμωρούμενοι δ' ἡδοναί· οἱ
δὲ διὰ ταῦτα ^α μαχόμενοι μάχιμοι μὲν, οὐκ ἀνδρεῖοι δέ· οὐ
γὰρ διὰ τὸ καλὸν οὐδ' ὥς ὁ λόγος, ἀλλὰ διὰ ^β τὸ πάθος
παραπλήσιον δ' ἔχουσί τι. Οὐδὲ δὲ οἱ εὐέλπιδες ὄντες ^ε ἀν-
13 δρεῖοι· διὰ γὰρ τὸ πολλάκις ^δ καὶ πολλοὺς νενικηκέναι θαρ-
ρουσιν ^ε ἐν τοῖς κινδύνοις. Παρόμοιοι δέ, ὅτι ἄμφω θαρρα-
λέοι· ἀλλ' οἱ μὲν ἀνδρεῖοι διὰ τὰ ^ε προειρημένα θαρραλέοι,

^η ἢ διὰ τὸ φοβεῖσθαι K^b.N^b.O^b. ^ο ἐν post ἢ om. L^b.M^b. ^ρ προ-
έρχονται L^b. ^ι ἀπὸ N^b. ^τ καὶ K^b.L^b.M^b. ^α ἀνδρεῖοι om. M^b.
^ε εἰεν] ἂν εἰεν L^b.M^b. ^ν οὐ—κίνδυνον om. K^b.O^b. ^ω δὲ οὖν ἔστιν
L^b.N^b. ^κ φυσικώτατος M^b. ^ν εἶναι om. N^b. ^ζ δὲ] δὲ M^b.O^b.
^α μαχόμενοι add. L^b.M^b. ^β τὸ om. K^b. ^ε ἀνδρεῖοι εἰσι· διὰ L^b.
^δ καὶ τὸ πολλοὺς O^b. ^ε ἐν] μὲν K^b. ^ε πρότερον εἰρημένα K^b.

οἱ δὲ διὰ τὸ οἶσθαι ^εκρείττους εἶναι καὶ μὴθὲν ἀντιπαθεῖν.
 14 Τοιοῦτον δὲ ποιοῦσι καὶ οἱ μεθυσκόμενοι· εὐέλπιδες γὰρ γί-
 νονται. Ὅταν δὲ αὐτοῖς μὴ ^hσυμβῇ τοιαῦτα, φεύγουσιν·
 ἀνδρείου δ' ἦν ⁱτὰ φοβερά ἀνθρώπῳ ὄντα ^kκαὶ φαινόμενα
 15 ὑπομένειν, ὅτι καλὸν ^lκαὶ αἰσχρὸν τὸ μῆ. Διὸ καὶ ἀνδρειο-
 τέρου δοκεῖ εἶναι τὸ ^mἐν τοῖς αἰφνιδίοις φόβοις ἄφοβον· καὶ
 ἀτάραχον εἶναι ἢ ἐν τοῖς προδήλοις· ἀπὸ ἕξως γὰρ μᾶλλον,
 ἢ ⁿκαὶ ὅτι ἦττον ἐκ παρασκευῆς· τὰ προφανῆ μὲν γὰρ κἂν
 ἐκ λογισμοῦ καὶ λόγου τις προέλοιτο, τὰ δ' ἐξαίφνης κατὰ
 16 τὴν ἕξιν. Ἀνδρείοι δὲ φαίνονται καὶ οἱ ἀγνοοῦντες, καὶ
 εἰσιν οὐ πόρρω τῶν ^oεὐελπίδων, χείρους δ' ὅσῳ ^pῤῆξιμα οὐδὲν
 ἔχουσιν, ἐκείνοι δέ· διὸ καὶ μένουσί τινα χρόνον· οἱ δ' ἥπα-
 τημένοι, εἰς γινώσκοντες ὅτι ἕτερον ἢ ^qὑποπτεύσῃ, φεύγουσιν·
 ὅπερ οἱ Ἀργεῖοι ἔπαθον περιπεσόντες τοῖς Λάκωσιν ὡς Σι-
 17 κωνίοις. Οἱ τε δὴ ἀνδρείοι εἴρηνται ποιοῖσι τινες, καὶ οἱ δο-
 κοῦντες ἀνδρείοι.

12 Περὶ θάρρη δὲ καὶ φόβους ἡ ἀνδρεία οὐσα οὐχ ὁμοίως
 (9) περὶ ἄμφω ἐστίν, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τὰ φοβερά· ὁ γὰρ ἐν
 τούτοις ἀτάραχος καὶ περὶ ταῦθ' ὡς δεῖ ἔχων ἀνδρείος μάλ-
 2 λον ἢ ὁ περὶ τὰ θαρραλέα. Τῷ δὴ τὰ λυπηρὰ ὑπομένειν,
 ὡς εἴρηται, ἀνδρείοι λέγονται. Διὸ καὶ ἐπίλυπον ἡ ἀνδρεία,
 καὶ δικαίως ἐπαινεῖται· χαλεπώτερον γὰρ τὰ λυπηρὰ ὑπο-
 3 μένειν ἢ τῶν ἡδέων ἀπέχεσθαι. Οὐ μὲν ἀλλὰ δόξειεν ἂν
 εἶναι τὸ κατὰ τὴν ἀνδρείαν τέλος ἡδύ, ὑπὸ τῶν κύκλῳ δ' ἀφα-
 νίζεσθαι, οἷον κἂν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσι ^rγίνεται· τοῖς γὰρ
 πύκταις τὸ ^sμὲν τέλος ἡδύ, οὐ ἔνεκα, ^tὁ στέφανος καὶ ^vαἰ-
 τιμαί, τὸ δὲ τύπτεσθαι ἀλγεινόν, εἴπερ σάρκινον, καὶ λυπη-
 ρόν, ^wκαὶ πᾶς ὁ πόνος· διὰ δὲ τὸ πολλὰ ταῦτ' εἶναι, μικρὸν
 4 ὃν τὸ οὐ ἔνεκα οὐδὲν ἡδὺ φαίνεται ἔχειν. Εἰ ^xδὴ ^yτοιοῦτόν

^ε κρείττοις K^b.Ob. ^h συμβῇ τὰ τοιαῦτα K^b. ⁱ τὸ M^b, τὸ τὰ L^b.
^k καὶ μὴ φαινόμενα K^b. ^l καὶ] ἢ N^b. ^m ἐν om. M^b. ⁿ καὶ om.
K^b.Ob. ^o ἐλπίδων L^b. ^p ῤῆξιμα οὐκ ἔχουσιν οὐδὲν M^b. ^q ὑποπτεύ-
σουσι L^b, ὑποπτεύουσιν K^b.M^b. ^r γίνεσθαι K^b. ^s μὲν δὴ τέλος M^b.
^t ὁ τε στέφανος L^b. ^v αἰ om. K^b. ^w καὶ ante πᾶς om. M^b.N^b. ^x δὲ
L^b.M^b, δὲ δὴ K^b. ^y τὸ τοιοῦτόν M^b.

ἐστὶ καὶ ^z τὸ περὶ τὴν ἀνδρείαν, ὃ μὲν θάνατος καὶ τὰ τραύ-
ματα λυπηρὰ τῷ ἀνδρείῳ καὶ ἄκοντι ἔσται, ὑπομένει δὲ αὐτά,
ὅτι καλὸν ^a ἢ ὅτι αἰσχροὺς τὸ μὴ. Καὶ ὅσῳ ἂν μᾶλλον τὴν
ἀρετὴν ^o ἔχῃ πᾶσαν καὶ εὐδαιμονέστερος ^c ἢ, μᾶλλον ἐπὶ τῷ
θανάτῳ ^d λυπηθήσεται. ^e τῷ τοιούτῳ γὰρ μάλιστα ζῆν ἄξιον,
καὶ οὗτος μεγίστων ἀγαθῶν ἀποστερεῖται εἰδώς. λυπηρὸν
^f δὲ ^g τοῦτο. Ἄλλ' οὐδὲν ἦττον ἀνδρείος, ἴσως δὲ καὶ μάλ-
λον, ὅτι ^h τὸ ἐν τῷ πολέμῳ καλὸν αὐτ' ἐκείνων αἰρεῖται. Οὐ ⁵
ⁱ δὲ ἐν ἀπάσαις ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἡδέως ἐνεργεῖν ὑπάρχει, πλὴν
ἐφ' ὅσον τοῦ τέλους ἐφάπτεται. Στρατιώτας δ' οὐδὲν ἴσως ⁶
κωλύει μὴ τοὺς τοιούτους κρατίστους εἶναι, ἀλλὰ τοὺς ἦττον
μὲν ἀνδρείους, ἄλλο δ' ἀγαθὸν μηδὲν ἔχοντας. ἔτοιμοι γὰρ
οὗτοι πρὸς τοὺς κινδύνους, καὶ τὸν βίον πρὸς μικρὰ κέρδη
καταλλάττονται. Περὶ μὲν οὖν ^k ἀνδρείας ἐπὶ τοσούτον εἰ-
ρήσθω. τί δ' ἐστίν, οὐ χαλεπὸν τύφῳ ^m γε περιλαβεῖν ἐκ
τῶν εἰρημένων.

Μετὰ δὲ ⁿ ταύτην περὶ σωφροσύνης ^o λέγωμεν δοκοῦσι ¹³
γὰρ τῶν ἀλόγων μερῶν αὐταὶ εἶναι ^p αἱ ἀρεταί. Ὅτι μὲν ⁽¹⁰⁾
οὖν μεσότης ἐστὶ περὶ ἡδονὰς ἢ σωφροσύνη, εἴρηται ἡμῖν.
ἦττον γὰρ καὶ οὐχ ^q ὁμοίως ^r ἐστὶ περὶ τὰς λύπας. ἐν ^a τοῖς
αὐτοῖς δὲ καὶ ^t ἡ ἀκολασία φαίνεται. Περὶ ποίας οὖν τῶν
ἡδονῶν, ^v νῦν ἀφορίσωμεν. Διηρήσθωσαν ^w δὲ ^x αἱ ψυχικαὶ
καὶ αἱ σωματικαί, οἷον φιλοτιμία, ^y φιλομάθεια. ^z ἑκάτερος
γὰρ τούτων χαίρει, οὗ φιλητικός ἐστίν, οὐθὲν πάσχοντος
τοῦ σώματος, ἀλλὰ μᾶλλον τῆς διανοίας. οἱ δὲ περὶ τὰς
τοιαύτας ἡδονὰς ^a οὔτε σῶφρονες οὔτε ἀκόλαστοι λέγονται.
^b Ὅμοίως δ' οὐδ' οἱ περὶ τὰς ἄλλας ὅσαι μὴ σωματικαὶ εἰσιν.

^z τὸ om. K^b. ^a ἢ om. K^b. ^b ἔχοι M^b. ^c ἦ] εἴη M^b. ^d λυπεῖται
L^b. M^b, λύπη ἔσται N^b. O^b. ^e τῷ om. L^b. ^f δὴ M^b. ^g τοῦτωι K^b.
^h τῷ N^b. ⁱ δὴ] δὴ δὲ N^b. ^k ἀνδρίας N^b, qui ita solet. ^l ἐπὶ om. M^b.
^m γε περιλαβεῖν] λαβεῖν M^b. ⁿ ταῦτα M^b. ^o λέγομεν L^b. N^b. ^p αἱ
om. K^b. ^q ὁμοίως] ὁμοίως τῇ ἀνδρείᾳ L^b. M^b. ^r ἐστὶ περὶ λύπας M^b,
περὶ τὰς λύπας ἐστίν K^b. O^b. ^s τοῖς αὐτοῖς] τοῖς αὐτοῖς L^b. M^b. N^b. ^t ἡ
om. M^b. N^b. ^v νῦν om. L^b. M^b. ^w δὲ] οὖν M^b. ^x αἱ ψυχικαὶ καὶ
σωματικαὶ M^b, καὶ αἱ σωματικαὶ καὶ αἱ ψυχικαὶ K^b. O^b. ^y φιλομαθία K^b.
^z ἑκατέρω M^b. ^a οὔτε σῶφρονες] οὐ σῶφρονες M^b.

τοὺς γὰρ φιλομύθους καὶ ^b διηγητικούς καὶ περὶ τῶν ^c τυ-
 χόντων κατατρίβοντας τὰς ἡμέρας ^d ἀδολέσχας, ἀκολάστους
 δ' οὐ λέγομεν, οὐδὲ τοὺς λυπουμενούς ἐπὶ χρήμασιν ἢ φίλοις.
 3 Περὶ δὲ τὰς σωματικὰς εἴη ἂν ἡ σωφροσύνη, οὐ πάσας δὲ
 οὐδὲ ταύτας· οἱ γὰρ χαίροντες τοῖς διὰ τῆς ὀψευς, οἷον χρώ-
 μασι ^e καὶ σχήμασι καὶ γραφῇ, οὔτε σώφρονες οὔτε ἀκό-
 λαστοι λέγονται· καίτοι δόξειν ^f ἂν εἶναι καὶ ὡς δεῖ χαίρειν
 4 καὶ τούτοις, καὶ καθ' ὑπερβολὴν καὶ ἔλλειψιν. Ὅμοιως δὲ
 καὶ ἐν τοῖς περὶ τὴν ἀκοήν· τοὺς γὰρ ὑπερβεβλημένως χαί-
 ροντας μέλεσιν ἢ ὑποκρίσει οὐθὲς ἀκολάστους λέγει, οὐδὲ
 5 τοὺς ὡς δεῖ ^g σώφρονας. Οὐδὲ τοὺς περὶ τὴν ὁσμήν, πλὴν
 κατὰ συμβεβηκός· τοὺς γὰρ χαίροντας μήλων ἢ ῥόδων ἢ θυ-
 μιαιμάτων ^h ὁσμαῖς οὐ λέγομεν ἀκολάστους, ἀλλὰ μάλλον
 τοὺς μύρων ⁱ καὶ ὄψων χαίρουσι γὰρ τούτοις οἱ ἀκόλαστοι,
 ὅτι διὰ τούτων ἀνάμνησις γίνεται αὐτοῖς τῶν ^k ἐπιθυμητῶν.
 6 Ἴδοι δ' ἂν τις καὶ τοὺς ἄλλους, ὅταν πεινώσι, χαίροντας ταῖς
 τῶν βρωμάτων ὁσμαῖς· τὸ δὲ ^l τοιούτοις χαίρειν ^m ἀκολάστου
 7 ⁿ τούτῳ γὰρ ^o ἐπιθυμητὰ ταῦτα. Οὐκ ἔστι δὲ οὐδὲ τοῖς ἄλ-
 λοις ζῷοις κατὰ ταύτας τὰς αἰσθήσεις ἡδονὴ πλὴν κατὰ συμ-
 βεβηκός· οὐδὲ γὰρ ταῖς ὁσμαῖς τῶν λαγῶν αἱ κύνες χαί-
 ρουσιν, ^q ἀλλὰ τῇ βρώσει· τὴν ^r δ' αἰσθησιν ^s ἢ ὁσμὴν ^t ἐποίη-
 σεν. Οὐδ' ὁ λέων τῇ φωνῇ τοῦ βοός, ἀλλὰ τῇ ἐδωδῇ· ὅτι
 δ' ἐγγύς ἐστι, διὰ τῆς φωνῆς ἥσθητο, καὶ χαίρειν ^v δὴ ταύτῃ
 φαίνεται. Ὅμοιως ^w δ' οὐδ' ἰδὼν ἢ εὐρὼν ἔλαφον ἢ ἄγριον
 8 αἶγα, ἀλλ' ὅτι βορὰν ἔξει. Περὶ τὰς τοιαύτας ^x δὴ ἡδονὰς
 ἢ σωφροσύνη καὶ ἢ ἀκολασία ἐστὶν ὧν καὶ τὰ λοιπὰ ζῶα
 κοινωνεῖ, ὅθεν ἀνδραποδάδεις καὶ θηριώδεις φαίνονται· αὗται
 9 δ' εἰσὶν ἀφή καὶ γεῦσις. Φαίνονται ^y δὴ καὶ τῇ γεύσει ἐπὶ

^b διηγηματικούς Mb. ^c τυχόντων] τοιούτων Ob. ^d ἀδολέσχους Ob.
^e καὶ σχήμασι om. Mb. ^f ἂν om. Lb. ^g σώφρονας] φωνούντας Mb.
^h ὁσμαῖς Lb. ⁱ καὶ] ἢ Kb. Ob. ^k ἐπιθυμημάτων Kb, ἐπιθυμῶν Lb. Mb.
^l τούτοις Ob. ^m ἀκολάστοις Kb. ⁿ τούτων Kb. Lb. Mb. Nb. ^o ἐπιθυ-
 μήματα Kb. Lb. Mb. ^p οὐδ' ἐν τοῖς Kb. Ob. ^q ἀλλὰ] δὲ Ob. ^r αἰσθησιν
 δ' Lb. Mb. ^s ἢ om. Nb. ^t πεποίηκεν Mb. ^v δὴ οὕτως ταύτῃ Mb.
^w δ' om. Nb. Ob. ^x δὴ] δ' Lb. Mb. ^y δὴ] δ' οἱ σώφρονες Mb.

μικρὸν ἢ οὐθὲν χρῆσθαι· τῆς γὰρ γεύσεώς ἐστιν ἡ κρίσις τῶν
²χυμῶν, ὅπερ ποιούσιν οἱ τοὺς ^aοἶνους δοκιμάζοντες καὶ τὰ
ὄψα ἀρτύοντες· οὐ πάντῃ δὲ χαίρουσι τοῦτοις, ἢ οὐχ οἱ γε
ἀκόλαστοι, ἀλλὰ τῇ ἀπολαύσει, ἢ γίνεται πάντα δι' ἀφῆς καὶ
ἐν σιτίοις καὶ ἐν ποτοῖς καὶ τοῖς ἀφροδισίοις λεγομένοις.
Διὸ καὶ ^bἡϋξατό ^cτις ὀψοφάγος ὦν τὸν φάρυγγα ^dαὐτῷ ¹⁰
^eμακρότερον γεράνου γενέσθαι, ὡς ^fἡδόμενος τῇ ἀφῇ. Κοι-
νοτάτῃ δὲ τῶν αἰσθήσεων καθ' ἣν ἡ ἀκολασία· καὶ δόξειεν ἂν
δικαίως ἐπονειδιστος εἶναι, ὅτι οὐχ ἢ ἄνθρωποι ἐσμεν ὑπάρ-
χει, ἀλλ' ἢ ζῶα. Τὸ δὲ ^εποιούτοις χαίρειν καὶ μάλιστα ¹¹
ἀγαπᾶν θηριώδες. Καὶ γὰρ ^bαἱ ἐλευθεριώταται τῶν διὰ
τῆς ἀφῆς ἡδονῶν ἀφήρηνται, οἷον αἱ ἐν τοῖς γυμνασίοις διὰ
τρίψεως καὶ τῆς θερμασίας γινόμεναι· οὐ γὰρ περὶ πάν ¹τὸ
σῶμα ^kἡ τοῦ ἀκολάστου ἀφή, ἀλλὰ περὶ τινὰ μέρη. Τῶν (11)
¹δ' ἐπιθυμιῶν αἱ μὲν κοιναὶ δοκοῦσιν εἶναι, αἱ δ' ἴδιοι καὶ ἐπί-
θετοι· οἷον ἡ μὲν τῆς τροφῆς φυσικὴ· πᾶς γὰρ ἐπιθυμεῖ ^mὁ
ἐνδεὴς ξηρὰς ἢ ὑγρὰς τροφῆς, ὅτε δ' ἀμφοῖν, καὶ εὐνῆς, φησὶν
Ὅμηρος, ὁ νέος καὶ ἀκμάζων· τὸ δὲ τοιαῦδε ἢ τοιαῦδε, οὐκέτι
πᾶς, οὐδὲ τῶν αὐτῶν. Διὸ φαίνεται ἡμέτερον εἶναι. Οὐ μὲν ²
ἀλλ' ἔχει γέ τι ⁿκαὶ φυσικόν· ἕτερα γὰρ ἑτέροις ἐστὶν ἡδέα,
καὶ ἔνια ^oπᾶσιν ἡδίω τῶν τυχόντων. Ἐν μὲν οὖν ταῖς φυσικαῖς ³
ἐπιθυμίαις ὀλίγοι ἀμαρτάνουσι καὶ ^pἐφ' ἓν, ἐπὶ τὸ πλεῖον· τὸ
γὰρ ἐσθίειν τὰ τυχόντα ἢ πίνειν ^qἕως ἂν ὑπερπλησθῇ, ὑπερ-
βάλλειν ἐστὶ τὸ κατὰ φύσιν τῷ πλήθει· ἀναπλήρωσις γὰρ
τῆς ἐνδείας ἢ φυσικὴ ἐπιθυμία. Διὸ λέγονται οὗτοι ^aγα-

² χυλῶν K^b.L^b.N^b. ^a οἶνους M^b. ^b εἡξατό L^b.N^b, εἡξατό M^b.
^c τις] τις φιλόξενος ὁ εἰς codex Oxon. coll. corp. Chr. et pr. K^b,
τις φιλόξενος ὁ ἐρύξιος Ob. et corr. K^b. omissoque articulo N^b. et Pa-
risiensis 1417 et 1855. ea nomina om. Q.G^a.H^a.L^b.M^b. cum 1856
et 2024 et 2113, post ὦν ponit 2114. solum ibi φιλόξενος ponunt
1852 et 2023. ipsum τις om. H^a. ^d αὐτοῦ N^b. et 1417. ^e γεράνου
μακρότερον M^b. ^f ἡδόμενος τῇ ἀφῇ 1852 et 2023, μενέξενος ἢ δ' ἀφῇ M^b.
^g τοῖς M^b. ^h αἱ om. M^b. ⁱ τὸ om. L^b.M^b.Ob. ^k τοῦ ἀκολάστου
ἢ M^b. ^l ἐπιθυμιῶν δ' L^b. ^m ὁ ἐνδεὴς] ὅταν ἐνδεὴς ἢ L^b.M^b.N^b. ⁿ καὶ
om. K^b.Ob. ^o πᾶσιν] τισιν Ob. ^p ὑφ' M^b. ^q ἕως πλησθῆ K^b.Ob.
^r ὑπερβολή K^b. ^s γάστρις Ob.

στρίμαργοι, ὡς παρὰ τὸ δέον πληροῦντες αὐτήν. Τοιοῦτοι
 4 δὲ γίνονται οἱ λίαν ἀνδραποδώδεις. Περὶ δὲ τὰς ^τιδίας τῶν
 ἡδονῶν πολλοὶ καὶ πολλαχῶς ἀμαρτάνουσιν· τῶν γὰρ φιλο-
 τοιούτων λεγομένων ^νἢ ^ωτῷ χαίρειν οἷς μὴ δεῖ, ἢ ^κτῷ μάλ-
 λον, ἢ ὡς οἱ πολλοί, ἢ μὴ ^γὥς δεῖ, κατὰ πάντα ^δοἱ ἀκό-
 λαστοι ὑπερβάλλουσιν· καὶ ^αγὰρ χαίρουσιν ^βἐνίοις οἷς οὐ δεῖ
 (μισητὰ γάρ), καὶ ^εεἴ τισι δεῖ χαίρειν τῶν τοιούτων, μᾶλλον
 5 ἢ δεῖ, καὶ ^δὡς οἱ πολλοὶ χαίρουσιν. Ἡ μὲν οὖν περὶ τὰς
 ἡδονὰς ὑπερβολὴ ὅτι ἀκολασία καὶ ψεκτόν, δηλόν· περὶ δὲ
 τὰς λύπας οὐχ ὥσπερ ἐπὶ τῆς ἀνδρείας τῷ ὑπομένειν λέγεται
 σῶφρων ^εἀκόλαστος δὲ τῷ ^εμή, ἀλλ' ὁ μὲν ἀκόλαστος τῷ
 λυπεῖσθαι μᾶλλον ἢ ^βδεῖ, ὅτι τῶν ἡδέων οὐ τυγχάνει (καὶ
 τὴν λύπην ^βδὲ ποιεῖ αὐτῷ ἡ ἡδονή), ὁ δὲ σῶφρων τῷ μὴ λυ-
 14 6 πείσθαι τῇ ἀπουσίᾳ ^ικαὶ τῷ ἀπέχεσθαι τοῦ ἡδέος. Ὁ μὲν
 οὖν ἀκόλαστος ἐπιθυμεῖ τῶν ἡδέων πάντων ἢ τῶν μάλιστα,
 καὶ ἄγεται ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ὥστε ἀντὶ τῶν ἄλλων ταῦθ'
 αἰρεῖσθαι· διὸ καὶ ^κλυπεῖται καὶ ἀποτυγχάνων καὶ ἐπιθυμῶν
 μετὰ λύπης γὰρ ἡ ἐπιθυμία· ἀτόπῳ δ' ἔοικε τὸ δι' ἡδονὴν
 7 λυπεῖσθαι. Ἐλλείποντες ^ιδὲ περὶ τὰς ἡδονὰς καὶ ἦττον ἢ
 δεῖ χαίροντες οὐ πάνυ γίνονται· οὐ γὰρ ἀνθρωπικὴ ἐστὶν ἡ
 τοιαύτη ἀναισθησία· καὶ γὰρ τὰ λοιπὰ ζῶα διακρίνει τὰ
 βρώματα, καὶ τοῖς μὲν χαίρει τοῖς δ' οὐ· εἰ δὲ τῷ μηθέν
 ἐστὶν ἡδὺ ^μμηδὲ διαφέρει ἕτερον ἑτέρου, πόρρω ἂν εἴη τοῦ
 ἀνθρώπου εἶναι· οὐ ^ντέτευχε δ' ὁ τοιοῦτος ὀνόματος· διὰ τὸ
 8 μὴ πάνυ γίνεσθαι. Ὁ δὲ σῶφρων ^ρμέσως περὶ ταῦτ' ἔχει·
 οὔτε ^αγὰρ ἡδεται οἷς μάλιστα ὁ ἀκόλαστος, ἀλλὰ μᾶλλον
 δυσχεραίνει, οὔθ' ὅλως οἷς μὴ δεῖ οὔτε σφόδρα τοιούτῳ οὐ-

^τ ιδέας K^b. ^ν ἢ—δεῖ om. N^b. ^ω τὸ M^b.Ob. ^κ τὸ N^b.Ob. ^γ ὡς
 δεῖ] ἢ ὡδὶ K^b, ὡς δεῖ ἢ ὡς δεῖ L^b, ὡς δεῖ ἢ ὡς μὴ δεῖ M^b. ^δ δὴ M^b.
^α γὰρ om. M^b. ^β ἐνίοις] ἐν Ob. ^ε εἴ] ἐπὶ L^b.M^b. ^δ ὡς] ἢ ὡς K^b,
 ὡς οὐχ N^b. ^ε ἀκόλαστος δὲ] οὐδ' ἀκόλαστος K^b.N^b.Ob. ^ε μή—τῷ
 om. K^b. ^β δὲ K^b. ^δ δὲ ante ποιεῖ om. M^b. ^ι καὶ τῷ ἀπέχεσθαι
 om. K^b.Ob. ^κ λυπεῖσθαι ἀποτυγχάνων K^b. ^ι δὲ τὰ περὶ K^b.Ob.
^μ μηδὲ] μηδὲν N^b. ^ν τέτευχε K^b. ^ο ὀνόματος ὁ τοιοῦτος K^b.Ob.
^ρ μέσως μὲν περὶ K^b. ^α γὰρ om. N^b.

δενί, οὐτ' ἀπόντων λυπεῖται ἢ οὐδ' ἐπιθυμεί, ἢ μετρίως, οὐδὲ
μᾶλλον ἢ δέι, οὐδ' ὅτε μὴ δέι, οὐδ' ὅλως τῶν τοιούτων
οὐθέν· ὅσα δὲ πρὸς ὑγίειάν ἐστιν ἢ πρὸς εὐεξίαν ἡδέα
ὄντα, τούτων ὀρέζεται μετρίως καὶ ὥς δέι, καὶ τῶν ἄλλων
ἡδέων μὴ ἐμποδίων τούτοις ὄντων ἢ ὑπὲρ τὸ καλὸν ἢ ὑπὲρ
τὴν οὐσίαν. Ὁ γὰρ οὕτως ἔχων μᾶλλον ἀγαπᾷ τὰς τοιαύ-
τας ἡδονὰς τῆς ἀξίας· ὁ δὲ σώφρων οὐ τοιοῦτος, ἀλλ' ὥς ὁ
ὀρθὸς λόγος.

Ἐκουσίῳ δὲ μᾶλλον ἔοικεν ἡ ἀκολασία τῆς δειλίας. Ἡ 15
μὲν γὰρ δι' ἡδονήν, ἡ δὲ διὰ λύπην, ὧν τὸ μὲν αἰρετόν, τὸ (12)
δὲ φευκτόν. Καὶ ἡ μὲν λύπη ἐξίστησι καὶ φθείρει τὴν τοῦ
ἔχοντος φύσιν, ἡ δὲ ἡδονὴ οὐδὲν τοιοῦτον ποιεῖ, μᾶλλον
δ' ἐκούσιον· διὸ καὶ ἐπονειδιστότερον. Καὶ γὰρ ἐθισθῆναι
ῥᾶον πρὸς αὐτά· πολλὰ γὰρ ἐν τῷ βίῳ τὰ τοιαῦτα, καὶ οἱ
ἐθισμοὶ ἀκίνδυνοι. Ἐπὶ δὲ τῶν φοβερῶν ἀνάπαλιν. Δόξει 3
ἂν οὐχ ὁμοίως ἐκούσιον ἡ δειλία εἶναι τοῖς καθ' ἕκαστον
αὐτὴ μὲν γὰρ ἄλυκος, καὶ ταῦτα δὲ διὰ λύπην ἐξίστησιν, ὥστε
καὶ τὰ ὅπλα ρίπτειν καὶ τὰλλα ἀσχημονεῖν· διὸ καὶ δοκεῖ
βίαια εἶναι. Τῷ δ' ἀκολάστῳ ἀνάπαλιν τὰ μὲν καθ' ἕκαστα 4
ἐκούσια, ἐπιθυμοῦντι γὰρ καὶ ὀρεγομένῳ, τὸ δ' ὅλον ἥττον·
οὐθεὶς γὰρ ἐπιθυμεί ἀκολαστος εἶναι. Τὸ δ' ὄνομα τῆς ἀκο- 5
λασίας καὶ ἐπὶ τὰς παιδικὰς ἀμαρτίας φέρομεν· ἔχουσι
γὰρ τινα ὁμοιότητα. Πότερον δ' ἀπὸ ποτέρου καλεῖται,
οὐθέν πρὸς τὰ νῦν διαφέρει, δῆλον δ' ὅτι τὸ ὕστερον ἀπὸ τοῦ
προτέρου. Οὐ κακῶς δ' ἔοικε μετενηνέχθαι· κεκολάσθαι γὰρ 6
δεῖ τὸ τῶν αἰσχυρῶν ὀρεγόμενον καὶ πολλὴν αὐξήσιν ἔχον,
τοιοῦτον δὲ μάλιστα ἡ ἐπιθυμία καὶ ὁ παῖς· κατ' ἐπιθυμίαν

ἢ οὐδ' οὐτ' K^b, οὐτε δ' O^b. ἢ δέι] ἢ δέι οὐθ' ἐν K^b, ἢ δέι οὐθενί
(vel οὐδενί) ceteri. ἢ ὅτε K^b. ὕ οὐθενός codices. ὅσα] δ K^b. O^b.
πρὸς post ἢ om. O^b. ὑ παρὰ] περὶ M^b. ὑπὲρ] περὶ M^b. ἀξίας]
οὐσίας K^b. τοιοῦτο K^b. ἐπονειδιστον K^b. ῥαίδιον K^b. M^b. O^b.
τὰ om. N^b. ὡθισμοὶ M^b. ἐπὶ τῶν φοβερῶν δ' L^b. M^b. N^b.
δ' om. L^b. ἐκούσιον] φευκτόν K^b. L^b. M^b. O^b. καὶ ταῦτα] τὰ K^b.
ἕκαστον M^b. καὶ om. L^b. M^b. περὶ M^b. τὸ] τὸν K^b. M^b.
πολλὴν ἔξιν αὐξήσιν K^b. ἔχοντα M^b.

γὰρ ζῶσι καὶ τὰ παῖδια, ¹ καὶ μάλιστα ² ἐν τούτοις ἢ ³ τοῦ
⁴ ἡδέος ὄρεξις. ⁵ Εἰ οὖν μὴ ⁶ ἔσται εὐπειθὲς καὶ ὑπὸ τὸ ἄρχον,
ἐπὶ πολὺ ἤξει· ἅπληστος γὰρ ἢ τοῦ ἡδέος ὄρεξις καὶ ⁷ παν-
ταχόθεν τῷ ἀνοήτῳ, καὶ ἢ τῆς ἐπιθυμίας ἐνέργεια αὔξει τὸ
συγγενές, καὶ μεγάλα ⁸ καὶ σφοδραὶ ὧσι, καὶ τὸν λογισμὸν
⁹ ἐκκρούουσιν. Διὸ δεῖ μετρίως εἶναι ¹⁰ αὐτὰς καὶ ολίγας, καὶ
¹¹ τῷ λόγῳ μὴθὲν ἐναντιοῦσθαι. Τὸ δὲ τοιοῦτον ¹² εὐπειθὲς
λέγομεν ¹³ καὶ κεκολασμένον· ὥσπερ ¹⁴ γὰρ τὸν παῖδα δεῖ κατὰ
τὸ πρόσταγμα τοῦ παιδαγωγοῦ ζῆν, οὕτω καὶ ¹⁵ τὸ ἐπιθυμη-
¹⁶ τικὸν κατὰ τὸν λόγον. Διὸ δεῖ τοῦ σώφρονος τὸ ἐπιθυμη-
¹⁷ τικὸν συμφωνεῖν ¹⁸ τῷ λόγῳ· σκοπὸς γὰρ ἀμφοῖν τὸ καλόν,
καὶ ἐπιθυμεῖ ὁ σώφρων ὧν δεῖ ¹⁹ καὶ ὡς δεῖ καὶ ὅτε· οὕτω δὲ
²⁰ τάττει καὶ ὁ λόγος. Ταῦτ' οὖν ²¹ ἡμῖν εἰρήσθω περὶ σω-
φροσύνης.

Δ.

¹ Λέγωμεν ² δ' ἐξῆς περὶ ἐλευθεριότητος, δοκεῖ δ' εἶναι ³ ἡ
περὶ χρήματα μεσότης· ἐπαινεῖται γὰρ ὁ ἐλευθέριος οὐκ ἐν
τοῖς πολεμικοῖς, οὐδ' ἐν οἷς ⁴ ὁ σώφρων, οὐδ' αὖ ἐν ταῖς κρί-
σεσιν, ἀλλὰ περὶ δόσιν χρημάτων καὶ λήψιν, μᾶλλον δ' ἐν
⁵ τῇ δόσει. Χρήματα δὲ λέγομεν πάντα ὅσων ἡ ἀξία νο-
⁶ μίσματι μετρεῖται. Ἔστι δὲ καὶ ἡ ἀσωτία καὶ ⁷ ἡ ἀνελευ-
θερία περὶ χρήματα ὑπερβολαὶ καὶ ἐλλείψεις· καὶ τὴν μὲν
ἀνελευθερίαν προσάπτομεν αἰ τοῖς μᾶλλον ἢ ⁸ δεῖ περὶ χρή-
ματα σπουδάζουσι, τὴν δ' ἀσωτίαν ἐπιφέρομεν ἐνίοτε συμ-
⁹ πλέκοντες· τοὺς ¹⁰ γὰρ ἀκρατεῖς ¹¹ καὶ εἰς ἀκολασίαν δαπανη-
¹² ροὺς ἀσώτους καλοῦμεν. Διὸ καὶ φαυλότατοι δοκοῦσιν εἶναι.
πολλὰς γὰρ ἅμα κακίας ἔχουσιν. Οὐ δὲ οἰκείως προσαγο-

¹ καὶ ante μάλιστα om. K^b.M^b. ² ἐν] δὲ ἐν M^b. ³ ἡ] γὰρ καὶ
ἢ K^b. ⁴ εἰ—ὄρεξις om. M^b. ⁵ ἔστιν Ob. ⁶ πάνταθεν K^b. ⁷ ὧσι
καὶ σφοδραὶ M^b. ⁸ ἐκκρούωσι M^b. ⁹ αὐτὰς ante εἶναι L^b, om. M^b.
¹⁰ ἐπιπειθὲς Ob. ¹¹ καὶ om. K^b. ¹² γὰρ] δὲ K^b.Ob. ¹³ τὸ—σώφρονος
om. K^b. ¹⁴ τῷ om. K^b. ¹⁵ καὶ ὡς δεῖ om. L^b.M^b. ¹⁶ ἡμῖν om. L^b.
¹⁷ λέγομεν L^b.M^b. et pr. H^a. ¹⁸ δὲ καὶ ἐξῆς K^b. ¹⁹ ἡ om. L^b.M^b.Ob.
²⁰ ὁ om. M^b. ²¹ ἢ alterum om. pr. K^b. ²² ἐλευθερία pr. M^b.
²³ δεῖ] χρῆ M^b. ²⁴ γὰρ om. M^b. ²⁵ καὶ τοὺς εἰς M^b.

ρεόνται· βούλεται γὰρ ἄσωτος εἶναι ὁ ἐν ^ατι κακὸν ἔχων, ^ς
 τὸ ἐφθεῖρειν τὴν οὐσίαν· ἄσωτος ἴγάρ ὁ δι' αὐτὸν ἀπολλύμε-
 νος, δοκεῖ δ' ἀπώλειά τις αὐτοῦ εἶναι καὶ ἡ τῆς οὐσίας φθορά,
 ὡς τοῦ ζῆν διὰ τούτων ὄντος. Οὕτω δὲ τὴν ἀσωτίαν ^ωἐκδε-
 χόμεθα. Ὡν δ' ἐστὶ ^ιχρεία, ἔστι τοῖτοις χρῆσθαι καὶ εὐ ⁶
 καὶ κακῶς· ὁ πλοῦτος δ' ἐστὶ τῶν χρησίμων· ἐκάστω δ' ἄρι-
 στα χρῆται ὁ ἔχων τὴν ^ιπερὶ τοῦτο ἀρετὴν· καὶ πλούτῳ δὲ
 χρήσεται ἄριστα ὁ ἔχων τὴν περὶ τὰ χρήματα ἀρετὴν. Οὗ-
 τος δ' ἐστὶν ὁ ἐλευθέριος. Χρήσις δ' εἶναι δοκεῖ χρημάτων ^ι
^αδαπάνη καὶ δόσις· ἡ δὲ λήψις καὶ ^βἡ φυλακὴ κτήσις μᾶλλον.
 Διὸ μᾶλλον ἐστὶ τοῦ ἐλευθερίου τὸ διδόναι οἷς δεῖ ἢ λαμβά-
 νειν ὅθεν δεῖ καὶ ^ςμὴ λαμβάνειν ὅθεν οὐ δεῖ. Τῆς ^δγὰρ
 ἀρετῆς μᾶλλον τὸ εὖ ποιεῖν ἢ τὸ εὖ πάσχειν, καὶ τὰ καλὰ
 πράττειν μᾶλλον ἢ ^ετὰ αἰσχροὰ μὴ πράττειν· οὐκ ἄδῃον δ' ^ς
 ὅτι τῇ μὲν δόσει ἔπεται τὸ εὖ ποιεῖν ^ικαὶ τὸ καλὰ πράττειν,
 τῇ δὲ λήψει τὸ εὖ πάσχειν ἢ μὴ αἰσχροπραγεῖν. Καὶ ἡ
 χάρις τῷ διδόντι, οὐ τῷ ^ςμὴ λαμβάνοντι, καὶ ὁ ἔπαινος δὲ
 μᾶλλον. Καὶ ῥᾶον δὲ τὸ μὴ ^βλαβεῖν τοῦ δοῦναι· τὸ γὰρ ⁹
 οἰκεῖον ἦττον προίενται μᾶλλον ἢ οὐ λαμβάνουσι τὸ ἀλλό-
 τριον. Καὶ ἐλευθέριοι δὲ λέγονται οἱ διδόντες· οἱ δὲ μὴ ¹⁰
 λαμβάνοντες οὐκ εἰς ἐλευθεριότητα ἐπαινοῦνται, ἀλλ' οὐχ
 ἦττον εἰς δικαιοσύνην· οἱ δὲ λαμβάνοντες ^ιοὐδ' ἐπαινοῦνται ¹¹
 πάνυ. Φιλοῦνται δὲ ^κσχεδὸν μάλιστα οἱ ἐλευθέριοι τῶν ἀπ'
 ἀρετῆς· ὠφέλιμοι γάρ, τοῦτο δ' ἐν τῇ δόσει. Αἱ δὲ κατ' ¹² ²
 ἀρετὴν πράξεις καλαὶ καὶ τοῦ καλοῦ ἕνεκα. Καὶ ὁ ἐλευθέριος
¹οὖν δώσει τοῦ καλοῦ ἕνεκα καὶ ὀρθῶς· οἷς γὰρ δεῖ καὶ ὅσα
 καὶ ὅτε, καὶ τᾶλλα ὅσα ἔπεται τῇ ὀρθῇ δόσει· καὶ ταῦτα ¹³
 ἠδέως ἢ ἀλύπως· τὸ γὰρ κατ' ἀρετὴν ἠδὺ ἢ ἄλυπον, ^μἥκιστα

^α τι om. K^b.Ob. ^ι φθεῖρον L^b. ^ν γὰρ] δὲ M^b. ^ω ἐκδεχόμεθα H^a.
^ι χρεία] χρεία τις L^b.M^b. ^ι περὶ—περὶ τὰ χρήματα] περὶ χρημάτων H^a.
^ι τοῦτο] ἐκαστον L^b.M^b. ^α δαπανητικῇ δόσει M^b. ^β ἡ post καὶ
 om. H^a. ^ς μὴ] μετα M^b. ^δ ἀρετῆς γὰρ L^b.M^b. ^ε τὰ αἰσχροὰ μὴ
 πράττειν L^b. ^ι καὶ τὸ] καὶ τὰ M^b. ^ς μὴ om. M^b. et pr. K^b. ^β λαμ-
 βάνειν H^a.L^b.M^b. ^ι οὐκ L^b. ^κ σχεδὸν om. M^b. ^ι οὐδ' δὲ L^b.M^b.
^μ ἥκιστα δὲ] ἢ ἥκιστα H^a.M^b, ἥκιστα L^b.

14 δὲ λυπηρόν. Ὁ δὲ διδούς οἷς μὴ δεῖ, ^η ἢ μὴ τοῦ καλοῦ ἕνεκα
 ἀλλὰ διὰ τιν' ἄλλην αἰτίαν, οὐκ ἐλευθέριος ἀλλ' ἄλλος τις
 ῥηθήσεται. Οὐδ' ὁ λυπηρῶς· μᾶλλον γὰρ ὁ ἐλοιτ' ἂν τὰ
 15 χρήματα τῆς καλῆς πράξεως, τοῦτο δ' οὐκ ἐλευθερίου. Οὐδὲ
 λήψεται ^ρ δὲ ὅθεν μὴ δεῖ· ^q οὐδὲ γὰρ ἐστὶ τοῦ ^τ μὴ τιμῶντος
 16 ^τ τὰ χρήματα ἢ τοιαύτη λήψις. ^σ Οὐκ ἂν εἴη ^ι δὲ ^ν οὐδ' αἰτη-
 τικός· οὐ γὰρ ἐστὶ τοῦ εὖ ποιούντος εὐχερῶς εὐεργετῆσθαι.
 17 Ὅθεν δὲ δεῖ, λήψεται, οἷον ἀπὸ τῶν ἰδίων κτημάτων, οὐχ ὥς
 καλὸν ἀλλ' ὥς ἀναγκαῖον, ὅπως ^ω ἔχῃ διδόναι. Οὐδ' ἀμελή-
 σει τῶν ^κ ἰδίων, βουλόμενός γε διὰ τούτων τισὶν ἐπαρκεῖν.
 Οὐδὲ τοῖς τυχοῦσι δώσει, ἵνα ἔχῃ διδόναι οἷς δεῖ καὶ ^υ ὅτε καὶ
 18 οὐ καλόν. Ἐλευθερίου δ' ἐστὶ σφόδρα καὶ τὸ ὑπερβάλλειν
 ἐν τῇ δόσει, ὥστε ^κ καταλείπειν ἑαυτῷ ἐλάττω· τὸ γὰρ μὴ
 19 ^α ἐπιβλέπειν ἐφ' ^β ἑαυτὸν ^γ ἐλευθερίου. Κατὰ τὴν οὐσίαν δ'
 ἢ ἐλευθεριότης λέγεται· οὐ γὰρ ἐν τῷ πλήθει τῶν διδομένων
 τὸ ἐλευθέριον, ἀλλ' ἐν τῇ τοῦ ^δ διδόντος ἔξει, αὕτη δὲ κατὰ
 τὴν οὐσίαν δίδωσιν. ^ε Οὐθέν δὴ κωλύει ἐλευθεριώτερον εἶναι
 20 τὸν ^ι τὰ ἐλάττω διδόντα, εἰς ἀπ' ἐλαττώων διδῶ. Ἐλευθε-
 ριώτεροι δὲ εἶναι δοκοῦσιν οἱ μὴ κτησάμενοι ἀλλὰ παραλα-
 βόντες τὴν οὐσίαν· ἄπειροί τε γὰρ τῆς ἐνδείας, ^ς καὶ πάντες
 ἀγαπῶσι μᾶλλον τὰ αὐτῶν ἔργα, ὥσπερ οἱ γονεῖς καὶ οἱ
 ποιηταί. Πλουτεῖν δ' οὐ ῥάδιον τὸν ἐλευθέριον, μήτε λη-
 πτικὸν ὄντα μήτε φυλακτικόν, ^η προετικὸν δὲ καὶ μὴ τι-
 21 μῶντα δι' αὐτὰ τὰ χρήματα ἀλλ' ἕνεκα τῆς δόσεως. Διὸ
^ι καὶ ἐγκαλεῖται τῇ τύχῃ ὅτι οἱ μάλιστα ἀξιοὶ ὄντες ἥκιστα
 πλουτοῦσιν. Συμβαίνει δ' οὐκ ἀλόγως τοῦτο· οὐ γὰρ οἷον

^η ἢ καὶ οἷς Mb. ^ο αἰροῖτ' Lb.Mb. ^ρ δὲ om. Ha.Mb.Ob. ^q οὐ Kb.
^τ μὴ et τὰ χρήματα om. Kb. ^σ οὐδ' Mb. ^ι δὲ om. Mb. ^ν οὐτ' Ha.
^ω ἔχει Kb. ^κ οἰκείων Lb.Mb. ^υ ὅτε καὶ οὐ] ὅτε οὐ Ha, ὅπου Kb.Ob.
^κ καταλείπειν Kb.Lb.Mb. ^α βλέπειν Mb. ^β αὐτὸν Lb, ἑαυτὸν ἀλλ' εἰς
 τὸ καλόν Ob. ^γ ἐλευθερίου. οὐδὲ γὰρ ἐστὶν ἐλευθερίον τὸ τὴν οἰκείαν
 χρεῖαν τῆς τοῦ δεομένου προτιμοτέραν. κατὰ Ob. ^δ δόντος Ha.Mb.
^ε οὐθέν δὲ Ha, ὅθεν οὐθέν Lb.Mb. ^ι τὰ ἐλάττω] ταῦτα Ha, ἐλάττω Lb.
^ς καὶ μᾶλλον ἀγαπῶσι, omisso πάντες, Ha. μᾶλλον om. Lb. ^η προεκτι-
 κὸν Mb. ^ι καὶ om. Ob.

τε χρήματ' ἔχειν μὴ ^κ ἐπιμελούμενον ὅπως ^ι ἔχῃ, ὥσπερ ^μ οὐδ' ἐπὶ τῶν ἄλλων. Οὐ μὴν δώσει γε οἷς οὐ δεῖ ^ν οὐδ' ὅτε μὴ ²¹ δεῖ, οὐδ' ὅσα ἄλλα τοιαῦτα· οὐ γὰρ ἂν ἔτι πράττοι κατὰ τὴν ἐλευθεριότητα, καὶ ^ο εἰς ^ρ ταῦτα ἀναλώσας οὐκ ἂν ἔχοι εἰς ἃ δεῖ ἀναλίσκειν. Ὡσπερ γὰρ εἴρηται, ^q ἐλευθερίος ἐστὶν ὁ ²³ κατὰ τὴν οὐσίαν δαπανῶν καὶ εἰς ἃ δεῖ· ὁ ^ρ δ' ὑπερβάλλον ἄσωτος. Διὸ τοὺς τυράννους οὐ λέγομεν ^σ ἄσώτους· τὸ γὰρ πλήθος τῆς κτήσεως οὐ δοκεῖ ῥάδιον εἶναι ταῖς ^τ δόσεσι καὶ ταῖς δαπάναις ὑπερβάλλειν. Τῆς ἐλευθεριότητος ^υ δὲ μεσό- ²⁴ τητος οὔσης ^ω περὶ χρημάτων δόσιν καὶ λήψιν, ὁ ἐλευθέριος ^κ καὶ δώσει καὶ δαπανήσῃ εἰς ἃ δεῖ καὶ ὅσα ^γ δεῖ, ὁμοίως ἐν μικροῖς καὶ μεγάλοις, καὶ ταῦτα ἡδέως· καὶ λήψεται ^z δ' ὅθεν δεῖ καὶ ὅσα δεῖ. Τῆς ἀρετῆς γὰρ περὶ ἄμφω οὔσης μεσότη- ²⁵ τος, ποιήσῃ ἀμφοτέρα ὡς δεῖ· ἔπεται γὰρ τῇ ἐπικεικῇ δώσει ἢ τοιαύτῃ λήψις, ^α ἢ δὲ μὴ τοιαύτῃ ἐναντία ἐστίν. Αἱ μὲν οὖν ἐπόμεναι γίγονται ἅμα ἐν τῷ αὐτῷ, αἱ δ' ἐναντίαι δη- ²⁶ λον ὡς οὗ. Ἐὰν ^β δὲ ^ο παρὰ τὸ δέον καὶ τὸ καλῶς ἔχον συμ- ²⁷ βαῖνῃ αὐτῷ ἀναλίσκειν, λυπήσεται, μετρίως δὲ καὶ ὡς δεῖ· τῆς ἀρετῆς γὰρ καὶ ἡδεσθαι καὶ λυπεῖσθαι ἐφ' οἷς δεῖ καὶ ὡς δεῖ. ^δ Καὶ εὐκοινωνήτος ^δ ἐστὶν ὁ ἐλευθέριος εἰς χρήματα· ²⁸ δύναται γὰρ ἀδικεῖσθαι, μὴ τιμῶν γε τὰ χρήματα, καὶ μᾶλ- ²⁹ λον ἀχθόμενος εἴ τι δέον μὴ ^ε ἀνάλωσεν ἢ λυπούμενος εἰ μὴ δέον τι ^ε ἀνάλωσε, καὶ τῷ Σιμωνίδῃ οὐκ ἀρεσκόμενος. Ὁ ^δ ²⁸ ³ ἄσωτος ^ε καὶ ἐν τοιούτοις διαμαρτάνει· οὔτε γὰρ ἡδεται ἐφ' οἷς δεῖ ^ς οὐδὲ ὡς δεῖ οὔτε ^η λυπεῖται· ^ι ἔσται δὲ προϊοῦσι φα- ²⁹ νερώτερον. Εἴρηται ^δ ἡμῖν ὅτι ὑπερβολαὶ καὶ ἐλλείψεις

^κ ἐπιμελούμενον K^b. ^ι ἔχοι M^b. ^μ οὐδ' om. H^a. ^ν οὐδ' K^b.
^ο εἰς om. M^b. ^ρ αὐτὰ L^b. M^b. ^q ἐλευθερός L^b. ^ρ δ' δὲ κατὰ τὸ M^b.
^σ ἄσώτους] ἐλευθερίους M^b. ^τ δόσεσι καὶ δαπάναις H^a, δαπάναις καὶ ταῖς δόσεσιν L^b. M^b. ^υ δὲ M^b. ^ω ἐπὶ χρημάτων δόσει καὶ λήψει M^b.
^κ καὶ om. O^b. ^γ δεῖ post ὅσα om. K^b. ^z δ' add. K^b. O^b. ^α εἰ δὲ μὴ τοιαύτῃ αἰτία M^b. ^β δὲ om. H^a. ^ο περὶ L^b. ^δ καὶ om. K^b. O^b.
^ε ἡνάλωσεν utrobique K^b. ^ε καὶ om. M^b. ^ς οὔτε ὡς ceteri, καὶ ὅτε δεῖ καὶ ὡς M^b. ^η λυπεῖται] λυπεῖται οὔτε ὡς δεῖ K^b. O^b. ^ι ἔσται δὲ] καὶ ἔσται M^b.

- εἰσιν ^κ ἡ ἄσωτία καὶ ^κ ἡ ἀνελευθερία, καὶ ¹ ἐν δυσὶν, ἐν ^μ δόσει καὶ λήψει· καὶ τὴν δαπάνην γὰρ εἰς τὴν δόσιν τίθεμεν. Ἡ μὲν οὖν ἄσωτία τῷ δίδοναι ^ν καὶ μὴ λαμβάνειν ὑπερβάλλει, ^ο τῷ δὲ λαμβάνειν ἐλλείπει, ἡ δ' ἀνελευθερία τῷ δίδοναι ^ρ μὲν ἐλλείπει, τῷ λαμβάνειν ^δ ὑπερβάλλει, πλὴν ^ι ἐπὶ μικροῖς.
- 30 Τὰ μὲν οὖν τῆς ἄσωτίας οὐ πᾶν ^ι συνδυάζεται· οὐ γὰρ ῥᾶ-
διον μηδαμόθεν λαμβάνοντα πᾶσι δίδοναι· ταχέως γὰρ ἐπι-
λείπει ἡ οὐσία τοὺς ^β ἰδιώτας διδόντας, οἷπερ καὶ δοκοῦσιν
- 31 ἄσωτοι εἶναι, ἐπεὶ ^δ γε τοιοῦτος ^ι δόξειεν ἂν οὐ μικρῷ βελ-
τίων εἶναι τοῦ ^ν ἀνελευτέρου. ^ω Εὐίατός ^ς τε γὰρ ἔστι καὶ
ὑπὸ τῆς ἡλικίας καὶ ὑπὸ τῆς ἀπορίας, καὶ ἐπὶ τὸ μέσον δύ-
νεται ἐλθεῖν. Ἐχει γὰρ τὰ τοῦ ἐλευθερίου· καὶ γὰρ δίδωσι
καὶ οὐ λαμβάνει, οὐδέτερον ^δ ὥς δεῖ οὐδ' εὔ. Εἰ δὲ τοῦτο
ἔθισθείη ἢ πως ἄλλως ^ς μεταβάλοι, εἴη ἂν ἐλευθέριος· δώσει
γὰρ ^α οἷς δεῖ, καὶ ^β οὐ λήψεται ὅθεν ^ς οὐ δεῖ. Διὸ καὶ δοκεῖ
οὐκ εἶναι φαῦλος τὸ ἦθος· οὐ γὰρ μοχθηροῦ οὐδ' ἀγεννοῦς
^δ τὸ ὑπερβάλλειν διδόντα καὶ ^ε μὴ λαμβάνοντα, ἡλιθίου δέ.
- 32 Ὁ δὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἄσωτος πολὺ δοκεῖ βελτίων τοῦ ἀνε-
λευτέρου εἶναι διὰ ^ι τε τὰ εἰρημένα, καὶ ὅτι ὁ μὲν ὠφέλει
- 33 πολλοὺς, ὁ δὲ οὐθένα, ἀλλ' οὐδ' ^ς αὐτόν. Ἄλλ' οἱ πολλοὶ
τῶν ἀσώτων, καθάπερ εἴρηται, καὶ λαμβάνουσιν ὅθεν ^ι μὴ
- 34 δεῖ, καὶ εἰσὶ κατὰ τοῦτο ἀνελεύθεροι. Ληπτικοὶ δὲ γίνονται
¹ διὰ τὸ βούλεσθαι μὲν ἀναλίσκειν, εὐχερῶς ^κ δὲ τοῦτο ποιεῖν
¹ μὴ δύνασθαι· ταχὺ γὰρ ἐπιλείπει αὐτοὺς τὰ ὑπάρχοντα.
¹ Ἀναγκάζονται οὖν ἐτέρωθεν πορίζειν. Ἄμα δὲ καὶ διὰ τὸ
μῆθεν τοῦ καλοῦ φροντίζειν ὀλιγώρως καὶ πάντοθεν λαμβά-

^κ ἡ utroque om. L^b. ¹ ἐν δυσὶν om. K^b.Ob. ^μ λήψει καὶ ἐν δόσει L^b.M^b. ^ν καὶ μὴ λαμβάνειν om. L^b. ^ο τῷ—ὑπερβάλλει om. K^b. ^ρ μὲν om. H^a. ^ι ἐπὶ] ἐν L^b.M^b. ^ι συναύξεται H^a.M^b, συναύξουσιν L^b. ^β διδόντας ἰδιώτας H^a.K^b.M^b.Ob. ^ι δόξει H^a. ^ν ἀνελευτέρου. καὶ γὰρ δίδωσι καὶ οὐ λαμβάνει. εὐίατός L^b.M^b. ^ω ἰατός pr. K^b. ^ς τε om. K^b.Ob. ^ι ὑπὸ om. H^a. ^ς μεταβάλλοι H^a.K^b.M^b.Ob. ^α οἷς] οὐ K^b. ^β οὐ om. K^b.Ob. ^ς οὐ om. K^b. ^δ τὸ μὴ ὑπερβάλλειν pr. K^b. ^ε μὴ] οὐ M^b. ^ι διὰ τὸ] καὶ τῷ M^b. ^κ δὲ μὴ τοῦτο K^b. ¹ μὴ δύνασθαι om. H^a.K^b.Ob.

νοῦσιν διδόναι γὰρ ἐπιθυμοῦσι, τὸ δὲ ^μ πῶς ἢ πόθεν οὐθέν
αὐτοῖς διαφέρει. Διόπερ οὐδ' ^ν ἐλευθέριοι αἱ δόσεις αὐτῶν ³⁵
εἰσὶν οὐ γὰρ καλαί, οὐδὲ τούτου ^ο αὐτοῦ ἔνεκα, οὐδὲ ὡς δεῖ
ἀλλ' ἐνίοτε οὗς δεῖ πένεσθαι, τούτους ^ρ πλουσίους ποιοῦσι, καὶ
τοῖς μὲν μετρίοις τὰ ἥθη οὐδὲν ἂν δοῖεν, τοῖς δὲ κόλαξιν ἢ
^ι τιν' ἄλλην ἡδονὴν πορίζουσι πολλά. Διὸ καὶ ἀκόλαστοι
αὐτῶν εἰσὶν οἱ πολλοί· εὐχερῶς γὰρ ἀναλίσκοντες καὶ εἰς τὰς
ἀκολασίας δαπανηροὶ εἰσι, καὶ διὰ τὸ μὴ πρὸς τὸ καλὸν ζῆν
πρὸς τὰς ἡδονὰς ἀποκλίνουνσιν. Ὁ μὲν οὖν ἄσωτος ἀπαιδα- ³⁶
γώγητος γενόμενος ^ι εἰς ταῦτα μεταβαίνει, τυχὼν δ' ἐπιμε-
λείας εἰς τὸ μέσον ^κ καὶ τὸ δέον ἀφίκοιτ' ἄν. Ἡ δ' ἀνελευ- ³⁷
θερία ^λ ἀνιάτος ἐστίν· δοκεῖ γὰρ τὸ γῆρας καὶ πᾶσα ἀδυ-
ναμία ἀνελευθέρους ποιεῖν. Καὶ συμφνέστερον τοῖς ἀνθρώ-
ποις τῆς ἀσωτίας· οἱ γὰρ πολλοὶ φιλοχρήματοι μᾶλλον ἢ
δοτικοί. Καὶ διατείνει ^ν δ' ἐπὶ πολὺ, καὶ πολυειδὲς ἐστίν· ³⁸
πολλοὶ γὰρ τρόποι δοκοῦσι τῆς ἀνελευθερίας εἶναι. Ἐν δυσὶ
γὰρ οὖσα, τῇ ^τ ἐλλείψει τῆς δόσεως καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῆς
λήψεως, οὐ πᾶσιν ὀλόκληρος ^ω παραγίνεται, ἀλλ' ἐνίοτε χω-
ρίζεται, καὶ οἱ μὲν τῇ λήψει ὑπερβάλλουσιν, οἱ δὲ τῇ δόσει
ἐλλείπουσιν. Οἱ μὲν γὰρ ἐν ταῖς τοιαύταις προσηγορίαις ³⁹
οἷον φειδωλοὶ γλίσχροι ^ξ κίμβικες, πάντες τῇ δόσει ἐλλεί-
πουσι, τῶν δ' ἀλλοτρίων οὐκ ἐφίενται οὐδὲ βούλονται λαμ-
βάνειν, οἱ μὲν διὰ τινὰ ἐπιείκειαν καὶ εὐλάβειαν τῶν αἰσχυρῶν.
Δοκοῦσι γὰρ ἐνιοὶ ἢ φασὶ γε διὰ τοῦτο φυλάττειν, ἵνα μὴ
ποτ' ἀναγκασθῶσιν αἰσχρὸν τι πράξαι. Τούτων δὲ ^ι καὶ ὁ
κυμνοπρίστης καὶ πᾶς ὁ τοιοῦτος· ὠνόμασται δ' ἀπὸ τῆς
ὑπερβολῆς τοῦ ^κ μηθεὶ ^λ ἂν δοῦναι. Οἱ δ' αὖ διὰ φόβον ἀπέ-
χονται τῶν ἀλλοτρίων ὡς οὐ ῥάδιον ^β τὸ αὐτὸν μὲν τὰ ἐτέ-
ρων λαμβάνειν, τὰ δ' αὐτοῦ ἐτέρους μὴ· ^γ ἀρέσκει οὖν αὐτοῖς

^μ πόθεν ἢ πῶς Mb. ^ν ἐλεύθεροι Lb. ^ο αὐτοῦ om. Kb.Ob. ^ρ πλε-
ουσ Ha. ^ι τὴν Kb. ^κ εἰς ταῦτα] ἐνταῦθα Ha. ^λ καὶ εἰς τὸ Kb.
^λ ἀνιάτος γ' ἐστίν Kb. ^ν δ'] δὴ Ha, om. Mb. ^ω περιγίνεται Mb.
^ξ κίμβικες Ob. ^ι καὶ om. Ob. ^κ μηθένα Lb, μηθέν Mb, μηδὲν Kb.
^λ ἂν om. Lb.Mb. ^β τὸ] τὸν Lb.Mb, om. Kb. ^γ ἀρέσκει Ha.Kb.
Lb.Mb.

- 40 τὸ μήτε λαμβάνειν μήτε δίδοναι. Οἱ δ' αὖ κατὰ τὴν λήψιν ὑπερβάλλουσι τῷ πάντοθεν λαμβάνειν καὶ πᾶν, οἷον οἱ τὰς ἀνελευθέρους ἐργασίας ^δ ἐργαζόμενοι, πορνοβοσκοὶ καὶ πάντες οἱ τοιοῦτοι, καὶ τοκισταὶ ^ε κατὰ μικρὸν ἐπὶ πολλῷ. Πάντες γὰρ οὗτοι ὄθεν οὐ δεῖ λαμβάνουσι, καὶ ^ς ὅπόσον οὐ δεῖ.
- 41 Κοινὸν δ' ἐπ' αὐτοῖς ἡ ^ς αἰσχροκέρδεια φαίνεται· πάντες γὰρ
- 42 ἔνεκα κέρδους, καὶ τούτου μικροῦ, ὀνείδη ὑπομένουσιν. Τοὺς γὰρ ^η τὰ μεγάλα μὴ ὄθεν ^ι δὲ δεῖ λαμβάνοντας, μηδὲ ^κ ἂ δεῖ, ^λ οὐ λέγομεν ἀνελευθέρους, οἷον τοὺς τυράννους πόλεις πορθοῦντας καὶ ἱερὰ συλῶντας, ^μ ἀλλὰ πονηροὺς μᾶλλον καὶ ἄσεβεις καὶ ἀδίκους. Ὁ μέντοι κυβευτὴς καὶ ^ν ὁ λωποδύτης καὶ ὁ ληστής τῶν ἀνελευθέρων ^ο εἰσὶν αἰσχροκερδεῖς γάρ. Κέρδους γὰρ ^ρ ἔνεκεν ἀμφοτέροι πραγαματεύονται καὶ ὀνείδη ὑπομένουσιν, καὶ οἱ μὲν κινδύνους τοὺς μεγίστους ἔνεκα τοῦ λήμματος, οἱ δ' ἀπὸ τῶν φίλων κερδαίνουσιν, οἷς δεῖ δίδοναι. Ἀμφοτέροι ^q δὲ ὄθεν οὐ δεῖ κερδαίνειν βουλόμενοι αἰσχρο-
44 κερδεῖς, καὶ πάσαι δὴ αἱ τοιαῦται λήψεις ἀνελεύθεροι. Εἰκότως δὲ τῇ ἐλευθερίῳτι ἀνελευθερία ἐναντίον λέγεται· μείζον τε γάρ ^ς ἐστὶ κακὸν τῆς ἀσωτίας, καὶ μᾶλλον ἐπὶ ^ς ταύ-
45 τὴν ἀμαρτάνουσιν ^τ ἢ κατὰ τὴν λεχθεῖσαν ἀσωτίαν. Περὶ μὲν οὖν ἐλευθεριότητος καὶ τῶν ἀντικειμένων κακιῶν τοσαύτ' εἰρήσθω.
- 4 ^ν Δόξειε δ' ἂν ἀκόλουθον εἶναι καὶ περὶ μεγαλοπρεπείας
(2) διελθεῖν· δοκεῖ γὰρ καὶ αὕτη περὶ χρήματά τις ^ω ἀρετὴ εἶναι. Οὐχ ὥσπερ δ' ἡ ἐλευθεριότης διατείνει περὶ πάσας τὰς ἐν χρήμασι πράξεις, ἀλλὰ περὶ τὰς δαπανηρὰς μόνον· ^ς ἐν τούτοις δ' ὑπέρεχει τῆς ἐλευθεριότητος μεγέθει. Καθάπερ ^γ γὰρ τοῦνομα αὐτὸ ὑποσημαίνει, ἐν μεγέθει πρέπουσα δαπάνη ἐστίν.

^δ ἐργαζόμενοι καὶ πορνοβοσκοὶ L^b.M^b. ^ε κατὰ μικρὸν] καὶ τὰ μικρὰ H^a.L^b.O^b, καὶ τὰ μικρὸν καὶ K^b. ^ς ὅπόσον] ὅποτε K^b. ^ς αἰσχροκερδία pr. K^b. ^η τὰ om. M^b. ^ι δὲ om. H^a. ^κ ἂ] ἂ οὐ O^b. ^λ οὐδὲ H^a. ^μ ἀλλὰ om. H^a. ^ν ὁ ante λωποδύτης om. K^b. ^ο εἰσὶν om. idem. ^ρ ἔνεκα H^a.K^b.M^b.O^b. ^q δὲ M^b. ^ς κακὸν ἐστὶ K^b.O^b. ^ς ταύτης M^b, ταῦτα L^b. ^τ ἢ οἱ κατὰ pr. K^b. ^ν δόξαι H^a.K^b. ^ω εἶναι ἀρετὴ M^b. ^ς δ' ἐν τούτοις K^b. ^γ γὰρ om. L^b.M^b.

Τὸ δὲ μέγεθος πρὸς τι· οὐ γὰρ τὸ αὐτὸ δαπάνημα τριηράρχῃ²
καὶ ἀρχιθεωρῷ. Τὸ πρέπον² δὴ πρὸς αὐτόν, καὶ ἐν ᾧ καὶ
περὶ² α. Ὁ δ' ἐν μικροῖς ἢ ἐν μετρίοις κατ' ἀξίαν δαπανῶν³
οὐ λέγεται μεγαλοπρεπής, οἷον^b τὸ

πολλάκι^c δόσκον^d ἀλήτη·

ἀλλ' ὁ ἐν μεγάλοις^e οὕτως. Ὁ μὲν^f γὰρ μεγαλοπρεπής
ἐλευθέριος, ὁ δ' ἐλευθέριος οὐθέν μᾶλλον μεγαλοπρεπής. Τῆς⁴
τοιαύτης δ' ἔξω⁵ς ἢ μὲν ἔλλειψις μικροπρέπεια καλεῖται, ἢ
δ' ὑπερβολὴ βαναυσία καὶ ἀπειροκαλία καὶ ὅσαι τοιαῦται,
οὐχ ὑπερβάλλουσαι τῷ μεγέθει περὶ⁶ α δεῖ, ἀλλ' ἐν οἷς οὐ
δεῖ⁸ καὶ ὥς οὐ δεῖ λαμπρυνόμεναι· ὕστερον^h δὲ περὶ αὐτῶν
ἐροῦμεν. Ὁ δὲ μεγαλοπρεπὴς ἐπιστήμονι ἔοικεν· τὸ πρέπον⁵
γὰρ δύναται θεωρῆσαι καὶ δαπανῆσαι μεγάλαⁱ ἐμμελῶς. Ὡς-
6 περ γὰρ ἐν ἀρχῇ εἵπομεν, ἢ ἔξις ταῖς ἐνεργείαις ὀρίζεται, καὶ
ὦν ἐστίν. Αἱ δὲ τοῦ μεγαλοπρεποῦς δαπάναι μεγάλαι καὶ
πρέπουσαι. Τοιαῦτα δὴ καὶ τὰ ἔργα· οὕτω γὰρ ἔσται μέγα
δαπάνημα καὶ πρέπον τῷ ἔργῳ. Ὡστε τὸ μὲν ἔργον τῆς
δαπάνης ἀξίον^k δεῖ εἶναι, τὴν δὲ δαπάνην τοῦ ἔργου, ἢ καὶ
ὑπερβάλλειν. ¹ Δαπανήσει δὲ τὰ τοιαῦτα ὁ μεγαλοπρεπὴς⁷
τοῦ καλοῦ ἔνεκα· κοινὸν γὰρ τοῦτο ταῖς ἀρεταῖς. Καὶ ἔτι⁸
ἡδέως καὶ^m προετικῶςⁿ ἢ γὰρ ἀκριβολογία μικροπρεπές.
Καὶ πῶς κάλλιστον καὶ πρεπωδέστατον, σκέψαιτ' ἂν μάλ-
9 λον ἢⁿ πόσον καὶ^o πῶς ἐλαχίστον. Ἀναγκαῖον^p δὴ καὶ ἐλευ-
10 θέριον τὸν μεγαλοπρεπῆ εἶναι· καὶ γὰρ ὁ ἐλευθέριος δαπα-
νήσει^a α δεῖ καὶ ὥς δεῖ. Ἐν τοῦτοις δὲ^q τὸ μέγα τοῦ μεγα-
λοπρεποῦς, οἷον μέγεθος, περὶ^r ταῦτα τῆς ἐλευθεριότητος
οὐσης, καὶ ἀπὸ τῆς ἴσης δαπάνης τὸ ἔργον ποιήσει μεγαλο-
πρεπέστερον. Οὐ γὰρ ἡ αὐτὴ ἀρετὴ κτήματος καὶ ἔργου

² δὲ Mb. ³ δ Kb.Lb.Mb. ^b τὸ om. Mb. ^c δώσει Mb. ^d ἀλήτης
Hb.Kb. ^e οὗτος Hb.Kb.Lb.Ob. ^f γὰρ om. Hb.Mb. ^g καὶ ὥς οὐ δεῖ
om. Kb. ^h δὲ περὶ] δ' ὑπὲρ Kb.Ob. ⁱ ἐπιμελῶς Mb. ^k δεῖν
Kb.Lb.Mb. ¹ δαπανήσει δὴ Hb. ^m προετικῶς Mb. ⁿ πόσον Mb.
^o πῶς δὲ ἐλαχίστου Lb. ^p δὲ Hb. ^q τὸ μέγα om. Hb. ^r ταῦτα Hb.
ceteri ταῦτα.

- κτῆμα μὲν ^α γὰρ τὸ πλείστον ^τ ἄξιον τιμώτατον, οἷον χρυσός, ἔργον δὲ τὸ μέγα καὶ καλόν. Τοῦ γὰρ τοιούτου ἡ θεωρία θαυμαστή, τὸ δὲ μεγαλοπρεπὲς θαυμαστόν. Καὶ ἔστιν
- 5 ¹¹ ἔργου ἡ ἀρετὴ μεγαλοπρέπεια ἐν μεγέθει. * Ἔστι δὲ τῶν δαπανημάτων, οἷα λέγομεν ^ω τὰ τίμια, οἷον τὰ ^z περὶ θεοὺς ἁναθήματα καὶ κατασκευαὶ καὶ θυσίαι, ὁμοίως δὲ καὶ ^α ὅσα περὶ πᾶν τὸ δαιμόνιον, καὶ ὅσα πρὸς τὸ κοινὸν εὐφιλοτιμυιὰ ἐστίν, οἷον εἴ που χορηγεῖν ^α οἷονται δεῖν λαμπρῶς ἢ τριη-
- ¹² ραρχεῖν ἢ καὶ ἐστιῶν τὴν πόλιν. Ἐν ἅπασιν ὅ ὥσπερ εἴρηται, καὶ πρὸς τὸν πράττοντα ἀναφέρεται τὸ τίς ὢν καὶ τίνων ὑπαρχόντων· ἄξια γὰρ ^β δεῖ τούτων εἶναι, καὶ μὴ μόνον
- ¹³ τῷ ἔργῳ ἀλλὰ καὶ τῷ ποιῶντι ^ε πρέπει. Διὸ πένης μὲν οὐκ ἂν εἴη μεγαλοπρεπής· οὐ γὰρ ἔστιν ἀφ' ὧν πολλὰ δαπανήσῃ προπρόντως· ὁ δ' ἐπιχειρῶν ἡλίθιος· παρὰ τὴν ἀξίαν
- ¹⁴ γὰρ καὶ τὸ δέον, κατ' ἀρετὴν δὲ τὸ ὀρθῶς. Πρέπει δὲ καὶ οἷς ^δ τὰ τοιαῦτα προϋπάρχει δι' αὐτῶν ἢ ^δ διὰ τῶν προγόνων ἢ ὧν αὐτοῖς μέτεστιν, καὶ τοῖς εὐγενέσι καὶ τοῖς ἐνδόξοις καὶ ὅσα τοιαῦτα· πάντα γὰρ ταῦτα μέγεθος ἔχει καὶ ἀξίωμα.
- ¹⁵ Μάλιστα μὲν οὖν τοιοῦτος ὁ μεγαλοπρεπής, καὶ ἐν ^ε τοῖς τοιούτοις δαπανήμασιν ἡ μεγαλοπρέπεια, ὥσπερ εἴρηται· μέγιστα γὰρ καὶ ἐντιμότερα· τῶν ^ε δὲ ἰδίων ὅσα εἰσάπαξ γίνεται, οἷον γάμος καὶ εἴ τι τοιοῦτον, καὶ εἰ περὶ τι ^β πᾶσα ἢ πόλις σπουδάζει ἢ ^ι οἱ ἐν ἀξιώματι, καὶ περὶ ξένων δὲ ὑποδοχὰς καὶ ἀποστολάς, καὶ δωρεὰς ^ι καὶ ἀντιδωρεάς· οὐ γὰρ εἰς ^κ ἑαυτὸν δαπανηρὸς ὁ μεγαλοπρεπής ἀλλ' εἰς τὰ κοινά,
- ¹⁶ τὰ δὲ δῶρα τοῖς ἀναθήμασιν ἔχει τι ὅμοιον. Μεγαλοπρεπὺς δὲ καὶ ^ι οἶκον κατασκευάσασθαι προπρόντως τῷ πλούτῳ· κόσμος γάρ τις καὶ οὗτος. Καὶ περὶ ταῦτα μᾶλλον δαπανᾷν

* γὰρ ἀρετὴ τὸ Η^α. ^τ ἄξιον καὶ τιμώτατον Η^α. et corr. K^b. ^ν μεγαλοπρέπεια ἀρετὴ L^b.M^b. ^ω τὰ ante τίμια om. M^b. ^z περὶ τοὺς θεοὺς Η^α.L^b.M^b. ^γ ἀναίσθητα M^b. ^α ὅσα ante περὶ om. O^b. et pr. K^b. ^α οἷονται δεῖν] οἷόν τε K^b. ^β δεῖν M^b. ^ε πρέπει L^b. ^δ τὰ et διὰ om. K^b.O^b. ^ε τοῖς om. Η^α.L^b.O^b. ^ε περ om. M^b. ^ε δὲ om. idem. ^β ἢ πᾶσα K^b.O^b. ^ι οἱ om. M^b. ^ι καὶ ἀντιδωρεάς om. K^b.O^b. ^κ αὐτὸν L^b.M^b. ^ι οἴκησιν Η^α.

ὅσα πολυχρόνια τῶν ἔργων· κάλλιστα γὰρ ταῦτα. Καὶ ἐν
 ἐκάστοις τὸ πρέπον· οὐ γὰρ ^μ ταῦτα ἀρμόζει θεοῖς καὶ ἀν-
 17 θρώποις, οὐδ' ἐν ἱερῷ καὶ τάφῳ· καὶ ἐπὶ τῶν δαπανημάτων
^π ἕκαστον μέγα ἐν τῷ γένει, ^ο καὶ μεγαλοπρεπέστατον μὲν
 τὸ ἐν μεγάλῳ μέγα, ἐνταῦθα δὲ τὸ ἐν τούτοις μέγα. Καὶ ^ι
 18 διαφέρει τὸ ἐν τῷ ἔργῳ μέγα τοῦ ἐν τῷ δαπανήματι· σφαῖρα
 μὲν ^ρ γὰρ ἢ λήκυθος ἢ καλλίστη ^q ἔχει μεγαλοπρέπειαν παι-
 δικοῦ δώρου, ἢ δὲ τούτου τιμὴ μικρὸν καὶ ^τ ἀνελεύθερον. Διὰ ^ι
 19 τοῦτό ἐστι τοῦ μεγαλοπρεποῦς, ^ς ἐν ^φ ᾧ ^α ποιῇ γένει, μεγα-
 λοπρεπῶς ποιεῖν· τὸ γὰρ τοιοῦτον οὐκ εὐπέρβλητον, ^γ καὶ
 ἔχον κατ' ἀξίαν τοῦ δαπανήματος. Τοιοῦτος μὲν οὖν ὁ μεγα-
 20 λοπρεπής, ὁ δ' ὑπερβάλλων καὶ βάναντος τῷ παρὰ τὸ δέον ^δ
 ἀναλίσκειν ὑπερβάλλει, ὥσπερ εἴρηται. Ἐν γὰρ τοῖς ^μ μι-
 κροῖς τῶν δαπανημάτων πολλὰ ἀναλίσκει καὶ λαμπρύνεται
 παρὰ μέλος, οἷον ἐρανιστὰς γαμικῶς ἐστιῶν, καὶ κωμφοδοῖς
 χορηγῶν ἐν τῇ παρόδῳ πορφύραν εἰσφέρων, ὥσπερ οἱ ^z Με-
 21 γαρεῖς. Καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ποιήσῃ οὐ τοῦ καλοῦ ἕνεκα,
 ἀλλὰ τὸν πλοῦτον ἐπιδεικνύμενος, καὶ διὰ ^γ ταῦτα οἰόμενος
 θαυμάζεσθαι, καὶ οὐ ^z μὲν δεῖ πολλὰ ἀναλῶσαι, ὀλίγα ^α δα-
 πανῶν, οὐδ' ὀλίγα, πολλά. Ὁ δὲ μικροπρεπὴς περὶ πάντα ^ι
 22 ἐλλείψει, καὶ τὰ μέγιστα ἀναλώσας ἐν μικρῷ τὸ καλὸν ἀπο-
 λεί, καὶ ὁ τι ᾧ ποιῇ μέλλων, καὶ σκοπῶν πῶς ᾧ ἐλάχιστον
^β ἀναλῶσαι, καὶ ταῦτ' ὀδυρόμενος, καὶ πάντ' οἰόμενος μείζω
 ποιεῖν ἢ δεῖ. Εἰσὶ μὲν οὖν αἱ ἔξεις αὗται κακίαι, οὐ μὴν ^ι
 23 ὀνείδη γ' ἐπιφέρουσι διὰ τὸ μήτε βλαβεραὶ ^ο τῷ πέλας εἶναι
 μήτε λίαν ἀσχήμονες.

Ἡ δὲ μεγαλοψυχία περὶ μεγάλα ^α μὲν καὶ ἐκ τοῦ ὀνό-
 7 (3) ματος ἔοικεν εἶναι, περὶ ποῖα δ' ἐστὶ πρῶτον λάβωμεν. Δια-
 2 φέρει δ' οὐθὲν τὴν ἔξιν ἢ ^ο τὸν κατὰ τὴν ἔξιν σκοπεῖν. Δοκεῖ 3

^μ ταῦτα] τὸ αὐτὸ H^a. ^π ἕκαστον γὰρ μέγα H^a. ^ο καὶ om. M^b.
^ρ γὰρ] γὰρ ἢ καλλίστη K^b.Ob. ^q μεγαλοπρέπειαν ἔχει H^a.K^b.Ob.
^τ ἀνελεύθερον καὶ διὰ H^a. ^ς ἐν] τὸ ἐν M^b. ^τ ποιῇ M^b. ^γ καὶ ἔχον]
 ὡς ἔχον τὰ M^b. ^μ μικροῖς] πολλοῖς M^b. ^z μέγαροι K^b. ^γ ταῦτα] τὰ
 τοιαῦτα K^b.Ob. ^z μὲν] δὲ M^b. ^α δαπανῶν L^b. ^β ἀναλώση Ob.
^ο τῶν H^a.K^b. ^α μὲν καὶ om. M^b. ^ο τὸ L^b, τὰ corr. K^b.

δὲ μεγαλόψυχος εἶναι ὁ μεγάλων αὐτὸν ἀξιῶν ἄξιος ὢν· ὁ γὰρ
 μὴ κατ' ἀξίαν αὐτὸ ποιῶν ἡλίθιος, ^ι τῶν δὲ κατ' ἀρετὴν οὐδεὶς
 ἡλίθιος οὐδ' ἀνόητος. Μεγαλόψυχος μὲν οὖν ὁ εἰρημένος.
 4 Ὁ ^ε γὰρ μικρῶν ἄξιος καὶ τούτων ^h ἀξιῶν ἑαυτὸν σὸφρων,
 5 μεγαλόψυχος δ' οὐ· ἐν μεγέθει γὰρ ἡ μεγαλοψυχία, ὥσπερ
 καὶ τὸ κάλλος ἐν μεγάλῳ σώματι, οἱ μικροὶ δ' ἀστεῖοι καὶ.
 6 ^ι σύμμετροι, καλοὶ δ' οὐ. Ὁ δὲ μεγάλων ^k ἑαυτὸν ἀξιῶν ἀνά-
 7 ξιος ὢν χαῦνος· ^l ὁ δὲ μειζόνων ἡ ἄξιος οὐ πᾶς χαῦνος. Ὁ δ'
 ἐλαττόνων ^m ἡ ἄξιος ⁿ μικρόψυχος, εἴαν τε μεγάλων εἴαν τε
 μετρίων, εἴαν τε ^ο καὶ μικρῶν ἄξιος ἂν ^p ἔτι ἐλαττόνων ^q αὐτὸν
 ἀξιοῖ. Καὶ μάλιστα ἂν δόξειεν ὁ μεγάλων ἄξιος· τί γὰρ
 8 ἂν ἐποίει, εἰ μὴ ^r τοσούτων ἦν ἄξιος; Ἔστι δὲ ὁ μεγαλό-
 ψυχος τῷ ^a μὲν μεγέθει ἄκρος, τῷ δὲ ὡς δεῖ μέσος· τοῦ γὰρ
 κατ' ἀξίαν αὐτὸν ἀξιοῖ. Οἱ δ' ὑπερβάλλουσι καὶ ἐλλείπουσιν.
 9 Εἰ ^t δὲ δὴ μεγάλων ἑαυτὸν ἀξιοῖ ἄξιος ὢν, καὶ μάλιστα τῶν
 10 μεγίστων, περὶ ἐν ^v μάλιστα ἂν εἴη. Ἡ δ' ἀξία λέγεται
 πρὸς τὰ ἐκτὸς ἀγαθὰ. Μέγιστον ^w δὲ τοῦτ' ἂν θείημεν ὁ
 τοῖς θεοῖς ἀπονέμεμεν, ^x καὶ οὐ μάλιστ' ἐφίενται οἱ ἐν ἀξιώ-
 ματι, καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς καλλίστοις ἀθλον. Τοιούτων δ' ἡ τιμὴ
 μέγιστον γὰρ δὴ τοῦτο τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν. Περὶ τιμᾶς δὲ
 11 καὶ ἀτιμίας ὁ μεγαλόψυχός ἐστιν ὡς δεῖ. Καὶ ἄνεν ^y δὲ λό-
 γου φαίνονται οἱ μεγαλόψυχοι περὶ τιμὴν εἶναι· τιμῆς γὰρ
 12 μάλισθ' οἱ μεγάλοι ἀξιούσιν ἑαυτούς, κατ' ἀξίαν δέ. Ὁ ^z δὲ
 μικρόψυχος ἐλλείπει καὶ πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τὸ τοῦ ^a με-
 13 γαλοψύχου ἀξίωμα. Ὁ δὲ χαῦνος ^b πρὸς ἑαυτὸν μὲν ὑπερ-
 14 βάλλει, οὐ μὴν τὸν ^c γε μεγαλόψυχον. Ὁ δὲ μεγαλόψυχος,
 εἴπερ τῶν μεγίστων ἄξιος, ^d ἄριστος ἂν εἴη· μείζονος γὰρ
 αἰεὶ ὁ βελτίων ἄξιος, καὶ μεγίστων ὁ ἄριστος. Τὸν ὡς ἀλη-

^ι τῶν—ἡλίθιος om. H^a. ^ε γὰρ δὲ Mb. ^h ἑαυτὸν ἀξιῶν Mb. ^ι μέ-
 τριοι Mb. ^k αὐτὸν L^b.Mb. ^l ὁ—χαῦνος om. H^a, δ—ἄξιος om. Mb.
^m ἡ om. H^a. ⁿ μικρόψυχος γὰρ εἴαν Mb. ^ο καὶ post τε om. Mb.
^p ἔτι om. K^b. ^q ἑαυτὸν L^b.Mb. ^r τοιούτων H^a. ^s μὲν om. Mb.
^t δὲ om. pr. K^b. ^v ἂν μάλιστα Ob. ^w δ' ἂν τοῦτο Mb. ^x καὶ om. H^a.
^y δὲ Mb. ^z δὲ om. K^b. ^a μεγάλου L^b.Mb. ^b μὲν πρὸς ἑαυτὸν K^b.
^c γε om. K^b.Ob. ^d ἄριστος ἂν εἴη εἴπερ τῶν μεγίστων ἄξιος, καὶ μεγίστων
 L^b, omisissis μείζονος γὰρ αἰεὶ ὁ βελτίων ἄξιος.

θὼς ἄρα μεγαλόψυχον δεῖ ἀγαθὸν εἶναι. Καὶ δόξειε *δ' ἂν εἶναι μεγαλόψυχον τὸ ἐν ἐκάστη ἀρετῇ μέγα. Οὐδαμῶς τ' ¹⁵ ἂν ἀρμόζοι μεγαλόψυχῳ φεύγειν ἑ παρασείσαντι, οὐδ' ἀδικεῖν· τίνος γὰρ ἔνεκα πράξει αἰσχροί, β' φ' οὐθὲν μέγα; ἑ Καθ' ἑκάστα δ' ἐπισκοποῦντι πάμπαν ^h γελοῖος ⁱ φαίνοιτ' ἂν ὁ μεγαλόψυχος ^k μὴ ἀγαθὸς ὢν. Οὐκ εἴη δ' ἂν οὐδὲ τιμῆς ἄξιος φαῦλος ὢν· τῆς ἀρετῆς γὰρ ἄθλον ἡ τιμή, καὶ ἀπονέμεται τοῖς ἀγαθοῖς. ἑ Εἰοικε ^l μὲν οὖν ἡ μεγαλόψυχία οἶον ^m κόσμος ¹⁶ τις εἶναι τῶν ἀρετῶν· μείζους γὰρ αὐτὰς ποιεῖ, καὶ οὐ γίνε-
ται ἄνευ ἐκείνων. Διὰ τοῦτο χαλεπὸν τῇ ἀληθείᾳ μεγαλό-
ψυχον εἶναι· οὐ γὰρ οἶόν τε ἄνευ καλοκαγαθίας. Μάλιστα ¹⁷ μὲν οὖν περὶ τιμᾶς καὶ ἀτιμίας ὁ μεγαλόψυχός ἐστι, καὶ ἐπὶ μὲν ταῖς μεγάλαις καὶ ὑπὸ τῶν σπουδαίων μετρίως ἡσθήσε-
ται, ὥς τῶν οἰκείων τυγχάνων ἡ καὶ ἐλαττόνων· ἀρετῆς γὰρ παντελοῦς οὐκ ἂν γένοιτο ἄξία τιμή· οὐ μὴν ἀλλ' ἀποδέξε-
ταί γε τῷ μὴ ἔχειν αὐτοὺς μείζω αὐτῷ ἀπονέμειν. Τῆς δὲ παρὰ τῶν τυχόντων καὶ ἐπὶ μικροῖς πάμπαν ὀλιγορήσει· οὐ γὰρ τούτων ἄξιος. ἑ Ομοίως δὲ καὶ ἀτιμίας· οὐ γὰρ ⁿ ἔσται δικαίως περὶ αὐτόν. Μάλιστα μὲν οὖν ἐστίν, ὥσπερ εἴρηται, ¹⁸ ὁ μεγαλόψυχος περὶ τιμᾶς, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ περὶ πλοῦτον καὶ δυναστείαν καὶ πᾶσαν εὐτυχίαν καὶ ἀτυχίαν μετρίως ἔξει, ὅπως ἂν γίνηται, καὶ οὐτ' εὐτυχῶν περιχαρὴς ἔσται οὐτ' ἀτυ-
χῶν περίλυπος. Οὐδὲ γὰρ περὶ τιμὴν οὕτως ἔχει ὥς μέγιστον ὢν. Αἱ γὰρ δυναστεῖαι καὶ ὁ πλοῦτος διὰ τὴν τιμὴν ἐστὶν αἰρετά· οἱ γοῦν ἔχοντες αὐτὰ τιμᾶσθαι δι' αὐτῶν βού-
λονται. ἑ Ωὖ ^o δὴ καὶ ἡ τιμὴ μικρόν ἐστι, τούτῳ καὶ τᾶλλα. Διὸ ὑπερόπται δοκοῦσιν εἶναι. Δοκεῖ δὲ καὶ τὰ εὐτυχήματα ¹⁹ 8
συμβάλλεσθαι πρὸς μεγαλόψυχίαν. Οἱ γὰρ ^p εὐγενεῖς ἄξι-
οῦνται τιμῆς καὶ οἱ δυναστεύοντες ἡ ^q οἱ πλουτοῦντες· ἐν ὑπεροχῇ γάρ, τὸ δ' ἀγαθὸν ὑπερέχον πᾶν ἐντιμότερον. Διὸ

* δ' ἂν om. K^b.Ob, ἂν om. H^a.L^b.M^b. ἑ παρασείσαντι οὐδ' ἀδικεῖ M^b. β' φ' γ' οὐθὲν Ob. ^h γελοῖον pr. K^b. ⁱ φανοιτ' H^a. ^k μὴ ἀγαθὸς om. H^a.N^b. ^l μὲν om. L^b.M^b. ^m κάλλος τι M^b. ⁿ ἐστὶ δικαίος H^a. ^o δὲ L^b. ^p εὐγενεῖς καὶ ἀξιοῦνται H^a.N^b. ^q οἱ post ἡ om. K^b.M^b.

καὶ τὰ τοιαῦτα μεγαλοψυχότερους ποιεῖ τιμῶνται γὰρ
 20 ὑπὸ τινῶν. Κατ' ἀλήθειαν δ' ὁ ἀγαθὸς μόνος ^α τιμητέος·
 φ' δ' ἄμφω ὑπάρχει, μᾶλλον ἀξιούται τιμῆς. Οἱ δ' ἄνευ ἀρε-
 τῆς τὰ τοιαῦτα ἀγαθὰ ἔχοντες οὔτε δικαίως ^ι ἐαυτοὺς μεγά-
 λων ἀξιούσιν οὔτε ὀρθῶς μεγαλόψυχοι λέγονται· ἄνευ γὰρ
 21 ἀρετῆς παντελοῦς οὐκ ἔστι ταῦτα. Ὑπερόπται δὲ καὶ ὑβρι-
 σταὶ καὶ ^ν οἱ τὰ τοιαῦτα ἔχοντες ^ω ἀγαθὰ γίγνονται. Ἄνευ
 γὰρ ἀρετῆς οὐ ῥάδιον φέρειν ἐμμελῶς τὰ εὐτυχήματα· οὐ
 δυνάμενοι δὲ φέρειν καὶ οἰόμενοι τῶν ἄλλων ὑπερέχειν ἐκείνων
 μὲν καταφρονοῦσιν, αὐτοὶ δ' ὅ τι ἂν τύχῃσι πράττουσιν.
 Μιμοῦνται γὰρ τὸν μεγαλόψυχον οὐχ ὅμοιοι ὄντες, τοῦτο
 δὲ δρῶσιν ἐν οἷς δύνανται· τὰ μὲν οὖν κατ' ἀρετὴν οὐ πρᾶτ-
 22 τουσιν, καταφρονοῦσι δὲ τῶν ἄλλων. ^κ Ὁ δὲ μεγαλόψυχος
 δικαίως καταφρονεῖ (δοξάζει γὰρ ἀληθῶς), οἱ δὲ πολλοὶ τυ-
 23 χόντως. ^ι Οὐκ ἔστι δὲ ^γ μικροκίνδυνος ^κ οὐδὲ φιλοκίνδυνος διὰ
 τὸ ὀλίγα τιμᾶν, μεγαλοκίνδυνος ^α δέ, καὶ ὅταν κινδυνεύη,
 24 ^β ἀφειδῆς τοῦ βίου ὥς οὐκ ἄξιον ὃν πάντως ζῆν. Καὶ ^ε οἷος
 εὖ ποιεῖν, εὐεργετούμενος δ' αἰσχύνεται· τὸ μὲν γὰρ ὑπερ-
 έχοντος, τὸ δ' ὑπερεχομένου. Καὶ ἀντενεργητικὸς πλείονων·
 οὕτω ^α γὰρ ^ε προσοφλήσει ὁ ὑπάρξας καὶ ἔσται εὖ πεπονθώς.
 25 Δοκοῦσι δὲ καὶ μνημονεύειν οὓς ἂν ποιήσωσιν εὖ, ὧν δ' ἂν
 πάθωσιν οὗ· ἐλάττων γὰρ ὁ παθὼν ^ι εὖ τοῦ ποιήσαντος, βού-
 λεται δ' ὑπερέχειν. Καὶ τὰ μὲν ἡδέως ἀκούει, τὰ δ' ἀηδῶς·
 διὸ καὶ τὴν Θέτιν οὐ λέγειν τὰς εὐεργεσίας τῇ Διὶ· οὐδ' οἱ
 26 Λάκωνες πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, ἀλλ' ^α ὅς πεπόνθησαν εὖ. Με-
 γαλοψύχου δὲ ^η καὶ τὸ μηθενὸς δεῖσθαι ^θ ^ι μόγισ, ὑπηρετεῖν
 δὲ προθύμως, καὶ ^κ πρὸς μὲν τοὺς ἐν ἀξιώματι καὶ εὐτυχίαις
^ι μέγαν εἶναι, πρὸς δὲ τοὺς μέσους μέτριον· τῶν μὲν γὰρ

^α τὰ om. H^a.N^b. ^α τιμητός M^b. ^ι αὐτοὺς μεγάλων K^b, μεγάλων
 ἐαυτοὺς M^b. ^ν οἱ add. K^b. ^ω ἀγαθοὶ Ob, κατὰ γρ. L^b. ^κ ὁ δὲ] ὁ μὲν
 γὰρ K^b. ^γ πυκνοκίνδυνος H^a.L^b.M^b.Ob. ^κ οὐδὲ φιλοκίνδυνος om.
 pr. K^b. ^α δε] γὰρ M^b. ^β ἀφειδήσει H^a.L^b.M^b. ^ε οἷός τ' εὖ M^b.
^α γὰρ] γὰρ οἱ K^b. ^ε προσωφλήσειεν M^b. ^ι τοῦ εὖ L^b.M^b. ^θ ἐπε-
 πόνθησαν H^a.N^b, ἐπεπόνθησαν L^b, πεπόνθησαν K^b. ^η καὶ om. M^b.
^ι μόλις K^b. ^κ πρὸς τοὺς μὲν ἀξιώματι H^a. ^ι μέγα H^a, omisso εἶναι.

ὑπερέχειν χαλεπὸν καὶ σεμνόν, τῶν δὲ ῥάδιον, καὶ ^μ ἐν ἐκεί-
νοις ^ν μὲν σεμνύνεσθαι οὐκ ἀγεννές, ἐν δὲ τοῖς ταπεινοῖς φορ-
τικόν, ὥσπερ εἰς τοὺς ^ο ἀσθενεῖς ἰσχυρίζεσθαι. Καὶ εἰς τὰ ^η
ἔντιμα μὴ ἰέναι, ἢ οὐ πρωτεύουσιν ἄλλοι· καὶ ἀργὸν εἶναι καὶ
ῥμελλήτην ἀλλ' ἢ ὅπου τιμὴ μεγάλη ἢ ἔργον, καὶ ὀλίγων
μὲν πρακτικόν, μεγάλων δὲ καὶ ὀνομαστῶν. Ἀναγκαῖον δὲ ^α
καὶ φανερόμισον εἶναι καὶ φανερόφιλον· τὸ γὰρ λανθάνειν
φοβούμενον. ^β Καὶ μέλει τῆς ἀληθείας μᾶλλον ἢ τῆς δόξης, -
καὶ λέγειν καὶ πράττειν φανερώς· ^γ παρρησιαστῆς γὰρ διὰ
τὸ καταφρονεῖν. Διὸ καὶ ἀληθευτικός, πλὴν ὅσα μὴ δι' εἰ-
ρωνείαν· ^δ εἴρωνα δὲ πρὸς τοὺς πολλούς. Καὶ πρὸς ἄλλον ^ε
μὴ δύνασθαι ζῆν ἀλλ' ἢ ^ς πρὸς φίλον· δουλικὸν γάρ, διὸ
^ζ καὶ πάντες οἱ κόλακες θητικοὶ καὶ οἱ ταπεινοὶ κόλακες.
Οὐδὲ θαυμαστικός· οὐθὲν γὰρ μέγα αὐτῷ ἐστίν. Οὐδὲ μνη-
σικάκος· ^η οὐ γὰρ μεγαλοψύχου τὸ ἀπομνημονεύειν, ἄλλως
τε καὶ ^θ κακά, ἀλλὰ μᾶλλον παρορᾶν. Οὐδ' ἀνθρωπολόγος· ^ι
οὔτε γὰρ περὶ αὐτοῦ ἐρεῖ οὔτε περὶ ἐτέρου· οὔτε γὰρ ἵνα
ἐπαινῇται μέλει αὐτῷ οὔθ' ὅπως οἱ ἄλλοι ψέγονται, οὐδ' αὖ
ἐπαινετικός ἐστίν· διόπερ οὐδὲ κακολόγος, οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν,
εἰ μὴ δι' ὕβριν. Καὶ ^κ περὶ ἀναγκαίων ἢ μικρῶν ἥκιστα ὀλο- ^α

^μ ἐπ' K^b.Ob. ^ν μὲν om. M^b. ^ο ἀσθενεῖς μὴ ἰσχυρίζεσθαι M^b.
^ρ μελήτην H^a.L^b.M^b.Ob. ^α καὶ ante φανερόμισον om. M^b. ^β καὶ
μέλλειν N^b.Ob. ἀμελεῖ 2113, ἀμελεῖν K^b. ^γ παρρησιαστῆς—ἀληθευτικός
γρ. 1855; παρρησιαστῆς γὰρ διὰ τὸ καταφρονητικός εἶναι, καταφρονητικός
δὲ διὸ παρρησιαστικός corr. K^b. cum Oxoniensi coll. corr. Chr. et
Parisiensibus 1852 et 2023 et γρ. 2113; παρρησιαστικός γὰρ διὰ τὸ
καταφρονητικός εἶναι καὶ ἀληθευτικός corr. H^a; παρρησιαστικός γάρ. διὸ
καταφρονητικός δέ. διὸ παρρησιαστικός καὶ ἀληθευτικός 1856; παρρησια-
στικός γάρ. διὸ (διὸ καὶ M^b. et 1417) καταφρονητικός. καταφρονητικός δέ,
διὸ παρρησιαστικός καὶ ἀληθευτικός L^b.M^b. et 1417; καταφρονητικὸν γάρ.
διὸ παρρησιαστικός καὶ ἀληθευτικός corr. 1855; καταφρονητικός γάρ. διὸ
καταφρονητικός καὶ ἀληθευτικός pr. H^a; καταφρονητικὸν γάρ (δὲ 2114, δὲ
γάρ 2024)· διὸ παρρησιαστικός. καὶ (καὶ om. Ob. et 2024 et 2114)
παρρησιαστικὸν δέ (γάρ 1855). διὸ καταφρονητικός καὶ (καὶ om. N^b.)
ἀληθευτικός N^b.Ob. 1855 2024 2114; καταφρονητικὸν γάρ. παρρησι-
αστικὸν γάρ. διὸ παρρησιαστικός δὲ διὰ τὸ καταφρονητικός εἶναι καὶ ἀληθευ-
τικός pr. K^b. ^δ εἴρωνα N^b: ceteri εἰρωνεία. ^ς πρὸς om. K^b.Ob.
^ζ καὶ om. M^b. ^η οὐ γὰρ L^b.M^b. ^θ καλὰ M^b. ^ι περὶ μὴ ἀναγ-
καίων M^b.

φυρτικὸς καὶ δεητικὸς· σπουδάζοντος γὰρ οὕτως ἔχειν περὶ
 33 ταῦτα. Καὶ οἷος κεκτῆσθαι μᾶλλον τὰ καλὰ καὶ ἄκαρπα
 34 τῶν καρπύμων καὶ ὠφελίμων· αὐτάρκους γὰρ μᾶλλον. Καὶ
 κίνησις δὲ βραδεῖα τοῦ μεγαλοψύχου δοκεῖ εἶναι, καὶ φωνὴ
 βαρεῖα, καὶ λέξις στάσιμος· οὐ γὰρ ^aσπενστικὸς ^bὁ περὶ
 ὀλίγα σπουδάζων, οὐδὲ σύντονος ὁ μηθέν μέγα οἰόμενος· ἡ δ'
 ὀξυφωνία καὶ ἡ ταχυτής διὰ τούτων. Τοιοῦτος μὲν ^cοὖν ὁ
 9 35 μεγαλόψυχος, ὁ δ' ἐλλείπων μικρόψυχος, ὁ δ' ὑπερβάλλων
 χαῖνος. Οὐ κακοὶ μὲν οὖν δοκοῦσιν εἶναι οὐδ' οὗτοι· ^dοὐ γὰρ
 κακοποιοὶ εἰσιν· ἡμαρτημένοι δέ. Ὁ μὲν γὰρ μικρόψυχος
 ἄξιος ὧν ἀγαθῶν ἑαυτὸν ἀποστερεῖ ὧν ^eἄξιός ἐστι, καὶ ἔοικε
 κακὸν ἔχειν τι ἐκ τοῦ μὴ ἀξιοῦν ἑαυτὸν τῶν ἀγαθῶν, καὶ
 ἀγνοεῖν δ' ἑαυτόν· ὠρέγεται γὰρ ἂν ὧν ἄξιος ἦν, ἀγαθῶν
 γε ὄντων. Οὐ μὲν ἡλίθιοι γε ^fοἱ τοιοῦτοι δοκοῦσιν εἶναι,
 ἀλλὰ μᾶλλον ^gὀκνηροί. Ἡ τοιαύτη ^hδὲ δόξα δοκεῖ καὶ
 χεῖρους ποιεῖν· ἕκαστοι γὰρ ἐφίενται τῶν κατ' ἀξίαν, ἀφί-
 στανται δὲ καὶ τῶν πράξεων τῶν καλῶν καὶ τῶν ἐπιτηδευμά-
 36 των ὡς ἀνάξιοι ὄντες, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν. Οἱ
 δὲ χαῖνοι ⁱἡλίθιοι καὶ ^kἑαυτοὺς ἀγνοοῦντες, καὶ ταῦτ' ἐπι-
 φανῶς· ^lὥς γὰρ ἄξιοι ὄντες τοῖς ἐντίμοις ^mἐπιχειροῦσιν,
 εἶτα ἐξελέγχονται· καὶ ἐσθῆτι κοσμοῦνται καὶ σχήματι καὶ
 τοῖς τοιοῦτοις, καὶ βούλονται τὰ ⁿεὐτυχήματα φανερά εἶναι
 αὐτῶν, καὶ λέγουσι περὶ αὐτῶν ὡς διὰ τούτων τιμηθισόμενοι.
 37 Ἀντιτίθεται δὲ τῇ μεγαλοψυχίᾳ ἡ μικροψυχία μᾶλλον τῆς
 χαυνότητος· καὶ γὰρ γίγνεται μᾶλλον καὶ ^oχεῖρόν ἐστιν.
 38 Ἡ μὲν οὖν μεγαλοψυχία ^pπερὶ τιμὴν ἐστὶ μεγάλην, ὥσπερ
 εἴρηται.

ΙΟ Ἐοικε δὲ ^qκαὶ περὶ ταύτην εἶναι ἀρετὴ τις, καθάπερ ἐν
 (4) τοῖς πρώτοις ἐλέχθη, ^rἢ δόξειεν ἂν παραπλησίως ἔχειν πρὸς

^a πενστικὸς L^b. ^b ὁ om. K^b. ^c οὖν om. M^b. ^d οὐ γὰρ] οὐδὲ
 γὰρ H^a.M^b. ^e ἐστὶν ἄξιος L^b.M^b. ^f οἱ τοιοῦτοι δοκοῦσιν] οὗτοι δοκοῦ-
 σιν M^b, δοκοῦσιν οὗτοι L^b. ^g νοεροί L^b.M^b. ^h δὲ] γε K^b. ⁱ ἡλίθιοι
 om. K^b. ^k αὐτοὺς K^b. ^l ὥς] οὐ K^b. ^m ἐπιχάιρουσιν M^b. ⁿ εὐτυ-
 χήματα καὶ φανερά K^b. ^o χείρων L^b.M^b. ^p παρὰ H^a. ^q καὶ om. M^b.
^r ἢ N^b.

τὴν μεγαλοψυχίαν ὥσπερ καὶ ἡ ἐλευθεριότης πρὸς τὴν μεγα-
 λοπρέπειαν. Ἄμφω γὰρ αὗται τοῦ μὲν μεγάλου ἀφεστᾶσι,
 περὶ δὲ τὰ μέτρια καὶ ^ατὰ μικρὰ διατιθέασιν ^ιἡμᾶς ὥς δεῖ.
 Ὡσπερ δ' ἐν λήψει καὶ δόσει χρημάτων μεσότης ἐστὶ καὶ ^α
 ὑπερβολή ^ντε καὶ ἔλλειψις, οὕτω καὶ ἐν ^ωτιμῇς ὀρέξει τὸ
 μᾶλλον ἢ δεῖ καὶ ἥττον, καὶ τὸ ὅθεν δεῖ καὶ ὥς δεῖ. Τὸν τε ³
 γὰρ φιλότιμον ψέγομεν ὥς ^ακαὶ μᾶλλον ἢ δεῖ καὶ ὅθεν οὐ
 δεῖ ^ιτῆς τιμῆς ἐφιέμενον, τὸν ^ατε ἀφιλότιμον ὥς οὐδ' ἐπὶ
 τοῖς καλοῖς προαιρούμενον τιμᾶσθαι. ^αἜστι δ' ὅτε τὸν ⁴
 φιλότιμον ἐπαινοῦμεν ὥς ἀνδρώδη καὶ φιλόκαλον, τὸν δὲ
 ἀφιλότιμον ὥς μέτριον καὶ σώφρονα, ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς
 πρώτοις εἵπομεν. Δῆλον δ' ὅτι ^βπλεοναχῶς τοῦ φιλοστοιού-
 του λεγομένου οὐκ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ^ααἰεὶ φέρομεν τὸν φιλότιμον,
 ἀλλ' ἐπαινοῦντες μὲν ἐπὶ τὸ μᾶλλον ἢ οἱ πολλοί, ψέγοντες
 δ' ἐπὶ τὸ μᾶλλον ἢ δεῖ. Ἀνωνύμου δ' οὔσης τῆς μεσότητος,
 ὡς ἐρήμης ἔοικεν ἀμφισβητεῖν τὰ ἄκρα· ἐν οἷς δ' ἐστὶν ὑπερ-
 βολή καὶ ἔλλειψις, καὶ τὸ μέσον. Ὀρέγονται ^δδὲ τιμῆς ⁵
 καὶ μᾶλλον ἢ δεῖ καὶ ἥττον, ἔστι ^εδ' ὅτε καὶ ὥς δεῖ ἐπαινεῖ-
 ται ^ιγούνη ἢ ἔξις ^εαὕτη, μεσότης οὖσα περὶ τιμὴν ^βἀνώνυμος.
 Φαίνεται δὲ πρὸς μὲν τὴν φιλοτιμίαν ἀφιλοτιμία, πρὸς δὲ
 τὴν ἀφιλοτιμίαν φιλοτιμία, πρὸς ἀμφοτέρω ^ιδὲ ^κἀμφοτέρω
 πως. Ἔοικε δὲ τοῦτ' εἶναι καὶ περὶ τὰς ἄλλας ἀρετάς. Ἄν- ⁶
 τικεῖσθαι δ' ἐνταῦθ' οἱ ἄκροι φαίνονται διὰ τὸ μὴ ὠνομάσθαι
^ιτὸν μέσον.

Πραότης δ' ἐστὶ ^μμὲν μεσότης περὶ ὀργάς, ἀνωνύμου δ' ^ιι
 ὄντος τοῦ μέσου, σχεδὸν ^νδὲ καὶ τῶν ἄκρων, ἐπὶ ^οτὸν μέσον (5)
 τὴν πραότητα φέρομεν, πρὸς τὴν ἔλλειψιν ἀποκλίνουσαν,
 ἀνώνυμον οὖσαν. Ἡ δ' ὑπερβολὴ ὀργιλότης ^ρτις λέγεται' ἄν. ^α

^α τὰ post καὶ om. K^b.O^b. ^ι ἡμᾶς om. H^a. ^ν τε om. L^b.M^b.
^ω τιμῇ καὶ ὀρέξει K^b. ^α καὶ post ὥς om. H^a.K^b.N^b.O^b. ^ι τῆς om.
 M^b. ^α δὲ M^b. ^α ἔστι δ' ὅτε καὶ τὸν M^b, ἔτι δὲ τὸν K^b. ^β πολλα-
 χῶς H^a. ^ε φέρομεν αἰεὶ H^a.K^b.N^b.O^b. ^δ δὲ τῆς τιμῆς K^b.O^b. ^ε δ'
 ὅτε] δ' ἤδη H^a, ἤδη N^b, δὴ K^b.L^b.O^b. ^ι δ' οὖν K^b.O^b, οὖν καὶ L^b,
 μὲν καὶ M^b. ^ε αὕτη] ἡ ὥς δεῖ αὕτη O^b. ^β ἀνώνυμον H^a. ^ι δὲ] δὲ
 ἢ K^b. ^κ ἀμφοτέρων M^b. ^ι τὸν] τὸ L^b.M^b. ^μ μὲν om. K^b.L^b.M^b.
^ν δὲ om. M^b. ^ο τὸ K^b.L^b.M^b.N^b.O^b. ^ρ τις om. L^b.

Τὸ μὲν γὰρ πάθος ἔστιν ὀργή, τὰ δ' ἐμποιοῦντα πολλὰ καὶ
 3 διαφέροντα. Ὁ μὲν οὖν ἐφ' οἷς δεῖ¹ καὶ οἷς δεῖ ὀργιζόμενος,
 ἔτι δὲ² καὶ ὥς δεῖ καὶ ὅτε καὶ ὅσον χρόνον, ἐπαινείται.
 Ὡς δὲ οὗτος ἂν εἴη, ἡ εἴπερ ἡ πραότης ἐπαινείται. Βού-
 λεται γὰρ ὁ πρᾶος ἀτάραχος εἶναι καὶ μὴ ἄγεσθαι ὑπὸ τοῦ
 πάθους, ἀλλ' ὥς ἂν ὁ λόγος ὕψι, οὕτω καὶ ἐπὶ τούτοις
 4 καὶ ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον χαλεπαίνειν. Ἀμαρτάνειν δὲ δοκεῖ
 μᾶλλον³ ἐπὶ τὴν ἑλλειψιν· οὐ γὰρ τιμωρητικὸς ὁ πρᾶος,
 5 ἀλλὰ μᾶλλον συγγνωμονικός. Ἡ δ' ἑλλειψις, εἴτ' ἀορ-
 γησία τίς ἐστιν εἴθ' ὅτι δὴ ποτε, ψέγεται. Οἱ γὰρ μὴ
 ὀργιζόμενοι ἐφ' οἷς δεῖ ἡλίθιοι δοκοῦσιν εἶναι, καὶ⁴ οἱ μὴ ὥς
 6 δεῖ μὴδ' ὅτε μὴδ' οἷς δεῖ· δοκεῖ γὰρ οὐκ αἰσθάνεσθαι οὐδὲ
 λυπεῖσθαι, μὴ ὀργιζόμενός τε οὐκ εἶναι ἀμυντικός. Τὸ δὲ
 προπηλακίζόμενον ἀνέχεσθαι καὶ τοὺς οἰκείους περιορᾶν ἀν-
 7 δραποδῶδες. Ἡ δ' ὑπερβολὴ κατὰ πάντα μὲν γίνεται καὶ
 γὰρ οἷς οὐ δεῖ, καὶ ἐφ' οἷς οὐ δεῖ, καὶ μᾶλλον ἢ δεῖ, καὶ
 8 θάττον, καὶ πλείω χρόνον· οὐ μὴν ἅπαντά γε τῷ αὐτῷ
 ὑπάρχει. Οὐ γὰρ ἂν δύναιτ' εἶναι τὸ γὰρ κακὸν καὶ ἑαυτὸ
 8 ἀπόλλυσι, κἂν ὀλόκληρον ἦ, ἀφόρητον⁵ γίνεται. Οἱ μὲν
 9 οὖν ὀργίλοι ταχέως μὲν ὀργίζονται καὶ οἷς οὐ δεῖ καὶ ἐφ'
 οἷς οὐ δεῖ καὶ μᾶλλον ἢ δεῖ, παύονται δὲ ταχέως· ὁ καὶ βέλ-
 τιστον ἔχουσιν. Συμβαίνει δ' αὐτοῖς τοῦτο, ὅτι οὐ κατέ-
 χουσι τὴν ὀργὴν ἀλλ' ἂνταποδιδόασιν ἢ φανεροί εἰσι διὰ
 9 τὴν ὀξύτητα, εἴτ' ἀποπαύονται. Ὑπερβολῇ δ' εἰσὶν οἱ ἀκρό-
 χολοὶ ὅξεῖς καὶ πρὸς πᾶν ὀργίλοι καὶ ἐπὶ⁶ παντί· ὅθεν καὶ
 10 τοῦνομα. Οἱ δὲ⁷ μικροὶ δυσδιάλυτοι, καὶ πολὺν χρόνον
 ὀργίζονται κατέχουσι γὰρ τὸν θυμόν. Πᾶντα δὲ γίνεται,
 ὅταν⁸ ἀνταποδιδῶ· ἡ γὰρ τιμωρία παύει τῆς ὀργῆς, ἡδονὴν

¹ ὀργή ἐστιν L^b. ² καὶ οἷς] καὶ ὥς M^b. ³ καὶ om. K^b, O^b. ⁴ ὥς] οἷς M^b. ⁵ πρᾶος—ἐπαινείται om. H^a, M^b. ⁶ ἡπερ K^b. ⁷ ὥς] ἢ N^b, ἢ H^a. ⁸ τάξι M^b. ⁹ περὶ M^b. ¹⁰ ἀνοργησία H^a, N^b. ¹¹ οἱ om. K^b. ¹² καὶ ἐφ' οἷς οὐ δεῖ om. K^b. ¹³ θάττον ἢ καὶ K^b, O^b. ¹⁴ ὑπάρχειν H^a. ¹⁵ γίνηται K^b. ¹⁶ οὖν om. O^b. ¹⁷ ἀποδιδόασιν K^b, O^b. ¹⁸ παντός H^a. ¹⁹ μικροὶ K^b. ²⁰ ὀργίλοι K^b, ὀργίλοι O^b. ²¹ ἀποδιδῶ M^b, O^b.

ἀντὶ ^α τῆς λύπης ἐμποιοῦσα. Τούτου δὲ μὴ γινομένου τὸ
 βάρος ἔχουσιν διὰ γὰρ τὸ μὴ ἐπιφανὲς εἶναι οὐδὲ συμπεῖθει
 αὐτοὺς οὐδεὶς, ἐν αὐτῇ δὲ πέψαι τὴν ὀργὴν χρόνου δεῖ. Εἰσὶ
 δ' οἱ τοιοῦτοι ἑαυτοῖς ὀχληρότατοι καὶ ^ο τοῖς μάλιστα φί-
 λοις. Χαλεποὺς ^ρ δὲ λέγομεν τοὺς ἐφ' οἷς τε μὴ δεῖ χαλε- 11
 παίνοντας καὶ μᾶλλον ἢ δεῖ καὶ πλείω χρόνον, καὶ μὴ διαλ-
 λатτομένους ἄνευ τιμωρίας ^η ἢ κολάσεως. Τῇ πραότητι δὲ 12
 μᾶλλον τὴν ὑπερβολὴν ἀντιτίθεμεν καὶ γὰρ μᾶλλον γίνε-
 ται· ἀνθρωπικώτερον γὰρ ^τ τὸ τιμωρεῖσθαι. Καὶ πρὸς τὸ
 συμβιοῦν οἱ χαλεποὶ χεῖρους. ^ο Ο δὲ καὶ ἐν τοῖς πρότερον 13
 εἴρηται, καὶ ἐκ τῶν λεγομένων δῆλον· οὐ γὰρ ῥάδιον ^δ διορί-
 σαι τὸ πῶς καὶ τίσι καὶ ἐπὶ ποίοις καὶ πόσον χρόνον ὀρ-
 γιστέον, καὶ ^ε τὸ μέχρι τίνος ὀρθῶς ποιεῖ τις ἢ ἀμαρτάνει.
^ο Ο μὲν γὰρ μικρὸν παρεκβαίνων οὐ ψέγεται, ^{οὐτ'} ἐπὶ τὸ
 μᾶλλον οὐτ' ἐπὶ τὸ ἥττον· ἐνίοτε ^ω γὰρ τοὺς ἐλλείποντας
 ἐπαινοῦμεν καὶ πράους φαμέν, καὶ τοὺς χαλεπαίνοντας ἀν-
 δρώδεις ὡς δυναμένους ἄρχειν. ^ο Ο δὲ πόσον καὶ πῶς ^κ πα-
 ρεκβαίνων ψεκτός, οὐ ῥάδιον τῇ λόγῳ ἀποδοῦναι· ἐν γὰρ
 τοῖς καθ' ἕκαστα καὶ τῇ αἰσθήσει ἢ κρίσις. Ἀλλὰ τό γε 14
^ι τοσοῦτον δῆλον, ὅτι ἡ μὲν μέση ἔξις ἐπαινετή, καθ' ἣν οἷς
 δεῖ ὀργιζόμεθα καὶ ἐφ' οἷς δεῖ καὶ ὡς δεῖ καὶ πάντα τὰ τοι-
 αῦτα, αἱ δ' ὑπερβολαὶ καὶ ἐλλείψεις ψεκταί, καὶ ἐπὶ μικρὸν
 μὲν γινόμεναι ἡρέμα, ἐπὶ πλεον δὲ μᾶλλον, ἐπὶ πολὺ δὲ
 σφόδρα. Δῆλον οὖν ὅτι τῆς μέσης ἔξεως ἀνθεκτέον. Αἱ μὲν 15
 οὖν περὶ τὴν ὀργὴν ἔξεις εἰρήσθωσαν.

Ἐν δὲ ταῖς ὁμιλίαις καὶ τῇ ^κ συζῇ καὶ λόγων καὶ πρα- 12
 γμάτων κοινωνεῖν οἱ μὲν ἄρεσκοι δοκοῦσιν εἶναι, οἱ πάντα (6)
 πρὸς ἡδονὴν ἐπαινοῦντες καὶ οὐθὲν ἀντιτείνοντες, ἀλλ' οἰόμε-
 νοι δεῖν ἄλυποι τοῖς ἐντυγχάνουσιν εἶναι· οἱ δ' ἐξ ἐναντίας ^κ
 τούτοις πρὸς πάντα ^α ἀντιτείνοντες καὶ ^β τοῦ λυπεῖν οὐδ'

^α τῆς post ἀντὶ om. H^a.M^b. ^ο τοῖς om. H^a. ^ρ δὲ] τε L^b. ^η ἢ]
 ἢ καὶ K^b.N^b. ^τ τὸ] μᾶλλον τὸ H^a.N^b. ^δ διαχωρήσαι H^a. ^ε τὸ
 om. H^a.N^b. ^{οὐδ'} M^b. ^ω γὰρ] δὲ καὶ M^b. ^κ παρειαβαίνων K^b.
^ι τοιοῦτον H^a.L^b.M^b.N^b.O^b. ^κ (ἦν M^b. ^α ἀντιτυποῦντες H^a.N^b.
^β τὸ L^b.

3 ὅτι οὖν φροντίζοντες δύσκολοι καὶ δυσέριδες καλοῦνται. Ὅτι
 μὲν οὖν αἱ εἰρημέναι ἔξεις ψεκταὶ εἰσιν, οὐκ ἄδελον, καὶ ὅτι ἡ
 μέση τούτων ἐπαινετή, καθ' ἣν ἀποδέχεται ἃ δεῖ^c καὶ ὡς δεῖ,
 4 ὁμοίως δὲ καὶ δυσχερανεῖ. Ὅνομα δ' ἃ οὐκ ἀποδέδοται αὐτῇ
 τι, ἔοικε δὲ μάλιστα φιλία·^e τοιοῦτος γὰρ ἐστὶν ὁ κατὰ
 τὴν μέσσην ἔξιν οἶον βουλόμεθα^f λέγειν τὸν ἐπικεῖν φίλον,
 5 τὸ στέργειν προσλαβόντα. Διαφέρει δὲ τῆς φιλίας, ὅτι
 ἂνεν πάθους ἐστὶ καὶ τοῦ στέργειν οἷς ὁμίλει· οὐ γὰρ^h τῷ
 φιλεῖν ἡⁱ ἔχθαιρειν ἀποδέχεται ἕκαστα ὡς δεῖ, ἀλλὰ τῷ
^k τοιοῦτος εἶναι. Ὅμοιως γὰρ πρὸς ἀγνώτας καὶ γνωρί-
 μους καὶ^l συνήθεις καὶ ἀσυνήθεις^m αὐτὸ ποιήσει, πλὴνⁿ καὶ
 ἐν^o ἐκάστοις^p ὡς ἀρμόζει· οὐ γὰρ ὁμοίως προσήκει συνήθων
 6 καὶ ὀθνεῖων φροντίζειν, οὐδ' αὖ λυπεῖν. Καθόλου μὲν οὖν
 εἴρηται ὅτι ὡς δεῖ ὁμιλήσει, ἀναφέρων δὲ πρὸς τὸ καλὸν καὶ
 τὸ συμφέρον στοχάζεται τοῦ μὴ λυπεῖν^q ἢ^r συνηδύνειν.
 7 Ἔοικε μὲν γὰρ περὶ ἡδονὰς καὶ λύπας^s εἶναι τὰς ἐν ταῖς
 ὁμιλίαις γινομένας, τούτων δ' ὅσας μὲν αὐτῷ ἐστὶ μὴ καλὸν
 ἢ βλαβερόν συνηδύνειν, δυσχερανεῖ, καὶ προαιρήσεται λυπεῖν.
 Κἂν τῷ ποιοῦντι δ' ἀσχημοσύνην φέρῃ, καὶ ταύτην μὴ μι-
 κρὰν, ἢ βλάβην,^t ἢ δ' ἐναντίωσις μικρὰν λύπην, οὐκ ἀποδέ-
 8 ξεται^v ἀλλὰ δυσχερανεῖ. Ὡς διαφερόντως δ' ὁμιλήσει τοῖς
 ἐν ἀξιώμασι καὶ τοῖς τυχοῦσι, καὶ μᾶλλον^x ἢ ἥττον γνωρί-
 μοις, ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ^y τὰς ἄλλας διαφοράς, ἐκάστοις
 ἀπονέμων τὸ πρέπον, καὶ καθ' αὐτὸ μὲν αἰρούμενος τὸ συνη-
 δύνειν, λυπεῖν δ' εὐλαβούμενος, τοῖς δ' ἀποβαίνουσιν, ἐὰν ἡ^z
 μείζω, συνεπόμενος, λέγω^a δὲ τῷ καλῷ καὶ τῷ συμφέροντι.
 Καὶ ἡδονῆς δ' ἕνεκα τῆς εἰσαυθις^b μεγάλης μικρὰ λυπήσει.

^c καὶ ὡς δεῖ ὁμοίως δὲ om. K^b.

^d αὐτῇ τι οὐκ ἀποδέδοται L^b, οὐκ ἀποδίδεται αὐτῇ τι H^a.K^b.N^b.

^e τοιοῦτον γὰρ ἐστὶ τὸ M^b. ^f λέγειν om. H^a. ^g ἂνεν τοῦ πάθους H^a.N^b. ^h τῷ τὸ H^a. ⁱ ἔχθαιρειν K^b, ἔχθαιρειν M^b: ceteri ἔχθαιρειν.

^k τοιοῦτον H^a. ^l συνήθης καὶ ἀσυνήθης H^a, καὶ ἀσυνήθεις om. K^b. ^m αὐτῷ N^b. ⁿ καὶ om. H^a. ^o ἐκά-
 στου H^a. ^p ὡς om. M^b. ^q ἢ] ἢ μὴ L^b. ^r συνήθειν K^b.L^b. ^s εἶναι om. H^a.

^t εἰ δ' ἐναντίωσιν M^b. ^v ἀλλ' ἃ δυσχερανεῖ H^a. ^w δια-
 φερόντως διαφόρως δ' K^b. ^x ἢ] ἢ καὶ H^a. ^y τὰς om. M^b. ^z μείζων K^b. ^a δὴ L^b. ^b μεγάλης om. K^b.

Ὁ μὲν οὖν μέσος τοιοῦτός ἐστιν, οὐκ ὠνόμασται δέ, τοῦ δὲ ⁹
^cσυνηδύνοντος ὁ μὲν τοῦ ἡδὺς εἶναι στοχαζόμενος μὴ δι'
^dἄλλο τι ἄρεσκος, ὁ δ' ὅπως ^eὠφέλειά τις αὐτῷ γίγνηται
 εἰς χρήματα καὶ ὅσα διὰ χρημάτων, κόλαξ· ὁ δὲ πᾶσι δυσχε-
 ραίνων εἴρηται ὅτι δύσκολος καὶ δύσερις. Ἀντικείσθαι δὲ
 φαίνεται τὰ ἄκρα ἑαυτοῖς διὰ τὸ ἀνώνυμον εἶναι τὸ μέσον.

Περὶ ^fτὰ αὐτὰ δὲ σχεδόν ἐστι καὶ ἡ τῆς ἀλαζονείας ¹³
 μεσότης· ἀνώνυμος δὲ ^gκαὶ ^hαὕτη. Οὐ χείρον δὲ καὶ τὰς (7)
 τοιαύτας ἐπελθεῖν· μᾶλλον τε γὰρ ⁱἂν εἰδείμεν τὰ περὶ τὸ
 ἦθος, καθ' ^kἕκαστον διελθόντες, καὶ μεσότητος εἶναι τὰς ἀρε-
 τὰς πιστεύσαιμεν ἂν, ἐπὶ πάντων οὕτως ἔχον συνιδόντες. Ἐν
^lᾧ τῷ συζῆν οἱ μὲν πρὸς ἡδονὴν καὶ λύπην ὁμιλοῦντες εἴρην-
 ται, περὶ δὲ τῶν ἀληθεύοντων τε καὶ ψευδομένων ^mεἴπωμεν
 ὁμοίως ἐν λόγοις καὶ πράξεσι καὶ τῷ προσποιήματι. Δοκεῖ ⁿ
^aδὴ ὁ μὲν ἀλαζὼν προσποιητικὸς τῶν ἐνδόξων εἶναι καὶ μὴ
 ὑπαρχόντων καὶ μειζόνων ἢ ὑπάρχει, ὁ δὲ εἰρων ἀνάπαλιν ³
 ἀρνεῖσθαι τὰ ὑπάρχοντα ἢ ἐλάττω ποιεῖν, ὁ δὲ μέσος αὐθὲ-
⁴καστός τις ὢν ἀληθευτικὸς καὶ τῷ βίῳ καὶ τῷ λόγῳ, τὰ
 ὑπάρχοντα ὁμολογῶν εἶναι περὶ αὐτόν, καὶ οὔτε μεῖζω οὔτε
 ἐλάττω. Ἔστι δὲ τούτων ^oἕκαστα καὶ ἕνεκά τινος ποιεῖν καὶ ⁵
 μηθενός. Ἐκαστος δ' οἷός ἐστι, τοιαῦτα ^pλέγει καὶ πράττει
 καὶ οὕτω ζῇ, ἂν μὴ τινος ἕνεκα πράττη. Καθ' ^qαὐτὸ δὲ ⁶
 τὸ μὲν ψεῦδος φαῦλον καὶ ψεκτόν, τὸ δ' ἀληθές καλὸν καὶ
 ἐπαινετόν. Οὕτω ^rδὲ καὶ ὁ μὲν ἀληθευτικὸς μέσος ὢν ἐπαι-
 νετός, οἱ δὲ ψευδόμενοι ἀμφοτέροι μὲν ψεκτοί, μᾶλλον δ' ὁ
 ἀλαζὼν. Περὶ ἐκατέρου δ' εἴπωμεν, πρότερον δὲ περὶ ^sτοῦ
 ἀληθευτικοῦ. Οὐ γὰρ περὶ τοῦ ἐν ταῖς ὁμολογίαις ἀληθεύον-
⁷τος λέγομεν, οὐδ' ὅσα εἰς ἀδικίαν ἢ δικαιοσύνην συντείνει (ἄλ-
 λης γὰρ ἂν εἴη ταύτ' ἀρετῆς), ἀλλ' ἐν οἷς μηθενὸς τοιοῦτου
^tδιαφέροντος καὶ ἐν λόγῳ καὶ ἐν βίῳ ἀληθεύει τῷ τὴν ^vἔξιν

^cσυνήδοντος H^a. ^dτι ἄλλο H^a. K^b. N^b. O^b. ^eτις ὠφέλεια K^b. O^b.
^fταῦτα M^b. ^gκαὶ om. H^a. ^hαὕτη L^b. M^b. ⁱἂν om. H^a. ^kἕκαστα
 L^b. M^b. ^lδὲ M^b. ^mεἴπωμεν L^b. ⁿδὲ L^b. M^b. ^oἕκαστος K^b.
^pπράττει καὶ λέγει L^b. M^b. ^qἑαυτὸ H^a. N^b. ^rδὲ om. K^b. ^sτοῦ
 om. L^b. O^b. ^tφέροντα H^a. ^vτάξιν M^b.

8 τοιούτος εἶναι. Δόξειε δ' ἂν ^ω ὁ τοιούτος ἐπιεικὴς εἶναι. Ὁ γὰρ φιλαλήθης, καὶ ἐν οἷς μὴ ^z διαφέρει ἴαληθεύων, ἀληθεύσει καὶ ἐν οἷς διαφέρει ἔτι μᾶλλον· ^z ὥς γὰρ αἰσχροὺς τὸ ^a ψεῦδος εὐλαβήσεται, ὃ γε ^b καὶ καθ' ^c αὐτὸ ^d ἠυλαβεῖτο· ὁ δὲ τοιούτος ἐπαινετός. Ἐπὶ τὸ ἔλαττον δὲ μᾶλλον τοῦ ἀληθοῦς ἀποκλίνει· ἐμμελέστερον γὰρ φαίνεται διὰ τὸ ἐπαχθεῖς τὰς ¹⁰ ὑπερβολὰς εἶναι. Ὁ δὲ μείζω τῶν ὑπαρχόντων προσποιούμενος μηθεὶς ἔνεκα φαύλῳ μὲν ἔοικεν (οὐ γὰρ ἂν ἔχαιρε ¹¹ τῷ ψεύδει), μάταιος δὲ φαίνεται μᾶλλον ἢ κακός. Εἰ δ' ἔνεκά τινος, ὁ μὲν δόξης ἢ τιμῆς οὐ λίαν ψεκτός, ὥς ^e ὁ ἀλαζών, ὁ δὲ ἀργυρίου, ἢ ὅσα εἰς ἀργύριον, ἀσχημονέστερος. ¹² Οὐκ ἐν τῇ δυνάμει δ' ἐστὶν ὁ ἀλαζών, ἀλλ' ἐν τῇ προαιρέσει· κατὰ τὴν ἔξιν γὰρ καὶ ^f τῷ βουλομένῳ εἶναι ἀλαζών ἐστίν, ὥσπερ καὶ ψεύστης ὁ μὲν τῷ ψεύδει αὐτῷ χαίρων, ὁ δὲ δόξης ¹³ ὀρεγόμενος ἢ κέρδους. Οἱ μὲν οὖν δόξης χάριν ἀλαζονεύομενοι τὰ τοιαῦτα προσποιούνται ἐφ' οἷς ἔπαινος ἢ εὐδαιμονισμός, οἱ δὲ κέρδους, ¹ ὧν καὶ ἀπόλαυσις ἐστὶ τοῖς πέλας καὶ ^k ^α ¹ διαλαθεῖν ἐστὶ μὴ ὄντα, οἷον ^m μάντιν σοφὸν ἢ ἱατρόν. ⁿ Διὰ τοῦτο οἱ πλείστοι προσποιούνται ^o τὰ τοιαῦτα καὶ ¹⁴ ἀλαζονεύονται· ἐστὶ γὰρ ἐν αὐτοῖς τὰ εἰρημένα. Οἱ δ' εἰρωνες ἐπὶ τὸ ἔλαττον ^p λέγοντες χαριέστεροι μὲν τὰ ἦθη φαίνονται· οὐ γὰρ κέρδους ἔνεκα δοκοῦσι λέγειν, ἀλλὰ φεύγοντες τὸ ^q ὀγκηρόν· μάλιστα δὲ καὶ οὗτοι τὰ ἐνδοξα ἀπαρνοῦνται, ¹⁵ οἷον καὶ Σωκράτης ἐποίει. Οἱ δὲ ^r καὶ τὰ μικρὰ καὶ ^s τὰ ^t φανερά προσποιούμενοι ^v βαυκοπανούργοι λέγονται· καὶ ^{βανανοπανούργοι} Mb.

^ω ἐπιεικὴς εἶναι ὁ τοιούτος Mb. ^z διαφέρει Kb. ^y ἀληθεύων— διαφέρει om. Ha.Nb. ^z ὥς] οὐ Lb.Mb. ^a κέρδος Mb. ^b καὶ om. Mb. ^c αὐτὸν Kb, εἰς τὸν Ha.Nb. ^d εὐλαβεῖτο Lb, εὐλαβεῖται pr. Kb. ^e ὁ post ὥς om. Mb. ^f τὸ Kb. ^g ποῖος Ha.Mb.Ob. ^h εἶναι om. Ha. ⁱ ὧν καὶ] ἢ δι' ὧν καὶ Mb, ὧν ἢ δι' Kb. ^k α] δι' α Ha.Mb, om. Kb. ¹ διαλαθεῖν Lb. ^m μάντιν σοφὸν ἱατρόν Kb, μάντιν ἢ ἱατρόν σοφόν Ob, ἱατρόν ἢ μάντιν σοφόν Ha.Nb. ⁿ διὰ τοῦτο om. Kb. ^o τὰ τοιαῦτα] ταῦτα Kb.Ob. ^p λέγοντες om. Ha. ^q ὀγκηρόν Kb. ^r καὶ post δὲ om. Kb. ^s τὰ alterum om. Kb.Ob. ^t φανερά μὴ προσποιούμενοι Ha.Nb. ^v καυκοπανούργοι Ob, βλακοπανούργοι corr. Nb, βανανοπανούργοι Mb.

^ω εὐκαταφρόνητοί εἰσιν. Καὶ ἐνίοτε ἀλαζονεία φαίνεται, οἷον ἡ τῶν Λακώνων ἐσθής· καὶ γὰρ ἡ ὑπερβολὴ καὶ ἡ λίαν ἔλλειψις ἀλαζονικόν. Οἱ δὲ μετρίως χρώμενοι τῇ εἰρωνείᾳ καὶ ¹⁶ περὶ τὰ μὴ λίαν ἐμποδῶν καὶ φανερά εἰρωνευόμενοι χαρίζοντες ¹⁷ φαίνονται. Ἀντικεῖσθαι δ' ὁ ἀλαζὼν φαίνεται τῷ ἀληθευ-
τικῷ· χείρων γάρ.

Οὗσης δὲ ¹ καὶ ἀναπαύσεως ἐν τῷ βίῳ, καὶ ² ἐν ταύτῃ ¹⁴ διαγωγῇ μετὰ ^α παιδιᾶς, δοκεῖ καὶ ἐνταῦθα ^β εἶναι ὁμιλία (8) ^γ τις ἐμμελῆς, καὶ οἷα δεῖ λέγειν καὶ ὥς, ὁμοίως δὲ καὶ ἀκούειν. Διοίσει δὲ καὶ ^δ τὸ ἐν ^ε τοιούτοις λέγειν ἢ ^ε τοιούτων ἀκούειν. Δῆλον ¹⁵ ^δ ὡς ^ε καὶ περὶ ταυτ' ἐστὶν ὑπερβολὴ τε καὶ ἔλλει-
ψις τοῦ μέσου. Οἱ μὲν οὖν τῷ γελοῖῳ ὑπερβάλλοντες βω-³ μολόχοι δοκοῦσιν εἶναι καὶ φορτικοί, γλιχόμενοι πάντως τοῦ γελοίου, καὶ μᾶλλον στοχαζόμενοι τοῦ γέλωτα ποιῆσαι ἢ τοῦ λέγειν εὐσχήμονα καὶ μὴ λυπεῖν τὸν σκωπτόμενον· οἱ δὲ μήτ' αὐτοὶ ¹⁶ ἂν εἰπόντες μὴθὲν γελοῖον τοῖς τε λέγουσι δυσ-
χεραίνοντες ¹⁷ ἄγριοι καὶ σκληροὶ δοκοῦσιν εἶναι. Οἱ δ' ἐμ-
μελῶς παίζοντες εὐτράπελοι προσαγορεύονται, οἷον εὐτρο-
ποι· τοῦ γὰρ ἥθους αἱ τοιαῦται ¹⁸ δοκοῦσι κινήσεις εἶναι, ὥσπερ δὲ τὰ σώματα ἐκ τῶν κινήσεων ¹⁹ κρίνεται, οὕτω καὶ τὰ
ῥηθ. Ἐπιπολάζοντος δὲ τοῦ γελοίου, καὶ τῶν πλείστων ²⁰ ⁴ χαιρόντων τῇ παιδιᾷ καὶ τῷ σκώπτειν μᾶλλον ἢ δεῖ, ²¹ καὶ οἱ
βωμολόχοι εὐτράπελοι προσαγορεύονται ὡς χαρίζοντες. Ὅτι
δὲ διαφέρουσι, ²² καὶ οὐ μικρόν, ²³ ἐκ τῶν εἰρημένων δῆλον. Τῇ ²⁴ ⁵ μέσῃ δ' ἔξει οἰκείον καὶ ἡ ἐπιδεξιότης ἐστίν· τοῦ δ' ἐπιδεξίου
²⁵ ⁶ ἐστὶ τοιαῦτα λέγειν καὶ ἀκούειν οἷα τῷ ἐπεικεῖ καὶ ²⁶ ἐλευ-
θερίῳ ἀρμόττει· ἔστι γάρ τινα πρόποντα τῷ τοιούτῳ ²⁷ ⁷ λέ-
γειν ἐν παιδιᾷ μέρει καὶ ἀκούειν, καὶ ἡ τοῦ ²⁸ ⁸ ἐλευθερίου παι-

^ω εὐκαταφρόνητοί K^b.Ob. ¹ φαίνονται καὶ ἀντικεῖσθαι K^b.Ob.
¹ καὶ post δὲ om. M^b. ² ἐν ταύτῃ om. H^a. ^α παιδείας K^b. ^β ὁμιλία
τις εἶναι L^b.M^b. ^γ τῷ H^a.N^b. ^δ τοσούτοις M^b, τοῖτοις L^b. ^ε τού-
των Ob. ^δ om. K^b.M^b. ^ε καὶ post ὡς om. M^b. ^β εἰπόντες ἂν
L^b.M^b. ^ι ἄγριοι K^b. ^κ κινήσεις δοκοῦσιν L^b. ^ι κρίνονται M^b.
²¹ καὶ ante οἱ om. M^b. ²² καὶ om. M^b. ^ο ἐκ] καὶ ἐκ K^b.Ob. ²⁵ ἐστὶ
om. H^a. ²⁶ ἐλευθερίῳ H^a.L^b.M^b. ²⁷ λέγειν τῷ τοιούτῳ Ob. ²⁸ ἐλευ-
θερίου H^a.K^b.N^b.

διὰ διαφέρει τῆς τοῦ ἀνδραποδώδους, καὶ τῷ τοῦ πεπαιδευ-
 6 μένου καὶ ἀπαιδεύτου. Ἰδοὶ δ' ἂν τις καὶ ἐκ τῶν κωμωδιῶν
 τῶν παλαιῶν καὶ τῶν καινῶν τοῖς μὲν γὰρ ἦν γελοῖον ἢ
 αἰσχρολογία, τοῖς δὲ μᾶλλον ἢ ὑπόνοια· διαφέρει δ' οὐ μικρὸν
 7 ταῦτα πρὸς εὐσχημοσύνην. Πότερον οὖν τὸν εὖ σκώπτοντα
 ὀριστείον τῷ λέγειν ἢ ἀπρέπει· ἢ ἐλευθερίῳ, ἢ τῷ μὴ λυπεῖν
 τὸν ἀκούοντα, ἢ ἔτι καὶ ὑτέρῳ; Ἡ καὶ τό γε τοιοῦτον
 8 ἀόριστον; ἔτι ἄλλο γὰρ ἄλλῳ μισητόν· τε καὶ ἡδύ. Τοιαῦτα
 δὲ καὶ ἡ ἀκούσεται· ἢ γὰρ ὑπομένει ἀκούων, ταῦτα καὶ ποιεῖν
 9 δοκεῖ. Ὁὐ δὲ πᾶν ποιήσει· τὸ γὰρ σκῶμμα λοιδορήμα τί
 ἐστίν, οἱ δὲ νομοθετοῦντα ἔνια λοιδορεῖν κωλύουσιν· ἔδει δ' ἴσως
 10 καὶ σκώπτειν. Ὁ δὲ χαρίεις καὶ ἐλευθέριος οὕτως ἔξει, οἷον
 νόμος ὢν ἑαυτῷ. Τοιοῦτος μὲν οὖν ὁ μέσος ἐστίν, εἴτ' ἐπι-
 δέξιος εἴτ' εὐτράπελος λέγεται. Ὁ δὲ βωμολόχος ἡττων
 ἐστὶ τοῦ γελοίου, καὶ οὔτε ἑαυτοῦ οὔτε ἑτέρων ἢ ἄλλων ἀπε-
 χόμενος, ἢ εἰ γέλῳτα ποιήσει, καὶ ἑταῦτα λέγων ὢν οὐθὲν
 1 ἂν εἴποι ὁ χαρίεις, ἔνια δ' οὐδ' ἂν ἀκούσαι. Ὁ δ' ἄγριος
 εἰς τὰς τοιαύτας ὁμιλίας ἀχρεῖος· οὐθὲν γὰρ συμβαλλόμενος
 11 πᾶσι ἢ δυσχεραίνει. Δοκεῖ δὲ ἡ ἀνάπαισις καὶ ἡ παιδιὰ ἐν
 12 τῷ βίῳ εἶναι ἀναγκαῖον. Τρεῖς οὖν αἱ εἰρημέναι ἐν τῷ
 βίῳ μεσότητες, εἰς δὲ πᾶσαι περὶ λόγων τινῶν καὶ πράξεων
 κοινωνίαν. Διαφέρουσι δ' ὅτι ἡ μὲν περὶ ἀληθείαν ἐστίν,
 αἱ δὲ περὶ τὸ ἡδύ. Τῶν δὲ περὶ τὴν ἡδονὴν ἡ μὲν ἐν ταῖς
 παιδιαῖς, ἡ δ' ἐν ταῖς κατὰ τὸν ἄλλον βίον ὁμιλίαις.

15 Περὶ δὲ αἰδοῦς ὡς τινος ἀρετῆς οὐ προσήκει λέγειν· πάθει
 (9) γὰρ μᾶλλον ἔοικεν ἢ ἔξει. Ὅρίζεται τὸ γοῦν φόβος τις
 2 ἀδοξίας, ἢ ἀποτελεῖται δὲ τῷ περὶ τὰ δεινὰ φόβῳ παραπλή-

τὸ αὐτὸ τοῦ] αἱ τοῦ L^b, τοῦ N^b, O^b, om. H^a, K^b. ἢ ἀπρέπει] μὴ ἀπρεπῆ
 K^b, μὴ ἀπρέπει H^a. ἢ ἐλευθέρῳ L^b, M^b. ἔτι καὶ om. L^b. ἢ λεί-
 πειν H^a. ἢ ἄλλο γὰρ ἄλλο H^a, N^b. ἢ γε N^b. ἢ ἀκούεται K^b.
 ἢ τοιαῦτα H^a. ἢ οὐ γὰρ πᾶν ποιήσει H^a, N^b. ἢ ἐλεύθερος H^a, L^b, M^b.
 ἢ ἡττων H^a, M^b. ἢ τῶν om. H^a, M^b. ἢ ἄλλων—καὶ om. N^b. ἢ εἰς
 M^b. ἢ ταῦτα K^b. ἢ ἂν post εἴποι H^a, K^b, N^b, om. M^b. ἢ οὐδ'
 om. M^b. ἢ δυσχεραίνει H^a, M^b. ἢ δὲ καὶ ἢ H^a, N^b. ἢ ἀναγκαῖα
 H^a, K^b. ἢ τρεῖς μὲν οὖν M^b. ἢ ἀληθείας H^a. ἢ ἢ δ' ἐν ταῖς] αἱ δὲ K^b.
 ἢ οὖν K^b, O^b. ἢ ἀποτελεῖται τε O^b, καὶ ἀποτελεῖται K^b.

σιον· ἔρυθραίνονται γὰρ οἱ αἰσχυρόμενοι, οἱ δὲ τὸν θάνατον φοβούμενοι ὠχρίωσιν. Σωματικὰ δὴ φαίνεται πως εἶναι ἀμφοτέρω, ὅπερ δοκεῖ πάθος μᾶλλον ἢ ἔξεως εἶναι. Οὐ πάση³ δ' ἡλικίᾳ τὸ πάθος ἀρμόζει, ἀλλὰ τῇ νέᾳ· οἰόμεθα γὰρ δεῖν τοὺς τηλικούτους αἰδήμονας εἶναι διὰ τὸ ^zπάθει ζῶντας πολλὰ ἁμαρτάνειν, ὑπὸ τῆς αἰδοῦς δὲ κωλύεσθαι. Καὶ ἐκαινοῦμεν τῶν μὲν νέων τοὺς αἰδήμονας, ^yπρεσβύτερον δ' οὐδεὶς ἂν ἐκαινέσειεν ὅτι αἰσχυνηλός· οὐθὲν ^aγὰρ οἰόμεθα δεῖν αὐτὸν πράττειν ἐφ' οἷς ἐστὶν αἰσχύνη. Οὐδὲ γὰρ ἐπικεοὺς⁴ ἐστὶν ἡ αἰσχύνη, ^aεἴπερ γίγνεται ἐπὶ τοῖς φαύλοις· οὐ γὰρ πρακτέον τὰ τοιαῦτα. Εἰ δ' ἐστὶ τὰ μὲν κατ' ἀλήθειαν⁵ αἰσχροῦ τὰ δὲ κατὰ δόξαν, οὐθὲν διαφέρει· οὐδέτερα ^bγὰρ πρακτέα, ὥστ' οὐκ αἰσχυντέον. Φαύλου δὲ καὶ τὸ εἶναι τοιοῦτον οἷον πράττειν τι τῶν αἰσχυρῶν. Τὸ δ' οὕτως ἔχειν ^cὥστ' εἰ πράξειε τι τῶν τοιούτων αἰσχύνεσθαι, καὶ διὰ τοῦτ' οἴεσθαι ἐπικεῖν εἶναι, ἄτοπον· ἐπὶ τοῖς ἐκουσίοις γὰρ ἡ αἰδώς, ἐκὼν δὲ ^dὁ ἐπικεῖς οὐδέποτε πράξει τὰ φαῦλα. Εἴη δ' ἂν ^γἡ αἰδώς ἐξ ὑποθέσεως ἐπικεῖς· εἰ ^eγὰρ ^fπράξαι, αἰσχύνοιτ' ἂν· οὐκ ἔστι δὲ τοῦτο περὶ τὰς ἀρετάς. ⁸Εἰ δ' ἡ ἀναισχυντία φαῦλον καὶ τὸ μὴ αἰδεῖσθαι τὰ αἰσχροῦ πράττειν, ^hοὐθὲν μᾶλλον ⁱτὸ ^kτοιαῦτα πράττοντα αἰσχύνεσθαι ἐπικεῖς. Οὐκ ⁸ἔστι δ' ^lοὐδ' ἡ ἐγκράτεια ἀρετή, ἀλλὰ τις μικτή· δειχθήσεται δὲ περὶ αὐτῆς ^mἐν τοῖς ὕστερον. Νῦν δὲ περὶ δικαιοσύνης εἵπωμεν.

Ε.

Περὶ δὲ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας σκεπτέον, περὶ ποίας τε τυγχάνουσιν οὖσαι πράξεις, καὶ ποία μεσότης ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη, καὶ τὸ δίκαιον τίνων μέσον. Ἡ δὲ σκέψις ἡμῖν ⁿἔστω ³κατὰ τὴν αὐτὴν μέθοδον τοῖς προειρημένοις. Ὅρωμεν δὴ ³

^w ἐρυθαίνονται K^b.N^b. ^x πάθος H^a. ^y πρεσβύτερος H^a. ^z γὰρ] δὲ M^b. ^a ἥπερ M^b. ^b γὰρ] δὲ H^a.N^b. ^c ὥστε πράξαι K^b.N^b, ὥστ' εἰ πράξαι H^a. ^d ὁ om. M^b. ^e γὰρ om. K^b. ^f πράξαι M^b, πράξει H^a.O^b. ^g εἰ δ' ἢ] ἡ δὲ M^b. ^h οὐθὲν γε μᾶλλον H^a.N^b. ⁱ τὸν K^b.L^b. ^k ταῦτα L^b.M^b, τὰ τοιαῦτα K^b. ^l οὐδ' om. M^b. ^m ἐν τοῖς om. H^a. ⁿ ἐστὶν M^b.

πάντας τὴν τοιαύτην ἔξιν βουλομένους λέγειν δικαιοσύνην, ἀφ' ἧς πρακτικοὶ τῶν δικαίων εἰσὶ καὶ ἀφ' ἧς δικαιοπραγοῦσι καὶ βούλονται τὰ δίκαια· ὁ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ περὶ ἀδικίας, ἀφ' ἧς ἀδικοῦσι καὶ βούλονται τὰ ἄδικα. Διὸ καὶ 4 ἡμῖν πρῶτον ὡς ἐν τύπῳ ὑποκείσθω ταῦτα. Ῥοῦδὲ γὰρ τὸν αὐτὸν ἔχει τρόπον ἐπὶ τε τῶν ἐπιστημῶν ⁹ καὶ δυνάμεων καὶ ἐπὶ τῶν ἔξεων. Δύναμις μὲν γὰρ καὶ ἐπιστήμη δοκεῖ τῶν ἐναντίων ἢ αὐτῇ εἶναι, ἔξιν δ' ἢ ἐναντία τῶν ἐναντίων οὐ, οἷον ⁷ ἀπὸ τῆς ὑγείας οὐ πράττεται τὰ ἐναντία, ἀλλὰ τὰ ὑγιεινὰ μόνον· λέγομεν ⁸ γὰρ ὑγιεινῶς βαδίζειν, ὅταν βαδίζῃ ὡς ⁵ αὐτὸ ὑγιαίνων. Πολλάκις μὲν οὖν γνωρίζεται ἢ ἐναντία ἔξιν ἀπὸ τῆς ἐναντίας, πολλάκις δὲ αἱ ἔξιν ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων· εἰάν τε γὰρ ἢ εὐεξία ἢ φανερά, καὶ ἢ καχεξία φανερά γίνεται, καὶ ἐκ τῶν εὐεκτικῶν ἢ εὐεξία ⁹ καὶ ἐκ ταύτης τὰ εὐεκτικά. Εἰ γὰρ ἐστὶν ἢ εὐεξία πυκνότης σαρκός, ἀνάγκη καὶ τὴν καχεξίαν εἶναι ¹⁰ μανότητα σαρκὸς καὶ τὸ εὐεκτικὸν ¹¹ τὸ ποιητικὸν 6 πυκνότητος ἐν σαρκί. Ἀκολουθεῖ δ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, εἰάν θάτερα πλεοναχῶς λέγεται, καὶ θάτερα πλεοναχῶς λέγε- 2 7 σθαι, οἷον εἰ τὸ ¹² δίκαιον, καὶ τὸ ἄδικον. Ὅμοιος δὲ πλεοναχῶς λέγεσθαι ἢ ¹³ δικαιοσύνη καὶ ἢ ἀδικία, ἀλλὰ διὰ τὸ σύνεργος εἶναι τὴν ὁμωνυμίαν αὐτῶν ¹⁴ λανθάνει καὶ οὐχ ὥσπερ ἐπὶ τῶν πόρρω δῆλη μᾶλλον· ἢ γὰρ διαφορὰ πολλή ¹⁵ ἢ κατὰ τὴν ἰδέαν, οἷον ὅτι καλεῖται ¹⁶ κλείς ¹⁷ ὁμωνύμως ἢ τε ὑπὸ τὸν 8 αὐχένα τῶν ζώων καὶ ἢ τὰς θύρας κλείουσιν. Εἰλήφθω δὴ ὁ ἄδικος ποσαχῶς λέγεται. Δοκεῖ δὲ ὁ ¹⁸ τε παράνομος ἄδικος εἶναι καὶ ὁ πλεονέκτης καὶ ¹⁹ ὁ ἄνιστος, ὥστε δῆλον ὅτι καὶ ὁ δίκαιος ἔσται ὁ τε νόμιμος καὶ ²⁰ ὁ ἴσος. Τὸ ²¹ μὲν δίκαιον ἄρα τὸ νόμιμον καὶ τὸ ἴσον, τὸ ²² δ' ἄδικον τὸ παράνομον καὶ

⁹ τὸν—ἀδικα om. K^b. Ῥ οὔτε K^b, οὐ M^b. ⁹ καὶ τῶν δυνάμεων H^a N^b. ⁷ ἀπὸ—πράττεται] ἢ αὐτῇ εἶναι M^b. ⁸ γὰρ τὸ ὑγιεινῶς M^b. ⁵ ὁ om. M^b. ⁹ καὶ—εὐεκτικά om. M^b. ¹⁰ σαρκὸς μανότητα M^b. ¹¹ τὸ post εὐεκτικὸν om. M^b. ¹² ἄδικον καὶ ἢ ἀδικία K^b, δίκαιον καὶ τὸ ἄδικον καὶ ἢ ἀδικία L^b. ¹³ ἀδικία καὶ ἢ δικαιοσύνη M^b. ¹⁴ λανθάνει M^b. ¹⁵ ἢ om. L^b. ¹⁶ κλείς K^b. L^b. ¹⁷ ὁμωνύμος K^b. ¹⁸ τε N^b. ¹⁹ ὁ ἄνιστος] ἄδικος K^b. ²⁰ ὁ om. K^b. ²¹ μὲν om. L^b. ²² δ' om. K^b.

τὸ ἀνισον. Ἐπεὶ ^k δὲ ¹ καὶ πλεονέκτης ὁ ἄδικος, περὶ τὰ γαθὰ ⁹
^m ἔσται, οὐ πάντα, ἀλλὰ περὶ ὅσα ⁿ εὐτυχία καὶ ἀτυχία, ^a
 ἐστὶ μὲν ἀπλῶς αἰεὶ ἀγαθὰ, τινὲς δ' οὐκ αἰεὶ. Οἱ δ' ἄνθρωποι
 ταῦτα εὗχονται καὶ διώκουσιν· δεῖ δ' οὐ, ἀλλ' εὖχεσθαι μὲν
 τὰ ἀπλῶς ἀγαθὰ καὶ αὐτοῖς ἀγαθὰ εἶναι, αἰρεῖσθαι δὲ τὰ
 αὐτοῖς ἀγαθὰ. Ὁ δ' ἄδικος οὐκ αἰεὶ τὸ πλεόν αἰρεῖται, ^o ἀλλὰ ¹⁰
 καὶ τὸ ἐλαττον ἐπὶ τῶν ἀπλῶς κακῶν· ἀλλ' ὅτι δοκεῖ καὶ τὸ
 ῥμείον κακὸν ἀγαθὸν πως εἶναι, ^q τοῦ δ' ἀγαθοῦ ἔστιν ἡ πλε-
 ονεξία, διὰ τοῦτο δοκεῖ πλεονέκτης εἶναι. Ἔστι δ' ἄνισος ¹¹
 τοῦτο γὰρ περιέχει καὶ ^r κοινόν. Ἐπεὶ δ' ὁ παράνομος ἄδι- ¹² ³
 κος ἦν ὁ δὲ νόμιμος δίκαιος, δηλὸν ὅτι πάντα τὰ νόμιμά ἔστι
 πως δίκαια· ^v τὰ τε γὰρ ὠρισμένα ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς νό-
 μιμά ἐστι, καὶ ἕκαστον τούτων δίκαιον εἶναι φαμέν. Οἱ δὲ ¹³
 νόμοι ἀγορεύουσι περὶ ἀπάντων, στοχαζόμενοι ἢ τοῦ κοινῇ
 συμφέροντος πᾶσιν ἢ τοῖς ἀρίστοις ἢ τοῖς κυρίοις, ^x κατ'
 ἀρετὴν ἢ κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον τοιούτων· ὥστε ἓνα μὲν
 τρόπον δίκαια λέγομεν τὰ ποιητικὰ καὶ φυλακτικὰ ἵτης εὐ-
 δαιμονίας καὶ τῶν μορίων αὐτῆς τῇ πολιτικῇ κοινωνίᾳ. Προσ- ¹⁴
 τάττει δ' ὁ νόμος καὶ τὰ τοῦ ἀνδρείου ἔργα ποιεῖν, οἶον μὴ
^z λείπειν τὴν τάξιν μηδὲ φεύγειν μηδὲ ρίπτειν τὰ ὅπλα, καὶ
 τὰ τοῦ σώφρονος, οἶον μὴ μοιχεύειν μηδ' ὑβρίζειν, καὶ τὰ
 τοῦ πράου, οἶον μὴ τύπτειν μηδὲ ^a κακηγορεῖν, ὁμοίως δὲ ^b καὶ
 κατὰ τὰς ἄλλας ἀρετὰς καὶ μοχθηρίας τὰ μὲν κελεύων τὰ δ'
 ἀπαγορεύων, ^c ὁρθῶς μὲν ὁ κείμενος ὁρθῶς, ^d χεῖρον δ' ὁ ἀπε-
 σχεδιασμένος. ^e Αὕτη μὲν οὖν ἡ δικαιοσύνη ἀρετὴ μὲν ἐστὶ ¹⁵
 τελεία, ἀλλ' οὐχ ἀπλῶς ^f ἀλλὰ πρὸς ἕτερον. Καὶ διὰ τοῦτο

^k δὲ] γὰρ H^a.N^b. ¹ καὶ om. K^b.M^b.O^b. ^m ἔσται om. K^b. ⁿ εὐ-
 τυχία καὶ ἀτυχία L^b. ^o ἀλλὰ om. L^b. ^p ῥμείον] μὴ K^b.L^b. ^q τοῦ—
 εἶναι om. L^b. ^r ἐστὶν om. O^b. ^s post κοινόν H^a.N^b. τὸ γὰρ ἄνισον
 ἔχει τὸ πλεόν καὶ τὸ ἐλαττον. et, cum L^b.M^b.O^b, καὶ παράνομος. τοῦτο
 γάρ, ἡ παρανομία ἦτοι ἡ (ἢ om. M^b.O^b.) ἀνισότης, περιέχει πᾶσαν ἀδικίαν
 καὶ κοινόν ἐστὶ πάσης ἀδικίας. ^t ἔσται M^b. ^v τὰ τε] ταῦτα M^b. ^x κατ'
 ἢ κατ' H^a.N^b.O^b, κατ' ἀρετὴν om. K^b. ^y τῆς om. K^b.L^b.M^b. ^z λεί-
 πειν O^b: ceteri λιπεῖν. ^a κατηγορεῖν M^b.O^b. ^b καὶ τὰ κατὰ L^b.
^c ὁρθὸς H^a.M^b.N^b. ^d χεῖρων H^a.L^b.M^b.N^b. ^e ταύτη K^b. ^f ἀλλὰ
 om. L^b.

πολλάκις κρατίστη τῶν ἀρετῶν εἶναι δοκεῖ ἡ δικαιοσύνη, καὶ οὐθ' ἔσπερος οὐθ' ἐφῶς οὕτω ὁ θαυμαστός· καὶ παροιμιαζόμενοί φαμεν

ἐν ἡ δὲ δικαιοσύνη συλλήβδην πᾶσ' ἀρετῇ ἔνι.

Καὶ τελεία μάλιστα ἀρετῇ, ὅτι τῆς τελείας ἀρετῆς χρῆσις ἐστίν. ^κΤελεία δ' ἐστίν, ^ιὅτι ὁ ἔχων αὐτὴν καὶ πρὸς ἕτερον δύναται τῇ ἀρετῇ χρῆσθαι, ἀλλ' οὐ μόνον καθ' αὐτόν· πολλοὶ γὰρ ἐν μὲν τοῖς οἰκείοις ^μτῇ ἀρετῇ δύνανται χρῆσθαι, ἐν ¹⁶ δὲ τοῖς πρὸς ἕτερον ἀδυνατοῦσιν. Καὶ διὰ τοῦτο εὖ δοκεῖ ἔχειν τὸ τοῦ Βίαντος, ὅτι ^νἀρχὴ ^οἄνδρα δείξει· πρὸς ἕτερον ¹⁷ γὰρ καὶ ἐν κοινωνίᾳ ἤδη ὁ ἄρχων. Διὰ ^ρ δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο καὶ ἀλλότριον ἀγαθὸν δοκεῖ εἶναι ἡ δικαιοσύνη μόνῃ τῶν ἀρετῶν, ^αὅτι πρὸς ἕτερόν ἐστιν· ἄλλω γὰρ τὰ συμφέροντα ¹⁸ πράττει, ἢ ἄρχοντι ἢ ^ςκοινωνῷ. Κάκιστος μὲν οὖν ὁ καὶ πρὸς αὐτόν καὶ ^βπρὸς τοὺς φίλους χρώμενος τῇ μοχθηρίᾳ, ἄριστος δ' οὐχ ὁ πρὸς αὐτόν τῇ ἀρετῇ ^τ ἀλλὰ πρὸς ἕτερον· ¹⁹ τοῦτο γὰρ ἔργον χαλεπόν. Αὕτη μὲν οὖν ἡ δικαιοσύνη οὐ μέρος ἀρετῆς ^υ ἀλλ' ὅλη ἀρετῇ ἐστίν, οὐδ' ἡ ἐναντία ^ω ἀδικία ²⁰ μέρος κακίας ἀλλ' ὅλη κακία. Τί δὲ διαφέρει ἡ ἀρετῇ καὶ ἡ δικαιοσύνη ^α αὕτη, δῆλον ἐκ τῶν εἰρημένων· ἔστι μὲν γὰρ ἡ αὕτη, τὸ δ' εἶναι οὐ τὸ αὐτό, ἀλλ' ^γ ἡ μὲν πρὸς ἕτερον, ² δικαιοσύνη, ἡ δὲ τοιάδε ἔξις, ἀπλῶς ἀρετῇ.

4 Ζητοῦμεν δὲ ^α γε τὴν ἐν μέρει ἀρετῆς δικαιοσύνην· ἔστι (2) γὰρ τις, ὡς φαμέν. Ὅμοίως ^β δὲ καὶ ^ε περὶ ἀδικίας ^δ τῆς κατὰ ² μέρος. Σημεῖον δ' ὅτι ἔστιν· κατὰ μὲν γὰρ τὰς ἄλλας μοχθηρίας ^ε ὁ ἐνεργῶν ἀδικεῖ μὲν, πλεονεκτεῖ δ' οὐδέν, οἶον ^ς ὁ ρίψας τὴν ἀσπίδα διὰ δειλίαν ^ε ἢ κακῶς εἰπὼν διὰ χαλε-

ὁ θαυμαστός· διὸ καὶ L^b.M^b. ἡ δὲ om. M^b. ἰ ἐνι K^b.L^b.O^b: ceteri ἐστί. ^κ τελεία δ' ἀρετῇ δὲ τελεία M^b. ^ι ὅτι om. K^b. ^μ δύνανται τῇ ἀρετῇ O^b. ^ν ἀρχὰ H^a.L^b.M^b.N^b. ^ο τὸν ἄνδρα H^a.N^b.O^b. ^ρ τὸ αὐτὸ δὲ M^b. ^α ὅτι καὶ πρὸς H^a.N^b. ^ς κοινῶ H^a.N^b. ^β πρὸς ante τοὺς om. M^b. ^τ ἀλλ' ὁ O^b. ^υ ἀλλὰ καὶ ὅλη M^b. ^ω ἀδικία] κακία K^b. ^α αὕτη K^b, om. O^b. ^γ ἡ] ἢ K^b.L^b.M^b. ² ἡ δικαιοσύνη K^b.L^b.N^b. ^α γε om. M^b. ^β δὲ om. L^b. ^ε περὶ] περὶ τῆς O^b. ^δ τῆς om. M^b. ^ε ὁ om. K^b. ^ς ὁ om. M^b. ^ε ἢ ὁ κακῶς H^a.O^b.

πόητα ἢ οὐ βοηθήσας χρήμασι δι' ἀνελευθερίαν ὅταν δὲ
 πλεονεκτῇ, πολλάκις κατ' οὐδεμίαν τῶν τοιούτων, ^h ἀλλὰ μὴν
 οὐδὲ κατὰ πάσας, κατὰ πονηρίαν δέ γε τινά (¹ ψέγομεν γάρ)
 καὶ κατ' ἀδικίαν. Ὑποστίν ^k ἄρα γε ^l ἄλλη τις ἀδικία ὡς ^m μέ- 3
 ρος τῆς ὅλης, καὶ ἄδικόν τι ἐν μέρει τοῦ ὅλου ἀδίκου τοῦ
 παρὰ τὸν νόμον. ⁿ Ὑποστίν εἰ ὁ μὲν τοῦ κερδαίνειν ἕνεκα μοι- 4
 χεῖ καὶ ^o προσλαμβάνων, ὁ δὲ προστιθεὶς καὶ ζημιούμενος
 δι' ἐπιθυμίαν, οὗτος μὲν ἀκόλαστος ^p δόξειεν ἂν εἶναι μᾶλλον
 ἢ πλεονέκτης, ἐκεῖνος δ' ἄδικος, ἀκόλαστος δ' οὐ· δῆλον ἄρα
 ὅτι διὰ τὸ κερδαίνειν. Ὑποστίν περὶ μὲν τᾶλλα πάντα ἀδική- 5
 ματα γίνεται ἢ ἐπαναφορὰ ἐπὶ τινι μοχθηρίαν αἰεί, οἷον εἰ
 ἐμοίχευσεν, ἐπ' ἀκολασίαν, εἰ ^q ἐγκατέλιπε τὸν παραστάτην,
 ἐπὶ δειλίαν, ^r εἰ ἐπάταξεν, ἐπ' ὀργήν· εἰ δ' ἐκέρδανεν, ἐπ' οὐ-
 δεμίαν μοχθηρίαν ἀλλ' ἢ ἐπ' ἀδικίαν. Ὡστε φανερόν ὅτι 6
 ἔστι τις ἀδικία παρὰ τὴν ὅλην ἄλλη ἐν μέρει, συνώνυμος, ὅτι
^s ὁ ὀρισμὸς ἐν τῷ αὐτῷ γένει· ἄμφω γὰρ ἐν τῷ πρὸς ἕτερον
 ἔχουσι τὴν δύναμιν, ἀλλ' ἢ μὲν περὶ τιμὴν ^t ἢ χρήματα ^v ἢ
 σωτηρίαν, ἢ εἴ τι ἐχοιμεν ἐνὶ ὀνόματι περιλαβεῖν ταῦτα
 πάντα, καὶ δι' ἡδονὴν τὴν ἀπὸ ^w τοῦ κέρδους, ἢ δὲ ^x περὶ
 ἅπαντα περὶ ὅσα ὁ σπουδαῖος.

Ὅτι μὲν οὖν ^y εἰσὶ δικαιοσύνη πλείους, καὶ ^z ὅτι ἔστι τις 5
^a καὶ ἑτέρα παρὰ τὴν ὅλην ἀρετήν, δῆλον· τίς δὲ καὶ ὁποία
 τις, ληπτέον. Διῶρισται ^b δὴ τὸ ἄδικόν τό ^c τε παράνομον 8
 καὶ τὸ ἄνισον, ^d τὸ δὲ δίκαιον τό τε νόμιμον καὶ τὸ ἴσον.
 Κατὰ ^e μὲν οὖν τὸ παράνομον ἢ πρότερον εἰρημένη ἀδικία
 ἐστίν. Ὑποστίν δὲ τὸ ἄνισον καὶ τὸ ^f πλέον οὐ ταυτὸν ἀλλ' 9

^h ἀλλὰ μὴν ἀλλ' οὐδὲ M^b. ⁱ ψεγομένην, omisso γάρ, M^b. ^k ἄρα γε] γάρ K^b. ^l τις ἄλλη M^b. Ob. ^m μέρος τι τῆς L^b. M^b. Ob. ⁿ ἔτι] ὅτι K^b, ἔτι δὲ Ob. ^o προσλαμβάνει L^b. M^b, προσλαμβάνοι Ob. ^p δόξειεν ἂν μᾶλλον εἶναι Ob, μᾶλλον δόξει εἶναι K^b. ^q ἐγκατέλιπε M^b. ^r εἰ δ' ἐπάταξεν K^b. L^b. N^b. ^s ὁ om. M^b. ^t ἢ χρήματα] καὶ χρήματα Ob, ἢ καὶ χρήματα L^b. M^b. ^v ἢ σωτηρίαν] καὶ σωτηρίαν M^b. ^w τοῦ om. Ob. ^x περὶ πάντα K^b, om. M^b. ^y εἰσὶν αἱ δικαιοσύνη K^b. ^z ὅτι om. Ob. ^a καὶ ante ἑτέρα om. idem. ^b δὲ K^b. M^b. ^c τε om. M^b. ^d τὸ δὲ— ἴσον om. M^b. ^e μὲν οὖν om. K^b. ^f πλέον] παράνομον πλέον K^b.

ἕτερον ὡς μέρος ⁸ πρὸς ὅλον (^h τὸ μὲν γὰρ πλεόν ἅπαν ἄνι-
 σον, τὸ δ' ἄνισον ¹ οὐ πᾶν πλεόν), καὶ τὸ ἀδικον καὶ ἡ ἀδικία
 οὐ ταῦτά ἀλλ' ἕτερα ἐκείνων, τὰ μὲν ὡς μέρη τὰ δ' ὡς ὅλα·
 μέρος ^k γὰρ αὕτη ἡ ἀδικία τῆς ὅλης ἀδικίας, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ
 δικαιοσύνη τῆς δικαιοσύνης. ¹ Ὡστε καὶ περὶ τῆς ἐν μέρει
 δικαιοσύνης καὶ ^m περὶ τῆς ἐν μέρει ἀδικίας λεκτέον, καὶ τοῦ
 10 δικαίου καὶ ⁿ τοῦ ἀδικίου ὡσαύτως. Ἡ μὲν οὖν κατὰ τὴν ὅλην
 ἀρετὴν τεταγμένη δικαιοσύνη καὶ ἀδικία, ἡ μὲν τῆς ὅλης ἀρε-
 τῆς οὕσα χρήσις πρὸς ἄλλον, ἡ δὲ τῆς κακίας, ἀφείσθω. Καὶ
 τὸ δίκαιον ^o δὲ καὶ τὸ ἀδικον τὸ κατὰ ^p ταύτας φανερόν ὡς
 διοριστέον· σχεδὸν γὰρ ^q τὰ πολλὰ τῶν νομίμων ^r τὰ ἀπὸ
 τῆς ὅλης ἀρετῆς ^s πραττόμενά ἐστιν· καθ' ἐκάστην γὰρ ἀρε-
 τὴν προστάττει ζῆν καὶ καθ' ἐκάστην μοχθηρίαν κωλύει ὁ
 11 νόμος. Τὰ δὲ ποιητικὰ τῆς ὅλης ἀρετῆς ἐστὶ τῶν νομίμων
 ὅσα νενομοθέτηται περὶ παιδείαν τὴν πρὸς τὸ κοινόν. Περὶ
 δὲ τῆς καθ' ἕκαστον παιδείας, καθ' ἣν ἀπλῶς ἀνὴρ ἀγαθός
 ἐστὶ, πότερον τῆς πολιτικῆς ἐστὶν ἢ ἐτέρας, ὕστερον διορι-
 στέον· οὐ γὰρ ἴσως ταῦτόν ἀνδρὶ ^t ἀγαθῷ εἶναι καὶ πολίτῃ
 12 παντί. Τῆς δὲ κατὰ μέρος δικαιοσύνης καὶ τοῦ ^t κατ' αὐτὴν
 δικαίου ἐν μὲν ἐστὶν εἶδος τὸ ἐν ταῖς διανομαῖς τιμῆς ἢ χρη-
 μάτων ἢ τῶν ἄλλων ὅσα μεριστὰ τοῖς κοινωνοῦσι τῆς πολι-
 τείας (ἐν τούτοις γὰρ ἐστὶ καὶ ἄνισον ἔχειν καὶ ἴσον ἕτερον
 13 ἐτέρου), ἐν δὲ τὸ ἐν τοῖς συναλλάγμασι διορθωτικόν. Τούτου
 δὲ ^v μέρη δύο· τῶν γὰρ ^w συναλλαγμάτων τὰ μὲν ἐκούσιά
 ἐστὶ τὰ δ' ἀκούσια, ἐκούσια ^x μὲν τὰ τοιάδε οἷον πρᾶσις, ὠνή,
 δανεισμός, ἐγγύη, χρήσις, παρακαταθήκη, μίσθωσις· ἐκούσια
 δὲ λέγεται, ὅτι ἡ ἀρχὴ τῶν συναλλαγμάτων τούτων ἐκούσιος.

⁸ πρὸς] καὶ πρὸς K^b. ^h τὸ μὲν γὰρ πλεόν] τὸ μὲν γὰρ ἄνισον ἅπαν πα-
 ράνομον, τὸ δὲ παράνομον οὐχ ἅπαν ἄνισον, καὶ (ὡσαύτως δὲ καὶ O^b.) τὸ
 πλεόν M^b.O^b. ⁱ οὐχ ἅπαν M^b. ^k γὰρ] δ' M^b. ¹ ὥστε περὶ L^b.O^b,
 ὡς περὶ K^b. ^m περὶ om. O^b. ⁿ τοῦ om. K^b. ^o δὲ om. M^b. ^p αὐ-
 τὰς L^b, πάντας M^b. ^q τὰ] τι M^b. ^r τὰ om. M^b. ^s προσταττόμενα
 K^b, προσταττόμενα margo O^b. ^t κατὰ ταύτην δικαίου K^b, δικαίου τοῦ
 κατ' αὐτὴν L^b. ^v μέρη εἰσὶ δύο L^b, δύο μέρη M^b. ^w ἀδικημάτων K^b.M^b,
 et pr. L^b. ^x μὲν γὰρ τὰ L^b.

Τῶν δ' ἀκουσίῳ τὰ μὲν λαθραία, οἶον κλοπή, μοιχεία, φαρμακεία, ὕπροαγωγεία, ² δουλαπατία, δολοφονία, ψευδομαρτυρία, τὰ δὲ βίαια, οἶον αἰκία, δεσμός, θάνατος, ἀρπαγή, πῆρῳσις, ³ κακηγορία, προπηλακισμός. Ἐπεὶ δ' ὁ τ' ἄδικος 6 ἄνιστος καὶ τὸ ἄδικον ἄνιστον, δηλὸν ὅτι καὶ μέσον τί ἐστὶ τοῦ (3) ἀνίστου. Τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ ἴσον ἐν ὁποίᾳ γὰρ πράξει ἐστὶ τὸ πλεόν καὶ τὸ ἔλαττον, ἐστὶ καὶ τὸ ἴσον. Εἰ οὖν τὸ ἄδι- 3 κον ἄνιστον, τὸ δίκαιον ἴσον· ^b ὅπερ καὶ ἄνευ λόγου δοκεῖ πᾶσιν. Ἐπεὶ δὲ τὸ ἴσον ^c μέσον, τὸ δίκαιον μέσον τι ^d ἂν εἴη. Ἔστι δὲ τὸ ἴσον ἐν ἐλαχίστοις δυσὶν ἀνάγκη τοίνυν τὸ 4 δίκαιον μέσον τε καὶ ἴσον εἶναι [^e καὶ πρὸς τι] καὶ τισίν, καὶ ἢ μὲν μέσον, τινῶν (ταῦτα δ' ἐστὶ ^f πλεόν καὶ ἔλαττον), ἢ δ' ἴσον ^g ἐστὶ, δυοῖν, ἢ δὲ δίκαιον, τισίν. Ἀνάγκη ἄρα τὸ 5 δίκαιον ἐν ἐλαχίστοις εἶναι τέτταρσιν· οἷς τε γὰρ δίκαιον τυγχάνει ὄν, δύο ἐστὶ, καὶ ἐν οἷς τὰ πράγματα, δύο. Καὶ ἡ 6 αὐτὴ ^h ἔσται ἰσότης, οἷς καὶ ἐν οἷς ὥς γὰρ ἐκεῖνα ἔχει ⁱ τὰ ἐν οἷς, οὕτω κακεῖνα ἔχει· εἰ ^k γὰρ μὴ ἴσοι, οὐκ ἴσα ἔξουσιν, ἀλλ' ἐντεῦθεν αἱ μάχαι καὶ τὰ ἐγκλήματα, ὅταν ^l ἢ ^m ἴσοι μὴ ἴσα ⁿ ἢ μὴ ἴσοι ἴσα ἔχῃσι καὶ ^o νέμονται. ^p Ἔτι ἐκ τοῦ κατ' ^q ἀξίαν τοῦτο δηλόν· τὸ γὰρ δίκαιον ἐν ταῖς ^q διανομαῖς ὁμο- λογοῦσι πάντες κατ' ἀξίαν τινὰ ^r δεῖν εἶναι, τὴν μέντοι ἀξίαν οὐ τὴν αὐτὴν λέγουσι πάντες ^s ὑπάρχειν, ἀλλ' οἱ μὲν δημοκρατικοὶ ἐλευθερίαν, οἱ δ' ὀλιγαρχικοὶ πλούτον, οἱ δ' εὐγέ- νειαν, οἱ δ' ἀριστοκρατικοὶ ἀρετήν. Ἔστιν ἄρα τὸ δίκαιον 8 ἀνάλογόν τι. Τὸ γὰρ ἀνάλογον οὐ μόνον ἐστὶ μοναδικοῦ ἀριθμοῦ ἴδιον, ἀλλ' ὅλως ἀριθμοῦ· ^t ἢ γὰρ ἀναλογία ἰσότης ἐστὶ ^v λόγων, καὶ ἐν τέτταρσιν ἐλαχίστοις. Ἡ μὲν οὖν διη- 9 ρημένη ὅτι ἐν τέτταρσι, δηλόν. Ἀλλὰ καὶ ἡ συνεχὴς τῇ

ὕπροαγωγία K^b.L^b. ² δουλαπατία K^b. ³ κακηγορία O^b. ^b ὅπερ— πᾶσιν om. M^b. ^c μέσον καὶ τὸ M^b. ^d ἂν ante τι K^b, om. O^b. ^e καὶ πρὸς τι om. K^b, καὶ τισί om. L^b. καὶ τισι καὶ πρὸς τι O^b. ^f πλεόν L^b. ^g ἐστὶ om. K^b. ^h ἔσται om. K^b.O^b. ⁱ τὰ ἐν οἷς om. K^b. ^k γὰρ ἄν- σοι O^b. ^l ἢ om. L^b.M^b. ^m μὴ ἴσα ἴσοι K^b. ⁿ ἢ μὴ ἴσοι ἴσα om. L^b.M^b. ^o post νέμονται L^b. καὶ οἱ μὴ ἴσοι ἴσα. ^p ἔστι δ' M^b. ^q νομαῖς K^b.L^b. ^r εἶναι δεῖν M^b. ^s ὑπάρχειν] κατ' ἀξίαν τινὰ δεῖν εἶναι K^b, om. O^b. ^t ἢ τε γὰρ M^b.O^b. ^v λόγου K^b.O^b.

γὰρ ἐνὶ ὧς δυσὶ ^ω χρήται καὶ δις λέγει, οἶον ^α ὥς ἡ τοῦ γ α
 πρὸς τὴν τοῦ β, ^β οὕτως καὶ ἡ τοῦ β πρὸς τὴν τοῦ γ. Δὲς
 οὖν ἡ τοῦ β εἴρηται· ὥστ' ^α ἐὰν ἡ τοῦ β τεθῇ δις, ^β τέτταρα
 10 ἔσται τὰ ἀνάλογα. Ἔστι δὲ καὶ τὸ δίκαιον ἐν τέτταρσιν
 ἐλαχίστοις, καὶ ὁ λόγος ὁ αὐτός· ^ε διήρηνται γὰρ ὁμοίως, οἷς
 11 τε καὶ ἄ. ^δ Ἔσται ἄρα ὥς ὁ α ὅρος πρὸς τὸν β, οὕτως ὁ γ
 πρὸς τὸν δ, ^ε καὶ ἐναλλάξ ἄρα, ὥς ὁ α πρὸς τὸν γ, ὁ β πρὸς
 τὸν δ. Ὡστε καὶ τὸ ὅλον πρὸς τὸ ὅλον· ὅπερ ἡ νομὴ συν-
 7 12 δυνάξει· ^ε καὶ οὕτως συντεθῇ, δικαίως συνδυάζει. Ἡ ἄρα τοῦ
 α ὅρου τῷ γ καὶ ἡ τοῦ β τῷ δ σύζευξις τὸ ἐν διανομῇ δικαίον
 ἐστὶ, καὶ μέσον τὸ δίκαιον ^ε τοῦτ' ἐστὶ ^η τοῦ παρὰ τὸ ἀνά-
 λογον· ^ι τὸ γὰρ ἀνάλογον μέσον, τὸ δὲ δίκαιον ἀνάλογον.
 13 Καλοῦσι δὲ τὴν τοιαύτην ἀναλογίαν γεωμετρικὴν οἱ ^κ μαθη-
 ματικοί· ἐν γὰρ τῇ γεωμετρικῇ συμβαίνει καὶ τὸ ὅλον πρὸς
 14 ^λ τὸ ὅλον ὅπερ ἐκάτερον πρὸς ἐκάτερον. Ἔστι δ' οὐ συνεχὴς
^μ αὕτη ἡ ἀναλογία· οὐ γὰρ γίνεται εἰς ἀριθμῷ ^ν ὅρος, ^ο ᾧ
 καὶ ὅ. Τὸ μὲν οὖν δίκαιον τοῦτο ^ρ τὸ ἀνάλογον, τὸ δ' ἄδικον
 τὸ παρὰ τὸ ἀνάλογον. Γίνεται ἄρα ^α τὸ μὲν ^ε πλεόν τὸ δὲ
 ἔλαττον. Ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἔργων συμβαίνει· ὁ μὲν γὰρ
 ἀδικῶν ^ε πλεόν ἔχει, ὁ δ' ἀδικούμενος ἔλαττον τοῦ ἀγαθοῦ.
 15 Ἐπὶ δὲ τοῦ ^σ κακοῦ ἀνάπαλιν· ἐν ἀγαθοῦ γὰρ λόγῳ ^ε γίνε-
 16 ται τὸ ἔλαττον κακὸν πρὸς τὸ μείζον κακόν· ἔστι γὰρ τὸ
 ἔλαττον κακὸν μᾶλλον αἰρετὸν τοῦ μείζονος, τὸ δ' αἰρετὸν
 17 ἀγαθόν, καὶ τὸ μᾶλλον μείζον. Τὸ μὲν οὖν ἐν εἶδος τοῦ
 δικαίου τοῦτ' ἐστίν.

(4) Τὸ δὲ λοιπὸν ἐν τὸ διορθωτικόν, ὃ γίνεται ἐν τοῖς ^ν συν-

^ω χρήσεται L^b.M^b. ^α ὥς om. M^b. ^γ α—β et mox β—γ] πρώτου
 —δευτέρου—δευτέρου—τρίτου K^b. et perinde sect. 10—12. ^β οὕτως
 om. L^b.M^b. ^α ἐὰν τὸ δεύτερον δις τεθῇ K^b. ^β τέσσαρά ἐστι M^b,
 ε διήρηνται K^b.M^b.O^b. ^δ ἔσται om. K^b. ^ε καὶ—δ om. M^b. ^ε καὶ
 —συνδυάζει om. M^b. ^ε τοῦτ'—δίκαιον om. M^b. ^η τοῦ] τὸ K^b.L^b.
^ι τὸ μὲν γὰρ O^b. ^κ μαθητικοί L^b. ^λ τὸ post πρὸς om. M^b. ^μ αὕτη K^b.
^ν ὁ ὅρος O^b. ^ο ᾧ om. pr. K^b. ^ρ τὸ post τοῦτο om. L^b. ^α τῷ μὲν
 πλεόν τῷ M^b. ^ε πλεόν utrobique O^b. ^σ κακοῦ τὸ ἀνάπαλιν O^b.
^ε γίνεται καὶ τὸ M^b. ^ν συναλλάγμασι καὶ τοῖς ἀκουσίοις καὶ τοῖς ἐκουσίοις
 L^b, συναλλάγμασι τοῖς ἐκουσίοις τε καὶ ἀκουσίοις M^b.

αλλάγμασι καὶ τοῖς ἐκουσίοις καὶ τοῖς ἀκουσίοις. Τοῦτο δὲ τὸ δίκαιον ἄλλο εἶδος ἔχει τοῦ ^ω προτέρου. Τὸ μὲν ^α γὰρ διανεμητικὸν ἢ δίκαιον τῶν κοινῶν αἰεὶ κατὰ τὴν ἀναλογίαν ἐστὶ τὴν εἰρημένην· καὶ γὰρ ἀπὸ χρημάτων κοινῶν εἰς ^α γίγνεται ἡ διανομή, ἔσται κατὰ ^α τὸν λόγον τὸν αὐτὸν ὅνπερ ἔχουσι ^β πρὸς ἄλληλα τὰ εἰσενεχθέντα· καὶ τὸ ἄδικον τὸ ἀντικείμενον τῷ δίκαιῳ ^γ τούτῳ παρὰ τὸ ἀνάλογόν ἐστιν. Τὸ ^δ ἐν τοῖς συναλλάγμασι δίκαιον ἐστὶ μὲν ἴσον τι, καὶ τὸ ἄδικον ἄνισον, ἀλλ' οὐ κατὰ τὴν ἀναλογίαν ἐκείνην ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν. Οὐθὲν γὰρ διαφέρει, ^δ εἰ ἐπικεικὴς φαῦλον ^ε ἀπεστέρησεν ^ε ἢ φαῦλος ἐπικεικῇ, οὐδ' εἰ ἐμοίχευσεν ἐπικεικὴς ἢ φαῦλος· ἀλλὰ πρὸς τοῦ βλάβους τὴν ^ε διαφορὰν ^β μόνον βλέπει ὁ νόμος, καὶ χρῆται ὡς ἴσοις, εἰ ὁ μὲν ἀδικεῖ ὁ δ' ἀδικεῖται, ^ι καὶ ^κ εἰ ἔβλαψεν ὁ δὲ ^ι βέβλαπται. Ὡστε ^α τὸ ἄδικον τοῦτο ἄνισον ὃν ἰσάζειν πειράται ὁ δικαστής· καὶ γὰρ ὅταν ὁ μὲν πληγῇ ὁ δὲ πατάξῃ, ἢ ^μ καὶ κτείνῃ ὁ δ' ἀποθάνῃ, διήρηται τὸ πάθος καὶ ἡ πράξις εἰς ἄνισα· ἀλλὰ πειράται τῇ ζημίᾳ ἰσάζειν, ἀφαιρῶν τοῦ κέρδους. Λέγεται γὰρ ^ς ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις, κἂν εἰ μὴ τισιν οἰκεῖον ὄνομα ^ν εἴη, τὸ κέρδος, οἷον τῷ πατάξαντι, καὶ ἡ ζημία τῷ παθόντι· ἀλλ' ὅταν γε μετρηθῇ τὸ πάθος, καλεῖται τὸ μὲν ^δ ζημία τὸ δὲ κέρδος. Ὡστε τοῦ μὲν πλείονος ^ο καὶ ἐλάττονος τὸ ἴσον μέσον, ^ρ τὸ δὲ κέρδος καὶ ἡ ζημία τὸ μὲν πλεόν τὸ δ' ἐλάττον ἐναντίως, τὸ μὲν τοῦ ἀγαθοῦ πλεόν τοῦ κακοῦ δ' ἐλάττον κέρδος, τὸ δ' ἐναντίον ζημία· ὣν ἡν μέσον τὸ ἴσον, ὃ λέγομεν εἶναι δίκαιον· ὥστε τὸ ἐπανορθωτικὸν δίκαιον ἂν εἴη τὸ μέσον ζημίας καὶ κέρδους. Διὸ καὶ ὅταν ἀμφισβητῶ-^γ σιν, ἐπὶ τὸν δικαστὴν καταφεύγουσιν· τὸ δ' ἐπὶ τὸν δικαστὴν ἰέναι ἰέναι ^θ ἐστὶν ἐπὶ τὸ δίκαιον· ^ι ὁ γὰρ δικαστὴς βούλεται

^ω πρότερον K^b. ^α γὰρ om. M^b. ^γ δίκαιον om. K^b. ^α γίγνεται L^b.
^α τὸν post κατὰ om. M^b. ^β εἰς ἄλληλα προσενεχθέντα K^b. ^γ τούτῳ τὸ παρὰ τὸ K^b. Ob. ^δ εἰ ὁ ἐπικεικὴς M^b. ^ε ἀποστέρησει Ob. ^ε ἢ ὁ φαῦλος ἐπικεικῇ M^b. ^ε ἀναφορὰν M^b. ^β βλέπει μόνον K^b. ^ι καὶ om. M^b.
^κ εἰ ὁ μὲν ἔβλαψεν L^b. M^b. Ob. ^ι βλάπτεται M^b. ^μ καὶ om. M^b.
^ν εἴη] ἢ K^b, δοκῇ Ob. ^ο καὶ τοῦ ἐλάττονος Ob. ^ρ τὸ κέρδος δὲ L^b.
^θ ἐστὶν—εἶναι om. K^b. ^ι δ—ἐμψυχον om. M^b.

εἶναι οἷον δίκαιον ἔμψυχον· καὶ ζητοῦσι δικαστὴν μέσον, καὶ
καλοῦσιν ἔνιοι ^α μεσιδίους, ὥς ἐὰν τοῦ μέσου τύχῃσι, τοῦ δι-
8 καίου τευξόμενοι. Μέσον ἄρα ^ε τι τὸ δίκαιον, εἶπερ καὶ ὁ
δικαστής. Ὁ δὲ δικαστής ἐπανισοί, καὶ ὥσπερ γραμμῆς εἰς
ἄνισα τετμημένης, ^ϕ τὸ μείζον τμήμα τῆς ἡμισείας ὑπερέχει,
τοῦτ' ἀφείλε ^ν καὶ τῷ ἐλάττονι τμήματι ^ν προσέθηκεν. Ὅταν
δὲ δίχα διαιρεθῇ τὸ ὅλον, τότε φασὶν ἔχειν ^ω τὰ αὐτῶν, ὅταν
9 λάβῃσι τὸ ἴσον. Τὸ δ' ἴσον μέσον ἐστὶ τῆς ^κ μείζονος καὶ
ἐλάττονος κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν ἀναλογίαν. Διὰ τοῦτο καὶ
ὀνομάζεται δίκαιον, ὅτι δίχα ἐστίν, ὥσπερ ^ζ ἂν ^z εἴ τις εἴποι
10 δίχαιον, καὶ ὁ δικαστής διχαστής. Ἐπὰν γὰρ δύο ἴσων ἀφαι-
ρεθῇ ἀπὸ θατέρου, πρὸς θάτερον δὲ προστεθῇ, δυσὶ τοῦτοις
ὑπερέχει ^α θάτερον· εἰ γὰρ ^β ἀφαιρέθῃ μὲν, μὴ προστεθῇ δέ,
^ε ἐνὶ ^δ ἂν ^δ μόνον ὑπερεῖχεν. Τοῦ μέσου ἄρα ἐνί, καὶ τὸ μέσον,
11 ^ε ἀφ' οὗ ἀφαιρέθῃ, ἐνί. Τούτῳ ἄρα γνωριῶμεν τί ^ε τε ἀφελεῖν
δεῖ ἀπὸ τοῦ ^ε πλέον ἔχοντος, καὶ τί ^η προσθεῖναι τῷ ἐλάττον
ἔχοντι· ^ι ^ϕ μὲν γὰρ τὸ μέσον ὑπερέχει, τοῦτο προσθεῖναι δεῖ
τῷ ἐλάττον ἔχοντι, ^ϕ δ' ὑπερέχεται, ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ με-
12 γίστου. Ἰσαὶ ^κ αἰ ἐφ' ὧν ΑΑ ΒΒ ΓΓ ἀλλήλαις· ἀπὸ τῆς
ΑΑ ^ι ἀφηρήσθω τὸ ΑΕ, καὶ ^μ προσκείσθω τῇ ΓΓ τὸ ἐφ'
ὧν ΓΔ, ὥστε ^ν ὅλη ἡ ΔΓΓ τῆς ΕΑ ^ο ὑπερέχει τῷ ΓΔ καὶ
Ρτῷ ΓΖ· τῆς ἄρα ΒΒ τῷ ΓΔ. Ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων
τεχνῶν ^ι τοῦτο· ἀνηροῦντο ^ρ γὰρ ἂν, εἰ μὴ ἐποίει τὸ ποιοῦν
καὶ ^σ ὅσον καὶ οἷον, ^ε καὶ τὸ πάσχον ἔπασχε ^ε τοῦτο καὶ
13 ^ν τοσοῦτον καὶ τοιοῦτον. Ἐλήλυθε δὲ τὰ ὀνόματα ^ω ταῦτα,
ἧ τε ζημία καὶ τὸ κέρδος, ἐκ τῆς ἐκουσίου ἀλλαγῆς· τὸ μὲν

^α μεσιδικούς (κ correcto) L^b, μεσιδικὴν H^a.N^b. ^ε τι om. M^b.
^ν καὶ et προσέθηκεν om. K^b. ^ω τὰ αὐτοῦ O^b, τὸ αὐτὸ M^b, τὸ αὐτοῦ
K^b.L^b. ^κ ἐλάττονος καὶ μείζονος M^b. ^γ ἂν γὰρ ἂν L^b, om. M^b.
^z εἴ om. K^b. ^α τὸ ἕτερον L^b.M^b.O^b. ^β ἀφαιρέθῃ μὲν, μὴ προστεθῇ M^b.
^ε ἐνὶ γ' ἂν M^b. ^δ μόνον L^b. ^ε ἀφ'] τὸ ἀφ' O^b. ^ε τε om. K^b.
^ε πλείον M^b. ^η προστεθῇναι M^b. ^ι ^ϕ—ἔχοντι om. M^b. ^κ αἰ post
ὧν M^b. ^ι ἀφήρηται K^b, ἀφαιρείσθω L^b.O^b. ^μ πρόσκειται K^b. ^ν ὅλη
ἡ] ὅλην K^b, ἡ ὅλη O^b. ^ο ὑπερέχειν corr. K^b. ^ρ τῷ post καὶ om. L^b.
^ι τοῦτο post δὲ K^b.O^b. ^ρ γὰρ] μὲν γὰρ L^b. ^σ ὅσον] πόσον pr. K^b.
^ε καὶ et τοῦτο om. M^b. ^ν τοσοῦτο καὶ τοιοῦτο L^b.O^b. ^ω ταῦτα
om. M^b.

γὰρ πλέον ἔχειν ἢ τὰ ^αἑαυτοῦ κερδαίνειν λέγεται, τὸ δ' ἔλαττον τῶν ἐξ ἀρχῆς ζημιοῦσθαι, οἷον ἐν τῷ ^γὠνεῖσθαι καὶ πωλεῖν καὶ ἐν ^δὅσοις ἄλλοις ἄδειαν ^εἔδωκεν ὁ νόμος. Ὅταν ¹⁴ δὲ μήτε πλέον μήτ' ἔλαττον ἀλλ' ^βαὐτὰ δι' αὐτῶν γένηται, τὰ αὐτῶν φασὶν ἔχειν καὶ οὔτε ζημιοῦσθαι οὔτε κερδαίνειν ὥστε κέρδους τινὸς καὶ ζημίας μέσον τὸ δίκαιόν ἐστι ^ετῶν ^δπαρὰ τὸ ἐκούσιον, τὸ ἴσον ἔχειν ^εκαὶ πρότερον καὶ ὕστερον.

Δοκεῖ δέ τισι καὶ τὸ ἀντιπεπονθὸς ^ιεἶναι ἀπλῶς δίκαιον, ⁸ ὥσπερ οἱ ^εΠυθαγόρειοι ἔφασαν· ὠρίζοντο γὰρ ἀπλῶς τὸ (⁵) δίκαιον τὸ ἀντιπεπονθὸς ^βἄλλφ. Τὸ δ' ἀντιπεπονθὸς οὐκ ^αἐφαρμόττει οὔτ' ἐπὶ τὸ ^ιδιανεμητικὸν δίκαιον οὔτ' ἐπὶ τὸ διορθωτικόν· καίτοι βούλονται ^κγε τοῦτο λέγειν καὶ τὸ ³Ῥαδαμάνθυος δίκαιον·

¹εἰ κε πάθοι τὰ κ' ^μἔρρεξε, δίκη ^νκ' ἰθὺία γένοιτο.

Πολλαχοῦ γὰρ διαφωνεῖ· οἷον εἰ ^οἀρχὴν ἔχων ἐπάταξεν, οὐ ⁴δεῖ ἀντιπληγῆναι, καὶ εἰ ἄρχοντα ἐπάταξεν, οὐ πληγῆναι μόνον δεῖ ἀλλὰ ^ρκαὶ κολασθῆναι. Ἔτι τὸ ^ιἐκούσιον καὶ τὸ ⁵ἀκούσιον διαφέρει πολύ. Ἄλλ' ἐν μὲν ταῖς κοινωνίαις ταῖς ⁶ἁλλακτικαῖς συνέχει τὸ τοιοῦτον δίκαιον τὸ ἀντιπεπονθὸς, κατ' ἀναλογίαν ^ακαὶ μὴ κατ' ἰσότητα· τῷ ἀντιποιεῖν γὰρ ἀνάλογον ^ισυμμένει ἢ πόλις. Ἡ γὰρ τὸ κακῶς ζητοῦσιν εἰ δὲ μὴ, δουλεία δοκεῖ εἶναι, εἰ μὴ ἀντιποιήσῃ· ἢ τὸ εὖ· εἰ δὲ μὴ, μετὰδοσις οὐ γίνεται, τῇ μετὰδοσει δὲ συμμένουσιν. Διὸ καὶ Χαρίτων ἱερὸν ^νἐμποδῶν ποιοῦνται, ἵν' ἀνταπόδοσις ^γῇ· τοῦτο γὰρ ἴδιον χάριτος· ἀνθυπηρετῆσαί ^ωτε γὰρ δεῖ τῷ χαρισισμένῳ, καὶ πάλιν αὐτὸν ἄρξαι ^αχαριζόμενον. Ποιεῖ ⁸δὲ τὴν ἀντίδοσιν τὴν κατ' ἀναλογίαν ἢ κατὰ διάμετρον σύ-

^α αὐτοῦ Ob, αὐτοῦ Kb. ^γ πωλεῖν καὶ ὠνεῖσθαι Lb.Mb. ^δ ὅσοις] τοῖς Kb. ^ε δέδωκεν Kb.Ob. ^β αὐτὰ δι' τὰ Mb. ^ε τῷ Kb, τὸ Mb. ^δ περὶ Mb. ^ε καὶ om. Kb. ^ι ἀπλῶς εἶναι Ob. ^ε πυθαγόριοι Kb. ^β ἄλλφ om. Lb.Mb.Ob. ^ι νεμητικὸν Kb.Lb.Ob. ^κ γε om. Lb. ^ι εἰ καὶ Kb. ^μ ἔρρεξε Lb. ^ν δ' Mb. ^ο ἀρχὴν ἔχοντα Ob. ^ρ καὶ om. Kb. ^ι ἀκούσιον καὶ τὸ ἐκούσιον Lb. ^ι συναλλακτικαῖς Mb. ^α καὶ] ἔχον καὶ Mb. ^ι ἐμμένει Mb. ^ν ἐμποδῶν Mb. ^ω τε add. Lb.Ob. ^α χαριζόμενον τὴν δὲ ἀντίδοσιν κατ' ἀναλογίαν ἢ κατὰ τὸ μέτρον συζεύξεις Mb.

ζευξίς, ὡοῖον οἰκοδόμος ἐφ' ᾧ A, σκυτοτόμος ἐφ' ᾧ B, οἰκία
 ἐφ' ᾧ Γ, ἡ ὑπόδημα ἐφ' ᾧ Δ. Δεῖ οὖν λαμβάνειν τὸν οἰκο-
 δόμον παρὰ τοῦ σκυτοτόμου ἂ τοῦ ἐκείνου ἔργου, καὶ αὐτὸν
 ἐκείνῳ μεταδιδόναι τὸ αὐτοῦ. Ἐὰν οὖν πρῶτον ἢ τὸ κατὰ
 ὅ τὴν ἀναλογίαν ἴσον, εἴτα τὸ ἀντιπεπονθὸς ὁ γένηται, ἔσται
 τὸ λεγόμενον. Εἰ δὲ μή, οὐκ ἴσον, οὐδὲ ὁ συμμένει· οὐθὲν
 γὰρ κωλύει κρεῖττον εἶναι τὸ θατέρου ἔργον ἢ τὸ θατέρου,
 9 δεῖ οὖν ταῦτα ἰσασθῆναι. Ἔστι δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν ἁλ-
 λων τεχνῶν· ἀνηροῦντο γὰρ ὁ ἄν, εἰ μὴ ἐποίει τὸ ποιοῦν ἰ καὶ
 ὅσον καὶ οἶον, καὶ τὸ πᾶσχον ἔπασχε τοῦτο καὶ τοσοῦτον
 ἔ καὶ τοιοῦτον. Οὐ γὰρ ἐκ δύο ἱατρῶν γίνεται κοινωνία,
 ἀλλ' ἐξ ἱατροῦ καὶ γεωργοῦ, καὶ ὅλως ἐτέρων ἡ καὶ οὐκ ἴσων·
 10 ἀλλὰ τούτους δεῖ ἰσασθῆναι. Διὸ ἰ πάντα ἡ συμβλητὰ δεῖ
 πως εἶναι, ὧν ἔστιν ἀλλαγή. Ἐφ' ἡ ὁ τὸ νόμισμ' ἐλήλυθε,
 καὶ γίνεται πως μέσον· πάντα γὰρ ἡ μετρεῖ, ὥστε καὶ τὴν
 ὑπεροχὴν καὶ τὴν ἔλλειψιν, πόσα ἡ ἅττα δὴ ὑποδήματ' ὁ ἴσον
 οἰκία ἢ τροφή. Δεῖ τοίνυν ἡ ὅπερ οἰκοδόμος πρὸς σκυτοτό-
 μον, ἡ τοσαυτὰ ὑποδήματα πρὸς οἰκίαν ἢ τροφήν. Εἰ γὰρ
 μὴ τοῦτο, οὐκ ἔσται ἀλλαγὴ οὐδὲ κοινωνία. Τοῦτο δ', εἰ
 11 μὴ ἴσα εἴη πως, οὐκ ἔσται. Δεῖ ἄρα ἐνὶ τινὶ πάντα μετρεῖ-
 σθαι, ὥσπερ ἐλέχθη πρότερον. Τοῦτο δ' ἡ ἐστὶ τῇ μὲν ἀλη-
 θεΐᾳ ἢ χρεΐᾳ, ἡ ἢ πάντα συνέχει· εἰ γὰρ μὴθὲν δέοντο ἢ μὴ
 ὁμοίως, ἡ ἢ οὐκ ἔσται ἀλλαγὴ ἢ οὐχ ἡ αὐτή. Οἶον δ' ὑπάλ-
 λαγμα τῆς χρεΐας τὸ νόμισμα γέγονε κατὰ συνθήκην· καὶ
 διὰ τοῦτο τοῦνομα ἔχει νόμισμα, ὅτι ἡ οὐ φύσει ἀλλὰ νόμφ
 12 ἐστὶ, καὶ ἐφ' ἡμῖν ἡ μεταβαλεῖν καὶ ποιῆσαι ἄχρηστον. Ἔσται
 δὴ ἀντιπεπονθός, ὅταν ἰσασθῇ, ὥστε ὅπερ γεωργὸς πρὸς σκυ-
 τοτόμον, τὸ ἔργον ἡ τὸ τοῦ σκυτοτόμου πρὸς τὸ τοῦ γεωρ-

γ οἶον om. K^b. ζ ὑποδήματα Ob. α τὸ ἐκείνου ἔργον M^b. ὅ τὴν
 om. M^b. ὁ γένησεται Ob. δ συμμένει Ob, συμφέρει M^b. ε ἄν om.
 Ob. ἰ καὶ ὅσον καὶ οἶον] τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον M^b. ἔ καὶ τοιοῦτον
 om. K^b. ἡ καὶ ante οὐκ om. M^b. ἰ ταῦτα pr. K^b. ἡ ξυμβλητὰ M^b.
 ἡ ὁ L^b. M^b. Ob. ἡ μετρίωστε καὶ K^b. ἡ ἅττα om. K^b. ὁ ἴσον—
 ὑποδήματα om. M^b. ἡ ὅπερ ὁ οἰκοδόμος L^b. M^b. Ob. ἡ τόσαδε K^b.
 τόσα δὴ L^b. ἡ ἐστὶ] ὅτι K^b. ἡ ἢ om. K^b. ἡ ἢ ante οὐκ om. M^b.
 ἡ οὐχὶ L^b. ἡ μεταβάλλειν K^b. M^b. Ob. ἡ τὸ post ἔργον om. L^b. M^b.

γού. Εἰς σχῆμα δ' ἰσολογίας οὐ δεῖ ἄγειν, ὅταν ἀλλάξω-
 νται· εἰ δὲ μή, ἀμφοτέρας ἔξει *τὰς ὑπεροχὰς τὸ ἕτερον ἄκρον.
 Ἀλλ' ὅταν ἔχουσι *τὰ αὐτῶν, οὕτως ἴσοι καὶ κοινωνοί, ὅτι
 αὕτη ἡ ἰσότης δύναται ἐπ' αὐτῶν γίνεσθαι. Γεωργὸς ὁ Α',
 τροφή Γ, σκυτοτόμος Β, τὸ ἔργον αὐτοῦ τὸ ἰσασμένον Δ.
 Εἰ δ' οὕτω μὴ ἦν ἀντιπεπονθέναί, οὐκ ἂν ἦν κοινωνία. Ὅτι 13
 δ' ἡ χρεία συνέχει ὥσπερ ἐν τι ὄν, δηλοῖ ὅτι ὅταν μὴ ἐν
 χρεία ὦσιν ἀλλήλων, ἡ ἀμφοτέροι ἢ ἁπλοῦς, οὐκ ἀλλάττον-
 ται, ὥσπερ ὅταν ὅπου ἔχει αὐτὸς δέηταί τις, οἶον οἶνου, ἡ δι-
 δόντες σίτου ἰξάγωγῆς. Δεῖ ἄρα τοῦτο ἰσασθῆναι. Ὑπὲρ 14
 δὲ τῆς μελλούσης ἀλλαγῆς, εἰ νῦν μηδὲν δεῖται, ὅτι ἔσται,
 ἢ ἐὰν δεσθῇ, τὸ νόμισμα οἶον ἐγγυητής ἢ ἐσθ' ἢ ἡμῖν· δεῖ γὰρ
 τοῦτο ὅ φέροντι εἶναι λαβεῖν. Πάσχει μὲν οὖν καὶ τοῦτο
 τὸ αὐτό· οὐ γὰρ αἰεὶ ἴσον δύναται· ὅμως δὲ βούλεται μένειν
 μᾶλλον. Διὸ δεῖ πάντα ἡ τετιμῆσθαι· οὕτω γὰρ ἢ αἰεὶ ἔσται
 ἀλλαγῇ, εἰ δὲ τοῦτο, κοινωνία. Τὸ δὲ νόμισμα ὥσπερ ἡ μέ-
 τρον σύμμετρα ποιῆσαν ἰσάζει· οὔτε γὰρ ἂν μὴ οὔσης ἀλ-
 λαγῆς κοινωνία ἦν, οὔτ' ἀλλαγῇ ἰσότητος μὴ οὔσης, οὔτ'
 ἰσότης μὴ οὔσης συμμετρίας. Τῇ μὲν οὖν ἀληθείᾳ ἀδύνατον 15
 τὰ τοσοῦτον διαφέροντα σύμμετρα γενέσθαι, πρὸς δὲ τὴν
 χρείαν ἐνδέχεται ἱκανῶς. Ἐν ὧ δὲ τι δεῖ εἶναι, τοῦτο δ' ἐξ
 ὑποθέσεως διὸ νόμισμα καλεῖται· τοῦτο γὰρ πάντα ποιῶν
 σύμμετρα· μετρεῖται γὰρ πάντα νομίσματι. Οἰκία ἡ Α',
 μοναὶ δέκα Β, κλίνη Γ. Τὸ ὅδ' Α τοῦ Β ἡμισυ, εἰ πέντε
 μῶν ἀξία ἡ οἰκία, ἡ ἴσον· ἡ δὲ ἡ κλίνη δέκατον μέρος τὸ Γ
 τοῦ Β· δηλονότι πόσαι κλῖναι ἴσον οἰκίᾳ, ὅτι πέντε.
 Ὅτι ὅ δ' οὕτως ἡ ἀλλαγῇ ἦν πρὶν τὸ νόμισμα εἶναι, δηλονότι 16

γ οὐ διάγειν ἀναλογίας Κῑ. * ὑπερβολὰς Κῑ. α τὸ Κῑ. β Α] τὸ α
 Κῑ. δ ὁπότεν Οῑ. δ ἁπλοῦς Οῑ. ε οὐ ἔχει] οὐχὶ Κῑ. ς τις om. Κῑ.
 ζ οἶνον Μῑ. η δόντες Κῑ. ι ἰξάγωγῆν Λῑ.Μῑ.Οῑ. κ τοῦτο ἄρα Οῑ.
 λ ἂν Κῑ. μ ἐστὶν Οῑ. ν ἡμῶν Μῑ. ο φανερόντι Κῑ. ρ παράσχοι
 Μῑ. ς τετιμῆσθαι Λῑ. ρ ἔσται αἰεὶ Μῑ.Οῑ. σ μέτρῳ Λῑ, μέσον Μῑ.
 τ ἂν om. Μῑ. υ εἴη Οῑ. ϖ δὲ τι δεῖ Λῑ, δὲ δεῖ τι Μῑ, δεῖ δὲ τι Οῑ.
 ζ Α] ἐφ' ἧς α Οῑ. γ δὲ] δὲ Μῑ, om. Κῑ.Οῑ. ζ ἡ τὸ ἴσον Μῑ.
 α κλίνη ἢ δέκατον Λῑ. β ὅτι δέκα rc. Κῑ: pr. enim om. γ δὲ Κῑ.
 δ εἶναι Μῑ, om. Λῑ: ceteri ἦ.

διαφέρει γὰρ οὐδὲν ἢ κλῖναι πέντε ἀντὶ οἰκίας, ἢ ὅσου αἰ
πέντε κλῖναι.

- 9 17 Τί μὲν οὖν τὸ ἄδικον καὶ τί τὸ δίκαιόν ^ε ἐστίν, εἴρηται.
Διωρισμένων δὲ τούτων δῆλον ^ε ὅτι ἡ δικαιοπραγία μέσον
ἐστὶ τοῦ ἀδικεῖν καὶ ἀδικεῖσθαι· τὸ μὲν γὰρ πλεόν ^ε ἔχειν τὸ
δ' ἔλαττον ἐστίν. Ἡ δὲ δικαιοσύνη ^η μεσότης ἐστίν οὐ τὸν
^ι αὐτὸν τρόπον ^κ ταῖς πρότερον ἀρεταῖς, ἀλλ' ¹ ὅτι μέσου
ἐστίν· ἢ δ' ἀδικία τῶν ἄκρων. Καὶ ἡ μὲν δικαιοσύνη ἐστὶ
καθ' ἣν ὁ δίκαιος λέγεται πρακτικὸς κατὰ προαίρεσιν τοῦ
δικαίου, καὶ διανεμητικὸς καὶ αὐτῷ πρὸς ἄλλον καὶ ἐτέρῳ
πρὸς ἕτερον, οὐχ οὕτως ὥστε τοῦ μὲν αἵρετοῦ πλεόν αὐτῷ
18 ἔλαττον δὲ τῷ πλησίον, τοῦ βλαβεροῦ δ' ἀνάπαλιν, ἀλλὰ
τοῦ ἴσου τοῦ κατ' ἀναλογίαν, ὁμοίως δὲ καὶ ἄλλῳ πρὸς ἄλ-
λον. Ἡ δ' ἀδικία τούναντίον τοῦ ἀδίκου. Τοῦτο δ' ἐστίν
ὑπερβολὴ καὶ ἔλλειψις τοῦ ὠφελίμου ^μ ἢ βλαβεροῦ παρὰ
τὸ ἀνάλογον. ^ν Διὸ ὑπερβολὴ καὶ ἔλλειψις ἡ ἀδικία, ὅτι
ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως ἐστίν, ἐφ' ^ο αὐτοῦ μὲν ὑπερβολῆς
^ρ μὲν τοῦ ἀπλῶς ὠφελίμου, ἐλλείψεως δὲ ^α τοῦ βλαβεροῦ·
ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων τὸ μὲν ὅλον ὁμοίως, τὸ δὲ ^ι παρὰ τὸ ἀνά-
λογον, ^ς ὅποτερως ἔτυχεν. Τοῦ δὲ ἀδικήματος τὸ μὲν ἔλατ-
19 τον ^τ τὸ ἀδικεῖσθαι ἐστίν, ^υ τὸ δὲ μεῖζον τὸ ἀδικεῖν. Περὶ μὲν
οὖν δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας, τίς ἐκατέρας ἐστίν ἡ φύσις, εἰρή-
σθω τούτον τὸν τρόπον, ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοῦ δικαίου καὶ
ἀδίκου καθόλου.

- 10 Ἐπεὶ δ' ἐστίν ἀδικοῦντα μήπω ἄδικον εἶναι, ὁ ποῖα ἀδική-
(6) ματα ἀδικῶν ἤδη ἄδικός ἐστιν ἐκάστην ἀδικίαν, οἷον κλέπτῃς
ἢ μοιχὸς ἢ ληστὴς; Ἡ οὕτω μὲν οὐδὲν διοίσει; Καὶ γὰρ
ἂν συγγένοιτο γυναικὶ εἰδὼς τὸ ἦ, ἀλλ' οὐ ^ω διὰ προαιρέσεως

^ε ἐστίν om. L^b. ^ε ὅτι καὶ ἡ M^b. ^ε ἔχει M^b. ^η μεσότης τις ἐστίν K^b, L^b. ^ι αὐτὸν δὲ τρόπον K^b, L^b, O^b. ^κ ταῖς ἀρεταῖς ταῖς πρότερον O^b, ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς L^b. ¹ ὅτι τοῦ ἴσου μέσον M^b. ^μ ἢ τοῦ βλαβεροῦ O^b. ^ν διὸ] διὸ καὶ M^b. ^ο αὐτοῦ L^b, αὐτοῖς M^b. ^ρ μὲν ante τοῦ om. L^b, M^b, O^b. ^α τοῦ om. M^b. ^ι πρὸς M^b. ^ς ὅποτερον M^b. ^τ τοῦ ἀδικεῖσθαι M^b, ἀδικεῖσθαι K^b. ^υ τοῦ δὲ M^b. ^ω διὰ om. K^b.

ἀρχὴν ἀλλὰ ^αδιὰ πάθος. Ἄδικεῖ μὲν οὖν, ἄδικος δ' οὐκ ἔστιν, οἷον ὃ οὐδὲ κλέπτης, ἔκλεψε δέ, οὐδὲ μοιχός, ἐμοίχευσε δέ· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Πῶς μὲν οὖν ἔχει τὸ ἀν-
τιπεπονθὸς πρὸς τὸ δίκαιον, εἴρηται πρότερον· δεῖ δὲ μὴ λαν-
θάνειν ὅτι τὸ ζητούμενόν ἐστι ^ακαὶ τὸ ἀπλῶς δίκαιον ^ακαὶ
^βτὸ πολιτικὸν δίκαιον. Τοῦτο δὲ ἐστίν ^εἐπὶ ^δκοινωνῶν
βίου πρὸς τὸ εἶναι αὐτάρκειαν, ἐλευθέρων καὶ ἴσων ἢ κατ'
ἀναλογίαν ἢ κατ' ἀριθμόν· ὥστε ὅσοις μὴ ἐστὶ τοῦτο, οὐκ
ἐστὶ τούτοις πρὸς ἀλλήλους τὸ πολιτικὸν δίκαιον, ἀλλὰ τι
δίκαιον καὶ καθ' ὁμοιότητα. Ἔστι γὰρ δίκαιον, ^εοἷς καὶ
νόμος πρὸς αὐτούς· νόμος δ', ἐν οἷς ἀδικία· ἡ γὰρ δίκη ^εκρί-
σις τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀδίκου. Ἐν οἷς δ' ἀδικία, καὶ τὸ
ἀδικεῖν ἐν τούτοις, ἐν οἷς δὲ τὸ ἀδικεῖν, οὐ πᾶσιν ἀδικία· τοῦτο
δ' ἐστὶ τὸ πλεόν αὐτῷ νέμειν τῶν ἀπλῶς ἀγαθῶν, ἐλαττον
δὲ τῶν ἀπλῶς κακῶν. Διὸ οὐκ ἐῷμεν ἄρχειν ἄνθρωπον, ἀλλὰ
τὸν λόγον, ὅτι ἐαυτῷ τοῦτο ποιεῖ, καὶ γίνεται τύραννος.
Ἔστι δ' ὁ ἄρχων φύλαξ τοῦ δικαίου, ^εκαὶ δὲ τοῦ δικαίου, καὶ
τοῦ ἴσου. Ἐπεὶ δ' οὐθὲν αὐτῷ πλεόν εἶναι δοκεῖ, εἴπερ δί-
καιος· οὐ γὰρ νέμει πλεόν ^ετοῦ ἀπλῶς ἀγαθοῦ αὐτῷ, εἰ μὴ
πρὸς αὐτὸν ἀνάλογόν ἐστιν· διὸ ἐτέρῳ ποιεῖ· καὶ διὰ τοῦτο
ἀλλότριον ^εεἶναι φασιν ἀγαθὸν τὴν δικαιοσύνην, καθάπερ
ἐλέχθη καὶ πρότερον. Μισθὸς ^εἄρα τις δοτέος, τοῦτο δὲ
τιμὴ καὶ γέρας· ^εὅτε δὲ μὴ ἰκανὰ ^ετὰ τοιαῦτα, οὗτοι γί-
νονται τύρανοι. Τὸ δὲ δεσποτικὸν δίκαιον καὶ τὸ πατρικὸν
οὐ ^εταυτὸν τούτοις ἀλλ' ὅμοιον· οὐ γάρ ἐστὶν ἀδικία πρὸς
τὰ αὐτοῦ ἀπλῶς, τὸ δὲ κτῆμα καὶ ^ετὸ τέκνον, ἕως ἂν ἡ πη-
λίκον καὶ ^εμὴ χωρισθῇ, ὥσπερ μέρος αὐτοῦ, αὐτὸν δ' οὐθεὶς
προαιρεῖται βλάπτειν· διὸ οὐκ ἔστιν ἀδικία πρὸς αὐτόν. Οὐδ'

^α διὰ om. Mb. ^β οὐ κλέπτης Kb. ^γ καὶ τὸ ἀπλῶς—ἐστὶν om. Mb.
^δ καὶ post δίκαιον om. Ob. ^ε τὸ om. Kb.Lb. ^ε ἐπὶ om. Lb. ^δ κοι-
νωνῶν Mb. ^ε οἷς] ἐν οἷς Ob. ^ε κρίσις ἐστὶ τοῦ Lb.Ob. ^ε νόμον Mb.
^ε εἰ δὲ τοῦ δικαίου om. Mb. ^ε αὐτῷ τοῦ ἀπλῶς ἀγαθοῦ Lb. ^ε ἀγαθὸν
εἶναι φασιν Mb. ^ε τις ἄρα Mb.Ob. ^ε ὅσοις Ob. ^ε τὰ τοιαῦτα] ταῦτα
Mb.Ob. ^ε ταυτὸ Ob. ^ε τὸ post καὶ om. Kb.Lb. ^ε μὴ om. Kb.Ob.

ἕτερον ὡς μέρος ^ε πρὸς ὅλον (^h τὸ μὲν γὰρ πλεόν ἅπαν ἄνι-
 σον, τὸ ^δ ἄνισον ⁱ οὐ πᾶν πλεόν), καὶ τὸ ἄδικον καὶ ἡ ἀδικία
 οὐ ταῦτα ἀλλ' ἕτερα ἐκείνων, τὰ μὲν ὡς μέρη τὰ ^δ ὡς ὅλα·
 μέρος ^k γὰρ αὕτη ἡ ἀδικία τῆς ὅλης ἀδικίας, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ
 δικαιοσύνη τῆς δικαιοσύνης. ^l Ὡστε καὶ περὶ τῆς ἐν μέρει
 δικαιοσύνης καὶ ^m περὶ τῆς ἐν μέρει ἀδικίας λεκτέον, καὶ τοῦ
 10 δικαίου καὶ ⁿ τοῦ ἀδίκου ὡσαύτως. Ἡ μὲν οὖν κατὰ τὴν ὅλην
 ἀρετὴν τεταγμένη δικαιοσύνη καὶ ἀδικία, ἡ μὲν τῆς ὅλης ἀρε-
 τῆς οὕσα χρῆσις πρὸς ἄλλον, ἡ δὲ τῆς κακίας, ἀφείσθω. Καὶ
 τὸ δίκαιον ^o δὲ καὶ τὸ ἄδικον τὸ κατὰ ^p ταύτας φανερόν ὡς
 διοριστέον· σχεδὸν γὰρ ^q τὰ πολλὰ τῶν νομίμων ^r τὰ ἀπὸ
 τῆς ὅλης ἀρετῆς ^s πραττόμενά ἐστιν· καθ' ἐκάστην γὰρ ἀρε-
 τὴν προστάττει ζῆν καὶ καθ' ἐκάστην μοχθηρίαν κωλύει ὁ
 11 νόμος. Τὰ δὲ ποιητικὰ τῆς ὅλης ἀρετῆς ἐστὶ τῶν νομίμων
 ὅσα νενομοθέτῃται περὶ παιδείαν τὴν πρὸς τὸ κοινόν. Περὶ
 δὲ τῆς καθ' ἐκαστον παιδείας, καθ' ἣν ἀπλῶς ἀνὴρ ἀγαθός
 ἐστὶ, πότερον τῆς πολιτικῆς ἐστὶν ἢ ἐτέρας, ὕστερον διορι-
 στέον· οὐ γὰρ ἴσως ταυτὸν ἀνδρὶ τ' ἀγαθῷ εἶναι καὶ πολίτῃ
 12 παντί. Τῆς δὲ κατὰ μέρος δικαιοσύνης καὶ τοῦ ^t κατ' αὐτὴν
 δικαίου ἐν μὲν ἐστὶν εἶδος τὸ ἐν ταῖς διανομαῖς τιμῆς ἢ χρη-
 μάτων ἢ τῶν ἄλλων ὅσα μεριστὰ τοῖς κοινωνοῦσι τῆς πολι-
 τείας (ἐν τούτοις γὰρ ἐστὶ καὶ ἄνισον ἔχειν καὶ ἴσον ἕτερον
 13 ἐτέρον), ἐν δὲ τὸ ἐν τοῖς συναλλάγμασι διορθωτικόν. Τούτου
 δὲ ^v μέρη δύο· τῶν γὰρ ^w συναλλαγμάτων τὰ μὲν ἐκούσιά
 ἐστὶ τὰ ^δ ἀκούσια, ἐκούσια ^x μὲν τὰ τοιάδε οἷον πρᾶσις, ὠνή,
 δανεισμός, ἐγγύη, χρήσις, παρακαταθήκη, μίσθωσις· ἐκούσια
 δὲ λέγεται, ὅτι ἡ ἀρχὴ τῶν συναλλαγμάτων τούτων ἐκούσιος.

^ε πρὸς] καὶ πρὸς K^b. ^h τὸ μὲν γὰρ πλεόν] τὸ μὲν γὰρ ἄνισον ἅπαν πα-
 ράνομον, τὸ δὲ παράνομον οὐχ ἅπαν ἄνισον, καὶ (ὡσαύτως δὲ καὶ O^b.) τὸ
 πλεόν M^b.O^b. ⁱ οὐχ ἅπαν M^b. ^k γὰρ] δ' M^b. ^l ὥστε περὶ L^b.O^b,
 ὡς περὶ K^b. ^m περὶ om. O^b. ⁿ τοῦ om. K^b. ^o δὲ om. M^b. ^p αὐ-
 τὰς L^b, πάντας M^b. ^q τὰ] τι M^b. ^r τὰ om. M^b. ^s προσταττόμενα
 K^b, προσταττόμενα margo O^b. ^t κατὰ ταύτην δικαίου K^b, δικαίου τοῦ
 κατ' αὐτὴν L^b. ^v μέρη εἰσὶ δύο L^b, δύο μέρη M^b. ^w ἀδικημάτων K^b.M^b.
 et pr. L^b. ^x μὲν γὰρ τὰ L^b.

Τῶν δ' ἀκουσίων τὰ μὲν λαθραῖα, οἶον κλοπή, μοιχεία, φαρμακεία, ὧ προαγωγεία, ² δουλαπατία, δολοφονία, ψευδομαρτυρία, τὰ δὲ βίαια, οἶον αἰκία, δεσμός, θάνατος, ἀρπαγή, πῆρωςις, ³ κακηγορία, προπηλακισμός. Ἐπεὶ δ' ὁ τ' ἄδικος 6 ἄνιστος καὶ τὸ ἄδικον ἄνιστον, δηλον ὅτι καὶ μέσον τί ἐστὶ τοῦ (3) ἀνίστου. Τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ ἴσον ἐν ὁποῖα γὰρ πράξει ἐστὶ τὸ πλεόν καὶ τὸ ἔλαττον, ἐστὶ καὶ τὸ ἴσον. Εἰ οὖν τὸ ἄδι- 3 κον ἄνιστον, τὸ δίκαιον ἴσον· ^b ὅπερ καὶ ἄνευ λόγου δοκεῖ πᾶσιν. Ἐπεὶ δὲ τὸ ἴσον ^c μέσον, τὸ δίκαιον μέσον· τι ^d ἂν εἴη. Ἔστι δὲ τὸ ἴσον ἐν ἐλαχίστοις δυσὶν ἀνάγκη τοίνυν τὸ 4 δίκαιον μέσον τε καὶ ἴσον εἶναι [^e καὶ πρὸς τι] καὶ τισίν, καὶ ἢ μὲν μέσον, τινῶν (ταῦτα δ' ἐστὶ ^f πλεόν καὶ ἔλαττον), ἢ δ' ἴσον ^g ἐστὶ, δυοῖν, ἢ δὲ δίκαιον, τισίν. Ἀνάγκη ἄρα τὸ 5 δίκαιον ἐν ἐλαχίστοις εἶναι τέτταρσιν· οἷς τε γὰρ δίκαιον τυγχάνει ὄν, δύο ἐστὶ, καὶ ἐν οἷς τὰ πράγματα, δύο. Καὶ ἡ 6 αὕτη ^h ἔσται ἰσότης, οἷς καὶ ἐν οἷς ὥς γὰρ ἐκεῖνα ἔχει ⁱ τὰ ἐν οἷς, οὕτω ἅκεῖνα ἔχει· εἰ ^k γὰρ μὴ ἴσοι, οὐκ ἴσα ἔξουσιν, ἀλλ' ἐντεῦθεν αἱ μάχαι καὶ τὰ ἐγκλήματα, ὅταν ^l ἢ ^m ἴσοι μὴ ἴσα ⁿ ἢ μὴ ἴσοι ἴσα ἔχωσι καὶ ^o νέμονται. ^p Ἐτι ἐκ τοῦ κατ' ἡ 7 ἀξίαν τοῦτο δηλον· τὸ γὰρ δίκαιον ἐν ταῖς ^q διανομαῖς ὁμο- λογοῦσι πάντες κατ' ἀξίαν τινὰ ^r δεῖν εἶναι, τὴν μέντοι ἀξίαν οὐ τὴν αὐτὴν λέγουσι πάντες ^s ὑπάρχειν, ἀλλ' οἱ μὲν δημοκρατικοὶ ἐλευθερίαν, οἱ δ' ὀλιγαρχικοὶ πλοῦτον, οἱ δ' εὐγένειαν, οἱ δ' ἀριστοκρατικοὶ ἀρετήν. Ἔστιν ἄρα τὸ δίκαιον 8 ἀνάλογόν τι. Τὸ γὰρ ἀνάλογον οὐ μόνον ἐστὶ μοναδικοῦ ἀριθμοῦ ἴδιον, ἀλλ' ὅλως ἀριθμοῦ· ^t ἢ γὰρ ἀναλογία ἰσότης ἐστὶ ^v λόγων, καὶ ἐν τέτταρσιν ἐλαχίστοις. Ἡ μὲν οὖν διη- 9 ρημένη ὅτι ἐν τέτταρσι, δηλον. Ἀλλὰ καὶ ἡ συνεχής· τῇ

ὧ προαγωγή K^b.L^b. ² δουλαπατία K^b. ³ κατηγορία Ob. ^b ὅπερ— πᾶσιν om. M^b. ^c μέσον καὶ τὸ M^b. ^d ἂν ante τι K^b, om. Ob. ^e καὶ πρὸς τι om. K^b, καὶ τισὶ om. L^b. καὶ τισι καὶ πρὸς τι Ob. ^f πλεόν L^b. ^g ἐστὶ om. K^b. ^h ἔσται om. K^b.Ob. ⁱ τὰ ἐν οἷς om. K^b. ^k γὰρ ἀν- σοι Ob. ^l ἢ om. L^b.M^b. ^m μὴ ἴσα ἴσοι K^b. ⁿ ἢ μὴ ἴσοι ἴσα om. L^b.M^b. ^o post νέμονται L^b. καὶ οἱ μὴ ἴσοι ἴσα. ^p ἔστι δ' M^b. ^q νομαῖς K^b.L^b. ^r εἶναι δεῖν M^b. ^s ὑπάρχειν] κατ' ἀξίαν τινὰ δεῖν εἶναι K^b, om. Ob. ^t ἢ τε γὰρ M^b.Ob. ^v λόγον K^b.Ob.

γὰρ ἐνὶ ὧς δυσὶ ^ω χρήται καὶ δις λέγει, οἶον ^z ὥς ἡ τοῦ ^γ α
 πρὸς τὴν τοῦ β, ^z οὕτως καὶ ἡ τοῦ β πρὸς τὴν τοῦ γ. Δις
 οὖν ἡ τοῦ β εἴρηται· ὥστ' ^a ἐὰν ἡ τοῦ β τεθῇ δις, ^b τέτταρα
 10 ἔσται τὰ ἀνάλογα. Ἔστι δὲ καὶ τὸ δίκαιον ἐν τέτταρσιν
 ἐλαχίστοις, καὶ ὁ λόγος ὁ αὐτός· ^c διήρηνται γὰρ ὁμοίως, οἷς
 11 τε καὶ ἄ. ^d Ἔσται ἄρα ὥς ὁ α ὅρος πρὸς τὸν β, οὕτως ὁ γ
 πρὸς τὸν δ, ^e καὶ ἐναλλάξ ἄρα, ὥς ὁ α πρὸς τὸν γ, ὁ β πρὸς
 τὸν δ. Ὡστε καὶ τὸ ὅλον πρὸς τὸ ὅλον· ὅπερ ἡ νομὴ συν-
 7 12 δυνάξει· ^f κὰν οὕτως συντεθῇ, δικαίως συνδυάζει. Ἡ ἄρα τοῦ
 α ὅρου τῷ γ καὶ ἡ τοῦ β τῷ δ σύζευξις τὸ ἐν διανομῇ δίκαιόν
 ἐστὶ, καὶ μέσον τὸ δίκαιον ^g τοῦτ' ἐστὶ ^h τοῦ παρὰ τὸ ἀνά-
 λογον· ⁱ τὸ γὰρ ἀνάλογον μέσον, τὸ δὲ δίκαιον ἀνάλογον.
 13 Καλοῦσι δὲ τὴν τοιαύτην ἀναλογίαν γεωμετρικὴν οἱ ^k μαθη-
 ματικοί· ἐν γὰρ τῇ γεωμετρικῇ συμβαίνει καὶ τὸ ὅλον πρὸς
 14 ^l τὸ ὅλον ὅπερ ἐκάτερον πρὸς ἐκάτερον. Ἔστι δ' οὐ συνεχὴς
^m αὕτη ἡ ἀναλογία· οὐ γὰρ γίνεται εἰς ἀριθμῷ ⁿ ὅρος, ^o φ
 καὶ δ. Τὸ μὲν οὖν δίκαιον τοῦτο ^p τὸ ἀνάλογον, τὸ δ' ἄδικον
 τὸ παρὰ τὸ ἀνάλογον. Γίνεται ἄρα ^q τὸ μὲν ^r πλεόν τὸ δὲ
 ἔλαττον. Ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἔργων συμβαίνει· ὁ μὲν γὰρ
 ἀδικῶν ^r πλεόν ἔχει, ὁ δ' ἀδικούμενος ἔλαττον τοῦ ἀγαθοῦ.
 15 Ἐπὶ δὲ τοῦ ^s κακοῦ ἀνάπαλιν· ἐν ἀγαθοῦ γὰρ λόγῳ ^t γίνε-
 16 ται τὸ ἔλαττον κακὸν πρὸς τὸ μείζον κακόν· ἐστὶ γὰρ τὸ
 ἔλαττον κακὸν μᾶλλον αἰρετὸν τοῦ μείζονος, τὸ δ' αἰρετὸν
 17 ἀγαθόν, καὶ τὸ μᾶλλον μείζον. Τὸ μὲν οὖν ἐν εἶδος τοῦ
 δικαίου τοῦτ' ἐστίν.

(4) Τὸ δὲ λοιπὸν ἐν τὸ διορθωτικόν, ὃ γίνεται ἐν τοῖς ^v συν-

^ω χρήσεται L^b.M^b. ^z ὥς om. M^b. ^γ α—β et mox β—γ] πρώτου
 —δευτέρου—δευτέρου—τρίτου K^b. et perinde sect. 10—12. ^z οὕτως
 om. L^b.M^b. ^a ἐὰν τὸ δεύτερον δις τεθῇ K^b. ^b τέσσαρά ἐστι M^b,
 c διήρηνται K^b.M^b.O^b. ^d ἔσται om. K^b. ^e καὶ—δ om. M^b. ^f κὰν
 —συνδυάζει om. M^b. ^g τοῦτ'—δίκαιον om. M^b. ^h τοῦ] τὸ K^b.L^b.
ⁱ τὸ μὲν γὰρ O^b. ^k μαθητικοί L^b. ^l τὸ post πρὸς om. M^b. ^m αὕτη K^b.
ⁿ ὁ ὅρος O^b. ^o φ om. pr. K^b. ^p τὸ post τοῦτο om. L^b. ^q τῷ μὲν
 πλεόν τῷ M^b. ^r πλεόν utrobique O^b. ^s κακοῦ τὸ ἀνάπαλιν O^b.
^t γίνεται καὶ τὸ M^b. ^v συναλλάγμασι καὶ τοῖς ἀκουσίοις καὶ τοῖς ἐκουσίοις
 L^b, συναλλάγμασι τοῖς ἐκουσίοις τε καὶ ἄκουσίοις M^b.

αλλάγμασι καὶ τοῖς ἐκουσίοις καὶ τοῖς ἀκουσίοις. Τοῦτο δὲ τὸ δίκαιον ἄλλο εἶδος ἔχει τοῦ ^ππρωτέρου. Τὸ μὲν ^πγὰρ διανεμητικὸν ἢ δίκαιον τῶν κοινῶν αἰεὶ κατὰ τὴν ἀναλογίαν ἐστὶ τὴν εἰρημένην· καὶ γὰρ ἀπὸ χρημάτων κοινῶν εἰς ^πγίγνηται ἢ διανομή, ἔσται κατὰ ^ατὸν λόγον τὸν αὐτὸν ὅνπερ ἔχουσι ^βπρὸς ἄλληλα τὰ εἰσενεχθέντα· καὶ τὸ ἄδικον τὸ ἀντικείμενον τῷ δίκαιῳ ^οτούτῳ παρὰ τὸ ἀνάλογόν ἐστιν. Τὸ ^δἐν τοῖς συναλλάγμασι δίκαιον ἐστὶ μὲν ἴσον τι, καὶ τὸ ἄδικον ἄνισον, ἀλλ' οὐ κατὰ τὴν ἀναλογίαν ἐκείνην ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν. Οὐθέν γὰρ διαφέρει, ^δεἰ ἐπιεικὴς φαῦλον ^εἀπεστέρησεν ^εἢ φαῦλος ἐπιεικῇ, οὐδ' εἰ ἐμοίχυσεν ἐπιεικὴς ἢ φαῦλος· ἀλλὰ πρὸς τοῦ βλάβους τὴν ^εδιαφορὰν ^ημόνον βλέπει ὁ νόμος, καὶ χρῆται ὡς ἴσοις, εἰ ὁ μὲν ἀδικεῖ ὁ ^δἀδικεῖται, ^ικαὶ ^κεἰ ἔβλαψεν ὁ δὲ ^ιβέβλαπται. Ὡστε ^ατὸ ἄδικον τοῦτο ἄνισον ὃν ἰσάζειν πειράται ὁ δικαστής· καὶ γὰρ ὅταν ὁ μὲν πληγῇ ὁ δὲ πατάξῃ, ^μκαὶ κτείνῃ ὁ ^δἀποθάνῃ, διήρηται τὸ πάθος καὶ ἡ πράξις εἰς ἄνισα· ἀλλὰ πειράται τῇ ζημίᾳ ἰσάζειν, ἀφαιρῶν τοῦ κέρδους. Λέγεται γὰρ ^ςὡς ἀπλῶς εἰπεῖν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις, κἂν εἰ μὴ τισιν οἰκείον ὄνομα ^νεἴη, τὸ κέρδος, οἷον τῷ πατάξαντι, καὶ ἡ ζημία τῷ παθόντι· ἀλλ' ὅταν γε μετρηθῇ τὸ πάθος, καλεῖται τὸ μὲν ^δζημία τὸ δὲ κέρδος. Ὡστε τοῦ μὲν πλείονος ^οκαὶ ἐλάττονος τὸ ἴσον μέσον, ^ρτὸ δὲ κέρδος καὶ ἡ ζημία τὸ μὲν πλεόν τὸ ^δἐλάττον ἐναντίως, τὸ μὲν τοῦ ἀγαθοῦ πλεόν τοῦ κακοῦ ^δἐλάττον κέρδος, τὸ ^δἐναντίον ζημία· ὃν ἦν μέσον τὸ ἴσον, ὃ λέγομεν εἶναι δίκαιον· ὥστε τὸ ἐπανορθωτικὸν δίκαιον ἂν εἴη τὸ μέσον ζημίας καὶ κέρδους. Διὸ καὶ ὅταν ἀμφισβητῶ-^γσιν, ἐπὶ τὸν δικαστὴν καταφεύγουσιν· τὸ ^δἐπὶ τὸν δικαστὴν ἰέναι ἰέναι ^ιἐστὶν ἐπὶ τὸ δίκαιον· ^ιὁ γὰρ δικαστὴς βούλεται

^ππρωτέρου K^b. ^πγὰρ om. M^b. ^γδίκαιον om. K^b. ^πγίγνηται L^b.
^ατὸν post κατὰ om. M^b. ^βεἰς ἄλληλα προσενεχθέντα K^b. ^οτούτῳ
τὸ παρὰ τὸ K^b. O^b. ^δεἰ ὁ ἐπιεικὴς M^b. ^εἀποστέρησεν O^b. ^εἢ ὁ φαῦ-
λος ἐπιεικῇ M^b. ^εἀναφορὰν M^b. ^ηβλέπει μόνον K^b. ^ικαὶ om. M^b.
^κεἰ ὁ μὲν ἔβλαψεν L^b. M^b. O^b. ^ιβλάπτεται M^b. ^μκαὶ om. M^b.
^νεἴη] ἢ K^b, δοκῇ O^b. ^οκαὶ τοῦ ἐλάττονος O^b. ^ρτὸ κέρδος δὲ L^b.
^ιἐστὶν—εἶναι om. K^b. ^ιὁ—ἐμψυχον om. M^b.

εἶναι οἶον δίκαιον ἔμψυχον· καὶ ζητοῦσι δικαστὴν μέσον, καὶ
καλοῦσιν ἐνιοὶ ^α μεσιδίους, ὡς εἶναι τοῦ μέσου τύχῳσι, τοῦ δι-
8 καίου τευξόμενοι. Μέσον ἄρα ^ε τι τὸ δίκαιον, εἴπερ καὶ ὁ
δικαστὴς. Ὁ δὲ δικαστὴς ἐπανισοῖ, καὶ ὥσπερ γραμμῆς εἰς
ἄνισα τετμημένης, ^φ τὸ μείζον τμήμα τῆς ἡμισείας ὑπερέχει,
τοῦτ' ἀφείλε ^ν καὶ τῷ ἐλάττονι τμήματι ^ν προσέθηκεν. Ὅταν
δὲ δίχα διαιρεθῇ τὸ ὅλον, τότε φασὶν ἔχειν ^ω τὰ αὐτῶν, ὅταν
9 λάβωσι τὸ ἴσον. Τὸ δ' ἴσον μέσον ἐστὶ τῆς ^κ μείζονος καὶ
ἐλάττονος κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν ἀναλογίαν. Διὰ τοῦτο καὶ
ὀνομάζεται δίκαιον, ὅτι δίχα ἐστίν, ὥσπερ ^γ ἂν ^κ εἴ τις εἴποι
10 δίκαιον, καὶ ὁ δικαστὴς διχαστὴς. Ἐπὶ γὰρ δύο ἴσων ἀφαι-
ρεθῇ ἀπὸ θατέρου, πρὸς θάτερον δὲ προστεθῇ, δυσὶ τοῦτοις
ὑπερέχει ^α θάτερον· εἰ γὰρ ^β ἀφῆρέθη μὲν, μὴ προστεθῇ δέ,
^ε ἐνὶ ἂν ^δ μόνον ὑπερεῖχεν. Τοῦ μέσου ἄρα ἐνί, καὶ τὸ μέσον,
11 ^ε ἀφ' οὗ ἀφῆρέθη, ἐνί. Τούτῳ ἄρα γνωριούμεν τί ^ε τε ἀφελεῖν
δεῖ ἀπὸ τοῦ ^ε πλείον ἔχοντος, καὶ τί ^β προσθεῖναι τῷ ἐλάττον
ἔχοντι· ^ι ^φ μὲν γὰρ τὸ μέσον ὑπερέχει, τοῦτο προσθεῖναι δεῖ
τῷ ἐλάττον ἔχοντι, ^φ δ' ὑπερέχεται, ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ με-
12 γίστου. Ἰσαὶ ^κ αἱ ἐφ' ὧν ΑΑ ΒΒ ΓΓ ἀλλήλαις· ἀπὸ τῆς
ΑΑ ^ι ἀφῆρήσθω τὸ ΑΕ, καὶ ^κ προσκείσθω τῇ ΓΓ τὸ ἐφ'
ὧν ΓΔ, ὥστε ^κ ὅλη ἡ ΔΓΓ τῆς ΕΑ ^ο ὑπερέχει τῷ ΓΔ καὶ
τῷ ΓΖ· τῆς ἄρα ΒΒ τῷ ΓΔ. Ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων
τεχνῶν ^κ τοῦτο· ἀνηροῦντο ^ε γὰρ ἂν, εἰ μὴ ἐποίει τὸ ποιοῦν
καὶ ^α ὅσον καὶ οἶον, ^ε καὶ τὸ πᾶσχον ἔπασχε ^ε τοῦτο καὶ
13 ^ν τοσοῦτον καὶ τοιοῦτον. Ἐλήλυθε δὲ τὰ ὀνόματα ^ω ταῦτα,
ἧ τε ζημία καὶ τὸ κέρδος, ἐκ τῆς ἐκουσίου ἀλλαγῆς· τὸ μὲν

^α μεσιδικούς (κ correcto) L^b, μεσιδικὴν H^a.N^b. ^ε τι om. M^b.
^ν καὶ et προσέθηκεν om. K^b. ^ω τὰ αὐτοῦ O^b, τὸ αὐτὸ M^b, τὸ αὐτοῦ
K^b.L^b. ^κ ἐλάττονος καὶ μείζονος M^b. ^γ ἂν γὰρ ἂν L^b, om. M^b.
^κ εἴ om. K^b. ^α τὸ ἕτερον L^b.M^b.O^b. ^β ἀφαιρεθῇ μὲν, μὴ προστεθῇ M^b.
^ε ἐνὶ γ' ἂν M^b. ^δ μόνον L^b. ^ε ἀφ' τὸ ἀφ' O^b. ^ε τε om. K^b.
^ε πλείον M^b. ^β προστεθῆναι M^b. ^ι ^φ—ἔχοντι om. M^b. ^κ αἱ post
ὧν M^b. ^ι ἀφῆρηται K^b, ἀφαιρείσθω L^b.O^b. ^κ πρόσκειται K^b. ^κ ὅλη
ἡ] ὅλην K^b, ἡ ὅλη O^b. ^ο ὑπερέχειν corr. K^b. ^ε τῷ post καὶ om. L^b.
^κ τοῦτο post δὲ K^b.O^b. ^ε γὰρ] μὲν γὰρ L^b. ^α ὅσον] πόσον pr. K^b.
^ε καὶ et τοῦτο om. M^b. ^ν τοσοῦτο καὶ τοιοῦτο L^b.O^b. ^ω ταῦτα
om. M^b.

γὰρ πλεόν ἔχειν ἢ τὰ ^αἑαυτοῦ κερδαίνειν λέγεται, τὸ δ' ἔλαττον τῶν ἐξ ἀρχῆς ζημιοῦσθαι, οἷον ἐν τῷ ^γὠνεῖσθαι καὶ πωλεῖν καὶ ἐν ^δὅσοις ἄλλοις ἄδειαν ^εἔδωκεν ὁ νόμος. Ὅταν ¹⁴ δὲ μήτε πλεόν μήτ' ἔλαττον ἀλλ' ^βαὐτὰ δι' αὐτῶν γένηται, τὰ αὐτῶν φασὶν ἔχειν καὶ οὔτε ζημιοῦσθαι οὔτε κερδαίνειν ὥστε κέρδους τινὸς καὶ ζημίας μέσον τὸ δίκαιόν ἐστι ^ετῶν ^δπαρὰ τὸ ἐκούσιον, τὸ ἴσον ἔχειν ^εκαὶ πρότερον καὶ ὕστερον.

Δοκεῖ δέ τισι καὶ τὸ ἀντιπεπονθὸς ^ιεἶναι ἀπλῶς δίκαιον, ⁸ ὥσπερ οἱ ^ςΠυθαγόρειοι ἔφασαν· ὠρίζοντο γὰρ ἀπλῶς τὸ (5) δίκαιον τὸ ἀντιπεπονθὸς ^hἄλλφ. Τὸ δ' ἀντιπεπονθὸς οὐκ ^αἐφαρμόττει οὔτ' ἐπὶ τὸ ^ιδιανεμητικὸν δίκαιον οὔτ' ἐπὶ τὸ διορθωτικόν· καίτοι βούλονται ^κγε τοῦτο λέγειν καὶ τὸ ³ῚΡαδαμάνθυος δίκαιον·

¹εἰ κε πάθοι τὰ κ' ^μἔρρεξε, δίκη ^ακ' ἰθὺία γένοιτο.

Πολλαχοῦ γὰρ διαφωνεῖ· οἷον εἰ ^οἀρχὴν ἔχων ἐπάταξεν, οὐ ⁴δεῖ ἀντιπληγῆναι, καὶ εἰ ἄρχοντα ἐπάταξεν, οὐ πληγῆναι μόνον δεῖ ἀλλὰ ^ρκαὶ κολασθῆναι. Ἐτι τὸ ^ιἐκούσιον καὶ τὸ ⁵ἀκούσιον διαφέρει πολὺ. Ἀλλ' ἐν μὲν ταῖς κοινωνίαις ταῖς ⁶Ὶἀλλακτικαῖς συνέχει τὸ τοιοῦτον δίκαιον τὸ ἀντιπεπονθὸς, κατ' ἀναλογίαν ^ακαὶ μὴ κατ' ἰσότητα· τῷ ἀντιποιεῖν γὰρ ἀνάλογον ^ισυμμένει ἢ πόλις. Ἡ γὰρ τὸ κακῶς ζητοῦσιν εἰ δὲ μὴ, δουλεία δοκεῖ εἶναι, εἰ μὴ ἀντιποιήσῃ· ἢ τὸ εὖ· εἰ δὲ μὴ, μετάδοσις οὐ γίνεται, τῇ μετάδοσει δὲ συμμένουσιν. Διὸ καὶ Χαρίτων ἱερὸν ^ιἐμποδῶν ποιοῦνται, ἵν' ἀναπαδόσιν ^γἢ τοῦτο γὰρ ἴδιον χάριτος· ἀνθυνηρετῆσαί ^ωτε γὰρ δεῖ τῷ χαρισισμένῳ, καὶ πάλιν αὐτὸν ἄρξαι ^αχαριζόμενον. Ποιεῖ ⁸δὲ τὴν ἀντίδοσιν τὴν κατ' ἀναλογίαν ἢ κατὰ διάμετρον σύ-

^α αὐτοῦ Ob, αὐτοῦ Kb. ^γ πωλεῖν καὶ ὠνεῖσθαι Lb.Mb. ^α ὅσοις] τοῖς Kb. ^α δέδωκεν Kb.Ob. ^β αὐτὰ δι' τὰ Mb. ^ε τῶι Kb, τὸ Mb. ^δ περὶ Mb. ^ε καὶ om. Kb. ^ι ἀπλῶς εἶναι Ob. ^ς πυθαγόριοι Kb. ^h ἄλλφ om. Lb.Mb.Ob. ^ι νεμητικὸν Kb.Lb.Ob. ^κ γε om. Lb. ^ι εἰ καὶ Kb. ^μ ἔρρεξε Lb. ^ν δ' Mb. ^ο ἀρχὴν ἔχοντα Ob. ^ρ καὶ om. Kb. ^ι ἀκούσιον καὶ τὸ ἐκούσιον Lb. ^ι συναλλακτικαῖς Mb. ^ς καὶ] ἔχον καὶ Mb. ^ι ἐμμένει Mb. ^ν ἐμποδῶν Mb. ^ω τε add. Lb.Ob. ^α χαριζόμενον τὴν δὲ ἀντίδοσιν κατ' ἀναλογίαν ἢ κατὰ τὸ μέτρον συζεύξεις Mb.

ζευξίς, ὡς οἶον οἰκοδόμος ἐφ' ᾧ A, σκυτοτόμος ἐφ' ᾧ B, οἰκία
 ἐφ' ᾧ Γ, ὡς ὑπόδημα ἐφ' ᾧ Δ. Δεῖ οὖν λαμβάνειν τὸν οἰκο-
 δόμον παρὰ τοῦ σκυτοτόμου ὡς τοῦ ἐκείνου ἔργου, καὶ αὐτὸν
 ἐκείνῳ μεταδιδόναι τὸ αὐτοῦ. Ἐὰν οὖν πρῶτον ἢ τὸ κατὰ
 ὅτῃν ἀναλογίαν ἴσον, εἴτα τὸ ἀντιπεπονθὸς ὅτι γένηται, ἔσται
 τὸ λεγόμενον. Εἰ δὲ μή, οὐκ ἴσον, οὐδὲ ὅτι συμμένει· οὐθὲν
 γὰρ κωλύει κρεῖττον εἶναι τὸ θατέρου ἔργον ἢ τὸ θατέρου,
 9 δεῖ οὖν ταῦτα ἰσασθῆναι. Ἔστι δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν ἄλ-
 λων τεχνῶν ἀνηροῦντο γὰρ ὅτι ἂν, εἰ μὴ ἐποίει τὸ ποιοῦν ὅτι καὶ
 ὅσον καὶ οἶον, καὶ τὸ πάσχον ἔπασχε τοῦτο καὶ τοσοῦτον
 8 καὶ τοιοῦτον. Οὐ γὰρ ἐκ δύο ἱατρῶν γίνεται κοινωνία,
 ἀλλ' ἐξ ἱατροῦ καὶ γεωργοῦ, καὶ ὅλως ἐτέρων ὅτι καὶ οὐκ ἴσων·
 10 ἀλλὰ τούτους δεῖ ἰσασθῆναι. Διὸ ὅτι πάντα ὅτι συμβλητὰ δεῖ
 πως εἶναι, ὅτι ἐστὶν ἀλλαγὴ. Ἐφ' ὅτι τὸ νόμισμα ἑλήλυθε,
 καὶ γίνεται πως μέσον· πάντα γὰρ ὅτι μετρεῖ, ὅστε καὶ τὴν
 ὑπεροχὴν καὶ τὴν ἑλλειψίν, πόσα ὅτι ὑποδήματ' ὅτι ἴσον
 οἰκία ἢ τροφή. Δεῖ τοίνυν ὅτι οἰκοδόμος πρὸς σκυτοτό-
 μον, ὅτι τοσαῶν ὑποδήματα πρὸς οἰκίαν ἢ τροφήν. Εἰ γὰρ
 μὴ τοῦτο, οὐκ ἔσται ἀλλαγὴ οὐδὲ κοινωνία. Τοῦτο δ', εἰ
 11 μὴ ἴσα εἴη πως, οὐκ ἔσται. Δεῖ ἄρα ἐνὶ τινὶ πάντα μετρεῖ-
 σθαι, ὅσπερ ἐλέγχθη πρότερον. Τοῦτο δ' ὅτι ἐστὶ τῇ μὲν ἀλη-
 θείᾳ ἢ χρεΐᾳ, ὅτι ἢ πάντα συνέχει· εἰ γὰρ μὴθὲν δέονται ἢ μὴ
 ὁμοίως, ὅτι ἢ οὐκ ἔσται ἀλλαγὴ ἢ οὐχ ἢ αὐτή. Οἶον δ' ὑπάλ-
 λαγμα τῆς χρεΐας τὸ νόμισμα γέγονε κατὰ συνθήκην· καὶ
 διὰ τοῦτο τοῦνομα ἔχει νόμισμα, ὅτι ὅτι οὐ φύσει ἀλλὰ νόμῳ
 12 ἐστὶ, καὶ ἐφ' ὅτι ἡμῖν ὅτι μεταβαλεῖν καὶ ποιῆσαι ἄχρηστον. Ἔσται
 δὲ ἀντιπεπονθός, ὅταν ἰσασθῇ, ὅστε ὅτι γεωργὸς πρὸς σκυ-
 τοτόμον, τὸ ἔργον ὅτι τὸ τοῦ σκυτοτόμου πρὸς τὸ τοῦ γεωρ-

γ οἶον om. K^b. ὡς ὑποδήματα Ob. ὡς τὸ ἐκείνου ἔργον Mb. ὅτι τὴν
 om. Mb. ὅτι γένηται Ob. ὅτι συμμένει Ob, συμφέρει Mb. ὅτι ἂν om.
 Ob. ὅτι καὶ ὅσον καὶ οἶον] τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον Mb. ὅτι καὶ τοιοῦτον
 om. K^b. ὅτι καὶ ante οὐκ om. Mb. ὅτι ταῦτα pr. K^b. ὅτι συμβλητὰ Mb.
 ὅτι L^b. Mb. Ob. ὅτι μετρίωστε καὶ K^b. ὅτι ἅττα om. K^b. ὅτι ἴσον—
 ὑποδήματα om. Mb. ὅτι ὅτι οἰκοδόμος L^b. Mb. Ob. ὅτι τοσαῶν K^b,
 τοσαῶν δὲ L^b. ὅτι ἐστὶ] ὅτι K^b. ὅτι ἢ om. K^b. ὅτι ἢ ante οὐκ om. Mb.
 ὅτι οὐχὶ L^b. ὅτι μεταβάλλειν K^b. Mb. Ob. ὅτι τὸ post ἔργον om. L^b. Mb.

γού. Εἰς σχῆμα δ' ἰσολογίας οὐ δεῖ ἄγειν, ὅταν ἀλλάξω-
 νται· εἰ δὲ μή, ἀμφοτέρας ἔξει ἡ τὰς ὑπεροχὰς τὸ ἕτερον ἄκρον.
 Ἀλλ' ὅταν ἔχωσι ἡ τὰ αὐτῶν, οὕτως ἴσοι καὶ κοινωνοί, ὅτι
 αὕτη ἡ ἰσότης δύναται ἐπ' αὐτῶν γίνεσθαι. Γεωργὸς ὁ Α',
 τροφή Γ, σκυτοτόμος Β, τὸ ἔργον αὐτοῦ τὸ ἰσασμένον Δ.
 Εἰ δ' οὕτω μὴ ἦν ἀντιπεπονθέναι, οὐκ ἂν ἦν κοινωνία. Ὅτι 13
 δ' ἡ χρεία συνέχει ὥσπερ ἐν τι ὄν, δηλοῖ ὅτι ὅταν μὴ ἐν
 χρεία ὦσιν ἀλλήλων, ἡ ἀμφοτέροι ἢ ἁπλοῦς, οὐκ ἀλλάττον-
 νται, ὥσπερ ὅταν οὐ ἔχει αὐτὸς δέηταί τις, οἷον βοῖνου, ἡ δ-
 δόντες σίτου ἰξάγωγῆς. Δεῖ ἄρα τοῦτο ἰσασθῆναι. Ὑπὲρ 14
 δὲ τῆς μελλούσης ἀλλαγῆς, εἰ νῦν μηδὲν δεῖται, ὅτι ἔσται,
 ἢ ἐὰν δεσθῇ, τὸ νόμισμα οἷον ἐγγυητῆς ἢ ἐσθ' ἢ ἡμῖν· δεῖ γὰρ
 τοῦτο ὁ φέροντι εἶναι λαβεῖν. Ὑπάρχει μὲν οὖν καὶ τοῦτο
 τὸ αὐτό· οὐ γὰρ αἰεὶ ἴσον δύναται· ὁμοῦ δὲ βούλεται μένειν
 μάλλον. Διὸ δεῖ πάντα ἡ τετιμῆσθαι· οὕτω γὰρ ἡ αἰεὶ ἔσται
 ἀλλαγῇ, εἰ δὲ τοῦτο, κοινωνία. Τὸ δὲ νόμισμα ὥσπερ ἡ μέ-
 τρον σύμμετρα ποιῶσαν ἰσάζει· οὔτε γὰρ ἂν μὴ οὕσης ἀλ-
 λαγῆς κοινωνία ἦν, οὔτ' ἀλλαγῇ ἰσότητος μὴ οὕσης, οὔτ'
 ἰσότης μὴ οὕσης σύμμετριάς. Τῇ μὲν οὖν ἀληθείᾳ ἀδύνατον 15
 τὰ τοσοῦτον διαφέροντα σύμμετρα γενέσθαι, πρὸς δὲ τὴν
 χρείαν ἐνδέχεται ἰκανῶς. Ἐν ὅττι δὲ εἶναι, τοῦτο δ' ἐξ
 ὑποθέσεως· διὸ νόμισμα καλεῖται· τοῦτο γὰρ πάντα ποιεῖ
 σύμμετρα· μετρεῖται γὰρ πάντα νομίσματι. Οἰκία ὁ Α',
 μοναὶ δέκα Β, κλίνη Γ. Τὸ ὅττι Α τοῦ Β ἡμισυ, εἰ πέντε
 μονῶν ἀξία ἡ οἰκία, ἢ ἴσον· ἡ δὲ ἡ κλίνη δέκατον μέρος τὸ Γ
 τοῦ Β· δηλονότι πόσαι κλῖναι ἴσον οἰκίᾳ, ὅτι πέντε.
 Ὅτι ὅττι οὕτως ἡ ἀλλαγῇ ἦν πρὶν τὸ νόμισμα εἶναι, δηλονότι 16

γ οὐ διάγειν ἀναλογίας K^b. ἡ ὑπερβολὰς K^b. ἡ τὸ K^b. ὁ Α] τὸ α
 K^b. ὁ ὁπότεν Ob. ὁ ὁπότεν Ob. ὁ οὐ ἔχει] οὐχὶ K^b. ὁ τις om. K^b.
 ὁ οἶνον M^b. ὁ δόντες K^b. ὁ ἐξαγωγῆν L^b. M^b. Ob. ὁ τοῦτο ἄρα Ob.
 ὁ ἂν K^b. ὁ ἐστὶν Ob. ὁ ἡμῶν M^b. ὁ φανερόντι K^b. ὁ παράσχοι
 M^b. ὁ τετιμῆσθαι L^b. ὁ ἔσται αἰεὶ M^b. Ob. ὁ μέτρῳ L^b. μέσον M^b.
 ὁ ἂν om. M^b. ὁ ἐπὶ Ob. ὁ δὲ τι δεῖ L^b, δὲ δεῖ τι M^b, δεῖ δὲ τι Ob.
 ὁ Α] ἐφ' ἧς α Ob. ὁ δὲ] δὲ M^b, om. K^b. Ob. ὁ ἡ τὸ ἴσον M^b.
 ὁ κλίνη ἢ δέκατον L^b. ὁ ὅτι δέκα rc. K^b: pr. enim om. ὁ δὲ K^b.
 ὁ εἶναι M^b, om. L^b: ceteri ἡ.

διαφέρει γὰρ οὐδὲν ἢ κλίνει πέντε ἀντὶ οἰκίας, ἢ ὅσου αἱ πέντε κλίνει.

- 9 17. Τί μὲν οὖν τὸ ἄδικον καὶ τί τὸ δίκαιόν ^ε ἐστίν, εἴρηται. Διωρισμένων δὲ τούτων δῆλον ^ε ὅτι ἡ δικαιοπραγία μέσον ἐστὶ τοῦ ἀδικεῖν καὶ ἀδικεῖσθαι· τὸ μὲν γὰρ πλεόν ἔχειν τὸ ^δ ἔλαττόν ἐστιν. Ἡ δὲ δικαιοσύνη ^h μεσότης ἐστὶν οὐ τὸν ⁱ αὐτὸν τρόπον ^k ταῖς πρότερον ἀρεταῖς, ἀλλ' ^l ὅτι μέσου ἐστίν· ἢ ^δ ἀδικία τῶν ἄκρων. Καὶ ἡ μὲν δικαιοσύνη ἐστὶ καθ' ἣν ὁ δίκαιος λέγεται πρακτικὸς κατὰ προαίρεσιν τοῦ δικαίου, καὶ διανεμητικὸς καὶ αὐτῷ πρὸς ἄλλον καὶ ἐτέρῳ πρὸς ἕτερον, οὐχ οὕτως ὥστε τοῦ μὲν αἵρετοῦ πλεόν αὐτῷ 18 ἔλαττον δὲ τῷ πλησίον, τοῦ βλαβεροῦ ^δ ἀνάπαλιν, ἀλλὰ τοῦ ἴσου τοῦ κατ' ἀναλογίαν, ὁμοίως δὲ καὶ ἄλλῳ πρὸς ἄλλον. Ἡ ^δ ἀδικία τούναντίον τοῦ ἀδίκου. Τοῦτο ^δ ἐστὶν ὑπερβολὴ καὶ ἔλλειψις τοῦ ὠφελίμου ^m ἢ βλαβεροῦ παρὰ τὸ ἀνάλογον. ⁿ Διὸ ὑπερβολὴ καὶ ἔλλειψις ἡ ἀδικία, ὅτι ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως ἐστίν, ἐφ' ^o αὐτοῦ μὲν ὑπερβολῆς ^p μὲν τοῦ ἀπλῶς ὠφελίμου, ἐλλείψεως δὲ ^q τοῦ βλαβεροῦ· ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων τὸ μὲν ὅλον ὁμοίως, τὸ δὲ ^r παρὰ τὸ ἀνάλογον, ^s ὁποτέρως ἔτυχεν. Τοῦ δὲ ἀδικήματος τὸ μὲν ἔλαττον ^t τὸ ἀδικεῖσθαι ἐστὶ, ^v τὸ δὲ μεῖζον τὸ ἀδικεῖν. Περὶ μὲν οὖν δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας, τίς ἐκάτερας ἐστὶν ἡ φύσις, εἰρήσθω τοῦτον τὸν τρόπον, ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοῦ δικαίου καὶ ἀδίκου καθόλου.

10. Ἐπεὶ ^δ ἐστὶν ἀδικοῦντα μήπω ἄδικον εἶναι, ὁ ποῖα ἀδική-
(6) ματα ἀδικῶν ἤδη ἄδικός ἐστιν ἐκάστην ἀδικίαν, οἷον κλέπτῃς ἢ μοιχὸς ἢ ληστής; Ἡ οὕτω μὲν οὐδὲν διοίσει; Καὶ γὰρ ἂν συγγένειτο γυναικὶ εἰδῶς τὸ ^h, ἀλλ' οὐ ^w διὰ προαιρέσεως

^ε ἐστίν om. L^b. ^f ὅτι καὶ ἡ M^b. ^g ἔχει M^b. ^h μεσότης τις ἐστίν K^b.L^b. ⁱ αὐτὸν δὲ τρόπον K^b.L^b.Ob. ^k ταῖς ἀρεταῖς ταῖς πρότερον Ob. ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς L^b. ^l ὅτι τοῦ ἴσου μέσον M^b. ^m ἢ τοῦ βλαβεροῦ Ob. ⁿ διὸ] διὸ καὶ M^b. ^o αὐτοῦ L^b, αὐτοῖς M^b. ^p μὲν ante τοῦ om. L^b.M^b.Ob. ^q τοῦ om. M^b. ^r πρὸς M^b. ^s ὁπότερον M^b. ^t τοῦ ἀδικεῖσθαι M^b, ἀδικεῖσθαι K^b. ^v τοῦ δὲ M^b. ^w διὰ om. K^b.

ἀρχὴν ἀλλὰ ^α διὰ πάθος. Ἀδικεῖ μὲν οὖν, ἄδικος δ' οὐκ ^α
 ἔστιν, οἷον ὧδε κλέπτῃς, ἔκλεψε δέ, οὐδὲ μοιχός, ἐμοίχευσε
 δέ· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Πῶς μὲν οὖν ἔχει τὸ ἀν-³
 τιπεποιθὸς πρὸς τὸ δίκαιον, εἴρηται πρότερον· δεῖ δὲ μὴ λαν-⁴
 θάνειν ὅτι τὸ ζητούμενόν ἐστι ^α καὶ τὸ ἀπλῶς δίκαιον ^α καὶ
^β τὸ πολιτικὸν δίκαιον. Τοῦτο δὲ ἐστίν ^ε ἐπὶ ^δ κοινωνῶν
 βίου πρὸς τὸ εἶναι αὐτάρκειαν, ἐλευθέρων καὶ ἴσων ἢ κατ'
 ἀναλογίαν ἢ κατ' ἀριθμόν· ὥστε ὅσοις μὴ ἐστὶ τοῦτο, οὐκ
 ἔστι τούτοις πρὸς ἀλλήλους τὸ πολιτικὸν δίκαιον, ἀλλὰ τι
 δίκαιον καὶ καθ' ὁμοιότητα. Ἔστι γὰρ δίκαιον, ^ε οἷς καὶ
 νόμος πρὸς αὐτούς· νόμος δ', ἐν οἷς ἀδικία· ἢ γὰρ δίκη ^ε κρί-
 σις τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀδίκου. Ἐν οἷς δ' ἀδικία, καὶ τὸ
 ἀδικεῖν ἐν τούτοις, ἐν οἷς δὲ τὸ ἀδικεῖν, οὐ πᾶσιν ἀδικία· τοῦτο
 δ' ἐστὶ τὸ πλεόν αὐτῷ νέμειν τῶν ἀπλῶς ἀγαθῶν, ἔλαττον
 δὲ τῶν ἀπλῶς κακῶν. Διὸ οὐκ ἐῷμεν ἄρχειν ἄνθρωπον, ἀλλὰ ^ε
 τὸν β' λόγον, ὅτι ἑαυτῷ τοῦτο ποιεῖ, καὶ γίνεται τύραννος.
 Ἔστι δ' ὁ ἄρχων φύλαξ τοῦ δικαίου, ^ε εἰ δὲ τοῦ δικαίου, καὶ
 τοῦ ἴσου. Ἐπεὶ δ' οὐθέν αὐτῷ πλεόν εἶναι δοκεῖ, εἴπερ δί-⁶
 καιος· οὐ γὰρ νέμει πλεόν ^ε τοῦ ἀπλῶς ἀγαθοῦ αὐτῷ, εἰ μὴ
 πρὸς αὐτὸν ἀνάλογόν ἐστιν· διὸ ἐτέρῳ ποιεῖ· καὶ διὰ τοῦτο
 ἀλλότριον ^ε εἶναι φασιν ἀγαθὸν τὴν δικαιοσύνην, καθάπερ
 ἐλέχθη καὶ πρότερον. Μισθὸς ^ε ἄρα τις δοτέος, τοῦτο δὲ ^ε
 τιμὴ καὶ γέρας· ^ε ὅτῳ δὲ μὴ ἰκανὰ ^ε τὰ τοιαῦτα, οὗτοι γί-
 νονται τύραννοι. Τὸ δὲ δεσποτικὸν δίκαιον καὶ τὸ πατρικὸν ^ε
 οὐ ^ε ταυτὸν τούτοις ἀλλ' ὅμοιον· οὐ γάρ ἐστιν ἀδικία πρὸς
 τὰ αὐτοῦ ἀπλῶς, τὸ δὲ κτῆμα καὶ ^ε τὸ τέκνον, ἕως αἶν ^ε ἢ πη-
 λίκον καὶ ^ε μὴ χωρισθῇ, ὥσπερ μέρος αὐτοῦ, αὐτὸν δ' οὐθεὶς ^ε
 προαιρεῖται βλάπτειν· διὸ οὐκ ἔστιν ἀδικία πρὸς αὐτόν. Οὐδ'

^α διὰ om. Mb. γ οὐ κλέπτῃς Kb. ^α καὶ τὸ ἀπλῶς—ἐστίν om. Mb.
^α καὶ post δίκαιον om. Ob. ^β τὸ om. Kb.Lb. ^ε ἐπὶ om. Lb. ^δ κοι-
 νῶν Mb. ^ε οἷς] ἐν οἷς Ob. ^ε κρίσις ἐστὶ τοῦ Lb.Ob. ^ε νόμον Mb.
^ε εἰ δὲ τοῦ δικαίου om. Mb. ^ε αὐτῷ τοῦ ἀπλῶς ἀγαθοῦ Lb. ^ε ἀγαθὸν
 εἶναι φασιν Mb. ^ε τις ἄρα Mb.Ob. ^ε ὅσοις Ob. ^ε τὰ τοιαῦτα] ταῦτα
 Mb.Ob. ^ε ταυτὸ Ob. ^ε τὸ post καὶ om. Kb.Lb. ^ε μὴ om. Kb.Ob.

ἄρα ^Γ ἄδικον οὐδὲ δίκαιον τὸ πολιτικόν· κατὰ νόμον γὰρ ἦν, καὶ ἐν οἷς ἐπεφύκει εἶναι νόμος· οὗτοι δ' ἦσαν οἷς ὑπάρχει ἰσότης τοῦ ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι. Διὸ μᾶλλον ^Β πρὸς γυναῖκά ἐστι δίκαιον ἢ πρὸς τέκνα καὶ ἐκτὴματα· τοῦτο γὰρ ἐστι τὸ οἰκονομικὸν δίκαιον· ἕτερον δὲ ^Υ καὶ τοῦτο τοῦ πο-
 (7) λιτικοῦ. ^Ω Τοῦ δὲ πολιτικοῦ δικαίου τὸ ^Ξ μὲν φυσικόν ἐστι τὸ δὲ ^Υ νομικόν, φυσικὸν μὲν τὸ πανταχοῦ τὴν αὐτὴν ἔχον δύναμιν, καὶ ^Ζ οὐ τῷ δοκεῖν ἢ μὴ, νομικὸν δὲ ^Α ὃ ἐξ ἀρχῆς μὲν οὐθὲν διαφέρει οὕτως ἢ ἄλλως, ὅταν δὲ θῶνται, διαφέρει, ^Β οἷον τὸ μνάς λυτροῦσθαι, ἢ τὸ αἶγα θύειν ἀλλὰ μὴ δύο πρόβατα, ἔτι ὅσα ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα νομοθετοῦσιν, οἷον ^Α τὸ θύειν Βρασίδα, καὶ τὰ ^Ε ψηφισματώδη. Δοκεῖ δ' ἐνίοις ^Δ εἶναι πάντα τοιούτα, ^Ε ὅτι τὸ μὲν φύσει ἀκίνητον καὶ πανταχοῦ ^Ι τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν, ὥσπερ ^Β τὸ πῦρ καὶ ἐνθάδε ^Κ καὶ ἐν Πέρσαις καίει, τὰ δὲ δίκαια κινούμενα ὁρῶσιν. Τοῦτο δ' οὐκ ἔστιν οὕτως ^Η ἔχον, ἀλλ' ἔστιν ὥς. Καίτοι ^Ι παρὰ γε τοῖς θεοῖς ἴσως οὐδαμῶς παρ' ἡμῖν δ' ἐστὶ μὲν τι καὶ ^Κ φύσει, κινήτων μέντοι πᾶν. Ἀλλ' ὅμως ἐστὶ τὸ μὲν φύσει τὸ δ' ^Λ οὐ φύσει. Ποῖον δὲ φύσει τῶν ἐνδεχομένων καὶ ἄλλως ἔχειν, καὶ ποῖον οὐ ἀλλὰ νομικὸν καὶ συνθήκη, εἶπερ ἅμφω κινήτὰ ὁμοίως, δηλον. Καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ^Ι ὁ αὐτὸς ἀρμόσει ^Μ διορισμός· φύσει γὰρ ἡ δεξιὰ κρείττων, καίτοι ἐνδέχεται τινὰς ^Ν ἀμφιδεξίους γενέσθαι. Τὰ δὲ κατὰ συνθήκην καὶ τὸ συμφέρον τῶν δικαίων ὁμοιά ἐστι τοῖς μέτροις· οὐ γὰρ πανταχοῦ ἴσα τὰ οἰνηρὰ καὶ σιτηρὰ μέτρα, ἀλλ' ^Ο οὐ μὲν ὠνοῦνται, μείζω, ^Π οὐ δὲ πωλοῦσιν, ἐλάττω. Ὅμοίως δὲ καὶ τὰ μὴ φυσικὰ ἀλλ' ἀνθρώπινα δίκαια οὐ ταῦτα πανταχοῦ, ἐπεὶ οὐδ'

^Γ ἄδικον] ἀδικία ὡν K^b. ^Β πρὸς τὴν γυναῖκα M^b. ^Ι ἐκτὴμα L^b. ^Υ καὶ om. M^b. ^Ω τοῦ δὲ πολιτικοῦ om. K^b. ^Ξ μὲν] μὲν γὰρ K^b. ^Υ νομικόν, καὶ φυσικὸν L^b. ^Ζ οὐ τῷ] οὕτω K^b. ^Α ὃ om. M^b. ^Β οἷον] οὕτως ἢ ἄλλως οἷον K^b. ^Ε ψηφίσματα τάδε M^b. ^Δ πάντα εἶναι M^b. ^Ε διότι Ob. ^Ι ἔχει τὴν αὐτὴν Ob. ^Β καὶ τὸ πῦρ ἐνθάδε M^b. ^Η ἔχον ἀλλ' ἔστιν ὥς om. M^b. ^Ι παρὰ τοῖς ἴσοις οὐδαμῶς M^b. post οὐδαμῶς M^b, Ob. ἔχον, L^b. ἔχον ἐστι. ^Κ φυσικὸν κινήτων οὐ μέντοι M^b. ^Ι δ] καὶ ὁ K^b. ^Μ διορισμένος L^b. ^Ν οὐ—οὐ] ὥ—ὥ M^b.

ο αἱ πολιτεῖαι, ἀλλὰ μία ρ μόνον πανταχοῦ ^ακατὰ φύσιν ἢ ἀρίστη. Τῶν δὲ δικαίων καὶ νομίμων ἕκαστον ὡς τὰ καθόλου ⁶ πρὸς τὰ καθ' ἕκαστα ἔχει· τὰ μὲν γὰρ πραττόμενα πολλά, ἐκείνων δ' ἕκαστον ἓν καθόλου γάρ. Διαφέρει ⁷ δὲ τὸ ἀδίκημα, καὶ τὸ ἄδικον ⁸ καὶ τὸ δικαίωμα καὶ τὸ δίκαιον· ἄδικον μὲν γάρ ἐστι τῇ φύσει ^ε ἢ τάξει· ^ντὸ αὐτὸ δὲ τοῦτο, ὅταν πραχθῇ, ἀδίκημά ^ω ἐστι, πρὶν δὲ πραχθῆναι, οὐπω, ἀλλ' ^κ ἄδικον. Ὁμοίως δὲ καὶ δικαίωμα. Καλεῖται δὲ ^μ μᾶλλον δικαιοπραγία τὸ κοινόν, δικαίωμα δὲ τὸ ἐπανόρθωμα τοῦ ἀδικήματος. Καθ' ἕκαστον δὲ αὐτῶν, ποῖά τε εἶδη καὶ πόσα καὶ περὶ ποῖα τυγχάνει ὄντα, ὕστερον ἐπισκεπτέον. Ὅντων (8) δὲ ² τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων τῶν ³ εἰρημένων, ἀδικεῖ μὲν καὶ δικαιοπραγεῖ, ^β ὅταν ἐκὼν τις αὐτὰ πράττῃ· ὅταν δ' ἄκων, οὔτ' ἀδικεῖ οὔτε δικαιοπραγεῖ ἀλλ' ἢ κατὰ συμβεβηκός· οἷς γὰρ συμβέβηκε δικαίοις ^ε εἶναι ἢ ἀδίκους, πράττουσιν. Ἀδίκημα δὲ καὶ δικαιοπραγία ὥρισται τῷ ἐκούσῳ καὶ ἀκουσίῳ· ὅταν γὰρ ἐκούσιον ᾖ, ψέγεται, ἅμα δὲ καὶ ἀδίκημα τότε ἐστίν· ὥστ' ^δ ἔσται τι ἄδικον μὲν, ἀδίκημα δ' ^ο οὐπω, ἐὰν μὴ τὸ ἐκούσιον προσῇ. Λέγω δ' ἐκούσιον ^ι μὲν, ὥσπερ καὶ πρό- ³ τερον εἴρηται, ὃ ἂν τις τῶν ἐφ' ⁸ αὐτῷ ὄντων εἰδὼς καὶ μὴ ἀγνοῶν ^h πράττῃ μήτε ^{ιδ} ὃν μήτε ^{κβ} μήτε οὐ ¹ ἕνεκα, οἷον τίνα ^μ τύπτει καὶ τίνι καὶ τίνος ἕνεκα, κἀκείνων ^ν ἕκαστον μὴ κατὰ συμβεβηκός μηδὲ βίῃ, ὥσπερ εἴ τις λαβὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ^ο τύπτει ἕτερον, οὐχ ῥεκών· οὐ γὰρ ^α ἐπ' αὐτῷ. Ἐνδέχεται δὲ τὸν τυπτόμενον πατέρα εἶναι, τὸν δ' ὅτι μὲν ἄνθρωπος ἢ

ο αἱ om. K^b.L^b. ρ μόνον] μὲν M^b. α κατὰ τὴν φύσιν M^b. ρ δὲ καὶ τὸ O^b. ⁸ καὶ τὸ δικαίωμα καὶ τὸ δίκαιον om. K^b. ^ε ἢ τῇ τάξει L^b. ^ν τὸ om. K^b.L^b. ^ω ἐστι om. L^b.M^b. ^κ post ἄδικον K^b.L^b.O^b. ^δ τι (τι K^b.) ὅταν πραχθῇ ἀδίκημα ἐστίν. ^γ τὸ κοινόν μᾶλλον δικαιοπραγία M^b. ² τῶν om. M^b. ³ προειρημένων O^b. ^β ὅταν—ἀλλ' ἢ] τις ἀλλὰ M^b. ^ε ἢ ἀδίκους εἶναι O^b. ^δ ἄδικόν τι ἔσται M^b. ^ο οὐπω ἐστίν ἐὰν M^b. ^ι μὲν om. M^b. ⁸ ἐαυτῷ M^b.O^b. ^h πράττει M^b. ^{ιδ} δ K^b. ^κ ὡς et ὃν corr. K^b. ¹ ἕνεκα om. omnes. ^μ τύπτει K^b, omisiss καὶ τίνι. ^ν ἐκάτερον K^b. ^ο τύπτει L^b.M^b.O^b. ^ρ ἐκὼν δέ· οὐ M^b.O^b. ^α ἐφ' ἐαυτῷ O^b.

τῶν παρόντων τις γινώσκειν, ὅτι ^τδὲ πατὴρ ἀγνοεῖν. Ὁμοίως δὲ τὸ τοιοῦτον διωρίσθω καὶ ἐπὶ ^ςτοῦ οὐ ἔνεκα, καὶ περὶ τὴν πράξιν ὅλην. Τὸ δὲ ἀγνοούμενον, ἢ μὴ ἀγνοούμενον μὲν μὴ ^τἐπ' αὐτῷ ^δ ὄν, ἢ βίᾳ, ἀκούσιον· πολλὰ ^νγὰρ καὶ τῶν φύσει ὑπαρχόντων εἰδότες καὶ πράττομεν καὶ πάσχομεν, ὧν οὐθὲν οὐθ' ἐκούσιον οὐτ' ἀκούσιόν ἐστιν, οἷον τὸ ^νγηρᾶν ^ςἢ ⁴ἀποθνήσκειν. Ἔστι δ' ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἀδίκων καὶ τῶν δικαίων ^νκαὶ τὸ κατὰ συμβεβηκός· καὶ γὰρ ^αν τὴν παρακαταθήκην ἀποδοίη τις ἄκων ^ςκαὶ διὰ φόβον, ^ςὄν οὔτε δίκαια πράττειν οὔτε δικαιοπραγεῖν φατέον ἀλλ' ἢ κατὰ συμβεβηκός. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸν ἀναγκαζόμενον καὶ ἄκοντα τὴν παρακαταθήκην μὴ ἀποδιδόντα κατὰ συμβεβηκός φατέον ^ςἀδικεῖν καὶ τὰ ἄδικα πράττειν. Τῶν δὲ ἐκούσιων τὰ μὲν προελόμενοι πράττομεν τὰ ^δ ^βοὐ προελόμενοι, προελόμενοι μὲν ὅσα προβουλευσάμενοι, ἀπροαίρετα δὲ ὅσα ^ςἀπροβουλευτα. ⁶Τριῶν ^δδὴ οὐσῶν βλαβῶν τῶν ἐν ταῖς κοινωνίαις, τὰ μὲν μετ' ἀγνοίας ἀμαρτήματά ἐστιν, ὅταν μήτε ὄν μήτε ^δ μήτε ^φ μήτε οὐ ἔνεκα ὑπέλαβε ^ςπράξῃ· ἢ γὰρ οὐ ^ββαλεῖν ἢ οὐ τοῦτῳ ἢ οὐ τοῦτον ἢ οὐ τούτου ἔνεκα ^φῆθη, ἀλλὰ συνέβη οὐχ οὐ ἔνεκα ^φῆθη, οἷον οὐχ ἵνα τρώσῃ ἀλλ' ἵνα κεντήσῃ, ἢ οὐχ ὄν, ⁷ἢ οὐχ ^ςῶς. ^hὍταν μὲν οὖν παραλόγως ^ιἢ βλάβη γένηται, ἀτύχημα, ὅταν δὲ μὴ παραλόγως, ἄνευ ^κδὲ κακίας, ἀμαρτήμα· ἀμαρτάνει μὲν γὰρ ὅταν ¹ἢ ἀρχὴ ἐν αὐτῷ ἢ τῆς ^ναἰτίας, ⁸ἀτυχεῖ δ' ὅταν ἐξωθεν. Ὅταν δὲ εἰδὼς μὲν μὴ προβουλεύσας δέ, ἀδίκημα, οἷον ὅσα τε διὰ θυμὸν καὶ ἄλλα πάθη, ὅσα ἀναγκαῖα ἢ φυσικά, συμβαίνει τοῖς ἀνθρώποις· ^νταῦτα γὰρ βλάπτοντες καὶ ἀμαρτάνοντες ἀδικοῦσι μὲν, καὶ ἀδικήματά ἐστιν, οὐ μέντοι πῶ ἄδικοι διὰ ταῦτα οὐδὲ πονηροί· ^οοὐ γὰρ

^τ δὲ ὁ πατήρ Ob. ^ς τοῦ] τῶν L^b.M^b. ^τ ἐφ' αὐτῷ L^b, ἐφ' αὐτῷ Ob.
^ν γὰρ τῶν κατὰ φύσιν M^b. ^ν ἐγγηρᾶν M^b. ^ς ἢ] καὶ M^b, καὶ τὸ L^b.
^ν καὶ ante τὸ om. M^b. ^ς καὶ διὰ] ἢ διὰ M^b. ^ς ὄν add. K^b. ^β οὐ
προαιρούμενοι M^b. ^ς προβουλευτά K^b. ^δ δὴ] οὖν M^b, δ' L^b. ^ς πράξῃ]
ταῦτα πράξῃ L^b.M^b.Ob. ^β βάλλειν K^b, βαλεῖ M^b. ^ς ῶς] ὡς K^b.
^h ὅτε M^b. ^ι ἢ om. L^b. ^κ δὲ om. M^b. ¹ ἐν αὐτῷ ἢ ἀρχὴ M^b.Ob.
^ν κακίας M^b. ^ν ταῦτα] διὰ ταῦτα Ob. ^ο οὐδὲ M^b.

διὰ μοχθηρίαν ἢ βλάβῃ· ὅταν δ' ἐκ προαιρέσεως, ἄδικος καὶ 9
 P μοχθηρός. ^q Διὸ καλῶς τὰ ἐκ θυμοῦ οὐκ ἐκ ^r προνοίας κρί-
 νεται· οὐ γὰρ ἄρχει ὁ θυμὸς ποιῶν, ἀλλ' ὁ ὀργίσας. ^u Ἐτι 10
 δὲ ^s οὐδὲ περὶ τοῦ γενέσθαι ἢ μὴ ἀμφισβητεῖται, ἀλλὰ περὶ
 τοῦ δικαίου· ἐπὶ φαινομένη γὰρ ἀδικία ^t ἢ ὀργή ἐστιν. Οὐ
 γὰρ ὥσπερ ^v ἐν τοῖς συναλλάγμασι περὶ τοῦ γενέσθαι ^w ἀμ-
 φισβητοῦσιν, ὣν ἀνάγκη τὸν ἕτερον εἶναι μοχθηρόν, ^x ἀν μὴ
 διὰ λήθην ^y αὐτὸ δρῶσιν· ἀλλ' ὁμολογούντες περὶ τοῦ πρᾶ-
 γματος, περὶ ^z τοῦ ποτέρως δίκαιον ἀμφισβητοῦσιν. 'Ο δ'
 ἐπιβουλεύσας οὐκ ἀγνοεῖ, ὥστε ὁ μὲν οἴεται ἀδικεῖσθαι, ὁ δ'
 οὐ. ^a Ἄν δ' ἐκ προαιρέσεως βλάβῃ, ἀδικεῖ. Καὶ κατὰ ταῦτ' 11
 ἤδη τὰ ἀδικήματα ὁ ἀδικῶν ἄδικος, ὅταν ^b παρὰ τὸ ἀνάλογον
^c ἢ ἢ παρὰ τὸ ἴσον. 'Ομοίως δὲ ^d καὶ δίκαιος, ὅταν προελόμενος
 δικαιοπραγῇ. Δικαιοπραγεῖ δέ, ἂν μόνον ἐκὼν πράττῃ. Τῶν 12
 δ' ἀκουσίων τὰ μὲν ἐστὶ συγγνωμονικά· τὰ δ' οὐ συγγνωμο-
 νικά· ὅσα μὲν γὰρ μὴ μόνον ἀγνοοῦντες ἀλλὰ καὶ δι' ἀγνοίαν
 ἀμαρτάνουσι, συγγνωμονικά, ὅσα δὲ μὴ δι' ἀγνοίαν, ἀλλ'
 ἀγνοοῦντες ^e μὲν διὰ πάθος ^f δὲ μήτε φυσικὸν μήτ' ^g ἀνθρώπι-
 νον, οὐ συγγνωμονικά.

'Απορήσειε δ' ἂν τις, εἰ ἱκανῶς διώρισται περὶ τοῦ ἀδι- 11
 κείσθαι ^h καὶ ἀδικεῖν, πρῶτον μὲν εἰ ἐστὶν ὥσπερ Εὐριπίδης (9)
 εἶρηκε, λέγων ἰατόπως

μητέρα κατέκτα τὴν ἐμήν, βραχὺς λόγος,
 ἐκὼν ἐκούσαν, ἢ θέλουσαν οὐχ ἐκὼν·

πότερον γὰρ ὡς ^k ἀληθῶς ἐστὶν ἐκόντα ἀδικεῖσθαι, ἢ οὐ ἀλλ'
 ἀκούσιον ^l ἄπαν, ὥσπερ καὶ τὸ ἀδικεῖν πᾶν ἐκούσιον. Καὶ ἄρα
^m πᾶν οὕτως ἢ ἐκείως, ὥσπερ ⁿ καὶ τὸ ἀδικεῖν ^o πᾶν ἐκούσιον,
 P ἢ τὸ μὲν ἐκούσιον τὸ δ' ἀκούσιον. 'Ομοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ 2

P πονηρός Mb. q διὸ καὶ καλῶς Lb. r προαιρέσεως Mb. s οὐδὲ]
 οὐ Mb. t ἢ om. Mb. v ἐν om. Kb. w ἀμφισβητεῖται Mb. x ἂν]
 εἰ Ob. y αὐτῶν Mb. z τοῦ ποτέρως] δὲ τοῦ ποτέρως pr. Kb. a ἐὰν Lb.
 b περὶ Lb. c ἢ om. Mb. d καὶ ὁ δίκαιος Mb. e μὲν] μὴ Mb.
 f δὲ om. Kb. g ἀνθρωπικὸν Lb. Mb. Ob. h καὶ τοῦ ἀδικεῖν Mb. Ob.
 i ατόπως] τὸ πῶς Kb, ατόπως πῶς Lb. k ἀληθές Mb. l πᾶν Ob.
 m ἄπαν Lb. Mb. n καὶ om. Mb. o πᾶν] ἢ πᾶν Kb, πᾶν ἦν Mb.
 P ἢ—ἀκούσιον om. Kb.

δικαιούσθαι· τὸ γὰρ δικαιοπραγεῖν πᾶν ἐκούσιον, ὥστ' εὐλογον
 ἀντικείμεναι ὁμοίως ^α καθ' ἐκότερον τό τ' ἀδικεῖσθαι καὶ ^ι τὸ
 δικαιούσθαι ^η ἢ ἐκούσιον ἢ ἀκούσιον εἶναι. Ἀτοπον δ' ἂν δόξαιε
 καὶ ἐπὶ τοῦ δικαιούσθαι, εἰ ^ι πᾶν ἐκούσιον· ἐνιοι γὰρ δικαιοῦν-
 3 ται οὐχ ἐκόντες. Ἐπεὶ καὶ ^ι τόδε διαπορήσειεν ἂν τις, πότε-
 ρον ὁ τὸ ἄδικον πεπονθὼς ἀδικεῖται πᾶς ἢ ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ
 πράττειν, καὶ ἐπὶ τοῦ πάσχειν ἐστίν· κατὰ συμβεβηκὸς γὰρ
 ἐνδέχεται ^ω ἐπ' ἀμφοτέρων μεταλαμβάνειν τῶν δικαίων. Ὁ-
 μοίως δὲ δῆλον ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν ἀδίκων οὐ γὰρ ταῦτόν τὸ
 τᾶδिका πράττειν τῷ ἀδικεῖν οὐδὲ τὸ ἄδικα πάσχειν τῷ ἀδι-
 κείσθαι. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ δικαιοπραγεῖν καὶ δικαιο-
 οὔσθαι· ἀδύνατον γὰρ ἀδικεῖσθαι μὴ ^α ἀδικούντος ἢ δικαιοῦσθαι
 4 μὴ δικαιοπραγούντος. Εἰ δ' ἐστὶν ἀπλῶς τὸ ^ι ἀδικεῖν τὸ
 βλάπτειν ἐκόντα τινά, ^α τὸ δ' ἐκόντα εἰδόντα καὶ ὃν καὶ ^α ^φ καὶ
 ὥς, ὁ δ' ἀκρατὴς ἐκὼν βλάπτει αὐτὸς αὐτόν, ἐκὼν ^β τ' ἂν ἀδι-
 κοῖτο. ^ε καὶ ἐνδέχοιτο ^δ αὐτὸν αὐτὸν ἀδικεῖν. ^ε Ἔστι δὲ καὶ
 τοῦτο ^ε ἐν τι τῶν ἀπορουμένων, εἰ ἐνδέχεται αὐτὸν ^ε αὐτόν
 5 ἀδικεῖν. Ἐτι ἐκὼν ἂν τις δι' ἀκρασίαν ὑπ' ἄλλου βλάπτοισα
 ἐκόντος, ὥστ' εἴη ἂν ἐκόντ' ἀδικεῖσθαι. Ἡ οὐκ ^η ὀρθὸς ὁ
 διορισμός, ἀλλὰ προσθετέον ^ι τῷ βλάπτειν εἰδόντα ^κ καὶ ὃν
 6 καὶ ^λ ^φ καὶ ὥς ^μ τὸ παρὰ τὴν ἐκείνου βούλησιν; Βλάπτεται
 μὲν ^ν οὖν τις ἐκὼν καὶ τᾶδिका πάσχει, ἀδικεῖται ^ο δ' οὔθεις
 ἐκὼν· οὔθεις γὰρ βούλεται, οὐδ' ὁ ^ρ ἀκρατὴς, ἀλλὰ παρὰ τὴν
 βούλησιν πράττει· οὔτε ^α γὰρ βούλεται οὔθεις ^δ μὴ οἶεται
^ι εἶναι σπουδαῖον, ὃ ^ε τε ἀκρατὴς ^ι οὐχ ^α οἶεται δεῖν πράττειν
 7 πράττει. Ὁ δὲ τὰ αὐτοῦ διδούς, ὥσπερ Ὁμηρὸς φησι δαύ-
 ναι τὸν Γλαῦκον τῷ Διομήδει

^α καθ'] δὴ καθ' Mb. ^ι τὸ om. Kb. ^η ἢ ἅπαν ἐκούσιον Mb. ^ι ἅπαν
 Mb.Ob. ^ω τόγε Ob. ^ω μεταλαμβάνειν ἐπ' ἀμφοτέρων Mb. ^α ἀδι-
 κούντος τινος ἢ Mb.Ob. ^ι ἀδικεῖν καὶ τὸ Mb. ^α τὸν Mb. ^α ^φ
 δ Kb.Mb.Ob. ^β τ' om. Mb. ^ε καὶ] κἂν Kb. ^δ αὐτόν] αὐτὸς Kb.Lb,
 ἂν αὐτόν Ob. ^ε ἔστι—ἀδικεῖν om. Mb. ^ε ἐν om. Kb, ἐν τι om. Lb.
^ε ἀδικεῖν αὐτόν Ob. ^η ὀρθῶς pr. Kb. ^ι τὸ Kb.Ob. ^κ καὶ ὃν om.
 Kb.Lb. ^λ ^φ] δ Mb. et corr. Lb. ^μ τὸ om. Kb.Mb.Ob. ^ν οὖν]
 σβ Kb. ^ο δ' οὐδὲ εἰς Kb. ^ρ ἀκρατὴς Kb. ^α γὰρ om. Mb. ^ι σπου-
 δαῖον εἶναι Ob. ^ε τε] δὲ Lb.Mb.Ob. ^ι οὐχ αἰ] δ οὐκ Lb.Mb.Ob.

χρύσεια χαλκείων, ἐκατόμβοι ἑννεαβόλων,

οὐκ ἀδικεῖται· ἐπ' αὐτῷ γάρ ἐστι τὸ διδόναι, τὸ δ' ἀδικεῖσθαι οὐκ ἔπ' αὐτῷ, ἀλλὰ τὸν ἀδικοῦντα δεῖ ὑπάρχειν. Περὶ μὲν οὖν τοῦ ἀδικεῖσθαι, ὅτι οὐχ ἐκούσιον, δῆλον.

Ἔτι δ' ὦν ^ω προειλόμεθα δὴ ἔστιν εἰπεῖν, πότερόν ποτ' ¹² ἀδικεῖ ὁ νείμας παρὰ τὴν ^α ἀξίαν τὸ πλεῖον ἢ ὁ ἔχων, καὶ εἰ ἔστιν αὐτὸν αὐτὸν ἀδικεῖν· εἰ γὰρ ἐνδέχεται τὸ πρότερον ⁹ λεχθὲν καὶ ὁ διανεμὼν ἀδικεῖ ἀλλ' οὐχ ὁ ἔχων τὸ ^π πλεόν, εἴ ^α τις ^β πλεόν ^ε ἐτέρῳ ἢ αὐτῷ νέμει εἰδὼς καὶ ἐκὼν, οὗτος αὐτὸς αὐτὸν ἀδικεῖ. Ὅπερ δοκοῦσιν οἱ μέτριοι ποιεῖν· ὁ γὰρ ἐπικῆς ἐλαττωτικός ἐστιν. Ἡ οὐδὲ τοῦτο ἀπλοῦν; Ἐτέρου γὰρ ἀγαθοῦ, εἰ ἔτυχεν, ^δ ἐπλεονέκτει, οἷον δόξης ἢ τοῦ ἀπλῶς καλοῦ. Ἔτι λύεται καὶ κατὰ τὸν διορισμὸν τοῦ ἀδικεῖν· οὐθὲν γὰρ παρὰ τὴν αὐτοῦ πάσχει βούλησιν, ὥστε οὐκ ἀδικεῖται διὰ γε τοῦτο, ἀλλ' εἴπερ, βλάπτεται μόνον. Φανερόν ¹⁰ ὅδε καὶ ὅτι ὁ διανεμὼν ^ε ἀδικεῖ, ἀλλ' οὐχ ὁ τὸ πλεόν ἔχων ἀεί· οὐ γὰρ ^φ τὸ ^β ἄδικον ὑπάρχει ἀδικεῖ, ἀλλ' ^φ τὸ ἐκόντα τοῦτο ποιεῖν· τοῦτο δ' ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς πράξεως, ἡ ἐστὶν ἐν τῷ διανεμόντι ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ λαμβάνοντι. Ἔτι ^β ἐπεὶ πολλαχῶς ¹¹ τὸ ποιεῖν λέγεται, καὶ ἔστιν ὡς τὰ ἄψυχα ^ι κτείνει καὶ ἡ χεὶρ καὶ ^κ ὁ οἰκῆτης ἐπιτάξαντος, ^ι οὐκ ἀδικεῖ μὲν, ποιεῖ δὲ τὰ ἄδικα. Ἔτι εἰ μὲν ἀγνοῶν ἔκρινεν, ^μ οὐκ ἀδικεῖ κατὰ τὸ ^ν νομικὸν δίκαιον οὐδ' ἄδικος ἡ κρίσις ^ο ἐστίν, ἔστι δ' ὡς ἄδικος· ἕτερον γὰρ τὸ ^ν νομικὸν δίκαιον καὶ τὸ πρῶτον· εἰ δὲ γινώσκων ἔκρινεν ἀδίκως, πλεονεκτεῖ καὶ αὐτὸς ἢ χάριτος ἢ τιμωρίας. Ὡς περ οὖν ^ρ κἀν εἴ τις μερίσαιτο τοῦ ἀδικήματος, καὶ ὁ διὰ ¹³ ταῦτα κρίνας ἀδίκως πλεόν ἔχει· καὶ γὰρ ἐπ' ^α ἐκείνων ὁ τὸν ἀγρὸν κρίνας οὐκ ἀγρὸν ἀλλ' ἀργύριον ἔλαβεν. Οἱ δ' ἄν- ¹⁴ 13

^ν ἐφ' αὐτῷ Ob. ^ω προειλάμεθα Kb. ^α ἀξίαν πλεόν ἔχων Kb. ^ι ἐκὼν Kb. ^π πλεόν Lb. ^α τις] τις δὲ Lb.Mb, τις τὸ Ob. ^β πλεόν Ob. ^ε ἐτέρῳ ἢ αὐτῷ] αὐτοῦ ἐτέρῳ Kb. ^δ πλεονεκτεῖ Kb.Lb. ^ο δὲ ὅτι καὶ Lb, διότι καὶ Kb. ^ε ἀεί] ἀδικεῖ Kb. ^φ ἄδικον ἔχω ὑπάρχει Kb. ^β ἐπεὶ] εἰ Lb. ^ι κτείνει δὲ καὶ Lb. ^κ ὁ om. Ob. ^ι μὲν οὐκ ἀδικεῖ Kb. ^μ οὐκ ἀδικεῖ post δίκαιον Kb. ^ν νόμιμον utrobique Mb. ^ο ἐστίν om. Ob. ^ρ κἀν] καὶ Kb. ^α ἐκείνων τὸν Kb.

- θρωποι ἐφ' ἑαυτοῖς οἴονται εἶναι τὸ ἀδικεῖν, διὸ καὶ τὸ δέ-
 καιον εἶναι ῥάδιον. *Τὸ δ' οὐκ ἔστιν· συγγενέσθαι μὲν γὰρ
 τῇ τοῦ γείτονος καὶ πατάξαι τὸν πλησίον καὶ δοῦναι τῇ
 χειρὶ τὸ ἀργύριον ῥάδιον καὶ ἐπ' αὐτοῖς, ἀλλὰ τὸ ὥδι ἔχοντας
 15 τὰυτα ποιεῖν οὔτε ῥάδιον οὔτ' ἐπ' αὐτοῖς. Ὅμοίως δὲ καὶ τὸ
 γινῶναι τὰ δίκαια καὶ τὰ ἄδिका οὐδὲν οἴονται σοφὸν εἶναι, ὅτι
 περὶ ὧν οἱ νόμοι λέγουσιν οὐ χαλεπὸν ξυνίεναι. Ἀλλ' οὐ
 ταυτ' ἐστὶ τὰ δίκαια ἀλλ' ἢ κατὰ συμβεβηκός, ἀλλὰ πῶς
 πραττόμενα καὶ πῶς νεμόμενα ^ω δίκαια· τοῦτο δὲ πλέον ἔρ-
 γον ἢ τὰ ὑγιεινὰ εἰδέναι, ἐπεὶ ^z κακεὶ μέλι καὶ οἶνον καὶ
 ὕ ἐλλέβορον καὶ καῦσιν καὶ τομὴν εἰδέναι ῥάδιον, ἀλλὰ πῶς
 δεῖ ^z νεῖμαι πρὸς ὑγίειαν καὶ τίνι καὶ πότε, τοσοῦτον ἔργον
 16 ὅσον ^αιατρὸν εἶναι. Δι' αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ τοῦ δικαίου οἴονται
 εἶναι οὐθὲν ἡττον τὸ ἀδικεῖν, ^βὅτι οὐθὲν ἡττον ὁ δίκαιος ἀλλὰ
 καὶ μᾶλλον δύναται· ἂν ἕκαστον πράξαι τούτων· καὶ γὰρ συγ-
 γενέσθαι γυναικὶ καὶ πατάξαι, καὶ ὁ ἀνδρείος τὴν ἀσπίδα
 ἀφεῖναι καὶ στραφεῖς ἐφ' ὅποτεραοῦν τρέχειν. Ἀλλὰ τὸ
 δειλαίνειν καὶ ^cτὸ ἀδικεῖν οὐ τὸ ταῦτα ποιεῖν ἐστί, πλὴν
 κατὰ συμβεβηκός, ἀλλὰ τὸ ^d ὥδι ἔχοντα ταῦτα ^eποιεῖν, ὥσ-
 περ καὶ τὸ ἰατρῆναι καὶ τὸ ὑγιάζειν οὐ τὸ τέμνειν ἢ μὴ
 τέμνειν ἢ φαρμακεύειν ^f ἢ μὴ φαρμακεύειν ἐστίν, ἀλλὰ τὸ
 17 ὥδι. Ἔστι δὲ τὰ δίκαια ἐν τούτοις οἷς μέτεστι τῶν ἀπλῶς
 ἀγαθῶν, ἔχουσι ^g δ' ὑπερβολὴν ^h ἐν τούτοις καὶ ἔλλειψιν·
 τοῖς μὲν γὰρ ⁱ οὐκ ἔστιν ὑπερβολὴ αὐτῶν, οἷον ἴσως ^k τοῖς
 θεοῖς, τοῖς δ' οὐθὲν μόριον ὠφέλιμον, ^l τοῖς ^m ἀνιάτως κακοῖς,
 ἀλλὰ ⁿ πάντα βλάπτει, τοῖς δὲ μέχρι τοῦ· διὰ τοῦτ' ἀνθρώ-
 πινόν ἐστιν.
- 14 Περὶ δὲ ^ο ἐπικεικίας καὶ τοῦ ἐπαικού, πῶς ἔχει ἡ μὲν
 (10)
- ^r τὸ δίκαιον om. Mb. ^s τοῦτο Ob. ^t ταυτὸ Kb. ^v γενόμενα
 Kb.Mb, διανεμόμενα Ob. ^w δίκαια om. Mb. ^x κακεὶ μὲν μέλι Kb.
^y ἐλέβορον Kb.Lb.Mb. ^z εἶναι Kb. ^a ἱατροῦ εἶναι, διὰ ταυτὸ Kb.
^b ὅτι οὐθὲν] ὅτι οὐχ Kb. ^c τὸ post καὶ om. Kb.Lb. ^d ὥδε Kb.
^e ποιεῖν om. Mb. ^f ἢ μὴ φαρμακεύειν om. Ob. ^g δ'] δὲ καὶ Mb.
^h ἐν τούτοις post ἔλλειψιν Ob, om. Kb.Lb. ⁱ οὐκ om. Kb. ^k τοῖς
 ante θεοῖς om. Mb. ^l τοῖς] οἷον τοῖς Mb. ^m ἀνιάτοις καὶ κακοῖς
 Lb.Mb.Ob. ⁿ βλάπτει πάντα Ob. ^ο ἐπικεικίας πρὸς δικαιοσύνην καὶ Kb.

ἐπεικέα πρὸς δικαιοσύνην. τὸ δ' ἐπεικὲς πρὸς τὸ δίκαιον, ἐχόμενόν ἐστιν εἰπεῖν· οὔτε γὰρ ὡς ταυτόν ἀπλῶς οὔθ' ὡς ἕτερον τῷ γένει φαίνεται σκοπουμένοις, καὶ ὅτε μὲν τὸ ἐπεικὲς ἐπαινοῦμεν καὶ ἄνδρα τὸν τοιοῦτον, ὥστε καὶ ἐπὶ τὰ ἄλλα ἐπαινοῦντες μεταφέρομεν ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ, τὸ ἐπεικέστερον ὅτι βέλτιον δηλοῦντες· ῥότ' δὲ τῷ λόγῳ ἀκολουθοῦσι φαίνεται ἄτοπον εἰ τὸ ἐπεικὲς παρὰ τὸ δίκαιόν τι ὄν ἐπαινετόν ἐστιν· ἢ γὰρ τὸ δίκαιον οὐ σπουδαῖον, ἢ τὸ ἐπεικὲς οὐ δίκαιον, ἢ εἰ ἄλλο· ἢ εἰ ἄμφω σπουδαῖα, ταυτόν ἐστιν. Ἡ μὲν οὖν ἀπορία σχεδὸν συμβαίνει διὰ ταῦτα περὶ τὸ ἐπεικὲς, ἔχει δ' ἅπαντα τρόπον τινὰ ὀρθῶς καὶ οὐθὲν ὑπεναντίον ἑαυτοῖς· τό τε γὰρ ἐπεικὲς δίκαιον τινὸς ὄν βέλτιόν ἐστι δίκαιον, καὶ οὐχ ὡς ἄλλο τι γένος ὄν βέλτιόν ἐστι τοῦ δίκαιου. Ταυτόν ἄρα δίκαιον καὶ ἐπεικὲς, καὶ ἄμφοιν σπουδαῖον ὄντοι κρεῖττον τὸ ἐπεικὲς. Ποιεῖ δὲ τὴν ἀπορίαν ὅτι τὸ ἐπεικὲς δίκαιον μὲν ἐστίν, οὐ τὸ κατὰ νόμον δέ, ἀλλ' ἐπανόρθωμα νομίμου δίκαιου. Αἴτιον δ' ὅτι ὁ μὲν νόμος καθόλου πᾶς, περὶ ἐνίων δ' οὐχ οἷόν τε ὀρθῶς εἰπεῖν καθόλου. Ἐν οἷς οὖν ἀνάγκη μὲν εἰπεῖν καθόλου, μὴ οἷόν τε δὲ ὀρθῶς, τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πλεόν λαμβάνει ὁ νόμος, οὐκ ἀγνοῶν τὸ ἀμαρτανόμενον. Καὶ ἔστιν οὐδὲν ἥττον ὀρθῶς· τὸ γὰρ ἀμάρτημα οὐκ ἐν τῷ νόμῳ οὐδ' ἐν τῷ νομοθέτῃ ἀλλ' ἐν τῇ φύσει τοῦ πράγματός ἐστιν· εὐθὺς γὰρ τοιαύτη ἡ τῶν πρακτῶν ὕλη ἐστίν. Ὅταν οὖν λέγῃ μὲν ὁ νόμος καθόλου, συμβῇ δ' ἐπὶ τούτου παρὰ τὸ καθόλου, τότε ὀρθῶς ἔχει, ἢ παραλείπει ὁ νομοθέτης καὶ ἡμαρτεν ἀπλῶς εἰπὼν, ἐπανορθοῦν τὸ ἔλλειφθέν, ὃ καὶ ὁ νομοθέτης αὐτὸς οὕτως ἂν εἴποι ἐκεῖ παρών, καὶ εἰ ἥδει, ἐνομοθέτησεν ἂν. Διὸ δ

ῥότ' οὔτε K^b. ἢ ante γὰρ om. K^b. ἢ εἰ ἄλλο] εἶναι ἄλλο K^b.
 α ταυτόν om. K^b. τ ἐστὶ om. Ob. ν καὶ γὰρ ἀμφοῖν M^b.
 σπουδαῖον ὄντων K^b. x τὸ om. Ob. γ δίκαιον νομίμου K^b. L^b. z εἰπεῖν ὀρθῶς L^b.
 α ἀνάγκη μὲν οὖν, om. in ob. M^b. β τὸ om. L^b.
 c πλεόν K^b. Ob. d τοιαύτη post ὕλη M^b. e πρακτέων K^b, πραγμάτων M^b. f τούτω L^b. M^b, τούτοις Ob. g καὶ M^b. h αὐτὸς εἶπεν παρὼν K^b, αὐτὸς ἂν εἴποι παρὼν M^b. i ἥδει K^b. Ob. k ἂν om. K^b. Ob.
 l διὸ καὶ δίκαιον Ob.

δίκαιον μὲν ἐστὶ, καὶ βέλτιόν τινος δίκαιον, οὐ τοῦ ἀπλῶς δὲ ἀλλὰ τοῦ διὰ ^μ τὸ ἀπλῶς ἀμαρτήματος. Καὶ ἔστιν αὕτη ἡ φύσις ἡ τοῦ ἐπικειοῦς, ἐπανόρθωμα νόμου, ἢ ἐλλείπει διὰ τὸ καθόλου. Τοῦτο γὰρ αἴτιον καὶ τοῦ μὴ πάντα κατὰ νόμον εἶναι, ὅτι περὶ ^π ἐνίων ἀδύνατον θέσθαι νόμον, ὥστε ψηφίσματος δεῖ. Τοῦ γὰρ ἀορίστου ἀόριστος καὶ ὁ κανὼν ἐστίν, ὥσπερ καὶ τῆς Λεσβίας ^ο οἰκοδομῆς ὁ ^ρ μολίβδινος κανὼν· πρὸς γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ λίθου μετακινεῖται καὶ οὐ μένει ὁ κανὼν, καὶ τὸ ψήφισμα πρὸς τὰ πράγματα. Τί μὲν οὖν ἐστὶ τὸ ἐπικεικός, καὶ ^ι ὅτι δίκαιον, καὶ τίνος βέλτιον δίκαιον, δηλόν. Φανερόν δ' ἐκ τούτου καὶ ὁ ἐπικεικὴς τίς ἐστίν· ὁ γὰρ τῶν τοιούτων προαιρετικὸς καὶ πρακτικὸς, καὶ ὁ μὴ ἀκριβοδίκαιος ἐπὶ τὸ χεῖρον ἀλλ' ἐλαττωτικὸς, ^τ καίπερ ἔχων τὸν νόμον βοηθόν, ἐπικεικὴς ἐστὶ, καὶ ἡ ἕξις αὕτη ἐπικεικεία, δικαιοσύνη τις οὔσα καὶ οὐχ ἑτέρα τις ἕξις.

- 15 Πότερον δ' ἐνδέχεται ^α ἐαυτὸν ἀδικεῖν ἢ οὐ, φανερόν ἐκ (11) τῶν εἰρημένων· τὰ μὲν γὰρ ἐστὶ τῶν δικαίων ^ι τὰ κατὰ πᾶσαν ἀρετὴν ὑπὸ τοῦ νόμου τεταγμένα, οἷον οὐ κελεύει ^ν ἀποκτινύναι ἐαυτὸν ὁ νόμος, ἀ δὲ μὴ κελεύει, ἀπαγορεύει· ἔτι ὅταν ^ω παρὰ τὸν νόμον βλάβη μὴ ἀντιβλάβη, ἐκὼν, ἀδικεῖ, ἐκὼν δὲ ὁ εἰδὼς καὶ ὃν καὶ ^ξ φ. Ὁ δὲ δι' ὀργὴν ^γ ἐαυτὸν σφάττων ἐκὼν τοῦτο δρᾷ παρὰ τὸν ^ζ ὀρθὸν ^α λόγον, ὃ οὐκ ἐὰν ³ ὁ νόμος ἀδικεῖ ἄρα. Ἀλλὰ τίνα; ^η Ἡ τὴν πόλιν, αὐτὸν δ' αὖ; Ἐκὼν γὰρ πάσχει, ἀδικεῖται δ' οὐθεὶς ἐκὼν. Διὸ καὶ ἡ πόλις ζημιοί, καὶ τις ἀτιμία πρόσσεστι τῷ ἐαυτὸν διαφθείραντι ὡς τὴν πόλιν ^β ἀδικοῦντι. Ἔτι καθ' ὃ ἀδικος ὁ μόνον ἀδικῶν καὶ μὴ ^ο ὅλως φαῦλος, ^δ οὐκ ἔστιν ἀδικῆσαι ἐαυτόν. Τοῦτο γὰρ ἄλλο ἐκείνου. Ἔστι γάρ πως ὁ ἀδικος οὕτω πονηρὸς ὥσπερ ὁ δειλός, οὐχ ὡς ὅλην ἔχων τὴν πονηρίαν,

^μ τοῦ Mb ^π τινων Kb. ^ο οἰκοδομίας Kb. ^ρ μολίβδινος Lb.
^ι ὅτι] τί τὸ Mb. ^τ καὶ περιέχων Mb. ^α ἀδικεῖν ἐαυτὸν Mb. ^ι τὰ ante κατὰ om. Ob. ^ν ἐαυτὸν ἀποκτινύναι Lb. Ob, ἐαυτὸν ἀποκτενεῖν Mb.
^ω περὶ Ob. ^ξ φ] ὡς Mb. et corr. Kb. ^γ αὐτὸν Mb. ^ζ ὀρθόν] αὐτόν Kb. ^α νόμον Mb. Ob. ^β ἀδικοῦντι ἢ αὐτόν. ἔτι Mb. ^ο ὅλως] ἀπλῶς Kb. ^δ οὐκ ἀδικήσει Mb.

ὥστ' οὐδὲ κατὰ ταύτην ^ο ἀδικεῖ ἅμα γὰρ ^ι ἂν ^ε τῇ αὐτῇ εἴη ἀφηρησθαι καὶ προσκεῖσθαι ^η τὸ αὐτό· τούτο δὲ ἀδύνατον, ἀλλ' αἰεὶ ἐν πλείοσιν ἀνάγκη εἶναι τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἄδικον. Ἔτι δὲ ἐκούσιόν τε καὶ ἐκ προαιρέσεως καὶ πρότερον. ¹ Ὅς γὰρ διότι ἔπαθε, καὶ τὸ αὐτὸ ἀντιποιῶν οὐ δοκεῖ ἀδικεῖν αὐτὸς ^δ ἑαυτόν, ^κ τὰ αὐτὰ ἅμα ¹ καὶ πάσχει καὶ ποιεῖ. Ἔτι εἴη ἂν ἐκόντα ἀδικεῖσθαι. Πρὸς δὲ τούτοις, ἄνευ τῶν ^μ κατὰ ⁶ μέρος ἀδικημάτων οὐθεὶς ἀδικεῖ, μοιχεύει ^ν ^δ οὐδεὶς τὴν ἑαυτοῦ οὐδὲ τοιχωρυχεῖ τὸν ἑαυτοῦ ^ο τοίχον οὐδὲ κλέπτει τὰ ῥεαυτοῦ. Ὅλως δὲ λύεται τὸ ⁹ ἑαυτὸν ἀδικεῖν ^τ κατὰ τὸν διορισμὸν τὸν περὶ τοῦ ἐκουσίως ἀδικεῖσθαι. Φανερόν ^β δὲ ⁷ καὶ ὅτι ἄμφω ^ι μὲν φαῦλα, καὶ τὸ ἀδικεῖσθαι καὶ τὸ ἀδικεῖν τὸ μὲν γὰρ ἔλαττον τὸ δὲ πλεόν ^ν ἔχειν ἐστὶ τοῦ μέσου καὶ ὥσπερ ὑγιεινὸν μὲν ἐν ἰατρικῇ, εὐεκτικὸν δὲ ἐν γυμναστικῇ· ἀλλ' ὅμως χεῖρον τὸ ἀδικεῖν· τὸ μὲν γὰρ ἀδικεῖν μετὰ κακίας καὶ ^ω ψεκτόν, καὶ κακίας ἢ ^z τῆς τελείας ^γ καὶ ἀπλῶς ἢ ^z ἐγγύς (οὐ γὰρ ^α ἅπαν τὸ ἐκούσιον μετὰ ἀδικίας), τὸ ^δ ἀδικεῖσθαι ἄνευ κακίας καὶ ἀδικίας. Καθ' αὐτὸ μὲν οὖν τὸ ⁸ ἀδικεῖσθαι ἥττον φαῦλον, κατὰ συμβεβηκὸς ^δ οὐθὲν κωλύει μεῖζον ^β εἶναι κακόν. Ἄλλ' οὐδὲν μέλει τῇ τέχνῃ, ἀλλὰ πλευρίτιν λέγει μεῖζω νόσον προσπταίσματος· καίτοι γένοιτ' ἂν ποτε θάτερον κατὰ συμβεβηκός, εἰ ^ε προσπταίσαντα διὰ τὸ πεσεῖν συμβαίῃ ὑπὸ τῶν πολεμίων ληφθῆναι ^δ καὶ ἀποθανεῖν. Κατὰ μεταφορὰν δὲ καὶ ὁμοιότητά ἐστιν ^ο οὐκ ⁹ αὐτῷ πρὸς αὐτὸν δίκαιον ἀλλὰ τῶν αὐτοῦ τισίν, οὐ πᾶν δὲ δίκαιον ἀλλὰ τὸ δεσποτικὸν ἢ τὸ οἰκονομικόν· ἐν τούτοις γὰρ τοῖς λόγοις διέστηκε τὸ λόγον ἔχον ^ι μέρος τῆς ψυχῆς

^ο ἀδικεῖ ἂν ἅμα K^b. ^ι ἂν ante εἴη L^b.M^b.Ob. ^ε τὸ αὐτὸ L^b.
^η τῷ αὐτῷ L^b.M^b. ^ι δ] καὶ M^b. ^κ τὰ αὐτὰ] ταῦτα K^b. ¹ καὶ post
ἅμα om. L^b. ^μ κατὰ] ἀνά M^b. ^ν δ'] γὰρ M^b. ^ο οἶκον M^b.
^ρ αὐτοῦ K^b. ⁹ αὐτόν K^b. ^τ κατὰ] καὶ κατὰ K^b. ^ε δ' ἐτι καὶ L^b.M^b,
δὲ καὶ Ob. ^ι μὲν] εἶναι Ob. ^ν ἔχειν om. M^b. ^ω ψεκτόν ἦν καὶ τῆς
κακίας M^b. ^z τῆς om. L^b. ^γ καὶ om. K^b. ^z σύνεγγυς Ob.
^α πᾶν K^b. ^β εἶναι om. K^b.L^b.Ob. ^ε προσπταίσαντος M^b. ^δ καὶ]
ἢ K^b. ^ε οὐκ αὐτῷ K^b.M^b.Ob, οὐκ αὐτοῦ L^b. ^ι μέρος post ψυχῆς L^b,
om. K^b.

πρὸς τὸ ἄλογον. Εἰς ἃ δὴ βλέπουσι ^g καὶ δοκεῖ εἶναι ἀδικία πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐν τούτοις ἔστι πάσχειν τι ^h παρὰ τὰς ἐαυτῶν ὀρέξεις· ὥσπερ οὖν ἄρχοντι καὶ ἀρχομένῳ εἶναι πρὸς ¹⁰ ἄλληλα δίκαιόν τι καὶ τούτοις. Περὶ μὲν οὖν δικαιοσύνης καὶ ¹ τῶν ἄλλων τῶν ^k ἠθικῶν ἀρετῶν διωρίσθω τὸν τρόπον τοῦτον.

Ζ.

- ¹ Ἐπεὶ δὲ τυγχάνομεν ¹ πρότερον εἰρηκότες ὅτι δεῖ τὸ μέσον αἰρεῖσθαι ^m καὶ ⁿ μὴ τὴν ὑπερβολὴν ^o μηδὲ τὴν ἑλλειψιν, τὸ δὲ μέσον ἐστὶν ὡς ὁ λόγος ὁ ὀρθὸς λέγει, τοῦτο διέλωμεν. ^p Ἐν πάσαις γὰρ ταῖς εἰρημέναις ^q ἔξεσι, καθάπερ ^r καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ἐστὶ τις σκοπὸς πρὸς ὃν ἀποβλέπων ὁ τὸν λόγον ἔχων ἐπιτείνει καὶ ἀνίησιν, καὶ τις ^s ἐστὶν ὅρος τῶν μεσοτήτων, ἃς μεταξὺ φαμεν εἶναι τῆς ὑπερβολῆς καὶ τῆς ἑλλείψεως, οὕτως κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον. ² Ἔστι δὲ τὸ μὲν εἰπεῖν οὕτως ἀληθὲς μὲν, οὐθὲν δὲ σαφές· καὶ γὰρ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπιμελείαις, περὶ ὅσας ἐστὶν ἐπιστήμη, τοῦτ' ἀληθὲς ^t μὲν εἰπεῖν, ὅτι οὔτε πλείω οὔτε ἐλάττω δεῖ πονεῖν οὐδὲ ραθυμεῖν, ἀλλὰ τὰ μέσα καὶ ὡς ὁ ὀρθὸς λόγος· τοῦτο δὲ μόνον ἔχων ἂν τις οὐθὲν ἂν ^v εἰδείῃ πλεον, οἷον ποῖα δεῖ προσφέρεισθαι ^w πρὸς τὸ σῶμα, εἴ τις ^x εἴπειεν ὅτι ^y ὅσα ^z ἡ ἰατρικὴ κελεύει ³ καὶ ^z ὡς ὁ ταύτην ἔχων. Διὸ δεῖ καὶ περὶ τὰς τῆς ψυχῆς ἔξεις μὴ μόνον ^a ἀληθὲς εἶναι ^b τοῦτ' εἰρημένον, ἀλλὰ καὶ διωρισμένον τίς ^c τ' ἐστὶν ὁ ὀρθὸς λόγος καὶ τούτου ^d τίς ὅρος.
- ² ⁴ Τὰς ^e δὴ τῆς ψυχῆς ἀρετὰς διελόμενοι ^f τὰς μὲν εἶναι τοῦ ἥθους ἔφαμεν τὰς δὲ τῆς διανοίας. Περὶ μὲν οὖν τῶν ἠθικῶν διεληλύθαμεν, περὶ δὲ τῶν λοιπῶν, περὶ ψυχῆς πρῶ-

^g καὶ om. L^b. ^h περὶ L^b. ⁱ τῶν post ἄλλων om. L^b. M^b. ^k ἠθικῶν om. M^b. ^l εἰρηκότες πρότερον M^b. ^m καὶ om. K^b. ⁿ μήτε M^b, μηδὲ O^b. ^o μήτε L^b. M^b. ^p ἐν om. L^b. M^b. ^q πράξεσι K^b. ^r καὶ om. O^b. ^s ἐστὶν οὗτος ὁ ὅρος L^b. ^t μὲν] μὲν ἐστὶν M^b, om. K^b. ^v εἰδῆ M^b. ^w πρὸς om. M^b. ^x εἴποιεν K^b. L^b. M^b. O^b. ^y ὅσα] ὡς K^b. ^z ἡ et ὡς om. M^b. ^a ἀληθῶς K^b. ^b τοῦτο τὸ εἰρημένον L^b. O^b. ^c τέ om. K^b. ^d τίς ὁ ὅρος O^b. ^e δεῖ M^b. ^f τὰ K^b.

τον εἰπόντες, ^ε λέγωμεν οὕτως. Πρώτερον μὲν ^β οὖν ἐλέχθη ^δ οὐδ' ^ι εἶναι μέρη τῆς ψυχῆς, τό τε λόγον ^κ ἔχον ^ι καὶ τὸ ἄλογον· νῦν δὲ περὶ τοῦ λόγον ἔχοντος τὸν αὐτὸν τρόπον διαιρετέον. Καὶ ὑποκείσθω δύο τὰ λόγον ἔχοντα, ἐν μὲν ^φ θεωροῦμεν τὰ τοιαῦτα τῶν ὄντων ^μ ὅσων αἱ ἀρχαὶ μὴ ἐνδέχονται ἄλλως ἔχειν, ἐν δὲ ^π ^φ τὰ ἐνδεχόμενα· πρὸς γὰρ τὰ τῷ γένει ἕτερα καὶ τῶν τῆς ψυχῆς μορίων ἕτερον τῷ γένει τὸ πρὸς ^ο ἑκάτερον πεφυκός, εἴπερ καθ' ὁμοιότητά τινα καὶ οἰκειότητα ἡ γνῶσις ὑπάρχει ^ρ αὐτοῖς. Λεγέσθω δὲ τούτων τὸ μὲν ἐπι- ⁶ στημονικὸν τὸ δὲ ^ι λογιστικόν· τὸ γὰρ ^τ βουλευέσθαι καὶ λογίζεσθαι ταυτόν, οὐθείς δὲ βουλεύεται περὶ τῶν μὴ ἐνδεχομένων ἄλλως ἔχειν. Ὡστε τὸ λογιστικόν ἐστίν ἐν τι μέρος τοῦ λόγον ἔχοντος. Δητέον ἄρ' ἑκατέρου τούτων τίς ἡ βελτίστη ἕξις· αὕτη γὰρ ἀρετὴ ἑκατέρου, ἡ δ' ἀρετὴ πρὸς τὸ ἔργον τὸ οἰκεῖον. Τρία δ' ἐστὶν ἐν τῇ ψυχῇ τὰ κύρια (2) πράξεις καὶ ἀληθείας, αἰσθησις νοῦς ὄρεξις. Τούτων δ' ἡ ^α αἰσθησις οὐδεμιᾶς ἀρχῇ πράξεως· ὁλον δὲ τῷ τὰ θηρία αἰσθησιν μὲν ἔχειν, πράξεως δὲ μὴ κοινωνεῖν. Ἔστι δ' ὅπερ ἐν διανοίᾳ κατάφασις καὶ ἀπόφασις, τοῦτ' ἐν ὀρέξει δίωξις καὶ φυγῇ· ὥστ' ἐπειδὴ ἡ ἠθικὴ ἀρετὴ ἕξις προαιρετικὴ, ἡ δὲ προαίρεσις ὄρεξις βουλευτικὴ, δεῖ ^δ διὰ ^ε ταῦτα τὸν ^ι τε λόγον ἀληθῆ εἶναι καὶ τὴν ὄρεξιν ὀρθήν, εἴπερ ἡ προαίρεσις σπουδαία, καὶ τὰ αὐτὰ τὸν μὲν φάναι τὴν δὲ διώκειν. Αὕτη μὲν οὖν ἡ διάνοια καὶ ^ω ἡ ἀλήθεια πρακτικὴ, τῆς δὲ θεωρητικῆς ³ διανοίας καὶ μὴ πρακτικῆς μηδὲ ποιητικῆς τὸ εὖ καὶ ^κ κακῶς τὰ ληθές ἐστὶ καὶ ψεύδος· τοῦτο γὰρ ἐστὶ παντὸς διανοητικοῦ ἔργον, τοῦ δὲ πρακτικοῦ καὶ διανοητικοῦ ^γ ἡ ἀλήθεια ^ο ὁμολόγως ἔχουσα τῇ ὀρέξει τῇ ὀρθῇ. Πράξεως μὲν οὖν ⁴ ἀρχῇ προαίρεσις, ὅθεν ἡ κίνησις ἀλλ' οὐχ οὐ ἕνεκα, προαι-

^ε λέγωμεν L^b.M^b.O^b. ^β οὖν om. K^b.M^b. ^ι μέρη εἶναι L^b.O^b.
^κ ἔχον—λόγον om. L^b. ^ι καὶ—ἔχοντος om. K^b. ^μ ὅσων] ὧν L^b.M^b.
^π ^φ τὰ ἐνδεχόμενα] τῶν ἀ ἐνδέχονται K^b. ^ο ἑκάτερον om. M^b. ^ρ αὐτῶν,
ut videtur, L^b. ^ι λογικόν K^b.M^b. ^τ βουλεύεσθαι K^b. ^δ διὰ] δι K^b.
^ε ταῦτα] μὲν ταῦτα L^b.O^b, ταῦτα μὲν K^b. ^γ τε om. L^b. ^ω ἡ post
καὶ om. M^b. ^κ κακῶς L^b. ^γ ἡ om. K^b.O^b. ^ο ὁμολογουμένως M^b.

ρέσεως δὲ ὄρεξις καὶ λόγος ὁ ἕνεκά τινος· διὸ οὐτ' ἄνευ νοῦ καὶ διανοίας οὐτ' ἄνευ ἠθικῆς ἐστὶν ἕξεως ἢ προαίρεσις· εὐ-
πραξία γὰρ καὶ τὸ ἐναντίον ἐν πράξει ἄνευ διανοίας καὶ ἡθους
5 οὐκ ἔστιν. Διάνοια ^α δ' αὐτὴ οὐθέν κινεῖ, ἀλλ' ^β ἢ ἕνεκά του
καὶ πρακτικὴ· αὕτη γὰρ καὶ τῆς ποιητικῆς ἄρχει· ἕνεκα ^γ γάρ
του ποιεῖ πᾶς ὁ ποιῶν, καὶ οὐ τέλος ἀπλῶς ἀλλὰ πρὸς τι
καὶ τινὸς τὸ ^δ ποιητόν. Ἀλλὰ ^ε τὸ ^ς πρακτόν· ἢ γὰρ εὐ-
πραξία τέλος, ἢ ^δ ὄρεξις τούτου· διὸ ^η ἢ ὀρεκτικὸς νοῦς ἢ
προαίρεσις ἢ ὄρεξις ^β διανοητικὴ, καὶ ἡ τοιαύτη ἀρχὴ ἀνθρω-
6 πος. Οὐκ ἔστι δὲ προαιρετὸν οὐθέν γεγονός, οἷον οὐθεὶς
προαιρεῖται Ἰλιον πεπορθηκέναι· οὐδὲ γὰρ βουλευέται περὶ
τοῦ γεγονότος ἀλλὰ περὶ τοῦ ἐσομένου καὶ ἐνδεχομένου, τὸ
δὲ γεγονός οὐκ ἐνδέχεται μὴ γενέσθαι· διὸ ὁρθῶς Ἀγάθων

μόνου γὰρ αὐτοῦ καὶ θεὸς στερίσκεται,

^ι ἀγένητα ποιεῖν ἄσ' ἂν ^η ^κ πεπραγμένα.

Ἀμφοτέρων δὴ τῶν νοητικῶν μορίων ἀλήθεια τὸ ἔργον.
Καθ' ἃς οὖν μάλιστα ἕξεις ^ι ἀληθεύσει ἐκάτερον, αὐταὶ ἀρε-
ταὶ ἀμφοῖν.

- 3 Ἀρξάμενοι οὖν ^μ ἄνωθεν περὶ αὐτῶν πάλιν λέγωμεν.
Ἔστω δὴ οἷς ἀληθεύει ^ν ἢ ψυχὴ τῷ καταφάναι ἢ ἀποφάναι,
πέντε τὸν ἀριθμόν· ταῦτα δ' ἐστὶ τέχνη, ἐπιστήμη, φρόνη-
σις, σοφία, νοῦς· ὑπολήψει γὰρ καὶ δόξη ἐνδέχεται διαψεύ-
2 δεσθαι. Ἐπιστήμη μὲν οὖν τί ἐστίν, ἐντεῦθεν φανερόν, εἰ
δεῖ ἀκριβολογεῖσθαι καὶ μὴ ἀκολουθεῖν ταῖς ὁμοιότησιν.
Πάντες γὰρ ὑπολαμβάνομεν, ὃ ἐπιστάμεθα, ^ο μὴ ἐνδέχεσθαι
ἄλλως ἔχειν· τὰ δ' ἐνδεχόμενα ^ρ ἄλλως, ὅταν ἕξω τοῦ θεωρεῖν
γένηται, λανθάνει εἰ ἔστιν ἢ μὴ. Ἐξ ἀνάγκης ἄρα ἐστὶ τὸ
ἐπιστητόν. Αἰδῖον ἄρα· τὰ γὰρ ἐξ ἀνάγκης ὄντα ἀπλῶς
3 ^ι πάντα αἰδία, τὰ δ' αἰδία ^ρ ἀγένητα καὶ ἀφθαρτα. Ἔτι δι-

^α δ' om. K^b. ^β ἢ K^b. ^γ του γὰρ M^b. ^δ ποιητικόν M^b. ^ε τὸ] καὶ τὸ M^b, om. K^b. ^ς πρακτικόν M^b. ^η ὀρεκτικὸς M^b. ^θ διανοητικοῦ M^b. ^ι ἀγένητα K^b. ^κ πεπραγμένα om. K^b. ^λ ἀληθεύει L^b. Ob. ^μ ἀλλοθεν K^b. ^ν ἢ om. K^b. M^b. ^ο μηδ' K^b. ^ρ ἄλλως, ὅταν] καὶ ἄλλως, ὅταν M^b. ^ς αἰδία πάντα M^b. ^τ ἀγένητα om. M^b.

δακτὴ ^α πᾶσα ἐπιστήμη δοκεῖ εἶναι, καὶ τὸ ἐπιστητὸν μαθη-
τόν. Ἐκ προγινωσκομένων δὲ πᾶσα διδασκαλία, ὥσπερ καὶ
ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς ^β λέγομεν ἢ μὲν γὰρ δι' ἐπαγωγῆς, ^γ ἢ
δὲ συλλογισμῷ. Ἡ μὲν δὲ ἐπαγωγή ^δ ἀρχὴ ἐστὶ καὶ ^ε τοῦ
καθόλου, ὁ δὲ συλλογισμὸς ἐκ τῶν καθόλου. Εἰσὶν Ἰ ἄρα
ἀρχαὶ ἐξ ὧν ^ζ ὁ συλλογισμὸς, ^η ὧν οὐκ ἔστι συλλογισμὸς
ἐπαγωγή ^θ ἄρα. Ἡ μὲν ἄρα ἐπιστήμη ἐστὶν ἕξις ἀποδει-
κτική, καὶ ὅσα ἄλλα προσδιορίζόμεθα ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς
ὅταν γάρ πως πιστεύῃ καὶ γνώριμοι αὐτῷ ὧσιν ^ι αἱ ἀρχαί,
ἐπίσταται· εἰ γὰρ μὴ μᾶλλον τοῦ συμπεράσματος, κατὰ
συμβεβηκὸς ἔξει τὴν ἐπιστήμην. Περὶ μὲν οὖν ἐπιστήμης
διωρίσθω τὸν τρόπον τοῦτον.

Τοῦ δ' ἐνδεχομένου ἄλλως ἔχειν ἔστι τι καὶ ^α ποιητὸν καὶ ^β
πρακτόν, ἕτερον δ' ἐστὶ ποίησις καὶ πράξις· πιστεύομεν δὲ ^γ
περὶ αὐτῶν καὶ τοῖς ἐξωτερικοῖς λόγοις. Ὡστε καὶ ἡ μετὰ
λόγου ^δ ἕξις πρακτικὴ ἕτερόν ἐστὶ τῆς μετὰ λόγου ποιητικῆς
ἕξεως. ^ε Διὸ οὐδὲ ^ς περιέχονται ὑπ' ἀλλήλων· οὔτε γὰρ ἡ
πράξις ποίησις οὔτε ἡ ποίησις πράξις ἐστίν. Ἐπεὶ ^η δ' ἡ ^θ
οἰκοδομικὴ τέχνη τίς ^ι ἐστὶ καὶ ὅπερ ἕξις τις μετὰ λόγου
ποιητικῆ, καὶ οὐδεμία οὔτε τέχνη ἐστὶν ἣτις οὐ μετὰ λόγου
ποιητικὴ ἕξις ἐστίν, οὔτε τοιαύτη ἢ οὐ τέχνη, ταῦτόν ἂν εἴη
τέχνη καὶ ἕξις μετὰ λόγου ἀληθοῦς ποιητικῆ. Ἔστι δὲ ^κ
τέχνη πᾶσα περὶ γένεσιν, καὶ τὸ τεχνάζειν, καὶ θεωρεῖν
ὅπως ἂν ^λ γένηται τι τῶν ἐνδεχομένων ^μ καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι,
καὶ ὧν ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ ποιοῦντι ἀλλὰ μὴ ἐν τῷ ποιουμένῳ·
οὔτε γὰρ τῶν ἐξ ἀνάγκης ὄντων ἢ γινομένων ^ν ἡ τέχνη ἐστίν,
οὔτε τῶν κατὰ φύσιν· ἐν αὐτοῖς γὰρ ἔχουσι ^ξ ταῦτα τὴν ἀρ-
χήν. Ἐπεὶ δὲ ποίησις καὶ πράξις ἕτερον, ἀνάγκη τὴν τέ-
χνην ποιήσεως ἀλλ' οὐ πράξεως εἶναι. Καὶ τρόπον τινα

^α πᾶσα] ἢ ἅπαντα K^b. M^b. ^β λέγομεν M^b. ^γ ἢ δὲ—καθόλου om. M^b.
^δ ἀρχῆς L^b. ^ε τοῦ om. L^b. ^ς ἄρα αἱ ἀρχαί Ob. ^ζ ὁ om. K^b.
^η ὧν δ' οὐκ L^b. ^θ ἄρα ἢ] γάρ ἢ M^b. ^ι αἱ om. M^b. ^κ ποιητικὸν καὶ
πρακτικόν M^b. ^λ ἕξις—λόγου om. L^b. ^μ διὸ] καὶ L^b. Ob. ^ν περιέχεται
K^b. L^b. Ob. ^ξ δ' ἢ] δὴ K^b. ^ο ἐστὶ om. Ob. ^π γίνηται Ob. ^ρ καὶ
ante εἶναι om. M^b. ^σ ἢ om. L^b. Ob. ^τ ταῦτα τὴν] ταύτην K^b.

περὶ ὅ τὰ αὐτά ἐστιν ἡ ^ρτύχη καὶ ἡ τέχνη, καθάπερ καὶ Ἀγάθων φησὶ

τέχνη τύχην ἑστερξε καὶ τύχη τέχνην.

6 Ἡ μὲν οὖν τέχνη, ὥσπερ εἴρηται, ἕξις τις μετὰ λόγου ἀληθοῦς ποιητικὴ ἐστίν, ἡ δ' ἀτεχνία τοῦναντίον μετὰ λόγου ψευδοῦς ^αποιητικὴ ἕξις, περὶ τὸ ἐνδεχόμενον ἄλλως ἔχειν.

- 5 Περὶ δὲ φρονήσεως οὕτως ἂν λάβοιμεν, θεωρήσαντες τίνες λέγομεν τοὺς φρονίμους. Δοκεῖ ^βδὴ φρονίμου εἶναι τὸ δύνασθαι καλῶς βουλευσασθαι περὶ τὰ αὐτῷ ἀγαθὰ καὶ συμφέροντα, οὐ κατὰ μέρος, οἷον ποῖα πρὸς ὑγίειαν ^γἢ ἰσχύν, ^δἀλλὰ ^ωποῖα πρὸς τὸ εὖ ^ζζῆν. Σημεῖον δ' ὅτι καὶ τοὺς περὶ τι φρονίμους λέγομεν, ὅταν ^ιπρὸς τέλος τι σπουδαῖον εὖ ^κλογίσωνται, ὧν μὴ ἐστὶ τέχνη. Ὡστε καὶ ὅλως ἂν εἴη ^λφρόνιμος ὁ βουλευτικός. Βουλευέται δ' οὐθεὶς περὶ τῶν ἀδυνάτων ἄλλως ἔχειν, οὐδὲ τῶν μὴ ἐνδεχομένων αὐτῷ πράττειν ὥστ' εἴπερ ἐπιστήμη μὲν μετ' ἀποδείξεως, ὧν δ' αἱ ἀρχαὶ ^μἐνδέχονται ἄλλως ἔχειν, τούτων μὴ ἐστὶν ἀποδείξεις (πάντα γὰρ ἐνδέχεται καὶ ἄλλως ἔχειν, καὶ οὐκ ἐστὶ βουλευσασθαι περὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης ὄντων), οὐκ ἂν εἴη ^νἡ φρόνησις ἐπιστήμη οὐδὲ τέχνη, ἐπιστήμη μὲν ὅτι ἐνδέχεται τὸ ^ξπρακτὸν ἄλλως ἔχειν, τέχνη δ' ὅτι ἄλλο τὸ ^αγένος ^επράξεως καὶ ποιήσεως. Λέιπεται ἄρα αὐτὴν εἶναι ἕξιν ἀληθῆ μετὰ λόγου πρακτικὴν περὶ τὰ ^βἀνθρώπῳ ἀγαθὰ καὶ κακὰ· τῆς μὲν γὰρ ποιήσεως ἕτερον τὸ τέλος, τῆς δὲ πράξεως οὐκ ^γἂν εἴη ἐστὶ ^δγὰρ ^δαὕτη ἡ εὐπραξία τέλος. Διὰ τοῦτο Περικλέα καὶ τοὺς τοιοῦτους φρονίμους οἰόμεθα εἶναι, ὅτι τὰ αὐτοῖς ἀγαθὰ καὶ τὰ τοῖς ἀνθρώποις δύνανται θεωρεῖν· εἶναι δὲ τοιοῦτους ἡγοῦμεθα τοὺς οἰκονομικοὺς καὶ ^ετοὺς πολιτικούς. ^ςΕὐθεν καὶ

ὁ ταῦτ' K^b.M^b. ^ρ τέχνη καὶ ἡ τύχη O^b. ^α ποιητικὴ om. M^b.
^τ οὕτως ἀναλάβοιμεν M^b. ^β δὴ] οὖν L^b. ^ι αὐτῷ om. M^b. ^ν ἢ] ἢ
πρὸς M^b.O^b, πρὸς K^b.L^b. ^ω ποῖα om. L^b. ^ζ ζῆν] ζῆν ὅλον O^b, ζῆν
ὅλως L^b.M^b. ^ι πρὸς τὸ τέλος τι K^b. ^κ λογίζονται M^b. ^μ ἐνδέχεται
M^b, omisiss μοx τούτων—ἔχειν. ^ν ἡ add. L^b.O^b. ^ξ πράττειν M^b.
^α τέλος L^b. ^ε τῆς πράξεως M^b. ^β ἀνθρώπινα M^b. ^γ ἂν εἴη] αἰεὶ M^b.
^δ αὕτη K^b.M^b. ^ε τοὺς post καὶ om. L^b.O^b. ^ς ὅθεν L^b.O^b.

τὴν σωφροσύνην τούτῃ προσαγορεύομεν τῷ ὀνόματι, ¹ὥς
 σώζουσιν τὴν φρόνησιν. Σώζει δὲ τὴν τοιαύτην ὑπόληψιν.⁶
 Οὐ γὰρ ^απᾶσαν ὑπόληψιν διαφθείρει οὐδὲ διαστρέφει τὸ
 ἡδὺ καὶ ^βτὸ λυπηρόν, οἶον ὅτι τὸ τρίγωνον ^γοὐδυσὶν ὀρθαῖς
 ἴσας ἔχει ἢ οὐκ ἔχει, ἀλλὰ τὰς περὶ τὸ πρακτόν. Αἱ μὲν
 γὰρ ἀρχαὶ τῶν πρακτῶν τὸ οὐ ἔνεκα τὰ πρακτά· τῷ δὲ
 διεφθαρμένῳ δι' ἡδονὴν ^δἢ λύπην εὐθὺς οὐ φαίνεται ^εἢ ἀρχή,
 οὐδὲ ^ςδεῖν τούτου ^ζἔνεκεν οὐδὲ διὰ τοῦθ' αἰρεῖσθαι πάντα καὶ
 πράττειν· ἔστι γὰρ ἡ κακία φθαρτικὴ ἀρχὴς· ὥστ' ἀνάγκη
 τὴν φρόνησιν ^ηἔξιν εἶναι μετὰ λόγου ^θἀληθῆ, περὶ τὰ ἀν-
 θρώπινα ἀγαθὰ πρακτικὴν. Ἀλλὰ μὴν τέχνης μὲν ἐστὶν ^ιἡ
 ἀρετή, φρονήσεως δ' οὐκ ἔστιν· καὶ ἐν μὲν τέχνῃ ^κὁ ἐκὼν ἀμαρ-
 τάνων αἰρετώτερος, περὶ δὲ φρόνησιν ^λἡττον, ὥσπερ καὶ περὶ
 τὰς ἀρετάς. Δῆλον οὖν ὅτι ἀρετὴ τίς ἐστι καὶ οὐ τέχνη.
 Δυσκοῖν δ' ὄντοι μεροῖν τῆς ψυχῆς τῶν λόγον ἐχόντων, θα-⁸
 τέρου ἀν εἶη ἀρετή, τοῦ δοξαστικοῦ· ἢ τε γὰρ δόξα περὶ τὸ
 ἐνδεχόμενον ἄλλως ἔχειν καὶ ἡ φρόνησις. Ἀλλὰ μὴν οὐδ'
 ἔξιν μετὰ λόγου μόνον· σημεῖον δ' ὅτι λήθη ^στῆς μὲν τοι-
 αύτης ἐξεῶς ἐστι, φρονήσεως δ' οὐκ ἔστιν.

Ἐπεὶ δ' ἡ ἐπιστήμη περὶ τῶν καθόλου ἐστὶν ὑπόληψις ⁶
 καὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης ὄντων, εἰσὶ ^αδ' ἀρχαὶ τῶν ^βἀποδεικτῶν
 καὶ πάσης ἐπιστήμης (μετὰ λόγου γὰρ ^γἡ ἐπιστήμη), ^δτῆς
 ἀρχῆς τοῦ ἐπιστητοῦ οὗτ' ἀν ἐπιστήμη εἶη οὔτε τέχνη οὔτε
 φρόνησις· τὸ μὲν γὰρ ἐπιστητὸν ἀποδεικτόν, αἱ δὲ τυγχά-
 νουσιν οὐσαι περὶ τὰ ἐνδεχόμενα ἄλλως ἔχειν. ^εΟὐδὲ δὴ
 σοφία τούτων ἐστίν· τοῦ γὰρ σοφοῦ περὶ ἐνίων ἔχειν ^ςἀπό-
 δεξίν ἐστιν. Εἰ δὴ οἷς ἀληθεύομεν καὶ μηδέποτε ^ζδιαψευ-⁸
 δόμεθα περὶ τὰ ^ημὴ ἐνδεχόμενα ^θἢ καὶ ἐνδεχόμενα ἄλλως

¹ ὥς om. K^b.M^b. ^α πᾶσαν L^b.Ob. ^β τὸ post καὶ om. K^b.M^b.
 ο δύο ὀρθὰς K^b. ^γ γὰρ om. M^b. ^δ ἢ] καὶ L^b. ἢ K^b. is λύπη. ^ε ἢ
 om. K^b.M^b. ^ς δεῖ K^b. ^ζ ἔνεκα K^b.M^b.Ob. ^η εἶναι ἔξιν M^b.
^θ ἀληθοῦς M^b. ^ι ἡττων K^b. ^κ μὲν τῆς L^b.M^b.Ob, τῆς μὲν τῆς K^b.
^λ δ' δ' αἱ K^b.M^b. ^μ ἀποδεικτικῶν L^b.M^b. ^ν ἢ om. K^b.M^b. ^ς τῆς
 —ἐπιστήμη om. L^b. ^δ οὐδ' ἡ σοφία K^b. ^ε ἀπόδειξις pr. K^b. ^ς ψευ-
 δόμεθα M^b. ^η μὴ post καὶ L^b. ^θ ἢ om. M^b.Ob.

ἔχειν, ἐπιστήμη καὶ φρόνησίς ἐστι καὶ σοφία καὶ νοῦς, τούτων δὲ τῶν τριῶν μηθὲν ἐνδέχεται εἶναι (λέγω δὲ τρία φρόνησιν ἐπιστήμην σοφίαν), λείπεται ἵνουν εἶναι τῶν ἀρχῶν.

7 Τὴν δὲ σοφίαν ἔν^κ τε ταῖς τέχναις τοῖς ἀκριβεστάτοις τὰς τέχνας ἁποδίδομεν, οἷον Φειδίαν λιθουργὸν σοφὸν καὶ^μ Πολύκλειτον ἀνδριαντοποιόν, ἐνταῦθα μὲν^ν οὖν οὐθὲν ἄλλο^ο σημαίνοντες τὴν σοφίαν ἢ ὅτι ἀρετὴ τέχνης^ο ἐστίν· εἶναι δέ τινας σοφοὺς οἰόμεθα ὅλως οὐ κατὰ μέρος οὐδ' ἄλλο^ρ τι σοφοὺς, ὥσπερ Ὅμηρός φησιν ἐν τῷ^q Μαργίτῃ

τὸν δ' οὐτ' ἄρ σκαπτῆρα θεοὶ θέσαν οὐτ' ἀροτῆρα οὐτ' ἄλλως τι σοφόν.

Ἦστε δὴλον ὅτι^α ἡ ἀκριβεστάτη^α αὖ τῶν ἐπιστημῶν εἷη ἡ³ σοφία. Δεῖ ἄρα τὸν σοφὸν^ι μὴ μόνον τὰ ἐκ τῶν ἀρχῶν εἰδέναι, ἀλλὰ καὶ περὶ τὰς ἀρχὰς ἀληθεύειν. Ἦστ' εἷη αὖ ἡ σοφία νοῦς καὶ ἐπιστήμη, ὥσπερ κεφαλὴν ἔχουσα^ω ἐπιστήμη τῶν τιμιωτάτων. Ἀποπον^x γὰρ εἴ τις^γ τὴν πολιτικὴν^η τὴν φρόνησιν^z σπουδαιότατην οἶεται εἶναι, εἰ μὴ τὸ ἄριστον⁴ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἄνθρωπος ἐστίν. Εἰ^α δὲ ὑγιεινὸν μὲν καὶ ἀγαθὸν ἕτερον ἀνθρώποις καὶ ἰχθύσι, τὸ δὲ λευκὸν^β καὶ εὐθὺ ταῦτόν αἰέ, καὶ τὸ σοφὸν ταῦτόν πάντες αὖ^ε εἴποιεν, φρόνιμον δὲ ἕτερον^τ γὰρ περὶ αὐτὸ ἕκαστα^δ εὖ θεωροῦν^ε φαίεν αὖ εἶναι φρόνιμον, καὶ^ι τούτῳ^ς ἐπιτρέψειαν^h αὐτά. Διὸ καὶ τῶν θηρίων ἔνια φρόνιμά^ι φασιν εἶναι, ὅσα περὶ τὸν αὐτῶν βίον ἔχοντα φαίνεται δύναμιν προνοητικὴν. Φανερόν δὲ^κ καὶ ὅτι οὐκ αὖ εἷη ἡ σοφία καὶ ἡ πολιτικὴ ἡ αὐτή· εἰ γὰρ τὴν περὶ τὰ ὠφέλιμα^ι τὰ αὐτοῖς ἐροῦσι σοφίαν, πολλὰ

^ι νοῦν] γοῦν νοῦν pr. K^b, οὖν νοῦν corr. ^κ γε L^b.M^b. ¹ ἀποδιδάμεν L^b.M^b. ^μ πολὺκλειτον K^b. ^ν οὖν om. L^b.O^b. ^ο ἐστίν ante τέχνης L^b, om. O^b. ^ρ τι] τι ἡ M^b.O^b. ^q μαργίτῃ K^b.M^b.O^b. ^γ αὖ M^b. ^α ἡ post ὅτι om. K^b.M^b.O^b. ^τ μὴ] οὐ M^b. ^ν ὥσπερ] καὶ ὥσπερ L^b.O^b. ^ω ἐπιστήμην M^b. ^x γὰρ] δὲ M^b. ^γ τὴν ἐπιστήμην πολιτικὴν L^b.O^b. ^z σπουδαιότατον εἶναι οἶεται M^b. ^α δ' M^b. ^β καὶ τὸ εὐθὺ L^b.O^b. ^ε εἴπομεν M^b. ^δ εὖ] τὸ εὖ K^b.L^b.O^b. ^ε φαίεν αὖ] φησιν K^b, φαίεν L^b.M^b.O^b. ^ι τούτων M^b. ^ς ἐπιτρέψει K^b, ἐπιτρέψειεν L^b.O^b. ^h αὐτοῦς M^b. ^ι φησιν K^b. ^κ καὶ om. L^b.O^b. ^ι τὰ αὐτοῖς] τ' αὐτοῖς K^b.

ἔσονται σοφίαι· οὐ γὰρ μία περὶ τὸ ἀπάντων ^μ ἀγαθὸν τῶν ζῶων, ἀλλ' ἑτέρα περὶ ἕκαστον, εἰ μὴ καὶ ἰατρικὴ μία περὶ πάντων τῶν ὄντων. Εἰ δ' ὅτι βέλτιστον ^ν ἄνθρωπος τῶν ἄλλων ζῶων, οὐδὲν διαφέρει· καὶ γὰρ ἀνθρώπου ἄλλα ^ο πολὺ θεϊότερα τὴν φύσιν, ῥοῖον φανερώτατά γε ἐξ ὧν ^ι ὁ κόσμος συνέστηκεν. Ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων δῆλον ὅτι ἡ σοφία ἐστὶ ^ς καὶ ἐπιστήμη καὶ νοῦς τῶν τιμιωτάτων τῇ φύσει. Διὸ Ἀναξαγόραν καὶ Θαλῆν καὶ τοὺς τοιούτους σοφούς μὲν, φρονίμους δ' οὐ φασιν εἶναι, ὅταν ἴδωσιν ἀγνοοῦντας τὰ συμφέρονθ' ἑαυτοῖς, καὶ περιττὰ μὲν καὶ θαυμαστὰ καὶ χαλεπὰ καὶ δαιμόνια εἰδέναι αὐτούς φασιν, ἄχρηστα δ', ὅτι οὐ τὰ ἀνθρώπινα ἀγαθὰ ζητοῦσιν. Ἡ δὲ φρόνησις περὶ τὰ ἀν- 6 8
θρώπινα καὶ περὶ ὧν ἔστι βουλευσάσθαι· τοῦ γὰρ φρονίμου μάλιστα τοῦτ' ἔργον εἶναι φαμεν, τὸ εὖ βουλευέσθαι, βουλεύεται δ' οὐθεὶς περὶ τῶν ἀδυνάτων ἄλλως ἔχειν, οὐδ' ὅσων μὴ ^ς τέλος τί ἐστι, καὶ τοῦτο ^ι πρακτὸν ἀγαθόν. Ὁ δ' ἀπλῶς εὐβουλος ^ν ὁ τοῦ ἁριστου ἀνθρώπῳ τῶν πρακτῶν στοχαστικὸς κατὰ τὸν λογισμόν. Οὐδ' ἐστὶν ἡ φρόνησις τῶν 7
καθόλου μόνον, ἀλλὰ δεῖ καὶ τὰ καθ' ἕκαστα γνωρίζειν ^ν πρακτικὴ γάρ, ἡ δὲ πρᾶξις περὶ τὰ καθ' ἕκαστα. Διὸ καὶ ἔνιοι οὐκ εἰδότες ἑτέρων εἰδύτων πρακτικώτεροι, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ^ς οἱ ἔμπειροι· εἰ γὰρ εἰδείη ὅτι τὰ κούφα εὐπεπτα κρέα καὶ ὑγιεινά, ποῖα δὲ κούφα ^ς ἀγνοοῖ, οὐ ποιήσει ὑγίειαν, ἀλλ' ὁ εἰδὼς ὅτι τὰ ^ς ὀρνίθεια κούφα καὶ ὑγιεινὰ ποιήσει μᾶλλον. Ἡ δὲ φρόνησις πρακτικὴ· ὥστε δεῖ ἅμφω ἔχειν, ἢ ταύτην μᾶλλον. Εἴη δ' ἂν τις καὶ ἐνταῦθα ἀρχιτεκτονική. ^ν Ἔστι δὲ καὶ ἡ πολιτικὴ ^ς καὶ ἡ φρόνησις ἡ αὐτὴ μὲν ἕξις, (8)
τὸ μέντοι εἶναι οὐ ταῦτὸν αὐταῖς. Τῆς δὲ περὶ πόλιν ἡ μὲν ^ς
^β ὡς ἀρχιτεκτονικὴ φρόνησις νομοθετικὴ, ἡ δὲ ὡς τὰ καθ'

^μ τῶν ζῶων ἀγαθόν M^b. ^ν ὁ ἄνθρωπος M^b. ^ο πολλὰ M^b. ^ρ οἶον τὰ φανερώτατά L^b. ^ι συνέστηκεν ὁ κόσμος L^b.Ob. ^ς καὶ ante ἐπιστήμη om. L^b. ^ς τελείον M^b. ^ι πρακτικόν M^b. ^ν ὁ om. K^b. ^ν πρακτὴ M^b. ^ς οἱ om. L^b. ^ς ἀγνοεῖ L^b.M^b.Ob. ^ς ὀρνίθια K^b. ^ς καὶ ἡ post πολιτικὴ om. K^b. ^β ὡς om. M^b.

ἕκαστα τὸ κοινὸν ἔχει ὄνομα, πολιτική· ^α αὕτη δὲ πρακτική
^δ καὶ βουλευτική· τὸ γὰρ ψήφισμα πρακτὸν ὡς τὸ ^ε ἔσχα-
 τον. Διὸ πολιτεύεσθαι τούτους ^ι μόνους λέγουσιν· *μόνοι*
³ γὰρ πράττουσιν οὔτοι ὥσπερ οἱ χειροτέχναι· δοκεῖ δὲ ^ε καὶ
 φρόνησις μάλιστ' εἶναι ἢ περὶ αὐτὸν καὶ ἕνα. Καὶ ἔχει
 αὕτη τὸ κοινὸν ὄνομα, φρόνησις· ἐκείνων δὲ ἢ μὲν οἰκονομία,
 ἢ δὲ νομοθεσία, ἢ δὲ πολιτική, καὶ ταύτης ἢ μὲν βουλευτική
⁹ ⁴ ἢ δὲ ^h δικαστική. Εἶδος μὲν οὖν ^ι τι ἂν εἴη γνώσεως ^κ τὸ
¹ αὐτῷ εἰδέναι· ἀλλ' ἔχει διαφορὰν πολλήν· καὶ δοκεῖ ὁ ^μ τὰ
 περὶ αὐτὸν εἰδὼς καὶ ^ν διατρίβων φρόνιμος εἶναι, οἱ δὲ πολι-
 τικοὶ ^ο πολυπράγμονες· ^ρ διὸ Εὐριπίδης

πῶς δ' ἂν φρονοῖν, ^φ παρὴν ἀπραγμόνως
 ἐν τοῖσι πολλοῖς ^q ἡριθμημένῳ ^τ στρατοῦ
^ς ἴσον μετασχεῖν ;

τοὺς γὰρ περισσοὺς καὶ τι πρᾶσσοντας πλέον . .

ζητοῦσι γὰρ τὸ αὐτοῖς ἀγαθόν, καὶ οἷονται τοῦτο δεῖν πράτ-
 τειν. Ἐκ ταύτης οὖν τῆς δόξης ἐλήλυθε τὸ ^ι τούτους φρονί-
 μους ^ν εἶναι· καίτοι ἴσως οὐκ ἔστι ^ω τὸ αὐτοῦ ^ξ εὖ ἄνευ οἰκο-
 νομίας οὐδ' ἄνευ πολιτείας. Ἔτι δὲ τὰ ^υ αὐτοῦ πῶς δεῖ
⁵ διοικεῖν, ἄδηλον καὶ σκεπτέον. Σημεῖον δ' ἔστι τοῦ ^ε εἰρη-
 μένου καὶ διότι γεωμετρικοὶ μὲν νέοι καὶ μαθηματικοὶ γίνον-
 ται καὶ σοφοὶ· τὰ τοιαῦτα, φρόνιμος δ' οὐ δοκεῖ γίνεσθαι.
 Αἴτιον δ' ^α ὅτι τῶν καθ' ἕκαστά ἐστιν ἢ φρόνησις, ^α γίνεται
 γνώριμα ἐξ ἐμπειρίας, νέος δ' ἐμπειρὸς οὐκ ἔστιν· πλῆθος
⁶ γὰρ χρόνου ποιεῖ τὴν ἐμπειρίαν· ἐπεὶ καὶ τοῦτ' ἂν τις
 σκέψαιτο, ^ε διὰ τί ^δ δὴ μαθηματικὸς μὲν παῖς γένοιτ' ἂν,

^α αὕτη—βουλευτική om. Mb. ^δ καὶ om. Kb.Lb. ^ε ἕκαστον Kb.
^ι μόνον Kb.Mb.Ob. ^ε καὶ ἢ φρόνησις Lb.Ob. ^h δικαστική] στοχα-
 στική Kb. ^ι τι] αὕτη Mb. ^κ τὸ] τὸ τὰ Lb.Mb. ¹ αὐτοῦ Mb. et for-
 tasse pr. Kb. ^μ τὰ om. Ob. ^ν διατρίβων φρόνιμος om. Kb. ^ο φι-
 λοπράγμονες Lb.Ob. ^ρ διὸ] διὸ καὶ Ob. ^q ἡριθμημένον Kb.Nb.
^τ στρατῷ Mb. ^ς ἴσων Mb, ἴσον Lb. ^ι τούτους] περὶ τοὺς Mb. ^ν εἶναι
 om. Kb. ^ω τὸ] τὸ τὰ Mb. ^ξ εὖ] εἰδέναι Mb, om. Lb.Ob. ^υ αὐτῶν
 πῶς διοικεῖν δεῖ Mb. ^ξ λεγομένου Ob. ^α ὅτι] ὅτι καὶ Kb.Lb.Ob.
^β γὰρ] δὲ Kb. ^ε διὰ om. Ob. ^δ δῆποτε Lb.Ob.

σοφὸς δ' ἡ φυσικὸς οὐ. Ἡ ὅτι τὰ μὲν δι' ἀφαιρέσεώς ἐστιν, τῶν δ' εἰ αἰ ἀρχαὶ ἐξ ἐμπειρίας καὶ τὰ μὲν οὐ πιστεύουσιν οἱ νέοι ἀλλὰ λέγουσιν, τῶν δὲ τὸ τί ἐστὶν οὐκ ἄδηλον. Ἔτι ἡ ἀμαρτία ἢ περὶ εἰς τὸ καθόλου ἐν τῇ βουλευέσασθαι ἢ περὶ τὸ καθ' ἕκαστον ἢ ἡ γὰρ ὅτι πάντα τὰ βαρύσταθμα ὕδατα φαῦλα, ἢ ὅτι ἰ τοδὶ βαρύσταθμον. Ὅτι δ' ἡ φρόνησις οὐκ ἐπιστήμη, φανερόν τοῦ γὰρ ἐσχάτου ἐστίν, ὥσπερ εἰρηται· τὸ γὰρ πρακτὸν τοιοῦτον. κ' Ἀντίκειται ἰ μὲν δὴ τῇ θ νῆ· ὁ μὲν ἢ γὰρ νοῦς τῶν ὄρων, ὧν οὐκ ἔστι λόγος, ἡ δὲ τοῦ ἐσχάτου, ἢ οὐ οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη ἀλλ' αἴσθησις, οὐχ ἡ τῶν ἰδίων, ἀλλ' οὐα αἰσθανόμεθα ὅτι τὸ ἐν Ρ τοῖς μαθηματικοῖς ἐσχάτον τρίγωνον· στήσεται γὰρ κακεῖ. Ἄλλ' αὕτη μᾶλλον αἴσθησις ἢ φρόνησις, ἐκείνης δ' ἄλλο εἶδος.

Τὸ ζητεῖν δὲ καὶ τὸ βουλευέσθαι διαφέρει· τὸ γὰρ βου- 10
λεύεσθαι ζητεῖν τι ἐστίν. Δεῖ δὲ ἰ λαβεῖν ἢ καὶ περὶ εὐβου- (9)
λίας τί ἐστι, πότερον ἐπιστήμη τις ἢ δόξα ἢ εὐστοχία ἢ ἄλλο τι γένος. Ἐπιστήμη μὲν δὴ οὐκ ἔστιν· οὐ γὰρ ζη- 2
τοῦσι περὶ ὧν ἴσασιν, ἢ δ' εὐβουλία βουλή τις, ὁ δὲ βουλευόμενος ζητεῖ καὶ λογίζεται. Ἄλλὰ μὴν οὐδ' εὐστοχία· ἄνευ
τε γὰρ λόγου καὶ ἢ ταχύ τι ἢ εὐστοχία, βουλευόμενοι δὲ πολὺν χρόνον, καὶ φασὶ πράττειν μὲν ἢ δεῖν ταχὺ τὰ βουλευθέντα, βουλευέσθαι δὲ βραδέως. Ἔτι ἡ ἀγχίνοια ἕτερον 3
καὶ ἡ εὐβουλία· ἔστι δ' εὐστοχία τις ἢ ἀγχίνοια. Οὐδὲ δὴ δόξα ἢ εὐβουλία οὐδεμία. Ἄλλ' ἐπεὶ ὁ μὲν κακῶς βουλευόμενος ἀμαρτάνει, ὁ δ' εὐ ὀρθῶς βουλεύεται, δηλὸν ὅτι ὀρθότης
x τις ἢ εὐβουλία ἐστίν, οὐτ' ἰ ἐπιστήμης ἢ δὲ οὐτε ἢ δόξης· ἐπιστήμης μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν ὀρθότης (οὐδὲ γὰρ ἀμαρτία),
δόξης δ' ὀρθότης ἀλήθεια· ἅμα δὲ καὶ ἢ ὥρισται ἤδη πᾶν οὐ

ε αἰ om. Ob. f οὐκ om. Kb.Mb. g τὸ] τὰ Kb. h γὰρ om. Mb.
i τοδὶ τὸ βαρύσταθμον Kb.Mb. k ἀντίκειται] ἀντιληπτικὸν Kb. l μὲν
ante δὴ om. Lb.Ob. m γὰρ δὴ νοῦς Mb. n οὐ om. Kb.Mb. o οἶα
ἢ αἰσθανόμεθα Kb.Mb. p τοῖς om. Mb. q ἢ Lb.Mb.Ob. r διαλα-
βεῖν Ob. s καὶ om. Kb.Mb. t ἢ post δόξα om. Ob. v ταχυτήτος
ἢ Mb. w δεῖ Mb. x ἢ εὐβουλία τις Kb.Mb. y ἐπιστήμη Lb. z δὲ
om. Kb.Mb. a δόξα Lb. b διώρισται Mb.

δόξα ἐστίν. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄνευ λόγου ἡ εὐβουλία. Δια-
νοίας ἄρα λείπεται· αὕτη γὰρ οὐπω φάσις· καὶ γὰρ ἡ δόξα
οὐ ζήτησις ἀλλὰ φάσις τις ἥδη, ὁ δὲ βουλευόμενος, εἰάν τε
4 εὖ εἰάν ^ετε κακῶς βουλεύηται, ζητεῖ ^δτι καὶ λογίζεται. Ἀλλ'
ὀρθότης ^ετίς ἐστίν ἡ εὐβουλία βουλῆς· διὸ ἡ βουλή ζητητέα
πρῶτον τί καὶ περὶ τί. Ἐπεὶ δ' ἡ ὀρθότης πλεοναχῶς,
δηλον ὅτι οὐ πᾶσα· ^εὁ γὰρ ἀκρατὴς καὶ ὁ φαῦλος ὁ προ-
τίθεται ἰδεῖν ἐκ τοῦ λογισμοῦ τεύξεται, ὥστε ὀρθῶς ἔσται
βεβουλευμένος, κακὸν δὲ μέγα ^εεἰληφώς. Δοκεῖ δ' ἀγαθόν
τι ^εεἶναι τὸ εὖ ^εβεβουλευσθαι· ἡ γὰρ τοιαύτη ὀρθότης βου-
5 λῆς εὐβουλία, ^κἡ ἀγαθοῦ τευκτική. Ἀλλ' ἔστι καὶ τούτου
ψευδεὶ συλλογισμῷ τυχεῖν, καὶ ὁ μὲν δεῖ ποιῆσαι τυχεῖν, ^δδι'
οὐ δ' οὐ, ^μἀλλὰ ψευδῇ τὸν μέσον ὅρον εἶναι· ὥστ' οὐδ'
^ναὕτη ^οπω εὐβουλία, καθ' ἣν οὐ δεῖ μὲν ^ρτυγχάνει, οὐ μὲν-
6 τοι δι' οὐ ἔδει. Ἔτι ἔστι πολὺν χρόνον βουλευόμενον τυ-
χεῖν, τὸν δὲ ταχύ. Οὐκοῦν οὐδ' ἐκείνη πω εὐβουλία, ἀλλ'
ὀρθότης ἡ κατὰ τὸ ὠφέλιμον, καὶ ^ιοὐ δεῖ καὶ ὥς καὶ ὅτε.
7 Ἔτι ἔστι καὶ ἀπλῶς ^εεὖ βεβουλευσθαι καὶ πρὸς τι τέλος.
Ἡ μὲν δὴ ἀπλῶς ἡ πρὸς τὸ τέλος τὸ ἀπλῶς κατορθούσα, ^αἡ
δέ τις ἡ πρὸς τι τέλος. Εἰ δὴ τῶν φρονίμων τὸ εὖ ^εβεβου-
λεῦσθαι, ἡ εὐβουλία εἴη ἂν ὀρθότης ^νἡ κατὰ τὸ συμφέρον
πρὸς τι τέλος, ^ωοὐ ἡ φρόνησις ἀληθὴς ὑπόληψις ἐστίν.

- 11 Ἔστι δὲ καὶ ἡ σύνεσις καὶ ἡ ἀσυνεσία, καθ' ἧς λέγομεν
(10) συνετοὺς καὶ ἀσυνέτους, οὐθ' ὅλως τὸ αὐτὸ ἐπιστήμη ἢ δόξη
(πάντες γὰρ ἂν ἦσαν συνετοί) οὔτε τις μία τῶν ^εκατὰ μέρος
ἐπιστημῶν, ^γοἶον ἰατρικὴ περὶ ^εὑγιεινῶν ^αἢ γεωμετρία περὶ
^βμεγέθους· ^εοὔτε γὰρ περὶ τῶν αἰεὶ ὄντων ^δκαὶ ἀκινήτων ἢ

^ε τε καὶ κακῶς K^b.M^b. ^δ τε M^b. ^ε τις om. Ob. ^ε ὁ γὰρ] καὶ
γὰρ ὁ M^b. ^ε ὑπειληφώς Ob. ^ε εἶναι add. L^b.Ob. ^ε βουλευέσθαι Ob.
^κ ἡ om. M^b. ^δ δι'] τούτου δι' L^b.Ob. ^μ ἀλλὰ] ὥστε Ob. ^ν αὐτή
L^b.Ob. ^ο πως L^b.M^b.Ob. ^ρ τυγχάνειν L^b. ^ι οὐ δεῖ καὶ ὥς] οὐ
δικαίως pr. K^b. ^ε εὖ om. M^b. ^α ἡ δέ τις] τις δὲ K^b.M^b. ^ε βουλεύ-
εσθαι K^b.Ob. ^ν ἡ ante κατὰ om. K^b. ^ω οὐ ἢ] ἢ οὐ K^b. ^ε ἐπι-
στημῶν κατὰ μέρος Ob. ^γ οἶον] οἶον ἢ K^b.M^b, οἶον ἢ Ob. ^ε ὑγιεινῶν]
ὑγιεινῶν γὰρ ἂν ἦν L^b.M^b.Ob. ^α ἢ K^b. ^β μεγέθη K^b.M^b.Ob. ^ε γὰρ
οὔτε M^b. ^δ καὶ ἀκινήτων om. L^b.

σύνεσις ἐστὶν οὔτε περὶ τῶν γιγνομένων ὁπουοῦν, ἀλλὰ περὶ ὧν ἀπορήσειεν ἂν τις καὶ βουλευσάιτο. Διὸ περὶ τὰ αὐτὰ μὲν τῇ φρονήσει ἐστίν, οὐκ ἔστι δὲ ταυτὸν σύνεσις καὶ φρόνησις· ἡ μὲν γὰρ φρόνησις ἐπιτακτική ἐστίν· τί γὰρ δεῖ πράττειν ἢ μὴ, τὸ τέλος αὐτῆς ἐστίν· ἡ δὲ β σύνεσις κριτική μόνον· ταυτὸν γὰρ β σύνεσις καὶ β εὐσυνεσία καὶ ἡ συνετοὶ καὶ εὐσύνετοι. Ὑἑστὶ δ' οὔτε ἰ τὸ ἔχειν τὴν φρόνησιν οὔτε ἡ τὸ λαμβάνειν ἡ σύνεσις· ἀλλ' ὥσπερ τὸ μαθάνειν λέγεται ξυνιέναι, ὅταν χρῆται τῇ ἐπιστήμῃ, οὕτως ἐν τῷ χρῆσθαι τῇ δόξῃ ἐπὶ τὸ κρίνειν περὶ τούτων περὶ ὧν ἡ φρόνησις ἐστίν, ἄλλου λέγοντος, καὶ κρίνειν καλῶς· τὸ γὰρ εὖ τῷ καλῶς ταυτόν. Καὶ ἐντεῦθεν ἐλήλυθε τοῦνομα ἡ σύνεσις, καθ' ἣν εὐσύνετοι, ἐκ τῆς ἐν τῷ μαθάνειν· λέγομεν γὰρ τὸ μαθάνειν συνιέναι πολλάκις.

Ἡ δὲ καλουμένη γνώμη, καθ' ἣν ἡ εὐγνώμονας καὶ ἔχειν (11) φαμέν γνώμην, ἡ τοῦ ἐπεικοῦς ἐστὶ κρίσις ὀρθή. Σημεῖον δέ· τὸν γὰρ ἐπεικῇ μάλιστα φαμέν εἶναι συγγνωμονικόν, καὶ ἐπεικὲς τὸ ἔχειν περὶ ἕνια συγγνώμην. Ἡ δὲ συγγνώμη γνώμη ἐστὶ κριτική τοῦ ἐπεικοῦς ἡ ὀρθή. Ὀρθή δ' ἡ τοῦ ἀληθοῦς.

Εἰσὶ δὲ πάσαι αἱ ἔξεις εὐλόγως εἰς ταὐτὸ τείνουσαι· λέ- γομεν γὰρ γνώμην καὶ σύνεσιν καὶ φρόνησιν καὶ νοῦν ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς ἐπιφέροντες γνώμην ἔχειν καὶ νοῦν ὅ ἤδη καὶ φρονίμους καὶ συνετοὺς· πάσαι γὰρ αἱ δυνάμεις αὐταὶ τῶν ἐσχάτων εἰσὶ καὶ τῶν καθ' ἑκάστον, καὶ ἐν ἡ μὲν τῷ κριτικὸς εἶναι περὶ ὧν ὁ φρόνιμος, συνετὸς καὶ εὐγνώμων ἢ συγγνώμων· τὰ γὰρ ἐπεικῇ κοινὰ τῶν ἀγαθῶν ἡ ἀπάντων ἐστὶν ἐν τῷ πρὸς ἄλλον. Ὑἑστὶ δὲ τῶν καθ' ἑκάστα καὶ τῶν ἐσχάτων ἡ πάντα τὰ ἡ πρακτά· καὶ γὰρ τὸν φρόνιμον δεῖ γινώσκειν αὐτά, καὶ ἡ σύνεσις καὶ ἡ γνώμη περὶ τὰ πρακτά,

ε ὁπουοῦν L^b.Ob. f τί—ἐστίν om. M^b. g σύνεσις et εὐσυνεσία K^b.
 h συνετοί] γὰρ οἱ συνετοὶ L^b. συνετοὶ καὶ om. K^b. i τῷ L^b.M^b. k τῷ L^b.M^b. l ἡ om. Ob. m συγγνώμονας K^b.M^b. n ὀρθή om. K^b.
 o ἤδη δὲ καὶ M^b. p ἑκάστα M^b. q μὲν om. M^b. r πάντων L^b.Ob.
 s ἔστι] εἰ Ob. t ἅπαντα Ob, ἀπάντων K^b.M^b. v πρακτικά M^b.

4 ταῦτα δ' ἑσχατα. Καὶ ὁ νοῦς τῶν ἐσχάτων ἐπ' ^ω ἀμφό-
 τερα· καὶ γὰρ τῶν πρώτων ὄρων καὶ τῶν ἐσχάτων νοῦς ἐστὶ
 καὶ οὐ λόγος, ^κ καὶ ^γ ὁ μὲν κατὰ τὰς ἀποδείξεις τῶν ἀκινήτων
 ὄρων καὶ πρώτων, ὁ δ' ἐν ταῖς πρακτικαῖς τοῦ ^ε ἐσχάτου
 καὶ ἐνδεχομένου καὶ τῆς ἐτέρας προτάσεως· ἀρχαὶ γὰρ τοῦ
 5 ^α οὐ ἔνεκα αὐται· ἐκ τῶν καθ' ἕκαστα γὰρ τὸ καθόλου. Τού-
 των ^β οὖν ^ε ἔχειν δεῖ αἰσθησιν, αὕτη δ' ἐστὶ νοῦς. Διὸ καὶ
 φυσικὰ δοκεῖ εἶναι ταῦτα, καὶ φύσει σοφὸς μὲν οὐδεὶς, γνώ-
 6 μην δ' ^δ ἔχειν καὶ σύνεσιν καὶ νοῦν. Σημεῖον δ' ὅτι καὶ ταῖς
 ἡλικίαις οἰόμεθα ἀκολουθεῖν, καὶ ἥδε ἡ ἡλικία νοῦν ἔχει καὶ
 γνώμην, ὥς τῆς φύσεως αἰτίας οὔσης. Διὸ καὶ ἀρχὴ καὶ
 τέλος νοῦς· ἐκ τούτων γὰρ ^ο αἱ ἀποδείξεις καὶ περὶ τούτων.
 Ὡστε δεῖ προσέχειν τῶν ἐμπείρων καὶ πρεσβυτέρων ἢ φρο-
 νίμων ταῖς ἀναποδείκτοις φάσεσι καὶ δόξαις οὐχ ἥττον τῶν
 ἀποδείξεων· διὰ γὰρ τὸ ἔχειν ἐκ τῆς ἐμπειρίας ὄμμα ὁρῶσιν
 7 ὁρθῶς. ^ε Τί μὲν οὖν ἐστὶν ἡ φρόνησις καὶ ἡ σοφία, καὶ
 περὶ τίνα ἑκάτερα τυγχάνει οὔσα, καὶ ὅτι ἄλλου τῆς ψυχῆς
 μορίου ἀρετὴ ἑκάτερα, εἴρηται.

13 ^β Διαφορήσειε δ' ἂν τις περὶ αὐτῶν τί χρήσιμοι εἰσιν.
 (12)· Ἡ μὲν γὰρ σοφία οὐδὲν ^ι θεωρεῖ ἐξ ὧν ἔσται εὐδαίμων ἄν-
 θρωπος (οὐδεμιᾶς γὰρ ἐστὶ γενέσεως), ἡ δὲ φρόνησις τοῦτο
 μὲν ἔχει, ἀλλὰ τίνος ἔνεκα δεῖ αὐτῆς, εἴπερ ἡ μὲν φρόνησις
 ἐστὶν ^κ ἡ περὶ τὰ δίκαια καὶ καλὰ καὶ ἀγαθὰ ἀνθρώπων,
 ταῦτα δ' ἐστὶν ^α τοῦ ἀγαθοῦ ἐστὶν ἀνδρὸς πράττειν, ^ι οὐδὲν
 δὲ πρακτικώτεροι τῷ εἰδέναι αὐτά ἐσμεν, εἴπερ ἔξεις αἱ ἀρε-
 ταί εἰσιν, ὥσπερ οὐδὲ τὰ ὑγιεινὰ οὐδὲ τὰ εὐεκτικά, ὅσα ^μ μὴ
 τῷ ποιεῖν ἀλλὰ τῷ ἀπὸ τῆς ἔξεως εἶναι λέγεται· οὐθεν γὰρ
 πρακτικώτεροι ^ν τῷ ἔχειν τὴν ἰατρικὴν ^ο καὶ γυμναστικὴν
 2 ἐσμεν. Εἰ δὲ μὴ τούτων χάριν φρόνιμον ^ρ θετέον ἀλλὰ τοῦ

^ω ἀμφοτέρων L^b.M^b. ^κ καὶ ante ὁ om. L^b.O^b. ^γ δ] ὁ λόγος K^b.
^ε ἐσχάτου] τρίτου K^b. ^α οὐ om. K^b. ^β οὖν] δι' M^b, om. K^b.
^ε δεῖ ἔχειν M^b. ^δ ἔχει M^b.O^b. ^ο αἱ om. K^b. ^ε ὁρθῶς] ἀρχάς K^b.M^b.
^ε τί K^b.M^b. ^ι ἀπορήσειε M^b. ^ι θεωρήσει K^b.M^b. ^κ ἡ om. L^b.
^ι οὐδὲ δὴ L^b. ^μ μὴ ἐν τῷ M^b. ^ν τὸ K^b. ^ο καὶ] ἡ O^b. καὶ γυμναστι-
 κήν om. M^b. ^ρ ῥητέον K^b.M^b.

¹ γίνεσθαι, τοῖς οὖσι σπουδαίοις οὐθὲν ἂν εἴη ¹ χρήσιμος, ἔτι
² οὐδὲ τοῖς μὴ ἔχουσιν· οὐθὲν γὰρ διοίσει ² αὐτοὺς ἔχειν ἢ
 ἄλλοις ἔχουσι πείθεσθαι, ἱκανῶς τ' ἔχοι ἂν ἡμῖν ὥσπερ καὶ
 περὶ τὴν ὑγίειαν· βουλόμενοι γὰρ ὑγιαίνειν ³ ὅμως οὐ μαν-
 θάνομεν ἰατρικὴν. Πρὸς δὲ τούτοις ἄτοπον ἂν εἶναι δόξειαν, ³
 εἰ χείρων τῆς σοφίας οὐσα κυριωτέρα αὐτῆς ἔσται· ⁴ ἢ γὰρ
 ποιούσα ἄρχει καὶ ἐπιτάττει περὶ ἕκαστον. Περὶ δὲ τού-
 των λεκτέον· νῦν ⁵ μὲν γὰρ ἠπόρηται περὶ αὐτῶν μόνον.
 Πρῶτον μὲν οὖν ⁶ λέγομεν ὅτι καθ' αὐτὰς ἀναγκαῖον αἰρετὰς ⁴
 αὐτὰς εἶναι, ἀρετὰς Ἰγ' οὐσας ⁵ ἑκατέραν ἑκατέρου ⁶ τοῦ μο-
 ρίου, καὶ εἰ μὴ ποιούσι μηδὲν μηδετέρα αὐτῶν. Ἐπειτα ⁵ καὶ ⁵
 ποιούσι μὲν, οὐχ ⁶ ὥς ἰατρικὴ δὲ ὑγίειαν, ἀλλ' ὥς ⁶ ἡ ὑγίεια,
 οὕτως ἡ σοφία εὐδαιμονίαν· μέρος γὰρ οὐσα τῆς ὅλης ἀρετῆς
 τῷ ἔχεσθαι ποιεῖ καὶ ⁷ τῷ ἐνεργεῖν ⁷ εὐδαίμονα. Ἐτι τὸ ⁶
 ἔργον ἀποτελεῖται κατὰ τὴν φρόνησιν καὶ τὴν ἠθικὴν ἀρε-
 τήν· ἢ μὲν γὰρ ἀρετὴ τὸν σκοπὸν ποιεῖ ὀρθόν, ἢ δὲ φρόνησις
 τὰ πρὸς τοῦτον. Τοῦ δὲ τετάρτου μορίου τῆς ψυχῆς οὐκ
 ἔστιν ἀρετὴ τοιαύτη, τοῦ θρεπτικοῦ· ⁸ οὐθὲν γὰρ ⁸ ἐπ' αὐτῷ
 πράττειν ἢ μὴ πράττειν. Περὶ δὲ τοῦ μηθὲν εἶναι πρακτι-⁷
 κωτέρους διὰ τὴν φρόνησιν τῶν καλῶν καὶ δικαίων, μικρὸν
 ἄνωθεν ἀρκτέον, λαβόντας ἀρχὴν ταύτην. Ὡσπερ γὰρ καὶ
 τὰ δίκαια ⁹ λέγομεν πράττοντάς τινες οὕτω δίκαιους εἶναι,
⁹ οἷον τοὺς τὰ ὑπὸ τῶν νόμων ¹⁰ τεταγμένα ποιούντας ἢ ἄκον-
 τας ἢ δι' ἄγνοιαν ἢ δι' ἕτερόν τι καὶ μὴ δι' αὐτὰ (καίτοι
 πράττουσί γε ἃ δεῖ καὶ ὅσα χρή τὸν σπουδαῖον), οὕτως, ὥς
 ἔοικεν, ¹¹ ἔστι τὸ πῶς ἔχοντα πράττειν ἕκαστα ὥστ' εἶναι
 ἀγαθόν, λέγω ¹² οἷον ¹² διὰ προαίρεσιν καὶ αὐτῶν ἕνεκα τῶν

¹ γενέσθαι M^b. ¹ χρήσιμον K^b.L^b. ² αὐτοὺς K^b.M^b. ³ ὅμως om. M^b. ⁴ ἢ] οὐ M^b. ⁵ μὲν om. M^b. ⁶ λέγομεν K^b. ⁷ γ'] τε O^b. ⁸ ἑκατέρας K^b. ⁹ τοῦ om. L^b.O^b. ¹⁰ καὶ ποιουσῶν K^b. ¹¹ ὥς] ὥς ἡ K^b. ¹² ἢ om. M^b. ¹³ τῷ ἐνεργεῖν] ἐνεργεία K^b, ἐνεργεί O^b. ¹⁴ εὐδαιμονία K^b, εὐδαιμονίαν L^b.O^b, τὸν εὐδαίμονα M^b. ¹⁵ οὐδέ L^b. ¹⁶ ἐφ' ἑαυτῷ L^b.O^b, ἐν αὐτῷ γρ. L^b. ¹⁷ λέγομεν om. L^b.O^b. ¹⁸ οἷον] ἢ K^b, nec pluribus litteris locus. ¹⁹ προστεταγμένα M^b. ²⁰ ἔστι— αὐτῶν om. K^b. ²¹ διὰ τὴν προαίρεσιν M^b.

8 *πραττομένων*. Ὁ τὴν μὲν οὖν προαίρεσιν ὀρθὴν ποιεῖ ἡ ἀρετὴ,
 τὸ δ' ὅσα ἐκείνης ἕνεκα ^pπέφυκε πράττεσθαι οὐκ ἔστι τῆς
 ἀρετῆς ἀλλ' ἐτέρας δυνάμεως. Λεκτέον δ' ἐπιστήσασι σαφέ-
 9 *στερον* περὶ αὐτῶν. Ἔστι ^q δὴ ^rτις δύναμις ἣν καλοῦσι δει-
 νότητα· αὕτη δ' ἐστὶ τοιαύτη ὥστε τὰ πρὸς τὸν ὑποτεθέντα
 σκοπὸν συντείνοντα δύνασθαι ταῦτα πράττειν καὶ τυγχάνειν
 αὐτῶν. Ἄν μὲν ^s οὖν ὁ σκοπὸς ἢ καλός, ἐπαινετὴ ἐστίν, ^t ἂν
 δὲ φαῦλος, πανουργία· διὸ καὶ τοὺς φρονίμους δεινοὺς καὶ
 10 *πανούργους* φαμέν εἶναι. Ἔστι δ' ἡ φρόνησις οὐχ ἡ ^v δει-
 νότης, ἀλλ' οὐκ ἄνευ τῆς δυνάμεως ταύτης. Ἡ δ' ἕξις τῷ
 ὁμματι τούτῳ γίνεται τῆς ψυχῆς οὐκ ^w ἄνευ ἀρετῆς, ὡς εἴρη-
 ταί ^x τε καὶ ἔστι δῆλον· οἱ γὰρ συλλογισμοὶ τῶν πρακτῶν
 ἀρχὴν ἔχοντές εἰσιν, ἐπειδὴ τοιόνδε τὸ τέλος καὶ τὸ ἄριστον,
 ὅτιδήποτε ὄν· ἔστω γὰρ λόγου χάριν τὸ τυχόν. Τοῦτο δ'
 εἰ μὴ τῷ ἀγαθῷ, οὐ φαίνεται· διαστρέφει γὰρ ἡ μοχθηρία
 καὶ διαψεύδεσθαι ποιεῖ περὶ τὰς πρακτικὰς ἀρχάς. Ὡστε
 (13) *φανερὸν* ὅτι ἀδύνατον φρόνιμον εἶναι μὴ ὄντα ἀγαθόν. Σκε-
 πτέον δὲ πάλιν ^y καὶ περὶ ἀρετῆς· ^z καὶ γὰρ ἡ ἀρετὴ παρα-
 πλησίως ἔχει ὡς ἡ φρόνησις πρὸς τὴν δεινότητα· οὐ ταυτὸν
 μὲν, ὅμοιον δέ· οὕτω ^a καὶ ἡ φυσικὴ ἀρετὴ πρὸς τὴν κυρίαν.
 Πᾶσι γὰρ δοκεῖ ἕκαστα τῶν ^b ἡθῶν ὑπάρχειν φύσει πῶς·
^c καὶ γὰρ δίκαιοι καὶ σωφρονικοὶ καὶ ἀνδρεῖοι καὶ τᾶλλα ἔχο-
 μεν εὐθὺς ἐκ γενετῆς· ἀλλ' ὅμως ζητοῦμεν ἕτερόν τι τὸ κυ-
 ρίως ἀγαθὸν καὶ τὰ τοιαῦτα ἄλλον τρόπον ὑπάρχειν· καὶ
 γὰρ παισὶ καὶ θηρίοις αἱ φυσικαὶ ὑπάρχουσιν ἕξεις, ἀλλ'
 ἄνευ νοῦ βλαβεραὶ φαίνονται οὐσαι. Πλὴν τοσοῦτον ἔοικεν
 ὁρᾶσθαι, ὅτι ὥσπερ σώματι ἰσχυρῷ ἄνευ ὄψεως κινουμένῳ
 συμβαίνει σφάλλεσθαι ἰσχυρῶς διὰ τὸ μὴ ἔχειν ὄψιν, οὕτω
 2 *καὶ ἐνταῦθα*· ἐὰν ^d δὲ λάβῃ νοῦν, ἐν τῷ πράττειν ^e διαφέρει.

^o τὴν μὲν οὖν] καὶ τὴν μὲν M^b. ^p πράττεσθαι πέφυκε L^b. ^q δ' ἡ M^b. ^r τις om. K^b. M^b. ^s οὖν σκοπὸς ἐστὶ καλός M^b. ^t ἂν K^b. ^v δεινότης] δύναμις K^b. L^b. O^b. ^w ἄνευ] ἄνευ γὰρ M^b. ^x τε om. M^b. ^y καὶ om. O^b, καὶ περὶ om. L^b. ^z καὶ γὰρ ἡ ἀρετὴ παραπλησίως] παραπλησίως γὰρ L^b. O^b. ^a καὶ om. O^b. ^b ἀγαθῶν M^b. ^c καὶ ante γὰρ om. M^b. ^d δὲ om. K^b. ^e διαφέρει om. M^b.

Ἡ δ' ἔξις ὁμοία οὖσα τότε ἔσται κυρίως ἀρετή. Ὡστε καθάπερ ἐπὶ τοῦ δοξαστικοῦ δύο ἐστὶν εἶδη, δεινότης καὶ φρόνησις, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ δύο ἐστί, τὸ μὲν ἀρετὴ ^ε φυσικὴ τὸ δ' ἡ κυρία, καὶ τούτων ἡ κυρία οὐ γίνεται ἄνευ φρονήσεως. Διόπερ τινὲς φασὶ πάσας τὰς ἀρετὰς φρονήσεις ³ εἶναι, καὶ Σωκράτης τῇ μὲν ὀρθῶς ἐζήτει τῇ δ' ἡμάρτανεν ὅτι μὲν γὰρ φρονήσεις ^δ ᾤεται πάσας τὰς ἀρετάς, ἡμάρτανεν, ὅτι δ' οὐκ ἄνευ φρονήσεως, καλῶς ἔλεγεν. Σημεῖον ⁴ δέ ¹ καὶ γὰρ νῦν πάντες, ὅταν ὀρίζωνται τὴν ἀρετὴν, προστιθέασιν τὴν ἔξιν, εἰπόντες καὶ πρὸς αὐτὴν ἐστὶ, ^κ τὴν κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον· ὀρθὸς ^{1δ'} ὁ κατὰ ^μ τὴν φρόνησιν. Ἐοίκασι ^π δὲ μαντεύεσθαι πως ἅπαντες ὅτι ἡ τοιαύτη ἔξις ^ο ἀρετὴ ἐστὶν ἡ κατὰ τὴν φρόνησιν. Δεῖ δὲ μικρὸν μεταβῆναι· ^ρ οὐ γὰρ μόνον ἡ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον, ἀλλ' ἡ μετὰ τοῦ ὀρθοῦ λόγου ἔξις ἀρετὴ ⁹ ἐστὶν. Ὁρθὸς δὲ λόγος περὶ τῶν τοιούτων ἡ φρόνησις ἐστὶν. Σωκράτης μὲν οὖν λόγους τὰς ἀρετὰς ᾤετο εἶναι (ἐπιστήμας ^τ γὰρ εἶναι πάσας), ἡμεῖς δὲ μετὰ λόγου. Δῆλον οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι οὐχ οἷόν τε ἀγαθὸν ⁶ εἶναι ^ε κυρίως ἄνευ φρονήσεως, οὐδὲ φρόνιμον ἄνευ τῆς ἠθικῆς ἀρετῆς. Ἀλλὰ καὶ ὁ λόγος ταύτῃ λύσις· ἂν, ^φ διαλεχθεῖη τις ἂν ὅτι χωρίζονται ἀλλήλων αἱ ἀρεταί· οὐ γὰρ ὁ αὐτὸς εὐφύεστατος πρὸς ἀπάσας, ὥστε τὴν μὲν ἥδη τὴν δ' οὐπω εἰληφώς ἔσται· τοῦτο ^ν γὰρ κατὰ μὲν τὰς φυσικὰς ἀρετὰς ἐνδέχεται, καθ' ἃς δὲ ἀπλῶς λέγεται ἀγαθός, οὐκ ἐνδέχεται· ἅμα γὰρ τῇ φρονήσει μιᾷ ^ω οὔσῃ ^κ πᾶσαι ^ι ὑπάρχουσιν. Δὴ ⁷ λον δέ, ^z καὶ εἰ μὴ ^α πρακτικὴ ἦν, ὅτι ἔδει ^β ἂν αὐτῆς διὰ τὸ ^ε τοῦ μορίου ἀρετὴν εἶναι, καὶ ὅτι οὐκ ἔσται ἡ προαίρεσις ὀρθὴ ἄνευ φρονήσεως οὐδ' ἄνευ ἀρετῆς· ἡ μὲν γὰρ τὸ τέλος,

^ε ἔστι Mb. ^ε ἠθικὴ Kb. ^δ εἶναι om. Lb. ¹ καὶ νῦν γὰρ καὶ πάντες Lb. ^κ τὴν om. Mb. ^{1δ'} γὰρ Mb. ^μ τὴν om. Ob. ^π δὲ Mb. ^ο ἀρίστη Mb. ^ρ οὐ γὰρ] ἔστι γὰρ οὐ Kb.Mb.Ob. ⁹ ἐστὶν om. Mb.Ob. ^τ γὰρ εἶναι] γὰρ ᾤετο Ob. ^ε κυρίως om. Mb. ^ι ταύτῃ om. Mb. ^ν γὰρ] δὲ Mb. ^ω ὑπαρχούση Kb.Mb. ^κ πᾶσαι Ob. ^ι ὑπάρχουσι Lb.Ob. ^z καὶ Ob. ^α πρακτικὴν, omisso ἦν, Kb. ^β ἂν om. Kb.Mb. ^ε τοῦ om. Lb.

8 ἡ δὲ ^d τὰ πρὸς τὸ τέλος ποιεῖ πράττειν. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ κυρία ^e γ' ἐστὶ τῆς σοφίας οὐδὲ τοῦ βελτίονος μορίου, ὥσπερ οὐδὲ τῆς ὑγείας ^f ἢ ἰατρικῆ· οὐ γὰρ χρῆται αὐτῇ, ἀλλ' ὀρᾷ ὅπως γένηται· ἐκείνης ^h οὖν ἕνεκα ἐπιτάττει, ἀλλ' οὐκ ἐκείνη. ^u Ἐτι ὁμοιον κἂν εἴ τις τὴν πολιτικὴν φαίη ἄρχειν τῶν θεῶν, ὅτι ἐπιτάττει ⁱ περὶ πάντα τὰ ἐν τῇ ^k πόλει.

H.

¹ Μετὰ ^m δὲ ταῦτα ⁿ λεκτέον, ἄλλην ποιησαμένους ἀρχήν, ὅτι τῶν περὶ τὰ ἥθη φευκτῶν τρία ἐστὶν εἶδη, κακία ἀκρασία θηριότης. Τὰ δ' ἐναντία τοῖς μὲν δυσὶ δηλα· τὸ μὲν γὰρ ἀρετὴν τὸ δ' ἐγκράτειαν καλοῦμεν· πρὸς δὲ τὴν θηριότητα μάλιστ' ^o ἂν ἀρμόττοι λέγειν τὴν ὑπὲρ ἡμᾶς ἀρετὴν, ἡρωϊκὴν τινα καὶ ^p θείαν, ὥσπερ Ὅμηρος περὶ Ἑκτορος πεποιήκε λέγοντα τὸν Πρίαμον ὅτι σφόδρα ἦν ἀγαθός,

^q οὐδὲ ἐφύκει

ἄνδρός γε θνητοῦ ^r παῖς ἔμμεναι ἀλλὰ θεοῖο.

² Ὡστ' εἰ, καθάπερ φασίν, ἐξ ἀνθρώπων γίνονται ^a θεοὶ δι' ἀρετῆς ὑπερβολήν, τοιαύτη τις ἂν εἴη δῆλον ὅτι ἡ τῇ ^t θηριώδει ἀντιτιθεμένη ἔξις· καὶ γὰρ ὥσπερ οὐδὲ θηρίου ἐστὶ κακία οὐδ' ἀρετή, οὕτως οὐδὲ θεοῦ, ἀλλ' ἡ μὲν ^v τιμιώτερον ³ ἀρετῆς, ἡ δ' ἑτερόν τι γένος κακίας. Ἐπεὶ δὲ σπάνιον ^w καὶ τὸ θεῖον ἄνδρα εἶναι, καθάπερ οἱ Λάκωνες εἰώθασι προσαγορεύειν, ὅταν ^x ἀγασθῶσι σφόδρα του (ὕσειος ἀνὴρ φασιν), οὕτω καὶ ὁ θηριώδης ἐν τοῖς ἀνθρώποις ^z σπάνιος. Μάλιστα δ' ἐν τοῖς βαρβάροις ἐστίν, γίνεται δ' ἔνια καὶ διὰ νόσους καὶ ⁴ πηρώσεις· καὶ τοὺς ^a διὰ κακίαν δὲ τῶν ἀνθρώπων ὑπερβάλ-
λοντας οὕτως ^b ἐπιδυσφημοῦμεν. Ἀλλὰ περὶ μὲν ^c τῆς τοι-

^d τὰ om. K^b. ^e γε om. M^b. ^f ἢ om. K^b.M^b. ^g ἐκείνη K^b.
^h οὖν] οὐ M^b.N^b. ⁱ περὶ om. M^b. ^k post πόλει M^b. καὶ δὴ οὕτω ταῦτα.
¹ μετὰ—ἀρχήν] hæc sexto libro dat K^b. ^m δὲ om. K^b. ⁿ ῥητέον M^b.
^o ἂν] ἂν τις L^b. ^p θείαν] ὀσίαν Ob. ^q οὐδὲ] οὐ γὰρ M^b, οὐδὲ γὰρ L^b.Ob. ^r παῖς K^b. ^s θεοῖο L^b.M^b. ^t θηριώδης K^b.L^b. ^v τιμιώτερος L^b.M^b. ^w καὶ om. L^b. ^x ἀγασθῶσι M^b. ^y θείος L^b.M^b. ^z σπανίως M^b. ^a δι' ἀκακίαν M^b. ^b δυσφημοῦμεν L^b. ^c τῆς διαθέσεως τῆς τοιαύτης K^b.M^b.

αὐτῆς διαθέσεως ὕστερον ποιητέον τινὰ μνείαν, περὶ δὲ κακίας εἴρηται πρότερον· περὶ δὲ ἀκρασίας καὶ μαλακίας καὶ τρυφῆς λεκτέον, καὶ περὶ ἐγκρατείας καὶ καρτερίας· οὔτε γὰρ ὡς περὶ τῶν αὐτῶν ἔξεω τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ μοχθηρίᾳ ἐκατέραν αὐτῶν ὑποληπτέον, οὔθ' ὡς ἕτερον γένος. Δεῖ δ', ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων, τιθέντας τὰ φαινόμενα καὶ πρῶτον διαφορήσαντας οὕτω δεικνύναι μάλιστα μὲν πάντα τὰ ἐνδοξα περὶ ταῦτα τὰ πάθη, εἰ δὲ μή, τὰ πλείστα καὶ κυριώτατα· ἐὰν γὰρ λύηται ^ατε τὰ δυσχερῆ καὶ καταλείπηται τὰ ἐνδοξα, δεδειγμένον ἂν εἴη ἰκανῶς.

Δοκεῖ ^εδὴ ἡ τε ἐγκράτεια καὶ καρτερία τῶν σπονδαίων καὶ ⁶ ² ^ετῶν ἐπαινετῶν εἶναι, ἡ δ' ἀκρασία τε καὶ μαλακία τῶν φαύλων ^βτε καὶ ψεκτῶν, καὶ ¹ὁ αὐτὸς ἐγκρατὴς καὶ ἐμμενετικὸς τῷ λογισμῷ καὶ ἀκρατὴς καὶ ἐκστατικὸς τοῦ λογισμοῦ. Καὶ ὁ μὲν ἀκρατὴς εἰδὼς ὅτι φαῦλα πράττει διὰ πάθος, ὁ δ' ἐγκρατὴς εἰδὼς ὅτι φαῦλαι αἱ ἐπιθυμίαι οὐκ ἀκολουθεῖ διὰ τὸν λόγον. Καὶ τὸν σώφρονα μὲν ἐγκρατῇ καὶ καρτερικόν, τὸν δὲ τοιοῦτον οἱ μὲν ^κπάντα σώφρονα οἱ δ' οὐ, καὶ τὸν ἀκόλαστον ἀκρατῇ καὶ τὸν ἀκρατῇ ἀκόλαστον συγκεχυμένως, ¹οἱ δ' ^μἐτέρους εἶναι φασιν. Τὸν δὲ φρόνιμον ὅτε μὲν οὐ ^γφασιν ἐνδέχασθαι εἶναι ἀκρατῇ, ^νὅτε δ' ἐνίοις φρονίμους ὄντας καὶ δεινούς ἀκρατεῖς εἶναι. ^οἘτι ἀκρατεῖς λέγονται καὶ θυμοῦ καὶ τιμῆς καὶ κέρδους. Τὰ μὲν οὖν λεγόμενα ταῦτ' ἐστίν.

¹Απορήσειε δ' ἂν τις πῶς ὑπολαμβάνων ὀρθῶς ἀκρατεύεται ³ τις. ²Ἐπιστάμενον ^ρμὲν οὖν οὐ φασί τινες οἰόν ^ατε εἶναι· (2) δειδὼν γὰρ ἐπιστήμης ἐνούσης, ὡς ᾤετο Σωκράτης, ἄλλο τι κρατεῖν καὶ περιέλκειν ^εαὐτὸν ὥσπερ ἀνδράποδον. Σωκράτης μὲν γὰρ ὅλως ἐμάχετο πρὸς τὸν λόγον ὡς οὐκ οὔσης ἀκρασίας· οὐθένα γὰρ ὑπολαμβάνοντα πράττειν παρὰ τὸ βέλ-

^α τε om. L^b.Ob. ^ε καταλείπηται K^b. ^ε δ' ἡ ἐγκράτεια K^b.M^b.
^ε τῶν om. L^b.Ob. ^β τε om. K^b.M^b. ^ι ὁ om. K^b. ^κ πάντες M^b,
πάντως corr. L^b. ¹ οἱ] ὅτε L^b.Ob. ^μ ἐτέρως M^b. ^ν τοτὲ L^b.Ob.
^ο ἐτι ἀκρατεῖς om. L^b. ^ρ μὲν om. K^b.M^b. ^α τε] τε τινε Ob. ^ε αὐ-
τήν K^b.

2 τιστον, ἀλλὰ δι' ἄγνοϊαν. Οὗτος μὲν οὖν ὁ λόγος ἀμφισβη-
 τεῖ τοῖς φαινομένοις ἐναργῶς, καὶ δέον ζητεῖν περὶ ⁸ τὸ πά-
 θος, εἰ δι' ἄγνοϊαν, τίς ⁹ ὁ τρόπος γίνεται τῆς ἀγνοίας. Ὅτι
 γὰρ οὐκ ¹⁰ οἰεταί γε ὁ ἀκρατεύμενος πρὶν ἐν τῷ πάθει γενέ-
 3 σθαι, φανερόν. Εἰσὶ ¹¹ δέ τινες οἱ τὰ μὲν συγχωροῦσι τὰ
 δ' οὐ· τὸ μὲν γὰρ ἐπιστήμης μὴθὲν εἶναι κρεῖττον ὁμολο-
 γοῦσι, τὸ δὲ μὴθένα πράττειν παρὰ τὸ δόξαν βέλτιον οὐχ
 ὁμολογοῦσι, καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἀκρατὴ φασὶν οὐκ ἐπιστήμην
 4 ἔχοντα κρατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἡδονῶν ἀλλὰ δόξαν. Ἀλλὰ μὴν
 εἶγε δόξα καὶ μὴ ἐπιστήμη, μὴδ' ἰσχυρὰ ὑπόληψις ἢ ἀντι-
 τείνουσα ἀλλ' ¹² ἡρεμαία, καθάπερ ἐν τοῖς διστάζουσι, συγ-
 γνώμη ¹³ τῷ μὴ μένειν ἐν αὐταῖς πρὸς ἐπιθυμίας ἰσχυράς· τῇ
 δὲ μοχθηρίᾳ οὐ συγγνώμη, οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδενὶ τῶν ψε-
 5 κτῶν. Φρονήσεως ἄρα ἀντιτεινούσης· αὕτη γὰρ ¹⁴ ἰσχυρό-
 τатон. Ἀλλ' ἄτοπον· ἔσται γὰρ ὁ αὐτὸς ἅμα φρόνιμος
 καὶ ἀκρατής, ¹⁵ φήσκει δ' οὐδ' ἂν εἰς φρονίμου εἶναι τὸ πράτ-
 τεῖν ἐκόντα τὰ φαυλότατα. Πρὸς δὲ τούτοις δέδεικται πρό-
 τερον ὅτι πρακτικὸς ¹⁶ γε ὁ φρόνιμος· ¹⁷ αὐτῶν γὰρ ἐσχάτων τις
 6 καὶ τὰς ἄλλας ἔχων ἀρετάς. Ἔτι εἰ μὲν ἐν τῷ ἐπιθυμίας
 ἔχειν ἰσχυρὰς καὶ φαύλας ὁ ἐγκρατής, οὐκ ¹⁸ ἔσται ¹⁹ ὁ σώφρων
 ἐγκρατής οὐδ' ὁ ἐγκρατής σώφρων· οὔτε γὰρ τὸ ἄγαν σώ-
 φρονος οὔτε τὸ φαύλας ἔχειν. Ἀλλὰ μὴν δεῖ γε· εἰ μὲν
 γὰρ χρησταὶ αἱ ἐπιθυμίαι, φαῦλη ἢ κωλύουσα ἔξις ²⁰ μὴ ἀκο-
 λουθεῖν, ὥσθ' ἡ ἐγκράτεια ²¹ οὐ πᾶσα ἰσπουδαία· εἰ δ' ²² ἀσθε-
 νεῖς καὶ ²³ μὴ φαῦλαι, οὐθὲν σεμνόν, οὐδ' εἰ φαῦλαι καὶ ἀσθε-
 7 νεῖς, οὐθὲν μέγα. Ἔτι εἰ πάσῃ δόξῃ ἐμμενετικὸν ποιεῖ ἡ
 ἐγκράτεια, φαῦλη, οἶον εἰ καὶ τῇ ψευδεὶ· καὶ εἰ πάσης δόξης
 ἡ ἀκρασία ²⁴ ἐκστατικόν, ²⁵ ἔσται τις σπουδαία ἀκρασία, οἶον
 ὁ Σοφακλέους Νεοπτόλεμος ἐν τῷ Φιλοκτῆτῃ· ἐπαινετὸς γὰρ

⁸ τοῦ πάθους Mb. ⁹ ὁ om. Kb. ¹⁰ οἰεταί ὁ ἐγκρατεύμενος Mb.
¹¹ δὴ Kb.Ob. ¹² ἡρεμία Kb. ¹³ τὸ Kb. ¹⁴ ἰσχυροτάτη Mb. ¹⁵ φησὶ
 pr. Kb. ¹⁶ ἂν οὐδ' Lb.Mb.Ob. ¹⁷ τε Mb. ¹⁸ τῶν ἐσχάτων γὰρ Lb.Ob.
¹⁹ ἔστιν Lb.Ob. ²⁰ ὁ post ἔσται om. Kb. ²¹ μὴ om. Lb.Ob. ²² πᾶσα
 οὐ Ob. ²³ σπουδαῖον Kb. ²⁴ ἀγεννεῖς Mb. ²⁵ μὴ om. Mb. ²⁶ ἐκστα-
 τική Mb. ²⁷ ἔσται τις om. Mb.

οὐκ ἐμμένων οἷς ἐπέσθη ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεὺς διὰ τὸ λυπεῖσθαι ψευδόμενος. Ἔτι ὁ σοφιστικὸς λόγος ψευδόμενος ὁ ἀπορία⁸ διὰ γὰρ τὸ παράδοξα βούλεσθαι ἐλέγχειν, ἵνα δεινοὶ ὦσιν ὅταν ἐπιτύχωσιν, ὁ γενόμενος συλλογισμὸς ἀπορία γίνεται. ὁ δέδεται γὰρ ἡ διάνοια, ὅταν μένειν ῥμὲν δὴ βούληται διὰ τὸ μὴ ἀρέσκειν τὸ ἁ συμπερανθέν, προϊέναι δὲ μὴ δυνήται διὰ τὸ λύσαι μὴ ἔχειν τὸν λόγον. Συμβαίνει δ' ἕκ⁹ τινος λόγου ἡ ἀφροσύνη μετὰ ἀκρασίας ἀρετῇ τάναντία γὰρ πράττει ὡν ὑπολαμβάνει διὰ τὴν ἀκρασίαν, ὑπολαμβάνει ὅδε τὰγαθὰ¹⁰ κακὰ εἶναι καὶ οὐ δεῖν πράττειν, ὥστε τὰγαθὰ καὶ οὐ τὰ κακὰ πράττει. Ἔτι ὁ τῷ πεπεῖσθαι πράττων καὶ διώκων τὰ ἡδέα καὶ προαιρούμενος βελτίων¹¹ ἢ δόξειεν τοῦ μὴ διὰ λογισμὸν ἀλλὰ ὅδε ἀκρασίαν εὐιατότερος γὰρ διὰ τὸ μεταπεισθῆναι ἄν. Ὁ δ' ἀκρατὴς ἔνοχος τῇ παροιμίᾳ ἐν ἣ φαμὲν ὅταν τὸ ὕδωρ¹² πνίγη, τί δεῖ¹³ ἐπιπίνειν; Εἰ μὲν γὰρ¹⁴ μὴ ἐπέπειστο ἂν πράττει, μεταπεισθεὶς ἄν ἐπαύσατο. ἔνυν δὲ πεπεισμένος οὐδὲν ἤττον ἀλλὰ πράττει. Ἔτι εἰ¹⁵ περὶ¹⁶ πάντα ἀκρασία ἐστὶ καὶ ἐγκράτεια, τίς ὁ ἀπλῶς¹⁷ ἀκρατὴς; Οὐθεὶς γὰρ¹⁸ ἀπάσας ἔχει τὰς ἀκρασίας, φαμὲν δ' εἶναι τινὰς ἀπλῶς.

Αἱ μὲν οὖν ἀπορίαι τοιαῦται τινες συμβαίνουσιν, τούτων¹⁹ 4 δὲ τὰ μὲν ἀνελεῖν δεῖ τὰ δὲ καταλιπεῖν ἡ γὰρ λύσις τῆς ἀπορίας εὖρεσις ἐστίν. Πρῶτον μὲν οὖν σκεπτέον πότερον (3) εἰδότες ἢ οὐ, καὶ πῶς εἰδότες, εἴτα περὶ ποῖα τὸν²⁰ ἀκρατῇ καὶ τὸν ἐγκρατῇ θετέον, λέγω δὲ²¹ πότερον περὶ πᾶσαν ἡδονὴν καὶ λύπην ἢ περὶ τινὰς ἀφωρισμένας, καὶ τὸν ἐγκρατῇ καὶ τὸν καρτερικόν, πότερον ὁ αὐτὸς ἢ ἕτερός ἐστιν ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὅσα²² συγγενῇ τῆς θεωρίας ἐστὶ ταύτης. Ἔστι²³ δ' ἀρχὴ τῆς σκέψεως, πότερον ὁ ἐγκρατὴς καὶ²⁴

⁸ δέδεται γὰρ καὶ διάνοια M^b. ῥ μὲν om. K^b. L^b. M^b. ἁ συμπερανθέν L^b. ὁ δέ] γὰρ M^b. ὁ κακὰ] καὶ κακὰ K^b. ὁ ἄν om. M^b. et pr. K^b. ὁ δέ] διὰ τὴν M^b. ὁ πνίγει M^b. ὁ ἔτι πίνειν L^b. ὁ μὴ om. K^b. M^b. ὁ νυνὶ L^b. ὁ πάντα L^b. O^b. ὁ ἀκρατὴς ἐστίν; οὐθεὶς O^b. ὁ πάσας L^b. O^b. ὁ ἐγκρατῇ καὶ τὸν ἀκρατῇ L^b. ὁ πότερον om. L^b. ὁ συγγενῇ om. L^b. ὁ δ'] δ' ἡ L^b. O^b.

^hὁ ἀκρατής εἰσι ¹τῷ περὶ ^ā ἢ τῷ πῶς ἔχοντες τὴν διαφοράν,
^kλέγω δὲ πότερον τῷ περὶ ¹ταδὶ εἶναι μόνον ἀκρατής ὁ ἀκρα-
 τής, ἢ οὐ ἀλλὰ τῷ ὥς, ^mἢ οὐ ἀλλ' ἐξ ἀμφοῖν· ἔπειτ' εἰ περὶ
 πάντ' ἐστὶν ⁿἢ ἀκρασία καὶ ^oἢ ἐγκράτεια ἢ ^pοὔ· οὔτε γὰρ
 περὶ ^qπάντ' ἐστὶν ὁ ἀπλῶς ἀκρατής, ἀλλὰ περὶ ἅπερ ὁ ἀκό-
 λαστος, οὔτε ^rτῷ πρὸς ταῦτα ἀπλῶς ἔχειν (ταυτόν γὰρ ^sἂν
 ἦν τῇ ἀκολασίᾳ), ἀλλὰ τῷ ὥδι ἔχειν. Ὁ μὲν γὰρ ἄγεται
 προαιρούμενος, νομίζων αἰεὶ δεῖν τὸ παρὸν ἢδὺ διώκειν· ὁ δ'
 5 ³οὐκ οἶεται μὲν, διώκει δέ. Περὶ μὲν οὖν τοῦ δόξαν ἀληθῆ
 ἀλλὰ μὴ ἐπιστήμην εἶναι παρ' ἣν ἀκρατεύονται, οὐθὲν δια-
 φέρει πρὸς τὸν λόγον· ἔνιοι γὰρ τῶν δοξαζόντων οὐ διστά-
 4 ζουσιν, ἀλλ' οἶονται ἀκριβῶς ^vεἰδέναι. Εἰ οὖν διὰ τὸ ἡρέμα
 πιστεῦναι οἱ ^wδοξαζόντες μᾶλλον τῶν ἐπισταμένων παρὰ τὴν
 ὑπόληψιν πράζουσιν, οὐθὲν διοίσει ἐπιστήμη δόξης· ^xἔνιοι
 γὰρ πιστεύουσιν οὐδὲν ἥττον οἷς δοξαζουσιν ἢ ἕτεροι οἷς ἐπί-
 5 στανται· δηλοῖ δ' Ἡράκλειτος. Ἀλλ' ἐπεὶ διχῶς λέγομεν
 τὸ ἐπίστασθαι (καὶ γὰρ ὁ ἔχων μὲν οὐ χρώμενος δὲ τῇ ἐπι-
 στήμῃ καὶ ὁ χρώμενος λέγεται ἐπίστασθαι), διοίσει τὸ ἔχοντα
 μὲν μὴ θεωροῦντα ^yδὲ ^ā μὴ δεῖ πράττειν τοῦ ^zἔχοντα καὶ
 θεωροῦντα· τοῦτο γὰρ δοκεῖ δεινόν, ἀλλ' οὐκ εἰ μὴ θεωρῶν.
 6 ^aἘτι ἐπεὶ δύο τρόποι τῶν προτάσεων, ἔχοντα μὲν ἀμφο-
 τέρας οὐθὲν κωλύει πράττειν ^bπαρὰ τὴν ἐπιστήμην, χρώμε-
 νον μέντοι τῇ καθόλου ἀλλὰ μὴ τῇ κατὰ μέρος· πρακτὰ γὰρ
 τὰ καθ' ἕκαστα. Διαφέρει δὲ καὶ τὸ καθόλου· τὸ μὲν γὰρ
 ἐφ' ἑαυτοῦ τὸ δ' ἐπὶ τοῦ πράγματός ἐστιν, οἷον ὅτι παντὶ
 ἀνθρώπῳ συμφέρει τὰ ξηρά, καὶ ὅτι ^cοὗτος ἄνθρωπος ἢ ὅτι
 ξηρὸν τὸ τοιόνδε· ἀλλ' εἰ τόδε τοιόνδε, ^dἢ οὐκ ἔχει ἢ οὐκ
 ἐνεργεῖ. Κατὰ τε δὴ τούτους διοίσει τοὺς τρόπους ἀμήχανον

^h ὁ post καὶ om. L^b.Ob. ⁱ τῶν περὶ K^b. ^k λέγω] λέγοντες K^b.
^l ταδὶ] ἂ δει K^b. ^m ἢ οὐ ἀλλ' ἐξ ἀμφοῖν om. L^b.Ob. ⁿ ἢ om. K^b.L^b.
^o ἢ om. K^b. ^p post οὐ L^b.Ob. ἀλλ' ἐξ ἀμφοῖν. ^q ἀπαντ' K^b.M^b.
^r τὸ M^b. ^s ἂν om. L^b.Ob. ^t ὥδε K^b. ^v εἰδέναι] εἶναι Ob. ^w δόξαν-
 tes L^b. ^x ἔνιοι τε γὰρ L^b.Ob. ^y post δὲ K^b.L^b.Ob. καὶ τὸ θεωροῦντα.
^z ἔχοντος καὶ θεωροῦντος L^b. ^a ἔτι δ' ἐπεὶ L^b. ^b περὶ M^b. ^c οὗτος]
 ὁ αὐτὸς K^b.M^b, αὐτὸς οὗτος L^b.Ob. ^d ἢ post τοιόνδε om. K^b.M^b.

ὅσον, ὥστε δοκεῖν οὕτω μὲν ^εεἰδέναι μὴθὲν ἄτοπον, ἄλλως δὲ θαυμαστόν. Ἔτι τὸ ἔχειν ^ιτὴν ἐπιστήμην ^εἄλλον τρόπον ^ιτῶν νῦν ῥηθέντων ὑπάρχει τοῖς ἀνθρώποις· ἐν τῷ γὰρ ἔχειν μὲν μὴ χρῆσθαι δὲ διαφέρουσιν ὁρῶμεν τὴν ἕξιν, ὥστε καὶ ἔχειν πως καὶ μὴ ἔχειν, οἷον τὸν καθεύδοντα καὶ μαινόμενον καὶ οἰνωμένον. Ἀλλὰ ^βμὴν οὕτω διατίθενται ^ιοἱ ἐν τοῖς πάθεσιν ὄντες· θυμοὶ γὰρ καὶ ἐπιθυμίαι ἀφροδισίων καὶ ἔνια τῶν τοιούτων ἐπιδήλως καὶ τὸ σῶμα ^κμεθιστάσιν, ἐνίοις δὲ καὶ μανίας ποιοῦσιν. Δῆλον οὖν ὅτι ὁμοίως ἔχειν λεκτέον τοὺς ἀκρατεῖς τούτοις. Τὸ δὲ λέγειν τοὺς λόγους τοὺς ἀπὸ ^δτῆς ἐπιστήμης οὐδὲν ^ισημεῖον· καὶ γὰρ οἱ ἐν τοῖς πάθεσι τούτοις ὄντες ἀποδείξεις καὶ ἔπη λέγουσιν Ἐμπεδοκλέους, καὶ ^μοἱ ^απρῶτον μαθόντες συνείρουσι μὲν τοὺς λόγους, ^οἴασιν δ' οὐπώ· δεῖ γὰρ ^ρσυμφῦναι, ^ατούτῳ δὲ χρόνῳ δεῖ ὥστε καθάπερ τοὺς ὑποκρινομένους, οὕτως ὑποληπτέον λέγειν καὶ τοὺς ἀκρατευομένους. Ἔτι καὶ ὧδε φυσικῶς ἂν τις ἐπι- ^γβλέψει τὴν αἰτίαν. Ἡ μὲν γὰρ καθόλου δόξα, ἡ δ' ἐτέρα περὶ τῶν καθ' ἕκαστά ἐστιν, ὣν αἰσθησις ἤδη κυρία· ^ιὅταν δὲ μία γένηται ἐξ ^ααὐτῶν, ἀνάγκη τὸ ^ισυμπερανθὲν ἔνθα μὲν φάναι τὴν ψυχὴν, ἐν δὲ ταῖς ποιητικαῖς πράττειν εὐθύς, οἷον, εἰ παντὸς γλυκεὸς γεύεσθαι δεῖ, τουτὶ δὲ γλυκὺ ὥς ^νἐν τι τῶν καθ' ἕκαστον, ἀνάγκη τὸν δυνάμενον καὶ μὴ κωλύομενον ^αμα ^ωτούτο καὶ πράττειν. Ὅταν οὖν ἡ μὲν καθόλου ^ξἐνῇ κωλύουσα γεύεσθαι, ἡ ^γδέ, ὅτι πᾶν ^ατὸ γλυκὺ ἡδύ, τουτὶ δὲ γλυκὺ (αὕτη δὲ ἐνεργεῖ), ^ατύχη δ' ἐπιθυμία ἐνούσα, ἡ ^βμὲν λέγει φεύγειν τούτο, ἡ δ' ἐπιθυμία ἄγει· κινεῖν γὰρ ἕκαστον ^εδύναται τῶν μορίων· ὥστε συμβαίνει ὑπὸ λόγου πως καὶ δόξης ^δἀκρατεῦσθαι, οὐκ ἐναντίας δὲ καθ' ^εαὐτήν,

^ε εἶναι L^b.Ob. ^ι τὴν om. K^b. ^ε ἄλλον τρόπων L^b. ^η μὲν Ob.
^ι οἱ γε ἐν L^b.Ob. ^κ μεθιστώσιν M^b. ^ι post σημεῖον L^b.Ob. τοῦ ἐνεργεῖν κατὰ τὴν ἐπιστήμην. ^μ οἱ] τὸ Ob. ^ν πρῶτον μαθόντες συνεργοῦσι K^b.M^b. ^ο ἴασιν L^b. ^ρ συμφυῆναι K^b. ^α τούτο K^b.M^b. ^ι ὅτε L^b.
^σ αὐτῶν ὡς ἀνάγκη M^b. ^ι συμπερανθὲν L^b. ^ν ἐν τι τῶν] τὸν pr. K^b.
^ω τούτω Ob. ^ξ ἐνῇ ἡ κωλύουσα M^b.Ob. ^γ δὲ om. L^b. et pr. K^b.
^α τὸ om. K^b.M^b. ^α τύχη] αὕτη M^b. ^β μὲν οὖν λέγει K^b.M^b. ^ε δύναται om. M^b. ^δ ἀκρατεῦσθαι M^b. ^ε αὐτάς M^b.

- 11 ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός. Ἡ γὰρ ἐπιθυμία ἑναντία, ἀλλ' οὐχ ἡ δόξα, τῷ ὀρθῷ λόγῳ· ὥστε καὶ διὰ τοῦτο τὰ θηρία οὐκ ἀκρατῆς, ὅτι οὐκ ἔχει βῶτων καθόλου ὑπόληψιν, ἀλλὰ τῶν
- 12 καθ' ἕκαστα φαντασίαν καὶ μνήμην. Πῶς δὲ λύεται ^h ἡ ἀγνοια καὶ πάλιν γίνεται ἐπιστήμων ὁ ἀκρατής, ὁ αὐτὸς λόγος ⁱ καὶ περὶ οἰνωμένου καὶ καθεύδοντος καὶ οὐκ ἴδιος τούτου τοῦ πάθους, ὃν δεῖ παρὰ τῶν φυσιολόγων ἀκούειν.
- 13 Ἐπεὶ ^k δ' ἡ τελευταία πρότασις δόξα τε ⁱ αἰσθητοῦ καὶ κυρία τῶν πράξεων, ταύτην ἡ οὐκ ἔχει ^m ὁ ἐν τῷ πάθει ὢν, ἡ οὕτως ἔχει ὥς οὐκ ⁿ ἦν τὸ ἔχειν ἐπίστασθαι ἀλλὰ λέγειν ὥσπερ ὁ οἰνωμένος τὰ Ἐμπεδοκλέους, ^o καὶ διὰ τὸ μὴ καθόλου μὴδ' ἐπιστημονικὸν ὁμοίως εἶναι δοκεῖν ^p τῷ καθόλου ^q τὸν ἔσχατον ὄρον. Καὶ ἔοικεν ὁ ἐξήτει Σωκράτης συμβαίνειν· οὐ γὰρ τῆς κυρίως ἐπιστήμης εἶναι δοκούσης ^r παρουσίας γίνεται τὸ πάθος, οὐδ' ^s αὕτη περιέλκεται διὰ τὸ πάθος, ἀλλὰ τῆς αἰσθητικῆς. Περὶ μὲν ^t οὖν τοῦ εἰδότα καὶ μὴ, καὶ πῶς ^v εἰδότα ἐνδέχεται ἀκρατεῦσθαι, τοσαῦτα εἰρήσθω.
- 6 Πότερον δ' ἐστὶ τις ἀπλῶς ἀκρατής ἢ πάντες κατὰ μέρος,
- (4) καὶ εἰ ἔστι, περὶ ^w ποῖά ἐστι, λεκτέον ἐφεξῆς. Ὅτι μὲν οὖν περὶ ἡδονὰς καὶ λύπας εἰσὶν οἱ ^x τ' ἐγκρατεῖς ^x καὶ καρτερικοί, ^y καὶ οἱ ἀκρατεῖς ^y καὶ μαλακοί, φανερόν. Ἐπεὶ δ' ἐστὶ τὰ μὲν ἀναγκαῖα τῶν ^z ποιούντων ἡδονήν, τὰ δ' αἰρετὰ μὲν καθ' αὐτὰ ἔχοντα δ' ὑπερβολήν, ἀναγκαῖα μὲν τὰ σωματικά. Λέγω δὲ τὰ τοιαῦτα, τὰ τε περὶ τὴν τροφήν καὶ τὴν τῶν ἀφροδισίων χρεῖαν, καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν σωματικῶν περὶ ^a τὴν ἀκολασίαν ^a ἔθεμεν καὶ τὴν σωφροσύνην. Τὰ δ' ἀναγκαῖα μὲν ^b οὐ, αἰρετὰ ^c δὲ καθ' αὐτά. Λέγω δ' οἷον νίκην τιμὴν πλοῦτον καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἀγαθῶν καὶ ἡδέων. Τοὺς

^f ἐναντία] ἐναντία δόξα Mb. ^g τῶν om. Kb.Mb. ^h ἡ ἀγνοια om. pr. Kb. ⁱ καὶ περὶ] ὁ περὶ Kb, ὁ καὶ περὶ Mb. ^k δ' ἡ] δὴ Kb. ^l αἰσθητῆς Mb. ^m ὁ om. Kb.Lb.Mb. ⁿ ἦν τῷ Lb.Ob, ἐν τῷ Mb. ^o καὶ om. Mb. ^p τῶν Kb. ^q τὸν ὄρον τὸν ἔσχατον Mb. ^r παρουσίας Ob. ^s αὕτη Lb.Ob. ^t οὖν om. Lb. ^v ἐνδέχεται εἰδότα Lb.Ob. ^w ποιόν Lb. ^x καὶ οἱ καρτερικοὶ Lb. ^y καὶ οἱ μαλακοὶ Lb.Mb.Ob. ^z ποιούντων ἡδονήν] τοιούτων ἡδονῶν Mb. ^a ἐθέμεν Lb. ^b οὐχὶ Kb.Mb. ^c δὲ ante λέγω Kb, om. Mb.

μὲν ^d οὖν πρὸς ταῦτα παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον ὑπερβάλλοντας
 τὸν ἐν αὐτοῖς ἀπλῶς μὲν οὐ λέγομεν ἀκρατεῖς, προστιθέντες
 δὲ τὸ χρημάτων ἀκρατεῖς καὶ κέρδους καὶ τιμῆς καὶ θυμοῦ,
 ἀπλῶς δ' οὐ ὡς ἑτέρους καὶ καθ' ὁμοιότητα λεγομένους,
 ὥσπερ ἄνθρωπος ὁ τὰ Ὀλύμπια ^e νενικηκώς· ἐκείνῃ γὰρ ὁ
 κοινὸς λόγος τοῦ ἰδίου ^f μικρῷ διέφερεν ἀλλ' ὅμως ἕτερος ἦν.
 Σημεῖον δέ· ἡ μὲν ^g γὰρ ἀκрасία ψέγεται οὐχ ὡς ἀμαρτία
 μόνον ἀλλὰ καὶ ὡς κακία τις ἡ ἀπλῶς οὐσα ἡ κατὰ τι μέρος,
 τούτων δ' οὐθείς. Τῶν δὲ περὶ τὰς σωματικὰς ἀπολαύσεις, ³
 περὶ ἃς λέγομεν τὸν σῶφρονα καὶ ἀκόλαστον, ὁ μὴ τῇ προ-
 αιρεῖσθαι τῶν ^h τε ἡδέων διώκων τὰς ὑπερβολὰς ⁱ καὶ τῶν
 λυπηρῶν φεύγων, πείνης καὶ δίψης καὶ ἀλέας καὶ ψύχους
 καὶ πάντων τῶν περὶ ἀφῆν καὶ γῶσιν, ἀλλὰ παρὰ τὴν
 προαίρεσιν καὶ τὴν διάνοιαν, ἀκρατὴς λέγεται, οὐ κατὰ πρόσ-
 θεσιν, ὅτι περὶ τὰδε, καθάπερ ὀργῆς, ἀλλ' ἀπλῶς μόνον.
 Σημεῖον δέ· καὶ γὰρ μαλακοὶ λέγονται περὶ ταύτας, περὶ ⁴
 ἐκείνων δ' οὐδεμίαν. Καὶ διὰ τοῦτ' εἰς ταῦτόν τὸν ἀκρατῇ
 καὶ ^k τὸν ἀκόλαστον τίθεμεν καὶ ἐγκρατῇ καὶ σῶφρόνα, ἀλλ'
 οὐκ ἐκείνων οὐδένα, διὰ τὸ περὶ τὰς αὐτάς πως ἡδονὰς καὶ
 λύπας εἶναι· οἱ δ' εἰσὶ μὲν περὶ ταῦτά, ἀλλ' οὐχ ὡσαύτως
 εἰσὶν, ἀλλ' οἱ μὲν προαιροῦνται ^l οἱ δ' οὐ προαιροῦνται. Διὸ
 μᾶλλον ἀκόλαστον ἂν εἴποιμεν, ὅστις ^m μὴ ἐπιθυμῶν ⁿ ἢ
 ἡρέμα διώκει τὰς ὑπερβολὰς καὶ φεύγει μετρίας λύπας, ἢ
 τοῦτον ὅστις διὰ τὸ ἐπιθυμεῖν ^o σφόδρα· τί γὰρ ἂν ἐκεῖνος
 ποιήσειεν, εἰ προσγένειτο ἐπιθυμία νεανικὴ καὶ περὶ τὰς τῶν
 ἀναγκαίων ἐνδείας λύπη ἰσχυρά; Ἐπεὶ δὲ τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ ⁵
 τῶν ἡδονῶν αἱ μὲν εἰσὶ ^p τῇ γένει καλῶν καὶ σπουδαίων· τῶν
^q γὰρ ἡδέων ἔνια φύσει αἰρετά, τὰ δ' ἐναντία τούτων, τὰ δὲ
 μεταξύ, καθάπερ ^r διείλομεν πρότερον, οἷον χρήματα καὶ
 κέρδος καὶ νίκη καὶ τιμή· πρὸς ἅπαντα δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα

^d οὖν om. K^b.M^b. ^e νικῶν K^b. ^f μικρὸν L^b.M^b. ^g γὰρ om. L^b.
^h τε] δέ K^b, om. L^b.M^b. ⁱ καὶ τῶν λυπηρῶν φεύγων om. M^b. ^k τὸν
 post καὶ om. L^b.O^b. ^l οἱ δ' οὐ προαιροῦνται om. O^b. ^m μὴδ' O^b.
ⁿ ἢ om. K^b. ^o σφόδρα om. M^b. ^p τῶν K^b. ^q γάρ] δ' K^b. ^r δι-
 ελόμην K^b.M^b.

καὶ τὰ μεταξὺ ^α οὐ τῷ πάσχειν καὶ ἐπιθυμῆν καὶ φιλεῖν
 ψέγονται, ἀλλὰ τῷ ^ι πως ὑπερβάλλειν. Διὸ ^ν ὅσοι μὲν παρὰ
 τὸν λόγον ἢ ^ω κρατοῦνται ἢ διώκουσι τῶν φύσει ^ς τι καλῶν
 καὶ ἀγαθῶν, οἷον οἱ ^ν περὶ τιμὴν μᾶλλον ἢ δεῖ σπουδάζοντες
 ἢ περὶ τέκνα καὶ γονεῖς· καὶ γὰρ ταῦτα τῶν ἀγαθῶν, καὶ
 ἐπαινοῦνται οἱ περὶ ταῦτα σπουδάζοντες· ἀλλ' ὅμως ἔστι τις
 ὑπερβολὴ καὶ ἐν τούτοις, εἴ τις ὥσπερ ἡ Νιόβη μάχοιτο
^ς καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς, ἢ ὥσπερ Σάτυρος ὁ φιλοπάτωρ ^α ἐπι-
 καλούμενος περὶ τὸν πατέρα· λίαν γὰρ ἐδόκει μωραίνειν.
 Μοχθηρία μὲν οὖν οὐδεμία περὶ ταῦτ' ἐστὶ διὰ τὸ εἰρημένον,
 ὅτι φύσει τῶν αἰρετῶν ἕκαστόν ἐστι δι' αὐτό· ^β φαῦλαι δὲ
 6 καὶ φευκταὶ αὐτῶν εἰσὶν αἱ ὑπερβολαί. Ὅμοίως δὲ οὐδὲ
 ἀκρασία· ἡ γὰρ ἀκρασία οὐ μόνον φευκτὸν ἀλλὰ καὶ τῶν
 ψεκτῶν ἐστίν. Δι' ὁμοιότητα δὲ τοῦ πάθους ^ς προσεπιτι-
 θέντες τὴν ἀκρασίαν ^δ περὶ ^ε ἐκάστου λέγουσιν, οἷον κακὸν
 ἱατρὸν καὶ κακὸν ὑποκριτήν, ὃν ἀπλῶς οὐκ ἂν ^ς εἴποιεν κακόν·
 ὥσπερ οὖν οὐδ' ἐνταῦθα, διὰ τὸ μὴ κακίαν εἶναι ἐκάστην αὐ-
 τῶν, ἀλλὰ ^ς τῷ ἀνάλογον ὁμοίαν, οὕτω δῆλον ^β ὅτι κακεῖ
 ὑποληπτέον ^ι μόνην ἀκρασίαν καὶ ἐγκράτειαν εἶναι ἥτις ἐστὶ
 περὶ ταῦτα τῇ σωφροσύνῃ καὶ ^κ τῇ ἀκολασίᾳ, περὶ δὲ ^ι θυμὸν
 καθ' ὁμοιότητα λέγομεν· διὸ καὶ προστιθέντες ἀκρατῇ θυμοῦ
 ὥσπερ τιμῆς καὶ κέρδους φαμέν.

- (5) Ἐπεὶ δ' ἐστὶν ἔνια μὲν ἡδέα φύσει, καὶ τούτων τὰ μὲν
 ἀπλῶς τὰ δὲ κατὰ γένη καὶ ζῶων καὶ ἀνθρώπων, τὰ δ' οὐκ
 ἔστιν ἀλλὰ τὰ μὲν διὰ πηρώσεις τὰ δὲ δι' ἔθνη γίνεται, τὰ
 δὲ διὰ ^μ μοχθηρὰς φύσεις, ἔστι καὶ περὶ τούτων ^ν ἕκαστα
 2^ο παραπλησίως ἰδεῖν ἔξεις. Λέγω ^ρ δὲ τὰς θηριώδεις, οἷον
 τὴν ἀνθρωπον ἣν λέγουσι τὰς ^α κύνους ἀνασχίζουσιν τὰ

^α οὐ τῷ] οὕτω K^b. ^ι πῶς] πῶς καὶ L^b.Ob. ^ν ὅσω μὲν πρὸς M^b.
^ω ἀκρατοῦνται L^b.M^b. ^ς τε M^b. ^ν περὶ τὴν τιμὴν M^b. ^ς καὶ om.
K^b.M^b. ^α καλούμενος πρὸς M^b. ^β φαῦλαι δὲ καὶ φευκταὶ καὶ ἀμαρ-
τήματα αὐτῶν αἱ ὑπερβολαὶ M^b, φαῦλαι δὲ καὶ φευκτὰ καὶ ἀμαρτήματα K^b.
^ς προσεπιθέντες L^b. ^δ πρὸς K^b. ^ε ἕκαστον K^b.L^b.M^b. ^ς εἴποιμεν L^b.
^ς τὸ K^b. ^β ὅτι om. M^b. ^ι μόνον Ob. ^κ τῇ post καὶ om. K^b.M^b.Ob.
^ι θυμοῦ K^b. ^μ μοχθηρίαν φύσεως M^b. ^ν ἕκαστον L^b, om. M^b.
^ο παραπλησίως M^b. ^ρ δὴ τὰς θηριωδίας L^b. ^α κύνας K^b.

παιδιά κατεσθίειν, ἢ ^τοἷς χαίρειν φασὶν ἐνίοις τῶν ἀπη-
γριωμένων περὶ τὸν Πόντον, τοὺς ^αμὲν ὠμοῖς τοὺς δὲ ^τἀν-
θρώπων κρέασιν, τοὺς δὲ τὰ παιδιά ^νδανείζειν ἀλλήλοις εἰς
εὐχίαν, ἢ τὸ ^ππερὶ Φάλαριν λεγόμενον. Αὗται μὲν ^εθη-
ριώδεις, αἱ δὲ διὰ ^γτε νόσους γίνονται ^ακαὶ μανίαν ἐνίοις,
ὥσπερ ὁ τὴν μητέρα καθιερεύσας καὶ φαγών, καὶ ὁ τοῦ συν-
δούλου τὸ ἥπαρ. Αἱ δὲ νοσηματώδεις ^αἢ ἐξ ἔθους, ^βοἶον
τριχῶν τίλσεις καὶ ὀνύχων ^γτρώξεις, ἔτι ^δἀνθράκων καὶ
γῆς, πρὸς δὲ τούτοις ^δἢ τῶν ἀφροδισίων τοῖς ἄρρεσιν τοῖς
μὲν γὰρ φύσει τοῖς ^δἐξ ἔθους συμβαίνουσιν, οἶον τοῖς ^εὕβρι-
ζομένοις ἐκ παιδων. ^νΟσοις μὲν οὖν φύσις αἰτία, ^ιτούτους ⁴
μὲν οὐδεὶς ἀν ^εεἶπεν ἀκρατεῖς, ὥσπερ οὐδὲ τὰς γυναῖκας,
ὅτι ^ηοὐκ ὀπύουσιν ἀλλ' ὀπύονται ὡσαύτως ^ιδὲ καὶ τοῖς
νοσηματώδως ἔχουσι ^κδι' ἔθος. Τὸ μὲν οὖν ἔχειν ^ιἕκαστα ⁵
τούτων ἔξω τῶν ὄρων ἐστὶ τῆς κακίας, καθάπερ καὶ ^μἡ θη-
ριότης. ^ντὸ ^δἔχοντα ^οκρατεῖν ἢ κρατεῖσθαι οὐχ ^ρἡ ἀπλῇ
ἀκρασία ἀλλ' ^qἡ καθ' ὁμοιότητα, καθάπερ καὶ τὸν περὶ τοὺς
θυμούς ἔχοντα τοῦτον τὸν τρόπον τοῦ πάθους, ἀκρατὴ ^δοὐ
λεκτέον. Πᾶσα γὰρ ὑπερβάλλουσα ^τκαὶ ἀφροσύνη καὶ δει-
λία καὶ ἀκολασία καὶ χαλεπότης αἱ μὲν θηριώδεις αἱ δὲ νο-
σηματώδεις εἰσὶν ὁ μὲν γὰρ φύσει τοιοῦτος οἶος δεδιέναι ⁶
πάντα, καὶ ψοφήσῃ μῦς, θηριώδῃ δειλίαν δειλός, ὁ δὲ τὴν
γαλῆν ἐδεδίει διὰ νόσον καὶ τῶν ^αἀφρόνων οἱ μὲν ἐκ φύσεως
ἀλόγιστοι καὶ μόνον τῇ αἰσθήσει ζῶντες θηριώδεις, ^τὥσπερ
ἔνια γένη τῶν πόρρω βαρβάρων, οἱ δὲ διὰ νόσους, οἶον τὰς
ἐπιληπτικάς, ἢ μανίας νοσηματώδεις. Τούτων ^δἔστι μὲν ^γ

^τ οἷς K^b. ^α μὲν] μὲν οὖν L^b. ^τ ἀνδρῶν K^b.M^b. ^ν ἄλλοις δανεί-
ζειν L^b.Ob. ^π περὶ τὸν φάλαριν M^b. ^ε θηριώδεις εἰσὶν αἱ Ob. ^γ τε
om. L^b. ^α καὶ διὰ μανίαν K^b. ^α ἢ om. K^b. ^β οἶον αἱ τῶν L^b.M^b.Ob.
^γ τρώσεις M^b. ^δ ἢ om. M^b. ^ε γυμναζομένοις K^b.M^b, ἐθιζομένοις N^b.
^ι τούτους μὲν οὖν οὐδ' ἂν τις M^b. ^ε εἶπεν K^b.L^b.M^b, εἶποι Ob.
^η οὐχ ὀπύουσιν ἀλλ' ὀπύονται K^b.M^b.N^b. ^ι δὲ om. K^b.M^b. ^κ δι'
ἥθους K^b, ἐξ ἔθους L^b. ^ι ἐκάστοις L^b. ^μ ἢ om. L^b. ^ν τὸν K^b.
^ο κρατεῖν] καρτερεῖν K^b.Ob. ^ρ ἢ om. M^b. ^q ἢ om. K^b. ^τ καὶ ante
ἀφροσύνη om. L^b, qui in margine τινὰ δὲ ἔχουσι κακία καὶ ἀφροσύνη.
^α ἀφροδισίων K^b. ^τ ὥσπερ—νόσους om. K^b.

ἔχειν τινὰ ἐνίοτε ^ν μόνον, μὴ κρατεῖσθαι δέ, ^ω λέγω δὲ οἶον εἰ Φάλαρις κατεῖχεν ἐπιθυμῶν παιδίου φαγεῖν ἢ ^π πρὸς ἀφροδισίων ἄσπονον ἡδονήν· ἔστι δὲ καὶ κρατεῖσθαι, μὴ μόνον ἔχειν. Ὡς περ οὖν καὶ ὕμοχθηρία ἢ μὲν κατ' ἀνθρώπων ἀπλῶς λέγεται μοχθηρία, ἢ δὲ κατὰ πρόσθεσιν, ὅτι θηριώδης ἢ νοσηματώδης, ἀπλῶς δ' οὐ, τὸν αὐτὸν τρόπον δῆλον ὅτι καὶ ἀκρασία ἐστὶν ἢ μὲν θηριώδης ἢ δὲ νοσηματώδης, ἀπλῶς δὲ ἢ κατὰ ^z τὴν ἀνθρωπίνην ἀκολασίαν ^a μόνη.

- 7 9 Ὅτι μὲν οὖν ἀκρασία καὶ ἐγκράτειά ἐστι ^b μόνον περὶ ἅπερ ^c ἀκολασία καὶ σωφροσύνη, καὶ ὅτι περὶ τὰ ἄλλα ἐστὶν ἄλλο εἶδος ἀκρασίας, λεγόμενον κατὰ μεταφορὰν καὶ οὐχ (6) ἀπλῶς, δῆλον· ^d ὅτι δὲ καὶ ἦττον αἰσχροὶ ἀκρασία ἢ τοῦ θυμοῦ ἢ ^e ἢ τῶν ἐπιθυμιῶν, θεωρήσωμεν. Ἔοικε γὰρ ὁ θυμὸς ἀκούειν μὲν τι τοῦ λόγου, παρακούειν δέ, καθάπερ οἱ ταχεῖς τῶν διακόνων, οἱ πρὶν ἀκοῦσαι πᾶν τὸ λεγόμενον ἐκθέουσιν, εἴτα ἀμαρτάνουσι τῆς ^f προστάξεως, καὶ οἱ κύνες, πρὶν σκέψασθαι εἰ φίλος, ^g εἰ μόνον ψοφήσῃ, ὑλακτοῦσιν· οὕτως ^h ὁ θυμὸς διὰ θερμότητα καὶ ταχυτήτα τῆς φύσεως ἀκούσας μὲν, οὐκ ἐπίταγμα ^δ ἀκούσας, ὁρμῇ πρὸς τὴν τιμωρίαν. Ὁ μὲν γὰρ λόγος ἢ ἢ φαντασία ὅτι ὕβρις ἢ ὀλιγωρία ἐδήλωσεν, ὁ δ' ὥς περ συλλογισάμενος ὅτι δεῖ τῷ τοιούτῳ πολεμεῖν χαλεπαίνει ⁱ δὴ εὐθύς· ἢ ^δ ἐπιθυμία, εἰ μόνον εἴπῃ ὅτι ἡδὺ ὁ λόγος ἢ ^k ἢ αἴσθησις, ὁρμῇ πρὸς τὴν ἀπόλαυσιν. Ὡς θ' ὁ μὲν θυμὸς ἀκολουθεῖ τῷ λόγῳ πως, ἢ ^δ ἐπιθυμία οὐ.
- ^l Αἰσχύων οὖν ὁ μὲν γὰρ τοῦ θυμοῦ ἀκρατὴς τοῦ λόγου πως ἀήττᾶται, ὁ ^m δὲ τῆς ἐπιθυμίας ⁿ καὶ ^ο οὐ τοῦ λόγου. Ἔτι ταῖς φυσικαῖς μᾶλλον συγγνώμη ^p ἀκολουθεῖν ὀρέξεσιν, ἐπεὶ καὶ ἐπιθυμίαις ταῖς τοιαύταις μᾶλλον ὅσαι κοιναὶ πᾶσι, καὶ

^ν μόνον] μὲν μόνον K^b.M^b. ^ω λέγω δὲ om. L^b.O^b. ^π πρὸς om. M^b. ^γ μοχθηρίας K^b. ^z τὴν om. M^b. ^a μόνην K^b.L^b.M^b.
^b μόνον ἀπλῶς περὶ L^b. ^c ἀκρασία M^b, ἢ ἀκολασία L^b. ^d ὅτι δὲ καὶ] καὶ ὅτι M^b. ^e ἢ post ἢ om. K^b.M^b. ^f πράξεως M^b.O^b. ^g εἰ μόνον L^b.O^b. ^h ὁ om. K^b.M^b. ⁱ δὴ add. K^b. ^k ἢ post ἢ om. M^b.
^l αἰσχύων K^b. ^m δὲ ἐπὶ τῆς O^b. ⁿ καὶ om. L^b.M^b. ^ο οὐ om. K^b.
^p ἀκολουθεῖ L^b.M^b.

ἐφ' ὅσον κοιναί· ὁ δὲ θυμὸς φυσικώτερον καὶ ἡ χαλεπότης τῶν ἐπιθυμιῶν ἢ τῶν τῆς ὑπερβολῆς καὶ τῶν μὴ ἀναγκαίων, ὥσπερ ὁ ἀπολογούμενος ὅτι τὸν πατέρα ἱτύπτει. “Καὶ γὰρ οὗτος” ἔφη “τὸν ἑαυτοῦ κάκεις τὸν ἀνωθεν,” καὶ τὸ παιδίον δείξας “καὶ οὗτος ἐμέ” ἔφη, “ὅταν ἀνὴρ γένηται· συγγενὲς γὰρ ἡμῖν.” Καὶ ὁ ἐλκόμενος ὑπὸ τοῦ υἱοῦ παύεσθαι ἐκέλευε πρὸς ταῖς θύραις· καὶ ἡ γὰρ αὐτὸς ἐλκύσαι τὸν πατέρα μέχρις ἐνταῦθα. “Ἐτι ἀδικώτεροι οἱ ἐπιβουλό-³ τεροι. Ὁ μὲν οὖν θυμώδης οὐκ ἐπίβουλος, οὐδ' ὁ θυμὸς, ἀλλὰ φανερός· ἡ δ' ἐπιθυμία, καθάπερ τὴν Ἀφροδίτην φασί·

ἡ δολοπλόκου γὰρ κρυπτοῦσι·

καὶ τὸν κερτὸν ἱμάντα Ὁμηρος·

πάρφαις, ἡ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ ἡ φρονέοντος.

Ὡστ' εἶπερ ἀδικώτερα καὶ αἰσχίων ἢ ἀκρασία ἡ αὕτη τῆς περὶ τὸν θυμὸν ἔστι, καὶ ἀπλῶς ἀκρασία καὶ κακία πῶς. Ἐτι οὐδεὶς ὑβρίζει λυπούμενος, ὁ δ' ὀργῇ ποιῶν πᾶς ἀποιεῖ⁴ λυπούμενος, ὁ δ' ὑβρίζων μεθ' ἡδονῆς. Εἰ οὖν οἷς ὀργίζεσθαι μάλιστα δίκαιον, ταῦτα ἀδικώτερα, καὶ ἡ ἀκρασία ἡ δι' ἐπιθυμίαν· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐν θυμῷ ὕβρις. Ὡς μὲν τοίνυν αἰσχίων ἢ περὶ ἐπιθυμίας ἀκρασία τῆς περὶ τὸν θυμὸν, καὶ ὅτι ἔστιν ἡ ἐγκράτεια καὶ ἡ ἀκρασία περὶ ἐπιθυμίας καὶ ἡδονὰς σωματικὰς, δῆλον, αὐτῶν δὲ τούτων τὰς διαφορὰς⁶ ληπτέον. Ὡσπερ γὰρ εἴρηται κατ' ἀρχάς, αἱ μὲν ἀνθρωπικαὶ εἰσι καὶ φυσικαί, καὶ τῷ γένει καὶ τῷ μεγέθει, αἱ δὲ θηριώδεις, αἱ δὲ διὰ πηρώσεις καὶ νοσήματα. Τούτων δὲ περὶ τὰς πρώτας σωφροσύνη^f καὶ ἀκολασία μόνον ἐστίν· διὸ καὶ τὰ θηρία οὔτε σώφρονα οὔτ' ἀκόλαστα λέγομεν ἀλλ' ἢ κατὰ μεταφορὰν καὶ εἰ τινι ὅλως ἄλλο πρὸς ἄλλο διαφέρει

³ τῶν ante τῆς om. M^b. ⁴ τύπτει L^b. M^b. ⁵ γὰρ] γὰρ καὶ M^b.
⁶ ἐλκύσαι om. M^b. ⁷ δολοπλόκας L^b. ⁸ φρονέοντων M^b. ⁹ αὕτη om. M^b. ¹⁰ ἔστι δὲ καὶ M^b. ¹¹ ὁ—λυπούμενος om. M^b. ¹² λυπούμενος ποιεῖ L^b. ¹³ ἐπιθυμίαν M^b. ¹⁴ ἡ utrumque om. M^b. ¹⁵ ἀνθρώπινα K^b. ¹⁶ δὲ καὶ διὰ O^b. ¹⁷ μόνον καὶ ἀκολασία L^b.

ε γένος τῶν ζῳων ὕβρει καὶ ^h σιναμωρία καὶ ⁱ τῷ παμφάγον εἶναι· οὐ γὰρ ἔχει προαίρεσιν οὐδὲ λογισμόν, ἀλλ' ἐξέστηκε γ τῆς φύσεως, ὥσπερ οἱ μαινόμενοι τῶν ἀνθρώπων. Ἐλαττον δὲ θηριότης κακίας, φοβερώτερον δέ· οὐ γὰρ διέφθαρται τὸ ^k βέλτιστον, ὥσπερ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, ἄλλ' οὐκ ἔχει. Ὅμοιον οὖν ^m ὥσπερ ἄψυχον ⁿ συμβάλλειν ^o πρὸς ἔμψυχον, πότερον κάκιον· ἀσινεστέρα γὰρ ἢ φαυλότης αἰεὶ ἢ τοῦ μὴ ἔχοντος ἀρχήν, ὃ δὲ νοῦς ἀρχή. Παραπλήσιον ^p οὖν τὸ συμβάλλειν ἀδικίαν πρὸς ^q ἄνθρωπον ἀδικον· ἔστι γὰρ ὡς ἐκάτερον κάκιον· ^r μυριοπλάσια γὰρ ἂν κακὰ ποιήσειεν ἄνθρωπος κακὸς θηρίου.

- 8 Περὶ δὲ τὰς δι' ἀφῆς καὶ γεύσεως ἡδονὰς καὶ λύπας καὶ (7) ἐπιθυμίας καὶ φυγὰς, περὶ αἷς ἡ τε ἀκολασία καὶ ἡ σωφροσύνη διωρίσθη πρότερον, ἔστι ^s μὲν οὕτως ἔχειν ὥστε ἡττάσθαι καὶ ὧν οἱ πολλοὶ κρείττους, ^t ἔστι δὲ κρατεῖν καὶ ὧν οἱ πολλοὶ ἡττους· τούτων δ' ὃ μὲν περὶ ἡδονὰς ἀκρατὴς ὃ δ' ἐγκρατής, ὃ δὲ περὶ λύπας μαλακὸς ὃ δὲ καρτερικός. Μεταξὺ δ' ἡ τῶν πλείστων ἔξις, ^v καὶ εἰ ῥέπουσι μᾶλλον ^z πρὸς τὰς χείρους. Ἐπεὶ δ' ἔναι τῶν ἡδονῶν ἀναγκαίαι εἰσιν αἱ δ' οὐ καὶ μέχρι τινός, αἱ δ' ὑπερβολαὶ ^w οὐ, οὐδ' αἱ ἐλλείψεις, ὁμοίως δὲ καὶ περὶ ἐπιθυμίας ἔχει καὶ λύπας, ὃ μὲν τὰς ὑπερβολὰς διώκων τῶν ἡδέων ἢ καθ' ^x ὑπερβολὰς ἢ διὰ προαίρεσιν, δι' αὐτὰς καὶ μηδὲν δι' ἕτερον ἀποβαίνον, ἀκόλαστος· ἀνάγκη γὰρ τοῦτον μὴ εἶναι μεταμελητικόν, ὥστ' ἀνίατος· ὃ γὰρ ἀμεταμέλητος ἀνίατος. Ὁ δ' ἐλλείπων ὃ ἀντικείμενος, ὃ δὲ μέσος σῶφρων. Ὅμοίως δὲ καὶ ὃ φεύγων τὰς σωματικὰς λύπας μὴ δι' ἡτταν ἀλλὰ διὰ προαίρεσιν. Τῶν δὲ μὴ προαιρουμένων ὃ μὲν ἄγεται ^y διὰ τὴν

ε γένος] λέγω Mb. ^h σινομωρία K^b.L^b. ⁱ τὸ L^b. ^k βέλτιον K^b.M^b. ^l ἀλλ' ἡμάρτηται καὶ οὐκ O^b.

^m ὥσπερ τὸ ἄψυχον L^b. ⁿ συμβαλεῖν L^b.O^b. ^o πρὸς τὸ ἔμψυχον L^b.

^p οὖν τοῦτο συμβάλλειν L^b.M^b.O^b. ^q ἀδικον ἄνθρωπον M^b.

^r μυριοπλάσια K^b.L^b. ^s μὲν] μὲν οὖν M^b.

^t ἔστι—ἡττους om. M^b. ^v καὶ L^b.O^b. ^w οὐ, οὐδ' αἱ om. M^b.

^x ὑπερβολὰς ἢ] ὑπερβολὴν καὶ M^b. ^y δι' ἡδονὴν L^b.O^b.

ἡδονήν, ὃ δὲ διὰ τὸ φεύγειν τὴν λύπην τὴν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας, ὥστε διαφέρουσιν ἀλλήλων. Παντὶ δ' ἂν δόξειε χείρων εἶναι, εἴ ^z τις μὴ ἐπιθυμῶν ἢ ἡρέμα ^a πράττει τι αἰσχρόν, ἢ εἰ σφόδρα ἐπιθυμῶν, ^b καὶ ^c εἰ μὴ ὀργιζόμενος ^d τύπτει ἢ εἰ ὀργιζόμενος· τί γὰρ ἂν ἐποίει ἐν πάθει ὦν; Διὸ ^e ὁ ἀκόλαστος χείρων τοῦ ἀκρατοῦς. Τῶν δὲ λεχθέντων τὸ μὲν μαλακίας εἶδος μᾶλλον, ὃ δ' ἀκόλαστος. Ἀντίκειται δὲ τῷ ⁴ μὲν ἀκρατεῖ ὁ ἐγκρατής, τῷ δὲ μαλακῷ ὁ καρτερικός· τὸ μὲν γὰρ καρτερεῖν ἐστὶν ἐν τῷ ἀντέχειν, ἢ δ' ἐγκράτεια ἐν τῷ κρατεῖν, ἕτερον δὲ τὸ ἀντέχειν καὶ κρατεῖν, ὥσπερ καὶ τὸ μὴ ἡττᾶσθαι τοῦ νικᾶν· διὸ καὶ ^f αἰρετώτερον ἐγκράτεια καρτερίας ἐστίν. Ὁ δ' ἁλλείπων πρὸς ἃ οἱ πολλοὶ ^g καὶ ^h ἀντιτείνουσι καὶ δύνανται, οὗτος μαλακὸς καὶ τρυφῶν· καὶ γὰρ ἡ τρυφή μαλακία τίς ἐστίν· ὃς ἔλκει τὸ ἱμάτιον, ^h ἵνα μὴ πονήσῃ τὴν ἀπὸ τοῦ αἵρειν λύπην, καὶ μιμούμενος τὸν κάμνοντα οὐκ οἶεται ἄθλιος εἶναι, ἀθλίφ' ὅμοιος ὦν. Ὁμοίως ⁶ δ' ἔχει καὶ περὶ ἐγκράτειαν καὶ ἀκрасίαν· οὐ γὰρ ⁱ εἴ τις ἰσχυρῶν καὶ ὑπερβαλλουσῶν ἡδονῶν ἡττᾶται ἢ λυπῶν, θυμαστόν, ἀλλὰ συγγνωμονικόν, εἰ ἀντιτείνων, ὥσπερ ὁ Θεοδέκτου Φιλοκτῆτης ὑπὸ τοῦ ἔχεως πεπληγμένος ἢ ὁ Κερκίνου ἐν τῇ ^k Ἀλόπῃ ^l Κερκύων, καὶ ὥσπερ οἱ κατέχειν πειρώμενοι τὸν γέλωτα ἀθρόον ^m ἐκκαγχάζουσιν, οἷον ⁿ συνέπεσε Ξενοφάντῳ, ἀλλ' εἴ τις πρὸς ^o ἃς οἱ πολλοὶ δύνανται ἀντέχειν, τούτων ἡττᾶται καὶ μὴ δύναται ἀντιτείνειν, μὴ διὰ φύσιν τοῦ γένους ἢ διὰ νόσον, ^p οἷον ἐν τοῖς Σκυθῶν ^p βασιλεῦσιν ἢ μαλακία διὰ ^q τὸ γένος, καὶ ὡς τὸ θῆλυ πρὸς τὸ ἄρρεν διέστηκεν. Δοκεῖ δὲ καὶ ὁ παιδιώδης ἀκόλαστος εἶναι, ^r ὅστις ^r δὲ μαλακός· ἢ γὰρ παιδιὰ ἄνεσίς ἐστιν, ^s εἴπερ ἀνά-

^z μὴ τις Lb.Ob. ^a πράττει Lb.Mb. ^b καὶ] ἢ Lb. ^c εἰ om. Kb.Nb. ^d τύπτει Lb.Mb. ^e τύπτει ἢ εἰ ὀργιζόμενος om. Kb.Nb, εἰ om. Mb. ^f αἰρετώτερον Mb. ^g καὶ ante οἱ Lb.Ob, om. Mb. ^h ὥς Mb. ⁱ εἴ om. pr. Kb. ^k ἀλόπη Mb.Ob. ^l κερκίων Mb. ^m ἐκκαγχάζουσιν pr. Kb. ⁿ συνέπεσε Lb.Mb.Ob. ^o οἷον] ὥσπερ Ob. ^p βασιλεύουσιν Ob. ^q τὸ post διὰ om. Ob. ^r δὲ] γὰρ Ob.Lb. ^s εἴπερ οὖν ἀνάπανσις Kb.Mb.

παυσις· τῶν δὲ πρὸς ταύτην ὑπερβαλλόντων ὁ παιδιώδης
 8 ἐστίν. Ἀκρασίας δὲ τὸ μὲν προπέτεια τὸ δ' ἀσθένεια· οἱ μὲν
 γὰρ βουλευσάμενοι οὐκ ἐμμένουσιν οἷς ἐβουλεύσαντο διὰ τὸ
 πάθος, οἱ δὲ διὰ τὸ μὴ βουλεύσασθαι ἄγονται ὑπὸ τοῦ πά-
 θους· ἔνιοι γάρ, ὥσπερ ^τπρογαργαλίσαντες οὐ γαργαλίζον-
 ται, οὕτω καὶ ^νπροαισθόμενοι καὶ προιδόντες καὶ προεγεί-
 ραντες ^ωἑαυτοὺς καὶ τὸν λογισμόν οὐχ ἡττῶνται ὑπὸ τοῦ
 πάθους, οὗτ' ἂν ἡδὺ ἢ οὗτ' ἂν λυπηρόν. Μάλιστα δ' οἱ ὀξεῖς
 καὶ μελαγχολικοὶ τὴν προπετῇ ἀκρασίαν εἰσὶν ἀκρατεῖς· οἱ
 μὲν γὰρ διὰ τὴν ταχυτῆτα, οἱ δὲ διὰ τὴν σφοδρότητα οὐκ
 ἀναμένουσι τὸν λόγον, διὰ τὸ ἀκολουθητικοὶ εἶναι τῇ φαν-
 τασίᾳ.

- 9 Ἔστι δ' ὁ μὲν ἀκόλαστος, ὥσπερ ἐλέχθη, οὐ μεταμελη-
 (8) τικός· ^κἐμμένει γὰρ τῇ προαιρέσει· ὁ δ' ἀκρατὴς μεταμε-
 λητικός πᾶς. Διὸ οὐχ ὥσπερ ἠπορήσαμεν, οὕτω ^νκαὶ ἔχει,
^κἀλλ' ὁ μὲν ἀνίατος, ὁ ^αδ' ἰατός· ἔοικε γὰρ ἡ μὲν μοχθη-
 ρία τῶν νοσημάτων οἷον ὑδέρῳ καὶ φθίσει, ἡ δ' ἀκρασία
 τοῖς ἐπιληπτικοῖς· ἡ μὲν γὰρ συνεχὴς, ἡ δ' οὐ συνεχὴς πο-
 νηρία. Καὶ ὅλως δ' ^βἕτερον τὸ γένος ἀκρασίας καὶ κα-
 κίας· ἡ μὲν γὰρ κακία λανθάνει, ἡ δ' ἀκρασία οὐ λανθάνει.
^αΑὐτῶν δὲ τούτων βελτίους οἱ ἐκστατικοὶ ἢ οἱ τὸν λόγον
^εἔχοντες μὲν, μὴ ἐμμένοντες δέ· ὑπ' ἐλάττονος γὰρ πάθους
 ἡττῶνται, καὶ οὐκ ἀπροβούλευτοι ὥσπερ ^δἄτεροι· ὅμοιος
 γὰρ ὁ ἀκρατὴς ἐστὶ τοῖς ταχὺ μεθυσκομένοις καὶ ὑπ' ὀλίγου
^βοῖνον καὶ ἐλάττονος ἢ ὡς οἱ πολλοί. Ὅτι μὲν οὖν κακία ἡ
 ἀκρασία ^εοὐκ ἔστι, φανερόν. Ἀλλὰ ^φπῇ ἴσως· τὸ μὲν γὰρ
^επαρὰ προαίρεσιν τὸ δὲ ^ηκατὰ προαίρεσιν ἐστίν. Οὐ μὴν
 ἀλλ' ὅμοιόν γε κατὰ τὰς πράξεις ὥσπερ τὸ Δημοδόκου εἰς
 Μιλησίους “^ιΜιλήσιοι ἀξύνετοι μὲν οὐκ εἰσίν, δρῶσι δ' οἷα-

^τ προγαργαλισθέντες L^b.M^b, οἱ προγαργαλίσαντες O^b. ^ν προαισθανό-
 μενοι K^b.M^b. ^ω αὐτοὺς L^b.O^b. ^κ ἐμμένει—μεταμελητικός om. K^b.
^ν καὶ om. L^b.O^b. ^α ἀλλ' ὁ μὲν εἰνίαςτος L^b.O^b, om. K^b. ^α δ' ἀνίατος
 L^b.O^b. ^β τὸ γένος ἕτερον O^b. ^ε μὲν ἔχοντες L^b.O^b. ^δ ἕτεροι O^b.
^ε οὐκ om. K^b.L^b. ^φ μὴ N^b. ^ε παρὰ O^b. ^η κατὰ] κατὰ τὴν K^b.L^b,
 παρὰ τὴν O^b. ^ι μιλήσιοι γὰρ ἀξύνετοι L^b.O^b.

“περ ^κοὶ ἀξύνετοι.” Καὶ οἱ ἀκρατεῖς ἄδικοι μὲν οὐκ εἰσίν, ^λἀδικοῦσι δέ. Ἐπεὶ ^δ ὁ μὲν τοιοῦτος οἶος ^μμὴ διὰ τὸ πε-
 πείσθαι διώκειν τὰς καθ’ ὑπερβολὴν καὶ παρὰ τὸν ὀρθὸν
 λόγον σωματικὰς ἡδονάς, ὁ ^ν δὲ πέπεισται διὰ τὸ τοιοῦτος
 εἶναι οἶος διώκειν αὐτάς, ἐκεῖνος μὲν οὖν ^ο εὐμετάπειστος, ὁ ^δ
 οὐ· ^ρ ἡ γὰρ ἀρετὴ καὶ ^α ἡ μοχθηρία τὴν ^τ ἀρχὴν ἢ μὲν φθεί-
 ρει ἢ δὲ σώζει, ἐν δὲ ταῖς πράξεσι τὸ οὐ ἕνεκα ἀρχῆς, ὥσπερ
 ἐν τοῖς μαθηματικοῖς αἱ ὑποθέσεις· οὔτε δὲ ἐκεῖ ^σ ὁ λόγος
 διδασκαλικὸς τῶν ἀρχῶν οὔτε ἐνταῦθα, ^τ ἀλλ’ ἀρετὴ ἢ φυσικὴ
 ἢ ^υ ἐθιστὴ τοῦ ὀρθοδοξεῖν περὶ τὴν ἀρχήν. Σώφρων μὲν οὖν
 ὁ τοιοῦτος, ἀκόλαστος ^δ ὁ ἐναντίος. Ἔστι δέ τις διὰ πά-
 5 θος ἐκστατικὸς παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον, ^ω ὃν ὥστε μὲν μὴ
 πράττειν κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον κρατεῖ τὸ πάθος, ὥστε ^δ
 εἶναι τοιοῦτον οἶον πεπεῖσθαι διώκειν ἀνίδην δεῖν τὰς τοιαύ-
 τας ἡδονὰς οὐ κρατεῖ· οὗτός ἐστιν ὁ ἀκρατής, βελτίων τοῦ
 ἀκαλάστου, ^ζ οὐδὲ φαῦλος ἀπλῶς· σώζεται γὰρ τὸ βέλ-
 τιστον, ἢ ἀρχή. Ἄλλος ^δ ἐναντίος, ὁ ἐμμενετικὸς καὶ οὐκ
 ἐκστατικὸς διὰ γε τὸ πάθος. Φανερόν δὲ ἐκ ^ι τούτων ὅτι ^κ
 μὲν σπουδαία ἔξις, ἢ δὲ φαῦλη.

Πότερον οὖν ἐγκρατής ἐστιν ^α ὁ ὁποιοῦν λόγῳ καὶ ὅποι- 10
 αὖν προαιρέσει ἐμμένων ^α ἢ ^β ὁ τῇ ὀρθῇ, ^γ καὶ ἀκρατής δὲ (9).
^δ ὁ ὁποιοῦν μὴ ἐμμένων προαιρέσει καὶ ὁποιοῦν λόγῳ ἢ ὁ
^ε τῷ ψευδεὶ λόγῳ καὶ τῇ προαιρέσει τῇ ^ε μὴ ὀρθῇ, ὥσπερ
 ἠγορήθη πρότερον; Ἡ κατὰ ^ε μὲν ^η συμβεβηκὸς ὁποιοῦν,
^ι καθ’ αὐτὸ ^κ δὲ τῷ ἀληθεὶ λόγῳ καὶ τῇ ὀρθῇ προαιρέσει
 ὁ μὲν ἐμμένει ὁ ^δ οὐκ ἐμμένει; Εἰ γὰρ τις τοδὶ διὰ τοδὶ
 αἰρεῖται ἢ διώκει, καθ’ αὐτὸ μὲν τούτο διώκει καὶ αἰρεῖται,
 κατὰ συμβεβηκὸς δὲ τὸ πρότερον. Ἀπλῶς δὲ λέγομεν τὸ

^κ οἱ ante ἀξύνετοι om. Ob. ^λ ἀδικοῦσι] ἀδικήσουσι Kb. ^μ διὰ τὸ
 μὴ Lb. ^ν δὴ τῷ Mb. ^ο μεταπειστος pr. Kb.Nb. ^ρ ἢ] εἰ Mb. ^α ἢ
 om. Kb.Mb. ^τ ἀρχὴν] δ’ ἀρετὴν Mb. ^σ ὁ om. Lb.Ob. ^τ ἀλλ’] ἀλλ’
 ἢ Ob. ^υ ἐθιστική Mb. ἡθική Ob. ^ω δν—λόγον om. Lb. ^ζ οὐδὲ] ὁ δὲ
 Kb.Lb. ^ι τούτου Mb. ^κ ὁ om. Kb. ^α ἢ om. pr. Kb. ^β ὁ om. Mb.
^γ καὶ om. Lb. ^δ ὁ om. Lb. et pr. Kb. ^ε τῷ μὴ ψευδεὶ Lb. ^ε μὴ
 om. Lb. ^ε μὲν om. Mb. ^η συμβεβηκὸς ὁ ὁποιοῦν Mb.Ob. ^ι καθ’
 αὐτὸ] καθὰ Kb. ^κ δὲ ὁ τῷ Kb.Mb.

- καθ' αὐτό, ὥστε ἔστι μὲν ὡς ὁποιοῦν δόξῃ ὁ μὲν ἐμμένει ὁ
² δ' ἐξίσταται, ἀπλῶς δὲ ὁ τῇ ἀληθείᾳ. Εἰσὶ δὲ τινες ¹ καὶ
ἐμμενετικοὶ ³ τῇ δόξῃ, οὓς καλοῦσιν ἰσχυρογνώμονας, ⁴ οἷον
δύσπειστοι καὶ οὐκ εὐμετάπειστοι· οἱ ὅμοιον μὲν ⁵ τι ἔχουσι
τῷ ἐγκρατεῖ, ὥσπερ ὁ ἄσωτος ⁶ τῷ ἐλευθερίῳ καὶ ὁ θρασὺς
τῷ θαρραλέῳ, εἰσὶ δ' ἕτεροι κατὰ πολλά. Ὁ μὲν γὰρ διὰ
⁷ πάθος καὶ ἐπιθυμίαν οὐ μεταβάλλει, ὁ ἐγκρατὴς, ⁸ ἐπεὶ
εὐπείστος, ὅταν τύχῃ, ἔσται ὁ ἐγκρατὴς· ὁ δὲ οὐχ ὑπὸ λό-
γου, ἐπεὶ ἐπιθυμίας γε λαμβάνουσι, καὶ ἄγονται πολλοὶ
⁹ ὑπὸ τῶν ἡδονῶν. Εἰσὶ δὲ ἰσχυρογνώμονες οἱ ἰδιογνώμονες
καὶ οἱ ἀμαθεῖς καὶ οἱ ἄγροικοι, οἱ μὲν ἰδιογνώμονες δι' ἡδο-
νὴν καὶ ἡδονήν· χαίρουσι γὰρ νικῶντες, εἰ μὴ μεταπέθων-
ται, καὶ λυποῦνται, ¹⁰ εἰ μὴ ἄκυρα τὰ αὐτῶν ἢ ὥσπερ ψηφί-
σματα· ὥστε μᾶλλον τῷ ἀκρατεῖ εἰκάσιν ἢ τῷ ἐγκρατεῖ.
¹¹ Εἰσὶ ¹² δὲ τινες οἱ τοῖς δόξασιν οὐκ ἐμμένουσιν οὐδ' ἀκρα-
σίαν, ¹³ οἷον ἐν τῷ Φιλοκτῆτῃ τῷ Σοφοκλέους ¹⁴ ὁ Νεοπτό-
λεμος. Καίτοι δι' ἡδονὴν οὐκ ἐνέμεινεν, ἀλλὰ καλὴν· τὸ γὰρ
ἀληθεύειν αὐτῷ καλὸν ἦν, ἐπέισθη δ' ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεὺς
ψεύδεσθαι. Οὐ γὰρ πᾶς ὁ δι' ἡδονὴν ¹⁵ τι πράττων ¹⁶ οὗτ'
ἀκόλαστος οὔτε φαῦλος οὗτ' ἀκρατὴς, ἀλλ' ὁ δι' αἰσχράν.
- II 5 Ἐπεὶ δ' ἐστὶ τις καὶ τοιοῦτος οἷος ἦττον ἢ δεῖ τοῖς σω-
ματικοῖς χαίρων, καὶ οὐκ ἐμμένων τῷ λόγῳ ¹⁷ ἢ τοιοῦτος,
τούτου καὶ τοῦ ἀκρατοῦς μέσος ὁ ἐγκρατὴς· ὁ μὲν γὰρ ἀκρα-
τὴς οὐκ ἐμμένει τῷ λόγῳ διὰ τὸ μᾶλλον τι, οὗτος δὲ διὰ τὸ
ἥττόν τι· ὁ δ' ἐγκρατὴς ἐμμένει καὶ ¹⁸ οὐδὲ δι' ἕτερον μετα-
βάλλει. Δεῖ δέ, εἴπερ ἡ ἐγκράτεια σπουδαῖον, ἀμφοτέρως
τὰς ἐναντίας ἕξεις φαύλας εἶναι, ὥσπερ καὶ φαίνονται· ἀλλὰ
διὰ τὸ τὴν ἐτέραν ἐν ὀλίγοις καὶ ὀλιγάκις εἶναι ¹⁹ φανεράν,

¹ καὶ] οἱ K^b.L^b.O^b. ² τῇ δόξῃ om. M^b. addit K^b. εἰσὶν, L^b.O^b.
εἰσὶ δὲ. ³ οἷον] οἱ K^b. et corr. L^b. ⁴ τι] τοι M^b. ⁵ ὥσπερ]
οἷον K^b.M^b. ⁶ τῷ om. K^b. ⁷ πάθος L^b. ⁸ ἐπεὶ—ἐγκρατὴς om. L^b.
⁹ ἂν M^b, om. pr. K^b. ¹⁰ τινὲς δὲ πάλιν οἱ L^b. ¹¹ οἷον ὁ ἐν τῷ φι-
λοκτῆτῃ τοῦ σοφοκλέους M^b. ¹² ὁ om. L^b.M^b.O^b. ¹³ τι om. L^b.O^b.
¹⁴ οὗτ'—οὔτε—οὗτ'] ἢ—ἢ—ἢ L^b.M^b.O^b. ¹⁵ ἢ] ὁ K^b.L^b.O^b. ¹⁶ οὐδὲν
L^b. ¹⁷ φανερόν M^b.

ὥσπερ ἡ σωφροσύνη τῇ ἀκολασίᾳ δοκεῖ ^δ ἐναντίον εἶναι μόνον, οὕτω καὶ ^ε ἡ ἐγκράτεια τῇ ἀκρασίᾳ. Ἐπεὶ δὲ καθ' ⁶ ὁμοιότητα πολλὰ λέγεται, καὶ ἡ ἐγκράτεια ἡ τοῦ σώφρονος καθ' ὁμοιότητα ἠκολούθηκεν· ὃ τε ^ζ γὰρ ἐγκρατὴς οἶος μὴδὲν παρὰ ⁸ τὸν λόγον διὰ τὰς σωματικὰς ἡδονὰς ποιεῖν καὶ ὁ σώφρων, ἀλλ' ὁ μὲν ἔχων ὁ δ' οὐκ ἔχων φάυλας ἐπιθυμίας, καὶ ὁ μὲν τοιοῦτος οἶος μὴ ἡδεσθαι παρὰ τὸν λόγον, ὁ δ' οἶος ἡδεσθαι ἀλλὰ μὴ ἄγεσθαι. Ὅμοιοι δὲ καὶ ὁ ἀκρατὴς ^γ καὶ ^h ὁ ἀκόλαστος, ἕτερον μὲν ὄντες, ἀμφοτέροι δὲ τὰ σωματικὰ ἡδέα διώκουσιν, ἀλλ' ὁ μὲν καὶ οἰόμενος δεῖν, ὁ δ' οὐκ οἰόμενος. Οὐδ' ἅμα φρόνιμον καὶ ἀκρατὴ ἐνδέχεται εἶναι (10) τὸν αὐτόν· ἅμα γὰρ φρόνιμος καὶ σπουδαῖος τὸ ἦθος δέδεικται ὦν. Ἔστι οὐ τῷ εἶδέναι μόνον φρόνιμος ἀλλὰ καὶ ² τῷ πρακτικῷ· ὁ δ' ἀκρατὴς οὐ πρακτικός. Τὸν δὲ δεινὸν οὐδὲν κωλύει ἀκρατὴ εἶναι· διὸ καὶ δοκοῦσιν ἐνίστε φρόνιμοι ^ι μὲν εἶναι τινες ἀκρατεῖς δέ, διὰ τὸ τὴν δεινότητα διαφέρειν τῆς φρονήσεως τὸν εἰρημένον τρόπον ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις, καὶ κατὰ μὲν τὸν λόγον ἐγγὺς εἶναι, διαφέρειν δὲ κατὰ τὴν προαίρεσιν. Οὐδὲ δὴ ὥς ὁ εἰδὼς καὶ θεωρῶν, ἀλλ' ὥς ³ καθεύδων ^κ ἢ οἰωμένους. Καὶ ἐκὼν μὲν (τρόπον ^ι γὰρ τινα εἰδὼς καὶ ^θ ποιεῖ καὶ οὐ ἔνεκα), πονηρὸς δ' οὐ· ἡ γὰρ προαίρεσις ἐπιεικής· ὥσθ' ἡμιπόνηρος. Καὶ οὐκ ἄδικος· οὐ γὰρ ἐπίβουλος· ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν οὐκ ἐμμενετικός οἷς ἂν βουλευσῇται, ὁ δὲ μελαγχολικὸς ^μ οὐδὲ βουλευτικός ὅλως. Καὶ ἔοικε ^ν δὴ ὁ ἀκρατὴς πόλει ἢ ψηφίζεται μὲν ἅπαντα τὰ δέοντα καὶ νόμους ἔχει σπουδαίους, χρῆται δὲ ^ο οὐδέν, ὥσπερ

Ἀναξανδρίδης ἔσκωψεν

ἡ πόλις ⁴ ἐβούλεθ', ἢ νόμων οὐδὲν μάλει·

ὁ δὲ πονηρὸς χρωμένη μὲν τοῖς νόμοις, πονηροῖς δὲ χρωμένη· ⁴ Ἔστι ^ρ δ' ἀκρασία καὶ ἐγκράτεια περὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς

^δ εἶναι ἐναντίον L^b.Ob. ^ε ἡ om. M^b. ^ζ γὰρ] γὰρ ὁ L^b. ⁸ τὸν ὀρθὸν λόγον L^b. ^h ὁ ante ἀκόλαστος om. K^b. ^ι μὲν om. M^b. ^κ ἢ] καὶ M^b. ^ι γὰρ] μὲν γάρ M^b. ^μ οὐδέ] οὐ L^b.Ob. ^ν δ' M^b. ^ο οὐδενὶ L^b.M^b.Ob. ^ρ καθάπερ L^b.Ob. ⁴ ἐβουλεύετο L^b.Ob. ^ρ δ' ἡ ἀκρασία καὶ ἡ ἐγκράτεια L^b.

τῶν πολλῶν ἔξως· ὁ μὲν γὰρ ἐμμένει μᾶλλον ὁ δ' ἥττον τῆς τῶν πλείστων δυνάμεως. Εὐίατοτέρα δὲ τῶν ἀκρασιῶν, ἣν οἱ μελαγχολικοὶ ἀκρατεύονται, ^α τῶν βουλευομένων μὲν μὴ ἐμμενόντων δέ, καὶ οἱ δι' ἐθισμού ἀκρατεῖς τῶν φυσικῶν ῥᾶον γὰρ ἔθος μετακινήσαι φύσεως· διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τὸ ἔθος χαλεπόν, ὅτι τῇ φύσει ἔοικεν, ὥσπερ καὶ ^ι Εὐήνος λέγει

ἡ φημὶ πολυχρόνιον μελέτην ἔμμεναι, φίλε, καὶ δὴ ταύτην ἀνθρώποισι τελευτῶσαν φύσιν εἶναι.

5 Τί μὲν οὖν ἐστὶν ἐγκράτεια καὶ τί ἀκρασία καὶ ^α τί καρτερία καὶ ^α τί μαλακία, καὶ πῶς ἔχουσιν αἱ ἕξεις αὗται πρὸς ἀλλήλας, εἴρηται.

12 Περὶ δὲ ἡδονῆς καὶ ὕλης θεωρῆσαι τοῦ τὴν πολιτικὴν (11) φιλοσοφοῦντος· οὗτος γὰρ τοῦ ^α τέλους ἀρχιτέκτων, πρὸς ὃ ^α βλέποντες ἕκαστον τὸ μὲν κακὸν τὸ δ' ἀγαθὸν ^β ἀπλῶς ^α λέγομεν. "Ἐτι δὲ καὶ τῶν ἀναγκαίων ^γ ἐπισκέψασθαι περὶ αὐτῶν· τὴν τε γὰρ ἀρετὴν καὶ τὴν κακίαν τὴν ἠθικὴν περὶ λύπας καὶ ἡδονᾶς ἔθεμεν, καὶ τὴν εὐδαιμονίαν οἱ πλείστοι μεθ' ἡδονῆς εἶναι φασιν, διὸ καὶ τὸν μακάριον ὠνομάκασιν ^α ἀπὸ ^δ τοῦ χαίρειν. Τοῖς μὲν οὖν δοκεῖ οὐδεμία ἡδονὴ εἶναι ἀγαθόν, οὔτε καθ' αὐτὸ οὔτε κατὰ συμβεβηκός· οὐ γὰρ εἶναι ^ε ταῦτόν ^ι ἀγαθὸν καὶ ἡδονήν· τοῖς δ' ἔναι μὲν ^β εἶναι, αἱ δὲ πολλαὶ φαῦλαι. "Ἐτι δὲ ^η τούτων τρίτον, εἰ καὶ πᾶσαι ^α ἀγαθόν, ὅμως μὴ ἐνδέχασθαι εἶναι τὸ ἄριστον ἡδονήν. "Ὅλως μὲν οὖν οὐκ ἀγαθόν, ὅτι πᾶσα ἡδονὴ γένεσις ἐστὶν εἰς φύσιν αἰσθητή, οὐδεμία ^ι δὲ γένεσις συγγενὴς τοῖς τέλεσιν, οἷον οὐδεμία οἰκοδόμησις οἰκία. "Ἐτι ὁ σώφρων φεύγει τὰς ἡδονάς. "Ἐτι ὁ φρόνιμος τὸ ἄλυπον διώκει, οὐ τὸ ἡδύ. "Ἐτι ἐμπόδιον τῷ φρονεῖν αἱ ἡδοναί, καὶ ὅσῳ μᾶλλον χαίρει, μᾶλ-

^α βουλευσαμένων K^b.M^b. ^ι εὐήνος K^b, ἡ εὐήνος L^b, εὐ ἡνος N^b.
^ν φησὶ K^b. ^ω ἔμμεναι K^b.L^b.N^b, ἔμμεν M^b. ^α τί ante καρτερία et post καὶ om. M^b. ὕ λυπης δεῖ τοῦ λοιποῦ θεωρῆσαι M^b. ^α τελείου M^b.
^α ὄν M^b, ὁ ὄν K^b. ^β λέγομεν ἀπλῶς. ἔστι M^b. ^γ σκέψασθαι M^b.
^δ τοῦ μάλιστα χαίρειν M^b. ^ε ταῦτόν] ταυτό τὸ K^b. ^ι ἡδονήν καὶ ἀγαθόν M^b. ^β εἶναι] εἰσιν M^b. ^η τούτων K^b. ^ι δε] γὰρ O^b.

λον, οἷον ^kτὴν τῶν ἀφροδισίων· οὐδένα γὰρ ἂν δύνασθαι
^lνοῆσαι τι ἐν αὐτῇ. Ὑἔτι τέχνη οὐδεμία ἡδονῆς· καίτοι πᾶν
ἀγαθὸν τέχνης ἔργον. ^mἘτι παῖδιά καὶ θηρία διώκει τὰς
ἡδονάς. Τοῦ δὲ μὴ πάσας σπουδαίας, ὅτι εἰσὶ καὶ αἰσχυραῖς
καὶ ὀνειδιζόμεναι, καὶ ⁿἔτι βλαβεραί· νοσώδη γὰρ ἔνια τῶν
ἡδέων. ^oὍτι δ' οὐκ ἄριστον ^pῆ ἡδονή, ὅτι οὐ τέλος ἀλλὰ
γένεσις. ^qΤὰ μὲν οὖν λεγόμενα ἴσχεδόν ταυτ' ἐστίν.

^vὍτι δ' οὐ συμβαίνει διὰ ταῦτα μὴ εἶναι ἀγαθὸν μηδὲ τὸ 13
ἄριστον, ἐκ τῶνδε δῆλον. Πρῶτον μὲν, ἐπεὶ τὸ ἀγαθὸν (12)
διχῶς (τὸ μὲν γὰρ ἀπλῶς τὸ δὲ τινί), καὶ αἱ φύσεις καὶ ^aαἱ
ἕξεις ἀκολουθήσουσιν, ὥστε καὶ αἱ κινήσεις καὶ αἱ ^bγενέσεις,
καὶ αἱ φάυλαι δοκοῦσαι εἶναι αἱ μὲν ἀπλῶς φάυλαι τινὶ δ'
οὐ ^cἀλλ' αἰρεταὶ τῷδε, ὕναιαι δ' οὐδὲ τῷδε ^dἀλλὰ ποτὲ καὶ
ὀλίγον χρόνον, ^eαἰρεταὶ δ' οὐ· αἱ δ' οὐδ' ἡδοναί, ἀλλὰ φαί-
νονται, ὅσαι μετὰ λύπης καὶ ἰατρείας ἔνεκεν, οἷον αἱ τῶν
καμνόντων. Ὑἔτι ἐπεὶ τοῦ ἀγαθοῦ τὸ μὲν ἐνέργεια τὸ δ' ^z
ἕξις, κατὰ συμβεβηκὸς αἱ καθιστάσαι εἰς τὴν Ἰφυσικὴν ἕξιν
ἡδεΐαι εἰσιν. ^zἜστι δ' ἡ ἐνέργεια ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς
^aὑπολοίπου ἕξεως καὶ φύσεως, ἐπεὶ καὶ ἄνευ λύπης καὶ ἐπι-
θυμίας εἰσὶν ἡδοναί, οἷον ^bαἱ τοῦ θεωρεῖν ἐνέργειαι, τῆς φύ-
σεως οὐκ ^cἐνδεοῦς οὔσης. Σημεῖον δ' ὅτι οὐ τῷ αὐτῷ ^dχαί-
ρουσιν ἡδεῖ ἀναπληρουμένης τε τῆς φύσεως καὶ καθεστηκυίας,
ἀλλὰ καθεστηκυίας μὲν τοῖς ἀπλῶς ἡδέσιν, ἀναπληρουμένης
δὲ καὶ τοῖς ἐναντίοις· καὶ γὰρ ὀξέσι καὶ πικροῖς χαίρουσιν,
ὣν οὐδὲν οὔτε ^eφύσει ἡδὺ οὐθ' ἀπλῶς ἡδύ. Ὡστ' οὐδ' ἡδο-
ναί· ὥς γὰρ τὰ ἡδέα πρὸς ἄλληλα συνέστηκεν, οὕτω καὶ ^fαἱ
ἡδοναὶ αἱ ἀπὸ τούτων. Ὑἔτι οὐκ ἀνάγκη ἑτερόν τι εἶναι βέλ-3

^k τῇ K^b.M^b. et corr. L^b. ^l τι νοῆσαι O^b. ^m ἔτι τὰ παῖδιά καὶ
τὰ θηρία M^b. ⁿ ἔτι] ὅτι K^b.M^b. ^o ὅτι] ἔτι M^b. ^p ῆ om. K^b.
^q τὰ—ἐστίν om. M^b. ^r σκεδόν τοιαυτ' ἐστίν O^b, ταυτ' ἐστὶ σκεδόν K^b.
^s αἱ ante ἕξεις om. K^b. ^t post γενέσεις O^b, ἀκολουθήσουσι. ^v ἔναιαι
αἱ δ' M^b. ^w ἀλλὰ] an forte ἀλλ' ἦ? ^x αἰρεταὶ K^b. ^y φύσει
ἕξεις M^b. ^z ἔστι—ταῖς] ὅτι αἱ ἐνέργειαι μὲν ταῖς K^b. ^a ὑπολοίπου M^b,
ἐπιλοίπου L^b.O^b. ^b ἡ τοῦ θεωρεῖν ἐνέργεια K^b. ^c ἐνδεοῦσης K^b, ἐν-
δεούσης οὔσης O^b. ^d ἡδεῖ χαίρουσιν M^b, ἦδη χαίρουσιν K^b. ^e ἡδὺ
φύσει M^b. ^f αἱ ἡδοναὶ ἀπὸ τούτων pr. K^b, αἱ ἀπὸ ταύτων ἡδοναί M^b.

2 τιστον, ἀλλὰ δι' ἄγνοιαν. Οὗτος μὲν οὖν ὁ λόγος ἀμφισβη-
 τεί τοῖς φαινομένοις ἐναργῶς, καὶ δέον ζητεῖν περὶ ^α τὸ πά-
 θος, εἰ δι' ἄγνοιαν, τίς ^β ὁ τρόπος γίνεται τῆς ἀγνοίας. Ὅτι
 γὰρ οὐκ ^γ οἴεται γε ὁ ἀκρατεύμενος πρὶν ἐν τῷ πάθει γενέ-
 3 σθαι, φανερόν. Εἰσὶ ^δ δέ τινες οἱ τὰ μὲν συγχωροῦσι τὰ
 δ' οὐ· τὸ μὲν γὰρ ἐπιστήμης μὴθὲν εἶναι κρεῖττον ὁμολο-
 γοῦσι, τὸ δὲ μὴθὲνα πράττειν παρὰ τὸ δόξαν βέλτιον αὐχ
 ὁμολογοῦσι, καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἀκρατῆ φασιν οὐκ ἐπιστήμη
 4 ἔχοντα κρατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἡδονῶν ἀλλὰ δόξαν. Ἀλλὰ μὴν
 εἴγε δόξα καὶ μὴ ἐπιστήμη, μὴδ' ἰσχυρὰ ὑπόληψις ἢ ἀντι-
 τείνουσα ἀλλ' ^ε ἡρεμαία, καθάπερ ἐν τοῖς διστάζουσι, συγ-
 γνώμη ^ς τῷ μὴ μένειν ἐν αὐταῖς πρὸς ἐπιθυμίας ἰσχυράς· τῇ
 δὲ μοχθηρίᾳ οὐ συγγνώμη, οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδενὶ τῶν ψε-
 5 κτῶν. Φρονήσεως ἄρα ἀντιτεινούσης· αὕτη γὰρ ^ζ ἰσχυρό-
 τатон. Ἀλλ' ἄτοπον· ἔσται γὰρ ὁ αὐτὸς ἅμα φρόνιμος
 καὶ ἀκρατής, ^α φήσειε δ' οὐδ' ἂν εἰς φρονίμου εἶναι τὸ πράτ-
 τειν ἐκόντα τὰ φαυλότατα. Πρὸς δὲ τούτοις δέδεικται πρό-
 6 τερον ὅτι πρακτικός ^ς γε ὁ φρόνιμος· ^α τῶν γὰρ ἐσχάτων τις
 καὶ τὰς ἄλλας ἔχων ἀρετάς. Ἔτι εἰ μὲν ἐν τῷ ἐπιθυμίας
 ἔχειν ἰσχυρὰς καὶ φαύλας ὁ ἐγκρατής, οὐκ ^ε ἔσται ^ς ὁ σώφρων
 ἐγκρατής οὐδ' ὁ ἐγκρατής σώφρων· οὔτε γὰρ τὸ ἄγαν σώ-
 φρονος οὔτε τὸ φαύλας ἔχειν. Ἀλλὰ μὴν δεῖ γε· εἰ μὲν
 γὰρ χρησταὶ αἱ ἐπιθυμίαι, φαῦλη ἢ κωλύουσα ἔξις ^ς μὴ ἀκο-
 λουθεῖν, ὥσθ' ἢ ἐγκράτεια ^ς οὐ πάντα ^ς σπουδαία· εἰ δ' ^κ ἀσθε-
 νεῖς καὶ ^λ μὴ φαῦλαι, οὐθὲν σεμνόν, αὐδ' εἰ φαῦλαι καὶ ἀσθε-
 7 νεῖς, οὐθὲν μέγα. Ἔτι εἰ πάσῃ δόξῃ ἐμμενετικὸν ποιεῖ ἢ
 ἐγκράτεια, φαῦλη, οἷον εἰ καὶ τῇ ψευδεῖ· καὶ εἰ πάσης δόξης
 ἢ ἀκρασία ^ς ἐκστατικόν, ^ς ἔσται τις σπουδαία ἀκρασία, οἷον
 ὁ Σοφοκλέους Νεοπτόλεμος ἐν τῷ Φιλοκτῆτῃ· ἐπαινετὸς γὰρ

^α τοῦ πάθους Mb. ^β ὁ om. Kb. ^γ οἴεται ὁ ἐγκρατεύμενος Mb.
^δ ἢ Kb.Ob. ^ε ἡρεμία Kb. ^ς τὸ Kb. ^ζ ἰσχυροτάτη Mb. ^α φησὶ
 pr. Kb. ^β ἂν οὐδ' Lb.Mb.Ob. ^ς τε Mb. ^δ τῶν ἐσχάτων γὰρ Lb.Ob.
^ε ἔστιν Lb.Ob. ^ς ὁ post ἔσται om. Kb. ^ς μὴ om. Lb.Ob. ^λ πάντα
 οὐ Ob. ^ι σπουδαίων Kb. ^κ ἀγεννεῖς Mb. ^λ μὴ om. Mb. ^ς ἐκστα-
 τικὴ Mb. ^ς ἔσται τις om. Mb.

οὐκ ἐμμένων οἷς ἐπείσθη ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεώς διὰ τὸ λυπεῖσθαι ψευδόμενος. "Ἐτι ὁ σοφιστικὸς λόγος ψευδόμενος⁸ ἀπορία· διὰ γὰρ τὸ παράδοξα βούλεσθαι ἐλέγχειν, ἵνα δεινοὶ ὦσιν ὅταν ἐπιτύχωσιν, ὁ γενόμενος συλλογισμὸς ἀπορία γίνεται. °δέδεται γὰρ ἡ διάνοια, ὅταν μένειν ρ μὲν δὴ βούληται διὰ τὸ μὴ ἀρέσκειν τὸ⁹ συμπερανθέν, προῖέναι δὲ μὴ δυνήται διὰ τὸ λύσαι μὴ ἔχειν τὸν λόγον. Συμβαίνει δ' ἐκ⁹ τινος λόγου ἡ ἀφροσύνη μετὰ ἀκρασίας ἀρετῇ· τὰναντία γὰρ πράττει ὢν ὑπολαμβάνει διὰ τὴν ἀκρασίαν, ὑπολαμβάνει δὲ τὰγαθὰ⁸ κακὰ εἶναι καὶ οὐ δεῖν πράττειν, ὥστε τὰγαθὰ καὶ οὐ τὰ κακὰ πράξει. "Ἐτι ὁ τῷ πεπεισθαι πράττων καὶ διώ-¹⁰κων τὰ ἡδέα καὶ προαιρούμενος βελτίων⁸ ἂν δόξειεν τοῦ μὴ διὰ λογισμὸν ἀλλὰ⁸ δι' ἀκρασίαν· εὐϊατότερος γὰρ διὰ τὸ μεταπεισθῆναι ἄν. Ὁ δ' ἀκρατὴς ἔνοχος τῇ παροιμίᾳ ἐν ἣ φαμέν "ὅταν τὸ ὕδωρ⁸ πνίγῃ, τί δεῖ⁸ ἐπιπίνειν;" Εἰ μὲν γὰρ⁸ μὴ ἐπέπειστο ἂ πράττει, μεταπεισθεὶς ἂν ἐπαύσατο·⁸ νῦν δὲ πεπεισμένος οὐδὲν ἤττον ἄλλα πράττει. "Ἐτι εἰ-¹¹περὶ⁸ ἅπαντα ἀκρασία ἐστὶ καὶ ἐγκράτεια, τίς ὁ ἀπλῶς⁸ ἀκρατῆς; Οὐθεις γὰρ⁸ ἀπάσας ἔχει τὰς ἀκρασίας, φαμέν δ' εἶναι τινὰς ἀπλῶς.

Αἱ μὲν οὖν ἀπορίαι τοιαῦταί τινες συμβαίνουσιν, τούτων¹² 4 δὲ τὰ μὲν ἀνελεῖν δεῖ τὰ δὲ καταλιπεῖν· ἡ γὰρ λύσις τῆς ἀπορίας εὗρεσις ἐστίν. Πρῶτον μὲν οὖν σκεπτέον πότερον (3) εἰδότες ἢ οὐ, καὶ πῶς εἰδότες, εἴτα περὶ ποῖα τὸν⁸ ἀκρατῆ καὶ τὸν ἐγκρατῆ θετέον, λέγω δὲ °πότερον περὶ πᾶσαν ἡδονὴν καὶ λύπην ἢ περὶ τινὰς ἀφωρισμένας, καὶ τὸν ἐγκρατῆ καὶ τὸν καρτερικόν, πότερον ὁ αὐτὸς ἢ ἕτερός ἐστιν· ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὅσα⁸ συγγενῇ τῆς θεωρίας ἐστὶ ταύτης. "Ἔστι⁸ δ' ἀρχὴ τῆς σκέψεως, πότερον ὁ ἐγκρατῆς καὶ⁸

° δέδεκται γὰρ καὶ διάνοια Mb. ρ μὲν om. Kb.Lb.Mb. 9 συμπερανθέν Lb. 8 δέ] γὰρ Mb. 8 κακὰ] καὶ κακὰ Kb. 8 ἂν om. Mb. et pr. Kb. 8 δι'] διὰ τὴν Mb. 8 πνίγει Mb. 8 ἔτι πίνειν Lb. 8 μὴ om. Kb.Mb. 8 νῦν Lb. 8 ἅπαντα Lb.Ob. 8 ἀκρατῆς ἐστίν; οὐθεις Ob. 8 πάσας Lb.Ob. 8 ἐγκρατῆ καὶ τὸν ἀκρατῆ Lb. 8 πότερον om. Lb. 8 συγγενῇ om. Lb. 8 δ'] δ' ἢ Lb.Ob.

^h ὁ ἀκρατής εἰσι ⁱ τῷ περὶ ^ā ἢ τῷ πῶς ἔχοντες τὴν διαφοράν, ^k λέγω δὲ πότερον τῷ περὶ ^l ταδὶ εἶναι μόνον ἀκρατής ὁ ἀκρα-
 τής, ἢ οὐ ἀλλὰ τῷ ὧς, ^m ἢ οὐ ἀλλ' ἐξ ἀμφοῖν ἔπειτ' εἰ περὶ
 πάντ' ἐστὶν ⁿ ἢ ἀκρασία καὶ ^o ἢ ἐγκράτεια ἢ ροῦ· οὔτε γὰρ
 περὶ ^q πάντ' ἐστὶν ὁ ἀπλῶς ἀκρατής, ἀλλὰ περὶ ἅπερ ὁ ἀκό-
 λαστος, οὔτε ^r τῷ πρὸς ταῦτα ἀπλῶς ἔχειν (ταὐτὸν γὰρ ^s ἂν
 ᾖν τῇ ἀκολασίᾳ), ἀλλὰ τῷ ^t ὧδὲ ἔχειν. Ὁ μὲν γὰρ ἄγεται
 προαιρούμενος, νομίζων αἰεὶ δεῖν τὸ παρὸν ἢδὺ διώκειν· ὁ δ'
 5 ³ οὐκ οἶεται μὲν, διώκει δέ. Περὶ μὲν οὖν τοῦ δόξαν ἀληθῆ
 ἀλλὰ μὴ ἐπιστήμην εἶναι παρ' ἣν ἀκρατεύονται, οὐθὲν δια-
 φέρει πρὸς τὸν λόγον· ἔνιοι γὰρ τῶν δοξαζόντων οὐ διστά-
 4 ζουσιν, ἀλλ' οἶονται ἀκριβῶς ^v εἰδέναι. Εἰ οὖν διὰ τὸ ἡρέμα
 πιστεύειν οἱ ^w δοξαζόντες μᾶλλον τῶν ἐπισταμένων παρὰ τὴν
 ὑπόληψιν πράξουσιν, οὐθὲν διοίσει ἐπιστήμη δόξης· ^x ἔνιοι
 γὰρ πιστεύουσιν οὐδὲν ἦττον οἷς δοξάζουσιν ἢ ἕτεροι οἷς ἐπί-
 5 στανται· δηλοῖ δ' Ἡράκλειτος. Ἀλλ' ἐπεὶ διχῶς λέγομεν
 τὸ ἐπίστασθαι (καὶ γὰρ ὁ ἔχων μὲν οὐ χρώμενος δὲ τῇ ἐπι-
 στήμῃ καὶ ὁ χρώμενος λέγεται ἐπίστασθαι), διοίσει τὸ ἔχοντα
 μὲν μὴ θεωροῦντα ^y δὲ ^ā μὴ δεῖ πράττειν τοῦ ^z ἔχοντα καὶ
 θεωροῦντα· τοῦτο γὰρ δοκεῖ δεινόν, ἀλλ' οὐκ εἰ μὴ θεωρῶν.
 6 ^a Ἔτι ἐπεὶ δύο τρόποι τῶν προτάσεων, ἔχοντα μὲν ἀμφο-
 τέρας οὐθὲν κωλύει πράττειν ^b παρὰ τὴν ἐπιστήμην, χρώμε-
 νον μέντοι τῇ καθόλου ἀλλὰ μὴ τῇ κατὰ μέρος· πρακτὰ γὰρ
 τὰ καθ' ἕκαστα. Διαφέρει δὲ καὶ τὸ καθόλου· τὸ μὲν γὰρ
 ἐφ' ἑαυτοῦ τὸ δ' ἐπὶ τοῦ πράγματός ἐστιν, οἷον ὅτι παντὶ
 ἀνθρώπῳ συμφέρει τὰ ξηρά, καὶ ὅτι ^c οὗτος ἄνθρωπος ἢ ὅτι
 ξηρὸν τὸ τοιόνδε· ἀλλ' εἰ τόδε τοιόνδε, ^d ἢ οὐκ ἔχει ἢ οὐκ
 ἐνεργεῖ. Κατὰ τε δὴ τούτους διοίσει τοὺς τρόπους ἀμήχανον

^h ὁ post καὶ om. L^b.Ob. ⁱ τῶν περὶ K^b. ^k λέγω] λέγοντες K^b.
^l ταδὶ] ἂ δεῖ K^b. ^m ἢ οὐ ἀλλ' ἐξ ἀμφοῖν om. L^b.Ob. ⁿ ἢ om. K^b.L^b.
^o ἢ om. K^b. ^p post οὐ L^b.Ob. ἀλλ' ἐξ ἀμφοῖν. ^q ἅπαντ' K^b.M^b.
^r τὸ M^b. ^s ἂν om. L^b.Ob. ^t ὧδε K^b. ^v εἰδέναι] εἶναι Ob. ^w δόξαν-
 τες L^b. ^x ἔνιοι τε γὰρ L^b.Ob. ^y post δὲ K^b.L^b.Ob. καὶ τὸ θεωροῦντα.
^z ἔχοντος καὶ θεωροῦντος L^b. ^a ἔτι δ' ἐπεὶ L^b. ^b περὶ M^b. ^c οὗτος]
 ὁ αὐτὸς K^b.M^b, αὐτὸς οὗτος L^b.Ob. ^d ἢ post τοιόνδε om. K^b.M^b.

ὅσον, ὥστε δοκεῖν οὕτω μὲν ^οεἰδέναι μὴθὲν ἄτοπον, ἄλλως δὲ θαυμαστόν. "Ἐτι τὸ ἔχειν ^ιτὴν ἐπιστήμην ^ςἄλλον τρόπον ⁷τῶν νῦν ῥηθέντων ὑπάρχει τοῖς ἀνθρώποις· ἐν τῷ γὰρ ἔχειν μὲν μὴ χρῆσθαι δὲ διαφέρουσιν ὁρῶμεν τὴν ἕξιν, ὥστε καὶ ἔχειν πως καὶ μὴ ἔχειν, οἷον τὸν καθεύδοντα καὶ μαινόμενον καὶ οἰνωμένον. Ἀλλὰ ^hμὴν οὕτω διατίθενται ^ιοἱ ἐν τοῖς πάθεσιν ὄντες· θυμοὶ γὰρ καὶ ἐπιθυμίαι ἀφροδισίων καὶ ἔνια τῶν τοιούτων ἐπιδήλως καὶ τὸ σῶμα ^κμεθιστᾶσιν, ἐνίοις δὲ καὶ μανίας ποιοῦσιν. Δῆλον οὖν ὅτι ὁμοίως ἔχειν λεκτέον τοὺς ἀκρατεῖς τούτοις. Τὸ δὲ λέγειν τοὺς λόγους τοὺς ἀπὸ ⁸τῆς ἐπιστήμης οὐδὲν ^ισημεῖον· καὶ γὰρ οἱ ἐν τοῖς πάθεσι τούτοις ὄντες ἀποδείξεις καὶ ἔπη λέγουσιν Ἐμπεδοκλέους, καὶ ⁱⁱⁱοἱ ⁿπρῶτον μαθόντες συνείρουσι μὲν τοὺς λόγους, ^οἴασι δ' οὐκ ὄν· δεῖ γὰρ ^pσυμφῶναι, ^qτούτῳ δὲ χρόνῳ δεῖ ὥστε καθάπερ τοὺς ὑποκρινομένους, οὕτως ὑποληπτέον λέγειν καὶ τοὺς ἀκρατενομένους. "Ἐτι καὶ ὧδε φυσικῶς ἂν τις ἐπι- ⁹βλέψειε τὴν αἰτίαν. Ἡ μὲν γὰρ καθόλου δόξα, ἡ δ' ἐτέρα περὶ τῶν καθ' ἕκαστά ἐστιν, ὣν αἴσθησις ἤδη κυρία· ^τὅταν δὲ μία γένηται ἐξ ^ααὐτῶν, ἀνάγκη τὸ ^ισυμπεραθὲν ἐνθα μὲν φάναι τὴν ψυχὴν, ἐν δὲ ταῖς ποιητικαῖς πράττειν εὐθύς, οἷον, εἰ παντὸς γλυκέος γεύεσθαι δεῖ, τουτὶ δὲ γλυκὺ ὥς ^vἐν τι τῶν καθ' ἕκαστον, ἀνάγκη τὸν δυνάμενον καὶ μὴ κωλύομενον ἅμα ^wτούτῳ καὶ πράττειν. Ὅταν οὖν ἡ μὲν καθόλου ^zἐνῇ κωλύουσα γεύεσθαι, ἡ ^yδέ, ὅτι πᾶν ^ατὸ γλυκὺ ἡδύ, τουτὶ δὲ γλυκὺ (αὕτη δὲ ἐνεργεῖ), ^ατύχῃ δ' ἐπιθυμία ἐνούσα, ἡ ^hμὲν λέγει φεύγειν τοῦτο, ἡ δ' ἐπιθυμία ἄγει· κινεῖν γὰρ ἕκαστον ^cδύναται τῶν μορίων· ὥστε συμβαίνει ὑπὸ λόγου πως καὶ δόξης ^dἀκρατεύεσθαι, οὐκ ἐναντίας δὲ καθ' ^οαὐτήν,

^ο εἶναι L^b.Ob. ^ι τὴν om. K^b. ^ς ἄλλων τρόπων L^b. ^h μὲν Ob.
ⁱ οἱ γε ἐν L^b.Ob. ^κ μεθιστῶσιν M^b. ^l post σημεῖον L^b.Ob. τοῦ ἐνεργεῖν κατὰ τὴν ἐπιστήμην. ^m οἱ] τὸ Ob. ⁿ πρῶτοι μαθόντες συνεργοῦσι K^b.M^b. ^ο ἴασι L^b. ^p συμφῶναι K^b. ^q τοῦτο K^b.M^b. ^τ ὅτε L^b.
^α αὐτῶν ὡς ἀνάγκη M^b. ^ι συμπεραθὲν L^b. ^v ἐν τι τῶν] τὸν pr. K^b.
^w τούτῳ Ob. ^x ἐνῇ ἡ κωλύουσα M^b.Ob. ^y δὲ om. L^b. et pr. K^b.
^z τὸ om. K^b.M^b. ^α τύχῃ] αὕτη M^b. ^h μὲν οὖν λέγει K^b.M^b. ^c δύναται om. M^b. ^d ἀκρατεῖσθαι M^b. ^ο αὐτὰς M^b.

- 11 ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός. Ἡ γὰρ ἐπιθυμία ¹ἐναντία, ἀλλ' οὐχ ἡ δόξα, τῷ ὀρθῷ λόγῳ· ὥστε καὶ διὰ τοῦτο τὰ θηρία οὐκ ἀκρατῆ, ὅτι οὐκ ἔχει ²τῶν καθόλου ὑπόληψιν, ἀλλὰ τῶν
- 12 καθ' ἕκαστα φαντασίαν καὶ μνήμην. Πῶς δὲ λύεται ³ἡ ἄγνοια καὶ πάλιν γίνεται ἐπιστήμων ὁ ἀκρατής, ὁ αὐτὸς λόγος ⁴καὶ περὶ οἰνωμένου καὶ καθεύδοντος καὶ οὐκ ἴδιος τούτου τοῦ πάθους, ὃν δεῖ παρὰ τῶν φυσιολόγων ἀκούειν.
- 13 Ἐπεὶ ⁵δ' ἡ τελευταία πρότασις δόξα τε ⁶αἰσθητοῦ καὶ κυρία τῶν πράξεων, ταύτην ἡ οὐκ ἔχει ⁷ὁ ἐν τῷ πάθει ὢν, ἢ οὕτως ἔχει ὥς οὐκ ⁸ἦν τὸ ἔχειν ἐπίστασθαι ἀλλὰ λέγειν ὥσπερ ὁ οἰνωμένος τὰ Ἐμπεδοκλέους, ⁹καὶ διὰ τὸ μὴ καθόλου μὴδ' ἐπιστημονικὸν ὁμοίως εἶναι δοκεῖν ¹⁰τῷ καθόλου ¹¹τὸν ἔσχατον ὅρον. Καὶ ἔοικεν ὁ ἔξῃτε Σακράτης συμβαίνειν· οὐ γὰρ τῆς κυρίως ἐπιστήμης εἶναι δοκούσης ¹²παρούσης γίνεται τὸ πάθος, οὐδ' ¹³αὕτη περιέλκεται διὰ τὸ πάθος, ἀλλὰ τῆς αἰσθητικῆς. Περὶ μὲν οὖν τοῦ εἰδότα καὶ μή, καὶ πῶς ¹⁴εἰδότα ἐνδέχεται ἀκρατεῦσθαι, τοσαῦτα εἰρήσθω.
- 6 Πότερον δ' ἐστὶ τις ἀπλῶς ἀκρατής ἢ πάντες κατὰ μέρος, (4) καὶ εἰ ἔστι, περὶ ¹⁵ποία ἐστὶ, λεκτέον ἐφεξῆς. Ὅτι μὲν οὖν περὶ ἡδονὰς καὶ λύπας εἰσὶν οἱ τ' ἐγκρατεῖς ¹⁶καὶ καρτερικοὶ ¹⁷καὶ οἱ ἀκρατεῖς ¹⁸καὶ μαλακοί, φανερόν. Ἐπεὶ δ' ἐστὶ τὰ μὲν ἀναγκαῖα τῶν ¹⁹ποιούντων ἡδονήν, τὰ δ' αἰρετὰ μὲν καθ' αὐτὰ ἔχοντα δ' ὑπερβολήν, ἀναγκαῖα μὲν τὰ σωματικά. Λέγω δὲ τὰ τοιαῦτα, τὰ τε περὶ τὴν τροφήν καὶ τὴν τῶν ἀφροdisίων χρεῖαν, καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν σωματικῶν περὶ ²⁰τὴν ἀκολασίαν ²¹ἔθεμεν καὶ τὴν σωφροσύνην. Τὰ δ' ἀναγκαῖα μὲν ²²οὐ, αἰρετὰ ²³δὲ καθ' αὐτά. Λέγω δ' οἶον νίκην τιμὴν πλοῦτον καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἀγαθῶν καὶ ἡδέων. Τοὺς

¹ ἐναντία] ἐναντία δόξα Mb. ² τῶν om. Kb.Mb. ³ ἡ ἄγνοια om. pr. Kb. ⁴ καὶ περὶ] ὁ περὶ Kb, ὁ καὶ περὶ Mb. ⁵ δ' ἡ] δὴ Kb. ⁶ αἰσθητικῆς Mb. ⁷ ὁ om. Kb.Lb.Mb. ⁸ ἦν τῷ Lb.Ob, ἐν τῷ Mb. ⁹ ο καὶ om. Mb. ¹⁰ τῶν Kb. ¹¹ τὸν ὅρον τὸν ἔσχατον Mb. ¹² παρουσίας Ob. ¹³ αὕτη Lb.Ob. ¹⁴ οὖν om. Lb. ¹⁵ ἐνδέχεται εἰδότα Lb.Ob. ¹⁶ ποίων Lb. ¹⁷ καὶ οἱ καρτερικοὶ Lb. ¹⁸ καὶ οἱ μαλακοὶ Lb.Mb.Ob. ¹⁹ ποιούντων ἡδονήν] τοιούτων ἡδονῶν Mb. ²⁰ ἐθέμην Lb. ²¹ οὐχὶ Kb.Mb. ²² δὲ ante λέγω Kb, om. Mb.

μὲν ^d οὖν πρὸς ταῦτα παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον ὑπερβάλλοντας
τὸν ἐν αὐτοῖς ἀπλῶς μὲν οὐ λέγομεν ἀκρατεῖς, προστιθέντες
δὲ τὸ χρημάτων ἀκρατεῖς καὶ κέρδους καὶ τιμῆς καὶ θυμοῦ,
ἀπλῶς δ' οὐ ὡς ἐτέρους καὶ καθ' ὁμοιότητα λεγομένους,
ὥσπερ ἄνθρωπος ὁ τὰ Ὀλύμπια ^e νενικηκώς· ἐκείνῃ γὰρ ὁ
κοινὸς λόγος τοῦ ἰδίου ^f μικρῇ διέφερεν ἀλλ' ὅμως ἕτερος ἦν.
Σημεῖον δέ· ἡ μὲν ^g γὰρ ἀκρασία ψέγεται οὐχ ὡς ἀμαρτία
μόνον ἀλλὰ καὶ ὡς κακία τις ἡ ἀπλῶς οὐσα ἡ κατὰ τι μέρος,
τούτων δ' οὐθεῖς. Τῶν δὲ περὶ τὰς σωματικὰς ἀπολαύσεις, ³
περὶ αἷς λέγομεν τὸν σῶφρονα καὶ ἀκόλαστον, ὁ μὴ τῷ προ-
αιρεῖσθαι τῶν ^h τε ἡδέων διώκων τὰς ὑπερβολὰς ⁱ καὶ τῶν
λυπηρῶν φεύγων, πείνης καὶ δίψης καὶ ἀλέας καὶ ψύχους
καὶ πάντων τῶν περὶ ἀφῆν καὶ γῶσιν, ἀλλὰ παρὰ τὴν
προαίρεσιν καὶ τὴν διάνοιαν, ἀκρατῆς λέγεται, οὐ κατὰ πρόσ-
θεσιν, ὅτι περὶ τάδε, καθάπερ ὀργῆς, ἀλλ' ἀπλῶς μόνον.
Σημεῖον δέ· καὶ γὰρ μαλακοὶ λέγονται περὶ ταύτας, περὶ ⁴
ἐκείνων δ' οὐδεμίαν. Καὶ διὰ τοῦτ' εἰς ταῦτον τὸν ἀκρατῆ
καὶ ^k τὸν ἀκόλαστον τίθεμεν καὶ ἐγκρατῆ καὶ σῶφρονα, ἀλλ'
οὐκ ἐκείνων οὐδένα, διὰ τὸ περὶ τὰς αὐτάς πως ἡδονὰς καὶ
λύπας εἶναι· οἱ δ' εἰσὶ μὲν περὶ ταῦτά, ἀλλ' οὐχ ὡσαύτως
εἰσὶν, ἀλλ' οἱ μὲν προαιροῦνται ^l οἱ δ' οὐ προαιροῦνται. Διὸ
μᾶλλον ἀκόλαστον ἂν εἵπομεν, ὅστις ^m μὴ ἐπιθυμῶν ⁿ ἢ
ἡρέμα διώκει τὰς ὑπερβολὰς καὶ φεύγει μετρίας λύπας, ἢ
τοῦτον ὅστις διὰ τὸ ἐπιθυμεῖν ^o σφόδρα· τί γὰρ ἂν ἐκεῖνος
ποιήσκειν, εἰ προσγένετο ἐπιθυμία νεανικὴ καὶ περὶ τὰς τῶν
ἀναγκαίων ἐνδεΐας λύπη ἰσχυρά; Ἐπεὶ δὲ τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ ⁵
τῶν ἡδονῶν αἱ μὲν εἰσι ^p τῷ γένει καλῶν καὶ σπουδαίων· τῶν
^q γὰρ ἡδέων ἔνια φύσει αἰρετά, τὰ δ' ἐναντία τούτων, τὰ δὲ
μεταξύ, καθάπερ ^r διείλομεν πρότερον, οἷον χρήματα καὶ
κέρδος καὶ νίκη καὶ τιμή· πρὸς ἅπαντα δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα

^d οὖν om. K^b.M^b. ^e νικῶν K^b. ^f μικρὸν L^b.M^b. ^g γὰρ om. L^b.
^h τε] δὲ K^b, om. L^b.M^b. ⁱ καὶ τῶν λυπηρῶν φεύγων om. M^b. ^k τὸν
post καὶ om. L^b.O^b. ^l οἱ δ' οὐ προαιροῦνται om. O^b. ^m μὴδ' O^b.
ⁿ ἢ om. K^b. ^o σφόδρα om. M^b. ^p τῶν K^b. ^q γὰρ] δ' K^b. ^r δι-
ειλόμην K^b.M^b.

καὶ τὰ μεταξὺ ^α οὐ τῷ πάσχειν καὶ ἐπιθυμῆν καὶ φιλεῖν
 ψέγονται, ἀλλὰ τῷ ^β πῶς ὑπερβάλλειν. Διὸ ^γ ὅσοι μὲν παρὰ
 τὸν λόγον ἢ ^δ κρατοῦνται ἢ διώκουσι τῶν φύσει ^ε τι καλῶν
 καὶ ἀγαθῶν, οἷον οἱ ὕπερ τιμὴν μᾶλλον ἢ δεῖ σπουδάζοντες
 ἢ περὶ τέκνα καὶ γονεῖς· καὶ γὰρ ταῦτα τῶν ἀγαθῶν, καὶ
 ἐπαινοῦνται οἱ περὶ ταῦτα σπουδάζοντες· ἀλλ' ὅμως ἔστι τις
 ὑπερβολὴ καὶ ἐν τούτοις, εἴ τις ὥσπερ ἡ Νιόβη μάχοιτο
^ζ καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς, ἢ ὥσπερ Σάτυρος ὁ φιλοπάτωρ ^η ἐπι-
 καλούμενος περὶ τὸν πατέρα· λίαν γὰρ ἐδόκει μωραίνειν.
 Μοχθηρία μὲν οὖν οὐδεμία περὶ ταῦτ' ἐστὶ διὰ τὸ εἰρημένον,
 ὅτι φύσει τῶν αἰρετῶν ἕκαστόν ἐστι δι' αὐτό· ^θ φαῦλαι δὲ
 6 καὶ φευκταὶ αὐτῶν εἰσὶν αἱ ὑπερβολαί. Ὅμοιως δὲ οὐδὲ
 ἀκρασία· ἡ γὰρ ἀκρασία οὐ μόνον φευκτὸν ἀλλὰ καὶ τῶν
 ψεκτῶν ἐστίν. Δι' ὁμοιότητα δὲ τοῦ πάθους ^ι προσεπιτι-
 θέντες τὴν ἀκρασίαν ^κ περὶ ^λ ἐκάστου λέγουσιν, οἷον κακὸν
 ἱατρὸν καὶ κακὸν ὑποκριτὴν, ὃν ἀπλῶς οὐκ ἂν ^μ εἴποιεν κακόν·
 ὥσπερ οὖν οὐδ' ἐνταῦθα, διὰ τὸ μὴ κακίαν εἶναι ἐκάστην αὐ-
 τῶν, ἀλλὰ ^ν τῷ ἀνάλογον ὁμοίαν, οὕτω δὴλον ^ξ ὅτι κακεῖ
 ὑποληπτέον ^ο μόνην ἀκρασίαν καὶ ἐγκράτειαν εἶναι ἥτις ἐστὶ
 περὶ ταῦτα τῇ σωφροσύνῃ καὶ ^π τῇ ἀκολασίᾳ, περὶ δὲ ^ρ θυμὸν
 καθ' ὁμοιότητα λέγομεν· διὸ καὶ προστιθέντες ἀκρατὴ θυμοῦ
 ὥσπερ τιμῆς καὶ κέρδους φαμέν.

- (5) Ἐπεὶ δ' ἐστὶν ἓν μὲν ἡδέα φύσει, καὶ τούτων τὰ μὲν
 ἀπλῶς τὰ δὲ κατὰ γένη καὶ ζῶων καὶ ἀνθρώπων, τὰ δ' οὐκ
 ἔστιν ἀλλὰ τὰ μὲν διὰ πηρώσεις τὰ δὲ δι' ἔθνη γίνεται, τὰ
 δὲ διὰ ^σ μοχθηρὰς φύσεις, ἔστι καὶ περὶ τούτων ^τ ἕκαστα
 2^ο παραπλησίως ἰδεῖν ἔξει. Λέγω ^θ δὲ τὰς θηριώδεις, οἷον
 τὴν ἀνθρωπον ἣν λέγουσι τὰς ^ι κυούσας ἀνασχίζουσαν τὰ

^α οὐ τῷ] οὕτω K^b. ^β πῶς] πῶς καὶ L^b.Ob. ^γ ὅσω μὲν πρὸς M^b.
^δ κρατοῦνται L^b.M^b. ^ε τε M^b. ^ζ περὶ τὴν τιμὴν M^b. ^η καὶ om.
 K^b.M^b. ^θ καλούμενος πρὸς M^b. ^ι φαῦλαι δὲ καὶ φευκταὶ καὶ ἀμαρ-
 τήματα αὐτῶν αἱ ὑπερβολαί M^b, φαῦλα δὲ καὶ φευκτὰ καὶ ἀμαρτήματα K^b.
^κ προσεπιθέντες L^b. ^λ πρὸς K^b. ^μ ἕκαστον K^b.L^b.M^b. ^ν εἴποιμεν L^b.
^ξ τὸ K^b. ^ο ὅτι om. M^b. ^π μόνον Ob. ^ρ τῇ post καὶ om. K^b.M^b.Ob.
^σ θυμοῦ K^b. ^τ μοχθηρίαν φύσεως M^b. ^θ ἕκαστον L^b, om. M^b.
^ι παραπλησίως M^b. ^θ δὴ τὰς θηριωδίας L^b. ^ι κύνας K^b.

παιδιά κατεσθίειν, ἢ ^τ οἷς χαίρειν φασὶν ἐνίους τῶν ἀπη-
 γριωμένων περὶ τὸν Πόντον, τοὺς ^α μὲν ὡμοῖς τοὺς δὲ ^τ ἀν-
 θρώπων κρέασιν, τοὺς δὲ τὰ παιδιά ^ν δανείζειν ἀλλήλοις εἰς
 εὐωχίαν, ἢ τὸ ^ω περὶ Φάλαριν λεγόμενον. Αἰτῶται μὲν ^α θη-
 ριώδεις, αἱ δὲ διὰ ^γ τε νόσους γίνονται ^α καὶ μανίαν ἐνίοις,
 ὥσπερ ὁ τὴν μητέρα καθιερεύσας καὶ φαγών, καὶ ὁ τοῦ συν-
 δούλου τὸ ἥπαρ. Αἱ δὲ νοσηματώδεις ^α ἢ ἐξ ἔθους, ^β οἷον
 τριχῶν τίλσεις καὶ ὀνύχων ^γ τρώξεις, ἔτι ^δ ἀνθράκων καὶ
 γῆς, πρὸς δὲ τούτοις ^δ ἢ τῶν ἀφροδισίων τοῖς ἄρρεσιν· τοῖς
 μὲν γὰρ φύσει τοῖς ^δ ἐξ ἔθους συμβαίνουσιν, οἷον τοῖς ^ε ὕβρι-
 ζομένοις ἐκ παιδῶν. Ὅσοις μὲν οὖν φύσις αἰτία, ^ι τούτους ^κ
 μὲν οὐδεὶς ^α ἂν εἴπειεν ἀκρατεῖς, ὥσπερ οὐδὲ τὰς γυναῖκας,
 ὅτι ^η οὐκ ὀπυῖουσιν ἀλλ' ὀπυῖονται· ὡσαύτως ^ι δὲ καὶ τοῖς
 νοσηματώδως ἔχουσι ^κ δι' ἔθος. Τὸ μὲν οὖν ἔχειν ^ι ἕκαστα ^σ
 τούτων ἔξω τῶν ὄρων ἐστὶ τῆς κακίας, καθάπερ καὶ ^μ ἢ θη-
 ριότης· ^ν τὸ ^δ ἔχοντα ^ο κρατεῖν ἢ κρατεῖσθαι οὐχ ^ρ ἢ ἀπλῇ
 ἀκρασία ἀλλ' ^α ἢ καθ' ὁμοιότητα, καθάπερ καὶ τὸν περὶ τοὺς
 θυμούς ἔχοντα τοῦτον τὸν τρόπον τοῦ πάθους, ἀκρατῇ ^δ οὐ
 λεκτέον. Πᾶσα γὰρ ὑπερβάλλουσα ^τ καὶ ἀφροσύνη καὶ δει-
 λία καὶ ἀκολασία καὶ χαλεπότης αἱ μὲν θηριώδεις αἱ δὲ νο-
 σηματώδεις εἰσὶν· ὁ μὲν γὰρ φύσει τοιοῦτος οἶος δεδιέναι ^ς
 πάντα, καὶ ψοφῆσθαι μὺς, θηριώδη δειλίαν δειλός, ὁ δὲ τὴν
 γαλῆν ἐδεδίει διὰ νόσον· καὶ τῶν ^α ἀφρόνων οἱ μὲν ἐκ φύσεως
 ἀλόγιστοι καὶ μόνον τῇ αἰσθήσει ζῶντες θηριώδεις, ^τ ὥσπερ
 ἓνα γένη τῶν πόρρω βαρβάρων, οἱ δὲ διὰ νόσους, οἷον τὰς
 ἐπιληπτικὰς, ἢ μανίας νοσηματώδεις. Τούτων ^δ ἔστι μὲν ^γ

^τ οἷς K^b. ^α μὲν] μὲν οὖν L^b. ^τ ἀνδρῶν K^b.M^b. ^ν ἀλλοις δανεί-
 ζειν L^b.O^b. ^ω περὶ τὸν φάλαριν M^b. ^α θηριώδεις εἰσὶν αἱ O^b. ^γ τε
 om. L^b. ^α καὶ διὰ μανίαν K^b. ^α ἢ om. K^b. ^β οἷον αἱ τῶν L^b.M^b.O^b.
^γ τρώσεις M^b. ^δ ἢ om. M^b. ^ε γυμναζομένοις K^b.M^b, ἐθιζομένοις N^b.
^ι τούτους μὲν οὖν οὐδ' ἂν τις M^b. ^ε εἴποιεν K^b.L^b.M^b, εἴποι O^b.
^η οὐχ ὀπυῖουσιν ἀλλ' ὀπυῖονται K^b.M^b.N^b. ^ι δὲ om. K^b.M^b. ^κ δι'
 ἔθους K^b, ἐξ ἔθους L^b. ^ι ἕκαστοις L^b. ^μ ἢ om. L^b. ^ν τὸν K^b.
^ο κρατεῖν] καρτερεῖν K^b.O^b. ^ρ ἢ om. M^b. ^α ἢ om. K^b. ^τ καὶ ante
 ἀφροσύνη om. L^b, qui in margine τινὰ δὲ ἔχουσι κακία καὶ ἀφροσύνη.
^α ἀφροδισίων K^b. ^τ ὥσπερ—νόσους om. K^b.

ἔχειν τινὰ ἐνίοτε ^γ μόνον, μὴ κρατεῖσθαι δέ, ^ω λέγω δὲ οἶον εἰ Φάλαρις κατεῖχεν ἐπιθυμῶν παιδίου φαγεῖν ^η ^κ πρὸς ἀφροδισίων ἄτοπον ἡδονήν· ἔστι δὲ καὶ κρατεῖσθαι, μὴ μόνον ἔχειν. Ὡς περ οὖν καὶ ^γ μοχθηρία ἡ μὲν κατ' ἀνθρώπου ἀπλῶς λέγεται μοχθηρία, ἡ δὲ κατὰ πρόσθεσιν, ὅτι θηριώδης ἢ νοσηματώδης, ἀπλῶς δ' οὐ, τὸν αὐτὸν τρόπον δῆλον ὅτι καὶ ἀκρασία ἐστὶν ἡ μὲν θηριώδης ἡ δὲ νοσηματώδης, ἀπλῶς δὲ ἡ κατὰ ^κ τὴν ἀνθρωπίνην ἀκολασίαν ^α μόνη.

- 7 9 Ὅτι μὲν οὖν ἀκρασία καὶ ἐγκράτειά ἐστι ^β μόνον περὶ ἃ περ ^ο ἀκολασία καὶ σωφροσύνη, καὶ ὅτι περὶ τὰ ἄλλα ἐστὶν ἄλλο εἶδος ἀκρασίας, λεγόμενον κατὰ μεταφορὰν καὶ οὐχ (6) ἀπλῶς, δῆλον· ^α ὅτι δὲ καὶ ἦττον αἰσχυρὰ ἀκρασία ἡ τοῦ θυμοῦ ^η ^ο ἢ τῶν ἐπιθυμιῶν, θεωρήσωμεν. Ἔοικε γὰρ ὁ θυμὸς ἀκούειν μὲν τι τοῦ λόγου, παρακούειν δέ, καθάπερ οἱ ταχεῖς τῶν διακόνων, αἱ πρὶν ἀκοῦσαι πάν τὸ λεγόμενον ἐκθέουσιν, εἶτα ἀμαρτάνουσι τῆς ^ι προστάξεως, καὶ οἱ κύνες, πρὶν σκέψασθαι εἰ φίλος, ^ε ἂν μόνον ψοφήσῃ, ὑλακτοῦσιν· οὕτως ^β ὁ θυμὸς διὰ θερμότητα καὶ ταχυτήτα τῆς φύσεως ἀκούσας μὲν, οὐκ ἐπίταγμα ^δ ἀκούσας, ὁρμῇ πρὸς τὴν τιμωρίαν. Ὁ μὲν γὰρ λόγος ἡ ἢ φαντασία ὅτι ὑβρις ἢ ὀλιγωρία ἐδήλωσεν, ὁ δ' ὥσπερ συλλογισάμενος ὅτι δεῖ τῷ τοιούτῳ πολεμεῖν χαλεπαίνει ^ι δὴ εὐθύς· ἡ δ' ἐπιθυμία, εἰ μόνον εἶπη ὅτι ἡδὺ ὁ λόγος ^η ^κ ἢ αἰσθησις, ὁρμῇ πρὸς τὴν ἀπόλαυσιν. Ὡς θ' ὁ μὲν θυμὸς ἀκολουθεῖ τῷ λόγῳ πῶς, ἡ δ' ἐπιθυμία οὐ.
- ¹ Αἰσχιῶν οὖν ὁ μὲν γὰρ τοῦ θυμοῦ ἀκρατὴς τοῦ λόγου πῶς ² ἡττᾶται, ὁ ^μ δὲ τῆς ἐπιθυμίας ^ν καὶ ^ο οὐ τοῦ λόγου. Ἔτι ταῖς φυσικαῖς μᾶλλον συγγνώμῃ ^ρ ἀκολουθεῖν ὀρέξουσιν, ἐπεὶ καὶ ἐπιθυμίαις ταῖς τοιαύταις μᾶλλον ὅσαι κοιναὶ πᾶσι, καὶ

^γ μόνον] μὲν μόνον K^b.M^b. ^ω λέγω δὲ om. L^b.O^b. ^κ πρὸς om. M^b. ^γ μοχθηρίας K^b. ^κ τὴν om. M^b. ^α μόνην K^b.L^b.M^b. ^β μόνον ἀπλῶς περὶ L^b. ^ο ἀκρασία M^b, ἢ ἀκολασία L^b. ^α ὅτι δὲ καὶ] καὶ ὅτι M^b. ^ο ἢ post ἡ om. K^b.M^b. ^ι πράξεως M^b.O^b. ^ε εἰ μόνον L^b.O^b. ^β ὁ om. K^b.M^b. ^ι δὴ add. K^b. ^κ ἢ post ἡ om. M^b. ¹ αἰσχιῶν K^b. ^μ δὲ ὑπὸ τῆς O^b. ^ν καὶ om. L^b.M^b. ^ο οὐ om. K^b. ^ρ ἀκολουθεῖ L^b.M^b.

ἐφ' ὅσον κοιναί· ὁ δὲ θυμὸς φυσικώτερον καὶ ἡ χαλεπότης τῶν ἐπιθυμιῶν ἢ τῶν τῆς ὑπερβολῆς καὶ τῶν μὴ ἀναγκαίων, ὥσπερ ὁ ἀπολογούμενος ὅτι τὸν πατέρα ἵτύπτει. “Καὶ γὰρ οὗτος” ἔφη “τὸν ἑαυτοῦ κάκεις τὸν ἄνωθεν,” καὶ τὸ παιδίον δείξας “καὶ οὗτος ἐμέ” ἔφη, “ὅταν ἀνὴρ γένηται· συγγενὲς γὰρ ἡμῖν.” Καὶ ὁ ἐλκόμενος ὑπὸ τοῦ υἱοῦ παύεσθαι ἐκέλευε πρὸς ταῖς θύραις· καὶ ἡ γὰρ αὐτὸς ἑλκύσαι τὸν πατέρα μέχρις ἐνταῦθα. Ἔτι ἀδικώτεροι οἱ ἐπιβουλό-³ τεροι. Ὁ μὲν οὖν θυμώδης οὐκ ἐπίβουλος, οὐδ' ὁ θυμὸς, ἀλλὰ φανερός· ἡ δ' ἐπιθυμία, καθάπερ τὴν Ἀφροδίτην φασί·

ἡ δολοπλόκου γὰρ κυπρογενεὺς·

καὶ τὸν κεστὸν ἱμάντα Ὀμηρος·

πάρφασις, ἡ τ' ἐκλεψε νόον πύκα περ ἦ φρονέοντος.

Ὡστ' εἶπερ ἀδικώτερα καὶ αἰσχίων ἡ ἀκρασία ἢ αὕτη τῆς περὶ τὸν θυμὸν ἔστι, καὶ ἀπλῶς ἀκρασία καὶ κακία πως. Ἔτι οὐδεὶς ὑβρίζει λυπούμενος, ὁ δ' ὀργῇ ποιῶν πᾶς ποιεῖ⁴ λυπούμενος, ὁ δ' ὑβρίζων μεθ' ἡδονῆς. Εἰ οὖν οἷς ὀργίζεσθαι μάλιστα δίκαιον, ταῦτα ἀδικώτερα, καὶ ἡ ἀκρασία ἡ δὲ ἐπιθυμίαν· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐν θυμῷ ὕβρις. Ὡς μὲν τοίνυν αἰσχίων ἡ περὶ ἐπιθυμίας ἀκρασία τῆς περὶ τὸν θυμὸν, καὶ ὅτι ἔστιν ἡ ἐγκράτεια καὶ ἡ ἀκρασία περὶ ἐπιθυμίας καὶ ἡδονὰς σωματικὰς, δῆλον, αὐτῶν δὲ τούτων τὰς διαφορὰς⁶ ληπτέον. Ὡσπερ γὰρ εἴρηται κατ' ἀρχάς, αἱ μὲν ἀνθρωπικαὶ εἰσι καὶ φυσικαί, καὶ τῷ γένει καὶ τῷ μεγέθει, αἱ δὲ θηριώδεις, αἱ δὲ διὰ πηρώσεις καὶ νοσήματα. Τούτων δὲ περὶ τὰς πρώτας σωφροσύνη⁷ καὶ ἀκολασία μόνον ἐστίν· διὸ καὶ τὰ θηρία οὔτε σώφρονα οὔτ' ἀκόλαστα λέγομεν ἀλλ' ἢ κατὰ μεταφορὰν καὶ εἴ τιτι ὅλως ἄλλο πρὸς ἄλλο διαφέρει

ἢ τῶν ante τῆς om. M^b. ἡ τύπτει L^b. M^b. ἡ γὰρ] γὰρ καὶ M^b.
⁴ ἐλκύσαι om. M^b. ἡ δολοπλόκος L^b. ἡ φρονέοντων M^b. ἡ αὕτη om. M^b.
⁵ ἐστὶ δὲ καὶ M^b. ἡ ὁ—λυπούμενος om. M^b. ἡ λυπούμενος ποιεῖ L^b.
⁶ ἐπιθυμίαν M^b. ἡ ἢ utrumque om. M^b. ἡ ἀνθρώπινα K^b. ἡ δὲ καὶ διὰ O^b. ἡ μόνον καὶ ἀκολασία L^b.

8 γένος τῶν ζῴων ὕβρει καὶ ^h σιναμωρία καὶ ⁱ τῷ παμφάγον εἶναι· οὐ γὰρ ἔχει προαίρεσιν οὐδὲ λογισμόν, ἀλλ' ἐξέστηκε 7 τῆς φύσεως, ὥσπερ οἱ μαινόμενοι τῶν ἀνθρώπων. Ἐλαττον δὲ θηριότης κακίας, φοβερώτερον δέ· οὐ γὰρ διέφθαρται τὸ ^k βέλτιστον, ὥσπερ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, ἄλλ' οὐκ ἔχει. Ὁμοιον οὖν ^m ὥσπερ ἄψυχον ⁿ συμβάλλειν ^o πρὸς ἔμψυχον, πότερον κάκιον· ἀσινεστέρα γὰρ ἢ φαυλότης αἰεὶ ἢ τοῦ μὴ ἔχοντος ἀρχήν, ὃ δὲ νοῦς ἀρχή. Παραπλήσιον ^p οὖν τὸ συμβάλλειν ἀδικίαν πρὸς ^q ἄνθρωπον ἀδικον· ἔστι γὰρ ὡς ἐκάτερον κάκιον· ^r μυριοπλάσια γὰρ ἂν κακὰ ποιήσειεν ἄνθρωπος κακὸς θηρίου.

- 8 Περὶ δὲ τὰς δι' ἀφῆς καὶ γένσεως ἡδονὰς καὶ λύπας καὶ (7) ἐπιθυμίας καὶ φυγὰς, περὶ ἧς ἡ τε ἀκολασία καὶ ἡ σωφροσύνη διωρίσθη πρότερον, ἔστι ^s μὲν οὕτως ἔχειν ὥστε ἡττάσθαι καὶ ὦν οἱ πολλοὶ κρείττους, ^t ἔστι δὲ κρατεῖν καὶ ὦν οἱ πολλοὶ ἡττους· τούτων ^{δ'} ὃ μὲν περὶ ἡδονὰς ἀκρατῆς ὃ ^{δ'} ἐγκρατῆς, ὃ δὲ περὶ λύπας μαλακὸς ὃ δὲ καρτερικός. Μεταξὺ ^{δ'} ἡ τῶν πλείστων ἔξις, ^v καὶ εἰ ῥέπουσι μᾶλλον ^z πρὸς τὰς χεῖρους. Ἐπεὶ ^{δ'} ἔναι τῶν ἡδονῶν ἀναγκαῖαί εἰσιν αἱ ^{δ'} οὐ καὶ μέχρι τινός, αἱ ^{δ'} ὑπερβολαὶ ^w οὐ, οὐδ' αἱ ἐλλείψεις, ὁμοίως δὲ καὶ περὶ ἐπιθυμίας ἔχει καὶ λύπας, ὃ μὲν τὰς ὑπερβολὰς διώκων τῶν ἡδέων ἢ καθ' ^x ὑπερβολὰς ἢ διὰ προαίρεσιν, δι' αὐτὰς καὶ μηδὲν δι' ἕτερον ἀποβαῖνον, ἀκόλαστος· ἀνάγκη γὰρ τοῦτον μὴ εἶναι μεταμελητικόν, ὥστ' ἀνίατος· ὃ γὰρ ἀμεταμέλητος ἀνίατος. Ὁ ^{δ'} ἐλλείπων ὃ ἀντικείμενος, ὃ δὲ μέσος σώφρων. Ὁμοίως δὲ καὶ ὃ φεύγων τὰς σωματικὰς λύπας μὴ δι' ἡτταν ἀλλὰ διὰ προαίρεσιν. Τῶν δὲ μὴ προαιρουμένων ὃ μὲν ἄγεται ^y διὰ τὴν

8 γένος] λέγω Mb. ^h σιναμωρία K^b.L^b. ⁱ τὸ L^b. ^k βέλτιον K^b.Mb.

^l ἀλλ' ἡμάρτηται καὶ οὐκ Ob.

ⁿ συμβαλεῖν L^b.Ob. ^o πρὸς τὸ ἔμψυχον L^b.

^m ὥσπερ τὸ ἄψυχον L^b. ^p οὖν τοῦτο συμβάλλειν

^q ἀδικον ἄνθρωπον Mb. ^r ἐστι—ἡττους om. Mb.

^s μὲν] μὲν οὖν Mb. ^t ἔστι—ἡττους om. Mb.

^v καὶ L^b.Ob. ^w οὐ, οὐδ' αἱ om. Mb.

^x ὑπερβολὰς ἢ] ὑπερβολὴν καὶ Mb. ^y δι' ἡδονὴν L^b.Ob.

ἡδονήν, ὃ δὲ διὰ τὸ φεύγειν τὴν λύπην τὴν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας, ὥστε διαφέρουσιν ἀλλήλων. Παντὶ δ' ἂν δόξειε χείρων εἶναι, εἴ ^α τις μὴ ἐπιθυμῶν ἢ ἡρέμα ^απράττοι τι αἰσχροῦν, ἢ εἰ σφόδρα ἐπιθυμῶν, ^β καὶ ^γ εἰ μὴ ὀργιζόμενος ^δ τύπτει ἢ εἰ ὀργιζόμενος· τί γὰρ ἂν ἐποίει ἐν πάθει ὦν; Διὸ ^ε ὁ ἀκόλαστος χείρων τοῦ ἀκρατοῦς. Τῶν δὲ λεχθέντων τὸ μὲν μαλακίας εἶδος μᾶλλον, ὃ δ' ἀκόλαστος. Ἀντίκειται δὲ τῷ ⁴ μὲν ἀκρατεῖ ὁ ἐγκρατής, τῷ δὲ μαλακῷ ὁ καρτερικός· τὸ μὲν γὰρ καρτερεῖν ἐστὶν ἐν τῷ ἀντέχειν, ἢ δ' ἐγκράτεια ἐν τῷ κρατεῖν, ἕτερον δὲ τὸ ἀντέχειν καὶ κρατεῖν, ὥσπερ καὶ τὸ μὴ ἡττάσθαι τοῦ νικᾶν· διὸ καὶ ^ε αἰρετώτερον ἐγκράτεια καρτερίας ἐστίν. Ὁ δ' ἐλλείπων πρὸς ^α οἱ πολλοὶ ^ε καὶ ⁵ ἀντιτείνουσι καὶ δύνανται, οὗτος μαλακὸς καὶ τρυφῶν· καὶ γὰρ ἡ τρυφή μαλακία τίς ἐστίν· ὅς ἔλκει τὸ ἰμάτιον, ^β ἵνα μὴ πονήσῃ τὴν ἀπὸ τοῦ αἵρειν λύπην, καὶ μιμούμενος τὸν κάμνοντα οὐκ οἶται ἄθλιος εἶναι, ἀθλίῳ ὅμοιος ὦν. Ὁμοίως ⁶ δ' ἔχει καὶ περὶ ἐγκράτειαν καὶ ἀκρασίαν· οὐ γὰρ ^ε εἴ τις ἰσχυρῶν καὶ ὑπερβαλλουσῶν ἡδονῶν ἡττάται ἢ λυπῶν, θαυμαστόν, ἀλλὰ συγγνωμονικόν, εἰ ἀντιτείνων, ὥσπερ ὁ Θεοδέκτου Φιλοκτήτης ὑπὸ τοῦ ἔχειος πεπληγμένος ἢ ὁ Καρκίνου ἐν τῇ ^κ Ἀλόπῃ ¹ Κερκύων, καὶ ὥσπερ οἱ κατέχειν πειρώμενοι τὸν γέλωτα ἀθρόον ^μ ἐκκαγχάζουσιν, οἷον ^ν συνέπεσε Ξενοφάντῳ, ἀλλ' εἴ τις πρὸς ^ς οἱ πολλοὶ δύνανται ἀντέχειν, τούτων ἡττάται καὶ μὴ δύναται ἀντιτείνειν, μὴ διὰ φύσιν τοῦ γένους ἢ διὰ νόσον, ^ο οἷον ἐν τοῖς Σκυθῶν ^ρ βασιλεῦσιν ἢ μαλακία διὰ ^q τὸ γένος, καὶ ὡς τὸ θῆλυ πρὸς τὸ ἄρρεν διέστηκεν. Δοκεῖ δὲ καὶ ὁ παιδιώδης ἀκόλαστος εἶναι, ⁷ ἔστι ^τ δὲ μαλακός· ἢ γὰρ παιδιὰ ἄνεσις ἐστίν, ^σ εἴπερ ἀνά-

^α μὴ τις L^b.Ob. ^α πράττει L^b.Mb. ^β καὶ] ἢ L^b. ^γ εἰ om. K^b.N^b.
^δ τύπτει L^b.Mb. ^δ τύπτει ἢ εἰ ὀργιζόμενος om. K^b.N^b.
om. Mb. ^ε ὁ om. L^b. ^ε αἰρετώτερον Mb. ^ς καὶ ante οἱ L^b.Ob,
om. Mb. ^β ὡς Mb. ^ι εἴ om. pr. K^b. ^κ ἀλόπη Mb.OB. ¹ κερ-
κίων Mb. ^μ ἐκκαγχάζουσιν pr. K^b. ^ν συνέπεσε L^b.Mb.OB. ^ο οἷον]
ὥσπερ Ob. ^ρ βασιλεύουσιν Ob. ^q τὸ post διὰ om. Ob. ^τ δέ] γὰρ
Ob.L^b. ^σ εἴπερ οὖν ἀνάπανσις K^b.Mb.

παυσις· τῶν δὲ πρὸς ταύτην ὑπερβαλλόντων ὁ παιδιῶδης ἔστιν. Ἀκрасίας δὲ τὸ μὲν προπέτεια τὸ δ' ἀσθένεια· οἱ μὲν γὰρ βουλευσάμενοι οὐκ ἐμμένουσιν οἷς ἐβουλεύσαντο διὰ τὸ πάθος, οἱ δὲ διὰ τὸ μὴ βουλεύσασθαι ἄγονται ὑπὸ τοῦ πάθους· ἔνιοι γάρ, ὥσπερ ^τπρογαργαλίσαντες οὐ γαργαλίζονται, οὕτω καὶ ^νπροαισθόμενοι καὶ προιδόντες καὶ προσεγγιζάντες ^ωἐάντους καὶ τὸν λογισμόν οὐχ ἡττώνται ὑπὸ τοῦ πάθους, οὗτ' ἂν ἦδ' ἢ οὗτ' ἂν λυπηρόν. Μάλιστα δ' οἱ ὀξεῖς καὶ μελαγχολικοὶ τὴν προπετῇ ἀκрасίαν εἰσὶν ἀκρατεῖς· οἱ μὲν γὰρ διὰ τὴν ταχυτῆτα, οἱ δὲ διὰ τὴν σφοδρότητα οὐκ ἀναμένουσι τὸν λόγον, διὰ τὸ ἀκολουθητικοὶ εἶναι τῇ φαντασίᾳ.

- 9 Ἔστι δ' ὁ μὲν ἀκόλαστος, ὥσπερ ἐλέχθη, οὐ μεταμελη-
 (8) τικός· ^κἐμμένει γὰρ τῇ προαιρέσει· ὁ δ' ἀκρατὴς μεταμελητικός πᾶς. Διὸ οὐχ ὥσπερ ἠπορήσαμεν, οὕτω ^γκαὶ ἔχει, ^κἀλλ' ὁ μὲν ἀνιάτος, ὁ ^αδ' ἰατός· ἔοικε γὰρ ἡ μὲν μοχθηρία τῶν νοσημάτων ὅλον ὑδέρῳ καὶ φθίσει, ἡ δ' ἀκрасία τοῖς ἐπιληπτικοῖς· ἡ μὲν γὰρ συνεχὴς, ἡ δ' οὐ συνεχὴς πονηρία. Καὶ ὅλως δ' ^βἕτερον τὸ γένος ἀκрасίας καὶ κακίας· ἡ μὲν γὰρ κακία λανθάνει, ἡ δ' ἀκрасία οὐ λανθάνει.
 2 Αὐτῶν δὲ τούτων βελτίους οἱ ἐκστατικοὶ ἢ οἱ τὸν λόγον ^εἔχοντες μὲν, μὴ ἐμμένοντες δέ· ὑπ' ἐλάττονος γὰρ πάθους ἡττώνται, καὶ οὐκ ἀπροβούλευτοι ὥσπερ ^δἄτεροι· ὅμοιος γὰρ ὁ ἀκρατὴς ἐστὶ τοῖς ταχὺ μεθυσκομένοις καὶ ὑπ' ὀλίγου
 3 οἴνου καὶ ἐλάττονος ἢ ὡς οἱ πολλοί. Ὅτι μὲν οὖν κακία ἡ ἀκрасία ^εοὐκ ἔστι, φανερόν. Ἀλλὰ ^φπῃ ἴσως· τὸ μὲν γὰρ ^επαρὰ προαίρεσιν τὸ δὲ ^ηκατὰ προαίρεσιν ἐστίν. Οὐ μὴν ἀλλ' ὁμοίον γε κατὰ τὰς πράξεις ὥσπερ τὸ Δημοδόκου εἰς Μιλήσιους “^ιΜιλήσιοι ἀξύνετοι μὲν οὐκ εἰσίν, δρῶσι δ' οἱά-

^τ προγαργαλισθέντες L^b.M^b, οἱ προγαργαλίσαντες Ob. ^ν προαισθανόμενοι K^b.M^b. ^ω αὐτοὺς L^b.Ob. ^κ ἐμμένει—μεταμελητικός om. K^b. ^γ καὶ om. L^b.Ob. ^κ ἀλλ' ὁ μὲν εὐιάτος L^b.Ob, om. K^b. ^α δ' ἀνιάτος L^b.Ob. ^β τὸ γένος ἕτερον Ob. ^ε μὲν ἔχοντες L^b.Ob. ^δ ἔτεροι Ob. ^ε οὐκ om. K^b.L^b. ^φ μὴ N^b. ^η κατὰ Ob. ^η κατὰ] κατὰ τὴν K^b.L^b, παρὰ τὴν Ob. ^ι μιλῆσιοι γὰρ ἀξύνετοι L^b.Ob.

“περ^κ οἱ ἀξύνετοι.” Καὶ οἱ ἀκράτεῖς ἄδικοι μὲν οὐκ εἰσὶν,
¹ἀδικοῦσι δέ. Ἐπεὶ δ' ὁ μὲν τοιοῦτος οἷος ^μμὴ διὰ τὸ πε-
 πείσθαι διώκειν τὰς καθ' ὑπερβολὴν καὶ παρὰ τὸν ὀρθὸν
 λόγον σωματικὰς ἡδονάς, ὁ ^α δὲ πέπεισται διὰ τὸ τοιοῦτος
 εἶναι οἷος διώκειν αὐτάς, ἐκεῖνος μὲν οὖν ^ο εὐμετάπειστος, ὁ δ'
 οὐ^ρ ἢ γὰρ ἀρετὴ καὶ ^α ἡ μοχθηρία τὴν ^τ ἀρχὴν ἢ μὲν φθεί-
 ρει ἢ δὲ σῶζει, ἐν δὲ ταῖς πράξεσι τὸ οὐ ἕνεκα ἀρχῆς, ὥσπερ
 ἐν τοῖς μαθηματικοῖς αἱ ὑποθέσεις· οὔτε δὲ ἐκεῖ ^α ὁ λόγος
 διδασκαλικὸς τῶν ἀρχῶν οὔτε ἐνταῦθα, ^τ ἀλλ' ἀρετὴ ἢ φυσικὴ
 ἢ ^τ ἐθιστὴ τοῦ ὀρθοδοξεῖν περὶ τὴν ἀρχήν. Σώφρων μὲν οὖν
 ὁ τοιοῦτος, ἀκόλαστος δ' ὁ ἐναντίος. Ἔστι δέ τις διὰ πά-
^θος ἐκστατικὸς παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον, ^ω ὃν ὥστε μὲν μὴ
 πράττειν κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον κρατεῖ τὸ πάθος, ὥστε δ'
 εἶναι τοιοῦτον οἷου πεπεισθαι διώκειν ἀνιδὴν δεῖν τὰς τοιαν-
^τας ἡδονὰς οὐ κρατεῖ· οὗτός ἐστιν ὁ ἀκρατής, βελτίων τοῦ
 ἀκαλάστου, ^κ οὐδὲ φαῦλος ἀπλῶς· σῶζεται γὰρ τὸ βέλ-
^τιστον, ἢ ἀρχή. Ἄλλος δ' ἐναντίος, ὁ ἐμμενειακὸς καὶ οὐκ
 ἐκστατικὸς διὰ γε τὸ πάθος. Φανερόν δὲ ἐκ ^τ τούτων ὅτι ἡ
 μὲν σπουδαία ἔξις, ἢ δὲ φαῦλη.

Πότερον οὖν ἐγκρατής ἐστιν ^α ὁ ὁποιοῦν λόγῳ καὶ ὅποι- 10
 αῦν προαιρέσει ἐμμένων ^α ἢ ^β ὁ τῇ ὀρθῇ, ^ε καὶ ἀκρατής δὲ (9)
^δ ὁ ὁποιοῦν μὴ ἐμμένων προαιρέσει καὶ ὁποιοῦν λόγῳ ἢ ὁ
^ε τῷ ψευδεὶ λόγῳ καὶ τῇ προαιρέσει τῇ ^ε μὴ ὀρθῇ, ὥσπερ
 ἡπορήθη πρότερον; Ἡ κατὰ ^ε μὲν ^η συμβεβηκὸς ὁποιοῦν,
^ι καθ' αὐτὸ ^κ δὲ τῷ ἀληθεὶ λόγῳ καὶ τῇ ὀρθῇ προαιρέσει.
 ὁ μὲν ἐμμένει ὁ δ' οὐκ ἐμμένει; Εἰ γὰρ τις τοδὶ διὰ τοδὶ
 αἰρεῖται ἢ διώκει, καθ' αὐτὸ μὲν τούτο διώκει καὶ αἰρεῖται,
 κατὰ συμβεβηκὸς δὲ τὸ πρότερον. Ἀπλῶς δὲ λέγομεν τὸ

^κ οἱ ante ἀξύνετοι om. Ob. ¹ ἀδικοῦσι] ἀδικήσουσι Kb. ^μ διὰ τὸ
 μὴ Lb. ^α δὴ τῷ Mb. ^ο μεταπειστος pr. Kb.Nb. ^ρ ἢ εἰ Mb. ^α ἢ
 om. Kb.Mb. ^τ ἀρχήν] δ' ἀρετὴν Mb. ^α ὁ om. Lb.Ob. ^τ ἀλλ'] ἀλλ'
 ἢ Ob. ^ν ἐθιστική Mb, ἡθική Ob. ^ω ὃν—λόγον om. Lb. ^κ οὐδὲ] ὁ δὲ
 Kb.Lb. ^γ τούτου Mb. ^ζ ὁ om. Kb. ^α ἢ om. pr. Kb. ^β ὁ om. Mb.
^ε καὶ om. Lb. ^δ ὁ om. Lb. et pr. Kb. ^ε τῷ μὴ ψευδεὶ Lb. ^ε μὴ
 om. Lb. ^ε μὲν om. Mb. ^η συμβεβηκὸς ὁ ὁποιοῦν Mb.Ob. ^ι καθ'
 αὐτὸ] καθὰ Kb. ^κ δὲ ὁ τῷ Kb.Mb.

καθ' αὐτό, ὥστε ἔστι μὲν ὡς ὅποιον δόξη ὁ μὲν ἐμμένει ὁ
 2 δ' ἐξίσταται, ἀπλῶς δὲ ὁ τῇ ἀληθεί. Εἰσὶ δὲ τινες ¹ καὶ
 ἐμμενετικοὶ ² τῇ δόξῃ, οὓς καλοῦσιν ἰσχυρογνώμονας, ³ οἷον
 δύσπειστοι καὶ οὐκ εὐμετάπειστοι· οἱ ὅμοιον μὲν ⁴ τι ἔχουσι
 τῷ ἐγκρατεῖ, ὥσπερ ὁ ἄσωτος ⁵ τῷ ἐλευθερίῳ καὶ ὁ θρασὺς
 τῷ θαρραλέῳ, εἰσὶ δ' ἕτεροι κατὰ πολλά. Ὁ μὲν γὰρ διὰ
⁶ πάθος καὶ ἐπιθυμίαν οὐ μεταβάλλει, ὁ ἐγκρατής, ⁷ ἐπεὶ
 εὐπείστος, ὅταν τύχῃ, ἔσται ὁ ἐγκρατής· ὁ δὲ οὐχ ὑπὸ λό-
 3 γου, ἐπεὶ ἐπιθυμίας γε λαμβάνουσι, καὶ ἄγονται πολλοὶ
 ὑπὸ τῶν ἡδονῶν. Εἰσὶ δὲ ἰσχυρογνώμονες οἱ ἰδιογνώμονες
 καὶ οἱ ἀμαθεῖς καὶ οἱ ἄγροικοι, οἱ μὲν ἰδιογνώμονες δι' ἡδο-
 νὴν καὶ ἡδύνην· χαίρουσι γὰρ νικῶντες, εἰ μὴ μεταπίθων-
 ται, καὶ λυποῦνται, ⁸ εἰ μὴ ἄκυρα τὰ αὐτῶν ἢ ὥσπερ ψηφί-
 σματα· ὥστε μᾶλλον τῷ ἀκρατεῖ εἰκάσιν ἢ τῷ ἐγκρατεῖ.
 4 Εἰσὶ ⁹ δὲ τινες οἱ τοῖς δόξασιν οὐκ ἐμμένουσιν οὐ δι' ἀκρα-
 σίαν, ¹⁰ οἷον ἐν τῷ Φιλοκτῆτῃ τῷ Σοφοκλέους ¹¹ ὁ Νεοπτό-
 λεμος. Καίτοι δι' ἡδονὴν οὐκ ἐνέμεινεν, ἀλλὰ καλὴν· τὸ γὰρ
 ἀληθεύειν αὐτῷ καλὸν ἦν, ἐπέισθη δ' ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως
 ψεύδεσθαι. Οὐ γὰρ πᾶς ὁ δι' ἡδονὴν ¹² τι πράττων ¹³ οὐτ'
 ἀκόλαστος οὔτε φαῦλος οὐτ' ἀκρατής, ἀλλ' ὁ δι' αἰσχροῦ.

II 5 Ἐπεὶ δ' ἐστὶ τις καὶ τοιοῦτος οἷος ἦττον ἢ δεῖ τοῖς σω-
 ματικοῖς χαίρων, καὶ οὐκ ἐμμένον τῷ λόγῳ ¹⁴ ἢ τοιούτος,
 τούτου καὶ τοῦ ἀκρατοῦς μέσος ὁ ἐγκρατής· ὁ μὲν γὰρ ἀκρα-
 τής οὐκ ἐμμένει τῷ λόγῳ διὰ τὸ μᾶλλον τι, οὗτος δὲ διὰ τὸ
 ἦττόν τι· ὁ δ' ἐγκρατής ἐμμένει καὶ ¹⁵ οὐδὲ δι' ἕτερον μετα-
 βάλλει. Δεῖ δέ, εἴπερ ἡ ἐγκράτεια σπουδαῖον, ἀμφοτέρως
 τὰς ἐναντίας ἕξεις φαύλας εἶναι, ὥσπερ καὶ φαίνονται· ἀλλὰ
 διὰ τὸ τὴν ἐτέραν ἐν ὀλίγοις καὶ ὀλιγάκις εἶναι ¹⁶ φανεράν,

¹ καὶ] οἱ K^b.L^b.Ob. ² τῇ δόξῃ om. Mb. addit K^b. εἰσὶν, L^b.Ob.
 εἰσὶ δὲ. ³ οἷον] οἱ K^b. et corr. L^b. ⁴ τι] τοι Mb. ⁵ ὥσπερ]
 οἷον K^b.Mb. ⁶ τῷ om. K^b. ⁷ ἔθος L^b. ⁸ ἐπεὶ—ἐγκρατής om. L^b.
⁹ εἰ μὴ Mb, om. pr. K^b. ¹⁰ τινὲς δὲ πάλιν οἱ L^b. ¹¹ οἷον ὁ ἐν τῷ φι-
 λοκτῆτῃ τοῦ σοφοκλέους Mb. ¹² ὁ om. L^b.Mb.Ob. ¹³ τι om. L^b.Ob.
¹⁴ οὐτ'—οὔτε—οὐτ'] ἡ—ἡ—ἡ L^b.Mb.Ob. ¹⁵ ἢ] ὁ K^b.L^b.Ob. ¹⁶ οὐδὲν
 L^b. ¹⁷ φανερόν Mb.

ὥσπερ ἡ σωφροσύνη τῇ ἀκολασίᾳ δοκεῖ ^δ ἐναντίον εἶναι μόνον, οὕτω καὶ ^ε ἡ ἐγκράτεια τῇ ἀκρασίᾳ. Ἐπεὶ δὲ καθ' ⁶ ὁμοιότητα πολλά λέγεται, καὶ ἡ ἐγκράτεια ἡ τοῦ σώφρονος καθ' ὁμοιότητα ἠκολούθηκεν· ὃ τε ^ι γὰρ ἐγκρατὴς οἷος μὴδὲν παρὰ ^ς τὸν λόγον διὰ τὰς σωματικὰς ἡδονὰς ποιεῖν καὶ ὁ σώφρων, ἀλλ' ὁ μὲν ἔχων ὁ δ' οὐκ ἔχων φαύλας ἐπιθυμίας, καὶ ὁ μὲν τοιοῦτος οἷος μὴ ἡδεσθαι παρὰ τὸν λόγον, ὁ δ' οἷος ἡδεσθαι ἀλλὰ μὴ ἄγεσθαι. Ὅμοιοι δὲ καὶ ὁ ἀκρατὴς ^γ καὶ ^h ὁ ἀκόλαστος, ἕτερον μὲν ὄντες, ἀμφοτέροι δὲ τὰ σωματικὰ ἡδέα διώκουσιν, ἀλλ' ὁ μὲν καὶ οἰόμενος δεῖν, ὁ δ' οὐκ οἰόμενος. Οὐδ' ἅμα φρόνιμον καὶ ἀκρατῇ ἐνδέχεται εἶναι (10) τὸν αὐτόν· ἅμα γὰρ φρόνιμος καὶ σπουδαῖος τὸ ἦθος δεικνύεται ὢν. Ἐτι οὐ τῷ εἶδέναι μόνον φρόνιμος ἀλλὰ καὶ ² τῷ πρακτικῷ· ὁ δ' ἀκρατὴς οὐ πρακτικός. Τὸν δὲ δεινὸν οὐδὲν κωλύει ἀκρατῇ εἶναι· διὸ καὶ δοκοῦσιν ἐνίοτε φρόνιμοι ^ι μὲν εἶναι τινες ἀκρατεῖς δέ, διὰ τὸ τὴν δεινότητα διαφέρειν τῆς φρονήσεως τὸν εἰρημένον τρόπον ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις, καὶ κατὰ μὲν τὸν λόγον ἐγγὺς εἶναι, διαφέρειν δὲ κατὰ τὴν προαίρεσιν. Οὐδὲ δὴ ὥς ὁ εἰδὼς καὶ θεωρῶν, ἀλλ' ὥς ὁ ³ καθεύδων ^κ ἢ οἰνωμένος. Καὶ ἐκὼν μὲν (τρόπον ^ι γὰρ τινα εἰδὼς καὶ ὁ ποιεῖ καὶ οὐ ἔνεκα), πονηρὸς δ' οὐ· ἡ γὰρ προαίρεσις ἐπικεικῆς· ὥσθ' ἡμιπόνηρος. Καὶ οὐκ ἄδικος· οὐ γὰρ ἐπίβουλος· ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν οὐκ ἐμμενετικός οἷς ἂν βουλευσθαι, ὁ δὲ μελαγχολικὸς ^μ οὐδὲ βουλευτικός ὅλως. Καὶ ἔοικε ^ν δὴ ὁ ἀκρατὴς πόλει ἢ ψηφίζεται μὲν ἅπαντα τὰ δέοντα καὶ νόμους ἔχει σπουδαίους, χρῆται δὲ ὁ οὐδέν, ὥσπερ Ἀναξανδρίδης ἔσκωψεν

ἡ πόλις ⁴ ἐβούλεθ', ἡ νόμων οὐδὲν μέλει·

ὁ δὲ πονηρὸς χρωμένη μὲν τοῖς νόμοις, πονηροῖς δὲ χρωμένη· ⁴ Ἔστι ^ρ δ' ἀκρασία καὶ ἐγκράτεια περὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς

^δ εἶναι ἐναντίον L^b.Ob. ^ε ἡ om. M^b. ^ι γὰρ] γὰρ ὁ L^b. ^ς τὸν ὀρθὸν λόγον L^b. ^h ὁ ante ἀκόλαστος om. K^b. ^ι μὲν om. M^b. ^κ ἢ] καὶ M^b. ^ι γὰρ] μὲν γὰρ M^b. ^μ οὐδέ] οὐ L^b.Ob. ^ν δ' M^b. ^ο οὐδενὶ L^b.M^b.Ob. ^ρ καθάπερ L^b.Ob. ⁴ ἐβουλεύετο L^b.Ob. ^ρ δ' ἡ ἀκρασία καὶ ἡ ἐγκράτεια L^b.

τῶν πολλῶν ἔξεως· ὁ μὲν γὰρ ἐμμένει μᾶλλον ὁ δ' ἥττον τῆς τῶν πλείστων δυνάμεως. Εὐίατοτέρα δὲ τῶν ἀκρασιῶν, ἣν οἱ μελαγχολικοὶ ἀκρατεύονται, * τῶν βουλευομένων μὲν μὴ ἐμμενόντων δέ, καὶ οἱ δι' ἐθισμού ἀκρατεῖς τῶν φυσικῶν· ῥᾶον γὰρ ἔθος μετακινήσαι φύσεως· διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τὸ ἔθος χαλεπὸν, ὅτι τῇ φύσει ἔοικεν, ὥσπερ καὶ Ἡεῦνος λέγει

† φημὶ πολυχρόνιον μελέτην ἔμμεναι, φίλε, καὶ δὴ ταύτην ἀνθρώποισι τελευτῶσαν φύσιν εἶναι.

5 Τί μὲν οὖν ἐστὶν ἐγκράτεια καὶ τί ἀκρασία καὶ * τί καρτερία καὶ * τί μαλακία, καὶ πῶς ἔχουσιν αἱ ἔξεις αὗται πρὸς ἀλλήλας, εἴρηται.

12 Περὶ δὲ ἡδονῆς καὶ ὕλης θεωρῆσαι τοῦ τὴν πολιτικὴν (II) φιλοσοφούντος· οὗτος γὰρ τοῦ * τέλους ἀρχιτέκτων, πρὸς ὃ * βλέποντες ἕκαστον τὸ μὲν κακὸν τὸ δ' ἀγαθὸν ὁ ἀπλῶς 2 λέγομεν. Ἔτι δὲ καὶ τῶν ἀναγκαίων ὁ ἐπισκέψασθαι περὶ αὐτῶν· τὴν τε γὰρ ἀρετὴν καὶ τὴν κακίαν τὴν ἠθικὴν περὶ λύπας καὶ ἡδονᾶς ἔθεμεν, καὶ τὴν εὐδαιμονίαν οἱ πλείστοι μεθ' ἡδονῆς εἶναι φασιν, διὸ καὶ τὸν μακάριον ὠνομάκασιν 3 ἀπὸ ὁ τοῦ χαίρειν. Τοῖς μὲν οὖν δοκεῖ οὐδεμία ἡδονὴ εἶναι ἀγαθόν, οὔτε καθ' αὐτὸ οὔτε κατὰ συμβεβηκός· οὐ γὰρ εἶναι ὁ ταῦτὸν ὁ ἀγαθὸν καὶ ἡδονήν· τοῖς δ' εἶναι μὲν εἶναι, αἱ δὲ 4 πολλαὶ φαῦλαι. Ἔτι δὲ ὁ τούτων τρίτον, εἰ καὶ πάσαι ἀγαθόν, ὅμως μὴ ἐνδέχασθαι εἶναι τὸ ἄριστον ἡδονήν. Ὅλως μὲν οὖν οὐκ ἀγαθόν, ὅτι πᾶσα ἡδονὴ γένεσις ἐστὶν εἰς φύσιν αἰσθητή, οὐδεμία ὁ δὲ γένεσις συγγενὴς τοῖς τέλεσιν, οἷον οὐδεμία οἰκοδόμησις οἰκία. Ἔτι ὁ σώφρων φεύγει τὰς ἡδονάς. Ἔτι ὁ φρόνιμος τὸ ἄλυπον διώκει, οὐ τὸ ἡδύ. Ἔτι ἐμπόδιον τῷ φρονεῖν αἱ ἡδοναί, καὶ ὅσῳ μᾶλλον χαίρει, μᾶλ-

* βουλευσαμένων K^b.M^b. † εὐηνός K^b, ἡ εὐηνος L^b, εὐ ἡνος N^b.
 † φησὶ K^b. † ἔμμεναι K^b.L^b.N^b, ἔμμεν M^b. * τί ante καρτερία et post καὶ om. M^b. ὕ λυπης δέ τοῦ λοιποῦ θεωρῆσαι M^b. * τελείου M^b.
 ὁ ἂν M^b, ὁ ἂν K^b. ὁ λέγομεν ἀπλῶς. ἔστι M^b. ὁ σκέψασθαι M^b.
 ὁ τοῦ μάλιστα χαίρειν M^b. ὁ ταῦτὸν] ταυτὸ τὸ K^b. ὁ ἡδονήν καὶ ἀγαθόν M^b. ὁ εἶναι] εἰσιν M^b. ὁ τούτων K^b. ὁ δέ] γὰρ O^b.

λον, οἶον ^k τὴν τῶν ἀφροδισίων· οὐδένα γὰρ ἂν δύνασθαι
^lνοῆσαι τι ἐν αὐτῇ. Ὑἑτι τέχνη οὐδεμία ἡδονῆς· καίτοι πᾶν
ἀγαθὸν τέχνης ἔργον. ^mἘτι παιδία καὶ θηρία διώκει τὰς
ἡδονάς. Τοῦ δὲ μὴ πάσας σπουδαίας, ὅτι εἰσὶ καὶ αἰσχυραῖς
καὶ ὀνειδιζόμεναι, καὶ ⁿἔτι βλαβεραί· νοσώδη γὰρ ἔνια τῶν
ἡδέων. ^oὍτι δ' οὐκ ἄριστον ἢ ἡδονή, ὅτι οὐ τέλος ἀλλὰ
γένεσις. ^qΤὰ μὲν οὖν λεγόμενα ἱσχυρόν ταῦτ' ἐστίν.

^υὍτι δ' οὐ συμβαίνει διὰ ταῦτα μὴ εἶναι ἀγαθὸν μηδὲ τὸ 13
ἄριστον, ἐκ τῶνδε δῆλον. Πρῶτον μὲν, ἐπεὶ τὸ ἀγαθὸν (12)
διχῶς (τὸ μὲν γὰρ ἀπλῶς τὸ δὲ τινί), καὶ αἱ φύσεις καὶ ^aαἱ
ἐξεις ἀκολουθήσουσιν, ὥστε καὶ αἱ κινήσεις καὶ αἱ ἑγενέσεις,
καὶ αἱ φαῦλαι δοκοῦσαι εἶναι αἱ μὲν ἀπλῶς φαῦλαι τινὶ δ'
οὐ ἀλλ' αἰρεταὶ τῷδε, ἔνιαι δ' οὐδὲ τῷδε ^bἀλλὰ ποτὲ καὶ
ὀλίγον χρόνον, ^cαἰρεταὶ δ' οὐ· αἱ δ' οὐδ' ἡδοναί, ἀλλὰ φαί-
νονται, ὅσαι μετὰ λύπης καὶ ἰατρείας ἔνεκεν, οἶον αἱ τῶν
καμνόντων. Ὑἑτι ἐπεὶ τοῦ ἀγαθοῦ τὸ μὲν ἐνέργεια τὸ δ' ^d
ἐξεις, κατὰ συμβεβηκὸς αἱ καθιστᾶσαι εἰς τὴν ἱφυσικὴν ἐξιν
ἡδεΐαι εἰσιν. ^eἜστι δ' ἡ ἐνέργεια ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς
^fὑπολοίπου ἔξεως καὶ φύσεως, ἐπεὶ καὶ ἄνευ λύπης καὶ ἐπι-
θυμίας εἰσὶν ἡδοναί, οἶον ^gαἱ τοῦ θεωρεῖν ἐνέργειαι, τῆς φύ-
σεως οὐκ ^hἐνδεοῦς οὔσης. Σημεῖον δ' ὅτι οὐ τῷ αὐτῷ ⁱχαί-
ρουσιν ἡδεῖ ἀναπληρουμένης τε τῆς φύσεως καὶ καθεστηκυίας,
ἀλλὰ καθεστηκυίας μὲν τοῖς ἀπλῶς ἡδέσιν, ἀναπληρουμένης
δὲ καὶ τοῖς ἐναντίοις· καὶ γὰρ ὀξέσι καὶ πικροῖς χαίρουσιν,
ὣν οὐδὲν οὔτε ^jφύσει ἡδὺ οὔθ' ἀπλῶς ἡδύ. Ὡστ' οὐδ' ἡδο-
ναί· ὥς γὰρ τὰ ἡδέα πρὸς ἄλληλα συνέστηκεν, οὕτω καὶ ^kαἱ
ἡδοναὶ αἱ ἀπὸ τούτων. Ὑἑτι οὐκ ἀνάγκη ἕτερον τι εἶναι βέλ-3

^k τῆς K^b.M^b. et corr. L^b. ^l τι νοῆσαι O^b. ^m ἔτι τὰ παιδία καὶ
τὰ θηρία M^b. ⁿ ἔτι] ὅτι K^b.M^b. ^o ὅτι] ἔτι M^b. ^p ἢ om. K^b.
^q τὰ—ἐστίν om. M^b. ^r ἱσχυρόν τοιαῦτ' ἐστίν O^b, ταῦτ' ἐστὶ ἱσχυρόν K^b.
^s αἱ ante ἐξεις om. K^b. ^t post γενέσεις O^b. ἀκολουθήσουσι. ^υ ἔνιαι
αἱ δ' M^b. ^w ἀλλὰ an forte ἀλλ' ἦ? ^x αἰρεταὶ K^b. ^y φύσει
ἐξεις M^b. ^z ἔστι—ταῖς] ὅτι αἱ ἐνέργειαι μὲν ταῖς K^b. ^a ὑπολοίπου M^b,
ἐπιλοίπου L^b.O^b. ^b ἡ τοῦ θεωρεῖν ἐνέργεια K^b. ^c ἐνδεοῦς K^b, ἐν-
δεοῦς οὔσης O^b. ^d ἡδεῖ χαίρουσιν M^b, ἥδη χαίρουσιν K^b. ^e ἡδὺ
φύσει M^b. ^f αἱ ἡδοναὶ ἀπὸ τούτων pr. K^b, αἱ ἀπὸ τούτων ἡδοναὶ M^b.

τιον τῆς ἡδονῆς, ὥσπερ τινές φασι τὸ τέλος τῆς γενέσεως· οὐ γὰρ γενέσεις εἰσὶν οὐδὲ μετὰ γενέσεως πᾶσαι, ἀλλ' ἐνέργειαι καὶ τέλος· οὐδὲ γινομένων συμβαίνουσιν, ἀλλὰ χρωμένων· καὶ τέλος οὐ πασῶν ἕτερόν τι, ἀλλὰ τῶν εἰς ⁸ τὴν ^h τελείωσιν ἀγομένων τῆς φύσεως. Διὸ ⁱ καὶ οὐ καλῶς ἔχει τὸ αἰσθητὴν γένεσιν φάναι ^k εἶναι τὴν ἡδονήν, ἀλλὰ μᾶλλον λεκτέον ἐνέργειαν τῆς κατὰ φύσιν ἔξεως, ἀντὶ δὲ τοῦ αἰσθητὴν ἀνεμπόδιστον. Δοκεῖ δὲ γένεσις τις εἶναι, ὅτι κυρίως ἀγαθόν· τὴν γὰρ ἐνέργειαν γένεσιν οἶονται εἶναι, ἔστι δ' ἕτερον. Τὸ δ' εἶναι φαύλας ὅτι νοσώδη ἔνια ἡδέα, ^l τὸ αὐτὸ καὶ ὅτι ὑγίεινὰ ἔνια φαῦλα πρὸς χρηματισμόν. Ταύτη οὖν φαῦλα ἄμφω, ἀλλ' οὐ φαῦλα κατὰ γε τοῦτο, ἐπεὶ καὶ τὸ ⁵ θεωρεῖν ποτὲ βλάπτει πρὸς ὑγίειαν, ἐμποδίζει δὲ οὔτε φρονήσει οὔθ' ἔξει οὐδεμιᾷ ἢ ἀφ' ἐκάστης ἡδονῆς, ^m ἀλλ' αἱ ἀλλότριαι, ἐπεὶ αἱ ἀπὸ τοῦ θεωρεῖν καὶ μαθάνειν ⁿ μᾶλλον ^o ποιή- ⁶ σουνσι θεωρεῖν καὶ μαθάνειν. Τὸ δὲ ^p τέχνης μὴ εἶναι ἔργον ἡδονὴν μηδεμίαν εὐλόγως συμβέβηκεν· ^q οὐδὲ γὰρ ἄλλης ἐνεργείας οὐδεμιᾶς τέχνη ἐστίν, ἀλλὰ τῆς δυνάμεως· καίτοι καὶ ^γ ἡ μυρεψικὴ τέχνη καὶ ἡ ὀψοποιητικὴ δοκεῖ ἡδονῆς εἶναι. Τὸ δὲ τὸν σῶφρονα φεύγειν καὶ τὸν φρόνιμον διώκειν τὸν ἄλυπον βίον, καὶ τὸ τὰ ^r παιδιά καὶ τὰ θηρία διώκειν, τῷ αὐτῷ λύεται πάντα. Ἐπεὶ ^s γὰρ εἴρηται πῶς ^t ἀγαθαὶ ἀπλῶς καὶ ^v πῶς οὐκ ^u ἀγαθαὶ πᾶσαι ^v αἱ ἡδοναί, τὰς ^w τοιαύτας τὰ ^x θηρία καὶ τὰ παιδιά διώκει, καὶ τὴν τούτων ἀλυπίαν ^y ὁ φρόνιμος, ^z τὰς ^a μετ' ἐπιθυμίας καὶ ^b λύπης καὶ τὰς σωματικὰς (τοιαῦται γὰρ αὗται) καὶ τὰς τούτων ὑπερβολάς, ^c καθ' ἃς ὁ ἀκόλαστος ἀκόλαστος. Διὸ ὁ σῶφρων φεύγει ταύτας, ἐπεὶ εἰσὶν ἡδοναὶ καὶ σῶφρονος.

⁸ τὴν om. L^b.M^b. ^h τελείωσιν L^b.M^b.Ob. ⁱ καὶ om. K^b. ^k εἶναι om. M^b. ^l τὸ δ' αὐτὸ M^b. ^m ἀλλὰ καὶ αἱ M^b. ⁿ μᾶλλον—μαθάνειν om. L^b. ^o ποιήσιν M^b. ^p τέχνης μὴ εἶναι ἔργον μηδεμίαν ἡδονὴν L^b, μὴ εἶναι τέχνην μηδεμίαν ἡδονῆς M^b. ^q οὔτε M^b. ^r παιδιά διώκειν καὶ τὰ θηρία τῷ αὐτῷ λέγεται M^b. ^s γὰρ] καὶ K^b. ^t ἀγαθὰ utrobique K^b. ^v πῶς et αἱ om. M^b. ^w τοιαύτας καὶ τὰ K^b. ^x παιδιά καὶ θηρία M^b. ^y ὁ om. K^b. ^z τὰς om. K^b. ^a μετ'] δ' M^b. ^b λύπας τὰς M^b. ^c καθ'] φεύγει καθ' M^b.

Ἄλλὰ μὴν ὅτι ^d καὶ ἡ λύπη κακόν, ὁμολογεῖται, καὶ φευ- 14
κτόν· ἡ μὲν γὰρ ἀπλῶς κακόν, ἡ δὲ τῷ πῇ ἐμποδιστική. Τῷ (13)
δὲ φευκτῷ τὸ ἐναντίον ἢ φευκτόν ^e τε καὶ ^f κακόν, ἀγαθόν.
Ἀνάγκη οὖν τὴν ἡδονὴν ἀγαθόν τι εἶναι. Ὡς γὰρ Σπεύ-
σιππος ^g ἔλυνεν, οὐ συμβαίνει ἡ λύσις, ὥσπερ τὸ μείζον τῷ
ελάττονι καὶ τῷ ἴσῳ ἐναντίον· οὐ γὰρ ἂν φαίη ὅπερ κακόν
τι εἶναι ^h τὴν ἡδονήν. Ἀριστόν ⁱ τ' οὐδὲν κωλύει ἡδονὴν τινα ^z
εἶναι, εἰ ἔναι φαῦλαι ἡδοναί, ὥσπερ καὶ ἐπιστήμην τινα ἐνίων
φαύλων οὐσῶν. Ἴσως δὲ καὶ ἀναγκαῖον, εἴπερ ἐκάστης ἑξέως
εἰσιν ἐνέργειαι ἀνεμπόδιστοι, εἴθ' ἡ πασῶν ἐνέργειά ἐστιν εὐ-
δαιμονία εἴτε ^k ἡ τινὸς αὐτῶν, ἂν ἢ ἀνεμπόδιστος, αἰρετωτά-
την εἶναι· τοῦτο δ' ἐστὶν ἡδονή. Ὡστε εἴη ἂν τις ἡδονὴ τὸ
ἄριστον, τῶν πολλῶν ἡδονῶν φαύλων οὐσῶν, εἰ ἔτυχεν, ἀπλῶς.
Καὶ διὰ τοῦτο πάντες τὸν εὐδαίμονα ἡδὺν οἴονται βίον εἶναι,
καὶ ἐμπλέκουσι τὴν ἡδονὴν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν, εὐλόγως· οὐ-
δεμία γὰρ ἐνέργεια τέλειος ἐμποδιζομένη, ἡ δ' εὐδαιμονία τῶν
τελειῶν· διὸ προσδεῖται ὁ εὐδαίμων τῶν ἐν σώματι ἀγαθῶν
καὶ τῶν ἐκτὸς καὶ τῆς τύχης, ὅπως μὴ ἐμποδίζεται ταῦτα.
Οἱ δὲ τὸν τροχιζόμενον καὶ τὸν δυστυχίαις μεγάλαις περι- 3
πίπτοντα εὐδαίμονα φάσκοντες εἶναι, ἐὰν ἢ ἀγαθός, ἢ ἐκόντες
ἢ ἄκοντες οὐδὲν λέγουσιν. Διὰ δὲ τὸ προσδεῖσθαι ^l τῆς τύ- 4
χης δοκεῖ ^m τισὶ ταῦτόν εἶναι ⁿ ἡ εὐτυχία τῇ εὐδαιμονίᾳ, οὐκ
οὔσα, ἐπεὶ καὶ ^o αὐτὴ ὑπερβάλλουσα ἐμπόδιός ἐστιν, καὶ ἴσως
ρούκετι εὐτυχίαν καλεῖν δίκαιον· πρὸς γὰρ τὴν εὐδαιμονίαν ὁ
ὅρος αὐτῆς. Καὶ τὸ διώκειν δ' ^q ἅπαντα καὶ θηρία καὶ ἀν- 5
θρώπους τὴν ἡδονὴν σημείον τι τοῦ εἶναί ^r πως τὸ ἄριστον
αὐτήν.

Φήμη δ' ^s οὐ τί γε πάμπαν ἀπόλλυται, ἢν τινα ^t λαοί
πολλοί...

Ἄλλ' ἐπεὶ οὐχ ἡ αὐτὴ οὔτε φύσις οὔθ' ἕξις ἡ ἀρίστη οὔτ' 6

^d καὶ ante ἡ om. K^b.M^b. ^e τι K^b.M^b.Ob. ^f κακόν ἢ ἀγαθόν K^b.
^g ἔλεγεν M^b. ^h τὴν—κωλύει om. L^b. ⁱ τ' om. M^b. ^k ἢ] εἰ M^b.
^l τῆς om. M^b. ^m τισὶ om. M^b. ⁿ ἡ εὐδαιμονία τῇ εὐτυχίᾳ M^b. ^o αὐτὴ
L^b.M^b, αὐτῇ N^b. ^p οὐκ ἔστιν M^b, οὐκ ἔστιν ἔτι L^b. ^q πάντα L^b.Ob.
^r πως] τέως K^b. ^s οὔτις πάμπαν K^b. ^t λαοί] οἱ K^b, om. L^b.M^b.N^b.Ob.

ἔστιν οὔτε δοκεῖ, οὐδ' ἡδονὴν διώκουσι τὴν αὐτὴν ^ν πάντες, ^ω ἡδονὴν μέντοι πάντες. "Ἴσως δὲ καὶ διώκουσιν οὐχ ἣν οἶον-
ται οὐδ' ἣν αἱ φαῖεν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν· πάντα γὰρ φύσει
ἔχει ^κ τι θεῖον. 'Αλλ' ^γ εἰλήφασιν τὴν τοῦ ὀνόματος κληρο-
νομίαν αἱ σωματικαὶ ἡδοναὶ διὰ τὸ πλειστάκις τε παραβάλ-
λιν εἰς αὐτὰς καὶ πάντας μετέχειν αὐτῶν διὰ τὸ μόνας οὖν
γινωρίμους εἶναι ταύτας μόνας οἶονται ^ε εἶναι. Φανερόν δὲ
καὶ ὅτι, εἰ ^α μὴ ἡδονὴ ἀγαθὸν καὶ ^β ἡ ἐνέργεια, ^γ οὐκ ἔσται
ζῆν ἡδέως τὸν εὐδαίμονα· τίνος γὰρ ^δ ἕνεκα δέοι αἱ αὐτῆς,
εἴπερ μὴ ἀγαθόν, ἀλλὰ καὶ λυπηρῶς ἐνδέχεται ζῆν; ^ε Οὔτε
κακὸν γὰρ οὐτ' ἀγαθὸν ἡ λύπη, εἴπερ μὴδ' ἡδονή· ὥστε διὰ
τί αἱ ^ς φεύγοι; Οὐδὲ δὴ ἡδίων ὁ βίος ὁ τοῦ σπουδαίου, εἰ
μὴ καὶ αἱ ἐνέργειαι αὐτοῦ.

- (14) Περὶ ^ε δὲ ^β δὴ τῶν σωματικῶν ἡδονῶν ^ι ἐπισκεπτέον τοῖς
λέγουσιν ὅτι ἐνιαί γε ἡδοναὶ αἰρεταὶ σφόδρα, οἷον αἱ καλαί,
^κ ἀλλ' οὐχ αἱ σωματικαὶ καὶ περὶ ^ας ὁ ἀκόλαστος. Διὰ τί
οὖν αἱ ἐναντία λυπαὶ ^ι μοχθηραί; ^κ Κακῷ γὰρ ἀγαθὸν ἐναν-
τίον. "Ἡ οὕτως ἀγαθαὶ αἱ ἀναγκαῖαι, ὅτι καὶ τὸ μὴ κακὸν
ἀγαθόν ἐστιν; "Ἡ μέχρι τοῦ ἀγαθαί; Τῶν ^α μὲν γὰρ ἔξεων
καὶ κινήσεων ^ο ὅσων μὴ ἐστὶ τοῦ βελτίονος ὑπερβολή, οὐδὲ
τῆς ἡδονῆς· ^ρ ὅσων δ' ἐστί, καὶ τῆς ἡδονῆς ἐστίν. ^α Τῶν δὲ
σωματικῶν ἀγαθῶν ^ς ἐστὶν ὑπερβολή, καὶ ὁ φαῦλος τῷ διώ-
κειν τὴν ὑπερβολὴν ἐστίν, ἀλλ' οὐ τὰς ἀναγκείας· πάντες
γὰρ χαίρουσι πως καὶ ὄψοις καὶ οἶνοις καὶ ἀφροδισίοις, ἀλλ'
οὐχ ὥς δεῖ. ^ε 'Εναντίως δ' ἐπὶ τῆς λύπης· οὐ γὰρ τὴν ὑπερ-
βολὴν φεύγει, ἀλλ' ὅλως· οὐ γὰρ ἐστὶ τῇ ὑπερβολῇ λύπη
ἐναντία ἀλλ' ἡ τῷ διώκοντι τὴν ὑπερβολήν.

15 ³ 'Ἐπεὶ δ' οὐ μόνον δεῖ τάληθες εἰπεῖν ἀλλὰ καὶ τὸ αἷτιον

^ν ἅπαντες Lb, Ob. ^ω ἡδονὴν μέντοι πάντες om. Mb. ^κ τι] τὸ Kb.
^γ εἰλήφασιν γε τὴν Mb, Nb, Ob. ^ε εἶναι om. Mb. ^α μὴ ἡ ἡδονή Mb, Ob.
^β ἡ om. Mb. ^γ οὐκ om. Kb. ^δ ἕνεκεν Lb. ^ε οὐτ' ἀγαθὸν γὰρ οὐτε
κακὸν Kb. ^ς φεύγοιμεν Lb. ^ε γε Ob. ^β δὴ om. Mb. ^ι σκεπτέον Mb.
^κ ἀλλ' om. Kb. ^ι μοχθηραί Kb. ^κ κακὸν γὰρ ἀγαθὸν Mb. ^α μὲν
om. Lb. ^ο ὅσων Kb. ^ρ ὅσων] τούτων Kb. ^α δὲ τῶν Kb. ^ς ἐστὶν
om. Kb. ^ε ἐναντίως Kb.

τοῦ ψεύδους· τοῦτο γὰρ συμβάλλεται πρὸς τὴν πίστιν· ὅταν γὰρ εὐλογον φανῇ τὸ διὰ τί φαίνεται ἀληθές· οὐκ ὃν ἀληθές, πιστεύειν ποιεῖ τῷ ἀληθεῖ μᾶλλον· ὥστε λεκτέον διὰ τί φαίνονται αἱ σωματικαὶ ἡδοναὶ αἰρετώτεραι. Πρῶτον μὲν ὅν δὲ ὅτι ἐκκρούει τὴν λύπην· καὶ διὰ τὰς ὑπερβολὰς τῆς λύπης, ὡς οὕσης ἰατρείας, τὴν ἡδονὴν διώκουσι τὴν ὑπερβάλλουσαν καὶ ὅλως τὴν σωματικὴν. Ὡς σφοδραὶ δὲ γίνονται· αἱ ἰατρεῖαι, διὸ καὶ διώκονται, διὰ τὸ παρὰ τὸ ἐναντίον φαίνεσθαι. Καὶ οὐ σπουδαῖον δὲ δοκεῖ ἡ ἡδονὴ διὰ δύο ταῦτα, ὥσπερ εἴρηται, ὅτι αἱ μὲν φαύλης φύσεώς εἰσι πράξεις, ἡ ἐκ γενετῆς, ὥσπερ θηρίου, ἡ δὲ ἔθος, ὅλον αἱ τῶν φαύλων ἀνθρώπων. Αἱ δὲ ἰατρεῖαι, ὅτι ἐνδεοῦς, καὶ ἔχειν βέλτιον ἢ γίνεσθαι. Αἱ δὲ συμβαίνουνσι τελευτουμένων· κατὰ συμβεβηκὸς οὖν σπουδαῖαι. Ἔτι διώκονται διὰ τὸ σφοδραὶ εἶναι ὑπὸ τῶν ἄλλαις μὴ δυναμένων χαίρειν· αὐτοὶ γοῦν αὐτοῖς δίψας τινὰς παρασκευάζουσιν. Ὅταν μὲν οὖν ἀβλαβεῖς, ἀνεπιτίμῃτον, ὅταν δὲ βλαβεράς, φαῦλον· οὔτε γὰρ ἔχουσιν ἕτερα ἐφ' οἷς χαίρουσιν, τό τε μηδέτερον πολλοῖς λυπηρὸν διὰ τὴν φύσιν· αἰεὶ γὰρ πονεῖ τὸ ζῶον, ὥσπερ καὶ οἱ φυσικοὶ λόγοι μαρτυροῦσι, τὸ ὁρᾶν καὶ τὸ ἀκούειν φάσκοντες εἶναι λυπηρὸν· ἀλλ' ἤδη συνήθεις ἐσμέν, ὡς φασίν. Ὅμοίως δ' ἐν μὲν τῇ νεότητι διὰ τὴν αὔξῃσιν ὥσπερ οἱ οἰνωμένοι διακείνται, καὶ ἡδὺ ἢ νεότης. Οἱ δὲ μελαγχολικοὶ τὴν φύσιν αἰεὶ δέονται ἰατρείας· καὶ γὰρ τὸ σῶμα δακνόμενον διατελεῖ διὰ τὴν κράσιν, καὶ αἰεὶ ἐν ὀρέξει σφοδρῶ εἰσίν. Ἐξελαίνει δὲ ἡδονὴ λύπην ἢ τ' ἐναντία καὶ ἡ τυχοῦσα, ὥς ἐν ἡ ἰσχυρά· καὶ διὰ ταῦτα ἀκόλαστοι καὶ φαῦλοι γίνονται. Αἱ δ' ἀνευ λυπῶν οὐκ ἔχουσιν ὑπερβολήν. Αὐταὶ γ

[†] οὐκ] τὸ οὐκ M^b. ^ν οὖν om. L^b.M^b. ^ω σφόδρα K^b. ^κ γὰρ M^b. ^γ αἱ om. K^b.L^b. ^ε τὸ ἐναντίον M^b. ^α ἡ om. K^b. ^β ὅλον] ὥσπερ O^b. ^ε δ K^b. ^δ τελευτουμένων M^b.O^b. ^ε μὴ om. L^b. ^ε οὖν M^b. ^ε αὐτοῖς L^b.O^b. ^ε ἀνεπιτίμῃτοι M^b. ^ι βλαβεραὶ L^b.O^b. ^κ φαῦλαι rc. M^b. ^ι ἑτέραν K^b, ἑτερόν M^b. ^μ αἰεὶ] εἰ K^b. ^ν λόγοι om. K^b. ^ο καὶ add. M^b. ^ρ ὁμοῖως K^b, οἱ μοιχοὶ M^b. ^α μὲν om. K^b. ^τ διακείνται ante ὥσπερ L^b.O^b. ^α δέονται αἰεὶ K^b.M^b. ^ε θεραπείας L^b.O^b. ^ν διὰ om. M^b. ^ω ἀν L^b. ^κ λύπης M^b.O^b. ^γ ἔχουσι τὴν ὑπερβολήν L^b.

παυσίς· τῶν δὲ πρὸς ταύτην ὑπερβαλλόντων ὁ παιδιώδης
8 ἐστίν. Ἀκρασίας δὲ τὸ μὲν προπέτεια τὸ δ' ἀσθένεια· οἱ μὲν
γὰρ βουλευσάμενοι οὐκ ἐμμένουσιν οἷς ἐβουλεύσαντο διὰ τὸ
πάθος, οἱ δὲ διὰ τὸ μὴ βουλεύσασθαι ἄγονται ὑπὸ τοῦ πά-
θους· ἔνιοι γάρ, ὥσπερ ^ε προγαργαλίσαντες οὐ γαργαλίζον-
ται, οὕτω καὶ ^ν προαισθόμενοι καὶ προιδόντες καὶ προσεγί-
ραντες ^ω ἑαυτοὺς καὶ τὸν λογισμὸν οὐχ ἡττῶνται ὑπὸ τοῦ
πάθους, οὗτ' ἂν ἡδὺ ἢ οὗτ' ἂν λυπηρόν. Μάλιστα δ' οἱ ὀξεῖς
καὶ μελαγχολικοὶ τὴν προπετῇ ἀκρασίαν εἰσὶν ἀκρατεῖς· οἱ
μὲν γὰρ διὰ τὴν ταχυτῆτα, οἱ δὲ διὰ τὴν σφοδρότητα οὐκ
ἀναμένουσι τὸν λόγον, διὰ τὸ ἀκολουθητικοὶ εἶναι τῇ φαν-
τασίᾳ.

- 9 "Ἔστι δ' ὁ μὲν ἀκόλαστος, ὥσπερ ἐλέχθη, οὐ μεταμελη-
(8) τικός· ^ε ἐμμένει γὰρ τῇ προαιρέσει· ὁ δ' ἀκρατὴς μεταμε-
λητικός πᾶς. Διὸ οὐχ ὥσπερ ἠπορήσαμεν, οὕτω ^ν καὶ ἔχει,
^ε ἀλλ' ὁ μὲν ἀνιάτος, ὁ ^ε δ' ἰατός· ἔοικε γὰρ ἡ μὲν μοχθη-
ρία τῶν νοσημάτων οἷον ὑδέρῳ καὶ φθίσει, ἡ δ' ἀκρασία
τοῖς ἐπιληπτικοῖς· ἡ μὲν γὰρ συνεχὴς, ἡ δ' οὐ συνεχὴς πο-
νηρία. Καὶ ὅλως δ' ^β ἕτερον τὸ γένος ἀκρασίας καὶ κα-
κίας· ἡ μὲν γὰρ κακία λανθάνει, ἡ δ' ἀκρασία οὐ λανθάνει.
^ε Αὐτῶν δὲ τούτων βελτίους οἱ ἐκστατικοὶ ἢ οἱ τὸν λόγον
^ε ἔχοντες μὲν, μὴ ἐμμένοντες δέ· ὑπ' ἐλάττονος γὰρ πάθους
ἡττῶνται, καὶ οὐκ ἀπροβούλευτοι ὥσπερ ^δ ἄτεροι· ὁμοῖος
γὰρ ὁ ἀκρατὴς ἐστὶ τοῖς ταχὺ μεθυσκομένοις καὶ ὑπ' ὀλίγου
^ε οἶνον καὶ ἐλάττονος ἢ ὥς οἱ πολλοί. Ὅτι μὲν οὖν κακία ἡ
ἀκρασία ^ε οὐκ ἔστι, φανερόν. Ἀλλά ^ε πῃ ἴσως· τὸ μὲν γὰρ
^ε παρὰ προαίρεσιν τὸ δὲ ^β κατὰ προαίρεσιν ἐστίν. Οὐ μὴν
ἀλλ' ὁμοῖόν γε κατὰ τὰς πράξεις ὥσπερ τὸ Δημοδόκου εἰς
Μιλησίους "Ἐμνήσιοι ἀξύνετοι μὲν οὐκ εἰσίν, δρῶσι δ' οἰά-

^ε προγαργαλισθέντες L^b.M^b, οἱ προγαργαλίσαντες O^b. ^ν προαισθανό-
μενοι K^b.M^b. ^ω αὐτοὺς L^b.O^b. ^ε ἐμμένει—μεταμελητικός om. K^b.
^ν καὶ om. L^b.O^b. ^ε ἀλλ' ὁ μὲν εὐιάτος L^b.O^b, om. K^b. ^ε δ' ἀνιάτος
L^b.O^b. ^β τὸ γένος ἕτερον O^b. ^ε μὲν ἔχοντες L^b.O^b. ^δ ἄτεροι O^b.
^ε οὐκ om. K^b.L^b. ^ε μὴ N^b. ^ε κατὰ O^b. ^β κατὰ] κατὰ τὴν K^b.L^b,
παρὰ τὴν O^b. ^ε μιλήσιοι γὰρ ἀξύνετοι L^b.O^b.

“περ ^κοὶ ἀξύνετοι.” Καὶ οἱ ἀκρατεῖς ἀδικοὶ μὲν οὐκ εἰσὶν,
^λἀδικοῦσι δέ. Ἐπεὶ δ’ ὁ μὲν τοιοῦτος οἶος ^μμὴ διὰ τὸ πε-
 πείσθαι διώκειν τὰς καθ’ ὑπερβολὴν καὶ παρὰ τὸν ὀρθὸν
 λόγον σωματικὰς ἡδονάς, ὁ ^νδὲ πέπεισται διὰ τὸ τοιοῦτος
 εἶναι οἶος διώκειν αὐτάς, ἐκεῖνος μὲν οὖν ^οεὐμετάπειστος, ὁ δ’
 οὐ. ^ρἢ γὰρ ἀρετὴ καὶ ^ηἢ μοχθηρία τὴν ^τἀρχὴν ἢ μὲν φθεί-
 ρει ἢ δὲ σώζει, ἐν δὲ ταῖς πράξεσι τὸ οὐ ἕνεκα ἀρχῆς, ὥσπερ
 ἐν τοῖς μαθηματικοῖς αἱ ὑποθέσεις οὔτε δὴ ἐκεῖ ^αὁ λόγος
 διδασκαλικὸς τῶν ἀρχῶν οὔτε ἐνταῦθα, ^τἀλλ’ ἀρετὴ ἢ φυσικὴ
 ἢ ^εἔθιστή τοῦ ὀρθοδοξεῖν περὶ τὴν ἀρχήν. Σώφρων μὲν οὖν
 ὁ τοιοῦτος, ἀκόλαστος δ’ ὁ ἐναντίος. Ἔστι δέ τις διὰ πά-
 θος ἐκστατικὸς παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον, ^ωὃν ὥστε μὲν μὴ
 πράττειν κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον κρατεῖ τὸ πάθος, ὥστε δ’
 εἶναι τοιοῦτον οἶον πεπεῖσθαι διώκειν ἀνέδην δεῖν τὰς τοιανύ-
 τας ἡδονὰς οὐ κρατεῖ· οὗτός ἐστιν ὁ ἀκρατής, βελτιῶν τοῦ
 ἀκαλάστου, ^κοὐδὲ φαῦλος ἀπλῶς· σώζεται γὰρ τὸ βελ-
 τιστον, ἢ ἀρχή. Ἄλλος δ’ ἐναντίος, ὁ ἐμμενετικὸς καὶ οὐκ
 ἐκστατικὸς διὰ γε τὸ πάθος. Φανερόν δὴ ἐκ ^γτούτων ὅτι ἡ
 μὲν σπουδαία ἔξις, ἢ δὲ φαύλη.

Πότερον οὖν ἐγκρατής ἐστιν ^κὁ ὁποιοῦν λόγῳ καὶ ὅποι- 10
 οῦν προαιρέσει ἐμμένων ^αἢ ^βὁ τῇ ὀρθῇ, ^γκαὶ ἀκρατής δὲ (9)
^δὁ ὁποιοῦν μὴ ἐμμένων προαιρέσει καὶ ὁποιοῦν λόγῳ ἢ ὁ
^ετῷ ψευδεὶ λόγῳ καὶ τῇ προαιρέσει τῇ ^εμὴ ὀρθῇ, ὥσπερ
 ἠγορήθη πρότερον; Ἡ κατὰ ^εμὲν ^ησυμβεβηκὸς ὁποιοῦν,
^ικαθ’ αὐτὸ ^κδὲ τῷ ἀληθεὶ λόγῳ καὶ τῇ ὀρθῇ προαιρέσει.
 ὁ μὲν ἐμμένει ὁ δ’ οὐκ ἐμμένει; Εἰ γὰρ τις τοδὶ διὰ τοδὶ
 αἰρεῖται ἢ διώκει, καθ’ αὐτὸ μὲν τοῦτο διώκει καὶ αἰρεῖται,
 κατὰ συμβεβηκὸς δὲ τὸ πρότερον. Ἀπλῶς δὲ λέγομεν τὸ

^κ οἱ ante ἀξύνετοι om. Ob. ^λ ἀδικοῦσι] ἀδικήσουσι Kb. ^μ διὰ τὸ
 μὴ Lb. ^ν δὴ τῷ Mb. ^ο μεταπειστος pr. Kb.Nb. ^ρ ἢ] εἰ Mb. ^η ἢ
 om. Kb.Mb. ^τ ἀρχήν] δ’ ἀρετὴν Mb. ^α δ om. Lb.Ob. ^τ ἀλλ’] ἀλλ’
 ἢ Ob. ^ε ἐθιστικὴ Mb., ἠθικὴ Ob. ^ω ὃν—λόγον om. Lb. ^κ οὐδὲ] ὁ δὲ
 Kb.Lb. ^γ τούτου Mb. ^α δ om. Kb. ^η ἢ om. pr. Kb. ^β δ om. Mb.
^ε καὶ om. Lb. ^δ δ om. Lb. et pr. Kb. ^ο τῷ μὴ ψευδεὶ Lb. ^ε μὴ
 om. Lb. ^ε μὲν om. Mb. ^η συμβεβηκὸς ὁ ὁποιοῦν Mb.Ob. ^ι καθ’
 αὐτὸ] καθὰ Kb. ^κ δὲ ὁ τῷ Kb.Mb.

καθ' αὐτό, ὥστε ἔστι μὲν ὡς ὁποιοῦν δόξῃ ὁ μὲν ἐμμένει ὁ
 2 δ' ἐξίσταται, ἀπλῶς δὲ ὁ τῇ ἀληθείᾳ. Εἰσὶ δὲ τινες ¹ καὶ
 ἐμμενετικοὶ ^μ τῇ δόξῃ, οὓς καλοῦσιν ἰσχυρογνώμονας, ^ν οἷον
 δύσπειστοι καὶ οὐκ εὐμετάπειστοι· οἱ ὅμοιον μὲν ^ο τι ἔχουσι
 τῷ ἐγκρατεῖ, ὥσπερ ὁ ἄσωτος ^ι τῷ ἐλευθερίῳ καὶ ὁ θρασὺς
 τῷ θαρραλέῳ, εἰσὶ δ' ἕτεροι κατὰ πολλά. Ὁ μὲν γὰρ διὰ
^ρ πάθος καὶ ἐπιθυμίαν οὐ μεταβάλλει, ὁ ἐγκρατής, ^σ ἐπεὶ
 εὐπειστος, ὅταν τύχῃ, ἔσται ὁ ἐγκρατής· ὁ δὲ οὐχ ὑπὸ λό-
 γου, ἐπεὶ ἐπιθυμίας γε λαμβάνουσι, καὶ ἄγονται πολλοὶ
 3 ὑπὸ τῶν ἡδονῶν. Εἰσὶ δὲ ἰσχυρογνώμονες οἱ ἰδιογνώμονες
 καὶ οἱ ἀμαθεῖς καὶ οἱ ἄγροικοι, οἱ μὲν ἰδιογνώμονες δι' ἡδο-
 νὴν καὶ ἁλύνῃν· χαίρουσι γὰρ νικῶντες, εἰ μὴ μεταπειθών-
 ται, καὶ λυποῦνται, ^τ εἰ μὴ ἄκυρα τὰ αὐτῶν ἢ ὥσπερ ψηφί-
 σματα· ὥστε μᾶλλον τῷ ἀκρατεῖ εἰκόασιν ἢ τῷ ἐγκρατεῖ.
 4 Εἰσὶ ^ν δὲ τινες οἱ τοῖς δόξασιν οὐκ ἐμμένουσιν οὐ δι' ἀκρα-
 σίαν, ^ω οἷον ἐν τῷ Φιλοκτῆτῃ τῷ Σοφοκλέους ^κ ὁ Νεοπτό-
 λεμος. Καίτοι δι' ἡδονὴν οὐκ ἐνέμεινεν, ἀλλὰ καλὴν· τὸ γὰρ
 ἀληθεύειν αὐτῷ καλὸν ἦν, ἐπείσθη δ' ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως
 ψεύδεσθαι. Οὐ γὰρ πᾶς ὁ δι' ἡδονὴν ^ι τι πράττων ^κ οὔτ'
 ἀκόλαστος οὔτε φαῦλος οὔτ' ἀκρατής, ἀλλ' ὁ δι' αἰσχροάν.

II 5 Ἐπεὶ δ' ἐστὶ τις καὶ τοιοῦτος οἶος ἦττον ἢ δεῖ τοῖς σω-
 ματικοῖς χαίρων, καὶ οὐκ ἐμμένων τῷ λόγῳ ^α ἢ τοιούτος,
 τούτου καὶ τοῦ ἀκρατοῦς μέσος ὁ ἐγκρατής· ὁ μὲν γὰρ ἀκρα-
 τής οὐκ ἐμμένει τῷ λόγῳ διὰ τὸ μᾶλλον τι, οὗτος δὲ διὰ τὸ
 ἦττόν τι· ὁ δ' ἐγκρατής ἐμμένει καὶ ^β οὐδὲ δι' ἕτερον μετα-
 βάλλει. Δεῖ δέ, εἴπερ ἡ ἐγκράτεια σπουδαῖον, ἀμφοτέρας
 τὰς ἐναντίας ἔξεις φαύλας εἶναι, ὥσπερ καὶ φαίνονται· ἀλλὰ
 διὰ τὸ τὴν ἐτέραν ἐν ὀλίγοις καὶ ὀλιγάκις εἶναι ^γ φανεράν,

¹ καὶ] οἱ K^b.L^b.O^b. ^μ τῇ δόξῃ om. M^b. addit K^b. εἰσὶν, L^b.O^b.
 εἰσὶ δὲ. ^ν οἷον] οἱ K^b. et corr. L^b. ^ο τι] τοι M^b. ^ρ ὥσπερ]
 οἷον K^b.M^b. ^ι τῷ om. K^b. ^κ ἔθος L^b. ^σ ἐπεὶ—ἐγκρατής om. L^b.
^τ ἂν M^b, om. pr. K^b. ^ν τινὲς δὲ πάλιν οἱ L^b. ^ω οἷον ὁ ἐν τῷ φι-
 λοκτῆτῃ τοῦ σοφοκλέους M^b. ^κ ὁ om. L^b.M^b.O^b. ^ι τι om. L^b.O^b.
^κ οὔτ'—οὔτε—οὔτ'] ἢ—ἢ—ἢ L^b.M^b.O^b. ^α ἢ] ὁ K^b.L^b.O^b. ^β οὐδὲν
 L^b. ^γ φανερόν M^b.

ὥσπερ ἡ σωφροσύνη τῇ ἀκολασίᾳ δοκεῖ ^d ἐναντίον εἶναι μόνον, οὕτω καὶ ^e ἡ ἐγκράτεια τῇ ἀκρασίᾳ. Ἐπεὶ δὲ καθ' ⁶ ὁμοιότητα πολλὰ λέγεται, καὶ ἡ ἐγκράτεια ἡ τοῦ σώφρονος καθ' ὁμοιότητα ἠκολούθηκεν· ὃ τε ^f γὰρ ἐγκρατὴς οἶος μὴδὲν παρὰ ^g τὸν λόγον διὰ τὰς σωματικὰς ἡδονὰς ποιεῖν καὶ ὁ σώφρων, ἀλλ' ὁ μὲν ἔχων ὁ δ' οὐκ ἔχων φαύλας ἐπιθυμίας, καὶ ὁ μὲν τοιοῦτος οἶος μὴ ἡδῆσθαι παρὰ τὸν λόγον, ὁ δ' οἶος ἡδῆσθαι ἀλλὰ μὴ ἄγεσθαι. Ὅμοιοι δὲ καὶ ὁ ἀκρατὴς ^h καὶ ὁ ἀκόλαστος, ἕτερον μὲν ὄντες, ἀμφότεροι δὲ τὰ σωματικὰ ἡδέα διώκουσιν, ἀλλ' ὁ μὲν καὶ οἰόμενος δεῖν, ὁ δ' οὐκ οἰόμενος. Οὐδ' αἶμα φρόνιμον καὶ ἀκρατῇ ἐνδέχεται εἶναι (10) τὸν αὐτόν· αἶμα γὰρ φρόνιμος καὶ σπουδαῖος τὸ ἦθος δέδεικται ὦν. Ἔτι οὐ τῷ εἰδέναι μόνον φρόνιμος ἀλλὰ καὶ ² τῷ πρακτικῷ· ὁ δ' ἀκρατὴς οὐ πρακτικὸς. Τὸν δὲ δεινὸν οὐδὲν κωλύει ἀκρατῇ εἶναι· διὸ καὶ δοκοῦσιν ἐνίοτε φρόνιμοι ⁱ μὲν εἶναι τινες ἀκρατεῖς δέ, διὰ τὸ τὴν δεινότητα διαφέρειν τῆς φρονήσεως τὸν εἰρημένον τρόπον ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις, καὶ κατὰ μὲν τὸν λόγον ἐγγὺς εἶναι, διαφέρειν δὲ κατὰ τὴν προαίρεσιν. Οὐδὲ δὴ ὥς ὁ εἰδὼς καὶ θεωρῶν, ἀλλ' ὥς ὁ ³ καθεύδων ^k ἢ οἰνωμένος. Καὶ ἐκὼν μὲν (τρόπον ^l γὰρ τινα εἰδὼς καὶ ὁ ποιεῖ καὶ οὐ ἔνεκα), πονηρὸς δ' οὐ· ἡ γὰρ προαίρεσις ἐπιεικής· ὥσθ' ἡμιπόνηρος. Καὶ οὐκ ἄδικος· οὐ γὰρ ἐπίβουλος· ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν οὐκ ἐμμενετικός οἷς ἂν βουλευσῇται, ὁ δὲ μελαγχολικὸς ^m οὐδὲ βουλευτικός ὅλως. Καὶ ἔοικε ⁿ δὴ ὁ ἀκρατὴς πόλει ἢ ψηφίζεται μὲν ἅπαντα τὰ δέοντα καὶ νόμους ἔχει σπουδαίους, χρήται δὲ ^o οὐδέν, ὥσπερ

Ἀναξανδρίδης ἔσκαψεν

ἡ πόλις ^q ἐβούλεθ', ἢ νόμων οὐδὲν μέλει·

ὁ δὲ πονηρὸς χρωμένη μὲν τοῖς νόμοις, πονηροῖς δὲ χρωμένη· ⁴ Ἔστι ^r δ' ἀκρασία καὶ ἐγκράτεια περὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς

^d εἶναι ἐναντίον L^b.Ob. ^e ἡ om. M^b. ^f γὰρ] γὰρ ὁ L^b. ^g τὸν ὀρθὸν λόγον L^b. ^h ὁ ante ἀκόλαστος om. K^b. ⁱ μὲν om. M^b. ^k ἢ] καὶ M^b. ^l γὰρ] μὲν γάρ M^b. ^m οὐδὲ] οὐ L^b.Ob. ⁿ δ' M^b. ^o οὐδενὶ L^b.M^b.Ob. ^p καθάπερ L^b.Ob. ^q ἐβουλεύετο L^b.Ob. ^r δ' ἡ ἀκρασία καὶ ἡ ἐγκράτεια L^b.

τῶν πολλῶν ἕξεως· ὁ μὲν γὰρ ἐμμένει μᾶλλον ὁ δ' ἥττον τῆς τῶν πλείστων δυνάμεως. Εὐϊατοτέρα δὲ τῶν ἀκρασιῶν, ἣν οἱ μελαγχολικοὶ ἀκρατεύονται, ^α τῶν βουλευομένων μὲν μὴ ἐμμενόντων δέ, καὶ οἱ δι' ἐθισμού ἀκρατεῖς τῶν φυσικῶν· ῥᾶον γὰρ ἔθος μετακινήσαι φύσεως· διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τὸ ἔθος χαλεπόν, ὅτι τῇ φύσει ἔοικεν, ὥσπερ καὶ Ἡῦννος λέγει

^γ φημὶ πολυχρόνιον μελέτην ^ω ἔμμεναι, φίλε, καὶ δὴ ταύτην ἀνθρώποις τελευτῶσαν φύσιν εἶναι.

5 Τί μὲν οὖν ἐστὶν ἐγκράτεια καὶ τί ἀκρασία καὶ ^α τί καρτερία καὶ ^α τί μαλακία, καὶ πῶς ἔχουσιν αἱ ἕξεις αὗται πρὸς ἀλλήλας, εἴρηται.

12 Περὶ δὲ ἡδονῆς καὶ ὕλης θεωρῆσαι τοῦ τὴν πολιτικὴν (11) φιλοσοφούντος· οὗτος γὰρ τοῦ ^α τέλους ἀρχιτέκτων, πρὸς ὃ ^α βλέποντες ἕκαστον τὸ μὲν κακὸν τὸ δ' ἀγαθὸν ^β ἀπλῶς ^α λέγομεν. Ἔτι δὲ καὶ τῶν ἀναγκαίων ^ε ἐπισκέψασθαι περὶ αὐτῶν· τὴν τε γὰρ ἀρετὴν καὶ τὴν κακίαν τὴν ἠθικὴν περὶ λύπας καὶ ἡδονᾶς ἔθεμεν, καὶ τὴν εὐδαιμονίαν οἱ πλείστοι μεθ' ἡδονῆς εἶναι φασιν, διὸ καὶ τὸν μακάριον ὠνομάκασιν ^α ἀπὸ ^δ τοῦ χαίρειν. Τοῖς μὲν οὖν δοκεῖ οὐδεμία ἡδονὴ εἶναι ἀγαθόν, οὔτε καθ' αὐτὸ οὔτε κατὰ συμβεβηκός· οὐ γὰρ εἶναι ^ε ταυτὸν ^ε ἀγαθὸν καὶ ἡδονήν· τοῖς δ' εἶναι μὲν ^ε εἶναι, αἱ δὲ πολλαὶ φαῦλαι. Ἔτι δὲ ^β τούτων τρίτον, εἰ καὶ πᾶσαι ^α ἀγαθόν, ὅμως μὴ ἐνδέχεσθαι εἶναι τὸ ἄριστον ἡδονήν. Ὅλος μὲν οὖν οὐκ ἀγαθόν, ὅτι πᾶσα ἡδονὴ γένεσις ἐστὶν εἰς φύσιν αἰσθητή, οὐδεμία ^ι δὲ γένεσις συγγενὴς τοῖς τέλεσιν, οἷον οὐδεμία οἰκοδόμησις οἰκία. Ἔτι ὁ σῶφρων φεύγει τὰς ἡδονάς. Ἔτι ὁ φρόνιμος τὸ ἄλυπον διώκει, οὐ τὸ ἡδύ. Ἔτι ἐμπόδιον τῷ φρονεῖν αἱ ἡδοναί, καὶ ὅσῳ μᾶλλον χαίρει, μᾶλ-

^α βουλευσαμένων K^b.M^b. ^ε εὐνός K^b, ἡ εὐνός L^b, εὐ ἡνός N^b. ^γ φησὶ K^b. ^ω ἔμμεναι K^b.L^b.N^b, ἔμμεν M^b. ^α τί ante καρτερία εἰ post καὶ om. M^b. Ὑ λήπης δεῖ τοῦ λοιποῦ θεωρῆσαι M^b. ^α τελείου M^b. ^α ὅν M^b, ὁ ἂν K^b. ^β λέγομεν ἀπλῶς. ἔστι M^b. ^ε σκέψασθαι M^b. ^δ τοῦ μάλιστα χαίρειν M^b. ^ε ταυτὸν] ταυτὸ τὸ K^b. ^ε ἡδονήν καὶ ἀγαθόν M^b. ^ε εἶναι] εἰσιν M^b. ^β τούτων K^b. ^ι δε] γὰρ O^b.

λον, οἶον ^k τὴν τῶν ἀφροδισίων· οὐδένα γὰρ ἂν δύνασθαι
^lνοῆσαι τι ἐν αὐτῇ. Ὑἑτι τέχνη οὐδεμία ἡδονῆς· καίτοι πᾶν
ἀγαθὸν τέχνης ἔργον. ^mἙτι παῖδιά καὶ θηρία διώκει τὰς
ἡδονάς. Τοῦ δὲ μὴ πάσας σπουδαίας, ὅτι εἰσὶ καὶ αἰσχυραῖς
καὶ ὀνειδιζόμεναι, καὶ ⁿ ἔτι βλαβεραῖ· νοσώδη γὰρ ἔνια τῶν
ἡδέων. ^oΟτι δ' οὐκ ἄριστον ἢ ἡδονή, ὅτι οὐ τέλος ἀλλὰ
γένεσις. ^qΤὰ μὲν οὖν λεγόμενα ἴσχεδόν ταῦτ' ἐστίν.

Ὅτι δ' οὐ συμβαίνει διὰ ταῦτα μὴ εἶναι ἀγαθὸν μηδὲ τὸ 13
ἄριστον, ἐκ τῶνδε δῆλον. Πρῶτον μὲν, ἐπεὶ τὸ ἀγαθὸν (12)
διχῶς (τὸ μὲν γὰρ ἀπλῶς τὸ δὲ τινί), καὶ αἱ φύσεις καὶ ^a αἱ
ἐξεις ἀκολουθήσουσιν, ὥστε καὶ αἱ κινήσεις καὶ αἱ ἑγενέσεις,
καὶ αἱ φαῦλαι δοκοῦσαι εἶναι αἱ μὲν ἀπλῶς φαῦλαι τινὶ δ'
οὐ ἀλλ' αἰρεταὶ τῷδε, ὥναι δ' οὐδὲ τῷδε ὡ ἀλλὰ ποτὲ καὶ
ὀλίγον χρόνον, ^z αἰρεταὶ δ' οὐ· αἱ δ' οὐδ' ἡδοναί, ἀλλὰ φαί-
νονται, ὅσαι μετὰ λύπης καὶ ἰατρείας ἔνεκεν, οἶον αἱ τῶν
καμνόντων. Ὑἑτι ἐπεὶ τοῦ ἀγαθοῦ τὸ μὲν ἐνέργεια τὸ δ' ^a
ἐξις, κατὰ συμβεβηκὸς αἱ καθιστᾶσαι εἰς τὴν ὕφυσικὴν ἐξιν
ἡδεΐαι εἰσιν. ^zἜστι δ' ἡ ἐνέργεια ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς
ὑπολοίπου ἐξως καὶ φύσεως, ἐπεὶ καὶ ἄνευ λύπης καὶ ἐπι-
θυμίας εἰσὶν ἡδοναί, οἶον ^b αἱ τοῦ θεωρεῖν ἐνέργειαι, τῆς φύ-
σεως οὐκ ^c ἐνδεοῦς οὔσης. Σημεῖον δ' ὅτι οὐ τῷ αὐτῷ ^d χαί-
ρουσιν ἡδεῖ ἀναπληρουμένης τε τῆς φύσεως καὶ καθεστηκυίας,
ἀλλὰ καθεστηκυίας μὲν τοῖς ἀπλῶς ἡδέσιν, ἀναπληρουμένης
δὲ καὶ τοῖς ἐναντίοις· καὶ γὰρ ὀξέσι καὶ πικροῖς χαίρουσιν,
ὣν οὐδὲν οὔτε ^e φύσει ἡδὺ οὔθ' ἀπλῶς ἡδύ. Ὡστ' οὐδ' ἡδο-
ναί· ὥς γὰρ τὰ ἡδέα πρὸς ἄλληλα συνέστηκεν, οὕτω καὶ ^f αἱ
ἡδοναὶ αἱ ἀπὸ τούτων. Ὑἑτι οὐκ ἀνάγκη ἕτερόν τι εἶναι βέλ-3

^k τῇ K^b. M^b. et corr. L^b. ^l τι νοῆσαι O^b. ^m ἔτι τὰ παῖδιά καὶ
τὰ θηρία M^b. ⁿ ἔτι] ὅτι K^b. M^b. ^o ὅτι] ἔτι M^b. ^p ἢ om. K^b.
^q τὰ—ἐστίν om. M^b. ^r ἴσχεδόν τοιαῦτ' ἐστίν O^b, ταῦτ' ἐστὶ ἴσχεδόν K^b.
^s αἱ ante ἐξεις om. K^b. ^t post γενέσεις O^b. ἀκολουθήσουσι. ^v ἔνια
αἱ δ' M^b. ^w ἀλλὰ] an forte ἀλλ' ἦ? ^x αἰρεταὶ K^b. ^y φύσιν
ἐξεις M^b. ^z ἔστι—ταῖς] ὅτι αἱ ἐνέργειαι μὲν ταῖς K^b. ^a ὑπολοίπου M^b,
ἐπιλοίπου L^b. O^b. ^b ἡ τοῦ θεωρεῖν ἐνέργεια K^b. ^c ἐνδεοῦς K^b, ἐν-
δεοῦς οὔσης O^b. ^d ἡδεῖ χαίρουσιν M^b, ἡδη χαίρουσιν K^b. ^e ἡδὺ
φύσει M^b. ^f αἱ ἡδοναὶ ἀπὸ τούτων pr. K^b, αἱ ἀπὸ τούτων ἡδοναὶ M^b.

τιον τῆς ἡδονῆς, ὥσπερ τινές φασι τὸ τέλος τῆς γενέσεως· οὐ γὰρ γενέσεις εἰσὶν οὐδὲ μετὰ γενέσεως πᾶσαι, ἀλλ' ἐνέργειαι καὶ τέλος· οὐδὲ γινομένων συμβαίνουνσιν, ἀλλὰ χρωμένων· καὶ τέλος οὐ πασῶν ἕτερόν τι, ἀλλὰ τῶν εἰς ^ε τὴν ^η τελείωσιν ἀγομένων τῆς φύσεως. Διὸ ^ι καὶ οὐ καλῶς ἔχει τὸ αἰσθητὴν γένεσιν φάναι ^κ εἶναι τὴν ἡδονήν, ἀλλὰ μᾶλλον λεκτέον ἐνέργειαν τῆς κατὰ φύσιν ἕξεως, ἀντὶ δὲ τοῦ αἰσθητὴν ἀνεμπόδιστον. Δοκεῖ δὲ γένεσις τις εἶναι, ὅτι κυρίως ἀγαθόν· τὴν γὰρ ἐνέργειαν γένεσιν οἶονται εἶναι, ἔστι δ' ἕτερον. Τὸ δ' εἶναι φαύλας ὅτι νοσώδη ἔνια ἡδέα, ^ι τὸ αὐτὸ καὶ ὅτι ὑγιεινὰ ἔνια φαῦλα πρὸς χρηματισμόν. Ταύτη οὖν φαῦλα ἄμφω, ἀλλ' οὐ φαῦλα κατὰ γε τοῦτο, ἐπεὶ καὶ τὸ ^ε θεωρεῖν ποτὲ βλάπτει πρὸς ὑγίειαν, ἐμποδίζει δὲ οὔτε φρονήσει οὔθ' ἕξει οὐδεμιᾷ ἢ ἀφ' ἐκάστης ἡδονῆς, ^μ ἀλλ' αἱ ἀλλότριαι, ἐπεὶ αἱ ἀπὸ τοῦ θεωρεῖν καὶ μαρθάνειν ^ν μᾶλλον ^ο ποιήσουσι θεωρεῖν καὶ μαρθάνειν. Τὸ δὲ ^ρ τέχνης μὴ εἶναι ἔργον ἡδονὴν μηδεμίαν εὐλόγως συμβέβηκεν· ^ι οὐδὲ γὰρ ἄλλης ἐνεργείας οὐδεμιᾶς τέχνη ἐστίν, ἀλλὰ τῆς δυνάμεως· καίτοι καὶ ^γ ἡ μυρεψικὴ τέχνη καὶ ἡ ὀψοποιητικὴ δοκεῖ ἡδονῆς εἶναι. Τὸ δὲ τὸν σῶφρονα φεύγει καὶ τὸν φρόνιμον διώκει τὸν ἄλυπον βίον, καὶ τὸ τὰ ^ρ παιδιά καὶ τὰ θηρία διώκειν, τῷ αὐτῷ λύεται πάντα. Ἐπεὶ ^ε γὰρ εἴρηται πῶς ^τ ἀγαθὰ ἀπλῶς καὶ ^ν πῶς οὐκ ^τ ἀγαθὰ πᾶσαι ^ν αἱ ἡδοναί, τὰς ^ω τοιαύτας τὰ ^ε θηρία καὶ τὰ παιδιά διώκει, καὶ τὴν τούτων ἀλυπίαν ^ς ὁ φρόνιμος, ^ε τὰς ^α μετ' ἐπιθυμίας καὶ ^β λύπης καὶ τὰς σωματικὰς (τοιαῦται γὰρ αὗται) καὶ τὰς τούτων ὑπερβολάς, ^ε καθ' ἃς ὁ ἀκόλαστος ἀκόλαστος. Διὸ ὁ σῶφρων φεύγει ταύτας, ἐπεὶ εἰσὶν ἡδοναὶ καὶ σῶφρονος.

^ε τὴν om. L^b.M^b. ^η τελείωσιν L^b.M^b.O^b. ^ι καὶ om. K^b. ^κ εἶναι om. M^b. ^ι τὸ δ' αὐτὸ M^b. ^μ ἀλλὰ καὶ αἱ M^b. ^ν μᾶλλον—μαρθάνειν om. L^b. ^ο ποιήσουσι M^b. ^ρ τέχνης μὴ εἶναι ἔργον μηδεμίαν ἡδονὴν L^b, μὴ εἶναι τέχνην μηδεμίαν ἡδονῆς M^b. ^ι οὔτε M^b. ^ρ παιδιά διώκειν καὶ τὰ θηρία τῷ αὐτῷ λέγεται M^b. ^ε γὰρ] καὶ K^b. ^τ ἀγαθὰ utrobique K^b. ^ν πῶς et αἱ om. M^b. ^ω τοιαύτας καὶ τὰ K^b. ^ε παιδιά καὶ θηρία M^b. ^ς ὁ om. K^b. ^ε τὰς om. K^b. ^α μετ'] δ' M^b. ^β λύπας τὰς M^b. ^ε καθ' φεύγει καθ' M^b.

Ἄλλὰ μὴν ὅτι ^d καὶ ἡ λύπη κακόν, ὁμολογεῖται, καὶ φευ- 14
κτόν· ἡ μὲν γὰρ ἀπλῶς κακόν, ἡ δὲ τῷ πῇ ἐμποδιστική. Τῷ (13)
δὲ φευκτῷ τὸ ἐναντίον ἢ φευκτόν ^e τε καὶ ^f κακόν, ἀγαθόν.
Ἀνάγκη οὖν τὴν ἡδονὴν ἀγαθόν τι εἶναι. Ὡς γὰρ Σπεί-
σιππος ^g ἔλυνεν, οὐ συμβαίνει ἡ λύσις, ὥσπερ τὸ μείζον τῷ
ἐλάττω καὶ τῷ ἴσῳ ἐναντίον· οὐ γὰρ ἂν φαίη ὅπερ κακόν
τι εἶναι ^h τὴν ἡδονήν. Ἀριστόν ⁱ τ' οὐδὲν κωλύει ἡδονὴν τινα ^z
εἶναι, εἰ ἔναι φαῦλαι ἡδοναί, ὥσπερ καὶ ἐπιστήμην τινα ἐνίων
φαύλων οὐσῶν. Ἴσως δὲ καὶ ἀναγκαῖον, εἴπερ ἐκάστης ἑξέως
εἰσιν ἐνέργειαι ἀνεμπόδιστοι, εἴθ' ἡ πασῶν ἐνέργειά ἐστιν εὐ-
δαιμονία εἴτε ^k ἡ τινὸς αὐτῶν, ἂν ἢ ἀνεμπόδιστος, αἰρετωτά-
την εἶναι· τοῦτο δ' ἐστὶν ἡδονή. Ὡστε εἴη ἂν τις ἡδονὴ τὸ
ἄριστον, τῶν πολλῶν ἡδονῶν φαύλων οὐσῶν, εἰ ἔτυχεν, ἀπλῶς.
Καὶ διὰ τοῦτο πάντες τὸν εὐδαίμονα ἡδὺν οἶονται βίον εἶναι,
καὶ ἐμπλέκουσι τὴν ἡδονὴν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν, εὐλόγως· οὐ-
δεμία γὰρ ἐνέργεια τέλειος ἐμποδιζομένη, ἡ δ' εὐδαιμονία τῶν
τελείων· διὸ προσδεῖται ὁ εὐδαίμων τῶν ἐν σώματι ἀγαθῶν
καὶ τῶν ἐκτὸς καὶ τῆς τύχης, ὅπως μὴ ἐμποδίζεται ταῦτα.
Οἱ δὲ τὸν τροχιζόμενον καὶ τὸν δυστυχίαις μεγάλαις περι- 3
πίπτοντα εὐδαίμονα φάσκοντες εἶναι, ἐὰν ἢ ἀγαθός, ἢ ἐκόντες
ἢ ἄκοντες οὐδὲν λέγουσιν. Διὰ δὲ τὸ προσδεῖσθαι ^l τῆς τύ- 4
χης δοκεῖ ^m τισὶ ταῦτόν εἶναι ⁿ ἡ εὐτυχία τῇ εὐδαιμονίᾳ, οὐκ
οὔσα, ἐπεὶ καὶ ^o αὐτὴ ὑπερβάλλουσα ἐμπόδιός ἐστιν, καὶ ἴσως
ρ οὐκέτι εὐτυχίαν καλεῖν δίκαιον· πρὸς γὰρ τὴν εὐδαιμονίαν ὁ
ὅρος αὐτῆς. Καὶ τὸ διώκειν δ' ^q ἅπαντα καὶ θηρία καὶ ἀν- 5
θρώπους τὴν ἡδονὴν σημείον τι τοῦ εἶναι ^r πως τὸ ἄριστον
αὐτήν.

Φήμη δ' ^s οὐ τί γε πάμπαν ἀπόλλυται, ἢν τινα ^t λαοί
πολλοί...

Ἄλλ' ἐπεὶ οὐχ ἡ αὐτὴ οὔτε φύσις οὔθ' ἕξις ἡ ἀρίστη οὔτ' 6

^d καὶ ante ἡ om. K^b.M^b. ^e τι K^b.M^b.Ob. ^f κακόν ἢ ἀγαθόν K^b.
^g ἔλεγεν M^b. ^h τὴν—κωλύει om. L^b. ⁱ τ' om. M^b. ^k ἢ] εἰ M^b.
^l τῆς om. M^b. ^m τισὶ om. M^b. ⁿ ἡ εὐδαιμονία τῇ εὐτυχίᾳ M^b. ^o αὐτὴ
L^b.M^b, αὐτῇ N^b. ^p οὐκ ἔστιν M^b, οὐκ ἔστιν ἔτι L^b. ^q πάντα L^b.Ob.
^r πως] τῶς K^b. ^s οὔτις πάμπαν K^b. ^t λαοί] οἱ K^b, om. L^b.M^b.N^b.Ob.

ἔστιν οὔτε δοκεῖ, οὐδ' ἡδονὴν διώκουσι τὴν αὐτὴν ^ν πάντες, ^ω ἡδονὴν μέντοι πάντες. ^ι Ἴσως δὲ καὶ διώκουσιν οὐχ ἢ οἷονται οὐδ' ἢν αὖ φαῖεν, ἀλλὰ τὴν αὐτήν· πάντα γὰρ φύσει ἔχει ^κ τι θεῖον. Ἀλλ' ^ι εἰλήφασιν τὴν τοῦ ὀνόματος κληρονομίαν αἱ σωματικαὶ ἡδοναὶ διὰ τὸ πλειστάκεις τε παραβάλλειν εἰς αὐτὰς καὶ πάντας μετέχειν αὐτῶν· διὰ τὸ μόνας οὖν ^ι γνωρίμους εἶναι ταύτας μόνας οἷονται ^κ εἶναι. Φανερόν δὲ καὶ ὅτι, εἰ ^α μὴ ἡδονὴ ἀγαθὸν καὶ ^β ἡ ἐνέργεια, ^γ οὐκ ἔσται ζῆν ἡδέως τὸν εὐδαίμονα· τίνος γὰρ ^δ ἕνεκα δέοι αὖ αὐτῆς, εἴπερ μὴ ἀγαθόν, ἀλλὰ καὶ λυπηρῶς ἐνδέχεται ζῆν; ^ε Οὔτε κακὸν γὰρ οὗτ' ἀγαθὸν ἢ λύπη, εἴπερ μὴδ' ἡδονή· ὥστε διὰ τί αὖ ^ς φεύγοι; Οὐδὲ δὴ ἡδίων ὁ βίος ὁ τοῦ σπουδαίου, εἰ μὴ καὶ αἱ ἐνέργειαι αὐτοῦ.

- (14) Περὶ ^ς δὲ ^β δὴ τῶν σωματικῶν ἡδονῶν ^ι ἐπισκεπτέον τοῖς λέγουσιν ὅτι ἐνιαί γε ἡδοναὶ αἰρεταὶ σφόδρα, οἷον αἱ καλαί, ^κ ἀλλ' οὐχ αἱ σωματικαὶ καὶ περὶ ^ς ὁ ἀκόλαστος. Διὰ τί οὖν αἱ ἐναντία λυπαὶ ^ι μοχθηραί; ^κ Κακῷ γὰρ ἀγαθὸν ἐναντίον. Ἡ οὕτως ἀγαθαὶ αἱ ἀναγκαῖαι, ὅτι καὶ τὸ μὴ κακὸν ἀγαθόν ἐστιν; Ἡ μέχρι του ἀγαθαί; Τῶν ^κ μὲν γὰρ ἕξων καὶ κινήσεων ^ο ὅσων μὴ ἐστὶ τοῦ βελτίονος ὑπερβολή, οὐδὲ τῆς ἡδονῆς· ^ρ ὅσων δ' ἐστί, καὶ τῆς ἡδονῆς ἐστίν. ^ι Τῶν δὲ σωματικῶν ἀγαθῶν ^ς ἐστὶν ὑπερβολή, καὶ ὁ φαῦλος τῷ διώκειν τὴν ὑπερβολὴν ἐστίν, ἀλλ' οὐ τὰς ἀναγκάϊας· πάντες γὰρ χαίρουσί πως καὶ ὄψοις καὶ οἷνοις καὶ ἀφροδισίοις, ἀλλ' οὐχ ὥς δεῖ. ^ς Ἐναντίως δ' ἐπὶ τῆς λύπης· οὐ γὰρ τὴν ὑπερβολὴν φεύγει, ἀλλ' ὅλως· οὐ γὰρ ἐστὶ τῇ ὑπερβολῇ λύπη ἐναντία ἀλλ' ἢ τῷ διώκοντι τὴν ὑπερβολὴν.

15 ³ Ἐπεὶ δ' οὐ μόνον δεῖ τάληθές εἰπεῖν ἀλλὰ καὶ τὸ αἷτιον

^ν ἅπαντες L^b.Ob. ^ω ἡδονὴν μέντοι πάντες om. M^b. ^κ τι] τὸ K^b. ^ι εἰλήφασιν γε τὴν M^b.N^b.Ob. ^κ εἶναι om. M^b. ^α μὴ ἡ ἡδονή M^b.Ob. ^β ἡ om. M^b. ^γ οὐκ om. K^b. ^δ ἕνεκεν L^b. ^ε οὗτ' ἀγαθὸν γὰρ οὔτε κακὸν K^b. ^ς φεύγομεν L^b. ^ς γε Ob. ^β δὴ om. M^b. ^ι σκεπτέον M^b. ^κ ἀλλ' om. K^b. ^ι μοχθηραὶ K^b. ^κ κακὸν γὰρ ἀγαθὸν M^b. ^κ μὲν om. L^b. ^ο ὅσων K^b. ^ρ ὅσων] τούτων K^b. ^ι δὲ τῶν K^b. ^ς ἐστὶν om. K^b. ^ς ἐναντίως K^b.

τοῦ ψεύδους· τοῦτο γὰρ συμβάλλεται πρὸς τὴν πίστιν· ὅταν γὰρ εὐλογον φανῇ τὸ διὰ τί φαίνεται ἀληθές· οὐκ ὃν ἀληθές, πιστεύειν ποιεῖ τῷ ἀληθεῖ μᾶλλον· ὥστε λεκτέον διὰ τί φαίνονται αἱ σωματικαὶ ἡδοναὶ αἰρετώτεραι. Πρῶτον μὲν ⁴ οὖν δὴ ὅτι ἐκκρούει τὴν λύπην· καὶ διὰ τὰς ὑπερβολὰς τῆς λύπης, ὡς οὔσης ἰατρείας, τὴν ἡδονὴν διώκουσι τὴν ὑπερβάλλουσαν καὶ ὅλως τὴν σωματικὴν. ^ω Σφοδραὶ ^z δὲ γίνονται γαί ἰατροί, διὸ καὶ διώκονται, διὰ τὸ παρὰ ^z τὸ ἐναντίον φαίνεσθαι. Καὶ οὐ σπουδαῖον δὴ δοκεῖ ἡ ἡδονὴ διὰ δύο ταῦτα, ὥσπερ εἴρηται, ὅτι αἱ μὲν φαύλης φύσεώς εἰσι πράξεις, ^a ἢ ἐκ γενετῆς, ὥσπερ θηρίον, ἢ δι' ἔθος, ^b οἷον αἱ τῶν φαύλων ἀνθρώπων. Αἱ ^δ ἰατροί, ὅτι ἐνδεοῦς, καὶ ἔχειν βέλτιον ἢ γίνεσθαι. ^c Αἱ δὲ συμβαίνουσι ^d τελευτούμενων κατὰ συμβεβηκὸς οὖν σπουδαῖαι. ^e Ἐτι διώκονται διὰ τὸ σφοδραὶ εἶναι ^ς ὑπὸ τῶν ἄλλαις ^ο μὴ δυναμένων χαίρειν· αὐτοὶ ^f γοῦν ^ς αὐτοῖς δίψας τινὰς παρασκευάζουσιν. ^ο Ὅταν μὲν οὖν ἀβλαβεῖς, ^h ἀνεπιτίμητον, ὅταν δὲ ⁱ βλαβεράς, ^k φαῦλον· οὔτε γὰρ ἔχουσιν ^l ἕτερα ἐφ' οἷς χαίρουσιν, τό τε μηδέτερον πολλοῖς λυπηρὸν διὰ τὴν φύσιν· ^m αἰεὶ γὰρ πονεῖ τὸ ζῶον, ὥσπερ καὶ οἱ φυσικοὶ ⁿ λόγοι μαρτυροῦσι, τὸ ὁρᾶν ^ο καὶ τὸ ἀκούειν φάσκοντες εἶναι λυπηρόν· ἀλλ' ἤδη συνήθεις ἐσμέν, ὡς φασίν. ^p Ὁμοίως ^δ ἐν ^q μὲν τῇ νεότητι διὰ τὴν αὔξησιν ὥσπερ οἱ ⁶ οἰνωμένοι ^r διάκεινται, καὶ ἡδὺ ἢ νεότης. Οἱ δὲ μελαγχολικοὶ τὴν φύσιν ^s αἰεὶ δέονται ^t ἰατροί· καὶ γὰρ τὸ σῶμα δακνόμενον διατελεῖ ^v διὰ τὴν κρᾶσιν, καὶ αἰεὶ ἐν ὀρέξει σφοδρῶ εἰσίν. Ἐξελαύνει δὲ ἡδονὴ λύπην ἢ ^τ ἐναντία καὶ ἡ τυχούσα, ^w ἂν ἢ ἰσχυρά· καὶ διὰ ταῦτα ἀκόλαστοι καὶ φαῦλοι γίνονται. Αἱ ^δ ἄνευ ^x λυπῶν οὐκ ^y ἔχουσιν ὑπερβολήν. Αὐταὶ γ

^t οὐκ] τὸ οὐκ M^b. ^v οὖν om. L^b.M^b. ^w σφόδρα K^b. ^x γὰρ M^b. ^y αἰ om. K^b.L^b. ^z τῷ ἐναντίῳ M^b. ^a ἢ om. K^b. ^b οἷον] ὥσπερ O^b. ^c δ K^b. ^d τελευτούμενων M^b.O^b. ^e μὴ om. L^b. ^f οὖν M^b. ^ς αὐτοῖς L^b.O^b. ^h ἀνεπιτίμητοι M^b. ⁱ βλαβεραὶ L^b.O^b. ^k φαῦλαι rc. M^b. ^l ἕτεραν K^b, ἕτερον M^b. ^m αἰε] εἰ K^b. ⁿ λόγοι om. K^b. ^ο καὶ add. M^b. ^p ὁμοίως K^b, οἱ μοιχοὶ M^b. ^q μὲν om. K^b. ^r διάκεινται ante ὥσπερ L^b.O^b. ^s δέονται αἰε K^b.M^b. ^t θεραπείας L^b.O^b. ^v διὰ om. M^b. ^w ἂν L^b. ^x λύπης M^b.O^b. ^y ἔχουσι τὴν ὑπερβολήν L^b.

δὲ ^z αἱ τῶν φύσει ἡδέων καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκός. ^a Λέγω δὲ κατὰ συμβεβηκός ^b ἡδέα τὰ ἰατρεύοντα· ὅτι γὰρ συμβαίνει ἰατρεύεσθαι τοῦ ὑπομένουτος ὑγιούς πρᾶττοντός ^c τι, διὰ ^d τοῦτο ^e ἡδὺ δοκεῖ εἶναι· φύσει δ' ἡδέα, ἃ ποιεῖ πράξιν τῆς ⁸ τοιαύτης φύσεως. Οὐκ αἰεὶ ^f δ' οὐθὲν ἡδὺ τὸ αὐτὸ διὰ τὸ μὴ ἀπλῆν ⁸ ἡμῶν εἶναι τὴν φύσιν, ἀλλ' ἐνεῖναι τι καὶ ἕτερον, καθὼς ^h φθαρτά, ὥστε ἂν τι θάτερον πρᾶττη, τοῦτο τῇ ἐτέρᾳ φύσει παρὰ φύσιν, ὅταν δ' ἰσάζῃ, οὔτε λυπηρὸν δοκεῖ οὔθ' ἡδὺ τὸ πρᾶττόμενον· ἐπεὶ ⁱ εἴ του ἢ φύσις ἀπλῆ εἴη, αἰεὶ ἢ αὐτῇ πράξις ἡδίστη ἔσται. Διὸ ὁ θεὸς αἰεὶ μίαν καὶ ἀπλῆν χαίρει ἡδονήν· οὐ γὰρ μόνον κινήσεώς ἐστὶν ἐνέργεια ἀλλὰ καὶ ἀκινήσις, καὶ ἡδονὴ μᾶλλον ἐν ἡρεμίᾳ ἐστὶν ἢ ἐν κινήσει. Μεταβολὴ δὲ πάντων ^k γλυκύτατον, κατὰ τὸν ποιητὴν, διὰ πονηρίαν τινά· ὥσπερ γὰρ ἄνθρωπος εὐμετάβολος ὁ πονηρός, καὶ ^l ἢ φύσις ἢ δεομένη μεταβολῆς· οὐ γὰρ ἀπλῆ οὐδ' ἐπιεικής.

⁹ ^m Περὶ μὲν οὖν ἐγκρατείας καὶ ἀκρασίας καὶ περὶ ἡδονῆς καὶ λύπης εἴρηται, καὶ τί ἕκαστον καὶ πῶς τὰ μὲν ἀγαθὰ αὐτῶν ἐστὶ τὰ δὲ κακὰ· λοιπὸν δὲ ⁿ καὶ περὶ φιλίας ^o ἐροῦμεν.

Θ.

Μετὰ δὲ ταῦτα περὶ φιλίας ἔποιτ' ἂν διελθεῖν· ἔστι γὰρ ἀρετὴ τις ἢ μετ' ἀρετῆς, ἔτι δ' ^p ἀναγκαιότατον εἰς τὸν βίον· ἄνευ γὰρ ^q φίλων οὐδεὶς ἔλοιτ' ἂν ζῆν, ἔχων τὰ λοιπὰ ἀγαθὰ πάντα· καὶ γὰρ πλουτοῦσι καὶ ἀρχὰς ^r καὶ δυναστείας κεκτημένοις δοκεῖ φίλων μάλιστα εἶναι χρεῖα· τί γὰρ ὄφελος τῆς τοιαύτης εὐετηρίας ἀφαιρεθείσης εὐεργεσίας, ἢ γίγνεται μάλιστα καὶ ἐπαινετωτάτη πρὸς φίλους; ^s ⁿ Ἡ πῶς ἂν τηρηθεῖ

^z αἱ om. K^b. ^a λέγω δὲ κατὰ συμβεβηκός om. L^b.M^b. ^b ἡδέα δὲ τὰ M^b. ^c τι om. K^b. ^d τοῦτο] τοῦτο δὲ K^b. ^e δοκεῖ ἡδὺ L^b.M^b. ^f δ' om. K^b. ⁸ εἶναι ἡμῶν M^b. ^h φθαρτόν M^b. ⁱ εἰ τοῦτου φύσις M^b. ^k γλυκύτατον] ἡδὺ M^b. ^l ἢ post καὶ om. L^b.Ob. ^m περὶ om. M^b. ⁿ καὶ om. K^b.Ob. ^o ἐροῦμεν] ἐστὶν εἰπεῖν καὶ ποῖόν τι καὶ τίς ὁ φίλος L^b.Ob. ^p ἀναγκαιότατη M^b. ^q φιλίας οὐδεὶς ἂν ἔλοιτο M^b. ^r καὶ δυναστείας om. K^b. ^s ἢ] καὶ M^b.

καὶ σώζοιτ' ἄνευ φίλων; Ὅσῳ γὰρ πλείων, τοσοῦτ' ἐπι-
σφαλεστέρα. Ἐν πενία τε καὶ ταῖς ὕλοιταις δυστυχίαις ²
μόνην οἶονται καταφυγὴν εἶναι τοὺς φίλους. Καὶ νέοις ³ δὲ
πρὸς τὸ ἀναμάρτητον καὶ πρεσβυτέροις πρὸς θεραπείαν καὶ
τὸ ἐλλείπον τῆς πράξεως δι' ἀσθένειαν ⁴ βοηθεῖ, τοῖς τ' ἐν
ἀκμῇ πρὸς τὰς καλὰς πράξεις·

σύν τε δὴ ἔρχομένῳ·

καὶ γὰρ νοῆσαι καὶ πράξαι δυνατότεροι. Φύσει τ' ἐννάρ-³
χειν ἔοικε ὕπρὸς τὸ γεγεννημένον τῷ γεννησάντι καὶ ² πρὸς
τὸ γεννῆσαν τῷ γεννηθέντι, οὐ μόνον ἐν ἀνθρώποις ἀλλὰ καὶ
ἐν ² ὄρνισι καὶ τοῖς πλείστοις τῶν ζώων, καὶ τοῖς ὁμοεθnéσι
πρὸς ἄλληλα, καὶ μάλιστα τοῖς ἀνθρώποις, ὅθεν τοὺς φιλαν-
θρώπους ἐπαινοῦμεν. Ἴδοι δ' ἂν τις καὶ ² ἐν ταῖς πλάναῖς
ὡς οἰκείον ² ἅπας ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ καὶ φίλον. Ἔοικε δὲ ⁴
καὶ τὰς πόλεις συνέχειν ἡ φιλία, καὶ οἱ νομοθέται μᾶλλον
περὶ αὐτὴν ⁴ σπουδάζειν ἢ τὴν δικαιοσύνην· ἡ γὰρ ὁμόνοια
ὁμοιόν ² ἐτι ¹ τῇ φιλίᾳ ἔοικεν εἶναι, ταύτης ἐδὲ ² μάλιστ' ἐφί-
ενται καὶ τὴν στάσιν ¹ ἔχθραν οὖσαν μάλιστα ἐξελαύνουσιν.
Καὶ φίλων μὲν ὄντων οὐδὲν δεῖ δικαιοσύνης, δίκαιοι δ' ὄντες
προσδέονται φιλίας, καὶ τῶν δικαίων τὸ μάλιστα φιλικὸν
εἶναι δοκεῖ. Οὐ μόνον ² δ' ἀναγκαῖόν ἐστιν ἀλλὰ καὶ καλόν· ⁵
τοὺς γὰρ ¹ φιλοφίλους ἐπαινοῦμεν, ἥ τε πολυφιλία δοκεῖ τῶν
καλῶν ἔν τι εἶναι, καὶ ³ ἔνιοι τοὺς αὐτοὺς ² οἶονται ἀνδρας
ἀγαθοὺς εἶναι καὶ φίλους.

Διαμφισβητεῖται ὅδ' ἐπεὶ αὐτῆς οὐκ ὀλίγα. Οἱ μὲν γὰρ ⁶ 2
ὁμοιότητά τινα τιθέασιν αὐτὴν καὶ τοὺς ὁμοίους φίλους, ὅθεν
τὸν ὁμοῖον φασιν ὡς τὸν ὁμοιον, καὶ κολοῖον ² ποτὶ κολοῖον,
καὶ ² ὅσα τοιαῦτα· οἱ δ' ἐξ ἐναντίας κεραμεῖς πάντας τοὺς

² ἀσφαλεστέρα Mb. ³ ἄλλαις Mb. ⁴ δὲ] δεῖ Lb.Ob. ⁵ βοήθεια
Mb, βοηθείας Kb.Lb.Ob. ⁶ ὕπρὸς—καὶ om. Kb. ⁷ πρὸς—γεννηθέντι
om. Lb.Mb.Ob. ⁸ ὄρνείοις Mb. ⁹ ἐν om. Mb. ¹⁰ πᾶς Kb. ¹¹ σπου-
δάζουσιν Mb. ¹² ἐτι om. Lb. ¹³ τῆς φιλίας Mb. ¹⁴ δὲ] γὰρ Lb.
¹⁵ μᾶλλον Mb. ¹⁶ ἔχθραν Lb.Mb.Ob. ¹⁷ τε Lb.Ob. ¹⁸ φίλους Kb.Mb.Ob.
¹⁹ ἔτι Kb.Lb.Ob. ²⁰ οἶον τε Kb. ²¹ δὲ καὶ περὶ Mb. ²² ποτὶ]
παρ Lb, παρὰ Ob. ²³ ὅσα] τὰ Kb.Lb.Ob.

τοιούτους ἀλλήλοις φασὶν εἶναι. Καὶ περὶ αὐτῶν τούτων ἀνώτερον ἔπιζητοῦσι καὶ φυσικώτερον, Εὐριπίδης μὲν φάσκων ἐρᾶν ἔμεν ὄμβρου γαῖαν ξηρανθεῖσαν, ἐρᾶν δὲ σεμνὸν οὐρανὸν πληρούμενον ὄμβρου πεσεῖν ἔς γαῖαν, καὶ Ἡράκλειτος τὸ ἀντίξουν συμφέρον καὶ ἐκ τῶν διαφερόντων καλλίστην ἁρμονίαν καὶ πάντα κατ' ἔριν γίνεσθαι· ἐξ ἑναντίας δὲ τούτοις ἄλλοι τε καὶ Ἐμπεδοκλῆς· τὸ γὰρ ὅμοιον τοῦ ὁμοίου ἐφίεσθαι. Τὰ μὲν οὖν φυσικὰ τῶν ἀπορημάτων ἁφείσθω (οὐ γὰρ οἰκεῖα τῆς παρούσης σκέψεως)· ὅσα δ' ἐστὶν ἀνθρωπικὰ καὶ ἀνήκει εἰς ὅσα ἦθη καὶ τὰ πάθη, ταῦτ' ἐπισκεψάμεθα, οἷον πότερον ἐν πάσι γίνεται φιλία ἢ οὐχ οἷον τε μοχθηροὺς ὄντας φίλους εἶναι, καὶ πότερον ἐν εἶδος τῆς φιλίας ἐστὶν ἢ πλείω. Οἱ μὲν γὰρ ἐν οἴκοι, ὅτι ἐκδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ ἐπὶ τὸ ἦττον, οὐχ ἰκανῶς πεπιστεύκασιν σημειῶν· δέχεται γὰρ τὸ μᾶλλον καὶ ἐπὶ τὸ ἦττον καὶ τὰ ἕτερα τῷ εἶδει. Εἴρηται δ' ὑπὲρ αὐτῶν ἐμπροσθεν.

- (2) Τάχα δ' ἂν γένοιτο ἐπεὶ αὐτῶν φανερόν γεγνωσθέντος τοῦ φιλητοῦ· δοκεῖ γὰρ οὐ πᾶν φιλεῖσθαι ἀλλὰ τὸ φιλητόν, τοῦτο δ' εἶναι ἀγαθόν ἢ ἡδὺ ἢ χρήσιμον. Δόξειε δ' ἂν χρήσιμον εἶναι δι' οὗ γίνεται ἀγαθόν τι ἢ ἡδονή, ὥστε φιλητὰ ἂν εἴη τὰ ἀγαθὰ καὶ τὸ ἡδὺ ὡς τέλη. Πότερον οὖν τὰ ἀγαθὰ φιλοῦσιν ἢ τὸ αὐτοῖς ἀγαθόν; Διαφωνεῖ γὰρ ἐνίοτε ταῦτα. Ὅμοιος δὲ καὶ περὶ τὸ ἡδὺ. Δοκεῖ δὲ τὸ αὐτῷ ἀγαθὸν φιλεῖν ἕκαστος, καὶ εἶναι ἀπλῶς μὲν τὰ ἀγαθὰ φιλητόν, ἐκάστω δὲ τὸ ἐκάστω. Φιλεῖ δ' ἕκαστος οὐ τὸ ὄν αὐτῷ ἀγαθὸν ἀλλὰ τὸ φαινόμενον. Διοίσει δ' οὐδέν· ἔσται γὰρ τὸ φιλητόν φαινόμενον. Τριῶν δ' ὄντων δι' ἃ φιλοῦσιν, ἐπὶ μὲν τῇ τῶν ἀψύχων φιλήσει οὐ λέγεται φιλία· οὐ γὰρ ἐστὶν ἀντιφίλησις, οὐδὲ βούλησις ἐκείνων ἀγαθοῦ· γελοῖον

ῥ ζητοῦσι L^b. ἰ καὶ om. K^b. ῥ ὄμβρου μὲν K^b. ῥ εἰς K^b.Ob.
 ῥ ἑναντίων M^b. ῥ παρῑσθῶ M^b.N^b. ῥ τἀληθῆ K^b. ῥ ἐπισκεψά-
 μεθα Ob. ῥ γίνεται ἢ φιλία Ob. ῥ δέχεται Ob. ῥ τὸ om. Ob.
 ῥ τὸ ante ἦττον, καὶ post ἦττον om. L^b.Ob. ῥ φανερόν περὶ αὐτῶν M^b.
 ῥ ἢ—ἢ] καὶ—καὶ M^b. ῥ φιλητόν K^b.L^b. ῥ ὡς εἴη] εἶναι K^b. ῥ ἡδὺ]
 ἡδὺ αὐτῷ M^b.Ob. ῥ δὲ καὶ τὸ M^b. ῥ δι' om. K^b. ῥ ἐπὶ] ἐν K^b.M^b.

γὰρ ἴσως τῷ οἴνῃ ^αβούλεσθαι τὰγαθὰ· ἀλλ' εἴπερ, σά-
ζεσθαι βούλεται αὐτόν, ἵνα αὐτὸς ἔχῃ. Τῷ δὲ φίλῳ φασὶ
^οδεῖν βούλεσθαι τὰγαθὰ ἐκείνου ἕνεκα. Τοὺς δὲ βουλομένους
οὕτω τὰγαθὰ εἶνους λέγουσιν, ^ρεἴαν μὴ ταὐτὸ ^ικαὶ παρ'
ἐκείνου γίγνηται· εἵνοιαν γὰρ ἐν ἀντιπεποιθόσι φιλίαν εἶναι.
^ηἩ προσθετόν μὴ λανθάνουσιν· πολλοὶ γάρ εἰσιν εἶνοι οἷς ⁴
οὐχ ἐωράκασιν, ὑπολαμβάνουσι δὲ ἐπικεῖς εἶναι ἢ χρησίμους·
τοῦτο δὲ ταὐτόν κ' ἐκείνων τις πάθοι πρὸς τοῦτον. Εἶνοι
μὲν οὖν ^ιοὔτοι φαίνονται ἀλλήλοις· ^ιφίλους δὲ πῶς ἂν τις
εἴποι λανθάνοντας ὡς ἔχουσιν ἑαυτοῖς; Δεῖ ἄρα εἵνεσθαι ἀλ-
λήλοις καὶ βούλεσθαι τὰγαθὰ μὴ λανθάνοντας δι' ἂν τι τῶν
εἰρημένων.

Διαφέρει δὲ ταῦτα ἀλλήλων εἶδει· ^ακαὶ αἱ φιλήσεις ἄρα ³
καὶ αἱ φιλίαι. Τρία ^νδὴ ^ωτὰ τῆς φιλίας εἶδη, ἰσάριθμα τοῖς
φιλητοῖς· καθ' ἕκαστον γάρ ἐστιν ἀντιφίλησις οὐ λανθά-
νουσα. Οἱ δὲ φιλοῦντες ἀλλήλους βούλονται τὰγαθὰ ἀλλή-
λοις ^κταύτῃ ἢ φιλοῦσιν. Οἱ μὲν οὖν διὰ τὸ χρήσιμον φι-
λοῦντες ἀλλήλους οὐ καθ' αὐτοὺς φιλοῦσιν, ἀλλ' ^ηγίγνεται
τι αὐτοῖς παρ' ἀλλήλων ἀγαθόν. Ὅμοιως δὲ καὶ οἱ δι' ἡδον-
ήν· οὐ γὰρ τῷ ποιούς τινος εἶναι ἀγαπῶσι τοὺς εὐτραπέ-
λους, ἀλλ' ὅτι ἡδεῖς αὐτοῖς. Οἱ τε δὴ διὰ τὸ χρήσιμον ²
φιλοῦντες διὰ τὸ αὐτοῖς ἀγαθὸν στέργουσι, καὶ οἱ δι' ἡδονήν
διὰ τὸ αὐτοῖς ἡδύ, καὶ οὐχ ^ηἢ ^ιὁ φιλούμενός ἐστιν, ἀλλ' ^η
χρήσιμος ἢ ἡδύς. Κατὰ συμβεβηκός τε δὴ αἱ φιλίαι αὐταὶ
εἰσιν· οὐ γὰρ ^ηἐστὶν ὅσπερ ἐστὶν ὁ φιλούμενος, ταύτῃ
φιλεῖται, ἀλλ' ^ηπορίζουσιν οἱ μὲν ἀγαθόν τι οἱ δ' ἡδονήν.
Εὐδιάλυτοι ^αδὴ αἱ τοιαῦταί εἰσι, μὴ διαμενόντων αὐτῶν ὁ- ³
μοίων· εἴαν γὰρ μηκέτι ἡδεῖς ἢ χρήσιμοι ᾤσι, παύονται φι-
λοῦντες. Τὸ δὲ χρήσιμον οὐ διαμένει, ἀλλ' ἄλλοτε ^βἄλλο
γίγνεται. Ἀπολυθέντος οὖν δι' ὃ φίλοι ἦσαν, διαλύεται

^α βουλεύεσθαι M^b. ^ο δεῖ βουλεύεσθαι M^b. ^ρ ἂν K^b, M^b. ^ι καὶ
om. K^b. ^κ οὔτοι et φίλους—ἀλλήλους om. M^b. ^α αἱ om. K^b.
^ι ἄρα om. L^b. ^ν δὲ Ob, γὰρ M^b. ^ω εἶδη τὰ τῆς φιλίας M^b. ^κ ταύτῃ
om. L^b. ^η ὁ om. K^b. ^ι περ] ποτε L^b, M^b, Ob. ^α δὲ M^b. ^β γίγνε-
ται ἄλλο M^b.

4 καὶ ἡ φιλία, ὡς οὔσης τῆς φιλίας πρὸς ἐκείνα. Μάλιστα δ' ἐν τοῖς πρεσβύταις ἡ τοιαύτη ^cδοκεῖ φιλία γίνεσθαι (οὐ γὰρ τὸ ἡδὺ οἱ τηλικούτοι διώκουσιν ^dἀλλὰ τὸ ὠφέλιμον), καὶ τῶν ἐν ἀκμῇ καὶ νέων ὅσοι τὸ συμφέρον διώκουσιν. Οὐ πάνυ δ' οἱ τοιοῦτοι ^eοὐδὲ συζῶσι μετ' ἀλλήλων· ἐνίοτε γὰρ οὐδ' εἰσὶν ἡδεῖς· οὐδὲ ^fδὴ προσδέονται τῆς τοιαύτης ὁμιλίας, εἰ μὴ ὠφέλιμοι ᾧσιν· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ εἰσιν ἡδεῖς ἐφ' ὅσον ^gἐλπίδας ἔχουσιν ἀγαθοῦ. Εἰς ταύτας δὲ καὶ τὴν ξενικὴν ^hτιθέασιν. Ἡ δὲ τῶν νέων φιλία δι' ἡδονὴν εἶναι δοκεῖ· κατὰ πάθος γὰρ οὗτοι ζῶσι, καὶ μάλιστα διώκουσι τὸ ἡδὺ αὐτοῖς καὶ τὸ παρόν· τῆς ^hἡλικίας δὲ μεταπιπτούσης καὶ τὰ ἡδέα γίνεται ἕτερα. Διὸ ταχέως γίγνονται φίλοι καὶ παύονται· ἅμα γὰρ τῷ ⁱἡδεῖ ἡ φιλία μεταπίπτει, τῆς δὲ τοιαύτης ἡδονῆς ταχεῖα ἡ μεταβολή. Καὶ ἐρωτικοὶ δ' οἱ νέοι· κατὰ πάθος γὰρ καὶ ^kδι' ἡδονὴν τὸ πολὺ ^lτῆς ἐρωτικῆς· διόπερ φιλοῦσι καὶ ταχέως παύονται, πολλάκις τῆς αὐτῆς ἡμέρας μεταπίπτοντες. ^mΣυνημερεύειν δὲ καὶ συζῆν οὗτοι βούλονται· γίνεται γὰρ αὐτοῖς τὸ ⁿκατὰ φιλίαν οὕτως.

4 6 Τελεία δ' ἐστὶν ἡ τῶν ἀγαθῶν φιλία καὶ κατ' ἀρετὴν ὁμοίων· οὗτοι γὰρ τὰγαθὰ ^oὁμοίως βούλονται ἀλλήλοις, ^pἢ ἀγαθοί· ^qἀγαθοὶ δ' εἰσὶ καθ' αὐτούς. Οἱ δὲ βουλόμενοι τὰγαθὰ τοῖς φίλοις ἐκείνων ἔνεκα μάλιστα φίλοι· δι' αὐτούς γὰρ οὕτως ἔχουσι, καὶ οὐ κατὰ συμβεβηκός· διαμένει οὖν ἡ τούτων φιλία ἕως ἂν ἀγαθοὶ ᾧσιν, ἡ δ' ἀρετὴ μόνιμον. Καὶ ἔστιν ἐκάτερος ἀπλῶς ἀγαθὸς καὶ τῷ φίλῳ· οἱ γὰρ ἀγαθοὶ καὶ ἀπλῶς ἀγαθοὶ καὶ ἀλλήλοις ^rὠφέλιμοι. Ὅμοίως δὲ καὶ ἡδεῖς· καὶ ^sγὰρ ἀπλῶς οἱ ἀγαθοὶ ἡδεῖς καὶ ἀλλήλοις· ἐκάστῳ γὰρ καθ' ἡδονὴν εἰσιν αἱ οἰκείαι πράξεις καὶ αἱ

^c φιλία δοκεῖ L^b.Ob.

^d ἀλλὰ—διώκουσιν om. M^b.

^e οὐδὲ om.

L^b.Ob. ^f δὴ om. K^b, post προσδέονται ponit M^b.

^g ἐλπίδα K^b.

^h δ' ἡλικίας M^b.

ⁱ ἡδεῖ καὶ ἡ L^b.

^k δι' om. L^b.

^l τοῖς ἐρωτικοῖς M^b.

^m συνημερεύειν K^b.

ⁿ κατὰ τὴν φιλίαν K^b.Ob.

^o ὁμοίως ἀλλήλοις βούλονται M^b, βούλονται σὺν ἀλλήλοις K^b.

^p ἢ καθ' om. L^b.Ob.

^q ἀγαθοὶ δ' om. L^b.Ob.

^r ὠφέλιμοι] καὶ ὠφέλιμοι L^b.

^s ὠφέλιμοι—ἀλλήλοις om. M^b.

^t οἱ γὰρ ἀγαθοὶ ἀπλῶς καὶ ἡδεῖς L^b.

τοιαῦται, τῶν ἀγαθῶν ἡ δὲ αἱ αὐταὶ ἢ ὅμοιαι. Ἡ τοιαύτη γὰρ δὲ φιλία μόνιμος εὐλόγως ἐστίν· συνάπτει γὰρ ἐν αὐτῇ πάνθ' ὅσα ἑτοίμοις φίλοις δεῖ ὑπάρχειν. Πᾶσα γὰρ φιλία δι' ἀγαθὸν ἐστίν ἢ δι' ἡδονήν, ἢ ἀπλῶς ἢ τῷ φιλοῦντι, καὶ καθ' ὁμοιότητά τινα· ταύτῃ δὲ πάνθ' ὑπάρχει τὰ εἰρημένα καθ' αὐτούς· ταύτῃ γὰρ ὅμοια καὶ τὰ λοιπὰ, τό τε ἀπλῶς ἀγαθὸν καὶ ἡ δὲ ἀπλῶς ἐστίν. Μάλιστα δὲ ταῦτα φιλητά, καὶ τὸ φιλεῖν δὲ καὶ ἡ φιλία ἐν τούτοις μάλιστα καὶ ἀρίστη. Σπανίας δ' εἰκὸς τὰς τοιαύτας εἶναι· ὀλίγοι γὰρ οἱ τοιοῦτοι. Ἐτι δὲ προσδεῖται χρόνου καὶ συνηθείας· κατὰ τὴν παροιμίαν γὰρ οὐκ ἔστιν εἰδῆσαι ἀλλήλους πρὶν τοὺς λεγομένους ἅλας συναναλῶσαι· οὐδ' ἀποδέξασθαι δὴ πρότερον οὐδ' εἶναι φίλους, πρὶν ἂν ἑκάτερος ἑκατέρῳ φανῇ φιλητὸς καὶ πιστευθῇ. Οἱ δὲ ταχέως τὰ φιλικὰ πρὸς ἀλλήλους ποιούντες βούλονται μὲν φίλοι εἶναι, οὐκ εἰς δέ, εἰ μὴ καὶ φιλητοί, καὶ τοῦτ' ἴσασιν· βουλήσεις μὲν γὰρ ταχεῖα φιλίας γίνεται, φιλία δ' οὐ.

Αὕτη μὲν οὖν καὶ κατὰ τὸν χρόνον καὶ κατὰ τὰ λοιπὰ 5 τελεία ἐστί, καὶ κατὰ πάντα ἡ ταῦτα γίνεται καὶ ὅμοια ἑκατέρῳ παρ' ἑκατέρου, ὅπερ δεῖ τοῖς φίλοις ὑπάρχειν· ἡ δὲ (4) διὰ τὸ ἡδὺ ὁμοίωμα ταύτης ἔχει· καὶ γὰρ οἱ ἀγαθοὶ ἡδέως ἀλλήλοις. Ὁμοίως δὲ καὶ ἡ διὰ τὸ χρήσιμον· καὶ γὰρ οἱ τοιοῦτοι ἀλλήλοις οἱ ἀγαθοί. Μάλιστα δὲ καὶ ἐν τούτοις αἱ φιλίαι διαμένουσιν, ὅταν τὸ αὐτὸ γίγνηται παρ' ἀλλήλων, οἷον ἡδονή, καὶ μὴ μόνον οὕτως ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, οἷον τοῖς εὐτραπέλοις, καὶ μὴ ὡς ἐραστῇ καὶ ἐρωμένῃ· οὐ γὰρ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἡδονταὶ οὗτοι, ἀλλ' ὁ μὲν ὁρῶν ἐκείνον, ὁ δὲ θεραπευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐραστοῦ· ληγουμένη δὲ

τ δὲ αὐταὶ ὅμοιαι K^b, δὲ τοιαῦται ἢ ὅμοιαι O^b. ὦ δὲ τοῖς φίλοις M^b.
 ὦ αὐτό M^b. ὦ ὅμοιοι K^b. ὦ ἀπλῶς ἡδὺ L^b.O^b. ὦ δὴ K^b.L^b.
 ὦ γὰρ εἰσιν οἱ L^b. ὦ συναλῶσαι L^b.M^b. ὦ δεῖ L^b.M^b, δὲ O^b. ὦ ἂν
 add. O^b. ὦ μὲν om. K^b. ὦ γὰρ] οὖν K^b. ὦ λύγια K^b. ὦ ταῦτα
 L^b.M^b, om. K^b.O^b. ὦ καὶ om. M^b. ὦ ὁμοία K^b.L^b.M^b.O^b.
 ὦ ὑπάρχει M^b. ὦ οἱ K^b.L^b.M^b. ὦ οὗτοι K^b.O^b. ὦ οἱ om. K^b.L^b.O^b.
 ὦ δὲ ἐν τοῖς τοιοῦτοις M^b. ὦ μένουσιν K^b.O^b. ὦ αὐτὸ] ἴσον M^b.
 ὦ τοῦ αὐτοῦ] τούτου L^b. ὦ καὶ post ἐραστῇ om. M^b. ὦ ἐρῶν M^b.

τῆς ὥρας ἐνίοτε καὶ ἡ φίλια λήγει· τῷ μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν
^ω ἡδεΐα ἡ ὄψις, τῷ δ' οὐ γίνεται ἡ θεραπεία. Πολλοὶ δ' αὖ
 διαμένουσιν, ἐὰν ἐκ τῆς συνθηαίας τὰ ἥθη στέρξωσιν, ὁμοήθεις
 1 ὄντες. Οἱ δὲ μὴ τὸ ἡδὺ ἀντικαταλλαττόμενοι ἀλλὰ τὸ χρή-
 σιμον ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς καὶ εἰσὶν ἥττον φίλοι καὶ διαμέ-
 νουσιν. Οἱ δὲ διὰ τὸ χρήσιμον ὄντες φίλοι ἅμα τῷ συμ-
 φέροντι διαλύονται· οὐ γὰρ ἀλλήλων ἦσαν φίλοι ἀλλὰ τοῦ
 λυσιτελοῦς. Δι' ἡδονὴν μὲν οὖν καὶ διὰ τὸ χρήσιμον καὶ
 φαύλους ἐνδέχεται φίλους ^κ εἶναι ἀλλήλοις, καὶ ἐπικεικὲς φαύ-
 λους καὶ μηδέτερον ὁποιοῦν, δι' αὐτοὺς δὲ δῆλον ὅτι μόνους
 τοὺς ἀγαθοὺς· οἱ γὰρ κακοὶ ^γ οὐ χαίρουσιν ἑαυτοῖς, εἰ μὴ τις
 3 ὠφέλεια γίγνοιτο. Καὶ μόνῃ δὲ ἡ τῶν ἀγαθῶν φίλια ἀδιά-
 βλητός ἐστιν· οὐ γὰρ ῥάδιον οὐδενὶ ^κ πιστεῦσαι περὶ τοῦ ἐν
 πολλῷ χρόνῳ ^α ὑπ' αὐτῶν δεδοκιμασμένου. Καὶ τὸ πιστεῦειν
 ἐν τούτοις, καὶ τὸ μηδέποτε ^β ἂν ἀδικῆσαι, καὶ ὅσα ἄλλα ἐν
 τῇ ὥς ἀληθῶς φίλια ^ε ἀξιούται. Ἐν δὲ ταῖς ^δ ἐτέραις οὐδὲν
 4 κωλύει τὰ τοιαῦτα γίνεσθαι. Ἐπεὶ ^ε γὰρ οἱ ἄνθρωποι λέ-
 γουσι φίλους καὶ τοὺς διὰ τὸ χρήσιμον, ὥσπερ αἱ πόλεις
 (δοκοῦσι γὰρ αἱ συμμαχίαι ταῖς πόλεσι γίνεσθαι ἔνεκα τοῦ
 συμφέροντος), καὶ τοὺς δι' ἡδονὴν ἀλλήλους στέργοντας, ὥσ-
 περ οἱ παῖδες, ἴσως ^ε λέγειν μὲν δεῖ καὶ ἡμᾶς φίλους τοὺς
 τοιούτους, εἶδη δὲ τῆς φιλίας πλείω, καὶ ^ε πρώτως μὲν ^β καὶ
 κυρίως τὴν τῶν ἀγαθῶν ἢ ἀγαθοί, τὰς δὲ λοιπὰς καθ' ὁμοιό-
 τητα· ἡ γὰρ ἀγαθόν τι καὶ ^ι ὅμοιον, ταύτῃ φίλοι· καὶ γὰρ
 5 τὸ ἡδὺ ^κ ἀγαθόν τοῖς φιληδέσιν. Οὐ πάνυ δ' αὐται συν-
 ἄπτουσιν, οὐδὲ γίνονται οἱ αὐτοὶ φίλοι διὰ τὸ χρήσιμον
 καὶ ^ι διὰ τὸ ἡδὺ· οὐ γὰρ πάνυ συνδνάζεται ^μ τὰ κατὰ συμβε-
 βηκός.

6 6 Εἰς ταῦτα ^ν δὲ τὰ εἶδη τῆς φιλίας ^ο νενεμημένης οἱ μὲν

^ω ἡ ὄψις ἡδεΐα Mb. ^κ ἀλλήλοις εἶναι Kb.Mb. ^γ οὐ om. Mb.
^κ πιστεύσεται Mb. ^α ὑπ' αὐτοῦ Lb, ὑφ' αὐτοῦ Kb. ^β ἂν om. (b).
^ε ἀξιούται Mb. ^δ ἐταιρείαις Kb, ἀλλαις Lb. ^ε γὰρ] δέ Mb. ^ε μὲν
 δεῖ λέγειν Lb, δεῖ λέγειν Mb. ^ε πρώτῃ Mb. ^β καὶ om. Ob. ^ι ὁμοίον
 τι ταύτῃ Kb.Mb. ^κ ἀγαθόν τι τοῖς Mb. ^ι διὰ τὸ om. Mb. ^μ τὰ]
 ἀλλὰ Mb.Ob. ^ν δὴ Ob. ^ο κατανενημένης Lb.Ob.

φάυλοι ἔσονται φίλοι δι' ἡδονὴν ἢ τὸ χρήσιμον, ταύτῃ ὅμοιοι ὄντες, οἱ δ' ἀγαθοὶ δι' αὐτοὺς ἢ φίλοι· ἢ γὰρ ἀγαθοί. Οὗτοι μὲν οὖν ἀπλῶς φίλοι, ἐκεῖνοι δὲ κατὰ συμβεβηκὸς καὶ ἰτῷ ὁμοιωσθαι τούτοις. Ὡς περ ἔ' ἐπὶ τῶν ἀρετῶν (5) οἱ μὲν καθ' ἕξιν οἱ δὲ κατ' ἐνέργειαν ἀγαθοὶ λέγονται, οὕτως καὶ ἐπὶ τῆς φιλίας· οἱ μὲν γὰρ συζῶντες χαίρουσιν ἀλλήλοις καὶ πορίζουσι τὰγαθά, οἱ δὲ καθεύδοντες ἢ κεχωρισμένοι τοῖς τόποις οὐκ ἐνεργοῦσι μὲν, οὕτως δ' ἔχουσιν ἔσθ' ἐνεργεῖν φιλικῶς· οἱ γὰρ τόποι οὐ διαλύουσι τὴν φιλίαν ἀπλῶς, ἀλλὰ τὴν ἐνέργειαν. Ἐὰν δὲ χρόνιος ἡ ἀπουσία ὧ γίνηται, καὶ τῆς φιλίας ὧ δοκεῖ λήθην ποιεῖν ὅθεν εἴρηται

πολλὰς δὲ φιλίας ἀπροσηγορία διάλυσεν.

Οὐ φαίνονται δ' οὕθ' οἱ πρεσβῦται οὕθ' οἱ στρυφνοὶ φιλικοὶ εἶναι· βραχὺ γὰρ ἐν αὐτοῖς τὸ τῆς ἡδονῆς, οὐδεὶς δὲ δύνатаι ἰσυνημερεῖν τῷ λυπηρῷ οὐδὲ τῷ μὴ ἡδέϊ· μάλιστα γὰρ ἡ φύσις φαίνεται τὸ ἰ μὲν λυπηρὸν φεύγειν, ἐφίεσθαι δὲ τοῦ ἡδέος. Οἱ δ' ἂ ἀποδεχόμενοι ἀλλήλους, μὴ συζῶντες δέ, αἰνοῖς εἰκόασι μᾶλλον ἢ φίλοις. Οὐδὲν γὰρ οὕτως ἔστι φίλων ὥς τὸ συζῆν ὠφελείας μὲν γὰρ οἱ ἐνδεεῖς ὀρέγονται, συνημερεῖν δὲ καὶ οἱ μακάριοι· ὃ μόνωταις ὃ μὲν γὰρ εἶναι τούτοις ἥκιστα προσήκει. Συνδιάγειν δὲ μετ' ἀλλήλων οὐκ ἔστι μὴ ἡδεῖς ὄντας μὴδὲ χαίροντας τοῖς αὐτοῖς, ὅπερ ἡ ἐταιρική δοκεῖ ἔχειν.

Μάλιστα μὲν οὖν ἐστὶ φιλία ἡ τῶν ἀγαθῶν, καθάπερ ἂ 7
πολλάκις εἴρηται· δοκεῖ ὃ γὰρ φιλητὸν μὲν καὶ αἰρετὸν τὸ ἀπλῶς ὃ ἀγαθὸν ἢ ἡδύ, ἐκάστῳ δὲ τὸ αὐτῷ τοιοῦτον· ὃ δ' ἀγαθὸς τῷ ἀγαθῷ δι' ἄμφω ταῦτα. Ἔοικε δ' ἡ μὲν φί- 8
λησις πάθει, ἡ δὲ φιλία ἔξει· ἡ γὰρ φίλησις οὐχ ἥττον πρὸς τὰ ἄψυχά ἐστιν, ἀντιφιλοῦσι δὲ μετὰ προαιρέσεως,

ἢ φίλοι om. Kb. ἢ τὸ Lb.Ob. ἢ περ om. Lb. ἢ δ'] γὰρ Mb.
ἢ ὥστ'] ὥστε καὶ Lb. ἢ γίνηται Lb.Mb.Ob. ἢ λήθην δοκεῖ ποιεῖν Kb,
λήθην ποιεῖν δοκεῖ Ob. ἢ προσημερεῖν Kb, συνημερεύειν Mb. ἢ μὲν
om. Kb.Lb.Ob. ἢ ἀπεχόμενοι ἀλλήλων Mb. ἢ ἐστὶ om. Mb. ὃ μόνω-
τάταις Mb. ὃ μὲν om. Kb. ὃ γὰρ] δὲ Mb. ὃ ἀγαθὸν καὶ ἡδύ, τῷ δ'
ἀγαθῷ ἄμφω ταῦτα Kb.

ἡ δὲ προαίρεσις ἀφ' ἑξέως. Καὶ τὰγαθὰ βούλονται τοῖς φιλουμένοις ἐκείνων ἔνεκα, οὐ κατὰ πάθος ἀλλὰ καθ' ἑξιν. Καὶ φιλοῦντες τὸν φίλον τὸ αὐτοῖς ἀγαθὸν φιλοῦσιν· ὁ γὰρ ἀγαθὸς φίλος ^g γινόμενος ἀγαθὸν γίνεται ^φ φίλος. Ἐκάτερος οὖν φιλεῖ ^h τε τὸ αὐτῷ ἀγαθόν, καὶ τὸ ἴσον ἀνταποδίδωσι τῇ βουλήσει καὶ τῷ ἡδεῖ· λέγεται γὰρ φιλότης ⁱ ἡ (6) ἰσότης. Μάλιστα δὴ τῇ τῶν ἀγαθῶν ταυθ' ὑπάρχει. Ἐν δὲ τοῖς ^k στρυφνοῖς καὶ πρεσβυτικοῖς ἦττον γίνεται ἡ φιλία, ὅσῳ ἰδυσκολώτεροί εἰσι καὶ ἦττον ταῖς ὁμιλίαις χαίρουσιν· ταῦτα γὰρ δοκεῖ μάλιστ' εἶναι φιλικὰ καὶ ποιητικὰ φιλίας. Διὸ νέοι μὲν γίνονται φίλοι ταχύ, πρεσβῦται δ' οὐ· οὐ γὰρ γίγνονται φίλοι οἷς ἂν μὴ χαίρωσιν· ὁμοίως δ' οὐδ' οἱ στρυφνοί. Ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι εἶναι μὲν εἰσιν ἀλλήλοις· βούλονται γὰρ τὰγαθὰ καὶ ἀπαντῶσιν εἰς τὰς χρείας· φίλοι δ' οὐ πάνν εἰσὶ διὰ τὸ μὴ συνημερεύειν μηδὲ χαίρειν ἀλλήλοις, ^a ² δὴ μάλιστ' εἶναι δοκεῖ φιλικὰ. Πολλοῖς δ' εἶναι φίλον κατὰ τὴν τελείαν φιλίαν οὐκ ἐνδέχεται, ὥσπερ οὐδ' ἐρᾶν πολλῶν ἅμα· ἔοικε γὰρ ὑπερβολῇ, τὸ τοιοῦτο δὲ πρὸς ἓνα πέφυκε γίνεσθαι, ^m πολλοὺς δ' ἅμα ⁿ τῷ αὐτῷ ^o ἀρέσκειν σφόδρα οὐ ³ ῥάδιον, ἴσως δ' οὐδ' ^p ἀγαθοὺς εἶναι. Δεῖ δὲ καὶ ἐμπειρίαν λαβεῖν καὶ ἐν συνηθείᾳ γενέσθαι, ^q ὃ παγχαλέπον. Διὰ τὸ χρήσιμον δὲ καὶ τὸ ἡδὺ πολλοῖς ἀρέσκειν ἐνδέχεται· πολλοὶ ⁴ γὰρ οἱ τοιοῦτοι, καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ αἱ ὑπηρεσίαι. Τούτων δὲ μᾶλλον ἔοικε φιλία ^r ἢ διὰ τὸ ἡδύ, ὅταν ταῦτα ^s ὑπ' ἀμφοῖν γίγνηται καὶ ^t χαίρωσιν ἀλλήλοις ἢ τοῖς αὐτοῖς, οἷαι τῶν νέων εἰσιν αἱ φιλίαι· μᾶλλον ^v γὰρ ἐν ταύταις τὸ ἐλευθέριον. Ἡ δὲ διὰ τὸ χρήσιμον ^w ἀγοραίων. Καὶ οἱ μακάριοι ^x δὲ χρησίμων μὲν οὐδὲν δέονται, ἡδέων δὲ συζῆν μὲν γὰρ βούλονται τισι, τὸ δὲ λυπηρὸν ὀλίγον μὲν χρόνον φέ-

^f τὸν] δὲ τὸν L^b. ^g γινόμενος L^b.M^b.O^b. ^h τε post τὸ K^b, om. (1)^b. ⁱ ἡ om. K^b. ^k πρεσβυτικοῖς καὶ στρυφνοῖς L^b. ^l δύσκολοί K^b. ^m πολλοῖς L^b.M^b. ⁿ τὸν αὐτὸν M^b. ^o σφόδρα ἀρέσκειν K^b. ^p ἀγαθοῖς L^b. ^q χαλεπόν M^b. ^r ἡ om. K^b. ^s ἀπ' K^b.M^b. ^t χαίρουσιν M^b.N^b. ^v γὰρ] δ' M^b. ^w ἀγοραία M^b. ^x δὲ add. L^b.

ρουνσιν, συνεχῶς δ' οὐθείς ἄν ὑπομείναι, οὐδ' ^α αὐτὸ τὸ ἀγαθόν, εἰ λυπηρὸν αὐτῷ εἴη· διὸ τοὺς φίλους ἡδεῖς ζητοῦσιν. Δεῖ δ' ἴσως καὶ ἀγαθοὺς τοιούτους ὄντας, καὶ ἔτι αὐτοῖς οὕτω γὰρ ^α ὑπάρξει αὐτοῖς ὅσα δεῖ τοῖς φίλοις. Οἱ δ' ἐν ταῖς ἐξουσίαις διηρημένοι φαίνονται χρῆσθαι τοῖς φίλοις· ἄλλοι γὰρ ^β αὐτοῖς εἰσὶ χρήσιμοι καὶ ἕτεροι ἡδεῖς, ἅμφω δ' οἱ αὐτοὶ οὐ πάν· οὔτε γὰρ ἡδεῖς μετ' ἀρετῆς ζητοῦσιν οὔτε χρησίμους εἰς τὰ καλὰ, ἀλλὰ τοὺς μὲν εὐτραπέλους τοῦ ἡδέος ἐφίεμενοι, τοὺς δὲ δεινούς πρᾶξαι τὸ ἐπιταχθέν· ταῦτα δ' οὐ πάν ^γ γίνεται ἐν τῷ αὐτῷ. Ἡδὺς δὲ καὶ χρήσιμος ^δ ἅμα εἴρηται ^δ ὅτι ὁ σπουδαῖος· ἀλλ' ὑπερέχοντι οὐ γίνεται ὁ τοιοῦτος φίλος, ^ε ἄν μὴ καὶ τῇ ἀρετῇ ὑπερέχῃται· ^ε εἰ δὲ μὴ, οὐκ ἰσάζει ἀνάλογον ^ε ὑπερεχόμενος. Οὐ πάν ^δ εἰώθασι τοιοῦτοι γίνεσθαι.

Εἰσὶ δ' οὖν αἱ εἰρημέναι φιλῖαι ἐν ἰσότητι· τὰ γὰρ αὐτὰ ^γ γίγνεται ^β ἅπ' ἁμφοῖν καὶ βούλονται ἀλλήλοις, ἢ ἕτερον ἂνθ' ἑτέρον ^δ ἀντικαταλλάττονται, οἷον ἡδονὴν ἂντ' ὠφελείας. ^νΟτι ^κ δ' ἦρτον εἰσὶν ^ι αὐται αἱ φιλῖαι καὶ μένουσιν, εἴρηται. Δοκοῦσι δὲ ^μ καὶ δι' ὁμοιότητα καὶ ἀνομοιότητα ^ν ταύτου· εἶναι τε καὶ οὐκ εἶναι φιλῖαι· καθ' ὁμοιότητα γὰρ ^ο τῆς κατ' ἀρετὴν φαίνονται φιλῖαι (ἡ μὲν γὰρ τὸ ἡδὺ ἔχει ἡ δὲ τὸ χρήσιμον, ταῦτα δ' ὑπάρχει κακείνη), τῷ δὲ τὴν μὲν ἀδιάβλητον ^ρ καὶ μόνιμον εἶναι, ταύτας δὲ ταχέως μεταπίπτειν ἄλλοις τε ^ρ διαφέρειν πολλοῖς, οὐ φαίνονται φιλῖαι δι' ἀνομοιότητα ^ρ ἐκείνης. ^νἘτερον δ' ἐστὶ φιλίας εἶδος τὸ καθ' (7) ὑπεροχὴν, οἷον πατρὶ πρὸς υἱὸν καὶ ὅλως πρεσβυτέρῳ πρὸς νεώτερον, ἀνδρὶ τε πρὸς γυναῖκα καὶ παντὶ ἄρχοντι πρὸς ἀρχόμενον. Διαφέρουσι δ' αὐται ^α καὶ ἀλλήλων· οὐ γὰρ ἡ

^γ ὑπομείναι L^b. ^α αὐτὸ] αὐ L^b.Ob. ^α αὐτοῖς ὑπάρξει L^b.M^b.
^β αὐτοὶ εἰσιν εἰ χρήσιμοι K^b, αὐτοῖς εἰσιν οἱ χρήσιμοι Ob. ^γ γίνονται L^b.
^δ ὅτι om. K^b.M^b. ^ε εἰς K^b. ^ε εἰ] ἄν Ob. ^ε ὑπερεχόμενη M^b.
^β ἐπ' L^b. ^ι καταλλάττονται M^b. ^κ δ'] δὲ καὶ L^b. ^ι αὐται φιλῖαι K^b,
αἱ τοιαῦται φιλῖαι L^b. ^μ καὶ post δὲ om. K^b.Ob. ^ν αὐτοῦ M^b.
^ο τὴν M^b. ^ρ εἶναι καὶ μόνιμον M^b. ^ρ πολλοῖς διαφέρειν Ob. ^ρ ἐκεί-
ναις M^b. ^α καὶ om. L^b.M^b.Ob.

αὐτὴ γονεῦσι πρὸς τέκνα καὶ ἄρχουσι πρὸς ἀρχομένους, ἀλλ' οὐδὲ πατρὶ πρὸς υἱὸν καὶ υἱῷ πρὸς πατέρα, οὐδ' ἀνδρὶ πρὸς γυναῖκα καὶ γυναικὶ πρὸς ἄνδρα. ¹ Ἑτέρα γὰρ ² ἐκάστω τούτων ἀρετὴ καὶ τὸ ἔργον, ἕτερα δὲ καὶ δι' αὐτὰ φιλοῦσιν ³ ἕτεραι οὖν καὶ αἱ φιλήσεις καὶ αἱ φιλίαι. ⁴ Ταῦτ' αὖ μὲν δὴ οὔτε γίγνεται ἐκατέρω παρὰ θατέρου οὔτε δεῖ ζητεῖν· ὅταν δὲ γονεῦσι ⁵ μὲν τέκνα ἀπονέμῃ ⁶ αὐτὰ δὲ τοῖς γεννήσασιν, γονεῖς δὲ ⁷ υἱέσιν αὐτὰ δὲ τοῖς τέκνοις, μόνιμος ἡ τῶν τοιούτων καὶ ἐπιεικὴς ⁸ ἔσται φιλία. Ἀνάλογον δ' ἐν ⁹ πάσαις ταῖς καθ' ὑπεροχὴν οὔσαις φιλίαις καὶ ¹⁰ τὴν φίλησιν δεῖ γίνεσθαι, οἷον τὸν ἀμείνω ¹¹ μᾶλλον φιλεῖσθαι ἢ φιλεῖν, καὶ τὸν ὠφελιμώτερον, καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον ὁμοίως· ὅταν γὰρ κατ' ἀξίαν ἡ φίλησις γίγνηται, τότε γίγνεται πῶς ἰσότης, ¹² ὃ δὴ τῆς φιλίας εἶναι δοκεῖ.

9³ Οὐχ ὁμοίως δὲ τὸ ἴσον ἐν ¹τε τοῖς δικαίοις καὶ ἐν τῇ
 φιλῷ φαίνεται ἔχειν· ἔστι γὰρ ἐν μὲν τοῖς δικαίοις ἴσον
²πρῶτως τὸ κατ' ἀξίαν, τὸ δὲ κατὰ ποσὸν δευτέρως, ἐν δὲ
 τῇ φιλῷ ³τὸ μὲν κατὰ ποσὸν πρῶτως, τὸ δὲ κατ' ἀξίαν δευ-
⁴τέρως. Δῆλον δ', εἰς ⁴πολὺ διάστημα ⁵γίγνηται ἀρετῆς ἢ κα-
 κίας ἢ εὐπορίας ἢ τίνος ἄλλου· οὐ γὰρ ἔτι φίλοι εἰσὶν, ⁶ἀλλ'
 οὐδ' ἀξιοῦσιν. Ἐμφανέστατον δὲ τοῦτ' ἐπὶ τῶν θεῶν· πλεῖ-
 στων γὰρ οὗτοι πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς ὑπερέχουσιν. Δῆλον δὲ
 καὶ ἐπὶ τῶν βασιλέων· οὐδὲ γὰρ τούτοις ἀξιοῦσιν εἶναι φίλοι
 οἱ πολὺ καταδεέστεροι, οὐδὲ τοῖς ἀρίστοις ἢ σοφωτάτοις οἱ
⁵μηδενὸς ἄξιοι. Ἀκριβὴς μὲν ⁷οὖν ἐν ⁸τοῖς τοιούτοις οὐκ
 ἔστιν ὀρισμός, ἕως τίνος οἱ φίλοι· πολλῶν γὰρ ἀφαιρου-
 μένων ἔτι μένει, πολὺ δὲ ⁹χωρισθέντος, οἷον τοῦ θεοῦ, οὐκέτι,
⁶ὅθεν καὶ ἀπορεῖται, μή ποτ' ¹⁰οὐ βούλονται οἱ φίλοι τοῖς

^t ἑκάτερα Mb. ^v ἐκάστου Kb. ^w ἕτερα οὖν καὶ δι' ἀ φιλησὶς Kb.
^x ταυτὸ Kb. ^y μὲν om. Mb. ^z ἀ—νίειν om. Mb. νίειν om. Kb.
^a ἔσται ἡ φιλία Mb. ^b ἀπάσαις Lb. ^c τὴν φιλίαν Mb. ^d φιλεῖσθαι
μᾶλλον Ob. ^e δ—δοκεῖ om. Lb. ^f τε om. Mb.Ob. ^g πρῶτον Mb.
^h πρῶτως τὸ κατὰ ποσὸν, omisso μὲν, Lb. ⁱ πολὺν τὸ δ. Mb. ^k γένηται
Kb.Ob. ^l ἄλλ' om. Mb. ^m οὖν om. Mb. ⁿ τοῖς om. Ob. ^o χω-
ρισθέντες Mb.Nb. ^p οὐ om. Mb.

φίλοις τὰ μέγιστα τῶν ἀγαθῶν, οἷον θεοὺς εἶναι· οὐδὲ γὰρ
 ἔτι φίλοι ἔπονται αὐτοῖς, οὐδὲ δὴ ἀγαθὰ· οἱ γὰρ ἴ φίλοι
 ἀγαθὰ. Εἰ δὴ καλῶς εἴρηται ὅτι ὁ φίλος τῷ φίλῳ βούλεται
 ἡ τὰ ἀγαθὰ ἐκείνου ἕνεκα, μένειν ἂν δέοι οἷός ποτ' ἐστὶν ἐκείνος·
 ἀνθρώπῳ δὲ ὄντι βουλήσεται τὰ μέγιστα ἡ ἀγαθὰ. Ἰσως
 δ' οὐ ἴ πάντα· αὐτῷ γὰρ μάλισθ' ἕκαστος βούλεται τὰ ἀγαθὰ.
 Οἱ πολλοὶ δὲ δοκοῦσι διὰ φιλοτιμίαν βούλεσθαι φιλεῖσθαι (8)
 μᾶλλον ἢ φιλεῖν, διὸ φιλοκόλακες οἱ πολλοί· ὑπερεχόμενος
 γὰρ φίλος ὁ κύλαξ, ἢ προσποιεῖται τοιοῦτος ἡ εἶναι ἡ καὶ
 μᾶλλον φιλεῖν ἢ φιλεῖσθαι. Ἦ Τὸ δὲ φιλεῖσθαι ἐγγὺς εἶναι
 δοκεῖ τοῦ τιμᾶσθαι, οὗ δὴ οἱ πολλοὶ ἐφίενται. Οὐ δὲ αὐτὸ
 δ' εἰκόασιν αἰρεῖσθαι τὴν τιμὴν, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός· χαί-
 ρουσι γὰρ οἱ μὲν πολλοὶ ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς ἐξουσίαις τιμώ-
 μενοι διὰ τὴν ἐλπίδα· οἷονται γὰρ τεύξεσθαι παρ' αὐτῶν,
 ἡ ἂν του δέωνται· ὥς δὴ σημείῳ τῆς εὐπαθείας χαίρουσι τῇ
 τιμῇ. Οἱ δ' ὑπὸ τῶν ἐπικεικῶν καὶ εἰδότην ὀρεγόμενοι τιμῆς
 βεβαιῶσαι τὴν οἰκείαν δόξαν ἡ ἐφίενται περὶ αὐτῶν· χαίρουσι
 δὴ ὅτι εἰσὶν ἀγαθοί, πιστεύοντες τῇ τῶν λεγόντων κρίσει.
 Τῷ φιλεῖσθαι δὲ καθ' ὃ αὐτὸ χαίρουσιν· διὸ δόξειεν ἂν κρεῖτ-
 τον εἶναι τοῦ τιμᾶσθαι, καὶ ἡ φιλία καθ' ἡ αὐτὴν ὃ αἰρετὴ
 εἶναι. Δοκεῖ δ' ἐν τῷ φιλεῖν μᾶλλον ἢ ἐν τῷ φιλεῖσθαι
 εἶναι. Σημεῖον δ' αἱ μητέρες τῷ φιλεῖν χαίρουσαι· εἶναι
 γὰρ ὃ διδῶσιν τὰ ἑαυτῶν τρέφεσθαι, καὶ φιλοῦσι μὲν εἰδύϊαι,
 ἀντιφιλεῖσθαι δ' οὐ ζητοῦσιν, εἰς ἀμφοτέρας μὴ ἐνδέχῃται,
 ἀλλ' ἱκανὸν αὐταῖς εἶκεν εἶναι, εἰς ὁρῶσιν εἰς πράττοντας,
 καὶ αὐταὶ φιλοῦσιν αὐτούς, καὶ ἐκείνοι ἡ μὴδὲν ὦν μητρὶ προσ-
 ἡκει ἀπονέμωσι διὰ τὴν ἡ ἄγνοιαν. Μᾶλλον δὲ τῆς φιλίας
 οὐσης ἐν τῷ φιλεῖν, καὶ τῶν ἡ φιλοφίλων ἐπαινουμένων, φί-

α οὐ K^b.M^b. ἡ φίλοι τὰ ἀγαθὰ L^b.M^b.Ob. ἡ ἀγαθὰ K^b. ἡ ἀγαθὰ]
 εἶναι ἀγαθὰ M^b, ἀγαθὰ εἶναι L^b.Ob. ἡ πάντα L^b. ἡ εἶναι om. K^b.L^b.
 M^b.Ob. ἡ καὶ μᾶλλον ante τοιοῦτος M^b. ἡ τὸ δὲ φιλεῖσθαι] ἡ K^b.
 ἡ οὐ] οὐ K^b, omisso δ'. ἡ ἀνθ' οὐ K^b. ἡ περὶ αὐτῶν ἐφίενται L^b.M^b,
 L^b. addito καὶ ante χαίρουσι. ἡ ἐαυτὸ M^b. ἡ ἐαυτὴν M^b. ἡ εἶναι
 αἰρετὴ Ob. ἡ εἶναι om. M^b. ἡ διδῶσιν] δοκοῦσι K^b. ἡ μὴ δύνωνται
 τῇ μητρὶ ἡ προσῆκει ἀπονέμειν L^b.M^b. ἡ ἀνοίαν K^b.L^b. ἡ φιλοφίλων]
 φίλων K^b.

αὐτὴ γονεῦσι πρὸς τέκνα καὶ ἄρχουσι πρὸς ἀρχομένους, ἀλλ' οὐδὲ πατρὶ πρὸς υἱὸν καὶ υἱῷ πρὸς πατέρα, οὐδ' ἀνδρὶ πρὸς γυναῖκα καὶ γυναικὶ πρὸς ἄνδρα. Ἐτέρα γὰρ ἑκάστῳ τούτων ἀρετὴ καὶ τὸ ἔργον, ἕτερα δὲ καὶ δι' αὐτὰ φιλοῦσιν.² ἕτεραι οὖν καὶ αἱ φιλήσεις καὶ αἱ φιλίαι. Ταῦτά μὲν δὴ οὔτε γίγνεται ἐκατέρῳ παρὰ θατέρου οὔτε δεῖ ζητεῖν· ὅταν δὲ γονεῦσι ἢ μὲν τέκνα ἀπονέμῃ³ αὐτὰ δεῖ τοῖς γεννήσασιν, γονεῖς δὲ υἱέσιν αὐτὰ δεῖ τοῖς τέκνοις, μόνιμος ἡ τῶν τοιούτων καὶ ἐπιεικὴς ἔσται φιλία. Ἀνάλογον δ' ἐν πάσαις ταῖς καθ' ὑπεροχὴν οὖσαις φιλίαις καὶ τὴν φιλίαν δεῖ γίνεσθαι, οἷον τὸν ἀμείνω μᾶλλον φιλεῖσθαι ἢ φιλεῖν, καὶ τὸν ὠφελιμώτερον, καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον ὁμοίως· ὅταν γὰρ κατ' ἀξίαν ἡ φιλία γίγνηται, τότε γίγνεται πως ἰσότης, ὃ δὴ τῆς φιλίας εἶναι δοκεῖ.

- 9³ Οὐχ ὁμοίως δὲ τὸ ἴσον ἐν τε τοῖς δικαίοις καὶ ἐν τῇ φιλίᾳ φαίνεται ἔχειν· ἔστι γὰρ ἐν μὲν τοῖς δικαίοις ἴσον πρῶτως τὸ κατ' ἀξίαν, τὸ δὲ κατὰ ποσὸν δευτέρως, ἐν δὲ τῇ φιλίᾳ ἡ τὸ μὲν κατὰ ποσὸν πρῶτως, τὸ δὲ κατ' ἀξίαν δευτέρως. Δῆλον δ', εἰ μὴ πολὺ διάστημα γίγνηται ἀρετῆς ἢ κακίας ἢ εὐπορίας ἢ τίνος ἄλλου· οὐ γὰρ ἔτι φίλοι εἰσίν, ἄλλ' οὐδ' ἀξιούσιν. Ἐμφανέστατον δὲ τοῦτ' ἐπὶ τῶν θεῶν· πλείεστων γὰρ οὗτοι πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς ὑπερέχουσιν. Δῆλον δὲ καὶ ἐπὶ τῶν βασιλέων· οὐδὲ γὰρ τούτοις ἀξιούσιν εἶναι φίλοι οἱ πολὺ καταδεέστεροι, οὐδὲ τοῖς ἀρίστοις ἢ σοφωτάτοις οἱ μηδενὸς ἀξιοί. Ἀκριβὴς μὲν οὖν ἐν τοῖς τοιούτοις οὐκ ἔστιν ὀρισμός, ἕως τίνος οἱ φίλοι· πολλῶν γὰρ ἀφαιρουμένων ἔτι μένει, πολὺ δὲ ὁ χωρισθέντος, οἷον τοῦ θεοῦ, οὐκέτι, ὅθεν καὶ ἀπορεῖται, μή ποτ' οὐ βούλονται οἱ φίλοι τοῖς

² ἑκατέρα Mb. ³ ἑκάστου Kb. ⁴ ἕτερα οὖν καὶ δι' αὐτὰ φιλίαις Kb. ⁵ ταυτὸ Kb. ⁶ μὲν om. Mb. ⁷ αὐτὰ—υἱέσιν om. Mb. ⁸ υἱέσιν om. Kb. ⁹ ἔσται ἡ φιλία Mb. ¹⁰ ἀπάσαις Lb. ¹¹ τὴν φιλίαν Mb. ¹² φιλεῖσθαι μᾶλλον Ob. ¹³ αὐτὰ—δοκεῖ om. Lb. ¹⁴ τε om. Mb. Ob. ¹⁵ πρῶτον Mb. ¹⁶ πρῶτως τὸ κατὰ ποσὸν, omisso μὲν, Lb. ¹⁷ πολὺ τὸ δ. Mb. ¹⁸ γίγνηται Kb. Ob. ¹⁹ ἄλλ' om. Mb. ²⁰ οὖν om. Mb. ²¹ τοῖς om. Ob. ²² χωρισθέντες Mb. Nb. ²³ οὐ om. Mb.

φίλοις τὰ μέγιστα τῶν ἀγαθῶν, οἷον θεοὺς εἶναι· οὐδὲ γὰρ ἔτι φίλοι ἔσονται αὐτοῖς, οὐδὲ δὴ ἀγαθὰ· οἱ γὰρ ^τφίλοι ἀγαθά. Εἰ δὴ καλῶς εἴρηται ὅτι ὁ φίλος τῷ φίλῳ βούλεται ^ατὰγαθὰ ἐκείνου ἕνεκα, μένειν ἂν δέοι οἷός ποτ' ἐστὶν ἐκείνος· ἀνθρώπῳ δὲ ὄντι βουλήσεται τὰ μέγιστα ^εἀγαθά. Ἰσως δ' οὐ ^νπάντα· αὐτῷ γὰρ μάλισθ' ἕκαστος βούλεται τὰγαθὰ. Οἱ πολλοὶ δὲ δοκοῦσι διὰ φιλοτιμίαν βούλεσθαι φιλεῖσθαι (8) μᾶλλον ἢ φιλεῖν, διὸ φιλοκόλακες οἱ πολλοί· ὑπερεχόμενος γὰρ φίλος ὁ κόλαξ, ἢ προσποιεῖται τοιοῦτος ^ωεἶναι ^κκαὶ μᾶλλον φιλεῖν ἢ φιλεῖσθαι. Ὅτι δὲ φιλεῖσθαι ἐγγὺς εἶναι δοκεῖ τοῦ τιμᾶσθαι, οὗ δὴ οἱ πολλοὶ ἐφίενται. ^οΟὐ δὲ αὐτό, ^δεοίκασιν αἰρεῖσθαι τὴν τιμὴν, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός· χαίρουσι γὰρ οἱ μὲν πολλοὶ ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς ἐξουσίαις τιμώμενοι διὰ τὴν ἐλπίδα· οἷονται γὰρ τεύξεσθαι παρ' αὐτῶν, ^αἂν του δέωνται· ὥς δὴ σημείῳ τῆς εὐπαθείας χαίρουσι τῇ τιμῇ. Οἱ δ' ὑπὸ τῶν ἐπικεικῶν καὶ εἰδότην ὀρεγόμενοι τιμῆς βεβαιῶσαι τὴν οἰκίαν δόξαν ^βἐφίενται περὶ αὐτῶν· χαίρουσι δὴ ὅτι εἰσὶν ἀγαθοί, πιστεύοντες τῇ τῶν λεγόντων κρίσει. Τῷ φιλεῖσθαι δὲ καθ' ^εαὐτό χαίρουσιν· διὸ δόξειεν ἂν κρεῖττον εἶναι τοῦ τιμᾶσθαι, καὶ ἡ φιλία καθ' ^ααὐτὴν ^οαἰρετὴ εἶναι. Δοκεῖ δ' ἐν τῷ φιλεῖν μᾶλλον ἢ ἐν τῷ φιλεῖσθαι ³εἶναι. Σημεῖον δ' αἱ μητέρες τῷ φιλεῖν χαίρουσαι· ἔναι γὰρ ἐδιδόασιν τὰ ἑαυτῶν τρέφεσθαι, καὶ φιλοῦσι μὲν εἰδυῖαι, ἀντιφιλεῖσθαι δ' οὐ ζητοῦσιν, εἰ μὴ ἀμφοτέρω μὴ ἐνδέχεται, ἀλλ' ἵκανόν αὐταῖς ἔοικεν εἶναι, εἰ μὴ ὁρῶσιν ^επράττοντας, καὶ αὐταὶ φιλοῦσιν αὐτούς, καὶ ἐκείνοι ^βμηδὲν ὧν μητρὶ προσήκει ἀπονέμωσι διὰ τὴν ^ιἄγνοιαν. Μᾶλλον δὲ τῆς φιλίας ⁴10 οὔσης ἐν τῷ φιλεῖν, καὶ τῶν ^κφιλοφίλων ἐπαινουμένων, φί-

ο οὐ K^b.M^b. τ φίλοι τὰγαθὰ L^b.M^b.O^b. α ἀγαθὰ K^b. ε ἀγαθὰ] εἶναι ἀγαθὰ M^b, ἀγαθὰ εἶναι L^b.O^b. ν πάντων L^b. ω εἶναι om. K^b.L^b.M^b.O^b. κ καὶ μᾶλλον ante τοιοῦτος M^b. γ τὸ δὲ φιλεῖσθαι] ἡ K^b. z οὐ] οἱ οὐ K^b, omisso δ'. α ἀνθ' οὐ K^b. β περὶ αὐτῶν ἐφίενται L^b.M^b, L^b. addito καὶ ante χαίρουσι. γ ἑαυτὸ M^b. δ ἑαυτὴν M^b. ε εἶναι αἰρετὴ O^b. ς εἶναι om. M^b. ζ διδόασιν] δοκοῦσι K^b. η μὴ δύνωνται τῇ μητρὶ ἀ προσήκει ἀπονέμειν L^b.M^b. ι ἄνοιαν K^b.L^b. κ φιλοφίλων] φίλων K^b.

λων ¹ἀρετῇ τὸ φιλεῖν ἔοικεν, ^m ὥστ' ἐν οἷς τοῦτο γίνεται
 5 κατ' ἀξίαν, οὗτοι μόνιμοι φίλοι καὶ ἡ ⁿ τούτων φιλία. Οὕτω
 ὃ ἂν καὶ οἱ ἄνισοι μάλιστ' εἶεν φίλοι· ἰσάζονται γὰρ ἂν.
 Ἡ δ' ἰσότης καὶ ὁμοιότης φιλότης, καὶ μάλιστα μὲν ἡ τῶν
 κατ' ἀρετὴν ὁμοιότης· μόνιμοι γὰρ ὄντες καθ' αὐτοὺς καὶ
 πρὸς ἀλλήλους μένουσι, καὶ οὔτε δέονται φαύλων οὔθ' ὑπε-
 ρετοῦσι τοιαῦτα, ἀλλ' ὥς εἰπεῖν καὶ διακωλύουσι· τῶν ἀγα-
 θῶν γὰρ μήτ' αὐτοὺς ἀμαρτάνειν μήτε τοῖς φίλοις ὀπιτρέ-
 πειν. Οἱ δὲ μοχθηροὶ τὸ μὲν βέβαιον οὐκ ἔχουσιν· οὐδὲ
 γὰρ αὐτοῖς διαμένουσιν ὅμοιοι ὄντες· ἐπ' ὀλίγον δὲ χρόνον
 6 γίγνονται φίλοι, χαίροντες τῇ ἀλλήλων μοχθηρίᾳ. Οἱ χρή-
 σιμοι δὲ καὶ ἡδεῖς ἐπὶ ^p πλείον διαμένουσιν· ^q ἕως ^r γὰρ ^s ἂν
 πορίζωσιν ^t ἡδονὰς ἢ ὠφελείας ἀλλήλοις. Ἐξ ἐναντίων δὲ
 μάλιστα μὲν δοκεῖ ^v ἡ διὰ τὸ χρήσιμον γίνεσθαι φιλία,
 οἷον πένης πλουσίῳ, ἀμαθὴς εἰδότι· οὐ γὰρ τυγχάνει τις ἐν-
 δεῆς ὢν, τούτου ἐφειόμενος ἀντιδωρεῖται ἄλλο. Ἐνταῦθα δ'
 ἂν τις ἔλκοι ^w καὶ ἐραστὴν καὶ ἐρώμενον, καὶ ^x καλὸν καὶ αἰ-
 σχρὸν. Διὸ φαίνονται καὶ οἱ ἐρασταὶ ^y γελοῖοι ἐνίοτε, ἀξι-
 ούντες φιλεῖσθαι ὥς φιλοῦσιν· ^z ὁμοίως ^a δὲ φιλητοὺς ὄντας
 7 ^b ἴσως ἀξιωτέον, μηδὲν δὲ τοιούτον ἔχοντας γελοῖον. Ἰσως
 δὲ οὐδ' ἐφίεται τὸ ἐναντίον τοῦ ἐναντίου καθ' αὐτό, ἀλλὰ
 κατὰ συμβεβηκός. Ἡ δ' ὁρεξις ^c τοῦ ^d μέσου ἐστίν· τοῦτο
 γὰρ ἀγαθόν, οἷον τῷ ^e ξηρῷ οὐχ ὑγρῷ ^f γενέσθαι ἀλλ' ἐπὶ
 τὸ μέσον ἐλθεῖν, καὶ τῷ θερμῷ καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμοίως. Ταῦτα
 μὲν οὖν ἀφείσθω· καὶ γὰρ ἐστὶν ^g ἄλλοτριώτερα.

II Ἐοικε δέ, καθάπερ ἐν ἀρχῇ εἶρηται, περὶ ^h ταῦτα καὶ ἐν
 (9) τοῖς αὐτοῖς εἶναι ⁱ ἡ τε φιλία καὶ τὸ δίκαιον· ἐν ἀπάσῃ γὰρ
 κοινωνίᾳ δοκεῖ τι δίκαιον εἶναι, καὶ φιλία δέ· προσαγορεύουσι

¹ ἀρετῇ K^b, ἀρετῇ εἶναι M^b, ἀρετῇ L^b.Ob. ^m ὥστε καὶ ἐν M^b. ⁿ τού-
 των] τῶν τοιούτων L^b.M^b. ^o post ἐπιτρέπειν L^b. ὑπηρετεῖ, M^b. ὑπηρε-
 τεῖν. ^p πλείον M^b, πλείω Ob. ^q ἕως] ἡδέως K^b. ^r γὰρ om. Ob.
^s ἂν om. M^b. ^t ἡδονὰς καὶ ὠφελῶσιν Ob. ^v ἡ om. K^b. ^w καὶ ante
 ἐραστὴν om. M^b. ^x αἰσχυρὸν καὶ καλόν Ob. ^y γελοῖοι ὄντες ἐνίοτε· ἀξι-
 οῦσι γὰρ φιλεῖσθαι Ob. ^z ὁμῶς L^b. ^a δὲ Ob. ^b ἴσων M^b. ^c τοῦ
 om. L^b.M^b. ^d μέσον M^b. ^e ὑγρῷ οὐ ξηρῷ K^b.Ob. ^f γίνεσθαι L^b.M^b.
^g ἄλλοτριώτερον M^b. ^h ταυτὸ K^b. ⁱ ἡ τε—εἶναι om. M^b.

^k γοῦν ὥς φίλους τοὺς σύμπλους καὶ τοὺς συστρατιώτας, ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἄλλαις κοινωνίαις. Καθ' ὅσον δὲ κοινωνοῦσιν, ἐπὶ τοσοῦτόν ἐστι φιλία· καὶ γὰρ τὸ δίκαιον. Καὶ ἡ παροιμία “κοινὰ ¹ τὰ φίλων,” ὀρθῶς· ἐν κοινωνίᾳ γὰρ ἡ φιλία. “Ἔστι δ' ἀδελφοῖς μὲν καὶ ^m ἐταίροις πάντα κοινὰ, ⁿ τοῖς δ' ⁿ ἄλλοις ἀφωρισμένα, καὶ τοῖς μὲν πλείω τοῖς δ' ἐλάττω· καὶ γὰρ τῶν φιλιῶν αἱ μὲν μᾶλλον αἱ δ' ἥττον. Διαφέρει δὲ καὶ τὰ δίκαια· οὐ γὰρ ταυτὰ γονεῦσι πρὸς τέκνα καὶ ἀδελφοῖς πρὸς ἀλλήλους, οὐδ' ἐταίροις καὶ πολίταις, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων φιλιῶν. Ἔτερα δὲ καὶ ^o τὰ ^z ἄδिका πρὸς ἐκάστους τούτων, καὶ αὕξησιν λαμβάνει τῷ μᾶλλον πρὸς φίλους εἶναι, οἷον ῥχρήματα ἀποστερηῆσαι ἐταῖρον δεινότερον ἢ πολίτην, καὶ μὴ βοηθῆσαι ^q ἀδελφῷ ἢ ὀθνεῖφι, καὶ πατάξαι πατέρα ἢ ὄντινούν ἄλλον. Αὕξεσθαι δὲ ^r πέφυκεν ἅμα τῇ φιλίᾳ καὶ τὸ δίκαιον, ὥς ἐν τοῖς αὐτοῖς ὄντα ^s καὶ ἐπ' ἴσον διήκοντα. Αἱ δὲ κοινωνίαι πᾶσαι μορίοις ἐοί- ⁴ κασι ^t τῆς πολιτικῆς· συμπορεύονται γὰρ ἐπὶ τινι συμφέροντι, ^v καὶ ποριζόμενοί τι τῶν εἰς τὸν βίον· καὶ ἡ πολιτικὴ δὲ κοινωνία τοῦ συμφέροντος χάριν δοκεῖ καὶ ἐξ ἀρχῆς συνελθεῖν καὶ διαμένειν· τούτου γὰρ καὶ οἱ νομοθεταὶ στοχάζονται, καὶ δίκαιόν φασιν εἶναι τὸ κοινῇ συμφέρον. Αἱ μὲν οὖν ⁵ ἄλλαι κοινωνίαι κατὰ μέρη τοῦ συμφέροντος ἐφίενται, οἷον πλωτῆρες μὲν τοῦ κατὰ τὸν πλοῦν πρὸς ἐργασίαν ^w χρημάτων ἢ τι τοιοῦτον, ^x συστρατιῶται δὲ τοῦ κατὰ τὸν πόλεμον, εἴτε χρημάτων εἴτε νίκης ^y ἢ πόλεως ὀρεγόμενοι, ὁμοίως δὲ καὶ φυλέται καὶ δημόται. Ἐνίαι δὲ τῶν κοινωνιῶν δι' ἡδονὴν δοκοῦσι γίγνεσθαι, ^z θιασωτῶν καὶ ἐρανιστῶν· αὗται γὰρ θυσίας ἕνεκα καὶ συνουσίας. Πᾶσαι δ' αὗται ὑπὸ τὴν

^k γοῦν] γὰρ L^b, δὲ M^b. ¹ τὰ τῶν φίλων M^b. ^m ἐτέροις L^b. ⁿ ἄλλοις om. K^b. ^o τὰ δίκαια L^b, τὰ ἄδिका καὶ τὰ δίκαια M^b. ^p χρημάτων M^b. ^q ἀδελφοῖς ἢ ὀθνεῖοις M^b. ^r πέφυκεν] φαίνεται K^b. ^s καὶ ἐπ' ἴσων διήκοντα L^b, om. K^b. ^t τοῖς πολιτικοῖς M^b. ^v καὶ om. M^b. ^w χρημάτων] ἢ χρημάτων L^b. ^x στρατιῶται O^b. ^y ἢ] εἴτε L^b. ^z θειασ τῶν K^b, incerta inter σ et τ vocali.

πολιτικὴν εὐόκασιν ^αεἶναι· οὐ γὰρ ^βτοῦ παρόντος συμφέροντος ἢ πολιτικὴ ἐφίεται, ἀλλ' εἰς ἅπαντα τὸν βίον, θυσίας τε ποιούντες καὶ περὶ ^γταύτας συνόδους, τιμὰς ^δἀπονέμοντες τοῖς θεοῖς, καὶ ^εαὐτοῖς ἀναπαύσεις πορίζοντες μεθ' ἡδονῆς. Αἱ γὰρ ^ςἀρχαῖαι θυσίαι καὶ σύνοδοι φαίνονται γίνεσθαι μετὰ τὰς τῶν καρπῶν συγκομιδὰς οἷον ἀπαρχαί· μάλιστα ^δγὰρ ἐν τούτοις ἐσχόλαζον τοῖς καιροῖς. Πᾶσαι δὲ φαίνονται αἱ κοινωναὶ μόρια τῆς πολιτικῆς εἶναι· ἀκολουθήσουσι δὲ αἱ τοιαῦται φιλίας ταῖς ^ςτοιαύταις κοινωναῖσι.

- 12 Πολιτείας ^δἑστὶν εἶδη τρία, ἴσαι ¹δὲ ^κκαὶ παρεκβάσεις, (10) οἷον φθοραὶ τούτων. Εἰσὶ ¹δ' αἱ μὲν πολιτεαὶ βασιλεία τε καὶ ^μἀριστοκρατία, τρίτη ^δ ^ηἢ ἀπὸ τιμημάτων, ἣν τιμοκρατικὴν λέγειν οἰκεῖον φαίνεται, πολιτεῖαν ^δ αὐτὴν ^οεἰώ-
²θασιν οἱ πλείστοι καλεῖν. Τούτων δὲ βελτίστη μὲν ἡ βασιλεία, χειρίστη ^δ ἡ τιμοκρατία. Παρέκβασις δὲ βασιλείας μὲν τυραννίς· ἄμφω γὰρ μοναρχαί, διαφέρουσι δὲ πλείστον· ὁ μὲν γὰρ τύραννος τὸ ^ρἑαυτῷ συμφέρον σκοπεῖ, ὁ δὲ βασιλεὺς τὸ τῶν ἀρχομένων. Οὐ γὰρ ἐστὶ βασιλεὺς ὁ μὴ αὐτάρκης καὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς ὑπερέχων· ὁ δὲ τοιοῦτος οὐδενὸς προσδεῖται· τὰ ὠφέλιμα οὖν αὐτῷ ^ρμὲν οὐκ ἂν σκοποῖ, τοῖς ^ρδ' ἀρχομένοις· ὁ γὰρ μὴ τοιοῦτος κληρωτὸς ἂν ^ςτις ^ςεἴη βασιλεὺς. Ἡ δὲ τυραννὶς ἐξ ἐναντίας ταύτης· τὸ γὰρ ^ρἑαυτῷ ἀγαθὸν διώκει. Καὶ φανερώτερον ἐπὶ ταύτης ³ὅτι χειρίστη· κάκιστον δὲ τὸ ἐναντίον τῷ βελτίστῳ. Μεταβαίνει ^δ ἐκ βασιλείας εἰς τυραννίδα· φαυλότης γὰρ ἐστὶ μοναρχίας ἢ τυραννίς· ὁ ^ωδὴ μοχθηρὸς βασιλεὺς τύραννος γίνεται. Ἐξ ἀριστοκρατίας δὲ εἰς ὀλιγαρχίαν κακία τῶν ἀρχόντων, οἱ νέμονται τὰ τῆς πόλεως παρὰ τὴν ἀξίαν, καὶ

^α εἶναι om. K^b. ^β τοῦ ἐπὶ τοῦ παρόντος Ob. ^γ ταύτας τὰς συνόδους K^b.L^b. ^δ ἀπονέμονται Mb. ^ε ἐαυτοῖς L^b.M^b. ^ς ἀρχαὶ αἱ L^b. ^ς τοιαύταις om. K^b. ^η εἰσὶν L^b. ^ι δὲ om. M^b. ^κ καὶ] αἱ L^b, καὶ αἱ Ob. ¹ δ' αἱ om. K^b. ^μ ἀριστοκράτεια K^b. ^η ἢ om. K^b. ^ο οἱ πλείστοι εἰώθασιν Ob. ^ρ αὐτῷ K^b. ^ρ μὲν om. M^b. ^ρ ἀρχομένοις δὲ M^b. ^ς τις om. L^b. ^ς εἴη ἢ βασιλεὺς. K^b.L^b.M^b. ^ς ἐαυτῷ L^b. ^ω δὲ L^b.M^b.Ob.

πάντα ἢ τὰ πλείστα τῶν ἀγαθῶν ἑαυτοῖς, καὶ τὰς ἀρχὰς αἰ τοῖς αὐτοῖς, περὶ ^α πλείστου ποιούμενοι τὸ πλουτεῖν· ὀλίγοι δὲ ἄρχουσι καὶ μοχθηροὶ ἀντὶ τῶν ἐπικεισμάτων. Ἐκ δὲ Ἰδὴ τιμοκρατίας εἰς δημοκρατίαν· σύνοροι γὰρ εἰσιν αὐταί· πλήθους γὰρ βούλεται καὶ ἡ τιμοκρατία εἶναι, καὶ ἴσοι πάντες οἱ ἐν ^β τῷ τιμήματι. Ἦκιστα δὲ μοχθηρόν ἐστιν ^γ ἡ δημοκρατία· ἐπὶ μικρὸν γὰρ παρεκβαίνει τὸ τῆς πολιτείας εἶδος. Μεταβάλλουσι μὲν οὖν μάλισθ' οὕτως αἱ πολιτεῖαι· ἐλάχιστον ^δ γὰρ οὕτω καὶ ῥᾶστα μεταβαίνουσιν. Ὁμοιω-
ματα ^ε δ' αὐτῶν καὶ οἶον παραδείγματα λάβοι τις ^ς ἂν καὶ ἐν ταῖς οἰκίαις. Ἡ μὲν γὰρ πατρὸς πρὸς υἱεῖς κοινωνία βασιλείας ἔχει σχῆμα· τῶν τέκνων γὰρ τῷ πατρὶ μέλει. Ἐν-
τεῦθεν ^δ δὲ καὶ Ὅμηρος τὸν Δία ^ε πατέρα προσαγορεύει· πα-
τρικὴ γὰρ ἀρχὴ βούλεται ἡ βασιλεία εἶναι. Ἐν Πέρσαις ^δ ἡ τοῦ πατρὸς τυραννικὴ· χρώνται γὰρ ὡς δούλοις τοῖς υἱέσιν. Τυραννικὴ δὲ καὶ ἡ δεσπότης πρὸς δούλους· τὸ γὰρ τοῦ δεσπότης συμφέρον ἐν αὐτῇ πράττεται. Αὕτη μὲν οὖν ὀρθὴ φαίνεται, ἡ Περσικὴ ^δ ἡμαρτημένη· τῶν διαφερόντων γὰρ αἱ ἀρχαὶ διάφοροι. Ἀνδρὸς δὲ καὶ γυναικὸς ἀριστο-
κρατικὴ φαίνεται· κατ' ἀξίαν γὰρ ὁ ἀνὴρ ἄρχει, καὶ περὶ ταῦτα ^α δεῖ τὸν ἄνδρα· ^ς ὅσα δὲ γυναικὶ ἀρμόζει, ἐκείνη ἀπο-
δίδωσιν. ^ς Ἀπάντων δὲ κυριεύων ὁ ἀνὴρ εἰς ὀλιγαρχίαν με-
θίστησιν· παρὰ τὴν ἀξίαν γὰρ ^β αὐτὸ ποιεῖ, καὶ ^ι οὐχ ἢ ἀμεί-
νων. Ἐνίστε δὲ ἄρχουσιν αἱ γυναῖκες ἐπὶ κληροῖ οὐσαι· οὐ
δὲ γίνονται κατ' ἀρετὴν αἱ ἀρχαί, ἀλλὰ ^κ διὰ πλοῦτον καὶ
δύναμιν, καθάπερ ἐν ταῖς ὀλιγαρχίαις. Τιμοκρατικὴ ^δ ἔοι-
κεν ἡ τῶν ἀδελφῶν· ἴσοι γάρ, ^ι πλὴν ἐφ' ὅσον ταῖς ^μ ἡλι-
κίαις διαλλάττουσιν· διόπερ ἂν πολὺ ταῖς ἡλικίαις διαφέ-
ρῃσιν, οὐκέτι ἀδελφικὴ ^ν γίνεται ἡ φιλία. Ὁ Δημοκρατία
δὲ μάλιστα ^ρ μὲν ἐν ταῖς ἀδεσπότοις τῶν οἰκίσεων (ἐνταῦθα

^α πλείστον K^b.L^b. ^γ δὲ om. K^b.L^b.Ob. ^δ τῷ ἐφ ἡ om. K^b.
^ε γὰρ] μὲν γὰρ M^b. ^ς δ' om. M^b. ^ε ἂν om. K^b. ^δ δὲ om. M^b.
^ς προσαγορεύει πατέρα Ob. ^ς ὅσα] δ K^b. ^ς πάντων K^b. ^β αὐτὸς M^b.
^ι οὐχὶ ἀμείνω K^b. ^κ διὰ] κατὰ K^b. ^ι πλέον M^b. ^μ ἡλικίαις οὐ δια-
λλάττουσι pr. K^b. ^ν φαίνεται K^b. ^ο δημοκρατία K^b. ^ρ μὲν om. M^b.

γὰρ πάντες ἐξ ἴσου), καὶ ἐν αἷς ἀσθενὴς ὁ ἄρχων καὶ ἐκάστω ἐξουσία.

- ¹³ Καθ' ἐκάστην δὲ τῶν πολιτειῶν φιλία φαίνεται, ἐφ' ὅσον
(11) καὶ τὸ δίκαιον, βασιλεῖ μὲν πρὸς τοὺς βασιλευμένους ἐν
ὑπεροχῇ εὐεργεσίας· εὖ γὰρ ποιεῖ τοὺς βασιλευμένους, εἴπερ
ἀγαθὸς ὢν ἐπιμελεῖται αὐτῶν, ἵν' ¹ εὖ πράττωσιν, ὥσπερ
νομεὺς προβάτων· ὅθεν καὶ Ὅμηρος τὸν Ἀγαμέμνονα ποι-
² μένα λαῶν ¹ εἶπεν. Τοιαύτη δὲ καὶ ἡ πατρική, διαφέρει δὲ
τῷ μεγέθει τῶν εὐεργετημάτων· αἴτιος γὰρ τοῦ ² εἶναι, δο-
κούντος μεγίστου, καὶ τροφῆς καὶ παιδείας· καὶ τοῖς προ-
γόνοις δὲ ταῦτα ³ ἀπονέμεται· φύσει ¹ τε ἀρχικὸν πατὴρ
³ υἱῶν καὶ πρόγονοι ἐκγόνων καὶ βασιλεὺς βασιλευμένων. Ἐν
ὑπεροχῇ δὲ αἱ φιλίαι αὗται, διὸ καὶ τιμῶνται οἱ γονεῖς.
Καὶ τὸ δίκαιον δὴ ἐν τούτοις οὐ ταῦτό ἀλλὰ τὸ κατ' ἀξίαν·
⁴ οὕτω ¹ γὰρ καὶ ἡ φιλία. Καὶ ἀνδρὸς δὲ πρὸς γυναῖκα ἡ
αὕτη φιλία ² καὶ ἐν ἀριστοκρατίᾳ· κατ' ἀρετὴν γάρ, καὶ τῷ
ἀμείνوني πλέον ἀγαθόν, καὶ τὸ ἀρμόζον ἐκάστω· οὕτω δὲ
⁵ καὶ τὸ δίκαιον. Ἡ δὲ τῶν ἀδελφῶν τῇ ἑταιρικῇ ἔοικεν· ἴσοι
¹ γὰρ καὶ ἡλικιωταί, οἱ τοιοῦτοι δ' ² ὁμοπαθεῖς καὶ ὁμοῦθεις
ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ. ³ Ἔοικε ⁴ δὴ ταύτῃ καὶ ἡ κατὰ τὴν ⁵ τιμο-
κρατικὴν· ἴσοι γὰρ οἱ πολῖται ⁶ βούλονται ⁷ καὶ ἐπιεικεῖς
εἶναι· ἐν μέρει ⁸ δὴ τὸ ἄρχειν, καὶ ἐξ ἴσου· οὕτω δὴ καὶ ἡ
⁶ φιλία. Ἐν δὲ ταῖς παρεκβάσεσιν, ὥσπερ καὶ τὸ δίκαιον
ἐπὶ μικρόν ἐστιν, οὕτω καὶ ἡ φιλία ⁹ ἐστὶ, καὶ ἥκιστα ἐν τῇ
χειρίστῃ· ἐν τυραννίδι γὰρ οὐδὲν ἢ μικρὸν φιλίας. Ἐν οἷς
γὰρ μηδὲν κοινόν ¹⁰ ἐστὶ τῷ ἄρχοντι καὶ ¹¹ τῷ ἀρχομένῳ, οὐδὲ
φιλία· οὐδὲ γὰρ δίκαιον· ¹² ἀλλ' οἷον τεχνίτη πρὸς ὄργανον
καὶ ψυχῇ πρὸς σῶμα καὶ δεσπότῃ πρὸς δούλον· ὠφελείται

¹ εὖ πράσσωσιν L^b.Ob, εὐπραγῶσιν M^b.Nb. ² εἶπεν om. K^b. ³ εἴ-
ναι post μεγίστου L^b.Ob, utrobique M^b. ⁴ προσνέμεται K^b.L^b.Ob.
⁵ τε] τε γάρ L^b.M^b. ⁶ γὰρ ἂν καὶ M^b. ⁷ καὶ] ἡ καὶ L^b. ⁸ γὰρ
om. K^b. ⁹ ὁμοπαθεῖς καὶ ὁμοῦθεις Ob, ὁμοῦθεις καὶ ὁμοπαθεῖς L^b.M^b.Nb.
¹⁰ δὲ K^b.M^b. ¹¹ δημοκρατικὴν Ob. ¹² βουλευόμενοι K^b, φαίνονται M^b.
¹³ καὶ ἐπιεικεῖς ante βούλονται L^b.Ob. ¹⁴ δὲ τὸ M^b. ¹⁵ ἐστὶ om. K^b.
¹⁶ ἐστὶ ante κοινόν L^b, om. Ob. ¹⁷ τῷ post καὶ om. K^b.Ob. ¹⁸ ἀλλ'
om. K^b.

μέν γάρ ^k πάντα ταῦτα ὑπὸ τῶν χρωμένων, φιλία δ' οὐκ ἔστι πρὸς τὰ ἄψυχα οὐδὲ δίκαιον. Ἄλλ' οὐδὲ πρὸς ἵππον ¹ἢ βοῦν, οὐδὲ πρὸς δούλον ἢ δούλος. Οὐδὲν γὰρ κοινόν ἐστιν· ὁ γὰρ δούλος ἔμψυχον ὄργανον, τὸ δ' ὄργανον ἄψυχος δούλος. ἼΗι μὲν οὖν δούλος, ^m οὐκ ἔστι φιλία πρὸς αὐτόν, ^η 7 δ' ἄνθρωπος· δοκεῖ γὰρ εἶναι τι δίκαιον παντὶ ἀνθρώπῳ πρὸς πάντα τὸν δυνάμενον κοινωνῆσαι ⁿ νόμου καὶ συνθήκης· καὶ φιλίας ^ο δὴ, καθ' ὅσον ἄνθρωπος. Ἐπὶ μικρὸν ^p δὴ καὶ ἐν ⁸ ταῖς τυραννίσιν αἱ φιλίαι καὶ τὸ δίκαιον, ἐν δὲ ταῖς δημοκρατίαις ἐπὶ ⁹ πλείστον· πολλὰ γὰρ τὰ κοινὰ ^ρ ἴσοις οὖσιν.

Ἐν κοινωνίᾳ μὲν οὖν πᾶσα φιλία ἐστίν, καθάπερ ^ε εἴρηται· ¹⁴ ἀφορίσειε δ' ἂν τις τὴν τε συγγενικὴν καὶ τὴν ἐταιρικὴν. (12) Αἱ δὲ πολιτικαὶ καὶ φυλετικαὶ καὶ ^τ συμπλοिकाί, καὶ ὅσαι τοιαῦται, κοινωνικαῖς ἐοίκασιν μᾶλλον· οἷον γὰρ καθ' ὁμολογίαν τινὰ φαίνονται εἶναι. Εἰς ^v ταύτας δὲ τάξειεν ἄν τις καὶ τὴν ξενικὴν. Καὶ ἡ συγγενικὴ δὲ φαίνεται πολυ- ² εἰδὴς εἶναι, ^w ἡρτησθαι δὲ πᾶσα ἐκ ^x τῆς πατρικῆς· οἱ γονεῖς μὲν γὰρ στέργουσι τὰ τέκνα ὡς ^y ἑαυτῶν τι ὄντα, ^z τὰ δὲ τέκνα τοὺς γονεῖς ὡς ἀπ' ἐκείνων ^a τι ὄντα. Μᾶλλον δ' ἴσασιν ^b οἱ γονεῖς τὰ ἐξ αὐτῶν ἢ τὰ γεννηθέντα ὅτι ἐκ τούτων, καὶ μᾶλλον συνφκείωται τὸ ἀφ' οὗ τῷ γεννηθέντι ἢ τὸ ^c γενόμενον τῷ ποιήσαντι· τὸ γὰρ ἐξ αὐτοῦ οἰκεῖον τῷ ἀφ' οὗ, οἷον ^d ὁδοὺς ἢ θριξ ^e ἢ ὅτιοῦν ^f τῷ ἔχοντι· ^g ἐκείνῳ δ' οὐθέν ^h τὸ ἀφ' οὗ, ἢ ἦττον. Καὶ τῷ πλήθει δὲ τοῦ χρόνου· οἱ μὲν γὰρ εὐθύς ⁱ γινόμενα στέργουσιν, τὰ δὲ ^k προελθόντα τοῖς χρόνοις τοὺς γονεῖς, σύνεσιν ἢ αἰσθησιν λαβόντα. Ἐκ τούτων δὲ δῆλον καὶ δι' αὐτὴν φιλοῦσι ^l μᾶλλον αἱ μητέρες.

^k πάντα] καὶ M^b, om. L^b. ¹ ἢ] οὐδὲ K^b.Ob. ^m οὐκ] δούλοις μὲν οὐκ K^b. ⁿ νόμου] καὶ νόμου K^b. ^ο δὲ M^b. ^p δὲ L^b.Ob. ⁹ πλείον K^b. ^ρ ἴσοις οὖσιν] εἰσοίσουσιν L^b. ^ε εἴρηται πρότερον ἀφορίσειε L^b. ^τ συμπλων K^b. ^v ταῦτα Ob. ^w ἡρτησθαι δὲ] καὶ ἡρτησθαι K^b.M^b. ^x τῆς om. M^b.N^b. ^y αὐτῶν τε K^b. ^z τὰ—ὄντα om. M^b. ^a τι om. K^b. ^b οἱ γονεῖς om. M^b. ^c γινόμενον Ob. ^d ὁδοὺς θριξ K^b, θριξ ὁδοὺς L^b.Ob. ^e ἢ om. K^b.L^b.Ob. ^f τῷ ἔχοντι om. K^b. ^g ἐκείνων δ' οὐθέν Ob. ^h τὸ] τῷ M^b.Ob. ⁱ γενόμενα L^b, γεννώμενα M^b. ^k προελθόντος χρόνου K^b. ^l αἱ μητέρες μᾶλλον K^b.

3 Γονεῖς μὲν ^μ οὖν τέκνα φιλοῦσιν ὡς ἑαυτούς (τὰ γὰρ ἐξ αὐ-
 τῶν οἶον ἔτεροι αὐτοὶ τῷ κεχωρίσθαι), τέκνα δὲ γονεῖς ὡς
 ἀπ' ἐκείνων πεφυκότες, ἀδελφοὶ δ' ἀλλήλους τῷ ἐκ τῶν αὐτῶν
 πεφυκέναι· ἡ γὰρ πρὸς ἐκείνα ταυτότης ἀλλήλοις ^α ταυτο-
 ποιεῖ· ^ο ὅθεν φασὶ ταὐτὸν αἷμα καὶ ρίζαν καὶ τὰ τοιαῦτα.
 4 Εἰσὶ δὲ ^ρ ταὐτό πως καὶ ἐν διηρημένοις. Μέγα ^ι δὲ πρὸς
 φιλίαν καὶ τὸ σύντροφον καὶ τὸ καθ' ἡλικίαν· ἤλιξ γὰρ
 ἡλικία, καὶ οἱ συνήθεις ἐταῖροι· διὸ καὶ ^ι ἡ ἀδελφικὴ τῇ ἐται-
 ρικῇ ὁμοιοῦται. Ἀνεψιοὶ δὲ καὶ οἱ λοιποὶ συγγενεῖς ἐκ
 τούτων ^β συνωκείωνται· τῷ γὰρ ἀπὸ τῶν αὐτῶν εἶναι. Γί-
 γνονται δ' οἱ μὲν οἰκειότεροι οἱ δ' ἀλλοτριώτεροι τῷ σύνεγ-
 5 γγυς ἢ πόρρω τὸν ἀρχηγὸν εἶναι. Ἔστι δ' ἡ μὲν πρὸς γονεῖς
 φιλία τέκνοις, καὶ ἀνθρώποις πρὸς θεούς, ὡς πρὸς ἀγαθὸν
^ι καὶ ὑπερέχον· εὖ γὰρ πεποιήκασιν τὰ μέγιστα· τοῦ γὰρ
 εἶναι καὶ τραφῆναι αἵτιοι, καὶ γενομένοις τοῦ παιδευθῆναι.
 6 Ἐχει δὲ ^γ καὶ τὸ ἡδὺ καὶ τὸ χρήσιμον ἡ τοιαύτη φιλία μάλ-
 λον τῶν ὀθνείων, ὅσῳ καὶ κοινότερος ὁ βίος ^ω αὐτοῖς ^ε ἐστίν.
 Ἔστι δὲ καὶ ^γ ἐν τῇ ἀδελφικῇ ἅπερ καὶ ^ε ἐν τῇ ἐταιρικῇ, καὶ
 μᾶλλον ἐν τοῖς ἐπικείεσι, καὶ ὅλως ^α ἐν τοῖς ὁμοίοις, ὅσῳ
 οἰκειότεροι καὶ ἐκ γενετῆς ^β ὑπάρχουσι στέργοντες ἀλλή-
 λους, καὶ ^ε ὅσῳ ὁμοηθέστεροι οἱ ἐκ τῶν αὐτῶν καὶ σύντροφοι
 καὶ παιδευθέντες ὁμοίως· καὶ ἡ κατὰ τὸν χρόνον δοκιμασία
 7 πλείστη καὶ βεβαιοτάτη. Ἀνάλογον δὲ καὶ ^δ ἐν τοῖς λοι-
 ποῖς τῶν συγγενῶν τὰ φιλικά. Ἀνδρὶ δὲ καὶ γυναικὶ ^ο φιλία
 δοκεῖ κατὰ φύσιν ὑπάρχειν· ἄνθρωπος γὰρ τῇ φύσει συν-
 δναστικὸν μᾶλλον ἢ πολιτικόν, ^ι ὅσῳ πρότερον καὶ ἀναγκαι-
 ότερον οἰκία πόλεως, καὶ ^β τεκνοποιία κοινότερον ^β τοῖς ζῴοις.
 Τοῖς μὲν οὖν ἄλλοις ἐπὶ τοσοῦτον ἡ κοινωνία ἐστίν, οἱ δ'

^μ οὖν] γὰρ M^b. ^α ταὐτό ποιεῖ M^b.Ob, τοῦτο ποιεῖ K^b. ^ο ὅθεν] διό M^b. ^ρ ταῦτά M^b. ^ι δὲ K^b, om. Ob. ^ι ἡ] ἡ φιλία ἡ M^b.
^β συνωκειοῦνται L^b.Ob. ^ι καὶ post ἀγαθὸν om. K^b. ^γ καὶ post δὲ om. M^b. ^ω αὐτῶν M^b. ^ε ἐστίν om. L^b. ^γ ἐν om. M^b. ^ε ἐν post καὶ om. M^b. ^α ἐν om. L^b.M^b. ^β ὑπάρχοντες στέργουσιν M^b. ^ε ὡς M^b. ^δ ἐν om. M^b. ^ο κατὰ φύσιν δοκεῖ ἡ φιλία M^b. ^ι ὅσῳ] καὶ ὅσῳ L^b.M^b.Ob. ^β τεκνοποιεῖν K^b. ^β τοῖς ante ζῴοις om. M^b.Ob.

ἄνθρωποι οὐ μόνον τῆς τεκνοποιίας χάριν ¹συννοικοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν εἰς τὸν βίον· εὐθὺς γὰρ διήρηται τὰ ἔργα, καὶ ἔστιν ἕτερα ἀνδρὸς καὶ γυναικός· ἐπαρκοῦσιν οὖν ἀλλήλοις, εἰς τὸ κοινὸν τιθέντες τὰ ἴδια. Διὰ ταῦτα δὲ καὶ τὸ χρήσιμον εἶναι δοκεῖ καὶ τὸ ἡδὺ ἐν ταύτῃ τῇ φιλίᾳ. Εἴη δ' ἂν καὶ δι' ἀρετὴν, ^κεἰ ἐπικεικίς εἶεν· ἔστι ¹γὰρ ἑκατέρου ἀρετὴ, καὶ χαίρουεν ἂν τῷ τοιούτῳ. Σύνδεσμος δὲ τὰ τέκνα δοκεῖ εἶναι· διὸ θάπτον οἱ ἄτεκνοι διαλύονται· τὰ γὰρ τέκνα κοινὸν ἀγαθὸν ἀμφοῖν, συνέχει δὲ τὸ κοινόν. Τὸ δὲ πῶς ^μσυμβιωτέον ⁸ ἀνδρὶ πρὸς γυναῖκα καὶ ὅλως φίλῳ πρὸς φίλον, οὐδὲν ἕτερον φαίνεται ζητεῖσθαι ἢ πῶς δίκαιον· οὐ γὰρ ταυτόν φαίνεται τῷ φίλῳ πρὸς τὸν φίλον καὶ τὸν ὀθνεῖον καὶ τὸν ἐταῖρον καὶ τὸν συμφοιτητήν.

^νΤριττῶν δ' οὐσῶν φιλιῶν, καθάπερ ἐν ἀρχῇ εἴρηται, ¹⁵ ^οκαὶ καθ' ἐκάστην τῶν μὲν ἐν ἰσότητι ^ρφίλων ὄντων τῶν δὲ (13) καθ' ὑπεροχὴν (καὶ γὰρ ὁμοίως ἀγαθοὶ ^qφίλοι γίνονται καὶ ἀμείνων χείροني, ὁμοίως δὲ καὶ ἡδεῖς, καὶ ^τδιὰ τὸ χρήσιμον ἰσάζοντες ταῖς ὠφελείαις καὶ διαφέροντες), τοὺς ἴσους μὲν κατ' ἰσότητα δεῖ τῷ φιλεῖν καὶ τοῖς λοιποῖς ἰσάζειν, τοὺς δ' ἀνίσους ^ατῷ ἀνάλογον ταῖς ὑπεροχαῖς ἀποδιδόναι. ^ιΓίγνε- ²ται δὲ τὰ ἐγκλήματα καὶ αἱ μέμψεις ἐν τῇ κατὰ τὸ χρήσιμον φιλίᾳ ἢ μόνη ἢ μάλιστα εὐλόγως. Οἱ μὲν γὰρ δι' ἀρετὴν φίλοι ὄντες εὖ δρᾶν ἀλλήλους προθυμοῦνται· τοῦτο γὰρ ἀρετῆς καὶ φιλίας. Πρὸς τοῦτο δ' ἀμιλλωμένων οὐκ ἔστιν ἐγκλήματα οὐδὲ μάχαι· τὸν γὰρ φιλοῦντα καὶ εὖ ποιῶντα οὐδεὶς δυσχεραίνει, ἀλλ' ^νεἴαν ἢ χαρίεις, ^ωἀμύνεται εὖ δρῶν. ^οΟ δ' ὑπερβάλλον, τυγχάνων οὐ ἐφίεται, οὐκ ἂν ἐγκαλοῖ τῷ φίλῳ· ^κἑκάτερος γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ ^ιἐφίεται. Οὐ πάντῃ δ' οὐδ' ἐν ^ατοῖς ^αδι' ἡδονήν· ἅμα γὰρ ἀμφοῖν γίνε- ³ται οὐ ὀρέγονται, ^βεἰ τῷ συνδιάγειν χαίρουσιν. Γελοῖος

^ι οἰκοῦσιν Mb. ^κ εἰ om. Kb. ¹ γὰρ] δὲ Mb. ^μ βιωτέον Kb. Ob, βιωτέον ἐστὶν Lb. ^ν περιττῶν Mb. ^ο καὶ om. Mb. ^ρ φίλων] τῶν φίλων Kb. ^q γίνονται φίλοι Mb. ^τ διὰ] οἱ διὰ Lb. ^α τὸ Ob. ^ι γί-
νονται Mb. ^ν ἂν εἴη Kb. ^ω ἀμείβεται Nb. ^κ ἑκαστος Kb. Lb.
γ ὀρέγεται Kb. Lb. Ob. ^α ταῖς Ob. ^α δι' om. Mb. ^β εἰ] ἐν Kb.

δ' ἂν φαίνοιτο καὶ ὁ ἐγκαλῶν τῷ μὴ τέρποντι, ἐξὸν ^ε μὴ
⁴ συνδιημερεῖν. Ἡ δὲ διὰ τὸ χρήσιμον ἐγκληματική ἐπ'
 ὠφελείᾳ γὰρ χρώμενοι ἀλλήλοις αἰεὶ τοῦ ^ε πλείονος δέονται,
 καὶ ἔλαττον ἔχειν οἴονται τοῦ προσήκοντος, καὶ μέμφονται
 ὅτι οὐχ ὅσων δέονται τοσούτων τυγχάνουσιν ἄξιοι ὄντες·
 οἱ δ' εὖ ποιῶντες οὐ δύνανται ἐπαρκεῖν ^ε τοσαῦτα ὅσων οἱ
⁵ πάσχοντες δέονται. Ἔοικε δέ, καθάπερ τὸ δίκαιόν ἐστι
 διττόν, τὸ μὲν ἄγραφον τὸ δὲ κατὰ νόμον, καὶ τῆς κατὰ τὸ
 χρήσιμον ^h φιλίας ἡ μὲν ἠθικὴ ἡ δὲ νομικὴ εἶναι. Γίγνεται
 οὖν τὰ ἐγκλήματα μάλισθ' ὅταν μὴ κατὰ τὴν αὐτὴν συναλ-
⁶ λάξωσι καὶ διαλύωνται. Ἔστι ¹ δὴ νομικὴ μὲν ^k ἡ ἐπὶ ῥη-
 τοῖς, ἡ μὲν πάνπαν ἀγοραία ἐκ χειρὸς εἰς χεῖρα, ἡ δὲ ἐλευ-
 θεριωτέρα εἰς χρόνον, καθ' ὁμολογίαν δὲ τί ἀντὶ τίνος.
 Δῆλον ¹ δ' ἐν ταύτῃ τὸ ὀφείλημα κοῦκ ^m ἀμφίλογον, ⁿ φιλι-
 κὸν ^o δὲ τὴν ἀναβολὴν ἔχει· διὸ ^p παρ' ἐνίοις ^q οὐκ εἰσὶ τού-
 των δίκαι, ἀλλ' οἴονται δεῖν στέργειν τοὺς κατὰ πίστιν συν-
⁷ ἁλλάξαντας. Ἡ δ' ἠθικὴ οὐκ ἐπὶ ῥητοῖς, ἀλλ' ^r ὡς φίλῳ
 δωρεῖται ἡ ^s ὅτιδήποτε ἄλλο. Κομίζεσθαι δὲ ἀξιοὶ τὸ ἴσον
⁸ ^v ἢ πλεόν, ὡς οὐ δεδωκὼς ἀλλὰ χρήσας. Οὐχ ὁμοίως ^w δὲ
 συναλλάξας καὶ ^x διαλυόμενος ἐγκαλέσει. Τοῦτο δὲ συμ-
 βαίνει διὰ τὸ βούλεσθαι μὲν πάντας ἢ τοὺς πλείστους τὰ
 καλά, προαιρεῖσθαι δὲ τὰ ὠφέλιμα. Καλὸν δὲ τὸ εὖ ποιεῖν
⁹ μὴ ἵνα ἄντιπάθῃ, ὠφέλιμον δὲ τὸ εὐεργετεῖσθαι. Δυναμένῳ
^z δὴ ἀνταποδοτέον τὴν ἀξίαν ὣν ἔπαθεν, ^a καὶ ἐκόντι· ἄκοντα
 γὰρ φίλον οὐ ποιητέον. Ὡς δὴ διαμαρτόντα ἐν τῇ ἀρχῇ
 καὶ εὖ παθόντα ὑφ' οὗ οὐκ ἔδει· οὐ γὰρ ὑπὸ φίλου, οὐδὲ δι'
 αὐτὸ τοῦτο δρῶντος· καθάπερ οὖν ἐπὶ ῥητοῖς ^b εὐεργετηθέντα
 διαλυτέον. Καὶ ὁμολογήσαι δ' ἂν ^c δυνάμενος ἀποδώσειν·

^ε μὴ σ.] μὲν σ. N^b. om. μὴ M^b. ^d συνδιημερεύειν K^b.M^b. ^e πλεό-
 νος M^b. ^f διότι O^b. ^g τοιαῦτα M^b. ^h ὠφελείας L^b.M^b.O^b. ⁱ δὲ
 L^b, δ' ἡ M^b.O^b. ^k ἡ om. M^b. ^l δὲ καὶ ἐν M^b. ^m ἀμφίβολον M^b.
ⁿ φιλικὴν L^b.M^b.O^b. ^o δὴ K^b. ^p περ K^b. ^q τούτων οὐκ εἰσὶ M^b.
^r ὡς φιλοδωρεῖται K^b. ^s ὅτινι δήποτε M^b. ^t ἄλλω M^b.O^b. ^v ἢ
 καὶ M^b. ^w δὲ] δὲ καὶ M^b. ^x διαλυσάμενος L^b. ^y ἀντιπάθοι M^b.
^z δὲ M^b. ^a καὶ ἐκόντι om. K^b.O^b. ^b εὐεργετηθέντος M^b. ^c δυνά-
 μενον M^b.

ἀδυνατουῦντα δ' οὐδ' ὁ δδούς ἡξίωσεν ἄν' ὥστ' εἰ ὁ δυνατός,
ἀποδοτέον. Ἐν ἀρχῇ δ' ἐπισκεπτέον ὑφ' οὗ εὐεργετῆται καὶ
ἐπὶ τίνι, ὅπως ἐπὶ τούτοις ἵπομένη ἢ μή. Ἀμφισβήτησιν 10
δ' ἔχει ὁ πότερα δεῖ τῇ τοῦ παθόντος ὠφελείᾳ μετρεῖν καὶ
πρὸς ταύτην ποιεῖσθαι τὸν ἡ ἀνταπόδοσιν, ἢ τῇ τοῦ δράσαν-
τος εὐεργεσίᾳ. Οἱ μὲν γὰρ παθόντες τοιαῦτά φασι λαβεῖν
παρὰ τῶν εὐεργετῶν ἃ μικρὰ ἢ ἦν ἐκείνοις καὶ ἐξῆν παρ'
ἐτέρων λαβεῖν, κατασμικρίζοντες· οἱ δ' ἀνάπαλιν τὰ μέ-
γιστα τῶν παρ' αὐτοῖς, καὶ ἃ παρ' ἄλλων οὐκ ἦν, καὶ ἐν
κινδύνοις ^κ ἢ τοιαύταις χρεῖαις. Ἀρ' οὖν διὰ μὲν τὸ χρήσιμον 11
τῆς φιλίας οὐσης ἢ τοῦ παθόντος ὠφέλεια μέτρον ἐστίν;
Οὗτος ἢ γὰρ ὁ δεόμενος, καὶ ἐπαρκεῖ αὐτῷ ^μ ὥς κομιούμενος
τὴν ἴσῃν· τοσαύτη οὖν γεγέννηται ἡ ἐπικουρία ὅσον οὗτος
^ν ὠφέληται, καὶ ἀποδοτέον δὴ αὐτῷ ὅσον ὁ ἐπηύρατο, ἢ ^ρ καὶ
πλέον· κάλλιον γάρ. Ἐν δὲ ταῖς κατ' ἀρετὴν ἐγκλήματα
μὲν οὐκ ἔστιν, μέτρον δ' ἔοικεν ἢ τοῦ δράσαντος προαίρεσις·
τῆς ^α ἀρετῆς γὰρ καὶ τοῦ ἥθους ἐν τῇ προαίρεσει τὸ κύριον.

Διαφέρονται δὲ καὶ ἐν ταῖς καθ' ὑπεροχὴν φιλίαις· ἀξιοῖ 16
γὰρ ἑκάτερος πλέον ἔχειν, ὅταν δὲ τοῦτο γίγνηται, διαλύε- (14)
ται ἡ φιλία. Οἶεται γὰρ ὁ τε βελτίων προσήκειν αὐτῷ
πλέον ἔχειν τῷ γὰρ ἀγαθῷ ^ι νέμεσθαι πλέον· ὁμοίως δὲ καὶ
^ς ὁ ὠφελιμώτερος· ἀχρεῖον γὰρ ὄντα οὗ ^τ φασι δεῖν ἴσον
ἔχειν λειτουργίαν τε γὰρ γίνεσθαι καὶ οὐ φιλίαν, εἰ μὴ κατ'
ἀξίαν τῶν ἔργων ἔσται τὰ ἐκ τῆς φιλίας· ^ν οἴονται γάρ,
καθάπερ ἐν χρημάτων κοινωνίᾳ ^ω πλείον λαμβάνουσιν οἱ συμ-
βαλλόμενοι ^κ πλείον, οὕτω ^γ δεῖν καὶ ἐν τῇ φιλίᾳ. Ὁ δ'
ἐνδεὴς καὶ ὁ χείρων ἀνάπαλιν· φίλου γὰρ ἀγαθοῦ εἶναι τὸ
ἐπαρκεῖν τοῖς ἐνδέεσιν· τί γάρ, ^κ φασίν, ὄφελος σπουδαίῳ ἢ

δ διδούς K^b. ε δυνατὸν K^b. ι ὑπομένοι M^b, ὑπομένη L^b. ς πο-
τέροι δὴ K^b. η ἀπόδοσιν M^b. ι ἦν] ἦν παρ' M^b. κ ἢ] καὶ ἐν M^b.
λ γὰρ] δὲ M^b, γὰρ καὶ O^b. μ ὥς—δὴ αὐτῷ om. M^b. ν ὠφελείται
L^b. M^b. O^b. ο ἐπηύρατο H^a. N^b. O^b, ἀπηύρατο L^b. M^b, ἐφεύρετο K^b.
ρ καὶ om. K^b. α γὰρ ἀρετῆς M^b. ι νέμεσθαι πλείον O^b. ς ὁ om.
K^b. M^b. τ φασι om. L^b. ν οἴοντε K^b. ω πλείω L^b. O^b. κ πλέον
L^b, πλείω O^b, om. M^b. γ δεῖν] δὴ M^b. κ φασίν om. K^b.

² δυνάστη φίλον εἶναι, μηθέν γε μέλλοντα ^a ἀπολαύειν; ^b Ἔοικε
^b δὲ ἐκάτερος ὀρθῶς ἀξιῶν, καὶ δεῖν ἐκατέρῳ ^c πλεόν νέμειν
ἐκ τῆς φιλίας, οὐ τοῦ αὐτοῦ ^d δέ, ἀλλὰ τῷ μὲν ὑπερέχοντι
τιμῆς, τῷ ^e δ' ἐνδεεὶ κέρδους· τῆς μὲν γὰρ ἀρετῆς καὶ ^e τῆς
εὐεργεσίας ἡ τιμὴ γέρας, ^f τῆς ^e δ' ἐνδείας ἐπικουρία τὸ κέρδος.
³ Οὕτω ^g ἔχειν τοῦτο καὶ ἐν ταῖς πολιτείαις φαίνεται· οὐ γὰρ
τιμᾶται ὁ μηδὲν ἀγαθὸν τῷ κοινῷ πορίζων· τὸ κοινὸν γὰρ
δίδεται τῷ ^g τὸ κοινὸν εὐεργετοῦντι, ἡ τιμὴ δὲ κοινόν. Οὐ
^h γὰρ ἔστιν ἅμα χρηματίζεσθαι ἀπὸ τῶν κοινῶν καὶ τιμα-
σθαι· ἐν πᾶσι γὰρ τὸ ἔλαττον οὐδεὶς ὑπομένει. Τῷ ⁱ δὴ
περὶ χρήματα ἐλαττουμένῳ ^k τιμὴν ἀπονέμουσι καὶ τῷ δω-
ροδόκῳ χρήματα· τὸ κατ' ἀξίαν γὰρ ἐπανισοῖ καὶ σώζει τὴν
φιλίαν, καθάπερ εἴρηται. ^l Οὕτω δὴ καὶ τοῖς ἀνίστοις ὁμι-
λητέον, καὶ τῷ εἰς χρήματα ὠφελουμένῳ ^m ἢ ⁿ εἰς ἀρετὴν τιμὴν
ⁿ ἀνταποδοτέον, ^o ἀνταποδιδόντα ^p τὸ ἐνδεχόμενον. Τὸ δυ-
⁴ νατὸν γὰρ ἡ φιλία ἐπιζητεῖ, οὐ τὸ κατ' ἀξίαν· οὐδὲ γὰρ
ἔστιν ἐν πᾶσι, καθάπερ ἐν ταῖς πρὸς τοὺς ^q θεοὺς τιμαῖς καὶ
^r τοὺς γονεῖς· οὐδεὶς γὰρ ^s ἂν ποτε τὴν ἀξίαν ἀποδοίῃ, εἰς
δύναμιν δὲ ^t ὁ θεραπεύων ἐπιεικὴς εἶναι δοκεῖ. Διὸ καὶ δό-
ξειεν οὐκ ἐξεῖναι υἱῷ πατέρα ἀπειπασθαι, πατρὶ ^u δ' υἱόν·
^v ὀφείλοντα γὰρ ἀποδοτέον, οὐθὲν ^w δὲ ποιήσας ἄξιον τῶν
ὑπηρεγμένων δέδρακεν, ὥστ' αἰεὶ ὀφείλει. Οἷς ^x δ' ὀφείλεται,
ἐξουσία ^x ἀφείναι· καὶ τῷ πατρὶ δὴ. Ὑπομνήσκει δ' ἴσως οὐδεὶς
ποτ' ἂν ἀποστήναι ^y δοκεῖ μὴ ὑπερβάλλοντος μοχθηρίας· χω-
ρις γὰρ τῆς φυσικῆς ^z φιλίας ^a τὴν ἐπικουρίαν ἀνθρωπικὸν μὴ
διωθεῖσθαι. Τῷ δὲ ^b φευκτὸν ἢ οὐ ^c σπουδαστὸν τὸ ἐπαρ-
κεῖν, μοχθηρῷ ὄντι· εὐ πάσχειν γὰρ οἱ πολλοὶ βούλονται,

^a ἀπολαύσειν L^b. ^b δέ] δ' οὖν K^b. ^c πλεόν K^b. ^d δέ om. K^b.
^e τῆς om. M^b. ^f ταῖς ἐνδείαις δέ K^b. ^g τὸ post τῷ om. K^b. ^h γὰρ]
δὴ O^b. ⁱ δέ M^b. ^k ἀπονέμουσι τιμὴν L^b.O^b. ^l τούτῳ K^b. ^m εἰς
post ἡ om. M^b. ⁿ ἀποδοτέον M^b. ^o ἀποδιδόντα K^b. ^p τὰ ἐνδε-
χόμενα K^b.L^b. ^q θεοὺς om. L^b. ^r τοὺς om. M^b. ^s τὴν ἀξίαν ποτ' ἂν
K^b.M^b. ^t ὁ om. L^b. ^v ὀφείλοντι L^b.O^b. ^w δέ] γὰρ M^b. ^x ἀφεί-
ναι K^b.M^b. ^y δοκῇ L^b.M^b. ^z ὠφελείας K^b. ^a τὴν] τούτῳ δὴ
τὴν M^b. ^b ἐπίφευκτον M^b.N^b. ^c σπουδαστέον O^b.

τὸ δὲ ποιεῖν φεύγουσιν ὡς ἀλυσιτελέες. Περὶ μὲν ^d οὖν τούτων ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω.

I.

Ἐν ^e πάσαις δὲ ταῖς ^f ἀνομοιοειδέσι φιλίαις τὸ ἀνάλογον ἰσάζει καὶ σώζει τὴν φιλίαν, καθάπερ εἴρηται, οἷον ^g καὶ ἐν τῇ πολιτικῇ τῷ σκυτοτόμῳ ἀντὶ τῶν ὑποδημάτων ἀμοιβὴ γίνεται κατ' ἀξίαν, καὶ τῷ ὑφάντῃ καὶ τοῖς λοιποῖς. Ἐν ^h ταῦθα μὲν οὖν πεπόρισται κοινὸν μέτρον τὸ νόμισμα, ^h καὶ πρὸς τοῦτο ⁱ δὴ πάντα ἀναφέρεται, καὶ τούτῳ μετρεῖται· ἐν δὲ τῇ ἐρωτικῇ ἐνίοτε μὲν ὁ ἐραστὴς ἐγκαλεῖ ὅτι ὑπερφιλῶν οὐκ ἀντιφιλεῖται, ^k οὐθὲν ἔχων φιλητόν, εἰ οὕτως ἔτυχεν, πολλάκις δ' ὁ ἐρώμενος ὅτι πρότερον ^l ἐπαγγελλόμενος πάντα νῦν οὐθὲν ἐπιτελεῖ. Συμβαίνει δὲ τὰ τοιαῦτα, ἐπειδὴν ³ ὁ μὲν δι' ἡδονὴν τὸν ἐρώμενον φιλῇ, ὁ δὲ διὰ τὸ χρησίμον τὸν ἐραστήν, ταῦτα δὲ μὴ ἀμφοῖν ^m ὑπάρχει. Διὰ ταῦτα γὰρ τῆς φιλίας οὔσης διάλυσις γίνεται, ἐπειδὴν μὴ ⁿ γίνηται ὧν ἕνεκα ἐφίλουν· οὐ γὰρ αὐτοὺς ἔστεργον ἀλλὰ τὰ ὑπάρχοντα, οὐ μόνιμα ὄντα· διὸ τοιαῦτα καὶ αἱ φιλῖαι. Ἡ δὲ τῶν ἡθῶν καθ' αὐτὴν οὐσα μένει, καθάπερ εἴρηται. Διαφέ- ⁴ ρονται ^o δὲ καὶ ὅταν ἕτερα γίγνηται αὐτοῖς καὶ μὴ ὧν ὀρέγονται· ὅμοιον γὰρ ^p τῷ μηθὲν γίγνεσθαι, ὅταν οὐ ἐφίσταται μὴ τυγχάνῃ, οἷον καὶ τῷ κιθαρωδῷ ὁ ^q ἐπαγγελλόμενος, καὶ ὅσῳ ἄμεινον ^r ἄξειεν, τοσοῦτῳ πλείω· ^s εἰς ἧν ^o ἀπαιτοῦντι τὰς ὑποσχέσεις ἀνθ' ἡδονῆς ἡδονὴν ἀποδεδωκέναι ἔφη. Εἰ μὲν οὖν ἑκάτερος τοῦτο ἐβούλετο, ἰκανῶς ^t ἂν εἶχεν· εἰ δ' ὁ μὲν τέρψιν ὁ δὲ κέρδος, καὶ ὁ μὲν ἔχει ὁ δὲ μή, οὐκ ἂν εἴη ^v τὸ κατὰ ^w τὴν κοινωνίαν καλῶς· ὧν γὰρ δεόμενος τυγχάνει, τούτοις ^x καὶ προσέχει, κακείνου γε χάριν ^y ταῦτα δώσει.

^d οὖν om. Mb.Nb. ^e ἀπάσαις Lb.Ob. ^f ἀνομοιοειδέσι Lb.Mb.
^g καὶ om. Mb. ^h καὶ add. Lb. ⁱ δὲ Mb. ^k οὐδὲ Mb. ^l ἐπαγγελλόμενος Lb. et mox sect. 4. ^m ὑπάρχει Nb. ⁿ γίνηται Kb. ^o δὲ καὶ] δ' Kb. ^p τοῦ Kb. ^q ἐπαγγελλόμενος Lb. ^r ἄξειεν] εἶεν Kb. ^s εἰς ἧν] θησαίω Kb. ^t ἂν om. Mb. ^v τὰ Kb. ^w τὴν om. Lb. ^x καὶ om. Mb. ^y τὰ αὐτὰ Ob.

5 Τὴν ἀξίαν δὲ ποτέρου τάξει ἐστί, τοῦ προϊεμένου ἢ τοῦ
 ἂ προλαβόντος; Ὁ γὰρ προϊεμένος ἔοικ' ἐπιτρέπει ἐκείνῳ.
 Ὅπερ φασὶ καὶ Πρωταγόραν ποιεῖν ὅτε γὰρ διδάξειεν ἀδή-
 6 ποτε, τιμῆσαι τὸν ἂ μαθόντα ἐκέλευεν ὅσον δοκεῖ ἀξία ἐπί-
 6 στασθαι, καὶ ἐλάμβανε τοσοῦτον. Ἐν τοῖς τοιούτοις δ'
 ἂ ἐνίοις ἀρέσκει ἂ τὸ "μισθὸς δ' ἂ ἀνδρί." Οἱ δὲ ἂ προλα-
 βόντες ἂ τὸ ἀργύριον, ἔπειτα μὴθὲν ποιούντες ὦν ἂ ἔφασαν,
 διὰ τὰς ὑπερβολὰς τῶν ἐπαγγελιῶν, εἰκότως ἐν ἂ ἐγκλήμασι
 7 γίνονται· οὐ γὰρ ἐπιτελοῦσιν ἂ ὁμολόγησαν. Τοῦτο δ'
 ἴσως ποιεῖν οἱ σοφισταὶ ἂ ἀναγκάζονται διὰ τὸ μὴθένα ἂν
 δοῦναι ἀργύριον ὦν ἐπίστανται. Οὗτοι μὲν οὖν ὦν ἔλαβον
 τὸν μισθὸν μὴ ποιούντες, εἰκότως ἐν ἐγκλήμασιν ἂ εἰσιν· ἐν
 οἷς δὲ μὴ ἂ γίγνεται διομολογία τῆς ὑπουργίας, οἱ μὲν δὲ
 αὐτοὺς προϊεμενοὶ εἴρηται ὅτι ἀνέγκλητοι· τοιαύτη γὰρ ἡ
 κατ' ἀρετὴν φιλία. Τὴν ἀμοιβὴν τε ποιητέον κατὰ τὴν
 προαίρεσιν· αὕτη γὰρ τοῦ φίλου καὶ τῆς ἀρετῆς. Οὕτω δ'
 ἔοικε καὶ τοῖς ἂ φιλοσοφίας κοινωνήσασιν· οὐ γὰρ πρὸς χρή-
 μαθ' ἢ ἀξία μετρεῖται, τιμὴ τ' ἰσόρροπος οὐκ ἂν γένοιτο,
 ἀλλ' ἴσως ἰκανόν, καθάπερ ἂ καὶ πρὸς θεοὺς καὶ ἂ πρὸς γονεῖς,
 8 τὸ ἐνδεχόμενον. Μὴ τοιαύτης δ' οὔσης τῆς δόσεως ἀλλ'
 ἐπὶ τινι, μάλιστα μὲν ἴσως δεῖ τὴν ἀνταπόδοσιν γίγνεσθαι
 ἂ δοκοῦσαν ἀμφοῖν κατ' ἀξίαν εἶναι, εἰ δὲ τοῦτο μὴ ἂ συμβαί-
 νοι, οὐ μόνον ἀναγκαῖον δόξειεν ἂν τὸν προέχοντα ἂ τάττειν,
 ἀλλὰ καὶ δίκαιον· ὅσον ἂ γὰρ οὗτος ὠφελήθη ἢ ἀνθ' ὅσου
 τὴν ἡδονὴν εἴλετ' ἂν, τοσοῦτον ἀντιλαβὼν ἔξει τὴν ἂ παρὰ
 τούτου ἀξίαν· καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὠνίοις ἂ οὕτω φαίνεται γινόμε-
 9 νον, ἐνιαχοῦ ἂ τ' εἰσὶ νόμοι τῶν ἐκουσίων συμβολαίων δίκας
 μὴ εἶναι ὡς δέον, ὅ ἐπίστυσε, διαλυθῆναι πρὸς τοῦτον καθά-

ἂ προλαβόντος K^b.

ἂ μαθάνοντα L^b.Ob.

ἂ ἀρκεῖ ἐνίοις M^b.

ἂ τὸ] τε ὁ K^b.

ἂ post ἀνδρί L^b.M^b. ἂ ἄρκιος ἔστω, K^b. versum dimi-

dium vacuum.

ἂ προλαμβάνοντες K^b.L^b.Ob.

ἂ τὸ om. L^b.Ob.

ἂ ἔπειτα Ob.

ἂ ἔφθασαν M^b.

ἂ ἐγκλήματι M^b.

ἂ ἀναγκάζοντες L^b.

ἂ γίνονται L^b.

ἂ γίγνεται L^b.Ob.

ἂ φιλίας M^b.

ἂ ἴσως δὲ ἰκανόν K^b.

ἂ καὶ post καθάπερ om. K^b.

ἂ πρὸς ante γονεῖς om. Ob.

ἂ τὸ]

τόγε Ob.

ἂ δοκοῦσαν om. M^b.

ἂ συμβαίνει K^b.

ἂ τάσσειν L^b.Ob.

ἂ γὰρ] γὰρ ἂν K^b.Ob.

ἂ περὶ M^b.

ἂ οὕτω] τοῦτο M^b.

ἂ δ' M^b.

περ ἐκοινώνησεν. Ὡς γὰρ ἐπετράφθη, τοῦτον οἶται δικαιο-
τερον εἶναι τάξαι τοῦ ἐπιτρέψαντος. Τὰ πολλὰ γὰρ οὐ
τοῦ ἴσου τιμῶσιν οἱ ἔχοντες καὶ οἱ βουλόμενοι λαβεῖν· τὰ
γὰρ οἰκεία καὶ ἃ διδῶσιν ἐκάστοις φαίνεται πολλοῦ ἄξια.
Ἄλλ' ὅμως ἡ ἀμοιβὴ γίνεται πρὸς τοσοῦτον ὅσον ἂν τὰ τ-
τωσιν οἱ * λαβόντες. Δεῖ δ' ἴσως οὐ ὁ τοσοῦτον τιμᾶν ὅσον
ἔχοντι φαίνεται ἄξιον, ἀλλ' ὅσον πρὶν ἔχειν ἐτίμα.

Ἀπορίαν δ' ἔχει καὶ τὰ ^c τοιαῦδε, οἷον ^d πότερα δεῖ πάντα 2
τῷ πατρὶ ἀπονέμειν καὶ πείθεσθαι, ἢ κάμνοντα μὲν ἱατρῷ
^e πειστέον, στρατηγὸν δὲ χειροτονητέον τὸν πολεμικόν·
ὁμοίως δὲ φίλῳ μᾶλλον ἢ σπουδαίῳ ὑπηρετητέον, καὶ εὐερ-
γέτῃ ἀνταποδοτέον χάριν μᾶλλον ἢ ἐταίρῳ ^f δοτέον, εἰ
^g ἀμφοῖν μὴ ἐνδέχῃται. Ἀρ' οὖν πάντα τὰ τοιαῦτα ἀκρι- 2
βῶς μὲν διορίσαι οὐ ῥάδιον; Πολλὰς ^h γὰρ καὶ παντοίας
ἔχει διαφορὰς καὶ μεγέθει καὶ ⁱ μικρότητι καὶ τῷ καλῷ ^k καὶ
ἀναγκαίῳ. Ὅτι δ' οὐ πάντα τῷ αὐτῷ ἀποδοτέον, οὐκ ἄδη- 3
λον. Καὶ τὰς μὲν εὐεργεσίας ἀνταποδοτέον ^l ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ
μᾶλλον ^m ἢ χαριστέον ἐταίροις, ⁿ καὶ ὥσπερ ὀδάνειον, ὃ ὀφεί-
λει ἀποδοτέον μᾶλλον ἢ ἐταίρῳ δοτέον. Ἴσως δ' οὐδὲ τοῦτ' 4
αἰεὶ, οἷον τῷ λυτρωθέντι παρὰ ληστῶν ^p πότερον τὸν ^q λυσά-
μενον ἀντιλυτρωτέον, καὶ ὅστις οὖν ^r ἢ, ἢ καὶ μὴ ἐαλωκότι
ἀπαιτοῦντι δὲ ἀποδοτέον, ἢ τὸν πατέρα λυτρωτέον; Δόξειε
γὰρ ἂν καὶ ἑαυτοῦ μᾶλλον τὸν πατέρα. Ὅπερ οὖν εἴρηται, 5
καθόλου μὲν τὸ ὀφείλημα ἀποδοτέον, εἰ δ' ὑπερτείνῃ ἢ
δόσις τῷ καλῷ ἢ τῷ ἀναγκαίῳ, πρὸς ταῦτ' ἀποκλιτέον·
ἐνίοτε γὰρ ^s οὐδ' ἐστὶν ἴσον τὸ ^t τὴν προὔπαρχὴν ἀμείψα-
σθαι, ἐπειδὴν ὁ μὲν σπουδαῖον εἰδὼς εὖ ποιήσῃ, τῷ δὲ ἢ
ἀνταπόδοσις ^u γίγνηται, ὃν οἶται μοχθηρὸν εἶναι. Οὐδὲ γὰρ
τῷ δανείσαντι ἐνίοτε ἀντιδανειστέον· ὁ μὲν γὰρ οἰόμενος

* λαμβάνοντες K^b. L^b. O^b. ^b τοσοῦτον τιμᾶν ὅσον K^b. ^c τοιαῦτα
K^b. L^b. O^b. ^d πότερον K^b. ^e πιστευτέον L^b. O^b, πιστεύειν K^b. ^f δο-
τέον] προετέον K^b. ^g ἀμφοῖν K^b. ^h γὰρ] δὲ M^b. ⁱ σμικρότητι M^b.
^k καὶ τῷ ἀναγκαίῳ M^b. ^l ὥς om. M^b. ^m ἢ—μᾶλλον om. M^b.
ⁿ καὶ om. K^b. ^o δ' ἀμεινον K^b. ^p πότερα K^b. ^q λυτρωσάμενον M^b.
^r οὐκ M^b. ^s τὴν] τὴν ἐτέρου M^b. ^t γίνεται O^b.

κομεισθαι ἐδάνεισεν ἐπιεικεῖ ὄντι, ὁ δ' οὐκ ἐλπίζει κομεισθαι παρὰ πονηροῦ. Εἴτε τοῖνυν τῇ ἀληθείᾳ οὕτως ὕχει, οὐκ ἴσον τὸ ἀξίωμα· εἴτ' ἔχει μὲν μὴ οὕτως οἶονται δέ, οὐκ ἂν
6 ὀδόξαιεν ἄτοπα ποιεῖν. Ὅπερ οὖν πολλάκις εἴρηται, οἱ περὶ τὰ πάθη καὶ τὰς πράξεις λόγοι ὁμοίως ἔχουσι τὸ ὠρισμένον τοῖς περὶ αὐτοῦ εἰσιν. Ὅτι μὲν οὖν οὐ ταῦτα πᾶσιν ἀποδοτέον, οὐδὲ τῷ πατρὶ πάντα, καθάπερ οὐδὲ τῷ Διὶ
7 θύεται, οὐκ ἄδηλον· ἐπεὶ δ' ἕτερα γονεῦσι καὶ ἀδελφοῖς καὶ ἐταίροις καὶ εὐεργέταις, ἐκάστοις τὰ οἰκεῖα καὶ τὰ ἁρμόζοντα ἀπονεμητέον. Οὕτω δὲ καὶ ποιεῖν φαίνονται· εἰς γάμους
^κ μὲν γὰρ καλοῦσι τοὺς συγγενεῖς· τοῦτοις γὰρ ὕκουνον τὸ γένος καὶ αἱ περὶ τοῦτο δὴ πράξεις· καὶ εἰς τὰ κήδη δὲ μάλιστ' οἶονται δεῖν τοὺς συγγενεῖς ἀπαντᾶν διὰ ταῦτό.
8 Δόξειε δ' ἂν τροφῆς μὲν γονεῦσι δεῖν μάλιστ' ἐπαρκεῖν, ὥς ὀφείλοντας, καὶ τοῖς αἰτίοις τοῦ εἶναι κάλλιον ^κ ὃν ἢ ἑαυτοῖς εἰς ταῦτ' ἐπαρκεῖν. Καὶ τιμὴν δὲ ^α γονεῦσι καθάπερ ^β θεοῖς, οὐ πᾶσαν ^γ δέ· οὐδὲ γὰρ τὴν αὐτὴν πατρὶ καὶ μητρὶ· οὐδ' αὖ τὴν τοῦ σοφοῦ ^δ ἢ τοῦ στρατηγοῦ, ἀλλὰ τὴν πατρικὴν,
9 ὁμοίως δὲ καὶ ^ε τὴν μητρικὴν. Καὶ παντὶ ^ς δὲ τῷ πρεσβυτέρῳ τιμὴν ^ς τὴν καθ' ἡλικίαν, ^β ὑπαναστάσει καὶ κατακλίσει καὶ τοῖς τοιούτοις. Πρὸς ἐταίρους δ' ^ι αὖ καὶ ἀδελφούς παρρησίαν καὶ ^κ ἀπάντων κοινότητα. Καὶ συγγενέσι ^ι δὲ καὶ φυλέταις καὶ πολίταις καὶ τοῖς λοιποῖς ἅσασιν ^μ αἰεὶ πειρατέον τὸ οἰκεῖον ἀπονέμειν, καὶ συγκρίνειν τὰ ἐκάστοις ὑπάρ-
10 χοντα κατ' οἰκειότητα καὶ ἀρετὴν ἢ χρῆσιν. Τῶν μὲν οὖν ὁμογενῶν ^ν ῥᾶν ἢ κρίσις, τῶν δὲ διαφερόντων ἐργωδεστέρα. Οὐ μὴν διὰ γε τοῦτο ἀποστατέον, ἀλλ' ὥς ἂν ἐνδέχῃται, οὕτω διοριστέον.

3 Ἐχει δ' ἀπορίαν καὶ περὶ τοῦ διαλύεσθαι τὰς φιλίας ἢ μὴ

^υ ἔχει K^b. ^ν ὀδόξαιεν M^b.Ob. ^ω ἁρμόζοντα L^b.Ob. ^κ μὲν om. M^b.
^γ τὸ γένος κοινὸν Ob. ^κ ὃν] οὕτως ὃν L^b, om. K^b, M^b.Ob. ^α γονεῦσι om. L^b. ^β θεοῖς] καὶ θεοῖς L^b.Ob. ^γ δέ] δὲ γονεῦσιν L^b, M^b.Ob.
^δ ἢ] ἢ τὴν K^b. ^ε τὴν om. K^b.Ob. ^ς δὲ] K^b. ^ς τὴν om. K^b.
^β ὑπαναστάσει ἢ καὶ K^b. ^ι αὖ om. L^b. ^κ πάντων L^b.Ob. ^ι δὲ M^b.
^μ πειρατέον αἰεὶ L^b.Ob. ^ν ῥᾶν M^b.

πρὸς τοὺς ὁμῇ διαμένοντας. Ἡ πρὸς μὲν τοὺς διὰ τὸ χρήσιμον ἢ τὸ ἡδὺ φίλους ὄντας, ὅταν μηκέτι ταῦτ' ἔχωσιν, οὐδὲν ἄτοπον διαλύσθαι; Ἐκείνων γὰρ ἦσαν φίλοι· ὡν ἀπολιπόντων εὖλογον τὸ μὴ φιλεῖν. ^ρἘγκαλέσειε δ' αὖ τις, εἰ διὰ τὸ χρήσιμον ^q ἢ τὸ ἡδὺ ἀγαπῶν προσεποιεῖτο διὰ τὸ ἡθος· ^τ ὅπερ γὰρ ἐν ἀρχῇ εἵπομεν, πλείσται διαφοραὶ γίγνονται τοῖς φίλοις, ὅταν μὴ ὁμοίως οἰῶνται καὶ ὡσι φίλοι. Ὅταν μὲν οὖν διαψευσθῇ τις καὶ ὑπολάβῃ φιλεῖσθαι ² διὰ τὸ ἡθος, μηθὲν ^α τοιοῦτον ἐκείνου πράττοντος, ^ε αὐτὸν αἰτιῶν· αὖ· ὅταν δ' ὑπὸ τῆς ἐκείνου προσποιήσεως ἀπατηθῇ, δίκαιον ἐγκαλεῖν τῷ ἀπατήσαντι, καὶ μᾶλλον ἢ τοῖς τὸ νόμισμα κιβδηλεύουσιν, ὅσῳ ^ν περὶ τιμιώτερον ἢ κακουργία. Ἐὰν δ' ἀποδέχεται ὡς ἀγαθόν, γένηται δὲ μοχθηρὸς καὶ ³ ^ω δοκῇ, ἀρ' ἔτι φιλητέον; ^κ Ἡ οὐ δυνατόν, εἴπερ μὴ πᾶν ^ι φιλητὸν ἀλλὰ τὰγαθόν; οὔτε ^ε δὲ φιλητέον πονηρὸν ^α οὔτε δὲ· φιλοπύονηρον γὰρ οὐ χρή εἶναι, οὐδ' ὁμοιοῦσθαι φαύλῳ· εἴρηται δ' ὅτι τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ φίλον. Ἀρ' οὖν εὐθύς διαλυτέον; Ἡ οὐ πᾶσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀνιάτοις κατὰ τὴν μοχθηρίαν; Ἐπανόρθωσιν δ' ἔχουσι μᾶλλον βοηθητέον εἰς τὸ ἡθος ἢ τὴν οὐσίαν, ^β ὅσῳ βέλτιον καὶ τῆς φιλίας οἰκειότερον. Δόξειε δ' αὖν ὁ διαλυόμενος οὐδὲν ἄτοπον ποιεῖν· οὐ γὰρ ^ε τῷ τοιούτῳ φίλος ἦν· ἀλλοιωθέντα ^δ οὖν ἀδυνατῶν ἀνασῶσαι ἀφίσταται. Εἰ δ' ὁ μὲν ^ε διαμένει ὁ δ' ἐπιεικέστερος ^ι γέ- ⁴ νοιτο καὶ πολὺν ^ε διαλλάττοι τῇ ἀρετῇ, ἀρα χρηστέον φίλῳ, ἢ οὐκ ἐνδέχεται; Ἐν μεγάλῃ δὲ διαστάσει μάλιστα δῆλον γίνεσθαι, ὅλον ἐν ^η ταῖς παιδικαῖς φιλίαις· εἰ γὰρ ὁ μὲν ^ι διαμένει τὴν διάνοιαν καὶς ὁ δ' ἀνὴρ εἴη ὁλος κράτιστος, πῶς αὖν εἴεν φίλοι μήτ' ἀρεσκόμενοι τοῖς αὐτοῖς μήτε χαίροντες καὶ λυπούμενοι; Οὐδὲ γὰρ περὶ ἀλλήλους ταῦθ' ὑπάρξει

^ο μὴ post τοὺς om. M^b. ^ρ ἐγκαλέσει K^b. ^q ἢ] ἢ διὰ L^b. ^τ δ K^b. L^b. ^α ἐκείνου τοιοῦτον O^b. ^ε αὐτὸν L^b. ^ν περ K^b. ^ω δοκεῖ ἀρετῇ φιλητέον K^b. ^κ ἢ οὐ] ἢ M^b. ^ι φιλητέον O^b. ^ε δὲ] γὰρ M^b. ^α οὔτε δεῖ φιλοπύονηρον om. K^b. ^β ὅσον M^b. ^ε τῷ] τούτῳ ἢ K^b. M^b. ^δ οὖν] δὲ L^b. O^b. ^ε διαμένει L^b. ^ι γίνουτο K^b. M^b. ^ε διαλλάττει L^b. ^η ταῖς ἐκ παιδείας φιλίαις N^b. ^ι διαμένει L^b.

γὰρ πάντες ἐξ ἴσου), καὶ ἐν αἷς ἀσθενὴς ὁ ἄρχων καὶ ἐκάστῳ ἐξουσία.

- 13 Καθ' ἐκάστην δὲ τῶν πολιτειῶν φιλία φαίνεται, ἐφ' ὅσον
(11) καὶ τὸ δίκαιον, βασιλεῖ μὲν πρὸς τοὺς βασιλευμένους ἐν
ὑπεροχῇ εὐεργεσίας· εὖ γὰρ ποιεῖ τοὺς βασιλευμένους, εἴπερ
ἀγαθὸς ὢν ἐπιμελεῖται αὐτῶν, ἵν' ⁹ εὖ πράττωσιν, ὥσπερ
νομεὺς προβάτων· ὅθεν καὶ Ὅμηρος τὸν Ἀγαμέμνονα ποι-
2 μένα λαῶν ¹ εἶπεν. Τοιαύτη δὲ καὶ ἡ πατρική, διαφέρει δὲ
τῷ μεγέθει τῶν εὐεργετημάτων· αἴτιος γὰρ τοῦ ² εἶναι, δο-
κοῦντος μεγίστου, καὶ τροφῆς καὶ παιδείας· καὶ τοῖς προ-
γόνοις δὲ ταῦτα ³ ἀπονέμεται· φύσει ⁴ τε ἄρχικόν πατὴρ
3 υἱῶν καὶ πρόγονοι ἐγγόνων καὶ βασιλεὺς βασιλευμένων. Ἐν
ὑπεροχῇ δὲ αἱ φιλίαι αὗται, διὸ καὶ τιμῶνται οἱ γονεῖς.
Καὶ τὸ δίκαιον δὴ ἐν τούτοις οὐ ταῦτό ἀλλὰ τὸ κατ' ἀξίαν·
4 οὕτω ⁵ γὰρ καὶ ἡ φιλία. Καὶ ἀνδρὸς δὲ πρὸς γυναῖκα ἡ
αὕτη φιλία ⁶ καὶ ἐν ἀριστοκρατίᾳ· κατ' ἀρετὴν γάρ, καὶ τῷ
ἀμείνονι πλέον ἀγαθόν, καὶ τὸ ἀρμόζον ἐκάστῳ· οὕτω δὲ
5 καὶ τὸ δίκαιον. Ἡ δὲ τῶν ἀδελφῶν τῇ ἐταιρικῇ ἔοικεν· ἴσοι
⁷ γὰρ καὶ ἡλικιωταί, οἱ τοιοῦτοι δ' ⁸ ὁμοπαθεῖς καὶ ὁμοήθεις
ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ. Ἔοικε ⁹ δὴ ταύτῃ καὶ ἡ κατὰ τὴν ¹⁰ τιμο-
κρατικὴν· ἴσοι γὰρ οἱ πολῖται ¹¹ βούλονται ¹² καὶ ἐπιεικεῖς
εἶναι· ἐν μέρει ¹³ δὴ τὸ ἄρχειν, καὶ ἐξ ἴσου· οὕτω δὴ καὶ ἡ
6 φιλία. Ἐν δὲ ταῖς παρεκβάσεσιν, ὥσπερ καὶ τὸ δίκαιον
ἐπὶ μικρόν ἐστιν, οὕτω καὶ ἡ φιλία ¹⁴ ἐστὶ, καὶ ἥκιστα ἐν τῇ
χειρίστῃ· ἐν τυραννίδι γὰρ οὐδὲν ἢ μικρόν φιλίας. Ἐν οἷς
γὰρ μηδὲν κοινόν ¹⁵ ἐστὶ τῷ ἄρχοντι καὶ ¹⁶ τῷ ἀρχομένῳ, οὐδὲ
φιλία· οὐδὲ γὰρ δίκαιον· ¹⁷ ἀλλ' οἶον τεχνίτη πρὸς ὄργανον
καὶ ψυχῇ πρὸς σῶμα καὶ δεσπότη πρὸς δούλον· ὠφελεῖται

⁹ εὖ πράσσωσιν L^b.Ob, εὐπραγῶσιν M^b.Nb. ¹ εἶπεν om. K^b. ² εἶ-
ναι post μεγίστου L^b.Ob, utrobique M^b. ³ προσνέμεται K^b.L^b.Ob.
⁴ τε] τε γὰρ L^b.M^b. ⁵ γὰρ ἂν καὶ M^b. ⁶ καὶ] ἡ καὶ L^b. ⁷ γὰρ
om. K^b. ⁸ ὁμοπαθεῖς καὶ ὁμοήθεις Ob, ὁμοήθεις καὶ ὁμοπαθεῖς L^b.M^b.Nb.
⁹ δὲ K^b.M^b. ¹⁰ δημοκρατικὴν Ob. ¹¹ βουλευόμενοι K^b, φαίνονται M^b.
¹² καὶ ἐπιεικεῖς ante βούλονται L^b.Ob. ¹³ δὲ τὸ M^b. ¹⁴ ἐστὶ om. K^b.
¹⁵ ἐστὶ ante κοινόν L^b, om. Ob. ¹⁶ τῷ post καὶ om. K^b.Ob. ¹⁷ ἀλλ'
om. K^b.

μέν γάρ ^k πάντα ταῦτα ὑπὸ τῶν χρωμένων, φιλία δ' οὐκ ἔστι πρὸς τὰ ἄψυχα οὐδὲ δίκαιον. Ἀλλ' οὐδὲ πρὸς ἵππον ἢ βοῦν, οὐδὲ πρὸς δούλον ἢ δούλος. Οὐδὲν γὰρ κοινόν ἐστιν· ὁ γὰρ δούλος ἔμφυχον ὄργανον, τὸ δ' ὄργανον ἄψυχος δούλος. Ἡι μὲν οὖν δούλος, ^m οὐκ ἔστι φιλία πρὸς αὐτόν, ⁿ ἢ δ' ἄνθρωπος· δοκεῖ γὰρ εἶναί τι δίκαιον παντὶ ἀνθρώπῳ πρὸς πάντα τὸν δυνάμενον κοινωνῆσαι ⁿ νόμου καὶ συνθήκης· καὶ φιλίας ^o δὴ, καθ' ὅσον ἄνθρωπος. Ἐπὶ μικρὸν ^p δὴ καὶ ἐν ⁸ ταῖς τυραννίσιν αἱ φιλίαι καὶ τὸ δίκαιον, ἐν δὲ ταῖς δημοκρατίαις ἐπὶ ^q πλείστον· πολλὰ γὰρ τὰ κοινὰ ^r ἴσοις οὖσιν.

Ἐν κοινωνίᾳ μὲν οὖν πᾶσα φιλία ἐστίν, καθάπερ ^s εἴρηται· ¹⁴ ἀφορίσειε δ' ἂν τις τὴν τε συγγενικὴν καὶ τὴν ἐταιρικὴν. (12) Αἱ δὲ πολιτικαὶ καὶ φυλετικαὶ καὶ ^t συμπλοικαί, καὶ ὅσαι τοιαῦται, κοινωνικαῖς εἰκάσι μᾶλλον· οἶον γὰρ καθ' ὁμολογίαν τινὰ φαίνονται εἶναι. Εἰς ^v ταύτας δὲ τάξειεν ἂν τις καὶ τὴν ξενικὴν. Καὶ ἡ συγγενικὴ δὲ φαίνεται πολυ- ² εἰδὴς εἶναι, ^w ἡρτῆσθαι δὲ πᾶσα ἐκ ^x τῆς πατρικῆς· οἱ γονεῖς μὲν γὰρ στέργουσι τὰ τέκνα ὡς ^y ἑαυτῶν τι ὄντα, ^z τὰ δὲ τέκνα τοὺς γονεῖς ὡς ἀπ' ἐκείνων ^a τι ὄντα. Μᾶλλον δ' ἴσασι ^b οἱ γονεῖς τὰ ἐξ αὐτῶν ἢ τὰ γεννηθέντα ὅτι ἐκ τούτων, καὶ μᾶλλον συνφκείωται τὸ ἀφ' οὗ τῷ γεννηθέντι ἢ τὸ ^c γενόμενον τῷ ποιήσαντι· τὸ γὰρ ἐξ αὐτοῦ οἰκεῖον τῷ ἀφ' οὗ, οἶον ^d ὁδοὺς ἢ θριξ ^e ἢ ὅτιοῦν ^f τῷ ἔχοντι· ^g ἐκείνῳ δ' οὐθὲν ^h τὸ ἀφ' οὗ, ἢ ἥττον. Καὶ τῷ πλήθει δὲ τοῦ χρόνου· οἱ μὲν γὰρ εὐθὺς ⁱ γενόμενα στέργουσιν, τὰ δὲ ^k προελθόντα τοῖς χρόνοις τοὺς γονεῖς, σύνεσιν ἢ αἰσθησιν λαβόντα. Ἐκ τούτων δὲ δῆλον καὶ δι' ^l αὐτὸ φιλοῦσι ¹ μᾶλλον αἱ μητέρες.

^k πάντα] καὶ Mb, om. Lb. ¹ ἢ] οὐδὲ Kb, Ob. ^m οὐκ] δούλοις μὲν οὐκ Kb. ⁿ νόμου] καὶ νόμου Kb. ^o δὲ Mb. ^p δὲ Lb, Ob. ^q πλείον Kb. ^r ἴσοις οὖσιν] εἰσοίσουσιν Lb. ^s εἴρηται πρότερον ἀφορίσειε Lb. ^t συμπλοικαῖ Kb. ^v ταῦτα Ob. ^w ἡρτῆσθαι δὲ] καὶ ἡρτῆσθαι Kb, Mb. ^x τῆς om. Mb, Nb. ^y αὐτῶν τε Kb. ^z τὰ—ὄντα om. Mb. ^a τι om. Kb. ^b οἱ γονεῖς om. Mb. ^c γινόμενον Ob. ^d ὁδοὺς θριξ Kb, θριξ ὁδοὺς Lb, Ob. ^e ἢ om. Kb, Lb, Ob. ^f τῷ ἔχοντι om. Kb. ^g ἐκείνων δ' οὐθεν Ob. ^h τὸ] τῷ Mb, Ob. ⁱ γενόμενα Lb, γεννώμενα Mb. ^k προελθόντος χρόνου Kb. ^l αἱ μητέρες μᾶλλον Kb.

3 Γονεῖς μὲν ^m οὖν τέκνα φιλοῦσιν ὡς ἑαυτοὺς (τὰ γὰρ ἐξ αὐτῶν οἶον ἔτεροι αὐτοὶ τῷ κεχωρίσθαι), τέκνα δὲ γονεῖς ὡς ἀπ' ἐκείνων πεφυκότα, ἀδελφοὶ δ' ἀλλήλους τῷ ἐκ τῶν αὐτῶν πεφυκέναι· ἡ γὰρ πρὸς ἐκείνα ταυτότης ἀλλήλοις ⁿ ταῦτο ποιεῖ· ^o ὅθεν φασὶ ταυτόν αἷμα καὶ ρίζαν καὶ τὰ τοιαῦτα.
 4 Εἰσὶ δὲ ^p ταυτό πως καὶ ἐν διηρημένοις. Μέγα ^q δὲ πρὸς φιλίαν καὶ τὸ σύντροφον καὶ τὸ καθ' ἡλικίαν· ἥλιξ γὰρ ἥλικα, καὶ οἱ συνήθεις ἐταῖροι· διὸ καὶ ^r ἡ ἀδελφικὴ τῇ ἐταιρικῇ ὁμοιοῦται. Ἀνεψιοὶ δὲ καὶ οἱ λοιποὶ συγγενεῖς ἐκ τούτων ^s συνφεκίονται· τῷ γὰρ ἀπὸ τῶν αὐτῶν εἶναι. Γίγνονται δ' οἱ μὲν οἰκειότεροι οἱ δ' ἀλλοτριώτεροι τῷ σύνεγγυς ἢ πόρρω τὸν ἀρχηγὸν εἶναι. Ἔστι δ' ἡ μὲν πρὸς γονεῖς φιλία τέκνοισ, καὶ ἀνθρώποις πρὸς θεοὺς, ὡς πρὸς ἀγαθὸν ^t καὶ ὑπερέχον· εὖ γὰρ πεποιήκασι τὰ μέγιστα· τοῦ γὰρ εἶναι καὶ τραφῆναι αἴτιοι, καὶ γενομένοις τοῦ παιδευθῆναι.
 6 Ἐχει δὲ ^v καὶ τὸ ἡδὺ καὶ τὸ χρήσιμον ἡ τοιαύτη φιλία μᾶλλον τῶν ὀθνείων, ὅσῳ καὶ κοινότερος ὁ βίος ^w αὐτοῖς ^x ἐστίν.
 Ἔστι δὲ καὶ ^y ἐν τῇ ἀδελφικῇ ἅπερ καὶ ^z ἐν τῇ ἐταιρικῇ, καὶ μᾶλλον ἐν τοῖς ἐπικείεσι, καὶ ὅλως ^a ἐν τοῖς ὁμοίοις, ὅσῳ οἰκειότεροι καὶ ἐκ γενετῆς ^b ὑπάρχουσι στέργοντες ἀλλήλους, καὶ ^c ὅσῳ ὁμοηθέστεροι οἱ ἐκ τῶν αὐτῶν καὶ σύντροφοι καὶ παιδευθέντες ὁμοίως· καὶ ἡ κατὰ τὸν χρόνον δοκιμασία ⁱ πλείστη καὶ βεβαιωτάτη. Ἀνάλογον δὲ καὶ ^d ἐν τοῖς λοιποῖς τῶν συγγενῶν τὰ φιλικά. Ἀνδρὶ δὲ καὶ γυναικὶ ^e φιλία δοκεῖ κατὰ φύσιν ὑπάρχειν· ἄνθρωπος γὰρ τῇ φύσει συνδυναστικὸν μᾶλλον ἢ πολιτικόν, ^f ὅσῳ πρότερον καὶ ἀναγκαϊότερον οἰκία πόλεως, καὶ ^g τεκνοποιία κοινότερον ^h τοῖς ζῴοις. Τοῖς μὲν οὖν ἄλλοις ἐπὶ τοσοῦτον ἡ κοινωνία ἐστίν, οἱ δ'

^m οὖν] γὰρ M^b. ⁿ ταῦτο ποιεῖ M^b.Ob, τοῦτο ποιεῖ K^b. ^o ὅθεν] διό M^b. ^p ταῦτά M^b. ^q δὲ K^b, om. Ob. ^r ἡ] ἡ φιλία ἡ M^b. ^s συνοικειοῦνται L^b.Ob. ^t καὶ post ἀγαθὸν om. K^b. ^v καὶ post δὲ om. M^b. ^w αὐτῶν M^b. ^x ἐστίν om. L^b. ^y ἐν om. M^b. ^z ἐν post καὶ om. M^b. ^a ἐν om. L^b.M^b. ^b ὑπάρχοντες στέργουσιν M^b. ^c ὡς M^b. ^d ἐν om. M^b. ^e κατὰ φύσιν δοκεῖ ἡ φιλία M^b. ^f ὅσῳ] καὶ ὅσῳ L^b.M^b.Ob. ^g τεκνοποιεῖν K^b. ^h τοῖς ante ζῴοις om. M^b.Ob.

ἄνθρωποι οὐ μόνον τῆς τεκνοποιίας χάριν ¹ συνοικοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν εἰς τὸν βίον· εὐθὺς γὰρ διήρηται τὰ ἔργα, καὶ ἔστιν ἕτερα ἀνδρὸς καὶ γυναικός· ἐπαρκοῦσιν οὖν ἀλλήλοις, εἰς τὸ κοινὸν τιθέντες τὰ ἴδια. Διὰ ταῦτα δὲ καὶ τὸ χρήσιμον εἶναι δοκεῖ καὶ τὸ ἡδὺ ἐν ταύτῃ τῇ φιλίᾳ. Εἴη δ' ἂν καὶ δι' ἀρετὴν, ^κ εἰ ἐπικεικίς εἶεν· ἔστι ¹ γὰρ ἐκατέρου ἀρετὴ, καὶ χαίρουεν ἂν τῷ τοιούτῳ. Σύνδεσμος δὲ τὰ τέκνα δοκεῖ εἶναι· διὸ θάττον οἱ ἄτεκνοι διαλύονται· τὰ γὰρ τέκνα κοινὸν ἀγαθὸν ἀμφοῖν, συνέχει δὲ τὸ κοινόν. Τὸ δὲ πῶς ^μ συμβιωτέον ⁸ ἀνδρὶ πρὸς γυναῖκα καὶ ὅλως φίλῳ πρὸς φίλον, οὐδὲν ἕτερον φαίνεται ζητεῖσθαι ἢ πῶς δίκαιον· οὐ γὰρ ταῦτόν φαίνεται τῷ φίλῳ πρὸς τὸν φίλον καὶ τὸν ὀθνεῖον καὶ τὸν ἐταῖρον καὶ τὸν συμφοιτητήν.

^η Τριττῶν δ' οὐσῶν φιλιῶν, καθάπερ ἐν ἀρχῇ εἴρηται, ¹⁵ ^ο καὶ καθ' ἐκάστην τῶν μὲν ἐν ἰσότητι ^ρ φίλων ὄντων τῶν δὲ (13) καθ' ὑπεροχὴν (καὶ γὰρ ὁμοίως ἀγαθοὶ ⁹ φίλοι γίνονται καὶ ἀμείνων χεῖρονι, ὁμοίως δὲ καὶ ἡδεῖς, καὶ ^τ διὰ τὸ χρήσιμον ἰσάζοντες ταῖς ὠφελείαις καὶ διαφέροντες), τοὺς ἴσους μὲν κατ' ἰσότητα δεῖ τῷ φιλεῖν καὶ τοῖς λοιποῖς ἰσάζειν, τοὺς δ' ἀνίσους ⁸ τῷ ἀνάλογον ταῖς ὑπεροχαῖς ἀποδιδόναι. ⁴ Γίγνε- ² ται δὲ τὰ ἐγκλήματα καὶ αἱ μέμψεις ἐν τῇ κατὰ τὸ χρήσιμον φιλίᾳ ἢ μόνη ἢ μάλιστα εὐλόγως. Οἱ μὲν γὰρ δι' ἀρετὴν φίλοι ὄντες εὖ δρᾶν ἀλλήλους προθυμοῦνται· τοῦτο γὰρ ἀρετῆς καὶ φιλίας. Πρὸς τοῦτο δ' ἀμιλλωμένων οὐκ ἔστιν ἐγκλήματα οὐδὲ μάχαι· τὸν γὰρ φιλοῦντα καὶ εὖ ποιῶντα οὐδεὶς δυσχεραίνει, ἀλλ' ^ν ἐὰν ᾗ χαρίεις, ^ω ἀμύνεται εὖ δρῶν. ^ο Ο δ' ὑπερβάλλων, τυγχάνων οὐ ἐφίεται, οὐκ ἂν ἐγκαλοῖται τῷ φίλῳ· ⁸ ἐκάτερος γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ ^ν ἐφίεται. Οὐ πάντῳ δ' οὐδ' ἐν ⁸ τοῖς ⁸ δι' ἡδονήν· ἅμα γὰρ ἀμφοῖν γίνε- ³ ται οὐ ὀρέγονται, ^β εἰ τῷ συνδιάγειν χαίρουσιν. Γελοῖος

^ι οἰκοῦσιν Mb. ^κ εἰ om. Kb. ¹ γὰρ] δὲ Mb. ^μ βιωτέον Kb. Ob, βιωτέον ἐστὶν Lb. ^η περιττῶν Mb. ^ο καὶ om. Mb. ^ρ φίλων] τῶν φίλων Kb. ⁹ γίνονται φίλοι Mb. ^τ διὰ] οἱ διὰ Lb. ⁸ τὸ Ob. ^τ γίνονται Mb. ^ν ἂν εἴη Kb. ^ω ἀμείβεται Nb. ⁸ ἐκαστος Kb. Lb. ^γ ὀρέγεται Kb. Lb. Ob. ⁸ ταῖς Ob. ⁸ δι' om. Mb. ^β εἰ] ἐν Kb.

δ' ἂν φαίνοιτο καὶ ὁ ἐγκαλῶν τῷ μὴ τέρποντι, ἐξὸν ^ε μὴ
⁴ συνδιημερεύειν. Ἡ δὲ διὰ τὸ χρήσιμον ἐγκληματική· ἐπ'
 ὠφελείᾳ γὰρ χρώμενοι ἀλλήλοις αἰεὶ τοῦ ^ε πλείονος δέονται,
 καὶ ἔλαττον ἔχειν οἴονται τοῦ προσήκοντος, καὶ μέμφονται
 ἵ ὅτι οὐχ ὅσων δέονται τοσούτων τυγχάνουσιν ἄξιοι ὄντες·
 οἱ δ' εὖ ποιοῦντες οὐ δύνανται ἐπαρκεῖν ^ς τοσαῦτα ὅσων οἱ
⁵ πάσχοντες δέονται. Ἔοικε δέ, καθάπερ τὸ δίκαιόν ἐστι
 διττόν, τὸ μὲν ἄγραφον τὸ δὲ κατὰ νόμον, καὶ τῆς κατὰ τὸ
 χρήσιμον ^h φιλίας ἡ μὲν ἠθικὴ ἡ δὲ νομικὴ εἶναι. Γίγνεται
 οὖν τὰ ἐγκλήματα μάλισθ' ὅταν μὴ κατὰ τὴν αὐτὴν συναλ-
⁶ λάξωσι καὶ διαλύωνται. Ἔστι ¹ δὴ νομικὴ μὲν ^k ἡ ἐπὶ ῥη-
 τοῖς, ἡ μὲν πάνπαν ἀγοραία ἐκ χειρὸς εἰς χεῖρα, ἡ δὲ ἐλευ-
 θεριωτέρα εἰς χρόνον, καθ' ὁμολογίαν δὲ τί ἀντὶ τίνος.
 Δῆλον ¹ δ' ἐν ταύτῃ τὸ ὀφείλημα κοῦκ ^m ἀμφίλογον, ⁿ φιλι-
 κὸν ^ο δὲ τὴν ἀναβολὴν ἔχει· διὸ ^p παρ' ἐνίοις ^q οὐκ εἰσὶ τού-
 των δίκαι, ἀλλ' οἴονται δεῖν στέργειν τοὺς κατὰ πίστιν συν-
⁷ γαλλάξαντας. Ἡ δ' ἠθικὴ οὐκ ἐπὶ ῥητοῖς, ἀλλ' ^r ὥς φίλῳ
 δωρεῖται ἢ ^s ὅτιδήποτε ἄλλο. Κομίζεσθαι δὲ ἀξιοὶ τὸ ἴσον
⁸ ^v ἢ πλεόν, ὥς οὐ δεδωκὼς ἀλλὰ χρήσας. Οὐχ ὁμοίως ^w δὲ
 συναλλάξας καὶ ^x διαλυόμενος ἐγκαλέσει. Τοῦτο δὲ συμ-
 βαίνει διὰ τὸ βούλεσθαι μὲν πάντας ἢ τοὺς πλείστους τὰ
 καλά, προαιρεῖσθαι δὲ τὰ ὠφέλιμα. Καλὸν δὲ τὸ εὖ ποιεῖν
⁹ μὴ ἵνα ἂν αντιπάθῃ, ὠφέλιμον δὲ τὸ εὐεργετεῖσθαι. Δυναμένῳ
^z δὴ ἀνταποδοτέον τὴν ἀξίαν ὣν ἔπαθεν, ^a καὶ ἐκόντι· ἄκοντα
 γὰρ φίλον οὐ ποιητέον. Ὡς δὴ διαμαρτόντα ἐν τῇ ἀρχῇ
 καὶ εὖ παθόντα ὑφ' οὗ οὐκ ἔδει· οὐ γὰρ ὑπὸ φίλου, οὐδὲ δι'
 αὐτὸ τοῦτο δρώντος· καθάπερ οὖν ἐπὶ ῥητοῖς ^b εὐεργετηθέντα
 διαλυτέον. Καὶ ὁμολογήσαι δ' ἂν ^c δυνάμενος ἀποδώσειν·

^ε μὴ σ.] μὲν σ. N^b. om. μὴ M^b. ^d συνδιημερεύειν K^b.M^b. ^e πλεό-
 νος M^b. ^f διότι O^b. ^ς τοιαῦτα M^b. ^h ὠφελείας L^b.M^b.O^b. ⁱ δὲ
 L^b, δ' ἢ M^b.O^b. ^k ἢ om. M^b. ¹ δὲ καὶ ἐν M^b. ^m ἀμφίβολον M^b.
ⁿ φιλικὴν L^b.M^b.O^b. ^ο δὴ K^b. ^p περ K^b. ^q τούτων οὐκ εἰσὶ M^b.
^r ὥς φιλοδωρεῖται K^b. ^s ὅτινι δήποτε M^b. ^t ἄλλω M^b.O^b. ^v ἢ]
 καὶ M^b. ^w δὲ] δὲ καὶ M^b. ^x διαλυσάμενος L^b. ^y ἀντιπάθοι M^b.
^z δὲ M^b. ^a καὶ ἐκόντι om. K^b.O^b. ^b εὐεργετηθέντος M^b. ^c δυνά-
 μενον M^b.

ἀδυνατοῦντα δ' οὐδ' ὁ ^αδούς ἡξίωσεν ἄν' ὥστ' εἰ ^βδυνατός, ἀποδοτέον. Ἐν ἀρχῇ δ' ἐπισκεπτέον ὑφ' οὗ εὐεργετῆται καὶ ἐπὶ τίνι, ὅπως ἐπὶ τούτοις ὑπομένη ἢ μή. Ἀμφισβήτησιν ^γ οὐδ' ἔχει ^δ πότερα δεῖ τῇ τοῦ παθόντος ὠφελείᾳ μετρεῖν καὶ πρὸς ταύτην ποιεῖσθαι τὸν ^εἀνταπόδοσιν, ἢ τῇ τοῦ δράσαντος εὐεργεσίᾳ. Οἱ μὲν γὰρ παθόντες τοιαυτὰ φασὶ λαβεῖν παρὰ τῶν εὐεργετῶν ^ς ἀ μικρὰ ^ι ἦν ἐκείνοις καὶ ἐξῆν παρ' ἐτέρων λαβεῖν, κατασμικρίζοντες· οἱ δ' ἀνάπαλιν τὰ μέγιστα τῶν παρ' αὐτοῖς, καὶ ^α παρ' ἄλλων οὐκ ἦν, καὶ ἐν κινδύνοις ^κ ἢ τοιαύταις χρεῖαις. Ἀρ' οὖν διὰ μὲν τὸ χρήσιμον ^{ιι} τῆς φιλίας οὔσης ἢ τοῦ παθόντος ὠφέλεια μέτρον ἐστίν; Οὗτος ^ι γὰρ ὁ δεόμενος, καὶ ἐπαρκεῖ αὐτῷ ^μ ὥς κοιμούμενος τὴν ἴσῃν· τοσαύτη οὖν γεγένηται ἡ ἐπικουρία ὅσον οὗτος ^ν ὠφέληται, καὶ ἀποδοτέον δὴ αὐτῷ ὅσον ^ο ἐπηύρατο, ἢ ^ρ καὶ πλέον· κάλλιον γάρ. Ἐν δὲ ταῖς κατ' ἀρετὴν ἐγκλήματα μὲν οὐκ ἔστιν, μέτρῳ δ' ἔοικεν ἢ τοῦ δράσαντος προαίρεσις· τῆς ^q ἀρετῆς γὰρ καὶ τοῦ ἡθους ἐν τῇ προαιρέσει τὸ κύριον.

Διαφέρονται δὲ καὶ ἐν ταῖς καθ' ὑπεροχὴν φιλίαις· ἀξιοῖ ^{ιβ} γὰρ ἐκάτερος πλέον ἔχειν, ὅταν δὲ τοῦτο γίγνηται, διαλύει- (14) ται ἡ φιλία. Οἶεται γὰρ ὁ τε βελτίων προσήκειν αὐτῷ πλέον ἔχειν τῷ γὰρ ἀγαθῷ ^ι νέμεσθαι πλέον· ὁμοίως δὲ καὶ ^ς ὁ ὠφελιμώτερος· ἀχρεῖον γὰρ ὄντα οὐ ^τ φασὶ δεῖν ἴσον ἔχειν λειτουργίαν τε γὰρ γίνεσθαι καὶ οὐ φιλίαν, εἰ μὴ κατ' ἀξίαν τῶν ἔργων ἔσται τὰ ἐκ τῆς φιλίας· ^ν οἴονται γάρ, καθάπερ ἐν χρημάτων κοινωνίᾳ ^ω πλείον λαμβάνουσιν οἱ συμβαλλόμενοι ^κ πλείον, οὕτω ^γ δεῖν καὶ ἐν τῇ φιλίᾳ. Ὁ δ' ἐνδεὴς καὶ ὁ χείρων ἀνάπαλιν· φίλου γὰρ ἀγαθοῦ εἶναι τὸ ἐπαρκεῖν τοῖς ἐνδεέσιν· τί γάρ, ^z φασίν, ὄφελος σπουδαίῳ ἢ

^α διδούς K^b. ^β δυνατὸν K^b. ^γ ὑπομένει M^b, ὑπομένη L^b. ^δ πο-
τεῖται δὴ K^b. ^ε ἀπόδοσιν M^b. ^ς ἦν] ἦν παρ' M^b. ^ι καὶ ἐν M^b.
^κ γὰρ] δὲ M^b, γὰρ καὶ O^b. ^μ ὥς—δὴ αὐτῷ om. M^b. ^ν ὠφελείται
L^b. M^b. O^b. ^ο ἐπηύρατο H^a. N^b. O^b, ἀπηύρατο L^b. M^b, ἐφεύρετο K^b.
^ρ καὶ om. K^b. ^q γὰρ ἀρετῆς M^b. ^ι νέμεσθαι πλείον O^b. ^ς ὁ om.
K^b. M^b. ^τ φασὶ om. L^b. ^ν οἴοντε K^b. ^ω πλείω L^b. O^b. ^κ πλείον
L^b, πλείω O^b, om. M^b. ^γ δεῖν] δὴ M^b. ^z φασίν om. K^b.

² δυνάστη φίλον εἶναι, μηθέν γε μέλλοντα ἀπολαύειν; ὅμοιος
^b δὲ ἑκάτερος ὀρθῶς ἀξιῶν, καὶ δεῖν ἑκατέρῳ ^c πλεον νέμειν
ἐκ τῆς φιλίας, οὐ τοῦ αὐτοῦ ^d δέ, ἀλλὰ τῷ μὲν ὑπερέχοντι
τιμῆς, τῷ δ' ἐνδεεὶ κέρδους· τῆς μὲν γὰρ ἀρετῆς καὶ ^e τῆς
εὐεργεσίας ἡ τιμὴ γέρας, ^f τῆς δ' ἐνδείας ἐπικουρία τὸ κέρδος.
³ Οὕτω δ' ἔχειν τοῦτο καὶ ἐν ταῖς πολιτείαις φαίνεται· οὐ γὰρ
τιμᾶται ὁ μηδὲν ἀγαθὸν τῷ κοινῷ πορίζων· τὸ κοινὸν γὰρ
δίδοται τῷ ^g τὸ κοινὸν εὐεργετοῦντι, ἡ τιμὴ δὲ κοινόν. Οὐ
^h γὰρ ἔστιν ἅμα χρηματίζεσθαι ἀπὸ τῶν κοινῶν καὶ τιμᾶ-
σθαι· ἐν πάσι γὰρ τὸ ἔλαττον οὐδεὶς ὑπομένει. Τῷ ⁱ δὲ
περὶ χρήματα ἐλαττουμένῳ ^k τιμὴν ἀπονέμουσι καὶ τῷ δω-
ροδόκῳ χρήματα· τὸ κατ' ἀξίαν γὰρ ἐπανισοὶ καὶ σώζει τὴν
φιλίαν, καθάπερ εἴρηται. ^l Οὕτω δὲ καὶ τοῖς ἀνίστοις ὀμι-
λητέον, καὶ τῷ εἰς χρήματα ὠφελουμένῳ ἡ ^m εἰς ἀρετὴν τιμὴν
ⁿ ἀνταποδοτέον, ^o ἀνταποδιδόντα ^p τὸ ἐνδεχόμενον. Τὸ δυ-
⁴ νατὸν γὰρ ἡ φιλία ἐπιζητεῖ, οὐ τὸ κατ' ἀξίαν· οὐδὲ γὰρ
ἔστιν ἐν πάσι, καθάπερ ἐν ταῖς πρὸς τοὺς ^q θεοὺς τιμαῖς καὶ
^r τοὺς γονεῖς· οὐδεὶς γὰρ ^s ἂν ποτε τὴν ἀξίαν ἀποδοίῃ, εἰς
δύναμιν δὲ ^t ὁ θεραπεύων ἐπιεικὴς εἶναι δοκεῖ. Διὸ καὶ δό-
ξειεν οὐκ ἐξεῖναι υἱῷ πατέρα ἀπειπασθαι, πατρὶ δ' υἱόν·
^v ὀφείλοντα γὰρ ἀποδοτέον, οὐθὲν ^w δὲ ποιήσας ἀξίον τῶν
ὑπηρεγμένων δέδρακεν, ὥστ' αἰεὶ ὀφείλει. Οἷς δ' ὀφείλεται,
ἐξουσία ^x ἀφείναι· καὶ τῷ πατρὶ δὲ. Ὅμως οὐδεὶς
ποτ' ἂν ἀποστῆναι ^y δοκεῖ μὴ ὑπερβάλλοντος μοχθηρία· χω-
ρὶς γὰρ τῆς φυσικῆς ^z φιλίας ^a τὴν ἐπικουρίαν ἀνθρωπικὸν μὴ
διωθίσθαι. Τῷ δὲ ^b φευκτὸν ἢ οὐ ^c σπουδαστὸν τὸ ἐπαρ-
κεῖν, μοχθηρῷ ὄντι· εὐ πάσχειν γὰρ οἱ πολλοὶ βούλονται,

^a ἀπολαύσειν L^b. ^b δέ] δ' οὖν K^b. ^c πλεον K^b. ^d δέ om. K^b.
^e τῆς om. M^b. ^f ταῖς ἐνδείαις δέ K^b. ^g τὸ post τῷ om. K^b. ^h γὰρ]
δὴ O^b. ⁱ δέ M^b. ^k ἀπονέμουσι τιμὴν L^b. O^b. ^l τούτῳ K^b. ^m εἰς
post ἡ om. M^b. ⁿ ἀποδοτέον M^b. ^o ἀποδιδόντα K^b. ^p τὰ ἐνδε-
χόμενα K^b. L^b. ^q θεοὺς om. L^b. ^r τοὺς om. M^b. ^s τὴν ἀξίαν ποτ' ἂν
K^b. M^b. ^t ὁ om. L^b. ^v ὀφείλοντι L^b. O^b. ^w δέ] γὰρ M^b. ^x ἀφεί-
ναι K^b. M^b. ^y δοκῇ L^b. M^b. ^z ὠφελείας K^b. ^a τὴν] τούτῳ δὲ
τὴν M^b. ^b ἐπίφευκτον M^b. N^b. ^c σπουδαστέον O^b.

τὸ δὲ ποιεῖν φεύγουσιν ὡς ἀλυσιτελέες. Περὶ μὲν ^d οὖν τούτων ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω.

I.

Ἐν ^e πάσαις δὲ ταῖς ^f ἀνομοιοειδέσι φιλίαις τὸ ἀνάλογον ἰσάζει καὶ σώζει τὴν φιλίαν, καθάπερ εἴρηται, οἷον ^g καὶ ἐν τῇ πολιτικῇ τῷ σκυτοτόμῳ ἀντὶ τῶν ὑποδημάτων ἀμοιβὴ γίνεται κατ' ἀξίαν, καὶ τῷ ὑφάντῃ καὶ τοῖς λοιποῖς. Ἐν-¹ ταῦθα μὲν οὖν πεκόρισται κοινὸν μέτρον τὸ νόμισμα, ^h καὶ πρὸς τοῦτο ⁱ δὴ πάντα ἀναφέρεται, καὶ τούτῳ μετρεῖται· ἐν δὲ τῇ ἐρωτικῇ ἐνίοτε μὲν ὁ ἐραστὴς ἐγκαλεῖ ὅτι ὑπερφιλῶν οὐκ ἀντιφιλεῖται, ^k οὐθὲν ἔχων φιλητόν, εἰ οὕτως ἔτυχεν, πολλάκις δ' ὁ ἐρώμενος ὅτι πρότερον ^l ἐπαγγελλόμενος πάντα νῦν οὐθὲν ἐπιτελεῖ. Συμβαίνει δὲ τὰ τοιαῦτα, ἐπειδὴν ³ ὁ μὲν δι' ἡδονὴν τὸν ἐρώμενον φιλῇ, ὁ δὲ διὰ τὸ χρήσιμον τὸν ἐραστήν, ταῦτα δὲ μὴ ἀμφοῖν ^m ὑπάρχει. Διὰ ταῦτα γὰρ τῆς φιλίας οὔσης διάλυσις γίνεται, ἐπειδὴν μὴ ⁿ γίνηται ὧν ἕνεκα ἐφίλουν· οὐ γὰρ αὐτοὺς ἔστεργον ἀλλὰ τὰ ὑπάρχοντα, οὐ μόνιμα ὄντα· διὸ τοιαῦτα καὶ αἱ φιλῖαι. Ἡ δὲ τῶν ἡθῶν καθ' αὐτὴν οὐσα μένει, καθάπερ εἴρηται. Διαφέ-⁴ ρονται ^o δὲ καὶ ὅταν ἕτερα γίγνηται αὐτοῖς καὶ μὴ ὧν ὀρέγονται· ὁμοιον γὰρ ^p τῷ μηθὲν γίγνεσθαι, ὅταν οὐ ἐφίεται μὴ τυγχάνῃ, οἷον καὶ τῷ κιθαρωδῷ ὁ ^q ἐπαγγελλόμενος, καὶ ὅσῳ ἄμεινον ^r ἄσειεν, τοσοῦτ' ἁπλῶς ^s εἰς ἑῷ δ' ἀπαιτοῦντι τὰς ὑποσχέσεις ἀνθ' ἡδονῆς ἡδονὴν ἀποδεδωκέναι ἔφη. Εἰ μὲν οὖν ἑκάτερος τοῦτο ἐβούλετο, ἱκανῶς ^t ἂν εἶχεν· εἰ δ' ὁ μὲν τέρψιν ὁ δὲ κέρδος, καὶ ὁ μὲν ἔχει ὁ δὲ μὴ, οὐκ ἂν εἴη ^v τὸ κατὰ ^w τὴν κοινωνίαν καλῶς· ὧν γὰρ δεόμενος τυγχάνει, τούτοις ^x καὶ προσέχει, κακείνου γε χάριν ^y ταῦτα δώσει.

^d οὖν om. Mb.Nb.

^e ἀπάσαις Lb.Ob.

^f ἀνομοιοειδέσι Lb.Mb.

^g καὶ om. Mb.

^h καὶ add. Lb.

ⁱ δὲ Mb.

^k οὐδὲ Mb.

^l ἐπαγγελλόμενος Lb. et mox sect. 4.

^m ὑπάρχει Nb.

ⁿ γίνηται Kb.

^o δὲ καὶ]

δ' Kb.

^p τοῦ Kb.

^q ἐπαγγελλόμενος Lb.

^r ἄσειεν] εἰεν Kb.

^s εἰς

ἑῷ] θησαίω Kb.

^t ἂν om. Mb.

^v τὰ Kb.

^w τὴν om. Lb.

^x καὶ om. Mb.

^y τὰ αὐτὰ Ob.

5 Τὴν ἀξίαν δὲ ποτέρου τάξαι ἐστὶ, τοῦ προϊέμενου ἢ τοῦ
^zπρολαβόντος; Ὁ γὰρ προϊέμενος ἔοικ' ἐπιτρέπειν ἐκείνῳ.
 Ὅπερ φασὶ καὶ Πρωταγόραν ποιεῖν ὅτε γὰρ διδάξειεν ἀδή-
 ποτε, τιμῆσαι τὸν ^aμαθόντα ἐκέλευεν ὅσου δοκεῖ ἀξία ἐπί-
 6 στασθαι, καὶ ἐλάμβανε τοσοῦτον. Ἐν τοῖς τοιοῦτοις δ'
^bἐνίοις ἀρέσκει ^cτὸ "μισθὸς δ' ^dἀνδρί." Οἱ δὲ ^eπρολα-
 βόντες ^fτὸ ἀργύριον, ^gεἴτα μὴθὲν ποιούντες ὦν ^hἔφασαν,
 διὰ τὰς ὑπερβολὰς τῶν ἐπαγγελιῶν, εἰκότως ἐν ⁱἐγκλήμασι
 7 γίνονται· οὐ γὰρ ἐπιτελοῦσιν ^kἀναγκάζονται διὰ τὸ μὴθένα ἄν
 ἴσως ποιεῖν οἱ σοφισταὶ ^kἀναγκάζονται διὰ τὸ μὴθένα ἄν
 δοῦναι ἀργύριον ὦν ἐπίστανται. Οὗτοι μὲν οὖν ὦν ἔλαβον
 τὸν μισθὸν μὴ ποιούντες, εἰκότως ἐν ἐγκλήμασιν ^lεἰσιν· ἐν
 οἷς δὲ μὴ ^mγίγνεται διομολογία τῆς ὑπουργίας, οἱ μὲν δι'
 αὐτοὺς προϊέμενοι εἴρηται ὅτι ἀνέγκλητοι· τοιαύτη γὰρ ἡ
 κατ' ἀρετὴν φιλία. Τὴν ἀμοιβὴν τε ποιητέον κατὰ τὴν
 προαίρεσιν· αὕτη γὰρ τοῦ φίλου καὶ τῆς ἀρετῆς. Οὕτω δ'
 ἔοικε καὶ τοῖς ⁿφιλοσοφίας κοινωνήσασιν· οὐ γὰρ πρὸς χρή-
 μαθ' ἢ ἀξία μετρεῖται, τιμὴ ^oτ' ἰσόρροπος οὐκ ἂν γένοιτο,
 ἀλλ' ὅσως ἰκανόν, καθάπερ ^pκαὶ πρὸς θεοὺς καὶ ^qπρὸς γονεῖς,
 8 ^rτὸ ἐνδεχόμενον. Μὴ τοιαύτης δ' οὔσης τῆς δόσεως ἀλλ'
 ἐπὶ τινι, μάλιστα μὲν ἴσως δεῖ τὴν ἀνταπόδοσιν γίγνεσθαι
^sδοκοῦσαν ἀμφοῖν κατ' ἀξίαν εἶναι, εἰ δὲ τοῦτο μὴ ^tσυμβαί-
 νοι, οὐ μόνον ἀναγκαῖον δόξειεν ἂν τὸν προέχοντα ^vτάττειν,
 ἀλλὰ καὶ δίκαιον· ὅσον ^wγὰρ οὗτος ὠφελήθη ἢ ἀνθ' ὅσου
 τὴν ἡδονὴν εἶλετ' ἂν, τοσοῦτον ἀντιλαβὼν ἔξει τὴν ^xπαρὰ
 τούτου ἀξίαν· καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὠνίοις οὕτω φαίνεται γινόμε-
 9 νον, ἐνιαχοῦ ^yτ' εἰσὶ νόμοι τῶν ἐκουσίων συμβολαίων δίκας
 μὴ εἶναι ὡς δέον, ^zἐπίστευσε, διαλυθῆναι πρὸς τοῦτον καθά-

^z προσλαβόντος K^b. ^a μαθάνοντα L^b.Ob. ^b ἀρκεῖ ἐνίοις M^b.
^c τὸ] τε ὁ K^b. ^d post ἀνδρί L^b.M^b. ἄρκιος ἔστω, K^b. versum dimi-
 dium vacuum. ^e προλαμβάνοντες K^b.L^b.Ob. ^f τὸ om. L^b.Ob.
^g ἔπειτα Ob. ^h ἔφθασαν M^b. ⁱ ἐγκλήματι M^b. ^k ἀναγκάζοντες L^b.
^l γίνονται L^b. ^m γίγνεται L^b.Ob. ⁿ φιλίας M^b. ^o ἴσως δ' ἰκανόν K^b.
^p καὶ post καθάπερ om. K^b. ^q πρὸς ante γονεῖς om. Ob. ^r τὸ]
 τόγε Ob. ^s δοκοῦσαν om. M^b. ^t συμβαίνει K^b. ^v τάσσειν L^b.Ob.
^w γάρ] γάρ ἂν K^b.Ob. ^x περὶ M^b. ^y οὕτω] τοῦτο M^b. ^z δ' M^b.

περ ἐκοινωνήσεν. Ὅτι γὰρ ἐπετράφθη, τοῦτον οἶται δικαιο-
τερον εἶναι τάξει τοῦ ἐπιτρέψαντος. Τὰ πολλὰ γὰρ οὐ
τοῦ ἴσου τιμῶσιν οἱ ἔχοντες καὶ οἱ βουλόμενοι λαβεῖν· τὰ
γὰρ οἰκεῖα καὶ ἃ διδόνασιν ἐκάστοις φαίνεται πολλοῦ ἄξια.
Ἄλλ' ὅμως ἡ ἀμοιβὴ γίνεται πρὸς τοσοῦτον ὅσον ἂν τά-
τωσιν οἱ ^α λαβόντες. Δεῖ δ' ἴσως οὐ ^β τοσοῦτον τιμᾶν ὅσον
ἔχοντι φαίνεται ἄξιον, ἀλλ' ὅσον πρὶν ἔχειν ἐτίμα.

Ἀπορίαν δ' ἔχει καὶ τὰ ^γ τοιάδε, οἷον ^δ πότερα δεῖ πάντα 2
τῷ πατρὶ ἀπονέμειν καὶ πείθεσθαι, ἢ κάμνοντα μὲν ἰατρῷ
^ε πειστέον, στρατηγὸν δὲ χειροτονητέον τὸν πολεμικόν·
ὁμοίως δὲ φίλῳ μᾶλλον ἢ σπουδαίῳ ὑπηρετητέον, καὶ εὐερ-
γέτῃ ἀνταποδοτέον χάριν μᾶλλον ἢ ἐταίρῳ ^ς δοτέον, ἐὰν
^ε ἀμφοῖν μὴ ἐνδέχῃται. Ἀρ' οὖν πάντα τὰ τοιαῦτα ἀκρι- 3
βῶς μὲν διορίσαι οὐ ῥάδιον; Πολλὰς ^η γὰρ καὶ παντοίας
ἔχει διαφορὰς καὶ μεγέθει καὶ ^ι μικρότητι καὶ τῷ καλῷ ^κ καὶ
ἀναγκαίῳ. Ὅτι δ' οὐ πάντα τῷ αὐτῷ ἀποδοτέον, οὐκ ἄδη- 3
λον. Καὶ τὰς μὲν εὐεργεσίας ἀνταποδοτέον ^λ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
μᾶλλον ^μ ἢ χαριστέον ἐταίροις, ^ν καὶ ὥσπερ ὁ δάνειον, ^ξ ὅφει-
λει ἀποδοτέον μᾶλλον ἢ ἐταίρῳ δοτέον. Ἰσως δ' οὐδὲ τοῦτ' 4
αἰεὶ, οἷον τῷ λυτρωθέντι παρὰ ληστῶν ^ρ πότερον τὸν ^ς λυσά-
μενον ἀντιλυτρωτέον, καὶ ὅστισιν ^η, ἢ καὶ μὴ ἐαλωκότι
ἀπαιτοῦντι δὲ ἀποδοτέον, ἢ τὸν πατέρα λυτρωτέον; Δόξειε
γὰρ ἂν καὶ ἑαυτοῦ μᾶλλον τὸν πατέρα. Ὅπερ οὖν εἴρηται, 5
καθόλου μὲν τὸ ὀφείλημα ἀποδοτέον, ἐὰν δ' ὑπερτείνῃ ἢ
δόσις τῷ καλῷ ἢ τῷ ἀναγκαίῳ, πρὸς ταῦτ' ἀποκλιτέον·
ἐνίοτε γὰρ ^ρ οὐδ' ἐστὶν ἴσον τὸ ^σ τὴν προϋπαρχὴν ἀμείψα-
σθαι, ἐπειδὴν ὁ μὲν σπουδαῖον εἰδὼς εὖ ποιήσῃ, τῷ δὲ ἢ
ἀνταπόδοσις ^τ γίγνηται, ὃν οἶται μοχθηρὸν εἶναι. Οὐδὲ γὰρ
τῷ δανείσαντι ἐνίοτε ἀντιδανειστέον· ὁ μὲν γὰρ οἰόμενος

^α λαμβάνοντες K^b.L^b.O^b. ^β τοσοῦτον τιμᾶν ὅσον K^b. ^γ τοιαῦτα
K^b.L^b.O^b. ^δ πότερον K^b. ^ε πιστευτέον L^b.O^b, πιστεύειν K^b. ^ς δο-
τέον] προετέον K^b. ^ε ἀμφοῖν K^b. ^η γὰρ] δὲ M^b. ^ι μικρότητι M^b.
^κ καὶ τῷ ἀναγκαίῳ M^b. ^λ ὡς om. M^b. ^μ ἢ—μᾶλλον om. M^b.
^ν καὶ om. K^b. ^ξ δ' ἀμεινον K^b. ^ρ πότερα K^b. ^ς λυτρωσάμενον M^b.
^τ οὐκ M^b. ^σ τὴν] τὴν ἐτέρου M^b. ^τ γίγνεται O^b.

κομεισθαι ἐδάνεισεν ἐπιεικεῖ ὄντι, ὁ δ' οὐκ ἐλπίζει κομεισθαι παρὰ πονηροῦ. Εἴτε τοίνυν τῇ ἀληθείᾳ οὕτως ἔχει, οὐκ ἴσον τὸ ἀξίωμα· εἴτ' ἔχει μὲν μὴ οὕτως οἶονται δέ, οὐκ ἂν
 6^ν δόξαιεν ἄτοπα ποιεῖν. Ὅπερ οὖν πολλάκις εἴρηται, οἱ περὶ τὰ πάθη καὶ τὰς πράξεις λόγοι ὁμοίως ἔχονσι τὸ ὠρισμένον τοῖς περὶ αὐτοὺς εἰσιν. Ὅτι μὲν οὖν οὐ ταυτὰ πᾶσιν ἀποδοτέον, οὐδὲ τῷ πατρὶ πάντα, καθάπερ οὐδὲ τῷ Διὶ
 7 θύεται, οὐκ ἄδηλον· ἐπεὶ δ' ἕτερα γονεῦσι καὶ ἀδελφοῖς καὶ ἐταίροις καὶ εὐεργέταις, ἐκάστοις τὰ οἰκεῖα καὶ τὰ ἁρμόζοντα ἀπονεμητέον. Οὕτω δὲ καὶ ποιεῖν φαίνονται· εἰς γάμους^κ μὲν γὰρ καλοῦσι τοὺς συγγενεῖς· τοῖσι γὰρ ὕκονόν τὸ γένος καὶ αἱ περὶ τοῦτο δὴ πράξεις· καὶ εἰς τὰ κήδη δὲ μάλιστα^{τ'} οἶονται δεῖν τοὺς συγγενεῖς ἀπαντᾶν διὰ ταυτό.
 8 Δόξειε δ' ἂν τροφῆς μὲν γονεῦσι δεῖν μάλιστα ἐπαρκεῖν, ὥς ὀφείλοντας, καὶ τοῖς αἰτίοις τοῦ εἶναι κάλλιον^κ ὢν ἢ ἑαυτοῖς εἰς ταῦτ' ἐπαρκεῖν. Καὶ τιμὴν δὲ^α γονεῦσι καθάπερ^β θεοῖς, οὐ πᾶσαν^ε δέ· οὐδὲ γὰρ τὴν αὐτὴν πατρὶ καὶ μητρὶ οὐδ' αὖ τὴν τοῦ σοφοῦ^δ ἢ τοῦ στρατηγοῦ, ἀλλὰ τὴν πατρικὴν,
 9 ὁμοίως δὲ καὶ^ε τὴν μητρικὴν. Καὶ παντὶ^ε δὲ τῷ πρεσβυτέρῳ τιμὴν^ε τὴν καθ' ἡλικίαν, ἢ ὑπαναστάσει καὶ κατακλίσει καὶ τοῖς τοιοῦτοις. Πρὸς ἐταίρους δ' ἰαὺ καὶ ἀδελφούς παρρησίαν καὶ^κ ἀπάντων κοινότητα. Καὶ συγγενέσι^ι δὲ καὶ φυλέταις καὶ πολίταις καὶ τοῖς λοιποῖς ἅσασιν^μ αἰεὶ πειρατέον τὸ οἰκεῖον ἀπονέμειν, καὶ συγκρίνειν τὰ ἐκάστοις ὑπάρ-
 10 χοντα κατ' οἰκειότητα καὶ ἀρετὴν ἢ χρῆσιν. Τῶν μὲν οὖν ὁμογενῶν^π ῥάων ἢ κρίσις, τῶν δὲ διαφερόντων ἐργωδεστέρα. Οὐ μὴν διὰ γε τοῦτο ἀποστατέον, ἀλλ' ὥς ἂν ἐνδέχεται, οὕτω διοριστέον.

3 Ἐχει δ' ἀπορίαν καὶ περὶ τοῦ διαλύεσθαι τὰς φιλίας ἢ μὴ

^κ ἔχει K^b. ^ν δόξειεν M^b.O^b. ^ω ἁρμόζοντα L^b.O^b. ^κ μὲν om. M^b.
^υ τὸ γένος κοινόν O^b. ^ζ ὄν] ὄντως δν L^b, om. K^b, M^b, O^b. ^α γονεῦσι om. L^b. ^β θεοῖς] καὶ θεοῖς L^b.O^b. ^ε δε] δὲ γονεῦσιν L^b, M^b, O^b.
^δ ἢ] ἢ τὴν K^b. ^ε τὴν om. K^b, O^b. ^ε δὴ K^b. ^ε τὴν om. K^b.
^β ὑπαναστάσει ἢ καὶ K^b. ^ι αὖ om. L^b. ^κ πάντων L^b, O^b. ^ι δὲ M^b.
^μ πειρατέον αἰεὶ L^b, O^b. ^π ῥάων M^b.

πρὸς τοὺς ὁμῶς διαμένοντας. Ἡ πρὸς μὲν τοὺς διὰ τὸ χρήσιμον ἢ τὸ ἡδὺ φίλους ὄντας, ὅταν μηκέτι ταύτ' ἔχωσιν, οὐδὲν ἄτοπον διαλύεσθαι; Ἐκείνων γὰρ ἦσαν φίλοι· ὦν ἀπολιπόντων εὖλογον τὸ μὴ φιλεῖν. ῥ' Ἐγκαλέσειε δ' ἄν τις, εἰ διὰ τὸ χρήσιμον ἢ τὸ ἡδὺ ἀγαπῶν προσεποιεῖτο διὰ τὸ ἦθος. Ἦπερ γὰρ ἐν ἀρχῇ εἵπομεν, πλείστα διαφοραὶ γίνονται τοῖς φίλοις, ὅταν μὴ ὁμοίως οἴωνται καὶ ὡσι φίλοι. Ὅταν μὲν οὖν διαψευσθῇ τις καὶ ὑπολάβῃ φιλεῖσθαι, διὰ τὸ ἦθος, μὴθὲν ἂ τοιοῦτον ἐκείνου πράττοντος, ἑαυτὸν αἰτιῶντ' ἄν ὅταν δ' ὑπὸ τῆς ἐκείνου προσποιήσεως ἀπατηθῇ, δίκαιον ἐγκαλεῖν τῷ ἀπατήσαντι, καὶ μᾶλλον ἢ τοῖς τὸ νόμισμα κιβδηλεύουσιν, ὅσῳ ἢ περὶ τιμιώτερον ἢ κακουργία. Ἐὰν δ' ἀποδέχεται ὡς ἀγαθόν, γένηται δὲ μοχθηρὸς καὶ ἡδοκῇ, ἀρ' ἔτι φιλητέον; Ἡ οὐ δυνατόν, εἴπερ μὴ πᾶν φιλητὸν ἀλλὰ τὰγαθόν; οὔτε δὲ φιλητέον πονηρὸν οὔτε δεῖ φιλοπύονηρον γὰρ οὐ χρή εἶναι, οὐδ' ὁμοιοῦσθαι φαύλῳ· εἴρηται δ' ὅτι τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ φίλον. Ἀρ' οὖν εὐθὺς διαλυτέον; Ἡ οὐ πᾶσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀνιάτοις κατὰ τὴν μοχθηρίαν; Ἐπανόρθωσιν δ' ἔχουσι μᾶλλον βοηθητέον εἰς τὸ ἦθος ἢ τὴν οὐσίαν, ὅσῳ βέλτιον καὶ τῆς φιλίας οἰκειότερον. Δόξειε δ' ἄν ὁ διαλυόμενος οὐδὲν ἄτοπον ποιεῖν· οὐ γὰρ τῷ τοιούτῳ φίλος ἦν· ἀλλοιωθέντα δ' οὖν ἀδυνάτων ἀνασῶσαι ἀφίσταται. Εἰ δ' ὁ μὲν ὁ διαμείνων ὁ δ' ἐπικεικότερος ἡγενοίτο καὶ πολὺ διαλλάττοι τῇ ἀρετῇ, ἀρα χρηστέον φίλῳ, ἢ οὐκ ἐνδέχεται; Ἐν μεγάλῃ δὲ διαστάσει μάλιστα δῆλον γίνεσθαι, οἷον ἐν ταῖς παιδικαῖς φιλίαις· εἰ γὰρ ὁ μὲν διαμείνων τὴν διάνοιαν παῖς ὁ δ' ἀνὴρ εἴη οἷος κράτιστος, πῶς ἂν εἴεν φίλοι μήτ' ἀρεσκόμενοι τοῖς αὐτοῖς μήτε χαίροντες καὶ λυπούμενοι; Οὐδὲ γὰρ περὶ ἀλλήλους ταύθ' ὑπάρξει

ο μὴ post τοὺς om. Mb. ρ ἐγκαλέσει Kb. q ἢ] ἢ διὰ Lb. r δ Kb. Lb. a ἐκείνου τοιοῦτον Ob. t αὐτὸν Lb. v περ Kb. w δοκεῖ ἀρετῇ φιλητέον Kb. x ἢ οὐ] ἢ Mb. y φιλητέον Ob. z δε] γὰρ Mb. a οὔτε δεῖ φιλοπύονηρον om. Kb. b ὅσον Mb. c τῷ τοιούτῳ ἢ Kb. Mb. d οὖν] δὲ Lb. Ob. e διαμείνει Lb. f γίνονται Kb. Mb. g διαλλάττει Lb. h ταῖς ἐκ παιδείας φιλίαις Nb. i διαμείνει Lb.

αὐτοῖς, ἄνευ δὲ τούτων οὐκ ἦν ^κ φίλους εἶναι· συμβιοῦν γὰρ οὐχ οἷόν τε. Εἴρηται δὲ περὶ τούτων. Ἄρ' οὖν οὐθέν ἀλλοιότερον πρὸς αὐτὸν ἐκτέον ἢ εἰ μὴ ἐγγεγόνει φίλος μηδέποτε; Ἡ δὲ μνείαν ἔχειν τῆς γενομένης συνηθείας, καὶ καθάπερ φίλοις μᾶλλον ἢ ὀθνείοις οἰόμεθα δεῖν χαρίζεσθαι, οὕτω καὶ τοῖς γενομένοις ἀπονεμητέον τι διὰ τὴν ¹ προγεγεννημένην φιλίαν, ^μ ὅταν ^ν μὴ δι' ὑπερβολὴν μοχθηρίας ^ο ἢ διάλυσιν γένηται,

- 4 Τὰ φιλικὰ δὲ ^ρ τὰ πρὸς τοὺς ^q φίλους, καὶ οἷς αἱ φιλίαι ὀρίζονται, ἔοικεν ἐκ τῶν πρὸς ^τ αὐτὸν ἐληλυθέναι. Τιθέασι γὰρ φίλον τὸν βουλόμενον καὶ πράττοντα τὰγαθὰ ἢ τὰ φαινόμενα ἐκείνου ἔνεκα, ἢ τὸν βουλόμενον εἶναι καὶ ζῆν ^σ τὸν φίλον αὐτοῦ χάριν ὅπερ αἱ μητέρες πρὸς τὰ τέκνα πεκύνθασι, καὶ τῶν φίλων ^ι οἱ προσκεκρουκότες. Οἱ δὲ τὸν συνδιάγοντα καὶ ταῦτα αἰρούμενον, ^ν ἢ τὸν συναλγούντα καὶ συγχαίροντα τῷ φίλῳ· μάλιστα δὲ καὶ τοῦτο περὶ τὰς μητέρας συμβαίνει. Τούτων δὲ ^ω τινι καὶ τὴν φιλίαν ὀρίζονται. ² Πρὸς αὐτὸν δὲ τούτων ἕκαστον τῷ ἐπικεκῆ ^z ὑπάρχει, τοῖς δὲ λοιποῖς, ἢ τοιοῦτοι ὑπολαμβάνουσιν εἶναι. Ἐοικε ^υ γάρ, καθάπερ εἴρηται, μέτρον ἐκάστῳ ἡ ἀρετὴ καὶ ὁ σπουδαῖος ³ εἶναι. Οὗτος γὰρ ὁμογνωμονεῖ αὐτῷ, καὶ τῶν αὐτῶν ὀρέγεται κατὰ πάσαν ^z τὴν ^α ψυχὴν, καὶ βούλεται δὴ αὐτῷ τὰγαθὰ καὶ τὰ φαινόμενα καὶ πράττει (τοῦ γὰρ ἀγαθοῦ τὰγαθὸν ^β διαπονεῖν) καὶ αὐτοῦ ἔνεκα· τοῦ γὰρ διανοητικοῦ χάριν, ὅπερ ἕκαστος εἶναι δοκεῖ. Καὶ ζῆν δὲ βούλεται αὐτὸν καὶ σώζεσθαι, καὶ μάλιστα τοῦτο ^φ φρονεῖ· ἀγαθὸν ⁴ γὰρ τῷ σπουδαίῳ τὸ εἶναι. Ἐκαστος δ' αὐτῷ βούλεται τὰγαθὰ, γενομένου δ' ἄλλος ^ε οὐδεὶς αἰρεῖται πάντ' ἔχειν ἐκεῖνο τὸ γεγόμενον· ἔχει γὰρ καὶ νῦν ὁ θεὸς τὰγαθόν, ^δ ἀλλ'

^κ φίλος L^b. ¹ προγεγεννημένην K^b.M^b. ^μ ὅτε L^b. ^ν μηδὲ M^b.
^ο ἢ solus N^b. ^ρ τὰ πρὸς] καὶ πρὸς O^b. ^q φίλους πέλας καὶ ὅσαι φι-
 λίαι K^b. ^τ αὐτὸν K^b. ^σ τῶν φίλων K^b.O^b. ^ι οἱ μὴ προσκεκρουκό-
 tes L^b. ^ν ἢ om. K^b. ^ω τινι τὰ κατὰ τὴν M^b. ^z ὑπερέχει M^b.
^υ δὲ M^b.O^b. ^z τὴν om. M^b.N^b. ^α τύχην M^b. ^β διαπονεῖ K^b.
^ε αἰρεῖται οὐδεὶς K^b. ^δ ἀλλ' οἷον ὅπῳ K^b.

ὅν ὃ τι ποτ' ἐστίν. Δόξειε δ' ἂν τὸ νοῦν ἕκαστος εἶναι, ^εἢ μάλιστα. Συνδιάγειν τε ὁ τοιοῦτος ἑαυτῷ βούλεται· ἡδέως γὰρ αὐτὸ ποιεῖ· τῶν τε γὰρ πεπραγμένων ἐπιτερπεῖς αἱ ^εμνήμαι, καὶ τῶν μελλόντων ἐλπίδες ἀγαθαί· αἱ τοιαῦται δ' ἡδεῖαι. Καὶ θεωρημάτων δ' εὐπορεῖ τῇ διανοίᾳ, συναλγεί τε καὶ συνήδεται μάλισθ' ἑαυτῷ· ^hπάντοτε γὰρ ἐστὶ τὸ αὐτὸ λυπηρόν τε καὶ ἡδύ, καὶ οὐκ ἄλλοτ' ἢ ἄλλο· ^kἀμεταμέλητος γὰρ ὡς εἰπεῖν. Τῷ δὲ πρὸς αὐτὸν ^lμὲν ἕκαστα τούτων ὑπάρχειν τῷ ἐπικεκῖ, πρὸς δὲ τὸν φίλον ἔχειν ὥσπερ πρὸς ⁿἑαυτόν (ἐστὶ γὰρ ὁ φίλος ἄλλος ^oαὐτός), ^pκαὶ ἡ φιλία τούτων εἶναι τι δοκεῖ, καὶ φίλοι οἷς ταῦθ' ὑπάρχει. Πρὸς αὐτὸν δὲ πότερόν ἐστιν ἢ οὐκ ἐστὶ φιλία, ἀφείσθω ^qἐπὶ τοῦ παρόντος· δόξειε δ' ἂν ταύτῃ ^rεἶναι φιλία, ^sἢ ἐστὶ δύο ἢ πλείω ^tἐκ τῶν εἰρημένων, καὶ ὅτι ἡ ὑπερβολὴ τῆς φιλίας τῇ πρὸς αὐτὸν ὁμοιοῦται. Φαίνεται δὲ τὰ εἰρημένα ^γκαὶ τοῖς πολλοῖς ὑπάρχειν, καίπερ οὐσι φαῦλοις. Ἄρ' οὖν ^vἢ ἀρέσκουσιν ἑαυτοῖς καὶ ὑπολαμβάνουσιν ἐπικεκῖς εἶναι, ταύτῃ μετέχουσιν αὐτῶν; Ἐπεὶ τῶν γε κομιδῇ φαύλων καὶ ἀνοσιουργῶν οὐθενὶ ταῦθ' ὑπάρχει, ἀλλ' οὐδὲ φαίνεται. Σχεδὸν δὲ οὐδὲ τοῖς φαύλοις· ^wδιαφέρονται γὰρ ἑαυτοῖς, καὶ ⁸ἐτέρων μὲν ἐπιθυμοῦσιν ἄλλα δὲ βούλονται, οἷον οἱ ἀκρατεῖς· αἰροῦνται γὰρ ἀντὶ τῶν δοκούντων ἑαυτοῖς ἀγαθῶν εἶναι τὰ ἡδέα βλαβερά ὄντα· οἱ δ' αὖ διὰ δειλίαν καὶ ἀργίαν ἀφίστανται τοῦ πράττειν ^zοἷοντα ἑαυτοῖς βέλτιστα εἶναι· οἷς δὲ πολλὰ καὶ δεινὰ πέπρακται ^yδιὰ τὴν μοχθηρίαν, ^zμισοῦσί τε καὶ φεύγουσι τὸ ζῆν καὶ ἀναιροῦσιν ἑαυτοῖς. Ζη- ⁹τοῦσί τε οἱ μοχθηροὶ μεθ' ὧν ^aσυνδιημερεύουσιν, ἑαυτοῖς δὲ φεύγουσιν· ἀναμιμνήσκονται γὰρ πολλῶν καὶ δυσχερῶν,

^e ἢ om. K^b.M^b. ^f αὐτῷ corr. L^b.Ob. ^g μνείαι K^b.M^b. ^h πάντα Ob. ⁱ ἄλλω K^b. ^k ἀμετάβλητος M^b. ^l μὲν add. M^b. ^m περ om. L^b. ⁿ αὐτὸν K^b.M^b. ^o αὐτός om. Ob. ^p καὶ ante ἡ om. K^b. ^q ἂν τιςιν αὐτῇ M^b. ^r εἶναι ἡ φιλία L^b.Ob. ^s ἢ οὐκ ἐστὶ M^b. ^t ἐκ] ἡ ἐκ K^b. ^v ἢ τ' ἀρέσκουσιν K^b. ^w διαφέρουσι M^b. ^x οἷοντα κατὰ ἑαυτοῖς μάλιστα εἶναι M^b. ^y διὰ] καὶ διὰ K^b.M^b. ^z μισοῦνται καὶ φεύγουσι K^b, μισοῦνται φεύγουσι M^b.N^b. ^a συνδιημερεύουσιν K^b.

καὶ ^b τοιαῦθ' ἕτερα ἐλπίζουσι, καθ' ἑαυτοὺς ὄντες, μεθ' ἑτέρων ^d ὄντες ἐπιλανθάνονται. Οὐθέν τε φιλητὸν ἔχοντες ^c οὐθέν φιλικὸν πάσχουσι πρὸς ἑαυτούς. Οὐδὲ δὴ συγχαίρουσιν οὐδὲ συναλγοῦσιν ^d οἱ τοιοῦτοι ἑαυτοῖς· στασιάζει γὰρ αὐτῶν ἡ ψυχὴ, καὶ ^e τὸ ^f μὲν διὰ μοχθηρίαν ἀλγεῖ ^g ἀπεχόμενον τινῶν, ^h τὸ ^d ἡδεται, καὶ τὸ μὲν δῶρο τὸ ^d ¹⁰ ἐκέῖσε ἔλκει ὥσπερ διασπῶντα. Εἰ δὲ μὴ ⁱ οἶόν τε ἅμα λυπεῖσθαι καὶ ἡδεσθαι, ἀλλὰ μετὰ μικρόν γε λυπεῖται ὅτι ἦσθη, καὶ οὐκ ἂν ἐβούλετο ^k ἡδέα ταῦτα γενέσθαι αὐτῷ· ^l μεταμελείας γὰρ οἱ φαῦλοι γέμονσιν. Οὐ δὲ φαίνεται ὁ φαῦλος οὐδὲ πρὸς ^m ἑαυτὸν φιλικῶς διακεῖσθαι διὰ τὸ μηδὲν ἔχειν φιλητόν. Εἰ δὴ τὸ οὕτως ἔχειν λίαν ἐστὶν ἄθλιον, φευκτέον τὴν μοχθηρίαν διατεταμένως καὶ πειρατέον ἐπεικεῖν εἶναι· οὕτω γὰρ ⁿ καὶ πρὸς ἑαυτὸν φιλικῶς ἂν ἔχοι καὶ ἐτέρῳ φίλος γένοιτο.

5 Ἡ ^d εὖνοια ^o φιλία μὲν ἔοικεν, οὐ μὴν ἐστὶ γε φιλία· γίνεται γὰρ εὖνοια καὶ πρὸς ἀγνώστας καὶ λανθάνουσα, φιλία ^d οὐ. Καὶ πρότερον δὲ ^p ταῦτ' εἴρηται. Ἀλλ' οὐδὲ φέλησις ἐστίν· οὐ γὰρ ἔχει διάτασιν οὐδ' ὄρεξιν, τῇ φιλήσει ² δὲ ταῦτ' ἀκολουθεῖ. Καὶ ἡ μὲν φίλησις μετὰ συνηθείας, ἡ ^d εὖνοια καὶ ἐκ ^q προσπαίου, οἶον καὶ περὶ τοὺς ἀγωνιστάς συμβαίνει· εὖνοι γὰρ αὐτοῖς γίνονται καὶ ^r συνθέλουσιν, ^s συμπράττειν ^d ἂν οὐθέν· ὅπερ γὰρ εἵπομεν, ^v προσπαίως εὖνοι ³ γίνονται καὶ ἐπιπολαίως στέργουσιν. Ἐοικε δὲ ἀρχὴ φιλίας εἶναι, ὥσπερ τοῦ ἐρᾶν ἡ διὰ τῆς ὀψευς ἡδονῆ· μὴ γὰρ προσηθείς τῇ ^w ἰδέα οὐθείς ἐρᾷ, ὁ δὲ χαίρων τῷ εἶδει οὐθέν μᾶλλον ἐρᾷ, ἀλλ' ὅταν καὶ ἀπόντα ποθῇ καὶ τῆς παρουσίας ^x ἐπιθυμῇ. Οὕτω δὴ καὶ φίλους οὐχ οἶόν τ' εἶναι μὴ εὖνους

^b ἕτερα τοιαῦτα ἐλπίζουσι L^b.Ob, τοιαῦθ' ὑπερελπίζουσι M^b. ^c οὐδὲ L^b.
^d ἑαυτοῖς οἱ τοιοῦτοι L^b.Ob. ^e τότε L^b.Ob, om. K^b. ^f μὲν om. K^b.
^g ἀπεχόμενος L^b. ^h τοτὲ L^b.Ob. ⁱ οἶονται M^b. ^k ταῦτα ἡδέα L^b,
τῷ ἡδέα ταῦτα M^b. ^l μεταμελείας—ἑαυτὸν om. M^b. ^m αὐτὸν K^b.
ⁿ καὶ ante πρὸς om. K^b.M^b. ^o φιλία] φιλικῶ K^b. ^p τοιαῦτ' K^b.M^b.
^q τροπαίου M^b. ^r συνελθούσιν K^b. ^s συμπράττειν L^b. ^t οὐδὲ ἐν Ob.
^v τροπαίως M^b. ^w εἰδέαι K^b. ^x ἐπιθυμεί K^b.Ob.

γενομένους, οἱ δ' εὖνοι οὐθὲν μᾶλλον φιλοῦσιν· βούλονται γὰρ μόνον τὰ γαθὰ οἷς εἰσὶν ἰεῖνοι, συμπράττειν δ' ^z ἂν οὐθέν, ^a οὐδ' ὀχληθεῖεν ὑπὲρ αὐτῶν. Διὸ μεταφέρων φαίη τις ἂν αὐτὴν ἀργὴν εἶναι φιλίαν, χρονιζομένην δὲ καὶ εἰς συνήθειαν ^b ἀφικνουμένην γίνεσθαι φιλίαν, οὐ τὴν διὰ τὸ χρήσιμον οὐδὲ τὴν διὰ τὸ ἡδύ· οὐδὲ γὰρ εὖνοια ἐπὶ τούτοις γίνεται. Ὁ μὲν γὰρ εὐεργετηθεὶς ἀνθ' ὧν πέπονθεν ἀπονέμει τὴν εὖνοιαν, τὰ δίκαια δρῶν· ὁ δὲ βουλόμενός τιν' ^c εὐπραγεῖν, ^d ἐλπίδα ἔχων εὐπορίας δι' ἐκείνου, οὐκ ἔοικ' ^e εὖνους ἐκείνῳ εἶναι, ἀλλὰ μᾶλλον ἑαυτῷ, καθάπερ οὐδὲ φίλος, εἰ θεραπεύει αὐτὸν διὰ τινὰ χρήσιν. Ὅλως δ' ^f ἡ εὖνοια δι' ^g ἀρετὴν καὶ ἐπιείκειάν τινα ^h γίνεται, ὅταν τῷ φανῇ καλὸς τις ἢ ἀνδρείος ἢ τι τοιοῦτον, καθάπερ καὶ ἐπὶ ^b τῶν ἀγωνιστῶν εἴπομεν.

Φιλικὸν δὲ καὶ ἡ ὁμόνοια φαίνεται· διόπερ οὐκ ἔστιν ὁμοδοξία· τοῦτο μὲν γὰρ καὶ ἀγνοοῦσιν ἀλλήλους ὑπάρξειεν ἂν. Οὐδὲ ⁱ τοὺς περὶ ^k ὁτιοῦν ὁμογνωμονοῦντας ὁμονοεῖν φασίν, οἷον τοὺς περὶ τῶν οὐρανίων (οὐ γὰρ φιλικὸν τὸ περὶ τούτων ὁμονοεῖν), ἀλλὰ ^l τὰς πόλεις ὁμονοεῖν φασίν, ὅταν περὶ τῶν συμφερόντων ὁμογνωμονῶσι ^m καὶ ταῦτά προαιρῶνται καὶ πράττωσι τὰ ⁿ κοινῇ δόξαντα. Περὶ τὰ πρακτὰ δὲ ὁμο- ^o νοοῦσιν, καὶ τούτων περὶ τὰ ἐν μεγέθει καὶ ^p τὰ ἐνδεχόμενα ἀμφοῖν ὑπάρχειν ἢ πᾶσιν, οἷον αἱ πόλεις, ὅταν πᾶσι δοκῇ τὰς ἀρχὰς αἰρετάς εἶναι, ἢ συμμαχεῖν Λακεδαιμονίοις, ἢ ἄρχειν Πιπτακόν, ὅτε καὶ αὐτὸς ^q ἔθελεν. Ὅταν δ' ^r ἑκάτερος ἑαυτὸν βουλήται, ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς Φοινίσσαις, στασιάζουσιν· οὐ γὰρ ἐσθ' ὁμονοεῖν τὸ ^s αὐτὸ ἑκάτερον ^t ἐννοεῖν ὁδήποτε, ἀλλὰ τὸ ^u ἐν τῷ αὐτῷ, οἷον ὅταν καὶ ὁ δῆμος καὶ οἱ

γ εὖνοι M^b. z οὐθέν ἂν L^b. a οὐδ' ἂν ὀχληθεῖεν O^b. b ἀγομένην L^b, συνηγομένη O^b. c εὐ πράττειν L^b. d εὐπορίας ἐλπίδα ἔχων L^b. O^b. e ἐκείνῳ εὖνους O^b. f ἢ om. K^b. M^b. g γίνεται τῷ φανῆναι M^b. h τῷ ἀγῶνι L^b. i τοῦς] γάρ M^b. k ὁτιοῦν L^b. O^b. l τοὺς πολλοὺς M^b. m καὶ—ὁμονοοῦσι om. M^b. n κοινὰ K^b. o τὰ post καὶ add. L^b. O^b. p ἔθελεν K^b. q ἑκάτερος καὶ ἑαυτὸν K^b. r αὐτῷ K^b. L^b. M^b. s εὖνοεῖν K^b. L^b. t ἐν et αὐτῷ om. O^b.

- ἐπικεικίς τοὺς ἀρίστους ἄρχειν· οὕτω γὰρ πᾶσι γίγνεται
 ὅτι ἐφίενται. Πολιτικὴ δὲ φιλία φαίνεται ἡ ὁμόνοια, κα-
 θάπερ καὶ λέγεται· περὶ τὰ συμφέροντα γὰρ ἔστι καὶ τὰ
 3^W εἰς τὸν βίον ἁνήκοντα. Ἔστι δ' ἡ τοιαύτη ὁμόνοια ἐν
 τοῖς ἐπικεικίσι· οὗτοι γὰρ ὕ και ἐαυτοῖς ὁμονοοῦσι καὶ ἀλλή-
 λους, ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὄντες ὡς εἰπεῖν· τῶν τοιούτων γὰρ ὁ μέ-
 νει τὰ βουλήματα καὶ οὐ μεταρρεῖ ὥσπερ εὐριπος, βούλονται
 τε τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα, τούτων δὲ ὁ και ὁ κοινῇ ἐφί-
 4^W ενται. Τοὺς δὲ φαύλους οὐχ οἷόν τε ὁμονοεῖν πλὴν ἐπὶ μι-
 κρόν, καθάπερ καὶ φίλους εἶναι, πλεονεξίας ἐφιεμένους ἐν τοῖς
 ὠφελίμοις, ἐν δὲ τοῖς ὁ πόνοις καὶ ταῖς λειτουργίαις ἐλλεί-
 ποντας· ἐαυτῷ δ' ἕκαστος βουλόμενος ταῦτα τὸν πέλας ἐξε-
 τάξει καὶ κωλύει· μὴ γὰρ ὁ τηρούντων τὸ κοινὸν ἀπόλλυται.
 Συμβαίνει οὖν αὐτοῖς στασιάζειν, ὁ ἀλλήλους μὲν ἐπαναγκά-
 ζοντας, αὐτοὺς δὲ μὴ βουλομένους τὰ δίκαια ποιεῖν.
- 7 Οἱ δ' εὐεργέται τοὺς εὐεργετηθέντας δοκοῦσι μᾶλλον φι-
 λεῖν ἢ ὁ οἱ εὐ παθόντες τοὺς δράσαντας, καὶ ὡς παρὰ λόγον
 γινόμενον ἐπιζητεῖται. Τοῖς μὲν οὖν πλείστοις φαίνεται,
 ὅτι οἱ μὲν ὁφείλουσι τοῖς δὲ ὁφείλεται· καθάπερ οὖν ἐπὶ
 τῶν δανείων οἱ μὲν ὁφείλοντες βούλονται μὴ εἶναι οἷς ὁφεί-
 λουσιν, ὁ οἱ δὲ δανείσαντες καὶ ἐπιμέλονται τῆς τῶν ὁφεί-
 λόντων σωτηρίας, ὁ οὕτω καὶ τοὺς εὐεργετήσαντας βούλεσθαι
 εἶναι τοὺς παθόντας ὡς κομιονμένους τὰς χάριτας, τοῖς δ' οὐκ
 εἶναι ἐπιμελὲς τὸ ἀνταποδοῦναι. Ἐπίχαρμος ὁ μὲν οὖν τάχ'
 ἂν φαίη ταῦτα λέγειν ὁ αὐτοὺς ἐκ πονηροῦ θεωμένους, ὅτι
 δ' ἀνθρωπικῷ· ἀμνήμονες γὰρ οἱ πολλοί, καὶ μᾶλλον εὐ πά-
 2^W σchein ἢ ποιεῖν ἐφίενται. Δόξειε δ' ἂν φυσικώτερον εἶναι τὸ
 αἷτιον, καὶ ὁ οὐχ ὁμοιον τῷ περὶ τοὺς ὁ δανείσαντας· οὐ γὰρ

ὁ οὐ πάντες ἐφίενται M^b. ὁ ἐφίεται—φαίνεται margo Ob: ipse om.
 ὁ πρὸς Nb. ὁ ἦκοντα M^b, εἰκότα K^b. ὁ και post γὰρ om. M^b.
 ὁ μέρει τὰ βουλεύματα M^b. ὁ και om. M^b. ὁ κοινωνίας Ob. ὁ πόνοις]
 δαπανηροῖς M^b. ὁ πληρούντων M^b. ὁ ἄλλους M^b. ὁ οἱ om. K^b. M^b.
 ὁ ὁφείλοντες οὐ βούλονται εἶναι M^b. ὁ οἱ δανείσαντες δὲ καὶ ἐπιμελοῦνται
 K^b. M^b. ὁ οὕτω γὰρ καὶ M^b. ὁ μὲν om. M^b. ὁ τοὺς M^b. ὁ οὐδ'
 K^b. M^b. ὁ δανειστάς L^b.

ἐστὶ φίλησις περὶ ἐκείνους, ἀλλὰ τοῦ σώζεσθαι βούλησις τῆς κομιδῆς ἕνεκα· οἱ δ' εὖ πεποιηκότες φιλοῦσι καὶ ἀγαπῶσι τοὺς ^ο πεπονθότας, κἂν μὴθὲν ὥσι χρήσιμοι ^ρμηδ' εἰς ὕστερον ^α γένοιοντ' αὖν. Ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν τεχνιτῶν συμβέβηκεν· ³ πᾶς γὰρ τὸ οἰκεῖον ἔργον ἀγαπᾷ μᾶλλον ἢ ἀγαπηθεῖν αὖν ὑπὸ τοῦ ἔργου ἐμψύχου γενομένου. Μάλιστα δ' ἴσως ^ι τοῦτο περὶ τοὺς ποιητὰς συμβαίνει· ὑπεραγαπῶσι γὰρ οὗτοι τὰ οἰκεῖα ποιήματα, στέργοντες ὥσπερ τέκνα. Τοιοῦτφ ^α δὴ ⁴ ἔοικε καὶ τὸ τῶν ἐνεργητῶν· τὸ γὰρ εὖ πεπονθὸς ἔργον ἐστὶν αὐτῶν· τοῦτο δὴ ἀγαπῶσι μᾶλλον ἢ τὸ ἔργον τὸν ποιήσαντα. Τούτου δ' αἴτιον ὅτι τὸ εἶναι πᾶσιν αἰρετὸν καὶ φιλητόν, ἐσμέν δ' ἐνεργεῖα· τῷ ζῆν γὰρ καὶ πράττειν. Ἐνεργεῖα ^ι δὴ ὁ ποιήσας τὸ ἔργον ἔστι πως· στέργει δὴ τὸ ἔργον, διότι καὶ τὸ εἶναι. Τοῦτο δὲ φυσικόν· ὁ γὰρ ἐστὶ δυνάμει, τοῦτο ἐνεργεῖα τὸ ἔργον μνηύει. Ἄμα δὲ καὶ τῷ ⁵ μὲν ἐνεργέτῃ καλὸν τὸ κατὰ τὴν πράξιν, ὥστε χαίρειν ἐν ^φ τοῦτο, τῷ δὲ παθόντι οὐθὲν καλὸν ἐν τῷ δράσαντι, ἀλλ' εἴπερ, συμφέρον· τοῦτο δ' ἥττον ἢδὲ καὶ φιλητόν. Ἡδεῖα ⁶ δ' ἐστὶ τοῦ μὲν παρόντος ἢ ἐνέργεια, τοῦ δὲ μέλλοντος ἢ ἐλπίς, τοῦ δὲ ^ν γεγεννημένου ἢ μνήμη. Ἡδιστον δὲ τὸ κατὰ τὴν ἐνέργειαν, καὶ φιλητόν ὁμοίως. Τῷ μὲν ^ω οὖν πεποιηκότη μένει τὸ ἔργον (τὸ ^κ καλὸν γὰρ πολυχρόνιον), τῷ δὲ παθόντι τὸ χρήσιμον παροίχεται. Ἡ τε μνήμη τῶν μὲν καλῶν ἡδεῖα, τῶν δὲ χρησίμων οὐ πάνυ ^υ ἢ ἥττον· ἢ προσδοκία δ' ἀνάπαλιν ^κ ἔχειν ἔοικεν. Καὶ ἡ μὲν φίλησις ποιήσει ἔοικεν, τὸ φιλεῖσθαι δὲ τῷ πάσχειν. Τοῖς ^α ὑπερέχουσι ^β δὴ περὶ ^γ τὴν πράξιν ἔπεται ^δ τὸ φιλεῖν καὶ τὰ φιλικά. Ἔτι ⁷ δὲ τὰ ἐπιπόνως ^ε γενόμενα πάντες μᾶλλον στέργουσιν, οἷον

^ο πεπονθότας] εὖ πεπονθότας N^b, ἐνεργηθέντας L^b.Ob. ^ρ μηδ'] κἂν μηδ' M^b. ^α γένοιοντ' L^b.M^b. ^ι περὶ τοὺς ποιητὰς τοῦτο L^b.Ob. ^α δὲ M^b. ^ι δ' L^b.M^b.Ob. ^ν γενομένου M^b. ^ω οὖν om. L^b. ^κ γὰρ καλὸν L^b. ^υ ἢ—ἔχειν ἔοικεν om. M^b. ^κ ἔχειν om. L^b.Ob. ^α ὑπάρχουσι N^b. ^β δὲ M^b. ^γ τὴν om. L^b.Ob. ^δ τὸ] καὶ δὴ τὸ L^b.Ob. τὸ φιλεῖν om. K^b. ^ε γινόμενα πάντες μᾶλλον M^b, μὲν μᾶλλον πάντες γενόμενα Ob.

καὶ τὰ χρήματα οἱ κτησάμενοι τῶν παραλαβόντων δοκεῖ
^fδὴ τὸ ^gμὲν εὖ πάσχειν ἄπονον εἶναι, τὸ δ' εὖ ποιεῖν ἐργώδες.
 Διὰ ταῦτα ^hδὲ καὶ αἱ μητέρες φιλοτεκνότεραι· ⁱἐπιπονωτέρα
 γὰρ ἢ ^kγέννησις, καὶ μᾶλλον ἴσασιν ὅτι αὐτῶν. Δόξειε δ'
 ἂν τοῦτο καὶ τοῖς εὐεργέταις οἰκεῖον ^lεἶναι.

- 8 ^mἈπορεῖται δὲ ⁿκαὶ πότερον δεῖ φιλεῖν ἑαυτὸν μάλιστα
 ἢ ἄλλον τινά· ἐπιτιμῶσι γὰρ τοῖς ἑαυτοὺς μάλιστα ἀγα-
 πῶσι, καὶ ὡς ἐν αἰσχυρῷ φιλαύτους ἀποκαλοῦσι, δοκεῖ ^oτε
 ὁ μὲν φαῦλος ἑαυτοῦ χάριν πάντα πράττειν, καὶ ὅσῳ ἂν
 μοχθηρότερος ᾖ, τοσοῦτῳ μᾶλλον· ἐγκαλοῦσι ^pδὲ αὐτῷ ^qὅτι
 οὐθέν ἀφ' ἑαυτοῦ πράττει· ὁ δ' ἐπικῆς διὰ τὸ καλόν, καὶ
 ὅσῳ ἂν ^rβελτίων ᾖ, ^sμᾶλλον διὰ τὸ καλόν, καὶ φίλου ἕνεκα·
²τὸ δ' αὐτοῦ παρίησιν. Τοῖς λόγοις δὲ τούτοις τὰ ἔργα δια-
 φωνεῖ, οὐκ ἀλόγως. Φασὶ γὰρ δεῖν φιλεῖν μάλιστα τὸν
 μάλιστα φίλον, φίλος δὲ μάλιστα ὁ βουλόμενος ^tᾧ βούλε-
 ται τὰγαθὰ ἐκείνου ἕνεκα, καὶ εἰ μηθεὶς εἴσεται. Ταῦτα δ'
 ὑπάρχει ^vμάλιστ' αὐτῷ πρὸς αὐτόν, καὶ τὰ λοιπὰ δὴ πάνθ'
 οἷς ὁ φίλος ὀρίζεται· εἴρηται γὰρ ὅτι ἀπ' αὐτοῦ πάντα τὰ
 φιλικὰ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους διήκει. Καὶ αἱ παροιμίαι δὲ
 πᾶσαι ὁμογενωμονοῦσιν, ὅσον ^wτὸ “μία ψυχὴ” καὶ “κοινὰ τὰ
 φίλων” καὶ “ἰσότης φιλότης” καὶ “γόνυ κνήμης ἔγγιον”
 πάντα γὰρ ταῦτα πρὸς αὐτόν ^xμάλισθ' ὑπάρχει· μάλιστα
 γὰρ φίλος αὐτῷ, καὶ φιλητέον δὴ μάλισθ' ἑαυτόν. Ἀπο-
 ρεῖται δ' εἰκότως ποτέροις ^yἤχρεων ἔπεσθαι, ἀμφοῖν ^zἐχόντων
³τὸ πιστόν. Ἰσως οὖν τοὺς τοιοῦτους δεῖ τῶν λόγων διαι-
 ρεῖν καὶ διορίζειν ἐφ' ὅσον ἑκάτεροι καὶ πῇ ἀληθεύουσιν. Εἰ
 δὴ λάβοιμεν τὸ φίλαυτον πῶς ἑκάτεροι λέγουσιν, τάχ' ἂν
⁴γένοιτο δῆλον. Οἱ μὲν ^aοὖν εἰς ὄνειδος ἄγοντες αὐτὸ φιλ-

^f δὲ Mb. ^g εὖ μὲν Kb.Lb.Mb. ^h δὲ om. Mb. ⁱ ἐπιπονώτερον Mb.
^k γένεσις Kb. ^l εἶναι om. Lb. ^m ἀπορεῖ Mb. ⁿ καὶ om. Lb. ^o δὲ
 Lb.Mb.Ob. ^p δὴ om. Mb. ^q ὅτι] οἷον ὅτι Kb. ^r βέλτιον Kb.
^s μᾶλλον om. Mb. ^t ᾧ] ᾧ Kb, ᾧ μάλιστα Lb. ^v αὐτῷ μάλιστα
 Lb.Ob. ^w τὸ κοινὰ τὰ φίλων καὶ μία ψυχὴ Lb.Ob. ^x μάλισθ' ἂν ὑπάρ-
 χει Kb.Mb. ^y ἤχρεων δὴ ἔπεσθαι Lb.Ob. ^z ἐχόντων Lb, σχόντων Mb.
^a οὖν om. Kb.Mb.

αὐτοὺς καλοῦσι τοὺς ἑαυτοῖς ἀπονέμοντας τὸ πλεῖον ἐν χρήμασι καὶ τιμαῖς καὶ ἡδοναῖς ταῖς σωματικαῖς· τούτων γὰρ οἱ πολλοὶ ὀρέγονται, καὶ ἐσπουδάκασιν περὶ αὐτὰ ὡς ἄριστα ὄντα, διὸ καὶ ^bπεριμάχητά ἐστιν. Οἱ ^cδὲ περὶ ταῦτα πλεονέκται χαρίζονται ταῖς ἐπιθυμίαις καὶ ὅλως τοῖς πάθεσι καὶ τῷ ἀλόγῳ τῆς ψυχῆς. Τιοῦτοι δ' εἰσὶν οἱ πολλοί· διὸ καὶ ἡ προσηγορία γεγένηται ἀπὸ τοῦ ^dπολλοῦ φαύλου ὄντος. Δικαίως δὲ τοῖς οὕτω φιλαύτοις ὀνειδίζεται. Ὅτι δὲ ^eτοὺς ⁵τὰ τοιαῦθ' αὐτοῖς ἀπονέμοντας εἰώθασιν λέγειν οἱ πολλοὶ φιλαύτους, οὐκ ἄδηλον· εἰ γὰρ τις αἰεὶ ^fσπουδάζῃ τὰ δίκαια πράττειν αὐτὸς μάλιστα πάντων ἢ τὰ σόφρονα ἢ ὅποια οὖν ἄλλα τῶν κατὰ τὰς ἀρετάς, καὶ ὅλως αἰεὶ τὸ καλὸν ^gἑαυτῷ περιποιοῖτο, οὐθεὶς ἐρεῖ τοῦτον φίλαντον οὐδὲ ψέξει. Δόξειε ⁶δ' αὖν ὁ τοιοῦτος ^hμᾶλλον εἶναι φίλαντος· ἀπονέμει ⁱ γοῦν ἑαυτῷ τὰ κάλλιστα καὶ μάλιστ' ἀγαθὰ, καὶ χαρίζεται ἑαυτοῦ τῷ κυριωτάτῳ, καὶ πάντα τούτῳ πείθεται· ὥσπερ ^kδὲ καὶ πόλις τὸ κυριώτατον μάλιστ' εἶναι δοκεῖ καὶ πᾶν ἄλλα σύστημα, οὕτω καὶ ἄνθρωπος· ^lκαὶ φίλαντος δὲ μάλιστα ἅ τούτα ἀγαπῶν καὶ τούτῳ χαριζόμενος. Καὶ ἐγκρατὴς δὲ καὶ ἀκρατὴς ^mλέγεται τῷ κρατεῖν τὸν νοῦν ἢ μὴ, ὡς ⁿτούτου ἐκάστου ὄντος· καὶ ^oπεπραγμένα δοκοῦσιν· αὐτοὶ καὶ ἐκουσίως τὰ μετὰ λόγου μάλιστα. Ὅτι μὲν οὖν ^pταῦθ' ἕκαστός ἐστιν ^rἢ μάλιστα, οὐκ ἄδηλον, καὶ ὅτι ὁ ἐπικεικὴς μάλιστα τοῦτ' ἀγαπᾷ. Διὸ φίλαντος μάλιστ' αὖν εἴη, καθ' ^sἕτερον εἶδος τοῦ ὀνειδιζομένου, καὶ διαφέρων τοσοῦτον ὅσων τὸ κατὰ λόγον ζῆν τοῦ κατὰ πάθος, καὶ ὀρέγεσθαι ^tτοῦ καλοῦ ἢ τοῦ δοκοῦντος συμφέρειν. ^vΤοὺς μὲν οὖν περὶ τὰς ⁷καλὰς πράξεις διαφερόντως ^wσπουδάζοντας πάντες ἀποδέχονται καὶ ἐπαινοῦσιν· πάντων δὲ ἀμιλλωμένων πρὸς τὸ

^b περὶ χρήματά Mb. ^c δὲ Lb. ^d πηλοῦ Mb. ^e τοὺς] τοῖς Kb. ^f σπουδάζει Lb.Mb.Ob. ^g αὐτῷ Lb.Ob. ^h εἶναι μᾶλλον Lb. ⁱ γὰρ Lb. ^k δὲ καὶ] γὰρ Mb. ^l καὶ ante φίλαντος om. Mb. ^m λέγεται om. Mb. ⁿ τούτου Kb.Mb.Nb.Ob. ^o πεπραγμένα Mb. ^p ἑαυτῷ Mb. ^q τοῦ καθ' ἑκάστου Mb. τοῦ καθ' ἑκάστου Lb. ^r ἢ om. Ob. ^s ἑκάτερον Kb. ^t ἢ τοῦ καλοῦ ἢ Kb.Mb. ^v τοὺς] τὸν Mb. ^w σπουδάζοντα Mb.

καλὸν καὶ διατεινομένων τὰ κάλλιστα πράττειν κοινῇ τ' ^α ἅν
 πάντ' εἴη τὰ δέοντα καὶ ἰδίᾳ ἐκάστω τὰ μέγιστα τῶν ἀγα-
 θῶν, εἴπερ ^γ ἡ ἀρετὴ ^ζ τοιοῦτόν ^α ἐστίν. Ὡστε τὸν μὲν ἀγαθὸν
 δεῖ φίλαντον εἶναι· καὶ γὰρ αὐτὸς ὀνήσεται τὰ καλὰ πράτ-
 των καὶ τοὺς ἄλλους ὠφελήσει· τὸν δὲ μοχθηρὸν οὐ δεῖ·
 βλάψει γὰρ καὶ ἑαυτὸν καὶ τοὺς πέλας, φαῦλοις πάθεσιν
 8 ἐπόμενος. Τῷ μοχθηρῷ μὲν οὖν διαφωνεῖ ἃ δεῖ ^β πράττειν
 καὶ ^α ἃ πράττει· ὁ δ' ἐπεικὴς, ^δ ἃ δεῖ, ταῦτα ^ε καὶ πράττει·
 πᾶς γὰρ νοὺς αἰρεῖται τὸ βέλτιστον ἑαυτῷ, ὁ δ' ἐπεικὴς
 9 πειθαρχεῖ τῷ νῷ. Ἀληθὲς ^ι δὲ περὶ τοῦ σπουδαίου καὶ τὸ
 τῶν φίλων ἔνεκα πολλὰ πράττειν καὶ τῆς πατρίδος, κἂν δέη
 ὑπεραποθνήσκειν· προήσεται γὰρ καὶ χρήματα καὶ τιμὰς
 καὶ ὅλως τὰ περιμάχῃα ἀγαθὰ, περιποιούμενος ^β ἑαυτῷ τὸ
 καλόν· ὀλίγον γὰρ χρόνον ἡσθῆναι σφόδρα μᾶλλον ἔλοιτ'
 ἂν ἢ πολὺν ἡρέμα, καὶ βιώσαι καλῶς ἑναιυτὸν ἢ πόλλ' ἔτη
 τυχόντως, καὶ μίαν πράξιν καλὴν καὶ μεγάλην ἢ πολλὰς
 καὶ μικράς. Τοῖς ^δ ὑπεραποθνήσκουσι τοῦτ' ἴσως συμβαί-
 νει· αἰροῦνται δὴ μέγα καλὸν ἑαυτοῖς. Καὶ χρήματα ^ι προ-
 οῖντ' ἂν ἐφ' ᾧ πλείονα λήψονται οἱ φίλοι· γίγνεται γὰρ
 τῷ μὲν φίλῳ χρήματα, αὐτῷ δὲ τὸ καλόν· τὸ ^κ δὴ μεῖζον
 10 ἀγαθὸν ἑαυτῷ ἀπονέμει. Καὶ ^ι περὶ τιμᾶς ^μ δὲ καὶ ἀρχὰς ὁ
 αὐτὸς τρόπος· πάντα γὰρ τῷ φίλῳ ταῦτα προήσεται· κα-
 λὸν γὰρ αὐτῷ τοῦτο καὶ ἐπαινετόν. Εἰκότως δὴ ^ν δοκεῖ
 ὁ σπουδαῖος εἶναι, ἀντὶ πάντων ^ρ αἰρούμενος τὸ καλόν. Ἐν-
 δέχεται δὲ καὶ πράξεις τῷ φίλῳ προῖεσθαι, καὶ εἶναι κάλλιον
 11 τοῦ αὐτὸν πράξαι τὸ αἷτιον τῷ φίλῳ ^ρ γενέσθαι. Ἐν ^ι πᾶσι
 δὴ τοῖς ἐπαινετοῖς ὁ σπουδαῖος φαίνεται ἑαυτῷ τοῦ καλοῦ
 πλεόν νέμων. Οὕτω μὲν οὖν ^β φίλαντον εἶναι· δεῖ, καθάπερ
 εἴρηται· ὥς δ' οἱ πολλοί, οὐ χρή.

^α πάντ' ἂν εἴη M^b, ἂν παντὶ ἢ L^b.Ob. ^γ αἱ ἀρεταὶ Ob. ^ζ τὸ τοιοῦ-
 τον M^b. ^α ἐστίν om. L^b.Ob. ^β πράττειν om. K^b.M^b. ^α ἃ om. K^b.
^δ ταῦτα ἃ δεῖ K^b.M^b. ^ε καὶ] αἱ K^b. ^ι δὲ τὸ περὶ L^b. ^κ αὐτῷ L^b.
^δ δὴ L^b.Ob. ^ι προοῖντ' Ob. ^κ δὴ] δὲ L^b. ^ι περὶ τὰς τιμὰς L^b.Ob.
^μ δὴ K^b.Ob. ^ν δοκεῖ om. M^b. ^ο σπουδαῖον M^b. ^ρ αἰρούμενον M^b.
^ρ γίνεσθαι M^b. ^ι ἅπασι L^b. ^β δεῖ φίλαντον εἶναι L^b, φίλαντον εἶναι
 δοκεῖ M^b.

Ἀμφισβητεῖται δὲ ἔκαστος καὶ περὶ τὸν εὐδαίμονα, εἰ δεήσεται 9
φίλων ἢ μὴ. Οὐθὲν γάρ ὅστις φασὶ δεῖν φίλων τοῖς μακαρίοις
καὶ αὐτάρκεσιν. Ὑπάρχειν γὰρ αὐτοῖς τὰ γαθὰ· αὐτάρ-
κεις οὖν ὄντας οὐδενὸς προσδεῖσθαι, τὸν δὲ φίλον, ἄλλοτερον
αὐτὸν ὄντα, πορίζειν ἅ δι' αὐτοῦ ἀδυνατεῖ· οὐθὲν ἄλλο
ἔστιν ὃ δαίμων εὐδιδῶ, τί δὲ φίλων;

Ἐοικε δ' ἀτόπῳ τὸ πάντ' ἀπονέμοντας τὰ γαθὰ τῷ εὐδαίμονι·
φίλους μὴ ἀποδιδόναι, ὃ δοκεῖ τῶν ἐκτὸς ἁγαθῶν μέγιστον
εἶναι. Εἴ τε φίλου μᾶλλον ἐστὶ τὸ εὖ ποιεῖν ἢ πάσχειν,
καὶ ἐστὶ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τῆς ἀρετῆς τὸ εὐεργετεῖν, κάλλιον
δ' εὖ ποιεῖν φίλους ὀφνεῖν, τῶν εὖ πεπισσομένων δεήσεται ὁ
σπουδαῖος. Διὸ καὶ ἐπιζητεῖται πότερον ἐν εὐτυχίαις
μᾶλλον δεῖ φίλων ἢ ἐν ἀτυχίαις, ὥς καὶ τοῦ ἀτυχοῦντος
δεομένου τῶν εὐεργετησόντων καὶ τῶν εὐτυχοῦντων οὓς εὖ
ποιήσουσιν. Ἀτοπὸν δ' ἴσως καὶ τὸ μονώτην ποιεῖν τὸν
μακάριον· οὐθεὶς γὰρ ἔλοιτ' ἂν καθ' αὐτὸν τὰ πάντ' ἔχειν
ἀγαθὰ· πολιτικὸν γὰρ ὁ ἄνθρωπος καὶ συζῆν πεφυκός. Καὶ
τῷ εὐδαίμονι δὴ τοῦθ' ὑπάρχει· τὰ γὰρ τῇ φύσει ἀγαθὰ
ἔχει. Δῆλον δ' ὡς μετὰ φίλων καὶ ἐπεικῶν κρεῖττον ἢ μετ'
ὀφνεῖν καὶ τῶν τυχόντων συνημερεύειν· δεῖ ἄρα τῷ εὐ-
δαίμονι φίλων. Τί οὖν λέγουσιν οἱ πρῶτοι, καὶ πῇ ἀλη-
θεύουσιν; Ἡ ὅτι οἱ πολλοὶ φίλους οἶονται τοὺς χρησίμους
εἶναι; Τῶν τοιούτων μὲν οὖν οὐθὲν δεήσεται ὁ μακάριος,
ἐπειδὴ τὰ γαθὰ ὑπάρχει αὐτῷ. Οὐδὲ δὴ τῶν διὰ τὸ ἡδύ, ἢ
ἐπὶ μικρόν· ἡδὺς γὰρ ὁ βίος ὧν οὐθὲν δεῖται ἐπεισάκτου
ἡδονῆς. Οὐ δεόμενος δὲ τῶν τοιούτων φίλων οὐ δοκεῖ δεῖσθαι
φίλων. Τὸ δ' οὐκ ἔστιν ἴσως ἀληθές· ἐν ἀρχῇ γὰρ εἴρηται
ὅτι ἡ εὐδαιμονία ἐνέργειά τις ἐστίν, ἢ δ' ἐνέργεια δῆλον ὅτι

τ καὶ om. Mb. ν δεῖν φασὶ φίλων Mb. ω ὑπάρχει Kb.Lb.Mb.
x αὐτοῖς om. Kb. γ ἀγαθὰ Kb, τὰ γαθόν Mb. z μηδενὸς Lb.Ob.
a ἄλλοτερον ὄντα αὐτῷ πορίζειν Mb. b τὸ om. Kb.Lb.Mb. c ἀγαθόν Kb.
d εἰ δὲ Lb.Ob. e πεπισσομένων ὧν δεήσεται Kb. f ζητεῖται Lb.Ob.
g ἀτυχίαις Ob. h δεῖ φίλων μᾶλλον Mb. i εὐτυχίαις Ob. k οἷς Mb.
l αὐτὸν πάντ' ἔχειν τὰ γαθὰ Lb.Ob. m καὶ om. Kb. n τῶν om. Kb.Mb.
o εὐδαίμονι καὶ τῶν φίλων Kb.Mb. p ποῖ Lb. q εἶναι τοὺς χρησί-
μους Mb. r ἢ om. Kb. s ἐστίν] ἐστὶ μετὰ ἀρετῆς Lb.

γίνεται καὶ οὐχ ὑπάρχει ὥσπερ κτῆμά τι. Εἰ δὲ τὸ εὐδαιμονεῖν ἐστὶν ἐν τῷ ζῆν καὶ ἐνεργεῖν, ^ι τοῦ δ' ἀγαθοῦ ἢ ἐνέργεια σπουδαία καὶ ἡδέια καθ' αὐτήν, καθάπερ ἐν ἀρχῇ εἴρηται, ἔστι δὲ καὶ τὸ οἰκεῖον τῶν ἡδέων, θεωρεῖν ^ν δὲ μᾶλλον τοὺς πέλαις δυνάμεθα ἢ ἑαυτοὺς καὶ τὰς ἐκείνων πράξεις ἢ τὰς οἰκείας, αἱ τῶν σπουδαίων δὲ πράξεις φίλων ὄντων ἡδέϊαι τοῖς ἀγαθοῖς· ἄμφω γὰρ ἔχουσι τὰ τῇ φύσει ἡδέα. ^ο Ο μακάριος δὲ φίλων τοιούτων δέησεται, εἴπερ θεωρεῖν προαιρεῖται πράξεις ἐπικεικίας καὶ οἰκείας· τοιαῦται δ' αἱ τοῦ ἀγαθοῦ φίλου ὄντος. ^ω Οἶονταί τε δεῖν ἡδέως ζῆν τὸν εὐδαιμόνα· μονώτῃ μὲν οὖν χαλεπὸς ὁ βίος· οὐ γὰρ ῥάδιον καθ' αὐτὸν ἐνεργεῖν συνεχῶς, μεθ' ἑτέρων δὲ καὶ πρὸς ἄλλους ^κ ῥᾶον. ⁶ Ἔσται οὖν ἡ ἐνέργεια ^γ συνεχεστέρα, ἡδέια οὖσα καθ' αὐτήν, ^α ὃ δὲ περὶ τὸν μακάριον εἶναι· ὁ γὰρ σπουδαῖος, ἢ σπουδαῖος, ταῖς καθ' ἀρετὴν πράξεσι χαίρει, ταῖς δ' ἀπὸ κακίας δυσχεραίνει, καθάπερ ὁ μουσικὸς τοῖς καλοῖς μέλεσιν ἡδεταί, ^η ἐπὶ δὲ τοῖς φαύλοις λυπεῖται. ^β Γίνοιτο δ' ἂν ^β καὶ ἄσκησις τις τῆς ἀρετῆς ἐκ τοῦ συζῆν τοῖς ἀγαθοῖς, καθάπερ καὶ ^ε Θεόγνις ^δ φησιν. Φυσικώτερον δ' ἐπισκοποῦσιν ἔοικεν ὁ σπουδαῖος φίλος τῷ σπουδαίῳ τῇ φύσει ^ε αἰρετὸς εἶναι· τὸ γὰρ τῇ φύσει ^ι ἀγαθὸν εἴρηται ὅτι τῷ σπουδαίῳ ^ε ἀγαθὸν καὶ ἡδύ ἐστι καθ' αὐτό· τὸ δὲ ζῆν ὀρίζονται τοῖς ζῴοις ^η δυνάμει αἰσθήσεως, ἀνθρώποις δ' αἰσθήσεως ἢ νοήσεως· ἡ δὲ δύναμις εἰς τὴν ἐνέργειαν ^ι ἀνάγεται. Τὸ ^κ δὲ κύριον ἐν τῇ ἐνεργείᾳ· ἔοικε ^ι δὴ τὸ ζῆν ^μ εἶναι κυρίως τὸ αἰσθάνεσθαι ἢ νοεῖν. Τὸ δὲ ζῆν τῶν καθ' αὐτὸ ἀγαθῶν καὶ ἡδέων· ὠρισμέ-

^ι τοῦ ἀγαθοῦ δ' L^b.Ob. ^ν δὲ post θεωρεῖν om. M^b. ^ω οἶον τε δὲ K^b. ^κ ῥάδιον L^b.Ob. ^γ συνεχεστέρα M^b. ^α δ—ἢ] ὁ δὲ περὶ τὸν μακάριον βίον ὦν ἢ M^b. ^β γένοιτο L^b. ^β καὶ ἡ ἄσκησις τῆς M^b. ^ε θεόγνης K^b. ^δ post φησιν margo L^b. φησὶ θεόγνης et, cum N^b. et 2113 et margine Oxoniensis CCC, ἐσθλῶν μὲν ἀπ' ἐσθλὰ [ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἐπ' ἐσθλὰ N^b, ἐσθλὰ μὲν ἀπ' ἐσθλῶν Oxon.] μαθήσεται [διδάξει N^b.] ἣν δὲ κακοῖσι συμμίσξης [συνμίσξης L^b.] ἀπολείς καὶ τὸν ἐνώτα [ένωτα N^b.] νόον. ea olim textui inserebantur: absunt etiam a 1471, 1855, 1856, 2023, 2024, 2114. ^ε εἶναι αἰρετὸς M^b. ^ι ἀγαθόν] αἰρετὸν L^b. ^ε ἀγαθόν καὶ] καὶ ἀγαθόν καὶ L^b, om. K^b. ^η δυνάμιν L^b.M^b.N^b. ^ι ἀγεται L^b. ^κ δὴ K^b. ^ι δὲ M^b. ^μ κυρίως εἶναι L^b.Ob.

νον γάρ, τὸ δ' ὠρισμένον τῆς τἀγαθοῦ φύσεως. Τὸ δὲ τῇ φύσει ἀγαθὸν καὶ τῷ ἐπιεικεῖ διόπερ ἔοικε πᾶσιν ἡδὺ εἶναι. Οὐ δὲ δὲ λαμβάνειν μοχθηρὰν ζωὴν καὶ διεφθαρμένην, οὐδ' ὃ ἐν λύπαις· ἀόριστος γὰρ ἡ τοιαύτη, καθάπερ τὰ ὑπάρχοντα^α αὐτῇ. Ἐν τοῖς ὀρεζομένοις δὲ περὶ Ρ τῆς ς λύπης ἔσται φανερώτερον. Εἰ δ' αὐτὸ τὸ ζῆν ἀγαθὸν καὶ ἡδύ (ἔοικε δὲ γ^β καὶ ἐκ τοῦ πάντας ὀρέγεσθαι αὐτοῦ, καὶ μάλιστα τοὺς ἐπιεικεῖς καὶ μακαρίους· τούτοις γὰρ ὁ βίος^γ αἰρετώτατος, καὶ ἡ τοῦτων μακαριωτάτη ἔζωῃ), ὁ δ' ὁρῶν ὅτι ὁρᾷ^δ αἰσθάνεται καὶ ὁ ἀκούων ὅτι ἀκούει καὶ ὁ βαδίζων ὅτι βαδίζει, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων^ε ὁμοίως ἔστι τι τὸ αἰσθανόμενον ὅτι ἐνεργούμεν, ὥστε αἰσθανόμεθ' ἂν ὅτι αἰσθανόμεθα καὶ νοοῖμεν ὅτι νοοῦμεν. Τὸ δ' ὅτι αἰσθανόμεθα ἢ νοοῦμεν, ὅτι ἐσμέν^ζ τὸ γὰρ εἶναι ἢν αἰσθάνεσθαι ἢ νοεῖν. Τὸ δ' αἰσθάνεσθαι ὅτι ζῆ, τῶν ἡδέων καθ' αὐτό· φύσει γὰρ ἀγαθὸν^α ζωή, τὸ δ' ἀγαθὸν ὑπάρχον^β ἐν ἑαυτῷ αἰσθάνεσθαι ἡδύ. Αἰρετὸν δὲ τὸ ζῆν καὶ μάλιστα τοῖς ἀγαθοῖς, ὅτι τὸ εἶναι ἀγαθὸν ἐστὶν αὐτοῖς καὶ ἡδύ· συναισθανόμενοι γὰρ τοῦ καθ' αὐτὸ ἀγαθοῦ ἡδονται. Ὡς δὲ πρὸς ἑαυτὸν ἔχει ὁ σπονδαῖος, καὶ πρὸς τὸν^ι φίλον· ἕτερος γὰρ αὐτὸς^ε ὁ φίλος ἐστίν. Καθάπερ οὖν τὸ αὐτὸν εἶναι αἰρετόν ἐστιν ἐκάστω, οὕτω καὶ τὸ τὸν φίλον, ἢ παραπλησίως. Τὸ δ' εἶναι ἢν αἰρετόν διὰ τὸ αἰσθάνεσθαι αὐτοῦ ἀγαθοῦ ὄντος. Ἡ δὲ τοιαύτη αἴσθησις ἡδεῖα καθ' ἑαυτήν. Συναισθάνεσθαι ἄρα δεῖ καὶ τοῦ φίλου ὅτι ἐστίν, τοῦτο δὲ^ι γίνοιτ' ἂν ἐν τῷ συζῆν καὶ κοινωνεῖν λόγων καὶ διανοίας· οὕτω γὰρ ἂν δόξειε τὸ συζῆν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων λέγεσθαι, καὶ οὐχ ὥσπερ ἐπὶ τῶν βοσκημάτων τὸ ἐν τῷ αὐτῷ νέμεσθαι. Εἰ δὲ τῷ μακαρίῳ τὸ εἶναι αἰρετόν ἐστι καθ' αὐτό, ἀγαθὸν τῇ φύσει ὃν καὶ ἡδύ, παραπλήσιον δὲ

^α αὐτῇ] ταύτῃ M^b. ^ο ἐπομένοις L^b.M^b.(O^b). Ρ τῆς om. M^b. ς λύπης] αὐτῆς K^b.M^b. ^β καὶ post δὲ om. M^b. ^γ αἰρετώτερος M^b. ^δ ζωή om. M^b. ^ε αἰσθάνεται post ἀκούει L^b.O^b. ^ζ ὁμοίως ante ἐπὶ M^b. ^α ὥστε αἰσθανόμεθ' ἂν K^b, αἰσθανόμεθα δ' ἂν L^b.M^b.O^b. ^β νοοῖμεν K^b. ^γ τῷ M^b. ^δ ἡ ζωή L^b.O^b. ^ε ἐν om. O^b. ^ς ἐστὶν ὁ φίλος L^b. ^δ ἢ om. K^b.M^b. ^ε αὐτήν L^b.O^b. ^ι γίνοιτ' L^b.O^b.

καὶ τὸ τοῦ φίλου ἐστίν, ^ε καὶ ὁ φίλος τῶν αἰρετῶν ἂν εἴη.
^ο ὁ δ' ἐστὶν αὐτῷ αἰρετόν, τοῦτο δὲ ὑπάρχειν αὐτῷ, ἢ ταύτη
 ἐνδεὴς ἔσται. Δεήσει ἄρα τῷ ^h εὐδαιμονήσουσι φίλων σπου-
 δαίων.

10 Ἄρ' οὖν ὡς πλείστους φίλους ποιητέον, ἢ καθάπερ ἐπὶ
ⁱ τῆς ξενίας ἐμμελῶς εἰρησθαι ^k δοκεῖ

μήτε πολύξενος μήτ' ^l ἄξενος,

καὶ ἐπὶ τῆς φιλίας ἀρμόσει μήτ' ἄφιλον εἶναι μήτ' αὐ πολύ-
² φιλον καθ' ὑπερβολήν; Τοῖς μὲν δὴ πρὸς χρῆσιν καὶ πάν-
 ῶς δόξειεν ^m ἂν ἀρμόζειν τὸ λεχθέν· πολλοῖς γὰρ ἀνθυπηρετεῖν
 ἐπίπονον, καὶ οὐχ ἱκανὸς ὁ βίος ⁿ αὐτοῖς τοῦτο πρᾶττειν.
 Οἱ ^ο πλείους δὲ τῶν πρὸς τὸν οἰκεῖον βίον ^p ἱκανῶς περιέργοι
 καὶ ἐμπόδιοι πρὸς τὸ καλῶς ζῆν· οὐθέν οὖν δεῖ αὐτῶν. Καὶ
 οἱ πρὸς ἡδονὴν δὲ ἀρκούσιν ὀλίγοι, καθάπερ ἐν τῇ τροφῇ τὸ
³ ἥδυσμα. Τοὺς δὲ σπουδαίους πότερον πλείστους κατ' ἀρι-
 θμόν, ἢ ἔστι τι μέτρον ^q καὶ φιλικοῦ πλήθους, ὥσπερ πό-
 λεως; Οὔτε γὰρ ἐκ δέκα ^r ἀνθρώπων γένοιτ' ἂν πόλις, οὔτ'
 ἐκ δέκα μυριάδων ἔτι πόλις ἐστίν. Τὸ δὲ ποσὸν οὐκ ἔστιν
 ἴσως ἔν τι, ἀλλὰ πᾶν τὸ μεταξὺ τινῶν ὠρισμένων. Καὶ
 φίλων δὴ ^s ἐστὶ πλήθος ὠρισμένον, καὶ ἴσως οἱ πλείστοι, μεθ'
 ὧν ἂν ^t δύναιτό τις συζῆν· τοῦτο ^v γὰρ ^w ἐδόκει φιλικώτατον
⁴ εἶναι, ^x ὅτι δ' οὐχ οἷόν τε ^y πολλοῖς συζῆν καὶ διανέμειν αὐ-
 τόν, οὐκ ἄδηλον. Ἔτι δὲ κακείνους δεῖ ^z ἀλλήλοις φίλους
 εἶναι, εἰ μέλλουσι πάντες μετ' ἀλλήλων συνημερεῖν· τοῦτο
⁵ ^a δ' ἐργῶδες ἐν πολλοῖς ^b ὑπάρχειν. Χαλεπὸν ^c δὲ γίνεται καὶ
 τὸ συγκαίρειν καὶ τὸ συναλγεῖν οἰκείως πολλοῖς· εἰκὸς γὰρ
 συμπίπτειν ἅμα τῷ μὲν συνηδεσθαι τῷ δὲ συνάχθεσθαι. Ἰσως
 οὖν εὖ ἔχει μὴ ζῆτεῖν ὡς πολυφιλάτατον εἶναι, ἀλλὰ τοσού-

^ε καὶ δ] *kān* ὁ, *omisso* *mox* ἂν, K^b.M^b. ^h εὐδαιμονήσαντι M^b. ⁱ τῆς
 om. M^b.O^b. ^k δοκεῖ τὸ μήτε N^b. ^l ἄξενος L^b. *addunt* L^b.O^b. *καλε-*
οίμην. ^m ἂν om. K^b.L^b.M^b. ⁿ αὐτῷ M^b, αὐτὸ K^b.O^b. ^ο πλείονες
 δὲ M^b. ^p ἱκανῶν O^b. ^q καὶ om. K^b. ^r ἀνδρῶν L^b. ^s ἐστὶ τι πλή-
 θος N^b. ^t δύναται συζῆν K^b, δύναται συζῆν O^b. ^v γὰρ] δὲ M^b.
^w δοκεῖ L^b. ^x διότι K^b. ^y πολλάκις K^b. ^z ἀλλήλων L^b. ^a δ']
 γὰρ M^b. ^b ὑπάρχει L^b.O^b. ^c δὴ M^b.

τους ὅσοι εἰς τὸ ^δ συζῆν ἱκανοί· οὐδὲ γὰρ ^ε ἐνδέχεται δόξειεν ἂν πολλοῖς εἶναι φίλον σφόδρα. Διόπερ οὐδ' ἐρᾶν πλειόνων· ὑπερβολὴ γάρ ^ε τις εἶναι βούλεται φιλίας, τοῦτο δὲ πρὸς ἓνα· καὶ ^h τὸ σφόδρα δὴ πρὸς ὀλίγους. Οὕτω δ' ⁶ ἔχειν ἔοικε καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων· οὐ γίγνονται γὰρ φίλοι πολλοὶ κατὰ τὴν ἐταιρικὴν φιλίαν, αἱ δ' ὑμνούμεναι ἐν δυσὶ λέγονται. Οἱ δὲ ⁱ πολύφιλοι ^k καὶ πᾶσιν οἰκείως ἐντυγχάνοντες οὐδενὶ δοκοῦσιν εἶναι φίλοι, πλὴν πολιτικῶς, οὓς ^l καὶ καλοῦσιν ^m ἄρεσκους. Πολιτικῶς μὲν οὖν ἔστι πολλοῖς εἶναι φίλον καὶ μὴ ⁿ ἄρεσκον ὄντα, ἀλλ' ὡς ἀληθῶς ἐπικεκῆ· δι' ἀρετὴν δὲ καὶ δι' αὐτοὺς οὐκ ἔστι πρὸς πολλοὺς, ἀγαπητὸν δὲ καὶ ὀλίγους εὐρεῖν τοιοῦτους.

Πότερον δ' ἐν εὐτυχίαις μᾶλλον ⁿ φίλων δεῖ ἢ ἐν ^ο δυστυ- I I
χίαις; Ἐν ἀμφοῖν γὰρ ἐπιζητοῦνται· οἳ τε γὰρ ἀτυχοῦντες δέονται ἐπικουρίας, οἳ ^p τ' εὐτυχοῦντες συμβίων καὶ ^q οἷς εὖ ποιήσουσιν· βούλονται γὰρ εὖ δρᾶν. Ἀναγκαϊότερον μὲν δὴ ἐν ταῖς ἀτυχίαις, ^r διὸ τῶν χρησίων ἐνταῦθα δεῖ, κάλλιον δ' ἐν ταῖς εὐτυχίαις, διὸ ^s καὶ τοὺς ἐπικεκῆς ζητοῦσιν· τούτους γὰρ αἰρετώτερον εὐεργετεῖν καὶ μετὰ τούτων διάγειν. ^t Ἔστι γὰρ ^u καὶ ἡ παρουσία αὐτῇ τῶν φίλων ἡδεῖα καὶ ἐν ^v ταῖς ^v δυστυχίαις· κουφίζονται γὰρ οἱ λυπούμενοι συναλγούντων τῶν φίλων. Διὸ καὶ ἀπορήσειέν τις πότερον ὥσπερ βάρους μεταλαμβάνουσιν, ἢ τοῦτο μὲν οὐ, ἡ παρουσία δ' αὐτῶν ^w ἡδεῖα οὖσα καὶ ἡ ἔννοια τοῦ συναλγεῖν ἐλάττω τὴν λύπην ^x ποιεῖ. Εἰ μὲν οὖν διὰ ταῦτα ^y ἢ δι' ἄλλο τι κουφίζονται, ἀφείσθω· συμβαίνειν δ' ὅδιν φαίνεται τὸ λεχθέν. ^z Ἔοικε δ' ἡ παρουσία μικτὴ τις αὐτῶν εἶναι. Αὐτὸ μὲν γὰρ ³ τὸ ὁρᾶν τοὺς φίλους ἡδύ, ἄλλως τε καὶ ἀτυχοῦντι, καὶ γί-

^d ζῆν M^b. ^e οὐ K^b.M^b. ^f δόξειεν ἂν ἐνδέχεται L^b.Ob. ^g τιςιν K^b.
^h τὸ om. M^b. ⁱ πολλοὶ φίλοι K^b. ^k καὶ πᾶσιν] κατὰ πάντας M^b.
^l καὶ om. Ob. ^m ἀρεσκούς K^b. et mox ἀρεσκόν. ⁿ φίλων om. M^b.
^o ἀτυχίαις L^b. ^p δ' K^b.M^b.Ob. ^q οἷς M^b. ^r διὸ—εὐτυχίαις om. M^b.
^s καὶ om. K^b.M^b.Ob. ^t καὶ ante ἡ om. M^b. ^v δυστυχίαις] εὐτυχίαις
καὶ ἐν ταῖς δυστυχίαις M^b, εὐτυχίαις καὶ ἐν ταῖς ἀτυχίαις L^b.Ob. ^w ἡδεῖα]
ἐλάττω M^b. ^x ποιεῖ] ἔχει Ob. ^y ἢ] ἡδεῖα ἢ M^b.

νεταί τις ἐπικουρία πρὸς τὸ μὴ λυπεῖσθαι· παραμυθητικὸν γὰρ ὁ φίλος καὶ τῇ ὄψει καὶ τῷ λόγῳ, εἰς ἣν ἐπιδέξιος· οἶδε γὰρ τὸ ἦθος καὶ ἐφ' οἷς ἡδεται καὶ λυπεῖται. Τὸ ^α δὲ λυπούμενον αἰσθάνεσθαι ἐπὶ ταῖς αὐτοῦ ἀτυχίαις λυπηρόν· πᾶς γὰρ φεύγει λύπης αἴτιος εἶναι τοῖς φίλοις. Διόπερ οἱ μὲν ἀνδρώδεις τὴν φύσιν εὐλαβοῦνται ^α συλλυπεῖν τοὺς φίλους αὐτοῖς, καὶ μὴ ὑπερτείνειν τῇ ἀλυπία, τὴν ἐκείνοις ^β γινομένην λύπην οὐχ ^γ ὑπομένει, ὅπως τε συνθρήνους οὐ προσίεται διὰ τὸ μὴ αὐτὸς εἶναι θρηνητικός· γυναῖκα δὲ καὶ οἱ τοιοῦτοι ἄνδρες τοῖς ^δ συστένουσι χαίρουσι, καὶ φιλοῦσιν ὡς φίλους καὶ συναλγούντας. Μιμείσθαι δ' ἐν ᾧ πασι δεῖ δῆλον ὅτι ^ε τὸν βελτίω. Ἡ δ' ἐν ταῖς εὐτυχίαις τῶν φίλων παρουσία τὴν τε διαγωγὴν ἡδεῖαν ἔχει καὶ τὴν ^ε ἐννοιαν ὅτι ἡδονταί ἐπὶ τοῖς ^ε αὐτοῦ ἀγαθοῖς. Διὸ δόξειεν αὐτὸν δεῖν εἰς μὲν τὰς εὐτυχίας καλεῖν τοὺς φίλους προθύμως· ^ε εὐεργετητικὸν γὰρ εἶναι καλόν· εἰς δὲ τὰς ἀτυχίας ὀκνοῦντα· μεταδιδόναι γὰρ ^η ὡς ἥκιστα δεῖ τῶν κακῶν, ὅθεν τὸ

ἅλις ἐγὼ δυστυχῶν.

Μάλιστα δὲ παρακλητέον, ὅταν μέλλωσιν ὀλίγα ὀχληθέντες ⁶ μεγάλ' αὐτὸν ὠφελήσιν. Ἱέναι δ' ἀνάπαλιν ἴσως ἀρμόζει πρὸς μὲν τοὺς ἀτυχούντας ἄκλητον καὶ προθύμως (φίλον γὰρ εὖ ποιεῖν, καὶ μάλιστα τοὺς ἐν χρεῖα καὶ ¹ τὸ μὴ ^κ ἀξιώσαντας· ἀμφοῖν γὰρ κάλλιον καὶ ἥδιον), εἰς δὲ τὰς εὐτυχίας συνεργοῦντα μὲν προθύμως (καὶ γὰρ εἰς ταῦτα χρεῖα ¹ φίλων), πρὸς εὐπάθειαν δὲ σχολαίως· οὐ γὰρ καλὸν τὸ προθυμείσθαι ὠφελείσθαι. Δόξαν δ' ἀηδίας ἐν τῷ διωθεῖσθαι ἴσως εὐλαβητέον· ἐνίοτε γὰρ συμβαίνει. ^μ Ἡ παρουσία ^ν δὲ τῶν φίλων ἐν ᾧ πασιν αἰρετὴ φαίνεται.

12 Ἀρ' οὖν, ὥσπερ τοῖς ἐρώσει τὸ ὁρᾶν ἀγαπητότατόν ἐστι καὶ μάλλον αἰρῶνται ταύτην τὴν αἴσθησιν ἢ τὰς λοιπάς, ὡς

^α δέ] γὰρ M^b. ^α συλλυπεῖσθαι N^b.O^b. ^β γινομένην O^b. ^γ ἐπὶ μέρους M^b. ^δ συστένουσιν L^b, στένουσι M^b. ^ε ἐννοιαν K^b.L^b.M^b.O^b. ^ε αὐτῶν M^b, αὐτοῖς L^b. ^ε εὐεργετικὸν K^b.L^b.M^b. ^η ὡς om. L^b. ^ι τὸ om. M^b. ^κ ἀξιώσαντος K^b. ¹ φίλων O^b. ^μ ἡ] καὶ ἡ M^b. ^ν δὲ M^b, δ' ἡ K^b, λοιπὸν δὲ L^b.

κατὰ ταύτην μάλιστα τοῦ ἔρωτος ὄντος καὶ γινομένου, οὕτω καὶ τοῖς φίλοις αἰρετώτατόν ἐστι τὸ συζῆν; Κοινωνία γὰρ ἢ φιλία. Καὶ ὡς πρὸς °εαυτὸν ἔχει, οὕτω καὶ πρὸς P τὸν φίλον. Περὶ αὐτὸν δ' ἡ αἴσθησις °ὅτι ἔστιν αἰρετή· καὶ περὶ τὸν φίλον °δῆ. 'Η δ' ἐνέργεια γίνεται αὐτοῖς ἐν τῷ συζῆν, ὥστ' εἰκότως τούτου ἐφίενται. Καὶ °ὅ τί ποτ' ἐστίν, α ἐκάστοις τὸ εἶναι ἢ οὐ χάριν αἰροῦνται τὸ ζῆν, ἐν τούτῳ μετὰ τῶν φίλων βούλονται διάγειν· διόπερ οἱ μὲν συμπίνουσιν, οἱ δὲ συγκυβεύουσιν, ἄλλοι °δὲ συγγυμνάζονται καὶ συγκυνηγοῦσιν ἢ συμφιλοσοφοῦσιν, ἕκαστοι °ἐν τούτῳ συνημερεύοντες ὅ τί περ μάλιστα ἀγαπῶσι °τῶν ἐν τῷ βίῳ· συζῆν γὰρ βουλόμενοι μετὰ °τῶν φίλων, ταῦτα ποιοῦσι καὶ τούτων κοινωνοῦσιν °οἷς οἴονται °συζῆν. Γίνεται οὖν ἡ μὲν τῶν φαί-3 λων φιλία °μοχθηρά· κοινωνοῦσι γὰρ φαύλων ἀβέβαιοι ὄντες, καὶ μοχθηροὶ °δὲ γίνονται ὁμοιούμενοι ἀλλήλοις· ἡ δὲ τῶν ἐπικεικῶν ἐπικεικῆς, συναυξανόμενη ταῖς ὁμιλίαις· δοκοῦσι δὲ καὶ βελτίους γίνεσθαι ἐνεργούντες καὶ διορθοῦντες ἀλλήλους· ἀπομάττονται γὰρ παρ' ἀλλήλων οἷς ἀρέσκονται, ὅθεν
 °ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἀπ' ἐσθλά.

Περὶ μὲν οὖν φιλίας °ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω· ἐπόμενον δ' ἂν α εἴη διελθεῖν °περὶ ἡδονῆς.

K.

Μετὰ δὲ ταῦτα περὶ ἡδονῆς °ἵσως ἔπεται διελθεῖν· μάλιστα γὰρ δοκεῖ συνφκειῶσθαι τῷ γένει ἡμῶν· διὸ παιδεύουσι τοὺς νέους οἰακίζοντες ἡδονῇ καὶ λύπῃ. Δοκεῖ °δὲ καὶ πρὸς τὴν τοῦ ἥθους β ἀρετὴν °ἡ μέγιστον εἶναι τὸ χαίρειν οἷς δεῖ καὶ μισεῖν. °α δεῖ διατείνει γὰρ ταῦτα διὰ παντὸς τοῦ βίου, ροπὴν ἔχοντα καὶ δύναμιν πρὸς ἀρετὴν °κ τε καὶ °κ τὸν εὐδαίμονα

° αὐτὸν Mb. P τοὺς φίλους Lb. - ° ὅτι] αὕτη Mb. ° δῆ. 'Η δ'] δ' ἢ Kb. ° ὅτι ποτ'] ° ποτ' Lb.Ob, ὁπότ' Kb. ° δὲ] δὲ καὶ Lb. ° ἐν] δ' ἐν Ob. ° τῶν utrobique om. Mb. ° οἷς οἴονται] ὡς οἴων τε Kb. ° συζῆν] ἀν εὐ ζῆν? ° μοχθηρία Lb. ° δὲ ante γίνονται om. Mb. ° ἐσθλά μὲν ἀπ' ἐσθλῶν Mb. ° ἐπὶ om. Kb. ° περὶ καὶ ἡδονῆς Mb. ° ἵσως om. Lb.Ob. ° δὲ πρὸς τὰ τοῦ Mb. ° ἀρχὴν Kb.Mb.Nb. ° με- γίστην Mb. ° α] δ μὴ Mb. ° κ τε et τὸν om. Mb.

βίον· τὰ μὲν γὰρ ἡδέα προαιρούνται, τὰ δὲ λυπηρὰ φεύ-
 2 γουσιν. Ὑπὲρ ¹ δὲ ² τῶν τοιούτων ἥκιστ' ἂν δόξειε παρετόν
 εἶναι, ἄλλως τε καὶ πολλὴν ἐχόντων ἀμφισβήτησιν. Οἱ μὲν
 γὰρ τὰγαθὸν ἡδονὴν λέγουσιν, οἱ δ' ἐξ ἐναντίας κομιδὴ φαῦ-
 λον, οἱ μὲν ἴσως πεπεισμένοι οὕτω ³ καὶ ἔχειν, οἱ δὲ οἰόμενοι
 βέλτιον εἶναι πρὸς τὸν βίον ἡμῶν ἀποφαίνειν τὴν ἡδονὴν τῶν
 φαύλων, καὶ εἰ μὴ ἐστίν· ῥέπειν γὰρ τοὺς πολλοὺς πρὸς αὐ-
 τὴν καὶ δουλεύειν ταῖς ἡδοναῖς, διὸ δεῖν εἰς τὸναντίον ἄγειν·
 3 ἐλθεῖν γὰρ ⁴ ἂν οὕτως ἐπὶ τὸ μέσον. Μὴ ποτε δὲ οὐ καλῶς
 τοῦτο λέγεται. Οἱ γὰρ περὶ τῶν ἐν τοῖς πάθεσι καὶ ταῖς
 πράξεσι λόγοι ἡττόν εἰσι πιστοὶ τῶν ἔργων· ὅταν οὖν δια-
 φωνῶσι τοῖς κατὰ τὴν αἴσθησιν, καταφρονούμενοι καὶ τάλη-
 θές προσαναιρούσιν· ὁ γὰρ ψέγων τὴν ἡδονήν, ῥόφθεις ποτ'
 ἐφίεμενος, ἀποκλίνειν δοκεῖ πρὸς αὐτὴν ὡς τοιαύτην οὔσαν
 4 ἅπασαν· τὸ διορίζειν γὰρ οὐκ ἔστι τῶν πολλῶν. Ἐοίκασιν
 οὖν οἱ ἀληθεῖς τῶν λόγων οὐ μόνον πρὸς τὸ εἰδέναι χρησι-
 μώτατοι εἶναι, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν βίον· συνωδοὶ γὰρ ὄντες
 τοῖς ἔργοις πιστεύονται, ⁵ διὸ προτρέπονται τοὺς ξυνιέντας
 ζῆν κατ' αὐτοὺς. Τῶν μὲν οὖν τοιούτων ἅλις, τὰ δ' εἰρημένα
 περὶ ⁶ τῆς ἡδονῆς ἐπέλθωμεν.

2 Εὐδοξος μὲν οὖν τὴν ἡδονὴν τὰγαθὸν φετ' εἶναι διὰ τὸ
 πάνθ' ὁρᾶν ἐφίεμενα αὐτῆς, καὶ ἔλλογα καὶ ἄλογα· ἐν πᾶσι
 δ' εἶναι ⁷ τὸ αἰρετὸν ἐπιεικές, καὶ τὸ μάλιστα κράτιστον· τὸ
⁸ δὲ πάντ' ἐπὶ ⁹ ταῦτόν φέρεσθαι ¹⁰ μὴνύειν ὡς πᾶσι ¹¹ τοῦτο
 ἄριστον· ἕκαστον γὰρ τὸ αὐτῷ ἀγαθὸν εὐρίσκειν, ὥσπερ καὶ
 τροφήν· τὸ δὲ πᾶσιν ἀγαθόν, καὶ οὐδ' πάντ' ἐφίεται, τὰγαθὸν
 εἶναι. Ἐπιστεύοντο δ' οἱ λόγοι διὰ τὴν τοῦ ἡθους ἀρετὴν
 μᾶλλον ἢ δι' αὐτοὺς· διαφερόντως γὰρ ἐδόκει σφύρων εἶναι·
 οὐδ' ὡς φίλος τῆς ἡδονῆς ἐδόκει ταῦτα λέγειν, ἀλλ' οὕτως
 2 ἔχειν κατ' ἀλήθειαν. Οὐχ ἡττον δ' φετ' εἶναι φανερόν ἐκ τοῦ

¹ δὴ Mb. ² τούτων Lb, Ob. ³ καὶ om. Mb. ⁴ ἂν om. Lb, Mb.
 P ῥόφθεις ποτ'] αὐτῆς τ' Lb. ⁵ διὸ] διὸ καὶ Mb. ⁶ τῆς om. Lb. ⁷ τὸ
 αἰρετὸν τὸ ἐπιεικές Kb. ⁸ δὲ Lb, Mb, Ob. ⁹ ταῦτα Kb. ¹⁰ μὴνύει Mb.
 μὴνύειν post ἄριστον Lb. ¹¹ τοῦτο om. Lb. ¹² ἄριστον ὅν. ἕκαστον
 Kb, Mb.

ἐναντίου· τὴν γὰρ λύπην καθ' αὐτὸ πᾶσι φευκτὸν εἶναι, ὁμοίως δὴ τούναντίον αἰρετόν. Μάλιστα δ' εἶναι αἰρετόν ὃ μὴ δι' ἑτερον μὴδ' ἑτέρου χάριν αἰρούμεθα· ^α τοιοῦτον δ' ὁμολογουμένως εἶναι τὴν ἡδονήν· οὐδένα γὰρ ἐπερωτᾶν τίνος ^β ἕνεκα ἡδεται, ὥς καθ' αὐτὴν οὖσαν αἰρετὴν τὴν ἡδονήν. Προστιθεμένην ^γ τε ὁττωῦν ^δ τῶν ἀγαθῶν αἰρετώτερον ποιεῖν, οἷον τῷ δικαιοπραγεῖν καὶ σωφρονεῖν· ^ε καὶ αὔξεσθαι δὴ τὸ ἀγαθὸν ^ς αὐτὸ αὐτῷ.
^ζ Ἔοικε δὴ οὗτός γε ὁ λόγος τῶν ἀγαθῶν αὐτὴν ἀποφαίνειν, ^η καὶ ^θ οὐδὲν μᾶλλον ἑτέρου· πᾶν γὰρ μεθ' ἑτέρου ἀγαθοῦ αἰρετώτερον ἢ μονούμενον. Τοιοῦτῳ δὴ λόγῳ καὶ Πλάτων ἀναιρεῖ ὅτι οὐκ ἔστιν ἡδονὴ τὰγαθόν· αἰρετώτερον γὰρ εἶναι ^ι τὸν ἡδὺν βίον μετὰ φρονήσεως ἢ χωρὶς, εἰ δὲ τὸ μικτόν κρεῖττον, οὐκ εἶναι τὴν ἡδονὴν τὰγαθόν· οὐδενὸς γὰρ ^κ προστεθέντος ^λ αὐτὸ τὰγαθὸν αἰρετώτερον γίνεσθαι. Δῆλον δ' ὡς οὐδ' ἄλλο οὐδὲν τὰγαθὸν ἂν εἴη, ὃ μετὰ τίνος τῶν καθ' αὐτὸ ἀγαθῶν αἰρετώτερον γίνεται. Τί οὖν ἐστὶ τοιοῦτον, οὐ καὶ ἡμεῖς ^μ κοινωνοῦμεν; τοιοῦτον γὰρ ἐπιζητεῖται. Οἱ δ' ἐνιστάμενοι ὡς οὐκ ἀγαθὸν οὐ πάντ' ἐφίεται, μὴ οὐθέν ^ν λέγωσιν· ^ξ ὁ γὰρ πᾶσι δοκεῖ, ^ο τοῦτ' εἶναι φαμεν. Ὁ δ' ἀναιρῶν ταύτην τὴν πίστιν οὐ πάνυ πιστότερα ἐρεῖ· εἰ μὲν γὰρ τὰ ἀνόητα ^π ὠρέγετο ^ρ αὐτῶν, ἦν ἂν τι τὸ λεγόμενον, εἰ δὲ ^ς καὶ τὰ φρόνιμα, πῶς λέγοιεν ἂν τι; ^τ Ἴσως δὲ καὶ ἐν τοῖς φαύλοις ἐστὶ τι φυσικὸν ἀγαθὸν ^θ κρεῖττον ἢ καθ' αὐτά, ^ι ὃ ἐφίεται τοῦ οἰκείου ἀγαθοῦ. Οὐκ ἔοικε δὲ οὐδὲ περὶ τοῦ ἐναντίου καλῶς λέγεσθαι. ^κ Οὐ γὰρ φασιν, εἰ ἡ λύπη κακὸν ἐστὶ, τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν εἶναι· ἀντικεῖσθαι γὰρ ^λ καὶ κακὸν κακῷ καὶ ἄμφω ^μ τῷ ^ν μηδετέρῳ, ^ξ λέγοντες ^ο ταῦτα οὐ κακῶς, οὐ μὴν ἐπὶ γε τῶν εἰρημένων ἀληθεύοντες. Ἀμφοῖν ^π μὲν γὰρ ^ρ ὄντων κακῶν καὶ

^α τοιοῦτο K^b. ^β ἕνεκεν M^b. ^γ δὲ M^b. ^δ τῶν ἀγαθῶν] ἀγαθὸν K^b.
^ε καὶ ante ἀξέσθαι om. K^b.L^b. ^ς αὐτὸ om. K^b.L^b. ^η οὐδεὶς M^b.
^θ μετὰ φρονήσεως τὸν ἡδὺν βίον L^b. ^ι προστεθέντος K^b. ^κ αὐτῷ L^b.M^b.
Ob. ^λ λέγουσιν L^b.N^b. ^μ αὐτῷ K^b.M^b. ^ν ὠρέγεται K^b.M^b.Ob. ^ξ αὐτῆς L^b. ^ο καὶ om. K^b.M^b.Ob. ^π κρείσσον Ob.
^ρ αὐτῶν L^b.N^b. ^ς καὶ post γὰρ add. L^b. ^τ τὸ Ob. ^θ μηδέτερον M^b.
μηδέτερα N^b, μηδέτερα K^b.L^b.Ob. ^ι λέγεσθαι K^b. ^κ ταῦτα δ' οὐ K^b.
^λ μὲν om. K^b.M^b. ^μ ὄντων κακῶν L^b.M^b.

φεικτὰ ^a ἔδει ἄμφω εἶναι, ^b τῶν ^c μηδέτερον δὲ μηδέτερον ἢ ὁμοίως· νῦν δὲ φαίνονται τὴν μὲν φεύγοντες ὡς κακόν, τὴν δ' (3) αἰρούμενοι ὡς ἀγαθόν· οὕτω δὴ καὶ ^d ἀντίκειται. Οὐ μὴν οὐδ' εἰ μὴ τῶν ποιότητων ἐστὶν ^e ἡ ἡδονή, διὰ τοῦτ' οὐδὲ τῶν ἀγαθῶν· οὐδὲ γὰρ αἱ τῆς ἀρετῆς ἐνέργειαι ποιότητές εἰσιν, ² οὐδ' ἡ εὐδαιμονία. Λέγουσι δὲ τὸ μὲν ἀγαθὸν ὠρίσθαι, τὴν δ' ἡδονὴν ἀόριστον εἶναι, ὅτι δέχεται τὸ μᾶλλον καὶ ^f τὸ ἥττον. Εἰ μὲν ^g οὖν ἐκ τοῦ ἡδεσθαι τοῦτο κρίνουσι, καὶ περὶ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὰς ἄλλας ἀρετάς, καθ' ἃς ἐναργῶς φασὶ μᾶλλον καὶ ἥττον τοὺς ποιοὺς ὑπάρχειν ^h κατὰ τὰς ἀρετάς, ἔσται ⁱ τὸ αὐτό· δίκαιοι γὰρ εἰσι μᾶλλον καὶ ἀνδρεῖοι, ἔστι δὲ καὶ δικαιοπραγεῖν ^k καὶ σωφρονεῖν μᾶλλον καὶ ἥττον. Εἰ δ' ^l ἐν ταῖς ἡδοναῖς, μὴ ποτ' οὐ λέγουσι τὸ ³ αἴτιον, ἂν ὧσιν αἱ μὲν ἀμιγεῖς αἱ δὲ μικταί. ^m Τί γὰρ κωλύει, καθάπερ ὑγίεια ὠρισμένη οὐσα δέχεται τὸ μᾶλλον καὶ ⁿ τὸ ἥττον, οὕτω καὶ τὴν ἡδονήν; Οὐ γὰρ ἡ αὕτη συμμετρία ἐν πᾶσιν ἐστίν, οὐδ' ἐν τῷ αὐτῷ μία τις αἰεί, ἀλλ' ^o ἀνιεμένη διαμένει ἕως τινός, καὶ διαφέρει τῷ μᾶλλον καὶ ἥττον. ^p Τοιοῦτον δὴ καὶ ^q τὸ περὶ τὴν ἡδονὴν ἐνδέχεται ⁴ εἶναι. Τέλειόν ^r τε τὰ ἀγαθὸν τιθέντες, τὰς δὲ κινήσεις καὶ τὰς γενέσεις ἀτελεῖς, τὴν ἡδονὴν κίνησιν καὶ γένεσιν ἀποφαίνειν πειρῶνται. Οὐ καλῶς δ' εἰκόασι λέγειν οὐδ' εἶναι ^s κινήσιν· πάσῃ γὰρ οἰκεῖον εἶναι δοκεῖ τάχος καὶ βραδυτής, καὶ εἰ μὴ καθ' αὐτήν, οἷον ^t τῇ τοῦ κόσμου, πρὸς ἄλλο· τῇ δ' ἡδονῇ τούτων οὐδέτερον ὑπάρχει· ^v ἡσθῆναι μὲν γὰρ ἔστι ταχέως ὥσπερ ὀργισθῆναι, ἡδεσθαι δ' οὐ, οὐδὲ ^w πρὸς ἕτερον, βαδίζειν δὲ καὶ αὔξεσθαι καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα. Μεταβάλλειν μὲν οὖν εἰς τὴν ἡδονὴν ταχέως καὶ βραδέως ἔστιν, ἐνεργεῖν δὲ

^a ἥδη Mb. ^b τῶν om. Mb. ^c μηδέτερον] ἡ ἕτερον Kb. ^d ἀντίκεινται Mb. ^e ἡ om. Kb. ^f τὸ post καὶ om. Lb. ^g οὖν om. Ob. ^h κατὰ] καὶ κατὰ Lb.Mb.Ob. ⁱ ταυτά Ob, ταῦτα Kb.Mb. ^k καὶ σωφρονεῖν om. Lb. ^l ἐν om. Kb. ^m τί γὰρ κωλύεται Ob, καὶ τί κωλύεται Kb, τί κωλύει δὲ Lb. ⁿ τὸ om. Ob. ^o ἀνιεμένη Kb. ^p τοιοῦτο Lb. ^q τὸ om. Lb. ^r τε] δὲ Lb.Mb.Ob. ^s κινήσεις. πᾶσι Kb. ^t τῇ τοῦ] τὸ τοῦ Lb.Mb.Ob. ^v κινήσθαι Lb. ^w πρὸς ἕτερον] πρότερον Kb.

^α κατ' αὐτὴν ὅτι οὐκ ἔστι ταχέως, λέγω δ' ἡδυσθαι. Γένεσις τε πῶς ἂν εἴη; Δοκεῖ γὰρ οὐκ ἐκ τοῦ τυχόντος τὸ τυχὸν ^β γίγνεσθαι, ἀλλ' ἐξ οὗ γίγνεται, εἰς τοῦτο διαλύεσθαι. Καὶ οὐ γένεσις ἡ ἡδονή, τούτου ἡ λύπη φθορά. Καὶ λέγουσι δὲ ^γ τὴν μὲν λύπην ἔνδειαν ^δ τοῦ κατὰ φύσιν εἶναι, τὴν δ' ἡδονὴν ἀναπλήρωσιν. Ταῦτα δὲ σωματικά ἐστι τὰ πάθη. Εἰ δὲ ἐστὶ τοῦ κατὰ φύσιν ἀναπλήρωσις ^ε ἡ ἡδονή, ἐν ^ς ᾧ ἀναπλήρωσις, τοῦτ' ^δ ἂν καὶ ἦδοιτο· τὸ σῶμα ἄρα· οὐ δοκεῖ δέ· ^ε οὐδ' ἔστιν ἄρα· ^ς ἀναπλήρωσις ἡ ἡδονή, ἀλλὰ γινομένης μὲν ἀναπληρώσεως ἦδοιτο· ἂν τις, καὶ τεμνόμενος λυποῖτο. Ἡ δόξα δ' αὕτη δοκεῖ γεγενῆσθαι ἐκ τῶν περὶ τὴν τροφήν ^ς λυπῶν καὶ ἡδονῶν· ἐνδεεῖς γὰρ ^β γινομένους καὶ προλυπηθέντας ἡδυσθαι τῇ ἀναπληρώσει. Τοῦτο δ' οὐ περὶ πάσας συμβαίνει· τὰς ἡδονάς· ἄλνκοι γάρ εἰσιν αἱ τε μαθηματικαὶ καὶ τῶν κατὰ τὰς αἰσθήσεις ^ι αἱ διὰ τῆς ὁσφρήσεως, καὶ ἀκροάματα δὲ καὶ ὁράματα ^κ πολλὰ καὶ μνήμαι καὶ ἐλπίδες. Τίνος οὖν αὗται γενέσεις ἔσονται; Οὐδενὸς γὰρ ^ι ἔνδειαι γεγενῆσθαι, οὐ γένοιτο· ἂν ἀναπλήρωσις. Πρὸς δὲ τοὺς ^μ προφέροντας τὰς ^ς ἐπονειδίστους τῶν ἡδονῶν ^μ λέγοι τις ἂν ὅτι οὐκ ἔστι ταῦθ' ἡδέα· ^ο οὐ γὰρ εἰ τοῖς κακῶς διακειμένοις ἡδέα ^ρ ἔστιν, οἷητέον αὐτὰ καὶ ἡδέα εἶναι ^ρ πλὴν τούτοις, καθάπερ οὐδὲ τὰ τοῖς κάμνουσιν ὑγιεινὰ ἢ ^ς γλυκέα ἢ πικρά, οὐδ' αὖ λευκὰ τὰ φαινόμενα τοῖς ὀφθαλμοῖσιν. Ἡ ^ς οὕτω λέγοιτο· ἂν, ὅτι αἱ μὲν ^ρ ἡδοναὶ ^ς αἰρεταὶ εἰσιν, οὐ μὴν ἀπὸ γε τούτων, ὥσπερ καὶ τὸ πλουτεῖν, προδόντι δ' οὐ, καὶ τὸ ὑγιαίνειν, οὐ μὴν ὅτι οὖν φαγόντι. Ἡ τῷ εἶδει διαφέρουσιν αἱ ἡδοναί· ἕτεραι γὰρ αἱ ^ο ἀπὸ τῶν καλῶν τῶν ἀπὸ τῶν αἰσχυρῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἡσθῆναι

^α κατ' αὐτὴν Ob. ^γ ταχέως οὐκ ἔστι Lb. ^β γενέσθαι Kb. ^δ εἶναι τοῦ κατὰ φύσιν Lb. ^ε ἡ—ἀναπλήρωσις om. Mb. ^ς ᾧ ὡς Lb. ^δ ἂν om. Kb. ^ε οὐδ' οὐκ Lb. ^ς ἡ ἀναπλήρωσις ἡδονή Kb. Mb. ^ς λύπην καὶ ἡδονὴν Kb. ^β γινομένους Mb. ^ι αἱ διὰ τῆς καὶ δι' Ob. ^κ πολλὰ] πολλὰ δὲ Lb. Mb. Ob. ^ι ἐνδεαὶ γεγενῆσθαι οὐ γένοιτο· ἂν ἀναπληρώσεις Lb. ^μ φέροντας Mb. ^μ λέγοιτο· ἂν τις Lb. ^ο οὐ] οὐδὲ Mb. ^ρ ἔστιν] ταῦτ' ἐστὶν Lb. Ob. ^ρ πλὴν] ἀπλῶς πλὴν Lb. Nb. Ob. ^ς πικρά ἢ γλυκέα Lb. ^ς οὕτω] οὕτω δὲ Ib. ^ς αἰρεταὶ εἰσιν, οὐ μὴν αἱ ἀπὸ Mb.

τὴν τοῦ δικαίου μὴ ὄντα δίκαιον ὃ οὐδὲ τὴν τοῦ μουσικοῦ μὴ
 11 ὄντα μουσικόν, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἐμφανίζειν
 δὲ δοκεῖ καὶ ^ω ὁ φίλος, ἕτερος ὢν τοῦ κόλακος, οὐκ οὔσαν
 ἀγαθὸν τὴν ἡδονήν ^z ἢ διαφόρους εἶδει· ὁ μὲν γὰρ πρὸς τὰ-
 γαθὸν ὁμιλεῖν δοκεῖ, ὁ δὲ πρὸς ἡδονήν, καὶ ^γ τῷ μὲν ὀνειδίζε-
 12 ται, ^z τὸν δ' ἐπαινῶσιν ὡς πρὸς ἕτερα ὁμιλοῦντα. Οὐδεὶς
^α τ' ἂν ἔλοιτο ζῆν παιδίου διάνοιαν ἔχων διὰ βίου, ἡδόμενος
 ἐφ' οἷς τὰ παιδία ὡς οἷον τε μάλιστα, οὐδὲ χαίρειν ποιῶν τι
 τῶν αἰσχίστων, μηδέποτε μέλλων λυπηθῆναι. Περὶ πολλὰ
 τε σπουδὴν ποιησάμεθ' ἂν καὶ εἰ μηδεμίαν ^β ἐπιφέρει ἡδονήν,
 οἷον ὀράν, μνημονεύειν, εἰδέναι, τὰς ἀρετὰς ἔχειν. Εἰ δ' ἐξ
 ἀνάγκης ἔπονται τούτοις ἡδοναί, οὐδὲν διαφέρει· ἐλοιμέθα
 13 γὰρ ἂν ταῦτα καὶ εἰ μὴ ^γ γίνοντο' ἀπ' αὐτῶν ἡδονή. Ὅτι μὲν
 οὖν οὔτε ^δ τὰ γαθὸν ἢ ἡδονή οὔτε πᾶσα αἰρετή, δηλὸν ἔοικεν
 εἶναι, καὶ ὅτι εἰσὶ τινες αἰρεταὶ καθ' αὐτὰς διαφέρονται τῷ
^ο εἶδει ἢ ἀφ' ὧν. Τὰ μὲν οὖν λεγόμενα περὶ τῆς ἡδονῆς καὶ
 λύπης ^ε ἱκανῶς εἰρήσθω.

3 Τί δ' ἐστὶν ἢ ποιόν τι, καταφανέστερον γένοιτ' ἂν ἀπ'
 (4) ἀρχῆς ἀναλαβούσιν. Δοκεῖ γὰρ ἢ μὲν ὅρασις καθ' ὄντιν οὖν
 χρόνον τελεία εἶναι· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐνδεὴς οὐδενός, ὃ ^β εἰς ὕστε-
 ρον ^h γενόμενον τελειώσει αὐτῆς τὸ εἶδος. Τοιοῦτ' δ' ἔοικε
 καὶ ἡ ἡδονή· ^ι ὅλον ^k γάρ τί ἐστι, ^l καὶ κατ' οὐδένα χρόνον
 λάβει τις ἂν ἡδονήν ἧς ἐπὶ πλείω χρόνον γινομένης τελειω-
 2 θήσεται τὸ εἶδος. Διόπερ οὐδὲ κίνησίς ἐστιν· ἐν χρόνῳ γὰρ
 πᾶσα κίνησις καὶ τέλους τινός, οἷον ^μ ἢ ⁿ οἰκοδομικὴ τελεία,
 ὅταν ποιήσῃ οὐ ἐφίεται. Ἡ ἐν ᾧ παντὶ ^ο δὴ τῷ χρόνῳ ^p ἢ
 τούτῳ. Ἐν δὲ τοῖς μέρεσι ^q τοῦ χρόνου πᾶσαι ἀτελεῖς,
 καὶ ἕτεραι τῷ εἶδει τῆς ὅλης καὶ ἀλλήλων· ἡ γὰρ τῶν λίθων

^v οὐδέ] μὴδὲ Ob. ^ω ὁ om. Kb. ^z ἢ] ἂν ἢ Kb. ἢ—ἡδονήν om. Mb.
^γ τὸ Lb.Ob. ^z τὸ Ob. ^α τ'] δ' Kb.Mb.Ob. ^β ἐπιφέρει Ob.
^γ γένοντο' Mb. ^δ ἀγαθὸν Kb.Mb.Ob. ^ε εἶδει ἢ ἀφ' ὧν] ἢ δεῖ ἀφ'
 αὐτῶν pr. Kb. ^ε ἱκανῶς om. Kb. ^ς ἐς Lb.Mb. ^h γινομένην Kb.
^ι ὅλον] τελειον Kb.Mb.Ob. ^k τι γάρ Kb. ^l καὶ κατ'—c. 7. sect. 7.
 τελεία δὴ εὐδαιμονία om. Nb. ^μ ἢ om. Kb.Mb. ⁿ οἰκοδομὴ Mb,
 οἰκοδομικὴ καὶ Kb. ^ο δὴ om. Kb.Ob. ^p ἢ] δὴ Ob, om. Lb.Mb.
^q τοῦ χρόνου] καὶ τῷ χρόνῳ Kb.

σύνθεσις ἐτέρα τῆς ¹ τοῦ κίνου ραβδώσεως, καὶ αὗται τῆς τοῦ ναοῦ ποιήσεως. Καὶ ἡ μὲν τοῦ ναοῦ τελεία· οὐδενὸς ² γὰρ ἐνδεῆς πρὸς τὸ προκείμενον· ἡ δὲ τῆς κρηπίδος καὶ τοῦ τριγλύφου ἀτελής· μέρους γὰρ ἑκατέρα. Τῷ εἶδει οὖν διαφέρουσι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ὁπωσὺν χρόνῳ ³ λαβεῖν κίνησιν τελείαν τῷ εἶδει, ἀλλ' εἴπερ, ἐν τῷ ⁴ ἅπαντι. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ ⁵ βαδίσεως καὶ τῶν λοιπῶν· εἰ γὰρ ἔστιν ἡ φορὰ κινήσεις πόθεν ποῖ, καὶ ταύτης διαφοραὶ κατ' εἶδη, πῆσις βάδισις ἄλλισι ⁶ καὶ τὰ τοιαῦτα. Οὐ μόνον δ' οὕτως, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ βαδίσει· τὸ γὰρ πόθεν ποῖ οὐ ⁷ ταῦτόν ἐν τῷ σταδίῳ καὶ ⁸ ἐν τῷ μέρει, καὶ ἐν ἐτέρῳ μέρει ⁹ καὶ ἐτέρῳ, οὐδὲ τὸ διεξιέναι τὴν γραμμὴν τήνδε ¹⁰ κακείνην· οὐ μόνον ¹¹ γὰρ γραμμὴν διαπορεύεται, ἀλλὰ καὶ ἐν τόπῳ οὔσαν, ἐν ἐτέρῳ δ' αὕτη ἐκείνης. Δι' ἀκριβείας μὲν οὖν περὶ ¹² κινήσεως ἐν ἄλλοις εἴρηται, ἔοικε δ' οὐκ ἐν ¹³ ἅπαντι χρόνῳ τελεία εἶναι, ἀλλ' αἱ πολλαὶ ἀτελεῖς ¹⁴ καὶ διαφέρουσαι τῷ εἶδει, εἴπερ τὸ πόθεν ποῖ εἰδοποιόν. Τῆς ἡδονῆς δ' ¹⁵ ἐν ὁπωσὺν χρόνῳ τέλειον τὸ ¹⁶ εἶδος. Δῆλον οὖν ὡς ¹⁷ ἕτεραί ¹⁸ ἂν ¹⁹ εἴεν ἀλλήλων, καὶ τῶν ²⁰ ὅλων τι καὶ τελείων ἡ ἡδονή. ²¹ Δόξειε δ' ἂν τοῦτο καὶ ἐκ τοῦ μὴ ἐνδέχεσθαι κινεῖσθαι μὴ ἐν χρόνῳ, ἥδεσθαι δέ· τὸ γὰρ ἐν τῷ νῦν ὅλον τι. Ἐκ τούτων δὲ δῆλον καὶ ὅτι οὐ καλῶς λέγουσι κίνησιν ἢ γένεσιν εἶναι τὴν ἡδονήν. Οὐ γὰρ πάντων ταῦτα λέγεται, ἀλλὰ τῶν μεριστῶν καὶ μὴ ὅλων· οὐδὲ γὰρ ὁράσεώς ἐστι γένεσις οὐδὲ στιγμῆς οὐδὲ μονάδος, οὐδὲ τούτων οὐθεν κινήσεις οὐδὲ γένεσις· οὐδὲ ²² δὴ ἡδονῆς· ὅλον γάρ τι. Αἰσθήσεως οὐδὲ πάσης πρὸς τὸ αἰσθητὸν ἐνεργούσης, ²³ 4 τελείως δὲ τῆς εὐ διακειμένης πρὸς τὸ κάλλιστον τῶν ὑπὸ τὴν Παῖσθησιν τοιοῦτον γὰρ μάλιστα εἶναι δοκεῖ ἡ τελεία

¹ τοῦ ante κίνου om. Ob. ² γὰρ om. Kb. ³ κίνησιν τελείαν λαβεῖν Lb. ⁴ παντι Lb.Mb. ⁵ βαδίσεων Kb, τῶν βαδίσεων Mb. ⁶ καὶ om. Kb.Mb. ⁷ τὸ αὐτὸ Kb.Mb.Ob. ⁸ ἐν secundam om. Lb. ⁹ καὶ ἐν ἐτέρῳ Kb. καὶ ἐτέρῳ post ἐν ἐτέρῳ Lb. ¹⁰ κακείνος Mb. ¹¹ γὰρ om. Kb. ¹² κινήσεως καὶ ἐν Ob. ¹³ ἅπαντι τῷ χρόνῳ Mb. ¹⁴ καὶ om. Mb. ¹⁵ ἐν om. Kb. ¹⁶ ἐτέρα Kb. ¹⁷ ἂν om. Mb.Ob. ¹⁸ εἴη Kb. ¹⁹ ὅλων τι] ἄλλων τε Mb. ²⁰ δόξει Kb. ²¹ δὴ om. Mb.Ob. ²² δέ] δὲ καὶ Mb. ²³ αἰσθησιν κειμένων τοιοῦτον Lb.Ob.

ἐνέργεια· αὐτὴν δὲ λέγειν ἐνεργεῖν, ἢ ἐν ᾧ ἐστί, ἡμῶν δια-
 φερέτω· καθ' ἑκάστον δὲ βελτίστη ἐστὶν ἡ ἐνέργεια τοῦ
 ἀριστα διακειμένου πρὸς τὸ κράτιστον τῶν ὑφ' αὐτήν.
 Αὕτη δ' ἂν τελειοτάτη εἴη καὶ ἡδίστη· κατὰ πᾶσαν γὰρ
 αἴσθησιν ἐστὶν ἡδονή, ὁμοίως δὲ καὶ διάνοιαν καὶ θεωρίαν,
 ἡδίστη δ' ἡ τελειοτάτη, τελειοτάτη δ' ἡ τοῦ εὖ ἔχοντος
 6 πρὸς τὸ σπουδαιότατον τῶν ὑφ' αὐτήν. Τελειοὶ δὲ τὴν
 ἐνέργειαν ἢ ἡδονή. Οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἢ τε ἡδονὴ
 τελειοὶ καὶ τὸ αἰσθητὸν τε καὶ ἢ αἴσθησις, σπουδαῖα ὄντα,
 ὥσπερ οὐδ' ἢ ὑγίεια καὶ ἠ ὁ ἰατρὸς ὁμοίως ἰατρία ἐστὶ τοῦ
 7 ὑγιαίνειν. Ἐκαστὴν δ' αἴσθησιν ὅτι γίνεται ἡδονή,
 δηλὸν φαμέν γὰρ ὁράματα καὶ ἀκούσματα εἶναι ἡδέα. Δη-
 λον ἂδὲ καὶ ὅτι μάλιστα, ἐπειδὴν ἢ τε αἴσθησις ἢ κρατίστη
 καὶ πρὸς τοιοῦτον ἐνεργῇ· τοιούτων δ' ὄντων τοῦ τε αἰσθη-
 τοῦ καὶ τοῦ αἰσθανομένου, αἰ ἐστὶ ἡδονὴ ὑπάρχοντός γε
 8 τοῦ ποιήσοντος καὶ τοῦ ἁ κεισομένου. Τελειοὶ δὲ τὴν ἐνέρ-
 γειαν ἢ ἡδονὴ οὐχ ὥς ἢ ἕξις ἐνυπάρχουσα, ἀλλ' ὥς ἐπι-
 γιγνόμενόν τι τέλος, οἷον τοῖς ἀκμαίοις ἢ ὥρα· ἕως ἂν
 οἷν τό τε νοητὸν ἢ αἰσθητὸν ἢ οἷον δεῖ καὶ τὸ κρῖνον ἢ
 θεωροῦν, ἐστὶ ἐν τῇ ἐνεργείᾳ ἢ ἡδονή· ὁμοίαν γὰρ ὄντων καὶ
 πρὸς ἄλληλα τὸν αὐτὸν τρόπον ἐχόντων τοῦ τε παθητικοῦ
 9 καὶ τοῦ ποιητικοῦ ἑταυτὸ πέφυκε γίνεσθαι. Πῶς οὖν οὐδεὶς
 συνεχῶς ἡδεται; ἢ ἡ κάμνει; Πάντα γὰρ τὰ ἀνθρώπεια ἡ ἀδυ-
 νατεῖ συνεχῶς ἐνεργεῖν. Οὐ γίνεται οὖν οὐδ' ἡδονή· ἐπεται
 γὰρ τῇ ἐνεργείᾳ. Ἐνία δὲ τέρπει καὶ ἄ ὄντα, ὕστερον δὲ
 οὐχ ὁμοίως διὰ ἰ ταυτό· τὸ μὲν γὰρ πρῶτον παρακέκληται ἢ
 διάνοια καὶ διατεταμένως ἡ κ περὶ αὐτὰ ἐνεργεῖ, ὥσπερ κατὰ

α μὴ K^b. Mb. ι ἐκάστην Mb. α ὑπ' αὐτήν K^b. t εὖ om. K^b.
 ν ἢ utrumque om. Mb. Ob. w ὁ om. Ob. x ὁμοίως om. L^b. γ αἰ-
 τιά εἰσι L^b, ἐστὶν αἰτία Mb. z καθ' καὶ καθ' Ob. α δὲ] γὰρ δὴ L^b.
 b ἢ] εἴη L^b. Mb. c γε τοῦ] γε τοῦ γε L^b. d πησομένου K^b. e ἢ
 post ὥς om. L^b. Mb. f ἕως οὖν ἂν ποτε τὸ νοητὸν ἢ αἰσθητὸν εἴη οἷον
 δὴ τὸ Mb. Ob. ἕως οὖν ἂν ἢ τὸ αἰσθητὸν ἢ νοητὸν ἢ οἷον δεῖ καὶ τὸ L^b.
 g ταύτη Mb. h ἀδυνατεῖ om. Mb. i ταῦτα L^b. Mb. k περὶ τὰ
 αὐτὰ L^b.

τὴν ὄψιν αἱ ἐμβλέποντες, μετέπειτα ¹δ' οὐ τοιαύτη ἡ ἐνέργεια ἀλλὰ παρημελημένη· διὸ καὶ ἡ ἡδονὴ ἀμαυροῦται. Ὅρέ-
 γεσθαι δὲ τῆς ἡδονῆς οἰηθείη τις ἂν ἅπαντας, ὅτε καὶ τοῦ
 ζῆν ἅπαντες ἐφίενται· ἡ δὲ ζωὴ ἐνέργειά τις ἐστὶ, καὶ ἕκα-
 στος περὶ ταῦτα καὶ τούτοις ἐνεργεῖ ^mδ καὶ μάλιστ' ἀγαπᾷ,
 οἷον ὁ μὲν μουσικὸς τῇ ἀκοῇ περὶ τὰ μέλη, ὁ δὲ φιλομαθὴς
 τῇ διανοίᾳ περὶ τὰ θεωρήματα, οὕτω δὲ καὶ τῶν λοιπῶν
 ἕκαστος. Ἡ δ' ἡδονὴ τελειοὶ τὰς ἐνεργείας, καὶ τὸ ζῆν δέ,
 οὗ ὁρέγονται. Εὐλόγως οὖν καὶ τῆς ἡδονῆς ἐφίενται· τε-
 λειοὶ γὰρ ἐκάστω τὸ ζῆν, αἰρετὸν ὄν. Πότερον δὲ διὰ τὴν ¹¹
 ἡδονὴν τὸ ζῆν αἰρούμεθα ἢ διὰ τὸ ζῆν τὴν ἡδονήν, ἀφείσθω
 ἐν τῷ παρόντι. Συνεζεύχθαι μὲν γὰρ ταῦτα φαίνεται καὶ
 χωρισμὸν οὐ δέχεσθαι· ἄνευ τε γὰρ ἐνεργείας οὐ ⁿ γίνεται
 ἡδονή, πᾶσάν ^oτε ἐνέργειαν τελειοὶ ἡ ἡδονή. Ὅθεν δοκοῦσι (5)
 καὶ τῷ εἶδει διαφέρειν· τὰ γὰρ ἕτερα τῷ εἶδει ὑφ' ἐτέρων οἰό-
 μεθα τελειοῦσθαι. Οὕτω γὰρ φαίνεται καὶ τὰ φυσικὰ καὶ
 τὰ ὑπὸ τέχνης, οἷον ζῶα καὶ δένδρα καὶ γραφὴ καὶ ^p ἀγάλ-
 ματα καὶ οἰκία καὶ σκεῦος. Ὅμοιως δὲ καὶ τὰς ἐνεργείας
^qτὰς διαφερούσας τῷ εἶδει ὑπὸ ^rδιαφερόντων εἶδει τελειοῦ-
 σθαι. Διαφέρουσι δ' αἱ τῆς διανοίας τῶν κατὰ ^sτὰς αἰσθή-
 σεις καὶ ^tαὐταὶ ἀλλήλων κατ' εἶδος· καὶ αἱ τελειοῦσαι δὴ
 ἡδοναί. Φανείη δ' ἂν τοῦτο καὶ ἐκ τοῦ συνφευῶσθαι ^vτῶν
 ἡδονῶν ἐκάστην τῇ ἐνέργειᾳ ἣν τελειοί. Συνναίξει γὰρ τὴν
 ἐνέργειαν ἡ οἰκεία ἡδονή· ^wμᾶλλον γὰρ ἕκαστα κρίνουσι καὶ
 ἐξακριβοῦσιν οἱ μεθ' ἡδονῆς ἐνεργούντες, οἷον γεωμετρικοὶ
 γίνονται οἱ χαίροντες τῷ γεωμετρεῖν, καὶ κατανοοῦσιν ἕκαστα
 μᾶλλον, ὁμοίως δὲ ^xκαὶ ^yοἱ φιλόμουσοι καὶ ^zφιλοκοδόμοι
^aκαὶ τῶν ^bἄλλων ἕκαστοι ἐπιδιδόασιν εἰς τὸ οἰκεῖον ἔργον

¹ δὴ οὐ τοιαύτη ἐνέργεια K^b, δὲ οὐ γίνεται τοιαύτη ἡ ἐνέργεια L^b, δ' ἡ
 τοιαύτη ἐνέργεια οὐ γίνεται M^b.Ob. ^m δ om. M^b. ⁿ γίνεται ἡ
 ἡδονή Ob. ^o τε] γὰρ M^b, τε γὰρ K^b.Ob. ^p ἀγαλμα K^b. ^q τὰς post
 ἐνεργείας om. K^b.M^b. ^r διαφόρων M^b. ^s τὰς om. M^b. ^t αὐταὶ
 L^b.M^b.Ob. ^v τῶν] δὴ τῶν M^b, δὲ τῶν Ob. ^w μᾶλλον] μόνον K^b.
^x καὶ om. M^b. ^y οἱ om. L^b. ^z φιλόκομοι H^a, φιλοδόκιμοι K^b,
 φιλόκοσμοι M^b. ^a καὶ om. K^b. ^b ἄλλον μᾶλλον ἕκαστοι Ob.

χαίροντες αὐτῷ. Συναύξουσι δὲ αἱ ἡδοναί, τὰ δὲ ^cσυναύξοντα οἰκεῖα. Τοῖς ^dἐτέροις δὲ τῷ εἶδει καὶ τὰ οἰκεῖα ἕτερα τῷ ³εἶδει. Ἔτι δὲ μᾶλλον ^eτούτ' ἂν φανείη ἐκ τοῦ τὰς ἀφ' ἐτέρων ἡδονὰς ἐμποδίου ταις ἐνεργείαις εἶναι· οἱ γὰρ φίλωνι ἀδυνατοῦσι τοῖς λόγοις προσέχειν, ἐὰν κατακούσωσιν αὐλοῦντος, μᾶλλον χαίροντες αὐλητικῇ τῆς παρούσης ἐνεργείας ἢ κατὰ τὴν αὐλητικὴν οὖν ἡδονὴ τὴν περὶ τὸν λόγον ⁴ἐνέργειαν φθείρει. Ὅμοιως δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων συμβαίνει, ὅταν ἅμα περὶ δύο ἐνεργῇ· ἢ γὰρ ἡδίων τὴν ἐτέραν ἐκκρούει, ^h καὶ πολὺ διαφέρει κατὰ τὴν ἡδονήν, μᾶλλον, ὥστε μὴδ' ἐνεργεῖν κατὰ τὴν ἐτέραν. Διὸ χαίροντες ὁτφοῦν σφόδρα οὐ πάντῃ ⁱδρῶμεν ἕτερον, καὶ ἄλλα ποιοῦμεν ἄλλοις ἡρέμα ^kἀρεσκόμενοι, καὶ ἐν τοῖς θεάτροις οἱ ^lτραγηματίζοντες, ὅταν φαῦλοι οἱ ἀγωνιζόμενοι ᾧσι, τότε μάλιστα αὐτὸ ⁵δρῶσιν. Ἐπεὶ δ' ἡ μὲν οἰκεῖα ἡδονὴ ἐξακριβοῖ τὰς ἐνεργείας καὶ χρονιωτέρας καὶ βελτίους ποιεῖ, αἱ δ' ἀλλότριαι λυμαίνονται, ὅλον ὡς πολὺν διεστᾶσιν· σχεδὸν γὰρ αἱ ἀλλότριαι ἡδοναὶ ποιοῦσιν ὅπερ αἱ οἰκεῖαι λῦπαι· ^mφθείρουσι γὰρ τὰς ἐνεργείας αἱ οἰκεῖαι λῦπαι, οἷον εἴ τῃ τὸ γράφειν ἀηδὲς καὶ ἐπίλυπον ἢ τὸ λογίζεσθαι· ὁ μὲν ⁿγὰρ οὐ γράφει, ὁ δ' οὐ λογίζεται, λυπηρὰς οὖσης τῆς ἐνεργείας. ^oΣυμβαίνει ^pδὲ περὶ ^qτὰς ἐνεργείας τὸναντίον ἀπὸ τῶν οἰκείων ἡδονῶν τε καὶ λυπῶν· οἰκεῖαι δ' εἰσὶν αἱ ἐπὶ τῇ ἐνεργείᾳ καθ' αὐτὴν γινόμεναι. Αἱ δ' ἀλλότριαι ἡδοναὶ ^rεἴρηται ὅτι παραπλήσιόν τι τῇ λύπῃ ποιοῦσιν· φθείρουσι γὰρ, πλὴν οὐχ ὁμοίως. ⁶Διαφερουσῶν δὲ τῶν ἐνεργειῶν ἐπικειρά καὶ φαυλότητι, καὶ τῶν μὲν αἰρετῶν οὐσῶν τῶν δὲ φευκτῶν τῶν δ' οὐδετέρων, ὁμοίως ἔχουσι καὶ ^sαἱ ἡδοναί· καθ' ἐκάστην γὰρ ἐνέργειαν οἰκεῖα ἡδονὴ ἐστίν. Ἡ μὲν οὖν τῇ σπουδαίᾳ οἰκεῖα ἐπικειρής,

^c συναυξάνοντα Ob. ^d δ' ἐτέροις Ob. ^e ταῦτ' Lb. ^f φαῦλοι H^a.
^g κατακούωσιν K^b.M^b. ^h καὶ ἐὰν I^b. ⁱ διορῶμεν K^b.Ob, διορῶμεν τὸ M^b.
^k ἀρεσκόμενοι οἷον καὶ L^b.Ob. ^l τραγηματίζοντες H^a.M^b.
^m φθείρουσι—λύπαι om. L^b.M^b. ⁿ γὰρ om. L^b. ^o συμβαίνει—ἐνεργείας om. L^b. ^p δὲ M^b. ^q τῆς K^b. ^r εἴρηται K^b.M^b.Ob.
^s αἱ om. K^b.

ἡ δὲ τῇ φαύλῃ μοχθηρά· καὶ γὰρ αἱ ἐπιθυμίαι τῶν μὲν καλῶν ἐπαινεταί, τῶν δ' αἰσχροῶν ψεκταί. Οἰκειότεραι δὲ ταῖς ἐνεργείαις αἱ ἐν αὐταῖς ἡδοναὶ τῶν ὀρέξεων· αἱ μὲν γὰρ διωρισμέναι εἰσὶ καὶ τοῖς χρόνοις καὶ τῇ φύσει, αἱ δὲ σύνεγγυς ταῖς ἐνεργείαις, καὶ ἀδιόριστοι οὕτως ὥστ' ἔχειν ἀμφισβήτησιν εἰ ταυτόν ἐστιν ἡ ἐνέργεια τῇ ἡδονῇ. Οὐ μὴν ἔοικέ γε ἡ ἡδονὴ διάνοια εἶναι οὐδ' αἴσθησις· ἄτοπον γάρ· ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ χωρίζεσθαι φαίνεται τισι ταυτόν. Ὡς περ οὖν αἱ ἐνέργειαι ἔτεραι, καὶ αἱ ἡδοναί. Διαφέρει δὲ ἡ ὄψις ἀφ᾽ ἡς καθαριότητι, καὶ ἀκοὴ καὶ ὁσφρησις γεύσεως· ὁμοίως δὲ διαφέρουσι καὶ αἱ ἡδοναί, καὶ τούτων αἱ περὶ τὴν διάνοιαν, καὶ ἑκάτεραι ἀλλήλων. Δοκεῖ δ' εἶναι ἐκάστω ζῷον καὶ ἡδονὴ οἰκεία, ὥς περ καὶ ἔργον· ἡ γὰρ κατὰ τὴν ἐνέργειαν. Καὶ ἐφ' ἐκάστω δὲ θεωροῦντι τοῦτ' ἂν φανείη· ἑτέρα γὰρ ἵππου ἡδονὴ καὶ κυνὸς καὶ ἀνθρώπου, καθάπερ Ἡράκλειτός φησιν ὄνον σύρματ' ἂν ἐλέσθαι μᾶλλον ἢ χρυσόν· ἥδιον γὰρ χρυσοῦ τροφὴ ὄνοις. Αἱ μὲν βούν τῶν ἐτέρων τῷ εἶδει διαφέρουσιν εἶδει, τὰς δὲ τῶν αὐτῶν ἀδιαφόρους εὐλογον εἶναι. Διαλλάττουσι δ' οὐ μικρὸν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων· τὰ γὰρ αὐτὰ τοὺς μὲν τέρπει τοὺς δὲ λυπεῖ, καὶ τοῖς μὲν λυπηρὰ καὶ μισητὰ ἔστι τοῖς δὲ ἡδέα καὶ φιλητὰ. Καὶ ἐπὶ γλυκέων δὲ τοῦτο συμβαίνει· οὐ γὰρ τὰ αὐτὰ δοκεῖ τῷ πυρέττοντι καὶ τῷ ὑγιαίνοντι, οὐδὲ θερμὸν εἶναι τῷ ἀσθενεῖ καὶ τῷ εὐεκτικῷ. Ὅμοιως δὲ τοῦτο καὶ ἐφ' ἐτέρων συμβαίνει. Δοκεῖ δ' ἐν ἅπασιν τοῖς τοιούτοις εἶναι τὸ φαινόμενον τῷ σπουδαίῳ. Εἰ δὲ τοῦτο καλῶς λέγεται, καθάπερ δοκεῖ, καὶ ἔστιν ἐκάστου μέτρον ἡ ἀρετὴ καὶ ὁ ἀγαθός, ἡ

[†] αἰσχροῶν δὲ K^b.Ob. ^ν ἡ om. Ob. ^ω διαφέρει—ἡδοναί om. M^b.
^κ καὶ ἡ ἀκοὴ καὶ ἡ ὁσφρησις L^b. ^γ δὲ K^b.M^b.Ob. ^ζ αἱ post καὶ om. Ob. ^α εἶναι] εἶναι καὶ Ob. ^β καὶ ante ἡδονὴ om. L^b. ^γ γὰρ om. M^b. ^δ ὄνον H^a, οἶον M^b, ὄνους K^b. ^ε σίρματα H^a, ἄρματ' M^b. ^ϛ ἡδέιον K^b. ^ς οὖν om. H^a. ^η διαλλάσσουντι K^b.L^b.Ob. ^ι δ'] γὰρ M^b. ^κ μικρὸν M^b, μικροῖς K^b. ^λ τῶν om. M^b. ^μ τέρπει —c. 7. sect. 4. ἱκανῶς om. K^b. ^ν νεμησητὰ M^b. ^ο ἔστι post λυπηρὰ L^b. ^π εὐεκτικῷ M^b. ^ρ δοκεῖ] καὶ δοκεῖ M^b. ^ς καὶ ἔστι καὶ ἐκάστου H^a. ^δ om. H^a.L^b.M^b.Ob.

τοιούτος, καὶ ἡδοναὶ εἶεν ἂν αἱ τούτῳ φαινόμεναι καὶ ἡδέα οἷς οὗτος χαίρει. Τὰ δὲ τούτῳ δυσχερῇ εἶ τῷ φαίνεται ἡδέα, οὐδὲν θαυμαστόν· πολλὰ γὰρ ᾠφθοραὶ καὶ λύμαι ἀνθρώπων γίνονται· ἡδέα δ' οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τούτοις·^κ καὶ οὕτω
 11 διακειμένοις. Τὰς μὲν οὖν ὁμολογουμένως αἰσχροὺς δῆλον ὡς οὐ φατέον ἡδονὰς εἶναι, πλὴν τοῖς διεφθαρμένοις· τῶν δ' ἐπικεικῶν εἶναι δοκουσῶν ποῖαν ἢ τίνα φατέον τοῦ ἀνθρώπου εἶναι; ^α Ἡ ἐκ τῶν ἐνεργειῶν δῆλον; Ταύταις γὰρ ἔπονται αἱ ἡδοναί. Εἴτ' οὖν μία ἐστὶν εἴτε πλείους αἱ τοῦ τελείου καὶ μακαρίου ἀνδρός, αἱ ταύτας τελειοῦσαι ἡδοναὶ κυρίως λέγοντ' ἂν ἀνθρώπου ἡδοναὶ εἶναι, αἱ δὲ λοιπαὶ δευτέρως καὶ πολλοστώς, ὥσπερ αἱ ἐνεργεῖαι.

6 Εἰρημένων δὲ τῶν περὶ τὰς ἀρετὰς ἔτε καὶ φιλίας καὶ ἡδονάς, λοιπὸν περὶ εὐδαιμονίας τύπῳ διελθεῖν, ἐπεὶ δὲ τέλος αὐτὴν τίθεμεν τῶν ἀνθρωπίνων. Ἀναλαβοῦσι δὲ τὰ προει-
 2 ρημένα συντομώτερος ἂν εἴη ὁ λόγος. Εἴπομεν δ' ὅτι οὐκ ἔστιν ἕξις· καὶ γὰρ τῷ καθευδόντι διὰ βίου ὑπάρχοι ἂν, ἑφυ-
 τῶν ζῶντι βίον, καὶ τῷ δυστυχούντι τὰ μέγιστα. Εἰ δὲ ταῦτα μὴ ἔαρέσκει, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς ἐνεργειάν τινα θετέον, καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον εἴρηται, τῶν δ' ἐνεργειῶν αἱ μὲν εἰσὶν ἀναγκαῖαι καὶ δι' ἕτερα αἰρεταί, αἱ δὲ καθ' αὐτάς, δῆλον ὅτι τὴν εὐδαιμονίαν τῶν καθ' αὐτάς αἰρετῶν τινὰ θετέον καὶ οὐ τῶν δι' ἄλλο· οὐδενὸς γὰρ ἐνδεὴς ἡ εὐδαιμονία ἀλλ' αὐτάρ-
 3 κης. Καθ' αὐτάς δ' εἰσὶν αἰρεταί, ἀφ' ὧν μηδὲν ἐπιζητεῖται παρὰ τὴν ἐνέργειαν. Τοιαῦται δ' εἶναι δοκοῦσιν αἱ κατ' ἀρετὴν πράξεις· τὰ γὰρ καλὰ καὶ σπουδαῖα πράττειν τῶν δι' αὐτὰ αἰρετῶν. Καὶ τῶν παιδιῶν δὲ αἱ ἡδέαι· οὐ γὰρ δι' ἕτερα αὐτάς αἰροῦνται· βλέπτονται γὰρ ἀπ' αὐτῶν μᾶλλον ἢ ὠφελοῦνται, ἀμελοῦντες τῶν σωμάτων καὶ κτῆσεως. Καταφεύγουσι δ' ἐπὶ τὰς τοιαύτας διαγωγὰς τῶν εὐδαιμο-

^τ τούτων H^a. ^ν τούτῳ om. Ob. ^ω διαφοραὶ H^a. ^κ καὶ τοῖς οὕτω Mb. ^υ ὁμολογουμένης Mb. ^z εἶναι] ἡμῶν Mb. ^α ἢ] ἡδονὴ ἢ H^a. ^b τε om. I^b. ^c αὐτὴν ἀντιτίθεμεν τῶν ἀνθρώπων Mb. ^d δὲ L^b, Ob. ^e συντομώτερον H^a. ^f φυτοῦ Ob. ^ε ἀρέσκουσι Mb. ^h αἱ ἀρεταὶ ἐφ' ὧν μηδὲν ζητεῖται περὶ H^a. ⁱ καλὰ καὶ om, L^b. ^k τῆς om. H^a.

νιζομένων οἱ πολλοί, διὸ παρὰ τοῖς τυράννοις εὐδοκимоῦσιν οἱ ἐν ταῖς τοιαύταις διαγωγαῖς εὐτράπελοι· ὧν γὰρ ἐφίενται, ἐν τούτοις παρέχουσι σφᾶς αὐτοὺς ἡδεῖς· δέονται δὲ ¹ τοιούτων. Δοκεῖ μὲν οὖν εὐδαιμονικὰ ταῦτα εἶναι διὰ τὸ τοὺς ἐν δυναστείαις ἐν τούτοις ² ἀποσχολάζειν, οὐδὲν δὲ ἴσως σημεῖον ⁴ οἱ τοιοῦτοί εἰσιν· οὐ γὰρ ἐν τῷ δυναστεύειν ἡ ἀρετὴ οὐδ' ὁ νοῦς, ἀφ' ὧν αἱ σπουδαῖαι ἐνέργειαι· οὐδ' εἰ ἄγευστοι οὗτοι ὄντες ἡδονῆς εἰλικρινοὺς καὶ ὀλευθερίου ἐπὶ τὰς σωματικὰς καταφεύγουσιν, διὰ τοῦτο ταύτας οἰητέον αἰρετωτέρας εἶναι· καὶ γὰρ οἱ παῖδες τὰ παρ' αὐτοῖς τιμώμενα κράτιστα οἰονται εἶναι. ⁵ Εὐλογον δὴ, ὥσπερ παισὶ καὶ ἀνδράσιν ἕτερα φαίνεται τίμια, οὕτω καὶ φαῦλοις καὶ ἐπεικέσιν. Καθάπερ οὖν πολλάκις εἴρηται, καὶ τίμια καὶ ἡδέα ἐστὶ τὰ τῷ σπουδαίῳ τοιαῦτα ὄντα· ἐκάστῳ δὲ ἡ κατὰ τὴν οἰκίαν ἕξιν αἰρετωτάτη ἐνέργεια, καὶ τῷ σπουδαίῳ δὲ ⁶ ἡ κατὰ τὴν ἀρετὴν. Οὐκ ἐν παιδιᾷ ἄρα ἡ εὐδαιμονία· καὶ γὰρ ἄτοπον ⁷ τὸ τέλος εἶναι παιδιάν, καὶ πραγματεύεσθαι καὶ κακοπαθεῖν τὸν βίον ἅπαντα τοῦ παίζειν χάριν. Ἄπαντα γὰρ ὡς εἰπεῖν ἑτέρου ἕνεκα αἰρούμεθα πλὴν τῆς εὐδαιμονίας· τέλος γὰρ αὕτη. Σπουδάζειν δὲ καὶ πονεῖν παιδιᾶς χάριν ἡλίθιον φαίνεται καὶ λῖαν παιδικόν· ⁸ παίζειν δ' ὅπως ⁹ σπουδάξῃ, κατ' Ἀνάχαρσιν, ὀρθῶς ἔχειν δοκεῖ· ἀναπαύσει γὰρ ἔοικεν ἡ παιδιὰ, ἀδυνατοῦντες ¹⁰ δὲ συνεχῶς πονεῖν ἀναπαύσεως δέονται. Οὐ δὲ τέλος ἡ ἀνάπαυσις· γίνεται γὰρ ¹¹ ἕνεκα τῆς ἐνεργείας. Δοκεῖ δ' ὁ εὐδαίμων βίος κατ' ἀρετὴν εἶναι· οὗτος δὲ μετὰ σπουδῆς, ¹² ἀλλ' οὐκ ἐν ¹³ παιδιᾷ. Βελτίῳ ¹⁴ τε λέγομεν τὰ σπουδαῖα ¹⁵ τῶν γελοίων καὶ ¹⁶ τῶν μετὰ παιδιᾶς, καὶ τοῦ βελτίονος αἰεὶ ¹⁷ καὶ μορίου καὶ ἀνθρώπου ¹⁸ σπουδαιοτέραν τὴν ἐνέργειαν· ἡ

¹ τοιούτων] τούτων L^b. ² ἀποσχολάζειν H^a. L^b. M^b. ³ οὐδ' ὁ] ὁ δὲ H^a. M^b. O^b. ⁴ ὀλευθερίας M^b, ελευθερίας H^a. ⁵ αὐτῶν M^b. ⁶ ἀλογον H^a. ⁷ φαίνονται L^b. ⁸ ἡ om. H^a. L^b. M^b. ⁹ τὸ om. H^a. M^b. ¹⁰ παίζειν δ' ὅπως] σπουδάζειν δ' ὥστε H^a. ¹¹ σπουδάζειν L^b, σπουδάξῃ H^a. ¹² δὲ] γὰρ H^a. ¹³ ἕνεκεν M^b. ¹⁴ ἀλλ' om. M^b. ¹⁵ παιδιᾷ] σπουδῇ H^a. ¹⁶ δὲ H^a. ¹⁷ τῶν add. L^b. ¹⁸ καὶ post αἰεὶ om. H^a. ¹⁹ σπουδαιοτέρου M^b, σπουδαιοτάτην L^b.

8 δὲ τοῦ βελτίονος κρείττων καὶ εὐδαιμονικώτερα ἦδη. Ἀπο-
λαύσειέ τ' ἂν τῶν σωματικῶν ἡδονῶν ὁ τυχὼν καὶ ἀνδράποδον
οὐχ ἦττον τοῦ ἀρίστου. ¹εὐδαιμονίας δ' οὐδεὶς ἀνδραπόδῳ
μεταδίδωσιν, εἰ μὴ καὶ βίου. ²οὐ γὰρ ἐν ταῖς τοιαύταις δια-
γωγαῖς ἡ εὐδαιμονία, ἀλλ' ἐν ταῖς κατ' ἀρετὴν ἐνεργείαις,
καθάπερ καὶ πρότερον εἴρηται.

7 Εἰ δ' ἐστὶν ἡ εὐδαιμονία κατ' ἀρετὴν ἐνέργεια, εὐλογον
κατὰ τὴν ^hκρατίστην. αὕτη δ' ἂν εἴη τοῦ ἀρίστου. Εἴτε δὴ
ἰνοῦς τοῦτο εἴτε ἄλλο τις ^kδὴ κατὰ φύσιν δοκεῖ ἄρχειν καὶ
ἡγεῖσθαι καὶ ἔννοιαν ἔχειν ^lπερὶ καλῶν καὶ θείων, εἴτε θεῖον
ὄν καὶ αὐτὸ εἴτε τῶν ἐν ἡμῖν τὸ θεϊότατον, ἡ τούτου ἐνέρ-
γεια κατὰ τὴν οἰκείαν ἀρετὴν εἴη ἂν ἡ τελεία εὐδαιμονία.
²Ὅτι δ' ἐστὶ θεωρητικὴ, εἴρηται. Ὁμολογούμενον ^mδὲ ⁿτούτ'
ἂν δόξειεν εἶναι καὶ τοῖς πρότερον καὶ τῷ ἀληθεῖ. Κρατίστη
^oτε γὰρ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐνέργεια· καὶ γὰρ ὁ νοῦς τῶν ἐν ἡμῖν,
καὶ τῶν γνωστῶν, περὶ ^aὃ νοῦς. ^pἘπὶ δὲ συνεχεστάτῃ
θεωρεῖν τε γὰρ δυνάμεθα συνεχῶς μᾶλλον ἢ πράττειν ὅτιοῦν,
³οἰόμεθ' αὖτε δεῖν ἡδονὴν παραμεμῖχθαι τῇ εὐδαιμονίᾳ, ἡδίστη
δὲ τῶν κατ' ἀρετὴν ἐνεργειῶν ἡ κατὰ ^qτὴν σοφίαν ὁμολο-
γούμενως ἐστίν· δοκεῖ γοῦν ἡ φιλοσοφία ^rθαυμαστὰς ἡδονὰς
ἔχειν ^sκαθαριότητι καὶ τῷ βεβαίῳ, εὐλογον ^tδὲ τοῖς εἰδόσι
⁴τῶν ζητούντων ἡδίω τὴν ^vδιαγωγὴν εἶναι. Ἡ τε λεγομένη
αὐτάρκεια περὶ τὴν θεωρητικὴν μάλιστα ἂν εἴη· τῶν μὲν γὰρ
πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων καὶ σοφὸς καὶ δίκαιος καὶ οἱ λοιποὶ
δέονται, ^wτοῖς δὲ τοιούτοις ἱκανῶς ^xκεχορηγημένων ὁ μὲν
δίκαιος δεῖται πρὸς οὓς δικαιοπραγήσει καὶ μεθ' ὧν, ὁμοίως
δὲ καὶ ὁ σῶφρων καὶ ὁ ἀνδρεῖος καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστος, ὁ δὲ
σοφὸς ^yκαὶ καθ' ^zαὐτὸν ὧν δύναται θεωρεῖν, καὶ ὅσῳ αὖ

^f εὐδαιμονίαν H^a.M^b. ^g οὐδὲ M^b. ^h κρατίστην ζώην. αὕτη H^a.
ⁱ νοῦς εἴη τοῦτο H^a. ^k ὃ δοκεῖ κατὰ φύσιν H^a. ^l περὶ] καὶ περὶ M^b.
^m δὲ om. M^b. ⁿ τοῦτο δόξειεν ἂν καὶ H^a. ^o τε om. H^a.M^b.O^b.
^p ἔστι M^b. ^q τὴν om. H^a. ^r θαυμαστὴν ἡδονὴν M^b. ^s καθαριότητι
L^b.O^b, καθαροσύνητι M^b. ^t τε L^b. ^v ἀγωγὴν L^b. ^w τῶν δὲ
τοιούτων L^b. ^x κεχορηγημένοις H^a.M^b. ^y καὶ om. M^b. ^z ἐαν-
τὸν L^b.

σοφώτερος ^α ἢ μάλλον· βέλτιον δ' ἴσως συνεργούς ^β ἔχων, ἀλλ' ὅμως αὐταρκέστατος. ^γ Δόξαι τ' ἂν αὐτῇ μόνῃ δι' ^δ αὐτὴν ἀγαπᾶσθαι· οὐδὲν γὰρ ἀπ' αὐτῆς γίνεται παρὰ τὸ θεωρῆσαι, ἀπὸ δὲ τῶν ^ε πρακτῶν ἢ πλείον ἢ ἑλαττον ^ς περιποιούμεθα ^ι παρὰ τὴν πρᾶξιν. Δοκεῖ τε ἡ εὐδαιμονία ἐν τῇ ⁶ σχολῇ εἶναι· ἀσχολούμεθα γὰρ ἵνα ^ς σχολάζωμεν, καὶ πολεμοῦμεν ἵν' εἰρήνην ἄγωμεν. Τῶν μὲν οὖν ^β πρακτικῶν ἀρετῶν ἐν τοῖς πολιτικοῖς ^ι ἢ ἐν τοῖς πολεμικοῖς ^κ ἡ ἐνέργεια· αἱ δὲ περὶ ταῦτα πράξεις δοκοῦσιν ἀσχολοὶ εἶναι, αἱ μὲν πολεμικαὶ καὶ παντελῶς· οὐδεὶς ^ι γὰρ αἰρεῖται τὸ πολεμεῖν τοῦ πολεμεῖν ἕνεκα, οὐδὲ ^μ παρασκευάζει πόλεμον· δόξαι γὰρ ἂν παντελῶς μαιφόνος τις εἶναι, εἰ τοὺς φίλους πολεμίους ποιοίτο, ἵνα μάχαι καὶ φόνοι ^β γίγνυντο. Ἔστι δὲ καὶ ἡ τοῦ πολιτικοῦ ἀσχολος, καὶ παρ' αὐτὸ τὸ πολιτεύεσθαι περιποιουμένη δυναστείας καὶ τιμὰς ἢ τὴν γε εὐδαιμονίαν αὐτῷ καὶ τοῖς πολίταις, ἐτέραν οὖσαν τῆς πολιτικῆς, ἣν ^ο καὶ ζητοῦμεν δῆλον ὥς ἐτέραν οὖσαν. Εἰ δὴ τῶν μὲν κατὰ τὰς ἀρετὰς ⁷ πράξεων αἱ πολιτικαὶ καὶ πολεμικαὶ κάλλει καὶ μεγέθει προέχουσιν, αὗται δ' ^ρ ἀσχολοὶ καὶ τέλους τινὸς ἐφίενται καὶ οὐ δι' αὐτὰς ^ι αἰρεταὶ εἰσιν, ἡ δὲ τοῦ νοῦ ἐνέργεια σπουδῇ τε διαφέρειν δοκεῖ θεωρητικῇ οὖσα, καὶ παρ' αὐτὴν οὐδενὸς ἐφίεσθαι τέλους, ^ι ἔχειν ^ς τε ἡδονὴν ^ι οἰκείαν, ^ν αὕτη δὲ συναύξει τὴν ἐνέργειαν, καὶ τὸ αὐταρκές ^ω δὴ ^ς καὶ σχολαστικὸν καὶ ἄτρυντον ὥς ^γ ἀνθρώπων, καὶ ὅσα ἄλλα τῷ μακαρίῳ ἀπονέμεται, ^ς κατὰ ταύτην τὴν ^ς ἐνέργειαν φαίνεται ὄντα. Ἡ τελεία δὴ εὐδαιμονία αὕτη ἂν εἴη ^β ἀνθρώπου, ^γ λαβοῦσα μῆκος

^α ἢ μάλλον] εἴη Ob. ^β ἔχειν Mb. ^γ δόξειε δ' L^b.M^b.Ob. ^δ πρακτικῶν K^b. ^ε περιποιούμεθα Mb. ^ς παρὰ L^b.M^b. ^ι σχολάζωμεν Mb. ^β πρακτῶν Mb. ^ι ἢ ἐν τοῖς πολεμικοῖς om. Mb., ἐν om. L^b. ^κ αἱ ἐνέργειαι L^b. ^ι γὰρ ποτε αἰρεῖται τοῦ Mb. ^μ παρασκευάζειν L^b.M^b. ^ν γίνηται K^b.Ob., γίνονται Mb. ^ο καὶ om. L^b. ^ρ ἀσχολικαὶ τέλους K^b. ^ι εἰσιν αἰρεταὶ L^b. ^ς ἔχειν τε] καὶ ἔχειν τὴν K^b. ^ς τε] τε καὶ Mb. ^ι οἰκείαν] τελείαν οἰκείαν K^b.M^b, τελείως οἰκείαν Ob. ^ν αὕτη K^b. ^ω δὲ M^b.Ob. ^ς καὶ τὸ σχολαστικὸν Ob. ^γ ἀνθρώπων L^b.Ob. ^ς κατὰ] τὰ κατὰ K^b.M^b. ^α ἐνέργειαν—ἀνθρώπου om. Mb. ^β ἀνθρώποι K^b. ^γ λαβοῦσαν Mb.

^δβίου τέλειον· οὐδὲν γὰρ ἀτελές ἐστὶ τῶν τῆς εὐδαιμονίας.
 8' Ο δὲ τοιοῦτος ^εἂν εἴη βίος κρείττων ἢ κατ' ἀνθρώπων· οὐ
 γὰρ ἢ ἀνθρωπός ἐστιν οὕτω βιώσεται, ἀλλ' ἢ θεῖόν τι ἐν
 αὐτῷ ὑπάρχει· ^ςὅσῳ δὲ διαφέρει τοῦτο τοῦ συνθέτου, ^ςτο-
 σούτῳ καὶ ἡ ἐνέργεια τῆς κατὰ τὴν ἄλλην ἀρετῆν. Εἰ δὴ
 θεῖον ὁ νοῦς πρὸς τὸν ἀνθρώπον, καὶ ὁ κατὰ τοῦτον βίος
 θεῖος πρὸς τὸν ἀνθρώπινον βίον. ^εΟὐ χρὴ δὲ κατὰ τοὺς
 παραινοῦντας ἀνθρώπινα φρονεῖν ἀνθρώπον ὄντα οὐδὲ θνητὰ
 τὸν θνητόν, ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἐνδέχεται ^hἀθανατίζειν καὶ ⁱπάντα
 ποιεῖν πρὸς τὸ ζῆν κατὰ τὸ κράτιστον τῶν ἐν αὐτῷ· εἰ γὰρ
 καὶ τῷ ὄγκῳ μικρόν ἐστι, δυνάμει καὶ ^kτιμιότητι πολὺ μάλ-
 9 λον ^lπάντων ^mὑπερέχει. Δόξειε ⁿδ' ἂν καὶ ^οεἶναι ἕκαστος
 τοῦτο, εἴπερ τὸ κύριον καὶ ^pἄμεινον· ἄτοπον οὖν γίνοιτ' ἂν,
 εἰ μὴ τὸν αὐτοῦ βίον αἰροῖτο ἀλλὰ τινος ἄλλου. Τὸ λεχθέν
 τε πρότερον ἀρμόσει καὶ νῦν· τὸ γὰρ οἰκείον ἐκάστῳ τῇ
 φύσει κράτιστον καὶ ἡδιστόν ^qἐστὶν ἐκάστῳ. Καὶ τῷ ἀν-
 θρώπῳ δὴ ὁ κατὰ τὸν νοῦν βίος, εἴπερ ^ςτοῦτο μάλιστα
 ἀνθρώπος. Οὗτος ἄρα καὶ εὐδαιμονέστατος.

8 Δευτέρως δ' ὁ κατὰ τὴν ἄλλην ἀρετῆν· αἱ γὰρ ^εκατ' αὐ-
 τὴν ἐνέργειαι ἀνθρωπικαί· δίκαια γὰρ καὶ ἀνδρεία ^ςκαὶ ἄλλα
 τὰ κατὰ τὰς ἀρετὰς πρὸς ἀλλήλους πράττομεν ἐν συναλ-
 λάγμασι καὶ χρείαις καὶ πράξεσι παντοίαις ἐν τε τοῖς πά-
 θεσι ^vδιατηροῦντες τὸ πρέπον ἐκάστῳ. Ταῦτα δ' εἶναι φαί-
 2 νεται πάντα ἀνθρωπικά. Ἐνία δὲ καὶ συμβαίνειν ἀπὸ τοῦ
 σώματος δοκεῖ, καὶ πολλὰ συνφκειῶσθαι τοῖς πάθεσιν ἢ τοῦ
 3 ἥθους ἀρετῇ. Συνέζευκται δὲ καὶ ἡ φρόνησις τῇ τοῦ ἥθους
 ἀρετῇ, καὶ ^wαὕτη τῇ φρονήσῃ, εἴπερ αἱ μὲν τῆς φρονήσεως
 ἀρχαὶ κατὰ τὰς ἠθικὰς εἰσιν ἀρετάς, τὸ δ' ὁρθὸν τῶν ἠθικῶν

^d τέλειον βίου Ob. ^e εἴη ἂν κρείττων βίος Lb. ^ς ὅσον et mox το-
 σοῦτον Kb. ^ε χρὴ δὲ οὐ Lb.Ob. ^h ἀπαθανατίζειν Nb, ἀποθανατίζειν Lb.
ⁱ ἅπαντα Lb. ^k τελειότητι Ob, ποιότητι Kb. ^l πάντων om. Lb.
^m ὑπερέχειν Mb. ⁿ δ' om. Kb.Mb. ^ο εἶναι ἕκαστον Mb.Ob, ἕκαστος
 εἶναι Lb. ^p ἄμεινον] ἄμεινον μένον Kb. ^q ἐσθ Lb. ^ς μάλιστα
 τοῦτο Lb. ^ε κατὰ ταύτην Kb.Mb. ^t καὶ τὰ ἄλλα τὰ Lb. ^v διατη-
 ροῦντες post ἐκάστῳ Lb. ^w αὕτη] αὐτῇ Kb.

κατὰ τὴν φρόνησιν. *Συνηρητῆμέναι δ' αὐταὶ καὶ τοῖς πάθεσι
 Ἰπερὶ τὸ σύνθετον ἂν εἶεν· αἱ δὲ τοῦ συνθέτου ἀρεταὶ ἀν-
 θρωπικαί. Καὶ ὁ βίος δὴ ὁ *κατ' αὐτὰς· καὶ ἡ εὐδαιμονία.
 Ἡ δὲ τοῦ νοῦ κεχωρισμένη· τοσοῦτον *γὰρ περὶ αὐτῆς βεί-
 ρησθω· ^εδιακριβῶσαι γὰρ μείζον τοῦ προκειμένου ἐστίν.
 Δόξειε δ' ἂν καὶ τῆς ἐκτὸς χορηγίας ^δἐπὶ μικρὸν ἢ ἐπ' ἔλατ-
 4 τον δεῖσθαι τῆς ἡθικῆς· τῶν μὲν γὰρ ἀναγκαίων ἀμφοῖν
 χρεῖα καὶ ἐξ ἴσου ἔστω, εἰ καὶ μᾶλλον ^εδιαπονεῖ περὶ τὸ
 σῶμα ὁ πολιτικός, καὶ ὅσα τοιαῦτα· μικρὸν γὰρ ἂν τι ἴδια-
 φέροι· πρὸς δὲ τὰς ἐνεργείας πολὺ ^εδιοίσει. Τῷ μὲν γὰρ
 ἐλευθερίῳ δεήσει χρημάτων πρὸς τὸ πράττειν τὰ ἐλευθέρια,
 καὶ τῷ δικαίῳ δὴ εἰς τὰς ἀνταποδόσεις (αἱ γὰρ βουλήσεις
 ἄδηλοι, προσποιοῦνται δὲ καὶ οἱ ^hμὴ δίκαιοι βούλεσθαι δι-
 καιοπραγεῖν), τῷ ἀνδρείῳ δὲ δυνάμει, εἴπερ ἐπιτελεῖ τι τῶν
 κατὰ ⁱτὴν ἀρετὴν, καὶ τῷ σώφρονι ἐξουσίας· πῶς γὰρ ^kδη-
 λὸς ἔσται ^lἢ οὗτος ἢ τῶν ἄλλων τις; ^mἈμφισβητεῖται ⁿδὲ
 5 πότερον κυριώτερον τῆς ἀρετῆς ἢ προαίρεσις ἢ αἱ πράξεις,
 ὡς ἐν ἀμφοῖν οὔσης. Τὸ δὴ τέλειον δῆλον ὡς ἐν ἀμφοῖν ἂν
 εἴη. Πρὸς δὲ τὰς πράξεις πολλῶν δεῖται, καὶ ὅσῳ ἂν μεί-
 ζους ᾧσι καὶ ^οκαλλίους, πλειόνων. ^pΤῷ δὲ θεωροῦντι ^qοὐδε-
 6 νὸς τῶν τοιούτων πρὸς γε τὴν ἐνέργειαν χρεῖα, ἀλλ' ὡς
 εἰπεῖν καὶ ^rἐμπόδιά ἐστι πρὸς γε τὴν θεωρίαν· ^zἢ δ' ἀνθρω-
 πός ἐστι καὶ πλείοσι ^sσυζῆ, αἰρεῖται ^tτὰ ^vκατ' ἀρετὴν
 πράττειν· δεήσεται οὖν τῶν τοιούτων πρὸς τὸ ἀνθρωπεύ-
 εσθαι. Ἡ δὲ τελεία εὐδαιμονία ὅτι θεωρητικὴ τίς ἐστιν ^y
 ἐνέργεια, καὶ ἐντεῦθεν ἂν φανείη. Τοὺς ^wθεοὺς γὰρ μάλιστα
 ὑπειλήφμεν μακαρίους καὶ εὐδαίμονας εἶναι· πράξεις δὲ ποίας
 ἀπονεύει χρεὼν αὐτοῖς; Πότερα τὰς δικαίας; ^xἩ γελοῖοι

* ^zσυνηρητῆμέναι K^b. ^yπερί] καὶ περί M^b. ^zκατὰ ταύτας K^b.M^b.
^aγὰρ] δὲ M^b. ^bεἴρηται O^b. ^cἀκριβῶσαι K^b. ^dἐπὶ] ἢ ἐπὶ K^b.M^b.
^eδιαπονεῖ om. M^b. ^fδιαφέρει L^b.O^b, διαφέρειν K^b. ^gσυνδιοίσει K^b.
^hμὴ om. M^b. ⁱτὴν add. K^b. ^kἔσται δηλός M^b. ^lἢ om. M^b.O^b.
^mζητεῖται L^b. ⁿτε K^b.M^b. ^οκαλαὶ M^b. ^pτῶν δὲ θεωρούντων L^b.
^qοὐδὲν M^b. ^rἐμπόδιον K^b. ^sσυζῆν L^b. ^tτὸ M^b, καὶ τὰ O^b.
^vκατὰ τὴν ἀρετὴν K^b. ^wγὰρ θεοὺς L^b. ^xἢ om. K^b.

φانوῦνται συναλλάττοντες καὶ παρακαταθήκας ἀποδιδόντες καὶ ὕδα τοιαῦτα ; Ἀλλὰ τὰς ^z ἀνδρείους, ^a ὑπομένοντας τὰ φοβερά καὶ κινδυνεύοντας, ὅτι καλόν ; Ἡ τὰς ἐλευθερίους ; Τίνι δὲ δώσουσιν ; Ἀτοπὸν δ' εἰ καὶ ἔσται αὐτοῖς νόμισμα ἢ τι τοιοῦτον. ^b Αἱ δὲ σώφρονες τί ἂν εἶεν ; Ἡ φορτικὸς ὁ ἔπαινος, ὅτι οὐκ ἔχουσι φαῦλας ἐπιθυμίας ; Διεξιούσι δὲ πάντα φαίνοιτ' ἂν τὰ περὶ τὰς πράξεις μικρὰ καὶ ἀνάξια θεῶν. Ἀλλὰ μὴν ^c ζῆν ^d τε ^e πάντες ὑπειλήφασιν αὐτοὺς καὶ ἐνεργεῖν ἄρα· οὐ γὰρ δὴ καθεύδειν ὥσπερ τὸν Ἐνδυμίωνα. Τῷ δὲ ζῶντι τοῦ πράττειν ^f ἀφαιρουμένου, ἔτι δὲ μᾶλλον ^g τοῦ ποιεῖν, τί λείπεται πλὴν ^h θεωρία ; Ὡστε ἡ τοῦ θεοῦ ἐνέργεια, μακαριότητι διαφέρουσα, θεωρητικὴ ἂν εἴη. Καὶ τῶν ἀνθρωπίνων ⁱ δὴ ἡ ταύτη συγγενεστάτη εὐδαιμονικωτάτη. 8 Σημεῖον δὲ καὶ τὸ μὴ μετέχειν τὰ λοιπὰ ζῶα εὐδαιμονίας, τῆς τοιαύτης ἐνεργείας ἐστερημένα τελείως. Τοῖς μὲν γὰρ θεοῖς ἅπας ὁ βίος ^k μακάριος, τοῖς δ' ἀνθρώποις, ἐφ' ὅσον ὁμοιωμά τι τῆς τοιαύτης ἐνεργείας ὑπάρχει· τῶν δ' ἄλλων ζῴων οὐδὲν εὐδαιμονεῖ, ἐπειδὴ ^l οὐδαμῇ κοινωνεῖ θεωρίας. Ἐφ' ὅσον δὲ διατείνει ἡ θεωρία, καὶ ἡ εὐδαιμονία, καὶ οἷς μᾶλλον ὑπάρχει τὸ θεωρεῖν, καὶ εὐδαιμονεῖν, ^m οὐ κατὰ συμβεβηκὸς ἀλλὰ κατὰ τὴν θεωρίαν· αὐτὴ γὰρ ⁿ καθ' αὐτὴν τιμία. Ὡστ' εἴη ἂν ^o ἡ εὐδαιμονία θεωρία τις.

- 9 9 Δείσει δὲ καὶ τῆς ἐκτὸς εὐμερίας ἀνθρώπῳ ὄντι· οὐ γὰρ αὐτάρκης ἡ φύσις πρὸς τὸ θεωρεῖν, ἀλλὰ δεῖ καὶ τὸ σῶμα ὑγιαίνειν καὶ τροφὴν καὶ τὴν λοιπὴν θεραπείαν ὑπάρχειν. Οὐ μὴν οἰητέον γε πολλῶν καὶ μεγάλων δεήσεσθαι τὸν εὐδαιμονήσοντα, εἰ μὴ ἐνδέχεται ἄνευ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν μακάριον εἶναι. ^p οὐ γὰρ ἐν τῇ ὑπερβολῇ τὸ αὐταρκες οὐδ' ^r ἡ πράξις,

^y ὅσα ἄλλα τοιαῦτα L^b. ^z ἀνδρείας L^b. ^a ὑπομένοντας K^b. ^b αἱ] εἰ K^b. M^b. Ob. ^c ζῆν] ζητεῖται M^b. ^d τε om. M^b. Ob. ^e πάντες γὰρ ὑπειλήφασιν εἶναι αὐτοὺς M^b. ^f ἀφαιρούμενον N^b, ἀφηρημένῳ L^b. Ob. ^g τοῦ] τοῦτο K^b. ^h θεωρίας L^b. N^b. Ob. ⁱ δὴ ἂν εἴη ἡ K^b. ^k post μακάριος M^b. Ob. τοιαύτης οὕσης τῆς ἐνεργείας. ^l οὐδαμῶς L^b, οὐδαμῶς Ob. ^m οὐ] καὶ οὐ K^b. ⁿ κατ' αὐτὴν K^b. ^o ἡ om. M^b. ^p εὐδαιμονήσαντα M^b. ^q οὐ] οὐδὲ M^b. ^r ἡ πράξις] ἡ κρίσις οὐδ' ἡ πράξις L^b, ἡ κρίσις οὐδ' αἱ πράξεις M^b. Ob.

δυνατὸν δὲ καὶ μὴ ^αἄρχοντα γῆς καὶ ^βθαλάττης πράττειν τὰ ^γ10
καλά· καὶ γὰρ ἀπὸ μετρίων δύναιτ' ἂν τις πράττειν ^δκατὰ
τὴν ἀρετὴν. Τοῦτο δ' ἔστιν ἰδεῖν ἐναργῶς· οἱ γὰρ ἰδιῶται
τῶν ^εδυναστῶν οὐχ ἥττον δοκοῦσι τὰ ἐπικὴ πράττειν, ἀλλὰ
καὶ μᾶλλον. Ἰκανὸν δὲ τοσαῦθ' ὑπάρχειν· ^ςἔσται γὰρ ὁ
βίος εὐδαίμων τοῦ ^ζκατὰ τὴν ἀρετὴν ἐνεργούντος. Καὶ Σό-¹¹
λων δὲ τοὺς εὐδαίμονας ἴσως ἀπεφαίνετο καλῶς, εἰπὼν μετρίως
τοῖς ἐκτός ^ακεχορηγημένους, πεπραγότας δὲ ^βτὰ κάλλισθ',
^γὡς ἔφeto, καὶ βεβιωκότας σωφρόνως· ἐνδέχεται γὰρ μέτρια
κεκτημένους πράττειν ἃ δεῖ. Ἔοικε δὲ καὶ Ἀναξαγόρας οὐ
πλούσιον οὐδὲ δυναστὴν ὑπολαβεῖν τὸν εὐδαίμονα, εἰπὼν ὅτι
οὐκ ἂν θαυμάσειεν εἴ τις ἄτοπος φανείη τοῖς πολλοῖς· οὗτοι
γὰρ κρίνουσι τοῖς ἐκτός, τούτων αἰσθανόμενοι ^δμόνον. Συμ-¹²
φωνεῖν ^εδὴ τοῖς λόγοις εἰκάσιν αἱ τῶν σοφῶν δόξαι. Πίστιν
μὲν οὖν καὶ ^ατὰ τοιαῦτα ἔχει τινά, τὸ δ' ἀληθές ἐν τοῖς
^βπρακτοῖς ἐκ τῶν ἔργων καὶ τοῦ βίου κρίνεται· ἐν τούτοις
γὰρ τὸ κύριον. ^γΣκοπεῖν δὴ τὰ προειρημένα χρή ἐπὶ τὰ
ἔργα καὶ τὸν βίον ^δἐπιφέροντας, καὶ συναδόντων μὲν τοῖς
ἔργοις ἀποδεκτέον, διαφωνούντων δὲ λόγους ὑποληπτέον. Ὁ ¹³
δὲ κατὰ νοῦν ἐνεργῶν καὶ τοῦτον θεραπεύων καὶ διακείμενος
ἄριστα καὶ θεοφιλέστατος ἔοικεν ^αεἶναι· εἰ γὰρ τις ἐπιμέ-
λεια τῶν ^βἰανθρωπίνων ὑπὸ θεῶν γίνεται, ὥσπερ δοκεῖ, καὶ εἴη
ἂν εὐλογον χαίρειν τε αὐτοὺς τῷ ἀρίστῳ καὶ ^γτῷ συγγενε-
στάτῳ (τοῦτο δ' ἂν εἴη ὁ νοῦς) καὶ τοὺς ἀγαπῶντας μάλιστα
^δτοῦτο καὶ τιμῶντας ἀντενποιεῖν ὡς τῶν φίλων αὐτοῖς ἐπι-
μελουμένους ^εκαὶ ὀρθῶς τε καὶ καλῶς πράττοντας. Ὅτι δὲ
^ςπάντα ταῦτα τῷ σοφῷ μάλισθ' ὑπάρχει, οὐκ ἄδηλον. ^ζΘεο-

^α ἄρχοντας Lb.Ob. ^β θαλάσσης Lb.Mb. ^γ κατὰ] τὰ κατὰ Mb.Ob.
^δ δυνατῶν Mb. ^ε ἔστι Mb. ^ς κατ' ἀρετὴν Mb. ^ζ κεχορηγημένοις Kb.
^α τὰ et ὡς om. Kb. ^β μόνων Lb.Mb. ^γ δὲ Ob. ^δ τὰ om. Kb.
^ε πρακτικοῖς Kb.Mb.Ob. ^ς σκοπεῖν δὲ Lb.Mb.Ob., δὴ σκοπεῖν Kb.
^ζ φέροντας Kb.Mb. ^α εἶναι om. Kb.Mb.Ob. ^β ἰανθρώπων Kb. ^γ τῷ
post καὶ om. Kb.Ob. ^δ post τοῦτο Mb. ^ε ἡγουν τὸ χαίρειν τῷ ἀρίστῳ
καὶ συγγενεστάτῳ. ^ς καὶ ante ὀρθῶς om. Mb. ^ζ ταῦτα πάντα Lb.Mb.
^ο θεοφιλέστατον Mb.

φιλέστατος ἄρα. Τὸν αὐτὸν P^δ εἰκὸς καὶ εὐδαιμονέστατον ὥστε καὶ οὕτως εἶη ὁ σοφὸς μάλιστ' εὐδαίμων.

10 Ἄρ' οὖν εἰ ⁹ περὶ τούτων καὶ τῶν ἀρετῶν, ἔτι δὲ ¹ καὶ φι-
(9) λίας καὶ ἡδονῆς ἱκανῶς εἴρηται τοῖς τύποις, τέλος ἔχειν οἰη-
τέον τὴν προαίρεσιν, ἥ καθάπερ λέγεται, οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς
πρακτοῖς τέλος τὸ θεωρῆσαι ἕκαστα καὶ γινῶναι, ἀλλὰ μάλ-
2 λον τὸ πράττειν αὐτά; Οὐδὲ δὴ περὶ ἀρετῆς ἱκανὸν τὸ εἰ-
δέναι, ἀλλ' ἔχειν καὶ χρῆσθαι πειρατέον, ἥ εἴ πως ἄλλως
3 ἀγαθοὶ ² γινόμεθα. Εἰ μὲν οὖν ἦσαν οἱ λόγοι αὐτάρκεις
πρὸς τὸ ποιῆσαι ἐπιεικεῖς, πολλοὺς ἂν μισθοὺς καὶ ¹ μεγά-
λους δικαίως ἔφερον κατὰ τὸν ¹ Θεόγγιν, καὶ ἔδει ἂν τούτους
τορίσασθαι· νῦν δὲ φαίνονται ^ω προτρέψασθαι μὲν καὶ πα-
ρορμῆσαι τῶν νέων τοὺς ἐλευθερίους ^χ ἰσχύειν, ἡθὸς ^γ εὐγενὲς
καὶ ὡς ἀληθῶς φιλόκαλον ποιῆσαι ἂν ² κατοκώχμον ἐκ τῆς
³ ἀρετῆς, τοὺς δὲ πολλοὺς ἀδυνατεῖν πρὸς καλοκαγαθίαν προ-
4 τρέψασθαι· οὐ γὰρ πεφύκασιν αἰδοῖ πειθαρχεῖν ἀλλὰ φόβῳ,
οὐδ' ἀπέχεσθαι τῶν φαύλων διὰ τὸ αἰσχροὺς ἀλλὰ διὰ τὰς
τιμωρίας· πάθει γὰρ ζῶντες τὰς οἰκείας ἡδονὰς διώκουσι καὶ
δι' ὧν αὐταὶ ἔσονται, φεύγουσι δὲ τὰς ἀντικειμένας λύπας,
τοῦ δὲ καλοῦ καὶ ὡς ἀληθῶς ἡδέος οὐδ' ^β ἐννοίαν ἔχουσιν, ἄγε-
5 στοι ὄντες. Τοὺς δὴ τοιούτους τίς ἂν λόγος ^ε μεταρρυθμί-
σαι; Οὐ γὰρ αἰὼν τε ἢ οὐ ῥάδιον τὰ ἐκ παλαιοῦ τοῖς ἥθεσι
κατειλημμένα λόγῳ μεταστῆσαι. Ἀγαπητὸν δ' ἴσως ἐστὶν
εἰ πάντων ὑπαρχόντων, δι' ὧν ἐπιεικεῖς δοκοῦμεν γίνεσθαι,
6 μεταλλάβομεν τῆς ἀρετῆς. Γίνεσθαι δ' ^δ ἀγαθοὺς οἴονται οἱ
μὲν φύσει, οἱ δ' ἔθει, οἱ δὲ διδαχῇ. Τὸ μὲν οὖν τῆς φύσεως
δῆλον ὡς οὐκ ἐφ' ἡμῖν ὑπάρχει, ἀλλὰ διὰ ^ε τινος θείας αἰτίας
τοῖς ¹ ὡς ἀληθῶς εὐτυχέσιν ὑπάρχει· ὁ δὲ λόγος καὶ ἡ διδαχὴ
μή ποτ' οὐκ ἐν ἅπασιν ² ἰσχύει, ἀλλὰ ³ δέη ¹ προδιεργάσθαι

P^δ om. K^b.M^b.O^b. ⁹ περὶ] περὶ τε L^b.O^b. ¹ καὶ post δὲ om. K^b.O^b. ² γινόμεθα K^b. ¹ μεγάλους om. K^b. ¹ θεόγγιν K^b. ^ω προτρέψαι L^b.N^b. ^χ ἰσχειν K^b. ^γ δ' M^b. ² κατακώχμον L^b.M^b.O^b. ³ ἀρετῆς οὐ, τοὺς M^b. ^β ἐννοίας L^b.O^b. ^ε μεταρρυθμίσῃ M^b. ^δ ἀγαθὸν M^b. ^ε τινος L^b.O^b. ¹ ὡς om. K^b. ² ἰσχύει K^b.L^b, ἐνισχύει M^b.O^b. ³ δέη L^b, δεῖ M^b. ¹ προδιεργάσασθαι M^b.

τοῖς ^κ ἔθεσι τὴν τοῦ ἀκροατοῦ ψυχὴν πρὸς τὸ καλῶς χαίρειν καὶ μισεῖν, ὥσπερ γῆν τὴν ^ι θρέψουσιν τὸ σπέρμα. Οὐ γάρ ^γ ἂν ἀκούσειε ^μ λόγου ἀποτρέποντος οὐδ' ^π αὖ ^ο συνείη ὁ κατὰ πάθος ζῶν τὸν δ' οὕτως ἔχοντα πῶς οἶόν τε μεταπείσαι; Ὅλως τ' οὐ δοκεῖ λόγῳ ὑπείκειν τὸ πάθος ἀλλὰ βίᾳ. Δεῖ ^δ δὴ τὸ ἥθος προϋπάρχειν πῶς οἰκείον τῆς ἀρετῆς, στέργον τὸ καλὸν καὶ δυσχεραῖνον τὸ αἰσχρόν. Ἐκ νέου δ' ἀγωγῆς ὀρθῆς τυχεῖν πρὸς ἀρετὴν χαλεπὸν μὴ ὑπὸ τοιοῦτοις τραφέντα νόμοις· τὸ γὰρ σωφρόνως καὶ καρτερικῶς ζῆν οὐχ ἡδὺ τοῖς πολλοῖς, ἄλλως τε καὶ νέοις. Διὸ νόμοις δεῖ τετάχθαι τὴν τροφήν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα· οὐκ ἔσται γὰρ λυπηρὰ συνήθη ^ρ γινόμενα. Οὐχ ἱκανὸν δ' ἴσως νέους ὄντας τροφῆς καὶ ἐπι- ^σ μελείας τυχεῖν ὀρθῆς, ἀλλ' ^θ ἐπειδὴ καὶ ἀνδρωθέντας δεῖ ἐπι- τηδεύειν αὐτὰ καὶ ἐθίζεσθαι, καὶ περὶ ταῦτα δεοίμεθ' ^ι ἂν νόμων, ^κ καὶ ὅλως δὴ περὶ πάντα τὸν βίον· οἱ γὰρ πολλοὶ ἀνάγκη μᾶλλον ἢ λόγῳ πειθαρχοῦσι καὶ ζημίαις ^λ τῷ καλῷ. Διόπερ οἰονταὶ τινες τοὺς νομοθετοῦντας δεῖν μὲν παρακα- ^ο λεῖν ἐπὶ τὴν ἀρετὴν καὶ προτρέπεσθαι τοῦ καλοῦ χάριν, ὡς ^π ὑπακουσόμενων ^ρ τῶν ^σ ἐπεικῶς τοῖς ἔθεσι ^τ προηγμένων, ἀπειθοῦσι δὲ καὶ ἀφυστέρους οὔσι κολάσεις ^θ τε καὶ τιμωρίας ^ι ἐπιτιθέναι, τοὺς δ' ἀνιάτους ὅλως ἐξορίζειν· τὸν μὲν γὰρ ἐπεικῇ ^κ καὶ πρὸς τὸ καλὸν ζῶντα τῷ λόγῳ πειθαρχήσειν, τὸν δὲ φαῦλον ἡδονῆς ὀρεγόμενον λύπῃ κολάζεσθαι ὥσπερ ὑποζύγιον. Διὸ καὶ φασὶ ^λ δεῖν τοιαύτας γίνεσθαι τὰς λύπας αἱ μάλιστα ἐναντιοῦνται ταῖς ἀγαπωμέναις ἡδοναῖς. Εἰ δ' ^ο οὖν, καθάπερ εἴρηται, τὸν ἐσόμενον ἀγαθὸν τραφῆναι καλῶς· ^π δεῖ καὶ ἐθισθῆναι, εἰθ' οὕτως ^ρ ἐν ἐπιτηδεύμασιν ἐπεικέσι ζῆν καὶ μήτ' ἄκοντα μήθ' ἐκόντα πράττειν τὰ φαῦλα, ταῦτα δὲ γίγνεται ^σ ἂν βιουμένοις κατὰ τινα νοῦν καὶ τάξιν ὀρθήν, ἔχου-

^κ ἔθεσι L^b. ^ι θρέψασαν M^b. ^μ λόγον M^b. ^π ἂν L^b. O^b. ^ο συνείη L^b, συνήσιν M^b. ^ρ γενόμενα O^b. ^θ ἐπεὶ L^b. ^ι ἂν om. L^b. ^κ δὴ καὶ ὅλως K^b. ^λ ἐπακουσόμενων L^b, ἐπακουσόμενοις M^b. ^ρ τῶν om. M^b. ^σ ἐπεικῶν L^b. O^b. ^τ προηγμένοις M^b, προηγουμένως L^b. O^b. ^θ τε om. O^b. ^ι ἐπιτιθεμένους M^b, ἐπιτιθέμεναι O^b. ^κ καὶ om. K^b. M^b. ^λ δεῖν om. M^b. ^ο δοκεῖ O^b. ^π ἐν om. L^b.

- ¹²σαν ἰσχύν. Ἡ μὲν οὖν πατρικὴ πρόσταξις οὐκ ἔχει τὸ ἰσχυρὸν οὐδὲ τὸ ἀναγκαῖον, οὐδὲ δὴ ὅλως ἢ ἐνὸς ἀνδρός, μὴ βασιλέως ^ε ὄντος ἢ τινος τοιούτου· ὁ δὲ νόμος ἀναγκαστικὴν ἔχει δύναμιν, ^ε λόγος ὦν ἀπὸ τινος φρονήσεως καὶ νοῦ. Καὶ τῶν μὲν ἀνθρώπων ^h ἐχθαίρουσι τοὺς ἐναντιουμένους ταῖς ὁρμαῖς, καὶ ὀρθῶς αὐτὸ δρῶσιν· ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐπαχθὴς τὰτ-
¹³των τὸ ἐπικεῖς. Ἐν μόνῃ δὲ τῇ ¹ Λακεδαιμονίων πόλει μετ' ὀλίγων ὁ νομοθέτης ἐπιμέλειαν δοκεῖ πεποιῆσθαι τροφῆς ^κ τε καὶ ἐπιτηδευμάτων· ἐν δὲ ταῖς πλείσταις τῶν πόλεων ἐξη-
μέληται περὶ τῶν τοιούτων, καὶ ζῇ ¹ ἕκαστος ὡς βούλεται,
¹⁴κυκλωπικῶς θεμιστεύων παίδων ἢ δ' ἀλόχου. Κράτιστον μὲν οὖν ^μ τὸ ^ν γίγνεσθαι κοινὴν ἐπιμέλειαν καὶ ὀρθὴν καὶ δρᾶν αὐτὸ δύνασθαι· κοινῇ δ' ἐξαμελουμένων ἐκάστῳ δόξειεν ἂν προσήκειν τοῖς σφετέροις τέκνοις καὶ φίλοις εἰς ἀρετὴν ^ο συμ-
βάλλεσθαι, ἢ προαιρεῖσθαι γε. ^ρ Μάλιστα δ' ἂν τοῦτο ^ι δύ-
νασθαι δόξειεν ἐκ τῶν εἰρημένων νομοθετικὸς γενόμενος· αἱ μὲν γὰρ κοιναὶ ἐπιμέλειαι δῆλον ὅτι ^ι διὰ νόμων γίγνονται, ἐπικεῖς δ' αἱ διὰ τῶν σπουδαίων. Γεγραμμένων ^ς δ' ἢ ἀγρά-
φων, οὐδὲν ἂν δόξειε ^ι διαφέρειν, οὐδὲ δι' ὧν εἰς ἢ πολλοὶ παι-
δευθήσονται, ὥσπερ οὐδ' ἐπὶ μουσικῆς ^ν καὶ γυμναστικῆς ^ω καὶ τῶν ἄλλων ^x ἐπιτηδευμάτων. ^υ Ὡσπερ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσιν ἐνισχύει τὰ νόμιμα καὶ τὰ ^γ ἔθη, οὕτω καὶ ἐν ^z οἰκίαις οἱ πα-
τρικοὶ λόγοι καὶ τὰ ^α ἔθη, καὶ ἔτι μᾶλλον διὰ τὴν συγγένειαν καὶ τὰς εὐεργεσίας· προὔπαρχουσι γὰρ στέργοντες καὶ εὐ-
¹⁵πειθεῖς τῇ φύσει. Ἔτι δὲ ^h καὶ διαφέρουσιν αἱ καθ' ἕκαστον παιδεῖαι τῶν κοινῶν, ὥσπερ ἐπὶ ἰατρικῆς· καθόλου μὲν γὰρ τῷ πυρέττοντι συμφέρει ^ε ἡσυχία καὶ ἀσιτία, τινὶ δ' ἴσως οὐ, ὃ τε πυκτικὸς ἴσως οὐ πᾶσι τὴν αὐτὴν μάχην περιτίθῃσιν.

^ε οὐδὲ] οὔτε δὴ L^b, οὐδὲ δὴ K^b, M^b, O^b. ^ε ὄντος om. M^b. ^ε λόγος] ὅλος M^b. ^h ἐχθαίρουσι L^b, M^b, O^b. ^ι λακεδαιμονία M^b. ^κ τε om. O^b. ¹ ἕκαστος om. M^b. ^μ τὸ om. L^b, O^b. ^ν γενέσθαι K^b, M^b, O^b. ^ο συμ-
βάλλεσθαι K^b. ^ρ μᾶλλον K^b, M^b. ^ι τῶν K^b, om. O^b. ^ι διὰ τῶν νόμων O^b. ^ς δ' om. K^b. ^ν συνδιαφέρειν O^b. ^ω καὶ] ἢ K^b, M^b. ^ω καὶ] ἢ M^b. ^x παιδευμάτων L^b. ^γ ἔθη K^b, L^b, O^b. ^z οἰκίαις O^b. ^α ἔθη L^b, O^b. ^h καὶ post δὲ om. M^b, O^b. ^ε ἀσιτία καὶ ἡσυχία L^b.

Ἐξακριβουῖσθαι ^d δὴ δόξειεν ^e ἂν μᾶλλον τὸ καθ' ἕκαστον
ιδίας τῆς ἐπιμελείας γινομένης· μᾶλλον γὰρ τοῦ προσφόρου
τυγχάνει ἕκαστος. Ἄλλ' ἐπιμεληθεὶς μὲν ἄριστα ^f καθ' ἐν
καὶ ἰατρός καὶ γυμναστὴς καὶ πᾶς ἄλλος ὁ ^g τὸ καθόλου εἰ-
δώς, ^h ὅτι πᾶσιν ἢ τοῖς ⁱ τοιοῖσδε τοῦ κοινου γὰρ αἱ ἐπιστῆ-
μαι λέγονται τε καὶ εἰσίν. Οὐ μὴν ^k ἀλλὰ καὶ ἐνός τινος ^l
οὐδὲν ἴσως κωλύει καλῶς ἐπιμεληθῆναι καὶ ἀνεπιστήμονα ὄντα,
τεθεαμένον δ' ἀκριβῶς τὰ συμβαίνοντα ἐφ' ἑκάστω δι' ἐμπει-
ρίαν, καθάπερ καὶ ἰατροὶ ^m ἔνιοι δοκοῦσιν ⁿ ἑαυτῶν ἄριστοι
εἶναι, ἐτέρω οὐδὲν ^o ἂν δυνάμενοι ἐπαρκέσαι. Οὐδὲν δ' ἥττον
ἴσως τῷ γε βουλομένῳ τεχνικῷ γενέσθαι καὶ θεωρητικῷ ἐπὶ
τὸ καθόλου βαδιστέον εἶναι δόξειεν ἂν, κἀκεῖνο ^p ὁ γνωριστέον
ὡς ἐνδέχεται· εἰρηται γὰρ ὅτι περὶ τοῦθ' ^q αἱ ἐπιστήμαι.
Τάχα ^r δὲ καὶ τῷ βουλομένῳ δι' ἐπιμελείας βελτίους ποιεῖν, ^s
εἴτε πολλοὺς εἴτ' ὀλίγους, νομοθετικῷ πειρατέον γενέσθαι,
^t εἰ διὰ νόμων ἀγαθοὶ γένοίμεθ' ^u ἂν. Ὅντινα ^v γὰρ οὖν καὶ
τὸν προτεθέντα διαθεῖναι καλῶς οὐκ ἔστι τοῦ τυχόντος, ἀλλ'
εἴπερ τινος, τοῦ εἰδότος, ὥσπερ ἐπ' ἰατρικῆς καὶ τῶν λοιπῶν
ὧν ἐστὶν ἐπιμελεία τις καὶ φρόνησις. Ἀρ' οὖν μετὰ τοῦτο ^w
ἐπισκεπτέον πόθεν ἢ πῶς νομοθετικὸς γένοιτ' ἂν τις, ἢ καθά-
περ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ^x παρὰ τῶν πολιτικῶν; Μόριον γὰρ
ἐδόκει τῆς πολιτικῆς εἶναι. Ἡ οὐχ ὅμοιον φαίνεται ἐπὶ τῆς
πολιτικῆς καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιστημῶν τε καὶ δυνάμεων; Ἐν
μὲν γὰρ ^y τοῖς ἄλλοις ^z οἱ αὐτοὶ φαίνονται τὰς τε δυνάμεις
παραδιδόντες καὶ ἐνεργοῦντες ἀπ' αὐτῶν, οἷον ^{aa} ἰατροὶ καὶ
γραφεῖς· τὰ δὲ πολιτικὰ ἐπαγγέλλονται μὲν διδάσκειν οἱ
σοφισταί, πράττει δ' αὐτῶν οὐδεὶς, ἀλλ' οἱ πολιτευόμενοι, οἱ
δόξαιεν ἂν δυνάμει τινὶ τοῦτο πράττειν καὶ ἐμπειρίᾳ μᾶλλον
ἢ διανοίᾳ· οὔτε γὰρ γράφοντες οὔτε λέγοντες περὶ τῶν τοι-

^d δὲ Lb, δὲ δεῖ Mb. ^e ἂν om. Kb. ^f καθ' ἐν] τοῦ καθόλου Ob.
^g τὸ om. Kb. ^h τι Kb. ⁱ τοιοῖς δεῖ Kb. ^k ἀλλ' ἐνός Kb. ^l ἔνια Kb.
^m ἑαυτοῖς Mb. Ob. ⁿ ἂν om. Mb. ^o γνωστός Mb. ^p αἱ om. Ob.
^q δ' ἂν καὶ Lb. Ob. ^r εἴγε Mb. ^s ἂν] ἂν ἀγαθοὶ Ob. ^t γὰρ om. Mb.
^v περὶ Lb. ^w ταῖς ἄλλαις Mb. ^x οἱ αὐτοὶ] οὗτοι Kb. ^y ἰατρικοὶ γρα-
φεῖς Kb. Lb, ἰατροὶ γραφεῖς Mb. Ob.

οὕτων φαίνονται (καίτοι κάλλιον ἢ ἴσως ἢ λόγους δικανικούς τε καὶ δημηγορικούς), οὐδ' αὖ πολιτικούς πεποιηκότες τοὺς 19 σφετέρους υἱεῖς ἢ τινες ἄλλους τῶν φίλων. Εὐλογον δ' ἦν, εἴπερ ^zἑδύναντο· οὔτε γὰρ ταῖς πόλεσιν ἄμεινον οὐδὲν ^aκατέλιπον ἂν, οὔθ' αὐτοῖς ὑπάρξαι προέλονται· ἂν μᾶλλον τῆς τοιαύτης δυνάμεως, ^bοὐδὲ δὴ τοῖς φιλτάτοις. Οὐ μὲν μικρόν γε ἔοικεν ἡ ἐμπειρία συμβάλλεσθαι· ^cοὐδὲ γὰρ ἐγίγνοντ' ἂν διὰ τῆς ^dπολιτικῆς ^eσυνηθείας πολιτικοί· διὸ τοῖς ἐφιε- 20 μένοις περὶ πολιτικῆς εἰδέναι προσδεῖν ἔοικεν ἐμπειρίας. Τῶν δὲ σοφιστῶν οἱ ἐπαγγελλόμενοι λίαν φαίνονται πόρρω εἶναι τοῦ διδάξαι· ὅλως γὰρ οὐδὲ ποῖόν τί ἐστιν ἡ περὶ ποῖα ἴσα- σιν· οὐ γὰρ ^fἂν τὴν αὐτὴν τῇ ῥητορικῇ οὐδὲ χεῖρω ἐτίθεσαν, οὐδ' ἂν ᾤοντο ῥάδιον εἶναι τὸ νομοθετῆσαι συναγαγόντι τοὺς εὐδοκιμούντας τῶν νόμων· ἐκλέξασθαι γὰρ εἶναι τοὺς ἀρί- στούς, ὥσπερ οὐδὲ τὴν ἐκλογὴν οὐσαν συνέσεως καὶ ^gτὸ κρί- ναι ὀρθῶς μέγιστον, ὥσπερ ἐν τοῖς κατὰ μουσικὴν· οἱ γὰρ ἐμπειροὶ περὶ ἕκαστα κρίνουσιν ὀρθῶς τὰ ἔργα, καὶ δι' ὧν ^hἡ πῶς ⁱἐπιτελεῖται ^jσυνίσσιν, καὶ ποῖα ποίοις συνάδει· τοῖς δ' ἀπείροις ἀγαπητὸν ^kτὸ μὴ διαλανθάνειν ^lεἰ εὖ ἢ κακῶς πε- ποίηται τὸ ἔργον, ὥσπερ ἐπὶ γραφικῆς. Οἱ δὲ νόμοι ^mτῆς πολιτικῆς ἔργοις εἰκάσιν· πῶς ⁿοὖν ἐκ τούτων νομοθετικὸς 21 γένοιτ' ἂν τις, ἢ τοὺς ἀρίστους κρίναι; Οὐ γὰρ φαίνονται οὐδ' ἱατρικοὶ ἐκ τῶν συγγραμμάτων γίνεσθαι. Καίτοι πει- ρῶνται γε λέγειν οὐ μόνον τὰ θεραπεύματα, ἀλλὰ καὶ ὡς ἰαθεῖεν ἂν καὶ ὡς δεῖ θεραπεύειν ^oἐκάστους, διελόμενοι τὰς ἔξεις. Ταῦτα δὲ τοῖς μὲν ἐμπείροις ὠφέλιμα εἶναι δοκεῖ, τοῖς δ' ἀνεπιστήμοσιν ἀχρεῖα. ^pἸσως οὖν καὶ τῶν νόμων καὶ τῶν πολιτειῶν αἱ συναγωγαὶ τοῖς μὲν δυναμένοις θεωρῆσαι καὶ κρίναι τί καλῶς ἢ τούναντίον καὶ ποῖα ποίοις ἀρμόττει, εὔ-

^z ἡδύναντο L^b.M^b. ^a κατέλειπον K^b. ^b οὐδέ—συμβάλλεσθαι om. Ob. ^c οὐδὲ γὰρ ἐγίγνοντ' ἐγίγνοντο γὰρ L^b.Ob. ^d πολιτικῆς om. L^b. ^e συνηθείας μᾶλλον πολιτικοί L^b.Ob. ^f ἂν om. M^b. ^g τὸ] τοῦ K^b.M^b. ^h τελεῖται L^b. ⁱ συνίσσιν K^b.M^b. ^k τὸ om. K^b.M^b. ^l ἢ εὖ ἢ K^b. ^m τοῖς πολιτικοῖς L^b.M^b.Ob. ⁿ οὖν om. Ob. ^o ἐκάστου Ob.

χρηστ' ἂν εἴη· τοῖς δ' ἄνευ ἕξεως ῥτὰ τοιαῦτα διεξιούσι τὸ μὲν κρίνειν καλῶς οὐκ ἂν ὑπάρχῃ, εἰ μὴ ἄρα αὐτόματον, εὐσυνετώτεροι δ' εἰς ταῦτα τάχ' ἂν γένοιντο. ⁹ Παραλιπόντων οὖν τῶν προτέρων ἀνερεύνητον τὸ περὶ τῆς νομοθεσίας, αὐτοὺς ἐπισκέψασθαι μᾶλλον βέλτιον ἴσως, καὶ ὅλως ῥ δὴ περὶ πολιτείας, ὅπως εἰς δύναμιν ἢ περὶ τὰ ⁸ ἀνθρώπινα φιλοσοφία τελειωθῇ. Πρῶτον ¹ μὲν οὖν εἴ τι κατὰ μέρος ¹ εἰ-²³ ρηται καλῶς ὑπὸ τῶν προγενεστέρων πειραθῶμεν ἐπελθεῖν, εἴτα ἐκ τῶν συνηγμένων πολιτειῶν θεωρῆσαι τὰ ποῖα σώζει καὶ φθείρει τὰς ¹¹ πόλεις καὶ τὰ ποῖα ¹ ἐκάστας τῶν πολιτειῶν, καὶ διὰ τίνας αἰτίας αἱ μὲν καλῶς αἱ δὲ τοῦναντίον πολιτεύονται· θεωρηθέντων γὰρ τούτων τάχ' ἂν μᾶλλον ¹¹ συνίδοιμεν καὶ ποῖα πολιτεία ἀρίστη, καὶ πῶς ἐκάστη ταχθεῖσα, καὶ τίσι νόμοις καὶ ¹² ἔθεσι χρωμένη. ¹³ Λέγωμεν οὖν ² ἀρξάμενοι.

ῥ τὰ om. K^b. ⁹ παραλειπόντων L^b. ῥ δὴ om. K^b. M^b. O^b. ⁸ ἀνθρώπεια K^b. M^b. ¹ μὲν et mox εἴρηται om. O^b. ¹¹ πολιτείας M^b. ¹ ἐκάστας L^b. ¹¹ συνειδοῖμεν K^b, συνιδοῖμεν O^b. ¹² ἔθεσι M^b. ¹³ λέγωμεν K^b. ² post ἀρξάμενοι M^b. τέλος ἀριστοτέλους ἠθικῶν μικρῶν νικομαχείων.

8 δὲ τοῦ βελτίονος κρείττων καὶ εὐδαιμονικώτερα ἤδη. Ἀπο-
λαύσειέ τ' ἂν τῶν σωματικῶν ἡδονῶν ὁ τυχὼν καὶ ἀνδράποδον
οὐχ ἦπτον τοῦ ἀρίστου· ¹εὐδαιμονίας δ' οὐδεὶς ἀνδραπόδω
μεταδίδωσιν, εἰ μὴ καὶ βίου· ²οὐ γὰρ ἐν ταῖς τοιαύταις δια-
γωγαῖς ἡ εὐδαιμονία, ἀλλ' ἐν ταῖς κατ' ἀρετὴν ἐνεργείαις,
καθάπερ καὶ πρότερον εἴρηται.

7 Εἰ δ' ἐστὶν ἡ εὐδαιμονία κατ' ἀρετὴν ἐνέργεια, εὐλογον
κατὰ τὴν ^hκρατίστην· αὕτη δ' ἂν εἴη τοῦ ἀρίστου. Εἴτε δὲ
ⁱνοῦς τοῦτο εἴτε ἄλλο τις ^kδὲ κατὰ φύσιν δοκεῖ ἄρχειν καὶ
ἡγεῖσθαι καὶ ἔννοιαν ἔχειν ^lπερὶ καλῶν καὶ θείων, εἴτε θεῖον
ὄν καὶ αὐτὸ εἴτε τῶν ἐν ἡμῖν τὸ θεϊότατον, ἡ τούτου ἐνέρ-
γεια κατὰ τὴν οἰκείαν ἀρετὴν εἴη ἂν ἡ τελεία εὐδαιμονία.
²Ὅτι δ' ἐστὶ θεωρητικὴ, εἴρηται. Ὁμολογούμενον ^mδὲ ⁿτούτ'
ἂν δόξειεν εἶναι καὶ τοῖς πρότερον καὶ τῷ ἀληθεῖ. Κρατίστη
^oτε γὰρ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐνέργεια· καὶ γὰρ ὁ νοῦς τῶν ἐν ἡμῖν,
καὶ τῶν γνωστῶν, περὶ ^aὃ νοῦς. ^pἘπὶ δὲ συνεχεστάτῃ
θεωρεῖν τε γὰρ δυνάμεθα συνεχῶς μᾶλλον ἢ πράττειν ὅτιοῦν,
³οἰόμεθ' αὖτε δεῖν ἡδονὴν παραμεμῖχθαι τῇ εὐδαιμονίᾳ, ἡδίστη
δὲ τῶν κατ' ἀρετὴν ἐνεργειῶν ἡ κατὰ ^qτὴν σοφίαν ὁμολο-
γούμενως ἐστίν· δοκεῖ γοῦν ἡ φιλοσοφία ^rθαυμαστὰς ἡδονὰς
ἔχειν ^sκαθαριότητι καὶ τῷ βεβαίῳ, εὐλογον ^tδὲ τοῖς εἰδόσι
⁴τῶν ζητούντων ἡδίω τὴν ^vδιαγωγὴν εἶναι. Ἡ τε λεγομένη
αὐτάρκεια περὶ τὴν θεωρητικὴν μάλιστ' ἂν εἴη· τῶν μὲν γὰρ
πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων καὶ σοφὸς καὶ δίκαιος καὶ οἱ λοιποὶ
δέονται, ^wτοῖς δὲ τοιούτοις ἱκανῶς ^xκεχορηγημένων ὁ μὲν
δίκαιος δεῖται πρὸς οὓς δικαιοπραγήσει καὶ μεθ' ὧν, ὁμοίως
δὲ καὶ ὁ σώφρων καὶ ὁ ἀνδρεῖος καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστος, ὁ δὲ
σοφὸς ^yκαὶ καθ' ^zαὐτὸν ὧν δύναται θεωρεῖν, καὶ ὅσῳ ἂν

^f εὐδαιμονίαν H^a.M^b. ^g οὐδὲ M^b. ^h κρατίστην (ζών. αὕτη H^a.
ⁱ νοῦς εἴη τοῦτο H^a. ^k ὃ δοκεῖ κατὰ φύσιν H^a. ^l περὶ] καὶ περὶ M^b.
^m δὲ om. M^b. ⁿ τοῦτο δόξειεν ἂν καὶ H^a. ^o τε om. H^a.M^b.O^b.
^p ἔστι M^b. ^q τὴν om. H^a. ^r θαυμαστὴν ἡδονὴν M^b. ^s καθαριεύτητι
L^b.O^b, καθαρισιότητι M^b. ^t τε L^b. ^v ἀγωγὴν L^b. ^w τῶν δὲ
τοιούτων L^b. ^x κεχορηγημένοις H^a.M^b. ^y καὶ om. M^b. ^z ἐαν-
τὸν L^b.

σοφώτερος ^α ἢ μάλλον βέλτιον δ' ἴσως συνεργούς ^β ἔχων, ἀλλ' ὅμως αὐταρκέστατος. ^γ Δόξαι τ' ἂν αὐτῇ μόνῃ δι' ^δ αὐτὴν ἀγαπᾶσθαι οὐδὲν γὰρ ἀπ' αὐτῆς γίνεται παρὰ τὸ θεωρῆσαι, ἀπὸ δὲ τῶν ^ε πρακτῶν ἢ πλείον ἢ ἔλαττον ^ς περιποιούμεθα ^ι παρὰ τὴν πράξιν. Δοκεῖ τε ἡ εὐδαιμονία ἐν τῇ ⁶ σχολῇ εἶναι· ἀσχολούμεθα γὰρ ἵνα ^ς σχολάζωμεν, καὶ πολεμοῦμεν ἵν' εἰρήνην ἄγωμεν. Τῶν μὲν οὖν ^η πρακτικῶν ἀρετῶν ἐν τοῖς πολιτικοῖς ^ι ἢ ἐν τοῖς πολεμικοῖς ^κ ἡ ἐνέργεια· αἱ δὲ περὶ ταῦτα πράξεις δοκοῦσιν ἀσχολοὶ εἶναι, αἱ μὲν πολεμικαὶ καὶ παντελῶς· οὐδεὶς ^λ γὰρ αἰρεῖται τὸ πολεμεῖν τοῦ πολεμεῖν ἕνεκα, οὐδὲ ^μ παρασκευάζει πόλεμον· δόξαι γὰρ ἂν παντελῶς μισαιφόνος τις εἶναι, εἰ τοὺς φίλους πολεμίους ποιοίτο, ἵνα μάχαι καὶ φόνοι ^ν γίγνυντο. Ἔστι δὲ καὶ ἡ τοῦ πολιτικοῦ ἀσχολος, καὶ παρ' αὐτὸ τὸ πολιτεύεσθαι περιποιουμένη δυναστείας καὶ τιμᾶς ἢ τὴν γε εὐδαιμονίαν αὐτῷ καὶ τοῖς πολίταις, ἐτέραν οὖσαν τῆς πολιτικῆς, ἣν ^ο καὶ ζητοῦμεν δῆλον ὡς ἐτέραν οὖσαν. Εἰ δὴ τῶν μὲν κατὰ τὰς ἀρετὰς ⁷ πράξεων αἱ πολιτικαὶ καὶ πολεμικαὶ κάλλει καὶ μεγέθει προέχουσιν, αὗται δ' ^ρ ἀσχολοὶ καὶ τέλους τινὸς ἐφίενται καὶ οὐ δι' αὐτὰς ^σ αἰρεταὶ εἰσιν, ἡ δὲ τοῦ νοῦ ἐνέργεια σπουδῇ τε διαφέρειν δοκεῖ θεωρητικὴ οὖσα, καὶ παρ' αὐτὴν οὐδενὸς ἐφίεσθαι τέλους, ^τ ἔχειν ^ς τε ἡδονὴν ^ι οἰκείαν, ^ν αὕτη δὲ συναίξει τὴν ἐνέργειαν, καὶ τὸ αὐταρκές ^ω δὴ ^κ καὶ σχολαστικὸν καὶ ἄτρυτον ὡς ^ς ἀνθρώπων, καὶ ὅσα ἄλλα τῷ μακαρίῳ ἀπονέμεται, ^ζ κατὰ ταύτην τὴν ^η ἐνέργειαν φαίνεται ὄντα. Ἡ τελεία δὴ εὐδαιμονία αὕτη ἂν εἴη ^β ἀνθρώπου, ^γ λαβοῦσα μῆκος

^α ἢ μάλλον] εἴη Ob. ^β ἔχειν Mb. ^γ δόξειε δ' Lb.Mb.Ob. ^δ πρακτικῶν Kb. ^ε περιποιούμεθα Mb. ^ς περὶ Lb.Mb. ^ι σπουδάζωμεν Mb. ^η πρακτῶν Mb. ^ι ἢ ἐν τοῖς πολεμικοῖς om. Mb., ἐν om. Lb. ^κ αἱ ἐνέργειαι Lb. ^λ γὰρ ποιεῖν αἰρεῖται τοῦ Mb. ^μ παρασκευάζειν Lb.Mb. ^ν γίνηται Kb.Ob., γίνονται Mb. ^ο καὶ om. Lb. ^ρ ἀσχολικαὶ τέλους Kb. ^σ εἰσιν αἰρεταὶ Lb. ^τ ἔχειν τε] καὶ ἔχειν τὴν Kb. ^ι τε] τε καὶ Mb. ^ν οἰκείαν] τελείαν οἰκείαν Kb.Mb., τελείως οἰκείαν Ob. ^ς αὕτη Kb. ^ω δὲ Mb.Ob. ^κ καὶ τὸ σχολαστικὸν Ob. ^ς ἀνθρώπινον Lb.Ob. ^ζ κατὰ] τὰ κατὰ Kb.Mb. ^η ἐνέργειαν—ἀνθρώπου om. Mb. ^β ἀνθρώπῳ Kb. ^γ λαβοῦσαν Mb.

^dβίου τέλειον· οὐδὲν γὰρ ἀτελές ἐστὶ τῶν τῆς εὐδαιμονίας.
 8' Ο δὲ τοιοῦτος ^e ἂν εἴη βίος κρείττων ἢ κατ' ἄνθρωπον· οὐ
 γὰρ ἢ ἄνθρωπός ἐστιν οὕτω βιώσεται, ἀλλ' ἢ θεῖόν τι ἐν
 αὐτῷ ὑπάρχει· ^f ὅσῳ δὲ διαφέρει τοῦτο τοῦ συνθέτου, ^f το-
 σούτῳ καὶ ἡ ἐνέργεια τῆς κατὰ τὴν ἄλλην ἀρετῆν. Εἰ δὲ
 θεῖον ὁ νοῦς πρὸς τὸν ἄνθρωπον, καὶ ὁ κατὰ τοῦτον βίος
 θεῖος πρὸς τὸν ἀνθρώπινον βίον. ^ε Οὐ γὰρ κατὰ τοὺς
 παραινούντας ἀνθρώπινα φρονεῖν ἄνθρωπον ὄντα οὐδὲ θνητὰ
 τὸν θνητόν, ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἐνδέχεται ^h ἀθανατίζειν καὶ ⁱ πάντα
 ποιεῖν πρὸς τὸ ζῆν κατὰ τὸ κράτιστον τῶν ἐν αὐτῷ· εἰ γὰρ
 καὶ τῷ ὄγκῳ μικρόν ἐστι, δυνάμει καὶ ^k τιμιότητι πολὺ μάλ-
 9 λον ^l πάντων ^m ὑπερέχει. Δόξειε ⁿ δ' ἂν καὶ ^o εἶναι ἕκαστος
 τοῦτο, εἴπερ τὸ κύριον καὶ ^p ἄμεινον· ἀτοπον οὖν γίνοιτ' ἂν,
 εἰ μὴ τὸν αὐτοῦ βίον αἰροῖτο ἀλλὰ τινος ἄλλου. Τὸ λεχθέν
 τε πρότερον ἀρμόσει καὶ νῦν· τὸ γὰρ οἰκείον ἐκάστῳ τῇ
 φύσει κράτιστον καὶ ἡδιστόν ^q ἐστὶν ἐκάστῳ. Καὶ τῷ ἀν-
 θρώπῳ δὲ ὁ κατὰ τὸν νοῦν βίος, εἴπερ ^r τοῦτο μάλιστα
 ἄνθρωπος. Οὗτος ἄρα καὶ εὐδαιμονέστατος.

8 Δευτέρως δ' ὁ κατὰ τὴν ἄλλην ἀρετῆν· αἱ γὰρ ^s κατ' αὐ-
 τὴν ἐνέργειαι ἀνθρωπικαί· δίκαια γὰρ καὶ ἀνδρεία ^t καὶ ἄλλα
 τὰ κατὰ τὰς ἀρετὰς πρὸς ἀλλήλους πράττομεν ἐν συναλ-
 λάγμασι καὶ χρείαις καὶ πράξεσι παντοίοις ἐν τε τοῖς πά-
 θεσι ^v διατηροῦντες τὸ πρέπον ἐκάστῳ. Ταῦτα δ' εἶναι φαί-
 2 νεται πάντα ἀνθρωπικά. Ἐνία δὲ καὶ συμβαίνειν ἀπὸ τοῦ
 σώματος δοκεῖ, καὶ πολλὰ συνφκειῶσθαι τοῖς πάθεσιν ἢ τοῦ
 3 ἥθους ἀρετῇ. Συνέζευκται δὲ καὶ ἡ φρόνησις τῇ τοῦ ἥθους
 ἀρετῇ, καὶ ^w αὕτη τῇ φρονήσει, εἴπερ αἱ μὲν τῆς φρονήσεως
 ἀρχαὶ κατὰ τὰς ἠθικὰς εἰσιν ἀρετάς, τὸ δ' ὀρθὸν τῶν ἠθικῶν

^d τέλειον βίου Ob. ^e εἴη ἂν κρείττων βίος Lb. ^f ὅσον et mox το-
 αούτων Kb. ^ε γὰρ δὲ οὐ Lb.Ob. ^h ἀπαθανατίζειν Nb, ἀποθανατίζειν Lb.
ⁱ ἅπαντα Lb. ^k τελειότητι Ob, ποιότητι Kb. ^l πάντων om. Lb.
^m ὑπερέχειν Mb. ⁿ δ' om. Kb.Mb. ^o εἶναι ἕκαστον Mb.Ob, ἕκαστος
 εἶναι Lb. ^p ἄμεινον] ἄμεινον μένον Kb. ^q ἐσθ' Lb. ^r μάλιστα
 τοῦτο Lb. ^s κατὰ ταύτην Kb.Mb. ^t καὶ τὰ ἄλλα τὰ Lb. ^v διατη-
 ροῦντες post ἐκάστῳ Lb. ^w αὕτη] αὐτῇ Kb.

κατὰ τὴν φρόνησιν. *Συνηρητέμεναι δ' αὐταὶ καὶ τοῖς πάθεσι
 Ὑπερὶ τὸ σύνθετον ἂν εἶεν· αἱ δὲ τοῦ συνθέτου ἀρεταὶ ἀν-
 θρωπικαί. Καὶ ὁ βίος δὴ ὁ *κατ' αὐτὰς· καὶ ἡ εὐδαιμονία.
 Ὑδὲ τοῦ νοῦ κεχωρισμένη· τοσοῦτον ἂ γὰρ περὶ αὐτῆς ἑί-
 ρήσθω· ὁ διακριβῶσαι γὰρ μεῖζον τοῦ προκειμένου ἐστίν.
 Δόξειε δ' ἂν καὶ τῆς ἐκτὸς χορηγίας ἃ ἐπὶ μικρὸν ἢ ἐπ' ἔλατ-
 4 τον δεῖσθαι τῆς ἠθικῆς· τῶν μὲν γὰρ ἀναγκαίων ἀμφοῖν
 χρεῖα καὶ ἐξ ἴσου ἔστω, εἰ καὶ μᾶλλον ὁ διαπονεῖ περὶ τὸ
 σῶμα ὁ πολιτικός, καὶ ὅσα τοιαῦτα· μικρὸν γὰρ ἂν τι ὁ δια-
 φέροι· πρὸς δὲ τὰς ἐνεργείας πολὺ ὁ διοίσει. Τῷ μὲν γὰρ
 ἐλευθερίῳ δεήσει χρημάτων πρὸς τὸ πράττειν τὰ ἐλευθέρια,
 καὶ τῷ δικαίῳ δὴ εἰς τὰς ἀνταποδόσεις (αἱ γὰρ βουλήσεις
 ἄδηλοι, προσποιούνται δὲ καὶ οἱ ἂ μὴ δίκαιοι βούλεσθαι δι-
 καιοπραγεῖν), τῷ ἀνδρείῳ δὲ δυνάμει, εἴπερ ἐπιτελεῖ τι τῶν
 κατὰ ἱτὴν ἀρετὴν, καὶ τῷ σώφρονι ἐξουσίας· πῶς γὰρ ἃ δῆ-
 5 λος ἔσται ἢ οὗτος ἢ τῶν ἄλλων τις; ἂ Ἀμφισβητεῖται ἂ δὲ
 πότερον κυριώτερον τῆς ἀρετῆς ἢ προαίρεσις ἢ αἱ πράξεις,
 ὥς ἐν ἀμφοῖν οὔσης. Τὸ δὴ τέλειον δῆλον ὥς ἐν ἀμφοῖν ἂν
 εἴη. Πρὸς δὲ τὰς πράξεις πολλῶν δεῖται, καὶ ὅσῳ ἂν μεί-
 ζους ὦσι καὶ ὁ καλλίους, πλειόνων. Ὑ Τῷ δὲ θεωροῦντι οὐδε-
 6 νὸς τῶν τοιούτων πρὸς γε τὴν ἐνέργειαν χρεῖα, ἀλλ' ὥς
 εἰπεῖν καὶ ὁ ἐμπόδιᾳ ἐστὶ πρὸς γε τὴν θεωρίαν· ἢ δ' ἀνθρω-
 πὸς ἐστὶ καὶ πλείοσι ὁ συζῆ, αἰρεῖται ὁ τὰ ὁ κατ' ἀρετὴν
 πράττειν· δεήσεται οὖν τῶν τοιούτων πρὸς τὸ ἀνθρωπεύ-
 εσθαι. Ὑδὲ τελεία εὐδαιμονία ὅτι θεωρητικὴ τίς ἐστίν,
 ἐνέργεια, καὶ ἐντεῦθεν ἂν φανείη. Τοὺς ὁ θεοὺς γὰρ μάλιστα
 ὁ πεπλήφαμεν μακαρίους καὶ εὐδαίμονας εἶναι· πράξεις δὲ ποίας
 ἀπονεῖμαι χρεὼν αὐτοῖς; Πότερα τὰς δικαίας; ὁ Ὑ ἡ γελοῖοι

* συνηρητέμενη K^b. Ὑ περὶ] καὶ περὶ M^b. ὁ κατὰ ταύτας K^b. M^b.
 ἂ γὰρ] δὲ M^b. ὁ εἴρηται O^b. ὁ ἀκριβῶσαι K^b. ὁ ἐπὶ] ἢ ἐπὶ K^b. M^b.
 ὁ διαπονεῖ om. M^b. ὁ διαφέρει L^b. O^b, διαφέρειν K^b. ὁ συνδιοίσει K^b.
 ὁ μὴ om. M^b. ὁ τὴν add. K^b. ὁ ἔσται δῆλος M^b. ὁ ἢ om. M^b. O^b.
 ὁ ζητεῖται L^b. ὁ τε K^b. M^b. ὁ καλαὶ M^b. ὁ τῶν δὲ θεωρούντων L^b.
 ὁ οὐδὲν M^b. ὁ ἐμπόδιον K^b. ὁ συζῆν L^b. ὁ τὸ M^b, καὶ τὰ O^b.
 ὁ κατὰ τὴν ἀρετὴν K^b. ὁ γὰρ θεοὺς L^b. ὁ ἢ om. K^b.

φανοῦνται συναλλάττοντες καὶ παρακαταθήκας ἀποδιδόντες καὶ ὅσα τοιαῦτα; Ἄλλὰ τὰς ^z ἀνδρείους, ^a ὑπομένοντας τὰ φοβερά καὶ κινδυνεύοντας, ὅτι καλόν; Ἡ τὰς ἐλευθερίους; Τίνι δὲ δώσουσιν; Ἀποπὸν δ' εἰ καὶ ἔσται αὐτοῖς νόμισμα ἢ τι τοιοῦτον. ^b Αἱ δὲ σώφρονες τί ἂν εἶεν; Ἡ φορτικὸς ὁ ἔπαινος, ὅτι οὐκ ἔχουσι φαύλας ἐπιθυμίας; Διεξιούσι δὲ πάντα φαίνοιτ' ἂν τὰ περὶ τὰς πράξεις μικρὰ καὶ ἀνάξια θεῶν. Ἀλλὰ μὴν ^c ζῆν ^d τε ^e πάντες ὑπειλήφασιν αὐτοὺς καὶ ἐνεργεῖν ἄρα· οὐ γὰρ δὴ καθεύδειν ὥσπερ τὸν Ἐνδυμίωνα. Τῷ δὲ ζῶντι τοῦ πράττειν ^f ἀφαιρουμένου, ἔτι δὲ μᾶλλον ^g τοῦ ποιεῖν, τί λείπεται πλὴν ^h θεωρία; Ὡστε ἡ τοῦ θεοῦ ἐνέργεια, μακαριότητι διαφέρουσα, θεωρητικὴ ἂν εἴη. Καὶ τῶν ἀνθρωπίνων ⁱ δὴ ἡ ταύτῃ συγγενεστάτῃ εὐδαιμονικωτάτῃ. ⁸ Σημεῖον δὲ καὶ τὸ μὴ μετέχειν τὰ λοιπὰ ζῶα εὐδαιμονίας, τῆς τοιαύτης ἐνεργείας ἐστερημένα τελείως. Τοῖς μὲν γὰρ θεοῖς ἅπας ὁ βίος ^k μακάριος, τοῖς δ' ἀνθρώποις, ἐφ' ὅσον ὁμοίωμά τι τῆς τοιαύτης ἐνεργείας ὑπάρχει· τῶν δ' ἄλλων ζῶων οὐδὲν εὐδαιμονεῖ, ἐπειδὴ ^l οὐδαμῇ κοινωνεῖ θεωρίας. Ἐφ' ὅσον δὲ διατείνει ἡ θεωρία, καὶ ἡ εὐδαιμονία, καὶ οἷς μᾶλλον ὑπάρχει τὸ θεωρεῖν, καὶ εὐδαιμονεῖν, ^m οὐ κατὰ συμβεβηκὸς ἀλλὰ κατὰ τὴν θεωρίαν· αὐτὴ γὰρ ⁿ καθ' αὐτὴν τιμία. Ὡστ' εἴη ἂν ^o ἡ εὐδαιμονία θεωρία τις.

- 9 9 Δεῖσει δὲ καὶ τῆς ἐκτὸς εὐημερίας ἀνθρώπῳ ὄντι· οὐ γὰρ αὐτάρκης ἡ φύσις πρὸς τὸ θεωρεῖν, ἀλλὰ δεῖ καὶ τὸ σῶμα ὑγιαίνειν καὶ τροφήν καὶ τὴν λοιπὴν θεραπείαν ὑπάρχειν. Οὐ μὴν οἰητέον γε πολλῶν καὶ μεγάλων δεήσεσθαι τὸν εὐδαιμονήσοντα, εἰ μὴ ἐνδέχεται ἄνευ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν μακάριον εἶναι· ^q οὐ γὰρ ἐν τῇ ὑπερβολῇ τὸ αὐταρκες οὐδ' ^r ἡ πράξις,

γ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα L^b. z ἀνδρείας L^b. a ὑπομένοντας K^b. b αἱ] εἰ K^b. M^b. O^b. c ζῆν] ζητεῖται M^b. d τε om. M^b. O^b. e πάντες γὰρ ὑπειλήφασιν εἶναι αὐτοὺς M^b. f ἀφαιρούμενον N^b, ἀφηρημένῳ L^b. O^b. g τοῦ] τοῦτο K^b. h θεωρίας L^b. N^b. O^b. i δὴ ἂν εἴη ἡ K^b. k post μακάριος M^b. O^b. τοιαύτης οὐσης τῆς ἐνεργείας. l οὐδαμῶς L^b, οὐδαμῶ O^b. m οὐ] καὶ οὐ K^b. n κατ' αὐτὴν K^b. o ἡ om. M^b. p εὐδαιμονήσαντα M^b. q οὐ] οὐδὲ M^b. r ἡ πράξις] ἡ κρίσις οὐδ' ἡ πράξις L^b, ἡ κρίσις οὐδ' αἱ πράξεις M^b. O^b.

δυνατὸν δὲ καὶ μὴ ^αἄρχοντα γῆς καὶ ^τθαλάττης πράττειν τὰ ^ιο
καλά· καὶ γὰρ ἀπὸ μετρίων δύναιτ' ἂν τις πράττειν ^νκατὰ
τὴν ἀρετὴν. Τοῦτο δ' ἔστιν ἰδεῖν ἐναργῶς· οἱ γὰρ ἰδιῶται
τῶν ^ωδυναστῶν οὐχ ἦττον δοκοῦσι τὰ ἐπικὴ πράττειν, ἀλλὰ
καὶ μᾶλλον. Ἰκανὸν δὲ τοσαῦθ' ὑπάρχειν· ^ξἔσται γὰρ ὁ
βίος εὐδαίμων τοῦ ^νκατὰ τὴν ἀρετὴν ἐνεργούντος. Καὶ Σό-¹¹
λων δὲ τοὺς εὐδαίμονας ἴσως ἀπεφαίνετο καλῶς, εἰπὼν μετρίως
τοῖς ἐκτὸς ^ακεχορηγημένους, πεπραγότας δὲ ^ατὰ κάλλισθ',
^αὡς ᾔετο, καὶ βεβιωκότας σωφρόνως· ἐνδέχεται γὰρ μέτρια
κεκτημένους πράττειν ἢ δεῖ. Ἔοικε δὲ καὶ Ἀναξαγόρας οὐ
πλούσιον οὐδὲ δυναστὴν ὑπολαβεῖν τὸν εὐδαίμονα, εἰπὼν ὅτι
οὐκ ἂν θαυμάσειεν εἴ τις ἄτοπος φανείη τοῖς πολλοῖς· οἷτοι
γὰρ κρίνουσι τοῖς ἐκτός, τούτων αἰσθανόμενοι ^βμόνον. Συμ-¹²
φωνεῖν ^εδὴ τοῖς λόγοις εἰκάσιν αἱ τῶν σοφῶν δόξαι. Πίστιν
μὲν οὖν καὶ ^δτὰ τοιαῦτα ἔχει τινά, τὸ δ' ἀληθὲς ἐν τοῖς
^επρακτοῖς ἐκ τῶν ἔργων καὶ τοῦ βίου κρίνεται· ἐν τούτοις
γὰρ τὸ κύριον. ^ςΣκοπεῖν δὲ τὰ προειρημένα χρή ἐπὶ τὰ
ἔργα καὶ τὸν βίον ^εἐπιφέροντας, καὶ συναδόντων μὲν τοῖς
ἔργοις ἀποδεκτέον, διαφωνούντων δὲ λόγους ὑποληπτέον. Ὅ-¹³
δὲ κατὰ νῦν ἐνεργῶν καὶ τοῦτον θεραπεύων καὶ διακείμενος
ἄριστα καὶ θεοφιλέστατος ἔοικεν ^βεἶναι· εἰ γὰρ τις ἐπιμέ-
λεια τῶν ^ιἀνθρωπίνων ὑπὸ θεῶν γίνεται, ὥσπερ δοκεῖ, καὶ εἴη
ἂν εὐλογον χαίρειν τε αὐτοὺς τῷ ἀρίστῳ καὶ ^κτῷ συγγενε-
στάτῳ (τοῦτο δ' ἂν εἴη ὁ νοῦς) καὶ τοὺς ἀγαπῶντας μάλιστα
^ιτοῦτο καὶ τιμῶντας ἀντευποιεῖν ὡς τῶν φίλων αὐτοῖς ἐπι-
μελουμένους ^μκαὶ ὀρθῶς τε καὶ καλῶς πράττοντας. Ὅτι δὲ
^νπάντα ταῦτα τῷ σοφῷ μάλισθ' ὑπάρχει, οὐκ ἄδηλον. ^οΘεο-

^α ἄρχοντας Lb.Ob. ^τ θαλάσσης Lb.Mb. ^ν κατὰ] τὰ κατὰ Mb.Ob.
^ω δυνατῶν Mb. ^ξ ἔστι Mb. ^ν κατ' ἀρετὴν Mb. ^α κεχορηγημένους Kb.
^α τὰ et ὡς om. Kb. ^β μόνων Lb.Mb. ^ε δὲ Ob. ^δ τὰ om. Kb.
^ε πρακτικοῖς Kb.Mb.Ob. ^ς σκοπεῖν δὲ Lb.Mb.Ob, δὴ σκοπεῖν Kb.
^ε φέροντας Kb.Mb. ^η εἶναι om. Kb.Mb.Ob. ^ι ἀνθρώπων Kb. ^κ τῷ
post καὶ om. Kb.Ob. ^ι post τοῦτο Mb. ἡγουν τὸ χαίρειν τῷ ἀρίστῳ
καὶ συγγενεστάτῳ. ^μ καὶ ante ὀρθῶς om. Mb. ^ν ταῦτα πάντα Lb.Mb.
^ο θεοφιλέστατον Mb.

φιλέστατος ἄρα. Τὸν αὐτὸν ρδ' εἰκὸς καὶ εὐδαιμονέστατον· ὥστε καὶ οὕτως εἴη ὁ σοφὸς μάλιστ' εὐδαιμῶν.

ΙΟ 'Αρ' οὖν εἰ ἵπερὶ τούτων καὶ τῶν ἀρετῶν, ἔτι δὲ ἵκαὶ φι-
 (9) λίας καὶ ἡδονῆς ἱκανῶς εἴρηται τοῖς τύποις, τέλος ἔχειν οἰη-
 τέον τὴν προαίρεσιν, ἥ καθάπερ λέγεται, οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς
 πρακτοῖς τέλος τὸ θεωρῆσαι ἕκαστα καὶ γινῶναι, ἀλλὰ μάλ-
 λον τὸ πράττειν αὐτά; Οὐδὲ δὴ περὶ ἀρετῆς ἱκανὸν τὸ εἰ-
 δέναι, ἀλλ' ἔχειν καὶ χρῆσθαι πειρατέον, ἥ εἴ πως ἄλλως
 3 ἀγαθοὶ ἁγινόμεθα. Εἰ μὲν οὖν ἦσαν οἱ λόγοι αὐτάρκειας
 πρὸς τὸ ποιῆσαι ἐπιεικεῖς, πολλοὺς ἂν μισθοὺς καὶ ἱμεγά-
 λους δικαίως ἔφερον κατὰ τὸν ὁ Θεόγνιν, καὶ ἔδει ἂν τούτους
 4 πορίσασθαι· νῦν δὲ φαίνονται ὡς προτρέψασθαι μὲν καὶ πα-
 ρορμῆσαι τῶν νέων τοὺς ἐλευθερίους ἵσχυεῖν, ἡθὸς ὅτι εὐγενὲς
 καὶ ὡς ἀληθῶς φιλόκαλον ποιῆσαι ἂν ἁκατοκώχιμον ἐκ τῆς
 5 ἀρετῆς, τοὺς δὲ πολλοὺς ἀδυνατεῖν πρὸς καλοκαγαθίαν προ-
 τρέψασθαι· οὐ γὰρ πεφύκασιν αἰδοῖ πειθαρχεῖν ἀλλὰ φόβῳ,
 οὐδ' ἀπέχεσθαι τῶν φαύλων διὰ τὸ αἰσχροὺν ἀλλὰ διὰ τὰς
 τιμωρίας· πάθει γὰρ ζῶντες τὰς οἰκείας ἡδονὰς διώκουσι καὶ
 δι' ὧν αὐταὶ ἔσονται, φεύγουσι δὲ τὰς ἀντικειμένας λύπας,
 τοῦ δὲ καλοῦ καὶ ὡς ἀληθῶς ἡδέος οὐδ' ἁέννοιαν ἔχουσιν, ἁγει-
 6 στοι ὄντες. Τοὺς δὴ τοιούτους τίς ἂν λόγος ἁμεταρρυθμί-
 σαι; Οὐ γὰρ αἰὼν τε ἥ οὐ ῥάδιον τὰ ἐκ παλαιοῦ τοῖς ἡθεσι
 κατειλημμένα λόγῳ μεταστῆσαι. Ἀγαπητὸν δ' ἴσως ἐστὶν
 εἰ πάντων ὑπαρχόντων, δι' ὧν ἐπιεικεῖς δοκοῦμεν γίνεσθαι,
 6 μεταλάβοιμεν τῆς ἀρετῆς. Γίνεσθαι δ' ἁἀγαθοὺς οἰονται οἱ
 μὲν φύσει, οἱ δ' ἔθει, οἱ δὲ διδαχῇ. Τὸ μὲν οὖν τῆς φύσεως
 δῆλον ὡς οὐκ ἐφ' ἡμῖν ὑπάρχει, ἀλλὰ διὰ ἁτινας θείας αἰτίας
 τοῖς ἁὲ ἀληθῶς εὐτυχέσιν ὑπάρχει· ὁ δὲ λόγος καὶ ἡ διδαχὴ
 μὴ ποτ' οὐκ ἐν ἁπασιν ἁἵσχύη, ἀλλὰ ἁδέη ἁπροδιεργάσθαι

ρ δ' om. K^b. Mb. Ob. ἵπερὶ] περὶ τε L^b. Ob. ἵκαὶ post δὲ om.
 K^b. Ob. ἁγινόμεθα K^b. ἁμεγάλους om. K^b. ἁθεόγνην K^b.
 ὡς προτρέψαι L^b. Nb. ἁἵσχειν K^b. γ δ' Mb. ἁκατοκώχιμον L^b. Mb. Ob.
 ἁἀρετῆς οὐ, τοὺς Mb. ἁέννοιας L^b. Ob. ἁμεταρρυθμίση Mb. ἁἀγα-
 θὸν Mb. ἁτινος L^b. Ob. ἁὲ om. K^b. ἁἵσχύει K^b. L^b, ἐνισχύη
 Mb. Ob. ἁδέει L^b, δεῖ Mb. ἁπροδιεργάσασθαι Mb.

τοῖς ^κ ἔθεσι τὴν τοῦ ἀκροατοῦ ψυχὴν πρὸς τὸ καλῶς χαίρειν καὶ μισεῖν, ὥσπερ γῆν τὴν ^ι θρέψουσιν τὸ σπέρμα. Οὐ γὰρ ^γ ἂν ἀκούσκει ^μ λόγου ἀποτρέποντος οὐδ' ^α αὖ ^ο συνείη ὁ κατὰ πάθος ζῶν· τὸν δ' οὕτως ἔχοντα πῶς οἶόν τε μεταπίσαι; Ὅλως τ' οὐ δοκεῖ λόγῳ ὑπέικειν τὸ πάθος ἀλλὰ βίᾳ. Δεῖ ⁸ δὴ τὸ ἥθος προϋπάρχειν πῶς οἰκείον τῆς ἀρετῆς, στέργων τὸ καλὸν καὶ δυσχεραίνειν τὸ αἰσχρὸν. Ἐκ νέου δ' ἀγωγῆς ὀρθῆς τυχεῖν πρὸς ἀρετὴν χαλεπὸν μὴ ὑπὸ τοιούτοις τραφέντα νόμοις· τὸ γὰρ σωφρόνως καὶ καρτερικῶς ζῆν οὐχ ἡδὺ τοῖς πολλοῖς, ἄλλως τε καὶ νέοις. Διὸ νόμοις δεῖ τετάχθαι τὴν τροφήν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα· οὐκ ἔσται γὰρ λυπηρὰ συνήθη ⁹ γινόμενα. Οὐχ ἱκανὸν δ' ἴσως νέους ὄντας τροφῆς καὶ ἐπι-μελείας τυχεῖν ὀρθῆς, ἀλλ' ⁹ ἐπειδὴ καὶ ἀνδρωθέντας δεῖ ἐπιτηδεύειν αὐτὰ καὶ ἐθίζεσθαι, καὶ περὶ ταῦτα δεοίμεθ' ¹ ἂν νόμων, ² καὶ ὅλως δὴ περὶ πάντα τὸν βίον· οἱ γὰρ πολλοὶ ἀνάγκη μᾶλλον ἢ λόγῳ πειθαρχοῦσι καὶ ζημίαις ³ ἢ τῷ καλῷ. Διόπερ οἰοῦνται τινες τοὺς νομοθετοῦντας δεῖν μὲν παρακα- ¹⁰ λεῖν ἐπὶ τὴν ἀρετὴν καὶ προτρέπεσθαι τοῦ καλοῦ χάριν, ὡς ⁴ ὑπακουσομένων ⁵ τῶν ⁶ ἐπικεικῶς τοῖς ἔθεσι ⁷ προηγμένων, ἀπειθοῦσι δὲ καὶ ἀφνεστέροις οὔσι κολάσεις ⁸ τε καὶ τιμωρίας ⁹ ἐπιτιθέμεναι, τοὺς δ' ἀνιάτους ὅλως ἐξορίζειν· τὸν μὲν γὰρ ἐπικεικῇ ¹⁰ καὶ πρὸς τὸ καλὸν ζῶντα τῷ λόγῳ πειθαρχήσειν, τὸν δὲ φαῦλον ἡδονῆς ὀρεγόμενον λύπη κολάζεσθαι ὥσπερ ὑποζύγιον. Διὸ καὶ φασὶ ¹¹ δεῖν τοιαύτας γίνεσθαι τὰς λύπας αἱ μάλιστα ἐναντιοῦνται ταῖς ἀγαπωμέναις ἡδοναῖς. Εἰ δ' οὖν, καθάπερ εἴρηται, τὸν ἐσόμενον ἀγαθὸν τραφῆναι καλῶς· ¹² δεῖ καὶ ἐθισθῆναι, εἰθ' οὕτως ¹³ ἐν ἐπιτηδεύμασιν ἐπικεικῇ ζῆν καὶ μήτ' ἄκοντα μήθ' ἐκόντα πράττειν τὰ φαῦλα, ταῦτα δὲ γίγνοιτ' ἂν βιουμένοις κατὰ τινα νοῦν καὶ τάξιν ὀρθήν, ἔχου-

^κ ἔθεσι Lb. ^ι θρέψασαν Mb. ^μ λόγον Mb. ^α ἂν Lb.Ob. ^ο συνείη Lb, συνήσιν Mb. ^γ γενόμενα Ob. ^δ ἐπει Lb. ^ε ἂν om. Lb. ^ς δὴ καὶ ὅλως Kb. ^τ ἐπακουσομένων Lb, ἐπακουσομένοις Mb. ^υ τῶν om. Mb. ^φ ἐπικεικῶν Lb.Ob. ^χ προηγμένοις Mb, προηγουμένως Lb.Ob. ^ψ τε om. Ob. ^ζ ἐπιτιθεμένους Mb, ἐπιτιθέμεναι Ob. ^η καὶ om. Kb.Mb. ^θ δεῖν om. Mb. ^ι δοκεῖ Ob. ^κ ἐν om. Lb.

¹²σαν ἰσχύν. Ἡ μὲν οὖν πατρικὴ πρόσταξις οὐκ ἔχει τὸ ἰσχυ-
 ρὸν οὐδὲ τὸ ἀναγκαῖον, οὐδὲ δὴ ὅλως ἡ ἐνὸς ἀνδρός, μὴ βασι-
 λέως ^ε ὄντος ἢ τινος τοιούτου· ὁ δὲ νόμος ἀναγκαστικὴν ἔχει
 δύναμιν, ^ε λόγος ὦν ἀπὸ τινος φρονήσεως καὶ νοῦ. Καὶ τῶν
 μὲν ἀνθρώπων ^h ἐχθαίρουσι τοὺς ἐναντιουμένους ταῖς ὁρμαῖς,
 καὶ ὀρθῶς αὐτὸ δρῶσιν· ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐπαχθὴς τὰτ-
¹³των τὸ ἐπικεῖς. Ἐν μόνῃ δὲ τῇ ⁱ Λακεδαιμονίῳ πόλει μετ'
 ὀλίγων ὁ νομοθέτης ἐπιμέλειαν δοκεῖ πεποιῆσθαι τροφῆς ^κ τε
 καὶ ἐπιτηδευμάτων· ἐν δὲ ταῖς πλείσταις τῶν πόλεων ἐξη-
 μέληται περὶ τῶν τοιούτων, καὶ ζῇ ⁱ ἕκαστος ὡς βούλεται,
¹⁴κυκλωπικῶς θεμιστεύων παίδων ἢ δ' ἀλόχου. Κράτιστον μὲν
 οὖν ^μ τὸ ^ν γίγνεσθαι κοινὴν ἐπιμέλειαν καὶ ὀρθὴν καὶ δρᾶν
 αὐτὸ δύνασθαι κοινῇ δ' ἐξαμελουμένων ἐκάστῳ δόξειεν ἂν
 προσήκειν τοῖς σφετέροις τέκνοις καὶ φίλοις εἰς ἀρετὴν ^ο συμ-
 βάλλεσθαι, ἢ προαιρεῖσθαι γε. ῬΜάλιστα δ' ἂν τοῦτο ^ο δύ-
 νασθαι δόξειεν ἐκ τῶν εἰρημένων νομοθετικὸς γενόμενος· αἱ
 μὲν γὰρ κοιναὶ ἐπιμέλειαὶ δῆλον ὅτι ^τ διὰ νόμων γίνονται,
 ἐπικεῖς δ' αἱ διὰ τῶν σπουδαίων. Γεγραμμένων ^δ ἢ ἀγρά-
 φων, οὐδὲν ἂν δόξειε ^τ διαφέρειν, οὐδὲ δι' ὧν εἰς ἢ πολλοὶ παι-
 δευθήσονται, ὥσπερ οὐδ' ἐπὶ μουσικῆς ^ν καὶ γυμναστικῆς ^ω καὶ
 τῶν ἄλλων ^κ ἐπιτηδευμάτων. Ὡσπερ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσιν
 ἐνισχύει τὰ νόμιμα καὶ τὰ ^γ ἔθη, οὕτω καὶ ἐν ^ο οἰκείαις οἱ πα-
 τρικοὶ λόγοι καὶ τὰ ^α ἔθη, καὶ ἔτι μᾶλλον διὰ τὴν συγγενείαν
 καὶ τὰς εὐεργεσίας· προϋπάρχουσι γὰρ στέργοντες καὶ ἐν-
¹⁵πειθεῖς τῇ φύσει. Ἐτι δὲ ^β καὶ διαφέρουσιν αἱ καθ' ἕκαστον
 παιδεῖαι τῶν κοινῶν, ὥσπερ ἐπὶ ἱατρικῆς· καθόλου μὲν γὰρ
 τῷ πυρέττοντι συμφέρει ^ε ἡσυχία καὶ ἀσιτία, τινὲ δ' ἴσως
 οὐ, ὃ τε πυκτικὸς ἴσως οὐ πάσι τὴν αὐτὴν μάχην περιτίθῃσιν.

^ε οὐδέ] οὔτε δὴ L^b, οὐδέ δὴ K^b, M^b, O^b. ^ε ὄντος om. M^b. ^ε λόγος] ὅλος M^b. ^h ἐχθαίρουσι L^b, M^b, O^b. ⁱ λακεδαιμονία M^b. ^κ τε om. O^b.
ⁱ ἕκαστος om. M^b. ^μ τὸ om. L^b, O^b. ^ν γενέσθαι K^b, M^b, O^b. ^ο συμ-
 βάλλεσθαι K^b. ^ρ μᾶλλον K^b, M^b. ^α τῶν K^b, om. O^b. ^τ διὰ τῶν
 νόμων O^b. ^δ δ' om. K^b. ^τ συνδιαφέρειν O^b. ^ν καὶ] ἢ K^b, M^b.
^ω καὶ] ἢ M^b. ^κ παιδευμάτων L^b. ^γ ἔθη K^b, L^b, O^b. ^ο οἰκείαις O^b.
^α ἔθη L^b, O^b. ^β καὶ post δὲ om. M^b, O^b. ^ε ἀσιτία καὶ ἡσυχία L^b.

Ἐξακριβουῖσθαι ^d δὴ δόξειεν ^e ἂν μᾶλλον τὸ καθ' ἕκαστον
ιδίας τῆς ἐπιμελείας γινομένης· μᾶλλον γὰρ τοῦ προσφόρου
τυγχάνει ἕκαστος. Ἄλλ' ἐπιμεληθεῖη μὲν ἄριστα ^f καθ' ἐν
καὶ ἰατρός καὶ γυμναστής καὶ πᾶς ἄλλος ὁ ^g τὸ καθόλου εἰ-
δώς, ^h ὅτι πᾶσιν ἢ τοῖς ⁱ τοιοῖσδε· τοῦ κοινοῦ γὰρ αἱ ἐπιστῆ-
μαι λέγονται τε καὶ εἰσίν. Οὐ μὲν ^k ἀλλὰ καὶ ἐνός τινος ^l
οὐδὲν ἴσως κωλύει καλῶς ἐπιμεληθῆναι καὶ ἀνεπιστήμονα ὄντα,
τεθεαμένον δ' ἀκριβῶς τὰ συμβαίνοντα ἐφ' ἑκάστῃ δι' ἐμπει-
ρίαν, καθάπερ καὶ ἰατροὶ ^m ἔνιοι δοκοῦσιν ⁿ ἑαυτῶν ἄριστοι
εἶναι, ἐτέρῳ οὐδὲν ^o ἂν δυνάμενοι ἐπαρκέσαι. Οὐδὲν δ' ἥττον
ἴσως τῷ γε βουλομένῳ τεχνικῷ γενέσθαι καὶ θεωρητικῷ ἐπὶ
τὸ καθόλου βαδιστέον εἶναι δόξειεν ἂν, κἀκεῖνο ^p ὁ γνωριστέον
ὡς ἐνδέχεται· εἴρηται γὰρ ὅτι περὶ τοῦθ' ^q αἱ ἐπιστῆμαι.
Τάχα ^r δὲ καὶ τῷ βουλομένῳ δι' ἐπιμελείας βελτίους ποιεῖν, ^s
εἴτε πολλοὺς εἴτ' ὀλίγους, νομοθετικῷ πειρατέον γενέσθαι,
^t εἰ διὰ νόμων ἀγαθοὶ γενοίμεθ' ^u ἂν. Ὅντινα ^v γὰρ οὖν καὶ
τὸν προτεθέντα διαθεῖναι καλῶς οὐκ ἔστι τοῦ τυχόντος, ἀλλ'
εἴπερ τινος, τοῦ εἰδότος, ὥσπερ ἐπ' ἰατρικῆς καὶ τῶν λοιπῶν
ὧν ἐστὶν ἐπιμελεία τις καὶ φρόνησις. Ἀρ' οὖν μετὰ τοῦτο ^w
ἐπισκεπτέον πόθεν ἢ πῶς νομοθετικὸς γένοιτ' ἂν τις, ἢ καθά-
περ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ^x παρὰ τῶν πολιτικῶν; Μόριον γὰρ
ἐδόκει τῆς πολιτικῆς εἶναι. Ἡ οὐχ ὅμοιον φαίνεται ἐπὶ τῆς
πολιτικῆς καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιστημῶν τε καὶ δυνάμεων; Ἐν
μὲν γὰρ ^y τοῖς ἄλλοις ^z οἱ αὐτοὶ φαίνονται τὰς τε δυνάμεις
παραδιδόντες καὶ ἐνεργοῦντες ἀπ' αὐτῶν, οἷον ^{aa} ἰατροὶ καὶ
γραφεῖς· τὰ δὲ πολιτικὰ ἐπαγγέλλονται μὲν διδάσκειν οἱ
σοφισταί, πράττει δ' αὐτῶν οὐδεὶς, ἀλλ' οἱ πολιτευόμενοι, οἱ
δόξαιεν ἂν δυνάμει τινὶ τοῦτο πράττειν καὶ ἐμπειρίᾳ μᾶλλον
ἢ διανοίᾳ· οὔτε γὰρ γράφοντες οὔτε λέγοντες περὶ τῶν τοι-

^d δὲ Lb, δὲ δεῖ Mb. ^e ἂν om. Kb. ^f καθ' ἐν] τοῦ καθόλου Ob.
^g τὸ om. Kb. ^h τι Kb. ⁱ τοιοῖς δεῖ Kb. ^k ἀλλ' ἐνός Kb. ^l ἔνια Kb.
^m ἑαυτοῖς Mb. Ob. ⁿ ἂν om. Mb. ^o γνωστότεον Mb. ^p αἱ om. Ob.
^q δ' ἂν καὶ Lb. Ob. ^r εἴγε Mb. ^s ἂν] ἂν ἀγαθοὶ Ob. ^t γὰρ om. Mb.
^v περὶ Lb. ^w ταῖς ἄλλαις Mb. ^x οἱ αὐτοὶ] οὗτοι Kb. ^y ἰατρικοὶ γρα-
φεῖς Kb. Lb, ἰατροὶ γραφεῖς Mb. Ob.

οὕτων φαίνονται (καίτοι κάλλιον ἢν ἴσως ἢ λόγους δικανικούς τε καὶ δημηγορικούς), οὐδ' αὖ πολιτικούς πεποιηκότες τούτῳ 19 σφετέρους υἱεῖς ἢ τινας ἄλλους τῶν φίλων. Εὐλογον δ' ἦν, εἴπερ ^αἐδύναντο· οὔτε γὰρ ταῖς πόλεσιν ἄμεινον οὐδὲν ^ακατέλιπον ἄν, οὔθ' αὐτοῖς ὑπάρξαι προέλονται ἄν μᾶλλον τῆς τοιαύτης δυνάμεως, ^βοὐδὲ δὴ τοῖς φιλτάτοις. Οὐ μὲν μικρόν γε ἔοικεν ἢ ἐμπειρία συμβάλλεσθαι· ^γοὐδὲ γὰρ ἐγίγνοντ' ἄν διὰ τῆς ^δπολιτικῆς ^εσυνηθείας πολιτικοί· διὸ τοῖς ἐφιε- 20 μένοις περὶ πολιτικῆς εἰδέναι προσδεῖν ἔοικεν ἐμπειρίας. Τῶν δὲ σοφιστῶν οἱ ἐπαγγελλόμενοι λίαν φαίνονται πόρρω εἶναι τοῦ διδάξαι· ὅλως γὰρ οὐδὲ ποῖόν τί ἐστιν ἢ περὶ ποῖα ἴσα- σιν· οὐ γὰρ ^εἄν τὴν αὐτὴν τῇ ῥητορικῇ οὐδὲ χεῖρῳ ἐτίθεσαν, οὐδ' ἄν ᾤοντο ῥάδιον εἶναι τὸ νομοθετῆσαι συναγαγόντι τούς εὐδοκιμούντας τῶν νόμων· ἐκλέξασθαι γὰρ εἶναι τοὺς ἀρί- στους, ὥσπερ οὐδὲ τὴν ἐκλογὴν οὔσαν συνέσεως καὶ ^ετὸ κρί- ναι ὀρθῶς μέγιστον, ὥσπερ ἐν τοῖς κατὰ μουσικὴν· οἱ γὰρ ἔμπειροι περὶ ἕκαστα κρίνουσιν ὀρθῶς τὰ ἔργα, καὶ δι' ὧν ἢ πῶς ^βἐπιτελεῖται ^ισυνιάσιν, καὶ ποῖα ποίοις συνάδει· τοῖς δ' ἀπείροις ἀγαπητὸν ^κτὸ μὴ διαλανθάνειν ^ιεἰ εὖ ἢ κακῶς πε- ποίηται τὸ ἔργον, ὥσπερ ἐπὶ γραφικῆς. Οἱ δὲ νόμοι ^μτῆς πολιτικῆς ἔργοις ἑοίκασιν· πῶς ^νοὖν ἐκ τούτων νομοθετικὸς 21 γένοιτ' ἄν τις, ἢ τοὺς ἀρίστους κρίναι; Οὐ γὰρ φαίνονται οὐδ' ἱατρικοὶ ἐκ τῶν συγγραμμάτων γίνεσθαι. Καίτοι πει- ρῶνται γε λέγειν οὐ μόνον τὰ θεραπεύματα, ἀλλὰ καὶ ὡς ἰαθεῖεν ἄν καὶ ὡς δεῖ θεραπεύειν ^οἐκάστους, διελόμενοι τὰς ἕξεις. Ταῦτα δὲ τοῖς μὲν ἐμπείροις ὠφέλιμα εἶναι δοκεῖ, τοῖς δ' ἀνεπιστήμοσιν ἀχρεῖα. ^υἸσως οὖν καὶ τῶν νόμων καὶ τῶν πολιτειῶν αἱ συναγωγαὶ τοῖς μὲν δυναμένοις θεωρῆσαι καὶ κρίναι τί καλῶς ἢ τούναντίον καὶ ποῖα ποίοις ἀρμόττει, εὖ-

^α ἐδύναντο L^b.M^b. ^α κατέλειπον K^b. ^β οὐδὲ—συμβάλλεσθαι om. Ob. ^γ οὐδὲ γὰρ ἐγίγνοντ'] ἐγίγνοντο γὰρ L^b.Ob. ^δ πολιτικῆς om. L^b. ^ε συνηθείας μᾶλλον πολιτικοί L^b.Ob. ^ε ἄν om. M^b. ^ε τὸ] τοῦ K^b.M^b. ^β τελεῖται L^b. ^ι συνιάσιν K^b.M^b. ^κ τὸ om. K^b.M^b. ^ι ἢ εὖ ἢ K^b. ^μ τοῖς πολιτικοῖς L^b.M^b.Ob. ^ν οὖν om. Ob. ^ο ἐκάστου Ob.

χρηστ' ἂν εἴη τοῖς δ' ἄνευ ἕξεως ῥτὰ τοιαῦτα διεξιούσι τὸ
 μὲν κρίνειν καλῶς οὐκ ἂν ὑπάρχοι, εἰ μὴ ἄρα αὐτόματον,
 εὐσυνετώτεροι δ' εἰς ταῦτα τάχ' ἂν γένοιοντο. ⁹Παραλιπόντων οὖν τῶν προτέρων ἀνερευνήτων τὸ περὶ τῆς νομοθεσίας,
 αὐτοὺς ἐπισκέψασθαι μᾶλλον βέλτιον ἴσως, καὶ ὅλως ῥ δὴ
 περὶ πολιτείας, ὅπως εἰς δύναμιν ἢ περὶ τὰ ⁸ ἀνθρώπινα φι-
 λοσοφία τελειωθῇ. Πρῶτον ἔμὲν οὖν εἴ τι κατὰ μέρος ^{εἰ-}₂₃
 ρηται καλῶς ὑπὸ τῶν προγενεστέρων πειραθῶμεν ἐπελθεῖν,
 εἶτα ἐκ τῶν συνηγμένων πολιτειῶν θεωρῆσαι τὰ ποῖα σώζει
 καὶ φθείρει τὰς ¹¹ πόλεις καὶ τὰ ποῖα ⁷ ἐκάστας τῶν πολι-
 τειῶν, καὶ διὰ τίνας αἰτίας αἱ μὲν καλῶς αἱ δὲ τούναντίον.
 πολιτεύονται· θεωρηθέντων γὰρ τούτων τάχ' ἂν μᾶλλον
¹⁰ συνίδοιμεν καὶ ποῖα πολιτεία ἀρίστη, καὶ πῶς ἐκάστη
 ταχθεῖσα, καὶ τίσι νόμοις καὶ ² ἔθεσι χρωμένη. ³ Λέγωμεν
 οὖν ² ἀρξάμενοι.

ῥ τὰ om. K^b. ⁹ παραλειπόντων L^b. ῥ δὴ om. K^b. M^b. O^b. ⁸ ἀν-
 θρώπεια K^b. M^b. ^{εἰ} μὲν et mox εἴρηται om. O^b. ¹¹ πολιτείας M^b.
⁷ ἐκάσταις L^b. ¹⁰ συνειδοῖμεν K^b, συνιδοῖμεν O^b. ² ἔθεσι M^b.
³ λέγωμεν K^b. ² post ἀρξάμενοι M^b. τέλος ἀριστοτέλους ἠθικῶν μικρῶν
 νικομαχείων.

ΗΘΙΚΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ Α.

ἘΠΕΙΔΗ προαιρούμεθα λέγειν ὑπὲρ ^b ἠθικῶν, πρῶτον ἂν εἴη σκεπτέον τίος ἐστὶ μέρος τὸ ἦθος. Ὡς μὲν οὖν συντόμως εἰπεῖν, ^c δοκεῖ οὐκ ^d ἄλλης ἢ τῆς πολιτικῆς εἶναι μέρος. Ἔστι ^e γὰρ οὐθὲν ἐν τοῖς πολιτικοῖς ^f δυνατὸν πράξαι ἄνευ τοῦ ποῖόν τινα εἶναι, λέγω δ' ὅλον σπουδαῖον. Τὸ δὲ σπουδαῖον εἶναι ἐστὶ τὸ τὰς ἀρετὰς ἔχειν. Δεῖ ἄρα, εἴ τις μέλλει ἐν τοῖς πολιτικοῖς πρακτικὸς εἶναι, ^g τὸ ἦθος εἶναι σπουδαῖος.

² Μέρος ^h ἐστὶν ἄρα, ὡς ἔοικεν, καὶ ἀρχὴ ἡ περὶ τὰ ἥθη πραγματεία τῆς πολιτικῆς. Τὸ δ' ὅλον καὶ τὴν ἐπωνυμίαν δικαίως δοκεῖ ἂν μοι ἔχειν ἢ πραγματεία οὐκ ἠθικὴν ἀλλὰ πολιτικὴν. Δεῖ ἄρα, ὡς ἔοικεν, πρῶτον ὑπὲρ ἀρετῆς εἰπεῖν, τί τ' ἐστὶ καὶ ἐκ τίνων γίνεται. Οὐθὲν γὰρ ⁱ ἴσως ὄφελος εἰδέναι μὲν ³ τὴν ἀρετὴν, πῶς δ' ἔσται καὶ ἐκ τίνων μὴ ^k ἐπαίειν. Οὐ γὰρ μόνον ὅπως ^l εἰδήσομεν τί ἐστὶ ^m σκοπεῖσθαι δεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐκ τίνων ⁿ ἔσται σκέψασθαι. Ἄμα γὰρ εἰδῆσαι βουλόμεθα καὶ ^o αὐτοὶ εἶναι τοιοῦτοι· τοῦτο δ' οὐ δυνησόμεθα, εἰ μὴ εἰδῶμεν καὶ ἐκ τίνων καὶ πῶς ἔσται. Ἀναγκαῖον ^p μὲν ^q οὖν εἰδῆσαι τί ἐστὶν ἀρετὴ· οὐ γὰρ ῥάδιον εἰδέναι τὸ ἐκ τίνων ^r ἔσται καὶ πῶς ἔσται, ^s ἀγνοοῦντα τὸ τί ἐστίν, ὥσπερ οὐδ' ⁴ ἐπὶ τῶν ἐπιστημῶν. Οὐ δεῖ δὲ λανθάνειν οὐδ' εἴ τις ^t πρότερον ὑπὲρ τούτων ^v εἰρήκασιν. ^w Πρῶτος μὲν οὖν ἐνεχείρησε Πυθαγόρας περὶ ἀρετῆς εἰπεῖν, οὐκ ὀρθῶς δέ· τὰς γὰρ ἀρε-

Codices K^b. M^b. Tit. ^a μεγάλων] μεγάλων νικομαχείων Q. M^b. cum Barocciano 70 et Palatino 165.

^b ἠθῶν M^b. ^c δόξειεν K^b. ^d ἄλλως ἢ τῶν πολιτικῶν M^b. ^e γὰρ] δ' K^b. ^f δυνατὸν om. M^b. ^g τὸ] κατὰ τὸ M^b. ^h ἐστὶν et ὡς om. M^b. ⁱ ἴσως om. M^b. ^k ἐπαίειν] οἷεν M^b. ^l εἰδήσωμεν K^b. ^m οἷεσθαι M^b. ⁿ ἔστι K^b. ^o αὐτοὶ] ἡμεῖς M^b. ^p μὲν om. M^b. ^q οὖν om. K^b. ^r ἔσται ante καὶ om. M^b. ^s ἀγνοοῦντας τί M^b. ^t πρῶτον M^b. ^v εἰρήκασιν M^b. ^w πρῶτον M^b.

τὰς εἰς τοὺς ἀριθμοὺς ἀνάγων οὐκ οἰκείαν τῶν ἀρετῶν τὴν θεωρίαν ἐποιεῖτο· οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη ἀριθμὸς ^αἰσάκις ἴσος. Μετὰ τοῦτον Σωκράτης ἐπιγενόμενος βέλτιον καὶ 5 ἐπὶ πλεῖον εἶπεν ὑπὲρ ^γτούτων, οὐκ ὀρθῶς δὲ οὐδ' οὗτος. Τὰς γὰρ ἀρετὰς ἐπιστήμας ἐποίει, τοῦτο δ' ἐστὶν εἶναι ἀδύνατον. Αἱ γὰρ ἐπιστήμαι πᾶσαι μετὰ λόγου, λόγος δὲ ἐν τῷ διανοητικῷ τῆς ψυχῆς ἐγγίνεται ^βμορίῳ. Γίνονται οὖν αἱ ἀρεταὶ πᾶσαι ^ακατ' αὐτὸν ἐν τῷ λογιστικῷ τῆς ψυχῆς μορίῳ. Συμβαίνει οὖν αὐτῷ ἐπιστήμας ποιοῦντι τὰς ἀρετὰς 6 ἀναιρεῖν τὸ ἄλογον μέρος τῆς ψυχῆς, τοῦτο δὲ ποιῶν ἀναιρεῖ καὶ πάθος καὶ ἥθος· διὸ οὐκ ^βὀρθῶς ἤφατο ταύτη τῶν ἀρετῶν. Μετὰ ταῦτα δὲ Πλάτων διείλετο τὴν ψυχὴν εἰς ^γτε 7 τὸ λόγον ἔχον καὶ εἰς τὸ ἄλογον ὀρθῶς, καὶ ἀπέδωκεν ^δἐκάστου ἀρετὰς προσηκούσας. Μέχρι μὲν ^εοὖν τούτου καλῶς, μετὰ ^εμέντοι τοῦτο οὐκέτι ὀρθῶς· τὴν γὰρ ἀρετὴν ^εκατέμιξεν εἰς τὴν πραγματείαν τὴν ὑπὲρ τὰγαθοῦ, ^ηοὐ δὲ ὀρθῶς· οὐ γὰρ οἰκείον. Ὑπὲρ γὰρ τῶν ὄντων καὶ ἀληθείας λέγοντα 8 οὐκ ἔδει ὑπὲρ ἀρετῆς φράζειν· οὐδὲν γὰρ τούτῳ κἀκείνῳ κοινόν. Οὗτοι μὲν οὖν ἐπὶ τοσοῦτον ἐφήψαντο καὶ οὕτως, ἐχόμενον δ' αὖν εἶη μετὰ ταῦτα σκέψασθαι τί δεῖ αὐτοὺς λέγειν ὑπὲρ τούτων. Πρῶτον μὲν οὖν ἰδεῖν δεῖ ὅτι πάσης 9 ἐπιστήμης καὶ δυνάμεως ἐστὶ τι τέλος, καὶ τοῦτ' ἀγαθόν· οὐδεμία γὰρ οὗτ' ἐπιστήμη οὔτε δύναμις ἔνεκεν κακοῦ ἐστίν. Εἰ οὖν πασῶν τῶν δυνάμεων ἀγαθόν τὸ τέλος, δηλὸν ὡς καὶ τῆς βελτίστης ^ιβέλτιστον αὖν εἶη. Ἀλλὰ μὴν ἢ γε πολιτικὴ βελτίστη δύναμις, ὥστε τὸ τέλος αὐτῆς αὖν εἶη ἀγαθόν. Ὑπὲρ ἀγαθοῦ ἄρα, ὡς ἔοικεν, ἡμῖν λεκτέον, καὶ ὑπὲρ ἀγαθοῦ 10 οὐ τοῦ ἀπλῶς ἀλλὰ τοῦ ἡμῖν· οὐ γὰρ ^κτοῦ θεῶν ἀγαθοῦ· ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τούτου καὶ ἄλλος λόγος καὶ ἀλλοτρία ἢ σκέψις. Ὑπὲρ τοῦ ^ιπολιτικοῦ ἄρα ^μἀγαθοῦ ἡμῖν λεκτέον.

^α ἰσάκις ἰσάκις Mb. ^γ τούτων Kb. ^ζ μόνῳ Kb. ^α κατ' αὐτὸν om. Kb. ^β ὀρθῶς] εἰκότως Mb. ^ε τε om. Mb. ^δ ἐκάστου τὰς ἀρετὰς προπεούσας Mb. ^ε οὖν om. Kb. ^ε μέντοι τοῦτο] δὲ ταῦτα Mb. ^ε κατέμιξε καὶ συνέμειξε εἰς Mb. ^η οὐ δὲ] οὐδὲν Mb. ^ι βέλτιον codices. ^κ τὸ θεῶν ἀγαθόν Kb. ^ι πολιτικοῦ om. Kb. ^μ ἡμῖν ἀγαθοῦ Mb.

Πάλιν δὲ καὶ τοῦτο διελεῖν δεῖ. Ὑπὲρ ἀγαθοῦ τοῦ πῶς
 λεγομένου; Οὐ γάρ ἐστιν ἀπλουν. Λέγεται γὰρ ἀγαθὸν
 ἢ τὸ ἄριστον ^α ἐν ἐκάστῳ τῶν ὄντων, τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ διὰ
 τὴν αὐτοῦ φύσιν αἰρετόν, ἢ οὐ τᾶλλα ^ο μετασχόντα ἀγαθὰ
 11 ἐστίν, τοῦτο δ' ἐστὶν ἡ ^ρ ἰδέα τὰγαθοῦ. Πότερον οὖν ὑπὲρ
 τῆς ^ρ ἰδέας τὰγαθοῦ δεῖ, ἢ οὐ, ἀλλ' ὥς τὸ κοινὸν ἐν ᾧ πασιν
 ὑπάρχον ^α ἀγαθόν; Ὑπερον γὰρ τῆς ^ρ ἰδέας τοῦτο δόξειεν
 εἶναι· ἡ μὲν γὰρ ^ρ ἰδέα χωριστὸν καὶ αὐτὸ καθ' αὐτό, τὸ
 δὲ κοινὸν ἐν ᾧ πασιν ὑπάρχει. Οὐκ ἔστι δὲ ταῦτόν τῳ χω-
 ριστῳ· οὐ γὰρ ἂν ποτε τὸ χωριστὸν καὶ ^τ τὸ πεφυκὸς αὐτὸ
 12 καθ' αὐτὸ εἶναι ἐν ^α πᾶσιν ὑπάρχον. Πότερον οὖν ὑπὲρ τού-
 του δεῖ λέγειν τὰγαθοῦ τοῦ ἐνυπάρχοντος ἢ οὐ; Διὰ τί;
 Ὅτι τοῦτο ἐστὶ μὲν τὸ κοινόν, ὥς ὁ ὀρισμὸς καὶ ἡ ἐπαγωγή.
 Ὅ δὲ ὀρισμὸς βούλεται τὴν ἐκάστου οὐσίαν λέγειν, ἥτοι ὅτι
 ἀγαθὸν ἢ ὅτι κακὸν ἢ ὅ τι ἂν ἄλλο ἦ. Λέγει δ' ὁ ὅρος ὅτι
^τ τὸ τοιόνδ' ἀγαθὸν καθόλου, ὃ ^α ἂν ἢ αὐτὸ δι' αὐτὸ αἰρετόν.
 13 Τὸ δὲ ἐν ᾧ πασιν ^ω ἐνυπάρχον ὁμοιον τῳ ὄρω ἐστίν. Ὅ δὲ
 ὅρος λέγει ὅτι ἀγαθόν. Ἐπιστήμη δέ γε οὐδὲ δύναμις οὐ-
 δεμία λέγει ὑπὲρ τοῦ τέλους τοῦ αὐτῆς ὅτι ἀγαθόν. Ἀλλὰ
 τοῦτο μὲν ἄλλης δυνάμεως ἐστὶ θεωρησαί. Οὔτε γὰρ ὁ
 ἰατρὸς οὔτε ὁ οἰκοδόμος λέγει ^κ ὅτι ἀγαθὸν ἡ ὑγίεια οὐδὲ ἡ
 οἰκία, ἀλλ' ὅτι ὁ μὲν ὑγίειαν ποιεῖ, καὶ ὥς ^γ ποιεῖ, ὁ δ' οἰκίαν.
 14 Δῆλον τοίνυν ὅτι οὐδὲ τῇ πολιτικῇ ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ λεκτέον
 τοῦ κοινού· μία γάρ ἐστι καὶ ^κ αὐτὴ τῶν λοιπῶν ἐπιστημῶν,
 τοῦτο δὲ οὐδεμιᾶς ἦν λέγειν οὔτε δυνάμεως οὔτ' ἐπιστήμης
 ὥς τέλους. Οὐδ' ἄρα τῆς πολιτικῆς ἐστὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ κοινού
 ἀγαθοῦ λέγειν τοῦ κατὰ τὸν ὀρισμόν. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ
 15 κατὰ τὴν ἐπαγωγὴν κοινού. Διὰ τί; Ὅτι ὅταν βουλώμεθα
 δεῖξαι ^α τι τῶν κατὰ μέρος ἀγαθῶν, ἢ τῳ ὀρισμῳ δείκνυμεν
^β ὅτι ὁ αὐτὸς λόγος ἐφαρμόττει ἐπὶ τε τὰγαθὸν καὶ ἐπὶ

^α ἐν] ὄν M^b. ^ο μετέχοντα M^b. ^ρ ἰδέα et εἰδέας K^b. ^α ἀγαθοῖς K^b.
^τ τὸ post καὶ om. M^b. ^α ᾧ πασιν ὑπάρχει M^b. ^τ τὸ om. K^b. ^γ ἐάν
 K^b. M^b. ^ω ὑπάρχον M^b. ^κ ὅτι] εἰ M^b. ^γ ποιεῖ ante ὁ om. M^b.
^κ αὐτῇ M^b. ^α τι] καὶ τι M^b. ^β ὅτι] ὃ M^b.

τοῦτο ^c ὃ ἂν βουλόμεθα δείξαι ὅτι ἀγαθόν, ἢ τῇ ἐπαγωγῇ,
 οἷον ὅταν θέλωμεν δείξαι ὅτι ^d ἡ μεγαλοψυχία ἐστὶν ἀγαθόν,
 φαμέν ὅτι ἡ δικαιοσύνη ἀγαθόν καὶ ἡ ἀνδρία καὶ ἀπλῶς αἱ
 ἀρεταί, ἡ δὲ μεγαλοψυχία ἀρετή, ὥστε καὶ ἡ μεγαλοψυχία
 ἀγαθόν. Οὐδὲ δὴ ὑπὲρ τοῦ κατὰ τὴν ἐπαγωγὴν κοινου ἀγα- 16
 θου λεκτέον τῇ πολιτικῇ, ὅτι τὰ αὐτὰ ἀδύνατα συμβήσεται
 τούτῳ καὶ τῷ κατὰ τὸν ὅρον κοινῷ ἀγαθῷ· ὅτι γὰρ ἀγαθόν,
 καὶ ἐνταῦθ' ἐρεῖ. Δῆλον τοίνυν ὅτι ὑπὲρ τοῦ ἀρίστου ἀγα-
 θου λεκτέον ἐστὶ, καὶ ἀρίστου τοῦ ἡμῖν ἀρίστου. Τὸ δ' ὅλον 17
 ἴδοι ἂν τις ὅτι οὐκ ἔστι μιᾶς οὔτ' ἐπιστήμης οὔτε δυνάμεως
 τὸ ὑπὲρ παντὸς ἀγαθοῦ σκοπεῖν. Διὰ τί; Ὅτι τὰ ἀγαθὸν ἐν
 πάσαις ταῖς κατηγορίαις ἐστίν· καὶ γὰρ ἐν τῷ τί καὶ ἐν τῷ
 ποιῷ καὶ ἐν τῷ ποσῷ καὶ πότε καὶ πρὸς τι καὶ τινί, καὶ
 ἀπλῶς ἐν ^e ἀπάσαις. Ἀλλὰ μὴν τὸ πότε ἀγαθὸν ἐν μὲν
 ἱατρικῇ ὁ ἱατρός οἶδεν, ἐν δὲ κυβερνητικῇ ὁ κυβερνήτης, ἐν
 ἐκάστῃ δ' ἑκάστος. Πότε μὲν γὰρ δεῖ τεμεῖν ὁ ἱατρός οἶδεν, 18
 πότε δὲ ^f πλεῖν ὁ κυβερνήτης· ἐν ἐκάστῃ δὲ τὸ πότε ἀγαθὸν
 ἑκάστος τὸ καθ' ἑαυτὸν εἰδήσει· οὔτε γὰρ ὁ ἱατρός τὸ ἐν βτῇ
 κυβερνητικῇ ἀγαθὸν πότε εἰδήσει, οὔτε ὁ κυβερνήτης τὸ ἐν
 ἱατρικῇ. Οὐκ ἄρα οὐδ' οὕτως ὑπὲρ τοῦ κοινου ἀγαθοῦ λε-
 κτέον· τὸ γὰρ πότε ἐν πάσαις κοινόν. Ὅμοιός δὲ καὶ τὸ 19
 πρὸς τι ἀγαθὸν καὶ τὸ κατὰ τὰς ἄλλας κατηγορίας κοινὸν
 μὲν ἀπάσαις, οὐδεμιᾶς δ' ἐστὶν οὔτε δυνάμεως οὔτ' ἐπιστήμης
 εἰπεῖν ὑπὲρ τοῦ ἐν ἐκάστῃ πότε ἀγαθοῦ, οὐδ' ^h αὐτῆς πολι-
 τικῆς ὑπὲρ τοῦ κοινου ἀγαθοῦ λέγειν. Ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ
 ἄρα, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀρίστου, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἡμῖν ἀρίστου.
 Ἴσως δὲ οὐδὲ δεῖ βουλούμενόν τι δεικνύναι τοῖς μὴ φανεροῖς 20
 παραδείγμασι χρῆσθαι, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν ἀφανῶν τοῖς φανε-
 ροῖς καὶ ὑπὲρ τῶν νοητῶν τοῖς αἰσθητοῖς· ⁱ ταῦτα γὰρ φανε-
 ρώτερα. Ὅταν οὖν ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ τις ἐγχειρῇ λέγειν,
 οὐ λεκτέον ἐστὶν ὑπὲρ τῆς ἰδέας. Καίτοι οἶονταί γε δεῖν, 21

^c δ' εἰς Mb, εἰς Kb. ^d ἡ om. Mb. ^e πάσαις Mb. ^f πλεῖν]
 δεῖ πλεῖν Kb. ^g τῇ om. Mb. ^h αὐτῆς Kb. ⁱ καὶ ταῦτα γὰρ
 φανερώτατα ὅταν οὖν ὑπὲρ ἀγαθοῦ ἐγχειρῇ τις Kb.

- ὅταν ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ λέγωσιν, ὑπὲρ τῆς ἰδέας ^κδεῖν λέγειν· ὑπὲρ ¹γὰρ τοῦ μάλιστα ἀγαθοῦ φασὶ δεῖν λέγειν, αὐτὸ δ' ἕκαστον μάλιστ' ^μἐστὶ τοιοῦτον, ὥστε μάλιστ' ἂν εἴη ἀγαθὸν ἡ ἰδέα, ὡς οἴονται. Ὁ δὲ τοιοῦτος λόγος ἀληθὴς μὲν ἐστὶν ἴσως· ἀλλ' οὐχ ἡ πολιτικὴ ἐπιστήμη ἢ δύναμις, ὑπὲρ ἧς νῦν ἐστὶν ὁ λόγος, οὐχ ὑπὲρ τούτου σκοπεῖ τὰγαθοῦ, 22 ἀλλὰ τοῦ ἡμῖν ἀγαθοῦ. Οὐδεμία γὰρ οὐτ' ἐπιστήμη οὔτε δύναμις ὑπὲρ τοῦ τέλους λέγει ^νὅτι ἀγαθόν, ὥστ' οὐδ' ἡ πολιτικὴ. Διὸ οὐχ ὑπὲρ τοῦ κατὰ τὴν ἰδέαν ἀγαθοῦ τὸν λόγον ποιεῖται. Ἀλλ' ὅπως τούτῳ τὰγαθῷ ἀρχῇ χρησάμενος ὑπὲρ τῶν καθ' ἕκαστα, ἐκ τούτου προβάς, ^ιἐρεῖ. Οὐδ' οὕτως ὀρθῶς· δεῖ γὰρ τὰς ἀρχὰς οἰκείας λαμβάνειν.
- 23^ν Ἀποπον γάρ, εἴ τις βουλόμενος τὸ τρίγωνον ὡς δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχον δεῖξαι, λάβοι ἀρχὴν ^τὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος. Οὐ γὰρ οἰκεία, δεῖ δὲ τὴν ἀρχὴν οἰκείαν εἶναι καὶ συνημμένην· νῦν δὲ καὶ ἄνευ τοῦ τὴν ψυχὴν ^ςἀθάνατον εἶναι δεῖξει τις δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχον τὸ τρίγωνον. Ὁμοίως δὲ καὶ ^εἐπὶ τῶν ἀγαθῶν ἔστι θεάσασθαι τὰ ἄλλα ἄνευ τοῦ κατὰ τὴν 24 ἰδέαν ἀγαθοῦ. ^ν[Διὸ οὐκ οἰκείαν ἀρχὴν εἶναι τούτου τὰγαθοῦ.] Οὐκ ὀρθῶς δὲ οὐδ' ὁ Σωκράτης ἐπιστήμας ἐποίει τὰς ἀρετάς. Ἐκεῖνος γὰρ οὐδὲν ᾤετο δεῖν μάτην εἶναι, ἐκ δὲ τοῦ τὰς ἀρετὰς ἐπιστήμας εἶναι συνέβαινεν αὐτῷ τὰς ἀρετάς 25 μάτην εἶναι. Διὰ τί; ^νὍτι ἐπὶ τῶν ἐπιστημῶν συμβαίνει ἅμα εἰδέναι τὴν ἐπιστήμην τί ἐστὶ καὶ εἶναι ἐπιστήμονα· εἰ γὰρ ἰατρικὴν τις οἶδε τί ἐστίν, καὶ ἱατρὸς οὗτος εὐθέως ἐστίν, 26 ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν. Ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῶν ἀρετῶν τοῦτο συμβαίνει· οὐ γὰρ εἴ τις οἶδε τὴν δικαιοσύνην τί ἐστίν, εὐθέως δίκαιός ἐστιν, ὡς ^ςδ' αὐτῶς καπὶ τῶν ἄλλων. Συμβαίνει οὖν καὶ μάτην τὰς ἀρετάς εἶναι καὶ μὴ εἶναι ἐπιστήμας.

^κ δεῖ M^b. ¹ γὰρ om. M^b. ^μ ἐστὶ τὸ τοιοῦτον K^b. ^ν ὅτι] ὡς εἶ K^b. ^ο ἴσως φησὶ τούτῳ K^b. ^ρ ὑπὲρ τῶν] καὶ τὰ M^b, τὰ a correctore. ^ι ἐρεῖ] ἐν ᾧ K^b. ^τ ὅτι] ὡς M^b. ^ς εἶναι ἀθάνατον K^b. ^ε ἐπὶ] ὑπὲρ K^b. ^ν διὸ—τὰγαθοῦ om. M^b. ^ν ὅτι om. K^b. ^ς δ' om. idem.

Ἐπεὶ δ' ὑπὲρ τούτων διώρισται, πειραθῶμεν λέγειν τὰ γὰρ 2
θὸν ποσαχῶς λέγεται. Ἔστι γὰρ τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν
τίμια, τὰ δ' ἐπαινετά, τὰ δὲ δυνάμεις. Τὸ δὲ τίμιον λέγω
τὸ τοιούτον, τὸ θεῖον, τὸ βέλτιον, οἷον ψυχὴ, νοῦς, τὸ Ἰα-
ρχαιότερον, ἢ ἀρχή, τὰ τοιαῦτα· τίμια ^α γὰρ ἐφ' οἷς ἡ τιμὴ,
τοῖς δὲ τοιούτοις πᾶσι τιμὴ ἀκολουθεῖ. Οὐκοῦν καὶ ἡ ἀρετὴ ^α
τίμιον, ὅταν ^α γε ἀπ' αὐτῆς σπουδαῖός τις γένηται· ἥδη γὰρ
οὗτος εἰς τὸ τῆς ἀρετῆς σχῆμα ἤκει. Τὰ δ' ἐπαινετὰ οἷον
ἀρεταί· ἀπὸ γὰρ τῶν κατ' αὐτὰς πράξεων ὁ ἔπαινος γίνεται.
Τὰ δὲ δυνάμεις, οἷον ἀρχὴ πλούτος ἰσχὺς κάλλος· τούτοις
γὰρ καὶ ὁ σπουδαῖος εἴ ἂν δύνηται χρῆσασθαι καὶ ὁ φαῦλος
κακῶς, διὸ δυνάμει τὰ τοιαῦτα καλοῦνται ἀγαθὰ. Ἀγαθὰ ^α
μὲν δὴ εἰσιν· δοκιμάζεται γὰρ τῇ ^β τοῦ σπουδαίου αὐτῶν
ἑκάστον χρήσει, οὐ τῇ τοῦ φαύλου. Τοῖς δ' αὐτοῖς τούτοις
συμβέβηκεν ἀγαθοῖς καὶ τὴν τύχην τῆς γενέσεως αὐτῶν ^α εἶναι
αἰτίαν· ἀπὸ τύχης γὰρ καὶ πλούτος γίγνεται καὶ ἀρχὴ καὶ
ὅλως ὅσα εἰς δυνάμεις τάξιν ἤκει. Λοιπὸν δὲ καὶ τέταρτον ^α
τῶν ἀγαθῶν τὸ σωστικὸν καὶ ποιητικὸν ἀγαθοῦ, οἷον ἐγυ-
μνάσια ^α ὑγιείας καὶ εἴ τι ἄλλο τοιούτον. Ἄλλ' ἔτι καὶ
ἄλλην ἔχει τὰ γὰρ διαιρέσιν, οἷον ἔστι τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν
πάντη καὶ πάντως αἰρετά, τὰ δ' οὐ, οἷον ἡ μὲν δικαιοσύνη
καὶ αἱ ἄλλαι ἀρεταί καὶ πάντα καὶ πάντως αἰρεταί, ἰσχύς
δὲ καὶ πλούτος καὶ δύναμις καὶ τὰ τοιαῦτα οὔτε πάντα οὔτε
πάντως. Ἔτι καὶ ἄλλως τῶν γὰρ ἀγαθῶν τὰ μὲν ἔστι τέλη ^α
τὰ δ' οὐ τέλη, οἷον ἡ μὲν ὑγίεια τέλος, τὰ δὲ τῆς ὑγιείας
ἕνεκεν οὐ τέλη. Καὶ ὅσα οὕτως ἔχει, τούτων αἰεὶ τὸ τέλος
βέλτιον, οἷον ^α ἡ ὑγίεια βέλτιον ἢ τὰ ὑγιεινά, καὶ ἀπλῶς αἰεὶ
καθόλου τοῦτο βέλτιον οὐ ἕνεκεν καὶ τὰ ἄλλα. Πάλιν αὐτῶν
τῶν τελῶν βέλτιον αἰεὶ τὸ τέλειον τοῦ ἀτελοῦς. Τέλειον δὲ ^α
ἔστιν οὐ παραγενομένου μηθενὸς ἔτι προσδεόμεθα, ἀτελὲς δὲ
οὐ παραγενομένου προσδεόμεθ' ἄτινος, οἷον τῆς δικαιοσύνης

^γ ἀρχαιότατον M^b. ^δ γὰρ] δ' K^b. ^ε γε δὴ ἀπ' K^b. ^β τοῦ om. M^b.
^α ἑκάστον om. K^b. ^δ αἰτίαν εἶναι K^b. ^ε γυμνασία K^b. ^ι ὑγιείας]
καὶ ὑγίεια M^b. ^ς ἢ add. M^b.

ἢ μὲν παραγενομένης πολλῶν προσδεόμεθα, τῆς δ' εὐδαιμονίας παραγενομένης οὐδενὸς ἔτι προσδεόμεθα. Τοῦτο ἄρα ἐστὶ τὸ ἄριστον ἡμῖν ὃ ζητοῦμεν, ὃ ἐστὶ τέλος τέλειον· τὸ δὲ δὴ γ' τέλειον τέλος ἀγαθὸν ἐστὶ, καὶ τὸ τέλος ¹τὸ ἀγαθόν. Μετὰ ταῦτα τοίνυν πῶς τὸ ἄριστον δεῖ σκοπεῖν; Πότερον οὕτως ὥς καὶ αὐτοῦ συναριθμουμένου; 'Αλλ' ἄτοπον. Τὸ γὰρ ἄριστον ἐπειδὴ ἐστὶ τέλος τέλειον, τὸ δὲ τέλειον τέλος ^κὥς ἀπλῶς εἰπεῖν οὐθὲν ^κἂν ἄλλο δόξειεν εἶναι ἢ εὐδαιμονία, τὴν δ' εὐδαιμονίαν ἐκ πολλῶν ἀγαθῶν συντίθεμεν, εἰάν δὴ τὸ βέλτιστον ¹σκοπῶν καὶ αὐτὸ συναριθμῆς, αὐτὸ αὐτοῦ ἔσται ⁸βέλτιον· αὐτὸ γὰρ βέλτιστον ἔσται. Οἷον τὰ ὑγιεινὰ θεῖς καὶ τὴν ὑγίειαν, σκόπει τί τούτων πάντων βέλτιστον. Βέλτιστον δ' ἐστὶν ὑγίεια. Εἰ δὴ ²τούτο πάντων βέλτιστον, καὶ αὐτὸ αὐτοῦ βέλτιστον· ἄτοπον δὲ συμβαίνει. ⁹Οὐ δὴ ἴσως οὕτω γε σκεπτέον τὸ βέλτιστον. 'Αλλ' ἄρα ^ργε οὕτω πως, οἷον χωρὶς αὐτοῦ; ^ηἩ καὶ τοῦτο ἄτοπον; 'Ἡ γὰρ εὐδαιμονία ἐστὶν ἐκ τινων ἀγαθῶν συγκειμένη· τὸ δ' ἐξ ὧν ἀγαθῶν σύγκειται, σκοπεῖν εἰ ⁹τούτ' ἐστὶ βέλτιστον, ἄτοπον· οὐ γάρ ἐστιν ἄλλο τι ^τχωρὶς τούτων ἢ εὐδαιμονία, ¹⁰ἀλλὰ ταῦτα. ⁸'Αλλ' ἄρα γε οὕτωςί πως ἂν τις ὀρθῶς σκοποῖτο συγκρίνων τὸ ἄριστον; Οἷον αὐτὴν τὴν εὐδαιμονίαν τὴν ἐκ τούτων τῶν ἀγαθῶν οὔσαν συγκρίνων πρὸς ἄλλα ἃ μὴ ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἐνόντα, οὕτως τὸ ἄριστον σκοπῶν ὀρθῶς ἂν σκοποῖτο. 'Αλλ' οὐκ ἔστιν ἀπλοῦν τὸ ἄριστον ὃ ζητοῦ- ¹¹μεν νῦν. Οἷον λέγοι ἂν τις εἶναι ἄριστον τὴν φρόνησιν ἀπάντων ^ντῶν ἀγαθῶν καθ' ἐν συγκρινομένων. 'Αλλ' ἴσως οὐχ οὕτω ζηητέον ἐστὶ τὸ ἄριστον ἀγαθόν. Τὸ γὰρ τέλειον ζητοῦμεν ἀγαθόν, ἡ δὲ φρόνησις μόνη οὔσα οὐ τέλειον· οὐκ ἄρα τοῦτο τὸ ἄριστον ὃ ζητοῦμεν, οὐδὲ τὸ οὕτως ἄριστον.

^h μὲν] μὲν μόνον K^b, om. M^b. ⁱ τὸ post τέλος om. K^b. ^κ ὥς et mox ἂν om. M^b. ¹ σκοπῆς M^b. ^m βέλτιον M^b. ⁿ τούτων K^b. ^ο γε οὕτω M^b. ^ρ γε] τότε M^b. ⁹ an τούτων? ^τ χωριστὸν ὑφ' ὧν ἡ M^b. ⁸ ἀλλ' om. K^b. M^b. ^t ταύτῃ M^b. ^v τῶν om. K^b. M^b.

Μετὰ τοῖνυν τοῦτο ἔχει τὰγαθὰ ^ωκαὶ ἄλλην διαίρεσιν. 3
 "Ἔστι γὰρ τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν ἐν ψυχῇ, οἷον αἱ ἀρεταί, τὰ
 δ' ἐν τῷ σώματι, οἷον ὑγίεια κάλλος, τὰ δ' ἐκτός, πλούτος
 ἀρχὴ τιμῇ ἢ εἴ τι ἄλλο τῶν τοιούτων. Τούτων δὲ τὰ ἐν
 ψυχῇ βέλτιστα. Τὰ δ' ἐν ψυχῇ διώρισται ἀγαθὰ εἰς τρία,
 εἰς φρόνησιν, εἰς ἀρετὴν καὶ ἡδονήν. "Ἦδη τοῖνυν τὸ μετὰ
 τοῦτο, ὃ καὶ λέγομεν πάντες καὶ δοκεῖ καὶ τέλος τῶν ἀγαθῶν
 καὶ τελειότατον εἶναι, ἡ εὐδαιμονία, καὶ τοῦτο ταυτό φαμεν
 εἶναι τῷ εὖ πράττειν καὶ εὖ ζῆν. Τὸ δὲ τέλος ἐστὶν οὐχ
 ἀπλοῦν ἀλλὰ διπτόν· ἐνίων μὲν γάρ ἐστι τὸ τέλος αὐτῇ ἢ
 ἐνέργεια καὶ ἡ χρῆσις, οἷον τῆς ^κὄψεως· καὶ ἔστι γε ἡ χρῆ-
 σις αἰρετωτέρα τῆς ἔξεως. Τέλος δὲ ἡ χρῆσις· οὐδεὶς γὰρ 3
 ἂν βούλοιοτο ἔχειν τὴν ὄψιν μὴ μέλλων ὁρᾶν ἀλλὰ μύειν.
 'Ομοίως δὲ καὶ ἐπ' ἀκοῆς καὶ τῶν τοιούτων. 'Ὡν ἄρα ^γκαὶ ἡ
 χρῆσις καὶ ἔξις ἐστίν, αἰεὶ βέλτιον καὶ αἰρετώτερον ἢ χρῆσις
 τῆς ἔξεως· ἡ γὰρ χρῆσις καὶ ἡ ἐνέργεια τέλος, ἡ δ' ἔξις τῆς
 χρήσεως ἔνεκεν. Μετὰ τοῦτο τοῖνυν τοῦτ' εἰάν τις σκοπῇ 4
 ἐπὶ τῶν ἐπιστημῶν πασῶν, ὄψεται οὐκ ἄλλην μὲν ποιούσαν
 οἰκίαν, ἄλλην δὲ σπουδαίαν οἰκίαν, ἀλλὰ τὴν οἰκοδομικὴν· καὶ
 οὐ ποιητικὸς ὁ οἰκοδόμος, ἡ τούτου ἀρετὴ τοῦ αὐτοῦ τούτου
^κποιητικῇ. 'Ομοίως ἐπὶ ^ατῶν ἄλλων ἀπάντων.

Μετὰ τοῖνυν τοῦτο ὀρώμεν ὅτι οὐθενὶ ἄλλῳ ἢ ψυχῇ ζῶ- 4
 μεν ἐν ψυχῇ δ' ἐστὶν ἀρετὴ· τὸ αὐτὸ γέ τοι φαμεν τὴν τε
 ψυχὴν ποιεῖν καὶ τὴν τῆς ψυχῆς ἀρετὴν. 'Αλλ' ἡ μὲν ἀρετὴ
 ἐν ἐκάστῳ τοῦτο ποιεῖ οὐδ' ἐστὶν ἀρετὴ, ἡ δὲ ψυχὴ καὶ τὰλλα
 μὲν, ψυχῇ ^βδὲ ζῶμεν ^βδιὰ τὴν τῆς ψυχῆς ἀρετὴν ἄρα εὖ
 ζήσομεν. Τὸ δὲ γε εὖ ζῆν καὶ εὖ πράττειν οὐθέν ἄλλο ἢ
 τὸ εὐδαιμονεῖν ^γλέγομεν. Τὸ ἄρα εὐδαιμονεῖν καὶ ἡ εὐδαι- 2
 μονία ἐν τῷ ^δεὖ ζῆν ἐστίν, τὸ δ' εὖ ζῆν ἐν τῷ κατὰ τὰς ἀρε-
 τὰς ζῆν. Τοῦτ' ἄρ' ἐστὶ τέλος ^εκαὶ ἡ εὐδαιμονία καὶ τὸ

^ω καὶ om. K^b. ^κ ὄψεως ἐστὶν ἡ ὄρασις, καὶ M^b. ^γ καὶ ante ἡ
 om. M^b. malim abesse ἢ. ^κ ποιητικῇ] εὖ ποιητέον M^b. ^α τῶν
 ἄλλων τῶν λοιπῶν ἀπάντων M^b. ^β δὲ et διὰ om. M^b. ^γ λέγομεν. τὸ
 ἀρε-εὐδαιμονεῖν om. idem. ^δ εὖ post τῷ om. K^b. ^ε καὶ om. K^b.M^b.

ἄριστον. Ἐν χρήσει τοίνυν τινὲς ἂν εἴη καὶ ἐνεργεία ἢ εὐ-
 δαιμονία. Ὦν γὰρ ἦν ἕξις καὶ χρήσις, ἢ χρήσις καὶ ἡ ἐνέρ-
 3 γεια τέλος· τῆς δὲ ψυχῆς ἡ ἀρετὴ ἕξις ἐστίν. Ἔστι δὲ ἡ
 ἐνεργεια καὶ ἡ χρήσις αὐτῆς τῶν ἁρετῶν, ὥστε τέλος ἂν
 εἴη ἡ ἐνεργεια καὶ ἡ χρήσις αὐτῆς. Ἡ εὐδαιμονία ἄρ' ἂν
 εἴη ἐν τῷ κατὰ τὰς ἀρετὰς ζῆν. Ἐπειδήπερ οὖν ἐπὶ ἁρι-
 4 στον ἀγαθὸν ἐστὶν ἡ εὐδαιμονία, καὶ αὕτη ἡ τέλος ἐνεργείας,
 ζῶντες ἂν κατὰ τὰς ἀρετὰς εὐδαίμονες ἂν εἴημεν καὶ ἔχοι-
 5 μεν τὸ ἄριστον ἀγαθόν. Ἐπεὶ δ' οὖν ἐστὶν ἡ εὐδαιμονία
 τέλειον ἀγαθὸν καὶ τέλος, οὐδὲ τοῦτο δεῖ λανθάνειν ὅτι καὶ
 ἐν τελείῳ ἔσται. Οὐ γὰρ ἔσται ἐν παιδί (οὐ γὰρ ἐστὶ παῖς
 εὐδαίμων) ἀλλ' ἐν ἀνδρί· οὗτος γὰρ τέλειος. Οὐδ' ἐν χρόνῳ
 6 γε ἀτελεῖ, ἀλλ' ἐν τελείῳ. Τέλειος δ' ἂν εἴη χρόνος, ὅσον
 ἀνθρώπος βιοῖ. Καὶ γὰρ λέγεται ὁρθῶς παρὰ τοῖς πολλοῖς
 ὅτι δεῖ τὸν εὐδαίμονα ἐν τῷ μεγίστῳ χρόνῳ τοῦ βίου κρίνειν,
 ὡς δεόν τὸ τέλειον εἶναι καὶ ἐν χρόνῳ τελείῳ καὶ ἐν ἀνθρώπῳ.
 7 Ὅτι δὲ ἐνεργεία ἐστὶν, ἴδοι ἂν τις καὶ ἐντεῦθεν. Ἐν γὰρ
 τοῖς ὕπνοις, οἷον εἴ τις ἡ καθεύδει διὰ βίου, τὸν τοιοῦτον οὐ
 πάντῃ βουλούμεθα ἡ λέγειν εὐδαίμονα εἶναι· τὸ μὲν ἡ γὰρ ζῆν
 αὐτῷ ὑπάρχει, ἀλλὰ τὸ ζῆν αὐτῷ κατὰ τὰς ἀρετὰς οὐχ
 8 ὑπάρχει, ὅ ἦν κατὰ τὴν ἐνεργειαν. Μετὰ τοῦτο τὸ μέλλον
 λέγεσθαι ἢ οὔτε λίαν δόξειεν ἂν οἰκείον εἶναι τούτων οὔτε
 μακρὰν ἀπέχον, οἷον ἐπειδήπερ ἔστιν, ὡς δοκεῖ, μῶριόν τι τῆς
 ψυχῆς ἢ τρεφόμεθα, ὃ καλοῦμεν θρεπτικόν· τοῦτο γὰρ εὐ-
 λογόν ἐστὶν εἶναι· τοὺς γοῦν λίθους ὀρώμεν ἀδυνάτους τρέ-
 9 φεσθαι ὄντας, ὥστε δηλὸν ὅτι τῶν ἐμψύχων ἐστὶ τὸ τρέφε-
 σθαι. Εἰ δὲ τῶν ἐμψύχων, ἢ ψυχῇ ἂν εἴη αἰτία. Τῆς δὲ
 ψυχῆς τούτων μὲν τῶν μορίων οὐθέν αἴτιον ἂν εἴη τοῦ τρέ-
 φεσθαι, οἷον τὸ ἢ λογιστικὸν ἢ τὸ θυμικὸν ἢ τὸ ἐπιθυμητι-
 κόν, ἄλλο δὲ τι παρὰ ταῦτα, ὃ οὐθέν ἔχομεν οἰκειότερον ὄνομα
 9 ἐπιθεῖναι ἢ θρεπτικόν. Τί οὖν, ἂν τις εἴποι, πότερον καὶ τού-

f αἰρετῶν K^b. g τὸ om. K^b. h post τέλος M^b. καὶ τέλειον τέλος.
 i καθεύδει M^b. k λέγειν] λέγειν τὸν τοιοῦτον K^b. l γὰρ] δὴ K^b.
 m οὔτε λίαν] οὐτ' ἂν λίαν K^b. n λογικόν M^b.

του τοῦ μορίου τῆς ψυχῆς ἐστὶν ἀρετὴ; Εἰ γὰρ ἔστι, δῆλον ὅτι καὶ ὁ ταύτῃ δεήσει ἐνεργεῖν· τῆς γὰρ τελείας ἀρετῆς ἡ ἐνεργεια εὐδαιμονία. Εἰ μὲν οὖν ἔστιν ἀρετὴ τούτου ἢ μὴ ἔστιν, ἄλλος λόγος· εἰ δ' ἄρ' ἔστιν, οὐκ ἔστι ταύτης ἐνεργεια. Ὡν γὰρ μὴ ἔστιν ὁρμή, οὐδ' ἐνεργεια τούτων ἔσται. Οὐκ ἔοικε δὲ εἶναι ὁρμὴ ἐν τῷ μορίῳ τούτῳ, ἀλλ' ὅμοιον ¹⁰ ἔοικεν εἶναι τῷ πυρί· καὶ γὰρ ῥέκεινο ὃ τι ἂν ἐμβάλης καταναλώσει, καὶ μὴ ἐμβάλης, οὐκ ἔχει ὁρμὴν πρὸς τὸ λαβεῖν. Οὕτω καὶ τοῦτο τὸ μέρος τῆς ψυχῆς ἔχει· ἂν μὲν γὰρ ἐμβάλης τροφήν, τρέφει, ἂν δὲ μὴ ἐμβάλης τροφήν, οὐκ ἔχει ὁρμὴν τοῦ τρέφειν. Διὸ οὐδὲ ἐνεργεια οὐ μὴδὲ ὁρμή. Ὡστ' ¹¹ ὁ οὐδὲν συνεργεῖ τὸ μέρος τοῦτο πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν.

Μετὰ ταῦτα τοίνυν λεκτέον ἂν εἴη τί ἐστὶν ἡ ἀρετὴ, ἐπεὶ περ ἡ ταύτης ἐνεργεια ἔστιν ἡ εὐδαιμονία. Ὡς μὲν οὖν ἀπλῶς εἰπεῖν, ἐστὶν ἡ ἀρετὴ ἕξις ἢ βελτίστη· ἀλλ' ἴσως οὐχ ἰκανὸν οὕτως ἀπλῶς εἰπεῖν, ἀλλὰ ὁ σαφέστερον διορίσαι δεῖ. Πρῶτον μὲν οὖν λεκτέον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἐν ἣ ἐγγίνεται, οὐ τί ἐστὶν ἡ ψυχὴ (ὑπὲρ μὲν γὰρ τούτου ἄλλος λόγος), ἀλλ' ὡς τύπῳ διελέσθαι. Ἔστι δ' ἡ ψυχὴ, ὡς φασί, εἰς δύο μέρη διηρημένη, εἰς ὧς λόγον ἔχον καὶ ἄλογον. Ἐν μὲν δὴ ² τῷ λόγον ἔχοντι ἐγγίνεται φρόνησις ἀγχίνοια σοφία εὐμαθία μνήμη καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐν δὲ τῷ ἀλόγῳ αὔται αἱ ἀρεταὶ λεγόμεναι, σωφροσύνη δικαιοσύνη ἀνδρία, ὅσαι ἄλλαι τοῦ ἥθους δοκοῦσιν ἐπαινέται εἶναι. Κατὰ γὰρ ταύτας ³ ἐπαινετοὶ λεγόμεθα, κατὰ δὲ τὰς τοῦ τὸν λόγον ἔχοντος οὐδεὶς ἐπαινεῖται· οὔτε γὰρ ὅτι σοφός, οὐδεὶς ἐπαινεῖται, οὔτε ὅτι φρόνιμος, οὐδ' ὅλως κατὰ τι τῶν τοιούτων οὐθέν. Οὐδὲ δὴ τὸ ἄλογον εἶναι, ἢ ὁ ὑπηρετικόν ἐστὶ καὶ ὑπηρετεῖ ⁴ τῷ λόγον ἔχοντι μορίῳ. Ἔστι δ' ἡ ἀρετὴ ἡ ἠθικὴ ὑπὸ

ὁ ταύτης M^b. ῥέκεινω K^b. ἐμβάλης utrobique M^b. ὁ οὐδὲν] οὐδὲ M^b. τίς K^b. οὕτως] οὕτω τοῦτο M^b. σφέτερον K^b. ὧς] τε τὸ M^b. καὶ τὸ M^b. εὐμαθία K^b. δοκοῦσι τοῦ ἥθους M^b. τὰς τὸν λόγον ἐχούσας M^b. οὐδὲ δὴ τὸ] ἐν δὲ δὴ τῷ M^b. ὑπηρετικόν ἐστὶ M^b, omissis καὶ ὑπηρετεῖ. ^d τῷ] τῷ τὸν K^b. ^e ἢ alterum om. K^b.

- ἀένδειας καὶ ὑπερβολῆς φθειρομένη. Ὅτι δὲ ἡ ἔνδεια καὶ ἡ ὑπερβολὴ φθείρει, τοῦτ' ἰδεῖν ἔστιν ἐκ τῶν ἠθικῶν. Δεῖ δ' ὑπὲρ τῶν ἀφανῶν τοῖς φανεροῖς μαρτυρίοις χρῆσθαι. Ἐν-
 5 θέως γὰρ ἐπὶ γυμνασίων ἴδοι ἂν τις^ε πολλῶν γὰρ γινομένων
 φθείρεται ἡ ἰσχὺς, ὀλίγων τε ὡσαύτως. Ἐπὶ τε ποτῶν καὶ
 σιτίων ὡσαύτως^ε πολλῶν τε γὰρ δὴ γινομένων φθείρεται ἡ
 ἰγύγεια, ὀλίγων τε ὡσαύτως, συμμέτρων δὲ γινομένων σώ-
 ζεται ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ ὑγίεια. Ὅμοίως δὲ τούτοις συμβαίνει
 καὶ ἐπὶ σωφροσύνης^ε καὶ ἀνδρίας καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν.
 6 Ἐὰν μὲν γὰρ τινα λίαν ποιήσης ἄφοβον, ὥστε μὴδὲ τοὺς
 θεοὺς φοβεῖσθαι, οὐκ ἀνδρεῖος ἀλλὰ μαινόμενος, ἂν δὲ φο-
 βούμενον πάντα, δειλός· ἀνδρεῖος ἄρα ἔσται οὔτε ὁ φοβού-
 μενος πάντα οὔτε ὁ μὴθέν. Ταῦτ' ἄρα καὶ αὖξαι καὶ φθείρει
 7 τὴν ἀρετὴν. Καὶ γὰρ^ε οἱ λίαν φόβοι καὶ πάντες φθεύουσι,
 καὶ οἱ περὶ μὴθέν δὲ ὁμοίως. Ἔστι δ' ἡ ἀνδρία περὶ φό-
 βους, ὥστε οἱ μέτριοι φόβοι αὖξουσιν τὴν ἀνδρίαν. Ὑπὸ
 τῶν αὐτῶν ἄρα καὶ αὖξεται καὶ φθείρεται ἡ ἀνδρία· ὑπὸ
 φόβων γὰρ τοῦτο πάσχουσιν. Ὅμοίως^ε δὲ καὶ αἱ ἄλλαι
 ἀρεταί.
 6 Ἔτι οὐ μόνον τοῖς τοιούτοις τὴν ἀρετὴν ἀφορίσειεν ἂν
 τις, ἀλλὰ καὶ λύπη καὶ ἡδονή· διὰ μὲν γὰρ τὴν ἡδονὴν τὰ
 φαῦλα πράττομεν, διὰ δὲ τὴν λύπην τῶν καλῶν ἀπεχόμεθα,
 ὅλως τε οὐκ ἔστι λαβεῖν ἀρετὴν καὶ κακίαν ἄνευ λύπης καὶ
 2 ἡδονῆς. Ἔστιν οὖν ἡ ἀρετὴ περὶ ἡδονὰς καὶ λύπας· ἡ δ'
 ἠθικὴ ἀρετὴ ἐντεῦθεν^ε ἔχει τὰς ἐπωνυμίας, εἰ δὲ παρὰ γράμματα
 1 λέγοντα τὴν ἀλήθειαν ὡς ἔχει σκοπεῖν· δεῖ δ' ἴσως. Τὸ
 γὰρ ἦθος ἀπὸ τοῦ ἔθους ἔχει τὴν ἐπωνυμίαν· ἠθικὴ γὰρ κα-
 3 λεῖται διὰ τὸ ἐθίζεσθαι. Ὡς καὶ δηλόν ὅτι οὐδεμία ἡμῖν τῶν
 ἀρετῶν^ε τῶν τοῦ ἀλόγου μέρους φύσει ἐγγίνεται· οὐθὲν
 γὰρ τῶν ὄντων φύσει ἔθει ἄλλως γίνεται. Οἷον ὁ λίθος
 καὶ ὅλως τὰ βαρέα πέφυκε κάτω φέρεσθαι·^ε ἂν τις οὖν ἄνω

^ε ὑγίεια] ἰσχὺς M^b. ^ε καὶ ἐπὶ ἀνδρίας K^b. ^ε οἱ] καὶ οἱ M^b. ^ε δὲ
 om. M^b. ^ε τὰς ἐπωνυμίας ἔχει K^b. ^ε λέγοντι M^b. ^ε τῶν post
 ἀρετῶν om. M^b. ^ε ἂν] εἰ M^b. ἂν—φέρεσθαι om. pr. K^b, οὖν om. rc. K^b.

ρίπτῃ πολλάκις καὶ ὁ ἐθίζῃ ἄνω φέρεσθαι, ὅμως οὐκ ἂν ποτ' ἄνω ἐνεχθεῖη, ἀλλ' ἀεὶ κάτω. Ὅμοίως ῥκαὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων.

Μετὰ τοίνυν τοῦτο δεῖ βουλομένους εἰπεῖν τὸ τί ἐστὶν ἡ 7 ἀρετὴ, εἰδῆσαι τίνα ἐστὶ τὰ ἐν ἡτῇ ψυχῇ γινόμενα. Ἔστι δ' ἂ γίνεται ταῦτα, πάθῃ δυνάμεις ἕξεις· ὥστε δῆλον ὅτι τούτων ἂν ἴτι εἴῃ ἀρετὴ. Πάθῃ μὲν οὖν ἐστὶν ὀργὴ φόβος α μῖσος πόθος ῥζῆλος ἔλεος, τὰ τοιαῦτα, οἷς εἴωθε παρακολουθεῖν λύπη καὶ ἡδονή· δυνάμεις δὲ καθ' ἃς παθητικοὶ τούτων λεγόμεθα, οἷον καθ' ἃς δυνατοὶ ἐσμεν ὀργισθῆναι λυπηθῆναι ἐλεῆσαι, ἴτα τοιαῦτα. Ἐξεῖς δ' εἰσὶ καθ' ἃς πρὸς ταῦτα 3 ἔχομεν εὖ ἢ κακῶς, οἷον πρὸς τὸ ὀργισθῆναι, εἰ μὲν λίαν ὀργίλως, κακῶς ἔχομεν πρὸς ὀργήν, εἰ δ' ὅλως μὴ ὀργιζόμεθα· ἐφ' οἷς δεῖ, καὶ οὕτω κακῶς ἔχομεν πρὸς ὀργήν. Τὸ ἄρα μέσως ῥῥχειν τὸ μῆτε λίαν ὑπεραλγεῖν μῆτε παντελῶς ἀναλγήτως ῥχειν. Ὅταν οὖν οὕτως ἔχομεν, εὖ διακείμεθα. Ὅ- 4 μοίως δὲ ῥκαὶ πρὸς τὰλλα τὰ ὅμοια. Τὸ γὰρ εὐόργητον καὶ τὸ πρᾶον ἐν μεσότητί ἐστὶν ὀργῆς καὶ ἀναλγησίας τῆς πρὸς ὀργήν. Ὅμοίως ῥκαὶ ἐπ' ἀλαζονείας καὶ εἰρωνείας· τὸ μὲν γὰρ πλείω προσποιεῖσθαι τῶν ὑπαρχόντων ῥχειν ἀλαζονείας, τὸ δ' ἐλάττω εἰρωνείας· ἡ ἄρα μεσότης ἡ τούτων ἡ ἀλήθειά ἐστίν. Ὅμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πάντων· τοῦτο 8 γάρ ἐστι τῆς ἕξεως, τὸ εὖ ἢ κακῶς πρὸς ταῦτα ῥχειν, τὸ δ' εὖ ῥχειν πρὸς ταῦτ' ἐστὶ τὸ μῆτε πρὸς τὴν ὑπερβολὴν ῥχειν μῆτε πρὸς τὴν ἔνδειαν· πρὸς μεσότητα ἄρα τῶν τοιούτων καθ' ἃ ἐπαινετοὶ λεγόμεθα ἡ ἕξις ῥἐστὶ τοῦ εὖ ῥχειν, τοῦ δὲ κακῶς πρὸς ὑπερβολὴν καὶ ἔνδειαν. Ἐπεὶ τοίνυν ἐστὶν ἡ 2 ἀρετὴ τῶν παθῶν τούτων μεσότης, τὰ δὲ πάθῃ ἦτοι λύπαι εἰσὶν ἡ ῥἡδοναὶ ἢ οὐκ ἄνευ λύπης ἢ ἡδονῆς, ἡ ἄρα ἀρετὴ ἐστὶ περὶ λύπας καὶ ἡδονάς, καὶ ἐντεῦθεν ἐστὶ δῆλον. Ἔστι δὲ 3 καὶ ἄλλα πάθῃ, ὡς δόξειεν ἂν τινι, ἐφ' ὧν ἡ κακία οὐκ ἔστιν

ο ἐθίζει Mb. ῥ καὶ om. Kb. α ἡτῇ om. idem. ρ τις Kb.Mb.

ζῆλος om. Mb. τὰ] καὶ τὰ Mb. υ ἔχον Kb. ν καὶ om. Kb.

ω καὶ ante ἐπ' om. idem. x ἐστὶ τοῦ εὖ ῥχειν om. idem. y ἡδονῇ Kb.

ἐν ὑπερβολῇ καὶ ἐλλείψει τινί, *οἷον μοιχεία καὶ ὁ μοιχός· οὐκ ἔστιν οὗτος ὁ μᾶλλον τὰς ἐλευθέρας διαφθείρων. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο, καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτόν ἐστιν, ὃ περιέχεται ἡδονῇ τῇ κατ' ἀκολασίαν, ἢ καὶ *ὃ ἐν ἐλλείψει καὶ ὃ ἐν ὑπερβολῇ, τὸ ψεκτὸν ἔχει.

- 9 Μετὰ τοίνυν τοῦτο ἀναγκαῖόν ἔστιν ἴσως ρηθῆναι τί τῇ μεσότητι ἀντίκειται, πότερον ἡ ὑπερβολὴ ἢ ἡ ἔνδεια. Ἐνίαις μὲν γὰρ μεσότησιν ἔνδεια ἐναντίον, ἐνίαις δὲ ὑπερβολή, οἷον ἀνδρία μὲν οὐχ ^c ἢ ^d θρασύτης ὑπερβολὴ οὖσα, ἀλλ' ἡ δειλία ἔνδεια οὖσα, τῇ δὲ σωφροσύνῃ ^e μεσότητι οὖσα ἀκολασίας καὶ ἀναισθησίας τῆς περὶ ἡδονᾶς οὐ δοκεῖ ἐναντίον εἶναι ἢ ἀναισθησία ἔνδεια οὖσα, ἀλλ' ἡ ἀκολασία οὖσα ὑπερβολή. Ἔστι δ' ἀμφοτέρα ἐναντία τῇ μεσότητι, καὶ ἡ ὑπερβολὴ καὶ ἡ ἔνδεια· ἡ γὰρ μεσότης τῆς μὲν ὑπερβολῆς ἐνδεέστερον, τῆς δ' ἐνδεείας ὑπερβάλλον. Διὸ καὶ οἱ μὲν ἄσώτοι τοὺς ἐλευθερίους ^f ἀνελευθέρους φασὶν εἶναι, οἱ δ' ^g ἀνελεύθεροι τοὺς ἐλευθερίους ἄσώτους, καὶ οἱ μὲν θρασεῖς καὶ προπετεῖς τοὺς ἀνδρείους καλοῦσι δειλοὺς, οἱ δὲ δειλοὶ τοὺς ἀνδρείους προπετεῖς καὶ ³ μαινομένους. Διὰ ^h δύο δὲ αἰτίας δόξαιμεν ἂν ἀντιτιθέναι τῇ μεσότητι τὴν ὑπερβολὴν καὶ τὴν ἔνδειαν. Ἡ γὰρ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος σκοποῦσι πότερον ἐγγύτερόν ⁱ ἐστὶ τοῦ μέσου ^k ἢ πορρώτερον, οἷον ἐλευθεριότητι πότερον ^l ἄσωτία ἢ ἀνελευθερία πορρώτερον. Μᾶλλον γὰρ ἂν δόξειεν ^m ἢ ἐλευθεριότης ^l ἄσωτία ἢ ^m ἢ ἀνελευθερία. Πορρώτερον ἄρα ἢ ἀνελευθερία. Τὰ δὲ ⁿ πλείον ἀπέχοντα τοῦ μέσου ἐναντιώτερα δόξειεν ἂν εἶναι. Ἐκ μὲν ἄρα αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἡ ἔνδεια ἐναντιώτερον φαίνεται. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλως, οἷον πρὸς ⁵ ^d μᾶλλον πεφύκαμεν, ταῦτα μᾶλλον ἐναντία τῷ μέσῳ. Οἷον πεφύκαμεν μᾶλλον ἀκόλαστοι ^o εἶναι ἢ κόσμιοι· ἡ οὖν ἐπί-

* οἷον ἡ μοιχεία M^b. * ὃ ἐν ante ἐλλείψει om. K^b. ὃ ἐστιν om. M^b. ^c ἢ om. M^b. ^d ὑπερβολὴ θρασύτης K^b. M^b. ^e μεσότητι οὖσα om. K^b. ^f ἀνελευθέρους K^b. M^b. ^g ἀνελεύθεροι M^b. ^h δὲ δύο αἰτίας δόξοιμεν ἀντιτιθέναι K^b. ⁱ ἐστὶ] εἶναι K^b. ^k ἢ—γὰρ] ἐγγύτερον οἷον K^b. ^l ἄσωτία utrobique M^b. ^m ἢ utrumque om. K^b. ⁿ πλείον M^b. ^o ἢ κόσμιοι εἶναι K^b.

δοσις γίνεται μᾶλλον πρὸς ἃ πεφύκαμεν^α πρὸς ἃ δὲ μᾶλλον ἐπιδίδομεν, ταῦτα καὶ μᾶλλον ἐναντία. Ἐπιδίδομεν δὲ πρὸς ἀκολασίαν μᾶλλον ἢ πρὸς κοσμιότητα, ὥστ' ἐναντιώτερον ἂν εἴη ὑπερβολὴ μεσότητος^β ἢ γὰρ ἀκολασία ὑπερβολὴ σωφροσύνης. Ὅ τι μὲν οὖν ἐστὶν ἡ ἀρετὴ, ἐπέσκεπται^γ μεσότης γὰρ δοκεῖ τις εἶναι τῶν παθῶν, ὥστε δεοί ἂν τὸν ῥελλόντα κατὰ τὸ ἦθος εὐδοκιμήσειν τὴν μεσότητα τῶν παθῶν ἐκάστου διατηρεῖν. Διὸ καὶ ἔργον ἐστὶ σπουδαῖον εἶναι. Ἐν ἐκάστῳ γὰρ τὸ μέσον λαβεῖν ἔργον, οἷον κύκλον μὲν γράψαι παντός ἐστι, τὸ δὲ μέσον τὸ ἐν αὐτῷ^δ ἤδη λαβεῖν χαλεπόν. Ὅμοίως δὲ^ε καὶ ὀργισθῆναι μὲν ῥάδιον, καὶ τὸ ἐναντίον δὲ^ς τούτῳ, τὸ δὲ μέσως ἔχειν χαλεπόν. Ἀπλῶς δὲ ἐν ἐκάστῳ τῶν παθῶν^ζ ἔστιν ἰδεῖν ὅτι τὸ ἑμπεριέχον τὸ μέσον ῥάδιόν ἐστι, τὸ δὲ μέσον χαλεπόν, καθ' ὃ ἐπαινούμεθα^η διὸ καὶ σπά- νιον τὸ σπουδαῖον.

Ἐπεὶ δ' οὖν ὑπὲρ ἀρετῆς εἴρηται, μετὰ τούτ' ἂν εἴη σκε-
πτέδν πότερον δυνατὴ παραγενέσθαι ἢ οὐ, ἀλλ' ὥσπερ Σω-
κράτης ἔφη, οὐκ ἐφ' ἡμῖν γενέσθαι τὸ σπουδαῖον εἶναι ἢ
φαῦλους. Εἰ γάρ τις, φησὶν, ἐρωτήσκειν ὄντιναοὺν πότερον^θ
ἂν βούλοιτο δίκαιος εἶναι ἢ ἀδίκος, οὐθεὶς ἂν ἔλοιτο τὴν
ἀδικίαν. Ὅμοίως δ' ἐπ' ἀνδρείας καὶ δειλίας καὶ τῶν ἄλλων
ἀρετῶν^ι αἰεὶ ὡσαύτως. Δῆλον^κ δ' ὡς εἰ φαῦλοί τινές εἰσιν,
οὐκ ἂν ἐκόντες εἴησαν φαῦλοι^λ ὥστε δηλόν ὅτι οὐδὲ σπου-
δαῖοι. Ὅ δὴ τοιοῦτος λόγος οὐκ ἔστιν ἀληθής. Διὰ τί^μ
γὰρ ὁ νομοθέτης οὐκ ἐὰν τὰ φαῦλα πράττειν, τὰ δὲ καλὰ
καὶ σπουδαῖα κελεύει; Καὶ ἐπὶ μὲν τοῖς φαύλοις ζημίαν τάτ-
τει, ἂν πράττῃ, ἐπὶ δὲ τοῖς καλοῖς, ἂν μὴ πράττῃ; Καίτοι
ἄτοπος ἂν εἴη ταῦτα νομοθετῶν ἃ^ν μὴ ἐφ' ἡμῖν ἐστὶ πράτ-
τειν. Ἀλλ' ὡς ἔοικεν, ἐφ' ἡμῖν τὸ σπουδαῖον εἶναι καὶ τὸ
φαῦλον. Ἐπὶ δὲ μαρτυροῦσιν οἳ τ' ἔπαινοι καὶ^ξ οἱ ψόγοι^{ιι}
γινόμενοι^ι ἐπὶ μὲν γὰρ τῇ ἀρετῇ ἔπαινος, ἐπὶ δὲ τῇ κακίᾳ

ῥελλόντα] μεσότητι Mb. α τούτῳ Mb. ρ ἤδη om. Mb. β καὶ
om. Kb. ι ἰδεῖν ἐστιν Mb. κ περιέχον Mb. λ αἰεὶ] εἴη Mb. ξ δ'
om. Kb. η μηδὲ Kb. θ οἱ om. Mb.

ψόγος, ἔπαινος δὲ καὶ ψόγος ^α οὐκ ἐπὶ τοῖς ἀκουσίοις, ὥστε
 δῆλον ὅτι ^β ὡσαύτως ἐφ' ἡμῖν καὶ τὰ σπουδαῖά ἐστι πράτ-
 τειν καὶ τὰ φαῦλα. "Εἰλεγον δὲ καὶ τοιαύτην τιὰ παρα-
 12 βολήν, βουλόμενοι δεκνύναι ὅτι οὐχ ἐκούσιον. Διὰ τί γάρ,
^γ φασίν, ὅταν νοσῶμεν ἢ αἰσχροὶ ὦμεν, οὐδεὶς ψέγει τοὺς
 τοιούτους; ^δ Τὸ δ' οὐκ ἀληθές· ψέγομεν γὰρ καὶ τοὺς τοι-
 ούτους, ὅταν ^ε αὐτοὺς οἰηθῶμεν αἰτίους εἶναι τοῦ νοσεῖν ἢ τοῦ
 κακῶς ἔχειν τὸ σῶμα, ὡς ὃν καὶ ἐνταῦθα τὸ ἐκούσιον. "Εοι-
 κεν ^ς οὖν ἐν τῇ κατ' ἀρετὴν καὶ κακίαν εἶναι τὸ ἐκούσιον.
 ΙΟ "Ετι δ' ἂν τις τοῦτο ἐναργέστερον καὶ ἐντεῦθεν ἴδοι. Πᾶσα
 γὰρ φύσις γεννητικὴ ἐστὶν οὐσίας τοιαύτης οἷα ἐστίν, οἷον
 τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῷα· ἀμφοτέρα γὰρ γεννητικά. Γεννητικά
 δὲ ἐκ τῶν ἀρχῶν, οἷον τὸ δένδρον ἐκ τοῦ σπέρματος· αὕτη
 γὰρ τις ἀρχή. Τὸ δὲ μετὰ τὰς ἀρχὰς οὕτως ἔχει· ὡς γὰρ
 1 ἂν ἔχωσιν αἱ ἀρχαί, οὕτως καὶ τὰ ἐκ τῶν ἀρχῶν ἔχει. ε' Εὐ-
 αργέστερον δ' ἐστὶ κατιδεῖν τοῦτο ἐν τοῖς κατὰ γεωμετρίαν·
 καὶ γὰρ ἐκεῖ ἐπειδὴ τινες λαμβάνονται ἀρχαί, ὡς ἂν αἱ ἀρχαί
 ἔχωσιν, οὕτω καὶ τὰ μετὰ τὰς ἀρχάς, οἷον εἰ τὸ τρίγωνον
 δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει, τὸ δὲ τετράγωνον τέτταρσιν, ^β ὡς ἂν
^ι μεταβάλλῃ τὸ τρίγωνον, οὕτω καὶ τὸ τετράγωνον ^κ συμ-
 μεταβάλλει· ἀντιστρέφει γάρ· καὶ εἰ τὸ τετράγωνον ^ι μὴ
 ἔχῃ τέτταρσιν ὀρθαῖς ἴσας, οὐδὲ τὸ τρίγωνον ἔξει δυσὶν
 ΙΙ ὀρθαῖς ἴσας. Οὕτω τοῖον καὶ ὁμοίως ταῦτοις καὶ ἐπ' ^μ ἄν-
 θρώπου. "Επειδὴ γὰρ γεννητικόν ἐστὶν ἄνθρωπος οὐσίας,
 ἔκ τινων ἀρχῶν καὶ ^ν τῶν πράξεων ὧν πράττει ἄνθρωπος
 γεννητικόν ἐστὶν. Τί γὰρ ἂν ἄλλο; Οὔτε γὰρ ἀψύχων
 οὐδὲν λέγομεν πράττειν, οὔτε τῶν ἐμψύχων ^ο τῶν ἄλλων ἔξω
 ἀνθρώπων. Δῆλον οὖν ὅτι ^ρ ὁ ἄνθρωπος τῶν πράξεων ἐστὶ
 2 γεννητικός. "Επεὶ οὖν ὁρῶμεν μεταβαλλούσας τὰς πράξεις
 καὶ οὐδέποτε τὰ αὐτὰ πράττομεν, εἰσὶ δὲ αἱ πράξεις γεγε-

^α οὐκ om. Mb. ^β ὡσαύτως] καὶ οὕτως Kb. ^γ φησιν Mb. ^δ τὸ]
 τοῦτο Mb. ^ε αὐτοὺς om. Mb. ^ς οὖν ἐν τῇ] δὲ καὶ τὸ Kb. ^ε ἐνε-
 γέστερον Kb. ^β ὡς ἂν] καὶ εἰαν Kb. ^ι μεταβάλλῃ Kb. ^κ μεταβάλ-
 λει Mb. ^ι μὴ ante τὸ τετράγωνον Mb. ^μ ἀνθρώπων Mb. ^ν τῶν
 om. Mb. ^ο τῶν ἄλλων] ἄλλο Kb. ^ρ ὁ om. Kb.

νημέναι ἐκ τινων ἀρχῶν, δῆλον ὅτι, ἐπειδὴ αἱ πράξεις μεταβάλλουσιν, καὶ αἱ ἀρχαὶ τῶν πράξεων, ἀφ' ὧν εἰσὶ, μεταβάλλουσιν, ὥσπερ ἔφαμεν παραβάλλοντες ἐπὶ τῶν ἐν γεωμετρίας. Ἀρχὴ δ' ἐστὶ πράξεως καὶ σπουδαίας καὶ φαύλης προαίρεσις³ καὶ βούλησις καὶ τὸ κατὰ λόγον πᾶν. Δῆλον τοίνυν ὅτι καὶ αὐταὶ μεταβάλλουσιν· μεταβάλλομεν γὰρ καὶ ταῖς πράξεσιν ἐκόντες, ὥστε καὶ ἡ ἀρχὴ⁴ καὶ ἡ προαίρεσις· μεταβάλλει γὰρ ἐκούσιως. Ὡστε δῆλον ὅτι ἐφ' ἡμῖν ἂν εἴη καὶ σπουδαίους εἶναι καὶ φαύλους. Ἴσως οὖν λέγοι ἄν τις,⁴ ἐπειδήπερ ἐν ἐμοί ἐστὶ τὸ δικαίον εἶναι καὶ σπουδαίον, εἴαν βούλωμαι, ἔσομαι πάντων σπουδαιότατος. Οὐ δὲ δυνατόν τοῦτο. Διὰ τί; Ὅτι οὐδ' ἐπὶ τοῦ σώματος γίνεται τοῦτο. Οὐ γὰρ ἂν τις βούληται ἐπιμελίσθαι τοῦ σώματος, καὶ δὴ πάντων ἄριστον ἔξει τὸ σῶμα. Δεῖ γὰρ μὴ μόνον τὴν ἐπιμέλειαν ὑπάρχειν, ἀλλὰ καὶ τῇ φύσει γίνεσθαι τὸ σῶμα καλὸν καγαθόν. Βέλτιον μὲν οὖν ἔξει τὸ σῶμα, ἄριστα⁵ μέντοι πάντων οὗ. Ὁμοίως δὲ δεῖ ὑπολαμβάνειν καὶ ἐπὶ ψυχῆς· οὐ γὰρ ἔσται ὁ προαιρούμενος εἶναι σπουδαιότατος, ἂν μὴ καὶ ἡ φύσις ὑπέρξη, βελτίων⁵ μέντοι ἔσται.

Ἐπεὶ οὖν φαίνεται ἐφ' ἡμῖν ὅν τὸ σπουδαῖον εἶναι, ¹2 ἀναγκαῖον τὸ μετὰ ταῦτα εἰπεῖν ὑπὲρ ἐκούσιον, τί ἐστὶ τὸ ἐκούσιον· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ κυριώτατον πρὸς τὴν ἀρετὴν, τὸ ἐκούσιον. Ἐκούσιον δὲ ἀπλῶς μὲν οὕτως ρηθῆναι ἐστίν· ὃ πράττομεν μὴ ἀναγκαζόμενοι· ἀλλ' ἴσως σαφέστερον λεκτέον ἐστὶν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἔστιν οὖν καθ' ὃ πράττομεν ὁρεξίς, ὁρέξεως δ' ἐστὶν εἶδη τρία, ἐπιθυμία θυμὸς βούλησις. Πρῶτον μὲν οὖν τὴν κατ' ἐπιθυμίαν πράξιν ἐπισκεπτέον, πρότερον⁶ ἐκούσιός ἐστιν ἢ ἀκούσιος. ² Τὸ μὲν οὖν ἀκούσιον³ οὐκ ἂν δόξειεν. Διὰ τί καὶ πῶθεν; Ὅτι ὅσα μὴ ἐκόντες πράττομεν, ἀναγκαζόμενοι⁷ πράττομεν, ἐπὶ δὲ τοῖς ἐξ ἀνάγ-

³ καὶ post ἀρχὴ om. M^b. ⁴ ὅτι καὶ ἐφ' K^b. ⁵ μέντοι] utrobique de M^b. ⁶ ἐπειδὴ M^b. ⁷ τὸ post ἐστὶ utrobique om. M^b. ⁸ πρότερον M^b. ⁹ ἐκούσιόν ἐστιν ἢ ἀκούσιον M^b. ¹⁰ τὸ μὲν οὖν ἀκούσιον om. M^b. ¹¹ ἀναγκαζόμενοι] ποιούμεν K^b. M^b.

κης πραττομένοις πᾶσιν ἔπεται λύπη· τοῖς ² δὲ δι' ἐπιθυμίαν
 πραττομένοις ἡδονὴ ἀκολουθεῖ, ὥστε οὕτως γε οὐκ ἂν εἴη
 4 τὰ δι' ἐπιθυμίαν πραττόμενα ἀκούσια, ἀλλ' ἐκούσια. Ἀλλὰ
 πάλιν ἄλλος λόγος τις τούτῳ ἐναντιοῦται, ὃ ἐπὶ τῇ ἀκρασίᾳ.
 Οὐθεὶς γάρ, φησί, πράττει ἐκὼν τὰ κακά, εἰδὼς ὅτι κακά
 ἐστίν· ἀλλὰ μὴν, φησὶν, ὃ γε ἀκρατὴς εἰδὼς ὅτι ² ταῦτα
 φαῦλά ἐστιν ὁμως πράττει, καὶ κατ' ἐπιθυμίαν γε πράττει·
 οὐκ ἄρα ἐκὼν ἀναγκαζόμενος ἄρα. Ἐνταῦθα πάλιν ὁ αὐτὸς
 5 λόγος ² ἀπαντήσεται. Καὶ γὰρ εἰ κατ' ἐπιθυμίαν, οὐκ ἐξ
 ἀνάγκης· ² τῇ γὰρ ἐπιθυμίᾳ ἡδονὴ ἀκολουθεῖ, τὰ δὲ δι' ἡδο-
 νὴν οὐκ ἐξ ἀνάγκης. Καὶ ἄλλως τοῦτ' ἂν γένοιτο δῆλον,
 ὅτι ὁ ἀκρατὴς ἐκὼν πράττει· οἱ μὲν γὰρ ἀδικοῦντες ἐκόντες
 ἀδικοῦσιν, οἱ δὲ ἀκρατεῖς ἀδικοὶ καὶ ἀδικοῦσιν, ὥστε ὁ ἀκρα-
 13 τὴς ἐκὼν ἂν πράττοι τὰ κατὰ τὴν ἀκρασίαν. Ἀλλὰ πάλιν
 ἄλλος λόγος ἐναντιοῦται, ὅς φησιν οὐχ ἐκούσιον εἶναι. Ὁ
 γὰρ ἐγκρατὴς ἐκὼν πράττει τὰ κατὰ τὴν ἐγκράτειαν· ἐπαι-
 νεῖται γάρ, ἐπαινοῦνται δὲ ἐπὶ τοῖς ἐκούσιόις. Εἰ δ' ἐστὶ
 τὸ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἐκούσιον, ² τὸ παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν
 ἀκούσιον· ὃ δ' ἐγκρατὴς ² παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν πράττει, ὥστε
 2 ὁ ἐγκρατὴς οὐχ ἐκὼν ἂν εἴη ἐγκρατὴς. Ἀλλ' οὐ δοκεῖ· οὐδ'
 ἄρα τὸ ² κατ' ἐπιθυμίαν ἐκούσιόν ἐστιν. Πάλιν ἐπὶ τῶν
 κατὰ τὸν θυμὸν ὁμοίως· οἱ γὰρ αὐτοὶ λόγοι οἵπερ καὶ κατὰ
 τῆς ἐπιθυμίας ἀρμόττουσιν, ὥστε τὴν ἀπορίαν ποιήσουσιν·
 ἔστι γὰρ ἀκρατῇ καὶ ἐγκρατῇ ² ὁργῆς εἶναι. Ἐτι λοιπὴ
 ἐστὶ τῶν ὀρέξεων ὧν διειλόμεθα ἢ βούλησις, πρὸς τὸ ἐπι-
 3 σκέπτεσθαι εἰ ἐστὶν ἐκούσιον. Ἀλλὰ μὴν οἷ γε ἀκρατεῖς
 ἐφ' ἃ ὁρμῶσι, ταῦτα τέως βούλονται· πράττουσιν ἄρα οἱ
 ἀκρατεῖς τὰ φαῦλα βουλόμενοι. Ἐκὼν δὲ γε οὐθεὶς τὰ
 κακά εἰδὼς ² πράττει ὅτι κακά ἐστίν· ² ὁ δ' ἀκρατὴς, ² εἰδὼς

² δὴ M^b. ² ταῦτα om. M^b. ² ἀπαντήσῃ M^b. ² τῇ—ἀνάγκης
 om. M^b. ² τὸ—ἀκούσιον om. idem. ² κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν οὐ πράτ-
 τει M^b. ² κατ' ἐπιθυμίαν M^b. ² ὁργῆς om. M^b. ² πράττει ante
 τὰ M^b. ² ὁ—βουλόμενος] ὁ δ' ἀκρατὴς τὰ κακά πράττει εἰδὼς ὅτι κακά
 ἐστίν. εἰ δ' ἀκρατὴς τὰ κακά εἰδὼς ὅτι κακά πράττει βουλόμενος M^b.
² εἰδὼς om. K^b.

τὰ κακὰ ὅτι κακά, πράττει βουλόμενος. Οὐκ ἄρα ἐκών, οὐδ' ἡ βούλησις ἐκούσιον ἄρα ἐστίν. Ἄλλ' οὗτος ὁ λόγος ἀναιρεῖ ἀκρασίαν καὶ τὸν ἀκρατῆ. Εἰ γὰρ μὴ ἐκών, οὐκ ἔστι ψεκτός· ἀλλ' ἔστιν ὁ ἀκρατὴς ψεκτός· ἐκών ἄρα· ἡ ἄρα βούλησις ἐκούσιον. Ἐπεὶ οὖν λόγοι τινὲς ἐναντίοι φαίνονται, σαφέστερον λεκτέον ὑπὲρ τοῦ ἐκούσιου.

^kΠρότερον τοίνυν ἂν εἴη λεκτέον ὑπὲρ βίας καὶ ὑπὲρ ¹⁴ ἀνάγκης. Ἡ μὲν γὰρ βία ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς ἀψύχοις. ¹Ἐκάστοις γάρ ἐστι τῶν ἀψύχων οἰκεῖος τόπος ἀποδοδόμενος, τῷ μὲν πυρὶ ὁ ἄνω, τῇ ^mδὲ γῇ ὁ κάτω· ἔστι ⁿμέντοι γε βιάσασθαι καὶ τὸν λίθον ἄνω φέρεσθαι καὶ τὸ πῦρ κάτω. Ἔστι δὲ καὶ τὸ ζῶον βιάσασθαι, οἷον ἵππον ἐπ' ὄρθον θέοντα ἀντιλαμβάνομενον ἀποστρέψαι. Ὅσοις μὲν οὖν ἐστὶν ἐκτὸς ὁ ἡ αἰτία τοῦ παρὰ φύσιν τι ἢ ^pπαρ' αὐτὸν βούλονται ποιεῖν, ἐροῦμεν βιαζομένους ^qαὐτὸν ποιεῖν ποιεῖν. Ἐν οἷς δ' ἐν αὐτοῖς ἐστὶν ἡ αἰτία, οὐκέτι τούτους βιάζεσθαι ἐροῦμεν. Εἰ ³δὲ μὴ, ὁ ἀκρατὴς ἀντερεῖ, οὐ φάσκων φαῦλος εἶναι· βιαζόμενος γὰρ ^rφήσει ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τὰ φαῦλα πράττειν. Τοῦ οὖν βιαίου οὗτος ^sἡμῖν ἔστω ὁ ὀρισμός, ὧν ἐκτὸς ἐστὶν ἡ αἰτία ὑφ' ἧς βιάζονται πράττειν. Ὡν δ' ἐντὸς καὶ ἐν αὐτοῖς ἡ αἰτία, οὐ βία.

Πάλιν δ' ὑπὲρ ἀνάγκης καὶ τοῦ ἀναγκαίου λεκτέον. Τὸ ¹⁵ δ' ἀναγκαῖον οὐ πάντως οὐδ' ἐν παντὶ λεκτέον ἐστίν, οἷον ὅσα ἡδονῆς ^uἐνεκεν πράττομεν. Εἰ γὰρ τις λέγοι ὅτι ἡναγκάσθην τὴν τοῦ φίλου γυναῖκα διαφθεῖραι ὑπὸ τῆς ἡδονῆς, ^vἄτοπος ἂν εἴη. Τὸ γὰρ ἀναγκαῖον οὐκ ἐν παντί, ἀλλ' ²ἤδη ἐν τοῖς ἐκτὸς, ^wοἷον ὅς ἂν καταβλάπτηται ἀντικαταλλαττόμενός τι ἄλλο μείζον ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῶν πραγμάτων. Οἷον ἡναγκάσθην συντονώτερον βαδίσαι εἰς ἀγρόν· εἰ γὰρ μὴ, ἀπολωλὸς ἂν εὔρον τὰ ἐν ἀγρῷ. Ἐν τοῖς τοιούτοις ἄρα τὸ ^xἀναγκαῖον.

^k πρότερον pr. Kb. ¹ ἐκάστων Mb. ^m δὲ om. Mb. ⁿ μέντοι] δέ Mb. ^o ὁ αἰτίας Mb. ^p παρὶ αὐτὸν βούλεται Mb. ^q αὐτὸν om. Kb. ^r φησιν Kb. ^s ἡμῶν Kb. ^t ἐφ' Kb. ^u ἐνεκα Mb. ^v ἀτοπον Mb. ^w οἷον om. Mb. ^x ἀκούσιον Mb.

16 Ἐπεὶ δὲ τὸ ἐκούσιον ἐν οὐδαμῇ ὀρμῇ ἐστίν, λοιπὸν ἂν εἴη τὸ ἐκ διανοίας γιγνόμενον. Τὸ γὰρ ἀκούσιόν ἐστι τό τε κατ' ἀνάγκην καὶ κατὰ βίαν γιγνόμενον, καὶ τρίτον δ' μὴ μετὰ διανοίας γίγνεται. Δῆλον δ' ἐστὶ τοῦτο ἐκ τῶν γιγνομένων ὅταν γάρ τις πατάξῃ τινὰ ἢ ἀποκτείνῃ ἢ τι τῶν τοιούτων ποιήσῃ μηδὲν προδιανοηθείς, ἅκοντά φαμεν ποιῆσαι, ὡς τοῦ ἐκούσιου ὄντος ἐν τῷ διανοηθῆναι. Οἷόν φασι ποτὲ ἵτινα γυναῖκα φίλτρον τινὶ δοῦναι πιεῖν, εἴτα τὸν ἄνθρωπον ἀποθανεῖν ὑπὸ τοῦ φίλτρον, τὴν δ' ἄνθρωπον ἐν Ἀρείφ πάγῳ ἀποφυγεῖν οὐ παρούσαν δι' οὐθέν ἄλλο ἀπέλυσαν ἢ διότι οὐκ ἐκ προνοίας. Ἐδωκε μὲν γὰρ φιλία, δέημαρτε δὲ τούτου διὸ οὐχ ἐκούσιον ἐδόκει εἶναι, ὅτι τὴν δόσιν τοῦ φίλτρον οὐ μετὰ διανοίας τοῦ ἀπολέσθαι αὐτὸν εἶδον. Ἐνταῦθα ἄρα τὸ ἐκούσιον πίπτει εἰς τὸ μετὰ διανοίας.

17 Ἐτι ^b δὲ λοιπὸν ἐστὶν ἐπισκέψασθαι τὴν προαίρεσιν, πότερόν ἐστιν ὀρεξις ἢ οὐ. Ὀρεξις μὲν γὰρ καὶ ἐν τοῖς ἁλλοῖς ζῴοις ἐγγίνεται, προαίρεσις δ' οὐ ἢ γὰρ προαίρεσις μετὰ λόγου, λόγος δ' ^a ἐν οὐδενὶ τῶν ἁλλων ζῴων ἐστίν. Ὀρεξις μὲν δὴ οὐκ ἂν εἴη. ὁ Ἄλλ' ἀρά γε βούλησις; Ἡ οὐδὲ τοῦτο; Βούλησις μὲν γὰρ ἐστὶ καὶ τῶν ἀδυνάτων, οἷον ¹ βουλόμεθα μὲν ἀθάνατοι εἶναι, προαιρούμεθα δὲ οὐ. Ἐτι δὲ προαίρεσις μὲν οὐκ ἐστὶ τοῦ τέλους ἀλλὰ τῶν πρὸς τὸ τέλος, οἷον οὐθεὶς προαιρεῖται ὑγιαίνειν, ἀλλὰ τὸ πρὸς τὴν ὑγίαν ² προαιρούμεθα, περιπατεῖν, τροχάζειν βουλόμεθα δὲ ³ τὰ τέλη ὑγιαίνειν γὰρ βουλόμεθα. Ὡστε δῆλον καὶ οὕτως ὅτι οὐ ταῦτόν ἢ βούλησις καὶ ἢ προαίρεσις, ἀλλ' ἢ προαίρεσις ἔοικεν οὕτως ἔχειν ὥσπερ καὶ τοῦνομα αὐτῆς ἔχει, οἷον προαιρούμεθα τόδε ἀντὶ τοῦδε, οἷον τὸ βέλτιον ἀντὶ τοῦ χείρονος. ^b Ὅταν οὖν ἀντικαταλλαττώμεθα τὸ βέλτιον ἀντὶ

^y τινα om. Mb.

^z ἀπὸ Mb.

^a ἀρεισπάγω Mb.

^b δὲ om. Mb.

^c ἀλόγοις, omisso ζῴοις, Mb.

^d ἐν om. Kb.

^e ἄλλ' ἄλλ' ἢ Mb.

^f προαιρούμεθα μὲν περιπατεῖν τρέχειν Mb.

^g βέλτιστον Kb.

^h ἔταν—

χείρονος add. Z.Mb. cum 2023, om. Kb. cum 1417 et 1855 et 2024 et Barocciano.

τοῦ χείρονος ἐν αἰρέσει ὄντος, ἐνταῦθα τὸ προαιρεῖσθαι
 δόξειεν ἂν οἰκεῖον εἶναι. Ἐπεὶ οὖν ἡ προαίρεσις οὐθέν τού-
 των ἐστίν, ἀρὰ ἡ γ' ἐστὶ τὸ κατὰ διάνοιαν ἐν προαιρέσει, ἡ
 οὐδὲ τοῦτο; Πολλὰ γὰρ διανοούμεθα καὶ δοξάζομεν κατὰ
 διάνοιαν· ἀρ' οὖν ἃ διανοούμεθα, ταῦτα καὶ προαιρούμεθα ἡ
 οὐ; Πολλάκις γὰρ διανοούμεθα ὑπὲρ τῶν ἐν Ἰνδοῖς, ἀλλ'
 οὔτι καὶ προαιρούμεθα. Οὐκ ἄρα οὐδὲ διάνοιά ἐστιν ἡ προαί-
 ρεσις. ἵ Ἐπεὶ οὖν καθ' ἕκαστον τούτων οὐδέν ἐστιν ἡ προαί-
 ρεσις, ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ ἐν κτῇ ψυχῇ γινόμενα, ἵ ἀναγκαῖον
 συνδυαζομένων τινῶν τούτων εἶναι τὴν προαίρεσιν. Ἐπεὶ οὖν
 ἐστίν, ὥσπερ ἔμπροσθεν ἐλέχθη, ἡ προαίρεσις τῶν πρὸς τὸ
 τέλος ἀγαθῶν καὶ οὐ τοῦ τέλους, καὶ τῶν δυνατῶν ἡμῖν, καὶ
 ἡ τῶν ἀντιλογίαν παραδιδόντων πότερον τοῦτο ἢ τοῦτο ὁ αἰ-
 ρετόν, δῆλον ὅτι δύο ἂν πρότερον διανοηθῆναι ὑπὲρ αὐτῶν
 καὶ βουλευσασθαι, εἴθ' ὅταν ἡμῖν φανῇ κρεῖττον διανοηθεῖσιν,
 οὕτως ὁρμή τις τοῦ πράττειν ἐστίν, καὶ τοῦτο δὴ πράττοντες
 κατὰ προαίρεσιν δοκοῦμεν πράττειν. Εἰ τοίνυν ἡ προαίρεσις ἡ
 ὁρεξίς τις βουλευτική μετὰ διανοίας, οὐκ ἔστι τὸ ἐκούσιον
 προαιρετόν. Ἐκόντες γὰρ πολλὰ πράττομεν πρὸ τοῦ δια-
 νοηθῆναι καὶ βουλευσασθαι, οἷον καθίζομεν καὶ ἀνιστάμεθα
 καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα ἐκόντες μὲν ἄνευ δὲ τοῦ διανοη-
 θῆναι, ἡ τὸ δὲ κατὰ προαίρεσιν πάν ἦν μετὰ διανοίας. Οὐκ
 ἄρα τὸ ἐκούσιον προαιρετόν, ἡ ἀλλὰ τὸ προαιρετόν ἐκούσιον
 ἡ ἂν τι γὰρ προαιρώμεθα πράττειν βουλευσάμενοι, ἐκόντες
 πράττομεν. Φαίνονται δὲ τινες ὀλίγοι καὶ τῶν νομοθετῶν
 διορίζειν τό τε ἐκούσιον καὶ τὸ ἐκ προαιρέσεως ἕτερον ὄν,
 ἐλάττους τὰς ζημίας ἐπὶ τοῖς ἐκούσιοις ἢ τοῖς κατὰ προαί-
 ρεσιν τάττοντες. Ἔστιν οὖν ἡ προαίρεσις ἐν τοῖς ἑπρακτοῖς,
 καὶ τούτοις ἐν οἷς ἐφ' ἡμῖν ἐστὶ καὶ πρᾶξαι καὶ μὴ πρᾶξαι,
 καὶ οὕτως ἢ μὴ οὕτως, καὶ ἐν οἷς ἔστι λαβεῖν τὸ διὰ τί.

ἡ γ' om. Mb. ἵ ἐπεὶ—προαίρεσις om. Mb. κ τῇ om. Kb. ἵ ἀνα-
 γκαῖον δὴ συνδυαζομένων Mb. ἡ ἡ om. Kb. ἡ τὴν Mb. ὁ αἰρετώ-
 τερον Mb. π προαιρετόν] τὸ προαιρετόν Kb. ἡ τὸ—διανοίας add.
 Z.Mb, 1417, 1855, 2023, Baroccianus; om. Kb. et 2024. ἡ ἀλλὰ
 τὸ] οὐκ ἄρα Mb. ἡ ἂ γὰρ προαιρούμεθα Mb. ἡ πρακτικοῖς Mb.

- Τὸ δὲ διὰ τί οὐχ ἀπλοῦν ἐστίν. Ἐν μὲν γὰρ γεωμετρία, ὅταν φῇ τὸ τετράγωνον τέτταρσιν ὀρθαῖς ἴσας ἔχειν, καὶ ἐρωτᾷ διὰ τί, ὅτι, φησί, καὶ τὸ τρίγωνον δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας
 10 ἔχει. Ἐν μὲν οὖν τοῖς τοιούτοις ἐκ τῆς ἀρχῆς ^α ὠρισμένης ἔλαβον τὸ διὰ τί, ἐν δὲ γε τοῖς ^ν πρακτοῖς, ἐν οἷς ἡ προαί-
 ρεσις, οὐχ οὕτως· οὐδεμία γὰρ κεῖται ὠρισμένη· ἀλλ' ἂν
 ἀπαιτῇ τις, διὰ τί τοῦτ' ἐπραξας; Ὅτι οὐκ ἐνῆν ἄλλως, ἢ
 ὅτι βέλτιον οὕτως. ^ω Ἐξ αὐτῶν τῶν συμβαινόντων, ^ζ ὅποι'
 ἂν φαίνεται βελτίω εἶναι, ταῦτα προαιρεῖται καὶ διὰ ταῦτα.
 11 Διὸ δὴ ἐν τοῖς τοιούτοις τὸ βουλευσασθαι ἐστὶ τὸ πῶς δεῖ,
 ἐν δὲ ταῖς ἐπιστήμαις οὐ· οὐθεὶς γὰρ βουλεύεται πῶς δεῖ
 γράψαι τὸ ὄνομα Ἀρχικλέους, ^ι ὅτι ἐστὶν ὠρισμένον πῶς
 δεῖ γράψαι τὸ ὄνομα Ἀρχικλέους. Ἡ οὖν ἀμαρτία οὐ
 γίγνεται ἐν τῇ διανοίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ γράφειν.
 12 Ἐν οἷς ^κ γὰρ μὴ ἐστὶν ^α ἡ ἀμαρτία ἐν τῇ διανοίᾳ, ^β οὐδὲ βου-
 λούνται ὑπὲρ τούτων· ἀλλ' ἐν οἷς ἤδη ^γ ἀόριστόν ἐστι τὸ ὡς
 δεῖ, ἐνταῦθα ἡ ἀμαρτία. Ἔστι δ' ἐν τοῖς πρακτικοῖς τὸ
 ἀόριστον, καὶ ἐν οἷς διτταὶ αἱ ἀμαρτίαι. Ἀμαρτάνομεν
^δ οὖν ἐν τοῖς πρακτικοῖς καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὰς ἀρετὰς ὁμοίως.
 13 Τῆς γὰρ ἀρετῆς στοχαζόμενοι ἀμαρτάνομεν ἐπὶ τὰς πεφυ-
 κίας ὁδοὺς. Ἔστι γὰρ καὶ ἐν ἐλλείψει καὶ ἐν ὑπερβολῇ
 ἀμαρτία, ἐφ' ἑκάτερα δὲ τούτων φερόμεθα δι' ἡδονὴν καὶ
 λύπην· διὰ μὲν γὰρ τὴν ἡδονὴν τὰ φαῦλα πράττομεν, διὰ δὲ
 18 τὴν λύπην τὰ καλὰ φεύγομεν. Ἔτι δ' ἐστὶν ἡ διάνοια οὐχ
 ὥσπερ αἰσθησις, οἷον τῇ ὄψει οὐκ ἂν ^ε δύναιτ' οὐθὲν ἂν ἄλλο
 ποιῆσαι ἢ ἰδεῖν, οὐδὲ τῇ ἀκοῇ οὐθὲν ἄλλο ἢ ἀκοῦσαι. Ὁμοίως
 δὲ οὐδὲ βουλευόμεθα πότερον δεῖ ἀκοῦσαι τῇ ἀκοῇ ἢ ἰδεῖν.
 Ἡ δὲ διάνοια οὐ τοιοῦτον, ἀλλὰ καὶ τοῦτο δύναται πράττειν
 καὶ ἄλλα. Διὰ τοῦτο βουλευέσθαι ^ς ἤδη ἐνταῦθα ὑπάρχει.

^α ὠρισμένως ἐλάβομεν M^b. ^ν πρακτικοῖς K^b.M^b. ^ω ἐξ om. M^b.

^ζ ὅποιον φαίνεται βέλτιον M^b. ^ι ὅτι—Ἀρχικλέους om. Z. et 2024.
 πῶς—Ἀρχικλέους om. Baroccianus. τὸ ὄνομα Ἀρχικλέους om. 1417,
 1855, 2023. ^κ γὰρ om. K^b. ^α ἡ om. M^b. ^β οὕτε codices.
^γ ἀριστόν M^b. ^δ οὖν] οὖν καὶ K^b, γὰρ M^b. ^ε δύναται K^b. ^ς ἐν-
 ταῦθα ἤδη K^b.

Ἔστιν οὖν ἡ ἀμαρτία ἐν τῇ αἰρέσει τῶν ἀγαθῶν οὐ περὶ τὰ 2
 τέλη (ταῦτα μὲν γὰρ ἅπαντες ὁμογυμνονοῦσιν, οἷον τὴν
 ὑγίειαν ὅτι ἀγαθόν) ἀλλ' ἤδη τὰ πρὸς τὸ τέλος, οἷον πότε-
 ρον ἀγαθὸν πρὸς ὑγίειαν φαγεῖν τοῦτο ἢ οὐ. Μάλιστα οὖν 3
 ποιεῖ ἐν τοῦτοις τὸ σφάλλεσθαι ἡδονὴ καὶ λύπη· τὴν μὲν
 γὰρ φεύγομεν, τὴν δ' αἰρούμεθα. Ἐπεὶ οὖν διήρηται ἐν τίνι
 ἡ ἀμαρτία καὶ πῶς, λοιπὸν ἐστὶ τίνος ἐστὶν ἡ ἀρετὴ στοχα-
 στική, πότερον τοῦ τέλους ἢ τῶν πρὸς τὸ τέλος, οἷον πότε-
 ρον τοῦ καλοῦ ἢ τῶν πρὸς τὸ καλόν. Πῶς οὖν ἡ ἐπιστήμη; 4
 Πότερον τῆς οἰκοδομικῆς ἔστιν ἐπιστήμης τὸ τέλος καλῶς
 προθέσθαι ἢ τὰ πρὸς τὸ τέλος ἰδεῖν; Ἄν γὰρ τοῦτο καλῶς
 προθῇται, οἷον καλὴν οἰκίαν ποιῆσαι, καὶ τὰ πρὸς τοῦτο οὐκ
 ἄλλος τις εὐρήσει καὶ ποιεῖ ἢ ἡ οἰκοδόμος. Ὁμοίως δὲ καὶ
 ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀπασῶν ἐπιστημῶν. Ὡσαύτως ἄρα δόξειεν 5
 ἂν ἔχειν καὶ ἐπ' ἀρετῆς, μᾶλλον εἶναι αὐτῆς τὸν σκοπὸν
 πρὸς τὸ τέλος, ὃ ἰδεῖ ὀρθῶς προθέσθαι, ἢ τὰ πρὸς τὸ τέλος
 καὶ ἐξ ὧν τοῦτ' ἔσται οὐθεὶς ἄλλος ποιεῖ, καὶ εὐρήσει αὖ
 δεῖ πρὸς τοῦτο. Καὶ εὐλογον δὲ τούτου εἶναι προθετικὴν 6
 τὴν ἀρετὴν, ἐν οἷς ἡ ἀρχὴ τοῦ βελτίστου ἐστὶν ἵεκαστον
 καὶ ποιητικὸν καὶ προθετικόν. Οὐθέν οὖν βέλτιον ἢ τῆς ἀρε-
 τῆς ἐστὶν· ταύτης γὰρ ἔνεκεν καὶ τὰλλα ἐστὶν, καὶ πρὸς
 ταύτην ἐστὶν ἡ ἀρχή. Ἐτούτου ἔνεκεν μᾶλλον τὰ πρὸς 7
 τοῦτ' ἐστὶν· τὸ δὲ τέλος ἀρχὴ τινὶ ἔοικεν, καὶ τούτου ἔνεκεν
 ἐστὶν ἵεκαστον. Ἀλλὰ κατὰ τρόπον τοῦτο ἔσται. Ὡστε
 δηλὸν ὡς καπὶ τῆς ἀρετῆς, ἐπειδὴ βελτίστη ἐστὶν αἰτία, ὅτι
 τοῦ τέλους ἐστὶ στοχαστικὴ μᾶλλον ἢ τῶν πρὸς τὸ τέλος.
 Ἀρετῆς δὲ γ' ἐστὶ ἡ τέλος τὸ καλόν. Τούτου ἄρ' ὅ ἐστι 19,
 στοχαστικὴ μᾶλλον ἢ ἐξ ὧν ἔσται. Ἔστι δὲ καὶ ῥα ταῦτα
 ταύτης. Ὅλως ἃ δὲ δὴ φαίνεται ἄτοπον· ἴσως γὰρ ἂν ἐν
 γραφικῇ εἴη τις ἀγαθὸς μιμητής, ὅμως δὲ οὐκ ἂν ἐπαινεθείη,

ε ἐστὶν om. K^b. ἢ ἡ om. pr. K^b: rc. ἢ δ. ἰ δὴ K^b. ἵ ἵεκαστον
 γὰρ καὶ προθετικὸν καὶ ποιητικόν M^b. κ τῶν ἀρετῶν M^b. ἰ τούτου]
 καὶ τούτου M^b. μ ἀρετῆς] τῆς K^b. ν τέλος] τὸ τέλος M^b. ο ἐστὶ]
 ἐστὶν. ἢ ἀρετῇ K^b. ρ ταῦτα] ταυτὸν M^b. α δὲ] τε M^b.

- ἂν μὴ τὸν σκοπὸν [†] θῇ τὰ κάλλιστα μιμῆσθαι. Τῆς ἀρετῆς
 2 ἄρα ^α παντελῶς τοῦτ' ἐστὶ, τὸ καλὸν προθέσθαι. Διὰ τί
 οὖν, ἂν τις εἴποι, πρότερον μὲν ἐλέγομεν τὴν ἐνέργειαν κρείτ-
 τον εἶναι ἢ τὴν [‡] ἀρετὴν αὐτήν, νῦν δ' οὐκ ἐξ ^υ οὗ ἡ ἐνέργεια,
 τοῦτο τῇ ἀρετῇ ἀποδίδομεν ὡς κάλλιον, ἀλλ' ἐν ᾧ οὐκ ἔστιν
 3 ἐνέργεια; Ναί, ἀλλὰ ^ω καὶ νῦν φαμέν τοῦτο ὁμοίως, τὴν
 ἐνέργειαν τῆς ἔξω βέλτιον εἶναι· οἱ γὰρ ἅλλοι ^z ἄνθρωποι
 τὸν σπουδαῖον θεωροῦντες ^γ κρίνουσιν ἐκ τοῦ πράττειν, διὰ
 τὸ μὴ δυνατόν εἶναι δηλῶσαι τὴν ἐκάστου προαίρεσιν ἣν
 ἔχει, ἐπεὶ εἰ ^α ἦν εἰδέναι τὴν ἐκάστου γνώμην, ὡς ἔχει πρὸς
 τὸ καλόν, καὶ ἄνευ τοῦ πράττειν σπουδαῖος ἂν ἐδόκει εἶναι.
^α Ἀλλ' ἐπεὶ μεσότητάς τινας τῶν παθῶν κατηριθμησάμεθα,
 λεκτέον ἂν εἴη περὶ ποία τῶν παθῶν εἰσίν.
 20 Ἐπεὶ οὖν ^β ἐστὶν ἡ ἀνδρία περὶ θάρρη καὶ φόβους, σκε-
 πτέον ἂν εἴη περὶ ποίους φόβους καὶ θάρρη. Ἀρ' οὖν εἰ
 μὲν τις φοβεῖται μὴ ἀποβάλλῃ τὴν οὐσίαν, οὗτος δειλός, εἰ
 δέ τις θαρρεῖ περὶ ταῦτα, ἀνδρείος, ἢ οὐ; Ὁμοίως δ' εἴ τις
 φοβεῖται μόνον ἢ θαρρεῖ, οὔτε δειλὸν φατέον εἶναι τὸν φο-
 2 βούμενον οὐτ' ἀνδρεῖον τὸν μὴ φοβούμενον. Οὐκ ἄρα ἐν τοῖς
 τοιούτοις φόβοις καὶ θάρρεσιν ἐστὶν ἡ ἀνδρία. Ἀλλὰ μὴν
 οὐδ' ἐν τοῖς τοιούτοις, οἷον εἰ μὴ τις φοβεῖται βροντὰς ἢ
 ἀστραπὰς ἢ ἄλλο τι τῶν ^δ ὑπὲρ ἄνθρωπον φοβεράων, οὐκ ἀν-
 3 δρείος ἀλλὰ μαινόμενός τις. Ἐν φόβοις ἄρα καὶ θάρρεσιν
 ἐστὶν ὁ ἀνδρείος τοῖς κατ' ἀνθρώπους· λέγω ^ε δὲ ἃ οἱ πολλοὶ
 φοβούνται ^ε ἢ οἱ πάντες, ^h ὁ ἐν τούτοις ὢν θαρραλέος, οὗτος
 ἀνδρείος. Τούτων ^ι τοίνυν διωρισμένων σκεπτέον ἂν εἴη, ἐπειδὴ
 4 κατὰ πολλὰ εἰσιν οἱ ἀνδρείοι, ὁ ποῖος ἀνδρείος. Ἔστι γὰρ
 καὶ κατ' ἐμπειρίαν τις ἀνδρείος, οἷον οἱ στρατιῶται· οὗτοι
 γὰρ οἶδασιν δι' ἐμπειρίαν ὅτι ἐν τοιούτῳ τόπῳ ἢ ἐν τοιούτῳ

[†] φῆις τὰ βέλτιστα K^b, φῆ μάλιστα M^b. ^α πᾶν τέλος M^b. [‡] ἀρε-
 τὴν] ἔξιν τὴν M^b. ^υ οὗ] ὡν K^b, M^b. ^ω καὶ om. M^b. ^z ἄνθρω-
 ποι om. K^b. ^γ κρίνουσιν om. M^b. ^α ἦν δυνατόν εἰδέναι M^b. ^α ἀλλ'
 ἐπεὶ om. K^b. ^β ἐστὶν om. M^b. ^γ τοῖς om. M^b. ^δ ὑπὲρ ἀν-
 θρωπον] ὑπεράνω M^b. ^ε δὲ οἷον δ M^b. ^ε πολλοὶ] λοιποὶ K^b. ^ε ἢ
 ἅπαντες M^b. ^h ὁ ἐν τούτοις] πρὸς τούτοις δ K^b. ^ι τοίνυν] οὖν M^b.

καιρῷ ἢ οὕτως ἔχοντι ἀδύνατόν τι παθεῖν. Ὁ δὲ ταῦτα
 εἰδὼς καὶ διὰ ταῦτα ὑπομένων τοὺς πολεμίους οὐκ ἀνδρείους
 εἶναι γὰρ τούτων μῆθ' ὑπάρχει, οὐχ ὑπομένει. Διὸ τοὺς δι' 5
 ἐμπειρίαν οὐ φατέον ἀνδρείους. Οὐδὲ Σωκράτης δὲ ὁρθῶς ἔλε-
 γεν, ἐπιστήμην ^κ εἶναι φάσκων τὴν ἀνδρίαν. Ἡ γὰρ ἐπι-
 στήμη ἐξ ἔθους τὴν ἐμπειρίαν λαβοῦσα ἐπιστήμη γίνεται·
 τοὺς δὲ δι' ἐμπειρίαν ὑπομένοντας οὐ φαμεν, οὐδ' ἐροῦσιν ἀν-
 δρείους εἶναι. ¹ Οὐκ ἄρα ἡ ἀνδρία ἐπιστήμη ἂν εἴη. Πάλιν 6
^μ δ' αὖ εἰσὶν ἀνδρείοι ἐκ τοῦ ἐναντίου τῆς ἐμπειρίας· οἱ γὰρ
 ἄπειροι τῶν ἐκβησομένων οὐ φοβούνται διὰ τὴν ἀπειρίαν.
 Οὐδὲ δὴ οὐδὲ τούτους φατέον ἀνδρείους. Εἰσὶ δ' αὖ ἄλλοι
 δοκῶντες ἀνδρείοι εἶναι διὰ τὰ πάθη, οἷον οἱ ἐρῶντες ^η ἢ οἱ
 ἐνθουσιάζοντες. Οὐδὲ δὴ τούτους ^ο φατέον ἀνδρείους εἶναι· 7
 εἶναι γὰρ αὐτῶν τὸ πάθος ἀφαιρεθῆ, οὐκέτι ^ρ εἰσὶν ἀνδρείοι,
 δεῖ δὲ τὸν ἀνδρεῖον αἰεὶ εἶναι ἀνδρεῖον. Διὸ οὐδὲ τὰ θηρία
 οἷον τοὺς σὺς οὐκ ἂν τις εἴποι ἀνδρείους διὰ τὸ ἀμύνεσθαι,
 ἐπειδὴ πληγέντες λυπηθῶσιν· ^q οὐ δεῖ δὲ τὸν ἀνδρεῖον διὰ
 πάθος εἶναι ἀνδρεῖον. Πάλιν ἔστιν ^τ ἄλλη ἀνδρία πολιτικὴ 8
 δοκοῦσα εἶναι, ^ς εἰ δὲ αἰσχύνῃ τὴν πρὸς τοὺς πολίτας ὑπο-
 μένουσι τοὺς κινδύνους καὶ δοκοῦσιν ἀνδρείοι εἶναι. Σημεῖον
 δὲ τούτου καὶ γὰρ ^υ Ὅμηρος πεποίηκε τὸν Ἑκτορα λέ-
 γοντα

Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,

διὸ οἶται δεῖν μάχεσθαι. Οὐδὲ δὴ τὴν τοιαύτην φατέον 9
 εἶναι· ὁ γὰρ αὐτὸς ἐφ' ἐκάστῳ τούτων διορισμὸς ἀρμόσει.
 Ὅθ' γὰρ ἀφαιρουμένου μὴ διαμένει ἡ ἀνδρία, οὐκ ἂν εἴη ἔτι
 ἀνδρείος· ἂν οὖν τὴν αἰσχύνην περιέλῳ δι' ἣν ἦν ἀνδρείος,
 οὐκέτι ἔσται ἀνδρείος. Ἔτι καὶ ἄλλως εἰσὶν ἀνδρείοι δο-
 κοῦντες ^ω εἶναι οἱ δι' ἐλπίδα καὶ προσδοκίαν ἀγαθοῦ. Οὐδὲ 10
 δὴ τούτους φατέον ^x εἶναι ἀνδρείους, ἐπειδὴ τοὺς τοιούτους

^κ φάσκων εἶναι K^b. ¹ οὐκ—εἴη om. M^b. ^μ δ' αὖ] οὖν K^b. ^η ἢ
 om. K^b. ^ο φατέους M^b. ^ρ εἰσὶν M^b. ^q οὐδὲ δεῖ τὸν ἀνδρεῖον διὰ τὸ
 πάθος K^b. ^τ ἄλλο M^b. ^ς οἱ] οἷον εἰ K^b. ^υ ὁ ὅμηρος M^b. ^φ οὐκέτι
 ἔσται ἀνδρείος om. K^b. ^ω εἶναι om. M^b. ^x εἶναι om. K^b.

- καὶ ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἀνδρείους λέγειν ἄτοπον φαίνεται. Οὐδένα οὖν τῶν τοιούτων ἀνδρείον θετέον εἶναι τὸν ὅποιον οὖν ἀνδρείον, καὶ τίς ὁ ἀνδρεῖος σκεπτέον. Ὡς ἀπλῶς μὲν εἰπεῖν, ὁ διὰ μηθὲν τῶν προειρημένων ἀνδρεῖος ὢν, ἀλλὰ διὰ τὸ νομίζειν αὐτὸ εἶναι καλόν, καὶ τοῦτο ποιῶν καὶ παρῇ τις καὶ μή.
- 11 Οὐδὲ δὴ παντελῶς ἄνευ πάθους καὶ ὀρμῆς ἐγγίγνεται ἡ ἀνδρία· δεῖ δὲ τὴν ὀρμὴν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ λόγου διὰ τὸ καλόν. Ὁ δὴ ὀρμῶν διὰ λόγον ἔνεκεν τοῦ καλοῦ ἐπὶ τὸ κινδυνεύειν, ἄφοβος ὢν περὶ ταῦτα, οὗτος ἀνδρεῖος, καὶ ἡ ἀνδρία περὶ ταῦτα. Ἀφοβος δὲ οὐχ ὅταν οὕτω συμπίσῃ τῷ ἀνδρείῳ ὥστε ὅλως μὴ φοβεῖσθαι. Ὁ μὲν γὰρ τοιοῦτος οὐκ ἀνδρεῖος, ὅ ὅλως μηθὲν ἐστὶ φοβερόν· οὕτω μὲν γὰρ ὁ λίθος εἴη καὶ τὰλλα ἄψυχα ἀνδρεία· ἀλλὰ δεῖ φοβεῖσθαι μὲν, ὑπομένειν δέ· εἰ γὰρ αὐτὸ μὴ φοβούμενος ὑπομένει, οὐκ ἂν εἴη ἀνδρεῖος.
- Ἔτι δὲ καὶ ὥσπερ ἐπάνω διειλόμεθα, περὶ φόβους καὶ κινδύνους οὐ πάντας ἀλλὰ τοὺς ἡναιρετικούς τῆς οὐσίας. Ἔτι δὲ οὐδ' ἐν τῷ τυχόντι καὶ παντὶ χρόνῳ, ἀλλ' ἐν ᾧ οἱ φόβοι καὶ οἱ κίνδυνοι ^α πλησίον εἰσίν. Εἰ γάρ τις τὸν εἰς δέκατον ἔτος κίνδυνον μὴ φοβεῖται, ^α οὕτω ἀνδρεῖος· ἔτι γὰρ θαρροῦσι διὰ τὸ μακρὰν ἀπέχειν, ἂν δὲ πλησίον γένηνται, ἀποθνήσκουσι τῷ δέει. Ἡ μὲν οὖν ἀνδρία καὶ ὁ ἀνδρεῖος τοιοῦτος.
- 22 Σωφροσύνη δ' ἐστὶ μεσότης ἀκολασίας καὶ ἀναισθησίας τῆς περὶ ^β τὰς ἡδονάς. Ἔστι γὰρ ἡ σωφροσύνη καὶ ἀπλῶς ἅπαντα ἀρετὴ ἕξις ἡ βελτίστη, ἡ δὲ βελτίστη ἕξις τοῦ βελτίστου ἐστίν, βελτίστον δὲ τῆς ὑπερβολῆς καὶ τῆς ἐνδείας τὸ μέσον· κατ' ἀμφότερα γὰρ εἰσι ψεκτοί, καὶ καθ' ὑπερβολὴν καὶ κατ' ἐνδειαν. Ὡστε εἴπερ τὸ μέσον βελτίστον, ἡ σωφροσύνη μεσότης τις ἂν εἴη ἀκολασίας καὶ ἀναισθησίας. Μεσότης μὲν οὖν ἂν εἴη τούτων, ἔστι δὲ ἡ σωφροσύνη περὶ ^γ ἡδονὰς καὶ λύπας, οὐ πάσας δὲ οὐδὲ τὰς περὶ πάντα. Οὐ γὰρ εἴ τις ἡδεται θεωρῶν γραφὴν ἢ ἀνδριάντα ἢ τι ἄλλο

γ αἰρετικούς K^b. ζ πλείον K^b.M^b. α οὕτω ἀνδρεῖοι M^b, πῶς ἀνδρεῖος K^b. β τὰς om. M^b. γ γὰρ ἡ] δὲ M^b.

τῶν τοιούτων, καὶ δὴ ^d οὗτος ἀκόλαστος· ὁμοίως δὲ ^e οὐδὲ
 περὶ ἀκοῆς οὐδὲ περὶ ὀσφρήσεως, ἀλλ' ἐν ἡδοναῖς ταῖς περὶ
 ἀφῆν καὶ γαῦσιν. Οὐδὲ δὴ περὶ ταύτας ἀνὴρ σώφρων ἔσται ⁴
 οὕτως ἔχων ὥστε μὴδ' ὑπὸ μιᾶς τῶν τοιούτων ἡδονῶν μηθὲν
 πάσχειν (ὁ μὲν γὰρ τοιοῦτος ἀναίσθητος), ἀλλ' ἤδη ὁ πά-
 σχων καὶ μὴ ἀγόμενος, ὥστε εἰς ὑπερβολὴν αὐτῶν ἀπολαύων
^f πάντα τὰλλα ποιεῖσθαι πάρεργα, καὶ αὐτόν ^g γε τὸν ἤδη
 αὐτοῦ τοῦ καλοῦ ἔνεκεν καὶ μὴ ἄλλου πράττοντα σώφρονα.
 Ὅστις γὰρ τῶν τοιούτων ἡδονῶν τῆς ὑπερβολῆς ἀπέχεται ^h ἢ ⁵
 διὰ φόβον ἢ δι' ἄλλο τι τῶν τοιούτων, οὐ σώφρων. ^b Οὐδὲ
 γὰρ τὰλλα ζῶα λέγομεν εἶναι σώφρονα ⁱ ἔξω ἀνθρώπου, διὰ
 τὸ μὴ εἶναι ἐν αὐτοῖς λόγον, ^κ ^k δοκιμάζοντα τὸ καλὸν αἰ-
 ροῦνται· πᾶσα γὰρ ἀρετὴ τοῦ καλοῦ καὶ πρὸς τὸ καλὸν
 ἔστιν. Ὡστε εἴη ἂν ἡ σωφροσύνη περὶ ἡδονὰς καὶ λύκας, ⁶
 καὶ ταύτας τὰς ἐν ἀφῇ καὶ γαύσει ^l γινομένας.

Ἐχόμενον ^δ ἂν εἴη τούτου λέγειν ὑπὲρ πραότητος, ^m τί
 ἔστι καὶ ἐν τίσιν. Ἔστιν ⁿ οὖν ἡ πραότης ἀνὰ μέσον ὀργι- ²³
 λότητος καὶ ἀοργησίας. Καὶ ὅλως δὲ δοκοῦσιν αἱ ἀρεταὶ
 μεσότητές τινες εἶναι. Ὅτι ^δ εἰς μεσότητες, καὶ οὕτως ἂν
 τις εἴποι· εἰ γὰρ ἔστιν ἐν μεσότητι τὸ βέλτιστον, ἡ ^δ ἀρετὴ
 ἔστιν ἡ βελτίστη ἔξις, βέλτιστον ^δ ἔστι τὸ μέσον, ἡ ἀρετὴ
 ἂν εἴη ^o τὸ μέσον. Δῆλον δὲ ἔσται μᾶλλον καὶ καθ' ἕκαστον ³
 σκοποῦσιν. Ἐπειδὴ γάρ ἔστιν ὀργίλος ὁ ^p παντὶ καὶ πάν-
 τως ^q καὶ ἐπὶ πλείον ὀργιζόμενος, καὶ ψεκτὸς δὲ ὁ τοιοῦτος·
 οὔτε γὰρ ^r παντὶ δεῖ ὀργίζεσθαι οὗτ' ἐπὶ πᾶσιν οὔτε πάντως
 καὶ αἰεὶ, οὐδ' αὖ πάλιν οὕτως ἔχειν δεῖ ὥστε μηθὲν μηδέποτε
 καὶ γὰρ οὗτος ψεκτός, ἀνάλγητός γε ὢν. Ἐπεὶ τοίνυν καὶ ³
 ὁ κατὰ τὴν ὑπερβολὴν ψεκτὸς καὶ ὁ κατὰ τὴν ἑλλειψιν, ὁ
 μέσος ἂν τούτων εἴη καὶ πρᾶος καὶ ἐπαινετός. Οὔτε γὰρ ὁ
 ἐλλείπων τῇ ὀργῇ οὔτε ὁ ὑπερβάλλων ἐπαινετός, ἀλλ' ὁ μέ-

^d οὗτος ὁ ἀκόλαστος K^b. ^e οὐ M^b. ^f πάντ' ἄλλα K^b. ^g γε K^b.
^h οὐ M^b. ⁱ ἔξω ἀνθρώπου om. M^b. ^k δοκιμάζοντες K^b. ^l γινομένας
 K^b. M^b. ^m τί] καὶ τί K^b. ⁿ οὖν] μὲν οὖν M^b. ^o μεσότης K^b.
^p παντὶ] πάντῃ M^b. ^q καὶ post πάντως om. M^b. ^r δεῖ παντὶ M^b.

σως ἔχων πρὸς ταῦτα, οὗτος πρᾶος. Καὶ ἡ πραΰτης δὲ τούτων τῶν παθῶν μεσότης ἂν εἴη.

- 24 Ἐλευθεριότης δ' ἐστὶ μεσότης ἀσωτίας καὶ ἀνελευθερίας. Ἔστι δὲ περὶ χρήματα τὰ τοιαῦτα πάθη· ὁ τε γὰρ ἄσωτός ἐστιν ὁ ἀναλίσκων εἰς ἃ μὴ δεῖ καὶ πλείω ὧν δεῖ καὶ ὅτε μὴ δεῖ, ὁ δ' ἄνελεύθερος ἑναντίως τούτῳ ὁ μὴ ἀναλίσκων εἰς ἃ δεῖ καὶ ὅσα δεῖ καὶ ὅτε δεῖ. Ἀμφότεροι δὲ αὐτοὶ ψεκταί. Ἔστι δὲ τούτων ὁ μὲν κατ' ἑλλειψιν, ὁ δὲ καθ' ὑπερβολήν. Ὁ ἄρα ἐλευθέριος, ἐπειδὴ ἐστὶν ἐπαινετός, μέσος τις ἐν εἰη τούτων. Ὡς οὖν ἐστίν; Ὁ ἀναλίσκων εἰς ἃ δεῖ καὶ ὅσα
- 25 δεῖ καὶ ὅτε δεῖ. Ἔστι δὲ καὶ τῆς ἀνελευθεριότητος εἶδη πλείω, ὡς οἶον ὕκμβικας τινὰς καλοῦμεν καὶ κυμινοπρίστας καὶ αἰσχροκερδεῖς καὶ μικρολόγους. Πάντες δ' οὗτοι ὑπὸ τῆς ἀνελευθεριότητος πίπτουσιν. Τὸ μὲν γὰρ κακὸν πολυειδές, τὸ δ' ἀγαθὸν μονοειδές, οἷον ἡ μὲν ὑγίεια ἀπλοῦν, ἡ δὲ νόσος πολυειδές. Ὁμοίως ἡ μὲν ἀρετὴ ἀπλοῦν, ἡ δὲ κακία πολυειδές. Πάντες γὰρ οὗτοι περὶ χρήματά ἃ εἰσι ψεκταί. Πότερον οὖν τοῦ ἐλευθερίου καὶ τὸ κτήσασθαι ἐστὶ καὶ τὸ παρασκευάσασθαι χρήματα, ἢ οὐ; Οὐδὲ γὰρ ἄλλης ἀρετῆς οὐδεμίας. Οὐτέ γὰρ τῆς ἀνδρίας ἐστὶ τὸ ὄπλα ποιῆσαι, ἀλλ' ἄλλης, ταύτης δὲ λαβούσης τούτοις ὀρθῶς χρῆσασθαι· ὁμοίως ἐπὶ σωφροσύνης καὶ τῶν ἄλλων. Οὐδὲ δὲ τῆς ἐλευθεριότητος, ἀλλ' ἤδη χρηματιστική.
- 26 Ἡ δὲ μεγαλοψυχία μεσότης μὲν ἐστὶ χαυνότητος καὶ μικροψυχίας, ἐστὶ δὲ περὶ τιμὴν καὶ ἀτιμίαν, καὶ περὶ τιμὴν οὐ τὴν παρὰ τῶν πολλῶν ἀλλὰ τὴν παρὰ τῶν σπουδαίων, καὶ μᾶλλον δὲ ὅτι περὶ ταύτην. Οἱ γὰρ σπουδαῖοι εἰδότες καὶ κρίνοντες ὀρθῶς τιμῆσουσιν· βουλήσεται οὖν μᾶλλον ὑπὸ τοῦ συνειδότος αὐτῷ ὅτι ἄξιός ἐστι τιμῆς τιμᾶσθαι. Οὐδὲ γὰρ περὶ πᾶσαν τιμὴν ἔσται, ἀλλὰ περὶ τὴν βελτίστην,

ἡ δ' ἀνελευθερία K^b. ἡ ἐναντία K^b. ὁ δ' ἄρα K^b. ὡς τις οὖν ἐστίν; ὁ om. M^b. ὡς οἶον om. idem. ὕκμβικας M^b. ὅτε K^b. ἃ εἰσι om. M^b. ὧν ante πολλῶν om. K^b. et pr. M^b. ὅτι] δεῖ K^b, δὲ ὀρθῶς M^b. ὧν εἰδόντων αὐτὸν K^b. ὅτι πᾶσαν τὴν τιμὴν M^b.

καὶ τὸ τίμιον ἀγαθὸν καὶ ἀρχῆς τάξιν ἔχον. Οἱ μὲν οὖν
 εὐκαταφρόνητοι ὄντες καὶ φαῦλοι, μεγάλων δ' αὐτοὺς ἀξι-
 οῦντες, καὶ πρὸς τούτοις τιμᾶσθαι οἰόμενοι δεῖν, χαῦνοι· ὅσοι
 δὲ ἐλαττόνων αὐτοὺς ¹ ἀξιούσιν ἢ προσῆκον αὐτοῖς, μικρό-
 ψυχοι. Ὁ ἄρα μέσος τούτων ἐστὶν ὃς ² μήτε ἐλάττονος ³
 τιμῆς αὐτὸν ἀξιοῖ ⁴ ἢ προσήκει, μήτε μεῖζονος ἢ ἀξίος ἐστι,
 μήτε πάσης· οὗτος δ' ἐστὶν ὁ μεγαλόψυχος. Ὡστε δῆλον
¹ ὅτι ἡ μεγαλοψυχία μεσότης ἐστὶ χαυνότητος καὶ μικρο-
 ψυχίας.

Μεγαλοπρέπεια δ' ἐστὶ μεσότης ⁵ σαλακωνείας καὶ μικρο- ²⁷
 πρεπείας. Ἔστι δ' ἡ μεγαλοπρέπεια περὶ δαπάνας ἃς τῷ
 πρέποντι γίγνεσθαι προσήκει. Ὅστις μὲν οὖν δαπανᾷ οὐ
 μὴ δεῖ, ¹ σαλάκων, οἷον εἴ τις ἐστιᾷ ἐρανιστὰς ὡς ἂν γάμους
 τις ἐστιῶν, ὁ τοιοῦτος ¹ σαλάκων· ὁ γὰρ ³ σαλάκων τοιοῦτός
 ἐστίν, ὁ ἐν ² μὴ δεῖ καιρῷ ἐνδεικνύμενος τὴν ἑαυτοῦ εὐπορίαν.
 Ὁ δὲ μικροπρεπὴς ὁ ἐναντίος τούτῳ, ὃς οὐ δεῖ ⁴ μὴ μεγα- ²
 λείως δαπανῇ, ἢ τοῦτο μὴ ποιῶν, οἷον εἰς γάμους ἢ χορη-
 γίαν δαπανῶν μὴ ἀξίως ἀλλ' ἐνδεῶς· ὁ τοιοῦτος μικροπρεπής.
 Ἡ δὲ μεγαλοπρέπεια καὶ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος φανερά ἐστιν
 οὕσα τοιαύτη οἷον λέγομεν· ἐπεὶ γὰρ ἐν τῷ καιρῷ τῷ πρέ-
 ποντι τὸ μέγα ὀδεόν εἶναι, ὀρθῶς τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τοῦνομα
 κεῖται. Ἡ μεγαλοπρέπεια ἄρ' ἂν εἴη, ἐπειδὴ ἐστὶν ἐπαι- ³
 νητή, μεσότης τις ἐλλείψεως καὶ ὑπερβολῆς τῆς περὶ δαπά-
 νας τὰς προσηκούσας, ἐν οἷς ² δεῖ. Εἰσὶ δέ, ὡς οἰονται, καὶ
 πλείους μεγαλοπρέπειαί, οἷον φασὶ μεγαλοπρεπῶς τ' ἐβά-
 δισε, καὶ ἄλλαι δὲ τοιαῦται μεγαλοπρέπειαί μεταφοραῖς λέ-
 γονται, οὐ κυρίως· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐν τούτοις μεγαλοπρέπεια,
 ἀλλ' ἐν οἷς εἰρήκαμεν.

Νέμεσις δ' ἐστὶ μεσότης φθονερίας καὶ ⁴ ἐπιχαιρεκακίας· ²⁸
 ἀμφοτέραι γὰρ αὗται ψεκταί εἰσιν, ὁ δὲ νεμεσητικός ¹ ἐπαι-

¹ ἀξιούσι προσηκόντων αὐτοῖς μεζόνων μικρόψυχοι M^b. ² μὴ K^b.
³ ἢ ἡ—ἡ] ἡς—ἡς K^b. ⁴ ὅτι om. M^b. ⁵ σαλακωνείας M^b, ἀλακωνείας K^b.
¹ σαλάκων] ἀλακῶν utrobique K^b. ² σαλάκων post γὰρ om. K^b. ³ μὴ
 om. idem. ⁴ δεῖ M^b. ² δεῖ. Εἰσὶ δέ] δὲ εἰσιν K^b. ⁴ χαιρεκακίας K^b.
¹ ἐπαινος K^b.

νετός. Ἔστι δ' ^α ἡ νέμεσις περὶ ἀγαθά, ἃ τυγχάνει ὑπάρχοντα ἀναξίῳ ὄντι, λύπη τις. Νεμεσητικὸς οὖν ^α ὁ ἐπὶ τοῖς τοιούτοις λυπητικὸς. Καὶ ^τ ὁ αὐτός γε πάλιν οὗτος λυπή-
²σεται, ἂν τινα ἴδῃ κακῶς πράττοντα ἀνάξιον ὄντα. Ἡ μὲν οὖν νέμεσις καὶ ὁ νεμεσητικὸς ἴσως τοιούτος, ὁ δέ γε φθονερὸς ^ν ἐναντίως τούτῳ· ἀπλῶς γάρ, ἂν τε ἀξίός τις ἢ ἂν τε μὴ τοῦ εὖ πράττειν, λυπήσεται. Ὅμοίως τούτῳ ὁ ἐπιχειρέκακος ἡσθήσεται κακῶς πράττοντι καὶ τῷ ἀξίῳ καὶ τῷ ἀναξίῳ. ^ω Ὁ δέ γε νεμεσητικὸς οὐ, ἀλλὰ μέσος τίς ^ξ ἐστὶ τούτων.

29 Σεμνότης δ' ἐστὶν αὐθαδεῖας ἀνὰ μέσον τε καὶ ἀρεσκείας, ἔστι δὲ περὶ τὰς ἐντεύξεις. Ὁ τε γὰρ αὐθάδης τοιοῦτός ἐστιν οἷος μηθεὶ ἐντυχεῖν μηδὲ ^γ διαλεγῆναι, ἀλλὰ τοῦνομα ἔοικεν ἀπὸ τοῦ τρόπου κείσθαι· ὁ γὰρ αὐθάδης αὐτοάδης τίς ² ἐστίν, ἀπὸ τοῦ αὐτὸς αὐτῷ ἀρέσκειν. Ὁ δὲ ἄρεσκος τοιοῦτος ^ξ οἷος πᾶσιν ὁμιλεῖν καὶ πάντως καὶ πανταχῇ. Οὐδέτερος δὲ τούτων ἐπαινετός, ὁ δέ γε σεμνὸς ἀνὰ μέσον τούτων ὧν ἐπαινετός· οὔτε γὰρ πρὸς πάντας, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἀξίους, οὔτε πρὸς οὐθένα, ἀλλὰ πρὸς τοὺς αὐτοὺς τούτους.

30 Αἰδὼς δ' ἐστὶ μεσότης ἀναίσχυντίας καὶ καταπλήξεως, ἔστι δὲ περὶ πράξεις καὶ λόγους. Ὁ μὲν γὰρ ἀναίσχυντός ἐστιν ὁ ἐν παντὶ καὶ πρὸς πάντας λέγων καὶ πράττων ἃ ἔτυχεν, ὁ δὲ καταπεπληγμένος ὁ ἐναντίος τούτῳ, ὁ πάντα καὶ ^α πρὸς πάντας εὐλαβούμενος καὶ πρᾶξαι καὶ εἰπεῖν· ἄπρακτος γὰρ ² ὁ τοιοῦτος, ὁ πάντα καταπληττόμενος. Ἡ δὲ αἰδὼς καὶ ὁ αἰδήμων μεσότης ^β τις τούτων· οὔτε γὰρ ἅπαντα καὶ πάντως, ὡς ὁ ἀναίσχυντος, καὶ ἐρεῖ καὶ πράξει, οὔτε ὡς ὁ καταπλήξ, ἐν παντὶ καὶ πάντως ^γ εὐλαβηθήσεται, ἀλλὰ πράξει καὶ ἐρεῖ ἐν οἷς δεῖ καὶ ^δ δεῖ καὶ ὅτε δεῖ.

31 Ἐντραπελία δ' ἐστὶ μεσότης βωμολοχίας καὶ ἀγροικίας,

^α ἢ et mox ὁ om. M^b. ^τ ὁ om. K^b. ^ν ἐναντίος K^b. ^ω ὁ—τούτων om. M^b. ^ξ ἐστὶ om. K^b. ^γ διαλλαγῆναι M^b. ^ξ οἷον M^b.
^α πρὸς om. K^b. ^β τις om. M^b. ^γ εὐλαβήσεται K^b. ^δ εὐτραπελία K^b.

ἔστι ^ε δὲ περὶ ^ι τὰ σκώμματα. Ὁ τε γὰρ βωμολόχος ἐστὶν ὁ πάντα καὶ πᾶν οἰόμενος δεῖν σκώπτειν, ὃ τε ἄγροικος ὁ μήτε σκώπτειν βουλόμενος [δεῖν] μήτε σκωφθῆναι, ἀλλ' ὀργιζόμενος. Ὁ δ' εὐτράπελος ἀνὰ μέσον τούτων, ὁ μήτε ² πάντας καὶ πάντως σκώπτων μήτ' ^ε αὐτὸς ἄγροικος ὢν. Ἔσται δ' ὁ εὐτράπελος διττῶς πως λεγόμενος· καὶ γὰρ ὁ δυνάμενος σκῶναι ἐμμελῶς, καὶ ὃς ^h ἂν ὑπομείνῃ σκωπτόμενος, εὐτράπελος, καὶ ἡ ^ι εὐτραπελία τοιαύτη.

Φιλία δ' ἐστὶ μεσότης κολακείας καὶ ἔχθρας, ἔστι δὲ περὶ ³² ^ι πράξεις καὶ λόγους. Ὁ μὲν γὰρ κόλαξ ἐστὶν ὁ πλείω τῶν προσηκόντων καὶ ^κ ὄντων προστιθείς, ὁ δ' ἀπεχθητικὸς ἐχθρὸς καὶ τῶν ὑπαρχόντων περιαιρῶν. Οὐδέτερος οὖν ὀρθῶς ἐπαινετός ἐστίν, ὁ δὲ φίλος ἀνὰ μέσον τούτων· οὔτε γὰρ πλείω τῶν ὑπαρχόντων προσθήσει, οὔτ' ἐπαινέσει τὰ μὴ προσήκοντα, οὔτ' αὖ πάλιν ἐλάττω ποιήσει, οὔτε πάντως ἐναντιώσεται παρὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ. Ὁ μὲν ^ι οὖν φίλος τοιοῦτος.

Ἀλήθεια δ' ἐστὶ μεταξὺ εἰρωνείας καὶ ἀλαζονείας. Ἔστι ³³ δὴ περὶ λόγους, οὐ πάντας δέ. Ὁ μὲν γὰρ ἀλαζών ἐστὶν ὁ πλείω τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ προσποιούμενος εἶναι, ἢ εἰδέναι ^α μὴ οἶδεν· ὁ δ' εἰρων ἐναντίος τούτῳ, καὶ ἐλάττω τῶν ὑπαρχόντων προσποιούμενος αὐτῷ εἶναι, καὶ ^α οἶδε μὴ φάσκων, ἀλλ' ἐπικρυπτόμενος τὸ εἰδέναι. Ὁ δ' ἀληθὴς οὐδέτερον τού- ² των ποιήσει· οὔτε γὰρ προσποιήσεται πλείω τῶν ὑπαρχόντων οὔτ' ἐλάττω, ἀλλὰ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ ταῦτα φήσει καὶ εἶναι καὶ εἰδέναι. Εἰ μὲν οὖν εἰσὶν αὐταὶ ἀρεταὶ ἢ μὴ ἀρεταί, ἄλλος ἂν εἴη λόγος· ὅτι δὲ μεσότητές εἰσι τῶν εἰρημένων, δηλον· οἱ γὰρ κατ' αὐτὰς ζῶντες ἐπαινοῦνται.

Περὶ ³⁴ ^μ δὲ δικαιοσύνης λοιπὸν ἂν εἴη εἰπεῖν τί ἐστὶ καὶ ἐν ³⁴ τίσι καὶ περὶ ποῖα. ^ν Πρῶτον μὲν οὖν εἰ λάβοιμεν τί ἐστὶ τὸ δίκαιον, ἔστι δὴ διττὸν τὸ δίκαιον, ὦν τὸ μὲν ἐστὶ κατὰ νόμον· δίκαια γὰρ φασιν εἶναι ^α ὁ νόμος ^ο προστάττει. Ὁ

^ε δὴ K^b. ^ι τὰ om. M^b. ^ε αὐτὸς γὰρ ἄγροικος M^b. ^h ἂν om. K^b. ^ι εὐτραπέλεια K^b. ^ι πράξιν K^b. ^κ προσόντων προστεθείς M^b. ^ι οὖν om. M^b. ^μ δὲ om. idem. ^ν πρότερον οὖν M^b. ^ο πράττει K^b.

δὲ νόμος κελεύει τὰνδρεῖα πράττειν καὶ τὰ σώφρονα, καὶ
 2 ἀπλῶς ἅπαντα ὅσα κατὰ τὰς ἀρετὰς λέγεται. Διὸ καί,
 Ρφασί, δοκεῖ ἡ δικαιοσύνη τελεία τις ἀρετὴ εἶναι· εἰ γὰρ δί-
 καια μὲν ἐστὶν ἃ ὁ νόμος κελεύει ποιεῖν, ὁ δὲ νόμος τὰ κατὰ
 3 πᾶσας ἀρετὰς ὄντα προστάττει, ὁ ἄρα τοῖς κατὰ νόμον
 ἐμμένειν δικαίοις ἔτελειως σπουδαῖος ἔσται, ὥστε ὁ δίκαιος
 3 καὶ ἡ δικαιοσύνη τελεία τις ἀρετὴ ἐστίν. Ἐν μὲν ὃ δὴ τι δί-
 καιον ἐν τε τούτοις ἐστὶ καὶ περὶ ταῦτα. Ἀλλὰ μὴν οὐ
 τοῦτο τὸ δίκαιον ὁ οὐδὲ τὴν περὶ ταῦτα δικαιοσύνην ζητοῦμεν.
 Κατὰ μὲν γὰρ ταῦτα τὰ δίκαια ἔστι καθ' ἑαυτὸν ἄντα δί-
 4 καιον εἶναι· ὁ γὰρ σώφρων καὶ ὁ ἀνδρεῖος καὶ ὁ ἐγκρατὴς
 καὶ αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ἐστὶ τοιοῦτος. Ἀλλὰ τὸ δίκαιον τὸ
 πρὸς ἕτερον ἄλλο τοῦ εἰρημένου κατὰ νόμον δικαίου ἐστίν·
 οὐ γὰρ ἔστιν ἐν τοῖς πρὸς ἕτερον δικαίοις οὓσι καθ' αὐτὸν
 εἶναι δίκαιον. Τοῦτο δ' ἐστὶν ὁ ζητοῦμεν δίκαιον καὶ τὴν
 δικαιοσύνην τὴν περὶ ταῦτα. Τὸ τοίνυν δίκαιόν ἐστὶ τὸ πρὸς
 5 ἕτερον ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν τὸ ἴσον. Τὸ γὰρ ἀδίκον τὸ ἄνισόν
 ἐστίν· ὅταν γὰρ τῶν μὲν ἀγαθῶν τὰ μέζω αὐτοῖς νέμωσι,
 τῶν δὲ κακῶν τὰ ἐλάσσονα, ἄνισον τοῦτ' ἐστὶ, καὶ οὕτως
 6 ἀδικεῖν καὶ ἀδικεῖσθαι αἰσονται. Δῆλον ἄρα ὅτι ἐπειδὴ ἡ
 ἀδικία ἐν ἀνίστοις, ἡ δικαιοσύνη καὶ τὸ δίκαιον ἐν ἰσότητι συμ-
 6 βολαίων. Ὡστε δῆλον ὅτι ἡ δικαιοσύνη μεσότης τις ἂν εἴη
 ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως καὶ πολλοῦ καὶ ὀλίγου. Ὁ τε
 γὰρ ἀδικος τῷ ἀδικεῖν ἧς πλεῖον ἔχει, καὶ ὁ ἀδικούμενος δὲ τῷ
 ἀδικεῖσθαι ἐλάττων· τὸ δὲ γε μέσον τούτων δίκαιόν ἐστιν.
 Τὸ δὲ μέσον ἴσον, ὥστε τὸ ἴσον ἂν πλείονος καὶ ἐλάττονος
 7 εἴη δίκαιον, καὶ δίκαιος δὲ ὁ τὸ ἴσον βουλόμενος ἔχειν. Τὸ
 δὲ γε ἴσον ἐν ἐλαχίσταις δυσὶν ἐγγίνεται· τὸ ἄρα πρὸς ἕτε-
 ρον ἴσον εἶναι δίκαιόν ἐστι, καὶ δίκαιος ὁ τοιοῦτος ἂν εἴη.
 Ἐπεὶ αὖν ἡ δικαιοσύνη ἐν δικαίῳ καὶ ἐν ἴσῳ καὶ ἐν μεσότητι,

Ρ φησὶ Μ^b. 3 πᾶσας] τὰς Μ^b. 4 τέλειος Μ^b. 5 δὴ om. Μ^b.
 6 οὐδὲ] ἢ οὐδὲ Κ^b. 7 ὁ ante ἀνδρεῖος et ἐγκρατὴς om. Κ^b. 8 οὕτως]
 οὐ Μ^b. 9 ἀδικον Κ^b, δίκαιον Μ^b. 10 ὑπεροχῆς Κ^b. 11 πλεον Μ^b.
 12 ἂν post εἴη Μ^b.

τὸ μὲν δίκαιον ἐν τισὶ λέγεται δίκαιον, τὸ δ' ἴσον τισὶν ἴσον, τὸ δὲ μέσον τισὶ μέσον, ὥσθ' ἡ δικαιοσύνη καὶ τὸ δίκαιον ἔσται καὶ πρὸς τινος καὶ ἐν τισιν. Ἐπεὶ οὖν ἐστὶ ^b τὸ δίκαιον ἴσον, καὶ τὸ ^c τῷ ἀνάλογον ἴσον δίκαιον αὖ εἶναι. Τὰ δ' ἀνάλογον ἐν τέτταρσι γίνεται ἐλαχίστοις· ὡς γὰρ τὸ Α πρὸς τὸ Β, τὸ Γ πρὸς τὸ Δ. Οἶον ἀνάλογόν ἐστι τὸν τὰ πολλὰ κεκτημένον πολλὰ εἰσφέρειν, τὸν δὲ τὰ ὀλίγα κεκτημένον ὀλίγα· πάλιν ὁμοίως τὸν μὲν πολλὰ πεπονηκότα πολλὰ λαμβάνειν, τὸν δὲ ὀλίγα πεπονηκότα ὀλίγα λαμβάνειν. Ὡς ^g δ' ^d ἔχει ὁ πεπονηκὼς πρὸς τὸν μὴ πεπονηκότα, οὕτω τὰ πολλὰ πρὸς τὰ ὀλίγα· ^e ὡς δ' ὁ πεπονηκὼς πρὸς τὰ παλλὰ, οὕτως ὁ μὴ πεπονηκὼς πρὸς τὰ ὀλίγα. Ἐοικε δὲ καὶ Πλάτων τῇ ἀναλογίᾳ ταύτῃ ^f τῷ δίκαιον χρῆσθαι ἐν τῇ πολιτείᾳ. Ὁ μὲν γὰρ γεωργός, φησί, σίτον ποιεῖ, ὁ δ' αἰκο- ¹⁰ δόμος οἰκίαν, ὁ δ' ὑφάντης ἱμάτιον, ὁ δὲ σκυτοτόμος ὑπόδημα. Ὁ μὲν οὖν γεωργὸς τῷ οἰκοδόμῳ σίτον δίδωσιν, ὁ δ' οἰκοδόμος τῷ γεωργῷ οἰκίαν· ὁμοίως ^g δὲ οἱ ἄλλοι πάντες οὕτως ἔχουσιν ὥστε τὰ παρ' αὐτοῖς ἀντικαταλλάττεσθαι τῶν παρὰ ταῖς ἄλλοις. Ἔστι δ' ἡ ἀναλογία αὕτη· ὡς γὰρ ὁ ¹¹ γεωργὸς τῷ οἰκοδόμῳ, οὕτως ὁ οἰκοδόμος τῷ γεωργῷ· ὁμοίως τῷ σκυτεῖ, τῷ ὑφάντῃ, τοῖς ἄλλοις πᾶσιν ἡ αὕτη ἀναλογία ^h πρὸς ἀλλήλους γίνεται, καὶ συνέχει δ' ἡ αὕτη ἀναλογία ⁱ τὴν πολιτείαν. Ὡστε τὸ δίκαιον ^k εἶναι ἔοικε τὸ ἀνάλογον· τὸ γὰρ δίκαιον συνέχει τὰς πολιτείας, τὸ αὐτὸ δ' ἐστὶ τὸ δίκαιον τῷ ^l ἀνάλογον. Ἐπεὶ ^m δὲ ὁ αἰκοδόμος πλείονος ¹² ἄξιον ποιεῖ τὸ αὐτοῦ ἔργον ἢ ὁ σκυτεὺς, καὶ ἦν ἔργον ἀντικαταλλάττεσθαι ⁿ τῷ σκυτεῖ πρὸς τὸν αἰκοδόμον, ἀνθ' ὑπαδημάτων δ' οὐκ ἦν αἰκίαν λαβεῖν, ἐνταῦθα ἤδη ^o ἐνόμισαν, ὥς πάντα ταῦτα ὠνητὰ ἐστίν, ἀργύριον προσαγορεύσαντες ^p νόμισμα, ταύτῃ χρῆσθαι, καὶ τῇ ἄξιαν ἕκαστον ἐκάστου ^q δεῖ

^b δίκαιον τὸ K^b. ^c τῷ] τούτῳ K^b. ^d ὁ πεπονηκὼς ἔχει K^b. ^e ὡς—ὀλίγα οὐα. M^b. ^f τὸ δίκαιον K^b. ^g δὲ] καὶ M^b. ^h πρὸς ἀλλήλους οὐα. M^b. ⁱ τὰς πολιτείας M^b. ^k ἔοικεν εἶναι K^b. ^l ἀναλόγῳ K^b. ^m δὲ] M^b. ⁿ τῷ] καὶ τῷ K^b. ^o ἐνόμισαν ταῦτα πάντα ὠνητὰ καὶ τι ἀργύριον προσαγορεύοντες M^b. ^p νομίματι K^b. ^q διδόντες M^b.

δόντας τὴν ἀλλάξιν ποιείσθαι παρ' ἑαλλήλων, καὶ τούτῳ τὴν
 13 πολιτικὴν κοινωνίαν συνέχειν. Ἐπεὶ οὖν τὸ δίκαιον ἐστὶν ἐν
 τούτοις καὶ τοῖς εἰρημένοις ἐμπροσθεν, ἡ περὶ ταῦτα δικαιο-
 σύνη ἂν εἴη τῇ ἔξει ὁρμὴν ἔχουσα μετὰ προαιρέσεως περὶ
 ταῦτα καὶ ἐν τούτοις. Ἔστι δὲ ^α δίκαιον καὶ ἀντιπεπονθός,
 οὐ μέντοι γε ὡς οἱ ἑΠυθαγόρειοι ἔλεγον. Ἐκεῖνοι μὲν γὰρ
 14 φέροντο δίκαιον εἶναι, ἃ τις ἐποίησε, ταῦτ' ἀντιπαθεῖν. Τὸ
 δὴ τοιοῦτον οὐκ ἔστι πρὸς ἅπαντας. Οὐ γὰρ ἐστὶ δίκαιον
 οἰκέτῃ πρὸς ἐλεύθερον ἢ ταυτόν· ὁ οἰκέτης γὰρ εἰάν πατάξῃ
 τὸν ἐλεύθερον, οὐκ ἔστι ^ω δίκαιος ἀντιπληγῆναι, ἀλλὰ πολ-
 λάκις. Καὶ τὸ ἀντιπεπονθός ^z δὲ δίκαιόν ἐστιν ἐν τῷ ἀνά-
 λογον· ὡς γὰρ ὁ ἐλεύθερος ἔχει πρὸς τὸν δούλον τῷ βελ-
 15 τίῳ εἶναι, οὕτως τὸ ἀντιποιῆσαι πρὸς τὸ ποιῆσαι. Ὁμοίως
 δὲ καὶ ἐλευθέρῳ πρὸς ἐλεύθερον ἔξει. Οὐ γὰρ δίκαιον, εἴ
 τις τὸν ὀφθαλμὸν ἐξέκοψέ τινος, ἀντεκκοπήναι μόνον, ἀλλὰ
 πλείονα παθεῖν, Ἰακολουθήσαντα τῇ ἀναλογίᾳ· καὶ γὰρ ἥρξε
 πρότερος καὶ ἠδίκησεν, ἀδικεῖ δὲ κατ' ἀμφοτέρω, ὥστε ἀνά-
 λογον καὶ τὰ ἀδικήματα, καὶ τὸ ἀντιπαθεῖν πλείω ὢν ἐποίησε
 16 δίκαιόν ἐστιν. Ἐπεὶ δὲ τὸ δίκαιον πολλαχῶς λέγεται, διο-
 ριστέον ἂν εἴη ὑπὲρ ποίου δικαίου ἐστὶν ἡ σκέψις. Ἔστι
 δὴ δίκαιον τό, ὡς φασίν, οἰκέτῃ πρὸς δεσπότην καὶ νύφ πρὸς
 πατέρα. Τὸ δ' ἐν τούτοις δίκαιον ^z ὁμωνύμως ἂν δόξειεν λέ-
 γεσθαι τῷ πολιτικῷ δικαίῳ. Ἔστι γὰρ δίκαιον ὑπὲρ οὗ
 17 ἐστὶν ἡ σκέψις, τὸ πολιτικὸν δίκαιον. Τοῦτο γὰρ μάλιστα
 ἐστὶν ἐν ἰσότητι· κοινωνοὶ γὰρ οἱ ^α πολῖταί τινες, καὶ ὅμοιοι
 βούλονται εἶναι τῇ φύσει, τῷ δὲ τρόπῳ ἕτεροι. Τῷ δὲ νύφ
 πρὸς πατέρα καὶ οἰκέτῃ πρὸς δεσπότην οὐκ ἂν δόξειεν εἶναι
 δίκαιον οὐθέν· οὔτε γὰρ τῷ ^β ποδὶ τῷ ἐμῷ πρὸς ἐμέ ^γ οὔτε
 18 τῇ χειρί, ὁμοίως δ' οὐδ' ἐκάστῳ τῶν μορίων. Ὡσαύτως ἂν
 οὖν δόξειεν ἔχειν καὶ ὁ υἱὸς πρὸς πατέρα· ὥσπερ γὰρ μέρος

^α ἑαλλήλων, omissis καὶ τούτῳ, K^b.

^z καὶ δίκαιον M^b.

^τ πυθαγόρειοι

K^b.M^b. ^ν ταυτά K^b, om. M^b.

^ω δίκαιον M^b.

^z δὲ om. M^b.

^γ ἀκολουθήσαντα K^b.

^z ὁμωνυμον M^b.

^α πολιτικοὶ K^b.

^β παιδὶ K^b.

^γ οὔτε] οὐδὲ K^b.M^b.

τί ἐστι τοῦ πατρὸς ὁ υἱός, πλὴν ὅταν ἤδη λάβῃ τὴν τοῦ ἀνδρὸς τάξιν καὶ χωρισθῇ ^δ ὑπ' ^ε αὐτοῦ, τότε ἤδη ἐν ἰσότητι καὶ ὁμοιότητι ἐστι τῷ πατρί· οἱ δὲ πολῖται τοιοῦτοί τινες ἐθέλουσιν εἶναι. Ὡς δ' αὐτως οὐδ' οἰκέτῃ πρὸς δεσπότην ἐστὶ ¹⁹ δίκαιον διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν· τοῦ γὰρ δεσπότην τί ἐστὶν ὁ οἰκέτης. ¹ Ἀλλὰ δὴ καὶ εἰ ² ἔστιν αὐτῷ δίκαιον, τὸ οἰκονομικὸν δίκαιον πρὸς αὐτόν ἐστιν. Οὐ τοῦτο δέ γε ἡμεῖς ζητοῦμεν, ἀλλὰ τὸ πολιτικόν· ἐν ἰσότητι γὰρ καὶ ὁμοιότητι τὸ πολιτικὸν δίκαιον ἔοικεν εἶναι. Ἀλλὰ δὴ τὸ μὲν ἐν ^h ἀν- ²⁰ δρὸς καὶ γυναικὸς κοινωνίᾳ δίκαιόν ἐστιν ἐγγὺς τοῦ πολιτικού δίκαιου· χεῖρον μὲν ¹ γὰρ ἢ γυνὴ τοῦ ἀνδρός, ἀλλ' οἰκειότερον, καὶ μετέχει ἰσότητός πως μᾶλλον, διότι ἐγγὺς τῆς πολιτικῆς κοινωνίας ὁ βίος αὐτῶν, ὥστε καὶ τὸ δίκαιον τὸ γυναικὶ πρὸς ἄνδρα μάλιστα πως ἦδη τῶν ἄλλων πολιτικόν ἐστιν. Ἐπεὶ οὖν ἐστὶ δίκαιον τὸ ἐν πολιτικῇ κοινωνίᾳ ^k ὄν, ²¹ ἢ δικαιοσύνη καὶ ὁ δίκαιος περὶ τὸ πολιτικὸν δίκαιον ἔσται. Τῶν δὲ δικαίων ἐστὶ τὰ μὲν φύσει τὰ δὲ νόμῳ. Δεῖ δ' οὕτως ὑπολαμβάνειν μὴ ὥς μηδέποτε ἂν μεταπεσόντα· καὶ γὰρ τὰ φύσει ὄντα μεταλαμβάνουσι μεταβολῆς. Λέγω δ' οἷον εἰ τῇ ἀριστερᾷ μελετῶμεν πάντες αἰεὶ βάλλειν, γινοίμεθ' ἂν ἀμφιδέξιοι· ἀλλὰ φύσει γε ἀριστερά ἐστι, καὶ τὰ δεξιὰ οὐδὲν ἡττον φύσει βελτίω ἐστὶ τῆς ἀριστερᾶς, καὶ πάντα ποιῶμεν τῇ ἀριστερᾷ καθάπερ τῇ δεξιᾷ. Οὐδ' ὅτι μεταπίπτουσι, διὰ τοῦτ' οὐκ ἔστι φύσει· ἀλλ' εἰ ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ τὸν πλείω χρόνον οὕτω διαμένει ἢ ἀριστερὰ οὕσα ¹ ἀριστερὰ καὶ ἢ δεξιὰ δεξιὰ, τοῦτο φύσει ἐστίν. Ὡσαύ- ²² τως ἐπὶ τῶν φύσει δικαίων, μή, εἰ ^m μεταβάλλει διὰ τὴν ἡμετέραν χρῆσιν, διὰ τοῦτ' οὐκ ἔστι δίκαιον φύσει, ἀλλ' ἔστιν. Τὸ γὰρ ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ διαμένον, τοῦτο ⁿ φύσει δίκαιον προφανές. Ὁ γὰρ ἂν ἡμεῖς θώμεθα καὶ νομίσωμεν, τοῦτο καὶ ἔστι δίκαιον ἤδη καὶ καλοῦμεν κατὰ νόμον δίκαιον.

^d nonne ἀν'? ^e αὐτῆς K^b. ^f ἀλλ' ἤδη M^b. ^g ἔστιν om. M^b.

^h γυναικὸς καὶ ἀνδρὸς K^b.

ⁱ γὰρ ἐστὶν ἢ K^b.

^k ὄν] ἐστὶ καὶ M^b.

^l ἀριστερὰ post οὕσα om. K^b.

^m μεταβάλλει M^b.

ⁿ φύσει om. M^b.

- 23 Βέλτιον οὖν δίκαιον τὸ κατὰ φύσιν τοῦ κατὰ νόμον. Ἀλλ' ὁ
ζητοῦμεν, δίκαιόν ἐστι πολιτικόν. Τὸ δὲ πολιτικόν ἐστι τὸ
νόμῳ, οὐ τὸ φύσει. Τὸ δ' ἄδικον καὶ τὸ ἀδίκημα δόξειεν
ἂν εἶναι ^ο οὕτω ταυτόν, ^ρ οὐκ ἔστι δέ· τὸ μὲν γὰρ ἄδικόν ἐστι
τὸ νόμῳ ὠρισμένον, οἷον ^q τὸ παρακαταθήκην ἀποστερηῆσαι
ἄδικόν ἐστιν, τὸ δ' ἀδίκημά ἐστι τὸ ^τ ἤδη ἀδίκως τι πράξαι.
- 24 Ὁμοίως δὲ τὸ δίκαιον καὶ τὸ δικαιοπράγημα οὐ ταυτόν· τὸ
μὲν γὰρ δίκαιον τὸ τῷ νόμῳ ὠρισμένον, τὸ δὲ δικαιοπράγημα
τὰ τὰ δίκαια πράττειν. Πότε οὖν τὸ δίκαιον, καὶ πότε οὐ;
Ὡς ἀπλῶς μὲν εἰπεῖν, ὅταν πράττῃ κατὰ προαίρεσιν καὶ
ἐκουσίως (τὸ δ' ἐκουσίως ὁ ἦν, εἴρηται ἐν τοῖς ἐπάνω ἡμῖν) καὶ
ὅταν εἰδῶς καὶ ὃν καὶ ^φ καὶ οὐ ἔνεκα, ^σ οὕτως δίκαιον πράτ-
25 τει. Ὁμοίως καὶ ὡσαύτως καὶ ^ι ὁ ἄδικος ἔσται ὁ εἰδῶς καὶ ὃν
καὶ ^φ καὶ οὐ ἔνεκα. Ὅταν δὲ μῆθ' ἐν τούτων εἰδῶς πράξῃ τι
ἄδικον, ἄδικος μὲν οὐκ ἔστιν, ἀτυχὴς δέ· εἰ γὰρ οἰόμενος τὸν
πολέμιον ^α ἀποκτείνειν τὸν πατέρα ἀπέκτεινεν, ἄδικον μὲν ^κ τι
26 ἐπραξεν, ἀδικεῖ μέντοι οὐθένα, ἀτυχεῖ δέ. Ὡστε οὖν τὸ μὴ
ἀδικεῖν τὰ ἄδικα πράττοντα ἐν τῷ ἀγνοεῖν ἐστὶ τοῦτο, ὃ καὶ
μικρὸν ἐπάνω ἐλέγετο, ὅταν μὴ εἰδῶς μῆθ' ὃν βλάπτει μῆθ'
^φ ^ς μῆθ' οὐ ἔνεκεν. Ἀλλ' ἤδη ^α καὶ τὴν ἄγνοιαν διοριστέον
ἐστί, πῶς ἂν γινομένης τῆς ἀγνοίας, ὃν βλάπτει, οὐκ ἀδι-
27 κήσει. Ἔστω δὴ οὗτος ὁ διορισμός· ὅταν μὲν γὰρ ἡ ἄγνοια
αἰτία ᾗ τοῦ πράξαι τι, οὐχ ἐκὼν τοῦτο πράττει, ὥστε οὐκ
ἀδικεῖ· ὅταν δὲ τῆς ἀγνοίας αὐτὸς ᾗ αἴτιος, καὶ πράττῃ ^β τι
κατὰ τὴν ἄγνοιαν ἧς αὐτὸς αἰτιός ἐστιν, οὗτος ἤδη ἀδικεῖ,
28 καὶ δικαίως ^ε αἴτιος ὁ τοιοῦτος κληθήσεται. Οἷον ἐπὶ τῶν
μεθύοντων· οἱ γὰρ μεθύοντες καὶ πράξαντές τι κακὸν ἀδικού-
σιν· τῆς γὰρ ἀγνοίας ^δ αὐτοὶ εἰσιν αἴτιοι· ἐξῆν γὰρ αὐτοῖς
μὴ πίνειν τοσοῦτον ὥστ' ἀγνοήσαντας τύπτειν τὸν πατέρα.

^ο οὕτω] οὐ K^b. ^ρ οὐκ ἔστι δέ om. K^b. ^q τὴν K^b. ^τ ἤδη
om. M^b. ^σ οὕτως K^b. ^ι ὁ post καὶ om. M^b. ^ν εἰδῶς τούτων M^b.
^α ἀποκτείνειν M^b. ^κ τι] τοι K^b, om. M^b. ^ς ὥστε] ἐπεὶ K^b.
^φ μῆθ' codices. ^α καὶ om. M^b. ^β τι om. M^b. ^ε ὁ τοιοῦτος
αἴτιος M^b. ^δ αὐτοῖ] αὐταῖς K^b, αὐτοὶ αὐτοῖς corr. K^b.

ε' Ομοίως ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀγνοῶν ὅσαι μὲν γίνονται δι' αὐτούς, οἱ ἕκατὰ ταύτας ἀδικοῦντες ἄδικοι· ὧν δὲ μὴ αὐτοὶ εἰσιν αἴτιοι, ἀλλ' ἡ ἄγνοια κακείνοις ἐστὶν αἰτία τοῖς πράξαι ἢ τοῦ πράξαι, οὐκ ἄδικοι. Ἔστι δ' ἡ τοιαύτη ἄγνοια ²⁹ ἢ φυσική, οἷον τὰ παιδία ἀγνοοῦντα τοὺς πατέρας τύπτουσιν, ἀλλ' ἡ ἐν τούτοις ἄγνοια φυσική οὐσα οὐ ποιεῖ διὰ τὴν πράξιν ταύτην τὰ παιδία λέγεσθαι ἄδικα· ἡ γὰρ ἄγνοια αἰτία τοῦ πράττειν ταῦτα, τῆς δ' ἀγνοίας οὐκ αὐτὰ αἴτια, διό ^k οὐδ' ἄδικα λέγονται. Ὑπὲρ ^l δὲ δὴ τοῦ ἀδικεῖσθαι πᾶς; ³⁰ Πότερον ἐκόντα ἐστὶν ἀδικεῖσθαι ἢ οὐ; Δίκαια μὲν γὰρ καὶ ἄδικα πράττομεν ἐκόντες, ἀδικούμεθα δὲ οὐκέτι ἐκόντες· τὸ γὰρ κολάζεσθαι φεύγομεν, ὥστε δῆλον ὅτι οὐκ ἂν ἀδικούμεθα ἐκόντες. Οὐδεὶς γὰρ ἐκὼν βλάπτεσθαι ὑπομένει· τὸ γὰρ ἀδικεῖσθαι βλάπτεσθαι ἐστίν. Ναί, ἀλλ' εἰσὶ τινες οἱ ³¹ δέον ^m αὐτοὺς τὸ ἴσον ἔχειν παραχωροῦσί τιςιν, ὥστε εἰ τὸ ἴσον ἔχειν ἦν δίκαιον, τὸ ⁿ δ' ἔλαττον ἔχειν ἀδικεῖσθαι ἐστίν, ^o ἔλαττον δὲ ἐκὼν ἔχει, ἐκὼν ἄρα, φασίν, ἀδικεῖται. Ἄλλ' ἐντεῦθεν δῆλον πάλιν ὅτι οὐχ ἐκὼν. Πάντες γὰρ οἱ ἔλαττον ³² λαμβάνοντες ἀντικαταλλάττονται ἢ τιμὴν ἢ ἔπαινον ἢ δόξαν ἢ φιλίαν ἢ ^p ἄλλο τι τῶν τοιούτων· ὁ δ' ἀντικαταλλαττόμενός ^q τι ἀνθ' οὗ προῖεται, οὐκέτι ἀδικεῖται. Εἰ δὲ μὴ ἀδικεῖται, ^r οὐδὲ ἐκὼν ἄρα. Ἔτι πάλιν οἱ τὸ ἔλαττον λαμβά- ³³ νοντες καὶ ἀδικούμενοι, ἢ οὐκ ἴσον λαμβάνουσιν, οὗτοι καλ- λωπίζονται ^s καὶ σεμνύνονται ἐπὶ ^t τοῖς τοιούτοις, ὅτι φασίν “ἐξόν μοι ἴσον λαμβάνειν οὐκ ἐλάμβανον, ἀλλὰ παρήκα τῷ “πρεσβυτέρῳ ἢ τῷ φίλῳ.” Ἀδικούμενος δέ γε οὐδεὶς σεμνύνεται. Εἰ δ' ἐπὶ τοῖς ἀδικήμασι μὴ σεμνύνονται, ἐπὶ δὲ τούτοις σεμνύνονται, ὅπως οὐκ ^v ἂν ἀδικοῖντο ^w οὕτως ἐλαττοίμενοι. Εἰ δὲ μὴ ἀδικοῦνται, οὐδ' ἂν ἐκόντες ἀδικοῖντο. ³⁴

^e ὁμοίως] καὶ K^b. ^f ὅσοις μὲν γίνεται τι δι' M^b. ^g κατ' αὐτὰς M^b.
^h τοῦτο M^b. ⁱ ἢ post ἀγνοια om. K^b. ^k οὐδ'] οὐκ M^b. ^l δὲ om. M^b. ^m αὐτοῖς M^b. ⁿ δ' om. K^b. ^o ἐλάττω K^b. ^p τι ἄλλο M^b.
^q τι ἀνθ'] ταῦθ' M^b. ^r οὐδὲ ἐκὼν ἄρα om. M^b. ^s καὶ σεμνύνονται om. M^b. ^t τῶν τοιούτων K^b. ^v ἀδικοῖντ' ἂν M^b. ^w οἱ οὕτως K^b.

Πρὸς δὴ ταῦτα καὶ τοὺς τοιοῦτους λόγους ὁ ἐπὶ τοῦ ἀκρα-
 τοῦς λόγος ἐναντιοῦται· ὁ γὰρ ἀκρατὴς βλάπτει ^α αὐτὸς
 ἢ αὐτὸν τὰ φαῦλα πράττων, καὶ ἐκὼν γε ταῦτα πράττει,
 βλάπτει ^α ἄρα αὐτὸς αὐτὸν εἰδώς, ὥσθ' ἐκὼν αὐτὸς ὑφ' αὐτοῦ
 ἀδικεῖται. Ἄλλ' ἐνταῦθα ὁ διορισμὸς ^α προστεθεὶς κωλύσει
 35 τὸν λόγον τοῦτον. Ἔστι δὲ ^β ὁ διορισμὸς οὗτος, τὸ μηδένα
 βούλεσθαι ἀδικεῖσθαι. Ὁ δὲ ^γ γε ἀκρατὴς βουλόμενος πράτ-
 τει τὰ κατὰ τὴν ἀκρασίαν, ὥστε αὐτὸς αὐτὸν ἀδικεῖ· βούλε-
 ται ἄρα τὰ φαῦλα πράττειν αὐτῷ. Ἄλλ' οὐδεὶς βούλεται
 ἀδικεῖσθαι, ὥστ' οὐδ' ὁ ἀκρατὴς αὐτὸς αὐτὸν ἐκὼν ἀδικοίη.
 36 Ἄλλ' ἴσως ἐνταῦθα πάλιν ἀπορήσειεν ἄν τις, ἄρα γε ἐνδέ-
 χεται ^δ αὐτὸν αὐτὸν ἀδικεῖν; Ἐκ μὲν δὴ τοῦ ἀκρατοῦς σκο-
 πουμένῳ ἔοικεν ἐνδέχεσθαι. Καὶ πάλιν οὕτως. Εἰ γὰρ ^α ὁ
 νόμος πράττειν τάττει, ταῦτά ἐστι δίκαια, ὁ μὴ πράττων
 ταῦτα ἀδικεῖ· καὶ εἰ πρὸς ὃν κελεύει πράττειν, πρὸς τοῦτον
 37 εἰ μὴ πράττει, τοῦτον ἀδικεῖ. Ὁ δὲ νόμος κελεύει σώφρονα
 εἶναι, οὐσίαν κεκτηῖσθαι, σώματος ἐπιμελεῖσθαι, καὶ τᾶλλα
 τὰ τοιαῦτα· ὁ ἄρα ταῦτα μὴ πράττων ἀδικεῖ αὐτόν· εἰς οὐ-
 θένα γὰρ ἄλλον τῶν τοιοῦτων ἀδικημάτων ἢ ἀναφορά ἐστίν.
 Ἄλλὰ μὴ ποτε ἢ ταῦτα οὐκ ἀληθῆ ἦν, οὐδ' ἐνδέχεται αὐτὸν
 38 ἀδικεῖν αὐτόν. Τὸν γὰρ αὐτὸν οὐκ ἐνδέχεται κατὰ τὸν αὐτὸν
 χρόνον πλεῖον ἔχειν καὶ ἔλαττον, οὐδ' ἐκόντα ἅμα καὶ ἄκοντα·
 ἀλλὰ μὴν ὁ ἀδικῶν, ἢ ἀδικεῖ, πλεῖον ἔχει, ὁ δ' ἀδικούμενος,
 ἢ ἀδικεῖται, ἔλαττον· εἰ ἄρα αὐτὸς αὐτὸν ἀδικεῖ, ἐνδέχεται
 τὸν αὐτὸν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ πλεῖον ἔχειν καὶ ἔλατ-
 39 τόν. Ἄλλὰ τοῦτ' ἀδύνατον· οὐκ ἄρα ἐνδέχεται ἔαυτόν
 αὐτὸν ἀδικεῖν. Ἔτι ὁ μὲν ἀδικῶν ἐκὼν ἀδικεῖ, ὁ δὲ ἀδικού-
 μενος ἄκων ἀδικεῖται, ὥστ' εἰ ἐνδέχεται αὐτὸν αὐτὸν ἀδικεῖν,
 ἐνδέχοιτ' ἂν ἅμα καὶ ἀκουσίως καὶ ἐκουσίως πράττειν τι.
 Τοῦτο δὲ ἀδύνατον· οὐκ ἄρα οὐδ' οὕτως ἐνδέχεται αὐτὸν
 αὐτὸν ἀδικεῖν. Ἔτι εἴ τις λαμβάνοι ἐκ τῶν κατὰ μέρος ἀδι-

^α αὐτὸς om. M^b. ^γ ἑαυτὸν M^b. ^α ἄρα] δ' M^b. ^α προστεθεὶς
 κωλύει M^b. ^β ὁ om. M^b. ^γ γε om. M^b. ^δ αὐτόν] αὐτὸς codices.
^ε ἄλλον K^b. ^ε ταῦτα] τὰ τοιαῦτα M^b. ^ε αὐτόν] τὸν αὐτόν M^b.

κημάτων. Ἀδικοῦσι γὰρ ^h πάντες ἤτοι ⁱ παρακαταθήκην ⁴⁰
ἀποστεροῦντες ἢ μοιχεύοντες ἢ κλέπτοντες ἢ τι ἄλλο τῶν
κατὰ μέρος ἀδικημάτων ποιοῦντες· αὐτεῖς δὲ πώποτε αὐτὸς
αὐτὸν παρακαταθήκην ἀπεστέρησεν, οὐδ' ἐμοίχευσε τὴν ^k αὐ-
τοῦ γυναῖκα, οὐδ' ἐκλεψεν αὐτὸς τὰ ^k αὐτοῦ, ὥστε εἰ τὸ μὲν
ἀδικεῖν ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἐστί, τούτων δὲ μὴ ἐνδέχεται
πρὸς αὐτὸν ποιεῖν, οὐκ ἂν ἐνδέχοιτο αὐτὸν ἀδικεῖν. Εἰ δὲ ⁴¹
μὴ, οὐ τό γε πολιτικὸν ἀδίκημα, ἀλλὰ τὸ οἰκονομικόν· ἡ γὰρ
ψυχὴ εἰς πλείω μεμερισμένη ἔχει τι αὐτῆς τὸ μὲν χεῖρον τὸ
δὲ βέλτιον, ὥστ' εἴ τι ἐγγίγνεται τῶν ἐν ψυχῇ ἀδίκημα, τῶν
μερῶν ^l ἐστὶ πρὸς ἄλληλα. Τὸ οἰκονομικὸν γὰρ ἀδίκημα
διειλόμεθα ^m τῷ ἐπὶ ⁿ τὸ χεῖρον καὶ βέλτιον, ὡς γίνεσθαι
πρὸς αὐτὸν ἄδικον καὶ δίκαιον. Οὐ τοῦτο δ' ἡμεῖς ἐπίσκο- ⁴²
πούμεθα, ἀλλὰ τὸ πολιτικόν. Ὡστ' ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἀδι-
κήμασιν ἐν οἷς ἡμεῖς ζητοῦμεν, οὐκ ἐνδέχεται αὐτὸν αὐτὸν
ἀδικεῖν. ^o Πότερος δὲ πάλιν ἀδικεῖ, καὶ ἐν ποτέρῳ ἐστὶ τὸ
ἀδίκημα, ἐν τῷ ἀδίκῳ ὅτιοῦν ἔχοντι ἢ τῷ κρίναντι καὶ τῷ
ἀπονεύοντι, ὥσπερ ἐν τοῖς ἀγῶσιν; Καὶ γὰρ ὁ λαβὼν τὸν ⁴³
φοῖνικα παρὰ τοῦ ἐφεστῶτος καὶ ταῦτα κρίναντος οὐκ ἀδικεῖ,
καὶ ἀδίκῳ αὐτῷ ἀποδοθῆ· ἀλλ' ἤδη ὁ κρίνας κακῶς καὶ δούς,
οἶπτος ἀδικεῖ. Καὶ οὗτος ἐστὶ μὲν ἢ ἀδικεῖ, ἐστὶ δὲ ἢ οὐκ
ἀδικεῖ· ἢ μὲν γὰρ τὸ τῇ ἀληθείᾳ καὶ τῇ φύσει ὄν δίκαιον μὴ
ἐκρινε, ταύτῃ ^p μὲν ἀδικεῖ, ^q δὲ τὸ αὐτῷ δοκοῦν εἶναι δίκαιον,
οὐκ ἀδικεῖ.

^r Ἐπειδὴ δ' ὑπὲρ τῶν ἀρετῶν εἴρηται, καὶ τίνες εἰσὶ καὶ ἐν ³⁵
τίσι καὶ περὶ ποία, καὶ περὶ ἐκάστης αὐτῶν, ὅτι εἰ ^s πράττοι-
μεν κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον τὸ βέλτιστον, τὸ ^t μὲν οὕτως
εἰπεῖν, τὸ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον ^v πράττειν, ὁμοίον ἐστιν
ὥσπερ ἂν εἴ τις εἴποι ὅτι ὑγίεια ἄριστ' ἂν γένοιτο, εἴ τις
τὰ ὑγιεινὰ προσφέρειτο. Τὸ δὲ τοιοῦτον ἀσαφές· ἀλλ' ἐρεῖ ²

^h ἅπαντες Mb. ⁱ παραθήκην Kb. ^k αὐτοῦ—αὐτοῦ Kb. ^l ἐστὶ
om. Kb. ^m τῷ Kb. Mb. ⁿ τὸ om. Mb. ^o πότερον Kb. ^p μὲν
om. Kb. ^q δὲ ταύτῃ δοκοῦν Kb. ^r ἐπεὶ Kb. ^s πράττομεν Kb.
^t μὲν γὰρ Mb, μέντοι corr. ^v post πράττειν Kb. τὸ βέλτιστον.

μοι, τὰ ποῖα διασάφῃσον ^ω ὑγιεινά ἐστίν. Οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ λόγου, τί ἐστὶν ὁ λόγος καὶ τίς ὁ ὀρθὸς λόγος; Ἀναγκαῖον ἴσως ἐστὶ πρῶτον μὲν, ἐν ᾧ ὁ λόγος ἐγγίνεται, ὑπὲρ τούτου διελέσθαι. ^κ Διωρίσθη μὲν οὖν ὑπὲρ ψυχῆς ὡς τύφω καὶ πρότερον, ὅτι τὸ μὲν αὐτῆς ἐστὶ λόγον ἔχον, τὸ δ' ³ ἄλογον μόνιον τῆς ψυχῆς. Ἔστι ^κ δὴ εἰς δύο τὴν διαίρεσιν ἔχον τὸ ^α λόγον ἔχον μόνιον ^β τῆς ψυχῆς, ὧν ἐστὶ τὸ μὲν βουλευτικὸν τὸ δ' ἐπιστημονικόν. Ὅτι δὲ ἕτερα ἀλλήλων ἐστίν, ἐκ τῶν ὑποκειμένων ἂν γένοιτο φανερόν. Ὡσπερ γὰρ δὴ ἕτερα ^ε ἐστὶν ἀλλήλων ^δ χρώμα τε καὶ χυμὸς καὶ ψόφος καὶ ὁσμή, ὡσαύτως ^ε καὶ τὰς αἰσθήσεις ἐτέρας αὐτῶν ἢ φύσις ἀπέδωκεν· ψόφον μὲν γὰρ ἀκοῇ, χυμὸν δὲ γεύσει γνωρίζο- ⁴ μεν, χρώμα δὲ ὄψει. Ὁμοίως δὲ καὶ τὰλλα τὸν αὐτὸν τρόπον δεῖ ὑπολαμβάνειν, ἔπειδ' ἕτερα τὰ ὑποκείμενά ἐστιν, ἕτερα καὶ τὰ τῆς ψυχῆς εἶναι μέρη οἷς ταῦτα γνωρίζομεν. Ἐτερον δ' ἐστὶ τὸ νοητὸν καὶ τὸ αἰσθητόν, ταῦτα δὲ ψυχῇ γνωρίζομεν· ἕτερον ^ε ἄρ' ἂν εἴη τὸ μόνιον τὸ περὶ τὰ αἰσθητὰ ⁵ καὶ τὰ νοητά. Τὸ δὲ βουλευτικὸν ^β καὶ προαιρετικὸν περὶ τὰ αἰσθητὰ καὶ ἐν κινήσει, καὶ ἀπλῶς ὅσα ἐν γενέσει τε καὶ φθορᾷ ἐστίν. ^ι Βουλευόμεθα γὰρ ὑπὲρ τούτων ἃ ἐφ' ἡμῖν ἐστὶ καὶ πράξαι καὶ μὴ πράξαι προελομένοις, περὶ ^α ^κ ἐστὶ βουλὴ καὶ προαίρεσις τοῦ πράξαι ἢ μὴ πράξαι· ταῦτα δ' ἐστὶν αἰσθητὰ καὶ ἐν κινήσει τοῦ μεταβάλλειν, ὥστε τὸ προαιρετικὸν μόνιον τῆς ψυχῆς κατὰ τὸν λόγον ^ι τῶν αἰσθη- ⁶ τῶν ἐστίν. Τούτων ^κ δὴ διωρισμένων, μετὰ ταῦτα λεκτέον ἂν εἴη, ἐπειδὴ ὑπὲρ ἀληθοῦς ἐστὶν ὁ λόγος καὶ ^α τἀληθές ὡς ἔχει σκοπούμεθα, ἔστι ^ο δ' ἐπιστήμη φρόνησις νοῦς σοφία ⁷ ὑπόληψις, περὶ τί δὴ ἕκαστον τούτων ἐστίν. Ἡ μὲν ^ρ οὖν

^ω ἐστὶν ὑγιεινά K^b. ^κ διωρίσθη M^b. ^γ ἔχον—μόριον] ἔχοντος μόνιον K^b, ἔχον τὸ δ' ἄλογον καὶ τοῦ λόγον ἔχοντος μόνιον M^b. ^κ δὴ] δ' M^b. ^α ἄλλογον K^b, ἐν λόγον M^b. ^β τῆς] λόγον τῆς K^b. ^ε ἀλλήλων ἐστὶ M^b. ^δ χρώματα καὶ K^b. M^b. ^ε καὶ] δὲ καὶ M^b. ^ε ἕτερα M^b. ^ε ἄρ' om. M^b. ^β καὶ προαιρετικὸν om. K^b. ^ι βουλόμεθα M^b. ^κ ἐστὶ] ἐστὶ καὶ M^b. ^ι τὸν αἰσθητόν K^b. ^κ δὲ M^b. ^α τἀληθὲς M^b. ^ο δ'] δ' ἢ K^b. ^ρ οὖν om. M^b.

ἐπιστήμη ἐστὶ περὶ ἐπιστητόν, καὶ τοῦτο μετ' ἀποδείξεως καὶ λόγου διατεινόμενον, ἡ δὲ φρόνησις περὶ τὰ ⁹πρακτά, ἐν οἷς αἵρεσις καὶ φυγὴ καὶ ἐφ' ἡμῖν ἐστὶ πράξαι καὶ μὴ πράξαι. Ἔστι δὴ τῶν ποιουμένων καὶ πραττομένων οὐ ταὐτὸ ¹τὸ ⁸ποιητικὸν καὶ πρακτικόν· τῶν μὲν γὰρ ποιητικῶν ἐστὶ ¹τι παρὰ τὴν ποίησιν ἄλλο τέλος, οἷον παρὰ τὴν οἰκοδομικήν, ἐπειδὴ ἐστὶ ποιητικὴ ²οικίας, οἰκία αὐτῆς τὸ τέλος παρὰ τὴν ποίησιν. Ὅμοίως ἐπὶ τεκτονικῆς καὶ τῶν ἄλλων τῶν ποιητικῶν. Ἐπὶ δὲ τῶν πρακτικῶν οὐκ ἔστιν ἄλλο οὐθέν τέλος ⁹παρ' αὐτὴν τὴν πράξιν, οἷον παρὰ τὸ καθαρίζειν οὐκ ἔστιν ἄλλο τέλος οὐθέν, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο τέλος, ἡ ἐνέργεια καὶ ἡ πράξις. Περὶ μὲν οὖν τὴν πράξιν καὶ τὰ ¹πρακτά ἡ φρόνησις, περὶ δὲ τὴν ποίησιν καὶ τὰ ποιητὰ ἡ τέχνη· ἐν γὰρ τοῖς ¹⁰ποιητοῖς μᾶλλον ἢ ²ἐν τοῖς πρακτοῖς ἐστὶ τὸ τεχνάζειν. Ὡστε ἡ φρόνησις ἂν εἴη ἕξις τις προαιρετικὴ καὶ πρα- ¹⁰κτικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν ὄντων καὶ πράξαι ¹καὶ μὴ πράξαι, ὅσα εἰς τὸ συμφέρον ἤδη συντείνει. Ἔστι δ' ἡ φρόνησις ἀρετὴ, ὡς δόξειεν ἂν, οὐκ ἐπιστήμη· ἐπαινετοὶ γάρ εἰσιν οἱ φρόνιμοι, ὁ δ' ἔπαινος ἀρετῆς. Ἔτι δ' ἐπιστήμης μὲν πάσης ἀρετὴ ἐστὶ, φρονήσεως δὲ ἀρετὴ οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ὡς ἔοικεν, αὐτό τί ἐστὶν ἀρετὴ. Ὁ δὲ νοῦς ἐστὶ περὶ τὰς ἀρχὰς τῶν νοητῶν ¹¹καὶ τῶν ὄντων· ἡ μὲν γὰρ ἐπιστήμη τῶν μετ' ἀποδείξεως ὄντων ἐστίν, αἱ δ' ἀρχαὶ ἀναπόδεικτοι, ὥστ' οὐκ ἂν εἴη περὶ τὰς ἀρχὰς ἡ ἐπιστήμη, ἀλλ' ²ὁ νοῦς. Ἡ δὲ σοφία ἐστὶν ἐξ ἐπιστήμης καὶ νοῦ συγκειμένη. Ἔστι γὰρ ἡ σοφία καὶ ¹²περὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ ἐκ τῶν ἀρχῶν ἤδη δεικνύμενα, περὶ ἃ ἡ ἐπιστήμη· ἢ μὲν οὖν περὶ τὰς ἀρχὰς, τοῦ νοῦ αὕτη μετέχει, ἢ δὲ περὶ τὰ μετὰ τὰς ἀρχὰς μετ' ἀποδείξεως ὄντα, τῆς ἐπιστήμης μετέχει. Ὡστε δῆλον ὅτι ἡ σοφία ἐστὶν ἐκ ³τε νοῦ καὶ ἐπιστήμης συγκειμένη, ὥστ' εἴη ἂν περὶ ταῦτα· περὶ ἃ καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ ἐπιστήμη. Ἡ δὲ ὑπόληψις ἐστίν, ἢ ὑπὲρ ¹³

⁹ πρακτικά Mb. ¹ τὸ et mox τι om. Mb. . ² αἰτίας Mb. ³ οὖν om. Mb. ¹ πρακτικά Mb. ¹⁰ ποιητικοῖς Kb. ² ἐν τοῖς om. Kb. ¹ καὶ μὴ πράξαι ὅσα add. Mb. ² ὁ om. Kb. ³ τε om. idem.

ἀπάντων ἐπαμφοτερίζομεν πρὸς τὸ καὶ εἶναι ταῦτα οὕτω καὶ μὴ εἶναι. Πότερον δ' ἐστὶν ἡ φρόνησις καὶ ἡ σοφία ταυτὸν ἢ οὐ; Ἡ μὲν γὰρ σοφία ἐστὶ περὶ τὰ μετ' ἀποδείξεως καὶ αἰεὶ ὡσαύτως ὄντα, ἡ δὲ φρόνησις οὐ περὶ ταῦτα ἀλλὰ περὶ 14 τὰ ἐν μεταβολῇ ὄντα. Λέγω δὲ οἶον εὐθὺ μὲν ἢ καμπύλον καὶ κοῖλον καὶ τὰ τοιαῦτα ^b αἰεὶ ἐστὶ τοιαῦτα, τὰ δὲ συμφέροντα οὐκέτι οὕτως ἔχουσι ^c τὸ μὴ εἰς ἄλληλα μεταβάλλειν, ἀλλὰ μεταβάλλουσι, καὶ νῦν μὲν συμφέρει τοῦτο, αὔριον δ' οὐ, ^d καὶ τῷ μὲν, τῷ δ' οὐ, καὶ οὕτω μὲν συμφέρει, ^e ἐκείνως 15 δὲ οὐ συμφέρει. Περὶ δὲ τὰ συμφέροντά ἐστιν ἡ φρόνησις, ἡ δὲ σοφία οὐ. Ἅτερον ἄρα ἡ σοφία καὶ ἡ φρόνησις. Πότερον δ' ἐστὶν ἡ σοφία ἀρετὴ ἢ οὐ, διὰ τούτων ^f ἂν δῆλον 16 γένοιτο, ὅτι ἐστὶν ἀρετὴ ἐξ αὐτῆς τῆς φρονήσεως. Εἰ γὰρ ἡ φρόνησις ἀρετὴ ἐστίν, ὥς φαμέν, τοῦ μορίου τοῦ ἐτέρου τῶν λόγον ἔχόντων, ἔστι δὲ χείρων ἡ φρόνησις τῆς σοφίας (περὶ ^h χείρῳ γάρ ἐστιν· ἡ μὲν ⁱ γὰρ σοφία περὶ τὸ αἰδίων καὶ τὸ θεῖον, ὥς φαμέν, ἡ δὲ φρόνησις περὶ τὸ συμφέρον ἀνθρώπων), εἰ οὖν τὸ χείρον ἀρετὴ ἐστὶ, τό γε βέλτιον εἰκὸς ἐστὶν ἀρετὴν εἶναι, ὥστε δῆλον ὅτι ἡ σοφία ἀρετὴ ἐστίν. 17 Ἡ δὲ σύνεσις τί ἐστὶν ἢ περὶ τί; Ἔστι δ' ἡ σύνεσις ἐν οἷσπερ καὶ ἡ φρόνησις, περὶ τὰ ^k πρακτά. Ὁ γὰρ συνετός που λέγεται τῷ δυνατὸς βουλευέσθαι καὶ ἐν τῷ ὀρθῶς τι κρίναι καὶ ἰδεῖν, περὶ μικρῶν τε καὶ ἐν μικροῖς ἢ κρίσις αὐτοῦ. Ἔστιν οὖν ἡ σύνεσις καὶ ὁ συνετὸς μέρος τι φρονήσεως καὶ τοῦ φρονίμου, καὶ οὐκ ἄνεν τούτων· οὐ γὰρ ἂν χω- 18 ρίσαις τὸν συνετὸν τοῦ φρονίμου. Ὁμοίως δ' ἂν δόξειεν ἔχειν καὶ τὰ ἐπὶ τῆς δεινότητος· ἡ γὰρ δεινότης καὶ ὁ δεινὸς οὐκ ἔστι μὲν οὔτε φρόνησις οὔτε φρόνιμος, ὁ μέντοι φρόνιμος δεινός, διὸ καὶ συνεργεῖ πως τῇ φρονήσει ἡ δεινότης. Ἀλλὰ δεινὸς μὲν καὶ ὁ φαῦλος λέγεται, οἶον Μέντωρ δεινὸς

^b αἰεὶ ἐστὶ] ἐστὶν αἰεὶ corr. M^b, ἐστὶν ἢ pr., ἐστὶ K^b. ^c τῷ μὴ εἰς ἄλλο τι μεταβάλλειν M^b. ^d καὶ τῷ μὲν, τῷ δ' οὐ om. M^b. ^e ἐκείνως δὲ οὐ συμφέρει om. K^b. ^f δῆλον ἂν K^b. ^g ἡ om. M^b. ^h χείρῳ ἐστὶν M^b, omisso γάρ. ⁱ γάρ om. K^b. ^k πρακτικά M^b.

μὲν ἐδόκει εἶναι, ἀλλ' οὐ φρόνιμος ἦν. Τοῦ γὰρ φρονίμου ¹⁹
καὶ τῆς φρονήσεώς ἐστι τὸ τῶν βελτίστων ἐφίεσθαι καὶ τού-
των προαιρετικὸν εἶναι καὶ πρακτικὸν ἀεὶ, τῆς δὲ δεινότητος
καὶ τοῦ δεινοῦ σκέψασθαι ἐκ τίνων ἂν ἕκαστον γένοιτο τῶν
¹πρακτῶν, καὶ τὸ ταῦτα πορίσαι. Δόξειεν ἂν ^m οὖν εἶναι ὁ
δεινὸς ἐν τοῖς τοιούτοις τε καὶ περὶ ταῦτα. Ἀπορήσειε δ' ²⁰
ἂν τις καὶ θαυμάσειε, διὰ τί ὑπὲρ ἡθῶν λέγοντες καὶ πολιτι-
κῆς τινὸς πραγματείας ὑπὲρ σοφίας λέγομεν. Ὅτι ἴσως
ⁿ γε πρῶτον μὲν οὐδ' ἀλλοτρία δόξειεν ἂν εἶναι ἢ σκέψις
^o ἢ ὑπὲρ αὐτῆς, εἴπερ ἐστὶν ἀρετὴ, ὡς φαμέν. Ἔτι δ' ἴσως
ἐστὶ φιλοσόφου καὶ περὶ τούτων παρεπισκοπεῖν ὅσα ἐν τῷ
αὐτῷ τυγχάνουσιν ὄντα. Καὶ ἀναγκαῖον δέ, ἐπεὶ περὶ τῶν ²¹
ἐν ψυχῇ λέγομεν, περὶ ἀπάντων λέγειν· ἐστὶ δὲ καὶ ἡ σοφία
ἐν ψυχῇ, ὥστε οὐκ ἀλλοτρίως ὑπὲρ ψυχῆς ποιούμεθα τοὺς
λόγους. Ὡσπερ δ' ἔχει ἡ δεινότης πρὸς φρόνησιν, οὕτως
δόξειεν ἂν ἔχειν ἐπὶ τῶν ἀρετῶν ἀπασῶν. Λέγω δὲ οἷον ²²
εἰσὶν ἀρεταὶ καὶ φύσει ἐν ἐκάστοις ἐγγινόμεναι, οἷον ὁρμαί
τινες ἐν ἐκάστῳ ἄνευ λόγου πρὸς τὰ ἀνδρεῖα καὶ τὰ δίκαια
καὶ καθ' ἐκάστην πρὸς τὰ τοιαῦτα. Ἔστι δὲ δὴ καὶ ἔθει
καὶ προαιρέσει. Αἱ δὲ δὴ μετὰ λόγου οὐσαι ^pτελέως ἀρεταὶ
εἰσὶν ἐπαινεταὶ ἐπιγινόμεναι. Ἔστιν οὖν ἡ φυσικὴ ἀρετὴ ²³
αὕτη ἡ ἄνευ λόγου χωριζομένη μὲν τοῦ λόγου μικρὰ καὶ
ἀπολειπομένη τοῦ ἐπαινεῖσθαι, πρὸς δὲ τὸν λόγον καὶ τὴν
προαίρεσιν ^qπροστιθεμένη τελείαν ποιεῖ τὴν ἀρετὴν. Διὸ
καὶ συνεργεῖ τῷ λόγῳ καὶ οὐκ ἔστιν ἄνευ τοῦ λόγου ἡ φυ-
σικὴ ὁρμὴ πρὸς ἀρετὴν. Οὐδ' αὖ ^rὁ λόγος καὶ ἡ προαίρεσις ²⁴
οὐ πᾶνυ τελειοῦται ^sτῷ εἶναι ἀρετὴν ἄνευ τῆς φυσικῆς ὁρμῆς.
^tΔιὸ οὐκ ὀρθῶς Σωκράτης ἔλεγε, φάσκων εἶναι τὴν ἀρετὴν
ἔχοντα οὐδὲν γὰρ ὀφελος εἶναι πράττειν τὰ ἀνδρεῖα καὶ τὰ
δίκαια, μὴ εἰδότα καὶ προαιρούμενον τῷ λόγῳ. Διὸ τὴν ²⁵

¹ πρακτικῶν K^b.M^b. ^m οὖν om. M^b. ⁿ γε om. M^b. ^o ἢ post
σκέψις om. K^b. ^p τελέως] τότε ὡς K^b. ^q προστιθεμένην K^b. ^r ὁ om.
M^b. ^s τὸ εἶναι ἀρετὴν M^b. ^t διὸ ὁ σωκράτης οὐκ ὀρθῶς M^b. ^v λό-
γους K^b.

ἀρετὴν ἔφη λόγον εἶναι, οὐκ ὀρθῶς, ἀλλ' οἱ νῦν βέλτιον· τὸ γὰρ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον πράττειν τὰ καλὰ, τοῦτο φασιν εἶναι ἀρετὴν, ὀρθῶς μὲν οὐδ' οὕτως. ^ωΠράξει μὲν γὰρ ἂν τις τὰ δίκαια προαιρέσει μὲν οὐδεμιᾷ, οὐδὲ γνώσει τῶν καλῶν, ἀλλ' ὁρμῇ τινὶ ἀλόγῳ, ὀρθῶς δὲ ταῦτα καὶ κατὰ τὸν 26 ὀρθὸν λόγον. Λέγω δέ, ὥς ἂν ὁ λόγος ὁ ὀρθὸς ^κκελεύσειεν, οὕτως ἔπραξεν. Ἄλλ' ὅμως ἡ τοιαύτη πράξις οὐκ ἔχει τὸ ἐπαινετόν· ἀλλὰ βέλτιον, ὥς ἡμεῖς ἀφορίζομεν, τὸ μετὰ λόγου εἶναι τὴν ὁρμὴν πρὸς τὸ καλόν· τὸ γὰρ τοιοῦτον καὶ ἀρετὴ καὶ ἐπαινετόν. Πότερον δ' ἐστὶν ἡ φρόνησις ἀρετὴ 27 ἢ οὐ, ἀπορήσειεν Ἰᾶν τις. Οὐ μὴν ἀλλ' ἐντεῦθεν ἂν γένοιτο δῆλον ὅτι ἀρετὴ. Εἴπερ γὰρ ^κ ἡ δικαιοσύνη καὶ ^κ ἡ ἀνδρία καὶ αἱ ἄλλαι ἀρεταί, ^αδιότι τῶν καλῶν ^βπρακτικά, ἐπαινεταί εἰσι, δῆλον ὥς καὶ ἡ φρόνησις τῶν ἐπαινετῶν ἂν τις εἴη καὶ τῶν ἐν ἀρετῇ τάξει ὄντων· ἐφ' ^α γὰρ ἡ ἀνδρία ὁρμᾷ πράττειν, ἐπὶ ταῦτα καὶ ἡ φρόνησις. Τὸ γὰρ ὅλον ὥς ἂν αὕτη 28 προστάτῃ, οὕτω καὶ ἡ ἀνδρία πράττει, ὥστε εἰ αὕτη ἐπαινετὴ τῷ ποιεῖν ^α ἂν ἡ φρόνησις προστάτῃ, ἢ γε φρόνησις τελείως ἂν εἴη ^α καὶ ἐπαινετὴ καὶ ἀρετὴ. Πότερον δ' ἐστὶν ἡ φρόνησις πρακτικὴ ἢ οὐ, ἴδοι ἂν τις ἐντεῦθεν ἐπὶ τὰς ἐπιστήμας ἐπιβλέψας, οἷον ἐπὶ τὴν οἰκοδομικὴν. Ἔστι γάρ, 29 ὥς φαμέν, ἐν οἰκοδομικῇ ὁ μὲν ἀρχιτέκτων τις καλούμενος, ὁ δὲ ὑπηρετῶν τούτῳ οἰκοδόμος· οὗτος δ' ἐστὶ ποιητικὸς οἰκίας. Ἔστι δὲ καὶ ὁ ἀρχιτέκτων, καθὼ οὗτος ^εἐποίει οἰκίαν, ποιητικὸς οἰκίας. Ὁμοίως ^δ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν ποιητικῶν ἔχει, ἐν αἷς ἐστὶν ἀρχιτέκτων καὶ ὑπρέτης τούτου. Ποιητικὸς ^ε ἄρα τινὸς καὶ ὁ ἀρχιτέκτων ἔσται, καὶ τοῦ αὐτοῦ τούτου 30 ποιητικὸς καὶ ὑπηρετικὸς. Εἰ τοίνυν ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἀρετῶν ^β ἔχει, ὅπερ εἰκὸς καὶ εὐλογον, καὶ ἡ φρόνησις ἂν εἴη πρακτικὴ. Αἱ γὰρ ἀρεταὶ πᾶσαι πρακτικαί εἰσιν, ἡ δὲ φρό-

^ω πράξει K^b.M^b.^κ κελεύσειεν ἂν οὕτως K^b.^γ ἂν om. K^b.^κ ἢ utrumque om. K^b.^α διότι] διὰ τὸ K^b.^β πρακτικαὶ καὶ ἐπαινεταί M^b.^ε ὥς αὕτη προστάττει M^b.^δ καὶ utrumque om. M^b.^ε ἐποίει] ἐπὶ K^b.^δ δέ] καὶ K^b.^ε ἄρα om. K^b.^β ἔχει M^b.

νησις ὥσπερ ἀρχιτέκτων τις αὐτῶν ἐστίν· ὅπως γὰρ αὕτη προστάξει, οὕτως αἱ ἀρεταὶ καὶ οἱ κατ' αὐτὰς πράττουσιν· ἐπεὶ οὖν αἱ ἀρεταὶ πρακτικαί, καὶ ἡ φρόνησις πρακτικὴ ἂν εἴη. Πότερον δὲ αὕτη ¹πάντων ἄρχει τῶν ἐν ^kτῇ ψυχῇ, ³¹ ὥσπερ δοκεῖ καὶ ἀπορεῖται, ἢ οὐ; Τῶν γὰρ βελτιόνων οὐκ ἂν δόξειεν, οἷον τῆς σοφίας οὐκ ἄρχει. Ἀλλά, ¹φησὶν, αὕτη ἐπιμελεῖται πάντων, καὶ κυρία ἐστὶ προστάττουσα. Ἀλλ' ἴσως ἔχει ὥσπερ ἐν οἰκίᾳ ὁ ἐπίτροπος. Οὗτος γὰρ πάντων ³² κύριος καὶ πάντα διοικεῖ· ἀλλ' οὐπω οὗτος ἄρχει πάντων, ἀλλὰ παρασκευάζει τῷ δεσπότῃ σχολήν, ὅπως ἂν ἐκεῖνος μὴ κωλύμενος ὑπὸ τῶν ἀναγκαίων ἐκλείηται τοῦ τῶν καλῶν τι καὶ προσηκόντων πράττειν. Οὕτω καὶ ὁμοίως τούτῳ ἡ φρόνησις ὥσπερ ἐπίτροπος τίς ἐστὶ τῆς σοφίας, καὶ παρασκευάζει ταύτῃ σχολήν καὶ τὸ ^mποιεῖν τὸ αὐτῆς ἔργον, κατέχουσα τὰ πάθη καὶ ταῦτα σωφρονίζουσα.

B.

Μετὰ δὲ ταῦτα ὑπὲρ ἐπικεικίας δεοὶ ἂν τὴν ἐπίσκεψιν ποιήσασθαι, τί τ' ἐστὶ καὶ ἐν τίσι καὶ περὶ ποῖα. Ἔστι δ' ἡ ἐπικεικία καὶ ὁ ἐπικεικὴς ὁ ἐλαττωτικὸς τῶν δικαίων τῶν κατὰ νόμον. Ἄ γὰρ ὁ νομοθέτης ἐξαδυνατεῖ καθ' ἕκαστα, ² ἀκριβῶς διορίζειν, ἀλλὰ καθόλου λέγει, ὁ ἐν τούτοις παραχωρῶν, καὶ ταῦθ' αἰρούμενος ἃ ὁ νομοθέτης ⁿἐβούλετο μὲν τῷ καθ' ἕκαστα διορίσαι, οὐκ ἠδυνήθη δέ, ὁ τοιοῦτος ἐπικεικὴς. Οὐκ ὅστις δὲ ἐλαττωτικὸς τῶν δικαίων ἀπλῶς· τῶν μὲν γὰρ φύσει καὶ ὡς ἀληθῶς ὄντων δικαίων οὐκ ἐλαττοῦται, ἀλλὰ τῶν κατὰ νόμον, ἃ ὁ νομοθέτης ἐξαδυνατῶν ἀπέλιπεν.

Ἡ δὲ εὐγνωμοσύνη καὶ ὁ εὐγνώμων ἐστὶ περὶ ταῦτα περὶ ² ἃ καὶ ἡ ἐπικεικία, περὶ τὰ ^pδίκαια τὰ ἐλλειψιμμένα ὑπὸ τοῦ νομοθέτου τῷ μὴ ἀκριβῶς διωρίσθαι, κριτικὸς ὢν τῶν ἐλλειψιμμένων ὑπὸ τοῦ νομοθέτου, ^qκαὶ γινώσκων ὅτι ὑπὸ μὲν

¹ πάντων post ψυχῇ Mb. ^k τῇ om. Kb. ¹ φησιν ὅτι αὕτη Mb.
^m ποιεῖν καὶ τὸ Mb. ⁿ ἐβούλετο Mb. ^o ἔτι Mb. ^p δίκαια καὶ τὰ Mb.
^q καὶ γινώσκων om. Mb.

τοῦ νομοθέτου ἐλλέλειπται, ἔστι μέντοι δίκαια. Ὁ τοιοῦτος εὐγνώμων. Ἔστι μὲν οὖν οὐκ ἄνευ ἐπιεικείας ἡ εὐγνωμοσύνη· τὸ μὲν γὰρ κρίναι τοῦ εὐγνώμονος, τὸ δὲ δὴ πράττειν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐπιεικοῦς.

- 3 Ἡ δὲ γε εὐβουλία ἐστὶ μὲν περὶ ταῦτα τῇ φρονήσει (περὶ γὰρ τὰ πρακτά ἐστὶ τὰ περὶ αἵρεσιν καὶ φυγὴν ὄντα), ἔστι δὲ οὐκ ἄνευ φρονήσεως ἡ μὲν γὰρ φρόνησις πρακτικὴ τούτων ἐστίν, ἡ δὲ εὐβουλία ἕξις ἢ διάθεσις ἢ τι τοιοῦτον ἢ ἐπιτευκτικὴ τῶν ἐν τοῖς πρακτικοῖς βελτίστων καὶ συμφωρωτάτων. Διὸ οὐδὲ τὰ τοιαῦτα εὐβουλίας ἂν δόξειε τὰ ἀπὸ ταῦτομάτου συμβαίνοντα κατὰ τρόπον· οἷς γὰρ μὴ ἐστὶν ὁ λόγος ὁ σκοπῶν τὸ βέλτιστον, οὐκέτι ἂν εἴποις, φ συνέβη τι κατὰ τρόπον, τούτων εὐβουλον, ἀλλ' εὐτυχῇ· τὰ γὰρ ἄνευ τοῦ λόγου τοῦ κρίνοντος γινόμενα κατορθώματα εὐτυχήματά ἐστιν. Πότερον δὲ τοῦ δικαίου ἐστὶ τὸ τῇ ἐντεῦξαι τὸ ἴσον ἐκάστω ἀποδιδόναι (λέγω δὲ ὅσον, ὁποῖος ἂν ἢ ἕκαστος, τοιοῦτον γιγνόμενον ἐντυγχάνειν), ἢ οὐ; Τούτο μὲν γὰρ καὶ κόλακος καὶ ἀρέσκου δόξειεν ἂν εἶναι· ἀλλὰ τὸ κατ' ἀξίαν ἐκάστω ἀποδιδόναι τὴν ἐντεῦξιν, τούτο καὶ δικαίου καὶ σπουδαίου ἀπλῶς ἂν δόξειεν εἶναι. Ἀπορή-
4 σαι δ' ἂν τις καὶ τούτου. Εἴπερ ἐστὶ τὸ ἀδικεῖν τὸ βλάπτειν ἐκόντα καὶ εἰδότα καὶ ὄν καὶ ὥς καὶ οὐ ἔνεκα, ἔστι δ' ἡ βλάβη καὶ ἡ ἀδικία ἐν ἀγαθοῖς καὶ περὶ ἀγαθὰ, ὁ ἀδικῶν ἄρα καὶ ὁ ἀδικος εἰδείη ἂν ὅποια ἀγαθὰ καὶ ὅποια κακὰ· τὸ δὲ γε ὑπὲρ τῶν τοιούτων εἰδέναι ἐστὶν ἴδιον τοῦ φρονίμου καὶ τῆς φρονήσεως· ἄτοπον δὲ συμβαίνει τὸ τῷ ἀδίκῳ συμ-
5 παρακολουθεῖν τὸ μέγιστον ἀγαθὸν τὴν φρόνησιν. Ἡ οὐκ ἂν δόξειε παρακολουθεῖν τῷ ἀδίκῳ ἡ φρόνησις; Οὐ γὰρ σκοπεῖ ὁ ἀδικος οὐδὲ δύναται κρίνειν τὸ ἀπλῶς ἀγαθὸν καὶ
6 τὸ αὐτῷ ἀγαθόν, ἀλλὰ διαμαρτάνει. Τῆς δὲ φρονήσεως τοῦτο ἐστὶ, τὸ ὀρθῶς δύνασθαι ταῦτα θεωρεῖν, ὁμοίως ὥσπερ

τ δ' ᾗδη Mb. * κατὰ] καὶ κατὰ Kb, τὸ κατὰ Mb. † τοῦ] τῶν τοῦ Kb.
 ‡ πρακτεία ἐστὶ τὰ δὲ περὶ Mb. † δὲ] δὲ ποτε Kb. ‡ ὅσον om. Mb.
 γ ὥς] ὅσον Mb. ‡ δὲ Mb.

ἐπὶ τῶν κατ' ἰατρικὴν τὸ μὲν ἀπλῶς ὑγιεινὸν καὶ τὸ ὑγιείας ποιητικὸν οἶδαμεν ἅπαντες, ὅτι ^α ἐλλέβορος καὶ τὸ ἐλατήριον καὶ αἱ τομαὶ καὶ αἱ ^β καύσεις ^γ ὑγιεινὰ εἰσι καὶ ὑγιείας ^δ ποιητικά, ἀλλ' ὅμως οὐκ ἔχομεν τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην· οὐ γὰρ ἔτι οἶδαμεν τὸ καθ' ἕκαστον ἀγαθόν, ὥσπερ ὁ ἰατρός οἶδε τίνι ^ε ἐστὶ τοῦτ' ἀγαθόν καὶ πότε καὶ πῶς διακειμένῳ· ἐν τούτῳ γὰρ ἤδη ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη. Τὰ μὲν οὖν ἀπλῶς ^ζ ὑγιεινὰ εἰδότες ὅμως οὐκ ἔχομεν οὐδὲ παρακολουθεῖ ἡμῖν ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη. Ὡς δ' αὐτως ὁ ἀδίκος ὅτι μὲν οὖν ἀπλῶς καὶ ἡ τυραννὶς ἀγαθόν καὶ ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ ἐξουσία, οἶδεν· ἀλλ' εἰ αὐτῷ ἀγαθόν ἢ μή, ἢ πότε, ἢ πῶς διακειμένῳ, οὐκέτι οἶδεν. Τοῦτο δ' ἐστὶ μάλιστα τῆς φρονήσεως, ὥστε τῷ ἀδίκῳ οὐ παρακολουθεῖ ἡ φρόνησις. Αἰρεῖται γὰρ τὰ γαθὰ, ὑπὲρ ὧν ⁸ ἀδικεῖ, τὰ ἀπλῶς ἀγαθὰ, οὐ τὰ αὐτῷ ἀγαθὰ. Ὁ γὰρ πλούτος καὶ ἡ ἀρχὴ ἀπλῶς μὲν ἀγαθόν, αὐτῷ ⁹ μέντοι ἴσως οὐκ ἀγαθόν· εὐπορήσας γὰρ καὶ ἄρξας πολλὰ κακὰ αὐτὸς ^h ἐαυτῷ ποιήσει καὶ τοῖς φίλοις· οὐ γὰρ δυνήσεται ἀρχῇ ὀρθῶς χρῆσασθαι. Ἐχει δὲ καὶ τοῦτο ἀπορίαν καὶ σκέψιν, πότερόν ἐστι πρὸς τὸν φαῦλον ἀδικία ἢ οὐ. Εἰ γὰρ ἡ ^ι μὲν ⁹ ἀδικία ἐστὶν ἐν βλάβῃ, ἡ δὲ βλάβη ἐν στερήσει τῶν ἀγαθῶν, οὐκ ἂν δόξειε βλάπτειν· τὰ γὰρ ἀγαθὰ ἢ αὐτῷ οἶεται εἶναι ἀγαθὰ, οὐκ ἀγαθὰ εἰσιν· ἡ γὰρ ἀρχὴ καὶ ὁ πλούτος τὸν φαῦλον οὐ δυνάμενον αὐτοῖς χρῆσθαι ὀρθῶς βλάψει· εἰ οὖν αὐτὸν βλάψει παραγενόμενα, ὁ τούτων στερίσκων οὐκ ἂν δόξειεν ἀδικεῖν. Ὁ δὲ τοιοῦτος λόγος δόξειεν ἂν εἶναι πα- ¹⁰ ράδοξος τοῖς πολλοῖς· πάντες γὰρ οἴονται καὶ ἀρχῇ καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ δυνατοὶ εἶναι χρῆσθαι, οὐκ ὀρθῶς ὑπολαμβάνοντες. Δῆλον δὲ τοῦτο καὶ ἐκ τοῦ νομοθέτου· ὁ γὰρ ¹¹ νομοθέτης οὐ πᾶσιν ἐπιτρέπει τὸ ἄρχειν, ἀλλ' ^κ ὥρισται καὶ ἡ ἡλικία καὶ ἡ εὐπορία ἣν δεῖ ὑπάρχειν τῷ μέλλοντι ἄρχειν,

^α ἐλέβορος M^b. ^β καύσεις M^b. ^γ ὑγιειναὶ K^b.M^b. ^δ ποιητικά M^b. ^ε ἐστὶ] ὅτι M^b. ^ζ ὡσαύτως δ' M^b. ⁸ μέντοι] μὲν M^b. ^h ἐαυτὸν ποιήσει καὶ τοὺς φίλους M^b. ^ι ἀδικία μὲν M^b. ^κ ὥρισται] ὡς εἴρηται K^b.

ὥς οὐ δυνατόν ὄν ¹ παντὶ ἄρχειν ὑπάρξαι. Εἰ δὲ τις ἀγανακτοίῃ ὅτι οὐκ ἄρχει ἢ οὐδεὶς αὐτὸν ἐφ' κυβερνᾶν, “οὐ γὰρ “ ἔχεις” εἴποι ἂν τις “οὐδὲν τοιοῦτον ἐν τῇ ψυχῇ ὃ δυνήσῃ
¹² “καὶ ἄρχειν καὶ κυβερνᾶν.” Ἡ ἐπὶ μὲν τοῦ σώματος ὁρῶμεν οὐ δυναμένους ὑγιαίνειν τοὺς τὰ ἀπλῶς ἀγαθὰ προσφερομένους, ἀλλ' εἰ μέλλει τις ὑγιαίνειν τὸ σῶμα τὸ φαῦλον, ὕδωρ αὐτῷ πρότερον καὶ ὀλίγα σιτία προσενεκτέον· τῷ δὲ τὴν ψυχὴν φαύλην ἔχοντι πρὸς ^μ τὸ μὴθὲν κακὸν ἐργάζεσθαι ^ν οὐκ ἀφεκτέον καὶ πλούτου καὶ ἀρχῆς καὶ δυνάμεως καὶ ἀπλῶς τῶν τοιούτων, ὅσῳ εὐκινητότερον καὶ εὐμεταβο-
¹³ λώτερον ψυχῇ σώματος; Ὡσπερ ^ο γὰρ ὁ φαῦλος ^ρ τὸ σῶμα οὕτως ἦν ἐπιτήδειος διαιτᾶσθαι, καὶ ὁ φαῦλος τὴν ψυχὴν οὕτως ἐπιτήδειος διάγειν, ^q μὴθὲν τῶν τοιούτων ἔχων. Ἐχει δὲ καὶ τὸ τοιοῦτον ἀπορίαν, οἷον ἐπειδὴν μὴ ^τ ἢ ^ς ἅμα πράττει
¹⁴ τὰνδρεία καὶ τὰ δίκαια, ^ι πότερ' ἂν τις πράττειν; Ἐν μὲν δὴ ταῖς φυσικαῖς ἀρεταῖς ἔφαμεν τὴν ὁρμὴν μόνον δεῖν ^ν τὴν πρὸς τὸ καλὸν ὑπάρχειν ἄνευ λόγου· ὃ δ' ἐστὶν αἵρεσις, ἐν τῷ λόγῳ καὶ τῷ λόγον ἔχοντί ἐστιν. Ὡστε τὸ ἅμα ^ω ἐλέσθαι παρέσται, καὶ ἡ τελεία ἀρετὴ ὑπάρξει, ἣν ἔφαμεν μετὰ
¹⁵ φρονήσεως εἶναι. Οὐκ ἄνευ δὲ τῆς φυσικῆς ὁρμῆς τῆς ἐπὶ τὸ καλόν, οὐδ' ἐναντιώσεται ἡ ἀρετὴ ἀρετῇ· πέφυκε γὰρ ὑπείκειν τῷ λόγῳ, ἢ ὥς οὗτος ^γ προστάττει, ὥστ' ἐφ' ^z ὃ ἂν οὗτος ἄγῃ, ἐπὶ τοῦτο ἀποκλίνει· τὸ γὰρ βέλτιον οὗτός ἐστιν
¹⁶ αἰρούμενος. Οὔτε γὰρ ἄνευ τῆς φρονήσεως αἱ ἄλλαι ἀρεταὶ γίνονται, οὐθ' ἡ φρόνησις τελεία ἄνευ τῶν ἄλλων ἀρετῶν, ἀλλὰ συνεργούσιν πῶς μετ' ἀλλήλων ἐπακολουθεῖν τῇ φρονήσει. Οὐχ ἥττον δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα ἀπορήσεται, πότερόν ποτε καὶ ἐπὶ τῶν ἀρετῶν οὕτως ἔχει ὥσπερ ἐπὶ τῶν
¹⁷ ἄλλων ἀγαθῶν τῶν ^{τ'} ἐκτὸς καὶ τῶν περὶ σῶμα. Ταῦτα γὰρ εἰς ὑπερβολὴν γινόμενα χεῖρους ποιεῖ, οἷον πλούτους

¹ πάντα Mb. ^μ τὸ] τῷ Mb. ^ν οὐκ om. Kb. ^ο ὁ φαῦλος γὰρ Kb. ^ρ τὰ σώματα Kb, τῷ σώματι Mb. ^q μὴθὲν τοιούτων Mb. ^τ ἢ] εἴη Kb, om. Mb. ^ς ἅμα] ἄλλα Kb. ^ι ποτ' Kb. ^ν τὴν om. Kb. ^ω ἐλέσθαι καὶ παρέσται καὶ Kb. ^z ἀρετὴ ἀρετῇ Mb. ^γ πράττει Mb. ^z δ] ὃ Kb.

πολὺς γενόμενος ὑπερόπτας καὶ ἀηδεὶς ἐποίησεν ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν, ἀρχῆς τιμῆς κάλλους μεγέθους. Πότερον οὖν καὶ ἐπ' ἀρετῆς οὕτως ἔχει, ὥστε εἴαν τι διαισύνῃ ἢ ἀνδρία εἰς ὑπερβολὴν παραγένηται, χείρων ἔσται, ἢ οὐ; Φησὶν. Ἄλλ' ἀπὸ μὲν ἀρετῆς τιμὴ γίνεται, ἡ δὲ τιμὴ 18 μεγάλη γινομένη χείρους ποιεῖ. Ὡστε δῆλον ὅτι, ^α φησὶν, ἀρετὴ εἰς ἐπίδοσιν βαδίζουσα μεγέθους χείρους ποιήσει. Τῆς δὲ τιμῆς ἡ ἀρετὴ αἰτία, ὥστε καὶ ἡ ἀρετὴ ποιοίῃ ἂν χείρους μείζων γινομένη. Ἡ τοῦτο οὐκ ἀληθές; Τῆς γὰρ ἀρετῆς 19 εἰ καὶ ἄλλα πολλὰ ἔστιν ἔργα, ὥσπερ καὶ ἔστι, καὶ τοῦτο ἐν τοῖς μάλιστα, τὸ τοῖς ἀγαθοῖς τούτοις καὶ τοῖς τοιούτοις δύνασθαι ὀρθῶς παραγενομένοις χρῆσθαι. Εἰ δὲ ὁ σπουδαῖος παραγενομένης αὐτῷ ἢ τιμῆς ἢ ἀρχῆς μεγάλης μὴ χρήσεται ^β ὀρθῶς τούτοις, οὐκέτι ἂν εἴη σπουδαῖος. Οὔτε 10 ^γ δὲ τιμὴ οὔτε ἀρχὴ ποιήσει τὸν σπουδαῖον χείρω, ὥσπερ οὐδ' ἡ ἀρετή. Τὸ δ' ὅλον ἐπειδὴπερ ^δ ἡμῖν ἐν ἀρχῇ διώρισταί ὅτι εἰσὶν ^ε αἱ ἀρεταὶ μεσότητες, καὶ ^ς ἢ μᾶλλον ἀρετὴ μᾶλλον ἔστι μεσότης, ὥστ' οὐχ ὅτι χείρω ποιήσει εἰς μέγεθος ἡ ἀρετὴ ἰούσα, ἀλλὰ βελτίω· ἡ γὰρ μεσότης ἐνδείας καὶ ὑπερβολῆς τῆς τῶν παθῶν ἦν μεσότης. Ταῦτα μὲν οὖν μέχρι τούτου.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἀναγκαῖόν ἐστιν ἑτέραν ἀρχὴν ποιησα- 4 μένους λέγειν ὑπὲρ ἐγκρατείας καὶ ἀκρασίας. Ὡσπερ δὲ ^ε καὶ ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία αὐταὶ εἰσιν αἰτοποι, ὡσαύτως ἀναγκαῖον καὶ τοὺς περὶ τούτων λόγους λεχθησομένους ἀτόπους γίνεσθαι. Οὐ γὰρ ὁμοία ἡ ἀρετὴ ^β αὕτη ἐστὶ ταῖς ἄλλαις· ^α ἐν μὲν γὰρ ταῖς ἄλλαις ἐπὶ ταῦτα καὶ ὁ λόγος καὶ τὰ πάθη ὁρμῶσι, καὶ οὐκ ἐναντιοῦνται ἀλλήλοις, ἐπὶ δὲ ταύτης ἐναντιοῦνται ἀλλήλοις ὃ τε λόγος καὶ τὰ πάθη. Ἔστι δὲ τρία τὰ ἐν ^ι τῇ ψυχῇ γινόμενα, καθ' ἃ φαῦλοι λεγόμεθα, κακία ἀκρασία θηριότης. Ὑπὲρ μὲν οὖν κακίας καὶ ἀρετῆς, τί ἐστι 3

^α φησὶν] φανερόν M^b. ^β ὀρθῶς om. K^b. ^γ δ' ἡ τιμὴ οὔτε ἢ ἀρχῇ M^b. ^δ ἡμῖν] ἢ μὲν M^b. ^ε αἱ om. K^b. ^ς ἢ K^b. ^ε καὶ prius om. M^b. ^β αὕτη] ἡ τοιαύτη M^b. ^ι τῇ om. K^b.

- καὶ ἐν τῖσιν; εἴρηται ἡμῖν ἐν τοῖς ἐπάνω· νῦν δὲ ὑπὲρ ἀκρα-
 5 σίας καὶ θηριότητος λεκτέον ἂν εἴη. Ἐστὶ δὲ ^k ἡ θηριότης
 ὑπερβάλλουσά τις κακία· ὅταν γάρ τινα παντελῶς ἴδωμεν
 φαῦλον, οὐδ' ἄνθρωπόν φαμεν εἶναι ἀλλὰ θηρίον, ὥς οὐσάν
 τινα κακίαν θηριότητα. Ἡ δὲ ἀντικειμένη ἀρετὴ ταύτῃ ἐστὶν
 ἀνώνυμος, ἐστὶ δ' ἡ τοιαύτη ὑπὲρ ἄνθρωπον οὖσα, οἷον ἡρωϊκὴ
 2 τις καὶ θεία. Ἀνώνυμος ^m δ' ἐστὶν αὕτη ἡ ἀρετὴ, ὅτι οὐκ ἔστι
 θεοῦ ἀρετὴ· ὁ γὰρ θεὸς βελτίων ⁿ τῆς ἀρετῆς καὶ οὐ κατ'
 ἀρετὴν ἐστὶ σπουδαῖος· οὕτω μὲν γὰρ βέλτιον ἔσται ἡ ἀρετὴ
 τοῦ θεοῦ. Διὸ ἀνώνυμος ἡ ἀρετὴ ἢ τῇ κακίᾳ ^o τῇ θηριότητι
 ἀντικειμένη. Θέλει ^p δὲ τῇ τοιαύτῃ ἀντικεῖσθαι ἡ θεία καὶ
 ὑπὲρ ἄνθρωπον· ὥσπερ γὰρ ^q καὶ ἡ κακία ἡ θηριότης ὑπὲρ
 ἄνθρωπόν ἐστιν, οὕτω καὶ ἡ ἀρετὴ ἡ ἀντικειμένη.
- 6 Ὑπὲρ δὲ ἀκрасίας καὶ ἐγκρατείας πρῶτον ^r ἂν δεοί εἰπεῖν
 τὰ ἀπορούμενα καὶ τοὺς ἐναντιουμένους λόγους τοῖς φαινομέ-
 νοις, ὅπως ἐκ τῶν ^s ἀπορουμένων λόγων συνεπισκεψάμενοι,
 καὶ ταῦτα ἐξετάσαντες, τὴν ἀλήθειαν ὑπὲρ αὐτῶν εἰς τὸ ἐν-
 2 δεχόμενον ἴδωμεν· ῥᾶον γὰρ οὕτως ἰδεῖν τὰληθές ἐσται. Σω-
 κράτης μὲν οὖν ὁ πρεσβύτερος ἀνῆρει ὅλως καὶ οὐκ ἔφη ἀκρα-
 σίαν εἶναι, λέγων ὅτι οὐθεὶς εἰδὼς τὰ κακὰ ὅτι κακὰ εἰσιν
 ἔλοιτ' ἂν· ὁ δὲ ἀκρατὴς δοκεῖ, εἰδὼς ὅτι φαῦλά εἰσιν, αἰ-
 3 ρεῖσθαι ὁμως, ἀγόμενος ὑπὸ τοῦ πάθους. Διὰ δὲ τὸν τοιοῦ-
 3 τον λόγον οὐκ ἔρετ' εἶναι ἀκрасίαν, οὐ δὲ ὀρθῶς. Ἄτοπον
 γὰρ τῷ λόγῳ τούτῳ πεισθέντας ἀναιρεῖν τὸ πιθανῶς γινό-
 μενον· ἀκρατεῖς γάρ εἰσιν ἄνθρωποι, καὶ αὐτοὶ εἰδότες ὅτι
 φαῦλα ὁμως ταῦτα πράττονσιν. Ἐπεὶ δ' οὖν ἐστὶν ἀκрасία,
 πότερον ὁ ἀκρατὴς ἐπιστήμην τινὰ ἔχει, ἢ θεωρεῖ καὶ ἐξετά-
 4 ζει τὰ φαῦλα; Ἀλλὰ πάλιν ^t ἂν δόξειεν ἄτοπον ^v τὸ κρά-
 4 τιστον καὶ βεβαιοτάτον τῶν ἐν ἡμῖν ἡττάσθαι ὑπὸ τινος·
 ἐπιστήμη γὰρ πάντων τῶν ἐν ἡμῖν μονιμώτατόν ἐστι καὶ

^k ἢ om. Mb. ^l ὑπὲρ Mb, superposito rc. ὑ. ^m δ'] οὖν Mb.
ⁿ τῶν ἀρετῶν Mb. ^o τῇ post κακία om. Kb. ^p δὴ Kb. ^q καὶ
 om. Kb. ^r ἂν om. codices. ^s ἀπορουμένων καὶ ἐναντιουμένων λό-
 γων Mb. ^t ἂν] οὐκ ἂν Kb. ^v τὸ] γὰρ τὸ Kb.

βιαστικώτατον, ὥστε πάλιν ὁ λόγος οὗτος ἐναντιοῦται τῷ μὴ εἶναι ἐπιστήμην. Ἄλλ' ἄρά γε ἐπιστήμη μὲν οὐ, δόξα δέ; Ἄλλ' εἰ δόξαν ἔχει ὁ ἀκρατής, οὐκ ἂν ᾤει ψεκτός. Εἰς γὰρ φαῦλόν τι πράττει μὴ ἀκριβῶς εἰδὼς ἀλλὰ δοξάζων, συγγνώμην ἂν τις ἀποδοίη προσθέσθαι τῇ ἡδονῇ καὶ πράξαι τὰ φαῦλα, μὴ ἀκριβῶς εἰδόμενος ὅτι φαῦλά εἰσιν, ἀλλὰ ὑποδοξάζοντα. Οἷς δέ γε συγγνώμην ἔχομεν, τούτους οὐ ψέγομεν. Ὡστε ὁ ἀκρατής, εἴπερ δόξαν ἔχει, οὐκ ἔσται ψεκτός. Ἄλλ' ἔστι ψεκτός. Οἱ δὲ τοιοῦτοι λόγοι ἀπορεῖν ποιοῦσιν· οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔφασαν εἶναι ἐπιστήμην, ἄτοπόν τι γὰρ ἐποιοῦν συμβαίνειν, οἱ δὲ πάλιν οὐδὲ δόξαν, καὶ γὰρ οὗτοι ἄτοπόν τι πάλιν ἐποιοῦν συμβαίνειν. Ἀλλὰ δὴ καὶ ταῦτ' ἂν τις ἀπορήσειεν· ἐπεὶ γὰρ δοκεῖ ὁ σώφρων καὶ ἐγκρατής εἶναι, ἁπότερον τῷ σώφρονι ἢ τι ποιήσει σφοδρὰς ἐπιθυμίας; Εἰ μὲν οὖν ἔσται ἐγκρατής, σφοδρὰς δεήσει αὐτὸν ἔχειν ἐπιθυμίας· οὐ γὰρ ἂν εἴποις ἐγκρατῆ, ὅστις μετρίῳ ἐπιθυμῶν κρατεῖ. Εἰ δέ γε σφοδρὰς μὴ ἔξει ἐπιθυμίας, οὐκέτι ἔσται σώφρων· οὐ γὰρ σώφρων ἔσται ὁ μὴ ἐπιθυμῶν μηδὲ πάσχων ἢ μηθέν. Ἐχει δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα ἔτι πάλιν ἀπορίαν· συμβαίνει γὰρ ἐκ τῶν λόγων καὶ τὸν ἀκρατῆ ποτὲ ἐπαινετὸν εἶναι καὶ τὸν ἐγκρατῆ ψεκτόν. Ἐστω γάρ τις, φησί, διημαρτηκὸς τῷ λογισμῷ, καὶ δοκείτω αὐτῷ λογιζομένῳ τὰ καλὰ εἶναι φαῦλα, ἢ δ' ἐπιθυμία ἀγέτω ἐπὶ τὰ καλὰ. Οὐκ οὖν ὁ μὲν λόγος οὐκ ἐάσει πράττειν, ὑπὸ δὲ τῆς ἐπιθυμίας ἀγόμενος πράσσει· τοιοῦτος γὰρ ἦν ὁ ἀκρατής. Πράξει ἄρα τὰ καλὰ· ἢ γὰρ ἐπιθυμία ἐπὶ ταῦτ' ἀγέτω. Ὁ δὲ λόγος κωλύσει· διαμαρτανέτω γὰρ ἢ τῷ λογισμῷ τῶν καλῶν. Οὐκοῦν οὗτος ἀκρατής μὲν ἔσται, ἐπαινετός· ἢ μόντοι· ἢ γὰρ πράττει τὰ καλὰ, ἐπαινετός. Ἀτοπον δὲ τὸ συμβαίνειν. Πάλιν ἂν διαμαρτανέτω τῷ λόγῳ, καὶ τὰ καλὰ αὐτῷ μὴ

^ω εἴη om. K^b. ^z ὅτι οὐ φαῦλα M^b. et pr. K^b. ^γ δοξάζοντα M^b.
^z ἐποιοῦν om. K^b. ^a πρότερον K^b. ^b τινι M^b. ^c ἐγκρατῆ om. K^b.
^d ἔξει K^b. ^e οὐ] ὁ M^b. ^f οὐθέν K^b. ^g πάλιν ante καὶ M^b. ^h τῶν
 λογισμῶν K^b. ⁱ μὲν M^b. ^k αὐ] δ' αὖ K^b.

δοκείτω καλὰ εἶναι, ἡ δ' ἐπιθυμία ἀγέτω ἐπὶ τὰ καλὰ. Ἐγκρατὴς δέ γ' ἐστὶν ὁ ἐπιθυμῶν μὲν, μὴ πράττων δὲ ταῦτα διὰ τὸν λόγον. Οὐκοῦν ὁ διαμαρτάνων τῷ λόγῳ τῶν καλῶν κωλύσει ὧν ἐπιθυμεῖ πράττειν· κωλύει ἄρα τὰ καλὰ πράττειν· ἐπὶ ταῦτα γὰρ ἡ ἐπιθυμία ἦγεν. Ὁ δέ γε τὰ καλὰ μὴ πράττων δέον πράττειν ψεκτός. Ὁ ἄρα ἐγκρατὴς ἐσται ποτὲ ψεκτός. Ἀτοπον δὲ καὶ οὕτω τὸ συμβαῖνον. Πό-
 11 τερον δ' ἡ ἀκρασία καὶ ὁ ἀκρατὴς ἐν ἅπασιν ἔσται καὶ περὶ πάντα, οἷον περὶ χρήματα καὶ τιμὴν καὶ ὀργὴν καὶ δόξαν (περὶ γὰρ ταῦτα πάντα δοκοῦσιν ἀκρατεῖς εἶναι) ἢ οὐ, ἀλλὰ περὶ τι ἀφωρισμένον ἐστὶν ἡ ἀκρασία, ἀπορήσειεν ἂν τις.
 12 Τὰ μὲν οὖν τὴν ἀπορίαν παρέχοντα ταῦτ' ἐστὶν, ἀναγκαῖον δὲ λῦσαι τὰς ἀπορίας. Πρῶτον μὲν ^α οὖν τὴν ἐπὶ τῆς ἐπιστήμης· ἄτοπον γὰρ ἐδόκει εἶναι ἐπιστήμην ἔχοντα ταύτην ^β ἀποβάλλειν ἢ μεταπίπτειν. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ
 13 τῆς δόξης· οὐθὲν γὰρ διαφέρει δόξαν εἶναι ἢ ἐπιστήμην. Εἰ γὰρ ἐσται ἡ δόξα σφοδρὰ τῷ βέβαιον εἶναι καὶ ἀμετάπειστον, οὐθὲν διοίσει τῆς ἐπιστήμης· ὁ δόξας ^γ ἔχουσι τῷ πιστεύειν οὕτως ἔχειν ὥς δοξάζουσιν, οἷον Ἡράκλειτος ὁ Ἐφέσιος
 14 τοιαύτην ἔχει δόξαν ὑπὲρ ὧν αὐτῷ ἐδόκει. Οὐθὲν δὲ ἄτοπον τῷ ἀκρατεῖ, οὗτ' εἰ ἐπιστήμην ἔχει οὗτ' εἰ δόξαν οἷαν λέγομεν, πράττειν τι φαῦλον. Ἔστι γὰρ ^δ τὸ ἐπίστασθαι διττόν, ὧν τὸ μὲν ἐστὶ τὴν ἐπιστήμην ἔχειν (ἐπίστασθαι γὰρ φάμεν τότε ὅταν τις ἐπιστήμην ἔχῃ), τὸ δ' ἕτερον τὸ ἐνεργεῖν ἥδη τῇ ἐπιστήμῃ. Ἀκρατὴς οὖν ἐστὶν ὁ ἔχων τὴν ἐπι-
 15 στήμην τῶν καλῶν, οὐκ ἐνεργῶν δὲ αὐτῇ. Ὅταν οὖν μὴ ἐνεργῇ τῇ ἐπιστήμῃ ταύτῃ, οὐδὲν ἄτοπον αὐτόν ἐστι πράττειν τὰ φαῦλα ἔχοντα τὴν ἐπιστήμην. Ὅμοιον γάρ ἐστιν ὥσπερ ἐπὶ τῶν καθευδόντων· οὗτοι γὰρ ἔχοντες τὴν ἐπιστήμην ὅμως ἐν τῷ ὕπνῳ πολλὰ δυσχερῆ καὶ πράττουσι καὶ
 16 πᾶσχουσιν· οὐ γὰρ ἐνεργεῖ ἐν αὐτοῖς ἡ ἐπιστήμη. Ὡσαύτως δ' ἐπὶ τοῦ ἀκρατοῦς· ὥσπερ γὰρ καθεύδοντι ἔοικε, καὶ

¹ ἐστὶ M^b. ^α οὖν om. M^b. ^β ἀποβαλεῖν K^b. ^γ δόξας] an ἡ δόξα τοῖς? ^δ ἐχούσης τὸ M^b. ^ε τὸ post γὰρ om. K^b. ^ς αὐτῷ K^b.

τῇ ἐπιστήμῃ οὐκ ἐνεργεῖ. Λύεται δ' ἡ ἀπορία οὕτως. Ἐπο-
 ρεῖτο γὰρ πότερον ὁ ἀκρατὴς ἐκβάλλει τότε τὴν ἐπιστήμην
 ἢ μεταπίπτει· ἄτοπον γὰρ ἀμφότερα δοκεῖ εἶναι. Ἀλλὰ 17
 πάλιν ἐντεῦθεν ἂν γένοιτο φανερόν, ὥσπερ ἔφαμεν ἐν τοῖς
 ἀναλυτικοῖς ἐκ δύο προτάσεων γίνεσθαι τὸν συλλογισμόν,
 καὶ τούτων εἶναι τὴν μὲν πρώτην καθόλου, τὴν δὲ δευτέραν
 ὡς ὑπὸ ταύτην τε καὶ ἐπὶ μέρους, οἷον ἐπίσταμαι πάντ' ἄν-
 θρωπον πυρέττοντα ὑγιῇ ποιῆσαι, οὐτοσί δὲ πυρέττει· ἐπί-
 σταμαι ἄρα καὶ τούτον ὑγιῇ ποιῆσαι. Ἔστιν οὖν ὃ τῇ μὲν 18
 καθόλου ἐπιστήμῃ ἐπίσταμαι, τῇ δ' ἐπὶ μέρους ὡς. Γίνε-
 ται οὖν ἀμαρτία τῇ τὴν ἐπιστήμην ἔχοντι καὶ ἐνταῦθ', οἷον
 ἅπαντα μὲν τὸν πυρέττοντα ὑγιῇ ποιῆσαι, εἰ ὁ μέντοι οὗτος
 πυρέττει, οὐκ οἶδεν. Ὡσαύτως τοῖνυν ἐπὶ τοῦ ἀκρατοῦς τοῦ
 τὴν ἐπιστήμην ἔχοντος ἡ αὐτὴ ἀμαρτία συμβήσεται. Ἐνδέ- 19
 χεται γὰρ τὸν ἀκρατὴ ὡς τὴν μὲν καθόλου ἐπιστήμην ἔχειν,
 ὅτι τὰ τοιαῦτα φαῦλα καὶ βλαβερά, μὴ μέντοι γε ὅτι ἐστὶ
 ὡς ταῦτα φαῦλα ἐπὶ μέρους εἶδέναι, ὥστε οὕτως ἔχων τὴν ἐπι-
 στήμην ἀμαρτήσεται· ἔχει γὰρ τὴν καθόλου, τὴν δ' ἐπὶ μέ-
 ρους οὐ. Οὐδὲν οὖν ἄτοπον οὐδ' οὕτω συμβήσεται ἐπὶ τοῦ
 ἀκρατοῦς, τὸν ἔχοντα τὴν ἐπιστήμην φαῦλόν τι πράττειν.
 Ἔστι γὰρ ὡς ἐπὶ τῶν μεθύοντων· οἱ γὰρ μεθύοντες, ὅταν 20
 αὐτοῖς ἡ μέθη ἀπαλλαγῇ, πάλιν οἱ αὐτοὶ εἰσιν, οὐκ ἐξέπεσε
 δ' αὐτῶν ὁ λόγος οὐδ' ἡ ἐπιστήμη ἀλλ' ἐκρατήθη ὑπὸ τῆς
 μέθης, ἀπαλλαγέντες δὲ τῆς μέθης πάλιν οἱ αὐτοὶ εἰσιν.
 Ὅμοιως ὡς ἔχει ὁ ἀκρατὴς πάλιν· ἐπικρατήσαν γὰρ τὸ
 πάθος ἡρεμεῖν ἐποίησε τὸν λόγισμόν, ὅταν δ' ἀπαλλαγῇ τὸ
 πάθος ὥσπερ ἡ μέθη, πάλιν ὁ αὐτός ἐστιν. Ἦν δὲ καὶ ἄλ- 21
 λος τις λόγος ἐπὶ τῆς ἀκρασίας ὃς παρείχεν ἀπορίαν, ὡς
 ἐπαινετοῦ ποτὲ τοῦ ἀκρατοῦς ὡς ἐσομένου καὶ ψεκτοῦ τοῦ ἐγ-
 κρατοῦς. Οὐ συμβαίνει δὲ τοῦτο. Οὐ γὰρ ἐστὶν οὗτ' ἐγ-
 κρατὴς οὗτ' ἀκρατὴς ὁ τῇ λόγῳ ὡς διεψευσμένος, ἀλλ' ὁ λό-

* ὑπ' αὐτὴν K^b. † οὐδ' om. M^b. et pr. K^b. ‡ μέντοι] μὲν pr. M^b,
 δὲ corr. † οἶδα K^b. x τὴν μὲν] καὶ τὴν τοῦ M^b. ‡ ταῦτα] τὰ M^b.
 z οὖν om. K^b. a ὡς om. M^b. b ἐπομένου K^b. c διαψευσάμενος M^b.

- γον ἔχων ὀρθὸν καὶ τούτῳ τὰ φαῦλ' ὄντα κρίνων καὶ τὰ καλά, καὶ ἀκρατὴς μὲν ὁ τῷ τοιούτῳ λόγῳ ἀπειθῶν, ἐγκρατὴς δὲ ὁ πειθόμενος καὶ μὴ ὑπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν ἀγόμενος.
- 22 Οὐδὲ γὰρ ᾧ τινὶ ^d οὐ δοκεῖ τὸν πατέρα τύπτειν αἰσχρὸν εἶναι, ἐπιθυμῶν δὲ τύπτειν, ὁ τούτου ἀπεχόμενος ἐγκρατὴς ἐστίν. Ὡστε εἰ μὴ ἐστὶν ἐπὶ τῶν τοιούτων μήτε ἐγκράτεια μήτε ἀκρασία, ^e οὐδ' ἂν ἐπαινετὴ εἴη ἡ ἀκρασία ^f οὐδὲ ψεκτὴ ^g ἡ ἐγκράτεια, ὥσπερ ἐδόκει. Εἰσὶ δὲ τῶν ἀκρασιῶν αἱ μὲν νοσηματικαὶ αἱ δὲ φύσει, οἷον νοσηματικαὶ μὲν αἱ τοιαῦται· εἰσὶ γὰρ ἔτινες οἱ τίλλοντες ^h τὰς τρίχας διατρώγουσιν. Εἰ οὖν τις ταύτης τῆς ἡδονῆς κρατεῖ, οὐκ ἔστιν ἐπαινετός, οὐδὲ
- 24 ψεκτός ⁱ εἰ μὴ κρατεῖ, ἢ οὐ σφόδρα γε. Φύσει δέ, οἷον υἱὸν ποτὲ φασὶ κρινόμενον ἐν δικαστηρίῳ, ὅτι τὸν πατέρα ^k τύπτοι, ἀπολογεῖσθαι λέγονθ' ^l ὅτι “καὶ γὰρ οὗτος τὸν ἐαυτοῦ πατέρα,” καὶ ἀποφυγεῖν δὴ· ^m δοκεῖν γὰρ τοῖς δικασταῖς φυσικὴν εἶναι τὴν ἀμαρτίαν. Εἰ δὲ τις τοῦ τὸν πατέρα τύπτειν κρατοίῃ, οὐκ ἐπαινετός. Οὐ δὲ τὰς τοιαύτας ζητοῦμεν νῦν ἀκρασίας οὐδ' ἐγκρατείας, ἀλλὰ καθ' ἃς ψεκτοὶ ἀπλῶς καὶ
- 25 ἐπαινετοὶ λεγόμεθα. Ἔστι δὲ τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν ἐκτός, οἷον πλοῦτος ἀρχὴ τιμῆ φίλοι δόξα, τὰ ⁿ δ' ἀναγκαῖα καὶ περὶ σῶμά ἐστιν, οἷον ἀφῆ τε καὶ γεῦσις. Ὁ οὖν περὶ ταῦτα ἀκρατὴς, οὗτος ἀπλῶς ^o ἂν ἀκρατὴς δόξειεν εἶναι, καὶ οἷον αἱ σωματικαί· καὶ ἣν ζητοῦμεν ἀκρασίαν, ἥδη περὶ ταῦτ' ^p ἂν δόξειεν εἶναι. Ἡπορεῖτο ^q δὲ περὶ τί ποτ' ἐστὶν ἡ ἀκρασία.
- 26 Περὶ μὲν οὖν τιμὴν οὐκ ἔστιν ἀπλῶς ἀκρατὴς· ^s ἐπαινεῖται γὰρ πῶς ὁ περὶ τιμὴν ἀκρατὴς· φιλότιμος γὰρ τις ^t ἐστίν. Τὸ δ' ὅλον λέγομεν καὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων τὸν ἀκρατῇ προσ-
- 27 τιθέντες, περὶ τιμὴν ἀκρατὴς ἢ δόξαν ἢ ὀργήν. Ἀλλὰ τῷ ἀπλῶς ἀκρατεῖ οὐ προστίθεμεν περὶ αἶ, ὥς ὑπάρχοντος· αὐτῷ καὶ φανεροῦ ὄντος ἀνευ τῆς προσθέσεως, περὶ αἶ ἐστίν·

^d οὐ om. Mb. ^e οὐκ Mb. ^f οὔτε δὲ Kb. ^g ἔτινες om. Mb. ^h τὰς om. Kb. ⁱ ἢ Kb. ^k τύπτει Mb. ^l ὅτι om. Mb. ^m δοκεῖ Kb. ⁿ δὴ ἀναγκαῖα περὶ Kb. ^o ἂν] ἂν καὶ Mb. ^p ἂν om. codices. ^q δὲ] γὰρ Mb. ^r ἀκρασία] ἀκράτεια Kb. ^s ἐπαινετός Mb. ^t ἐστίν om. Kb. ^v αὐτοῦ Mb.

ἔστι γὰρ περὶ ἡδονὰς καὶ λύπας τὰς σωματικὰς ^ω ὁ ἀπλῶς ἀκρατής. Δῆλον δὲ καὶ ἐνταῦθεν ὅτι περὶ ταῦτα ἡ ἀκρασία· ¹⁸ ἔπει γὰρ ψεκτὸς ὁ ^α ἀκρατής, ψεκτὰ εἶναι δεῖ τὰ ὑποκείμενα· τιμὴ μὲν οὖν καὶ δόξα καὶ ἀρχὴ καὶ χρήματα καὶ περὶ ὅσα ἄλλα ἀκρατεῖς λέγονται, οὐκ εἰσὶ ^γ ψεκτά, αἱ δ' ἡδοναὶ αἱ σωματικαὶ ^α ψεκταί· διὸ εἰκότως ὁ περὶ ταύτας ὦν μᾶλλον τοῦ δέοντος, οὗτος ἀκρατής τελέως λέγεται. Ἐπειδὴ δὲ ἐστὶ ²⁹ τῶν περὶ τὰ ἄλλα ἀκρασιῶν λεγομένων ἡ περὶ τὴν ὀργὴν οὗσα ἀκρασία ψεκτοτάτη, πότερον ψεκτοτέρα ἐστὶν ἡ περὶ τὴν ὀργὴν ἢ ἡ περὶ τὰς ἡδονάς; Ἔστιν οὖν ἡ περὶ τὴν ὀργὴν ἀκρασία ὁμοία τῶν παιδῶν τοῖς πρὸς τὸ διακονεῖν προθύμως ἔχουσιν. Καὶ γὰρ οὗτοι, ὅταν εἴπῃ ὁ δεσπότης “δός ³⁰ μοι,” τῇ προθυμίᾳ ἐξενεχθέντες, πρὸ τοῦ ἀκούσαι ὃ δεῖ δοῦναι, ἔδωκαν, καὶ ἐν τῇ δόσει διήμαρτον· πολλάκις γὰρ δέον βιβλίον δοῦναι ^α γραφεῖον ἔδωκαν. Ὅμοιον δὲ πέπονθε τούτῳ ³¹ ὁ τῆς ὀργῆς ἀκρατής· ὅταν γὰρ ἀκούσῃ τὸ πρῶτον ῥῆμα ὅτι ἠδίκησεν, ὥρμησεν ὁ θυμὸς πρὸς τὸ τιμωρῆσασθαι, οὐκέτι ἀναμείνας ἀκούσαι πότερον δεῖ ἢ οὐ δεῖ, ἢ ὅτι γε οὐχ οὕτω σφόδρα. Ἡ μὲν οὖν τοιαύτη ὁρμὴ πρὸς ὀργὴν, ἡ δοκεῖ ³² ἀκρασία εἶναι ὀργῆς, οὐ λίαν ἐπιτιμητέα ἐστίν, ἡ δὲ ^β πρὸς ἡδονὴν ὁρμὴ ψεκτὴ γὰρ ἔστι γὰρ διαφορὰν ἔχουσα πρὸς ταύτην διὰ τὸν λόγον ὃς ἀποτρέπει τοῦ μὴ πράττειν ἀλλ' ὁμως πράττει ^γ παρὰ τὸν λόγον. Διὸ ψεκτὴ ἐστὶ μᾶλλον ³³ τῆς δι' ὀργὴν ἀκρασίας· ἡ μὲν γὰρ δι' ὀργὴν ἀκρασία λύπη ἐστίν (οὐδεὶς γὰρ ὀργιζόμενος οὐ λυπεῖται), ἡ δὲ δι' ἐπιθυμίαν μεθ' ἡδονῆς. Διὸ μᾶλλον ψεκτὴ· ἡ γὰρ δι' ἡδονὴν ἀκρασία μεθ' ὕβρεως δοκεῖ εἶναι. Πότερον δὲ καὶ ἡ ἐγκράτεια καὶ ἡ καρτερία ταυτόν ἐστιν, ἢ οὐ; Ἡ μὲν γὰρ ἐγκράτειά ἐστὶ ³⁴ περὶ ἡδονὰς καὶ ὁ ἐγκρατής ὁ κρατῶν τῶν ἡδονῶν, ἡ δὲ καρτερία περὶ λύπας· ὁ γὰρ καρτερῶν καὶ ὑπομένων τὰς λύπας, οὗτος καρτερικός ἐστιν. Πάλιν ἡ ἀκρασία καὶ ἡ μαλακία οὐκ ³⁵

^ω ὁ ἀπλῶς] πῶς ὁ K^b. ^α ἀκρατής δεήσει ψεκτὰ εἶναι τὰ M^b. ^γ ψεκταί K^b. ^α ψεκταί] οὐκ εἰσὶ ψεκταί M^b. ^α γραφεῖον K^b. ^β πρὸς τὴν ἡδονὴν K^b. ^γ παρὰ] διὰ K^b.

ἔστι ταυτόν· ἡ μὲν γὰρ μαλακία ἐστὶ καὶ ὁ μαλακὸς ὁ μὴ
 ὑπομένων πόνοους, οὐχ ἅπαντας δὲ ἀλλ' οὕς ἀναγκαίως ἂν
 ἄλλος τις ὑπομείνειεν, ὁ δ' ἀκρατὴς ὁ μὴ δυνάμενος ὑπο-
 μένειν ἡδονάς, ἀλλὰ ^d καταμαλακιζόμενος καὶ ὑπὸ τούτων
 36 ἀγόμενος. Ἔστιν ^e αὖ πάλιν τις καλούμενος ἀκόλαστος· πό-
 τερον οὖν ὁ ἀκόλαστος ἀκρατὴς, καὶ ὁ ἀκρατὴς ὁ αὐτός, ^f ἢ
 οὐ; Ὁ μὲν γὰρ ἀκόλαστος τοιοῦτός ^ε τις οἶος οἶεσθαι, ^g αὖ
 πράττει, ταῦτα καὶ βέλτιστα εἶναι αὐτῷ καὶ συμφορώτατα,
 καὶ λόγον οὐδένα ^h ἔχειν ἐναντιούμενον τοῖς αὐτῷ φαινομένοις
 ἡδέσιν· ὁ δὲ ἀκρατὴς λόγον ἔχει ὅς ἐναντιοῦται αὐτῷ, ἐφ' ^α
 37 ἡ ἐπιθυμία ἄγει. Ἰπότερος δὲ εὐϊατότερος, ὁ ἀκόλαστος ἢ
 ὁ ἀκρατὴς; ^k Οὕτω μὲν οὖν δόξειεν ἂν ἴσως οὐχ ὁ ἀκρατὴς·
 ὁ γὰρ ἀκόλαστος εὐϊατότερος· εἰ γὰρ αὐτῷ λόγος ἐγγέ-
 νοιτο ὁ διδάξων ὅτι φαῦλα, οὐκέτι πράξει· τῷ δέ γε ἀκρατεῖ
 ὑπάρχει ὁ λόγος, καὶ ^l ὅμως πράττει, ὥστ' ἂν ὁ τοιοῦτος
 38 δόξειεν ^m ἀνίατος εἶναι. Ἀλλὰ πότερος διάκειται χεῖρον, ⁿ ᾧ
 μηδὲν ἀγαθὸν τι ὑπάρχει, καὶ τὰ ^o κατὰ ταῦτα; Ἡ δὴλον
 ὅτι ἐκείνος, καὶ ^p ὅσῳ γε ὁ τιμιώτερον, κακῶς διάκειται.
 Ἔστι τοίνυν ὁ μὲν ἀκρατὴς ^q ἀγαθὸν ἔχων τὸν λόγον ὀρθὸν
 39 ὄντα, ὁ δ' ἀκόλαστος οὐκ ἔχει. ^r Ἐτι ἐστὶν ὁ λόγος ἐκά-
 στου ἀρχή· τοῦ μὲν ^s οὖν ἀκρατοῦς ἡ ἀρχὴ τιμιώτατον ὂν εὖ
 διάκειται, τοῦ δὲ ἀκολάστου κακῶς, ὥστε ^t χείρων ἂν εἴη ὁ
 ἀκόλαστος τοῦ ἀκρατοῦς. Ἐτι ^v ὥσπερ ἐπὶ τῆς θηριότητος
 ἥς ἐλέγομεν κακίας, οὐκ ἔστιν ἰδεῖν ἐν θηρίῳ οὐσαν ἄλλ' ἐν
 ἀνθρώπῳ· ἡ γὰρ θηριότης ὀνομά ἐστι τῇ ὑπερβαλλούσῃ
 40 κακίᾳ. Διὰ τί; ^x Δι' οὐδὲν ἢ ^y ὅτι ἀρχὴ φαῦλη ἐν θηρίῳ
 οὐκ ἔστιν· ἔστι δὲ ἡ ἀρχὴ ὁ λόγος. Ἐπεὶ πότερος ἂν
 πλείω κακὰ ποιήσειεν, λέων ἢ Διονύσιος ἢ Φάλαρις ἢ ^z Κλέ-
 αρχος ἢ τις τούτων τῶν μοχθηρῶν; Ἡ δὴλον ὅτι οὗτοι;

^d μαλακιζόμενος M^b. ^e αὖ] οὖν K^b. ^f ἢ οὐ] που K^b. ^g τις] ἐστιν M^b. ^h ἔχει K^b. ⁱ πότερον K^b. ^k οὕτω—ἀκρατὴς om. K^b. ^l ὁμοίως K^b. ^m ἐναντίος K^b. ⁿ ὦν M^b. ^o κακὰ γε. M^b. ^p ὧς ὅτι τί μὴ, τί μείωτερον κακῶς M^b. ^q ἔχων ἀγαθὸν M^b. ^r ὅτι K^b. ^s οὖν om. K^b. M^b. ^t χείρων K^b. ^v ὥσπερ καὶ ἐπὶ K^b. ^w ἄλλ' ἢ M^b. ^x δι'] δ' K^b. ^y ὅτι] ὅτι ἡ M^b. ^z post Κλέαρχος M^b. ἢ εὐμάνθης.

Ἡ γὰρ ἀρχὴ ^a ἐνούσα φαύλη μεγάλη συμβάλλεται, ἐν δὲ
 θηρίῳ ὅλως οὐκ ἔστιν ἀρχή. Ἐν μὲν οὖν τῷ ἀκολάστῳ ⁴¹
 ἔνεστιν ἀρχὴ φαύλη· ἥ γὰρ πράττει φαῦλα ὄντα καὶ ὁ
 λόγος σύμφησι ταῦτα καὶ δοκεῖ αὐτῷ ταῦτα δεῖν πράττειν,
^b ἐν αὐτῷ ἡ ἀρχὴ ἔνεστιν ^c οὐχ ὑγιής· ^d διὸ βελτίων ἂν
 δόξειεν εἶναι ὁ ἀκρατὴς τοῦ ἀκολάστου. Ἔστι δὲ καὶ τῆς ⁴²
 ἀκρασίας δύο εἶδη, ^e ἡ μὲν προτρεπτικὴ τις καὶ ἀπρονόητος
 καὶ ἐξαίφνης γινομένη, οἷον, ὅταν ἴδωμεν καλὴν γυναῖκα, εὐ-
 θέως τι ἐπάθομεν καὶ ἀπὸ τοῦ ^f πάθους ὁρμὴ ἐγένετο πρὸς
 τὸ πράξαι τι ὃν ἴσως οὐ δεῖ· ἡ δ' ἑτέρα οἷον ^g ἀσθενικὴ τις,
 ἡ μετὰ τοῦ λόγου οὖσα τοῦ ἀποτρέποντος. Ἐκείνη μὲν ⁴³
 οὖν οὐδ' ἂν ^h λίαν ⁱ δόξειεν εἶναι ψεκτὴ· καὶ γὰρ ἐν τοῖς
 σπουδαίοις ἡ τοιαύτη ἐγγίνεται, ^k ἐν τοῖς θερμοῖς καὶ εὐ-
 φρέσιν· ^l ἡ δὲ ἐν τοῖς ψυχροῖς καὶ μελαγχολικοῖς, οἱ δὲ
^m τοιοῦτοι ψεκτοί. Ἔτι τε ἔστι τῷ λόγῳ προλαβόντα
 μὴθὲν παθεῖν, ⁿ ὅτι ἥξει γυνὴ εὐπρόσωπος, δεῖ οὖν κατασχεῖν
 αὐτόν. Τῷ δὲ τοιούτῳ λόγῳ προκαταλαβὼν ὁ ἐκ τῆς προσ- ⁴⁴
 φάτου φαντασίας ὁ ἀκρατὴς οὐδὲ πείσεται οὐδὲ πράξει οὐδὲν
 αἰσχροῦν. Ὁ δὲ τῷ λόγῳ μὲν εἰδὼς ὅτι οὐ δεῖ, πρὸς δὲ τὴν
 ἡδονὴν ἐνδιδούς καὶ καταμαλακίζόμενος, ὁ τοιοῦτος ψεκτό-
 τερος. Οὔτε γὰρ ὁ σπουδαῖος οὐδέποτε οὕτω γένοιτ' ἂν ⁴⁵
 ἀκρατὴς, ὃ τε λόγος προκαταλαβὼν ^p οὐκ ἂν ἰάσαιτο· ἡγε-
 μὼν γὰρ οὗτος ἐν αὐτῷ ὑπάρχει, ^q οὔτε πειθαρχεῖ, ἀλλὰ
 τῇ ἡδονῇ ἐνδίδωσι, καὶ καταμαλακίζεται καὶ ^r ἐξασθενεῖ πῶς.
 Πότερον δ' ὁ σώφρων ἐγκρατὴς ἐστίν, ἡπορήθη μὲν ἐν τοῖς
 ἐπάνω, νῦν δὲ ^s λέγωμεν. Ἔστι γὰρ ὁ σώφρων καὶ ἐγκρα- ⁴⁶
 τής· ὁ γὰρ ἐγκρατὴς ἐστίν οὐ μόνον ὁ ἐπιθυμιῶν ἐνούσων
 ταύτας κατέχων διὰ τὸν λόγον, ἀλλὰ καὶ ὁ τοιοῦτος ὢν οἷος
 καὶ μὴ ἐνούσων ἐπιθυμιῶν τοιοῦτος εἶναι οἷος εἰ ^t ἐγγένοιτο

^a οὖσα Mb. ^b ἐν] φαύλη οὖν ἐν Kb. ^c οὐχ om. Kb. ^d διὸ] διὸ
 καὶ Mb. ^e ἡ] οἷον ἡ Mb. ^f πάθους τι ἐγένετο ὁρμὴ πρὸς Mb. ^g ἀσθε-
 νητικὴ Mb. ^h λίαν om. Mb. ⁱ εἶναι δόξειεν Kb. ^k ἐν τε τοῖς θερ-
 μοῖς Mb. ^l ἡ δὲ ἐν τοῖς ψυχροῖς om. Mb. ^m τοιοῦτοι οὐ ψεκτοί Mb.
ⁿ ὅθ' Mb. ^o ἀκρατὴς οὐδὲν Mb. ^p οὐκ ἀνείσαιτο Kb, οὐκ ἀνήαιτο Mb.
^q οὔτε] οὔτε οἱ Mb. ^r ἀσθενεῖ Mb. ^s λέγομεν Mb. ^t ἐγγένοιτο Kb.

47 κατέχειν. "Εστι δὲ σώφρων ὁ μὴ ἔχων ἐπιθυμίας φαύλας
 τὸν τε λόγον τὸν περὶ ταῦτα ὀρθόν, ^ν ὁ ^ω δ' ἐγκρατὴς ὁ
 ἐπιθυμίας ἔχων φαύλας, τὸν ^κ δὲ λόγον τὸν περὶ ταῦτα ὀρ-
 θόν, ὥστ' ἀκολουθήσει τῷ σώφρονι ὁ ἐγκρατὴς, καὶ ἔσται
 σώφρων. ^γ ὁ μὲν γὰρ σώφρων ὁ μὴ πάσχων, ὁ δ' ἐγκρατὴς
 48 ὁ πάσχων καὶ τούτων κρατῶν ἢ ^κ οἷός τε ὢν πάσχειν. Οὐδέ-
 τερον ^α δὲ τούτων τῷ σώφρονι ὑπάρχει· διὸ οὐκ ἔστιν ὁ
 ἐγκρατὴς σώφρων. Πότεραν δὲ ὁ ἀκόλαστος ἀκρατὴς ἐστίν,
 ἢ ὁ ἀκρατὴς ἀκόλαστος; "Η οὐδετέρῳ ἕτερος ἀκολουθεῖ;
 'Ο μὲν γὰρ ἀκρατὴς ἐστίν ^β οὐδ' ὁ λόγος τοῖς πάθεσι μάχεται,
 ὁ δ' ἀκόλαστος ^α αὐ τοιοῦτος, ^ε ἀλλ' ὁ τῷ πράττειν τὰ φαῦλα
 49 ἄμα τὸν λόγον σύμψηφον ἔχων. ^δ Οὔτε δὴ ὁ ἀκόλαστος
 αἶος ^ο ὁ ἀκρατὴς, οὔθ' ὁ ἀκρατὴς αἶος ^ο ὁ ἀκόλαστος. ^ε "Επι
 δὲ καὶ φαυλότερος ὁ ἀκόλαστος τοῦ ἀκρατοῦς. Δυσιατό-
 τερα γὰρ τὰ φυσικὰ τῶν ἐξ ἔθους γινομένων· καὶ γὰρ τὸ
 ἔθος διὰ τοῦτο δοκεῖ ἰσχυρόν εἶναι, ὅτι εἰς φύσιν καθίστησιν.
 'Ο μὲν οὖν ἀκόλαστος αὐτὸς τοιοῦτός ἐστιν οἷος φαυλὴς τις
 τῇ φύσει εἶναι· διὰ ταῦτα καὶ ἀπὸ τούτου ὁ λόγος φαῦλας
 50 ἐν αὐτῷ ἐστίν. 'Αλλ' ^ε οὐχ ὁ ἀκρατὴς αὐτως· οὐ γὰρ ὅτι
^η αὐτὸς τοιοῦτός ἐστιν, ὁ λόγος ^ι αὐ σπουδαῖος· φαῦλον γὰρ
 ἀντὸν εἶδει εἶναι, εἰ αὐτὸς τῇ φύσει τοιοῦτος ἦν οἷος ^κ ὁ φαῦ-
 λος. 'Ο μὲν ^ι ἄρα ἀκρατὴς ἔθει ἔθηκε φαῦλος εἶναι, ὁ δὲ
 ἀκόλαστος φύσει. Δυσιατότερος ^μ δ' ὁ ἀκόλαστος· τὸ μὲν
 γὰρ ἔθος ἄλλῳ ἔθει ἐκκρούεται, ἢ δὲ φύσις ^ν οὐδενὶ ἐκκρούε-
 51 ται. Πότερον δ' ἐπέπερ ^ο ἐστίν ὁ ἀκρατὴς ^ρ τοιοῦτος αἶος
 εἶδέναι καὶ μὴ διεψεύσθαι τῷ λόγῳ, ἔστι δὲ καὶ ὁ φράνιμος
 τοιοῦτος ὁ τῷ λόγῳ τῷ ὀρθῷ ἕκαστα θεωρῶν, ^α πότερον ἐν-
 δέχεται τὸν φρόνιμον ἀκρατὴ εἶναι, ἢ οὐ; ^ι 'Απορήσει γὰρ

^ν ὁ δ'—ὀρθόν om. Mb. ^ω δ'] γ' Kb. ^κ δὲ] τε Kb. ^γ ὁ μὲν γὰρ
 σώφρων ὁ om. Kb. ^α οἷος γε πάσχει Kb. ^β αὐ δὲ om. Kb. ^β οὐ λόγος
 pr. Kb. οὐδ' ὅλως Mb. ^ε οὐ et mox ἄλλ' om. Mb. ^δ οὐδὲ Kb.
^ε ὁ post οἷος utrobique om. Kb. ^ε ἔστι Mb. ^ε οὐχ etiam ante οὐ-
 τως Kb. ^η αὐτῷ Mb. ^ι οὐ om. pr. Kb. ^κ ὁ post οἷος om. Kb.
^ι ἄρα] οὖν ἄρα Mb. ^μ δ'] γὰρ Kb. ^ν οὐδέν Mb. ^ο ἐστίν om. Mb.
^ρ τοιοῦτος τις οἷος Kb. ^α πότερον δ' ἐνδέχεται Mb. ^ι ἀπορήσει γὰρ
 τις Kb.

ἂν τις τὰ εἰρημένα· ἔαν δὲ παρακολουθήσωμεν τοῖς ἔμπροσθεν εἰρημένοις, οὐκ ἔσται ὁ φρόνιμος ἀκρατής. Ἐφάμεν γὰρ τὸν φρόνιμον εἶναι οὐχ ὅτι ὁ ὀρθὸς λόγος μόνον ὑπάρχει, ἀλλ' ὅτι καὶ τὸ πράττειν τὰ κατὰ τὸν λόγον φαινόμενα βέλτιστα. Εἰ δὲ πράττει τὰ βέλτιστα ὁ φρόνιμος, οὐδ' ἂν ἀκρατής εἴη ὁ φρόνιμος, ἀλλ' ὁ τοιοῦτος δεινὸς μὲν ἐστίν. Διηρημέθα γὰρ ἐν τοῖς ἐπάνω τὸν τε δεινὸν καὶ τὸν φρόνιμον ὡς ἐτέρων ὄντων· περὶ μὲν γὰρ ταῦτά, ἀλλ' ὁ μὲν πρακτικὸς περὶ αὐτοῦ δεῖ, ὁ δ' οὐ πρακτικός. Τὸν οὖν δεινὸν ἀκρατῇ ἐνδέχεται εἶναι (οὐ γὰρ πρακτικὸς περὶ αὐτοῦ καὶ δεινός), τὸν φρόνιμον δ' οὐκ ἐνδέχεται ἀκρατῇ εἶναι.

Μετὰ δὲ ταῦτα λεκτέον ἂν εἴη περὶ ἡδονῆς, ἐπειδήπερ ὑπὲρ εὐδαιμονίας ἐστὶν ὁ λόγος, τὴν δ' εὐδαιμονίαν οἴονται πάντες ἦτοι ἡδονὴν εἶναι καὶ τὸ ἡδέως ζῆν, ἢ οὐκ ἄνευ γε ἡδονῆς. Οἱ δὲ καὶ τῇ ἡδονῇ δυσχεραίνοντες καὶ οὐκ οἰόμενοι δεῖν τὴν ἡδονὴν ἐναριθμεῖσθαι τοῖς ἀγαθοῖς, ἀλλὰ τό γε ἄλυπον προστιθέασιν· ἐγγὺς οὖν τὸ ἀλύπως τῆς ἡδονῆς ἐστίν. Διόπερ λεκτέον ὑπὲρ ἡδονῆς, οὐ μόνον δὲ διότι καὶ οἱ ἄλλοι οἴονται δεῖν, ἀλλὰ δὴ ἀναγκαῖον ἡμῖν ἐστὶ λέγειν ὑπὲρ ἡδονῆς· ἐπειδὴ γὰρ ὑπὲρ εὐδαιμονίας ἡμῖν ἐστὶν ὁ λόγος, τὴν δ' εὐδαιμονίαν διωρίκαμεν καὶ φάμεν εἶναι ἀρετῆς ἐνέργειαν ἐν βίῳ τελείῳ, ἢ δ' ἀρετὴ ἐστὶ περὶ ἡδονὴν καὶ λύπην, ὑπὲρ ἡδονῆς ἂν εἴη ἀναγκαῖον εἰπεῖν, ἐπειδήπερ οὐκ ἔστιν ἡ εὐδαιμονία ἄνευ ἡδονῆς. Πρῶτον μὲν οὖν εἴπωμεν ὅτι τινες λέγοντες οὐκ οἴονται δεῖν τὴν ἡδονὴν ὡς ἐν ἀγαθοῦ μέρει λαμβάνειν. Πρῶτον μὲν γὰρ φασιν εἶναι τὴν ἡδονὴν γένεσιν, τὴν δὲ γένεσιν ἀτελές τι, τὸ δὲ ἀγαθὸν οὐδέποτε τὴν τοῦ ἀτελοῦς χώραν ἔχειν. Δεύτερον δ' ὅτι εἰσὶ τινες φαῦλαι ἡδοναί, τὸ δ' ἀγαθὸν οὐδέποτε ἐν φαυλότητι εἶναι. Πάλιν δ' ὅτι ἐν πᾶσιν ἐγγίνεται· καὶ γὰρ ἐν τῷ φαύλῳ καὶ ἐν τῷ σπουδαίῳ καὶ ἐν θηρίῳ καὶ ἐν βοσκήματι· τὸ δ' ἀγαθὸν

^a ὁ om. K^b. ^t τὸν om. M^b. ^v ταυτὸν M^b. ^w δὲ om. M^b.
^x οἱ ἄλλοι] οὐκ M^b. ^y εἰπεῖν εἴη ἀναγκαῖον M^b. ^z μὲν om. M^b.
^a τινα M^b. ^b γὰρ om. M^b.

ἀμιγές ἐστὶ τοῖς φαύλοις καὶ οὐ πολύκοινον. Καὶ ὅτι οὐ
κράτιστον ἡδονή, τὸ δ' ἀγαθὸν κράτιστον. Καὶ ὅτι ἐμπό-
διον τοῦ πράττειν τὰ καλὰ, τὸ δὲ κωλυτικὸν τῶν καλῶν οὐκ
5 ἂν εἴη ἀγαθόν. Πρῶτον μὲν οὖν πρὸς τὸ πρῶτον ἂν εἴη
λεκτέον, πρὸς τὴν γένεσιν, καὶ πειρατέον τὸν λόγον τοῦτον
λύειν διὰ τὸ μὴ ἀληθὴ εἶναι. Ἔστι γὰρ πρῶτον μὲν οὐ πᾶσα
ἡδονὴ γένεσις. Ἡ γὰρ ἀπὸ τοῦ θεωρεῖν ἡδονὴ γινομένη οὐκ
ἔστι γένεσις, οὐδ' ἡ ἀπὸ τοῦ ἀκοῦσαι καὶ ὀσφρανθῆναι. Οὐ
γὰρ ἐξ ἐνδεΐας γινομένη, ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων, οἷον ἐκ τοῦ
6 φαγεῖν ἢ πιεῖν. Αὗται μὲν ἄρα ἐξ ἐνδεΐας καὶ ὑπερβολῆς
γίνονται, τῷ ἢ τὴν ἐνδεΐαν ἀναπληροῦσθαι ἢ τῆς ὑπερβολῆς
ἀφαιρεῖσθαι· διὸ γένεσις δοκεῖ εἶναι. Ἡ δ' ἐνδεΐα καὶ ἡ
ὑπερβολὴ λύπη. Λύπη οὖν ἐνταῦθα ἐνθα ἡδονῆς γένεσις.
Ἐπὶ δέ γε τοῦ ἰδεῖν καὶ ἀκοῦσαι καὶ ὀσφρανθῆναι οὐκ ἔστι
ἡ προλυπηθῆναι· οὐδεὶς γὰρ ἡδόμενος τῷ ὁρᾶν ἢ τῷ ὀσφραι-
νεσθαι προελυπήθη. Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς διανοίας ἔστι
ἡ θεωροῦντά τι ἡδεσθαι ἄνευ τοῦ προλυπηθῆναι, ὥστ' εἴη ἂν
τις ἡδονὴ ἢ οὐκ ἔστι γένεσις. Εἰ οὖν ἡ μὲν ἡδονή, ὡς ὁ
λόγος αὐτῶν ἔφη, διὰ τοῦτο οὐκ ἀγαθὸν ὅτι γένεσις, ἔστι δέ
8 τις ἡδονὴ ἢ οὐκ ἔστι γένεσις, αὕτη ἂν εἴη ἀγαθόν. Τὸ δ' ὅλον
οὐκ ἔστιν οὐδεμία ἡδονὴ γένεσις· οὐδὲ γὰρ ἡ αὗται αἱ ἀπὸ
τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν ἡδοναὶ οὐκ εἰσὶ γένεσις, ἀλλὰ δια-
μαρτάνουσιν οἱ ταύτας φάσκοντες εἶναι τὰς ἡδονὰς γένεσις.
Οἷονται γάρ, ἐπειδὴ τῆς προσφορᾶς γινομένης γίνεται
9 ἡδονή, διὰ τοῦτο ἡ γένεσις εἶναι· ἔστι δ' οὐ. Ἐπειδὴ γὰρ ἔστι
τῆς ψυχῆς τι μέρος ὃ ἡδόμεθα ἅμα τῇ προσφορᾷ ὣν ἐσμέν
ἐνδεεῖς, τοῦτο τὸ μόριον τῆς ψυχῆς ἐνεργεῖ καὶ κινεῖται, ἡ
δὲ κίνησις αὐτοῦ καὶ ἡ ἐνεργεῖα ἐστὶν ἡδονή· διὰ δὴ τὸ
ἅμα τῇ προσφορᾷ ἐκείνο τὸ μόριον τῆς ψυχῆς ἐνεργεῖν, ἡ

ε λύειν τοῦτον K^b. d γὰρ om. M^b. e ἡ post καὶ om. K^b. f λυ-
πηθῆναι M^b. g ἔστι om. K^b. h θεωροῦσά M^b, θεωροῦντάς 2023.
i ἡ μὲν om. M^b, μὲν om. Baroccianus et 1417, 1855, 2023. k ὡς—
τις ἡδονὴ om. Z. et 2024. l αὗται om. M^b. m οὐκ om. M^b. n ἔστι
γένεσις K^b. o ταῦτα M^b. p γενομένης K^b. q γένεσις K^b. r ψυχῆς
ἢ ἐνεργεῖ K^b. s τὸ δὴ K^b. M^b.

διὰ τὴν αὐτοῦ ἐνέργειαν, οἶονται γενέσιν εἶναι τὴν ἡδονὴν τῷ
τὴν προσφορὰν δῆλον εἶναι, τὸ δὲ τῆς ψυχῆς μόριον ἄδηλον.
Ὅμοιον οὖν εἴ τις τὸν ἄνθρωπον οἶεται εἶναι σῶμα, ὅτι ¹⁰
τοῦτο μὲν αἰσθητὸν ἐστίν, ἡ δὲ ψυχὴ οὐκ ἔστι δὲ γε καὶ ἡ
ψυχὴ. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τούτου ἔστι γὰρ μόριόν τι τῆς
ψυχῆς ὃ ἡδόμεθα, ὃ ἅμα τῇ προσφορᾷ ἐνεργεῖ· διὸ οὐκ
ἔστιν οὐδεμία ἡδονὴ γένεσις. Καὶ ἀποκατάστασις δέ, φασίν,
εἰς φύσιν αἰσθητή. Καὶ γὰρ μὴ ἀποκαθισταμένοις εἰς φύσιν ¹¹
ἐστὶν ἡδονή. Τὸ γὰρ ἀποκαθίστασθαι ἐστὶ τὸ τοῦ ἐνδεοῦς τῇ
φύσει, τούτου τὴν ἀναπλήρωσιν γενέσθαι· ἔστι δέ, ὡς φαμέν,
μὴ ὄντα ἐνδεᾶ ἡδεσθαι. Ἡ μὲν γὰρ ἐνδεᾶ λύπη, ἄνευ δὲ ¹²
λύπης ὦ καὶ πρὸ λύπης φαμέν ἡδεσθαι, ὥστ' οὐκ ἂν εἴη ὦ ἡ
ἡδονὴ ἀποκατάστασις τοῦ ἐνδεοῦς· ἐνδεᾶ γὰρ ἐπὶ τῶν τοιού-
των ἡδονῶν οὐδέν. Ὡστε εἰ διότι μὲν γένεσις ἡ ἡδονὴ οὐκ
ἀγαθὸν ἐδόκει εἶναι, οὐκ ἔστι δὲ οὐδεμία ἡδονὴ γένεσις, ἀγα-
θὸν ἂν εἴη ὦ ἡ ἡδονή. Ἀλλὰ μετὰ τοῦτο οὐ πάντα, φησίν,
ἡδονὴ ἀγαθόν. Συνίδοι δ' ἂν τις καὶ ὑπὲρ τούτου οὕτως. ¹³
Ἐπεὶ γὰρ τὰγαθὸν φαμεν ἐν πάσαις ταῖς κατηγορίαις λέ-
γεσθαι (καὶ γὰρ ἐν οὐσίᾳ καὶ ἐν τῷ πρὸς τι καὶ ποσῷ καὶ
πότε καὶ ὅλως ἐν ὧ ἀπάσαις), ἥδη γ' ἐκείνο φανερόν· κατὰ
πάσας γὰρ ὧ ἀγαθοῦ ἐνεργείας ἡδονὴ τις ἀκολουθεῖ. Ὡστ'
ἐπειδὴ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὧ πάσαις ταῖς κατηγορίαις, καὶ ἡδονὴ ἂν
εἴη ἀγαθόν. Ὡστ' ἐπειδὴ ἐν τούτοις μὲν τὰγαθὰ καὶ ἡδονή, ¹⁴
ἡ δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν ἡδονὴ ἡδονή, ἀγαθὸν ἂν εἴη πάντα ἡδονή.
Ἄμα δὲ δῆλον ἐκ τούτου ὅτι καὶ διάφοροι τῷ εἶδει αἱ ἡδοναὶ
εἰσιν· διάφοροι γὰρ καὶ αἱ κατηγορίαι, ἐν αἷς ἐστὶν ἡδονή.
Οὐ γὰρ ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἐπιστημῶν ἔχει, οἷον τῆς γραμματι- ¹⁵
κῆς ἢ ἄλλης ἡστιν οὖν. Ἐὰν ὦ γὰρ ἔχη ὦ λάμπρος τὴν
γραμματικὴν, ὁμοίως διακίεσται ὑπὸ τῆς γραμματικῆς ταύ-
της [γραμματικὸς] ἄλλῃ ὅτφουν ἔχοντι γραμματικὴν, ὦ οὐ

^ε αἰσθητήν M^b. et pr. K^b. ὦ καὶ πρὸ λύπης om. K^b. ὦ ἡ om. K^b.
et mox post εἴη. ὦ ἀπάσαις] πάσαις M^b. ὧ ἀγαθοῦ ἐνεργείας om. K^b.
^z ἀπάσαις K^b. αἱ utrumque om. M^b. ὦ γὰρ K^b. ὦ λαμπρῶς
K^b, λαμπρ 2023, ἐν λαμπρῷ 1417 et 1855. ὦ ὁμοίως δὲ διακί-
εσται K^b. ὦ οὐ om. K^b, 1417, 1855.

^f δὲ εἰς ἑ διάφοροι αἱ γραμματικαὶ ἢ τ' ἐν Λάμπρῃ καὶ ἐν
 16 ^h 'Ιλεῖ. 'Αλλ' ἐπὶ τῆς ἡδονῆς οὐχ οὕτως· ἡ γὰρ ἀπὸ τῆς
 μέθης ἡδονῇ καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ συγγίνεσθαι οὐχ ὁμοίως διατιθέα-
 σιν, διὸ διάφοροι τῷ εἶδει ⁱ δόξαιεν ἂν εἶναι αἱ ἡδοναί. 'Αλλὰ
 δὴ καὶ διότι φαῦλαι εἰσιν ἡδοναί τινες, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ
 ἐδόκει ἡ ἡδονὴ αὐταῖς ἀγαθὸν εἶναι. Τὸ δὲ τοιοῦτον καὶ ἡ
 τοιαύτη κρίσις οὐκ ^k ἰδιός ἐστιν ἡδονῆς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ φύσεως
 17 καὶ ἐπιστήμης. 'Ἔστι γὰρ καὶ φύσις φαῦλη, οἷον ἡ τῶν
 σκωλήκων καὶ ἡ τῶν κανθάρων καὶ ὅλως ἡ τῶν ἀτίμων ζῶων,
 ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο ἡ φύσις τῶν φαύλων. 'Ομοίως δ' ^l εἰς
 καὶ ἐπιστήμην φαῦλαι, οἷον αἱ βάνανσοι, ἀλλ' ὅμως οὐ διὰ
 τοῦτο φαῦλον ἡ ἐπιστήμη, ἀλλ' ἀγαθὸν τῷ γένει καὶ ^m ἐπι-
 18 στήμῃ καὶ φύσις. 'Ὡς περ γὰρ οὐδ' ἀνδριαντοποιὸν θεωρεῖν
 δεῖ ποῖός ⁿ τις ἐστὶν ἐξ ὧν ἀπέτυχε καὶ κακῶς εἰργάσατο,
 ἀλλ' ἐξ ὧν εἷ, οὕτως οὐδ' ἐπιστήμην οὐδὲ φύσιν οὐδὲ ἄλλο
 οὐδὲν ποῖόν τί ἐστιν ἐκ τῶν φαύλων, ἀλλ' ἐκ τῶν σπονδαίων.
 'Ομοίως δὲ καὶ ἡ ἡδονὴ τῷ γένει ἀγαθόν ^o ἔστιν, ἐπεὶ ὅτι
 19 γ' εἰς φαῦλαι ἡδοναί, οὐδ' ἡμᾶς λανθάνει. 'Ἐπεὶ γὰρ καὶ
 φύσεις τῶν ζῶων εἰς διάφοροι, οἷον ^p καὶ φαῦλη καὶ σπον-
 दाία, οἷον ἡ μὲν ἀνθρώπου σπουδαία ἡ δὲ λύκου ἢ τινος ἄλλου
 θηρίου φαῦλη, ὁμοίως δ' ἑτέρα φύσις ἵππου καὶ ἀνθρώπου
 καὶ ὄνου καὶ κυνός· ἡ δὲ ἡδονὴ ἐστὶ κατάστασις ἐκ τοῦ παρὰ
 φύσιν εἰς φύσιν ^q ἐκάστω τῇ αὐτοῦ, ὥστε τοῦτ' ἂν εἴη ^r ἡ δι-
 20 στον τῇ γε φαύλῃ φύσει, ^s φαύλῃ ἡδονῇ. Οὐ γὰρ ἐστὶ ταὐ-
 τὸν ἵππῳ καὶ ἀνθρώπῳ, ὁμοίως οὐδὲ τοῖς ἄλλοις, ἀλλ' ἐπεί-
 περ αἱ φύσεις διάφοροι, καὶ αἱ ἡδοναὶ διάφοροι. 'Ἡ γὰρ
 ἡδονὴ ἦν ἀποκατάστασις, καὶ ἡ ἀποκατάστασις, φασί, εἰς
 φύσιν ^v καθίστη, ὥστε τῆς μὲν φαύλης φύσεως ἡ κατάστασις

^f διὰ K^b, cum Z. et 2024. ^g διάφοροι] μήποτε μᾶλλον ἐδιάφοροι
 γραπτίον margo K^b. ^h 'Ιλεῖ 1417 et 1855 et 2023, νηλεῖ Mb. et
 Baroccianus. ⁱ δόξαιεν Mb. ^k ἰδιόν ἐστι τῆς ἡδονῆς Mb. ^l εἰς]
 εἰεν K^b. ^m φύσις καὶ ἐπιστήμη Mb. ⁿ τις οἷον Mb. ^o ἐστίν
 οἷον Mb. ^p καὶ post οἷον οἷον K^b. ^q ἐκάστω K^b. ^r ἡδίστη K^b,
 ἰδιον Mb. ^s φαύλῃ ἡ ἡδονῇ K^b. ^t ταὐτὸν] ταυτὸν καὶ K^b. ^v κα-
 θίστει K^b.

φαύλη, τῆς δὲ σπουδαίας σπουδαία. Ἀλλ' ^ωοἱ φάσκοντες ²¹ εἶναι τὴν ἡδονὴν ^κοὐ σπουδαίαν, πεπόνθασιν οἶον οἱ μὴ εἰδότες τὸ νέκταρ οἶονται τοὺς θεοὺς οἶνον πίνειν καὶ οὐκ εἶναι ^γτούτου ^κἥδιον οὐδέν. Τοῦτο δὲ πάσχουσι διὰ τὴν ἄγνοιαν. Οἷς ὅμοιον πεπόνθασιν οἱ πάσας τὰς ἡδονὰς γενέσεις φάσκοντες εἶναι καὶ οὐκ ἀγαθόν· διὰ γὰρ τὸ μὴ εἰδέναι ἄλλας ἡδονὰς ἀλλ' ^ητὰς σωματικὰς, ταύτας τε ὁρᾶν γενέσεις τε εὐσας καὶ ^αοὐ σπουδαίας, ὅλως οὐκ οἶονται εἶναι τὴν ἡδονὴν ἀγαθόν. Ἐπεὶ ^βδ' οὖν ἐστὶν ἡ ἡδονὴ καὶ καθισταμένης τῆς ²² φύσεως καὶ καθεστηκυίας, οἶον καθισταμένης μὲν αἱ ἐξ ἐνδεΐας ἀναπληρώσεις, ^εκαθεστηκυίας δὲ αἱ ἀπὸ τῆς ὀψείας καὶ τῆς ἀκοῆς καὶ τῶν τοιούτων εὐσαι, βελτίους ἂν εἴησαν αἱ καθεστηκυίας τῆς φύσεως ἐνέργειαι· αἱ γὰρ ἡδοναὶ κατ' ἀμφοτέρους λεγόμεναι τοῖς τρόποις ἐνέργειαι εἰσιν, ὥστε δῆλον ὅτι αἱ ἀπὸ τῆς ὀψείας ἡδοναὶ καὶ τῆς ἀκοῆς καὶ τοῦ διανοεῖσθαι βέλτισται ἂν εἴησαν, ἐπεὶ αἱ γε σωματικαὶ ἐξ ἀναπληρώσεως. Ἔτι καὶ τοῦτο ἐλέγετο, ὅτι οὐκ ἀγαθόν· τὸ ²³ γὰρ ἐν πάσιν εἶναι καὶ πᾶσι κοινὸν οὐκ ἀγαθόν. Τὸ δὲ τοιούτων ἐπὶ φιλοτίμου μᾶλλον καὶ φιλοτιμίας οἰκείον ἐστίν· ὁ γὰρ φιλότιμός ἐστιν ὁ μόνος βουλούμενος ἔχειν καὶ τῷ τοιούτῳ τῶν ἄλλων ὑπερέχειν. Καὶ τὴν ἡδονὴν οὖν, εἰ ^δμέλλει τὰγαθὸν εἶναι, τοιούτων ^εδεῖν εἶναι. Ἡ οὖν, ἀλλὰ καὶ ²⁴ τούναντίον διὰ τοῦτο ἂν δόξειεν ἀγαθὸν εἶναι, ὅτι πάντα τούτου ἐφίεται· τοῦ γὰρ ἀγαθοῦ πάντα πέφυκεν ἐφίεσθαι, ὥστ' εἰ τῆς ἡδονῆς πάντ' ἐφίεται, ἀγαθὸν ^εἂν εἴη τῷ γένει ἡ ἡδονή. ^εΠάλιν καὶ ὅτι ἐστὶν ἐμπόδιον ἡ ἡδονή, οὐκ ἔφασαν ²⁵ αὐτὴν ἀγαθὸν εἶναι. ^ηΤὸ δ' ἐμπόδιον φάσκειν εἶναι διὰ τὸ μὴ ὀρθῶς σκοπεῖν φαίνεται αὐτοῖς. Οὐ γάρ ἐστιν ἐμπόδιον ἡ ἀπὸ τοῦ πράγματος τοῦ πραττομένου ἡδονή. Ἐὰν ^ιμέμτοι ἄλλη, ἐμπόδιον, οἶον ἡ ἀπὸ τῆς μέθης ἡδονὴ ἐμπόδιον

^ω οἱ] οἱ μὲν M^b. ^κ οὐ om. K^b.M^b. ^γ τούτου K^b. ^κ ἥδιον K^b.M^b.
^α οὐ om. K^b. ^β δ' om. M^b. ^ε καθεστ.] καὶ καθεστ. M^b. ^δ μέλλοι M^b.
^ε δεῖν] δὴ M^b. ^ε ἂν om. M^b. ^ε πάλιν ὅτι καὶ ἐστὶν ἐμπόδιον ἰσθιν ἡ M^b.
^η τὸ corr. K^b, τοῦ M^b. ^ι μὲν M^b.

26 ἐστὶ τοῦ πράττειν. Ἄλλ' οὕτω μὲν καὶ ἐπιστήμη ἐπιστή-
 μης ἐμπόδιον ἔσται· οὐ γὰρ ἔστιν ἅμα ἀμφοτέραις ἐνεργεῖν.
 Ἄλλα διὰ τί οὐκ ἀγαθὸν ἡ ἐπιστήμη, ἂν ποιῇ τὴν ἀπὸ τῆς
 ἐπιστήμης ἡδονήν; Καὶ πότερον ἐμπόδιον ἔσται, ἢ οὐ, ἀλλὰ
 27 μᾶλλον πράξει; Ἡ γὰρ ἡδονὴ παρορμῇ πρὸς τὸ μᾶλλον
 πράττειν ἀπ' αὐτοῦ γινομένη, ἐπεὶ τὸν σπουδαῖον ποιήσον
 πράττειν ^κ τὰ κατ' ἀρετὴν, καὶ ἡδέως ταῦτα πράττειν ἄρα
 οὐ πολλῷ μᾶλλον ἐνεργήσει κατὰ τὴν πρᾶξιν; Καὶ ἐὰν μὲν
 γε ἡδόμενος πράττη, σπουδαῖος ἔσται, ἂν δὲ λυπούμενος τὰ
 28 καλὰ πράττη, οὐ σπουδαῖος. Ἡ γὰρ λύπη ἐπὶ τοῖς δι' ἀνάγκη
 ἐστίν, ὥστ' εἰ λυπεῖται τις τὰ καλὰ πράττων, ἀναγκα-
 ζόμενος πράττει· ὁ δ' ἐξ ἀνάγκης πράττων οὐ σπουδαῖος.
 Ἀλλὰ μὴν οὐκ ἔστι γε μὴ λυπούμενον ἢ ἡδόμενον τὰ κατ'
 29 ἀρετὴν πράττειν· τὸ δ' ἀνὰ μέσον οὐκ ἔστιν. Διὰ τί; Ὅτι
 ἡ ἀρετὴ ἐν πάθει, τὸ δὲ πάθος ἐν λύπῃ καὶ ἡδονῇ· ἐν δὲ τῷ
 ἀνὰ μέσον οὐκ ἔστιν. Δῆλον οὖν ὡς καὶ ἡ ἀρετὴ μετὰ λύπης
 καὶ ἡδονῆς. Εἰ μὲν οὖν λυπούμενός ¹ τις τὰ καλὰ πράττει,
 οὐ σπουδαῖος. Ὡστε οὐκ ἂν εἴη ἡ ἀρετὴ μετὰ λύπης· μεθ'
 ἡδονῆς ἄρα. Οὐ μόνον ἄρα οὐκ ἐμπόδιόν ἐστιν ἡ ἡδονή, ἀλλὰ
 καὶ προτρεπτικὸν πρὸς τὸ πράττειν, καὶ τὸ ὅλον δὲ οὐκ ἐν-
 30 δέχεται ἄνευ ἡδονῆς ^μ εἶναι τῆς ἀπ' αὐτῆς γινομένης. Ἄλλος
 ἦν λόγος ὅτι οὐδεμία ποιεῖ ἐπιστήμη ἡδονήν. Ἔστι δὲ οὐδὲ
 τοῦτο ἀληθές· οἱ γὰρ ^ν δειπνοποιοὶ καὶ στεφανοποιοὶ ^ο καὶ
 μυρεψοὶ ἡδονῆς εἰσὶ ποιητικοί. Ἀλλὰ δὴ ταῖς ἄλλαις ἐπι-
 στήμαις οὐκ ἔστιν ἡ ἡδονὴ ὡς τέλος, ἀλλὰ μεθ' ἡδονῆς τε καὶ
 οὐκ ἄνευ ἡδονῆς ἔστιν οὖν ^ρ καὶ ἐπιστήμη ^q ποιητικὴ ἡδονῆς.
 31 Ἔτι ^ρ δὲ καὶ ἄλλως ἐλέγετο, ὅτι οὐκ ἄριστον. Ἄλλ' οὕτω
 μὲν καὶ τῷ τοιούτῳ λόγῳ ἀναιρήσεις καὶ τὰς καθ' ἕκαστα λε-
 γομένας ἀρετάς. Ἡ γὰρ ἀνδρεία οὐκ ἔστιν ἄριστον ἄρ' οὖν
^ς διὰ τοῦτ' οὐκ ἀγαθόν; Ἡ τοῦτ' ἄτοπον; Ὁμοίως καὶ ἐπὶ
 32 τῶν ἄλλων. Οὐδὲ ἡδονὴ διὰ τοῦτ' ^τ οὐκ ἀγαθόν, ὅτι οὐκ

^κ τὰ om. M^b. ¹ τι M^b. ^μ εἶναι om. M^b. ^ν δειπνοποιοὶ K^b.
^ο καὶ οἱ μυρεψοὶ K^b. ^ρ καὶ] ἡ M^b. ^q ποιητὸν M^b. ^ρ δὲ om. K^b.
^ς διὰ τοῦτ'] διὰ ταῦτα M^b. ^τ οὐκ ante ἀγαθόν om. M^b.

ἄριστον. Ἀπορήσειε δ' ἂν τις μεταβάς καὶ ἐπὶ τῶν ἀρετῶν
τὸ τοιοῦτον, οἷον ἐπειδὴ ὁ λόγος κρατεῖ ποτὲ τῶν παθῶν
(φαμέν ^γ γὰρ ἐπὶ τοῦ ἐγκρατοῦς), καὶ τὰ πάθη δὲ πάλιν
ἀντεστραμμένως τοῦ λόγου κρατεῖ, οἷον ἐπὶ τῶν ἀκρατῶν
συμβαίνει. Ἐπεὶ οὖν τὸ ἄλογον μέρος τῆς ψυχῆς ἔχον τὴν 33
κακίαν κρατεῖ τοῦ λόγου εὐ διακειμένου (ὁ γὰρ ἀκρατὴς τοι-
οῦτος), καὶ ὁ λόγος ὁμοίως φαῦλος διὸ κακείνος κρατήσκει
τῶν παθῶν εὐ διακειμένων καὶ ἐχόντων τὴν οἰκίαν ἀρετὴν.
Εἰ δὲ τοῦτ' ἔσται, συμβήσεται τῇ ἀρετῇ κακῶς χρῆσθαι· ὁ
γὰρ λόγῳ φαύλῳ διακείμενος καὶ χρώμενος τῇ ἀρετῇ κακῶς
αὐτῇ χρήσεται. Τὸ δὲ τοιοῦτον ἄτοπον ἂν συμβαίνειν δό-
ξειεν. Πρὸς δὲ τὴν τοιαύτην ἀπορίαν ῥᾶδιον ἀντειπεῖν καὶ 34
λύσαι ἐκ τῶν ἔμπροσθεν ἡμῖν εἰρημένων ὑπὲρ ἀρετῆς. Τότε
γὰρ φαμεν εἶναι ἀρετὴν, ὅταν ὁ λόγος εὐ διακείμενος τοῖς
πάθεσιν ἔχουσι τὴν οἰκίαν ἀρετὴν σύμμετρος ᾖ, καὶ τὰ πάθη
τῷ λόγῳ. Οὕτω γὰρ διακείμενα συμφωνήσουσι πρὸς ἄλ- 35
ληλα, ὥστε τὸν μὲν λόγον προστάττειν αἰεὶ τὸ βέλτιστον,
τὰ δὲ πάθη ῥαδίως εὐ διακείμενα ποιεῖν ὃ ἂν ὁ λόγος προσ-
τάττει. Ἄν οὖν ὁ λόγος φαύλως ᾖ διακείμενος, τὰ δὲ πάθη
εὖ, οὐκ ἔσται ἀρετὴ ^ω ἐκλείποντος τοῦ λόγου· ἐξ ἀμφοτέρων
γὰρ ἡ ἀρετὴ. Ὡστ' οὐδὲ κακῶς χρῆσθαι ἐνδέχεται ἀρετῇ.
Ἀπλῶς δ' οὐχ, ^ς ὥς οἴονται οἱ ἄλλοι, τῆς ἀρετῆς ἀρχὴ καὶ 36
ἡγεμών ἐστίν ὁ λόγος, ἀλλὰ μᾶλλον τὰ πάθη. Δεῖ γὰρ
πρὸς τὸ καλὸν ὁρμὴν ἄλογόν τινα ^π πρῶτον ἐγγίγνεσθαι (ὃ
καὶ γίνεται), εἴθ' οὕτως τὸν λόγον ὕστερον ἐπιψηφίζοντα
εἶναι καὶ διακρίνοντα. Ἴδοι δ' ἂν τις τοῦτο ἐκ τῶν ^π παιδίων 37
καὶ τῶν ἄνευ λόγου ζώντων· ἐν γὰρ τοῦτοις ἄνευ ^α τοῦ λόγου
ἐγγίγνονται ^β ὁρμαὶ παθῶν πρὸς τὸ καλὸν ^γ πρότερον, ὃ δὲ
λόγος ὕστερος ἐπιγινόμενος καὶ σύμψηφος ὦν ποιεῖ πράτ-
τειν τὰ καλά. Ἀλλ' ^δ οὐκ ἐὰν ἀπὸ τοῦ λόγου τὴν ἀρχὴν 38
λάβῃ πρὸς τὰ καλά, οὐκ ἀκολουθεῖ τὰ πάθη ὁμογενωμο-

^γ γὰρ καὶ ἐπὶ M^b. ^ω ἐκλείποντος K^b. ^ς ὥσπερ K^b. ^π πρῶτον
om. M^b. ^ς παιδίων K^b. ^α τοῦ om. M^b. ^β ὁρμαὶ τῶν παθῶν M^b.
^γ πρότερον om. M^b. ^δ οὐκ om. M^b.

νοῦντά, ἀλλὰ πολλάκις ἐναντιοῦται· διὸ μᾶλλον ἀρχῇ ἔοικε πρὸς τὴν ἀρετὴν τὸ πάθος εὖ διακείμενον ἢ ὁ λόγος.

- 8 Ἐχόμενον δ' ἂν εἴη τούτων εἰπεῖν, ἐπειδὴ περὶ εὐδαιμονίας ἐστὶν ὁ λόγος, περὶ εὐτυχίας. Οἴονται γὰρ οἱ πολλοὶ τὸν εὐδαίμονα βίον τὸν εὐτυχῇ εἶναι ἢ οὐκ ἄνευ γε εὐτυχίας, καὶ ὀρθῶς ἔϊσως· ἄνευ γὰρ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν, ὧν ἡ τύχη ἐστὶ
 1 κυρία, οὐκ ἐνδέχεται εὐδαίμονα εἶναι. Διὸ ῥητέον ἐστὶν ὑπὲρ εὐτυχίας, καὶ ἀπλῶς ὁ εὐτυχὴς ἴτις ἐστὶ καὶ ἐν τίσι καὶ περὶ τί. Πρῶτον μὲν οὖν ἐπὶ ταῦτ' ἂν τις ἐλθὼν καὶ βέπι-
 3 ῶς ἐστὶ φύσις. Ἡ γὰρ φύσις αἰεὶ ἢ οὐδ' ἐστὶν αἰτία, τούτου ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἢ ὡσαύτως ποιητικὴ ἐστίν, ἡ δέ γε τύχη οὐδέποτε, ἀλλ' ἀτάκτως καὶ ὡς ἔτυχεν· διὸ ἡ τύχη ἐν τοῖς τοιοῦτοις λέγεται. Οὔτε δὴ νοῦν ἢ γέ τινα ἢ λόγον ὀρθόν· καὶ γὰρ ἐνταῦθα οὐχ ἥττον ἐστὶ τὸ τεταγμένον καὶ τὸ αἰεὶ
 4 ὡσαύτως, ἡ δὲ τύχη οὔ. Διὸ καὶ οὐ πλείστος νοῦς καὶ λόγος, ἐνταῦθα ἡ ἐλαχίστη τύχη, οὐ δὲ πλείστη τύχη, ἐνταῦθ' ἐλάχιστος νοῦς. Ἄλλ' ἄρά γε ἡ εὐτυχία ἐστὶν ὡς ἐπιμελεία τις ἢ θεῶν; Ἡ τοῦτ' οὐκ ἂν δόξειεν; Τὸν γὰρ θεὸν ἀξιού-
 5 μαν κύριον ὄντα τῶν τοιούτων τοῖς ἀξίοις ἀπονέμειν καὶ τὰ γαθὰ καὶ τὰ κακά, ἡ δὲ τύχη καὶ τὰ ἀπὸ ἢ τῆς τύχης ὡς ἀληθῶς ὡς ἂν τύχη γίνεσθαι. Εἰ δέ γε τῷ θεῷ τὸ τοιοῦτον ἀπονέμομεν, φαῦλον αὐτὸν κριτὴν ποιήσομεν ἢ οὐ δίκαιον· τούτο δ' οὐ προσήκον ὅ ἐστι θεῷ. Ἀλλὰ μὴν ἔξω γε τού-
 6 των εἰς σὺδὲν ἄλλο τὴν τύχην ῥ' ἂν τις τάξειεν, ὥστε δῆλον ὅτι τούτων ἂν ἡ εἴη. Νοῦς μὲν δὴ καὶ λόγος καὶ ἐπιστήμη παντελῶς ἀλλότριόν τι ἔοικεν εἶναι. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἡ ἐπι-
 μέλεια καὶ ἡ ὥνοια ἢ παρὰ τοῦ θεοῦ δόξειεν ἂν εἶναι εὐτυχία διὰ τὸ καὶ ἐν τοῖς φαύλοις ἐγγίνεσθαι· τὸν δὲ θεὸν τῶν φαύλων οὐκ εἰκὸς ἐπιμελεῖσθαι. Λοιπὸν τοίνυν καὶ οἰκειό-

ἔϊσως om. Mb. ἴ τι Mb. ῥ ἀποβλέψας Mb. ἢ οὐ] οὐκ pr. Kb.
 ἢ] καὶ corr. Mb. ἢ γε om. Mb. ἡ ἐλαχίστη καὶ τύχη Mb. ἢ θεοῦ Mb.
 ἢ τῆς om. Mb. ὅ ἐστὶ τῷ θεῷ Mb. ῥ ἂν τι τάξειεν Kb, τάξειεν ἂν τις Mb. ἢ τις Mb.

τατον τῆς εὐτυχίας ἐστὶν ἡ φύσις, ἔστι δ' [†] ἡ εὐτυχία καὶ ἡ
τύχη ἐν ταῖς μὴ ἐφ' ἡμῖν οὐσι, μηδ' ὦν αὐτοὶ κύριοι ἐσμεν
καὶ δυνατοὶ πράξαι. Διὸ τὸν δίκαιον, ἢ [‡] δίκαιος, οὐθεὶς ^γ
λέγει εὐτυχῇ, οὐδὲ τὰν ἀνδρείον, οὐδ' ὅλως τῶν κατ' ἀρετὴν
οὐδένα· ἐφ' ἡμῖν [†] γὰρ ἐστὶ ταῦτα καὶ ἔχειν καὶ μὴ ἔχειν.
'Αλλ' ἤδη ἐπὶ τοῖς τοιούτοις οἰκειότερον τὴν εὐτυχιάν ἐροῦ-
μεν· τὸν γὰρ εὐγενῇ εὐτυχῇ [†] λέγομεν, καὶ ὅλως [¶] τὰ τοι-
αῦτα τῶν ἀγαθῶν ὑπάρχει ὦν μὴ αὐτὸς κύριός ἐστιν. 'Αλλ' ⁸
ὁμως οὐδ' ἐνταῦθα ^κ κυρίως ἂν ἡ εὐτυχία λέγοιτο. "Ἐστὶ δὲ
πολλαχῶς ὁ εὐτυχῆς λεγόμενος· καὶ γὰρ ^ϕ παρὰ τὸν λο-
γισμὸν τὸν αὐτοῦ συνέβη τι ἀγαθὸν πράξαι, εὐτυχῇ φαιμέν,
καὶ ^ϕ κατὰ λόγον ζημίαν ἦν λαβεῖν, τὸν τοιοῦτον Ἰκερδά-
ναντα εὐτυχῇ φαιμέν. "Ἐστὶν οὖν ἡ εὐτυχία τῷ ἀγαθόν τι ⁹
[‡] ὑπάρξαι παρὰ λόγον καὶ ἐν τῷ [‡] κακὸν μὴ λαβεῖν εὐλογον.
'Αλλὰ μᾶλλον ^β καὶ οἰκειότερον ἡ εὐτυχία ἂν δόξειεν εἶναι ἐν
τῷ ἀγαθὸν λαβεῖν· τὸ μὲν γὰρ ἀγαθὸν λαβεῖν καθ' αὐτὸ
δόξειεν ^γ ἂν εὐτύχημα εἶναι, τὸ δὲ κακὸν μὴ λαβεῖν κατὰ συμ-
βεβηκὸς εὐτύχημα. "Ἐστὶν οὖν ἡ εὐτυχία ἄλογος φύσις· ^δ
γὰρ εὐτυχῆς ἐστὶν ὁ ἄνευ λόγου ἔχων ὁρμὴν πρὸς τὰ ἀγαθὰ
καὶ τούτων ἐπιτυγχάνων, τοῦτο δ' ἐστὶ φύσεως· ἐν γὰρ τῇ
^δ ψυχῇ ἕκαστι τῇ φύσει τοιοῦτον ^ϕ ὁρμῶμεν ἀλόγως πρὸς ^α
^α ἂν εὐ ἔχωμεν. Καὶ εἴ τις ἐρωτήσῃ τὸν οὕτως ἔχοντα, διὰ ¹¹
τί τοῦτο ἀρέσκει σοι οὕτω πράττειν; Οὐκ οἰδά φησιν, ἀλλ'
ἀρέσκει μοι, ὁμοιον πάσχων τοῖς ἐνθουσιάζουσιν· καὶ γὰρ
οἱ ἐνθουσιάζοντες ἄνευ λόγου ὁρμὴν ἔχουσι πρὸς τὸ πράτ-
τειν τι. Τὴν δ' εὐτυχιάν οὐκ ἔχομεν οἰκείῳ καὶ ἰδίῳ ὀνόματι ¹²
προσαγορεύειν, ἀλλ' αἰτίαν πολλάκις φαιμέν εἶναι αὐτήν· ἡ
δ' αἰτία ἀλλότριον τοῦ ὀνόματος. 'Ἡ γὰρ αἰτία καὶ οὐ
ἐστὶν αἰτία ἄλλο ἐστί, καὶ ἄνευ ὁρμῆς τῆς ἐπιτυγχανούσης
τῶν ἀγαθῶν αἰτία λεγομένη, αἶον ἡ τοῦ κακὸν μὴ λαβεῖν

[†] ἢ alterum om. K^b. [‡] δίκαιον M^b. [†] γάρ] μὲν γάρ K^b. [¶] λέ-
γομεν] ἐροῦμεν M^b. [¶] τὰ om. K^b. ^κ ἂν κυρίως εὐτυχία K^b. ^γ κε-
ρανῶντα M^b. [‡] πράξαι K^b. [‡] κακὸν τι μὴ 1417 et 1855 et 2023.
^β καὶ om. M^b. ^γ ἂν om. K^b. ^δ τύχη M^b.

- ἢ πάλιν ° τοῦ μὴ οἰόμενον ἀγαθὸν λήψεσθαι ἀγαθὸν λαβεῖν.
 13" Ἔστιν οὖν ἡ τοιαύτη εὐτυχία ^ε διάφορος ἐκείνης, καὶ ἔοικεν
 εἰς αὐτὴν ἐκ τῶν πραγμάτων τῆς μεταπτώσεως γίνεσθαι, καὶ
 κατὰ συμβεβηκὸς εὐτυχία. ^h Ὡστ' εἰ καὶ ἡ τοιαύτη ἐστὶν
 εὐτυχία, ἀλλ' οὖν πρὸς γε τὴν εὐδαιμονίαν ἡ τοιαύτη ἂν εἴη
 εὐτυχία οἰκειότερα, ἥς ἐν αὐτῷ ἡ ἀρχὴ τῆς ὁρμῆς ^ι τῶν ἀγα-
 14 θῶν ἐστὶ τῆς ἐπιτεύξεως. Ἐπεὶ οὖν ἐστὶν ἡ εὐδαιμονία οὐκ
 ἄνευ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν, ταῦτα δὲ γίνεται ἀπὸ τῆς εὐτυχίας,
 οἷον ἀρτίως ἔφαμεν, συνεργὸς ἂν εἴη τῇ εὐδαιμονίᾳ. Περὶ
 μὲν οὖν εὐτυχίας ^κ τοσαῦτα.
 9 Ἐπειδὴ δὲ ὑπὲρ ἐκάστης τῶν ἀρετῶν κατὰ μέρος εἰρήκα-
 μεν, λοιπὸν ἂν εἴη καὶ καθόλου ^ι συνθέντας τὰ καθ' ἕκαστα
 κεφαλαιωσαμένους εἰπεῖν. Ἔστι μὲν οὖν οὐ κακῶς λεγόμε-
 νον τοῦνομα ἐπὶ τοῦ τελέως σπουδαίου, ἢ καλοκἀγαθία.
 2 Καλὸς κἀγαθὸς γάρ, φησὶν, ὅταν τελέως σπουδαῖος ^m ἢ·
 ἐπὶ γὰρ τῆς ἀρετῆς τὸν καλὸν κἀγαθὸν λέγουσιν, ⁿ οἷον τὸν
 δίκαιον καλὸν κἀγαθὸν ° φασί, τὸν ἀνδρείον, τὸν σώφρονα,
 3 ὅλως ἐπὶ τῶν ἀρετῶν. Ἐπειδὴ οὖν εἰς δύο διαιροῦμεν, καὶ
 τὰ μὲν φάμεν εἶναι καλὰ τὰ δὲ καὶ ἀγαθὰ, ^p καὶ τῶν ἀγαθῶν
 τὰ μὲν ἀπλῶς ἀγαθὰ τὰ δ' οὐ, καὶ καλὰ μὲν οἷον τὰς ἀρετὰς
 καὶ τὰς ^q ἀπ' ἀρετῆς πράξεις, ἀγαθὰ δὲ ^r οἷον ἀρχὴν πλούτου
 δόξαν τιμὴν ^s καὶ τὰ τοιαῦτα, ἔστιν οὖν ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς
 φ' τὰ ἀπλῶς ἀγαθὰ ἐστὶν ἀγαθὰ καὶ τὰ ἀπλῶς καλὰ καλὰ
 4 ἐστίν. Ὁ τοιοῦτος γὰρ καλὸς καὶ ἀγαθός· φ' δὲ τὰ ἀπλῶς
 ἀγαθὰ μὴ ἐστὶν ἀγαθὰ, οὐκ ἔστι καλὸς καὶ ἀγαθός, ὥσπερ
 οὐδ' ὑγιαίνειν ἂν δόξειεν φ' τὰ ἀπλῶς ὑγιεινὰ μὴ ὑγιεινὰ
 ἐστίν. Εἰ γὰρ ὁ πλούτος καὶ ἡ ἀρχὴ παραγινόμενά τινα
 βλάπτοιεν, οὐκ ἂν αἰρετὰ εἴη, ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα ὅσα αὐτὸν
 5 μὴ ^t βλάψει, βουλήσεται αὐτῷ εἶναι. Ὁ δὲ τοιοῦτος ὢν
 οἷος ὑποστελλόμενός ^v τι τῶν ἀγαθῶν πρὸς τὸ μὴ εἶναι αὐτῷ,

ε το K^b. ^f ἀδιάφορος M^b. ^g αὕτη K^b. ^h ὥστ'—ἐστὶν εὐτυ-
 χία om. Z.M^b. et 2024. ⁱ τῶν om. M^b. ^k ταῦτα K^b. ^l συν-
 θέντα M^b. ^m ἢ om. K^b. ⁿ οἷον om. M^b. ^o φησιν K^b. ^p καὶ τῶν
 —ἀπλῶς ἀγαθὰ om. M^b. ^q ἐπ' M^b. ^r οἷον om. K^b. ^s καὶ ante τὰ
 om. K^b. ^t βλάψει K^b. ^v τι om. M^b.

οὐκ ἂν δόξειε καλὸς καὶ ἀγαθὸς εἶναι· ἀλλ' ὅτι τὰγαθὰ πάντα ὄντα ἀγαθὰ ἐστὶ καὶ ὑπὸ τούτων μὴ διαφθείρεται, οἷον ὑπὸ πλούτου καὶ ἀρχῆς, ὁ τοιοῦτος καλὸς καὶ ἀγαθός.

Ἵπὲρ ^ω δὲ τοῦ κατὰ τὰς ἀρετὰς ὀρθῶς πράττειν εἴρηται **ΙΟ** μὲν, οὐχ ἰκανῶς δέ. Ἐφάμεν γὰρ τὸ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον πράττειν· ἀλλ' ἴσως ἂν τις αὐτὸ τοῦτο ἀγνοῶν ἐρωτήσῃ, τὸ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον τί ποτ' ἐστί, καὶ ποῦ ἐστὶν ὁ ὀρθὸς λόγος; Ἐστὶν οὖν κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον πράττειν, ¹ ὅταν τὸ ἄλογον μέρος τῆς ψυχῆς μὴ κωλύῃ τὸ λογιστικὸν ἐνεργεῖν τὴν αὐτοῦ ἐνέργειαν· τότε ² γὰρ ἡ πρᾶξις ἔσται κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον. Ἐπειδὴ γὰρ τι τῆς ψυχῆς τὸ μὲν ³ χεῖρον ἔχομεν τὸ δὲ βέλτιον, αἰεὶ δὲ τὸ χεῖρον τοῦ βελτίονος ἕνεκέν ἐστιν, ὥσπερ ἐπὶ σώματος καὶ ψυχῆς τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς ἕνεκεν, καὶ τότ' ἐροῦμεν ἔχειν τὸ σῶμα ⁴ καλῶς, ὅταν οὕτως ἔχῃ ὥστε μὴ κωλύειν ἀλλὰ καὶ συμβάλλεσθαι καὶ συμπαρορμᾶν πρὸς τὸ τὴν ψυχὴν ἐπιτελεῖν τὸ αὐτῆς ἔργον· τὸ γὰρ χεῖρον τοῦ βελτίονος ἕνεκεν, ⁵ πρὸς τὸ συνεργεῖν τῷ βελτίονι. Ὅταν οὖν τὰ πάθη μὴ ⁶ κωλύωσι τὸν νοῦν τὸ ⁷ αὐτοῦ ἔργον ἐπιτελεῖν, τότ' ἔσται τὸ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον γινόμενον. Ναί, ἀλλ' ἴσως εἴποι τις ἂν, ὅταν πῶς ἔχωσι τὰ πάθη, οὐ κωλύουσιν, καὶ πότε οὕτως ἔχουσιν; Οὐ γὰρ οἶδα. Τὸ δὴ τοιοῦτον οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ῥᾶδιον. Οὐδὲ γὰρ ὁ ἰατρός, ἀλλ' ὅταν εἴπῃ τῷ πυρέττοντι ⁸ πτισάνην προσφέρεισθαι· τοῦ δὲ πυρέττειν πῶς αἰσθάνομαι; Ὅταν, φησὶν, ὁρᾶς ὥχρον ὄντα. Τὸ δ' ὥχρον πῶς εἰδήσω; Ἐν- ⁹ ταῦθα δὴ συνιέτω ὁ ἰατρός· εἰ γὰρ μὴ ἔχεις παρὰ σαντῶ, φήσῃ, τῶν γε τοιούτων αἰσθησιν, οὐκ ¹⁰ ἔστιν. Ὡσαύτως ὑπὲρ τῶν ἄλλων κοινός ἐστι τῶν τοιούτων ὁ λόγος. Ὁμοίως δ' ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν παθῶν τοῦ γνωρίζειν· δεῖ γὰρ αὐτὸν συμβάλλεσθαι πρὸς αἰσθησὶν τι. Ἐπιζητήσῃ δ' ἂν τις ¹¹ ἴσως καὶ τὸ τοιοῦτον, ἀρά γε ἔργῳ εἰδήσας ταῦτα καὶ δὴ

^ω δὲ om. K^b. ² γὰρ om. K^b. ³ ἕνεκέν ἐστιν] ἔχομεν ἕνεκεν K^b.
⁴ καλῶς om. K^b. ⁵ πρὸς τὸ om. K^b. ⁶ κωλύωσι M^b. ⁷ ἐπιτελεῖν]
ἐνεργεῖν K^b. ⁸ πτισάνην M^b. ⁹ ἔτι K^b.M^b. ¹⁰ ἴσως om. M^b.

εὐδαιμών ἔσομαι; Οἶονται γάρ. Τὸ δ' ἐστὶν οὐ τοιοῦτον οὐδεμία γὰρ οὐδὲ τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν παραδίδωσι τῷ μανθάνοντι τὴν χρῆσιν καὶ τὴν ἐνέργειαν, ἀλλὰ τὴν ἔξιν μόνον.

γ Οὕτως οὐδ' ἐνταῦθα παραδίδωσι τὸ εἰδῆσαι ταῦτα τὴν χρῆσιν (ἡ γὰρ εὐδαιμονία ἐστὶν ἐνέργεια, ὡς φαμέν) ἀλλὰ τὴν ἔξιν, οὐδ' ἐν τῷ εἰδέναι ἐξ ὧν ἐστὶν ἡ εὐδαιμονία, ἀλλ' ἐκ τοῦ τούτοις χρήσασθαι. Τὴν δὲ χρῆσιν καὶ τὴν ἐνέργειαν τούτων οὐκ ἔστι ταύτης τῆς πραγματείας τὸ παραδοῦναι· οὐδὲ γὰρ ἄλλη ἐπιστήμη οὐδεμία τὴν χρῆσιν παραδίδωσιν, ἀλλὰ τὴν ἔξιν.

ΙΙ 'Εφ' ἅπασιν δὲ τούτοις ὑπὲρ φιλίας ἀναγκαῖον ἐστὶν εἰπεῖν, τί ἐστὶ καὶ ἐν τίσι καὶ περὶ τί· ἐπειδὴ ^h περ ὁρῶμεν ⁱ παρὰ πάντα τὸν βίον παρατείνουσιν καὶ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ οὖσαν ἀγαθόν, ^k συμπαραληπτέα ἂν εἴη πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν. Πρῶτον μὲν οὖν ἴσως ^l ἀπορεῖται καὶ ζητεῖται, ^m βέλτιον διελθεῖν. Πότερον γάρ ἐστὶν ἡ φιλία ἐν τοῖς ὁμοίοις, ὥσπερ δοκεῖ καὶ λέγεται; Καὶ ⁿ γὰρ κολοίος φασὶ παρὰ κολοῖον ἰζάνει, καὶ

αἰεὶ ⁿ τοι τὸν ὅμοιον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὅμοιον.

Φασὶ δὲ καὶ κυνός ποτε αἰεὶ καθευδούσης ἐπὶ τῆς αὐτῆς κεραμίδος, ἐρωτηθέντα τὸν Ἐμπεδοκλέα διὰ τί ποτε ἡ κύων ἐπὶ τῆς αὐτῆς κεραμίδος καθεύδει, εἰπεῖν ὅτι ἔχει τι ^o τῇ κεραμίδι ὅμοιον ἢ κύων, ὡς διὰ τὸ ὅμοιον τὴν κῦνα φοιτῶσαν.

3 Πάλιν ^p δ' αὖ δοκεῖ ἄλλοις τισὶν ἐν τοῖς ἐναντίοις μᾶλλον ἐγγίνεσθαι ἢ φιλία. Ἐρᾷ μὲν γάρ, φησὶν, ὄμβρου γαῖα, ὅταν ξηρὸν ^q πέδον· ^r τὸ δὲ ἐναντίον, φησί, τῷ ἐναντίῳ βούλεσθαι φίλον εἶναι. Ἐν μὲν γὰρ τοῖς ὁμοίοις ^s οὐδ' ἐνδέχεται γίνεσθαι· τὸ γὰρ ὅμοιον, φησί, τοῦ ὁμοίου οὐδὲν ^t προσδεῖται, καὶ τὰ τοιαῦτα δή. Ἐπεὶ ^v πότερον ἔργον ἐστὶ φίλον γενέσθαι ἢ ῥάδιον γενέσθαι; ^w Οἱ γοῦν κόλακες τα-

ε οὐ om. Mb. ^h περ] immo γάρ. ⁱ περὶ Mb. ^k συμπαραληπτέον Kb. ^l δ Mb. ^m γάρ] γάρ δ Kb. ⁿ τοι om. Mb. ^o τῇ om. Kb. ^p δ om. Mb. ^q πέδον ἢ. τὸ Mb. ^r τὸ ἐναντίον Kb. ^s οὐδὲν Kb. ^t ἐνδέχεσθαι Mb. ^v πότερον] δι Mb. ^w οἱ γοῦν] ὅλον Kb.

χέως προσεδρεύσαντες φίλοι μὲν οὐκ εἰσίν, φαίνονται δὲ φίλοι εἶναι. Ὑἑτι δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα ἀπορεῖται, πότερον ἔσται ὁ σπουδαῖος τῷ ^κ φαύλῳ φίλος ἢ οὐ; Ἡ μὲν γὰρ φιλία ἐν πίστει καὶ βεβαιότητι, ὁ δὲ φαῦλος ἥκιστα τοιοῦτος. Καὶ ὁ φαῦλος ^γ τῷ φαύλῳ, ἢ οὐδὲ τοῦτο; Πρῶτον μὲν οὖν διο-5 ριστέον ἂν εἴη ὑπὲρ φιλίας ποίας σκοποῦμεν. Ὑἑστι γάρ, ὡς οἴονται, φιλία καὶ πρὸς θεὸν καὶ τὰ ἄψυχα, οὐκ ὀρθῶς. Τὴν γὰρ φιλίαν ἐνταῦθά φαμεν εἶναι οὐδ' ἔστι τὸ ἀντιφιλεῖσθαι, ἢ δὲ πρὸς τὸν θεὸν φιλία ^κ οὔτε ἀντιφιλεῖσθαι δέχεται οὐθ' ὅλως τὸ φιλεῖν· ἄτοπον γὰρ ἂν εἴη εἴ τις φαίη φιλεῖν τὸν Δία. Οὐδὲ δὴ παρὰ τῶν ἀψύχων ἐνδέχεται ἀντι-6 φιλεῖσθαι· φιλία ^κ μέντοι καὶ πρὸς τὰ ἄψυχά ἐστιν, οἶον οἶνον ἢ ἄλλο δὴ τῶν τοιούτων. Διὸ δὴ οὔτε τὴν πρὸς τὸν θεὸν φιλίαν ^β ἐπιζητοῦμεν οὔτε τὴν πρὸς τὰ ἄψυχα, ἀλλὰ τὴν πρὸς τὰ ἔμψυχα, καὶ πρὸς ταῦτα ἐν οἷς ἔστι τὸ ἀντιφιλεῖν. Εἰ ^γ δὴ τις μετὰ τοῦτο ἐπισκέψαιτο τί ἐστι τὸ φιλη-7 τόν, ἔστιν οὖν οὐκ ἄλλο τι ἢ τὰγαθόν. Ὑἑτερον μὲν οὖν ἔστι τὸ φιλητὸν καὶ τὸ φιλητέον, ὥσπερ ^δ καὶ τὸ βουλευτὸν καὶ τὸ βουλευτέον. Βουλευτὸν μὲν γὰρ τὸ ἀπλῶς ἀγαθόν, βουλευτέον δὲ τὸ ἐκάστῳ ἀγαθόν. Οὕτω καὶ φιλητὸν μὲν τὸ ἀπλῶς 8 ἀγαθόν, φιλητέον δὲ τὸ αὐτῷ ἀγαθόν, ^ε ὥστε τὸ μὲν φιλητὸν καὶ φιλητέον, τὸ δὲ φιλητέον οὐκ ἔστι φιλητόν. Ὑἑνταῦθα μὲν οὖν ἔστι καὶ διὰ τὸ τοιοῦτον ἢ ἀπορία, πότερόν ἐστιν ὁ σπουδαῖος τῷ φαύλῳ φίλος ἢ οὐ. Συνήπται γὰρ πως τὰγαθῷ τὸ αὐτῷ ἀγαθόν καὶ τὸ φιλητέον τῷ φιλητῷ, ἔχεται δὲ καὶ ἀκολουθεῖ τῷ ἀγαθῷ καὶ ^ε τὸ ἡδὺ εἶναι καὶ τὸ συμφέρον. Ἡ μὲν οὖν τῶν σπουδαίων φιλία ἐστίν, ὅταν 9 ἀντιφιλῶσιν ἀλλήλους· φιλοῦσι δὲ ἀλλήλους, ἢ φιλητοί· φιλητοὶ δέ, ἢ ἀγαθοί. Οὐκοῦν ὁ σπουδαῖος, φησί, τῷ φαύλῳ οὐκ ἔσται φίλος; Ὑἑσται μὲν οὖν. Ὑἑπειδὴ γὰρ τὰγαθῷ

^κ φίλῳ Mb. ^γ τῷ φαύλῳ] τὰ φαῦλα Mb. ^κ οὐδὲ codices. ^α μὲν Mb. ^β ζητοῦμεν Mb. ^γ δὲ Mb. ^δ καὶ alterum om. Mb. ^ε ὥστε—
ἔστι φιλητόν] ἔτι δὲ τὸ μὲν φιλητέον καὶ φιλητόν, τὸ δὲ φιλητὸν οὐκ ἔστι
φιλητέον Kb. ^ε τῷ ἡδέϊ εἶναι καὶ τῷ συμφέροντι Kb.

- ἡκολούθει τὸ συμφέρον καὶ τὸ ἡδύ, ^ε ἢ ἐστὶ φαῦλος ὢν ἡδύς, ταύτῃ φίλος· πάλιν αὖ συμφέρον, ^η συμφέρων, ταύτῃ φίλος.
- 10^α Ἀλλ' οὐκ ἔσται γε κατὰ τὸ φιλητὸν ἢ τοιαύτῃ φιλία. Φιλητὸν γὰρ ἦν τἀγαθόν, ὁ δὲ ^h φαῦλος οὐ φιλητός· οὐ γὰρ ἀλλὰ κατὰ τὸ φιλητέον. Εἰσὶ γὰρ ἀπὸ τῆς παντελοῦς φιλίας, τῆς ἐν τοῖς σπουδαίοις, καὶ αὗται αἱ φιλίαι, ^η τε
- 11 κατὰ τὸ ἡδὺ καὶ ἡ κατὰ τὸ συμφέρον. Ὁ οὖν κατὰ τὸ ἡδὺ φιλῶν οὐ φιλεῖ τὴν κατὰ τὸ ἀγαθὸν φιλίαν, οὐδὲ ὁ κατὰ τὸ συμφέρον. Εἰσὶ δὲ καὶ αἱ φιλίαι αὗται, ^η τε κατὰ τὸ ἀγαθὸν καὶ ἡ κατὰ τὸ ἡδὺ καὶ ἡ κατὰ τὸ συμφέρον, οὐχ αἱ αὐταὶ μὲν, οὐ παντελῶς δὲ οὐδὲ ἀλλότριαι ἀλλήλων, ἀλλ'
- 12 ἀπὸ ταύτου πως ἡρτημέναι εἰσίν. Οἶον φαρμέν ἱατρικὸν τὸ μαχαίριον, ἱατρικὸν τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἱατρικὴν τὴν ἐπιστήμην· ταῦτ' οὐχ ὁμοίως λέγονται, ἀλλὰ τὸ μὲν μαχαίριον τῷ χρήσιμον εἶναι πρὸς ἱατρικὴν ἱατρικὸν λέγεται, ὁ δ' ἄνθρωπος τῷ ποιητικὸς εἶναι ὑγείας, ἡ δ' ἐπιστήμη τῷ αἰτία εἶναι
- 13 καὶ ἀρχή. Ὁμοίως δὲ καὶ ¹ αἱ φιλίαι οὐχ ὡσαύτως, ^η τε τῶν σπουδαίων ἢ διὰ τὸ ἀγαθὸν καὶ ἡ κατὰ τὸ ἡδὺ καὶ ἡ κατὰ τὸ συμφέρον. Οὔτε δὴ ὁμωνύμως λέγονται, ἀλλ' οὐκ εἰσὶ μὲν αἱ αὐταί, περὶ ταῦτα δὲ πως καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν εἰσίν.
- 14 Εἰ δὴ τις λέγοι “ὁ κατὰ τὸ ἡδὺ φιλῶν οὐκ ἔστι φίλος “τούτῳ” οὐ γὰρ κατὰ τὸ ἀγαθὸν φίλος ἐστίν,” βαδίζει ὁ τοιοῦτος ἐπὶ τὴν τῶν σπουδαίων φιλίαν, τὴν ἐξ ἀπάντων τούτων οὔσαν, καὶ ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἡδέος καὶ ἐκ τοῦ συμφέροντος, ὥστ' ἀληθῶς οὐκ ^k ἔστιν ἐκείνην γε τὴν φιλίαν
- 15 φίλος, ἀλλὰ τὴν κατὰ τὸ ἡδὺ ^η κατὰ τὸ συμφέρον. Πότερον οὖν ἔσται ὁ σπουδαῖος τῷ σπουδαίῳ φίλος ἢ οὐ; Οὐδὲν γὰρ προσδεῖται, φησὶν, ¹ ὁ ὁμοῖος τοῦ ὁμοίου. Ὁ δὴ τοιοῦτος λόγος ζητεῖ τὴν κατὰ τὸ συμφέρον φιλίαν· ^η γὰρ προσδεῖται ^m ὁ ἕτερος τοῦ ἐτέρου, ταύτῃ ὄντες φίλοι ἐν τῇ κατὰ τὸ συμφέρον φιλίᾳ εἰσίν. Ἀλλ' ἐτέρα διώρισται ἡ κατὰ τὸ συμφέρον φιλία καὶ ἡ κατ' ἀρετὴν καὶ ἡδονήν.

^ε ἢ] εἰ K^b. ^h φαῦλος] φίλος M^b. ⁱ αἱ om. K^b. ^k ἔστι κατ' ἐκείνην M^b. ¹ ὁ om. M^b. ^m ὁ om. M^b.

Εἰκὸς δὴ καὶ πολὺ μᾶλλον τούτους· ^η πάντα γὰρ αὐτοῖς 16
 ὑπάρχει τὰγαθά, καὶ τὸ ἡδὺ καὶ τὸ συμφέρον. Ἀλλὰ καὶ
 ὁ σπουδαῖος τῷ φαύλῳ· ἢ γὰρ ἴσως ἡδύς, ταύτῃ καὶ φίλος.
 Καὶ ὁ φαῦλός γε τῷ φαύλῳ· ἢ γὰρ ἴσως τὸ αὐτὸ αὐτοῖς
 συμφέρει, ταύτῃ ^ο φίλοι. Ὅρῳμεν γὰρ τοῦτο γινόμενον, 17
 ὅταν τὸ αὐτὸ ἢ τὸ συμφέρον, φίλους τούτους διὰ τὸ συμφέ-
 ρον, ὥστ' οὐδὲν ^ρ κωλύει καὶ φαῦλοις οὐσι ταυτὸν τι συμ-
 φέρειν. Βεβαιωτάτῃ μὲν οὖν καὶ μονιμωτάτῃ καὶ καλλίστῃ 18
^α ἢ ἐν τοῖς σπουδαίοις φιλία, ἢ κατ' ἀρετὴν καὶ τὰγαθὸν
 οὐσα, εἰκότως· ἢ μὲν γὰρ ἀρετὴ ἀμετάπτωτον, δι' ἣν ἡ φι-
 λία, ὥστε εἰκὸς τὴν φιλίαν τὴν τοιαύτην ἀμετάπτωτον εἶναι,
 τὸ δὲ συμφέρον ^ι οὐδέποτε ταυτὸν διὸ ἢ διὰ τὸ συμφέρον
 φιλία οὐ βεβαία, ἀλλὰ τῷ συμφέροντι ^ς συµμεταπίπτει.
 Ὅμοίως καὶ ἡ κατὰ τὴν ἡδονήν. Ἡ μὲν ^ι οὖν τῶν βελτίστων 19
 φιλία ἢ κατ' ἀρετὴν γιγνομένη ἐστίν, ἢ δὲ τῶν πολλῶν ἢ
 κατὰ τὸ συμφέρον· ἢ δὲ κατὰ τὴν ἡδονὴν ἐν τοῖς φορτικοῖς
 καὶ τυχεύουσιν. Συμβαίνει δὲ καὶ ἀγανακτεῖν, ὅταν φαῦλοις
 ἐντύχωσι τοῖς φίλοις, καὶ θαυμάζειν. Ἔστι δὲ οὐδὲν ἄτο- 20
 πον· ὅταν γὰρ ἡ φιλία λάβῃ τὴν ἡδονὴν ἀρχήν, δι' ἣν φίλοι
 εἰσίν, ἢ τὸ συμφέρον, ἅμα ταῦτ' ἀπολείπει καὶ ἡ φιλία οὐ
 διαμένει. Πολλάκις δὲ μένει μὲν ἡ φιλία, κακῶς δ' ἐχρήσατο
 τῷ φίλῳ, διὸ ἀγανακτοῦσιν. Ἔστι δὲ οὐδὲ τοῦτο ἄλογον·
 οὐ γὰρ δι' ἀρετὴν ἢ φιλία σοι πρὸς τοῦτον ὑπῆρχεν, διὸ οὐδ'
 ἄτοπον ^ν μηδὲν ποιεῖν αὐτὸν τῶν κατ' ἀρετὴν. Ἀγανακτοῦ- 21
 σιν οὖν οὐκ ὀρθῶς· δι' ἡδονὴν γὰρ ποιησάμενοι τὴν φιλίαν,
 τὴν δι' ^ω ἀρετὴν οἶονται δεῖν αὐτοῖς ὑπάρχειν. Τὸ δ' οὐ
 δυνατόν· οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ δι' ἡδονὴν καὶ τὸ συμφέρον ἀρετῆς
 ἐχομένη. Κοινωσάμενοι οὖν ἡδονῇ ἀρετὴν ζητοῦσιν, οὐκ ὀρ-
 θῶς· οὐ γὰρ ἀκολουθεῖ τῇ ἡδονῇ καὶ τῷ συμφέροντι ἡ ἀρετὴ,
 ἀλλὰ τῇ ἀρετῇ ἀμφοτέρα ταῦτ' ἀκολουθεῖ. Ἀτοπον γὰρ 22
 εἰ μὴ τις οἴησεται τοὺς σπουδαίους αὐτοὺς αὐτοῖς ἡδίους

^η πάντα—συμφέρον om. Mb. ^ο φίλος Kb. ^ρ κωλύει Kb. ^α ἢ ante
 ἐν om. Kb. ^ι οὐδέποτε—συμφέρον om. Kb. ^ς μεταπίπτει Kb.
^ι οὖν om. Mb. ^ν οὐδὲν Kb. ^ω ἀρετῆς Mb.

εἶναι· καὶ γὰρ οἱ φαῦλοι, ὡς φησὶν Εὐριπίδης, αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἡδεῖς εἰσὶν·

κακὸς ^α κακῷ γὰρ ^γ συντέτῃκεν.

Οὐ γὰρ ἀκολουθεῖ τῇ ἡδονῇ ἢ ἀρετῇ, ἀλλὰ ^α τῇ ἀρετῇ ἢ ἡδονῇ ἀκολουθεῖ. Πότερον δὲ ^α καὶ δεῖ ἐν τῇ τῶν σπουδαίων φιλίᾳ τὴν ἡδονὴν εἶναι, ἢ οὐ δεῖ; "Ατοπον γὰρ τὸ ^β μὴ ²³ φάναι δεῖν. Εἰ γὰρ ^γ ἀφελεῖς αὐτῶν τὸ ἡδεῖς εἶναι ἀλλήλοις, ἄλλους ποριούνται φίλους εἰς τὸ συζῆν, τοὺς ἡδεῖς· εἰς γὰρ τὸ συζῆν οὐδὲν μείζον ἐστὶ τοῦ ἡδεῖς εἶναι. "Ατοπον οὖν τὸ μὴ οἶσθαι δεῖν τοὺς σπουδαίους μάλιστα· ἀλλήλοις συζῆν· τοῦτο δ' οὐκ ἔστιν ἄνευ τοῦ ἡδέος· δέοι ἂν ἄρα, ὡς ἔοικε, μά-
²⁴ λιστα τούτοις ὑπάρχειν τὸ ἡδέσιν εἶναι. "Επεὶ δὲ διήρηνται αἱ φιλίαι εἰς τρία εἶδη, καὶ ἐν ταύταις ἠπορεῖτο πότερον ἐν ισότητι ἢ φιλία ἐγγίνεται ἢ ἐν ἀνισότητι. "Εστὶν οὖν κατ' ἀμφοτέρα· ἢ μὲν γὰρ κατ' ὁμοιότητα ἢ τῶν σπουδαίων καὶ ἢ τελείᾳ φιλία, ἢ δὲ κατ' ἀνομοιότητα ἢ κατὰ τὸ συμφέρον.
²⁵ Τῷ γὰρ εὐπόρῳ ὁ πένης διὰ τὴν ἔνδειαν ὧν ὁ πλούσιος εὐπορεῖ φίλος ἐστὶ, καὶ τῷ σπουδαίῳ ὁ φαῦλος διὰ ταῦτό· διὰ γὰρ τὴν ἔνδειαν τὴν τῆς ἀρετῆς, παρ' οὗ οἶεται αὐτῷ ἔσεσθαι, διὰ τοῦτο τούτῳ φίλος. ^δΓίνεται οὖν ἐν τοῖς ἀνομοίοις φιλία κατὰ τὸ συμφέρον· διὸ ^ε καὶ Εὐριπίδης

Ἐρᾷ μὲν ὄμβρου γαῖα, θαν ξηρὸν ^ς πέδον.

²⁶ Ὡς ἐναντίοις οὖσι τούτοις ἐγγίνεται φιλία ἢ διὰ τὸ συμφέρον. Καὶ γὰρ εἰ θέλεις τὰ ἐναντιώτατα ποιῆσαι πῦρ καὶ ὕδωρ, ταῦτα ἀλλήλοις χρήσιμά ^ς ἐστίν. Τὸ γὰρ πῦρ φασίν, εἰ μὴ ἔχῃ ὑγρὸν, φθείρεσθαι, ὡς τοῦτ' ^β αὐτῷ παρασκευάζον ὥσπερ τροφὴν τινα, ταύτην δὲ τοσαύτην ὅσης κρατήσειεν ^ι ἂν· ἂν μὲν γὰρ ^κ πλείον ποιήσῃς τὸ ὑγρὸν ἐπικρατήσαν, ²⁷ φθείρεσθαι τὸ πῦρ, ^ι εἰ μὴ δὲ σύμμετρον, συνοίσει. Δῆλον οὖν ὅτι καὶ ἐν τοῖς ἐναντιωτάτοις φιλία ἐγγίνεται διὰ τὸ συμ-

^α γὰρ κακῷ K^b. ^γ συνέστηκεν M^b. ^α ἢ ἡδονῇ τῇ ἀρετῇ K^b.
^α καὶ om. M^b. ^β φάναι μὴ M^b. ^γ ἀφελῆς K^b. M^b. ^δ γίνονται οὖν
αἱ ἐν τοῖς ἀνομοίοις φιλίαι M^b. ^ε καὶ] καὶ ὁ K^b. ^ς πέδον ἢ. ὡς M^b.
^ς εἰσι K^b. ^β αὐτὸ M^b. ^ι ἂν om. codices. ^κ πλείστον M^b.
^ι ἂν M^b.

φέρον. Ἀνάγονται δὲ πάσαι αἱ φιλίαι, καὶ αἱ ἐν ισότητι καὶ ^m αἱ ἐν ἀνισότητι, εἰς τὰς διηρημένας τρεῖς. Ἔστι δ' ἐν ²⁸ ἀπάσαις ταῖς φιλίαις διαφορὰ ⁿ γινομένη πρὸς ἀλλήλους, ὅταν μὴ ὁμοίως φιλῶσιν ἢ εὖ ποιῶσιν ἢ ὑπηρετῶσιν ἢ ὅ τι ἂν τῶν τοιούτων. ὅταν μὲν γὰρ ὁ μὲν ἐκτενῶς ^p ποιῇ ὁ δ' ἐλλείπη, κατὰ τὴν ἑλλειψιν τὸ ἔγκλημα καὶ ἡ μέμψις. Οὐ ²⁹ μὴν ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῶν τοιούτων ^q ὦν τὸ αὐτὸ ἐστὶ τέλος τῆς φιλίας, οἷον εἰ ἀμφοτέρω κατὰ τὸ συμφέρον ἀλλήλοις φίλοι ἢ κατὰ τὸ ἡδὺ ἢ κατ' ἀρετὴν, εὖδῃλος ἢ ἑλλειψις ἢ παρὰ τοῦ ἐτέρου· ἐὰν οὖν πλείω ἀγαθὰ σύ ^r μοι ποιῇς ^s ἢ ἐγὼ ^t σοί, ^v οὐδ' ἀμφισβητῶ ἔτι μὴ οὐ δεῖν σε μᾶλλον ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι. Ἐν ³⁰ ἡ δὲ φιλία μὴ διὰ ταῦτό ^w φίλοι ἐσμέν, μᾶλλον αἱ διαφοραί· ἀδῃλος γὰρ ἢ ἑλλειψις παρ' ἐκατέρου. Οἷον ^x εἰ ὁ μὲν δι' ἡδονὴν φίλος ἐστὶν ὁ δὲ διὰ τὸ συμφέρον, ³¹ ἐνταῦθα ἢ ἀμφισβήτησις· οὔτε γὰρ ὁ τῷ συμφέροντι ὑπερέχων ἀξίαν οἶεται τὴν ἡδονὴν ἀντικαταλλάττεσθαι τοῦ συμφέροντος, οὔτε ὁ τῇ ἡδονῇ ὑπερέχων ἀξίαν τῆς ἡδονῆς ἐν τῷ συμφέροντι χάριν ἀπολαμβάνειν, διὸ μᾶλλον ^y αἱ διαφοραὶ ἐν ^z ταῖς τοιαύταις φιλίαις γίνονται. Οἱ δ' ἐν ἀνι- ³² σότητι φίλοι ὄντες, οἱ μὲν ὑπερέχοντες πλούτῳ ἢ ἄλλῳ ^a τινὶ τοιούτῳ οὐκ οἶονται δεῖν αὐτοὶ φιλεῖν, ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἐνδεστέρων οἶονται δεῖν αὐτοὶ φιλεῖσθαι. Ἔστι δὲ βέλτιον τὸ φιλεῖν ἢ τὸ φιλεῖσθαι· τὸ μὲν γὰρ φιλεῖν ἐνέργειά ^b τις ἡδονῆς καὶ ἀγαθόν, ἀπὸ δὲ τοῦ φιλεῖσθαι οὐδεμία τῷ φιλουμένῳ ἐνέργεια γίνεται. Ἔτι ^c δὲ βέλτιον τὸ γνωρίζειν ³³ ἢ τὸ γνωρίζεσθαι· τὸ μὲν γὰρ γνωρίζεσθαι καὶ τὸ φιλεῖσθαι καὶ τοῖς ἀψύχοις ὑπάρχει, τὸ δὲ γνωρίζειν καὶ ^d τὸ φιλεῖν τοῖς ἐμψύχοις. Ἔτι τὸ εὐποιοητικὸν εἶναι βέλτιον ἢ τὸ μὴ· ὁ μὲν οὖν φιλῶν εὐποιοητικὸς ^e ἢ φιλεῖ, ὁ δὲ φιλούμενος, ^f ἢ φιλεῖται, οὐ. Ἄλλ' οἱ ἄνθρωποι διὰ φιλοτιμίαν

^m αἱ ἐν om. Mb. ⁿ γινομένη Mb. ^o ὅταν μὲν γὰρ om. Kb.
^p ποιεῖ Kb. ^q ὦν om. Kb. ^r με Mb. ^s ἢ om. Kb. ^t σέ Mb.
^v οὐκ Mb. ^w φίλοι] φίλοις Kb. ^x εἰ om. Mb. ^y αἱ om. Kb.
^z ταῖς om. Mb. ^a τινὶ om. Mb. ^b τισ] τῆς Mb. ^c δὲ om. Mb.
^d τὸ alterum om. Kb.

φιλείσθαι μᾶλλον βούλονται ἢ φιλεῖν, διὰ τὸ ἐν τῷ φι-
 λείσθαι ὑπεροχὴν τινα εἶναι· αἱ γὰρ ὁ φιλούμενος ὑπερέχει
 ἡδονῇ ἢ εὐπορίᾳ ἢ ἀρετῇ, ὁ δὲ φιλότιμος τῆς ὑπεροχῆς ὀρέ-
 γεται. Καὶ οὐκ οἶονται δεῖν αὐτοῖς φιλεῖν οἱ ἐν ὑπεροχῇ
 ὄντες· ἀντιτιδόναι γὰρ ἐν οἷς ὑπερέχουσι τοῖς φιλοῦσιν αὐ-
 34 τοὺς. Ἔτι δὲ καὶ ἥττους αὐτῶν εἰσὶν· διὸ οὐκ οἶονται δεῖν
 φιλεῖν ἀλλὰ φιλείσθαι. Ὁ δ' ἐνδεὴς χρημάτων ἢ ἡδονῶν ἢ
 ἀρετῆς θαυμάζει τὸν ὑπερέχοντα τούτοις, καὶ φιλεῖ διὰ τὸ
 35 τούτων ἢ τυγχάνειν ἢ οἶεσθαι τεύξεσθαι. Εἰσὶ δὲ καὶ τοι-
 αῦται φιλίαι ἐξ ὁμοιοπαθείας, ἐκ τοῦ ὁ τὰγαθὰ βούλεσθαι
 τινι εἶναι. Οὐκ ἔστι δὲ ἡ ἐπὶ τούτων γινομένη φιλία πάντα
 ταῦτα ἔχουσα· πολλάκις γὰρ ἄλλω μὲν εἶναι βουλόμεθα τὰ-
 36 γαθὰ, συζῆν μέντοι μετ' ἄλλον. Ἀλλὰ ταῦτα πότερον
 φιλίας δεῖ εἰπεῖν ἢ τῆς τελείας φιλίας τῆς κατ' ἀρετὴν πάθη;
 Ἐν ἐκείνῃ γὰρ τῇ φιλίᾳ ἔπάντα ταῦτα ἐνυπάρχει· ^h καὶ γὰρ
 συζῆν μετ' οὐδενὸς ἄλλου ἂν θέλοιμεν (καὶ γὰρ τὸ ἡδὺ καὶ
 τὸ συμφέρον καὶ ἡ ἀρετὴ τῷ σπουδαίῳ ὑπάρχει) καὶ τὰγαθὰ
 τούτῳ μάλιστα βουλοίμεθ' ἂν, καὶ τὸ ζῆν καὶ τὸ εὖ ζῆν οὐκ
 37 ἄλλω τινὶ ἢ τούτῳ. Πότερον δ' ἐστὶν ⁱ αὐτῷ ^k καὶ πρὸς
 αὐτὸν φιλία, ἢ οὐ, νῦν μὲν ἀφείσθω, ὕστερον δ' ἐροῦμεν.
^l Πάντα δὲ βουλόμεθα ἡμῖν αὐτοῖς· καὶ ^m γὰρ συζῆν μεθ'
 ἡμῶν αὐτῶν βουλόμεθα (ἴσως δὲ ⁿ τοῦτο καὶ ἀναγκαῖον) καὶ
 τὸ εὖ ζῆν καὶ τὸ ζῆν καὶ τὸ βούλεσθαι τὰγαθόν, οὐκ ἄλλω
 38 τινί. Ὅτι ὁμοιοπαθεῖς ἡμῖν αὐτοῖς μάλιστα ἐσμέν· ἂν
 γὰρ προσπταίσωμεν ἢ ἄλλω τινὶ περιπέσωμεν τῶν τοιούτων,
 εὐθὺς λυπούμεθα. Διὸ δόξειεν ἂν οὕτως εἶναι αὐτῷ πρὸς
 39 αὐτὸν φιλία. Τὰ δὲ τοιαῦτα, οἷον τὴν ὁμοιοπάθειαν καὶ τὸ
 εὖ ζῆν καὶ τὰλλα, ἥτοι εἰς τὴν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς φιλίαν ἀνα-
 φέροντες λέγομεν ἢ εἰς τὴν τελείαν, ἐν ἀμφοτέραις ^p δὲ πάντα
 ταῦτα ὑπάρχει· καὶ ^q γὰρ τὸ ^r συζῆν καὶ τὸ εἶναι βούλεσθαι

^e τὰγαθόν Mb. ^f ἄλλων Mb. ^g ταῦτα πάντα Mb. ^h καὶ om. Mb.
ⁱ αὐτὸ Mb. ^k καὶ] φιλία καὶ Kb. Mb. ^l πάντες Mb. ^m γὰρ τὸ
 συζῆν Mb. ⁿ τοῦτο om. Mb. ^o ὅτι Mb. ^p δὲ γὰρ rc. Kb, om. pr.
^q γὰρ] γὰρ καὶ Mb. ^r ζῆν Mb.

* καὶ τὸ εὖ εἶναι καὶ τὰλλα πάντα ἐν ταύταις ἐστίν. Ἔτι 40
 δ' ἴσως ἂν δόξειεν, ἐν οἷς ἐστὶ δίκαιον, ἐν τούτοις καὶ φιλίαν
 εἶναι· διὸ καὶ ὅσα ἔπερ δικάων εἶδη, τοσαῦτα καὶ ἔφιλῶν.
 Τὸ δὴ δίκαιόν ἐστι καὶ ξένῳ πρὸς πολίτην καὶ δούλῳ πρὸς
 δεσπότην καὶ πολίτῃ πρὸς πολίτην καὶ υἱῷ πρὸς πατέρα καὶ
 γυναικὶ πρὸς ἄνδρα, καὶ ὅσαι ἀπλῶς ἄλλαι κοινωναίαι καὶ φι-
 λιαὶ ἔνευσιν ἐν ἐκάστοις τούτων. Βεβαιωτάτῃ δ' ἂν δόξειεν 41
 εἶναι τῶν φιλιῶν ἡ ξενική· οὐ γάρ ἐστιν οὐδὲν αὐτοῖς τέλος
 κοινὸν ὑπὲρ οὐδ' ἀμφισβητοῦσιν, οἷον ἐν τοῖς πολίταις· διαμ-
 φισβητοῦντες γὰρ πρὸς ἀλλήλους κατὰ τὴν ὑπεροχὴν οὐ
 μένουσι φίλοι ὄντες. Ἐχόμενον δ' ἂν εἴη τῶν τοῦτ' εἰπεῖν,
 πότερόν ἐστι πρὸς αὐτὸν φιλία ἢ οὐ. Ἐπεὶ δ' οὖν ὁρῶμεν, 42
 ὥσπερ καὶ μικρὸν ἐπάνω ἐλέγομεν, ὅτι ἐκ μὲν τῶν καθ' ἕκα-
 στα τὸ φιλεῖν γνωρίζεται, τὰ δὲ καθ' ἕκαστα αὐτοὶ αὐτοῖς
 ἂν μάλιστα βουλοίμεθα (καὶ γὰρ τὰγαθὰ καὶ τὸ εἶναι καὶ
 τὸ εὖ εἶναι), ὁμοιοπαθέστατοι δ' αὐτοῖς ἡμῖν ἐσμέν, καὶ συζῆν
 ὥγε μεθ' ἑαυτῶν μάλιστα βουλόμεθα· ὥστ' εἰ μὲν ἐκ τῶν
 καθ' ἕκαστα γνωρίζεται ἡ φιλία, τὰ δὲ καθ' ἕκαστα ἡμῖν
 αὐτοῖς ἂν βουλοίμεθα ὑπάρχειν, δηλὸν ἐστίν ὡς ἔστι πρὸς
 αὐτοὺς φιλία, ὥσπερ καὶ τὴν ἀδικίαν ἔφαμεν πρὸς αὐτὸν
 εἶναι. Ἐπειδὴ γὰρ ἕτερος μὲν ὁ ἀδικῶν ἕτερος δὲ ὁ ἀδικού- 43
 μενος, ὁ αὐτὸς δ' εἰς ἐστὶν ἕκαστος, διὰ τὸ τοιοῦτον οὐκ ἐδό-
 κει εἶναι πρὸς αὐτὸν ἀδικία. Ἔστι μέντοι, ὡς ἔφαμεν σκο-
 ποῦντες ἐπὶ τῶν τῆς ψυχῆς μερῶν, ἐπειδὴ ἐστὶ πλείω, ὅταν
 ταῦτα μὴ ὁμονῶσι, τότε εἶναι πρὸς αὐτὸν τὴν ἀδικίαν. Ὁ- 44
 μοίως οὖν τούτῳ καὶ ἡ φιλία δόξειεν ἂν εἶναι πρὸς αὐτόν.
 Ἐπειδὴ γὰρ ὁ φίλος ἐστίν, ὡς φαμέν, ὅταν βουλώμεθα
 σφόδρα φίλον εἰπεῖν, μία φαμέν ψυχὴ ἡ ἐμὴ καὶ ἡ τοῦτου·
 ἐπεὶ οὖν ἐστὶ τῆς ψυχῆς πλείω μέρη, τότε ἔσται μία ψυχὴ,
 ὅταν συμφωνῶσι πρὸς ἄλληλα ὁ τε λόγος καὶ τὰ πάθη·
 οὕτω γὰρ μία ἔσται. Ὡστε μιᾷς ἡγενομένης ἔσται πρὸς

* καὶ τὸ εὖ—sect. 46. εἶναι om. Mb. cum Barocciano et Palatino.

† περὶ Kb. † φιλῶν Kb. † τε codices. † ἔστι om. Kb. † φαμέν Kb.

‡ γυνομένης Kb.

45 αὐτὸν φιλία. Αὕτη δ' ἔσται ἡ πρὸς αὐτὸν φιλία ἐν τῷ σπουδαίῳ· τοῦτ' γὰρ μόνον τὰ τῆς ψυχῆς εὖ ἔχουσι μέρη πρὸς ἄλληλα τῷ μὴ διαφέρεισθαι, ἐπεὶ ὁ γε φαῦλος οὐδέποτε ἔστιν αὐτὸς αὐτῷ φίλος· μάχεται γὰρ αἰεὶ ἑαυτῷ. Ὁ γοῦν ἀκρατὴς ὅταν πράξῃ τι τῶν καθ' ἡδονήν, μετ' οὐ πολὺ 46 μεταμελεῖται καὶ κακίζει αὐτὸς αὐτόν. Ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἁλ-λων κακιῶν ὁ φαῦλος ἔχει· διατελεῖ γὰρ αὐτὸς αὐτῷ μαχόμενος καὶ ἐναντιούμενος. Ἔστι δὲ φιλία καὶ ἐν ἰσότητι, οἷον ἡ μὲν τῶν ἐταίρων ἐν ἰσότητι ἀριθμῷ καὶ δυνάμει ἀγαθοῦ. Οὐδέτερος γὰρ αὐτῶν ἔστιν ἄξιος θατέρου πλέον ἔχειν οὔτε κατ' ἀριθμὸν ἀγαθῶν οὔτε κατὰ δυνάμιν οὔτε κατὰ μέγεθος, ἀλλὰ τὸ ἴσον· ἴσοι γάρ τινες ἐθέλουσιν εἶναι οἱ ἐταί- 47 ροι. Ἐν ἀνισότητι δὲ ἡ πατρὸς πρὸς υἱὸν καὶ ἀρχομένου ^a πρὸς ἄρχοντα, καὶ κρείττονος καὶ χείρονος, καὶ γυναικὸς καὶ ἀνδρός, καὶ ἀπλῶς ἐν οἷς ἔστιν ὁ τὴν τοῦ χείρονος καὶ 48 κρείττονος τάξιν ἔχων ἐν τῇ φιλίᾳ. Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἐν ἀνισότητι φιλία κατὰ λόγον. Οὐδέποτε γὰρ ἀπ' ἀγαθοῦ δόσει οὐδεὶς ^b ἂν ἴσον δοίῃ τῷ βελτίονι καὶ τῷ χείρονι, ἀλλὰ μείζον τῷ καθ' ὑπεροχὴν ὄντι αἰεὶ· τοῦτο δ' ἴσον ἐστὶ τῷ λόγῳ· ἴσον γὰρ πῶς ἔστιν ^c ὁ ἑλαττον ἔχων ἀγαθὸν χείρων ὢν τῷ μείζον ἔχοντι κρείττονι ὄντι.

12 Τῶν δὲ φιλιῶν ἀπασῶν τῶν εἰρημένων τούτων μάλιστα πῶς ἐγγίγνεται τὸ φιλεῖν ἐν τῇ συγγενικῇ, καὶ ταῦτα ἐν τῇ πατρὶ πρὸς υἱόν. Καὶ διὰ τί ποτε ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν μᾶλλον φιλεῖ ἢ ὁ υἱὸς τὸν πατέρα; Πότερον οὖν, ὥς ἔνιοι λέγοντες ὀρθῶς πρὸς γε τοὺς πολλοὺς, ὅτι ὁ μὲν πατὴρ ^d εὐεργέτηκέ πῶς τὸν υἱόν, ὁ δ' υἱὸς χάριν ὀφείλει τῆς εὐεργεσίας; Αὕτη μὲν οὖν ἡ αἰτία ^e ἐν τῇ κατὰ τὸ συμφέρον φι- 2 λία δόξειεν ἂν ὑπάρχειν. Ὡσπερ δὲ καὶ κατὰ τὰς ἐπιστή-μας ὀρῶμεν ἔχον, οὕτω πῶς ἔχει καὶ ἐνταῦθα. Λέγω δ' οἷόν ἐστιν. Ἔστι μὲν οὖν τὸ αὐτὸ τέλος ^h τε καὶ ἐνεργεία, καὶ

^a πρὸς ἄρχοντα] καὶ ἄρχοντος K^b. ^b ἴσον ἂν K^b. ^c ὁ] ὅτε K^b, ὁ τὸ M^b. ^d εὐεργέτηκέ M^b. ^e ἐν] καὶ ἐν M^b. ^f ὑπάρχειν] εἶναι K^b. ^g οὖν] ἀν ὢν? ^h τε om. M^b.

οὐκ ἄλλο τι παρὰ τὴν ἐνέργειαν τέλος, οἷον τῷ αὐλητῇ ἡ αὐτῇ ἐνέργεια καὶ τέλος· τὸ γὰρ αὐλεῖν καὶ τέλος αὐτῷ ἐστὶ καὶ ἐνέργεια· ἀλλ' οὐ τῇ οἰκοδομικῇ· καὶ γὰρ ἕτερον τέλος παρὰ τὴν ἐνέργειαν. "Ἐστὶν οὖν ἡ φιλία ἐνέργειά τις, οὐδὲν ³ δ' ἐστὶν ἄλλο τέλος παρὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ φιλεῖν, ἀλλὰ τοῦτο αὐτό. 'Ο μὲν οὖν πατὴρ ἐνεργεῖ πως αἰεὶ μᾶλλον ¹ παρὰ τὸ αὐτοῦ τι. ^κ εἶναι ποίημα τὸν υἱόν. Τοῦτο δ' ὁρῶμεν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὅν· πάντες γὰρ πρὸς ^δ ἂν αὐτοὶ ποιήσωσι, πρὸς τοῦτό πως καὶ εὐνοοὶ εἰσιν. 'Ο οὖν πατὴρ εὐνοεῖ ⁴ πως πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ ὄντα ποίημα, τῇ μνήμῃ καὶ τῇ ἐλπίδι ἀγόμενος· διὸ μᾶλλον φιλεῖ ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν ἢ ὁ υἱὸς τὸν πατέρα. Δεῖ δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων φιλιῶν τῶν λεγομένων καὶ δοκουσῶν ¹ ἐπισκέψασθαι εἰ εἰσὶ φιλίαι, οἷον ἡ εὐνοια φιλία δοκεῖ. 'Απλῶς μὲν οὖν οὐκ ἂν δόξειεν ^μ ἡ εὐνοια ⁵ εἶναι φιλία· πολλοῖς γὰρ πολλακίς ἢ ἀπὸ τοῦ ἰδεῖν ἢ ἀπὸ τοῦ ἀκούσαι τι ὑπὲρ τινος ἀγαθὸν εὖνοι γινόμεθα· ἀρ' οὖν ἤδη καὶ φίλοι, ἢ οὐ; Οὐ γὰρ εἴ τις ἦν Δαρείφω εὖνους ἐν Πέρσαις ὄντι, ὥσπερ ἴσως ἦν, εὐθέως καὶ φιλία ἦν αὐτῷ πρὸς Δαρεῖον. 'Αλλ' ἀρχὴ μὲν ἂν ποτε ἡ εὐνοια φιλίας δόξειεν ⁶ εἶναι, γένοιτο δ' ἂν ἡ εὐνοια φιλία, εἰ προσλάβοι βούλησιν τοῦ τὰγαθὰ δυνατός ὢν πράξαι πράττειν ἐκείνου ἕνεκεν ^φ ἐστὶν εὖνους. "Ἐστὶ δ' ἡ εὐνοια τοῦ ἡθους καὶ πρὸς τὸ ἡθος· οὐδεὶς γὰρ λέγεται εὖνους οἷνφ ἢ ἄλλφ τινὶ τῶν ἀψύχων ἀγαθῶν ^η ἢ ἡδέων, ἀλλ' ἂν τις ἦ τὸ ἡθος σπουδαῖος, πρὸς τοῦτον ἡ εὐνοια. Οὐκ ἔστι δὲ ^ο χωρὶς φιλίας ἡ εὐνοια, ἀλλ' ⁷ ἐν τῷ αὐτῷ· διὸ δοκεῖ φιλία εἶναι. 'Η δ' ὁμόνοια ἐστὶ μὲν σύνεγγυς τῇ φιλίᾳ, ἐὰν τὴν ὁμόνοιαν λάβῃς τὴν κυρίως λεγομένην. Εἰ γάρ τις 'Εμπεδοκλεῖ ὁμοίως ὑπολαμβάνει καὶ ⁸ δοκεῖ αὐτῷ τὰ στοιχεῖα εἶναι ἃ κακείνφ, ἀρά γε οὗτος 'Εμπεδοκλεῖ ὁμονοεῖ ἢ οὐ; 'Επεὶ περ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον. Πρῶτον μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν ἡ ὁμόνοια ἐν τοῖς νοητοῖς ἀλλ' ἐν τοῖς

¹ περὶ M^b. ^κ ποίημα εἶναι M^b. ¹ ἐπισκέψασθαι M^b. ^μ εἶναι ἡ εὐνοια K^b. ^η ἢ om. K^b. ^ο χωρὶς τῆς φιλίας K^b.

Ἡ πρακτοῖς, καὶ ἐν τούτοις ἡ οὐχ ἢ νοοῦσι ταῦτόν, ἀλλ' ἢ ἅμα τῷ ταῦτόν ἡ νοεῖν προαίρεσιν ἔχουσι περὶ ἃ νοοῦσιν ἐπὶ ταῦτά.
 9 Εἰ γὰρ ἐννοοῦσιν ἀμφότεροι ἄρχειν, ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόν ὁ δ' αὐτόν, ἀρὰ γε ἡδὴ ὁμονοοῦσιν, ἢ οὐ; Ἀλλ' εἰ καὶ γὰρ ἐμαυτὸν βούλομαι ἄρχειν κακεῖνος ἐμέ, οὕτως ἡδὴ ὁμονοοῦμεν. Ἔστι δὴ ὁμονοεῖν ἐν τοῖς πρακτικοῖς μετὰ βουλήσεως ταύτου. Περὶ ἄρχοντος ἄρα ἡ κατάστασιν ἐν πρακτικοῖς τοῦ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ ὁμόνοια ἢ κυρίως λεγομένη.

- 13 Ἐπεὶ δ' ἐστίν, ὥς φαμέν, αὐτῷ πρὸς αὐτόν φιλία, πότερον ὁ σπουδαῖος ἔσται φίλαντος ἢ οὐ; Ἔστι δὲ φίλαντος ὁ αὐτοῦ ἕνεκεν πάντα πράττων ἐν τοῖς κατὰ τὸ λυσιτελές. Ὁ μὲν οὖν φαῦλος φίλαντός ἔστιν· αὐτὸς αὐτοῦ γὰρ ἕνεκεν πάντα πράττει· ἀλλ' οὐχ ὁ σπουδαῖος· διὰ τοῦτο γὰρ ἐστὶ σπουδαῖος, ὅτι ἄλλου ἕνεκεν τοῦτο πράττει· διὸ οὐκ ἐστὶ φίλαντος. Ἀλλ' ὁρμῶσι μὲν ἅπαντες ἐπὶ τὰγαθά, καὶ οἷονται ἡ αὐτοῖς δεῖν μάλιστα ὑπάρχειν· τοῦτο δ' ἐστὶ μάλιστα φανερόν ἐπὶ πλούτου καὶ ἀρχῆς. Ὁ μὲν οὖν σπουδαῖος ἐκστήσεται τούτων ἄλλω, οὐχ ὥς οὐ προσῆκον αὐτῷ μάλιστα, ἀλλ' ἂν ὁρᾷ ἄλλον δυνησόμενον μᾶλλον τούτοις αὐτοῦ χρῆσθαι. Οἱ δ' ἄλλοι τοῦτο οὐ ποιήσουσι δι' ἄνοιαν (οὐ γὰρ οἶονται κακῶς ἂν χρήσασθαι τοῖς τοιούτοις ἀγαθοῖς) ἢ διὰ φιλοτιμίαν τοῦ ἄρχειν. Ὁ δὲ σπουδαῖος οὐδέτερον τούτων ὑπείσεται· διὸ οὐδὲ φίλαντος κατὰ γε τὰ τοιαῦτα ἀγαθά, ἀλλ' ἡ εἰ ἄρα, κατὰ τὸ καλόν. Ἄ τοῦτο γὰρ μόνον ἄλλω οὐκ ἂν ἐκσταίῃ, τὰ δὲ συμφέροντα καὶ ἡδέα ἐκστήσεται. Τὴν μὲν οὖν κατὰ τὸ καλὸν αἵρεσιν φίλαντος ἔσται· τὴν δὲ κατὰ τὸ συμφέρον καὶ καθ' ἡδονὴν λεγομένην οὐκ ἔσται ὁ σπουδαῖος, ἀλλὰ ὁ φαῦλος. Πότερον δὲ ποτε ὁ σπουδαῖος φιλήσει αὐτὸς ἡ ἐαυτὸν μάλιστα ἢ οὐ; Ἔστι μὲν οὖν αὐτὸς αὐτόν μάλιστα ἡ ὥς φιλήσει, ἐστὶ δ' ἡ ὥς οὐ. Ἐπειδὴ γάρ

Ἡ πρακτικοῖς K^b. ἡ οὐχὶ νοοῦσι M^b, οὐκ ἐννοοῦσι K^b. ἡ] εἰ K^b.
 ἡ ἐννοεῖν M^b. ἡ κατάστασις M^b. ἡ ἐαυτοῦ M^b. ἡ ἔσται K^b. ἡ δεῖν αὐτοῖς M^b. ἡ πῆσεται K^b. ἡ εἰ] ἡ M^b. ἡ τοῦτο K^b. ἡ αὐτόν M^b.
 ἡ ὅς M^b. ἡ ὅς M^b, om. pr. K^b.

φαμεν τὸν σπουδαῖον ἐκστήσεσθαι τῶν ἀγαθῶν τῶν κατὰ τὸ συμφέρον τῷ φίλῳ, τὸν φίλον μᾶλλον αὐτοῦ φιλήσει. Ναί, ^ε ἀλλ' ἢ τούτων ἐξιστάμενος τῷ φίλῳ αὐτῷ τὸ καλὸν περιποιεῖται, ^ι ταύτῃ ἐξίσταται τῶν τοιούτων. Ἔστι μὲν οὖν ἕως τὸν φίλον αὐτὸς αὐτοῦ μᾶλλον φιλεῖ, ἔστι δὲ ἕως αὐτὸς αὐτὸν μάλιστα, κατὰ ^η μὲν τὸ συμφέρον τὸν φίλον, κατὰ δὲ τὸ καλὸν καὶ ἀγαθὸν αὐτὸς αὐτὸν μάλιστα· ^ι αὐτῷ γὰρ ταῦτα περιποιεῖται κάλλιστα ὄντα. Ἔστι μὲν οὖν καὶ φιλάγαθος, ^κ οὐ φίλαυτος· ^ι μόνον γάρ, εἴπερ φιλεῖ αὐτὸς ἑαυτόν, ὅτι ἀγαθός. Ὁ δὲ φαῦλος φίλαυτος· οὐδὲν γὰρ ἔχει δι' ὃ φιλήσει αὐτὸς ἑαυτόν οἷον καλόν τι, ἀλλ' ἄνευ τούτων αὐτὸς ἑαυτὸν φιλήσει, ἢ αὐτός. Διὸ καὶ ^μ οὗτος ἂν κυρίως λέγοιτο φίλαυτος.

Ἐχόμενον δ' ἂν εἴη ^ν εἰπεῖν ὑπὲρ αὐταρκείας καὶ τοῦ αὐ- 15
άρκου, πότερον ὁ αὐτάρκης προσδεήσεται φιλίας ἢ οὐ, ἀλλ' αὐτὸς ἑαυτῷ αὐτάρκης ἔσται καὶ κατὰ τοῦτο. Λέγουσι γὰρ τοιαῦτα καὶ ^ο οἱ ποιηταί·

ὅταν δ' ὁ δαίμων εὖ διδῷ, τί δέῃ φίλων;

Ὅθεν καὶ ἡ ἀπορία γίγνεται, πότερον ὁ πάντα τὰγαθὰ ἔχων ^κ
καὶ ὦν αὐτάρκης προσδεήσεται ^ρ φίλου; Ἡ τότε καὶ μάλιστα; Τίνα γὰρ εὖ ποιήσει, ἢ μετὰ τοῦ συμβιώσεται; Οὐ γὰρ δὴ μόνος γε διάξει. Εἰ τοίνυν τούτων δεήσεται, ταῦτα δὲ μὴ ἐνδέχεται ἄνευ φιλίας, προσδέοιτ' ἂν ὁ αὐτάρκης φι-
λίας. Ἡ μὲν οὖν ἐν τοῖς λόγοις εἰωθυῖα ὁμοιότης λαμβά- ^ς
νεσθαι ἐκ τοῦ θεοῦ οὗτ' ἐκεῖ ὀρθῶς οὗτ' ἂν ἐνταῦθα εἴη χρή-
σιμος· οὐ γὰρ εἰ ὁ θεὸς ἔστιν αὐτάρκης καὶ μηδενὸς δεῖται, διὰ τούτ' οὐδ' ἡμεῖς οὐδενὸς δεησόμεθα. Ἔστι γὰρ καὶ τοι-
οὔτος τις λόγος ἐπὶ ^α τοῦ θεοῦ λεγόμενος. Ἐπεὶ γάρ, φησί, ^κ
πάντα ἔχει τὰγαθὰ ὁ θεὸς καὶ ἔστιν αὐτάρκης, τί ποιήσει; Οὐ γὰρ καθευδήσει. Θεάσεται δὴ τι, φησὶν· τοῦτο γὰρ

^ε ἀλλὰ τούτων K^b. ^ι ταύτῃ] καὶ ταύτῃ K^b. ^ς δε utrobique M^b.
^η μὲν γὰρ τὸ K^b. ^ι αὐτῷ—ὄντα om. K^b. ^κ οὐ] ὁ M^b. ^ι μόνον—
φίλαυτος om. M^b. ^μ οὗτος K^b. ^ν εἰπεῖν om. K^b. ^ο οἱ om. M^b.
^ρ φίλων K^b. ^α τοῦ om. M^b.

εἶναι· καὶ γὰρ οἱ φαῦλοι, ὡς φησὶν Εὐριπίδης, αὐτοὶ ἐαυτοῖς ἡδεῖς εἰσίν·

κακὸς ^α κακῷ γὰρ ^γ συντέτηκεν.

Οὐ γὰρ ἀκολουθεῖ τῇ ἡδονῇ ἢ ἀρετῇ, ἀλλὰ ^α τῇ ἀρετῇ ἢ ἡδονῇ ἀκολουθεῖ. Πότερον δὲ ^α καὶ δεῖ ἐν τῇ τῶν σπουδαίων φιλίᾳ τὴν ἡδονὴν εἶναι, ἢ οὐ δεῖ; Ἀποκον γὰρ τὸ ^β μὴ ²³ φάναι δεῖν. Εἰ γὰρ ^γ ἀφελεῖς αὐτῶν τὸ ἡδεῖς εἶναι ἀλλήλοις, ἄλλους ποριούνται φίλους εἰς τὸ συζῆν, τοὺς ἡδεῖς· εἰς γὰρ τὸ συζῆν οὐδὲν μεῖζόν ἐστι τοῦ ἡδεῖς εἶναι. Ἀποκον οὖν τὸ μὴ οἶσθαι δεῖν τοὺς σπουδαίους μάλιστ' ἀλλήλοις συζῆν· τοῦτο δ' οὐκ ἔστιν ἄνευ τοῦ ἡδέος· δέοι ἂν ἄρα, ὡς ἔοικε, μά- ²⁴ λιστα τούτοις ὑπάρχειν τὸ ἡδέσιν εἶναι. Ἐπεὶ δὲ διήρηνται αἱ φιλῖαι εἰς τρία εἶδη, καὶ ἐν ταύταις ἡπορεῖτο πότερον ἐν ἰσότητι ἢ φιλίᾳ ἐγγίνεται ἢ ἐν ἀνισότητι. Ἔστιν οὖν κατ' ἀμφοτέρα· ἢ μὲν γὰρ καθ' ὁμοιότητα ἢ τῶν σπουδαίων καὶ ἢ τελείᾳ φιλίᾳ, ἢ δὲ κατ' ἀνομοιότητα ἢ κατὰ τὸ συμφέρον. ²⁵ Τῷ γὰρ εὐπόρῳ ὁ πένης διὰ τὴν ἔνδειαν ὧν ὁ πλούσιος εὐπορεῖ φίλος ἐστί, καὶ τῷ σπουδαίῳ ὁ φαῦλος διὰ ταῦτό· διὰ γὰρ τὴν ἔνδειαν τὴν τῆς ἀρετῆς, παρ' οὗ οἴεται αὐτῷ ἔσεσθαι, διὰ τοῦτο τούτῳ φίλος. Ἔγινεται οὖν ἐν τοῖς ἀνομοίοις φιλίᾳ κατὰ τὸ συμφέρον· διὸ ^ε καὶ Εὐριπίδης

Ἐρῶ μὲν ὄμβρον γαῖα, ὅταν ξηρὸν ^ε πέδον.

²⁶ Ὡς ἐναντίοις οὖσι τούτοις ἐγγίνεται φιλίᾳ ἢ διὰ τὸ συμφέρον. Καὶ γὰρ εἰ θέλεις τὰ ἐναντιώτατα ποιῆσαι πῦρ καὶ ὕδωρ, ταῦτα ἀλλήλοις χρήσιμά ^ε ἐστίν. Τὸ γὰρ πῦρ φασίν, εἰ μὴ ἔχῃ ὑγρὸν, φθείρεσθαι, ὡς τοῦτ' ^ε αὐτῷ παρασκευάζον ὥσπερ τροφήν τινα, ταύτην δὲ τοσαύτην ὅσης κρατήσκειν ^ι ἂν· ἂν μὲν γὰρ ^κ πλείον ποιήσῃς τὸ ὑγρὸν ἐπικρατήσαν, ²⁷ φθείρεσθαι τὸ πῦρ, ^ι εἰ δὲ σύμμετρον, συνοίσει. Δῆλον οὖν ὅτι καὶ ἐν τοῖς ἐναντιωτάτοις φιλίᾳ ἐγγίνεται διὰ τὸ συμ-

^α γὰρ κακῶι K^b. ^γ συνέστηκεν M^b. ^α ἢ ἡδονῇ τῇ ἀρετῇ K^b.

^α καὶ om. M^b. ^β φάναι μὴ M^b. ^γ ἀφελῆς K^b. M^b. ^δ γίνονται οὖν

αἱ ἐν τοῖς ἀνομοίοις φιλῖαι M^b. ^ε καὶ] καὶ ὁ K^b. ^ε πέδον ἢ. ὡς M^b.

^ε εἰσι K^b. ^η αὐτὸ M^b. ^ι ἂν om. codices. ^κ πλείστον M^b.

^ι ἂν M^b.

φέρον. Ἀνάγονται δὲ πᾶσαι αἱ φιλίαι, καὶ αἱ ἐν ἰσότητι καὶ ^m αἱ ἐν ἀνισότητι, εἰς τὰς διηρημένας τρεῖς. Ἔστι δ' ἐν ¹⁸ ἀπάσαις ταῖς φιλίαις διαφορὰ ⁿ γινομένη πρὸς ἀλλήλους, ὅταν μὴ ὁμοίως φιλῶσιν ἢ εὖ ποιῶσιν ἢ ὑπηρετῶσιν ἢ ὅ τι ἂν τῶν τοιούτων. ὅταν μὲν γὰρ ὁ μὲν ἐκτενῶς ^p ποιῇ ὁ δ' ἐλλείπῃ, κατὰ τὴν ἐλλείψιν τὸ ἔγκλημα καὶ ἡ μέμψις. Οὐ ¹⁹ μὴν ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῶν τοιούτων ^q ὧν τὸ αὐτό ἐστὶ τέλος τῆς φιλίας, οἷον εἰ ἀμφοτέρωι κατὰ τὸ συμφέρον ἀλλήλοις φίλοι ἢ κατὰ τὸ ἡδὺ ἢ κατ' ἀρετὴν, εὖδῃλος ἢ ἐλλείψις ἢ παρὰ τοῦ ἐτέρου· ἐὰν οὖν πλείω ἀγαθὰ σύ ^r μοι ποιῇς ^s ἢ ἐγὼ ^t σοί, ^v οὐδ' ἀμφισβητῶ ἔτι μὴ οὐ δεῖν σε μᾶλλον ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι. Ἐν ²⁰ ἢ δὲ φιλία μὴ διὰ ταῦτο ^w φίλοι ἐσμέν, μᾶλλον αἱ διαφοραὶ· ἄδῃλος γὰρ ἢ ἐλλείψις παρ' ἐκατέρου. Οἷον ^x εἰ ὁ μὲν δι' ἡδονὴν φίλος ἐστὶν ὁ δὲ διὰ τὸ συμφέρον, ³⁰ ἐνταῦθα ἢ ἀμφισβήτησις· οὔτε γὰρ ὁ τῷ συμφέροντι ὑπερέχων ἀξίαν οἶεται τὴν ἡδονὴν ἀντικαταλλάττεσθαι τοῦ συμφέροντος, οὔτε ὁ τῇ ἡδονῇ ὑπερέχων ἀξίαν τῆς ἡδονῆς ἐν τῷ συμφέροντι χάριν ἀπολαμβάνειν, διὸ μᾶλλον ^y αἱ διαφοραὶ ἐν ^z ταῖς τοιαύταις φιλίαις γίνονται. Οἱ δ' ἐν ἀνι- ³¹ σότητι φίλοι ὄντες, οἱ μὲν ὑπερέχοντες πλούτῳ ἢ ἄλλῳ ^a τινὶ τοιούτῳ οὐκ οἶονται δεῖν αὐτοὶ φιλεῖν, ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἐνδεεστέρων οἶονται δεῖν αὐτοὶ φιλεῖσθαι. Ἔστι δὲ βέλτιον τὸ φιλεῖν ἢ τὸ φιλεῖσθαι· τὸ μὲν γὰρ φιλεῖν ἐνέργειά ^b τις ἡδονῆς καὶ ἀγαθόν, ἀπὸ δὲ τοῦ φιλεῖσθαι οὐδεμία τῷ φιλουμένῳ ἐνέργεια γίνεται. Ἔτι ^c δὲ βέλτιον τὸ γνωρίζειν ³² ἢ τὸ γνωρίζεσθαι· τὸ μὲν γὰρ γνωρίζεσθαι καὶ τὸ φιλεῖσθαι καὶ τοῖς ἀψύχοις ὑπάρχει, τὸ δὲ γνωρίζειν καὶ ^d τὸ φιλεῖν τοῖς ἐμψύχοις. Ἔτι τὸ εὐποιοιτικὸν εἶναι βέλτιον ἢ τὸ μὴ· ὁ μὲν οὖν φιλῶν εὐποιοιτικὸς ἢ φιλεῖ, ὁ δὲ φιλου-μενος, ἢ φιλεῖται, οὐ. Ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι διὰ φιλοτιμίαν ³³

^m αἱ ἐν om. Mb. ⁿ γινομένη Mb. ^o ὅταν μὲν γὰρ om. Kb.
^p ποιεῖ Kb. ^q ὧν om. Kb. ^r με Mb. ^s ἢ om. Kb. ^t σέ Mb.
^v οὐκ Mb. ^w φίλοι] φίλοις Kb. ^x εἰ om. Mb. ^y αἱ om. Kb.
^z ταῖς om. Mb. ^a τινὶ om. Mb. ^b τισ] τῆς Mb. ^c δὲ om. Mb.
^d τὸ alterum om. Kb.

φιλείσθαι μᾶλλον βούλονται ἢ φιλεῖν, διὰ τὸ ἐν τῷ φι-
 λείσθαι ὑπεροχὴν τινα εἶναι· αἰεὶ γὰρ ὁ φιλούμενος ὑπερέχει
 ἡδονῇ ἢ εὐπορίᾳ ἢ ἀρετῇ, ὁ δὲ φιλότιμος τῆς ὑπεροχῆς ὀρέ-
 γεται. Καὶ οὐκ οἶονται δεῖν αὐτοὶ φιλεῖν οἱ ἐν ὑπεροχῇ
 ὄντες· ἀντιδιδόναι γὰρ ἐν οἷς ὑπερέχουσι τοῖς φιλοῦσιν αὐ-
 34 τοῖς. Ὑπὲρ δὲ καὶ ἥττους αὐτῶν εἰσὶν· διὸ οὐκ οἶονται δεῖν
 φιλεῖν ἀλλὰ φιλείσθαι. Ὁ δ' ἐνδεὴς χρημάτων ἢ ἡδονῶν ἢ
 ἀρετῆς θαυμάζει τὸν ὑπερέχοντα τούτοις, καὶ φιλεῖ διὰ τὸ
 35 τούτων ἢ τυγχάνειν ἢ οἶεσθαι τεύξεσθαι. Εἰσὶ δὲ καὶ τοι-
 αῦται φιλῖαι ἐξ ὁμοιοπαθείας, ἐκ τοῦ ὁ τὰγαθὰ βούλεσθαι
 τινι εἶναι. Οὐκ ἔστι δὲ ἡ ἐπὶ τούτων γινομένη φιλία πάντα
 ταῦτα ἔχουσα· πολλάκις γὰρ ἄλλω μὲν εἶναι βουλόμεθα τὰ-
 36 γαθὰ, συζῆν μέντοι μετ' ἑτέρου. Ἀλλὰ ταῦτα πότερον
 φιλίας δεῖ εἰπεῖν ἢ τῆς τελείας φιλίας τῆς κατ' ἀρετὴν πάθη;
 Ἐν ἐκείνῃ γὰρ τῇ φιλίᾳ ὅτι πάντα ταῦτα ἐνυπάρχει· ἡ καὶ γὰρ
 συζῆν μετ' οὐδενὸς ἄλλου ἂν θέλομεν (καὶ γὰρ τὸ ἡδὺ καὶ
 τὸ συμφέρον καὶ ἡ ἀρετὴ τῷ σπουδαίῳ ὑπάρχει) καὶ τὰγαθὰ
 τούτῳ μάλιστα βουλόμεθ' ἂν, καὶ τὸ ζῆν καὶ τὸ εὖ ζῆν οὐκ
 37 ἄλλω τινὶ ἢ τούτῳ. Πότερον δ' ἐστὶν ἡ αὐτῷ καὶ πρὸς
 αὐτὸν φιλία, ἢ οὐ, νῦν μὲν ἀφείσθω, ὕστερον δ' ἐροῦμεν.
 Ἡ Πάντα δὲ βουλόμεθα ἡμῖν αὐτοῖς· καὶ ὅτι γὰρ συζῆν μεθ'
 ἡμῶν αὐτῶν βουλόμεθα (ἴσως δὲ ὅτι τοῦτο καὶ ἀναγκαῖον) καὶ
 τὸ εὖ ζῆν καὶ τὸ ζῆν καὶ τὸ βούλεσθαι τὰγαθόν, οὐκ ἄλλω
 38 τινί. Ὑπὲρ δὲ ὁμοιοπαθεῖς ἡμῖν αὐτοῖς μάλιστα ἐσμέν· ἂν
 γὰρ προσπταίσωμεν ἢ ἄλλω τινὶ περιπέσωμεν τῶν τοιούτων,
 εὐθὺς λυπούμεθα. Διὸ δόξειεν ἂν οὕτως εἶναι αὐτῷ πρὸς
 39 αὐτὸν φιλία. Τὰ δὲ τοιαῦτα, οἷον τὴν ὁμοιοπάθειαν καὶ τὸ
 εὖ ζῆν καὶ τὰλλα, ἥτοι εἰς τὴν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς φιλίαν ἀνα-
 φέροντες λέγομεν ἢ εἰς τὴν τελείαν, ἐν ἀμφοτέραις ὅτι πάντα
 ταῦτα ὑπάρχει· καὶ ὅτι γὰρ τὸ ἡ συζῆν καὶ τὸ εἶναι βούλεσθαι

ε τὰγαθόν Mb. f ἄλλων Mb. g ταῦτα πάντα Mb. h καὶ om. Mb.
 i αὐτὸ Mb. k καὶ] φιλία καὶ Kb, Mb. l πάντες Mb. m γὰρ τὸ
 συζῆν Mb. n τοῦτο om. Mb. o ὅτι Mb. p δὲ γὰρ rc. Kb, om. pr.
 q γὰρ] γὰρ καὶ Mb. r ζῆν Mb.

* καὶ τὸ εὖ εἶναι καὶ τὰλλα πάντα ἐν ταύταις ἐστίν. Ἔτι 40
 δ' ἴσως ἂν δόξειεν, ἐν οἷς ἐστὶ δίκαιον, ἐν τούτοις καὶ φιλίαν
 εἶναι· διὸ καὶ ὅσα ἔπερ δικαίων εἶδη, τοσαῦτα καὶ ἑφιλιῶν.
 Τὸ δὴ δίκαιόν ἐστι καὶ ξένῳ πρὸς πολίτην καὶ δούλῳ πρὸς
 δεσπότην καὶ πολίτῃ πρὸς πολίτην καὶ υἱῷ πρὸς πατέρα καὶ
 γυναικὶ πρὸς ἄνδρα, καὶ ὅσαι ἀπλῶς ἄλλαι κοινωναὶ καὶ φι-
 λιαὶ ἐνεῖσιν ἐν ἐκάστοις τούτων. Βεβαιωτάτῃ δ' ἂν δόξειεν 41
 εἶναι τῶν φιλιῶν ἡ ξενική· οὐ γάρ ἐστιν οὐδὲν αὐτοῖς τέλος
 κοινὸν ὑπὲρ οὗ ἀμφισβητοῦσιν, οἷον ἐν τοῖς πολίταις· διαμ-
 φισβητοῦντες γὰρ πρὸς ἀλλήλους κατὰ τὴν ὑπεροχὴν οὐ
 μένουσι φίλοι ὄντες. Ἐχόμενον δ' ἂν εἴη νῦν τούτῃ εἰπεῖν,
 πότερόν ἐστι πρὸς αὐτὸν φιλία ἢ οὐ. Ἐπεὶ δ' οὖν ὁρώμεν, 42
 ὥσπερ καὶ μικρὸν ἐπάνω ἐλέγομεν, ὅτι ἐκ μὲν τῶν καθ' ἕκα-
 στα τὸ φιλεῖν γνωρίζεται, τὰ δὲ καθ' ἕκαστα αὐτοὶ αὐτοῖς
 ἂν μάλιστα βουλοίμεθα (καὶ γὰρ τὰγαθὰ καὶ τὸ εἶναι καὶ
 τὸ εὖ εἶναι), ὁμοιοπαθέστατοι δ' αὐτοῖς ἡμῖν ἐσμέν, καὶ συζῆν
 ὡγε μεθ' ἑαυτῶν μάλιστα βουλόμεθα· ὥστ' εἰ μὲν ἐκ τῶν
 καθ' ἕκαστα γνωρίζεται ἡ φιλία, τὰ δὲ καθ' ἕκαστα ἡμῖν
 αὐτοῖς ἂν βουλοίμεθα ὑπάρχειν, δηλὸν ἐστίν ὡς ἔστι πρὸς
 αὐτοὺς φιλία, ὥσπερ καὶ τὴν ἀδικίαν ἔφαμεν πρὸς αὐτὸν
 εἶναι. Ἐπειδὴ γὰρ ἕτερος μὲν ὁ ἀδικῶν ἕτερος δὲ ὁ ἀδικού- 43
 μενος, ὁ αὐτὸς δ' εἰς ἐστὶν ἕκαστος, διὰ τὸ τοιοῦτον οὐκ ἐδό-
 κει εἶναι πρὸς αὐτὸν ἀδικία. Ἔστι μέντοι, ὡς ἔφαμεν σκο-
 ποῦντες ἐπὶ τῶν τῆς ψυχῆς μερῶν, ἐπειδὴ ἐστὶ πλείω, ὅταν
 ταῦτα μὴ ὁμονῶσι, τότε εἶναι πρὸς αὐτὸν τὴν ἀδικίαν. Ὁ- 44
 μοίως οὖν τούτῳ καὶ ἡ φιλία δόξειεν ἂν εἶναι πρὸς αὐτόν.
 Ἐπειδὴ γὰρ ὁ φίλος ἐστίν, ὡς φαμέν, ὅταν βουλώμεθα
 σφόδρα φίλον εἰπεῖν, μία φαμέν ψυχὴ ἡ ἐμὴ καὶ ἡ τούτου·
 ἐπεὶ οὖν ἐστὶ τῆς ψυχῆς πλείω μέρη, τότε ἔσται μία ψυχὴ,
 ὅταν συμφωνῶσι πρὸς ἀλλήλα ὁ τε λόγος καὶ τὰ πάθη·
 οὕτω γὰρ μία ἔσται. Ὡστε μιᾷς ἡγενομένης ἔσται πρὸς

* καὶ τὸ εὖ—sect. 46. εἶναι om. Mb. cum Barocciano et Palatino.

† περὶ Kb. ἑφιλιῶν Kb. ὡγε codices. ἔστι om. Kb. ὡ φαμέν Kb.

‡ γινομένης Kb.

45 αὐτὸν φιλία. Αὕτη δ' ἔσται ἡ πρὸς αὐτὸν φιλία ἐν τῷ σπουδαίῳ· τοῦτ' ἂν γὰρ μόνον τὰ τῆς ψυχῆς εὖ ἔχουσι μέρη πρὸς ἄλληλα τῷ μὴ διαφέρεισθαι, ἐπεὶ ὁ γε φαῦλος οὐδέποτε ἔστιν αὐτὸς αὐτῷ φίλος· μάχεται γὰρ αἰεὶ ἑαυτῷ. Ὁ γοῦν ἀκρατὴς ὅταν πράξῃ τι τῶν καθ' ἡδονήν, μετ' οὐ πολὺ 46 μεταμελεῖται καὶ κακίζει αὐτὸς αὐτόν. Ὅμοίως ἐπὶ τῶν ἁλ-λων κακιῶν ὁ φαῦλος ἔχει· διατελεῖ γὰρ αὐτὸς αὐτῷ μαχόμενος καὶ ἐναντιούμενος. Ἔστι δὲ φιλία καὶ ἐν ἰσότητι, οἷον ἡ μὲν τῶν ἐταίρων ἐν ἰσότητι ἀριθμῷ καὶ δυνάμει ἀγαθοῦ. Οὐδέτερος γὰρ αὐτῶν ἔστιν ἄξιος θατέρου πλέον ἔχειν οὔτε κατ' ἀριθμὸν ἀγαθῶν οὔτε κατὰ δύναμιν οὔτε κατὰ μέγεθος, ἀλλὰ τὸ ἴσον· ἴσοι γάρ τινες ἐθέλουσιν εἶναι οἱ ἐταί- 47 ροι. Ἐν ἀνισότητι δὲ ἡ πατρὸς πρὸς υἱὸν καὶ ἀρχομένου ^a πρὸς ἄρχοντα, καὶ κρείττονος καὶ χείρονος, καὶ γυναικὸς καὶ ἀνδρός, καὶ ἀπλῶς ἐν οἷς ἔστιν ὁ τὴν τοῦ χείρονος καὶ 48 κρείττονος τάξιν ἔχων ἐν τῇ φιλίᾳ. Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἐν ἀνισότητι φιλία κατὰ λόγον. Οὐδέποτε γὰρ ἀπ' ἀγαθοῦ δόσει οὐδεὶς ^b ἂν ἴσον δοίῃ τῷ βελτίονι καὶ τῷ χείρονι, ἀλλὰ μείζον τῷ καθ' ὑπεροχὴν ὄντι αἰεὶ· τοῦτο δ' ἴσον ἐστὶ τῷ λόγῳ· ἴσον γάρ πῶς ἔστιν ^c ὁ ἑλαττον ἔχων ἀγαθὸν χείρων ὢν τῷ μείζον ἔχοντι κρείττονι ὄντι.

- 12 Τῶν δὲ φιλιῶν ἀπασῶν τῶν εἰρημένων τούτων μάλιστα πῶς ἐγγίγνεται τὸ φιλεῖν ἐν τῇ συγγενικῇ, καὶ ταῦτα ἐν τῇ πατρὶ πρὸς υἱόν. Καὶ διὰ τί ποτε ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν μᾶλλον φιλεῖ ἢ ὁ υἱὸς τὸν πατέρα; Πότερον οὖν, ὥς ἔνιοι λέγοντες ὀρθῶς πρὸς γε τοὺς πολλοὺς, ὅτι ὁ μὲν πατὴρ ^d εὐεργέτηκέ πῶς τὸν υἱόν, ὁ δ' υἱὸς χάριν ὀφείλει τῆς εὐεργεσίας; Αὕτη μὲν οὖν ἡ αἰτία ^e ἐν τῇ κατὰ τὸ συμφέρον φι- 2 λία δόξειεν ἂν ὑπάρχειν. Ὡσπερ δὲ καὶ κατὰ τὰς ἐπιστήμας ὀρῶμεν ἔχον, οὕτω πῶς ἔχει καὶ ἐνταῦθα. Λέγω δ' οἷόν ἐστιν. Ἔστι μὲν οὖν τὸ αὐτὸ τέλος ^h τε καὶ ἐνέργεια, καὶ

^a πρὸς ἄρχοντα] καὶ ἄρχοντος K^b. ^b ἴσον ἂν K^b. ^c ὁ] ὅτε K^b, ὁ τὸ M^b. ^d εὐεργέτηκέ M^b. ^e ἐν] καὶ ἐν M^b. ^f ὑπάρχειν] εἶναι K^b. ^g οὖν] ἂν ὢν? ^h τε om. M^b.

οὐκ ἄλλο τι παρὰ τὴν ἐνέργειαν τέλος, οἷον τῷ αὐλητῇ ἢ αὐτῇ ἐνέργεια καὶ τέλος· τὸ γὰρ αὐλεῖν καὶ τέλος αὐτῷ ἐστὶ καὶ ἐνέργεια· ἀλλ' οὐ τῇ οἰκοδομικῇ· καὶ γὰρ ἕτερον τέλος παρὰ τὴν ἐνέργειαν. "Ἐστὶν οὖν ἡ φιλία ἐνέργειά τις, οὐδὲν ³ δ' ἐστὶν ἄλλο τέλος παρὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ φιλεῖν, ἀλλὰ τοῦτο αὐτό. Ὁ μὲν οὖν πατὴρ ἐνεργεῖ πως αἰετὶ μᾶλλον ¹ παρὰ τὸ αὐτοῦ τι. ^κ εἶναι ποίημα τὸν υἱόν. Τοῦτο δ' ὁρῶμεν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὅν· πάντες γὰρ πρὸς ^δ ἃν αὐτοὶ ποιήσωσι, πρὸς τοῦτό πως καὶ εὖνοοι εἰσιν. Ὁ οὖν πατὴρ εὖνοε ⁴ πως πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ ὄντα ποίημα, τῇ μνήμῃ καὶ τῇ ἐλπίδι ἀγόμενος· διὸ μᾶλλον φιλεῖ ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν ἢ ὁ υἱὸς τὸν πατέρα. Δεῖ δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων φιλιῶν τῶν λεγομένων καὶ δοκουσῶν ¹ ἐπισκέψασθαι εἰ εἰσὶ φιλίαι, οἷον ἡ εὖνοια φιλία δοκεῖ. Ἀπλῶς μὲν οὖν οὐκ ἂν δόξειεν ^μ ἡ εὖνοια ⁵ εἶναι φιλία· πολλοῖς γὰρ πολλάκις ἢ ἀπὸ τοῦ ἰδεῖν ἢ ἀπὸ τοῦ ἀκούσαι τι ὑπὲρ τινος ἀγαθὸν εὖνοι γινόμεθα· ἀρ' οὖν ἤδη καὶ φίλοι, ἢ οὐ; Οὐ γὰρ εἴ τις ἦν Δαρειφῆ εὖνους ἐν Πέρσαις ὄντι, ὥσπερ ἴσως ἦν, εὐθέως καὶ φιλία ἦν αὐτῷ πρὸς Δαρεῖον. Ἀλλ' ἀρχὴ μὲν ἂν ποτε ἡ εὖνοια φιλίας δόξειεν ⁶ εἶναι, γένοιτο δ' ἂν ἡ εὖνοια φιλία, εἰ προσλάβοι βούλησιν τοῦ τάγαθὰ δυνατὸς ὢν πράξαι πράττειν ἐκείνου ἕνεκεν ᾧ ἐστὶν εὖνους. "Ἐστὶ δ' ἡ εὖνοια τοῦ ἡθους καὶ πρὸς τὸ ἡθος· οὐδεὶς γὰρ λέγεται εὖνους οἷνφ ἢ ἄλλφ τινὶ τῶν ἀψυχῶν ἀγαθῶν ^η ἢ ἡδέων, ἀλλ' ἂν τις ἦ τὸ ἡθος σπουδαῖος, πρὸς τοῦτον ἡ εὖνοια. Οὐκ ἔστι δὲ ^ο χωρὶς φιλίας ἡ εὖνοια, ἀλλ' ⁷ ἐν τῷ αὐτῷ· διὸ δοκεῖ φιλία εἶναι. Ἡ δ' ὁμόνοια ἐστὶ μὲν σύνεγγυς τῇ φιλίᾳ, ἐὰν τὴν ὁμόνοιαν λάβῃς τὴν κυρίως λεγομένην. Εἰ γὰρ τις Ἐμπεδοκλεῖ ὁμοίως ὑπολαμβάνει καὶ ⁸ δοκεῖ αὐτῷ τὰ στοιχεῖα εἶναι ἃ κακέινφ, ἀρά γε οὗτος Ἐμπεδοκλεῖ ὁμονοεῖ ἢ οὐ; Ἐκείπερ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον. Πρῶτον μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν ἡ ὁμόνοια ἐν τοῖς νοητοῖς ἀλλ' ἐν τοῖς

¹ περὶ Mb. ^κ ποίημα εἶναι Mb. ¹ ἐπισκέψασθαι Mb. ^μ εἶναι ἡ εὖνοια Kb. ^η ἢ om. Kb. ^ο χωρὶς τῆς φιλίας Kb.

Ἡ πρακτοῖς, καὶ ἐν τούτοις ἡ οὐχ ἢ νοοῦσι ταῦτόν, ἀλλ' ἢ ἅμα τῷ ταῦτόν ἡ νοεῖν προαίρεσιν ἔχουσι περὶ ἃ νοοῦσιν ἐπὶ ταῦτά.
 9 Εἰ γὰρ ἐννοοῦσιν ἀμφοτέρω ἄρχειν, ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόν ὁ δ' αὐτόν, ἀρὰ γε ἡδὴ ὁμονοοῦσιν, ἢ οὐ; Ἀλλ' εἰ καὶ γὰρ ἐμμενὸν βούλομαι ἄρχειν κακεῖνος ἐμέ, οὕτως ἡδὴ ὁμονοοῦμεν. Ἔστι δὲ ὁμονοεῖν ἐν τοῖς πρακτικοῖς μετὰ βουλήσεως ταύτου. Περὶ ἄρχοντος ἄρα ἡ κατάστασιν ἐν πρακτικοῖς τοῦ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ ὁμόνοια ἢ κυρίως λεγομένη.

- 13 Ἐπεὶ δ' ἐστὶν, ὥς φημέν, αὐτῷ πρὸς αὐτόν φιλία, πότερον ὁ σπουδαῖος ἔσται φίλαντος ἢ οὐ; Ἔστι δὲ φίλαντος ὁ αὐτοῦ ἕνεκεν πάντα πράττων ἐν τοῖς κατὰ τὸ λυσιτελές. Ὁ μὲν οὖν φαῦλος φίλαντός ἔστιν αὐτὸς αὐτοῦ γὰρ ἕνεκεν πάντα πράττει· ἀλλ' οὐχ ὁ σπουδαῖος· διὰ τοῦτο γὰρ ἐστὶ σπουδαῖος, ὅτι ἄλλου ἕνεκεν τοῦτο πράττει· διὸ οὐκ ἐστὶ φίλαντος. Ἀλλ' ὁρμῶσι μὲν ἅπαντες ἐπὶ τὰγαθὰ, καὶ οἴονται ἅ τοῖς δεῖν μάλιστα ὑπάρχειν· τοῦτο δ' ἐστὶ μάλιστα φανερόν ἐπὶ πλούτου καὶ ἀρχῆς. Ὁ μὲν οὖν σπουδαῖος ἐκστήσεται τούτων ἄλλω, οὐχ ὥς οὐ προσήκον αὐτῷ μάλιστα, ἀλλ' ἂν ὁρᾷ ἄλλον δυνησόμενον μᾶλλον τούτοις αὐτοῦ χρῆσθαι. Οἱ δ' ἄλλοι τοῦτο οὐ ποιήσουσι δι' ἄγνοιαν (οὐ γὰρ οἴονται κακῶς ἂν χρήσασθαι τοῖς τοιούτοις ἀγαθοῖς) ἢ διὰ φιλοτιμίαν τοῦ ἄρχειν. Ὁ δὲ σπουδαῖος οὐδέτερον τούτων ὑπείσεται· διὸ οὐδὲ φίλαντος κατὰ γε τὰ τοιαῦτα ἀγαθὰ, ἀλλ' ἔπειτα, κατὰ τὸ καλόν. Ἐξούτου γὰρ μόνον ἄλλω οὐκ ἂν ἐκσταίῃ, τὰ δὲ συμφέροντα καὶ ἡδέα ἐκστήσεται. Τὴν μὲν οὖν κατὰ τὸ καλὸν αἵρεσιν φίλαντος ἔσται· τὴν δὲ κατὰ τὸ συμφέρον καὶ καθ' ἡδονὴν λεγομένην οὐκ ἔσται ὁ σπουδαῖος, ἀλλὰ ὁ φαῦλος. Πότερον δὲ ποτε ὁ σπουδαῖος φιλήσει αὐτὸς ἑαυτὸν μάλιστα ἢ οὐ; Ἔστι μὲν οὖν αὐτὸς αὐτόν μάλιστα ὥς φιλήσει, ἐστὶ δ' ὥς οὐ. Ἐπειδὴ γάρ

Ἡ πρακτικοῖς K^b. ἡ οὐχὶ νοοῦσι M^b, οὐκ ἐννοοῦσι K^b. ἢ] εἰ K^b.
 ἡ ἐννοεῖν M^b. ἡ κατάστασις M^b. ἡ ἐαυτοῦ M^b. ἡ ἔσται K^b. ἡ δεῖν αὐτοῖς M^b. ἡ πῆσεται K^b. ἡ εἰ] ἡ M^b. ἡ τοῦτο K^b. ἡ αὐτὸν M^b.
 ἡ ὅς M^b. ἡ ὅς M^b, om. pr. K^b.

φαμεν τὸν σπουδαῖον ἐκστήσεσθαι τῶν ἀγαθῶν τῶν κατὰ τὸ συμφέρον τῷ φίλῳ, τὸν φίλον μᾶλλον αὐτοῦ φιλήσει. Ναί,^α ἄλλ' ἢ τούτων ἐξιστάμενος τῷ φίλῳ αὐτῷ τὸ καλὸν περιποιεῖται, ^εταύτῃ ἐξίσταται τῶν τοιούτων. Ἔστι μὲν οὖν ἕως τὸν φίλον αὐτὸς αὐτοῦ μᾶλλον φιλεῖ, ἔστι δὲ ἕως αὐτὸς αὐτὸν μάλιστα, κατὰ ^βμὲν τὸ συμφέρον τὸν φίλον, κατὰ δὲ τὸ καλὸν καὶ ἀγαθὸν αὐτὸς αὐτὸν μάλιστα· αὐτῷ γὰρ ταῦτα περιποιεῖται κάλλιστα ὄντα. Ἔστι μὲν οὖν καὶ φιλάγαθος,^γ ^δοὐ φίλαυτος· ^εμόνον γάρ, εἴπερ φιλεῖ αὐτὸς ἑαυτόν, ὅτι ἀγαθός. Ὁ δὲ φαῦλος φίλαυτος· οὐδὲν γὰρ ἔχει δι' ὃ φιλήσει αὐτὸς ἑαυτόν οἷον καλόν τι, ἀλλ' ἄνευ τούτων αὐτὸς ἑαυτὸν φιλήσει, ἢ αὐτός. Διὸ καὶ ^ζοὗτος ἂν κυρίως λέγοιτο φίλαυτος.

Ἐχόμενον δ' ἂν εἴη ^ηεἰπεῖν ὑπὲρ αὐταρκείας καὶ τοῦ αὐτ- 15 ἄρκους, πότερον ὁ αὐτάρκης προσδεήσεται φιλίας ἢ οὐ, ἀλλ' αὐτὸς ἑαυτῷ αὐτάρκης ἔσται καὶ κατὰ τοῦτο. Λέγουσι γὰρ τοιαῦτα καὶ ^θοἱ ποιηταί·

ὅταν δ' ὁ δαίμων εὖ διδῷ, τί δέι φίλων;

Ὅθεν καὶ ἡ ἀπορία γίγνεται, πότερον ὁ πάντα τὰγαθὰ ἔχων^α καὶ ὦν αὐτάρκης προσδεήσεται ^βφίλου; Ἡ τότε καὶ μάλιστα; Τίνα γὰρ εὖ ποιήσει, ἢ μετὰ τοῦ συμβιώσεται; Οὐ γὰρ δὴ μόνος γε διάξει. Εἰ τοίνυν τούτων δεήσεται, ταῦτα δὲ μὴ ἐνδέχεται ἄνευ φιλίας, προσδέοιτ' ἂν ὁ αὐτάρκης φιλίας. Ἡ μὲν οὖν ἐν τοῖς λόγοις εἰσθυῖα ὁμοιότης λαμβά-^γνεσθαι ἐκ τοῦ θεοῦ οὗτ' ἐκεῖ ὀρθῶς οὗτ' ἂν ἐνταῦθα εἴη χρήσιμος· οὐ γὰρ εἰ ὁ θεὸς ἐστὶν αὐτάρκης καὶ μηδενὸς δεῖται, διὰ τούτ' οὐδ' ἡμεῖς οὐδενὸς δεησόμεθα. Ἔστι γὰρ καὶ τοι-^δοῦτός τις λόγος ἐπὶ ^εαὐτοῦ θεοῦ λεγόμενος. Ἐπεὶ γάρ, φησί,^ε πάντα ἔχει τὰγαθὰ ὁ θεὸς καὶ ἔστιν αὐτάρκης, τί ποιήσει; Οὐ γὰρ καθευδήσει. Θεάσεται δὴ τι, φησὶν· τοῦτο γὰρ

^α ἀλλὰ τούτων K^b. ^ε ταύτῃ] καὶ ταύτῃ K^b. ^γ δὲ utrobique M^b.
^β μὲν γὰρ τὸ K^b. ^δ αὐτῷ—ὄντα om. K^b. ^κ οὐ] ὁ M^b. ^ι μόνον—
φίλαυτος om. M^b. ^μ οὕτως K^b. ^η εἰπεῖν om. K^b. ^θ οἱ om. M^b.
^ρ φίλων K^b. ^α τοῦ om. M^b.

κἀλλιστον καὶ οἰκειότατον. Τί οὖν θεάσεται; Εἰ μὲν γὰρ ἄλλο τι θεάσεται, βέλτιον θεάσεται τι αὐτοῦ. Ἀλλὰ τοῦτ' ἄτοπον, τὸ τοῦ θεοῦ ἄλλο τι εἶναι βέλτιον. Αὐτὸς ἑαυτὸν
 5 ἄρα θεάσεται. Ἀλλ' ἄτοπον· καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος ὃς ἂν αὐτὸς ἑαυτὸν κατασκοπῇται, ὥς ἀναισθήτῳ ἐπιτιμῶμεν. Ἀτοπος οὖν, φησὶν, ὁ θεὸς ἔσται αὐτὸς ἑαυτὸν θεώμενος. Τί μὲν οὖν ὁ θεὸς θεάσεται, ἀφείσθω· ὑπὲρ δὲ τῆς αὐταρκείας οὐ τῆς τοῦ θεοῦ τὴν ἑπίσκεψιν ποιούμεθα, ἀλλ' ἀνθρωπίνης,
 6 πότερον ὁ αὐτάρκης δεήσεται φιλίας ἢ οὐ; Εἰ δὴ τις ἐπὶ τὸν φίλον ἐπιβλέψας ἴδοι τί ἐστὶ καὶ ὁποῖός τις ὁ φίλος, τοιοῦτος οἶος ἕτερος εἶναι ἐγώ, ἂν γε καὶ σφόδρα φίλον ποιήσης, ὥσπερ τὸ λεγόμενον “ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς, ἄλλος φίλος ἐγώ.” Ἐπεὶ οὖν ἐστὶ καὶ χαλεπώτατον, ὥσπερ καὶ τῶν
 8 σοφῶν τινὲς εἰρήκασι, τὸ γινῶναι αὐτόν, καὶ ἡδιστον (τὸ γὰρ αὐτὸν εἰδέναι ἡδύ), αὐτοὶ μὲν οὖν αὐτοὺς ἐξ αὐτῶν οὐ δυνάμεθα θεάσασθαι. Ὅτι δ' αὐτοὶ αὐτοὺς οὐ δυνάμεθα, δῆλον ἐξ ὧν ἄλλοις ἐπιτιμῶμεν, αὐτοὶ δὲ ἑλθάνομεν ταῦτα ποιούντες. Τοῦτο δὲ γίνεται δι' εὐνοίαν ἢ διὰ πάθος· πολλοῖς δὲ
 9 ἡμῶν ταῦτα ἐπισκοτεῖ πρὸς τὸ κρίνειν ὀρθῶς. Ὡσπερ οὖν ὅταν θέλωμεν αὐτοὶ αὐτῶν τὸ πρόσωπον ἰδεῖν, εἰς τὸ κάτοπτρον ἐμβλέψαντες ἑίδομεν, ὁμοίως καὶ ὅταν αὐτοὶ αὐτοὺς βουληθῶμεν γινῶναι, εἰς τὸν φίλον ἰδόντες γνωρίσαιμεν ἂν ἔστι γάρ, ὥς φαμέν, ὁ φίλος ἕτερος ἐγώ. Εἰ οὖν ἡδὺ μὲν τὸ αὐτὸν εἰδέναι, τοῦτο δ' οὐκ ἔστιν εἰδέναι ἄνευ ἄλλου φίλου, δέοιτ' ἂν ὁ αὐτάρκης φιλίας πρὸς τὸ αὐτὸς
 9 αὐτὸν γνωρίζειν. Ἐτι δὲ καὶ εἴπερ ἐστὶ καλόν, ὥσπερ ἐστί, τὸ εὖ ποιεῖν ἔχοντα ἧ τὰ παρὰ τῆς τύχης ἀγαθά, τίνα εὖ ποιήσει; Μετὰ ὅτινος δὲ συμβιώσεται; Οὐ γὰρ δὴ μόνος γε ἡ διάξει· τὸ γὰρ συμβιοῦν ἡδὺ καὶ ἀναγκαῖον. Εἰ τοίνυν ταῦτα καλὰ καὶ ἡδέα καὶ ἀναγκαῖα, ταῦτα δὲ μὴ ἐνδέχεται εἶναι ἄνευ φιλίας, προσδέοιτ' ἂν ὁ αὐτάρκης φιλίας.

16 Πότερον δὲ πολλοὺς κτητέον φίλους ἢ ὀλίγους; Οὔτε δὴ

ἱ σκέψιν M^b. ἱ ἡδιστ' ἂν K^b.M^b. ἱ μανθάνομεν K^b. ἱ ἴδομεν K^b.
 ω ὥς] ὥς ἂν K^b. x τὰ om. K^b. γ τίνος βιώσεται M^b. z διεξάγει M^b.

πολλοὺς ὥς ἀπλῶς εἰπεῖν οὗτ' ὀλίγους δεῖ αἰεῖ. Πολλῶν μὲν γὰρ ὄντων ἔργον ἐφ' ἑκαστον μερίσαι τὸ φιλεῖν. Ἐφ' ἁπάντων γὰρ ^a καὶ τῶν ἄλλων ἐξαδυνατεῖ ἡμῶν ἡ φύσις ἀσθενὴς οὖσα πρὸς τὸ ἐπὶ πολὺ ἀφικνεῖσθαι· οὔτε γὰρ τῇ ὄψει ἐπὶ πολὺ ὀρώμεν, ἀλλ' ^b ἐὰν πλέον ἀποστήσης τοῦ συμμέτρου, ἐλλείπει διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς φύσεως, οὗτ' ἐπ' ἀκοῆς, οὗτ' ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως ^c ἁπάντων. Ἐλλείπων ³ οὖν ^d τῷ φιλεῖν δι' ἀδυναμίαν καὶ ἐγκλήματ' ἂν τις ἔχοι δικαίως, καὶ οὐκ ἂν εἴη φίλος, μὴ φιλῶν γε ἀλλ' ἢ τῷ γε λόγῳ· ἡ δὲ φιλία οὐ τοῦτο βούλεται. Ἐτι ἂν ὧσι πολλοί, οὐκ ἔστι παύσασθαι λυπούμενον· πολλῶν γὰρ ὄντων εἰκὸς αἰεὶ περὶ ἓνα γέ τινα συμβαίνειν τι αὐτόχημα, ὧν γινομένων ἀναγκαῖον λυπεῖσθαι. Οὗτ' αὖ πάλιν ὀλίγους, ἓνα ἢ δύο, ἀλλὰ συμμέτρους τῷ καιρῷ καὶ τῇ αὐτοῦ ὁρμῇ πρὸς τὸ φιλεῖν.

Μετὰ δὲ ^e ταῦτα σκεπτέον ἂν εἴη πῶς δεῖ φίλῳ ^f χρῆ- 17 σθαι. Ἐστι δ' οὐκ ἐν ἀπάσῃ φιλίᾳ ἡ σκέψις, ἀλλ' ἐν ἡ μάλιστα ἐγκαλοῦσιν ^g ἀλλήλοις οἱ φίλοι. Οὐκ ἐγκαλοῦσι δὲ ἐν ταῖς ἄλλαις ὁμοίως, οἷον ἐν τῇ ^h πατρὸς πρὸς υἱὸν οὐκ ἔστιν ἐγκλημα τοιοῦτον οἷον ἀξιούσιν ἐν ἐνίαις, ὥσπερ ἐγὼ σοί, οὕτω καὶ σὺ ἐμοί· εἰ δὲ μὴ, ἐνταῦθα τὸ σφοδρὸν ἐγκλημα. Ἐν δὲ ἀνίστοις φίλοις οὐκ ἔστι τὸ ἴσον. Ἐστι δὲ ² ἡ πατρὸς πρὸς υἱὸν φιλία ἐν ἀνίσφ, ὁμοίως ἡ γυναικὸς πρὸς ἄνδρα ἢ οἰκέτου πρὸς δεσπότην, καὶ ὅλως δὲ χείρονος καὶ βελτίονος· οὐχ ἔξουσι δὲ τὰ τοιαῦτα ἐγκλήματα. Ἄλλ' ἐν τοῖς ἴσοις φίλοις καὶ ἐν τῇ αὐτῇ φιλίᾳ τὸ τοιοῦτον ἐγκλημα, ὥστε σκεπτέον ἂν εἴη τὸ πῶς δεῖ χρῆσθαι φίλῳ ἐν τῇ ἐν ¹ ἴσοις φιλίᾳ.

^a καὶ om. M^b. ^b ἂν M^b. ^c ἁπάντων] ἐπὶ πάντων M^b. ^d τὸ M^b.
^e ταῦτα εἴη σκεπτέον πῶς K^b. ^f χρῆσασθαι M^b. ^g ἀλλήλοις om. M^b.
^h πατρὸς om. M^b. ⁱ ἴσοις φίλοις φιλίᾳ K^b.

ΗΘΙΚΩΝ ΕΤΔΗΜΙΩΝ Α.

Ὁ ΜΕΝ ἐν Δήλῳ παρὰ τῷ θεῷ τὴν αὐτοῦ γνώμην ἀποφηνάμενος συνέγραψεν ἐπὶ τὸ προπύλαιον τοῦ Λητῆος, διελὼν οὐχ ὑπάρχοντα πάντα τῷ αὐτῷ, τό τε ἀγαθὸν καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ ἡδύ, ποιήσας

κάλλιστον τὸ δικαίωτατον, λῦστον δ' ὑγαίνειν

πάντων ^αδ' ἡδιστον, οὐ τις ^βἐρᾷ, τὸ τυχεῖν.

Ἡμεῖς δ' αὐτῷ μὴ συγχωρῶμεν· ἡ γὰρ εὐδαιμονία κάλλιστον καὶ ἄριστον ἀπάντων οὐσα ἡδιστόν ἐστιν. Πολλῶν δ' ὄντων θεωρημάτων ἃ περὶ ἕκαστον πρᾶγμα καὶ περὶ ἑκάστην φύσιν ἀπορίαν ἔχει καὶ δεῖται σκέψεως, τὰ μὲν αὐτῶν συντείνει πρὸς τὸ γινῶναι μόνον, τὰ δὲ καὶ περὶ τὰς κτήσεις καὶ περὶ τὰς πράξεις τοῦ πράγματος. Ὅσα μὲν οὖν ἔχει φιλοσοφίαν μόνον θεωρητικὴν, λεκτέον κατὰ τὸν ἐπιβάλλοντα καιρόν, ὃ τι περ οἰκείον ἦν τῇ μεθόδῳ. Πρῶτον δὲ σκεπτέον ἐν τίνι τὸ εὖ ζῆν καὶ πῶς κτητόν, πότερον φύσει γίνονται πάντες εὐδαίμονες οἱ τυγχάνοντες ταύτης τῆς προσηγορίας, ὥσπερ μεγάλοι καὶ μικροὶ καὶ τὴν χροιάν διαφέροντες, ἢ διὰ μαθήσεως, ὡς οὔσης ἐπιστήμης τινὸς τῆς εὐδαιμονίας, ἢ διὰ τινος ἀσκήσεως· πολλὰ γὰρ οὔτε κατὰ φύσιν οὔτε μαθοῦσιν ἀλλ' ἐθισθεῖσιν ὑπάρχει τοῖς ἀνθρώποις, φαῦλα μὲν τοῖς ^εφαύλως ἐθισθεῖσι, χρηστὰ δὲ τοῖς ^δχρηστῶς. Ἡ τούτων μὲν κατ' ^εοὐδένα τῶν τρόπων, δυοῖν δὲ θάτερον, ἥτοι καθάπερ οἱ νυμφόληπτοι καὶ θεόληπτοι τῶν ἀνθρώπων, ἐπιπνοία ^εδαιμονίου τινὸς ὥσπερ ἐνθουσία-

Codices M^b.P^b. et ab initio Z.

^α δ' om. M^b.P^b. ^β ἔραται Z.M^b, ἐρᾷται P^b, omisso omnes τὸ.

^ε φαύλοις Z.M^b. ^δ χρηστῶς] χρησταῖς Z.M^b. ^ε οὐδένα τρόπον M^b.

^ε δαιμονία Z.M^b.

ζοντες, ἢ εἰ διὰ τύχην· πολλοὶ γὰρ ταῦτόν φασιν εἶναι τὴν
 εὐδαιμονίαν καὶ τὴν εὐτυχίαν. Ὅτι μὲν οὖν ἡ παρουσία 5
 διὰ τούτων ἀπάντων ἢ τινῶν ἢ τινὸς ὑπάρχει τοῖς ἀνθρώ-
 ποις, οὐκ ἄδηλον· ἅπασαι γὰρ αἱ γενέσεις σχεδὸν πίπτουσιν
 εἰς ταύτας τὰς ἀρχάς· καὶ γὰρ ἀπὸ τῆς διανοίας ἀπάσας
 πρὸς τὰς ἡ ἀπ' ἐπιστήμης ἂν τις ἵσυναγάγοι πράξεις. Τὸ 6
 δ' εὐδαιμονεῖν καὶ τὸ ζῆν μακαρίως καὶ καλῶς εἴη ἂν ἐν τρισὶ
 μάλιστα, τοῖς εἶναι δοκοῦσιν αἰρετωτάτοις· οἱ μὲν γὰρ τὴν
 φρόνησιν μέγιστον εἶναι φασιν ἀγαθόν, οἱ δὲ τὴν ἀρετὴν,
 οἱ δὲ τὴν ἡδονήν. Καὶ πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν ἔνιοι περὶ τοῦ 7
 μεγέθους αὐτῶν διαμφισβητοῦσι, συμβάλλεσθαι φάσκοντες
 θάτερον θατέρου μᾶλλον εἰς αὐτήν, οἱ μὲν ὡς οὖσαν μεῖζον
 ἀγαθὸν τὴν φρόνησιν τῆς ἀρετῆς, οἱ δὲ ταύτης τὴν ἀρετὴν,
 οἱ δ' ἀμφοτέρων τούτων τὴν ἡδονήν· καὶ τοῖς μὲν ἐκ πάντων
 δοκεῖ τούτων, τοῖς δ' ἐκ δυοῖν, τοῖς δ' ἐν ἐνὶ τινι τούτων
 εἶναι τὸ ζῆν εὐδαιμόνως. Περὶ δὲ τούτων ἐπιστήσαντας, 2
 ἅπαντα τὸν δυνάμενον ζῆν κατὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν θέσθαι
 τινὰ σκοπὸν τοῦ καλῶς ζῆν, ἥτοι τιμὴν ἢ δόξαν ἢ πλοῦτον
 ἢ παιδείαν, πρὸς ὃν ἀποβλέπων ποιήσεται πάσας τὰς πρά-
 ξεις, ὥς τό γε μὴ συντετάχθαι τὸν βίον πρὸς τι τέλος ἀφρο-
 σύνης πολλῆς σημείον ἐστίν. Μάλιστα δὲ δεῖ πρῶτον ἐν 3
 αὐτῷ διορίσασθαι μήτε προπετῶς μήτε ραθύμως, ἐν τίνι
 τῶν ἡμετέρων τὸ ζῆν εὖ, καὶ τίνων ἄνευ τοῖς ἀνθρώποις οὐκ
 ἐνδέχεται τοῦθ' ὑπάρχειν. Οὐ γὰρ ταῦτόν, ὃν τ' ἄνευ οὐχ
 οἶόν τε ὑγιαίνειν^κ καὶ τὸ ὑγιαίνειν. Ὅμοίως δ' ἔχει τοῦτο
 καὶ ἐφ' ἑτέρων πολλῶν, ὥστ' ἡ οὐδὲ τὸ ζῆν καλῶς καὶ ὃν
 ἄνευ οὐ δυνατόν ζῆν καλῶς. Ἔστι δὲ τῶν τοιούτων τὰ μὲν 3
 οὐκ ἴδια τῆς ὑγείας οὐδὲ τῆς ζωῆς ἀλλὰ κοινὰ πάντων ὡς
 εἰπεῖν,^μ καὶ τῶν ἑξέων καὶ τῶν πράξεων, οἷον ἄνευ τοῦ ἀνα-
 πνεῖν ἢ ἐγρηγορέναι ἢ κινήσεως μετέχειν οὐθέν ἂν ὑπάρξειεν
 ἡμῖν οὐτ' ἀγαθὸν οὔτε κακόν, τὰ δ' ἴδια μᾶλλον περὶ^ν ἐκά-

^ε διὰ τὴν τύχην Pb.^η ἀπὸ τῆς ἐπιστήμης Z.^ι συναγάγει Pb.^κ καὶ τὸ ὑγιαίνειν om. Z.^λ οὐδέ] καὶ Z.^μ καὶ post εἰπεῖν om. Mb.^ν ἐκάστων Z.Mb.

στην φύσιν, ἃ δεῖ μὴ λανθάνειν· οὐ γὰρ ὁμοίως οἰκεῖον πρὸς εὐεξίαν τοῖς εἰρημένοις κρεωφαγία καὶ τῶν ^ο περιπα-
4 των οἱ μετὰ δεῖπνον. "Ἔστι γὰρ ταυτ' αἷτια τῆς ἀμφισβη-
τήσεως περὶ τοῦ εὐδαιμονεῖν, τί ἐστὶ καὶ γίνεται διὰ τίνων
ᾧ ἄνευ γὰρ οὐχ οἷόν τε εὐδαιμονεῖν, ἔνιοι μέρη τῆς εὐδαιμο-
νίας εἶναι νομίζουσιν.

- 3 Πάσας μὲν οὖν τὰς δόξας ἐπισκοπεῖν, ὅσας ἔχουσὶ τινες
περὶ αὐτῆς, περιέρχων. Πολλὰ γὰρ φαίνεται καὶ τοῖς παι-
δαρίοις καὶ τοῖς κάμνουσι καὶ παραφρονοῦσι, περὶ ᾧ ἂν
οὐθεὶς νοῦν ἔχων διαπορήσειεν· δέονται γὰρ οὐ λόγων, ἀλλ'
οἱ μὲν ἡλικίας ἐν ἧ μεταβάλλουσιν, οἱ δὲ κολάσεως ἱατρικῆς
ἢ πολιτικῆς· κόλασις γὰρ ἢ φαρμακεία τῶν πληγῶν οὐκ
2 ἐλάττων ἐστίν. Ὅμοίως δὲ ταύταις οὐδὲ τὰς τῶν πολλῶν
P εἰκῇ γὰρ λέγουσι σχεδὸν περὶ ἀπάντων, καὶ μάλιστα περὶ
ἐπισκεπτέον μόνας· ἄτοπον γὰρ ^α προσφέρειν λόγον τοῖς
3 λόγου μὴδὲν δεομένοις ἀλλὰ πάθους. Ἐπεὶ δ' εἰσὶν ἀπορίαι
περὶ ἐκάστην πραγματείαν οἰκεῖαι, δῆλον ὅτι καὶ περὶ ^ρ βίου
τοῦ κρατίστου καὶ ζωῆς τῆς ἀρίστης εἰσὶν. Ταύτας οὖν
καλῶς ἔχει τὰς δόξας ἐξετάζειν· οἱ γὰρ τῶν ἀμφισβητούν-
των ἔλεγχοι τῶν ἐναντιουμένων αὐτοῖς λόγων ἀποδείξεις
4 εἰσὶν. Ἐπὶ δὲ πρὸ ἔργου τὸ ^β τὰ τοιαῦτα μὴ λανθάνειν
μάλιστα ^τ πρὸς ἃ δεῖ συντείνειν πᾶσαν σκέψιν, ἐκ τίνων ἐν-
δέχεται μετασχεῖν ^ν τοῦ εὖ καὶ καλῶς ζῆν, εἴ τῃ μακαρίως
ἐπιφθονώτερον εἰπεῖν, καὶ πρὸς τὴν ἐλπίδα τὴν περὶ ἕκαστα
5 γενομένην ἂν τῶν ἐπικεικῶν. Εἰ μὲν γὰρ ἐν τοῖς διὰ τύχην
γινομένοις ἢ τοῖς διὰ φύσιν τὸ καλῶς ζῆν ἐστίν, ^ω ἀνέλ-
πιστον ἂν εἴη πολλοῖς· οὐ γάρ ἐστι δι' ἐπιμελείας ἢ κτήσις
6 οὐδὲ ἐπ' αὐτοῖς ^χ οὐδὲ τῆς ^ι αὐτῶν πραγματείας. Εἰ δ' ἐν
τῇ αὐτὸν ποιόν τινα εἶναι καὶ τὰς κατ' αὐτὸν πράξεις, κοινό-

^ο περὶ πάντων Pb.

P εἰκῇ Sylburgius: codices ei μὴ. margo Pb.

ἴσως οἱ μὴδὲν λέγουσι—περὶ ταύτης, τὰς τῶν σοφῶν ἐπισκεπτέον μόνας.

^α προσφέρειν Mb. ^ρ βίῳ Mb, βίον Pb. ^β τὰ om. Z.Pb. ^τ περὶ Mb.

^ν τοῦ ante ζῆν Z.Mb.Pb. ^ω ἀνέλπιστος Mb. ^χ οὐδὲ διὰ τῆς Pb.

^ι αὐτῶν] αὐτῆς Mb.

τερον ἂν εἴη τὸ ἀγαθὸν καὶ θεϊότερον, κοινότερον μὲν ² τῷ πλείοσιν ἐνδέχεσθαι μετασχεῖν, θεϊότερον δὲ ² τῷ κείσθαι τὴν εὐδαιμονίαν ^a τοῖς ^b αὐτοὺς παρασκευάζουσι ποιούς τινας καὶ τὰς πράξεις.

“Ἔσται δὲ φανερὰ τὰ πλείστα τῶν ἀμφισβητουμένων καὶ ⁴ διαπορουμένων, ἂν καλῶς ὀρισθῇ τί χρὴ νομίζειν εἶναι τὴν εὐδαιμονίαν, πότερον ἐν τῷ ποιόν τινα ^c μόνον εἶναι τὴν ψυχὴν, καθάπερ τινὲς ᾤθησαν τῶν σοφῶν καὶ πρεσβυτέρων, ἢ δὲ μὲν καὶ ποιόν τινα ὑπάρχειν αὐτόν, μᾶλλον δὲ δὲ τὰς πράξεις εἶναι ποιάς τινας. Διηρημένων δὲ τῶν βίων καὶ τῶν ² μὲν ἀμφισβητούντων τῆς τοιαύτης εὐμερίας, ^d ἄλλ’ ὡς τῶν ἀναγκαίων χάριν σπουδαζομένων, οἷον τῶν περὶ τὰς τέχνας τὰς φορτικὰς καὶ τῶν περὶ χρηματισμὸν ^e καὶ τὰς βαναύσους (λέγω δὲ φορτικὰς μὲν τὰς πρὸς δόξαν πραγματευομένας μόνον, βαναύσους δὲ τὰς ἐδραίας καὶ μισθαρνικάς, χρηματιστικάς δὲ τὰς ^f πρὸς ἀγοράς ^g καὶ πράσεις καπηλικάς), τῶν ^h εἰς ἀγωγὴν εὐδαιμονικὴν ταττομένων τριῶν ὄντων, τῶν ⁱ καὶ πρότερον ῥηθέντων ἀγαθῶν ὡς μεγίστων ^k τοῖς ἀνθρώποις, ἀρετῆς καὶ φρονήσεως καὶ ἡδονῆς, τρεῖς ὀρῶμεν καὶ βίους ὄντας, οὓς οἱ ἐπ’ ἐξουσίας τυγχάνοντες προαιροῦνται ζῆν ἅπαντες, πολιτικὸν φιλόσοφον ἀπολαυστικόν. Τού- ³ των γὰρ ὁ μὲν φιλόσοφος βούλεται περὶ φρόνησιν εἶναι καὶ τὴν θεωρίαν τὴν περὶ τὴν ἀλήθειαν, ὁ δὲ πολιτικὸς περὶ τὰς πράξεις τὰς καλὰς (αὗται δ’ εἰσὶν αἱ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς), ὁ δ’ ἀπολαυστικὸς περὶ τὰς ἡδονὰς τὰς σωματικάς· διόπερ ἕτερον τὸν εὐδαίμονα προσαγορεύει, καθάπερ ἐλέχθη καὶ πρότερον. Ἀναξαγόρας μὲν ὁ Κλαζομένιος ἐρωτηθεὶς τίς ὁ ⁴ εὐδαιμονέστατος, “οὐθεὶς” εἶπεν “^l ὧν σὺ νομίζεις, ἀλλ’ ^m αὐτο-
“ πος ἂν τίς σοι φανείη.” Τούτον δ’ ἀπεκρίνατο ⁿ τὸν τρώ-

² τὸ utrobique Z. ^a τοῖς] ἂ τοῖς P^b, ἐν τοῖς margo P^b. ^b αὐτοῖς Z. ^c μόνον om. M^b. ^d ἄλλ’ ὡς] ἴσ. τῶν μὲν margo P^b. ^e καὶ τὰς] καὶ τοὺς M^b. ^f πρὸς] πρὸς ὧν P^b, ἴσ. ὧν margo P^b. ^g καὶ] μὲν καὶ Z. P^b. ^h εἰς] οὖν K. ⁱ καὶ om. Z. ^k τοῖς ἀνθρώποις om. Z. ^l ὧν Z. M^b. ^m αὐτοπὸν αὐτὸν τι M^b. ⁿ τὸν ante τρώπον om. M^b.

πον ἐκείνος ὁρῶν τὸν ° ἐρόμενον Ῥ ἀδύνατον ὑπολαμβάνοντα μὴ μέγαν ὄντα καὶ καλὸν ἢ πλούσιον ταύτης τυγχάνειν τῆς 5 προσηγορίας. Αὐτὸς δ' ἴσως ᾤετο τὸν ζῶντα ἀλύπως 9 καὶ καθαρῶς πρὸς τὸ δίκαιον ἢ τινος θεωρίας κοινωνοῦντα θείας, τοῦτον ὡς ἄνθρωπον εἰπεῖν μακάριον 1 εἶναι.

5 5 Περὶ πολλῶν μὲν οὖν καὶ ἐτέρων οὐ ῥᾶδιον τὸ κρίναι 1 καλῶς, μάλιστα δὲ περὶ οὗ 5 πᾶσι ῥᾶστον εἶναι δοκεῖ καὶ παντὸς ἀνθρώπου τὸ γινῶναι, τί τῶν ἐν τῷ ζῆν 5 αἰρετόν, καὶ 2 λαβὼν ἂν τις ἔχοι πλήρη τὴν ἐπιθυμίαν. Πολλὰ γάρ ἐστι τοιαῦτα τῶν ἀποβαινόντων 5 δι' ἃ προίενται τὸ ζῆν, οἷον νό- σους περιωδυνίας χεიმῶνας· ὥστε δῆλον ὅτι καὶ ἐξ ἀρχῆς αἰρετόν ἦν, εἴ τις αἵρεσιν ἐδίδου, διὰ γε ταῦτα τὸ μὴ γε- νέσθαι. Πρὸς δὲ τούτοις ὁ βίος ὃν 5 ζῶσιν ἔτι παῖδες ὄντες· καὶ γὰρ ἐπὶ τοῦτον ἀνακάμψαι πάλιν οὐδεὶς ἂν ὑπομείνειεν 3 εἰ φρονῶν. 5 Ἔτι 5 δὲ πολλὰ τῶν τε μηδεμίαν 5 ἐχόντων ἡδο- νὴν ἢ λύπην, καὶ τῶν ἐχόντων μὲν ἡδονὴν μὴ καλὴν δέ, τοιαῦτ' ἐστὶν ὥστε τὸ μὴ εἶναι κρεῖττον εἶναι τοῦ ζῆν. 5 Ὅλως δ' εἴ τις ἅπαντα 5 συναγάγοι ὅσα πράττουσι μὲν καὶ πάσχουσιν ἅπαντες, ἐκόντες μέντοι μὴθὲν αὐτῶν διὰ τὸ μὴδ' αὐτοῦ χάριν, καὶ προσθεῖη χρόνον πληθὺς ἀπέραντόν τι, 5 οὐ μάλ- 4 λον ἐνεκ' ἂν τις τούτων ἐλοιτο ζῆν ἢ μὴ ζῆν. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ διὰ τὴν 5 τῆς τροφῆς μόνον ἡδονὴν ἢ τὴν τῶν ἀφρο- δισίων, ἀφαιρεθεῖσιν τῶν ἄλλων ἡδονῶν, ἅς τὸ γινώσκειν ἢ βλέπειν ἢ τῶν ἄλλων τις 5 αἰσθήσεων πορίζει τοῖς ἀνθρώ- ποις, οὐδ' ἂν εἰς προτιμήσειε τὸ ζῆν, μὴ παντελῶς ὦν ἀν- 5 δράποδον. Δῆλον γὰρ ὅτι τῷ ταύτην ποιουμένῳ τὴν αἵρεσιν οὐθὲν ἂν 5 διενέγκειε γενέσθαι θηρίον ἢ ἄνθρωπον· ὁ γοῦν ἐν Αἰγύπτῳ βοῦς, ὃν ἕως 5 Ἀπιν τιμῶσιν, ἐν πλείοσι 5 τῶν τοιού- 6 των ἐξουσιάζει πολλῶν μοναρχίων. Ὅμοιως δὲ 5 οὐδὲ διὰ

° ἐρόμενον Pb. Ῥ ἀδύνατον om. Mb. 9 τὸν et καὶ om. Z. 1 εἶναι om. Z. 5 παρὰ Z. 1 καθαρῶς Mb. 5 πᾶσι om. Z. 5 αἰρετῶν Mb. 2 δι' ἃ om. Z. et pr. Pb. 5 ζῶσιν om. Z. 5 δὲ om. Z. 5 ἐχόντων μὲν ἡδονὴν Pb. 5 συνάγοι Mb. 5 οὐ om. Z. Pb. 5 τῆς om. Z. Mb. 5 αἰσθήσεως πορίζοιτο Z, αἰσθήσεων πορίζοι Mb. Pb. 5 διενέγκειεν Z. Mb. 5 εἰς Mb. 5 τῶν om. Z. 5 οὐδέ] οὐ Mb.

τὴν τοῦ καθεύδειν ἡδονήν· τί γὰρ διαφέρει καθεύδειν ἡ ἀνέγερτον ὕπνον ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας μέχρι τῆς τελευταίας ἐτῶν ἰαριθμὸν χιλίων ἢ ὅποσωνοῦν, ἢ ζῆν ὄντα φυτόν; Τὰ γοῦν φυτὰ τοιαύτης τινὸς ἔοικε μετέχειν ζωῆς, ὥσπερ καὶ τὰ παιδία· καὶ γὰρ ταῦτα κατὰ τὴν ἡ πρώτην ἐν τῇ μητρὶ γένεσιν πεφυκότα μὲν διατελεῖ, καθεύδοντα ὁ δὲ τὸν πάντα χρόνον. Ὡστε φανερόν ἐκ τῶν τοιούτων ὅτι διαφεύγει σκοπο-
 7
 πούμενους, τί τὸ εὖ καὶ τί τὸ ἀγαθὸν τὸ ἐν τῷ ζῆν. Τὸν μὲν οὖν Ἀναξαγόραν φασὶν ἀποκρίνασθαι πρὸς τινὰ διαπορῶντα τοιαύτ' ἅττα, καὶ διερωτῶντα τίνας ἔνεκ' ἂν τις ἔλοιτο γενέσθαι μᾶλλον ἢ μὴ γενέσθαι “τοῦ” φάναι “θεω-
 “ ρῆσαι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν περὶ ἡ τὸν ὅλον κόσμον τάξιν.” Οὗτος μὲν οὖν ἐπιστήμης τινὸς ἔνεκεν τὴν αἵρεσιν ᾤετο τι-
 8
 μίαν εἶναι τοῦ ζῆν, οἱ δὲ Σαρδανάπαλον μακαρίζοντες ἢ Σμινδυρίδην τὸν Συβαρίτην ἢ τῶν ἄλλων τινὰς τῶν ζώντων τὸν ἀπολαυστικὸν βίον, οὗτοι δὲ πάντες ἐν τῷ ἡ χαίρειν φαίνονται τάττειν τὴν εὐδαιμονίαν. Ἄλλοι δὲ τινες οὗτ' ἂν
 9
 φρόνησιν οὐδεμίαν οὔτε τὰς σωματικὰς ἡδονὰς ἔλοιτο μᾶλλον ἢ τὰς πράξεις τὰς ἀπ' ἀρετῆς· αἰροῦνται γοῦν οὐ μόνον ἔνιοι δόξης χάριν αὐτάς, ἀλλὰ καὶ ἡ μὴ μέλλοντες εὐδοκίμῆ-
 10
 σειν. Ἄλλ' οἱ πολλοὶ τῶν πολιτικῶν οὐκ ἀληθῶς τυγχά-
 11
 νουσι ἡ τῆς προσηγορίας· οὐ γὰρ εἰσι πολιτικοὶ κατὰ τὸν ἀλήθειαν· ὁ μὲν γὰρ πολιτικὸς τῶν καλῶν ἐστὶ πράξεων προαιρετικὸς αὐτῶν χάριν, οἱ δὲ πολλοὶ χρημάτων καὶ πλεο-
 νεξίας ἔνεκεν ἅπτονται τοῦ ζῆν οὕτως. Ἐκ μὲν οὖν τῶν εἰρη-
 μένων φανερόν ὅτι πάντες ἐπὶ τρεῖς βίους φέρουσι τὴν εὐδαι-
 12
 μονίαν, πολιτικὸν φιλόσοφον ἀπολαυστικόν. Τούτων δ' ἡ
 13
 μὲν περὶ τὰ σώματα καὶ τὰς ἀπολαύσεις ἡδονή, καὶ τίς καὶ ποία τις γίνεται καὶ διὰ τίνων, οὐκ ἄδηλον, ὥστ' οὐ τίνες εἰσὶ δεῖ ζῆτεῖν αὐτάς, ἀλλ' εἰ συντείνουσι τι πρὸς εὐδαιμονίαν

^k ἀνεγέρρετον Z. ¹ ἀριθμῶν χίλιον ἀριθμὸν ἢ Z. ^m ὅποσωνοῦν Z. M^b.
ⁿ πρώτην om. Z. ^o δέ] μὲν P^b. ^p σκοπομένους om. M^b. ^q τὸν
 alterum om. M^b. ^r οὗτοι] οἱ M^b. ^s χαίρειν ἀποφαίνονται ταύτην
 τὴν M^b. - ^t μὴ] οἱ M^b. ^v τῆς om. M^b.

- ἢ μή, καὶ πῶς συνταίνουσι, καὶ πότερον εἰ δεῖ προσάπτειν τῷ
 ζῆν καλὰς ἡδονὰς τινας, ταύτας δεῖ προσάπτειν, ἢ τούτων μὲν
 ἄλλον τινὰ τρόπον ἀνάγκη κοινωνεῖν, ἕτεροι δ' εἰσὶν ἡδοναὶ
 δι' ἃς εὐλόγως οἶονται τὸν εὐδαίμονα ζῆν ἡδέως καὶ μὴ μόνον
 12 ἀλύπως. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ὕστερον ἐπισκεπτέον, περὶ
 δ' ἀρετῆς καὶ φρονήσεως ^ω πρῶτον θεωρήσωμεν, τὴν τε φύσιν
 αὐτῶν ἑκατέρου τίς ἐστὶ, καὶ πότερον μόρια ταῦτα τῆς ἀγα-
 θῆς ζωῆς ἐστίν, ἢ αὐτὰ ἢ αἱ πράξεις αἱ ἀπ' αὐτῶν, ἐπειδὴ
 προσάπτουσιν αὐτὰ καὶ εἰ μὴ πάντες εἰς τὴν εὐδαιμονίαν,
 13 ἀλλ' οὖν οἱ λόγου ἄξιοι τῶν ἀνθρώπων πάντες. Σωκράτης
 μὲν οὖν ὁ πρεσβύτερος ᾧ ἐστὶ εἶναι τέλος τὸ γινώσκειν τὴν ἀρε-
 τήν, καὶ ἐπεζήτηε τί ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη καὶ τί ἡ ἀνδρία καὶ
 ἕκαστον τῶν μορίων αὐτῆς. Ἐποίει γὰρ ταῦτ' εὐλόγως·
 ἐπιστήμας γὰρ ᾧ ἐστὶ εἶναι πάσας τὰς ἀρετάς, ᾧ δ' ἅμα συμ-
 βαίνειν εἰδέναι τε τὴν δικαιοσύνην καὶ εἶναι δίκαιον· ἅμα ^{γὰρ}
 μεμαθήκαμεν τὴν γεωμετρίαν καὶ οἰκοδομίαν καὶ ἐσμέν οἰκο-
 14 δόμοι καὶ γεωμέτραι. Διόπερ ἐζήτηε τί ἐστὶν ἀρετή, ἀλλ'
 οὐ πῶς γίνεται καὶ ἐκ τίνων. Τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲν τῶν ἐπιστη-
 μῶν συμβαίνει τῶν θεωρητικῶν· οὐθὲν γὰρ ἕτερόν ἐστι τῆς
 ἀστρολογίας οὐδὲ τῆς περὶ φύσεως ἐπιστήμης οὐδὲ γεω-
 μετρίας πλὴν τὸ γνωρίσαι καὶ θεωρῆσαι τὴν φύσιν τῶν
 πραγμάτων τῶν ὑποκειμένων ταῖς ἐπιστήμασι· οὐ μὴν ἀλλὰ
 κατὰ συμβεβηκὸς οὐθὲν κωλύει πρὸς πολλὰ τῶν ἀναγκαίων
 15 εἶναι χρησίμους αὐτὰς ἡμῖν. Τῶν δὲ ποιητικῶν ἐπιστημῶν
 ἕτερον τὸ τέλος τῆς ἐπιστήμης καὶ γνώσεως, οἷον ὑγίεια μὲν
 ἰατρικῆς, εὐνομία δὲ ἢ τι τοιοῦθ' ἕτερον τῆς πολιτικῆς. Κα-
 λὸν μὲν οὖν καὶ τὸ γνωρίζειν ἕκαστον τῶν καλῶν· οὐ μὴν
 ἀλλὰ γε περὶ ἀρετῆς οὐ τὸ εἰδέναι τιμιώτατον τί ἐστὶν,
 16 ἀλλὰ τὸ γινώσκειν ἐκ τίνων ἐστὶν. Οὐ γὰρ εἰδέναι βου-
 λόμεθα τί ἐστὶν ἀνδρία, ἀλλ' εἶναι ἀνδρεῖοι, οὐδὲ τί ἐστὶ
 δικαιοσύνη, ἀλλ' εἶναι δίκαιοι, καθάπερ καὶ ὑγιαίνειν· ^{γὰρ} μᾶλλον

^ω πρῶτον θεωρήσωμεν om. Mb.^{γὰρ} μὲν γὰρ Pb.^{γὰρ} μᾶλλον—

ὑγιαίνειν om. Mb.

ἢ γινώσκειν τί ἐστὶ τὸ ὑγιαίνειν καὶ εὖ ἔχειν τὴν ἑξὶν μᾶλλον ἢ γινώσκειν τί ἐστὶ τὸ εὖ ἔχειν.

Παιρατέον δὲ περὶ τούτων πάντων ζητεῖν τὴν πίστιν διὰ 6 τῶν λόγων, μαρτυρίαις καὶ παραδείγμασι χρώμενον τοῖς φαινομένοις. Κράτιστον μὲν γὰρ πάντας ἀνθρώπους φαίνε-¹σθαι συνομολογοῦντας τοῖς ῥηθησομένοις, εἰ δὲ μή, τρόπον γέ τινα πάντως, ὅπερ μεταβιβαζόμενοι ποιήσουσιν· ἔχει γὰρ ἕκαστος οἰκεῖόν τι πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ἐξ ὧν ἀναγκαῖον δεικνύναι πως περὶ αὐτῶν· ἐκ γὰρ τῶν ἀληθῶς μὲν λέγο-²μένων οὐ σαφῶς δὲ προϊούσιν ἔσται καὶ τὸ σαφῶς, μεταλαμβάνουσιν αἰεὶ τὰ γνωριμώτερα τῶν εἰωθότων λέγεσθαι συγκεχυμένως. Διαφέρουσι δ' οἱ λόγοι περὶ ἐκάστην μέθοδον ³οἱ τε φιλοσόφως λεγόμενοι ²καὶ μὴ φιλοσόφως. Διόπερ καὶ τῶν πολιτικῶν οὐ χρὴ νομίζειν περιεργον εἶναι τὴν τοιαύτην θεωρίαν, δι' ἧς οὐ μόνον τὸ τί φανερόν, ἀλλὰ καὶ τὸ διὰ τί. Φιλόσοφον γὰρ τὸ τοιοῦτο περὶ ἐκάστην μέθοδον. Δεῖται μέντοι τοῦτο πολλῆς εὐλαβείας. Εἰσὶ γὰρ τινες οἱ ⁴διὰ τὸ δοκεῖν φιλοσόφου εἶναι τὸ μηθὲν εἰκὴ λέγειν ἀλλὰ μετὰ λόγου, πολλάκις λανθάνουσι λέγοντες ἀλλοτρίους λό-⁵γους τῆς πραγματείας καὶ κενούς. Τοῦτο δὲ ποιούσιν ὅτῃς μὲν δι' ἄγνοιαν ὅτῃς δὲ δι' ἀλαζονείαν· ὑφ' ὧν ἀλίσκεσθαι συμβαίνει καὶ τοὺς ἐμπείρους καὶ δυναμένους πράττειν ὑπὸ τούτων τῶν μήτ' ἐχόντων μήτε δυναμένων ⁶διάνοιαν ἀρχιτεκτονικὴν ἢ ^bπρακτικὴν. Πάσχουσι δὲ τοῦτο δι' ἀπαιδευ-⁶σίαν· ἀπαιδευσία γάρ ἐστὶ περὶ ἕκαστον πρᾶγμα τὸ μὴ δύνασθαι κρίνειν τοὺς ^cτ' οἰκείους λόγους τοῦ πράγματος καὶ τοὺς ἀλλοτρίους. Καλῶς δ' ἔχει καὶ ^cτὸ χωρὶς κρίνειν τὸν ⁷τῆς αἰτίας λόγον καὶ τὸ δεικνύμενον, διὰ τε τὸ ῥηθὲν ἀρτίως, ὅτι προσέχειν οὐ δεῖ πάντα τοῖς διὰ τῶν λόγων, ἀλλὰ πολ-⁸λάκις μᾶλλον τοῖς φαινομένοις (νῦν δ' ὁπότ' ἂν λύειν μὴ ἔχωσιν, ἀναγκάζονται πιστεῦειν τοῖς εἰρημένοις), καὶ διότι πολλάκις τὸ μὲν ὑπὸ τοῦ λόγου δεδεῖχθαι δοκοῦν ἀληθές

² καὶ οἱ μὴ Mb. ^a δι' ἄγνοιαν Mb. ^b πρακτικὴν Mb. ^c τ' et mox τὸ om. Mb.

- ἢ μή, καὶ πῶς συντείνουσι, καὶ πότερον εἰ δεῖ προσάπτειν τῷ ζῆν καλὰς ἡδονὰς τινὰς, ταύτας δεῖ προσάπτειν, ἢ τούτων μὲν ἄλλον τινὰ τρόπον ἀνάγκη κοινωνεῖν, ἕτεραι δ' εἰσὶν ἡδοναὶ δι' ἃς εὐλόγως οἴονται τὸν εὐδαίμονα ζῆν ἡδέως καὶ μὴ μόνον
- 12 ἀλύπως. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ὕστερον ἐπισκεπτέον, περὶ δ' ἀρετῆς καὶ φρονήσεως ^ω πρῶτον θεωρήσωμεν, τὴν τε φύσιν αὐτῶν ἑκατέρου τίς ἐστὶ, καὶ πότερον μῦρια ταῦτα τῆς ἀγαθῆς ζωῆς ἐστίν, ἢ αὐτὰ ἢ αἱ πράξεις αἱ ἀπ' αὐτῶν, ἐπειδὴ προσάπτουσιν αὐτὰ καὶ εἰ μὴ πάντες εἰς τὴν εὐδαιμονίαν,
- 13 ἀλλ' οὖν οἱ λόγου ἄξιοι τῶν ἀνθρώπων πάντες. Σωκράτης μὲν οὖν ὁ πρεσβύτερος ^{φετ'} εἶναι τέλος τὸ γινώσκειν τὴν ἀρετὴν, καὶ ἐπεζῆτει τί ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη καὶ τί ἡ ἀνδρία καὶ ἕκαστον τῶν μορίων αὐτῆς. Ἐποίει γὰρ ταῦτ' εὐλόγως ἐπιστήμας γὰρ ^{φετ'} εἶναι πάσας τὰς ἀρετάς, ὥσθ' ἅμα συμβαίνειν εἰδέναι τε τὴν δικαιοσύνην καὶ εἶναι δίκαιον· ἅμα ^{γὰρ} μεμαθήκαμεν τὴν γεωμετρίαν καὶ οἰκοδομίαν καὶ ἐσμέν οἰκο-
- 14 δόμοι καὶ γεωμέτραι. Διόπερ ἐζῆτει τί ἐστὶν ἀρετὴ, ἀλλ' οὐ πῶς γίνεται καὶ ἐκ τίνων. Τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲν τῶν ἐπιστημῶν συμβαίνει τῶν θεωρητικῶν· οὐθὲν γὰρ ἕτερόν ἐστὶ τῆς ἀστρολογίας οὐδὲ τῆς περὶ φύσεως ἐπιστήμης οὐδὲ γεωμετρίας πλὴν τὸ γνωρίσαι καὶ θεωρῆσαι τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων τῶν ὑποκειμένων ταῖς ἐπιστήμαις· οὐ μὴν ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκὸς οὐθὲν κωλύει πρὸς πολλὰ τῶν ἀναγκαίων
- 15 εἶναι χρησίμους αὐτὰς ἡμῖν. Τῶν δὲ ποιητικῶν ἐπιστημῶν ἕτερον τὸ τέλος τῆς ἐπιστήμης καὶ γνώσεως, οἷον ὑγίεια μὲν ἰατρικῆς, εὐνομία δὲ ἢ τι τοιοῦθ' ἕτερον τῆς πολιτικῆς. Καλὸν μὲν οὖν καὶ τὸ γνωρίζειν ἕκαστον τῶν καλῶν· οὐ μὴν ἀλλὰ γε περὶ ἀρετῆς οὐ τὸ εἰδέναι τιμιώτατον τί ἐστὶν,
- 16 ἀλλὰ τὸ γινώσκειν ἐκ τίνων ἐστίν. Οὐ γὰρ εἰδέναι βουλόμεθα τί ἐστὶν ἀνδρία, ἀλλ' εἶναι ἀνδρείοι, οὐδὲ τί ἐστὶ δικαιοσύνη, ἀλλ' εἶναι δίκαιοι, καθάπερ καὶ ὑγιαίνειν ^γ μᾶλλον

^ω πρῶτον θεωρήσωμεν om. M^b.
 ὑγιαίνειν om. M^b.

^γ γὰρ] μὲν γὰρ P^b.

^γ μᾶλλον—

ἢ γινώσκειν τί ἐστὶ τὸ ὑγιαίνειν καὶ εὖ ἔχειν τὴν ἑξὶν μᾶλλον ἢ γινώσκειν τί ἐστὶ τὸ εὖ ἔχειν.

Πειρατέον δὲ περὶ τούτων πάντων ζητεῖν τὴν πίστιν διὰ 6 τῶν λόγων, μαρτυρίαις καὶ παραδείγμασι χρώμενον τοῖς φαινομένοις. Κράτιστον μὲν γὰρ πάντας ἀνθρώπους φαίνε- 2 σθαι συνομολογοῦντας τοῖς ῥηθησομένοις, εἰ δὲ μή, τρόπον γέ τινα πάντως, ὅπερ μεταβιβαζόμενοι ποιήσουσιν· ἔχει γὰρ ἕκαστος οἰκεῖόν τι πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ἐξ ὧν ἀναγκαῖον δεκνύναι πῶς περὶ αὐτῶν ἐκ γὰρ τῶν ἀληθῶς μὲν λέγο- μένων οὐ σαφῶς δὲ προϋῶσιν ἔσται καὶ τὸ σαφῶς, μετα- λαμβάνουσιν αἰεὶ τὰ γνωριμώτερα τῶν εἰωθότων λέγεσθαι συγκεχυμένως. Διαφέρουσι δ' οἱ λόγοι περὶ ἐκάστην μέθοδον 3 οἱ τε φιλοσόφως λεγόμενοι ² καὶ μὴ φιλοσόφως. Διόπερ καὶ τῶν πολιτικῶν οὐ χρὴ νομίζειν περίεργον εἶναι τὴν τοι- αύτην θεωρίαν, δι' ἧς οὐ μόνον τὸ τί φανερόν, ἀλλὰ καὶ τὸ διὰ τί. Φιλόσοφον γὰρ τὸ τοιοῦτο περὶ ἐκάστην μέθοδον. Δεῖται μέντοι τοῦτο πολλῆς εὐλαβείας. Εἰσὶ γὰρ τινες οἱ 4 διὰ τὸ δοκεῖν φιλοσόφου εἶναι τὸ μὴθὲν εἰκῇ λέγειν ἀλλὰ μετὰ λόγου, πολλάκις λανθάνουσι λέγοντες ἄλλοτρίους λό- γους τῆς πραγματείας καὶ κενούς. Τοῦτο δὲ ποιῶσιν ὅτε 5 μὲν δι' ἄνοιαν ὅτε δὲ δι' ἀλαζονείαν ὑφ' ὧν ἀλίσκεσθαι συμβαίνει καὶ τοὺς ἐμπείρους καὶ δυναμένους πράττειν ὑπὸ τούτων τῶν μὴτ' ἐχόντων μῆτε δυναμένων ² διάνοιαν ἀρχι- τεκτονικὴν ἢ ^b πρακτικὴν. Πάσχουσι δὲ τοῦτο δι' ἀπαιδευ- 6 σίαν· ἀπαιδευσία γάρ ἐστὶ περὶ ἕκαστον πρᾶγμα τὸ μὴ δύ- νασθαι κρίνειν τοὺς ^c τ' οἰκείους λόγους τοῦ πράγματος καὶ τοὺς ἄλλοτρίους. Καλῶς δ' ἔχει καὶ ^c τὸ χωρὶς κρίνειν τὸν 7 τῆς αἰτίας λόγον καὶ τὸ δεκνύμενον, διὰ τε τὸ ῥηθὲν ἀρτίως, ὅτι προσέχειν οὐ δεῖ πάντα τοῖς διὰ τῶν λόγων, ἀλλὰ πολ- λάκις μᾶλλον τοῖς φαινομένοις (νῦν δ' ὅπότ' ἂν λύειν μὴ ἔχωσιν, ἀναγκάζονται πιστεῦειν τοῖς εἰρημένοις), καὶ διότι πολλάκις τὸ μὲν ὑπὸ τοῦ λόγου δεδεῖχθαι δοκοῦν ἀληθές

² καὶ οἱ μὴ M^b. ^a δι' ἄνοιαν M^b. ^b πραγματικὴν M^b. ^c τ' et mox τὸ om. M^b.

μέν ἐστιν, οὐ μέντοι διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν δι' ἣν φησιν ὁ λόγος. Ἔστι γὰρ διὰ ψεύδους ἀληθὲς δεῖξαι· δηλον δ' ἐκ τῶν ἀναλυτικῶν.

- 7 Πεπροοιμισμένων ^d δὲ καὶ τούτων, λέγωμεν ἀρξάμενοι πρῶτον ἀπὸ τῶν πρώτων, ὥσπερ εἴρηται, οὐ σαφῶς λεγομένων, ζητοῦντες ἐπὶ τὸ σαφῶς εὑρεῖν τί ἐστιν ἡ εὐδαιμονία. Ὁμολογεῖται δὴ μέγιστον εἶναι καὶ ἄριστον τοῦτο τῶν ἀγαθῶν τῶν ἀνθρωπίνων. Ἀνθρώπινον δὲ λέγομεν, ὅτι τάχ' ἂν εἴη καὶ ὁ βελτιονός τις αἴτιον τῶν ὄντων εὐδαιμονία, οἷον ^a θεοῦ. Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ζώων, ὅσα χεῖρω τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων ἐστίν, οὐθέν κοινωνεῖ ταύτης τῆς προσηγορίας· οὐ γὰρ ἐστὶν εὐδαίμων ἵππος οὐδ' ὄρνις οὐδ' ἰχθύς οὐδ' ἄλλο τῶν ὄντων οὐθέν, ὃ μὴ κατὰ τὴν ἐπωνυμίαν ἐν τῇ φύσει μετέχει θεοῦ τινός, ἀλλὰ κατ' ἄλλην τινὰ τῶν ἀγαθῶν μετοχὴν τὸ ³ μὲν βέλτιον ζῆ τὸ δὲ χεῖρον αὐτῶν. Ἄλλ' ὅτι τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον, ὕστερον ἐπισκεπτέον. Νῦν δὲ λέγομεν ὅτι τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν ἐστὶν ἀνθρώπῳ πρακτὰ τὰ δ' οὐ πρακτά. Τοῦτο δὲ λέγομεν οὕτω, διότι ἕνια τῶν ὄντων οὐθέν μετέχει κινήσεως, ὥστ' οὐδὲ τῶν ἀγαθῶν· καὶ ταύτ' ἴσως ἄριστα τὴν φύσιν ^f ἐστίν. Ἐνια δὲ πρακτὰ μὲν, ἀλλὰ πρακτὰ κρείτ- ⁴ τοσιν ἡμῶν. ^g Ἐπειδὴ δὲ διχῶς λέγεται τὸ πρακτόν (καὶ γὰρ ὧν ἕνεκα πράττομεν καὶ ἃ τούτων ἕνεκα μετέχει πράξεως, οἷον καὶ τὴν ὑγίειαν καὶ τὸν πλοῦτον τίθεμεν τῶν πρακτῶν, καὶ τὰ τούτων πραττόμενα χάριν, τὰ θ' ὑγιεινὰ καὶ τὰ χρηματιστικά), δηλον ὅτι καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τῶν ἀνθρώπῳ πρακτῶν ἄριστον θετέον.

- 8 Σκεπτέον τοίνυν τί τὸ ἄριστον, καὶ λέγεται ποσαχῶς. Ἐν τρισὶ δὴ μάλιστα φαίνεται δόξαις εἶναι τοῦτο. Φασὶ γὰρ ἄριστον μὲν εἶναι πάντων αὐτὸ τὸ ἀγαθόν, ^h αὐτὸ δ' εἶναι τὸ ἀγαθὸν ὃ ὑπάρχει τό τε πρώτῳ εἶναι τῶν ἀγαθῶν καὶ ⁱ τὸ αἰτίῳ τῇ παρουσίᾳ τοῖς ἄλλοις τοῦ ^k ἀγαθὰ εἶναι. ^a Ταῦτα δ' ὑπάρχει ἀμφοτέρω τῇ ἰδέᾳ τὰγαθοῦ, λέγω δὲ ἀμ-

^d δὲ om. Mb. ^e βέλτιον Mb. ^f εἰσὶν Mb. ^g ἐπεὶ Mb. ^h αὐτὸ δ' εἶναι τὸ ἀγαθὸν om. Mb. ⁱ τὸ] τῷ Pb. ^k ἀγαθοῦ Pb.

φότερα τό τε πρῶτον τῶν ἀγαθῶν καὶ τὸ τοῖς ἄλλοις αἴτιον ἀγαθοῖς τῇ παρουσίᾳ τοῦ ἀγαθοῖς εἶναι. Μάλιστα τε γὰρ τὰγαθὸν λέγεσθαι κατ' ¹ ἐκείνης ἀληθῶς (κατὰ μετοχὴν γὰρ καὶ ὁμοιότητα τὰλλα ἀγαθὰ ἐκείνης εἶναι), καὶ πρῶτον τῶν ἀγαθῶν ἀναιρουμένον γὰρ τοῦ μετεχομένου ἀναιρεῖσθαι καὶ τὰ μετέχοντα τῆς ιδέας, ἃ λέγεται τῷ μετέχειν ἐκείνης. Τὸ ³ δὲ πρῶτον τούτον ἔχειν τὸν τρόπον πρὸς τὸ ὕστερον, ὥστ' εἶναι αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν τὴν ιδέαν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ γὰρ χωριστὴν εἶναι τῶν μετεχόντων, ὥσπερ καὶ τὰς ἄλλας ιδέας. Ἔστι μὲν οὖν τὸ διασκοπεῖν περὶ ταύτης τῆς δόξης ἑτέρας τε διατριβῆς καὶ τὰ πολλὰ λογικωτέρας ἐξ ἀνάγκης· οἱ γὰρ ἅμα ἀναιρετικοί τε καὶ κοινοὶ λόγοι κατ' οὐδεμίαν εἰσὶν ἄλλην ἐπιστήμην. Εἰ δὲ δεῖ συντόμως εἰπεῖν περὶ αὐτῶν, λέ- ⁴ γομεν ὅτι πρῶτον μὲν τὸ εἶναι ^μιδέαν μὴ μόνον ἀγαθοῦ ἀλλὰ καὶ ἄλλου ὅτουοῦν λέγεται λογικῶς καὶ ^νκενῶς· ἐπέσκειται δὲ πολλοῖς περὶ αὐτοῦ τρόποις καὶ ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς λόγοις καὶ ἐν τοῖς κατὰ φιλοσοφίαν. Ἐπειτ' εἰ καὶ ὅτι μά- ⁵ λιστ' εἰσὶν αἱ ιδέαι καὶ ἀγαθοῦ ιδέα, μὴ ποτ' οὐδὲ χρήσιμος πρὸς ζῶν ἀγαθὴν οὐδὲ πρὸς τὰς πράξεις. Πολλαχῶς γὰρ λέγεται καὶ ἰσαχῶς τῷ ὄντι ^οτὸ ἀγαθόν. Τό τε γὰρ ὄν, ⁶ ὥσπερ ἐν ἄλλοις διήρηται, σημαίνει τὸ μὲν ^πί ἐστι, τὸ δὲ ποιόν, τὸ δὲ ποσόν, τὸ δὲ πότε, καὶ πρὸς τούτοις τὸ μὲν ἐν τῷ κινεῖσθαι τὸ δὲ ἐν τῷ κινεῖν, καὶ τὸ ἀγαθὸν ἐν ἐκάστη τῶν πτώσεών ἐστι τούτων, ἐν οὐσίᾳ μὲν ὁ νοῦς καὶ ^ρὁ θεός, ἐν δὲ τῷ ποιῶ τὸ δίκαιον, ἐν δὲ τῷ ποσῷ τὸ μέτριον, ἐν δὲ τῷ πότε ὁ καιρός, τὸ δὲ διδάσκον καὶ ^qτὸ διδασκόμενον περὶ κίνησιν. Ὡσπερ οὖν οὐδὲ τὸ ὄν ἐν τι ἐστὶ ^τπερὶ τὰ εἰρη- ⁷ μένα, οὕτως οὐδὲ τὸ ἀγαθόν, οὐδὲ ἐπιστήμη ἐστὶ μία οὔτε τοῦ ὄντος οὔτε τοῦ ἀγαθοῦ. Ἄλλ' οὐδὲ τὰ ὁμοιοσχημόνως λεγόμενα ἀγαθὰ μίᾳς ^ςἐστὶ θεωρῆσαι, ^τοἷον τὸν καιρὸν ἢ τὸ μέτριον, ἀλλ' ^νἑτέρα ἑτερον καιρὸν θεωρεῖ καὶ ἑτέρα ἑτερον

¹ ἐκείνην Mb. ^μ ιδέαι Pb. ^ν κενῶς Mb. ^ο τὸ om. Mb. ^ρ ὁ om. Mb. ^q τὸ ante διδασκόμενον om. Pb. ^τ πρὸς Mb. ^ς ἐστὶ τὸ θεω-
ρῆσαι Pb. ^τ οἷον] ἢ Mb. ^ν ἑτέρα] ἑτερος Mb.

μέτριον, οἷον περὶ τροφήν μὲν τὸν καιρὸν καὶ τὸ μέτριον
 ἰατρικὴ καὶ γυμναστική, ^ω περὶ δὲ τὰς πολεμικὰς πράξεις
 στρατηγία, καὶ οὕτως ^χ ἑτέρα περὶ ἑτέραν πράξιν, ὥστε
 8 Ἰσχυολῇ αὐτό γε τὸ ἀγαθὸν θεωρῆσαι μιᾶς. Ἔτι ἐν ὅσοις
 ὑπάρχει τὸ πρότερον ^z καὶ ὕστερον, οὐκ ἔστι κοινόν τι παρὰ
 ταῦτα, καὶ τοῦτο χωριστόν. Εἴη γὰρ ἂν τι τοῦ πρώτου
 πρότερον· πρότερον γὰρ τὸ κοινὸν καὶ χωριστόν διὰ τὸ
 9 ἀναιρουμένον τοῦ κοινοῦ ἀναιρεῖσθαι τὸ πρῶτον. Οἷον εἰ
 τὸ διπλάσιον πρῶτον τῶν πολλαπλασίων, οὐκ ἐνδέχεται τὸ
^a πολλαπλάσιον τὸ κοινῇ κατηγορούμενον εἶναι χωριστόν·
 ἔσται γὰρ τοῦ διπλασίου πρότερον, εἰ συμβαίνει τὸ κοινὸν
 εἶναι τὴν ιδέαν, οἷον εἰ χωριστόν ποιήσῃ ^b τις τὸ κοινόν· εἰ
 10 γὰρ ἔστι δικαιοσύνη ἀγαθόν, καὶ ἀνδρία. ^c Ἔτι τοίνυν φα-
 σὶν αὐτό τι ἀγαθόν. Τὸ οὖν αὐτὸ πρόσκειται πρὸς τὸν
 λόγον τὸν κοινόν. Τοῦτο δὲ τί ἂν εἴη πλὴν ὅτι αἰδίων καὶ
 χωριστόν; Ἀλλ' οὐδὲν μᾶλλον λευκὸν τὸ πολλὰς ἡμέρας
 λευκὸν τοῦ μίαν ἡμέραν, ὥστ' οὐδὲ δὴ τὸ κοινὸν ἀγαθόν ^d ταύ-
 11 τὸ τῇ ιδέᾳ· πᾶσι γὰρ ὑπάρχει κοινόν. Ἀνάπαλιν δὲ καὶ
 δεικτέον ^e ἢ ὡς νῦν ^f δεικνύουσι τὸ ἀγαθὸν αὐτό. Νῦν μὲν
 γὰρ ἐκ τῶν ὁμολογουμένων ἔχον τὸ ἀγαθόν, ἐξ ἐκείνων τὰ
 ὁμολογούμενα· εἶναι ἀγαθὰ δεικνύουσιν, ἐξ ἀριθμῶν, ὅτι ἡ
 δικαιοσύνη καὶ ^g ἡ ὑγίεια ^h ἀγαθόν· τάξεις γὰρ καὶ ἀριθμοί,
 ὡς τοῖς ἀριθμοῖς καὶ ταῖς μονάσιν ἀγαθὸν ὑπάρχον διὰ τὸ
 12 εἶναι τὸ ἐν αὐτὸ ἀγαθόν. Δεῖ δ' ἐκ τῶν ὁμολογουμένων,
 οἷον ὑγιείας ἰσχύος σωφροσύνης, ὅτι καὶ ἐν τοῖς ἀκινήτοις
 μᾶλλον τὸ καλόν. Πάντα γὰρ τάδε ⁱ τάξεις καὶ ἡρεμία· εἰ
 ἄρα, ἐκείνα μᾶλλον· ἐκείνοις γὰρ ὑπάρχει ^k αὐτὰ μᾶλλον.
 13 Παράβολος δὲ καὶ ἡ ἀπόδειξις ὅτι τὸ ἐν αὐτὸ τὸ ἀγαθόν,
 ὅτι ^l οἱ ἀριθμοὶ ^m ἐφίενται· οὔτε γὰρ ὡς ἐφίενται λέγονται

^ω πρὸς M^b. ^χ ἑτεροι M^b. ^γ ισχυολῆς M^b. ^z καὶ] καὶ τὸ M^b.

^δ

^a πολλαπλάσιον] πλάσιον M^b. ^b τι P^b. ^c ἔστι τοίνυν αὐτὸ φασὶ τι M^b.
^d τοῦτο M^b. ^e ἢ ὡς] πῶς codices. ^f δεικνύουσι M^b. ^g ἡ om. M^b.
^h ἀγαθὰ M^b. ⁱ τάξεις P^b. ^k ταῦτα P^b. ^l οἱ] καὶ οἱ M^b. ^m ἀφίενται
 —ἀφίενται M^b.

φανερῶς, ἀλλὰ λίαν ἀπλῶς ^α τοῦτό φασι, καὶ ὄρεξιν εἶναι
 πῶς ἂν τις ὑπολάβοι ἐν οἷς ζῶῃ μὴ ὑπάρχει; Δεῖ δὲ περὶ
 τούτου πραγματευθῆναι, καὶ μὴ ἀξιούν μηδὲν ἀλόγως, ἀ καὶ
 μετὰ λόγου πιστεῦσαι οὐ ῥάδιον. Τό τε φάναι πάντα τὰ ¹⁴
 ὄντα ἐφίεσθαι ἐνός τινος ἀγαθοῦ οὐκ ἀληθές· ἕκαστον γὰρ
 ἰδίου ἀγαθοῦ ὀρέγεται, ὁφθαλμοὺς ^ο ὄψεως, σῶμα ὑγείας,
 οὕτως ἄλλο ἄλλου. Ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἔστιν αὐτό τι ἀγαθόν,
 ἔχει ἀπορίας τοιαύτας, καὶ ὅτι οὐ χρήσιμον τῇ πολιτικῇ,
 ἀλλ' ἰδίον τι ἀγαθόν, ὥσπερ καὶ ταῖς ἄλλαις, οἷον γυμνα-
 στικῇ Ρευξία. Ἔτι καὶ τὸ ἐν τῷ λόγῳ γεγραμμένον· ¹⁵
 γὰρ οὐδεμιᾷ χρήσιμον αὐτὸ τὸ τοῦ ἀγαθοῦ εἶδος, ἢ πάσαις
 ὁμοίως. Ἔτι οὐ πρακτόν. Ὅμοίως δ' οὐδὲ τὸ κοινὸν ἀγα-
 θὸν οὔτε αὐτὸ ^α ἀγαθὸν ἔστιν (καὶ γὰρ ἂν μικρῷ ^ι ὑπάρξει
 ἀγαθῷ) οὔτε πρακτόν· οὐ γὰρ ὅπως ^ι ὑπάρξει τὸ ὁφθούν
 ὑπάρχον ^ς ἢ ἰατρικῇ πραγματεύεται, ἀλλ' ὅπως ὑγεία. Ὅ- ¹⁶
 μοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν ἐκάστη. Ἀλλὰ ^ι πολλαχῶς
 τὸ ἀγαθόν, καὶ ἔστι τι αὐτοῦ καλόν, καὶ τὸ μὲν πρακτόν τὸ
 δ' οὐ πρακτόν. Πρακτόν δὲ τὸ τοιοῦτον ἀγαθόν, τὸ ^σ
 ἔνεκα. Οὐκ ἔστι δὲ τὸ ἐν τοῖς ἀκινήτοις φανερόν, ὅτι οὐδὲ
 ἡ ἰδέα τ' ἀγαθοῦ τὸ ζητούμενον αὐτὸ τὸ ἀγαθόν ἔστιν, οὔτε
 τὸ κοινόν. Τὸ μὲν γὰρ ἀκίνητον καὶ οὐ πρακτόν, τὸ δὲ ¹⁷
 κινήτον μὲν ἀλλ' οὐ πρακτόν. Τὸ δ' οὐ ἔνεκα ὡς τέλος ἄρι-
 στον καὶ αἷτιον τῶν ὑφ' αὐτὸ καὶ πρῶτον πάντων. Ὡστε
 τούτ' ἂν εἴη αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν τὸ τέλος τῶν ^ω ἀνθρώπων πρα-
 κτῶν. Τοῦτο δ' ἔστι τὸ ὑπὸ τὴν κυρίαν πασῶν. Αὕτη δ'
 ἔστι πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ καὶ φρόνησις. Διαφέρουσι ¹⁸
^α γὰρ αὗται αἱ ἕξεις πρὸς τὰς ἄλλας τῷ ^υ τοιαύται εἶναι·
 πρὸς δ' ἀλλήλας εἴ τι διαφέρουσιν, ὕστερον λεκτέον. Ὅτι
 δ' αἷτιον τὸ τέλος ^α τῶν ὑφ' αὐτό, δηλοῖ ἡ διδασκαλία. Ὅρι-
 σάμενοι γὰρ τὸ τέλος τὰλλα δεικνύουσιν, ὅτι ἕκαστον αὐτῶν

^α τοῦτο γρ. P^b, τότε M^b.P^b. ^ο ὄψεως] ὄντος M^b. ^ι ἀξία pr. M^b.
^α ἀγαθόν γρ. P^b. ^ι ὑπάρξει utrobique M^b. ^ς ἢ om. M^b. ^ι ποσα-
 χῶς M^b. ^υ τούτων M^b. ^ω ἀνθρωποπρακτῶν M^b. ^α γὰρ] δὲ M^b.
^υ τοιαύτας M^b. ^α τοῖς P^b.

μέτριον, οἷον περὶ τροφήν μὲν τὸν καιρὸν καὶ τὸ μέτριον
 ἰατρικὴ καὶ γυμναστική, ^ω περὶ δὲ τὰς πολεμικὰς πράξεις
 στρατηγία, καὶ οὕτως ^χ ἑτέρα περὶ ἑτέραν πράξιν, ὥστε
 8 ^γσχολῇ αὐτό γε τὸ ἀγαθὸν θεωρῆσαι μιᾶς. Ἔτι ἐν ὅσοις
 ὑπάρχει τὸ πρότερον ^z καὶ ὕστερον, οὐκ ἔστι κοινόν τι παρὰ
 ταῦτα, καὶ τοῦτο χωριστόν. Εἴη γὰρ ἂν τι τοῦ πρώτου
 πρότερον· πρότερον γὰρ τὸ κοινὸν καὶ χωριστόν διὰ τὸ
 9 ἀναιρουμένον τοῦ κοινοῦ ἀναιρεῖσθαι τὸ πρῶτον. Οἷον εἰ
 τὸ διπλάσιον πρῶτον τῶν πολλαπλασίων, οὐκ ἐνδέχεται τὸ
^a πολλαπλάσιον τὸ κοινῇ κατηγορούμενον εἶναι χωριστόν·
 ἔσται γὰρ τοῦ διπλασίου πρότερον, εἰ συμβαίνει τὸ κοινὸν
 εἶναι τὴν ιδέαν, οἷον εἰ χωριστὸν ποιήσειε ^b τις τὸ κοινόν· εἰ
 10 γὰρ ἔστι δικαιοσύνη ἀγαθόν, καὶ ἀνδρία. ^c Ἔτι τοίνυν φα-
 σὶν αὐτό τι ἀγαθόν. Τὸ οὖν αὐτὸ πρόσκειται πρὸς τὸν
 λόγον τὸν κοινόν. Τοῦτο δὲ τί ἂν εἴη πλὴν ὅτι αἰδίων καὶ
 χωριστόν; Ἀλλ' οὐδὲν μᾶλλον λευκὸν τὸ πολλὰς ἡμέρας
 λευκὸν τοῦ μίαν ἡμέραν, ὥστ' οὐδὲ δὴ τὸ κοινὸν ἀγαθόν ^d ταύ-
 11 τὸ τῇ ιδέᾳ· πᾶσι γὰρ ὑπάρχει κοινόν. Ἀνάπαλιν δὲ καὶ
 δεικτέον ^e ἢ ὡς νῦν ^f δεικνύουσι τὸ ἀγαθὸν αὐτό. Νῦν μὲν
 γὰρ ἐκ τῶν ὁμολογουμένων ἔχον τὸ ἀγαθόν, ἐξ ἐκείνων τὰ
 ὁμολογούμενα εἶναι ἀγαθὰ δεικνύουσιν, ἐξ ἀριθμῶν, ὅτι ἡ
 δικαιοσύνη καὶ ^g ἡ ὑγίεια ^h ἀγαθόν· τάξεις γὰρ καὶ ἀριθμοί,
 ὡς τοῖς ἀριθμοῖς καὶ ταῖς μονάσιν ἀγαθὸν ὑπάρχον διὰ τὸ
 12 εἶναι τὸ ἐν αὐτὸ ἀγαθόν. Δεῖ δ' ἐκ τῶν ὁμολογουμένων,
 οἷον ὑγείας ἰσχύος σωφροσύνης, ὅτι καὶ ἐν τοῖς ἀκινήτοις
 μᾶλλον τὸ καλόν. Πάντα γὰρ τάδε ⁱ τάξις καὶ ἡρεμία· εἰ
 ἄρα, ἐκεῖνα μᾶλλον· ἐκείνοις γὰρ ὑπάρχει ^k αὐτὰ μᾶλλον.
 13 Παράβολος δὲ καὶ ἡ ἀπόδειξις ὅτι τὸ ἐν αὐτὸ τὸ ἀγαθόν,
 ὅτι ^l οἱ ἀριθμοὶ ^m ἐφίενται· οὔτε γὰρ ὡς ἐφίενται λέγονται

^ω πρὸς M^b. ^χ ἑτεροι M^b. ^γ σχολῆς M^b. ^z καὶ] καὶ τὸ M^b.

δι

^a πολλαπλασίον] πλάσιον M^b. ^b τι P^b. ^c ἔστι τοίνυν αὐτό φασί τι M^b.

^d τοῦτο M^b. ^e ἢ ὡς] πῶς codices. ^f δεικνύουσι M^b. ^g ἡ om. M^b.

^h ἀγαθὰ M^b. ⁱ τάξεις P^b. ^k ταῦτα P^b. ^l οἱ] καὶ οἱ M^b. ^m ἀφίενται

—ἀφίενται M^b.

φανερῶς, ἀλλὰ λίαν ἀπλῶς ^α τοῦτό φασι, καὶ ὄρεξιν εἶναι πῶς ἂν τις ὑπολάβοι ἐν οἷς ζῶῃ μὴ ὑπάρχει; Δεῖ δὲ περὶ τούτου πραγματευθῆναι, καὶ μὴ ἀξιοῦν μηθὲν ἀλόγως, ἀ καὶ μετὰ λόγου πιστεῦσαι οὐ ῥάδιον. Τό τε φάναι πάντα τὰ ¹⁴ ὄντα ἐφίεσθαι ἐνός τινος ἀγαθοῦ οὐκ ἀληθές· ἕκαστον γὰρ ἰδίου ἀγαθοῦ ὀρέγεται, ὀφθαλμοὺς ὁ ὄψεως, σῶμα ὑγείας, οὕτως ἄλλο ἄλλον. Ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἔστιν αὐτό τι ἀγαθῷ, ἔχει ἀπορίας τοιαύτας, καὶ ὅτι οὐ χρήσιμον τῇ πολιτικῇ, ἀλλ' ἰδίον τι ἀγαθόν, ὥσπερ καὶ ταῖς ἄλλαις, οἷον γυμναστικῇ Ρευξία. Ἔτι καὶ τὸ ἐν τῷ λόγῳ γεγραμμένον ¹⁵ ἡ γὰρ οὐδεμιᾷ χρήσιμον αὐτὸ τὸ τοῦ ἀγαθοῦ εἶδος, ἡ πάσαις ὁμοίως. Ἔτι οὐ πρακτόν. Ὁμοίως δ' οὐδὲ τὸ κοινόν ἀγαθὸν οὔτε αὐτὸ ¹⁶ ἀγαθόν ἐστιν (καὶ γὰρ ἂν μικρῷ ^ι ὑπάρξει ἀγαθῷ) οὔτε πρακτόν· οὐ γὰρ ὅπως ^ι ὑπάρξει τὸ ὅτῳ οὐν ὑπάρχον ^ς ἡ ἱατρικὴ πραγματεύεται, ἀλλ' ὅπως ὑγίεια. Ὁ- ¹⁶ μοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν ἐκάστη. Ἀλλὰ ^ι πολλαχῶς τὸ ἀγαθόν, καὶ ἔστι τι αὐτοῦ καλόν, καὶ τὸ μὲν πρακτόν τὸ δ' οὐ πρακτόν. Πρακτόν δὲ τὸ τοιοῦτον ἀγαθόν, τὸ σὺ ἔνεκα. Οὐκ ἔστι δὲ τὸ ἐν τοῖς ἀκινήτοις φανερόν, ὅτι οὐδὲ ἡ ἰδέα τὰ ἀγαθοῦ τὸ ζητούμενον αὐτὸ τὸ ἀγαθόν ἐστιν, οὔτε τὸ κοινόν. Τὸ μὲν γὰρ ἀκίνητον καὶ οὐ πρακτόν, τὸ δὲ ¹⁷ κινητὸν μὲν ἀλλ' οὐ πρακτόν. Τὸ δ' οὐ ἔνεκα ὡς τέλος ἄριστον καὶ αἷτιον τῶν ὑφ' αὐτὸ καὶ πρῶτον πάντων. Ὡστε ^ι τοῦτ' ἂν εἴη αὐτὸ τὸ ἀγαθόν τὸ τέλος τῶν ^ω ἀνθρώπων πρακτῶν. Τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ ὑπὸ τὴν κυρίαν πασῶν. Αὕτη δ' ἐστὶ πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ καὶ φρόνησις. Διαφέρουσι ¹⁸ ^χ γὰρ αὗται αἱ ἑξεῖς πρὸς τὰς ἄλλας τῷ ^υ τοιαῦται εἶναι πρὸς δ' ἀλλήλας εἴ τι διαφέρουσιν, ὕστερον λεκτέον. Ὅτι δ' αἷτιον τὸ τέλος ^ς τῶν ὑφ' αὐτό, δηλοῖ ἡ διδασκαλία. Ὅρι- σάμενοι γὰρ τὸ τέλος τὰλλα δεικνύουσιν, ὅτι ἕκαστον αὐτῶν

^α τοῦτο γρ. P^b, τότε M^b.P^b. ^ο ὄψεως] ὄντος M^b. ^ρ ἀξία pr. M^b.
^ι τὰ ἀγαθόν γρ. P^b. ^ι ὑπάρξει utrobique M^b. ^ς ἡ om. M^b. ^ι ποσα-
χῶς M^b. ^υ τούτων M^b. ^ω ἀνθρωποπρακτῶν M^b. ^χ γὰρ] δὲ M^b.
^υ τοιαύτας M^b. ^ς τοῖς P^b.

19 ἀγαθόν· αἴτιον γὰρ ^a τὸ οὗ ἕνεκα. Οἷον ἐπειδὴ ^b τὸ ὑγιαίνειν τοδί, ἀνάγκη τόδε εἶναι τὸ συμφέρον πρὸς αὐτήν· τὸ δ' ^c ὑγιεινὸν τῆς ὑγείας αἴτιον ὡς κινήσαν, καὶ τότε τοῦ εἶναι, 20 ἀλλ' οὐ τὸ ἀγαθὸν εἶναι τὴν ὑγίειαν. ^d Ἐτι οὐδὲ δείκνυσιν οὐθεὶς ὅτι ἀγαθὸν ^e ἡ ὑγίεια, ἂν μὴ σοφιστῆς ἢ καὶ μὴ ἰατρός (οὗτοι γὰρ τοῖς ἀλλοτρίοις λόγοις σοφίζονται), ὥσπερ οὐδ' ἄλλην ἀρχὴν οὐδεμίαν. Τὸ δ' ὡς τέλος ἀγαθὸν ἀνθρώπῳ καὶ τὸ ἄριστον τῶν πρακτῶν, σκεπτέον ποσαχῶς τὰ ἄριστον πάντων, ἐπειδὴ τοῦτο ἄριστον, μετὰ ταῦτα ἄλλην λαβοῦσιν ἀρχήν.

B.

Μετὰ δὲ ταῦτ' ἄλλην λαβοῦσιν ἀρχὴν περὶ τῶν ἐπομένων λακτέον. Πάντα δὲ τὰγαθὰ ἢ ἐκτὸς ἢ ^f ἐν ψυχῇ, καὶ τούτων αἰρετώτερα τὰ ἐν τῇ ψυχῇ, καθάπερ διαιρούμεθα καὶ ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς λόγοις· φρόνησις γὰρ καὶ ἀρετὴ καὶ ἡδονὴ 2 ἐν ψυχῇ, ^g ὧν ἓν ἡ πάντα τέλος εἶναι δοκεῖ πάσιν. Τῶν δὲ ἐν ψυχῇ τὰ μὲν ἕξεις ἢ δυνάμεις εἰσὶ, τὰ δ' ἐνέργειαι καὶ κινήσεις. Ταῦτα δὲ οὕτως ὑποκείσθω καὶ περὶ ἀρετῆς, ὅτι ἐστὶν ἡ βελτίστη διάθεσις ἢ ἕξις ἢ δύναμις ἐκάστων, ὅσων ἐστὶ τις χρῆσις ἢ ἔργον. Δῆλον δ' ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς· ἐπὶ 3 πάντων γὰρ οὕτω τίθεμεν. Οἷον ἱματίου ἀρετὴ ἐστὶν· καὶ ^h γὰρ ἔργον τι καὶ χρῆσις ἐστίν, καὶ ἡ βελτίστη ἕξις τοῦ ἱματίου ἀρετὴ ἐστίν. Ὅμοίως δὲ ⁱ καὶ πλοίου καὶ οἰκίας καὶ τῶν ἄλλων. Ὡστε καὶ ψυχῆς· ἐστὶ γὰρ τι ἔργον αὐτῆς. 4 Καὶ τῆς βελτίονος δὲ ἕξεως ἕστω βέλτιον τὸ ἔργον· καὶ ὡς ἔχουσιν αἱ ἕξεις πρὸς ἀλλήλας, οὕτω καὶ τὰ ἔργα τὰ ἀπὸ τούτων πρὸς ἀλλήλα ἐχέτω. Καὶ τέλος ἐκάστου τὸ ἔργον. Φανερόν τοίνυν ἐκ τούτων ὅτι βέλτιον τὸ ἔργον τῆς ἕξεως· τὸ γὰρ τέλος ἄριστον ὡς τέλος· ^k ὑπόκειται γὰρ τέλος τὸ βέλτιστον καὶ τὸ ἔσχατον, οὗ ἕνεκα τὰλλα πάντα. Ὅτι

^a τοῦ Mb. ^b τὸ corr. Pb, τοῦ Mb. ^c ὑγιαίνειν Mb. ^d ἔτι δὲ οὐδὲ δεικνύουσιν οὐθ' ὅτι Mb. ^e ἡ om. Pb. ^f ἐν om. Pb. et pr. Mb. ^g ὧν] ὧν ἢ Pb. ^h γὰρ om. Mb. ⁱ καὶ τοῦ πλοίου Mb. ^k ὑπέκειτο Pb, ὑπέρκειται Z.

μὲν τοίνυν τὸ ἔργον βέλτιον τῆς ἕξεως καὶ τῆς διαθέσεως,
 δηλον. Ἀλλὰ τὸ ἔργον λέγεται διχῶς τῶν μὲν γὰρ ἐστὶν 5
 ἕτερόν τι τὸ ἔργον παρὰ τὴν χρῆσιν, οἷον οἰκοδομικῆς οἰκία
 ἀλλ' οὐκ οἰκοδόμησις καὶ ἰατρικῆς ὑγίεια ἀλλ' οὐχ ¹ ὑγίαισις
 οὐδ' ἰάτρευσις, τῶν δ' ἡ χρῆσις ἔργον, οἷον ^m ὄψεως ὄρασις
 καὶ μαθηματικῆς ἐπιστήμης θεωρία. Ὡστ' ἀνάγκη, ὦν ἔργον
 ἡ χρῆσις, τὴν χρῆσιν βέλτιον εἶναι τῆς ἕξεως. Τούτων δὲ 6
 τοῦτον τὸν τρόπον διωρισμένων, λέγομεν ὅτι τὸ ἔργον τοῦ
 πράγματος καὶ τῆς ἀρετῆς, ἀλλ' οὐχ ὡσαύτως, οἷον σκυτο-
 τομικῆς καὶ σκυτεύσεως ὑπόδημα. Εἰ δὴ τις ἐστὶν ἀρετὴ
 σκυτικῆς καὶ σπουδαίου σκυτέως, τὸ ἔργον ἐστὶ σπουδαῖον
 ὑπόδημα. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. ⁿ Ἐτι 7
 ἔστω ψυχῆς ἔργον τὸ ζῆν ποιεῖν, τοῦ δὲ χρῆσις καὶ ἐργή-
 γορσις· ὁ γὰρ ὕπνος ἀργία τις καὶ ἡσυχία. Ὡστ' ἐπεὶ τὸ
 ἔργον ἀνάγκη ἐν καὶ ταῦτό εἶναι τῆς ψυχῆς καὶ τῆς ἀρετῆς,
 ἔργον αὖ εἴη τῆς ἀρετῆς ζῶν σπουδαία. Τοῦτ' ἄρ' ἐστὶ τὸ 8
 ὁ τέλεον ἀγαθόν, ὅπερ ἦν ἡ εὐδαιμονία. Δηλον δὲ ἐκ τῶν 8
 ὑποκειμένων. Ἦν μὲν γὰρ ἡ εὐδαιμονία τὸ ἄριστον, τὰ δὲ
 τέλη ἐν ψυχῇ καὶ τὰ ἄριστα τῶν ἀγαθῶν, αὐτὴ δὲ ἡ ἕξις
 ἡ ἐνέργεια. Ἐπεὶ βέλτιον ἡ ἐνέργεια τῆς διαθέσεως καὶ
 τῆς βελτίστης ἕξεως ἡ βελτίστη ἐνέργεια, ἡ δ' ἀρετὴ βελ-
 τίστη ἕξις, τῆς ἀρετῆς ἐνέργεια ^q ἡ τῆς ψυχῆς ἄριστον
 εἶναι. Ἦν δὲ καὶ ἡ εὐδαιμονία τὸ ἄριστον· ἐστὶν ἄρα ἡ 9
 εὐδαιμονία ψυχῆς ἀγαθῆς ἐνέργεια. Ἐπεὶ δὲ ἦν ἡ εὐδαι-
 μονία τέλεόν τι, καὶ ἔστι ζῶν καὶ ^r τελέα καὶ ἀτελής, καὶ
 ἀρετὴ ὡσαύτως (ἡ μὲν γὰρ ὅλη, ἡ δὲ μόριον), ἡ δὲ τῶν ἀτε-
 λῶν ἐνέργεια ἀτελής, εἴη αὖ ἡ εὐδαιμονία ζῶνς τελείας ἐνέρ-
 γεια κατ' ἀρετὴν τελείαν. Ὅτι δὲ τὸ γένος καὶ τὸν ὅρον ^{io}
 αὐτῆς λέγομεν καλῶς, μαρτύρια τὰ δοκοῦντα πᾶσιν ἡμῖν.
 Τό τε γὰρ εὖ ^s πράττειν καὶ τὸ εὖ ζῆν ^t τὸ αὐτὸ τῷ εὐδαι-
 μονεῖν, ὦν ἕκαστον χρῆσις ἐστὶ καὶ ἐνέργεια, καὶ ἡ ζῶν καὶ

¹ ὑγίαισις pr. P^b. ^m ὄψεως om. M^b. ⁿ ὅτι M^b. ^o τέλεον] πλέον
 codices. ^p αὐτῇ P^b. ^q ἡ P^b. ^r τελέα M^b. ^s πράσσειν M^b.
^t τὸ post ζῆν om. M^b.

19 ἀγαθόν· αἴτιον γὰρ ^a τὸ οὗ ἕνεκα. Οἷον ἐπειδὴ ^b τὸ ὑγιαίνειν τοδί, ἀνάγκη τόδε εἶναι τὸ συμφέρον πρὸς αὐτήν· τὸ δ' ^c ὑγιεινὸν τῆς ὑγείας αἴτιον ὡς κινήσαν, καὶ τότε τοῦ εἶναι, 20 ἀλλ' οὐ τὸ ἀγαθὸν εἶναι τὴν ὑγίειαν. ^d Ἐτι οὐδὲ δείκνυσιν οὐθεὶς ὅτι ἀγαθὸν ^e ἡ ὑγίεια, ἀν μὴ σοφιστῆς ἢ καὶ μὴ ἱατρός (οὔτοι γὰρ τοῖς ἀλλοτρίοις λόγοις σοφίζονται), ὥσπερ οὐδ' ἄλλην ἀρχὴν οὐδεμίαν. Τὸ δ' ὡς τέλος ἀγαθὸν ἀνθρώπων καὶ τὸ ἄριστον τῶν πρακτῶν, σκεπτέον ποσαχῶς τὰ ἄριστον πάντων, ἐπειδὴ τοῦτο ἄριστον, μετὰ ταῦτα ἄλλην λαβούσιν ἀρχήν.

B.

Μετὰ δὲ ταῦτ' ἄλλην λαβούσιν ἀρχὴν περὶ τῶν ἐπομένων λεκτέον. Πάντα δὴ τὰγαθὰ ἢ ἐκτὸς ἢ ^f ἐν ψυχῇ, καὶ τούτων αἰρετώτερα τὰ ἐν τῇ ψυχῇ, καθάπερ διαιρούμεθα καὶ ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς λόγοις· φρόνησις γὰρ καὶ ἀρετὴ καὶ ἡδονὴ ^g ἐν ψυχῇ, ^h ὧν ἓν αἰ καὶ πάντα τέλος εἶναι δοκεῖ πᾶσιν. Τῶν δὲ ἐν ψυχῇ τὰ μὲν ἕξεις ἢ δυνάμεις εἰσὶ, τὰ δ' ἐνέργειαι καὶ κινήσεις. Ταῦτα δὴ οὕτως ὑποκείσθω καὶ περὶ ἀρετῆς, ὅτι ἐστὶν ἡ βελτίστη διάθεσις ἢ ἕξις ἢ δύναμις ἐκάστων, ὅσων ἐστὶ τις χρῆσις ἢ ἔργον. Δῆλον δ' ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς· ἐπὶ ³ πάντων γὰρ οὕτω τίθεμεν. Οἷον ἱματίου ἀρετὴ ἐστὶν· καὶ ^h γὰρ ἔργον τι καὶ χρῆσις ἐστὶν, καὶ ἡ βελτίστη ἕξις τοῦ ἱματίου ἀρετὴ ἐστὶν. Ὅμοίως δὲ ⁱ καὶ πλοίου καὶ οἰκίας καὶ τῶν ἄλλων. Ὡστε καὶ ψυχῆς· ἐστὶ γὰρ τι ἔργον αὐτῆς. ⁴ Καὶ τῆς βελτίονος δὴ ἕξεως ἕστω βέλτιον τὸ ἔργον· καὶ ὡς ἔχουσιν αἱ ἕξεις πρὸς ἀλλήλας, οὕτω καὶ τὰ ἔργα τὰ ἀπὸ τούτων πρὸς ἀλλήλα ἐχέτω. Καὶ τέλος ἐκάστου τὸ ἔργον. Φανερόν τοίνυν ἐκ τούτων ὅτι βέλτιον τὸ ἔργον τῆς ἕξεως· τὸ γὰρ τέλος ἄριστον ὡς τέλος· ^k ὑπέκειται γὰρ τέλος τὸ βέλτιστον καὶ τὸ ἔσχατον, οὗ ἕνεκα τὰλλα πάντα. Ὅτι

^a τοῦ Mb. ^b τὸ corr. Pb, τοῦ Mb. ^c ὑγιαίνειν Mb. ^d ἔτι δὲ οὐδὲ δεικνύουσιν οὐθ' ὅτι Mb. ^e ἡ om. Pb. ^f ἐν om. Pb. et pr. Mb. ^g ὧν] ὧν ἢ Pb. ^h γὰρ om. Mb. ⁱ καὶ τοῦ πλοίου Mb. ^k ὑπέκειται Pb, ὑπέρεκειται Z.

μὲν τοίνυν τὸ ἔργον βέλτιον τῆς ἔξεως καὶ τῆς διαθέσεως, δῆλον. Ἀλλὰ τὸ ἔργον λέγεται διχῶς τῶν μὲν γὰρ ἐστὶν 5 ἕτερόν τι τὸ ἔργον παρὰ τὴν χρῆσιν, οἷον οἰκοδομικῆς οἰκία ἀλλ' οὐκ οἰκοδόμησις καὶ ἰατρικῆς ὑγίεια ἀλλ' οὐχ ¹ ὑγίαισις οὐδ' ἰάτρευσις, τῶν δ' ἡ χρῆσις ἔργον, οἷον ^m ὄψεως ὄρασις καὶ μαθηματικῆς ἐπιστήμης θεωρία. Ὡστ' ἀνάγκη, ὡς ἔργον ἡ χρῆσις, τὴν χρῆσιν βέλτιον εἶναι τῆς ἔξεως. Τούτων δὲ 6 τοῦτον τὸν τρόπον διωρισμένων, λέγομεν ὅτι τὸ ἔργον τοῦ πράγματος καὶ τῆς ἀρετῆς, ἀλλ' οὐχ ὡσαύτως, οἷον σκυτο-τομικῆς καὶ σκυτεύσεως ὑπόδημα. Εἰ δὴ τις ἐστὶν ἀρετὴ σκυτικῆς καὶ σπουδαίου σκυτέως, τὸ ἔργον ἐστὶ σπουδαῖον ὑπόδημα. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. ⁿ Ἐτι 7 ἔστω ψυχῆς ἔργον τὸ ζῆν ποιεῖν, τοῦ δὲ χρῆσις καὶ ἐγρήγορσις· ὁ γὰρ ὕπνος ἀργία τις καὶ ἡσυχία. Ὡστ' ἐπεὶ τὸ ἔργον ἀνάγκη ἐν καὶ ταῦτό ἐστὶ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς ἀρετῆς, ἔργον ἂν εἴη τῆς ἀρετῆς ζῶη σπουδαία. Τοῦτ' ἄρ' ἐστὶ τὸ ^o τέλεον ἀγαθόν, ὅπερ ἦν ἡ εὐδαιμονία. Δῆλον δὲ ἐκ τῶν 8 ὑποκειμένων. Ἦν μὲν γὰρ ἡ εὐδαιμονία τὸ ἄριστον, τὰ δὲ τέλη ἐν ψυχῇ καὶ τὰ ἄριστα τῶν ἀγαθῶν, ταῦτα δὲ ἡ ἔξις ἡ ἐνέργεια. Ἐπεὶ βέλτιον ἡ ἐνέργεια τῆς διαθέσεως καὶ τῆς βελτίστης ἔξεως ἡ βελτίστη ἐνέργεια, ἡ δ' ἀρετὴ βελ-τίστη ἔξις, τῆς ἀρετῆς ἐνέργεια ^q ἡ τῆς ψυχῆς ἄριστον εἶναι. Ἦν δὲ καὶ ἡ εὐδαιμονία τὸ ἄριστον· ἐστὶν ἄρα ἡ 9 εὐδαιμονία ψυχῆς ἀγαθῆς ἐνέργεια. Ἐπεὶ δὲ ἦν ἡ εὐδαι-μονία τέλεόν τι, καὶ ἐστὶ ζῶη καὶ ^r τελέα καὶ ἀτελής, καὶ ἀρετὴ ὡσαύτως (ἡ μὲν γὰρ ὅλη, ἡ δὲ μόριον), ἡ δὲ τῶν ἀτε-λῶν ἐνέργεια ἀτελής, εἴη ἂν ἡ εὐδαιμονία ζωῆς τελείας ἐνέρ-γεια κατ' ἀρετὴν τελείαν. Ὅτι δὲ τὸ γένος καὶ τὸν ὅρον 10 αὐτῆς λέγομεν καλῶς, μαρτύρια τὰ δοκοῦντα πᾶσιν ἡμῖν. Τό τε γὰρ εὖ ^s πράττειν καὶ τὸ εὖ ζῆν ^t τὸ αὐτὸ τῷ εὐδαι-μονεῖν, ὡς ἕκαστον χρῆσις ἐστὶ καὶ ἐνέργεια, καὶ ἡ ζῶη καὶ

¹ ὑγίαισις pr. Pb. ^m ὄψεως om. Mb. ⁿ ὅτι Mb. ^o τέλεον] πλέον codices. ^p αὕτη Pb. ^q ἡ Pb. ^r τελεία Mb. ^s πράττειν Mb. ^t τὸ post ζῆν om. Mb.

ἡ πρᾶξις. Καὶ γὰρ ἡ πρακτικὴ χρηστικὴ ἐστίν· ὁ μὲν
 11 γὰρ χαλκεὺς ποιεῖ χαλινόν, χρῆται δ' ὁ ἵππικός. Καὶ τὸ
 μήτε μίαν ἡμέραν εἶναι εὐδαίμονα μήτε παῖδα μήθ' ἡλικίαν
 πᾶσαν, διὸ καὶ τὸ Σόλωνος ἔχει καλῶς, τὸ μὴ ζῶντ' εὐδαι-
 μονίζειν, ἀλλ' ὅταν λάβῃ τέλος· οὐθὲν γὰρ ἀτελὲς εὐδαιμον·
 οὐ γὰρ ὄλον. Ἔτι δ' οἱ ἔπαινοι τῆς ἀρετῆς διὰ τὰ ἔργα,
 καὶ τὰ ἐγκώμια τῶν ἔργων. Καὶ στεφανοῦνται οἱ νικῶν-
 12 τες, ἀλλ' οὐχ οἱ δυνάμενοι νικᾶν, μὴ νικῶντες δέ. Καὶ τὸ
 κρίνειν ἐκ τῶν ἔργων ὁποῖός τις ἐστίν. Ἔτι διὰ τί ἡ εὐ-
 δαιμονία οὐκ ἐπαινεῖται; Ὅτι διὰ ταύτην τᾶλλα, ἡ τῷ εἰς
 ταύτην ἀναφέρεσθαι ἡ τῷ μόρια εἶναι αὐτῆς. Διὸ ἕτερον
 εὐδαιμονισμὸς καὶ ἔπαινος καὶ ἐγκώμιον· τὸ μὲν γὰρ ἐγκώ-
 13 μιον λόγος τοῦ καθ' ἕκαστον ἔργου, ὁ δ' ἔπαινος τοιοῦτον
 εἶναι καθόλου, ὁ δ' εὐδαιμονισμὸς τέλος. Καὶ τὸ ἀπορού-
 μενον δ' ἐνίστε δῆλον ἐκ τούτων, διὰ τί ποτ' οὐθὲν βελτίους
 οἱ σπουδαῖοι τῶν φαύλων τὸν ἡμισυν τοῦ βίου· ὅμοιοι γὰρ
 καθεύδοντες πάντες. Αἷτιον δ' ὅτι ἀργία ψυχῆς ὁ ὕπνος,
 14 ἀλλ' οὐκ ἐνέργεια. Διὸ καὶ ἄλλο εἴ τι μόριον ἔστι ψυ-
 χῆς, οἶον τὸ θρεπτικόν, ἡ τούτου ἀρετὴ οὐκ ἔστι μόριον τῆς
 ὅλης ἀρετῆς, ὥσπερ οὐδ' ἡ τοῦ σώματος· ἐν τῷ ὕπνῳ γὰρ
 μᾶλλον ἐνεργεῖ τὸ θρεπτικόν, τὸ δ' αἰσθητικόν καὶ ὀρεκτικόν
 ἀτελὴ ἐν τῷ ὕπνῳ. Ὅσον δὲ τοῦ μὴ κινεῖσθαι μετέχουσι,
 καὶ αἱ φαντασῖαι βελτίους αἱ τῶν σπουδαίων, εἰ μὴ διὰ
 15 νόσον ἢ πῆρωσιν. Μετὰ ταῦτα περὶ ψυχῆς θεωρητέον· ἡ
 γὰρ ἀρετὴ ψυχῆς, οὐ κατὰ συμβεβηκός. Ἐπεὶ δ' ἀνθρω-
 πίνην ἀρετὴν ζητοῦμεν, ὑποκείσθω δύο μέρη ψυχῆς τὰ λόγον
 μετέχοντα, οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον μετέχειν λόγου ἅμφω,
 ἀλλὰ τὸ μὲν τῷ ἐπιτάττειν τὸ δὲ τῷ πείθεσθαι καὶ ἀκούειν
 πεφυκέναι· εἰ δὲ ὥτι ἐστὶν ἐτέρως ἄλογον, ἀφείσθω τοῦτο
 16 τὸ μόριον. Διαφέρει δ' οὐθὲν οὗτ' εἰ μεριστὴ ἡ ψυχὴ οὗτ'
 εἰ ἀμερῆς, ἔχει μέντοι δυνάμεις διαφόρους καὶ τὰς εἰρημένας,
 ὥσπερ ἐν τῷ καμπύλῳ ^x τὸ κοῖλον καὶ τὸ κυρτὸν ἀδιαχώ-

^v ἐστὶ τῆς ψυχῆς Pb.^w τι om. Pb.^x τὸ ante κοῖλον om. Mb.

ριστον, καὶ τὸ εὐθὺ καὶ τὸ λευκόν· ὧκαίτοι τὸ εὐθὺ οὐ λευκόν, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός, καὶ ² οὐκ οὐσία τοῦ αὐτοῦ. Ἀφήρηται δὲ καὶ εἴ τι ἄλλο ἐστὶ μέρος ψυχῆς, οἷον τὸ φυσικόν. Ἀνθρωπίνης δὲ ψυχῆς τὰ εἰρημένα μόρια ἴδια.¹⁷ Διὸ οὐδ' αἱ ἀρεταὶ αἱ τοῦ θρεπτικοῦ καὶ ὀρεκτικοῦ ἀνθρώπου· δεῖ γάρ, εἰ ἢ ἄνθρωπος, λογισμὸν ἐνεῖναι καὶ ἀρχὴν καὶ πρῶξιν, ἄρχει δ' ὁ λογισμὸς οὐ λογισμοῦ ἀλλ' ὀρέξεως καὶ παθημάτων· ἀνάγκη ἄρα ³ ταῦτ' ἔχειν τὰ μέρη. Καὶ ὥσπερ ἡ εὐεξία σύγκειται ἐκ τῶν κατὰ μόριον ἀρετῶν, οὕτω καὶ ἡ τῆς ψυχῆς ἀρετὴ ἢ τέλος. Ἀρετῆς δ' εἶδη δύο, ἡ μὲν ἠθικὴ¹⁸ ἡ δὲ διανοητική. Ἐπαινοῦμεν γὰρ οὐ μόνον τοὺς δικαίους, ἀλλὰ καὶ τοὺς συνετοὺς καὶ τοὺς σοφοὺς· ἐπαινετὸν γὰρ ὑπέκειτο ἡ ἀρετὴ ἢ τὸ ἔργον, ταῦτα δ' οὐκ ἐνεργεῖ, ἀλλ' εἰσὶν αὐτῶν ἐνέργειαι. Ἐπεὶ δ' αἱ διανοητικαὶ μετὰ λόγου,¹⁹ αἱ μὲν τοιαῦται τοῦ λόγον ἔχοντος, ὃ ἐπιτακτικόν ἐστὶ τῆς ψυχῆς ἢ λόγον ἔχει, αἱ δ' ἠθικαὶ τοῦ ἀλόγου μὲν, ἀκολουθητικοῦ²⁰ δὲ κατὰ φύσιν τῷ λόγον ἔχοντι· οὐ γὰρ λέγομεν ποῖός τις τὸ ἦθος, ὅτι σοφὸς ἢ δεινός, ἀλλ' ὅτι πρῶος ἢ θρασύς. Μετὰ ταῦτα σκεπτέον πρῶτον περὶ ἀρετῆς ἠθικῆς,²⁰ τί ἐστὶ, καὶ ποῖα ⁵ μόρια αὐτῆς, εἰς τοῦτο γὰρ ἀνήκει, καὶ γίνεται διὰ τίνων. Δεῖ δὲ ζητεῖν ὥσπερ ἐν τοῖς ἄλλοις ἔχοντές τι ζητοῦσι πάντες, ὥστε δεῖ διὰ τῶν ἀληθῶς μὲν λεγομένων οὐ σαφῶς δὲ πειρᾶσθαι λαβεῖν καὶ τὸ ἀληθῶς καὶ σαφῶς. Νῦν γὰρ ὁμοίως ἔχομεν ὥσπερ ἂν εἰ καὶ ὑγίειαν,²¹ ὅτι ἡ ἀρίστη διάθεσις τοῦ σώματος, καὶ Κορίσκος ὁ ⁴ τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ μελάντατος· τί μὲν γὰρ ἐκάτερον τούτων οὐκ ἴσμεν, πρὸς μέντοι τὸ εἶδέναι τί ἐκάτερον ⁶ αὐτῆς πρὸ ἔργου τὸ οὕτως ἔχειν. Ὑποκείσθω δὴ πρῶτον ἡ βελτίστη διά-²²θεσις ὑπὸ τῶν βελτίστων γίγνεσθαι, καὶ πράττεσθαι ἄριστα περὶ ἕκαστον ἀπὸ τῆς ἐκάστου ἀρετῆς, οἷον πόνοι τε ἄριστοι καὶ τροφή ἀφ' ᾧ γίνεται εὐεξία, καὶ ἀπὸ τῆς εὐεξίας πο-νοῦσιν ἄριστα. Ἐτι πᾶσαν διάθεσιν ὑπὸ τῶν αὐτῶν γίγνε-

¹ ὧκαίτοι—λευκόν om. M^b. ² οὐκ om. M^b. ³ τοῦτ' om. M^b.
⁴ δὲ om. P^b. ⁵ μόρια M^b. ⁶ τῶν om. M^b. ⁷ αὐτοῖν corr. M^b.

σθαι καὶ φθείρεσθαι πῶς προσφερομένων, ὥσπερ ὑγίεια ὑπὸ
 23 τροφῆς καὶ πόνων καὶ ὥρας. Ταῦτα δὲ δηλα ἐκ τῆς ἐπαγω-
 γῆς. Καὶ ἡ ἀρετὴ ἄρα ἡ τοιαύτη διάθεσις ἐστίν, ἣ γίνεταί
 τε ὑπὸ τῶν ἀρίστων περὶ ψυχὴν κινήσεων καὶ ἀφ' ἧς πρᾶτ-
 τεται τὰ ἄριστα τῆς ψυχῆς ἔργα καὶ πάθη, καὶ ὑπὸ τῶν
 24 αὐτῶν πῶς μὲν γίνεται πῶς δὲ φθείρεται. Πρὸς ταῦτα ἡ
 χρῆσις αὐτῆς ὑφ' ὧν καὶ αὖξεται καὶ φθείρεται, ἑκπρὸς ἃ
 βέλτιστα διατίθουσιν. Σημεῖον δ' ὅτι περὶ ἡδέα καὶ λυπηρά
 5 καὶ ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία· αἱ γὰρ κολάσεις ἰατρεῖαι οὐσαι
 καὶ γινόμεναι διὰ τῶν ἐναντίων, καθάπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων, διὰ
 τούτων εἰσιν.

- 2 Ὅτι μὲν τοίνυν ἡ ἠθικὴ ἀρετὴ περὶ ἡδέα καὶ λυπηρά ἐστὶ,
 δηλόν. Ἐπεὶ δ' ἐστὶ τὸ ἦθος ὥσπερ καὶ τὸ ὄνομα σημαίνει
 ὅτι ἀπὸ ἔθους ἔχει τὴν ἡ ἐπίδοσιν, ἐθίζεται δὲ τὸ ὑπ' ἀγω-
 γῆς μὴ ἰεμφύτου τῷ πολλακίς κινεῖσθαι πῶς, οὕτως ἡδὴ τὸ
 ἐνεργητικόν. 6 Ὁ ἐν ἰ τοῖς ἀψύχοις οὐχ ὀρώμεν· οὐδὲ γὰρ
 ἂν μυριάκις ῥίψῃς ἄνω τὸν λίθον, οὐδέποτε ποιήσει τοῦτο
 2 μὴ βία. Διὸ ἔστω 7 ἦθος τοῦτο ψυχῆς κατὰ ἐπιτακτικὸν
 λόγον, δυναμένου δ' ἀκολουθεῖν τῷ λόγῳ ποιότης. Λεκτέον
 δὴ κατὰ τί τῆς ψυχῆς ποῖ ἅττα ἦθη. 8 Ἐστὶ δὲ κατὰ τε
 τὰς δυνάμεις τῶν παθημάτων, καθ' ἃς ὡς παθητικοὶ λέγον-
 ται, καὶ κατὰ τὰς ἔξεις, 9 καθ' ἃς πρὸς τὰ πάθη 10 ταῦτα
 3 λέγονται τῷ πάσχειν πῶς ἡ ἀπαθεῖς εἶναι. Μετὰ ταῦτα ἡ
 διαίρεσις ἐν τοῖς 11 ἀπηλλαγμένοις τῶν παθημάτων καὶ τῶν
 δυνάμειν καὶ τῶν ἔξεων. Λέγω δὲ πάθη μὲν τὰ τοιαῦτα,
 θυμὸν φόβον αἰδῶ ἐπιθυμίαν, ὅλως οἷς ἔπεται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
 ἡ αἰσθητικὴ ἡδονὴ 12 ἡ λύπη καθ' αὐτά. Καὶ κατὰ μὲν ταῦτα
 οὐκ ἔστι ποιότης, 13 ἀλλὰ πάσχει, κατὰ δὲ τὰς δυνάμεις ποιό-
 4 τής. Λέγω δὲ τὰς δυνάμεις καθ' ἃς λέγονται κατὰ τὰ πάθη
 οἱ ἐνεργοῦντες, οἷον ὀργίλος ἀνάληγτος ἐρωτικὸς αἰσχυνη-
 λὸς ἀναίσχυνητος. Ἐξῆς δὲ εἰσιν ὅσαι αἰτιαὶ εἰσι τοῦ ταῦτα

ἑ πρὸς] πῶς P^b. 8 καὶ ante ἡ ἀρετὴ om. P^b. 12 ἀπόδοσιν M^b.
 1 ἐκφύτου τὸ M^b. 13 δ] καὶ P^b. 1 ταῖς ψυχαῖς M^b. 14 τοῦτο ἦθος M^b.
 15 ἔστι P^b. 16 καθ' καὶ καθ' P^b. 17 λέγονται ταῦτα M^b. 18 ἀπηλεγμέ-
 νοις M^b, ἀπηλλαγμένοις P^b. 19 ἡ] ἡ ἡ P^b. 20 ἀλλὰ—ποιότης om. M^b.

ἢ κατὰ λόγον ὑπάρχειν ἢ ἐναντίως, οἷον ἀνδρία σωφροσύνη δειλία ἀκολασία.

Διωρισμένων δὲ τούτων, ληπτέον ὅτι ἐν ᾧπαντι συνεχεῖ 3 καὶ διαιρετῶ ἐστὶν ὑπεροχὴ καὶ ἔλλειψις καὶ μέσον, καὶ ταῦτα ἢ πρὸς ἄλληλα ἢ πρὸς ἡμᾶς, οἷον ἐν γυμναστικῇ, ἐν ἱατρικῇ, ἐν οἰκοδομικῇ, ἐν κυβερνητικῇ, καὶ ἐν ὁποιοῦν πράξει, καὶ ἐπιστημονικῇ καὶ ἀνεπιστημονικῇ, καὶ τεχνικῇ καὶ ἀτέχνῳ. Ἡ μὲν γὰρ κίνησις συνεχές, ἡ δὲ πρᾶξις κίνη- 2 σις. Ἐν πᾶσι δὲ τὸ μέσον τὸ πρὸς ἡμᾶς βέλτιστον· τοῦτο γάρ ἐστιν ὡς ἡ ἐπιστήμη κελεύει καὶ ὁ λόγος. Πανταχοῦ δὲ τοῦτο καὶ ποιεῖ τὴν βελτίστην ἔξιν. Καὶ τοῦτο δῆλον διὰ τῆς ἐπαγωγῆς καὶ τοῦ λόγου. Τὰ γὰρ ἐναντία φθείρει 3 ἄλληλα, τὰ δ' ἄκρα ἑκατέρωθεν καὶ ἀλλήλοις καὶ τῷ μέσῳ ἐναντία· τὸ γὰρ μέσον ἐκάτερον πρὸς ἐκάτερόν ἐστιν, οἷον τὸ ἴσον τοῦ μὲν ἐλάττονος μείζον, τοῦ μείζονος δὲ ἑλάττον. Ὡστ' ἀνάγκη τὴν ἠθικὴν ἀρετὴν περὶ μέσ' ἅττα εἶναι καὶ μεσότητά τινα. Ληπτέον ἄρα ἡ ποία μεσότης ἀρετὴ, καὶ περὶ ποία μέσα. Εἰλήφθω δὴ παραδείγματος χάριν, καὶ θεω- 4 ρείσθω ἕκαστον ἐκ τῆς ὑπογραφῆς.

ὀργιλότης	ἀναλγησία	πρᾶότης.
θρασύτης	δειλία	ἀνδρία.
ἀναισχυντία	κατάπληξις	αἰδώς.
ἀκολασία	ἀναισθησία	σωφροσύνη.
φθόνος	ἀνώνυμον	νέμεσις.
κέρδος	ζημία	δίκαιον.
ἄσωτία	ἀνελευθερία	ἐλευθεριότης.
ἀλαζονεία	εἰρωνεία	ἀλήθεια.
κολακεία	ἀπέχθεια	φιλία.
ἀρέσκεια	αὐθάδεια	σεμνότης.
τρυφερότης	κακοπάθεια	καρτερία.
χαυνότης	μικροψυχία	μεγαλοψυχία.
δαπανηρία	μικροπρέπεια	μεγαλοπρέπεια.
πανουργία	εὐθεία	φρόνησις.

† καὶ τῷ μέσῳ καὶ ἀλλήλοις Mb.

‡ ἀσώτεια Pb.

5 Τὰ μὲν πάθη ταῦτα ^ωκαὶ τοιαῦτα συμβαίνει ταῖς ψυχαῖς, πάντα δὲ λέγεται τὰ μὲν τῷ ὑπερβάλλειν τὰ δὲ τῷ ἐλλείπειν. Ὀργίλος ^κμὲν γὰρ ἐστὶν ὁ μᾶλλον ἢ δεῖ ὀργιζόμενος καὶ θάπτον καὶ πλείοσιν ἢ οἷς δεῖ, ἀνάληγτος δὲ ὁ ἐλλείπων καὶ οἷς καὶ ὅτε καὶ ὥς. ^γκαὶ θρασύς μὲν ὁ μήτε ἂ χρη φοβούμενος μήθ' ὅτε μήθ' ὥς, δειλὸς δὲ ὁ καὶ ἂ μὴ δεῖ καὶ ^δὅτ' οὐ δεῖ καὶ ὥς οὐ δεῖ. Ὀμοίως δὲ ^ακαὶ ἀκόλαστος καὶ ὁ ἐπιθυμητικός καὶ ὁ ὑπερβάλλον πᾶσιν ὅσοις ἐνδέχεται, ἀναίσθητος δὲ ὁ ἐλλείπων καὶ μὴδ' ὅσον βέλτιον καὶ κατὰ τὴν φύσιν ἐπιθυμῶν, ἀλλ' ἀπαθὴς ὥσπερ λίθος. Κερδαλέος δὲ ὁ πανταχόθεν πλεονεκτικός, ζημιώδης δὲ ὁ μηδαμόθεν ^γἀλλ' ὀλιγαχόθεν. Ἀλαζὼν δὲ ὁ πλείω τῶν ὑπαρχόντων προσποιούμενος, εἴρων δὲ ὁ ἐλάττω. Καὶ κόλαξ μὲν ὁ πλείω συνεπαινῶν ἢ καλῶς ἔχει, ἀπεχθητικός δὲ ὁ ἐλάττω. Καὶ τὸ μὲν λίαν πρὸς ἡδονὴν ἀρέσκεια, τὸ δ' ὀλίγα καὶ μό- ^δγυς αὐθάδεια. Ἔτι δ' ὁ μὲν μηδεμίαν ὑπομένων λύπην, μὴδ' εἰ βέλτιον, τρυφερός· ὁ δὲ πᾶσαν ὁμοίως ὥς μὲν ἀπλῶς εἰπεῖν ἀνώνυμος, μεταφορᾷ δὲ λέγεται σκληρὸς καὶ ταλαί- ^πωρος καὶ κακοπαθητικός. Χαῦνος δ' ὁ μειζόνων ἀξίων ^βαὐ- ^γτόν, μικρόψυχος δ' ὁ ^εἐλαττόνων. Ἔτι δ' ἄσωτος μὲν ὁ πρὸς ἅπασαν δαπάνην ὑπερβάλλον, ἀνελεύθερος δὲ ὁ πρὸς ἅπασαν ἐλλείπων. Ὀμοίως δὲ καὶ ὁ μικροπρεπὴς καὶ ὁ ^σαλάκων· ὁ μὲν γὰρ ὑπερβάλλει τὸ πρέπον, ὁ δ' ἐλλείπει τοῦ πρέποντος. Καὶ ὁ μὲν πανοῦργος πάντως καὶ πάντο- ^ιθεν πλεονεκτικός, ὁ δ' εὐήθης οὐδ' ὅθεν δεῖ. Φθονερός δὲ τῷ ^λυπεῖσθαι ἐπὶ πλείοσιν εὐπραγίαις ἢ δεῖ· καὶ γὰρ οἱ ἄξιοι ^εὐ πράττειν λυποῦσι τοὺς φθονεροὺς ^εὐ πράττοντες. Ὁ δ' ^ἐναντίος ἀνωνυμώτερος, ἔστι δ' ὁ ὑπερβάλλον ἐπὶ τῷ μὴ ^λυπεῖσθαι μὴδ' ἐπὶ τοῖς ἀναξίοις ^εὐ πράττουσιν, ἀλλ' ^εὐχε- ^ρρὴς ὥσπερ οἱ γαστρίμαργοι πρὸς τροφήν· ὁ δὲ δυσχερὴς ^ικατὰ τὸν φθόνον ἐστίν. Τὸ δὲ πρὸς ἕκαστον μὴ κατὰ συμ-

^ω καὶ τὰ τοιαῦτα M^b. ^κ μὲν om. P^b. ^γ καὶ ante θρασύς om. M^b.
^δ ὅτ' ὅπου M^b. ^α καὶ ὁ ἀκόλαστος codices. ^β ἐαυτόν M^b. ^ε ἐλάτ-
των M^b.

βεβηκὸς οὕτως ἔχειν περίεργον διορίζειν· οὐδεμία γὰρ ἐπιστήμη, οὔτε θεωρητικὴ οὔτε ποιητικὴ, οὔτε λέγει οὔτε πράττει τοῦτο προσδιορίζουσα, ἀλλὰ τοῦτ' ἐστὶ πρὸς τὰς συκοφαντίας τῶν τεχνῶν τὰς λογικάς. Ἀπλῶς μὲν οὖν διωρίσθω τὸν τρόπον τοῦτον, ἀκριβέστερον δ', ὅταν περὶ τῶν ἔξωθεν λέγωμεν τῶν ἀντικειμένων. Αὐτῶν δὲ τούτων τῶν παθημάτων εἶδη κατονομάζεται τῷ διαφέρειν κατὰ τὴν ὑπερβολὴν ἢ χρόνου ἢ τοῦ μᾶλλον ἢ πρὸς τι τῶν ποιούντων τὰ πάθη. Λέγω δ', οἷον ὀξύθυμος μὲν τῷ θάττον πάσχειν ἢ δεῖ, χαλεπὸς δὲ ^dκαὶ θυμώδης τῷ μᾶλλον, πικρὸς δὲ τῷ φυλακτικὸς εἶναι τῆς ὀργῆς, ^eπλήκτης δὲ καὶ λοιδορητικὸς ταῖς κολάσεσι ταῖς ἀπὸ τῆς ὀργῆς. Ὀψοφάγοι δὲ καὶ γαστρίμαργοι καὶ ^fοινόφλυγες ^gτῷ ^gπρὸς ὀποτέρας τροφῆς ἀπόλυσιν ἔχειν τὴν δύναμιν παθητικὴν παρὰ τὸν λόγον. Οὐ δεῖ δ' ἀγνοεῖν ^hὅτι ἓν τῶν λεγομένων οὐκ ἔστιν ἐν τῷ ^hπῶς λαμβάνειν, ἂν ⁱπῶς λαμβάνηται τῷ μᾶλλον πάσχειν, οἷον μοιχὸς οὐ τῷ μᾶλλον ἢ δεῖ πρὸς τὰς γαμετάς πλησιάζειν· οὐ γὰρ ἐστὶν ἀλλὰ μοχθηρία τις αὕτη δὴ ἐστὶν· συνειλημμένον γὰρ τό τε πάθος λέγεται καὶ τὸ τοιόνδε εἶναι. Ὅμοιως δὲ καὶ ἡ ὕβρις. ¹⁵ Διὸ καὶ ἀμφισβητοῦσι, συγγενέσθαι μὲν φάσκοντες, ἀλλ' οὐ μοιχεύσαι· ἀγνοοῦντες γὰρ ἢ ἀναγκαζόμενοι· καὶ πατάξαι μὲν, ἀλλ' οὐχ ὕβρισαι. Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπὶ τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα.

Εἰλημμένων δὲ τούτων, μετὰ ταῦτα λεκτέον ὅτι ἐπειδὴ ⁴ δύο μέρη τῆς ψυχῆς, καὶ αἱ ἀρεταὶ κατὰ ^kταῦτα διήρηνται, καὶ αἱ μὲν τοῦ λόγον ἔχοντος διανοητικάι, ὧν ^lἔργον ἀλήθεια, ἢ περὶ τοῦ πῶς ἔχει ἢ περὶ γενέσεως, αἱ δὲ τοῦ ἀλόγου, ἔχοντος δ' ὀρεξίν· οὐ γὰρ ὅτιοῦν μέρος ἔχει ^mτῆς ψυχῆς ὀρεξιν, εἰ μεριστή ἐστίν. Ἀνάγκη δὴ φαῦλον τὸ ἦθος καὶ ² σπουδαῖον εἶναι τῷ διώκειν καὶ φεύγειν ἡδονάς τινας καὶ λύπας. Δῆλον δὲ τοῦτο ἐκ τῶν διαιρέσεων τῶν περὶ τὰ

^d καὶ] καὶ ὁ M^b.P^b. ^e πλήκτης—ὀργῆς om. P^b. ^f τὸ M^b. ^g πρὸς P^b. ^h πῶς] προσ P^b. ⁱ πῶς] περ M^b. ^k ταῦτα] πάντα M^b. ^l ἔργον ἢ ἀλήθεια M^b. ^m τῆς om. M^b.

πάθη καὶ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς ἔξεις· αἱ μὲν γὰρ δυνάμεις καὶ ^α αἱ ἔξεις τῶν παθημάτων, τὰ δὲ πάθη λύπη καὶ ἡδονὴ ³ διώρισται. Ὡστε διὰ τε ταῦτα καὶ διὰ τὰς ἔμπροσθεν θέσεις συμβαίνει πᾶσαν ἠθικὴν ἀρετὴν περὶ ἡδονὰς εἶναι καὶ λύπας. ^ο Πᾶσα γὰρ ψυχὴ ὑφ' οἷων ^ρ πέφυκε γίνεσθαι ^q χείρων καὶ βελτίων, πρὸς ταῦτα καὶ περὶ ταυτὰ ἐστὶν ἡ ⁴ ἡδονή. Δι' ἡδονὰς δὲ καὶ λύπας φαῦλους ^τ φαρμέν εἶναι, τῷ διώκειν καὶ φεύγειν ἢ ὡς μὴ δεῖ ἢ ἄς μὴ δεῖ. Διὸ καὶ διορίζονται πάντες προχείρως ἀπάθειαν καὶ ἡρεμίαν περὶ ἡδονὰς καὶ λύπας εἶναι τὰς ἀρετάς, τὰς δὲ κακίας ἐκ τῶν ἐναντίων.

- 5 Ἐπεὶ δ' ὑπόκειται ἀρετὴ εἶναι ἡ τοιαύτη ἔξις ἀφ' ἧς πρακτικοὶ τῶν βελτίστων καὶ καθ' ἣν ἄριστα διάκεινται περὶ τὸ βέλτιστον, βέλτιστον δὲ καὶ ἄριστον τὸ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον, τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ μέσον ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως τῆς πρὸς ἡμᾶς, ἀναγκαῖον ἂν εἴη τὴν ἠθικὴν ἀρετὴν καθ' αὐτὸν ἕκαστον μεσότητά εἶναι ἢ περὶ μέσ' ἅττα ἐν ἡδοναῖς ² καὶ λύπαις καὶ ἡδέσι καὶ λυπηροῖς. Ἔσται δ' ἡ μεσότης ὅτε μὲν ἐν ἡδοναῖς (καὶ γὰρ ὑπερβολὴ καὶ ἐλλείψις), ὅτε δ' ἐν λύπαις, ὅτε δ' ἐν ἀμφοτέραις. Ὁ γὰρ ὑπερβάλλων τῷ χαίρειν τῷ ἡδεῖ ὑπερβάλλει καὶ ὁ τῷ λυπεῖσθαι τῷ ἐναντίῳ, καὶ ταῦτα ἢ ἀπλῶς ἢ πρὸς τινα ὄρον, οἷον ὅταν μὴ ὡς οἱ ³ πολλοί· ὁ δ' ἀγαθὸς ὡς δεῖ. Ἐπεὶ δ' ἐστὶ τις ἔξις ἀφ' ἧς τοιοῦτος ἔσται ὁ ἔχων αὐτὴν ὥστε τοῦ αὐτοῦ πράγματος οὐ ^α μὲν ἀποδέχεσθαι τὴν ὑπερβολὴν οὐ δὲ τὴν ἐλλείψιν, ἀνάγκη, ὡς ταῦτ' ἀλλήλοις ἐναντία καὶ τῷ μέσῳ, οὕτω καὶ τὰς ἔξεις ἀλλήλαις ἐναντίας εἶναι καὶ τῇ ἀρετῇ. Συμβαίνει μέντοι τὰς ἀντιθέσεις ἔνθα μὲν φανερωτέρας εἶναι πάσας, ἔνθα δὲ τὰς ἐπὶ τὴν ὑπερβολὴν, ἐνιαχοῦ δὲ τὰς ἐπὶ τὴν ἐλ- ⁴ λειψιν. Αἷτιον δὲ τῆς ἐναντιώσεως, ὅτι οὐκ αἰεὶ ἐπὶ ταῦτα τῆς ἀνισότητος ἢ ὁμοιότητος πρὸς τὸ μέσον, ἀλλ' ὅτε μὲν

^α αἱ om. M^b. ^ο πάσης γὰρ ψυχῆς M^b. ^ρ πέφυκε—βελτίων om. P^b. ^q χείρων καὶ βελτίων corr. M^b. ^τ εἶναι φαρμέν P^b. ^α μὲν] μὲν οὖν P^b.

θάττον ἂν μεταβαίη ἀπὸ τῆς ὑπερβολῆς ἐπὶ τὴν μέσσην ἔξιν, ὅτε δ' ἀπὸ τῆς ἐλλείψεως, ἧς πλεόν ἰσχυρῶν οὗτος δοκεῖ ἐναντιώτερος εἶναι, οἷον καὶ περὶ τὸ σῶμα ἐν μὲν τοῖς πόνοις ὑγιεινότερον ἢ ὑπερβολὴ τῆς ἐλλείψεως καὶ ἐγγύτερον τοῦ μέσου, ἐν δὲ τῇ τροφῇ ἢ ἐλλείψει ὑπερβολῆς. Ὡστε καὶ αἱ προαιρετικαὶ ἔξεις αἱ φιλογυμναστικαὶ φιλοῦργεῖς μᾶλλον ἔσονται καθ' ἑκατέραν τὴν αἵρεσιν, ἔνθα μὲν οἱ πολυπονώτεροι, ἔνθα δ' οἱ ὑποστατικώτεροι, καὶ ἑναντίος τῇ μετρίῳ καὶ τῷ ὡς ὁ λόγος ἔνθα μὲν ὁ ἄπονος καὶ οὐκ ἄμφω, ἔνθα δὲ καὶ ὁ ἀπολαυστικός καὶ οὐχ ὁ πεινητικός. Συμβαίνει δὲ τοῦτο, διότι ἡ φύσις εὐθὺς οὐ πρὸς ἅπαντα ὁμοίως ἀφίστηκε τοῦ μέσου, ἀλλ' ἦττον ὦ μὲν φιλόπονοι ἔσμεν, μᾶλλον δ' ἀπολαυστικοί. Ὁμοίως δὲ ταῦτ' ἔχει καὶ περὶ ψυχῆς. Ἐναντίαν δὲ τίθεμεν τὴν ἔξιν ἐφ' ἣν τε ἀμαρτάνομεν μᾶλλον καὶ ἐφ' ἣν οἱ πολλοί. Ἡ δ' ἑτέρα ὥσπερ οὐκ οὐσα λανθάνει· διὰ γὰρ τὸ ὀλίγον ἀναίσθητός ἐστιν. Οἷον ὀργὴν πραότητι καὶ τὸν ὀργίλον τῷ πράφ. Καίτοι ἐστὶν ὑπερβολὴ καὶ ἐπὶ τῷ ἴλεων εἶναι καὶ τῷ καταλλακτικὸν εἶναι καὶ ὕμῃ ὀργίζεσθαι ῥαπιζόμενον. Ἀλλ' ὀλίγοι οἱ τοιοῦτοι, ἐπ' ἐκείνῳ δὲ πάντες ῥέπουσι μᾶλλον· διὸ καὶ οὐ κολακικὸν ὁ θυμός. Ἐπεὶ δ' εἴληπται ἡ διαλογὴ τῶν ἔξεων καθ' ἕκαστα τὰ πάθη, καὶ αἱ ὑπερβολαὶ καὶ ἐλλείψεις, καὶ τῶν ἐναντίων ἔξεων καθ' ἃς ἔχουσι κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον (τίς δ' ὁ ὀρθὸς λόγος, καὶ πρὸς τίνα δεῖ ὄρον ἀποβλέποντας λέγειν τὸ μέσον, ὕστερον ἐπισκεπτέον), φανερόν ὅτι πᾶσαι αἱ ἠθικαὶ ἀρεταὶ καὶ κακίαι περὶ ἡδονῶν καὶ λυπῶν ὑπερβολὰς καὶ ἐλλείψεις εἰσὶ, καὶ ἡδοναὶ καὶ λυπαὶ ἀπὸ τῶν εἰρημένων ἔξεων καὶ παθημάτων γίνονται. Ἀλλὰ μὴν ἢ γε βελτίστη ἔξις ἡ περὶ ἕκαστα μέση ἐστίν. Δῆλον τοίνυν ὅτι αἱ ἀρεταὶ ἢ πᾶσαι ἢ τούτων τινὲς ἔσονται τῶν μεσοτήτων.

Λάβωμεν οὖν ἄλλην ἀρχὴν τῆς ἐπιούσης σκέψεως. Εἰσὶ 6

ἰ ἀπέχει P^b. ὕ ἐναντίως M^b. ὦ μὲν om. P^b. ἡ ἐναντία codices.
 ὕ μὴ om. M^b. ἡ ὑπερβολαὶ M^b.

δὴ πάσαι μὲν αἱ οὐσίαι κατὰ φύσιν τινὲς ἀρχαί, διὸ καὶ
 ἐκάστη πολλὰ δύναται τοιαῦτα γεννᾶν, οἷον ἄνθρωπος ἀν-
 2 θρώπους καὶ ζῶον ὃν ὅλως ζῆα καὶ φυτὸν φυτά. Πρὸς δὲ
 τοῖτοις *δ' γ' ἄνθρωπος καὶ πράξεών τινών ἐστιν ἀρχὴ μόνον
 τῶν ζῶων· τῶν γὰρ ἄλλων οὐθέν ἐποιμεν ἂν πράττειν.
 Τῶν δ' ἀρχῶν ὅσαι τοιαῦται, ὅθεν πρῶτον αἱ κινήσεις, κύριαι
 λέγονται, μάλιστα δὲ δικαίως ἀφ' ὧν μὴ ἐνδέχεται ἄλλως,
 3 ἢν ἴσως ὁ θεὸς ἄρχει. Ἐν δὲ ταῖς ἀκινήτοις ἀρχαῖς, οἷον ἐν
 ταῖς μαθηματικαῖς, οὐκ ἔστι τὸ κύριον, καίτοι λέγεται γε
 καθ' ὁμοιότητα· καὶ γὰρ ἐνταῦθα κινουμένης τῆς ἀρχῆς
 πάντα μάλιστ' ἂν τὰ δεικνύμενα μεταβάλλοι, αὐτὰ δ' αὐτὰ
 οὐ μεταβάλλει ἀναιρουμένου θατέρου ὑπὸ θατέρου, ἂν μὴ
 4 τῷ τὴν ὑπόθεσιν ἀνελεῖν καὶ δι' ἐκείνης δεῖξαι. Ὁ δ' ἄν-
 θρωπος ἀρχὴ κινήσεώς τινος· ἡ γὰρ πράξις κίνησις. Ἐπεὶ
 δ' ὥσπερ ἐν τοῖς ἄλλοις ἡ ἀρχὴ αἰτία ἐστὶ τῶν δι' αὐτὴν
 ὄντων ἢ γινομένων, δεῖ νοῆσαι καθάπερ ἐπὶ τῶν ἀποδείξεων.
 Εἰ γὰρ ἔχοντος τοῦ τριγώνου δύο ὀρθὰς ἀνάγκη τὸ τετρά-
 γωνον ἔχειν τέτταρας ὀρθὰς, φανερόν ὥς αἴτιον τούτου τὸ
 5 δύο ὀρθὰς ἔχειν τὸ τρίγωνον. Εἰ δέ γε μεταβάλλοι τὸ
 τρίγωνον, ἀνάγκη καὶ τὸ τετράγωνον μεταβάλλειν, οἷον εἰ
 τρεῖς, ἕξ, εἰ δὲ τέτταρες, ὀκτώ. Κἂν εἰ μὴ μεταβάλλοι,
 τοιοῦτον δ' ἐστί, κάκεινο τοιοῦτον ἀναγκαῖον εἶναι. Δῆλον
 δ' ὅ ἐπιχειροῦμεν ὅτι ἀναγκαῖον, ἐκ τῶν ἀναλυτικῶν· νῦν δ'
 οὔτε μὴ λέγειν οὔτε λέγειν ἀκριβῶς οἶόν τε, πλὴν τοιοῦτον.
 6 Εἰ γὰρ μὴθὲν ἄλλο αἴτιον τοῦ τριγώνου οὕτως ἔχειν,
 ἀρχὴ τις ἂν εἴη τοῦτο καὶ αἴτιον τῶν ὑστέρων. Ὡστ'
 εἴπερ ἐστὶν ἓνια τῶν ὄντων ἐνδεχόμενα ἐναντίως ἔχειν, ἀνάγκη
 καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτῶν εἶναι τοιαύτας. Ἐκ γὰρ τῶν ἕξ
 ἀνάγκης ἀναγκαῖον τὸ συμβαῖνόν ἐστι, τὰ δέ γε ἐντεῦθεν ἐν-
 δέχεται γενέσθαι τὰναντία, καὶ ὃ ἐφ' αὐτοῖς ἐστὶ τοῖς ἀν-
 θρώποις, πολλὰ ἑ τῶν τοιούτων, καὶ ἀρχαὶ τῶν τοιούτων
 γείσιν ἑ αὐτοί. Ὡστε ὅσων πράξεων ὁ ἄνθρωπός ἐστιν ἀρχὴ

* ὁ γάμος Pb. b ἔχων τὸ Pb. c οὔτε λέγειν om. Mb.Pb. d ὥστε-
 ρον Pb. e τῶν τοιούτων om. Mb. f αὐταί Pb.

καὶ κύριος, φανερόν ὅτι ἐνδέχεται καὶ γίνεσθαι καὶ μὴ, καὶ ὅτι ἐφ' αὐτῷ ταύτ' ἐστὶ γίνεσθαι καὶ μὴ, ὃν γε κύριός ἐστι τοῦ εἶναι καὶ τοῦ μὴ εἶναι. Ὅσα δ' ἐφ' αὐτῷ ἐστὶ ποιεῖν ἢ μὴ ποιεῖν, αἴτιος τούτων οὗτός ἐστιν· καὶ ὅσων αἴτιος, ἐφ' αὐτῷ. Ἐπεὶ δ' ἢ τε ἀρετὴ καὶ ἡ κακία καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν 8 ἔργα τὰ μὲν ἐπαινετὰ τὰ δὲ ψεκτά (ψέγεται γὰρ καὶ ἐπαινεῖται οὐ διὰ τὰ ἐξ ἀνάγκης ἢ τύχης ἢ φύσεως ὑπάρχοντα, ἀλλ' ὅσων αὐτοὶ αἰτιοὶ ἐσμεν· ὅσων γὰρ ἄλλος αἴτιος, ἐκείνος καὶ τὸν ψόγον καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει), ὁῦλον ὅτι καὶ ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία περὶ ταύτ' ἐστὶν ὃν αὐτὸς αἴτιος καὶ ἀρχὴ πράξεων. Ληπτέον ἄρα ποίων αὐτὸς αἴτιος καὶ ἀρχὴ πράξεων. 9 Πάντες μὲν δὴ ὁμολογοῦμεν, ὅσα μὲν ἐκούσια ^h καὶ κατὰ προαίρεσιν τὴν ἐκάστου, ἐκείνον αἴτιον εἶναι, ὅσα δ' ἀκούσια, οὐκ αὐτὸν αἴτιον. Πάντα δ' ὅσα προελόμενος, καὶ ἐκὼν ⁱ ὁῦλον ὅτι. ^k Δῆλον τοίνυν ^l ὅτι ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία τῶν ἐκουσίων ἂν εἴσαν.

Ληπτέον ἄρα τί τὸ ἐκούσιον ^m καὶ τί τὸ ἀκούσιον, καὶ τί 7 ἐστὶν ἡ προαίρεσις, ⁿ ἐπειδὴ ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία ὀρίζεται τούτοις. Πρῶτον σκεπτέον τὸ ἐκούσιον ^o καὶ τὸ ἀκούσιον. Τριῶν ^p δὴ τούτων ἓν τι δόξειεν εἶναι, ἥτοι κατ' ὄρεξιν ἢ κατὰ προαίρεσιν ἢ κατὰ διάνοιαν, τὸ μὲν ἐκούσιον κατὰ τούτων τι, ^q τὸ δ' ἀκούσιον παρὰ τούτων τι. Ἀλλὰ μὴν ἡ ὄρεξις εἰς τρία ² διαιρεῖται, εἰς βούλησιν καὶ θυμὸν καὶ ἐπιθυμίαν· ὥστε ταῦτα διαιρετέον, καὶ πρῶτον κατ' ἐπιθυμίαν. Δόξειε δ' ἂν πᾶν τὸ κατ' ἐπιθυμίαν ἐκούσιον εἶναι. Τὸ γὰρ ἀκούσιον πᾶν δοκεῖ εἶναι βίαιον, τὸ δὲ βίαιον λυπηρόν, καὶ πᾶν δ' ἀναγκαζόμενοι ποιοῦσιν ἢ πάσχουσιν, ὥσπερ καὶ Εὐηνός φησι

πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον πράγμ' ἀναρὸν ἔφν.

Ὅστ' εἴ τι λυπηρόν, βίαιον, καὶ ^r εἰ βίαιον, λυπηρόν. ^s Τὸ 3 δὲ παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν πᾶν λυπηρόν (ἡ γὰρ ἐπιθυμία τοῦ

^ε καὶ post ὅτι om. Pb. ^h καὶ—ἀκούσια om. Pb. ⁱ ὁῦλον ὅτι om. Mb. ^k δῆλον om. Pb. ^l ὅτι] ὅτι καὶ Mb. ^m καὶ τί τὸ ἀκούσιον om. Mb. ⁿ ἐπεὶ δὲ Mb. Pb. ^o καὶ τὸ ἀκούσιον om. Pb. ^p δὲ Pb. ^q τὸ δ'—τι om. Mb. ^r εἰ μὴ βίαιον Pb. ^s τὸ—λυπηρόν om. Pb.

ἡδέος), ὥστε βίαιον καὶ ἀκούσιον. Τὸ ἄρα κατ' ἐπιθυμίαν
 4 ἐκούσιον· ἐναντία γὰρ ταύτ' ἀλλήλοις. Ἔτι ἡ μοχθηρία
 ἀδικώτερον πᾶσα ποιεῖ, ἢ ὁ ἀκрасία μοχθηρία δοκεῖ εἶναι,
 ὁ δ' ἀκρατής ὁ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν παρὰ τὸν λογισμὸν οἶος
 πράττειν, ἔκρατεύεται δ' ὅταν ἐνεργῇ κατ' αὐτήν, τὸ δ' ἀδι-
 κεῖν ἐκούσιον, ὥσθ' ὁ ἀκρατής ἀδικήσει τῷ ἔφ' ἔπραττειν κατ'
 ἐπιθυμίαν· ἐκὼν ἄρα πράξει, καὶ ἐκούσιον τὸ κατ' ἐπιθυμίαν·
 καὶ γὰρ ἄτοπον εἰ δικαιότεροι ἔσονται οἱ ἀκρατεῖς ἡ γινώ-
 5 μενοι. Ἐκ μὲν τοίνυν τούτων δόξειεν ἂν τὸ κατ' ἐπιθυμίαν
 ἐκούσιον εἶναι, ἐκ δὲ τῶνδε τούναντίον. Ἀπαν γὰρ ὁ ἐκὼν
 τις πράττει, ἡ βουλόμενος πράττει, καὶ ὁ βούλεται, ἡ ἐκὼν.
 Βούλεται δ' οὐθεὶς ὁ οἶεται εἶναι κακόν. Ἀλλὰ μὴν ὁ ἀκρα-
 τεύόμενος οὐχ ἂ βούλεται ποιεῖ· τὸ γὰρ παρ' ὁ οἶεται βέλ-
 τιστον εἶναι πράττειν δι' ἐπιθυμίαν ἀκρατεύεσθαι ἔστιν.
 6 Ὡστε ἅμα συμβήσεται τὸν αὐτὸν ἐκόντα καὶ ἄκοντα πράτ-
 τεῖν· τοῦτο δ' ἀδύνατον. Ἔτι δ' ὁ ἐγκρατής δικαιοπρα-
 γήσει, καὶ μᾶλλον τῆς ἀκрасίας· ἡ γὰρ ἐγκράτεια ἀρετή, ἢ
 δ' ἀρετὴ δικαιότερους ποιεῖ. Ἐγκρατεύεται δ' ὅταν πράττῃ
 7 παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν κατὰ τὸν λογισμόν. Ὡστ' εἰ τὸ μὲν
 δικαιοπραγεῖν ἐκούσιον, ὥσπερ καὶ τὸ ἀδικεῖν (ἄμφω γὰρ
 δοκεῖ ταῦτα ἐκούσια εἶναι, καὶ ἀνάγκη, εἰ θάτερον ἐκούσιον,
 καὶ θάτερον), τὸ δὲ παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἐκούσιον, ἅμα ἄρα
 8 ὁ αὐτὸς τὸ αὐτὸ πράξει ἐκὼν καὶ ἄκων. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος
 καὶ περὶ θυμοῦ· ἀκрасία γὰρ καὶ ἐγκράτεια καὶ θυμοῦ δοκεῖ
 εἶναι, ὥσπερ καὶ ἐπιθυμίας, καὶ τὸ παρὰ τὸν θυμὸν λυπηρόν,
 καὶ ἂ βίαιον ἢ κάθεξις, ὥστ' εἰ τὸ βίαιον ἀκούσιον, τὸ κατὰ
 9 τὸν θυμὸν ἐκούσιον ἂν εἴη πᾶν. Ἔοικε δὲ καὶ Ἡράκλειτος
 λέγειν εἰς τὴν ἰσχὺν τοῦ θυμοῦ ἐβλέψας ὅτι λυπηρὰ ἢ κώ-
 λυσις αὐτοῦ “χαλεπὸν γάρ” ἔφησι “θυμῷ μάχεσθαι· ψυχῆς
 γὰρ ὠνεῖται.” Εἰ δ' ἀδύνατον τὸ ἑαυτὸ ἐκόντα καὶ ἄκοντα

† ἀκρατεύεσθαι Mb. ν πράττειν om. Mb. w οἱ om. Mb. x γενό-
 μενοι Mb. y ἂν] δ' ἂν Pb. z βουλόμενος πράττει om. Pb. a ἐκὼν]
 ἐκὼν βούλεται Mb. b ἀκρατής Pb. c ἐκούσιον codices. d βίαιος Pb.
 e βλέψαι Mb. f φασὶ Mb. g αὐτὸ ἐκόντα] αὐτὸν ἐκόντα Mb.

πράττειν ἅμα τὸ κατὰ τὸ αὐτὸ τοῦ πράγματος, μᾶλλον ἐκούσιον τὸ κατὰ βούλησιν τοῦ κατ' ἐπιθυμίαν καὶ θυμόν. Τεκμήριον δέ· πολλὰ γὰρ πράττομεν ἐκόντες ἄνευ ὀργῆς ¹⁰ καὶ ἐπιθυμίας. Δείπεται ἄρα, εἰ τὸ βουλόμενον καὶ ἐκούσιον ταυτό, σκέψασθαι· φαίνεται δὲ καὶ τοῦτο ἀδύνατον. Ὑπό- κείται γὰρ ἡμῖν καὶ δοκεῖ ἡ μοχθηρία ἀδικωτέρους ποιεῖν, ἢ δ' ἀκрасία μοχθηρία τις φαίνεται. Συμβήσεται δὲ τούναν- ¹¹ τίν· βούλεται μὲν γὰρ οὐθεὶς ἃ οἶεται εἶναι κακά, πράττει δ' ὅταν γίνηται ἀκρατής· εἰ οὖν τὸ μὲν ἀδικεῖν ἐκούσιον, τὸ δ' ἐκούσιον τὸ κατὰ βούλησιν, ὅταν ἀκρατής γένηται, οὐκέτι ἀδικήσει, ἀλλ' ἔσται δικαιότερος ἢ πρὶν ^h γενέσθαι ἀκρατής. Τοῦτο δ' ἀδύνατον. Ὅτι μὲν τοίνυν οὐκ ἔστι τὸ ἐκούσιον τὸ κατὰ ὄρεξιν πράττειν, οὐδ' ἀκούσιον τὸ παρὰ τὴν ὄρεξιν, φανερόν. Ὅτι δ' οὐδὲ κατὰ προαίρεσιν, πάλιν ἐκ τῶνδε δῆ- ⁸ λον. Τὸ μὲν γὰρ κατὰ βούλησιν ὥς οὐκ ἀκούσιον, ἀπε- δείχθη, ἀλλὰ μᾶλλον πᾶν ὃ βούλεται καὶ ἐκούσιον. Ἀλλ' ὅτι καὶ ⁱ μὴ βουλόμενον ἐνδέχεται πράττειν ἐκόντα, τοῦτο δέδεικται μόνον. Πολλὰ δὲ βουλόμενοι πράττομεν ἐξαίφνης, ^k προαιρεῖται δ' οὐδεὶς οὐδὲν ἐξαίφνης. Εἰ δὲ ἀνάγκη μὲν ἦν ² τριῶν τούτων ἓν τι εἶναι τὸ ἐκούσιον, ἢ κατ' ὄρεξιν ἢ κατὰ προαίρεσιν ἢ κατὰ διάνοιαν, τούτων δὲ τὰ δύο μὴ ἔστιν, λεί- πεται ἐν τῷ διανοούμενόν πως πράττειν εἶναι τὸ ἐκούσιον. Ἔτι δὲ μικρὸν προαγαγόντες τὸν λόγον, ἐπιθῶμεν τέλος τῷ περὶ τοῦ ἐκουσίου καὶ ἀκουσίου διορισμῷ. Δοκεῖ γὰρ τὸ ³ βία καὶ μὴ βία τι ποιεῖν οἰκεία τοῖς εἰρημένοις εἶναι· τό τε γὰρ βίαιον ¹ ἀκούσιον, καὶ τὸ ἀκούσιον πᾶν βίαιον εἶναι φα- μέν. Ὡστε περὶ τοῦ βία σκεπτέον πρῶτον, τί ἔστι καὶ πῶς ἔχει πρὸς τὸ ἐκούσιον καὶ ἀκούσιον. Δοκεῖ δὲ τὸ βίαιον καὶ τὸ ἀναγκαῖον ἀντικεῖσθαι, καὶ ἡ βία καὶ ἡ ἀνάγκη, τῷ ἐκου- σίῳ καὶ τῇ πειθοῖ ἐπὶ τῶν πραττομένων. Καθόλου ^m δὲ τὸ ⁴ βίαιον καὶ τὴν ἀνάγκην καὶ ἐπὶ τῶν ἀψύχων λέγομεν· καὶ γὰρ τὸν λίθον ἄνω καὶ τὸ πῦρ κάτω βία καὶ ⁿ ἀναγκαζόμενα

^h γενέσθαι] γε M^b. ⁱ μὴ om. M^b. ^k προαιρεῖται—ἐξαίφνης om. P^b. ¹ ἀκούσιον καὶ—βίαιον om. P^b. ^m δὲ] γὰρ M^b. ⁿ ἀναγκαζόμενον M^b.

φέρεσθαι φαμέν. Τοῦτο δ' ὅταν κατὰ τὴν φύσει καὶ καθ' αὐτὰ ὁρμὴν φέρεται, οὐ βία, οὐ μὴν οὐδ' ἐκούσια λέγεται, ἅλλ' ἀνώνυμος ἢ ἀντίθεσις. Ὅταν δὲ παρὰ ταύτην, βία φαμέν. Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπὶ ἐμψύχων καὶ ἐπὶ τῶν ζῶων ὁρῶμεν βία πολλὰ καὶ πάσχοντα καὶ ποιούντα, ὅταν παρὰ τὴν ἐν αὐτῷ ὁρμὴν ἔξωθεν ᾤτι κινή. Ἐν μὲν τοῖς ἀψύχοις ἀπλὴ ἢ ἀρχή, ἐν δὲ τοῖς ἐμψύχοις πλεονάζει· οὐ γὰρ αἰεὶ ἢ ὀρεξίς καὶ ὁ λόγος συμφωνεῖ. Ὡστ' ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ζῶων ἀπλῶν τὸ βίαιον, ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀψύχων· οὐ γὰρ ἔχει λόγον καὶ ὀρεξιν ἐναντίαν, ἀλλὰ τῇ ὀρέξει ζῇ. Ἐν δ' ἀνθρώπῳ ἔνεστιν ἄμφω, καὶ ἐν τινι ἡλικίᾳ, ἣ καὶ τὸ πρᾶττειν ἀποδίδομεν· οὐ γὰρ φαμέν τὸ παιδίον πρᾶττειν, οὐδὲ τὸ θηρίον, ἅλλ' ὅταν ἤδη διὰ λογισμόν πρᾶττοντα. Δοκεῖ δὲ τὸ βίαιον ἅπαν λυπηρὸν εἶναι, καὶ οὐθεὶς βία μὲν ποιεῖ, χαίρων δέ. Διὸ περὶ τὸν ἐγκρατῆ καὶ τὸν ἀκρατῆ πλείστη ἀμφισβήτησις ἐστίν· ἐναντίας γὰρ ὁρμὰς ἔχων αὐτὸς ἕκαστος αὐτῷ πρᾶττει, ὥσθ' ὅ τ' ἐγκρατὴς βία, φασίν, ἀφέλκει αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἡδέων ἐπιθυμῶν (ἀλγεί γὰρ ἀφέλκων πρὸς ἀντιτείνουσιν τὴν ὀρεξιν), ὅ τ' ἀκρατὴς βία παρὰ τὸν λογισμόν. Ἦττον δὲ δοκεῖ λυπεῖσθαι· ἢ γὰρ ἐπιθυμία τοῦ ἡδέος, ἢ ἀκολουθεῖ χαίρων, ὥσθ' ὁ ἀκρατὴς μᾶλλον ἐκὼν καὶ οὐ βία, ὅτι οὐ λυπηρῶς. Ἡ δὲ πειθῶ τῇ βίᾳ καὶ ἀνάγκῃ ἀντιτίθεται. Ὁ δ' ἐγκρατὴς ἐφ' ᾧ πέπεισται ἄγει, καὶ πορεύεται οὐ βία ἄλλ' ἐκὼν. Ἡ δ' ἐπιθυμία οὐ πείσασα ἄγει· οὐ γὰρ μετέχει λόγου. Ὅτι μὲν οὖν δοκοῦσιν οὗτοι μόνοι βία καὶ ἄκοντες ποιεῖν, καὶ διὰ τίν' αἰτίαν, ὅτι καθ' ὁμοιότητά τινα τοῦ βία, καθ' ἣν καὶ ἐπὶ τῶν ἀψύχων λέγομεν, εἴρηται. Οὐ μὴν ἄλλ' εἴ τις προσθῇ τὸ ἐν τῷ διορισμῷ προσκείμενον κακέι, λύεται τὸ λεχθέν. Ὅταν μὲν γάρ τι τῶν ἔξωθεν παρὰ τὴν ἐν αὐτῷ ὁρμὴν κινή ἢ ἡρεμίᾳ, βία φα-

ο φύσιν Mb. Ρ τις Pb. q καὶ ὡς Mb. ρ πραττόμενον Mb. s χαίρων δέ om. Pb. t τ' om. Pb. ν ἐπιθυμῶν codices. w τὴν om. Mb. x οὐ alterum om. Pb. y ἢ] οὐ Mb. ἡ—ἐκὼν om. Pb. z τι Mb. a ἐν αὐτῷ διορισμῷ προκείμενον Mb.

μέν, ὅταν δὲ μή, οὐ βία. Ἐν δὲ τῷ ἑγκρατεῖ καὶ ἀκρατεῖ ¹⁰
 ἢ καθ' αὐτὸν ὀρμὴ ἐνούσα ἄγει· ἄμφω γὰρ ἔχει. Ὡστ' οὐ
 βία οὐδέτερος ἀλλ' ἐκὼν διὰ γε ταῦτα πράττοι ἄν, οὐδ'
 ἀναγκαζόμενος. Τὴν γὰρ ἔξωθεν ἀρχήν, τὴν παρὰ τὴν ὀρ-
 μὴν ἢ ἐμποδίζουσιν ἢ κινοῦσιν, ἀνάγκην λέγομεν, ὥσπερ εἴ
 τις λαβὼν τὴν χεῖρα ^c τύπτει τινὰ ἀντιτείνοντος ^d καὶ τῷ
 βούλεσθαι καὶ τῷ ἐπιθυμεῖν. Ὅταν δ' ἔσωθεν ἡ ἀρχή, οὐ ¹¹
 βία, ἐπεὶ καὶ ἡδονὴ καὶ λύπη ἐν ἀμφοτέροις ἔνεστιν. Καὶ
 γὰρ ὁ ἐγκρατευόμενος λυπείται παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν πράτ-
 των ἥδη, καὶ χαίρει τὴν ^e ἀπ' ἐλπίδος ἡδονήν, ὅτι ὕστερον
 ὠφεληθήσεται, ἢ καὶ ἥδη ὠφελεῖται ὑγιαίνων· καὶ ὁ ἀκρατὴς
 χαίρει μὲν τυγχάνων ἀκρατευόμενος οὐ ἐπιθυμεῖ, λυπείται δὲ
 τὴν ἀπ' ἐλπίδος λύπην· οἶεται γὰρ κακὸν πράττειν. Ὡστε ¹²
 τὸ μὲν βία ἐκάτερον φάναι ποιεῖν ἔχει λόγον, καὶ διὰ τὴν
 ὀρεξιν καὶ διὰ τὸν λογισμὸν ἐκάτερον ἄκοντα ποτὲ πράτ-
 τειν· κεχωρισμένα γὰρ ὄντα ἐκάτερα ἐκκρουέται ὑπ' ἀλλή-
 λων. Ὅθεν καὶ ἐπὶ τὴν ὅλην μεταφέρουσι ψυχὴν, ὅτι τῶν
 ἐν ψυχῇ τι τοιοῦτον ὀρώσιν. Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν μορίων ἐν- ¹³
 δέχεται τοῦτο λέγειν· ἢ δ' ὅλη ἐκούσα ψυχὴ καὶ τοῦ ἀκρα-
 τοῦς καὶ τοῦ ἐγκρατοῦς πράττει, βία δ' οὐδέτερος, ἀλλὰ τῶν
^f ἐν ἐκείνοις τι, ἐπεὶ καὶ φύσει ἀμφότερα ἔχομεν. Καὶ γὰρ
 ὁ λόγος φύσει ἄρχων ἔστι ^h ἐωμένης τῆς γενέσεως καὶ μὴ πη-
 ρωθείσης ἐνέσται, καὶ ἡ ἐπιθυμία, ὅτι εὐθὺς ἐκ γενετῆς ἀκο-
 λουθεῖ καὶ ἔνεστιν. Σχεδὸν δὲ τούτοις δυσὶ τὸ φύσει διορί- ¹⁴
 ζομεν, τῷ τε ὅσα εὐθὺς γινομένοις ἀκολουθεῖ πᾶσι, καὶ ὅσα
 ἐωμένης τῆς γενέσεως εὐθυπορεῖν γίνεται ἡμῖν, οἷον πόλια
 καὶ γῆρας καὶ τᾶλλα τὰ τοιαῦτα. Ὡστε μὴ κατὰ φύσιν
 ἐκάτερος πράττει, ἀπλῶς δὲ κατὰ φύσιν ἐκάτερος, οὐ τὴν
 αὐτήν. Αἱ μὲν οὖν περὶ τὸν ⁱ ἐγκρατῆ καὶ ἀκρατῆ ἀπορίαι, ¹⁵
 περὶ τοῦ βία πράττειν ἢ ἀμφοτέρους ἢ τὸν ἕτερον, ὥστε ^k ἢ
 μὴ ἐκόντας ἢ ἅμα βία καὶ ἄκοντας, εἰ ^l δὲ τὸ βία ἐκούσιον,

^b ἀκρατεῖ καὶ ἐγκρατεῖ Pb. ^c τύπτει Mb. ^d καὶ τῷ βούλεσθαι] ὡς τὸ
 βούλεσθαι Mb. ^e ἀπ' om. Pb. ^f ἐν om. Mb. ^g ὅτι Mb. ^h ἐρρω-
 μένης corr. Mb. ⁱ ἀκρατῆ καὶ ἐγκρατῆ Pb. ^k ἢ μὴ] εἰ μὴ Mb. ^l pro
 δε locum vacuum Pb.

ἄμα ἐκόντας καὶ ἄκοντας πράττειν· σχεδὸν δὲ ἐκ τῶν εἰρη-
 16 μένων δῆλον ἡμῖν ὡς ἀπαντητέον. Λέγονται ^m δὲ κατ' ἄλ-
 λον τρόπον βία καὶ ἀναγκασθέντες πράττειν, οὐ διαφαινούτος
 τοῦ λόγου καὶ τῆς ὀρέξεως, ὅταν πράττωσιν ⁿ ὃ καὶ λυπηρὸν
 καὶ φαῦλον ὑπολαμβάνουσιν, ἀλλ' ἂν μὴ τοῦτο πράττωσι,
 πληγαὶ ἢ δεσμοὶ ἢ θάνατοι ὄσιν. Ταῦτα γὰρ φασιν ἀναγ-
 κασθέντες πράττειν. Ἡ οὖν, ἀλλὰ πάντες ^o ἐκόντες ποιοῦσιν
 17 αὐτὸ τοῦτο· ἔξεστι γὰρ μὴ ποιεῖν, ἀλλ' ἐκείνο ὑπομεῖναι
 τὸ πάθος. Ἐτι ἴσως τούτων τὰ μὲν φαίη τις ἂν τὰ δ' οὐ.
 Ὅσα μὲν γὰρ ἐφ' ^a αὐτῷ τῶν τοιούτων μὴ ὑπάρξαι ^r ἢ
 ὑπάρξαι δεῖ, ^s ὅσα πράττει ^t ἃ μὴ βούλεται, ἐκὼν πράττει
 καὶ οὐ βία· ὅσα δὲ μὴ ἐφ' αὐτῷ τῶν τοιούτων, βία πῶς, οὐ
 μέντοι γ' ἀπλῶς, ὅτι οὐκ αὐτὸ τοῦτο προαιρεῖται ὃ πρᾶτ-
 τει, ἀλλ' οὐ ἕνεκα, ἐπεὶ καὶ ἐν τούτοις ἐστὶ τις διαφορὰ.
 18 Ἐἰ γὰρ ἵνα μὴ λάβῃ ψηλαφῶν ἀποκτείνῃ, γελοῖος ἂν εἴη
 εἰ λέγοι ὅτι βία καὶ ἀναγκαζόμενος. Ἀλλὰ ^w δεῖ μείζον
 κακὸν καὶ λυπηρότερον εἶναι, ὃ πείσεται μὴ ποιήσας. Οὕτω
 γὰρ ἀναγκαζόμενος καὶ μὴ βία πράττει, ἢ οὐ φύσει, ὅταν
 κακὸν ἀγαθοῦ ^x ἕνεκα ἢ ^y μείζονος ^z κακοῦ ἀπολύσεως πράττῃ,
 19 καὶ ἄκων γε· οὐ γὰρ ἐφ' ^a αὐτῷ ταῦτα. Διὸ καὶ τὸν ἔρωτα
 πολλοὶ ἀκούσιον τιθέασιν, καὶ θυμοὺς ἐνίους καὶ τὰ φυσικά,
 ὅτι ἰσχυρὰ καὶ ὑπὲρ τὴν φύσιν. Καὶ συγγνώμην ^b ἔχομεν
 ὡς πεφυκότες βιάζεσθαι τὴν φύσιν. Καὶ μᾶλλον ἂν δόξειε
 βία καὶ ἄκων πράττειν, ἵνα μὴ ἀλγῇ ἰσχυρῶς, ^c ἢ ἵνα μὴ
 20 ἡρέμα, καὶ ὅλως ἵνα μὴ ἀλγῇ ἢ ἵνα ^d χαίρῃ. Τὸ γὰρ ἐφ'
^a αὐτῷ, εἰς ὃ ἀνάγεται ὅλον, τοῦτ' ἐστὶν ὃ ἢ αὐτοῦ φύσις οἷα
^e τε φέρειν· ὃ δὲ μὴ οἷα τε, μὴδ' ἐστὶ τῆς ἐκείνου φύσει
 ὀρέξεως ἢ λογισμοῦ, οὐκ ἐφ' αὐτῷ. Διὸ καὶ τοὺς ἐνθου-
 σιώντας καὶ προλέγοντας, καίπερ διανοίας ἔργον ποιούντας,

^m δὲ om. Pb. ⁿ ὃ—ὑπολαμβάνουσιν om. Mb. ^o ἐκόντες om. Pb.
 p αὐτὸ] οὗτοι Pb. ^a ἐαυτῷ Mb. ^r ἢ ὑπάρξαι om. Mb. ^s ὅσα] ἐκὼν
 corr. Pb. ^t ἃ—πράττει om. Pb. ^v εἰ] οὐ Mb, δ Pb. ^w δὴ Mb.Pb.
^x ἕνεκα ἢ] ἕνεκα ἂν Mb.Pb. ^y μείζονος om. Mb. ^z κακοῦ καὶ ἀπολύ-
 σεως Mb. ^a ἐαυτῷ Mb. et sect. 20. init. ^b ἔχομεν om. Pb. ^c ἢ prius
 om. Mb. ^d μὴ χαίρῃ codices. ^e τε φέρειν] γε φέρειν Mb.

ὅμως οὐ φαμεν ἐφ' αὐτοῖς εἶναι, οὐτ' εἰπεῖν ἂ εἶπον, οὔτε
 πράττειν ἂ ἐπραξαν. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ δι' ἐπιθυμίαν ὥστε ²¹
 καὶ διάνοιαι τινες καὶ πάθη οὐκ ἐφ' ἡμῖν εἰσίν, ἢ πράξεις αἱ
 κατὰ τὰς τοιαύτας διανοίας καὶ λογισμούς, ἀλλ' ὥσπερ Φι-
 λόλαος ἔφη εἶναι τινες λόγους κρείττους ἡμῶν. Ἦν δ' οὐτ' εἰ
 τὸ ἐκούσιον καὶ ἀκούσιον καὶ πρὸς τὸ βίᾳ ἔδει σκέψασθαι,
 τοῦτο μὲν οὕτω διηρήσθω· οἱ γὰρ μάλιστ' ἐμποδίζοντες τὸ
 ἐκούσιον ὡς βίᾳ πράττοντες, ἢ ἀλλ' ἐκόντες. Ἐπεὶ δὲ τοῦτ' ⁹
 ἔχει τέλος, καὶ οὔτε τῇ ὀρέξει οὔτε τῇ προαιρέσει τὸ ἐκού-
 σιον ὄρισταί, λοιπὸν ^h δὴ ὀρίσασθαι τὰ ⁱ κατὰ διάνοιαν.
 Δοκεῖ δὴ ^k ἐναντίον εἶναι τὸ ἐκούσιον τῷ ἀκουσίῳ, καὶ τὸ
 εἰδόμενον ἢ ὄν ἢ φ' ἢ οὐ ἔνεκα. Ἐνίστε γὰρ οἶδε μὲν ὅτι πα-
 τήρ, ἀλλ' οὐχ ἵνα ἀποκτείνῃ ἀλλ' ἵνα σώσῃ, ὥσπερ αἱ ¹ Πε-
 λιάδες ἦτοι ὡς ὅτι μὲν πόμα, ἀλλ' ὡς φίλτρον καὶ οἶνον· τὸ
 δ' ἦν κώνειον. Τῷ ^m δ' ἀγνοοῦντι καὶ ὄν καὶ φ' καὶ ⁿ ὅ, δι' ²
 ἄγνοίαν, μὴ κατὰ συμβεβηκός. Τὸ δὲ δι' ἄγνοίαν, καὶ ὁ
 καὶ φ' καὶ ὄν, ἀκούσιον. Τὸ ἐναντίον ἄρ' ἐκούσιον. Ὅσα
 μὲν οὖν ἐφ' ἐαυτῷ ὄν μὴ πράττειν ὁ πράττει μὴ ἀγνοῶν καὶ
 δι' αὐτόν, ἐκούσια ταῦτ' ἀνάγκη εἶναι, καὶ τὸ ἐκούσιον τοῦτ'
 ἐστίν· ὅσα δ' ἀγνοῶν καὶ διὰ τὸ ἀγνοεῖν, ἄκων. Ἐπεὶ δὲ ³
 τὸ ἐπίστασθαι καὶ τὸ εἰδέναι διττόν, ἐν μὲν τὸ ἔχειν, ἐν δὲ
 τὸ χρῆσθαι τῇ ἐπιστήμῃ, ^p ὁ ἔχων μὴ χρώμενος δὲ ἔστι μὲν
 ὡς δικαίως ^q ἀγνοῶν λέγοιτο, ἔστι δ' ὡς οὐ δικαίως, οἷον εἰ
 δι' ἀμέλειαν μὴ ἐχρήτο. Ὅμοίως δὲ καὶ μὴ ἔχων τις ψέ-
 γοιτο ἂν, εἰ ὁ ῥάδιον ἢ ἀναγκαῖον ἦν, μὴ ἔχει δι' ἀμέλειαν ἢ
 ἡδονὴν ἢ λύπην. Ταῦτ' οὖν προσδιοριστέον. Περὶ μὲν οὖν
 τοῦ ἐκούσιου καὶ ἀκούσιου διωρίσθω τοῦτον τὸν τρόπον.

Περὶ δὲ προαιρέσεως μετὰ τοῦτο ^r λέγωμεν, διαπορήσαν- ¹⁰
 τες πρῶτον τῷ λόγῳ περὶ αὐτῆς. Διστάσειε γὰρ ἂν τις ἐν
 τῷ γένει πέφυκε καὶ ἐν ποίῳ θεῖναι αὐτὴν χρή, καὶ πότερον

^f ὡς M^b. ^g ἴσ. ἀλλ' οὐκ ἐκόντες λόγοι οὗτοί εἰσιν margo P^b. ^h δεῖ
 M^b. P^b. ⁱ κατὰ τὴν διάνοιαν P^b. ^k ἐναντία M^b. ^l πολιάδες P^b.
^m δ' post τῷ om. P^b. ⁿ δ] ὅτω M^b. P^b. ^o πλάττει M^b. ^p ὁ om. P^b.
^q ἀνοῶν P^b. ^r λέγομεν M^b.

οὐ ταῦτόν τὸ ἐκούσιον καὶ τὸ προαιρετὸν ἢ ^α ταυτόν ἐστιν.
² Μάλιστα δὲ λέγεται παρὰ τινων, καὶ ζητοῦντι δόξειε δ' ἂν
 δυοῖν εἶναι θάτερον ἢ προαίρεσις, ἥτοι δόξα ἢ ὄρεξις· ἀμφό-
 τερα γὰρ φαίνεται παρακολουθοῦντα. Ὅτι μὲν οὖν οὐκ
 ἐστὶν ὄρεξις, φανερόν. Ἡ γὰρ βούλησις ἂν εἴη ἢ ἐπιθυμία
 ἢ θυμός· οὐθεὶς γὰρ ὀρέγεται μηθὲν πεπονθὼς τούτων. Θυ-
 μὸς ^ν μὲν οὖν καὶ ἐπιθυμία καὶ τοῖς θηρίοις ὑπάρχει, προαι-
³ ρεσις δ' οὐ. Ἐτι δὲ καὶ οἷς ὑπάρχει ἄμφω ταῦτα, πολλὰ
 καὶ ἄνευ θυμοῦ καὶ ἐπιθυμίας προαιροῦνται· καὶ ἐν τοῖς πά-
 θεσιν ὄντες οὐ προαιροῦνται, ἀλλὰ καρτεροῦσιν. Ἐτι ἐπι-
 θυμία μὲν καὶ θυμὸς αἰεὶ μετὰ λύπης, προαιρούμεθα δὲ πολλὰ
⁴ καὶ ἄνευ λύπης. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ βούλησις καὶ προαίρεσις
 ταυτόν· βούλονται μὲν ^ω γὰρ ἔνια καὶ τῶν ἀδυνάτων εἰδότες,
 οἷον βασιλεῦειν ^ς τε πάντων ἀνθρώπων καὶ ἀθάνατοι εἶναι,
 προαιρεῖται δ' οὐθεὶς μὴ ἀγνοῶν ὅτι ἀδύνατον, οὐδ' ὅλως ^γ ὁ
 δυνατόν μὲν, μὴ ἐφ' αὐτῷ δ' οἶεται πράξαι ἢ μὴ πράξαι.
 Ὡστε τοῦτο μὲν φανερόν, ὅτι ἀνάγκη ^α τὸ προαιρετὸν τῶν
⁵ ἐφ' αὐτῷ τι εἶναι. Ὅμοίως δὲ δῆλον ὅτι οὐδὲ δόξα, οὐδ'
 ἀπλῶς εἴ τις οἶεται ^α τι. Τῶν γὰρ ἐφ' αὐτῷ τι εἶναι τὸ
 προαιρετόν, δοξάζομεν δὲ πολλὰ καὶ τῶν οὐκ ὄντων ἐφ'
 ἡμῖν, οἷον τὴν διάμετρον σύμμετρον. Ἐτι οὐκ ἔστι προαι-
 ρεσις ἀληθῆς ἢ ψευδῆς. Οὐδὲ δὴ ^β ἢ τῶν ἐφ' αὐτῷ ὄντων
 πρακτῶν ^ς δόξα, ἢ τυγχάνομεν οἰόμενοι δεῖν ^δ τι πράττειν
⁶ ^ε ἢ οὐ πράττειν. Κοινὸν δὲ περὶ δόξης τοῦτο καὶ βουλή-
 σεως· οὐθεὶς γὰρ τέλος οὐθὲν προαιρεῖται, ἀλλὰ τὰ πρὸς τὸ
 τέλος· λέγω δ' οἷον οὐθεὶς ὑγιαίνειν προαιρεῖται, ἀλλὰ περι-
 πατεῖν ἢ καθῆσθαι τοῦ ὑγιαίνειν ^ς ἕνεκεν, οὐδ' εὐδαιμονεῖν,
 ἀλλὰ χρηματίζεσθαι ἢ κινδυνεύειν τοῦ εὐδαιμονεῖν ἕνεκα· καὶ
 ὅλως δηλοῖ αἰεὶ προαιρούμενος τί τε καὶ τίνος ἕνεκα προαι-
 ρεῖται, ἔστι δὲ τὸ μὲν τίνος, οὐ ἕνεκα προαιρεῖται ἄλλο, τὸ

^α ταυτά M^b. ^τ γὰρ om. M^b. ^ν μὲν om. M^b. ^ω γὰρ] γὰρ ταύ-
 τόν M^b. P^b. ^ς τε] μὲν M^b. ^γ ὁ δυνατόν] ἀδύνατον M^b. P^b. ^α τὸ]
 μὲν τὸ M^b. ^α τι om. P^b. ^β ἢ M^b. ^ς δόξαν ἢ M^b. ^δ τι om. P^b.
^ε ἢ οὐ πράττειν om. P^b. ^ς ἕνεκα M^b.

δὲ τί, ὃ προαίρεῖται ἕνεκα ἄλλου. Βούλεται δέ ^εγε μά-7
 λιστα τὸ τέλος, καὶ δοξάζειν δεῖν καὶ ὑγιαίνειν καὶ εὖ πράτ-
 τειν. Ὡστε φανερόν διὰ τούτων ὅτι ἄλλο ^h καὶ δόξης καὶ
 βουλήσεως. Βούλεσθαι μὲν καὶ δόξα μάλιστα τοῦ τέλους,
 προαίρεσις δ' οὐκ ἔστιν. Ὅτι μὲν ⁱ οὖν οὐκ ἔστιν οὔτε βού-8
 λησις οὔτε δόξα οὔθ' ὑπόληψις ἀπλῶς ἢ προαίρεσις, δηλον
 τί δὲ διαφέρει τούτων, καὶ πῶς ἔχει πρὸς τὸ ἐκούσιον; Ἄμα
 δὲ δηλον ἔσται καὶ τί ἐστὶ προαίρεσις. Ἔστι δὴ τῶν δυνα-
 τῶν καὶ εἶναι καὶ μὴ τὰ μὲν τοιαῦτα ὥστε ἐνδέχασθαι βου-
 λεύσασθαι περὶ ^k αὐτῶν, περὶ ἐνίων δ' οὐκ ἐνδέχεται. Τὰ 9
 μὲν γὰρ ^l δυνατὰ μὲν ἐστὶ καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι, ἀλλ' οὐκ
 ἐφ' ἡμῖν αὐτῶν ἡ γένεσις ἐστίν, ἀλλὰ τὰ μὲν διὰ φύσιν τὰ
 δὲ δι' ἄλλας αἰτίας γίνεται· περὶ ὧν οὐδεὶς ἂν οὐδ' ἐγγχειρή-
 σειε ^m βουλευέσθαι μὴ ἀγνοῶν. Περὶ ὧν δ' ἐνδέχεται μὴ
 μόνον τὸ εἶναι καὶ μὴ, ⁿ ἀλλὰ καὶ τὸ βουλευέσασθαι τοῖς ἀν-
 θρώποις· ταῦτα δ' ἐστὶν ὅσα ἐφ' ἡμῖν ἐστὶ πρᾶξαι ^o ἢ μὴ
 πρᾶξαι. Διὸ οὐ βουλευόμεθα περὶ τῶν ἐν Ἰνδοῖς, οὐδὲ πῶς 10
 ἂν ὁ κύκλος τετραγωνισθεῖ· τὰ μὲν γὰρ οὐκ ἐφ' ἡμῖν, ἢ τὸ
 δ' ὅλως οὐ πρακτόν. ^q Ἄλλ' οὐδὲ περὶ τῶν ^q ἐν ἡμῖν πρα-
 κτῶν περὶ ἀπάντων. ^r ^t ^u ^v ^w ^x ^y ^z ^{aa} ^{ab} ^{ac} ^{ad} ^{ae} ^{af} ^{ag} ^{ah} ^{ai} ^{aj} ^{ak} ^{al} ^{am} ^{an} ^{ao} ^{ap} ^{aq} ^{ar} ^{as} ^{at} ^{au} ^{av} ^{aw} ^{ax} ^{ay} ^{az} ^{ba} ^{bb} ^{bc} ^{bd} ^{be} ^{bf} ^{bg} ^{bh} ^{bi} ^{bj} ^{bk} ^{bl} ^{bm} ^{bn} ^{bo} ^{bp} ^{bq} ^{br} ^{bs} ^{bt} ^{bu} ^{bv} ^{bw} ^{bx} ^{by} ^{bz} ^{ca} ^{cb} ^{cc} ^{cd} ^{ce} ^{cf} ^{cg} ^{ch} ^{ci} ^{cj} ^{ck} ^{cl} ^{cm} ^{cn} ^{co} ^{cp} ^{cq} ^{cr} ^{cs} ^{ct} ^{cu} ^{cv} ^{cw} ^{cx} ^{cy} ^{cz} ^{da} ^{db} ^{dc} ^{dd} ^{de} ^{df} ^{dg} ^{dh} ^{di} ^{dj} ^{dk} ^{dl} ^{dm} ^{dn} ^{do} ^{dp} ^{dq} ^{dr} ^{ds} ^{dt} ^{du} ^{dv} ^{dw} ^{dx} ^{dy} ^{dz} ^{ea} ^{eb} ^{ec} ^{ed} ^{ee} ^{ef} ^{eg} ^{eh} ^{ei} ^{ej} ^{ek} ^{el} ^{em} ^{en} ^{eo} ^{ep} ^{eq} ^{er} ^{es} ^{et} ^{eu} ^{ev} ^{ew} ^{ex} ^{ey} ^{ez} ^{fa} ^{fb} ^{fc} ^{fd} ^{fe} ^{ff} ^{fg} ^{fh} ^{fi} ^{fj} ^{fk} ^{fl} ^{fm} ^{fn} ^{fo} ^{fp} ^{fq} ^{fr} ^{fs} ^{ft} ^{fu} ^{fv} ^{fw} ^{fx} ^{fy} ^{fz} ^{ga} ^{gb} ^{gc} ^{gd} ^{ge} ^{gf} ^{gg} ^{gh} ^{gi} ^{gj} ^{gk} ^{gl} ^{gm} ^{gn} ^{go} ^{gp} ^{gq} ^{gr} ^{gs} ^{gt} ^{gu} ^{gv} ^{gw} ^{gx} ^{gy} ^{gz} ^{ha} ^{hb} ^{hc} ^{hd} ^{he} ^{hf} ^{hg} ^{hh} ^{hi} ^{hj} ^{hk} ^{hl} ^{hm} ^{hn} ^{ho} ^{hp} ^{hq} ^{hr} ^{hs} ^{ht} ^{hu} ^{hv} ^{hw} ^{hx} ^{hy} ^{hz} ^{ia} ^{ib} ^{ic} ^{id} ^{ie} ^{if} ^{ig} ^{ih} ⁱⁱ ^{ij} ^{ik} ^{il} ^{im} ⁱⁿ ^{io} ^{ip} ^{iq} ^{ir} ^{is} ^{it} ^{iu} ^{iv} ^{iw} ^{ix} ^{iy} ^{iz} ^{ja} ^{jb} ^{jc} ^{jd} ^{je} ^{jf} ^{jj} ^{jk} ^{jl} ^{jm} ^{jn} ^{jo} ^{jp} ^{jq} ^{jr} ^{js} ^{jt} ^{ju} ^{jv} ^{jw} ^{jx} ^{ky} ^{kz} ^{la} ^{lb} ^{lc} ^{ld} ^{le} ^{lf} ^{lg} ^{lh} ^{li} ^{lj} ^{lk} ^{ll} ^{lm} ^{ln} ^{lo} ^{lp} ^{lq} ^{lr} ^{ls} ^{lt} ^{lu} ^{lv} ^{lw} ^{lx} ^{ly} ^{lz} ^{ma} ^{mb} ^{mc} ^{md} ^{me} ^{mf} ^{mg} ^{mh} ^{mi} ^{mj} ^{mk} ^{ml} ^{mm} ^{mn} ^{mo} ^{mp} ^{mq} ^{mr} ^{ms} ^{mt} ^{mu} ^{mv} ^{mw} ^{mx} ^{my} ^{mz} ^{na} ^{nb} ^{nc} nd ^{ne} ^{nf} ^{ng} ^{nh} ⁿⁱ ^{nj} ^{nk} ^{nl} ^{nm} ⁿⁿ ^{no} ^{np} ^{nq} ^{nr} ^{ns} ^{nt} ^{nu} ^{nv} ^{nw} ^{nx} ^{ny} ^{nz} ^{oa} ^{ob} ^{oc} ^{od} ^{oe} ^{of} ^{og} ^{oh} ^{oi} ^{oj} ^{ok} ^{ol} ^{om} ^{on} ^{oo} ^{op} ^{oq} ^{or} ^{os} ^{ot} ^{ou} ^{ov} ^{ow} ^{ox} ^{oy} ^{oz} ^{pa} ^{pb} ^{pc} ^{pd} ^{pe} ^{pf} ^{pg} ^{ph} ^{pi} ^{pj} ^{pk} ^{pl} ^{pm} ^{pn} ^{po} ^{pp} ^{pq} ^{pr} ^{ps} ^{pt} ^{pu} ^{pv} ^{pw} ^{px} ^{py} ^{pz} ^{qa} ^{qb} ^{qc} ^{qd} ^{qe} ^{qf} ^{qg} ^{qh} ^{qi} ^{qj} ^{qk} ^{ql} ^{qm} ^{qn} ^{qo} ^{qp} ^{qq} ^{qr} ^{qs} ^{qt} ^{qu} ^{qv} ^{qw} ^{qx} ^{qy} ^{qz} ^{ra} ^{rb} ^{rc} rd ^{re} ^{rf} ^{rg} ^{rh} ^{ri} ^{rj} ^{rk} ^{rl} ^{rm} ^{rn} ^{ro} ^{rp} ^{rq} ^{rr} ^{rs} ^{rt} ^{ru} ^{rv} ^{rw} ^{rx} ^{ry} ^{rz} ^{sa} ^{sb} ^{sc} ^{sd} ^{se} ^{sf} ^{sg} ^{sh} ^{si} ^{sj} ^{sk} ^{sl} sm ^{sn} ^{so} ^{sp} ^{sq} ^{sr} ^{ss} st ^{su} ^{sv} ^{sw} ^{sx} ^{sy} ^{sz} ^{ta} ^{tb} ^{tc} ^{td} ^{te} ^{tf} ^{tg} th ^{ti} ^{tj} ^{tk} ^{tl} tm ^{tn} ^{to} ^{tp} ^{tq} ^{tr} ^{ts} ^{tt} ^{tu} ^{tv} ^{tw} ^{tx} ^{ty} ^{tz} ^{ua} ^{ub} ^{uc} ^{ud} ^{ue} ^{uf} ^{ug} ^{uh} ^{ui} ^{uj} ^{uk} ^{ul} ^{um} ^{un} ^{uo} ^{up} ^{uq} ^{ur} ^{us} ^{ut} ^{uu} ^{uv} ^{uw} ^{ux} ^{uy} ^{uz} ^{va} ^{vb} ^{vc} ^{vd} ^{ve} ^{vf} ^{vg} ^{vh} ^{vi} ^{vj} ^{vk} ^{vl} ^{vm} ^{vn} ^{vo} ^{vp} ^{vq} ^{vr} ^{vs} ^{vt} ^{vu} ^{vv} ^{vw} ^{vx} ^{vy} ^{vz} ^{wa} ^{wb} ^{wc} ^{wd} ^{we} ^{wf} ^{wg} ^{wh} ^{wi} ^{wj} ^{wk} ^{wl} ^{wm} ^{wn} ^{wo} ^{wp} ^{wq} ^{wr} ^{ws} ^{wt} ^{wu} ^{wv} ^{ww} ^{wx} ^{wy} ^{wz} ^{xa} ^{xb} ^{xc} ^{xd} ^{xe} ^{xf} ^{xg} ^{xh} ^{xi} ^{xj} ^{xk} ^{xl} ^{xm} ^{xn} ^{xo} ^{xp} ^{xq} ^{xr} ^{xs} ^{xt} ^{xu} ^{xv} ^{xw} ^{xy} ^{xz} ^{ya} ^{yb} ^{yc} ^{yd} ^{ye} ^{yf} ^{yg} ^{yh} ^{yi} ^{yj} ^{yk} ^{yl} ^{ym} ^{yn} ^{yo} ^{yp} ^{yq} ^{yr} ^{ys} ^{yt} ^{yu} ^{yv} ^{yw} ^{yx} ^{yy} ^{yz} ^{za} ^{zb} ^{zc} ^{zd} ^{ze} ^{zf} ^{zg} ^{zh} ^{zi} ^{zj} ^{zk} ^{zl} ^{zm} ^{zn} ^{zo} ^{zp} ^{zq} ^{zr} ^{zs} ^{zt} ^{zu} ^{zv} ^{zw} ^{zx} ^{zy} ^{zz} ^{aa} ^{ab} ^{ac} ^{ad} ^{ae} ^{af} ^{ag} ^{ah} ^{ai} ^{aj} ^{ak} ^{al} ^{am} ^{an} ^{ao} ^{ap} ^{aq} ^{ar} ^{as} ^{at} ^{au} ^{av} ^{aw} ^{ax} ^{ay} ^{az} ^{ba} ^{bb} ^{bc} ^{bd} ^{be} ^{bf} ^{bg} ^{bh} ^{bi} ^{bj} ^{bk} ^{bl} ^{bm} ^{bn} ^{bo} ^{bp} ^{bq} ^{br} ^{bs} ^{bt} ^{bu} ^{bv} ^{bw} ^{bx} ^{by} ^{bz} ^{ca} ^{cb} ^{cc} ^{cd} ^{ce} ^{cf} ^{cg} ^{ch} ^{ci} ^{cj} ^{ck} ^{cl} ^{cm} ^{cn} ^{co} ^{cp} ^{cq} ^{cr} ^{cs} ^{ct} ^{cu} ^{cv} ^{cw} ^{cx} ^{cy} ^{cz} ^{da} ^{db} ^{dc} ^{dd} ^{de} ^{df} ^{dg} ^{dh} ^{di} ^{dj} ^{dk} ^{dl} ^{dm} ^{dn} ^{do} ^{dp} ^{dq} ^{dr} ^{ds} ^{dt} ^{du} ^{dv} ^{dw} ^{dx} ^{dy} ^{dz} ^{ea} ^{eb} ^{ec} ^{ed} ^{ee} ^{ef} ^{eg} ^{eh} ^{ei} ^{ej} ^{ek} ^{el} ^{em} ^{en} ^{eo} ^{ep} ^{eq} ^{er} ^{es} ^{et} ^{eu} ^{ev} ^{ew} ^{ex} ^{ey} ^{ez} ^{fa} ^{fb} ^{fc} ^{fd} ^{fe} ^{ff} ^{fg} ^{fh} ^{fi} ^{fj} ^{fk} ^{fl} ^{fm} ^{fn} ^{fo} ^{fp} ^{fq} ^{fr} ^{fs} ^{ft} ^{fu} ^{fv} ^{fw} ^{fx} ^{fy} ^{fz} ^{ga} ^{gb} ^{gc} ^{gd} ^{ge} ^{gf} ^{gg} ^{gh} ^{gi} ^{gj} ^{gk} ^{gl} ^{gm} ^{gn} ^{go} ^{gp} ^{gq} ^{gr} ^{gs} ^{gt} ^{gu} ^{gv} ^{gw} ^{gx} ^{gy} ^{gz} ^{ha} ^{hb} ^{hc} ^{hd} ^{he} ^{hf} ^{hg} ^{hh} ^{hi} ^{hj} ^{hk} ^{hl} ^{hm} ^{hn} ^{ho} ^{hp} ^{hq} ^{hr} ^{hs} ^{ht} ^{hu} ^{hv} ^{hw} ^{hx} ^{hy} ^{hz} ^{ia} ^{ib} ^{ic} ^{id} ^{ie} ^{if} ^{ig} ^{ih} ⁱⁱ ^{ij} ^{ik} ^{il} ^{im} ⁱⁿ ^{io} ^{ip} ^{iq} ^{ir} ^{is} ^{it} ^{iu} ^{iv} ^{iw} ^{ix} ^{iy} ^{iz} ^{ja} ^{jb} ^{jc} ^{jd} ^{je} ^{jf} ^{jj} ^{jk} ^{jl} ^{jm} ^{jn} ^{jo} ^{jp} ^{jq} ^{jr} ^{js} ^{jt} ^{ju} ^{jv} ^{jw} ^{jx} ^{ky} ^{kz} ^{la} ^{lb} ^{lc} ^{ld} ^{le} ^{lf} ^{lg} ^{lh} ^{li} ^{lj} ^{lk} ^{ll} ^{lm} ^{ln} ^{lo} ^{lp} ^{lq} ^{lr} ^{ls} ^{lt} ^{lu} ^{lv} ^{lw} ^{lx} ^{ly} ^{lz} ^{ma} ^{mb} ^{mc} ^{md} ^{me} ^{mf} ^{mg} ^{mh} ^{mi} ^{mj} ^{mk} ^{ml} ^{mm} ^{mn} ^{mo} ^{mp} ^{mq} ^{mr} ^{ms} ^{mt} ^{mu} ^{mv} ^{mw} ^{mx} ^{my} ^{mz} ^{na} ^{nb} ^{nc} nd ^{ne} ^{nf} ^{ng} ^{nh} ⁿⁱ ^{nj} ^{nk} ^{nl} ^{nm} ⁿⁿ ^{no} ^{np} ^{nq} ^{nr} ^{ns} ^{nt} ^{nu} ^{nv} ^{nw} ^{nx} ^{ny} ^{nz} ^{oa} ^{ob} ^{oc} ^{od} ^{oe} ^{of} ^{og} ^{oh} ^{oi} ^{oj} ^{ok} ^{ol} ^{om} ^{on} ^{oo} ^{op} ^{oq} ^{or} ^{os} ^{ot} ^{ou} ^{ov} ^{ow} ^{ox} ^{oy} ^{oz} ^{pa} ^{pb} ^{pc} ^{pd} ^{pe} ^{pf} ^{pg} ^{ph} ^{pi} ^{pj} ^{pk} ^{pl} ^{pm} ^{pn} ^{po} ^{pp} ^{pq} ^{pr} ^{ps} ^{pt} ^{pu} ^{pv} ^{pw} ^{px} ^{py} ^{pz} ^{qa} ^{qb} ^{qc} ^{qd} ^{qe} ^{qf} ^{qg} ^{qh} ^{qi} ^{qj} ^{qk} ^{ql} ^{qm} ^{qn} ^{qo} ^{qp} ^{qq} ^{qr} ^{qs} ^{qt} ^{qu} ^{qv} ^{qw} ^{qx} ^{qy} ^{qz} ^{ra} ^{rb} ^{rc} rd ^{re} ^{rf} ^{rg} ^{rh} ^{ri} ^{rj} ^{rk} ^{rl} ^{rm} ^{rn} ^{ro} ^{rp} ^{rq} ^{rr} ^{rs} ^{rt} ^{ru} ^{rv} ^{rw} ^{rx} ^{ry} ^{rz} ^{sa} ^{sb} ^{sc} ^{sd} ^{se} ^{sf} ^{sg} ^{sh} ^{si} ^{sj} ^{sk} ^{sl} sm ^{sn} ^{so} ^{sp} ^{sq} ^{sr} ^{ss} st ^{su} ^{sv} ^{sw} ^{sx} ^{sy} ^{sz} ^{ta} ^{tb} ^{tc} ^{td} ^{te} ^{tf} ^{tg} th ^{ti} ^{tj} ^{tk} ^{tl} tm ^{tn} ^{to} ^{tp} ^{tq} ^{tr} ^{ts} ^{tt} ^{tu} ^{tv} ^{tw} ^{tx} ^{ty} ^{tz} ^{ua} ^{ub} ^{uc} ^{ud} ^{ue} ^{uf} ^{ug} ^{uh} ^{ui} ^{uj} ^{uk} ^{ul} ^{um} ^{un} ^{uo} ^{up} ^{uq} ^{ur} ^{us} ^{ut} ^{uu} ^{uv} ^{uw} ^{ux} ^{uy} ^{uz} ^{va} ^{vb} ^{vc} ^{vd} ^{ve} ^{vf} ^{vg} ^{vh} ^{vi} ^{vj} ^{vk} ^{vl} ^{vm} ^{vn} ^{vo} ^{vp} ^{vq} ^{vr} ^{vs} ^{vt} ^{vu} ^{vv} ^{vw} ^{vx} ^{vy} ^{vz} ^{wa} ^{wb} ^{wc} ^{wd} ^{we} ^{wf} ^{wg} ^{wh} ^{wi} ^{wj} ^{wk} ^{wl} ^{wm} ^{wn} ^{wo} ^{wp} ^{wq} ^{wr} ^{ws} ^{wt} ^{wu} ^{wv} ^{ww} ^{wx} ^{wy} ^{wz} ^{xa} ^{xb} ^{xc} ^{xd} ^{xe} ^{xf} ^{xg} ^{xh} ^{xi} ^{xj} ^{xk} ^{xl} ^{xm} ^{xn} ^{xo} ^{xp} ^{xq} ^{xr} ^{xs} ^{xt} ^{xu} ^{xv} ^{xw} ^{xy} ^{xz} ^{ya} ^{yb} ^{yc} ^{yd} ^{ye} ^{yf} ^{yg} ^{yh} ^{yi} ^{yj} ^{yk} ^{yl} ^{ym} ^{yn} ^{yo} ^{yp} ^{yq} ^{yr} ^{ys} ^{yt} ^{yu} ^{yv} ^{yw} ^{yx} ^{yy} ^{yz} ^{za} ^{zb} ^{zc} ^{zd} ^{ze} ^{zf} ^{zg} ^{zh} ^{zi} ^{zj} ^{zk} ^{zl} ^{zm} ^{zn} ^{zo} ^{zp} ^{zq} ^{zr} ^{zs} ^{zt} ^{zu} ^{zv} ^{zw} ^{zx} ^{zy} ^{zz} ^{aa} ^{ab} ^{ac} ^{ad} ^{ae} ^{af} ^{ag} ^{ah} ^{ai} ^{aj} ^{ak} ^{al} ^{am} ^{an} ^{ao} ^{ap} ^{aq} ^{ar} ^{as} ^{at} ^{au} ^{av} ^{aw} ^{ax} ^{ay} ^{az} ^{ba} ^{bb} ^{bc} ^{bd} ^{be} ^{bf} ^{bg} ^{bh} ^{bi} ^{bj} ^{bk} ^{bl} ^{bm} ^{bn} ^{bo} ^{bp} ^{bq} ^{br} ^{bs} ^{bt} ^{bu} ^{bv} ^{bw} ^{bx} ^{by} ^{bz} ^{ca} ^{cb} ^{cc} ^{cd} ^{ce} ^{cf} ^{cg} ^{ch} ^{ci} ^{cj} ^{ck} ^{cl} ^{cm} ^{cn} ^{co} ^{cp} ^{cq} ^{cr} ^{cs} ^{ct} ^{cu} ^{cv} ^{cw} ^{cx} ^{cy} ^{cz} ^{da} ^{db} ^{dc} ^{dd} ^{de} ^{df} ^{dg} ^{dh} ^{di} ^{dj} ^{dk} ^{dl} ^{dm} ^{dn} ^{do} ^{dp} ^{dq} ^{dr} ^{ds} ^{dt} ^{du} ^{dv} ^{dw} ^{dx} ^{dy} ^{dz} ^{ea} ^{eb} ^{ec} ^{ed} ^{ee} ^{ef} ^{eg} ^{eh} ^{ei} ^{ej} ^{ek} ^{el} ^{em} ^{en} ^{eo} ^{ep} ^{eq} ^{er} ^{es} ^{et} ^{eu} ^{ev} ^{ew} ^{ex} ^{ey} ^{ez} ^{fa} ^{fb} ^{fc} ^{fd} ^{fe} ^{ff} ^{fg} ^{fh} ^{fi} ^{fj} ^{fk} ^{fl} ^{fm} ^{fn} ^{fo} ^{fp} ^{fq} ^{fr} ^{fs} ^{ft} ^{fu} ^{fv} ^{fw} ^{fx} ^{fy} ^{fz} ^{ga} ^{gb} ^{gc} ^{gd} ^{ge} ^{gf} ^{gg} ^{gh} ^{gi} ^{gj} ^{gk} ^{gl} ^{gm} ^{gn} ^{go} ^{gp} ^{gq} ^{gr} ^{gs} ^{gt} ^{gu} ^{gv} ^{gw} ^{gx} ^{gy} ^{gz} ^{ha} ^{hb} ^{hc} ^{hd} ^{he} ^{hf} ^{hg} ^{hh} ^{hi} ^{hj} ^{hk} ^{hl} ^{hm} ^{hn} ^{ho} ^{hp} ^{hq} ^{hr} ^{hs} ^{ht} ^{hu} ^{hv} ^{hw} ^{hx} ^{hy} ^{hz} ^{ia} ^{ib} ^{ic} ^{id} ^{ie} ^{if} ^{ig} ^{ih} ⁱⁱ ^{ij} ^{ik} ^{il} ^{im} ⁱⁿ ^{io} ^{ip} ^{iq} ^{ir} ^{is} ^{it} ^{iu} ^{iv} ^{iw} ^{ix} ^{iy} ^{iz} ^{ja} ^{jb} ^{jc} ^{jd} ^{je} ^{jf} ^{jj} ^{jk} ^{jl} ^{jm} ^{jn} ^{jo} ^{jp} ^{jq} ^{jr} ^{js} ^{jt} ^{ju} ^{jv} ^{jw} ^{jx} ^{ky} ^{kz} ^{la} ^{lb} ^{lc} ^{ld} ^{le} ^{lf} ^{lg} ^{lh} ^{li} ^{lj} ^{lk} ^{ll} ^{lm} ^{ln} ^{lo} ^{lp} ^{lq} ^{lr} ^{ls} ^{lt} ^{lu} ^{lv} ^{lw} ^{lx} ^{ly} ^{lz} ^{ma} ^{mb} ^{mc} ^{md} ^{me} ^{mf} ^{mg} ^{mh} ^{mi} ^{mj} ^{mk} ^{ml} ^{mm} ^{mn} ^{mo} ^{mp} ^{mq} ^{mr} ^{ms} ^{mt} ^{mu} ^{mv} <

θεῖς, δοκεῖ δὲ πράττειν καὶ βούλεται. Ὡς ἐξ ἀμφοῖν ἄρα·
 ἄμφω ^ω γὰρ ὑπάρχει τῷ προαιρουμένῳ ταῦτα. Ἀλλὰ πῶς
 13 ἐκ τούτων σκεπτέον. Δηλοῖ δὲ πως καὶ τὸ ὄνυμα αὐτό. Ἡ
 γὰρ προαίρεσις αἴρεσις μὲν ἐστίν, οὐχ ἀπλῶς δέ, ἀλλ' ἐτέρου
^κ πρὸ ἐτέρου· τοῦτο δὲ οὐχ οἷόν τε ἄνευ σκέψεως καὶ βουλῆς.
 Διὸ ἐκ δόξης βουλευτικῆς ἐστὶν ἡ προαίρεσις. Περὶ μὲν δὴ
 τοῦ τέλους οὐδεὶς βουλεύεται, ἀλλὰ τοῦτο κείται πᾶσι, περὶ
 δὲ τῶν εἰς τοῦτο τεινόντων, πότερον τόδε ἢ τόδε συντείνει,
 14 ἢ δεδογμένου τοῦτο πῶς ἔσται. Βουλευόμεθα ^υ δὲ πάντως
 τοῦτο, ἕως ἂν εἰς ἡμᾶς ἀναγάγωμεν τῆς γενέσεως τὴν ἀρχήν.
 Εἰ δὴ προαιρεῖται μὲν μηθεὶς μὴ παρασκευασάμενος μηδὲ
 βουλευσάμενος ἢ χειρόν ἢ βέλτιον, βούλεται δ' ὅσα ἐφ'
 ἡμῖν ἐστὶ τῶν δυνατῶν ^κ καὶ εἶναι καὶ μὴ τῶν πρὸς τὸ τέλος,
 δηλὸν ὅτι ἡ προαίρεσις μὲν ἐστίν ὁρεξις τῶν ἐφ' αὐτῷ βου-
 15 λευτική. Ἀπαντες γὰρ ^α βουλόμεθα ^α καὶ προαιρούμεθα,
^β οὐ μέντοι γε ^α βουλόμεθα, πάντα προαιρούμεθα. Λέγω
 δὲ βουλευτικὴν, ἣς ἀρχὴ καὶ αἰτία βουλευσίς ἐστι, καὶ ὁρέγε-
 ται διὰ τὸ ^ε βουλεύεσθαι. Διὸ οὔτε ἐν τοῖς ἄλλοις ζώοις
 ἐστὶν ἡ προαίρεσις, οὔτε ἐν πάσῃ ἡλικίᾳ, οὔτε παντὸς ἔχοντος
 16 ἀνθρώπου. Οὐδὲ γὰρ τὸ βουλεύεσθαι, οὔθ' ὑπόληψις τοῦ
 διὰ τί, ἀλλὰ δοξάσαι μὲν εἰ ποιητέον ἢ μὴ ποιητέον οὐθὲν
 κωλύει πολλοῖς ὑπάρχειν, τὸ δὲ διὰ λογισμοῦ οὐκέτι. Ἔστι
 γὰρ βουλευτικὸν τῆς ψυχῆς τὸ θεωρητικὸν αἰτίας τινός.
 17 ^δ Ἡ γὰρ οὐ ἔνεκα ^ε μία τῶν αἰτίων ἐστίν· τὸ μὲν γὰρ διὰ τί
 αἰτία· οὐ δ' ἔνεκα ἐστὶν ἡ γίγνεται τι, τοῦτ' αἰτίον φαμεν
 εἶναι, οἷον τοῦ βαδίζειν ἢ κοιμῆναι τῶν χρημάτων, εἰ τούτου
 ἔνεκα βαδίζει. Διὸ οἷς μηθεὶς κείται σκοπός, οὐ βουλευτι-
 18 κοί. Ὡστ' ἐπεὶ τὸ μὲν ἐφ' αὐτῷ ὄν ἢ πράττειν ἢ μὴ
 πράττειν, εἴαν τις πράττῃ ἢ ἀπρακτῇ δι' αὐτὸν καὶ μὴ δι'
 ἄγνοιαν, ἐκὼν πράττει ἢ ἀπρακτεῖ, πολλὰ δὲ τῶν τοιούτων

^ω γὰρ] οὐν M^b. ^κ πρὸς ἐτέρου P^b, πρὸς ἑτερον M^b. ^υ δὲ τοῦτο
 πάντες ἕως ἂν ἢ εἰς P^b. ^κ καὶ ante εἶναι om. M^b. ^α βουλευόμεθα
 M^b, P^b. ^β οὐ—προαιρούμεθα om. M^b. ^ε βουλεύεσθαι M^b. ^δ ἢ]
 εἰ M^b. ^ε μία—ἔνεκα om. M^b.

πράττομεν οὐ βουλευσάμενοι οὐδὲ προνοήσαντες, ἀνάγκη τὸ μὲν προαιρετὸν ἅπαν ἐκούσιον εἶναι, τὸ δ' ἐκούσιον μὴ προαιρετὸν, καὶ τὰ μὲν κατὰ προαίρεσιν πάντα ἐκούσια εἶναι, τὰ δ' ἐκούσια μὴ πάντα κατὰ προαίρεσιν. Ἄμα δ' ἐκ τούτων φανερόν καὶ ὅτι καλῶς διορίζονται οἱ τῶν παθημάτων τὰ μὲν ἐκούσια τὰ δ' ἀκούσια τὰ δ' ἐκ προνοίας νομοθετοῦσιν· εἰ γὰρ καὶ μὴ διακριβοῦσιν, ἀλλ' ἄπτονταί γε πῇ τῆς ἀληθείας. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἐροῦμεν ἐν τῇ περὶ τῶν δικαίων ἐπισκέψει· ἡ δὲ προαίρεσις ὅτι οὔτε ἀπλῶς βούλησις οὔτε δόξα ἐστί, δηλον, ἀλλὰ δόξα τε καὶ ὀρεξις, ὅταν ἐκ τοῦ βουλευσασθαι ¹ συμπερανθῶσιν. Ἐπεὶ δὲ βουλεύεται αἰεὶ ὁ βουλευόμενος ἕνεκά τινος, καὶ ἐστὶ σκοπὸς τις αἰεὶ τῷ βουλευομένῳ πρὸς ὃν σκοπεῖ τὸ συμφέρον, περὶ μὲν τοῦ τέλους οὐθεὶς βουλεύεται, ἀλλὰ τοῦτ' ἐστὶν ἀρχὴ καὶ ὑπόθεσις, ὥσπερ ἐν ταῖς θεωρητικαῖς ἐπιστήμαις ὑποθέσεις. Εἴρηται δὲ περὶ αὐτῶν ἐν μὲν τοῖς ἐν ἀρχῇ βραχέως, ἐν δὲ τοῖς ἀναλυτικοῖς δι' ἀκριβείας. Περὶ δὲ τῶν πρὸς τὸ τέλος φερόντων ἡ σκέψις καὶ μετὰ τέχνης καὶ ἄνευ τέχνης πᾶσιν ἐστίν, οἷον εἰ πολεμῶσιν ² ἢ μὴ πολεμῶσι τοῦτο βουλευομένοις. Ἐκ προτέρου δὲ μάλλον ἔσται τὸ δι' ³ ὃ, τοῦτ' ἐστὶ τὸ οὐ ἕνεκα, οἷον πλοῦτος ἢ ἡδονὴ ἢ τι ἄλλο τοιοῦτον ὃ τυγχάνει οὐ ἕνεκα. Βουλεύεται γὰρ ὁ βουλευόμενος, ⁴ ἢ ἀπὸ τοῦ τέλους ἔσκεπται, ὅτι ἐκεῖ συντείνει ὅπως εἰς αὐτὸν ἀγάγη, ἢ αὐτὸς δύναται πρὸς τὸ τέλος. Τὸ δὲ τέλος ἐστὶ φύσει μὲν αἰεὶ ἀγαθόν, καὶ περὶ οὐ κατὰ μέρος βουλεύονται, οἷον ἱατρὸς βουλεύσασθαι ἂν εἰ ⁵ δόψη φάρμακον, καὶ στρατηγὸς ⁶ πού στρατοπεδεύσεται. Οἷς ἀγαθὸν τὸ τέλος τὸ ἀπλῶς ἄριστόν ἐστιν. Παρὰ φύσιν δὲ καὶ διαστροφὴν οὐ τὸ ἀγαθόν, ἀλλὰ τὸ φαινόμενον ἀγαθόν. Αἴτιον δ' ὅτι τῶν ὄντων τὰ μὲν οὐκ ἐστὶν ἐπ' ἄλλῃ χρῆσασθαι ἢ πρὸς ἃ πέφυκεν, οἷον ὄψει· οὐ γὰρ οἷον ⁷ τ' ἰδεῖν οὐ μὴ ἐστὶν ὄψις, οὐδ' ἀκοῦσαι οὐ μὴ ἐστὶν ἀκοή· ἀλλ' ἀπὸ ἐπιστήμης ποιῆσαι καὶ

¹ συμπερασθῶσιν P^b.

² ἢ μὴ πολεμῶσι om. P^b.

³ ὃ] οὐ M^b.

⁴ ἢ] εἰ P^b. ⁵ δόψη M^b.

⁶ τοῦ M^b. ⁷ τ' om. pr. P^b.

- 24 οὐ μὴ ἐστὶν ἡ ἐπιστήμη. Οὐ γὰρ ὁμοίως τῆς ὑγείας ἡ αὐτὴ
ἐπιστήμη καὶ νόσου, ἀλλὰ τῆς μὲν κατὰ φύσιν τῆς δὲ παρὰ
φύσιν. Ὅμοιως δὲ καὶ ἡ βούλησις φύσει μὲν τοῦ ἀγαθοῦ
ἐστὶ, παρὰ φύσιν δὲ καὶ τοῦ κακοῦ, καὶ βούλεται φύσει μὲν
τὸ ἀγαθόν, παρὰ φύσιν δὲ καὶ διαστροφὴν καὶ τὸ κακόν.
Ἀλλὰ μὴν ἐκάστου γε φθορὰ καὶ διαστροφή οὐκ εἰς τὸ
25 τυχὸν ἀλλ' εἰς τὰ ἐναντία καὶ ^α τὰ μεταξύ. Οὐ γὰρ ἔστιν
ἐκβῆναι ἐκ τούτων, ἐπεὶ καὶ ἡ ἀπάτη οὐκ εἰς τὰ τυχόντα
γίνεται, ἀλλ' εἰς τὰ ἐναντία ὅσοις ἐστὶν ἐναντία, καὶ εἰς
ταῦτα τῶν ἐναντίων ᾧ κατὰ τὴν ἐπιστήμην ἐναντία ἐστίν.
26 Ἀνάγκη ἄρα καὶ τὴν ἀπάτην καὶ τὴν προαίρεσιν ἀπὸ τοῦ
μέσου ἐπὶ τὰ ἐναντία γίνεσθαι. Ἐναντία δὲ τῷ μέσῳ ^ο καὶ
τὸ πλεόν καὶ τὸ ἔλαττον. Αἴτιον δὲ τὸ ἡδὺ καὶ τὸ λυπηρόν·
Ροῦτω γὰρ ἔχει ὥστε τῇ ψυχῇ φαίνεσθαι τὸ μὲν ἡδὺ ἀγαθόν
καὶ τὸ ἡδιον ἄμεινον, καὶ τὸ λυπηρόν κακόν καὶ τὸ λυπη-
27 ρότερον χεῖρον. Ὡστε καὶ ἐκ τούτων δῆλον ὅτι περὶ ἡδονὰς
καὶ λύπας ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία. Περὶ μὲν γὰρ τὰ προαι-
ρετὰ τυγχάνουσιν οὔσαι, ἡ δὲ προαίρεσις περὶ τὸ ἀγαθόν
καὶ κακόν καὶ τὰ φαινόμενα, τοιαῦτα δὲ φύσει ἡδονὴ καὶ
28 λύπη. Ἀνάγκη τοίνυν, ^α ἐπειδὴ ἀρετὴ μὲν ἡ ἠθικὴ αὐτὴ τε
μεσότης ^ι τις ἐστὶ καὶ περὶ ἡδονὰς καὶ λύπας πᾶσα, ἡ δὲ
κακία ἐν ὑπερβολῇ καὶ ἐλλείψει ^β καὶ περὶ ταῦτα τῇ ἀρετῇ,
τὴν ἀρετὴν εἶναι τὴν ἠθικὴν ἕξιν προαιρετικὴν μεσότητος τῆς
πρὸς ἡμᾶς ἐν ἡδέσι καὶ λυπηροῖς, καθ' ὅσα ποιός τις λέγεται
τὸ ἦθος, ἢ χαίρων ἢ λυπούμενος· ὁ γὰρ φιλόγλυκος ἢ φιλό-
πικρος οὐ λέγεται ποιός τις τὸ ἦθος.
- II Τούτων δὲ διωρισμένων ^ι λέγωμεν πότερον ἡ ἀρετὴ ἀνα-
μάρτητον ποιεῖ τὴν προαίρεσιν καὶ τὸ τέλος ὀρθόν, οὕτως
ὥστε οὐ ἔνεκα δεῖ προαιρεῖσθαι, ἢ ὥσπερ δοκεῖ τισί, τὸν λό-
γον. Ἔστι δὲ τοῦτο ἐγκράτεια· αὕτη γὰρ οὐ διαφθείρει
τὸν λόγον. Ἔστι δ' ἀρετὴ καὶ ἐγκράτεια ἕτερον. Λεκτέον

^α τὰ post καὶ om. M^b. ^ο καὶ om. M^b. P οὕτω—λυπηρόν om. P^b.
^α ἐπειδὴ ἡ ἀρετὴ M^b. ^ι τις om. M^b. ^β καὶ ante περὶ om. P^b. ^ι λέ-
γομέν P^b.

δ' ὕστερον περὶ αὐτῶν, ἐπεὶ ὅσοις γε δοκεῖ τὸν λόγον ὀρθὸν παρέχειν ἢ ἀρετῇ, τοῦτο αἴτιον. Ἡ μὲν ἐγκράτεια τοιοῦτον, τῶν ἐπαινετῶν δ' ἢ ἐγκράτεια. Λέγομεν δὲ προαπορήσαντες. Ἔστι γὰρ τὸν μὲν σκοπὸν ὀρθὸν εἶναι, ἐν δὲ τοῖς πρὸς τὸν σκοπὸν διαμαρτάνειν ἔστι δὲ τὸν μὲν σκοπὸν ἡμαρτηῆσθαι, τὰ δὲ πρὸς ἐκείνον περαίνοντα ὀρθῶς ἔχειν, καὶ μηδέτερον. Πότερον δ' ἢ ἀρετὴ ποιεῖ τὸν σκοπὸν ἢ τὰ πρὸς τὸν σκοπόν; Τιθέμεθα δὴ ὅτι τὸν σκοπὸν, διότι τούτου οὐκ ἔστι ^ν συλλογισμὸς οὐδὲ λόγος. Ἀλλὰ δὴ ὥσπερ ἀρχὴ τοῦτο ὑποκείσθω. Οὔτε γὰρ ἰατρὸς σκοπεῖ εἰ δεῖ ὑγιαίνειν ἢ μή, ^ω ἀλλ' εἰ περιπατεῖν ἢ μή, οὔτε ^ξ ὁ γυμναστικός εἰ δεῖ εὖ ἔχειν ἢ μή, ἀλλ' εἰ παλαῖσαι ἢ μή. Ὁμοίως δ' οὐδ' ἄλλη ⁴ οὐδεμία περὶ τοῦ τέλους ὥσπερ ^γ γὰρ ταῖς θεωρητικαῖς αἰ ὑποθέσεις ἀρχαί, οὕτω καὶ ταῖς ποιητικαῖς τὸ τέλος ἀρχὴ καὶ ὑπόθεσις. Ἐπειδὴ δὲ τόδε ὑγιαίνειν, ἀνάγκη τοδὶ ὑπάρξαι, εἰ ἔσται ἐκεῖνο, ὥσπερ ἐκεῖ, εἰ ἔστι τὸ τρίγωνον δύο ὀρθαί, ἀνάγκη τοδὶ εἶναι. Τῆς μὲν οὖν νοήσεως ἀρχὴ τὸ τέλος, τῆς δὲ πράξεως ἢ τῆς νοήσεως τελευτή. Εἰ οὖν πάσης ⁵ ὀρθότητος ἢ ^ξ ὁ λόγος ἢ ^ζ ἢ ἀρετὴ αἰτία, εἰ μὴ ὁ λόγος, διὰ τὴν ἀρετὴν ^α ἂν ὀρθὸν εἴη τὸ τέλος, ἀλλ' οὐ τὰ πρὸς τὸ τέλος. Τέλος δ' ἐστὶ τὸ οὐ ἔνεκα. Ἔστι γὰρ πᾶσα προαίρεσις τινὸς καὶ ἔνεκά τινος. Οὐ μὲν οὖν ἔνεκα τὸ μέσον ἐστίν, οὐ αἰτία ἢ ἀρετὴ τὸ προαιρεῖσθαι οὐ ἔνεκα. Ἔστι μέντοι ἢ προαίρεσις οὐ τούτου, ἀλλὰ τῶν τούτου ἔνεκα. Τὸ ⁶ μὲν οὖν τυγχάνειν τούτων ἄλλης δυνάμεως, ὅσα ἔνεκα τοῦ τέλους δεῖ πράττειν τοῦ δὲ τὸ τέλος ὀρθὸν εἶναι τῆς προαιρέσεως, οὐ ἢ ἀρετὴ ^β αἰτία. Καὶ διὰ τοῦτο ἐκ τῆς προαιρέσεως κρίνομεν ποίός τις τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ τίνος ἔνεκα πράττει, ἀλλ' οὐ τί πράττει. Ὁμοίως δὲ καὶ ἡ κακία τῶν ⁷ ἐναντίων ἔνεκα ποιεῖ τὴν προαίρεσιν. Εἰ δὴ τις, ἐφ' αὐτῷ ὃν πράττει μὲν τὰ καλὰ ἀπρακτεῖν δὲ τὰ αἰσχρά, τούναντίον ποιεῖ, δῆλον ὅτι οὐ σπουδαῖός ἐστιν οὗτος ὁ ἄνθρωπος.

^ν λογισμὸς P^b. ^ω ἀλλ'—μή om. P^b. ^ξ ὁ om. M^b. ^γ γὰρ] καὶ M^b. ^ζ ὁ et ἢ om. M^b. ^α ὀρθὸν ἂν M^b. ^β αἰτία om. P^b.

᾽Ὅστ' ἀνάγκη τὴν τε κακίαν ἐκούσιον εἶναι καὶ τὴν ἀρετὴν
 8 οὐδεμία γὰρ ἀνάγκη τὰ μοχθηρὰ πράττειν. Διὰ ταῦτα καὶ
 ψεκτὸν ἢ κακία καὶ ἢ ἀρετὴ ἐπαινετόν· τὰ γὰρ ^ε ἀκούσια
 αἰσχροὶ καὶ κακὰ οὐ ^δ ψεκτά, οὐδὲ τὰ ἀγαθὰ ^ο ἐπαινετά,
 ἀλλὰ τὰ ἐκούσια. ᾽Ετι πάντας ἐπαινοῦμεν καὶ ψέγομεν εἰς
 τὴν προαίρεσιν βλέποντες μᾶλλον ἢ εἰς τὰ ἔργα· καίτοι αἰ-
 9 ρετώτερον ἢ ἐνέργεια τῆς ἀρετῆς. ^ι ᾽Ετι πράττουσι μὲν
 φαῦλα καὶ ἀναγκαζόμενοι, προαιρεῖται δ' οὐδεὶς. ᾽Ετι διὰ
 τὸ ^β μὴ ῥάδιον εἶναι ἰδεῖν τὴν προαίρεσιν ὅποια τις, διὰ
 ταῦτα ἐκ τῶν ἔργων ἀναγκαζόμεθα κρίνειν ^η ποῖός τις. Αἰρε-
 τώτερον μὲν οὖν ἢ ἐνέργεια, ἐπαινετώτερον δ' ἢ προαίρεσις.
 ᾽Εκ τε τῶν κειμένων οὖν συμβαίνει ταῦτα, καὶ ἔτι ὁμολογεῖ-
 ται τοῖς φαινομένοις.

Γ.

᾽Ὅτι μὲν οὖν μεσότητες εἰσὶ τε ἐν ^ι ταῖς ἀρεταῖς, καὶ αὗται
 προαιρετικαί, καὶ ^κ αἱ ἐναντία κακίαι, καὶ τίνες εἰσὶν αὗται,
 καθόλου εἴρηται· καθ' ἐκάστην δὲ λαμβάνοντες ^ι λέγωμεν
 ἐφεξῆς, καὶ πρῶτον εἴπωμεν περὶ ἀνδρείας. Σχεδὸν δὲ δοκεῖ
 πᾶσιν ^δ τ' ἀνδρείος ^μ εἶναι περὶ φόβους, καὶ ἢ ἀνδρεία μία
 τῶν ἀρετῶν. Διείλομεν δ' ἐν τῇ διαγραφῇ ^ν πότερον θρά-
 2 σος καὶ φόβος ἐναντία· καὶ γὰρ ἐστὶ πῶς ἀντικείμενα ἄλ-
 λήλοις. Δῆλον οὖν ὅτι καὶ οἱ κατὰ τὰς ἑξῆς ταύτας λε-
 γόμενοι ὁμοίως ^ο ἀντικείμενοι σφίσις αὐτοῖς, οἷον ὁ δειλὸς
 (οὗτος γὰρ λέγεται κατὰ τὸ φοβεῖσθαι μᾶλλον ἢ δεῖ καὶ
 θαρρεῖν ἤττον ἢ δεῖ) καὶ ὁ θρασὺς· καὶ γὰρ ^ρ οὗτος κατὰ τὸ
^ι τοιοῦτος εἶναι οἷος φοβεῖσθαι μὲν ἤττον ἢ δεῖ, θαρρεῖν δὲ
 μᾶλλον ἢ δεῖ. Διὸ καὶ παρωνυμιάζεται· ὁ γὰρ θρασὺς παρὰ
 3 τὸ θράσος λέγεται παρωνύμως. ᾽Ὅστ' ^τ ἐπεὶ ἢ ἀνδρεία ἐστὶν
 ἢ βελτίστη ἑξὶς περὶ φόβους καὶ θάρρη, δεῖ δὲ ^σ μήθ' οὕτως
 ὥς οἱ θρασεῖς (τὰ μὲν γὰρ ἐλλείπουσι, τὰ δ' ὑπερβάλλουσι)

^ε ἐκούσια M^b, ^δ ψέγεται P^b. ^ο ἐπαινεῖται P^b. ^ι δεῖ M^b. P^b.
^β μὴ om. M^b. ^η ὁποῖός M^b. ^ι ταῖς om. P^b. ^κ αἱ om. P^b.
^ι λέγωμεν P^b. ^μ εἶναι om. M^b. ^ν πότερον καὶ θράσος καὶ P^b. ^ο ἀν-
 τικεῖνται M^b. ^ρ ὁ τοιοῦτος P^b. ^ι τοιοῦτον εἶναι οἷον M^b. ^τ ἐπεὶ ἢ]
 ἐπὶ τῇ M^b. ^σ μηδ' M^b.

μήθ' οὕτως ὡς οἱ δειλοί (καὶ γὰρ οὗτοι ἑταυτὸ ποιοῦσι, ὅτι πλὴν οὐ περὶ ταῦτα ἀλλ' ἐξ ἐναντίας τῷ μὲν γὰρ θαρρεῖν ἐλλείπουσι, τῷ δὲ φοβεῖσθαι ὑπερβάλλουσι), δηλονότι ὡς ἡ μέση διάθεσις θρασύτητος καὶ δειλίας ἐστὶν ἀνδρεία· αὕτη γὰρ βελτίστη. Δοκεῖ δ' ὁ ἀνδρεῖος ἄφοβος εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ὁ δὲ δειλὸς φοβητικός, καὶ ὁ μὲν ὡ καὶ πολλὰ καὶ ὀλίγα καὶ μεγάλα καὶ μικρὰ φοβεῖσθαι, καὶ σφόδρα καὶ ταχύ, ὁ δὲ τὸ ἐναντίον ἢ οὐ φοβεῖσθαι ἢ ἡρέμα καὶ μόλις καὶ ὀλιγάκις καὶ μεγάλα. Καὶ ὁ μὲν ὑπομένει τὰ φοβερά σφόδρα, ὁ δὲ οὐδὲ τὰ ἡρέμα. Ποῖα οὖν ὑπομένει ὁ ἀνδρεῖος ἡ πρῶτον; ὅτι Πότερον τὰ αὐτῷ φοβερά ἢ τὰ ἐτέρῳ; Εἰ μὲν δὴ τὰ ἐτέρῳ φοβερά, οὐθέν σεμνὸν φαίη ἂν τις εἶναι· εἰ δὲ τὰ αὐτῷ, εἴη ἂν αὐτῷ μεγάλα ὡ καὶ φοβερά φόβου ποιητικὰ ἐκάστω ὡ φοβερά, οἷον εἰ μὲν σφόδρα φοβερά, ὡ εἴη ἂν ἰσχυρὸς ὁ φόβος, εἰ δ' ἡρέμα, ἀσθενής. Ὡστε συμβαίνει τὸν ἀνδρεῖον μεγάλους φόβους καὶ πολλοὺς ποιεῖσθαι· ἐδόκει δὲ τούναντίον ἢ ἀνδρεία ὡ ἄφοβον παρασκευάζειν, τοῦτο δ' εἶναι ἐν τῷ ἢ μηθὲν ἢ ὀλίγα φοβεῖσθαι, καὶ ἡρέμα καὶ μόλις. Ἀλλ' ἴσως τὸ φοβερὸν λέγεται, ὥσπερ καὶ τὸ ἡδὺ καὶ τὸ γαθόν, διχῶς. Τὰ μὲν γὰρ ἀπλῶς, τὰ δὲ τινὶ μὲν καὶ ἡδέα ὡ καὶ ἀγαθὰ ἐστίν, ἀπλῶς δ' οὐ, ἀλλὰ τούναντίον φαῦλα καὶ οὐχ ἡδέα, ὅσα τοῖς πονηροῖς ὠφέλιμα, καὶ ὅσα ἡδέα τοῖς παιδίοις ἢ παιδία. Ὅμοιως δὲ καὶ τὰ φοβερά τὰ μὲν ἀπλῶς ἐστί, τὰ δὲ τινί. Ἀ μὲν δὴ δειλὸς φοβεῖται ἢ δειλός, τὰ μὲν οὐδενὶ ἐστὶ φοβερά, τὰ δ' ἡρέμα· τὰ δὲ τοῖς πλείστοις φοβερά, καὶ ὅσα τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει, ταῦθ' ἀπλῶς ὡ φοβερά λέγομεν. Ὁ δ' ἀνδρεῖος πρὸς ταῦτα ἔχει ἀφόβως, καὶ ὑπομένει τὰ τοιαῦτα φοβερά, ὡ ἔστι μὲν ὡς φοβερά αὐτῷ, ἔστι δ' ὡς οὐ, ἢ μὲν ἀνθρωπος, φοβερά, ἢ δ' ἀνδρεῖος, οὐ φοβερά ἀλλ' ἢ ἡρέμα ἢ οὐδαμῶς. Ἔστι μὲντοι φοβερά ὡ

ἑ ταυτὰ Mb. ὅτι πλὴν ὡς οὐ Pb. ὡ καὶ post μὲν om. Mb. ἡ πρῶτον om. Pb. ὅτι πότερον δὲ τὰ Pb. ὡ καὶ] καὶ πολλὰ Pb. ὡ εἴη ἂν om. Pb. ὡ φόβον Mb. ὡ καὶ ante ἀγαθὰ om. Mb. ὡ φοβερά om. Mb. ὡ δ' post ἢ om. Mb.

ταῦτα τοῖς γὰρ πλείστοις φοβερά. Διὸ καὶ ἐπαινεῖται ἡ
 ἕξις ὥσπερ ^ε γὰρ ὁ ἰσχυρὸς καὶ ὑγιεινὸς ἔχει. Καὶ γὰρ
 αὐτοὶ οὐ τῷ ὑπὸ μηθενὸς ὁ μὲν πόνου τρίβεσθαι, ὁ δ' ὑπὸ
 μηδεμιᾶς ὑπερβολῆς, τοιοῦτοί εἰσιν, ἀλλὰ τῷ ὑπὸ τούτων
 ἀπαθείς εἶναι, ἡ ἀπλῶς ἡ ἡρέμα, ὑφ' ὧν οἱ πολλοὶ καὶ οἱ
 10 πλείστοι. Οἱ μὲν οὖν νοσῶδεις καὶ ἀσθενεῖς καὶ δειλοὶ καὶ
 ὑπὸ τῶν ^h κοινῶν παθημάτων πάσχουσι τι, πλὴν θάττον τε
 καὶ μᾶλλον ἢ οἱ πολλοί· καὶ ἔτι ὑφ' ὧν οἱ πολλοὶ πάσχου-
 σιν, ὑπὸ τούτων ἀπαθείς ἢ ὅλως ἡ ἡρέμα. Ἀπορεῖται δ' εἰ
 τῷ ἀνδρείῳ οὐθέν ἐστι φοβερόν, οὐδ' ἂν φοβηθεῖ. Ἡ οὐθέν
 κωλύει τὸν εἰρημένον τρόπον; Ἡ γὰρ ἀνδρεία ἀκολούθησις
 τῷ λόγῳ ἐστίν, ὁ δὲ λόγος τὸ καλὸν ⁱ αἰρεῖσθαι κελεύει.
 11 Διὸ καὶ ὁ μὴ διὰ τοῦτον ὑπομένων αὐτά, οὗτος ἦτοι ἐξέστη-
 κεν ἢ θρασύς· ὁ δὲ διὰ τὸ καλὸν ἄφοβος καὶ ἀνδρείος μόνος.
 Ὁ μὲν οὖν δειλὸς καὶ ^a μὴ δεῖ φοβεῖται, ὁ δὲ θρασύς καὶ ^a
 μὴ δεῖ θαρρεῖ· ὁ δ' ἀνδρείος ἄμφω ^a δεῖ, καὶ ταῦτα μέσος
 ἐστίν. Ἀ γὰρ ἂν ὁ λόγος κελεύῃ, ταῦτα καὶ θαρρεῖ καὶ
 12 φοβεῖται. Ὁ δὲ λόγος τὰ μεγάλα λυπηρὰ καὶ φθαρτικὰ
 οὐ κελεύει ὑπομένειν, ἂν μὴ καλὰ ᾖ. Ὁ μὲν οὖν θρασύς, καὶ
 εἰ μὴ κελεύει, ταῦτα θαρρεῖ, ὁ δὲ δειλὸς οὐδ' ἂν κελεύῃ· ὁ δ'
 ἀνδρείος μόνος, εἰαν κελεύῃ. Ἔστι δ' εἶδη ἀνδρείας ^k πέντε
 λεγόμενα καθ' ὁμοιότητα· ^l τὰ αὐτὰ γὰρ ὑπομένουσιν, ἀλλ'
 13 οὐ διὰ τὰ αὐτά. Μία μὲν πολιτικὴ· αὕτη δ' ἐστὶν ἡ δι'
 αἰδῶ οὔσα. Δευτέρα ἡ στρατιωτικὴ· αὕτη δὲ δι' ἐμπειρίαν
 καὶ τὸ εἰδέναι, οὐχ ὥσπερ Σωκράτης ἔφη, τὰ δεινὰ, ἀλλ' ὅτι
^m τὰς βοηθείας τῶν δεινῶν. Τρίτη δ' ⁿ ἡ δι' ἀπειρίαν καὶ
 ἄγνοιαν, δι' ἣν τὰ παιδία καὶ οἱ μαινόμενοι οἱ μὲν ὑπομένουσι
 14 τὰ ^o φερόμενα, οἱ δὲ λαμβάνουσι τοὺς ὄφεις. Ἄλλη δ' ἡ
 κατ' ἐλπίδα, καθ' ἣν οἱ τε κατευτυχηκότες πολλάκις ὑπομέ-
 νουσι τοὺς κινδύνους καὶ οἱ μεθύοντες· ^p εὐέλπιδας γὰρ πρὶν
 ὁ οἶνος. Ἄλλη δὲ διὰ πάθος ἀλόγιστον, οἷον δι' ἔρωτα καὶ

^ε γὰρ ante δ om. Mb. ^h κοινῶν Mb. ⁱ ἀναίρεσθαι Mb. ^k λεγόμενα πέντε Mb. ^l τὰ om. codices. ^m τοὺς Mb. ⁿ ἡ om. Mb. ^o φερόμενα] φοβερά Mb. ^p ἐλπίδας Pb.

θυμόν. Ἄν τε γὰρ ἐρᾷ, θρασὺς μᾶλλον ἢ δειλός, ⁹ καὶ ὑπο-
 μένει πολλοὺς κινδύνους, ὥσπερ δ' ἐν Μεταποντίῳ τὸν τύραν-
 νον ἀποκτείνας καὶ ὁ ἐν Κρήτῃ μυθολογούμενος· καὶ δι' ὀργὴν
 καὶ θυμὸν ὡσαύτως· ἐκστατικὸν γὰρ ὁ θυμός. Διὸ καὶ ¹οἱ
 ἄγριοι ²θῆρες ἀνδρείοι δοκοῦσιν εἶναι, οὐκ ὄντες· ὅταν γὰρ
 ἐκστῶσι, τοιοῦτοι εἰσὶν, εἰ δὲ μὴ, ἀνώμαλοι, ὥσπερ οἱ θρα-
 σεῖς. Ὅμως δὲ μάλιστα φυσικὴ ἡ τοῦ θυμοῦ· ἀήττητον γὰρ ¹⁶
 ὁ θυμός, διὸ καὶ οἱ παῖδες ἄριστα μάχονται. Διὰ νόμον δὲ
 ἡ πολιτικὴ ἀνδρεία. Κατ' ἀλήθειαν δὲ οὐδεμία τούτων, ἀλλὰ
 πρὸς τὰς παρακελεύσεις τὰς ἐν τοῖς κινδύνοις χρήσιμα ταῦτα
 πάντα. Περὶ ¹δὲ τῶν φοβερῶν νῦν μὲν ἀπλῶς εἰρήκαμεν,
 βέλτιον δὲ διορίσασθαι μᾶλλον. Ὅλως μὲν οὖν φοβερὰ λέ-
 γεται τὰ ποιητικὰ φόβου. Τοιαῦτα δ' ἐστὶν ὅσα φαίνεται
 ποιητικὰ λύπης φθαρτικῆς· τοῖς γὰρ ἄλλῃν τινὰ προσδεχο-
 μένοις λύπην ἐτέρα μὲν ἂν τις ἴσως λύπη γένοιτο καὶ πάθος
 ἕτερον, φόβος δ' οὐκ ἔσται, οἷον εἴ τις προορῶτο ὅτι ¹λυπή-
 σεται λύπην ἢ ¹οἱ φθονοῦντες λυποῦνται, ἢ τοιαύτην οἶαν οἱ
 ζηλοῦντες ἢ οἱ αἰσχυρόμενοι. Ἄλλ' ἐπὶ μόναις ταῖς τοιαύ-
 ταις φαινομέναις ἔσεσθαι λύπαις φόβος γίνεται, ὅσων ἡ φύ-
 σις ἀναιρετικὴ τοῦ ζῆν. Διὸ ²καὶ σφόδρα τινὲς ὄντες μαλα-
 κοὶ περὶ ἔνια ἀνδρείοι εἰσι, καὶ ἔνιοι σκληροὶ καὶ καρτερικοὶ
 καὶ δειλοί. Καὶ ³δὴ δοκεῖ σχεδὸν ἴδιον τῆς ἀνδρείας εἶναι τὸ ¹⁹
 περὶ τὸν θάνατον καὶ ²τὴν τούτου λύπην ἔχειν πῶς· εἰ γάρ
 τις εἴη τοιοῦτος οἷος πρὸς ἀλέας καὶ ψύχῃ καὶ τὰς τοιαύτας
 λύπας ὑπομενετικός, ὡς ὁ λόγος, ἀκινδύνους οὖσας, πρὸς δὲ
 τὸν θάνατον καὶ μαλακὸς καὶ περίφοβος, μὴ δι' ἄλλο τι
 πάθος ἀλλὰ δι' αὐτὴν τὴν φθοράν, ἄλλος δὲ πρὸς μὲν ἐκεί-
 νας μαλακός, πρὸς δὲ τὸν θάνατον ἀπαθής, ἐκεῖνος μὲν ἂν
 εἶναι δόξειε δειλός, οὗτος δ' ἀνδρείος. ³Καὶ γὰρ κίνδυνος ἐπὶ ²⁰
 τοῖς τοιοῦτοις λέγεται μόνοις τῶν φοβερῶν, ὅταν πλησίον ἢ

⁹ καὶ] ἢ Mb.Pb. ¹ οἱ om. Mb. ² σύες Pb. ¹ δὲ τῶν] μὲν τῶν Mb.
¹ λυπήσεται] λύπη ἔσται Mb.Pb. ¹ οἱ post ἢν om. Mb. ² καὶ] καὶ οἱ Pb.
³ δὴ] δὴ καὶ Pb. ² τὴν περὶ τούτου Pb. ³ καὶ] ὁ Mb.

τὸ τῆς τοιαύτης φθορᾶς ποιητικόν. Φαίνεται δὲ κίνδυνος,
 21 ὅταν πλησίον φαίνεται. Τὰ μὲν οὖν φοβερά, περὶ ὅσα
 φασὲν εἶναι τὸν ἀνδρεῖον, εἴρηται ὅτι τὰ φαινόμενα ποιη-
 τικὰ λύπης τῆς φθαρτικῆς· ταῦτα μέντοι πλησίον τε φαινό-
 22 μενα καὶ μὴ πόρρω, καὶ τοσαῦτα τῷ μεγέθει ὄντα ἢ φαι-
 νόμενα ὥστ' εἶναι σύμμετρα πρὸς ἄνθρωπον. Ἐνία γὰρ
 ἀνάγκη παντὶ φαίνεσθαι ἀνθρώπῳ φοβερὰ καὶ διαταράττειν·
 οὐθέν γὰρ κωλύει, ὥσπερ θερμὰ καὶ ψυχρὰ καὶ τῶν ἄλλων
 δυνάμεων ἐνίας ὑπὲρ ἡμᾶς εἶναι καὶ τὰς τοῦ ἀνθρωπίνου σώμα-
 τος ἔξεις, οὕτω καὶ τῶν περὶ τὴν ψυχὴν παθημάτων οἱ μὲν
 δειλοὶ καὶ θρασεῖς διαψεύδονται διὰ τὰς ἔξεις· τῷ μὲν γὰρ
 δειλῷ τά τε μὴ φοβερὰ δοκεῖ φοβερὰ εἶναι καὶ τὰ ἡρέμα
 σφόδρα, τῷ δὲ θρασεῖ τὸναντίον τά τε φοβερὰ θαρραλέα
 23 καὶ τὰ σφόδρα ἡρέμα, τῷ δ' ἀνδρείῳ τὰληθῆ μάλιστα. Διό-
 περ οὗτ' εἴ τις ὑπομένει τὰ φοβερὰ δι' ἄγνοιαν, ἀνδρεῖος,
 οἷον εἴ τις τοὺς κεραυνοὺς ὑπομένει φερομένους διὰ μακρίαν,
 οὗτ' εἰ γινώσκων ὅσος ὁ κίνδυνος, διὰ θυμόν, οἷον οἱ Κελτοὶ
 πρὸς τὰ κύματα ὅπλα ἀπαντῶσι λαβόντες, καὶ ὅλως ἡ βαρ-
 24 βαρικὴ ἀνδρία μετὰ θυμοῦ ἐστίν. Ἐνιοὶ δὲ καὶ δι' ἄλλας
 ἡδονὰς ὑπομένουσιν. Καὶ γὰρ ὁ θυμὸς ἡδονὴν ἔχει τινά· μετ'
 ἐλπίδος γὰρ ἐστὶ τιμωρίας. Ἄλλ' ὅμως οὗτ' εἰ διὰ ταύτην
 οὗτ' εἰ δι' ἄλλην ἡδονὴν ὑπομένει τις τὸν θάνατον ἢ φυγὴν
 25 μερίζων λυπῶν, οὐδεὶς δικαίως ἀνδρεῖος λέγοιτο τούτων. Εἰ
 γὰρ ἦν ἡδὺ τὸ ἀποθνήσκειν, πολλάκις ἂν δι' ἀκрасίαν ἀπέθνη-
 σκον οἱ ἀκόλαστοι, ὥσπερ καὶ νῦν αὐτοῦ μὲν τοῦ ἀποθνήσκειν
 οὐκ ὄντος ἡδέος, τῶν ποιητικῶν ἕδ' αὐτοῦ, πολλοὶ δι' ἀκρα-
 σίαν περιπίπτουσιν εἰδότες, ὧν οὐδεὶς ἀνδρεῖος εἶναι δόξειεν,
 26 εἰ καὶ πάνυ ἔτοιμος ἀποθνήσκειν. Οὗτ' εἰ φεύγοντες τὸ
 πονεῖν, ὅπερ πολλοὶ ποιοῦσιν, οὐδὲ τῶν τοιούτων οὐθεὶς ἀν-
 δρεῖος, καθάπερ καὶ Ἀγάθων φησὶ

φαῦλοι βροτῶν γὰρ τοῦ πονεῖν ἡσώμενοι
 θανεῖν ἐρώσιν.

^b δὴ, ὅτι] διότι M^b. ^c καὶ—φαινόμενα om. M^b. ^d καὶ om. P^b.
^e ὑπομένει P^b. ^f ἀνοίαν P^b. ^g δ'] δι' M^b. ^h ἐτοιμῶς M^b. P^b.

Ὡς περ ¹ καὶ τὸν Χείρωνα μυθολογοῦσιν οἱ ποιηταὶ διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ ἔλκουσ ὁδύνην εὔξασθαι ἀποθανεῖν ἀθάνατον ὄντα. Παραπλησίως δὲ τούτοις καὶ ὅσοι δι' ἐμπειρίαν ὑπομένουσι ²¹ τοὺς κινδύνους, ὥς περ τρόπον σχεδὸν οἱ πλείστοι τῶν στρατιωτικῶν ἀνθρώπων ὑπομένουσιν. Αὐτὸ γὰρ τὸνναντίον ἔχει ἢ ὡς ^k φέτο Σωκράτης, ἐπιστήμην οἰόμενος ¹ εἶναι τὴν ἀνδρίαν. Οὔτε γὰρ διὰ τὸ εἰδέναι τὰ φοβερά θαρροῦσιν οἱ ²⁸ ἐπὶ τοὺς ἰστούς ἀναβαίνειν ἐπιστάμενοι, ἀλλ' ὅτι ἴσασι τὰς βοηθείας τῶν δεινῶν· οὔτε δι' ὃ θαρραλεώτερον ἀγωνίζονται, τοῦτο ἀνδρεία. Καὶ γὰρ ^{an} ^m ἢ ἰσχύς καὶ ὁ πλοῦτος κατὰ Θεόγνιν ἀνδρεία εἶεν·

πᾶς γὰρ ἀνὴρ πενίῃ δεδημένος.

Φανερώς ἐνιοι δειλοὶ ὄντες ὅμως ὑπομένουσι δι' ἐμπειρίαν· ²⁹ τοῦτο δέ, ὅτι οὐκ οἶονται κίνδυνον εἶναι· ἴσασι γὰρ τὰς βοηθείας. Σημεῖον δέ· ὅταν γὰρ μὴ ἔχειν οἴωνται βοήθειαν, ἀλλ' ἤδη πλησίον ἢ τὸ δεινόν, οὐχ ὑπομένουσιν. Ἀλλὰ πάν- ³⁰ των τῶν τοιοῦτων αἰτίων οἱ διὰ τὴν αἰδῶ ὑπομένοντες μάλιστα φανείν ἀνδρείοι, καθάπερ καὶ Ὁμηρος τὸν Ἑκτορά φησιν ὑπομείναι τὸν κίνδυνον τὸν πρὸς ⁿ τὸν Ἀχιλλέα·

Ἑκτορα δ' αἰδῶς εἶλε·

^o Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει.

Καὶ ἐστὶν ἡ πολιτικὴ ἀνδρία αὕτη. Ἡ δ' ἀληθὴς οὔτε αὕτη ³¹ οὔτ' ἐκείνων οὐδεμία, ἀλλ' ὁμοία μὲν, ὥς περ καὶ ἡ τῶν θηρίων, αὖ διὰ τὸν θυμὸν ὁμόσε τῇ πληγῇ φέρεται. Οὔτε γὰρ ὅτι ἀδοξήσει, δεῖ μένειν φοβουμένους, οὔτε δι' ὀργήν, οὔτε διὰ τὸ μὴ νομίζειν ἀποθανεῖσθαι, ἢ διὰ τὸ δυνάμεις ἔχειν φυλακτικὰς· Ροῦδὲ γὰρ οἰήσεται οὕτω γε φοβερόν εἶναι οὐθέν. Ἀλλ' ³² ἐπειδὴ ^q πᾶσα ἀρετὴ προαιρετικὴ (τοῦτο δὲ πῶς λέγομεν, εἴρηται πρότερον, ὅτι ἕνεκά τινος πάντα αἰρεῖσθαι ποιεῖ, καὶ τοῦτο ἐστί, τὸ οὐ ἕνεκα, τὸ καλόν), δῆλον ὅτι καὶ ἡ ἀνδρία ἀρετὴ τις οὕσα ἕνεκά τινος ποιήσει τὰ φοβερά ὑπομένειν,

¹ καὶ om. Mb. ^k pro φέτο lacunam Mb. ¹ τὴν ἀνδρίαν εἶναι Mb. ^m ἢ om. Mb. ⁿ τὸν post πρὸς om. Mb. ^o πολυδάμας Pb. ^p οὔτε codices. ^q πᾶσα γε ἀρετὴ Mb.

ὥστ' οὔτε δι' ἄγνοιαν (ὀρθῶς γὰρ μᾶλλον ποιεῖ κρίνειν) οὔτε δι' ἡδονήν, ἀλλ' ὅτι καλόν, ἐπεὶ, ἂν γε μὴ καλὸν ἢ ἀλλὰ
 33 μανικόν, οὐχ ὑπομένει· αἰσχρὸν γάρ. Περὶ ποῖα μὲν οὖν
 ἐστὶν ἡ ἀνδρεία μεσότης καὶ τίνων καὶ διὰ τί, καὶ τὰ φοβερά
 τίνα δύνανται ἔχει, σχεδὸν εἴρηται κατὰ τὴν παρούσαν ἔφοδον
 ἱκανῶς.

2 Περὶ δὲ σωφροσύνης καὶ ἀκολασίας μετὰ ταῦτα διελέσθαι
 πειρατέον. Λέγεται δ' ὁ ἀκόλαστος πολλαχῶς. Ὅ τε γὰρ
 μὴ κεκολασμένος πως μὴδ' ἰατρευόμενος, ὥσπερ ἄτμητος ὁ
 μὴ τετμημένος, καὶ τούτων ὁ μὲν δυνατὸς ὁ δ' ἀδύνατος· ἄ-
 τμητον γὰρ τό τε ἴμῃ δυνάμενον τμηθῆναι, καὶ τὸ δυνατὸν
 2 μὲν μὴ τετμημένον δέ. Τὸν αὐτὸν ἃ δὲ τρόπον καὶ τὸ ἀκό-
 λαστον· καὶ γὰρ τὸ μὴ πεφυκὸς δέχεσθαι κόλασιν, καὶ τὸ
 πεφυκὸς μὲν μὴ κεκολασμένον δὲ περὶ ἀμαρτίας περὶ ἧς
 ὀρθοπραγεῖ ὁ σώφρων, ὥσπερ οἱ παῖδες· κατὰ ταύτην γὰρ
 ἀκόλαστοι λέγονται τὴν ἀκολασίαν. Ἔτι δ' ἄλλον τρόπον
 3 οἱ δυσίατοι καὶ ὅι ἀνίατοι πάμπαν ὕδιὰ κολάσεως. Πλεο-
 ναχῶς δὲ λεγομένης τῆς ἀκολασίας, ὅτι μὲν περὶ ἡδονάς τινας
 καὶ λύπας ὥ εἰσί, φανερόν, καὶ ὅτι ἐν τῇ περὶ ἁ ταύτας δια-
 κείσθαι πως καὶ ἀλλήλων διαφέρουσι καὶ τῶν ἄλλων· διεγρά-
 ψαμεν δὲ ὕπρότερον πῶς τὴν ἀκολασίαν ὕονομάζοντες μετα-
 4 φέρομεν. Τούτους γὰρ ἀκινήτως ἔχοντας δι' ἀναισθησίαν πρὸς
 τὰς αὐτὰς ἡδονὰς οἱ μὲν καλοῦσιν ἀναισθητοὺς, οἱ δ' ἄλλοις
 ὀνόμασι τοιούτοις προσαγορεύουσιν. Ἔστι δ' οὐ πᾶν γνώ-
 ριμον τὸ πάθος οὐδ' ἑπιπόλαιον διὰ τὸ πάντας ἐπὶ θάτερον
 ἀμαρτάνειν μᾶλλον καὶ πᾶσιν εἶναι σύμφυτον τὴν τῶν τοι-
 5 οῦτων ἡδέων ἦτταν καὶ αἴσθησιν. Μάλιστα δ' εἰσὶ τοιούτοις,
 οἷους οἱ κωμωδοδιδάσκαλοι παράγουσιν ἀγροίκους, οἱ οὐδὲ τὰ
 μέτρια καὶ τὰ ἀναγκαῖα ἃ πλησιάζουσι τοῖς ἡδέσιν. Ἐπεὶ
 δ' ὁ σώφρων ἐστὶ περὶ ἡδονάς, ἀνάγκη καὶ περὶ ἐπιθυμίας
 6 τινὰς αὐτὸν εἶναι. Δεῖ δὲ λαβεῖν περὶ τίνων. Οὐ γὰρ περὶ

¹ μὴ om. P^b. ² δὲ om. M^b. ³ οἱ post καὶ om. M^b. ⁴ δι' ἀκολα-
 σίαν P^b. ⁵ εἰσὶ om. M^b. ⁶ ταύταις M^b. ⁷ ὕπρότερον et ὄνομα P^b.
⁸ ἐπιπόλαιον] ἐπὶ πολέως P^b. ⁹ ἀπαραπλησιάζουσι M^b.

πάσας οὐδὲ περὶ ὅπαντα τὰ ἡδέα ὁ σῶφρων σῶφρων ἐστίν, ἀλλὰ τῇ μὲν δόξῃ περὶ ὅ δύο τῶν αἰσθητῶν, περὶ τε τὸ γευστὸν καὶ τὸ ἀπτόν, τῇ δ' ἀληθείᾳ περὶ τὸ ἀπτόν· περὶ γὰρ τὴν διὰ τῆς ὄψεως ἡδονὴν τῶν καλῶν ἄνευ ἐπιθυμίας ἀφροδισίων, ἢ λύπην τῶν αἰσchrῶν, καὶ περὶ τὴν διὰ τῆς ἀκοῆς τῶν εὐαρμόστων ἢ ἀναρμόστων, ἔτι δὲ πρὸς τὰς δι' ὁσφρήσεως, τὰς τε ἀπὸ εὐωδίας καὶ τὰς ἀπὸ δυσωδίας, οὐκ ἔστιν ὁ σῶφρων. Οὐδὲ γὰρ ἀκόλαστος οὐδεὶς λέγεται τῷ πάσχειν ἢ μὴ πάσχειν. Εἰ γοῦν τις ἢ καλὸν ἀνδριάντα θεώμενος ἢ ἵππον ἢ ἄνθρωπον, ἢ ἀκροώμενος ᾄδοντος, μὴ βοῦλοιο μήτε ἐσθίειν μήτε πίνειν μήτε ἀφροδισιάζειν, ἀλλὰ τὰ μὲν καλὰ θεωρεῖν τῶν δ' ᾄδόντων ἀκούειν, οὐκ ἂν δόξειεν ἀκόλαστος εἶναι, ὥσπερ οὐδ' οἱ κηλούμενοι παρὰ ταῖς Ὀσειρήσιν. Ἀλλὰ περὶ τὰ δύο τῶν αἰσθητῶν ταῦτα, περὶ ἅπερ καὶ τὰλλα θηρία ἴμῳνα τυγχάνει αἰσθητικῶς ἔχοντα καὶ χαίροντα καὶ λυπούμενα, περὶ τὰ γευστὰ καὶ ἀπτά. Περὶ δὲ τὰ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων ἡδέα σχεδὸν ἐμοίως ἅπαντα φαίνεται ἀναίσθητως διακείμενα, οἷον περὶ εὐαρμοστίαν ἢ κάλλος· οὐθέν γάρ, ὃ τι καὶ ἄξιον λόγου, φαίνεται πάσχοντα αὐτῇ τῇ θεωρίᾳ τῶν καλῶν ἢ τῇ ἀκροάσει τῶν εὐαρμόστων, εἰ μὴ ἔτι που συμβέβηκε τερατώδες. Ἀλλ' οὐδὲ πρὸς τὰ εὐώδη ἢ δυσώδη· καίτοι τὰς γε αἰσθήσεις ὁζυτέρας ἔχουσι πάσας. Ἀλλὰ καὶ τῶν ὁσμῶν ταύταις χαίρουσιν ὅσαι κατὰ συμβεβηκὸς εὐφραίνουσιν, ἀλλὰ μὴ καθ' αὐτάς. Λέγω δὲ καθ' αὐτάς, ἡαῖς μὴ ἐλπίζοντες χαίρομεν ἢ μεμνημένοι, οἷον ὄλφων καὶ ποτῶν· δι' ἑτέραν γὰρ ἡδονὴν ταύταις χαίρομεν, τὴν τοῦ φαγεῖν ἢ πιεῖν. Καθ' αὐτάς δέ, ὡς αἱ τῶν ἀνθρώπων εἰσίν. Διὸ ἐμμελῶς ἔφη Στρατόνικος τὰς μὲν καλὸν ὄζειν, τὰς δὲ ἡδύ. Ἐπεὶ καὶ τῶν περὶ τὸ γευστὸν οὐ περὶ πᾶσαν ἡδονὴν ἐπτόηται τὰ ἄθηρία, οὐδ' ὅσων τῷ ἄκρῳ τῆς γλώττης ἢ αἰσθησις, ἀλλ' ὅσων τῷ φάρυγγι, καὶ ἔοικεν ἀφῇ μᾶλλον ἢ

b πάντα P^b. c δύο πῶς τῶν M^b. d εὐαρμόστων] ἐναρμόστων M^b.
 e συρίσιν M^b. f μόνον P^b. g πού τι M^b. h ἄς M^b. P^b. i ἐτέραν M^b.
 k οἷον P^b.

γεύσει τὸ πάθος· διὸ οἱ ὀψοφάγοι οὐκ εὔχονται τὴν γλῶτταν ἔχειν μακρὰν ἀλλὰ τὸν φάρυγγα γεράνου, ὥσπερ Φιλό-
 11 ξενος ὁ ¹ Ἐρύξιδος. Ὡστε περὶ τὰ ἀπτόμενα ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν θετέον τὴν ἀκολασίαν. Ὁμοίως δὲ καὶ ^m ὁ ἀκόλαστος περὶ τὰς τοιαύτας ἐστίν. Οἰνοφλυγία γὰρ καὶ γαστριμαργία καὶ λαγνεία καὶ ὀψοφαγία καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα περὶ τὰς εἰρημένας ἐστὶν αἰσθήσεις, εἰς ἅπερ μόρια ἡ ἀκολασία
 12 διαιρεῖται. Περὶ δὲ τὰς δι' ὄψεως ἢ ἀκοῆς ἢ ὁσφρήσεως ⁿ ἡδονὰς οὐθεὶς λέγεται ἀκόλαστος, εἰς ὅ ^o ὑπερβάλλῃ, ἀλλ' ἄνευ ὀνειδούς τὰς ἀμαρτίας ψέγομεν ταύτας, καὶ ὅπως περὶ ὅσα μὴ λέγονται ἐγκρατεῖς· οἱ δ' ἀκρατεῖς οὐκ εἰσὶν ἀκό-
 13 λαστοὶ οὐδὲ σώφρονες. Ἀναίσθητος μὲν οὖν, ἢ ὅπως δεῖ ὀνομάζειν, ὁ οὕτως ἔχων ὥστε καὶ ἐλλείπειν ὅσων ἀνάγκη κοινωνεῖν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πάντας καὶ χαίρειν· ὁ δ' ὑπερβάλλων ἀκόλαστος. Πάντες γὰρ τούτοις φύσει τε χαίρουσι, καὶ ἐπιθυμίας λαμβάνουσι, καὶ οὐκ εἰσὶν οὐδὲ λέγονται ἀκόλαστοι· ^p οὐ γὰρ ὑπερβάλλουσι τῷ χαίρειν μᾶλλον ἢ δεῖ τυγχάνοντες ^q καὶ λυπεῖσθαι μᾶλλον ἢ δεῖ μὴ τυγχάνοντες.
 14 Οὐδ' ἀνάληγτοι· οὐ γὰρ ἐλλείπουσι τῷ χαίρειν ἢ λυπεῖσθαι, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπερβάλλουσιν. Ἐπεὶ δ' ἔστιν ὑπερβολὴ καὶ ἔλλειψις περὶ αὐτά, δηλὸν ὅτι καὶ μεσότης, καὶ βελτίστη
 15 αὕτη ἢ ἕξις, καὶ ἀμφοῖν ἐναντία. Ὡστε σωφροσύνη ἢ βελτίστη ἕξις, περὶ ἧ ὁ ἀκόλαστος, ἢ περὶ τὰ ἡδέα τὰ εἰρημένα τῶν αἰσθητῶν μεσότης, σωφροσύνη ἂν εἴη, μεσότης οὐσα ἀκολασίας καὶ ἀναισθησίας· ἢ δ' ὑπερβολὴ ἀκολασία, ἢ δ' ἔλλειψις ἥτοι ἀνώνυμος ἢ τοῖς εἰρημένοις ὀνόμασι προσαγορευομένη. Ἀκριβέστερον δὲ περὶ ^r τοῦ γένους τῶν ἡδονῶν ἔσται διαιρετέον ἐν τοῖς λεγομένοις ὕστερον περὶ ἐγκρατείας καὶ ἀκρασίας.

3 Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ληπτέον καὶ περὶ πρᾶότητος ^s καὶ χαλεπότητος· καὶ γὰρ ^t τὸν πρᾶον περὶ λύπην τὴν ἀπὸ θυ-

¹ ἐρύξιος Mb, ἐξ ὕριδος Pb. ^m ὁ om. Mb. ⁿ ἡδονὰς] ὁσμάς Mb.Pb.
^o ὑπερβάλλῃ Pb. ^p οὐ] καὶ Mb. ^q καὶ—τυγχάνοντες om. Pb. ^r τὸ γένος Mb. ^s καὶ χαλεπότητος om. Pb. ^t τὸ Mb.

μοῦ γιγνομένην ὁρῶμεν ὄντα, τῷ πρὸς ταύτην ἔχειν πῶς. Διεγράψαμεν δὲ καὶ ἀντεθήκαμεν τῷ ὀργίλῳ καὶ χαλεπῷ¹ καὶ ἀγρίῳ (πάντα γὰρ τὰ τοιαῦτα τῆς αὐτῆς ἐστὶ διαθέσεως) τὸν ἀνδραποδώδη καὶ τὸν ἀνόητον· σχεδὸν γὰρ ταῦτα μάλιστα καλοῦσι τοὺς μὴ² ἐφ' ὅσοις δεῖ κινουμένους τὸν θυμόν, ἀλλὰ προπηλακίζομένους εὐχερῶς καὶ ταπεινοὺς πρὸς τὰς ὀλιγωρίας. ¹Ἔστι γὰρ ²ἀντικείμενον τῷ μὲν ταχὺ τὸ ³μόλις, τῷ δ' ἡρέμα τὸ σφόδρα, τῷ δὲ πολὺν χρόνον τὸ ὀλίγον λυπεῖσθαι ταύτην τὴν λύπην ἣν καλοῦμεν θυμόν. Ἐπεὶ ⁴δ' ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων εἶπομεν, καὶ ἐνταῦθ' ἐστὶν ὑπερβολὴ καὶ ἑλλειψις (ὁ μὲν γὰρ χαλεπὸς τοιοῦτός ἐστιν, ὁ καὶ θάττον καὶ μᾶλλον πάσχων καὶ πλείω χρόνον, καὶ ὅτ' οὐ δεῖ, καὶ ὁποίοις οὐ δεῖ, καὶ ἐπὶ πολλοῖς, ὁ δ' ἀνδραποδώδης τούναντίον), δῆλον ὅτι ἔστι τις καὶ ὁ μέσος τῆς ἀνισότητος. Ἐπεὶ οὖν ἡμαρτημένοι ἀμφότεραι αἱ ἕξεις ἐκείναι, φανερόν ⁵ἐστι ὅτι ἐπιεικὴς ἡ μέση τούτων ἕξις· οὔτε γὰρ προτερεῖ οὔθ' ὑστερίζει, οὔτε οἷς οὐ δεῖ ὀργίζεται, οὔτε οἷς δεῖ οὐκ ὀργίζεται. Ὡστ' ἐπεὶ καὶ πραότης ἡ βελτίστη ἕξις περὶ ταῦτα τὰ πάθη ἐστίν, εἴη ⁶ἂν καὶ ἡ πραότης μεσότης τις, καὶ ὁ πρᾶος μέσος τοῦ χαλεποῦ καὶ ⁷τοῦ ἀνδραποδώδους.

⁸Ἔστι δὲ καὶ ἡ μεγαλοψυχία καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια καὶ ἡ ⁹ἐλευθεριότης μεσότητες, ἡ μὲν ἐλευθεριότης περὶ χρημάτων κτήσιν καὶ ἀποβολῇ. Ὁ μὲν γὰρ κτήσει ¹⁰μὲν πάσῃ μᾶλλον χαίρων ἢ δεῖ, ἀποβολῇ δὲ πάσῃ λυπούμενος μᾶλλον ἢ δεῖ, ἀνελεύθερος, ὁ δ' ἀμφότερα ἥττον ἢ δεῖ ¹¹ἄσωτος, ὁ δ' ἄμφω ὡς δεῖ ἐλευθέριος. Τοῦτο δὲ λέγω τὸ ὡς δεῖ, καὶ ἐπὶ ¹²τούτων καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, τὸ ὡς ¹³ὁ λόγος ὁ ὀρθός. Ἐπεὶ δ' ἐκεῖνοι μὲν εἰσιν ἐν ὑπερβολῇ καὶ ἑλλείψει, ὅπου δὲ ἔσχατά εἰσι, καὶ μέσον, καὶ τοῦτο βέλτιστον, ἐν δὲ περὶ ἕκαστον τῷ εἶδει τὸ βέλτιστον, ἀνάγκη καὶ τὴν ἐλευθεριότητα μεσότητα εἶναι ¹⁴ἂν ἀσωτίας καὶ ἀνελευθερίας περὶ χρημάτων κτήσιν καὶ

¹ ἔστι γὰρ om. Mb.

alterum om. Mb.

² ὁ post ὡς om. Mb.³ ἀντικείμενους Mb.⁴ μὲν ante πάσῃ om. Mb.⁵ ἀσωτίας Mb.Pb.⁶ ἂν om. Mb.⁷ τοῦ⁸ ἀσώματος Mb.

- 3 ἀποβολήν. Διχῶς δὲ τὰ χρήματα λέγομεν καὶ τὴν χρημα-
τιστικὴν. Ἡ μὲν γὰρ καθ' αὐτὸ ^α χρῆσις τοῦ κτήματός
ἐστίν, οἷον ὑποδήματος ἢ ἱματίου, ἢ δὲ κατὰ συμβεβηκὸς μὲν,
οὐ μέντοι οὕτως ὥς ἂν εἴ τις σταθμῷ χρήσαιτο τῷ ὑποδή-
ματι, ἀλλ' οἷον ἢ πώλησις καὶ ἢ μίσθωσις· χρῆται γὰρ ὕπο-
4 δήματι. Ὁ δὲ φιλάργυρος ὁ περὶ τὸ νόμισμά ἐστίν ἐσπου-
δακῶς, τὸ δὲ νόμισμα τῇ κτήσεως ἀντὶ τῆς κατὰ συμβεβηκὸς
χρήσεώς ἐστίν. Ὁ δ' ἀνελεύθερος ^ε εἴη ἂν καὶ ἄσωτος περὶ
τὸν κατὰ συμβεβηκὸς τρόπον τοῦ χρηματισμοῦ· καὶ γὰρ
ἐπὶ τοῦ κατὰ φύσιν χρηματισμοῦ τὴν αὔξησιν διώκει. Ὁ
δ' ἄσωτος ἐλλείπει τῶν ἀναγκαίων, ὁ δ' ἐλευθέριος τὴν περι-
5 ουσίαν δίδωσιν. Αὐτῶν δὲ τούτων εἴδη λέγονται διαφέροντα
τῷ μᾶλλον καὶ ἧττον περὶ μόρια, οἷον ἀνελεύθερος φειδωλὸς
καὶ ἐκίμβριξ καὶ αἰσχροκερδής, φειδωλὸς μὲν ἐν τῷ ^β μὴ προϊέ-
σθαι, ^ι αἰσχροκερδὴς δ' ἐν τῷ ὅτι οὖν προσίσθαι, ^κ ἐκίμβριξ δὲ
ὁ σφόδρα περὶ μικρὰ διατεινόμενος, παραλογιστὴς δὲ ^λ καὶ
6 ἀποστερητὴς ὁ ἄδικος κατ' ἀνελευθερίαν. Καὶ τοῦ ἄσωτου
ὡσαύτως ^μ λαφύκτης μὲν ὁ ἐν τῷ ἀτάκτως ἀναλίσκειν, ἀλό-
γιστος δὲ ὁ ἐν τῷ μὴ ὑπομένειν τὴν ἀπὸ λογισμοῦ λύπην.
- 5 Περὶ δὲ μεγαλοψυχίας ἐκ τῶν τοῖς μεγαλοψύχοις ἀπο-
δοδομένων δεῖ διορίσαι τὸ αἶτιον. Ὡς περ γὰρ καὶ τὰ ἄλλα
κατὰ τὴν γεγενῆσιν καὶ ὁμοιότητα μέχρι τοῦ λανθάνειν
πάρρη προΐοντα, καὶ περὶ τὴν μεγαλοψυχίαν ταῦτο συμ-
2 βέβηκεν. Διὸ ἐνίοτε οἱ ἐναντίοι τοῦ αὐτοῦ ἀντιποιοῦνται,
οἷον ὁ ἄσωτος τῷ ^ν ἐλευθερίῳ καὶ ὁ αὐθάδης τῷ σεμνῷ καὶ ὁ
θρασύς τῷ ἀνδρείῳ· εἰσὶ γὰρ καὶ περὶ ταῦτα καὶ ὁμοιοι
μέχρι τινός, ὥς περ ὁ ἀνδρεῖος ὁ ὑπομενετικὸς κινδύνων καὶ ὁ
θρασύς, ἀλλ' ὁ μὲν ὧδε ὁ δ' ὧδε ταῦτα δὲ διαφέρει πλείστον.
- 3 Λέγομεν δὲ τὸν μεγαλόψυχον κατὰ τὴν τοῦ ὀνόματος προσ-
ηγορίαν, ὥς περ ἐν μεγέθει τινὲ ψυχῆς καὶ δυνάμειος. Ὡς τε

^α κτήσις τοῦ χρήματος M^b. ^ο ὑποδήματα M^b, τὰ ὑποδήματα P^b.
^ε ἂν εἴη P^b. ^β ἐκίμβριξ M^b, κίβριξ P^b. ^β μὴ οἷον. P^b. ^ι αἰσχροκερδὴς—
προσίσθαι οἷον. M^b. ^κ ἐκίμβριξ P^b, καὶ κίβριξ M^b. ^λ καὶ] καὶ ὁ P^b.
^μ φυλάκτης M^b. ^ν ἀνελευθερίῳ M^b. P^b. ^ο ὑπομενετικὸς M^b.

καὶ τῷ σεμνῷ καὶ τῷ μεγαλοπρεπεῖ ὅμοιος εἶναι δοκεῖ, ὅτε καὶ πάσαις ταῖς ἀρεταῖς ἀκολουθεῖν φαίνεται. Καὶ γὰρ τὸ ὀρθῶς κρίναι τὰ μεγάλα καὶ μικρὰ τῶν ἀγαθῶν ἐπαινετόν. Δοκεῖ δὲ ταύτ' εἶναι μεγάλα, ἃ διώκει ὁ τὴν κρατίστην ἔχων ⁴ ἔξιν περὶ τὰ τοιαῦτ' εἶναι ἡδέα. Ἡ δὲ μεγαλοψυχία κρατίστη κρίνει δ' ἡ Ρ περὶ ἕκαστον ἀρετὴ τὸ μείζον καὶ τὸ ἔλαττον ὀρθῶς, ἅπερ ὁ φρόνιμος ἂν κελύσειε καὶ ἡ ἀρετὴ, ὥστε ἔπεσθαι αὐτῇ πάσας τὰς ἀρετάς, ἢ αὐτὴν ἔπεσθαι πάσαις. Ἔτι δοκεῖ μεγαλοψύχου εἶναι τὸ καταφρονητικὸν ⁵ εἶναι. Ἐκάστη δ' ἀρετὴ καταφρονητικούς ποιεῖ τῶν παρὰ τὸν λόγον μεγάλων, οἷον ἀνδρία κινδύνων (μέγα γὰρ οἶσται εἶναι τῶν αἰσχυρῶν, καὶ πλῆθος οὐ πᾶν φοβερόν), καὶ σώφρων ἡδονῶν μεγάλων καὶ πολλῶν, καὶ ἐλευθέριος χρημάτων. Με- ⁶ γαλοψύχου δὲ ^α τοῦτο δοκεῖ διὰ τὰ περὶ ὀλίγα σπουδάζειν, καὶ ταῦτα μεγάλα, καὶ αὐχ' ὅτι δοκεῖ ἐτέρῳ τινί. Καὶ μᾶλλον ἂν φροντίσειεν ἀνὴρ μεγαλόψυχος τί δοκεῖ ἐνὶ σπουδαίᾳ ἢ πολλοῖς τοῖς τυγχάνουσιν, ὥσπερ Ἀντιφῶν ἔφη πρὸς Ἀργάθωνα ἑκατεψηφισμένοι τὴν ἀπολογία ἐπαινέσαντα. Καὶ τὸ ὀλίγωρον τοῦ μεγαλοψύχου μάλιστα εἶναι πάθος ἴδιον. Πάλιν περὶ τιμῆς καὶ τοῦ ζῆν καὶ πλούτου, περὶ ὧν σπου- ⁷ δάζειν δοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι, οὐθεν φροντίζειν περὶ τῶν ἄλλων πλὴν περὶ τιμῆς. Καὶ ὅτι λυπηθήσονται ἂν ἀτιμαζόμενος καὶ ἀρχόμενος ὑπὸ ἀναξίου. Καὶ ὅτι χαίρει μάλιστα τυγχάνων. Οὕτω μὲν αὖν ^γ δόξειεν ἂν ἐναντίως ἔχειν ^δ τὸ γὰρ ⁸ εἶναι τε μάλιστα περὶ τιμὴν καὶ καταφρονητικὸν εἶναι τῶν πολλῶν καὶ δόξης οὐχ ὁμολογεῖσθαι. Δεῖ δὲ τοῦτο διορίσαντας εἰπεῖν. Ἔστι γὰρ τιμὴ ^ε καὶ μικρὰ καὶ μεγάλη δι- ^{χως}. Ἡ γὰρ τῷ ὑπὸ πολλῶν τῶν τυχόντων ἢ τῷ ὑπὸ τῶν ἀξίως λόγου, καὶ πάλιν τῷ ἐπὶ τίνι ἢ τιμῇ διαφέρει. Με- ⁹ γάλῃ γὰρ οὐ τῷ πλήθει τῶν τιμώντων οὐδὲ τῷ ποιῷ μόνον,

Ρ περὶ τὰ ἕκαστον Mb. α δοκεῖ τοῦτο Pb. Γ κατεψηφισμένως Mb; κατεψευσμένως Pb. δ λυπηθήσεται Pb, λυπήσεται Mb. ε χαίρειν Mb. γ ἂν δόξειεν Mb. δ τῷ Mb. ε καὶ post τιμὴ om. Mb.

ἀλλὰ καὶ τῇ ἱτιμίαν εἶναι· τῇ ἀληθείᾳ δὲ καὶ αἱ ἀρχαὶ καὶ
 τὰλλα ἀγαθὰ τίμια καὶ ἄξια σπουδῆς ταῦτα ὅσα μεγάλα
 ἀληθῶς ἐστίν, ὥστε καὶ ἀρετὴ οὐδεμία ἄνευ μεγέθους· διὸ
 δοκοῦσι μεγαλοψύχους ποιεῖν αἰκάστη, περὶ ὃ ἐστὶν ἐκάστη
 10 αὐτῶν, ὥσπερ εἶπομεν. Ἀλλ' ὅμως ἐστὶ τις β παρὰ τὰς ἄλ-
 λας ἀρετὰς μία μεγαλοψυχία, ὥσπερ καὶ γ ἰδίᾳ μεγαλόψυ-
 χον τοῦτον λεκτέον τὸν ἔχοντα ταύτην. Ἐπεὶ δ' ἐστὶν ἓνια
 τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν τίμια τὰ δ' ὡς διωρίσθη πρότερον, τῶν
 δ τοιούτων δ' ἀγαθῶν ἐστὶ τὰ μὲν μεγάλα κατ' ἀλήθειαν τὰ
 δὲ μικρά, καὶ τούτων ἓνιοι ἄξιοι καὶ ἀξιούσιν αὐτούς, ἐν τού-
 τοις ε ζητητέος ὁ μεγαλόψυχος. Τετραχῶς δ' ἀνάγκη δια-
 11 φέρειν. Ἔστι μὲν γὰρ ἄξιον εἶναι μεγάλων καὶ ἀξιούν ἐαυ-
 τὸν τούτων, ἔστι δὲ μικρὰ καὶ ἄξιόν τινα τηλικούτων καὶ
 ζ ἀξιούν ἐαυτὸν τούτων, ἔστι δ' ἀνάκαλιν πρὸς ἐκάτερα αὐ-
 τῶν· ὁ μὲν γὰρ ἂν εἴη τοιοῦτος οἷος ἄξιος ὢν μικρῶν μεγά-
 λων ἀξιούν ἐαυτὸν τῶν ἐντίμων ἀγαθῶν, ὁ δὲ ἄξιος ὢν με-
 12 γάλων β ἀξιοίη ἂν μικρῶν ἐαυτόν. Ὁ μὲν οὖν ἄξιος μικρῶν,
 μεγάλων δ' ἀξίων ἐαυτόν, ψεκτός· ἀνόητον γὰρ καὶ οὐ καλὸν
 τὸ παρὰ τὴν ἄξιαν τυγχάνειν. Ψεκτός δὲ καὶ ὅστις ἄξιος ὢν
 ὑπαρχόντων αὐτῷ τῶν τοιούτων μετέχειν μὴ ἀξιοῖ ἐαυτόν.
 Δεῖπεται δὲ ἐνταῦθα κ ἐναντίος τούτοις ἀμφοτέροις, ὅστις
 1 ὢν ἄξιος μεγάλων ἀξιοῖ αὐτὸς ἐαυτὸν τούτων, καὶ τοιούτος
 13 ἐστὶν οἷος ἀξιούν ἐαυτόν. Οὗτος ἐπαινετός καὶ μέσος τού-
 των. Ἐπεὶ οὖν περὶ τιμῆς αἵρεσιν καὶ χρήσιν καὶ τῶν
 ἄλλων ἀγαθῶν τῶν ἐντίμων ἀρίστη ἐστὶ διάθεσις ἡ μεγαλο-
 ψυχία, καὶ τοῦτ' ἀποδίδομεν, καὶ οὐ περὶ τὰ χρήσιμα τὸν
 μεγαλόψυχον, ἅμα δὲ καὶ ἡ μεσότης αὕτη ἐπαινετωτάτη,
 14 δῆλον ὅτι καὶ ἡ μεγαλοψυχία μεσότης ἂν εἴη. Τῶν δ' ἐναν-
 τίων, ὥσπερ διεγράψαμεν, ἡ μὲν ἐπὶ μ τῷ ἀξιούν ἐαυτὸν
 ἀγαθῶν μεγάλων ἀνάξιον ὄντα χαυνότης (τούς τοιούτους

γ μίαν M^b.α αὶ om. M^b.α ἐκάστην P^b.

β περὶ codices.

ε διὰ M^b.δ τοιούτων ἀγαθῶν δὲ τὰ P^b.ε ζητητέον M^b.P^b.

ζ δ'

om. P^b. ζ ἀξιούν] ἄξιον M^b.η ἀξιοίη M^b.ι ἂν om. M^b.

κ ἐναν-

τίως M^b.λ ἄξιος ὢν M^b.μ τὸ P^b.

γὰρ χαύνους λέγομεν, ὅσοι μεγάλων οἶονται ἄξιοι εἶναι οὐκ ὄντες), ἡ δὲ περὶ τὸ ἄξιον ὄντα μὴ ἀξιοῦν ἑαυτὸν μεγάλων μικροψυχία (μικροψύχου γὰρ εἶναι δοκεῖ, ὅστις ὑπαρχόντων δι' ἃ δικάως ἂν ἄξιοίτο, μὴ ἀξιοῖ μηθενὸς μεγάλου ἑαυτόν), ὥστ' ἀνάγκη καὶ τὴν μεγαλοψυχίαν εἶναι μεσότητα ὁ χαννότητος καὶ μικροψυχίας. Ὁ δὲ τέταρτος τῶν Ῥ διορισθέν-¹⁵ των οὔτε πάμπαν ψεκτὸς οὔτε μεγαλόψυχος, περὶ οὐδὲν ἔχων μέγεθος· οὔτε γὰρ ἄξιος οὔτε ἀξιοῖ μεγάλων, διὸ οὐκ ἐναντίος. Καίτοι δόξειεν ἂν ἐναντίον εἶναι τῷ μεγάλων ἀξίῳ ὄντι μεγάλων τὸ μικρῶν ὄντα ἄξιον ἀξιοῦν ἑαυτόν. Οὐκ ἔστι δ' ἐναντίος οὔτε τῷ μεμπτὸς εἶναι· ὥς γὰρ ὁ λόγος κελεύει, ἔχει. Καὶ ὁ αὐτός ἔστι τῇ φύσει τῷ μεγαλο-¹⁶ ψύχῳ· ὦν γὰρ ἄξιοι, τούτων ἀξιούσιν αὐτοὺς ἅμφω. Καὶ ὁ μὲν γένοιτ' ἂν μεγαλόψυχος· ἀξιώσει γὰρ ὦν ἐστὶν ἄξιος· ὁ δὲ μικρόψυχος, ὅς ὑπαρχόντων αὐτῷ μεγάλων κατὰ τιμὴν ἀγαθῶν οὐκ ἀξιοῖ, τί ἂν εἴποι, εἰ μικρῶν ἄξιος ἦν; Ἡ γὰρ ἂν μεγάλων ἀξιῶν χαύνος ἦν, ἡ ἔτι ἐλαττόνων. Διὸ ¹⁷ καὶ οὐθεὶς ἂν εἴποι μικρόψυχον, εἴ τις μέτοικος ὦν ἄρχειν μὴ ἀξιοῖ ἑαυτὸν ἀλλ' ὑπέκει. Ἀλλ' εἴ τις εὐγενὴς ὦν καὶ ἡγούμενος μέγα εἶναι τὸ ἄρχειν.

Ἔστι δὲ καὶ ὁ μεγαλοπρεπὴς οὐ περὶ τὴν τυχούσαν ⁶ πρᾶξιν καὶ προαίρεσιν, ἀλλὰ τὴν δαπάνην, εἰ μὴ που κατὰ μεταφορὰν λέγομεν· ἄνευ δὲ δαπάνης μεγαλοπρέπεια οὐκ ἔστιν. Τὸ μὲν γὰρ πρέπον ἐν κόσμῳ ἐστίν, ὁ δὲ κόσμος οὐκ ἐκ τῶν τυχόντων ἀναλωμάτων, ἀλλ' ἐν ὑπερβολῇ τῶν ἀναγκαίων ἐστίν. Ὁ δὲ ἐν μεγάλῃ δαπάνῃ τοῦ πρέποντος ² μεγέθους προαιρετικός, καὶ τῆς τοιαύτης μεσότητος καὶ ἐπὶ ³ τῇ τοιαύτῃ ἡδονῇ ὀρεκτικός, μεγαλοπρεπής. Ὁ δ' ἐπὶ τὸ μεῖζον καὶ παρὰ μέλος ἀνώνυμος· οὐ μὴν ἀλλ' ἔχει τινὰ γειτνίαςιν, οὓς καλοῦσί τινες ἀπειροκάλους καὶ σαλάκωνας.

¹⁵ ἄξιοίτο M^b, ἄξιον P^b. ¹⁶ ο μικροψυχίας καὶ χαννότητος M^b. ¹⁷ Ῥ ὁρίσθέντων P^b. ¹⁸ ἄξιος—δόξειεν om. M^b. ¹⁹ ἔστι] ἐν M^b. ²⁰ οὐκ om. M^b. P^b. ²¹ ἡ] εἰ P^b. ²² ἂν om. M^b. ²³ ἐλαττόνων ἔτι P^b. ²⁴ τῇ om. P^b.

3 Οἷον εἰ εἰς γάμον δαπανῶν τις τοῦ ἀγαπητοῦ, πλούσιος ὢν, δοκεῖ πρέπει ἑαυτῷ τοιαύτην κατασκευὴν οἷον Ἰαγαθοδαιμονιαστὰς ἐστιῶντι, οὗτος μὲν μικροπρεπής, ὁ δὲ τοιούτους δεχόμενος ^α ἐκείνως μὴ δόξης χάριν μηδὲ δι' ἐξουσίαν ὁμοίως τῷ σαλάκωνι, ὁ δὲ κατ' ἀξίαν καὶ ὡς ὁ λόγος μεγαλοπρεπής· τὸ γὰρ πρέπει κατ' ἀξίαν ἐστίν· οὐθέν γὰρ πρέπει ⁴ αὐτῶν παρὰ τὴν ἀξίαν. Δεῖ δὲ πρέπει εἶναι. Καὶ γὰρ τοῦ πρέποντος κατ' ἀξίαν, καὶ πρέπει καὶ περὶ ὃ, οἷον περὶ οἰκέτου γάμον ἕτερον τὸ πρέπει καὶ περὶ ἐρωμένου, καὶ αὐτῷ, εἴπερ ἐπὶ τοσούτον ἢ τοιούτον, οἷον τὴν θεωρίαν οὐκ ἔστο Θεμιστοκλεῖ πρέπει ἢ ἐποίησατο Ὀλυμπίαζε, διὰ τὴν προῦπάρξασαν ταπεινότητα, ἀλλὰ Κίμωνι. Ὁ δ' ὅπως ἔτυχεν ἔχων πρὸς τὴν ἀξίαν, ^β ὃ οὐθεὶς τούτων. Καὶ ^γ ἐπ' ἐλευθεριότητος ὡσαύτως· ἐστὶ γὰρ ^δ τις ὡς ἐλευθέριος, ὅταν ἐλεύθερος.

7 Σχεδὸν ^ε δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστα τῶν περὶ τὸ ἦθος ἐπαινετῶν καὶ ψεκτῶν τὰ ^ς μὲν ὑπερβολαὶ τὰ δ' ἐλλείψεις· τὰ δὲ μεσότητές εἰσι ^ε παθητικά, οἷον ὁ φθονερός καὶ ἐπιχαιρέκακος. Καθ' ἃς γὰρ ἕξεις λέγονται, ὁ μὲν φθόνος τὸ λυπεῖσθαι ἐπὶ τοῖς κατ' ἀξίαν εὖ πράττουσιν ἐστίν, τὸ δὲ τοῦ ἐπιχαιρεκάκου πάθος ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀνώνυμον, ἀλλ' ὁ ἔχων δῆλος, ἐπὶ ^η τῷ χαίρειν ταῖς παρὰ τὴν ἀξίαν κακοπραγίαις. ² Μέσος δὲ τούτων ὁ νεμεσητικός, καὶ ὃ ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι τὴν νέμεσιν, τὸ λυπεῖσθαι μὲν ἐπὶ ταῖς παρὰ τὴν ἀξίαν κακοπραγίαις καὶ εὐπραγίαις, χαίρειν δ' ἐπὶ ταῖς ἀξίαις· διὸ καὶ θεὸν οἶοντα εἶναι τὴν νέμεσιν. Αἰδώς δὲ μεσότης ἀναίσχυντίας καὶ καταπλήξεως· ὁ μὲν γὰρ ^ι μηδεμιᾶς φροντίζων δόξης ἀναίσχυντος, ὁ δὲ πύσης ὁμοίως καταπλήξ, ὁ δὲ τῆς ³ τῶν φαινομένων ἐπιεικῶν αἰδήμων. Φιλία δὲ μεσότης ἔχθρας καὶ κολακείας· ὁ μὲν γὰρ εὐχερῶς ^κ ἅπαντα πρὸς τὰς ἐπιθυμίας ὁμιλῶν κόλαξ, ὁ δὲ πρὸς ἀπάσας ἀντικρούων ἀπεχθη-

γ ἀγαθοδαιμονιαστὰς M^b. z ἐκείνος M^b.P^b. α τῶν om. M^b. β ἂ P^b.
 c ἀπ' M^b. d τι M^b. e δε] γὰρ M^b. f μὲν] μὲν γὰρ M^b. ε παθη-
 ματικά M^b. h τὸ P^b. i μιᾶς pr. M^b. κ ἅπασιν corr. P^b.

τικός, ὁ δὲ μήτε πρὸς ἅπασαν ἡδονὴν μήτ' ἀκολουθῶν μήτ' ἀντιτείνων, ἀλλὰ πρὸς τὸ φαινόμενον βέλτιστον, φίλος. Σεμνότης δὲ μεσότης αὐθαδείας καὶ ¹ ἄρεσκείας· ὁ μὲν γὰρ ⁴ μηδὲν πρὸς ἕτερον ζῶν καταφρονητικὸς αὐθάδης, ὁ δὲ πάντα πρὸς ἄλλον ἢ καὶ πάντων ἐλάττων ἄρεσκος, ὁ δὲ τὰ μὲν τὰ δὲ μή, καὶ πρὸς τοὺς ἀξίους οὕτως ἔχων, σεμνός. Ὁ δ' ἀλη- ⁵ θής καὶ ἀπλοῦς, ὃν καλοῦσιν αὐθέκαστον, μέσος τοῦ εἴρωνος καὶ ἀλαζόνος· ὁ μὲν γὰρ ἐπὶ τὰ χεῖρω καθ' αὐτοῦ ψευδόμενος μὴ ἀγνοῶν εἴρων, ὁ δ' ἐπὶ τὰ βελτίω ἀλαζών, ὁ δ' ὡς ἔχει, ἀληθής καὶ καθ' Ὁμηρον πεπνυμένος· καὶ ὅλως ὁ μὲν φιλαλήθης, ὁ δὲ φιλοψευδής. Ἔστι δὲ καὶ ἡ εὐτραπελία ⁶ μεσότης, καὶ ὁ εὐτράπελος μέσος τοῦ ἀγροίκου καὶ δυστραπέλου καὶ τοῦ βωμολόχου. Ὡσπερ γὰρ ^m περὶ τροφήν ὁ σικχὸς τοῦ παμφάγου διαφέρει τῷ ὁ μὲν μηθέν ἢ ὀλίγα καὶ χαλεπῶς προσίσθαι, ὁ δὲ πάντα εὐχερῶς, οὕτω καὶ ὁ ἀγροίκος ἔχει πρὸς τὸν φορτικὸν καὶ βωμολόχον· ὁ μὲν γὰρ οὐθέν γελοῖον ἀλλὰ χαλεπῶς ⁿ προσίεται, ὁ δὲ πάντα εὐχερῶς καὶ ἡδέως. Δεῖ δ' οὐδέτερον, ἀλλὰ τὰ μὲν τὰ δὲ ⁷ μή, καὶ ^o κατὰ λόγον· οὗτος δ' εὐτράπελος. Ἡ δ' ἀπόδειξις ἡ αὐτή· ἢ τε γὰρ εὐτραπελία ἡ τοιαύτη, καὶ μὴ ἦν μεταφέροντες λέγομεν, ἐπιεικεστάτη ἔξις, καὶ ἡ μεσότης ἐπαινετή, τὰ δ' ἄκρα ψεκτά. Οὔσης δὲ διττῆς τῆς εὐτρα- ⁸ πελίας (ἡ μὲν γὰρ ἐν τῷ χαίρειν ἐστὶ τῷ γελοίῳ καὶ ^p τῷ εἰς αὐτόν, εἰν ἢ τοιονδί, ὧν ἐν καὶ τὸ σκῶμμά ἐστιν, ἢ δ' ἐν τῷ δύνασθαι τοιαῦτα πορίζεσθαι), ἕτεραι μὲν εἰσιν ἀλλήλων, ^q ἀμφοτέραι μέντοι μεσότητες. Καὶ γὰρ τὸν δυνάμενον ⁹ τοιαῦτα πορίζεσθαι ἐφ' ὅσοις ἡσθήσεται εὖ κρίνων, κἂν εἰς αὐτόν ἢ τὸ γελοῖον, μέσος ἔσται τοῦ φορτικοῦ καὶ τοῦ ψυχροῦ. Ὁ δ' ὅρος οὗτος βελτίων ἢ τὸ λυπηρὸν εἶναι τὸ λεχθὲν τῷ σκωπτομένῳ ὄντι ὁποιεῖν· μᾶλλον γὰρ δεῖ τῷ ἐν μεσότητι ὄντι ἀρέσκειν· οὗτος γὰρ κρίνει εὖ. Πᾶσαι δ' ¹⁰

¹ ἄρεσκίας Pb. ^m περὶ Sylburgius : codices parā. ⁿ προσίσθαι Mb. ^o κατὰ τὸν λόγον Pb. ^p τῷ] τὸ Mb. ^q ἀμφοτέροι μέντοι με-
σότης Pb.

- αὗται αἱ μεσότητες ἐπαινεταὶ μὲν, οὐκ εἰσὶ δ' ἀρεταί, οὐδ' ἰ αἱ ἐναντία κακία· ἄνευ προαιρέσεως γάρ. Ταῦτα δὲ πάντ' ἐστὶν ἐν ταῖς τῶν παθημάτων διαιρέσεσιν· ἕκαστον γὰρ αὐτῶν πάθος τί ἐστίν. Διὰ δὲ τὸ φυσικὰ εἶναι εἰς τὰς φυσικὰς συμβάλλεται ἀρετάς· ἔστι γάρ, ὥσπερ λεχθήσεται ἐν τοῖς ὕστερον, ἐκάστη πως ἀρετή, καὶ φυσικαὶ ἄλλως μετὰ
- 11 φρονήσεως. Ὁ μὲν οὖν φθόνος εἰς ἀδικίαν συμβάλλεται (πρὸς ἂ ἄλλον γὰρ αἱ πράξεις αἱ ἀπ' αὐτοῦ) καὶ ἡ νέμεσις εἰς δικαιοσύνην, ἡ αἰδώς εἰς σωφροσύνην, ἵ διὸ καὶ ὀρίζονται ἐν τῷ γένει τούτῳ τὴν σωφροσύνην. Ὁ δ' ἀληθὴς καὶ ψευ-
- 12 δὴς ὁ μὲν ἔμφρων, ὁ δ' ἄφρων. Ἔστι δ' ἐναντιώτερον ὅ τοῖς ἄκροις τὸ μέσον ἢ ἐκεῖνα ἀλλήλοις, διότι τὸ μὲν μετ' οὐδετέρου γίνεται αὐτῶν, τὰ δὲ πολλάκις μετ' ἀλλήλων καὶ εἰς ὧν ἐνίοτε οἱ αὐτοὶ θρασυδεῖλοι, καὶ τὰ μὲν ἄσωτοι τὰ δὲ ἀνελεύθεροι, καὶ ὅλως ἀνώμαλοι κακῶς. Ὅταν μὲν γὰρ καλῶς ἀνώμαλοι ὦσιν, ἡ μέσοι γίνονται· ἐν τῷ μέσῳ γάρ ἐστὶ
- 13 πως τὰ ἄκρα. Αἱ δ' ἐναντιώσεις οὐ δοκοῦσιν ὑπάρχειν τοῖς ἄκροις πρὸς τὸ μέσον ὁμοίως ἀμφοτέραι, ἀλλ' ὅτε μὲν καθ' ὑπερβολὴν ὅτε δὲ κατ' ἔλλειψιν. Αἷτια δὲ τὰ τε πρῶτα ῥηθέντα δύο, ὀλιγότης τε, ἵ οἷον τῶν πρὸς τὰ ἡδέα ἀναισθητῶν, καὶ ὅτι ἐφ' ὃ ἀμαρτάνομεν, μᾶλλον τοῦτο ἡ ἐναντιώτε-
- 14 ρον εἶναι δοκεῖ. Τὸ δὲ τρίτον, ὅτι τὸ ὁμοιότερον ἦττον ἡ ἐναντίον φαίνεται, οἷον πέποιθε τὸ ἡθάρσος πρὸς τὸ θράσος καὶ ἡ ἀσωτία πρὸς ἐλευθεριότητα. Περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ἀρετῶν τῶν ἐπαινετῶν εἴρηται σχεδόν, ἡ περὶ δὲ δικαιοσύνης ἤδη λεκτέον.

ἰ αἱ alterum om. Mb.Pb. ἡ γὰρ ἄλλον Mb. ἵ διὸ—σωφροσύνην om. Mb. ὡ τοῖς] ἐν τοῖς Pb. ὡ εἰς Pb. et pr. Mb. ἡ οἱ μέσοι Mb.Pb. ἵ οἷον] οἷον ἡλιθιότητος γρ. Pb. ἡ ἐναντιώτατον Mb. ἡ ἐναντιώτερον Mb. ἡ θράσος πρὸς τὸ θράσος Pb. ἡ ἀσωτία Mb.Pb. ἡ περὶ—λεκτέον om. Pb. post λεκτέον Q.Mb. σημειῶσαι ὅτι τὸ δ καὶ ε καὶ ζ τῶν Εὐδημίων ἡθικῶν ἐνταῦθα παρέρχονται διὰ τὸ τὸ μὲν δ τῷ ε τῶν Νικομαχείων, τὸ δὲ ε τῷ ζ, τὸ δὲ ζ τῷ η τῶν Νικομαχείων ἐν πᾶσι καὶ κατὰ λέξιν ὁμοία εἶναι. Pb. et Palatinus 165 eorum librorum sola pronunt principia,

ἡθικῶν Εὐδημίων δ: Περὶ δὲ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας σκεπτέον·.

•Η.

Περὶ φιλίας, τί ἐστι καὶ ποῖόν τι, καὶ τίς ὁ φίλος, καὶ πότερον μοναχῶς λέγεται ¹ ἡ φιλία ἢ πλεοναχῶς, καὶ εἰ πλεοναχῶς, πόσα ἐστίν, ἔτι δὲ πῶς χρηστέον τῷ φίλῳ καὶ τί τὸ δίκαιον τὸ φιλικόν, ἐπισκεπτέον οὐθενὸς ἤττον τῶν περὶ τὰ ἥθη καλῶν καὶ αἰρετῶν. Τῆς τε γὰρ πολιτικῆς ² ἔργον εἶναι δοκεῖ μάλιστα ποιῆσαι φιλίαν, καὶ τὴν ἀρετὴν διὰ τοῦτό φασιν εἶναι χρήσιμον· οὐ γὰρ ἐνδέχεσθαι φίλους ἑαυτοῖς εἶναι τοὺς ἀδικουμένους ὑπ' ἀλλήλων. "Ἐτι τὸ δί- ³ καιον καὶ τὸ ἄδικον περὶ τοὺς φίλους εἶναι μάλιστα πάντες φαμέν, καὶ ὁ αὐτὸς δοκεῖ ἀνὴρ εἶναι καὶ ἀγαθὸς καὶ φίλος, καὶ φιλία ἠθικὴ τις εἶναι ἕξις, καὶ εἴαν τις βούληται ποιῆσαι ὥστε μὴ ἀδικεῖν, εἰ μὴ εἰς φίλους ποιῆσαι· οἱ γὰρ ἀληθινοὶ φίλοι οὐκ ἀδικοῦσιν. 'Αλλὰ μὴν καὶ εἴαν δίκαιοι ᾧσιν, οὐκ ⁴ ἀδικήσουσιν· ἢ ταῦτόν ἄρα ἢ ἐγγύς τι ἢ δικαιοσύνη καὶ ἢ φιλία. Πρὸς δὲ τούτοις τῶν μεγίστων ἀγαθῶν τὸν φίλον ⁵ εἶναι ὑπολαμβάνομεν, τὴν δὲ ἀφιλίαν καὶ τὴν ἐρμήϊαν δεινότατον, ὅτι ὁ βίος ἅπας καὶ ἡ ἐκούσιος ὁμιλία μετὰ τούτων· μετ' οἰκείων γὰρ ἢ μετὰ συγγενῶν ἢ μεθ' ¹ ἐταίρων συνδιημερεύομεν, ἢ τέκνων ἢ γονέων ἢ γυναικός. Καὶ τὰ ἴδια δί- ⁵ καια τὰ πρὸς τοὺς φίλους ἐστὶν ἐφ' ἡμῖν μόνον, τὰ δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους νενομοθέτῃται καὶ οὐκ ἐφ' ἡμῖν. 'Απορεῖται δὲ πολλὰ περὶ τῆς φιλίας, πρῶτον μὲν ὡς οἱ ἔξωθεν περιλαμβάνοντες καὶ ἐπὶ πλέον λέγοντες· δοκεῖ γὰρ τοῖς μὲν τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ εἶναι φίλον, ὅθεν εἴρηται

ὥς αἰεὶ τὸν ὅμοιον ἀγει θεὸς ὡς τὸν ὅμοιον·

καὶ γὰρ "κολοῖὸς παρὰ κολοῖόν·"

ἐγὼ δὲ φῶρ τε φῶρα καὶ λύκος λύκον.

ἠθικῶν εὐδημίῳ ε: 'Ἐπεὶ τυγχάνομεν πρότερον εἰρηκότες·.'

ἠθικῶν εὐδημίῳ ζ: Μετὰ δὲ ταῦτα λεκτέον ἄλλην ποιησαμένους ἀρχήν·.

Z. quarti indicem habet et litteram unam, Π, deinde post versus duodecim vacuos ἀριστοτέλους ἠθικῶν εὐδημίῳ η.

ε ζ M^b, qui cum Q: ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ διαλαμβάνει ἃ ἐν τῷ θ καὶ ι τῶν νικομαχείων, ἄλλοις μέντοι ῥήμασι καὶ παρηλλαγμένως κατὰ γὰρ τὴν λέξιν. ¹ ἢ φιλία om. P^b. εἰ μὴ εἰς] nonne ἀλλήλους? ² εἶναι om. P^b. ³ ἐτέρων P^b.

6 Οἱ δὲ φυσιολόγοι καὶ τὴν ὄλην φύσιν διακοσμοῦσιν ἀρχὴν λαβόντες τὸ ^κ τὸ ὅμοιον ἰέναι πρὸς τὸ ὅμοιον, διὸ Ἐμπεδοκλῆς καὶ τὴν κύν' ἔφη καθῆσθαι ἐπὶ τῆς κεραμίδος διὰ τὸ ἔχειν πλεῖστον ὅμοιον. Οἱ μὲν ¹ οὖν οὕτω ^μ τὸν φίλον λέγουσιν, οἱ δὲ τὸ ἐναντίον τῷ ἐναντίῳ φασὶν εἶναι φίλον.
7 Τὸ μὲν γὰρ ^ν ἐρώμενον καὶ ἐπιθυμητὸν πᾶσιν εἶναι φίλον, ἐπιθυμεῖ δὲ οὐ τὸ ξηρὸν τοῦ ξηροῦ, ^ο ἀλλ' ὑγροῦ, ὅθεν εἴρηται

ἐρᾷ ^ρ μὲν ὁμβρου γαῖα.

Καὶ τὸ

μεταβολὴ ^ι πάντων γλυκύ·

ἡ δὲ μεταβολὴ εἰς τὸναντίον. Τὸ δ' ὅμοιον ^ι ἔχθρὸν τῷ ὁμοίῳ· καὶ γὰρ

κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει,

8 καὶ τὰ ἀπὸ τῶν αὐτῶν τρεφόμενα πολέμια ἀλλήλοις ζῶα. Αὗται μὲν οὖν αἱ ὑπολήψεις τοσοῦτον διεστᾶσιν. Αἱ μὲν γὰρ τὸ ὅμοιον φίλον, τὸ δ' ἐναντίον πολέμιον·

τῷ πλείονι δ' αἰεὶ πολέμιον καθίσταται

τοῦλασσον, ^θ ἐχθρὰς ^θ ^ς ἡμέρας κατάρχεται.

9^α Ἐπὶ δὲ καὶ οἱ τόποι κεχωρισμένοι τῶν ἐναντίων, ἡ δὲ φιλία δοκεῖ συνάγειν. Οἱ δὲ ^ι τὰ ἐναντία φίλα· καὶ Ἡράκλειτος ἐπιτιμᾷ τῷ ποιήσαντι

ὥς ἔρις ἔκ τε θεῶν καὶ ἀνθρώπων ἀπόλοιτο·

οὐ γὰρ ἂν εἶναι ἀρμονίαν μὴ ὄντος ὀξέος καὶ βαρέος, οὐδὲ
10 τὰ ζῶα ἄνευ θήλεος καὶ ἄρρενος ἐναντίων ὄντων. Δύο μὲν αὗται δόξαι περὶ φιλίας εἰσὶ, λίαν τε καθόλου κεχωρισμέναι τοσοῦτον, ἄλλαι δὲ ἤδη ^ν ἐγγυτέρω καὶ οἰκεῖαι τῶν φαινομένων. Τοῖς μὲν γὰρ οὐκ ἐνδέχεσθαι δοκεῖ τοὺς φαύλους εἶναι φίλους, ἀλλὰ μόνον τοὺς ἀγαθοὺς· τοῖς δ' ἄτοπον εἰ μὴ φιλοῦσιν αἱ μητέρες τὰ τέκνα. Φαίνεται δὲ καὶ ἐν τοῖς θηρίοις ἐνούσα φιλία· προαποθνήσκειν οὖν αἰρούνται τῶν

^κ τὸ alterum om. P^b. ¹ οὖν om. P^b. ^μ τὸν] τὸ P^b. ^ν ἐρω-
μένους M^b. ^ο ἀλλὰ τοῦ ὑγροῦ M^b. ^ρ μὲν] μὲν οὖν P^b. ^ι πάντων γὰρ
γλυκύ P^b. ^ι ἐχθρὸν] ἔχει ἐχθρὸν M^b. ^ς ἡμέρα] ἡμέρας P^b. ^ι τὰ om.
M^b. P^b. ^ν ἐγγύτεραι M^b.

τέκνων. Τοῖς δὲ τὸ χρήσιμον δοκεῖ φίλον εἶναι μόνον. Ση-¹¹
μείον δ' ὅτι καὶ διώκουσι ταῦτα πάντες, τὰ δὲ ἄχρηστα καὶ
αἱ τοιαῦται ἡτῶν ἀποβάλλουσιν, ὥσπερ Σωκράτης ὁ γέρων
ἔλεγε τὸν πτύελον καὶ τὰς τρίχας καὶ τοὺς ὄνυχας παρα-
βάλλων, καὶ τὰ μόρια ὅτι ρίπτοῦμεν τὰ ἄχρηστα, καὶ τέλος
τὸ σῶμα, ὅταν ἀποθάνῃ· ἄχρηστος γὰρ ὁ νεκρός. Οἷς δὲ¹²
χρήσιμον, φυλάττουσιν, ὥσπερ ἐν Αἰγύπτῳ. Ταῦτα *πάντα
δοκεῖ μὲν ὑπεναντία ἀλλήλοις εἶναι. Τό τε γὰρ ἄχρηστον
τῷ ὁμοίῳ, καὶ ἐναντιότης ὁμοιότητος ἀπέχει πλείστον, καὶ
τὸ ἐναντίον ἀχρηστότατον τῷ ἐναντίῳ· φθαρτικὸν γὰρ τοῦ
ἐναντίου τὸ ἐναντίον. Ὑπὲρ δὲ δοκεῖ τοῖς μὲν ῥάδιον τὸ κτή-¹³
σασθαι φίλον, τοῖς δὲ σπανιώτατον γινῶναι, καὶ οὐκ ἐνδέ-
χασθαι ἄνευ εὐτυχίας· τοῖς γὰρ εὖ πράττουσι βούλονται
πάντες δοκεῖν φίλοι εἶναι. Οἱ δ' οὐδὲ τοῖς ὑποδιαμένουσιν
ἐν ταῖς ἀτυχίαις ἀξιούσι πιστεύειν, ὥς ἐξαπατῶντας καὶ
προσποιομένους, ἵνα κτήσωνται διὰ τῆς τῶν ἀτυχούντων
ὁμιλίας πάλιν εὐτυχούντων φιλίαν.

Ληπτέος δὲ ἡ τρόπος ὅστις ἡμῖν ἅμα τὰ τε δοκοῦντα περὶ ²
τούτων μάλιστα ἀποδώσει, καὶ τὰς ἀπορίας λύσει καὶ τὰς
ἐναντιώσεις. Τοῦτο δ' ἔσται, ἐὰν εὐλόγως φαίνηται τὰ ἐναν-
τία δοκοῦντα· μάλιστα γὰρ ὁμολογούμενος ὁ τοιοῦτος ἔσται
λόγος τοῖς φαινομένοις. Συμβαίνει δὲ μένειν τὰς ἐναντιώ-
σεις, ἐὰν ἔσται ^a μὲν ὡς ἀληθές ἢ τὸ λεγόμενον, ἔστι δ' ὡς οὐ.
Ἔχει δ' ἀπορίαν καὶ πότερον τὸ ἡδὺ ἢ τὸ ἀγαθόν ἐστι τὸ ¹
φιλούμενον. Εἰ μὲν γὰρ φιλούμενον ἐπιθυμοῦμεν, καὶ μά-
λιστα ὁ ἔρως τοιοῦτον

(οἷδε γὰρ ἐραστής ὅστις οὐκ αἰεὶ φιλεῖ),

ἢ δ' ἐπιθυμία τοῦ ἡδέος, ταύτῃ μὲν τὸ φιλούμενον τὸ ἡδύ,
εἰ δὲ ὁ βουλόμεθα, τὸ ἀγαθόν· ἔστι δ' ἕτερον τὸ ἡδὺ καὶ τὸ
ἀγαθόν. Περὶ τούτων καὶ τῶν ἄλλων τῶν συγγενῶν τού-³
τοις πειρατέον διορίσαι, λαβοῦσιν ἀρχὴν τήνδε. Τὸ γὰρ

^w post τῶν M^b.P^b. litteris locum quinque vel sex. ^x πάντα—
ἄχρηστον om. M^b. ^y διαμένουσιν M^b. ^z τρόπος] λοιπὸς M^b.P^b.
^a μὲν codicibus deest.

ὀρεκτὸν καὶ βουλητὸν ἢ τὸ ἀγαθὸν ἢ τὸ φαινόμενον ἀγαθόν.
 Διὸ καὶ τὸ ἡδὺ ὀρεκτόν· φαινόμενον γάρ τι ἀγαθόν. Τοῖς
 μὲν γὰρ δοκεῖ, τοῖς δὲ φαίνεται καὶ μὴ δοκῇ· οὐ γὰρ ἐν
 4 ταύτῃ τῆς ψυχῆς ἡ φαντασία καὶ ἡ δόξα. Ὅτι μέντοι
 φίλον καὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ἡδύ, δηλον. Τούτου δὲ διω-
 ρισμένου ληπτέον ὑπόθεσιν ἑτέραν. Ἐὼν γὰρ ἀγαθὸν τὰ
 μὲν ἀπλῶς ἐστὶν ἀγαθὰ, τὰ δὲ τινί, ἀπλῶς δ' οὐ. Καὶ τὰ
 5 αὐτὰ ἀπλῶς ἀγαθὰ καὶ ἀπλῶς ἡδέα. Τὰ ^ε μὲν γὰρ τῇ
 ὑγιαίνοντί φαμεν σώματι συμφέροντα ἀπλῶς εἶναι σώματι
 ἀγαθὰ, τὰ δὲ τῇ κάμνοντι ^δ οὐ, οἷον φαρμακείας καὶ τομάς.
 6 Ὅμοίως δὲ καὶ ἡδέα ἀπλῶς σώματι τὰ τῇ ὑγιαίνοντι καὶ
 ὁλοκλήρῃ, οἷον τὸ ἐν τῇ φωτὶ ὄρᾶν ^ε καὶ οὐ τὸ ἐν τῇ ^ι σκό-
 τει· καίτοι τῇ ὀφθαλμιῶντι ἐναντίως. Καὶ οἶνος ἡδίῳ οὐχ
 ὁ τῇ διεφθαρμένῃ τὴν γλῶτταν ὑπὸ οἰνοφλυγίας, ἐπεὶ οὗτ'
 7 ὁξος παρεγγέουσιν, ἀλλὰ τῇ ^ε ἀδιαφθόρῃ αἰσθήσει. Ὅμοίως
 δὲ καὶ ἐπὶ ψυχῆς, καὶ οὐχ ^δ τοῖς παιδίοις καὶ τοῖς θηρίοις,
 ἀλλὰ τοῖς καθεστῶσιν· ἀμφοτέρων γοῦν μεμνημένοι ταῦθ'
 αἰρούμεθα. Ὡς δ' ἔχει παιδίον καὶ θηρίον πρὸς ^η ἄνθρωπον
 καθεστῶτα, οὕτως ἔχει ὁ φαῦλος καὶ ἄφρων πρὸς τὸν ἐπικεικῇ
 καὶ φρόνιμον. Τούτοις δὲ ἡδέα τὰ κατὰ τὰς ἑξέεις· ταῦτα δ'
 8 ἐστὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ καλὰ. Ἐπεὶ οὖν τὰ ἀγαθὰ πλεονα-
 χῶς (τὸ μὲν γὰρ τῇ τοιόνδ' εἶναι λέγομεν ἀγαθόν, τὸ δὲ τῇ
 ὀφελίμον καὶ χρήσιμον, ^ι ἐπειδὴ τὸ ἡδὺ τὸ μὲν ἀπλῶς καὶ
 ἀγαθὸν ἀπλῶς, τὸ δὲ τινί, ἢ φαινόμενον ἀγαθόν, ὥσπερ καὶ
 ἐπὶ τῶν ἀψύχων), δι' ἕκαστον τούτων ἐνδέχεται ἡμᾶς αἰρεῖ-
 σθαί τι καὶ φιλεῖν, ὥσπερ καὶ ἄνθρωπον· τὸν μὲν γὰρ
 τοιόνδε καὶ δι' ἀρετὴν, τὸν δ' ὅτι ὀφελίμος καὶ χρήσιμος,
 8 τὸν δ' ὅτι ἡδὺς καὶ δι' ἡδονήν. Φίλος δὲ γίνεται ὅταν φιλού-
 μενος ἀντιφιλῇ, καὶ τοῦτο μὴ ^κ λανθάνῃ πως αὐτούς. Ἀνάγκη
 ἄρα τρία φιλίας ^ι εἶδη εἶναι, καὶ μήτε καθ' ἓν ἀπάσας μήθ'

^β αὐτῷ Pb. ^ε μὲν om. Mb. ^δ οὐ om. Pb. ^ε καὶ om. Pb. ^ι σκό-
 Pb, ut nescias σκότενε velit an σκότῃ. ^ε διαφόρῃ Mb. ^η ἄνθρω-
 πον καὶ καθεστῶτα Pb. ^ι ἐπεὶ Mb, ἐπειδὲ Pb. ^κ λανθάνειν Mb.
^λ εἶδη om. Pb.

ὥς εἶδη ἐνὸς γένους μήτε ἀμπαν λέγεσθαι ὁμωνύμως. Πρὸς μίαν γάρ τινα λέγονται καὶ πρώτην, ὥσπερ τὸ ἱατρικόν. Καὶ ψυχὴν ἱατρικὴν καὶ σῶμα λέγομεν καὶ ὄργανον καὶ ἔργον, ἀλλὰ κυρίως τὸ πρῶτον. Πρῶτον δ' οὐ λόγος ἐν ἡμῖν ⁹ ὑπάρχει. Οἷον ὄργανον ἱατρικόν, ^φ ἂν ὁ ἰατρός χρήσαιο· ἐν δὲ τῷ τοῦ ἱατροῦ λόγῳ οὐκ ἔστιν ὁ τοῦ ὀργάνου. Ζητεῖται μὲν οὖν πανταχοῦ τὸ πρῶτον. Διὰ δὲ τὸ καθόλου εἶναι ^m τὸ πρῶτον, λαμβάνουσι καὶ πρῶτον καθόλου· τοῦτο δ' ἐστὶ ψεῦδος. ^v Ὡστε καὶ περὶ τῆς φιλίας οὐ δύνανται πάντ' ¹⁰ ἀποδιδόναι τὰ φαινόμενα· οὐ γὰρ ἐφαρμόττοντος ἐνὸς λόγου οὐκ οἶονται ἄλλας φιλίας εἶναι. Αἱ δ' εἰσὶ μὲν, ἀλλ' οὐχ ὁμοίως εἰσὶν. ⁿ Οἱ δ' ὅταν ἡ πρώτη μὴ ἐφαρμόττῃ, ὥς ^o οὔσαν καθόλου ἂν, εἴπερ ἦν πρώτη, οὐδ' εἶναι φιλίας τὰς ἄλλας φασίν. ^v Ἔστι δὲ πολλὰ εἶδη φιλίας. Τῶν γὰρ ῥή- ¹¹ θέντων ἦν ῤῥῃ, ἐπεὶ δὲ διώριστα τριχῶς λέγεσθαι τὴν φιλίαν. Ἡ μὲν γὰρ διώριστα δι' ἀρετὴν, ἡ δὲ διὰ τὸ χρήσιμον, ἡ δὲ διὰ τὸ ἡδύ. Τούτων ἡ μὲν διὰ τὸ χρήσιμόν ἐστιν ἡ ^a τῶν πλείστων φιλία· διὰ γὰρ τὸ ^r χρήσιμοι εἶναι φιλοῦσιν ἀλλήλους, ^s καὶ μέχρι τούτου, ὥσπερ ἡ παροιμία

Γλαῦκ' ἐπίκουρος ἀνὴρ τὸν ^t σὸν φίλον ἔσκε μάχεται,
καὶ

οὐκέτι γιγνώσκουσιν ^v Ἀθηναῖοι Μεγαρήας.

Ἡ δὲ δι' ἡδονὴν τῶν νέων· τούτου γὰρ αἰσθησιν ἔχουσιν. ¹² Διὸ εὐμετάβολος φιλία ἡ τῶν νέων· μεταβαλλόντων γὰρ τὰ ἥθη κατὰ τὰς ἡλικίας μεταβάλλει καὶ τὸ ἡδύ. Ἡ δὲ κατ' ἀρετὴν τῶν βελτίστων. Φανερόν δ' ἐκ τούτων ὅτι ἡ πρώτη φιλία, ἡ τῶν ἀγαθῶν, ἐστὶν ἀντιφιλία καὶ ἀντιπροαίρεσις πρὸς ἀλλήλους. Φίλον μὲν γὰρ τὸ φιλούμενον τῷ φιλοῦντι, ¹³ φίλος δὲ τῷ φιλουμένῳ καὶ ἀντιφιλῶν. Αὕτη μὲν οὖν ἐν ἀνθρώποις μόνον ὑπάρχει φιλία· μόνον γὰρ αἰσθάνεται προαιρέσεως. Αἱ δ' ἄλλαι καὶ ἐν τοῖς θηρίοις, καὶ τὸ χρήσιμον

^m τὸ post εἶναι om. P^b. ⁿ αἱ codices. ^o οὔσα P^b. ^p ῥῥῃ] εἶδη P^b. ^a τῶν] διὰ τῶν M^b.P^b. ^r χρήσιμον M^b.P^b. ^s καὶ om. M^b. ^t σὸν] σοφόν M^b.P^b. ^v ἀθῆναι M^b, ἀληθῆναι P^b.

ἐπὶ μικρόν τι φαίνεται ἐνπάρχον, καὶ πρὸς ^ω ἄνθρωπον τοῖς
 ἡμέροις καὶ πρὸς ^κ ἄλληλα, οἷον τὸν τροχίλον φησὶν Ἡρό-
 14δοτος τῷ κροκοδείλῳ, καὶ ὡς οἱ μάντις τὰς συνεδρείας καὶ
 διεδρείας λέγουσιν. Καὶ οἱ φαῦλοι ἂν εἴεν φίλοι ἀλλήλοις
 καὶ διὰ τὸ χρήσιμον καὶ διὰ τὸ ἡδύ. ^γ Οἱ δ' ὅτι ἡ πρώτη
 οὐχ ὑπάρχει αὐτοῖς, οὗ φασι φίλους εἶναι· ἀδικήσει γὰρ ὁ
 γε φαῦλος τὸν φαῦλον, οἱ δ' ἀδικούμενοι οὐ φιλοῦσι σφᾶς
 15 αὐτούς. ^κ Οἱ δὲ φιλοῦσι μὲν, ἀλλ' οὐ τὴν πρώτην φιλίαν,
 ἐπεὶ τὰς γε ἐτέρας οὐθεὶς κωλύει· δι' ἡδονὴν γὰρ ὑπονοοῦσιν
 ἀλλήλους βλαπτόμενοι, ὡς ἂν ᾧσιν ἀκρατεῖς. Οὐ δοκοῦσι δ'
^κ οὐδ' οἱ δι' ἡδονὴν φιλοῦντες ἀλλήλους φίλοι εἶναι, ὅταν κατ'
 ἀκρίβειαν ζητῶσιν, ὅτι οὐχ ἡ πρώτη· ἐκείνη μὲν γὰρ βέ-
 16βαιος, αὕτη δὲ ἀβέβαιος. Ἡ δ' ἐστὶ μὲν, ὥσπερ εἴρηται,
 φιλία, οὐκ ἐκείνη δέ, ἀλλ' ἀπ' ἐκείνης. Τὸ μὲν οὖν ἐκείνως
 μόνον λέγειν τὸν φίλον βιάζεσθαι τὰ φαινόμενά ἐστι, καὶ
 παράδοξα λέγειν ἀναγκαῖον· καθ' ἓνα δὲ λόγον ^β πᾶσας δυ-
 νατόν. Λεῖπεται τοίνυν οὕτως, ὅτι ἔστι μὲν ὡς μόνῃ ^γ ἡ
 πρώτη φιλία, ἔστι δ' ὡς πᾶσαι, οὔτε ὡς ὁμώνυμοι καὶ ὡς
 ἔτυχεν ἔχουσαι πρὸς ^δ αὐτάς, οὔτε καθ' ἓν εἶδος, ἀλλὰ μᾶλ-
 17λον πρὸς ἓν. Ἐπεὶ δ' ἀπλῶς ἀγαθὸν καὶ ἀπλῶς ἡδὺ τὸ
 αὐτὸ καὶ ἅμα, ἂν μὴ τις ἐμποδίζῃ, ^ε ὁ δ' ἀληθινὸς φίλος καὶ
 ἀπλῶς ὁ πρῶτός ἐστιν, ἔστι δὲ τοιοῦτος ὁ ^ε δι' αὐτὸν αὐτὸς
 18 αἰρετός. Ἀνάγκη δ' εἶναι τοιοῦτον· ὡς γὰρ βούλεται τις
 δι' αὐτὸν εἶναι τὰγαθὰ, ἀνάγκη καὶ αὐτὸν αἰρεῖσθαι εἶναι.
 Ὁ δ' ἀληθινὸς φίλος καὶ ἡδύς ἐστιν ἀπλῶς. Διὸ δοκεῖ καὶ
^ε ὁ ὁπωσοῦν φίλος ἡδύς. Ἔτι δὲ διοριστέον περὶ τούτου
 19 μᾶλλον ἔχει ἐπίστασιν. Πότερον γὰρ τὸ αὐτῷ ἀγαθὸν ἢ
 τὸ ἀπλῶς ἀγαθὸν φίλον; Καὶ πότερον τὸ κατ' ἐνέργειαν
 φιλεῖν μεθ' ἡδονῆς, ὥστε καὶ τὸ φιλητὸν ἡδύ, ἢ οὐ; Ἀμφω
 γὰρ εἰς ταῦτό συνακτέον· τὰ τε γὰρ μὴ ἀπλῶς ἀγαθὰ ἀλλὰ

^ω ἄνθρώπων Mb. ^κ ἄλλα codices. ^γ οἱ] οὐ Mb. ^κ οἱ δὲ] οὐδ' οὐ
 Mb. Pb. ^α οὐδ' οἱ] οὐ Mb. ^β πᾶσαι Pb. ^γ ἡ om. codices.
^δ ἐαυτάς Pb. ^ε ὁ δ'] οὐδ' pr. Mb. ^ε δι' αὐτὸν αὐτὸν αἰρετός Pb.
^ε ὁ om. Mb.

κακὰ ἀπλῶς τύχη φευκτά, καὶ τὸ μὴ αὐτῷ ἀγαθὸν οὐθέν
 πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ τοῦτ' ἐστὶν ὃ ζητεῖται, τὰ ἀπλῶς ἀγαθὰ
^h οὕτως εἶναι ἀγαθὰ. Ἔστι γὰρ αἰρετὸν μὲν τὸ ἀπλῶς ²⁰
 ἀγαθόν, αὐτῷ δὲ τὸ αὐτῷ ἀγαθόν· ἃ δεῖ συμφωνῆσαι. Καὶ
ⁱ τοῦτο ἡ ἀρετὴ ποιεῖ· καὶ ἡ πολιτικὴ ἐπὶ τούτῳ, ὅπως οἷς
 μήπω ἐστὶ γένηται. Εὐθέτως δὲ ^k καὶ πρὸ ὁδοῦ ἄνθρωπος
 ὢν· φύσει γὰρ αὐτῷ ἀγαθὰ τὰ ἀπλῶς ἀγαθὰ. Ὅμοιως δὲ
 καὶ ἀνὴρ ἀντὶ γυναικὸς καὶ ἀφύης εὐφυοῦς. Διὰ τοῦ ἡδέος ²¹
 δὲ ἡ ὁδός· ἀνάγκη εἶναι τὰ καλὰ ἡδέα. Ὅταν δὲ τοῦτο
 διαφωνῇ, οὐπω σπουδαῖον τελέως· ἐνδέχεται γὰρ ἐγγενέσθαι
 ἀκрасίαν· ^l τὸ γὰρ διαφωνεῖν τὰγαθὸν τῷ ἡδέϊ ἐν τοῖς πά-
 θεσιν ἀκрасία ἐστίν. Ὡστ' ἐπειδὴ ἡ πρώτη φιλία κατ'
 ἀρετήν, ἔσονται καὶ αὐτοὶ ἀπλῶς ἀγαθοί. Τοῦτο δ' οὐχ ²²
 ὅτι χρήσιμοι, ἀλλ' ἄλλον τρόπον· διχῶς γὰρ ἔχει τὸ τῷδὶ
 ἀγαθὸν καὶ ἀπλῶς ἀγαθόν. Καὶ ὁμοίως ὥσπερ ἐπὶ τοῦ
 ὠφελίμου, καὶ ἐπὶ τῶν ἔξων. Ἄλλο γὰρ τὸ ἀπλῶς ὠφέ-
 λιμον καὶ τὸ καλόν· ^m τοιοῦτον γυμνάζεσθαι πρὸς τὸ φαρ-
 μακεύεσθαι. Ὡστε καὶ ἡ ἔξις ἡ ἀνθρώπου ἀρετὴ. Ἔστω ²³
 γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῶν φύσει σπουδαίων· ἡ γὰρ τοῦ φύσει
 σπουδαίου ἀρετὴ ἀπλῶς ἀγαθόν, ἡ δὲ τοῦ μὴ ἐκείνῳ. Ὅ-
 μοίως δὴ ἔχει καὶ τὸ ἡδύ. Ἐνταῦθα γὰρ ἐπιστατέον, καὶ
 σκεπτέον πότερόν ἐστιν ἄνευ ἡδονῆς φιλία, καὶ τί διαφέρει,
 καὶ ἐν ποτέρῳ ποτ' ἐστὶ τὸ φιλεῖν, ⁿ καὶ πότερον ὅτι ἀγα-
 θός, καὶ ^o εἰ μὴ ἡδύς, ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο. Διχῶς δὴ λεγο- ²⁴
 μένου τοῦ φιλεῖν, πότερον ὅτι ^p ἀγαθὸν τὸ κατ' ἐνέργειαν
 οὐκ ἄνευ ἡδονῆς φαίνεται. Δῆλον δ' ὅτι ὥσπερ ἐπὶ τῆς ἐπι-
 στήμης αἱ πρόσφατοι θεωρίαι καὶ μαθήσεις αἰσθηταὶ μά-
 λιστα τῷ εἶδει, οὕτω καὶ αἱ τῶν συνήθων ^q ἀναγνωρίσεις, καὶ
 ὁ λόγος ὁ αὐτὸς ἐπ' ἀμφοῖν. Φύσει γοῦν τὸ ἀπλῶς ἀγαθὸν
 ἡδύ ἀπλῶς, καὶ οἷς ἀγαθόν, τούτοις ἡδύ. Διὸ εὐθὺς τὰ ²⁵
 ὅμοια ἀλλήλοις χαίρει, καὶ ἀνθρώπῳ ἡδιστον ἄνθρωπος.

^h οὕτως] an αὐτῷ? ⁱ τοῦτο ἡ] τοῦτον codices. ^k καὶ om. Pb.
^l τῷ Pb. ^m τοιοῦτο Mb. ⁿ καὶ om. Pb. ^o εἰ] ἡ Pb. ^p ἀγαθός
 Mb. Pb. ^q γνωρίσεις Pb.

Ὡστ' ἐπεὶ καὶ ἰατελῇ, δῆλον ὅτι καὶ ἰατελεωθέντα· ὁ δὲ
 σπουδαῖος τέλειος. Εἰ δὲ τὸ κατ' ἐνέργειαν φιλεῖν μεθ'
 ἡδονῆς ἰατεπροαίρεσις τῆς ἀλλήλων γνωρίσεως, δῆλον ὅτι
 καὶ ὅλως ἡ φιλία ἢ πρώτη ἀντιπροαίρεσις τῶν ἀπλῶς ἀγα-
 26 θῶν καὶ ἡδέων, ὅτι ἀγαθὰ καὶ ἡδέα. Ἔστι δ' αὕτη ἡ φιλία
 ἕξις ἀφ' ἧς ἡ τοιαύτη προαίρεσις. Τὸ γὰρ ἔργον αὐτῆς
 ἐνέργεια, αὕτη δ' οὐκ ἔξω ἀλλ' ἐν αὐτῷ τῷ φιλοῦντι, δυνά-
 μεως δὲ πάσης ἔξω· ἡ γὰρ ἐν ἐτέρῳ ἢ ἑτερον. Διὸ τὸ φι-
 27 λεῖν χαίρειν, ἀλλ' οὐ τὸ φιλεῖσθαι ἐστίν. Τὸ μὲν γὰρ
 φιλεῖσθαι φιλητοῦ ἐνέργεια, τὸ δὲ καὶ φιλίας, καὶ τὸ μὲν
 ἐν ἐμψύχῳ, τὸ δὲ καὶ ἐν ἀψύχῳ· φιλεῖται γὰρ καὶ τὰ
 ἄψυχα. Ἐπεὶ δὲ τὸ φιλεῖν τὸ κατ' ἐνέργειαν τὸ φιλοῦ-
 μενον, ὃ ἐστὶ χρῆσθαι ἢ φιλοῦμενον, ὁ δὲ φίλος φιλούμενον,
 καὶ φίλῳ ἢ φίλος, ἀλλὰ μὴ ἢ μουσικὸς ἢ ἰατρός, ἡδονὴ
 τοίνυν ἢ ἀπ' αὐτοῦ, ἢ αὐτός, αὕτη φιλική· αὐτὸν γὰρ φιλεῖ,
 28 οὐχ ὅτι ἄλλῳ. Ὡστ' ἂν μὴ χαίρῃ ἢ ἀγαθός, οὐχ ἢ πρώτη
 φιλία. Οὐδὲ ἴδῃ ἐμποδίζειν οὐθὲν τῶν συμβεβηκότων μάλ-
 λον ἢ τὸ ἀγαθὸν εὐφραίνειν. Ἰτί γὰρ σφόδρα δυσώδης
 29 λέιπεται· ἀγαπᾶται γὰρ τὸ εὖ νοεῖν, συζῆ δὲ μὴ. Αὕτη
 μὲν οὖν ἡ πρώτη φιλία, ἢ πάντες ὁμολογοῦσιν. Αἱ δ' ἄλ-
 λαι δι' αὐτὴν καὶ δοκοῦσι καὶ ἀμφισβητοῦνται. Βέβαιον
 γάρ τι δοκεῖ ἡ φιλία, μόνῃ δ' αὕτη βέβαιος. Τὸ γὰρ κε-
 κριμένον βέβαιον, τὰ δὲ μὴ ταχὺ γινόμενα μηδὲ ῥαδίως οὐ
 ποιεῖ τὴν κρίσιν ὀρθήν. Οὐκ ἔστι δ' ἄνευ πίστεως φιλία
 30 βέβαιος, ἢ δὲ πίστις οὐκ ἄνευ χρόνου. Δεῖ γὰρ πείραν λα-
 βεῖν, ὥσπερ λέγει καὶ Θεόγυις·

οὐ γὰρ ἂν εἰδείης ἀνδρὸς νόον οὐδὲ γυναικός,
 πρὶν πειραθείης ὥσπερ ὑποζυγίου.

Ὡδ' ἄνευ χρόνου φίλος. Ἀλλὰ βούλονται φίλοι, καὶ μά-
 31 λιστα λανθάνει ἡ τοιαύτη ἕξις ὡς φιλία. Ὅταν γὰρ προ-
 θύμως ἔχῃσι φίλοι εἶναι, διὰ τὸ πάνθ' ὑπηρετεῖν τὰ φιλικὰ

ἰατελεῖ M^b. ἰατελεωθέντι P^b. ἰατεπροαίρεσεως M^b. ἢ ἢ ante
 πρώτη om. M^b. ἰατρικός P^b. ἰατρός P^b. ἢ ἄλλος P^b. ἢ δὲ] δεῖ? et mox εἰ
 γὰρ σφόδρα δυσώδης,? ἰατρός P^b.

ἀλλήλοις, οἶονται ^a οὐ βούλεσθαι φίλοι ἀλλ' εἶναι φίλοι. Τὸ δ' ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων συμβαίνει καὶ ἐπὶ τῆς φιλίας· οὐ γὰρ ^b εἰ βούλονται ὑγιαίνειν, ὑγιαίνουνσιν, ὥστ' οὐδ' εἰ φίλοι βούλονται, ἤδη καὶ φίλοι εἰσίν. Σημεῖον δέ· εὐδιάβλητοι γὰρ οἱ διακείμενοι ἄνευ πείρας τοῦτον τὸν τρόπον. Περὶ ὧν μὲν γὰρ πείραν δεδώκασιν ἀλλήλοις, οὐκ ^c εὐδιάβλη- ³² τοι, περὶ ὧν δὲ μή, πεισθεῖεν ἂν ὅταν σύμβολα λέγωσιν οἱ διαβάλλοντες. Ὑμα δὲ φανερόν ὅτι οὐδ' ἐν τοῖς φαύλοις αὕτη ἡ φιλία· ἄπιστος γὰρ ὁ φαῦλος καὶ κακοήθης πρὸς πάντας· αὐτῷ γὰρ μετρεῖ τοὺς ἄλλους. Διὸ εὐεξαπατητό- ³³ τεροὶ εἰσιν οἱ ἀγαθοί, ἂν μὴ διὰ πείραν ἀπιστῶσιν. Οἱ δὲ φαῦλοι αἰροῦνται τὰ φύσει ἀγαθὰ ἀντὶ τοῦ φίλου, καὶ οὐθεὶς φιλεῖ μᾶλλον ἄνθρωπον ἢ πράγματα. Ὡστ' οὐ φίλοι. Οὐ γὰρ γίνεται οὕτω κοινὰ τὰ φίλων· ^d προσνέμεται γὰρ ὁ φίλος τοῖς πράγμασιν, οὐ τὰ πράγματα τοῖς φίλοις. Οὐ ³⁴ γίνεται ^e ἄρ' ἡ φιλία ἡ πρώτη ἐν πολλοῖς, ὅτι χαλεπὸν πολλῶν πείραν λαβεῖν· ἐκάστῳ γὰρ ἂν δεῖ συζῆσαι. Οὐδὲ δὴ αἰρετέον ὁμοίως περὶ ἱματίου καὶ φίλου. Καίτοι ἐν πᾶσι δοκεῖ ^f τοῦ νοῦν ἔχοντος δυοῖν τὸ βέλτιον αἰρεῖσθαι· καὶ εἰ μὲν τῷ χείρονι πάλαι ἐχρῆτο, τῷ βελτίονι δὲ μηδέπω, τοῦθ' αἰρετέον, ἀλλ' οὐκ ἀντὶ τοῦ πάλαι φίλου τὸν ἀγνώστα εἰ βελτίων. Οὐ γὰρ ἐστὶν ἄνευ πείρας ^g οὐδὲ μίᾳς ἡμέρας ὁ ³⁵ φίλος, ἀλλὰ χρόνου δεῖ· διὸ εἰς παροιμίαν ἐλήλυθεν ὁ μέδιμνος τῶν ἀλῶν. Ὑμα δὲ εἰ μὴ μόνον ἀπλῶς ἀγαθὸν εἶναι ἀλλὰ καὶ σοὶ ^h εἶναι, φίλος ἔσται σοὶ φίλος. Ἀγαθὸς μὲν ³⁶ ⁱ γὰρ ἀπλῶς ἐστὶ τῷ ἀγαθὸς εἶναι, φίλος δὲ τῷ ἄλλῳ ἀγαθός· ἀπλῶς ἀγαθὸς καὶ φίλος, ὅταν ^k συμφωνήσῃ ταῦτα ἄμφω, ὥστε ὁ ἐστὶν ἀπλῶς ἀγαθόν, τῷ τούτου ἄλλῳ, ¹ ^h καὶ μὴ ἀπλῶς μὲν σπουδαίῳ, ἄλλῳ δ' ἀγαθός, ὅτι χρήσιμος. Τὸ δὲ πολλοῖς ἅμα εἶναι φίλος καὶ τὸ φιλεῖν κωλύει· οὐ

^a οὐ om. Pb. ^b εἰ post γὰρ om. Pb. ^c εὐδιάλυτοι Mb. ^d προ-
νέμεται Mb. ^e ἄρ' om. Pb. ^f τὸν νοῦν ἔχοντα Pb. ^g οὐδεμίαν ἡμέ-
ραν Mb. Pb. ^h εἶναι] εἶεν Mb. ⁱ γὰρ om. Mb. ^k συμφωνίας Pb.
¹ ἢ] εἰ Pb.

37 γὰρ ^ω οἷόν τε ἅμα πρὸς πολλοὺς ἐνεργεῖν. Ἐκ δὲ τούτων φανερόν ὅτι ὀρθῶς λέγεται ὅτι ἡ φιλία τῶν βεβαίων, ὥσπερ ἡ εὐδαιμονία τῶν αὐτάρκων. Καὶ ὀρθῶς εἴρηται ἡ γὰρ φύσις βέβαιον, οὐ τὰ χρήματα. Πολὺ δὲ κάλλιον εἰπεῖν ὅτι ἡ ἀρετὴ τῆς φύσεως, καὶ ὅτι χρόνος λέγεται δεικνύναι 38 τὸν φιλούμενον, καὶ αἱ ἀτυχίαι μᾶλλον τῶν εὐτυχίων. Τότε γὰρ ὁ δὴλον ὅτι κοινὰ ^π τὰ τῶν φίλων οὗτοι γὰρ μόνοι ἀντὶ τῶν φύσει ἀγαθῶν καὶ φύσει κακῶν, περὶ αἱ εὐτυχίαι καὶ ^ο αἱ δυστυχίαι, αἰροῦνται μᾶλλον ἄνθρωπον ἢ τούτων τὰ μὲν εἶναι τὰ δὲ μὴ εἶναι. Ἡ δ' ἀτυχία δηλοῖ τοὺς μὴ ^ρ ὄντως ὄντας φίλους, ἀλλὰ διὰ τὸ χρήσιμον τυχόν. Ὁ δὲ χρόνος δηλοῖ ἀμφοτέρους· οὐδὲ γὰρ ὁ χρήσιμος ταχὺ δηλός, ἀλλ' 39 ὁ ἡδὺς μᾶλλον. Πλὴν οὐδ' ὁ ἀπλῶς ἡδὺς ταχύς. Ὅμοιοι γὰρ οἱ ἄνθρωποι τοῖς ^ο οἷνοις καὶ ἐδέσμασιν· ἐκείνων τε γὰρ τὸ μὲν ^ι ἡδὺ ταχὺ δηλοῖ, πλείω δὲ ^ς χρόνον γινόμενον ἀηδὲς καὶ οὐ γλυκύ, καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ὁμοίως. Ἔστι γὰρ τὸ 40 ἀπλῶς ἡδὺ τῷ τέλει ὀριστέον καὶ τῷ χρόνῳ. ^ι Ὅμολογήσαιεν δ' ἂν καὶ οἱ πολλοί, οὐκ ἐκ τῶν ἀποβαινόντων μόνον, ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ^ν πόματος καλοῦσι γλυκίον· τοῦτο γὰρ διὰ τὸ ἀποβαίνειν οὐχ ἡδύ, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ συνεχές, ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἐξαπατᾶν. Ἡ μὲν οὖν πρώτη φιλία, καὶ δι' ἣν αἱ ἄλλαι λέγονται, ἡ κατ' ἀρετὴν ἐστὶ, καὶ δι' ἣν ἡδονὴν ^ω τὴν 41 ἀρετῆς, ὥσπερ εἴρηται πρότερον. Αἱ δ' ἄλλαι ἐγγίνονται φιλίαι καὶ ἐν παισὶ καὶ θηρίοις καὶ τοῖς φάυλοις. Ὅθεν λέγεται

ἦλιξ ἦλικα τέρπει

καὶ

κακὸς κακῷ . . . ^χ συντέτηκεν ἡδονῇ.

Ἐνδέχεται δὲ καὶ ἡδεῖς ἀλλήλοις εἶναι τοὺς φάυλους, καὶ ^γ ἡ φάυλοι ἢ μηδέτεροι, ἀλλ' οἷον ᾠδικοὶ ἄμφω, ἢ ὁ μὲν φειδω- 42 λὸς ὁ δ' ᾠδικός ἐστίν. Καὶ ἢ πάντες ἔχουσιν ἀγαθόν, καὶ

^ω οἷονται P^b. ^π τὰ om. M^b. P^b. ^ο αἱ om. P^b. ^ρ οὐτως P^b. ^ι ὄνοις M^b. ^ι ἡδὺ om. P^b. ^ς χρόνω M^b. ^ι ὁμολογήσειε P^b. ^ν πόματος P^b. ^ω τῆς M^b. ^χ συντέκεν ἡδονήν M^b. ^γ ἢ] ἢ M^b, οἱ P^b.

ταύτη συναρμόττουσιν ἀλλήλοις. "Ετι χρήσιμοι ἂν εἶεν^z ἀλλήλοις καὶ ὠφέλιμοι, οὐχ ἀπλῶς ἀλλὰ πρὸς τὴν προαί-
 ρεσιν, ἢ οὐδέτεροι. Ἐνδέχεται δὲ καὶ ἂ τῷ ἐπιεικεῖ φαῦλον
 εἶναι φίλον. Καὶ γὰρ ὁ χρήσιμος ἂν εἴη πρὸς τὴν προαί-⁴³
 ρεσιν, ὁ μὲν φαῦλος πρὸς τὴν ὑπάρχουσαν ἑ τῷ σπουδαίῳ, ὁ
 δὲ τῷ μὲν ἀκρατεῖ πρὸς τὴν ὑπάρχουσαν, τῷ δὲ φαῦλῳ πρὸς
 τὴν κατὰ φύσιν· καὶ βουλήσεται τὰ ἀγαθὰ ἀπλῶς μὲν τὰ
 ἀπλᾶ, τὰ δ' ἐκείνῳ ἐξ ὑποθέσεως, ἢ πενία συμφέρει ἢ νόσος.
 Ταῦτα τῶν ἀπλῶν ἀγαθῶν ἕνεκα, ὥσπερ καὶ αὐτὸ τὸ φάρ-⁴⁴
 μακον ἂ πιεῖν· οὐ γὰρ βούλεται, ἀλλὰ τοῦδ' ἕνεκα βούλεται.
 "Ετι καθ' οὓς τρόπους καὶ ἀλλήλοις οἱ μὴ σπουδαῖοι εἶεν ἂν
 φίλοι. Εἴη γὰρ ἂν ἡδὺς οὐχ ἢ φαῦλος, ἀλλ' ἢ τῶν κοινῶν⁴⁵
 τινὸς μετέχει, οἷον εἰ μουσικός. ἑ"Ετι ἢ ἔνι τι πᾶσιν ἐπι-
 εικές· διὸ ἔνιοι ὁμιλητικοί εἰσιν ἂν καὶ σπουδαῖοι. Ἡ
 ἢ ἢ προσαρμόττουσιν ἐκάστω· ἔχουσι γὰρ τι πάντες τοῦ
 ἀγαθοῦ.

Τρία μὲν οὖν εἶδη ταῦτα φιλίας, ἐν πᾶσι δὲ τούτοις κατ' ³
 ἰσότητά πως λέγεται ἡ φιλία· καὶ γὰρ οἱ κατ' ἀρετὴν φίλοι
 ἐν ἰσότητι πως ἰ ἀρετῆς εἰσὶ φίλοι ἀλλήλοις. Ἄλλη δὲ
 διαφορὰ τούτων ἡ κατ' ὑπερβολήν, ὥσπερ θεοῦ ἀρετὴ πρὸς
 ἄνθρωπον. Τοῦτο γὰρ ἕτερον εἶδος φιλίας, καὶ ὅλως ἄρ-²
 χοντος καὶ ἀρχομένου, καθάπερ καὶ τὸ δίκαιον ἕτερον· κατ'
 ἀναλογίαν γὰρ ἴσον, κατ' ἀριθμὸν δ' οὐκ ἴσον. Ἐν τούτῳ
 τῷ γένει πατὴρ πρὸς υἱὸν καὶ ὁ εὐεργέτης πρὸς τὸν εὐεργε-
 τηθέντα. Αὐτῶν δὲ τούτων διαφοραὶ εἰσιν ἑ ἄλλη πατρὸς³
 πρὸς υἱὸν καὶ ἀνδρὸς πρὸς γυναῖκα, αὕτη μὲν ὡς ἄρχοντος
 καὶ ἀρχομένου, ἡ δὲ εὐεργέτου ἢ πρὸς εὐεργετηθέντα. Ἐν
 ταύταις δὲ ἡ οὐκ ἔνεστιν ἢ οὐχ ὁμοίως τὸ ἀντιφιλεῖσθαι.
 Γελοῖον γὰρ εἴ τις ἐγκαλοῖη τῷ θεῷ ὅτι οὐχ ὁμοίως τῷ
 ἀντιφιλεῖσθαι ὡς φιλεῖται, ἢ τῷ ἄρχοντι καὶ ἀρχομένῳ.

^z ἀλλήλους P^b. ^a τὸν ἐπιεικῇ M^b. P^b. ^b χρήσιμον M^b. ^c τῷ—
 ὑπάρχουσιν om. M^b. ^d ποιεῖν P^b. ^e ἔτι] nescio quid corr. P^b.
^f ἢ ἐνί τι P^b, εἰ ἐνί τινι M^b. ^g σπουδαίῳ P^b. ^h ἢ] εἰ M^b, ambiguo P^b.
ⁱ εἰσὶν ἀρετῆς P^b. ^k ἄλλην P^b. ^l ἢ δέ] ἢ P^b. ^m πρὸς] πρὸς
 τὸν M^b.

⁴ Φιλεῖσθαι γάρ, οὐ φιλεῖν, τοῦ ἄρχοντος, ἢ φιλεῖν ἄλλον τρόπον. Καὶ ἡδονὴ διαφέρει οὐδὲν ἢ τε τοῦ αὐτάρχους ^α ἐπὶ τῷ αὐτοῦ κτήματι ἢ παιδί, καὶ τοῦ ἐνδεοῦς ἐπὶ τῷ γινομένῳ. Ὡς ^ο δ' αὐτως καὶ ἐπὶ τῶν διὰ τὴν χρῆσιν φίλων καὶ ἐπὶ τῶν δι' ἡδονήν, Ῥοί μὲν κατ' ἰσότητα ^ρ εἰσίν, οἱ δὲ καθ' ὑπερο-
⁵ χήν. Διὸ καὶ οἱ ἐκείνως οἰόμενοι ἐγκαλοῦσιν, εἰ μὴ ὁμοίως χρήσιμοι καὶ εὖ ποιῶσιν καὶ ἐπὶ τῆς ἡδονῆς. Δῆλον δ' ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς· τοῦτο γὰρ αἴτιον τοῦ μάχεσθαι ἀλλήλοις πολλάκις. Ἀγνοεῖ γὰρ ὁ ἐρῶν ὅτι οὐχ ὁ αὐτὸς λόγος τῆς ἐπὶ τὴν προθυμίαν. Διὸ εὐρηκέναι νεῖκος ὁ ἐρώμενος· τοιαῦτ' ἂν οὐκ ἐρῶν λέγοι. Οἱ δὲ νομίζουσι τὸν αὐτὸν εἶναι λόγον.

- 4 Ὡσπερ οὖν εἴρηται, τριῶν ὄντων εἰδῶν φιλίας, κατ' ἀρε-
 τήν, κατὰ τὸ χρήσιμον καὶ κατὰ τὸ ἡδύ, αὐται πάλιν διή-
 ρηνται εἰς δύο· αἱ μὲν γὰρ κατὰ τὸ ἴσον αἱ δὲ καθ' ὑπεροχὴν
 εἰσιν. Φιλία μὲν οὖν ἀμφοτέραι, φίλοι δ' οἱ κατὰ τὴν ἰσό-
 τητα· ἄτοπον γὰρ ἂν εἴη εἰ ἀνὴρ παιδίφ φίλος, φιλεῖ δέ γε
² καὶ φιλεῖται. Ἐνιαχοῦ δὲ φιλεῖσθαι μὲν δεῖ τὸν ὑπερέ-
 χοντα, εἰ μὴ φιλῇ, ὀνειδίζεται ὡς ἀνάξιον φίλων. Τῇ γὰρ
 ἀξία τῶν φίλων μετρεῖται καὶ τινι ἴσῳ. Τὰ μὲν οὖν δι'
 ἡλικίας ἔλλειψιν ἀνάξια ὁμοίως φιλεῖσθαι, τὰ δὲ κατ' ἀρετὴν
 ἢ γένος ἢ κατὰ ἄλλην τοιαύτην ὑπεροχὴν. Ἀεὶ δὲ τὸν
 ὑπερέχοντα ἢ ἡττον ἢ μὴ φιλεῖν ἀξιούν, καὶ ἐν τῷ χρησίμῳ
³ καὶ ἐν τῷ ἡδέϊ καὶ κατ' ἀρετὴν. Ἐν μὲν οὖν ταῖς μικραῖς
 ὑπεροχαῖς εἰκότως γίνονται ἀμφισβητήσεις. Τὸ γὰρ μικρὸν
 ἐνιαχοῦ ^γ οὐδὲν ἰσχύει, ὥσπερ ἐν ^δ ξύλου σταθμῷ, ἀλλ' ἐν
 χρυσίῳ. Ἀλλὰ τὸ μικρὸν κακῶς κρίνουσιν· φαίνεται γὰρ
 τὸ μὲν οἰκεῖον ἀγαθὸν διὰ ^ε τὸ ἐγγὺς ^ς μέγα, τὸ δ' ἀλλό-
⁴ τριον διὰ τὸ πόρρω μικρόν. Ὅταν δὲ ὑπερβολὴ ᾖ, οὐδ'
^ω αὐτοὶ ἐπιζητοῦσιν ὡς δεῖ ἢ ἀντιφιλεῖσθαι ἢ ὁμοίως ἀντιφι-
 λεῖσθαι, οἷον εἴ τις ἀξιοῖ τὸν θεόν. Φανερόν ^κ δὲ ὅτι φίλοι

^α ἐπὶ τῷ] καὶ ἐπὶ τῷ τοῦ Mb. ^ο δ' om. Mb. ^ρ οἱ om. Mb.
^ρ εἰσίν Mb. ^γ οὐδὲν ἰσχύει Casaubonus: codices οὐδ' ἐν ἰσχύϊ. ^δ ξύ-
 λου Pb. ^ε τὸ post διὰ om. Pb. et pr. Mb. ^ς μέγα] μέγα δὲ Pb.
^ω αὐτὸ ὡς ἐπιζητοῦσι δεῖ Pb. ^κ δὲ Mb.

μέν, ὅταν ἐν τῷ ἴσῳ, τὸ ἀντιφιλεῖν δ' ἐστὶν ἄνευ τοῦ φίλους εἶναι. Δῆλον δὲ καὶ διὰ τί ζητοῦσι μᾶλλον οἱ ἄνθρωποι τὴν καθ' ὑπεροχὴν φιλίαν τῆς κατ' ἰσότητα· ἅμα γὰρ ὑπάρχει οὕτως αὐτοῖς τό τε φιλεῖσθαι καὶ ἡ ὑπεροχή. Διὸ ὁ 5 κόλαξ παρ' ἐνίοις ἐντιμότερος τοῦ φίλου· ἅμφω γὰρ φαίνεσθαι ποιεῖ ὑπάρχειν τῷ κολακευομένῳ. Μάλιστα δ' οἱ φιλότιμοι τοιοῦτοι· τὸ γὰρ θαυμάζεσθαι ἐν ὑπεροχῇ. Φύσει δὲ γίνονται οἱ μὲν φιλητικοὶ οἱ δὲ φιλότιμοι. Φιλητικὸς δὲ ὁ τῷ φιλεῖν χαίρων μᾶλλον ἢ τῷ φιλεῖσθαι· ἐκεῖνος δὲ φιλότιμος μᾶλλον. Ὁ μὲν οὖν χαίρων τῷ θαυμάζεσθαι καὶ 6 φιλεῖσθαι τῆς ὑπεροχῆς φίλος, ὁ δὲ τῆς ἐν τῷ φιλεῖν ἡδονῆς ὁ φιλητικός. Ἐνεστί γὰρ ἀνάγκη ἐνεργεῖν τὸ μὲν γὰρ φιλεῖν συμβεβηκός· ἐστί γὰρ λανθάνειν φιλούμενον, φιλοῦντα δ' οὐ. Ἔστί δὲ καὶ κατὰ γ τὴν φιλίαν τὸ φιλεῖν μᾶλλον ἢ τὸ φιλεῖσθαι, τὸ δὲ φιλεῖσθαι κατὰ 2 τὸ φιλητόν. Σημεῖον δ' ἔλοιτ' ἂν ὁ φίλος μᾶλλον, εἰ μὴ ἐνδέχοιτ' ἅμφω, 7 γινώσκειν ἢ γινώσκεσθαι, οἷον ἐν ταῖς ὑπερβολαῖς αἱ γυναῖκες ποιοῦσι, καὶ ἡ Ἀνδρομάχη ἢ Ἀντιφῶντος. Καὶ γὰρ ἔοικε τὸ μὲν ἐθέλειν γινώσκεσθαι αὐτοῦ ἕνεκα, καὶ τοῦ πάσχειν τι ἀγαθὸν ἀλλὰ μὴ ποιεῖν, τὸ δὲ γινώσκειν τοῦ ποιεῖν καὶ τοῦ φιλεῖν ἕνεκα. Διὸ καὶ τοὺς ἐμμένοντας τῷ φιλεῖν πρὸς τοὺς 8 τεθνεώτας ἐπαινοῦμεν· γινώσκουσι γάρ, ἀλλ' αὐτοὶ γινώσκονται. Ὅτι μὲν οὖν πλείονες τρόποι φιλίας, καὶ πόσοι τρόποι, ὅτι τρεῖς, καὶ ὅτι τὸ φιλεῖσθαι καὶ ἀντιφιλεῖσθαι καὶ οἱ φίλοι διαφέρουσιν, οἳ τε κατ' ἰσότητα καὶ οἱ καθ' ὑπεροχὴν, εἴρηται.

Ἐπεὶ δὲ τὸ φίλον λέγεται καὶ καθόλου μᾶλλον, ὥσπερ 5 καὶ κατ' ἀρχὰς ἐλέχθη 2 ὑπὸ τῶν ἔξωθεν συμπεριλαμβανόντων (οἱ μὲν γὰρ τὸ ὁμοῖόν φασιν εἶναι φίλον, οἱ δὲ τὸ ἐναντίον), λεκτέον καὶ περὶ τούτων πῶς εἰσὶ πρὸς τὰς εἰρημένας φιλίας. Ἀνάγεται δὲ τὸ μὲν ὁμοιον καὶ εἰς τὸ ἡδὺ καὶ εἰς τὸ ἀγαθόν. Τό τε γὰρ ἀγαθὸν ἀπλοῦν, τὸ δὲ κακὸν πολύ- 2

μορφον· καὶ ^βὁ ἀγαθὸς μὲν ὅμοιος αἰεὶ καὶ οὐ μεταβάλλεται τὸ ἦθος, ὁ δὲ φαῦλος καὶ ὁ ἄφρων οὐθὲν ἔοικεν ἑωθεν καὶ ἐσπέρας. Διὸ ἐὰν μὴ συμβάλλωσιν οἱ φαῦλοι, οὐ φίλοι ἐαυτοῖς, ἀλλὰ δίστανται· ἢ δ' οὐ ^εβέβαιος φιλία οὐ φιλία. ³ Ὡστε οὕτω μὲν τὸ ὅμοιον φίλον, ὅτι ἀγαθὸν ὅμοιον, ἔστι δὲ ὡς καὶ κατὰ τὸ ἡδύ· τοῖς γὰρ ὁμοίοις ταυτ' ἡδέα, καὶ ἕκαστον δὲ φύσει αὐτὸ αὐτῷ ἡδύ. Διὸ καὶ φωναὶ ^δκαὶ ἔξεις καὶ συνημερεύσεις τοῖς ὁμογενέσιν ἡδίσται ἀλλήλοις, καὶ τοῖς ἄλλοις ζῷοις· καὶ ταύτῃ ἐνδέχεται καὶ ^ετοὺς φαῦλους ἀλλήλους φιλεῖν.

κακὸς ^εκακῷ δὲ συντέτηκεν ἡδονῇ.

⁴ Τὸ δ' ἐναντίον τῷ ἐναντίῳ φίλον ὡς τὸ χρήσιμον· αὐτὸ γὰρ αὐτῷ τὸ ὅμοιον ἄχρηστον. Διὸ δεσπότης δούλου δεῖται ^εκαὶ δούλος δεσπότη, καὶ γυνὴ καὶ ἀνὴρ ἀλλήλων, καὶ ἡδὺ καὶ ἐπιθυμητὸν τὸ ἐναντίον ὡς χρήσιμον, καὶ οὐχ ὡς ἐν τέλει ἀλλ' ὡς πρὸς τὸ τέλος· ὅταν γὰρ τύχῃ οὐ ἐπιθυμῇ, ἐν τῷ τέλει μὲν ἔστιν, οὐκ ὀρέγεται δὲ τοῦ ἐναντίου, οἷον τὸ θερ- ⁵ μὸν τοῦ ψυχροῦ καὶ τὸ ^βξηρὸν τοῦ ὑγροῦ. Ἔστι δέ πως καὶ ἡ τοῦ ἐναντίου φιλία τοῦ ἀγαθοῦ. Ὀρέγεται γὰρ ἀλλήλων διὰ τὸ μέσον· ὡς σύμβολα γὰρ ὀρέγεται ἀλλήλων· διὸ οὐ ^ιτῷ γίνεσθαι ἐξ ἀμφοῖν ἐν μέσον. Ἔτι κατὰ συμβεβηκός ἐστι τοῦ ἐναντίου, καθ' αὐτὸ δὲ τῆς μεσότητος. Ὀρέ- ⁶ γονται γὰρ οὐκ ἀλλήλων τὰναντία, ἀλλὰ τοῦ μέσου. Ὑπερψυχθέντες γάρ, ἐὰν θερμανθῶσιν, εἰς τὸ μέσον καθίστανται, καὶ ὑπερθερμανθέντες, ἐὰν ψυχθῶσιν. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Εἰ δὲ μή, αἰεὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ, οὐκ ἐν τοῖς μέσοις. Ἀλλὰ χαίρει ὁ ἐν τῷ μέσῳ ἄνευ ἐπιθυμίας τοῖς φύσει ἡδέσιν, ⁷ οἱ δὲ πᾶσι τοῖς ἐξιστάσι ^κτῆς φύσει ἔξεως. Τοῦτο μὲν οὖν τὸ εἶδος καὶ ἐπὶ τῶν ἀψύχων ἔστιν· τὸ φιλεῖν δὲ γίνεται, ὅταν ἢ ἐπὶ τῶν ἐμψύχων. Διὸ ἐνίοτε ἀνομοίοις χαίρουσιν, οἷον αὐστηροὶ εὐτραπέλοις καὶ ὀξεῖς ῥαθύμοις· εἰς τὸ μέσον

^β ὁ om. M^b. ^ε βεβαία M^b. ^δ καὶ αἱ ἔξεις P^b. ^ε τοῖς φαύλοις P^b. ^ε δὲ κακῷ σύντεκεν M^b. ^ε καὶ δούλος δεσπότης om. M^b. ^η ὑγρὸν τοῦ ξηροῦ M^b. ^ι τῷ] τὸ P^b. ^κ τῶν φύσει ἔξεων M^b.

γὰρ καθίστανται ὑπ' ἀλλήλων. Κατὰ συμβεβηκὸς ¹ οὖν, ⁸
ὥσπερ ἐλέχθη τὰ ἐναντία φίλα, καὶ διὰ τὸ ἀγαθόν. Πόσα
μὲν οὖν εἶδη φιλίας, καὶ τίνες διαφοραὶ καθ' ἃς λέγονται οἱ
τε φίλοι καὶ οἱ φιλοῦντες καὶ ^m οἱ φιλούμενοι, καὶ οὕτως ὥστε
φίλοι εἶναι καὶ ἄνευ τούτου, εἴρηται.

Περὶ δὲ τοῦ αὐτὸν αὐτῷ φίλον εἶναι ἢ μή, πολλὴν ἔχει ⁶
ἐπίσκεψιν. Δοκεῖ γὰρ ἐνίοις μάλιστα ἕκαστος αὐτὸς αὐτῷ
φίλος εἶναι, καὶ τούτῳ χρώμενοι κανόνι ⁿ κρίνουνσι τὴν πρὸς
τοὺς ἄλλους φίλους φιλίαν. Κατὰ δὲ τοὺς λόγους καὶ τὰ
δοκοῦνθ' ὑπάρχειν τοῖς φίλοις τὰ μὲν ὑπεναντιοῦται, τὰ δ'
ὅμοια φαίνεται ὄντα. Ἔστι γὰρ πῶς κατ' ἀναλογίαν αὕτη ²
ἡ φιλία, ἀπλῶς δ' οὐ. Ἐν δυσὶ γὰρ διηρημένοις τὸ φιλεῖ-
σθαι καὶ φιλεῖν. Δι' ἃ μᾶλλον ^o οὗτος αὐτὸς αὐτῷ φίλος.
Ἐπὶ τοῦ ἀκρατοῦς καὶ ἐγκρατοῦς εἴρηται πῶς ἐκὼν ἢ ἄκων,
τῷ τὰ μέρη ἔχειν πῶς πρὸς ἄλληλα τὰ τῆς ψυχῆς· καὶ
ὅμοιον τὰ τοιαῦτα πάντα, εἰ φίλος αὐτὸς αὐτῷ καὶ ἐχθρός,
καὶ εἰ ἀδικεῖ τις αὐτὸς αὐτόν. Πάντα γὰρ ἐν δυσὶ ταῦτα ³
καὶ διηρημένως. ^p Εἰ δὲ δύο πῶς καὶ ἡ ψυχὴ, ὑπάρχει πῶς
ταῦτα. ^q εἰ δ' οὐ διηρημένα, οὐχ ὑπάρχει. Ἀπὸ δὲ τῆς πρὸς
αὐτὸν ἕξως [ὥς] οἱ λοιποὶ τρόποι τοῦ φιλεῖν διωρισμένοι,
καθ' οὓς ἐν τοῖς λόγοις ἐπισκοπεῖν εἰώθαμεν. Δοκεῖ γὰρ
φίλος εἶναι ὁ βουλόμενός τινι τὰγαθὰ ἢ οἷα οἶεται ἀγαθὰ,
μὴ δι' αὐτὸν ἀλλ' ἐκείνου ἕνεκα. Ἄλλον δὲ τρόπον ^φ τὸ ⁴
εἶναι βούλεται δι' ἐκείνον καὶ μὴ δι' αὐτόν, καὶ εἰ μὴ διανεμὼν
τὰγαθὰ, ^τ μὴ τῷ τὸ εἶναι τούτῳ ἂν δόξαιεν μάλιστα φιλεῖν.
Ἄλλον δὲ τρόπον ^φ συζῆν αἰρεῖται δι' αὐτὴν τὴν ὁμιλίαν καὶ
μὴ δι' ἑτερόν τι, οἷον οἱ πατέρες τὸ μὲν εἶναι τοῖς τέκνοις,
συζῶσι δ' ἑτέροις. Μάχεται δὲ ταῦτα πάντα πρὸς ἄλληλα.
^s Ὁ μὲν γὰρ ἂν μὴ τὸ ἑαυτοῖς, ὁ δὲ ἂν μὴ τὸ εἶναι, οἱ δὲ τὸ ⁵
συζῆν οὐκ οἴονται φιλεῖσθαι. Ἐπι ^v τὸ ἀλγοῦντι συναλγεῖν

¹ οὖν] γὰρ P^b. ^m οἱ ante φιλούμενοι om. P^b. ⁿ κρίνουνσι interpres:
codices κινούσι. ^o οὕτως P^b. ^p εἰ] ἡ M^b. ^q ἡ M^b. P^b. ^τ μὴ τὸ
δόξειε M^b. et Z: hic post τὸ tertiam versus partem vacuum, tum
τὴν ὁμιλίαν καὶ μὴ δι' ἐ, iisque deletis locum vacuum quinque littera-
rum capacem. ^s οἱ μὲν γὰρ μὴ P^b. ^t αὐτοῖς M^b. ^v τῷ M^b. P^b.

μὴ δι' ἕτερόν τι ἀγαπᾶν θήσομεν, οἷον οἱ δοῦλοι πρὸς τοὺς δεσπότας, ὅτι χαλεποὶ ἀλγούντες, ἀλλ' οὐ δι' αὐτούς, ὥσπερ αἱ μητέρες τοῖς τέκνοις, καὶ ^ωοὶ συνωδίνοντες ὄρνιθες. Βούλεται γὰρ μάλιστα τε οὐ μόνον συλλυπεῖσθαι ὁ φίλος τῷ φίλῳ, ἀλλὰ καὶ τὴν αὐτὴν λύπην, οἷον διψῶντι συνδιψῆν, ^{εἰ} ἢ ἐνεδέχεται, ὅτι μὴ ἐγγύτατα. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τοῦ χαίρειν μὴ δι' ἕτερόν τι ἀλλὰ δι' ἐκείνον, ὅτι χαίρει, ^γ φιλικόν. Ἔτι τὰ τοιαῦτα λέγεται ^ππερὶ φιλίας, ὡς ἰσότης φιλότης, καὶ μὴ μίαν φιλίαν εἶναι τοὺς ἀληθῶς φίλους. Ἀπαντα ταῦτα ἐπαναφέρεται πρὸς τὸν ἕνα. Καὶ γὰρ βούλεται τὰγαθὰ αὐτῷ τοῦτον τὸν τρόπον. Οὐθεὶς γὰρ αὐτὸς αὐτὸν εὖ ποιεῖ διὰ τι ἕτερον, οὐδὲ χάριτος. Οὐδὲ λέγει ὅτι ἐποίησεν ἢ εἰς· δοκεῖ γὰρ φιλεῖν ^ββούλεσθαι ὁ δῆλον ποιῶν ^δὅτι φιλεῖ, ἀλλ' οὐ φιλεῖν. Καὶ τὸ εἶναι μάλιστα καὶ τὸ συζῆν καὶ τὸ συγχαίρειν καὶ τὸ συναλγεῖν, καὶ μία δὴ ψυχὴ, καὶ τὸ μὴ δύνασθαι ἄνευ ἀλλήλων μηδὲ ζῆν, ἀλλὰ συναποθνήσκειν. Οὕτω γὰρ ἔχει ὁ εἰς, καὶ ἴσως ὁμιλεῖ αὐτὸς αὐτῷ. Πάντα δὲ ταῦτα τῷ ἀγαθῷ ὑπάρχει πρὸς αὐτόν. Ἐν ^βδὲ ^γτῷ πονηρῷ διαφωνεῖ, οἷον ἐν τῷ ἀκρατεῖ. Καὶ διὰ τοῦτο δοκεῖ καὶ ἐχθρὸν ἐνδέχεσθαι αὐτὸν αὐτῷ εἶναι· ἢ δ' εἰς καὶ ἀδιαίρετος, ὀρεκτὸς αὐτὸς αὐτῷ. Τοιοῦτος ὁ ἀγαθὸς καὶ ἀκατ' ἀρετὴν φίλος, ἐπεὶ ὁ ^εγε μοχθηρὸς οὐχ εἰς ἀλλὰ πολλοί, καὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἕτερος καὶ ἐμπληκτος. Ὡστε καὶ ἡ αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν φιλία ἀνάγεται πρὸς τὴν τοῦ ἀγαθοῦ. ^ιὍτι γὰρ ^πη ^δὅμοιος καὶ εἰς καὶ αὐτὸς αὐτῷ ἀγαθός, ταύτη αὐτὸς αὐτῷ φίλος καὶ ὀρεκτός· φύσει δὲ τοιοῦτος, ἀλλ' ὁ πονηρὸς παρὰ φύσιν. ^εὉ δ' ἀγαθὸς οὐθ' ἅμα λαιδορεῖται ἑαυτῷ, ὥσπερ ὁ ἀκρατής, οὐθ' ὁ ὕστερος τῷ πρότερον, ὥσπερ ^ιὁ μεταληπτικός, οὔτε ὁ ἐμπροσθεν τῷ ὕστερον, ὥσπερ ὁ ψεύστης. Ὅλως τε εἰ δεῖ ὥσπερ οἱ σοφισταὶ διορίζουσιν, ὥσπερ τὸ Κορίσκος καὶ Κορίσκος σπουδαῖος. Δῆλον γὰρ

^ω οἱ om. Mb. ^{εἰ} ἢ Pb. ^γ ἐνδέχοιτο Mb. ^π περὶ τῆς φιλίας Pb.

^α βούλεται Mb. Pb. ^β δὲ τῷ γὰρ τῷ Mb. ^ε τε Mb. ^δ ὅμοιοι codices. ^ε ὁ δ' οὐδ' Mb. Pb.

ὥς τὸ αὐτὸ ^f πόσον σπουδαῖον αὐτόν, ἐπεὶ ὅταν ἐγκαλέσωσιν αὐτοῖς, ἀποκτινύουσιν ^g αὐτοῖς. Ἀλλὰ δοκεῖ πᾶς αὐτὸς αὐτῷ ἀγαθός. ^h Ζητεῖ δὲ ὁ ἀπλῶς ὢν ἀγαθὸς εἶναι καὶ αὐτὸς αὐτῷ φίλος, ὥσπερ εἴρηται, ὅτι δὴ ἔχει ἐν αὐτῷ ἃ φύσει βούλεται εἶναι φίλα καὶ διασπάσαι ἀδύνατον. Διὸ ἐπ' ἀν- ¹²θρώπου μὲν δοκεῖ ἕκαστος αὐτὸς αὐτῷ φίλος, ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ζώων οἶον ἵππος αὐτὸς αὐτῷ· οὐκ ἄρα φίλος. Ἀλλ' οὐδὲ τὰ παιδία, ἀλλ' ὅταν ἦδη ἔχη προαίρεσιν· ἦδη γὰρ τότε διαφωνεῖ ὁ παῖς πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν. Ἔοικε δ' ἡ φιλία ἡ ¹³πρὸς αὐτὸν τῇ κατὰ συγγένειαν· οὐθέτερον γὰρ ⁱ ἐφ' αὐτοῖς λῦσαι, ^k ἀλλὰ καὶ ^l διαφέρωνται, ὅμως οὗτοι μὲν ^m συγγενεῖς ἔτι, ὁ δὲ ἔτι εἰς, ἕως ἂν ζῇ. Ποσαχῶς μὲν οὖν τὸ φιλεῖν λέγεται, καὶ ὅτι πᾶσαι αἱ φιλίαι ἀνάγονται πρὸς τὴν πρώ-την, δῆλον ἐκ τῶν εἰρημένων.

Οἰκείον δὲ τῇ σκέψει θεωρῆσαι καὶ περὶ ὁμονοίας καὶ ⁷εὐνοίας· δοκεῖ γὰρ τοῖς μὲν εἶναι ταῦτά, τοῖς δ' οὐκ ἄγευ ἀλλήλων. Ἔστι δ' ἡ εὐνοια τῆς φιλίας οὔτε πάμπαν ἕτερον οὔτε ταυτόν. Διηρημένης γὰρ τῆς φιλίας κατὰ τρεῖς τρό-πους, οὗτ' ἐν τῇ χρησίμῃ οὗτ' ἐν τῇ καθ' ἡδονὴν ἐστίν. Εἴτε γὰρ ὅτι χρήσιμον, βούλεται αὐτῷ τὰγαθά, οὐ δι' ἐκείνον ἀλλὰ δι' αὐτὸν βούλοισι' ἂν. Δοκεῖ δ' ὥσπερ καὶ ἡ εὐνοια ²οὐκ αὐτοῦ εὐνοια τοῦ εὐνοϊζομένου εἶναι, ἀλλὰ τοῦ ⁿ εὐνοεῖ. Εἰ ^o δ' ἡ ἐν τῇ τοῦ ἡδέως φιλία, καὶ τοῖς ἀψύχοις εὐνόουν. Ὡστε δῆλον ὅτι περὶ τὴν ἠθικὴν φιλίαν ἡ εὐνοιά ἐστίν. Ἀλλὰ τοῦ μὲν εὐνοοῦντος βούλεσθαι μόνον ἐστί, τοῦ δὲ φίλον καὶ πράττειν ^a βούλεται. Ἔστι γὰρ ἡ εὐνοια ἀρχὴ ³φιλίας· ὁ μὲν γὰρ φίλος πᾶς εὖνους, ὁ δ' εὖνους οὐ πᾶς φίλος. Ἀρχομένῳ γὰρ ἔοικεν ὁ εὖνῶν μόνον, διὸ ἀρχὴ φιλίας, ἀλλ' οὐ φιλία. Δοκοῦσι γὰρ οἱ τε φίλοι ὁμονοεῖν καὶ οἱ ὁμονοοῦντες φίλοι εἶναι. Ἔστι δ' οὐ περὶ πάντα ἡ

^f πόσον πουσπουδαῖον M^b. ^g αὐτοῖς. ἀλλὰ] αὐτ. ἀλλὰ Z. ^h ζητεί-
ται P^b. ⁱ ἐπ' αὐτοῖς P^b. ^k ἄλλα M^b. ^l διαφέρωνται, omisso
καὶ, P^b. ^m ἔτι συγγενεῖς P^b. ⁿ οὐκ αὐτοῦ εὐνοια om. P^b. ^o δὴ ἐν
τῇ τοῦ ἡδέως P^b.

ὁμόνοια ἡ φιλική, ἀλλὰ περὶ τὰ πρακτὰ τοῖς ῥ ὁμονοοῦσι,
 4 καὶ ὅσα εἰς τὸ συζῆν συντείνει. Οὔτε μόνον κατὰ διάνοιαν ἢ
 κατὰ ὄρεξιν ἔστι γὰρ τὰναντία τὸ κινεῖν ἐπιθυμεῖν, ὥσπερ
 ἐν τῷ ἀκρατεῖ διαφωνεῖ τοῦτο ῥ οὐ δεῖ κατὰ τὴν προαίρεσιν
 ὁμονοεῖν καὶ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν. Ἐπὶ δὲ τῶν ἀγαθῶν ἡ
 ὁμόνοια ὅτι γε φαῦλοι ταυτὰ προαιρούμενοι ῥ καὶ ἐπιθυμοῦν-
 5 τες βλάπτουσιν ῃ ἀλλήλους. Ἔοικε δὲ καὶ ἡ ὁμόνοια οὐχ
 ἀπλῶς λέγεσθαι, ὥσπερ οὐδ' ἡ φιλία, ἀλλ' ἡ μὲν πρώτη καὶ
 φύσει σπουδαία, διὸ οὐκ ἔστι τοὺς φαῦλους ὁμονοεῖν. Ἐτέρα
 δὲ καθ' ἣν καὶ οἱ φαῦλοι ὁμονοοῦσιν, ὅταν τῶν αὐτῶν τὴν
 προαίρεσιν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ἔχωσιν. Οὕτω δὲ δεῖ τῶν αὐ-
 τῶν ὀρέγεσθαι ὥστ' ἐνδέχεσθαι ἀμφοτέροις ὑπάρχειν οὐ ὀρέ-
 6 γονται. Ἄν γὰρ τοιούτου ὀρέγωνται ὃ μὴ ἐνδέχεται ἀμ-
 φοῖν, μαχοῦνται ὁ ὁμονοοῦντες ὃ οὐ μαχοῦνται. Ἔστι δ'
 ἡ ὁμόνοια, ὅταν περὶ τοῦ ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι ἡ αὐτὴ προαί-
 ρεσις ᾖ, μὴ τοῦ ἑκάτερον, ἀλλὰ τοῦ τὸν αὐτόν. Καὶ ἔστιν
 ἡ ὁμόνοια φιλία πολιτική. Περὶ μὲν οὖν ὁμονοίας καὶ εὐνοίας
 εἰρήσθω τσαῦτα.

- 8 Ἀπορεῖται δὲ διὰ τί μᾶλλον ῥ φιλοῦσιν οἱ ποιήσαντες
 ῥ εὖ τοὺς παθόντας ἢ οἱ παθόντες εὖ τοὺς ποιήσαντας. Δοκεῖ
 δὲ δίκαιον εἶναι τὸναντίον. Τοῦτο δ' ὑπολάβοι μὲν ἂν τις
 διὰ τὸ χρήσιμον καὶ τὸ αὐτῷ ὠφέλιμον συμβαίνειν ῥ τὸν
 μὲν γὰρ ὠφελείσθαι τὸν δ' ἀποδοῦναι δεῖ. Οὐκ ἔστι δὲ τοῦτο
 1 μόνον, ἀλλὰ καὶ φυσικόν. Ἡ γὰρ ἐνέργεια αἰρετώτερον
 τὸν αὐτὸν δὴ λόγον ἔχει τὸ ἔργον καὶ ἡ ἐνέργεια, ὃ δ'
 εὖ παθὼν ὥσπερ ἔργον τοῦ εὖ ποιήσαντος. Διὸ καὶ ἐν τοῖς
 ζῴοις ἡ περὶ τὰ τέκνα σπουδὴ ἔστι, καὶ τοῦ γεννῆσαι καὶ
 γεννώμενα σώζειν. Καὶ φιλοῦσι δὴ μᾶλλον οἱ πατέρες τὰ
 τέκνα [καὶ αἱ μητέρες τῶν πατέρων] ἢ φιλοῦνται· καὶ οὗτοι
 πάλιν τὰ αὐτῶν ἢ τοὺς γεννήσαντας, διὰ τὸ τὴν ἐνέργειαν
 3 εἶναι τὸ ἄριστον. Καὶ αἱ μητέρες τῶν πατέρων, ὅτι μᾶλλον

ῥ εὖ νοοῦσι P^b. ῥ οὐ] οὐ vulgo. ῥ καὶ] καὶ οἱ M^b. ῥ ἀλλήλοις P^b.
 ῥ ἑκάτερον M^b. ῥ φιλοῦνται M^b, φιλοῦντες P^b. ῥ εὖ τοὺς—εὖ τοὺς]
 αὐτοὺς—αὐτοὺς pr. P^b. ῥ τὸ μὲν γὰρ ὠφελείται M^b, P^b.

οἶονται αὐτῶν εἶναι ἔργον τὰ τέκνα· τὸ γὰρ ἔργον τῷ χα-
λεπῷ διορίζουσιν, πλείω δὲ λυπεῖται περὶ τὴν γένεσιν μήτηρ.
Καὶ περὶ μὲν φιλίας τῆς πρὸς αὐτὸν καὶ τῆς ἐν πλείοσι
διωρίσθω τὸν τρόπον τοῦτον.

Δακεῖ δὲ τό τε δίκαιον εἶναι ἴσον τι καὶ ἡ φιλία ἐν 9
ισότητι, εἰ μὴ μάτην λέγεται ισότης ἢ φιλότης. Αἱ δὲ
πολιτεῖαι πᾶσαι δίκαιον τι εἶδος· κοινωνία γάρ, τὸ δὲ κοινὸν
πᾶν διὰ τοῦ δίκαιου συνέστηκεν, ὅστις ὕαι διὰ φιλίας καὶ
δίκαιου καὶ κοινωνίας, καὶ πάντα ταῦτα ^z σύνορα ἀλλήλοις,
καὶ ἐγγὺς ἔχει τὰς διαφοράς. Ἐπεὶ δ' ὁμοίως ἔχει ψυχὴ ¹
πρὸς σῶμα καὶ τεχνίτης πρὸς ὄργανον καὶ δεσπότης πρὸς
δούλον, τούτων ^a μὲν οὐκ ἔστι κοινωνία. Οὐ γὰρ δὴ ἔστιν,
ἀλλὰ τὸ μὲν ἐν, τὸ δὲ τοῦ ἐνὸς οὐδέν. Οὐδὲ διαιρετὸν τὸ
ἀγαθὸν ἑκατέρωφ, ἀλλὰ τὸ ἀμφοτέρων τοῦ ἐνὸς οὐ ἕνεκά
ἐστιν. Τό τε γὰρ σῶμά ἐστιν ὄργανον σύμφυτον, καὶ τοῦ ³
δεσπότου ὁ δούλος ὥσπερ μόνιον καὶ ὄργανον ^b ἀφαιρετόν,
τὸ δ' ὄργανον ^c ὥσπερ δούλος ἀψυχος. Αἱ δ' ἄλλαι κοινω-
νίαι εἰσὶν ἢ μόνιον τῶν τῆς πόλεως κοινωνιῶν, οἷον ἢ τῶν
ἐφρατέρων ἢ τῶν ὀργίων, ἢ αἱ ^e χρηματιστικαὶ ἔτι πολιτεῖαι.
Αἱ δὲ πολιτεῖαι πᾶσαι ἐν οἰκείοις συνπαύχουσι καὶ αἱ ὀρ-
θαὶ καὶ αἱ ^f παρεκβάσεις. Ἔστι γὰρ τὸ αὐτὸ ὥσπερ ἐπὶ τῶν ⁴
ἀρμονιῶν, καὶ τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις. Βασιλικὴ μὲν ἡ τοῦ
γεννήσαντος, ἀριστοκρατικὴ δ' ἡ ἀνδρὸς καὶ γυναικός, πολι-
τεία δ' ἡ τῶν ἀδελφῶν. Παρέκβασις δὲ τούτων τυραννίς,
ὀλιγαρχία, δῆμος· καὶ ⁵ τὰ δίκαια δὴ τοσαῦτα. Ἐπεὶ δὲ
τὸ ἴσον τὸ μὲν κατ' ἀριθμὸν τὸ δὲ κατ' ἀναλογίαν, καὶ τοῦ
δίκαιου εἶδη ἔσται καὶ τῆς φιλίας καὶ τῆς κοινωνίας. Κατ' ⁵
ἀριθμὸν μὲν γὰρ ἡ κοινωνία καὶ ἡ ἐταιρικὴ φιλία· τῷ γὰρ
αὐτῷ ὄρφ μετρεῖται· κατ' ἀναλογίαν δὲ ἡ ἀριστοκρατικὴ
ἀρίστη καὶ βασιλική· οὐ γὰρ ταῦτὸν δίκαιον τῷ ὑπερέχοντι
καὶ ὑπερεχομένῳ, ἀλλὰ τὸ ἀνάλογον. Καὶ ἡ φιλία δὲ

ὕαι διὰ] αἰεὶ δὴ Pb. ^z συνορᾶ Mb. ^a μὲν οὖν οὐκ Mb. ^b ἀφαι-
ρετόν Mb. ^c ὥσπερ Mb. ^d φρατόρων Mb. ^e χρηματικαὶ Mb.
^f παρεκβάσεως. ἔστι δὲ τὸ αὐτὸ ὥσπερ καὶ ἐπὶ Pb. ⁵ τὸ δίκαιον Pb.

ὁμοίως πατρός καὶ παιδός, καὶ ἐν ταῖς κοινωνίαις ὁ αὐτὸς τρόπος.

- 10 Λέγονται δὲ φιλίαι συγγενική, ἑταιρική, κοινωνική, ἡ λεγομένη πολιτική. Ἔστι μὲν συγγενική πολλὰ ἔχουσα εἴδη, ἡ μὲν ὡς ἀδελφῶν, ἡ δ' ὡς πατρός καὶ υἱῶν. Καὶ γὰρ κατ' ἀναλογίαν, οἷον ἡ πατρική, καὶ κατ' ἀριθμόν, οἷον ἡ τῶν ἀδελφῶν. Ἐγγύς γὰρ αὕτη τῆς ἑταιρικῆς ἐπιλαμβάνουσι
 1 γὰρ ἐνταῦθα ^h πρεσβεῖων. Ἡ δὲ πολιτική συνέστηκε μὲν κατὰ τὸ χρήσιμον καὶ μάλιστα διὰ γὰρ τὸ μὴ αὐτάρκη δοκοῦσι συνελθεῖν, ἐπεὶ συνῆλθόν γ' ἂν καὶ τοῦ συζῆν χάριν. Μόνη δ' ἡ πολιτική καὶ ἡ παρ' αὐτὴν παρέκβασις οὐ μόνον ⁱ φιλίαι, ἀλλὰ καὶ ὡς φίλοι κοινωνοῦσιν· αἱ δ' ἄλλαι καθ' ³ ὑπεροχὴν. Μάλιστα δὲ δίκαιον τὸ ἐν τῇ τῶν χρησίμων φιλίᾳ, διὰ τὸ τοῦτ' εἶναι τὸ πολιτικὸν δίκαιον. Ἄλλον γὰρ τρόπον συνῆλθον πρίων καὶ τέχνη, οὐχ ἕνεκα κοινοῦ τινός (ὅλον ^k γὰρ ὄργανον καὶ ψυχὴ) ἀλλὰ τοῦ χρωμένου ἕνεκεν.
 4 Συμβαίνει δὲ καὶ τοῦτο ὄργανον ἐπιμελείας τυγχάνειν, ἥς δίκαιον πρὸς τὸ ἔργον. Ἐκείνου γὰρ ἕνεκέν ἐστι καὶ ¹ τῷ τρυπάνῳ εἶναι διττόν, ὧν τὸ κυριώτερον ἐνέργεια, ἡ τρύπησις. Καὶ ἐν τούτῳ τῷ εἶδει σῶμα καὶ ^m δούλος, ὥσπερ εἴρηται πρότερον. Τὸ δὲ ζητεῖν πῶς δεῖ τῷ φίλῳ ὁμιλεῖν, τὸ ζητεῖν δίκαιον τί ἐστιν. Καὶ γὰρ ὅλως τὸ δίκαιον ἅπαν πρὸς φίλον. Τό τε γὰρ δίκαιόν τισι καὶ κοινωνοῖς, καὶ ὁ ⁵ φίλος κοινωνός, ὁ μὲν γένους, ὁ δὲ βίου. Ὁ γὰρ ⁿ ἄνθρωπος οὐ μόνον πολιτικὸν ἀλλὰ καὶ οἰκονομικὸν ζῶν, καὶ οὐχ ὥσπερ τᾷλλά ποτε ^o συνδυάζεται καὶ τῷ τυχόντι καὶ θήλει καὶ ἄρρενι ἀλλ' αἱ ^p διάδυμον αὐλικόν. Ἀλλὰ κοινωνικὸν ἄνθρωπος ζῶν πρὸς οὗς φύσει συγγένειά ἐστιν καὶ κοινωνία ⁶ τοῖνυν καὶ δίκαιόν τι, καὶ εἰ μὴ πόλις εἴη. Οἰκία δ' ἐστὶ τις φιλία. Δεσπότου μὲν οὖν καὶ δούλου, ἥπερ καὶ τέχνης καὶ ὀργάνων καὶ ψυχῆς καὶ σώματος· αἱ δὲ τοιαῦται οὔτε

^h πρέσβειον P^b.ⁱ φιλία M^b.^k γὰρ] ἂν P^b.¹ τῷ] τὸ P^b.^m δούλος] εἶδος P^b.ⁿ ἄνθρωπον μόνον M^b. P^b.^o συνδυάζεται P^b.^p διὰ δύμων M^b.

φιλίαί οὔτε δικαιοσύναι, ἀλλ' ἀνάλογον, ὥσπερ καὶ ⁹ τὸ ὑγιεινὸν οὐ δίκαιον ἀλλ' ἀνάλογον. Γυναικὸς δὲ καὶ ἀνδρὸς ⁷ φιλία ² ὡς χρήσιμον καὶ κοινωνία. Πατὴρ δὲ καὶ υἱοῦ ἡ αὐτὴ ἥπερ θεοῦ πρὸς ἄνθρωπον καὶ τοῦ εἰ ποιήσαντος πρὸς τὸν παθόντα καὶ ὅλως τοῦ φύσει ἄρχοντος πρὸς τὸν φύσει ἀρχόμενον. Ἡ δὲ τῶν ἀδελφῶν πρὸς ἀλλήλους ἐταιρική ⁸ μάλιστα ἡ κατ' ἰσότητα.

οὐ γάρ τι νόθος τῷδ' ἀπεδείχθη,
ἀμφοῖν δὲ ² πατὴρ αὐτὸς ἐκλήθη
Ζεὺς ἐμὸς ἄρχων.

Ταῦτα γὰρ ὡς τὸ ἴσον ζητούντων λέγεται. Διὸ ἐν οἰκίᾳ πρῶτον ἀρχαί καὶ πηγαί φιλίας καὶ πολιτείας καὶ δικαίου. Ἐπεὶ δὲ φιλίαί τρεῖς, κατ' ἀρετὴν, κατὰ τὸ χρήσιμον, ⁹ κατὰ τὸ ἡδύ, τούτων δὲ ἐκάστης δύο διαφοραί (ἡ μὲν γὰρ καθ' ὑπεροχὴν ἡ δὲ κατ' ἰσότητά ἐστιν ἐκάστη αὐτῶν, τὸ δὲ δίκαιον τὸ περὶ αὐτὰς ἐκ τῶν ἀμφισβητησάντων δηλον), ἐν μὲν τῷ καθ' ὑπεροχὴν ἀξιούται τὸ ἀνάλογον ¹ οὐχ ὡσαύτως, ἀλλ' ὁ μὲν ὑπερέχων ³ ἀνεστραμμένως τὸ ἀνάλογον, ὡς ⁴ αὐτὸς πρὸς τὸν ἐλάττω, οὕτω τὸ παρὰ τοῦ ἐλάττονος γινόμενον πρὸς τὸ παρ' αὐτοῦ διακείμενον, ὥσπερ ἄρχων πρὸς ἀρχόμενον. Εἰ δὲ μὴ τοῦτο, ἀλλὰ τὸ ἴσον κατ' ¹⁰ ἀριθμὸν ἀξιοῖ. Καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κοινωνιῶν οὕτω συμβαίνει. Ὅτε μὲν γὰρ ἀριθμῷ τοῦ ἴσου μετέχουσιν, ὅτε δὲ λόγῳ. Εἰ μὲν γὰρ ἴσον ἀριθμῷ εἰσήνεγκεν ἀργύριον, ἴσον καὶ τῷ ἴσῳ ἀριθμῷ διαλαμβάνουσιν, εἰ δὲ μὴ ἴσον, ἀνάλογον. Ὁ δ' ὑπερεχόμενος τούναντίον στρέφει τὸ ἀνάλογον, καὶ κατὰ διάμετρον ⁵ συζεύγνυσιν. Δόξειε δ' ¹¹ ἄν οὕτως ἐλαττοῦσθαι ὁ ὑπερέχων καὶ λειτουργία ἡ φιλία καὶ ἡ κοινωνία. Δεῖ ἄρα τινὶ ἐτέρῳ ἀνισάσαι καὶ ποιῆσαι ἀνάλογον. Τοῦτο δ' ἐστὶν ἡ τιμή, ὅπερ καὶ τῷ ἄρχοντι φύσει καὶ θεῷ πρὸς τὸ ἀρχόμενον. Δεῖ ⁷ δὲ ἰσασθῆναι τὸ

⁹ τὸ om. Pb. ¹ ὡς] ὡς οὐ Pb. ² πατὴρ Mb. Pb. ³ οὐχ] ἀλλ' οὐχ Pb. ⁴ ἀνεστραμμένως Mb. ⁵ αὐτὸ Mb. ⁶ ζεύγνυσι Mb. ⁷ δε] καὶ Mb.

όμοίως πατρός καὶ παιδός, καὶ ἐν ταῖς κοινωνίαις ὁ αὐτὸς τρόπος.

- 10 Λέγονται δὲ φιλίαι συγγενική, ἑταιρική, κοινωνική, ἢ λεγομένη πολιτική. Ἔστι μὲν συγγενική πολλὰ ἔχουσα αἶδη, ἢ μὲν ὡς ἀδελφῶν, ἢ δ' ὡς πατρός καὶ υἱῶν. Καὶ γὰρ κατ' ἀναλογίαν, οἷον ἢ πατρική, καὶ κατ' ἀριθμόν, οἷον ἢ τῶν ἀδελφῶν. Ἐγγύς γὰρ αὕτη τῆς ἑταιρικῆς ἐπιλαμβάνουσι
 2 γὰρ ἐνταῦθα ^h πρεσβεῖων. Ἡ δὲ πολιτικὴ συνέστηκε μὲν κατὰ τὸ χρήσιμον καὶ μάλιστα· διὰ γὰρ τὸ μὴ αὐτάρκη δοκοῦσι συνελθεῖν, ἐπεὶ συνῆλθόν γ' ἂν καὶ τοῦ συζῆν χάριν. Μόνῃ δ' ἢ πολιτικῇ καὶ ἢ παρ' αὐτὴν παρέκβασις οὐ μόνον
 3 φιλίαι, ἀλλὰ καὶ ὡς φίλοι κοινωνοῦσιν· αἱ δ' ἄλλαι καθ' ὑπεροχὴν. Μάλιστα δὲ δίκαιον τὸ ἐν τῇ τῶν χρησίμων φιλίᾳ, διὰ τὸ τοῦτ' εἶναι τὸ πολιτικὸν δίκαιον. Ἄλλον γὰρ τρόπον συνῆλθον πρίων καὶ τέχνη, οὐχ ἕνεκα κοινοῦ τινός (ὅλον ^k γὰρ ὄργανον καὶ ψυχὴ) ἀλλὰ τοῦ χρωμένου ἕνεκεν.
 4 Συμβαίνει δὲ καὶ τοῦτο ὄργανον ἐπιμελείας τυγχάνειν, ἥς δίκαιον πρὸς τὸ ἔργον. Ἐκείνου γὰρ ἕνεκέν ἐστι καὶ ¹ τῷ τρυπάνῳ εἶναι διττόν, ὧν τὸ κυριώτερον ἐνέργεια, ἢ τρύπησις. Καὶ ἐν τούτῳ τῷ εἶδει σῶμα καὶ ^m δούλος, ὥσπερ εἴρηται πρότερον. Τὸ δὲ ζητεῖν πῶς δεῖ τῷ φίλῳ ὀμιλεῖν, τὸ ζητεῖν δίκαιον τί ἐστίν. Καὶ γὰρ ὅλως τὸ δίκαιον ἅπαν πρὸς φίλον. Τό τε γὰρ δίκαιόν τισι καὶ κοινωνοῖς, καὶ ὁ
 5 φίλος κοινωνός, ὁ μὲν γένους, ὁ δὲ βίου. Ὁ γὰρ ⁿ ἄνθρωπος οὐ μόνον πολιτικὸν ἀλλὰ καὶ οἰκονομικὸν ζῶν, καὶ οὐχ ὥσπερ τᾷλλά ποτε ^o συνδυάζεται καὶ τῷ τυχόντι καὶ θήλει καὶ ἄρρενι ἀλλ' αἱ ^p διάδυμον αὐλικόν. Ἀλλὰ κοινωνικὸν ἄνθρωπος ζῶν πρὸς οὗς φύσει συγγενεία ἐστίν· καὶ κοινωνία
 6 τοίνυν καὶ δίκαιόν τι, καὶ εἰ μὴ πόλις εἴη. Οἰκία δ' ἐστὶ τις φιλία. Δεσπότου μὲν οὖν καὶ δούλου, ἥπερ καὶ τέχνης καὶ ὀργάνων καὶ ψυχῆς καὶ σώματος· αἱ δὲ τοιαῦται οὔτε

^h πρέσβειον P^b.

^m δούλος] εἶδος P^b.

^p διὰ δύμων M^b.

ⁱ φιλία M^b.

ⁿ ἄνθρωπον μόνον M^b. P^b.

^k γὰρ] ἂν P^b.

¹ τῷ] τὸ P^b.

^o συνδυάζεται P^b.

φιλίαι οὔτε δικαιοσύναι, ἀλλ' ἀνάλογον, ὥσπερ καὶ ⁹ τὸ ὑγεινὸν οὐ δίκαιον ἀλλ' ἀνάλογον. Γυναικὸς δὲ καὶ ἀνδρὸς ⁷ φιλία ⁸ ὡς χρήσιμον καὶ κοινωνία. Πατὴρ δὲ καὶ υἱοῦ ἡ αὐτὴ ἥπερ θεοῦ πρὸς ἄνθρωπον καὶ τοῦ εὖ ποιήσαντος πρὸς τὸν παθόντα καὶ ὅλως τοῦ φύσει ἄρχοντος πρὸς τὸν φύσει ἀρχόμενον. Ἡ δὲ τῶν ἀδελφῶν πρὸς ἀλλήλους ἐταιρική ⁸ μάλιστα ἡ κατ' ἰσότητα.

οὐ γάρ τι νόθος τῷδ' ἀπεδείχθη,
ἀμφὸν δὲ ⁸ πατὴρ αὐτὸς ἐκλήθη
Ζεὺς ἐμὸς ἄρχων.

Ταῦτα γὰρ ὡς τὸ ἴσον ζητούντων λέγεται. Διὸ ἐν οἰκίᾳ πρῶτον ἀρχαὶ καὶ πηγαὶ φιλίας καὶ πολιτείας καὶ δικαίου. Ἐπεὶ δὲ φιλίαι τρεῖς, κατ' ἀρετὴν, κατὰ τὸ χρήσιμον, ⁹ κατὰ τὸ ἡδύ, τούτων δὲ ἐκάστης δύο διαφοραὶ (ἡ μὲν γὰρ καθ' ὑπεροχὴν ἡ δὲ κατ' ἰσότητά ἐστιν ἐκάστη αὐτῶν, τὸ δὲ δίκαιον τὸ περὶ αὐτὰς ἐκ τῶν ἀμφισβητησάντων δηλον), ἐν μὲν τῷ καθ' ὑπεροχὴν ἀξιούται τὸ ἀνάλογον ¹ οὐχ ὡσαύτως, ἀλλ' ὁ μὲν ὑπερέχων ² ἀνεστραμμένως τὸ ἀνάλογον, ὡς ³ αὐτὸς πρὸς τὸν ἐλάττω, οὕτω τὸ παρὰ τοῦ ἐλάττονος γινόμενον πρὸς τὸ παρ' αὐτοῦ διακείμενον, ὥσπερ ἄρχων πρὸς ἀρχόμενον. Εἰ δὲ μὴ τοῦτο, ἀλλὰ τὸ ἴσον κατ' ¹⁰ ἀριθμὸν ἀξιοῖ. Καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κοινωνιῶν οὕτω συμβαίνει. Ὅτε μὲν γὰρ ἀριθμῷ τοῦ ἴσου μετέχουσιν, ὅτε δὲ λόγῳ. Εἰ μὲν γὰρ ἴσον ἀριθμῷ εἰσήνεγκεν ἀργύριον, ἴσον καὶ τῷ ἴσῳ ἀριθμῷ διαλαμβάνουσιν, εἰ δὲ μὴ ἴσον, ἀνάλογον. Ὁ δ' ὑπερεχόμενος τούναντίον στρέφει τὸ ἀνάλογον, καὶ κατὰ διάμετρον ⁴ συζεύγνυσιν. Δόξειε δ' ¹¹ ἄν οὕτως ἐλαττοῦσθαι ὁ ὑπερέχων καὶ λειτουργία ἡ φιλία καὶ ἡ κοινωνία. Δεῖ ἄρα τινὶ ἐτέρῳ ἀνισάσαι καὶ ποιῆσαι ἀνάλογον. Τοῦτο δ' ἐστὶν ἡ τιμή, ὅπερ καὶ τῷ ἄρχοντι φύσει καὶ θεῷ πρὸς τὸ ἀρχόμενον. Δεῖ ⁵ δὲ ἰσασθῆναι τὸ

⁹ τὸ om. P^b. ¹ ὡς] ὡς οὐ P^b. ⁸ πατὴρ M^b. P^b. ¹ οὐχ] ἀλλ' οὐχ P^b. ² ἀνεστραμμένως M^b. ³ αὐτὸ M^b. ⁴ ζεύγνυσιν M^b.
⁵ δε] καὶ M^b.

κέρδος πρὸς τὴν τιμὴν. Ἡ δὲ κατ' ἴσα φιλία ἐστὶν ἡ πολι-
 12 τική. Ἡ δὲ πολιτικὴ ἐστὶ μὲν κατὰ τὸ χρήσιμον, καὶ
 ὥσπερ αἱ πόλεις ἀλλήλαις φίλαι, οὕτω καὶ οἱ πολῖται καὶ
 ὁμοίως.

οὐκίτι γιγνέσκουσιν Ἀθηναῖοι Μεγαρήας,

καὶ οἱ πολῖται, ὅταν μὴ χρήσιμοι ἀλλήλοις, ἀλλ' ἐκ χειρὸς
 εἰς χεῖρα ἢ φιλία. Ἔστι δὲ ἐνταῦθα καὶ ^α ἄρχον καὶ ἀρχό-
 μενον οὔτε τὸ φυσικὸν οὔτε τὸ βασιλικόν, ἀλλὰ τὸ ἐν τῇ
 13 μέρει. Οὐδὲ τούτου ἕνεκα ὅπως εὖ ποιῇ ὡς ὁ θεός, ἀλλὰ
 ἵνα ἴσον ἢ τοῦ ἀγαθοῦ ἢ τῆς λειτουργίας. Κατ' ἰσότητα δὲ
 βούλεται εἶναι ἡ πολιτικὴ φιλία. Ἔστι δὲ τῆς χρησίμου φι-
 λίας εἶδη δύο, ἡ μὲν νομικὴ ἢ δ' ἠθική. Βλέπει δ' ἡ μὲν
 πολιτικὴ εἰς τὸ ἴσον καὶ εἰς τὸ πρᾶγμα, ὥσπερ οἱ πωλοῦν-
 τες καὶ οἱ ὠνούμενοι· διὸ εἴρηται

μισθὸς ἀνδρὶ φίλῳ.

14 Ὅταν μὲν οὖν καθ' ὁμολογίαν ἡ πολιτικὴ αὕτη φιλία, καὶ
 νομική· ὅταν δ' ἐπιτρέπωσιν αὐτοῖς, ^α ἡ ἠθικὴ βούλεται εἶναι
 φιλία καὶ ἐταιρική. Διὸ μάλιστα ἐγκλημα ἐν ταύτῃ τῇ
 φιλίᾳ. Αἴτιον δ' ὅτι παρὰ φύσιν. Ἑτεραι γὰρ φίλαι ἢ
 κατὰ τὸ χρήσιμον καὶ ἢ κατὰ τὴν ἀρετὴν· ^β οἱ δ' ἀμφό-
 15 τερα βούλονται ἅμα ἔχειν, καὶ ὁμιλοῦσι μὲν τοῦ χρησίμου
 ἕνεκα, ἠθικὴν δὲ ποιοῦσιν ὡς ἐπικεῖς. Διὸ ὡς πιστεύοντες
 οὐ νομικὴν ποιοῦσιν. Ὅλως μὲν γὰρ ἐν τῇ χρησίμῃ τῶν
 τριῶν πλείστα ἐγκλήματα. Ἡ μὲν γὰρ ἀρετὴ ἀνέγκλητον,
 οἱ δ' ^γ ἡδεῖς ἔχοντες καὶ δόντες ἀπαλλάττονται. Οἱ δὲ χρή-
 σιμοὶ οὐκ εὐθὺς διαλύονται, ἀν μὴ νομικῶς καὶ ἐταιρικῶς προσ-
 φέρωνται. Ὅμως δὲ ^δ τῆς χρησίμου ἢ νομικὴ ἀνέγκλητος.
 16 Ἔστι δ' ἡ μὲν νομικὴ διάλυσις πρὸς νόμισμα (μετρεῖται γὰρ
 τούτῳ τὸ ἴσον), ἢ δ' ἠθικὴ ἐκούσιος. Διὸ ἐνιαχοῦ νόμος ἐστὶ
 τοῖς οὕτως ὁμιλοῦσι φιλικῶς μὴ εἶναι δίκας τῶν ἐκουσίων συν-
 αλλαγμάτων, ὀρθῶς· τοῖς γὰρ ἀγαθοῖς οὐ πέφυκε δίκαιον
 17 εἶναι, οἱ δ' ὡς ἀγαθοί, ^ε καὶ τοῖς συναλλάττονσιν. Ἔστι δ'

^α ἄρχων M^b.

^α ἢ om. M^b.

^β ὁ δ' ἀμφοτέρα βούλεται M^b.

^γ ἡμεῖς M^b. ^δ τῆς] τοῦ M^b. ^ε καὶ τῆς τοῖς P^b.

ἐν ταύτῃ τῇ φιλίᾳ τὰ ἐγκλήματα ἀμφιβάλλοντα αὐτοῖς ἀμφοτέρω, πῶς ἐκάτερος ἐγκαλεῖ, ὅταν ἠθικῶς ἀλλὰ μὴ νομικῶς ¹ πιστεύωσιν. Καὶ ἔχει δὴ ἀπορίαν ποτέρως δεῖ κρίνειν τὸν δίκαιον, πότερα πρὸς τὸ πρᾶγμα βλέποντα τὸ ὑπηρετηθέν, πόσον ἢ ποῖον, ἢ τῷ πεπονθότι. Ἐνδέχεται δ' εἶναι ὅπερ λέγει Θεόγνις·

σοὶ μὲν τοῦτο, εἰσὶν, μικρόν, ἐμοὶ δὲ μέγα.

Ἐνδέχεται γὰρ καὶ τοῦναντίον γενέσθαι, ὥσπερ ἐν τῷ λόγῳ, ¹⁸ σοὶ μὲν ^h παιδιὰν τοῦτ' εἶναι, ἐμοὶ δὲ θάνατον. Ἐντεῦθεν δ' εἴρηται τὰ ἐγκλήματα. Ὁ μὲν γὰρ ἀξιοῖ ἀντιπαθεῖν ὡς μέγα ὑπηρετήσας, ὅτι δεομένη ἐποίησεν, ἢ τι ἄλλο ⁱ τοιοῦτο λέγων πρὸς τὴν ἐκείνου ὠφέλειαν πόσον ἡδύνατο, ἀλλ' οὐ τί ἦν αὐτῷ· ὁ δὲ τοῦναντίον ὅσον ἐκείνῳ, ἀλλ' οὐχ ὅσον αὐτῷ. Ὅτε δὲ καὶ μεταλαμβάνων καὶ ἀμφιβάλλει· ὁ μὲν γὰρ ὅσον ¹⁹ αὐτῷ μικρόν ἀπέβη, ὁ δ' ὅσον αὐτῷ μέγα ἐδύνατο, οἷον εἰ κινδυνεύσας δραχμῆς ἄξιον ὠφέλησεν, ὁ μὲν τὸ τοῦ κινδύνου μέγεθος ὁ δὲ τὸ τοῦ ἀργυρίου, ὥσπερ ἐν τῇ τῶν νομισμάτων ἀποδόσει. Καὶ γὰρ ἐνταῦθα περὶ τούτων ἡ ἀμφισβήτησις· ὁ μὲν γὰρ ἀξιοῖ πῶς τότε ἦν, ὁ δὲ πῶς ^k νῦν, ἀν μὴ ¹ διέπωνται. Ἡ μὲν οὖν πολιτικὴ βλέπει εἰς τὴν ὁμολογίαν καὶ εἰς ²⁰ τὸ πρᾶγμα, ἢ δ' ἠθικὴ ^m εἰς τὴν προαίρεσιν. Ὡστε καὶ δίκαιον τοῦτο μᾶλλον ἐστὶ, καὶ δικαιοσύνη φιλική. Αἷτιον δὲ τοῦ μάχεσθαι, διότι καλλίων μὲν ἡ ἠθικὴ φιλία, ἀναγκασιότερα δὲ ἡ χρησίμη. Οἱ δ' ⁿ ἔρχονται μὲν ὥς ἠθικοὶ φίλοι καὶ δι' ἀρετὴν ὄντες· ὅταν δ' ἀντικρυς ἢ τι τῶν ἰδίων, δῆλοι ^p γίνονται ὅτι ἕτεροι ἦσαν. Ἐκ περιουσίας γὰρ διώκουσιν οἱ πολλοὶ τὸ καλόν. Διὸ καὶ ^q τὴν καλλίω φιλίαν. Ὡστε ²¹ φανερόν πῶς διαιρετέον περὶ τούτων. Εἰ μὲν γὰρ ἠθικοὶ φίλοι, εἰς τὴν προαίρεσιν βλεπτέον εἰ ἴση, καὶ οὐθέν ἄλλο ἀξιωτέον θατέρῳ παρὰ θατέρου. Εἰ δ' ὡς χρησιμοὶ καὶ πο-

¹ πιστεύωσι M^b. ^g θεὸς μικρόν M^b.P^b. ^h παιδείαν M^b. ⁱ τοιοῦτον P^b. ^k νῦν om. M^b. ^l διέπωνται P^b. ^m εἰς τὴν—ἠθικὴ om. P^b. ⁿ ἔρχονται M^b. ^o ὡς] ὡς οἱ P^b. ^p γίνονται ὅτι ἐταῖροι M^b. ^q τῇ καλλίω φιλίᾳ M^b.P^b.

22 λιτικοί, ὡς ἂν ἔλυσιτέλει ὁμολογοῦσιν. Ἄν δ' ὁ μὲν φῇ
 ὅδε ὁ δ' ἐκείνως, οὐ καλὸν μὲν ἀντιποιῆσαι, δέον τοὺς καλοὺς
 λέγειν λόγους. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ θατέρου. Ἄλλ' ἔπειδὴ
 οὐ δείκνυντο ὡς ἠθικῶς, δεῖ κρίνειν τινὰ μὴδ' ὑποκρινόμενον
 μᾶλλον αὐτῶν ἑξαπατᾶν. Ὡστε δεῖ στέργειν αὐτὸν τὴν
 23 τύχην. Ὅτι δ' ἐστὶν ἡ ἠθικὴ κατὰ προαίρεσιν, δῆλον, ἐπεὶ
 καὶ εἰ μεγάλα παθὼν μὴ ἀποδῆναι δι' ἀδυναμίαν, ἀλλ' ὡς ἐδύ-
 νατο, καλῶς· καὶ ὁ θεὸς ἀνέχεται κατὰ δύναμιν λαμβάνων
 τὰς θυσίας. Ἀλλὰ τῷ πωλοῦντι οὐχ ἰκανῶς ἔξει, ἂν μὴ
 φήσῃ δύνασθαι πλεονεξεῖν, οὐδὲ τῷ δανείσαντι. Πολλὰ
 ἐγκλήματα γίνεται ἐν ταῖς φιλίαις τοῖς μὴ κατ' εὐθυρίαν
 24 καὶ τὸ δίκαιον ἰδεῖν. Οὐ βράδιον γὰρ χαλεπὸν μετρηῆσαι ἔνι
 τῷδε τῷ μὴ κατ' εὐθυρίαν, οἷον συμβαίνει ἐπὶ τῶν ἐρωτικῶν.
 Ὁ μὲν γὰρ διώκει ὡς τὸν ἡδὺν ἐπὶ τὸ συζῆναι, ὁ δ' ἐκείνον
 ἐνίοτε ὡς χρήσιμον. Ὅταν δὲ παύσῃται τοῦ ἐρᾶν, ἄλλου
 γινομένου ἄλλος γίνεται· καὶ τότε λογίζονται παντί, καὶ ὡς
 Πύθων καὶ Παμμένης διεφέροντο, καὶ ὅλως διδάσκαλος καὶ
 25 μαθητής. Ἐπιστήμη γὰρ καὶ χρήματα οὐχ ἐνὶ μετρεῖται
 καὶ ὡς Πρόδικος ὁ ἰατρὸς πρὸς τὸν ἀποδιδόντα μικρὸν τὸν
 μισθόν, καὶ ὡς ὁ κιθαριστὴς καὶ ὁ βασιλεὺς. Ὁ μὲν γὰρ ὡς
 ἡδεῖ, ὁ δ' ὡς χρησίμῳ ὠμίλει· ὁ δ', ἐπεὶ ἔδει ἀποδιδόναι αὐ-
 τόν, αὐτὸν ὡς ἡδὺν ἐποίησεν, καὶ ἔφη, ὥσπερ ἐκείνον ἔσαντα
 26 εὐφρανῆναι, οὕτω καὶ αὐτὸς ὑποσχόμενος ἐκείνῳ. Ὅμως δὲ
 φανερόν καὶ ἐνταῦθα πῶς γνωριστέον· ἐνὶ γὰρ μετρητέον
 καὶ ἐνταῦθ', ἀλλ' οὐχ ὅρῳ ἀλλὰ λόγῳ· τὸ ἀνάλογον γὰρ
 μετρητέον, ὥσπερ καὶ ἡ πολιτικὴ μετρεῖται κοινωνία. Πῶς
 γὰρ κοινωνήσει γεωργῷ σκυτοτόμος, εἰ μὴ τῷ ἀνάλογον
 27 ἴσασθῆσεται τὰ ἔργα; Τοῖς δὲ μὴ κατ' εὐθυρίαν τὸ ἀνά-
 λογον μέτρον, οἷον εἰ ὁ μὲν σοφίαν δοῦναι ἐγκαλεῖ, ὁ δ'

^η
 ἔλυσιτέλ P^b. ἔπειδὴ] ἐπεὶ P^b. ὑποκρινόμενος μᾶλλον M^b,
 ὑποκρινόμενος μᾶλλον P^b. ἡδύνατο P^b, ἐδύνατο M^b. ἐνὶ] ἐνὶ
 δὲ P^b. παμμένης M^b, μαμμένης P^b. ὅμως] ὅπως codices. οὐ
 χωρὶ P^b. ἡ om. M^b. κοινωνήσει P^b. ἴσασθῆσεται—ἀνάλογον
 om. P^b.

ἐκείνῳ ἀργύριον, τῇ σοφίᾳ πρὸς τὸ πλούσιον· εἴτα τί δοθὲν πρὸς ἐκάτερον. Εἰ γὰρ ὁ μὲν τοῦ ἐλάττονος ^α ἥμισυ ἔδωκεν, ὁ δὲ τοῦ μείζονος μὴ πολλοστὸν μέρος, ὁ δὴλον ὅτι οὗτος ἀδικεῖ. Ἔστι δὲ κἀνταῦθα ἐν ἀρχῇ ἀμφισβήτησις, ^ο ἂν φήσωμεν ὡς χρησίμους συνελθεῖν αὐτούς, ὁ δὲ μή, ^ε ἄλλ' ὡς κατ' ἄλλην τινὰ φιλίαν.

Περὶ δὲ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ κατ' ἀρετὴν φίλου, σκεπτέον πό- I I
τερον δεῖ ἐκείνῳ τὰ χρήσιμα ὑπηρετεῖν καὶ βοηθεῖν ἢ ^ε τῷ ἀντιποιοῦντι καὶ δυναμένῳ. Τοῦτο δὲ τὸ αὐτὸ πρόβλημα ἐστὶ, πότερον τὸν φίλον ἢ τὸν σπουδαῖον εὖ ποιητέον μᾶλλον. Ἄν μὲν γὰρ φίλος καὶ σπουδαῖος, ἴσως οὐ λίαν χαλεπὸν, ἂν μὴ τις τὸ μὲν αὐξήσῃ τὸ δὲ ταπεινώσῃ, φίλον μὲν σφόδρα ποιῶν, ἐπιεικῇ δὲ ἥρέμα. Εἰ δὲ μή, πολλὰ προβλη- ²ματα γίνεται, οἷον εἰ ὁ μὲν ἦν, οὐκ ἔσται δέ, ^β ὁ δὲ ἔσται, οὐπω δέ, ἢ ὁ μὲν ἐγένετο, ἔστι δ' οὐ, διὸ ἔστιν, οὐκ ἦν δὲ οὐδὲ ἔσται. Ἄλλ' ¹ ἐκεῖνο ἐργωδέστερον. Μὴ γάρ τι λέγει Εὐριπίδης, ποιήσας

λόγον δίκαιον μισθὸν ἂν λόγου ^κ φέροις,

¹ ἔργον δ' ἐκείνους ἔργα . . . παρέσχετο.

Καὶ οὐ πάντα ^μ δεῖ τῷ πατρί, ἀλλ' ἔστιν ^α καὶ τῇ μητρὶ ³ καίτοι βελτίων ὁ πατήρ. Οὐδὲ γὰρ τῷ Διὶ πάντα θύεται, οὐδ' ἔχει πάσας τὰς τιμὰς ἀλλὰ τινάς. Ἴσως οὖν ἔστιν ^α δεῖ τῷ χρησίμῳ, ἀλλὰ δὲ τῷ ἀγαθῷ οἷον οὐχὶ σίτον δίδωσι καὶ τὰναγκαῖα, καὶ συζῆν τούτῳ δεῖ. Οὐδ' ^φ τοῖνυν τὸ εὖ ζῆν, τούτῳ ^α μὴ ^ο οὗτος δίδωσιν, ἀλλὰ χρησίμος. Ἄλλ' οἱ ⁴ τοῦτο ποιοῦντες τούτῳ πάντα τῷ ἐρωμένῳ διδύασιν, οὐ δέον. Οὐδ' εἰσὶν ἄξιοι καὶ οἱ ἐν τοῖς λόγοις ὄροι ^γ τῆς φιλίας· πάντες μὲν πῶς εἰσι φιλίας, ἀλλ' οὐ τῆς αὐτῆς. Τῷ μὲν ^γ γὰρ χρησίμῳ τὸ βούλεσθαι τὰκείνῳ ἀγαθὰ, καὶ ^β τῷ εὖ ποιήσαντι, καὶ τῷ ὁποίῳ δεῖ. Οὐ γὰρ ἐπισημαίνει οὗτος ὁ ὀρισμὸς τῆς ⁵

^α ἥμισυ] ἡμῖν P^b. ^ο an forte φῆ ὁ μὲν? ^ε ἄλλ' ὡς] ἄλλως codices. ^ε τῷ ἐναντίον ποιοῦντι M^b. ^β ὁ δὲ ἔσται οὐπω δέ om. P^b. ¹ ἐκείνῳ M^b. ^κ εἰσφέρεις P^b, εἰφέρης M^b. ¹ ἔργον] ἔργων P^b. ^μ δεῖ] δὴ P^b. ^α καὶ] ἀλλὰ δὲ M^b. P^b. ^ο οὕτως P^b. ^γ ἐρωμένῳ P^b. ^γ τῇ φιλίᾳ M^b. ^γ γάρ om. P^b. ^β τῷ εὖ] τὸ εὖ M^b.

φιλίας, ἡ ἄλλη δὲ τὸ εἶναι καὶ ἡ ἄλλη τὸ συζῆν· τῇ δὲ καθ' ἡδονὴν ἢ τὸ συναλγεῖν καὶ συγκαίρειν. Πάντες δ' οὗτοι οἱ ὅροι κατὰ φιλίαν μὲν λέγονται τινα, οὐ πρὸς μίαν δ' οὐδεῖς. Διὸ πολλοὶ ^ε εἰσι, καὶ ἕκαστος μιᾶς εἶναι δοκεῖ φιλίας, οὐκ ὦν, οἷον ἡ τοῦ εἶναι προαίρεσις. Καὶ γὰρ ἢ καθ' ὑπεροχὴν ^ε καὶ ποιήσας εὖ βούλεται τῇ ἔργῳ τῇ αὐτοῦ ὑπάρχειν, καὶ τῇ ^α διδόντι τὸ εἶναι δεῖ ^β καὶ ἀνταποδιδόναι, ἀλλὰ συζῆν οὐ τοῦτῃ ἀλλὰ τῇ ἡδεῖ. Ἀδικοῦσιν οἱ φίλοι ^ο ἐνιοὶ ἀλλήλους· τὰ γὰρ πράγματα μᾶλλον, ἀλλ' οὐ φιλοῦσι τὰ ἔχοντα· ^δ διὸ ^ο φίλοι κακίοις, οἷον διότι ἡδύς τὸν οἶνον εἴλετο, καὶ ὅτι ^γ χρήσιμος τὸν πλοῦτον εἴλετο· χρησιμώτερος γάρ. Διὸ δεῖ ἀγανακτεῖν, ὥσπερ ἂν εἰ μᾶλλον εἴλετο ἀντὶ ἥττονος. ^ι Οἱ δ' ἐγκαλοῦσιν· ἐκείνον γὰρ ὦν ζητοῦσι τὸν ἀγαθόν, πρότερον ^ε ζητήσαντες τὸν ἡδὺν ἢ τὸν χρήσιμον.

- 12 Σκεπτέον δὲ καὶ περὶ αὐταρκείας καὶ φιλίας, πῶς ἔχουσι πρὸς τὰς ἀλλήλων δυνάμεις. Ἀπορήσειε γὰρ ἂν τις πότερον, εἴ ^β τις εἴη κατὰ πάντα αὐτάρκης, ἔσται ^ι τοῦτῃ φίλος. Εἰ κατ' ἐνδεῖαν ζητεῖται φίλος ^κ ἢ ἔσται ἀγαθὸς αὐταρκέστατος, εἰ ὁ μετ' ἀρετῆς εὐδαίμων, τί ἂν δέοι φίλου; Οὔτε γὰρ τῶν ^ι χρησίμων δεῖσθαι ^μ αὐταρκῶς, οὔτε τῶν εὖ φρονούντων, οὔτε τοῦ συζῆν· οὗτος γὰρ ^ν ἱκανὸς αὐτῷ συνεῖναι. ² Μάλιστα δὲ τοῦτο φανερόν ἐπὶ θεοῦ· δηλον γὰρ ὡς οὐδενὸς προσδεόμενος οὐδὲ φίλου δεήσεται, οὐδ' ἔσται ^ο αὐτῷ οὔτε μηθὲν δεσπότης. Ὡστε καὶ ἄνθρωπος ὁ εὐδαιμονέστατος ἥκιστα δεήσεται φίλου, ἀλλ' ἢ καθ' ὅσον ἀδύνατον εἶναι αὐτάρκη. ³ Ἀνάγκη ἄρα ἐλαχίστους εἶναι φίλους τῷ ἄριστα ζῶντι, καὶ δεῖ ἐλάττους γίνεσθαι, καὶ μὴ σπουδάζειν ὅπως ὦσι φίλοι, ἀλλ' ὀλιγωρεῖν μὴ μόνον τῶν χρησίμων ἀλλὰ καὶ

^ε ἄλλως—ἄλλως P^b. ^ν τῷ M^b. ^ω συναλγεῖν] συνεῖναι P^b. ^ε εἰσι] δ' εἰσι M^b. ^γ δ] οἱ P^b. ^ε καὶ—ὑπάρχειν om. P^b. ^α δόντι P^b. ^β καὶ—ἡδεῖ om. M^b. ^ο ἀλλήλους ἐνιοὶ M^b. ^δ διὸ—γάρ om. P^b. ^ο φίλοι] φιλεῖ M^b. ^ι οἱ] δ M^b. P^b. ^ε ζήσαντες M^b. ^β τι M^b. P^b. ^ι post τοῦτῃ spatium vacuum uterque, M^b. duodecim litteris, P^b. undeviginti. ^κ ἢ] ἢ ὁ ἢ P^b. ^ι χρημάτων M^b. ^μ αὐταρκῆς M^b. ^ν αὐτῷ ἱκανὸς P^b. ^ο αὐτῷ om. M^b.

εἰς τὸ συζῆν αἰρετῶν. Ἀλλὰ μὴν καὶ τότε φανερόν ἂν εἶναι δόξειεν ὡς οὐ χρήσεως ἔνεκα ὁ φίλος οὐδ' ὠφελείας, ῥᾶλλ' ὁ δι' ἀρετὴν φίλος μόνος. Ὅταν γὰρ μηθενὸς ἐνδεεῖς ^α ὦμεν, ⁴ τότε τοὺς συναπολαυσομένους ζητοῦσι πάντες, καὶ τοὺς εἰς ^γ πεισομένους μᾶλλον ἢ τοὺς ^δ ποιήσοντας. Ἀμείνω δ' ἔχομεν κρίσιν αὐτάρκεις ὄντες ἢ μετ' ἐνδεείας, ^ε μάλιστά τε τῶν συζῆν ἀξίων δεόμεθα φίλων. Περὶ δὲ τῆς ἀπορίας ταύτης σκεπτόμεν, μή ποτε τὸ μὲν τι λέγεται καλῶς, τὸ δὲ λανθάνει διὰ τὴν παραβολήν. Δῆλον δὲ λαβοῦσι τί τὸ ζῆν ^ς τὸ κατ' ἐνέργειαν καὶ ὡς τέλος. Φανερόν οὖν ὅτι τὸ αἰσθάνεσθαι καὶ τὸ γνωρίζειν, ^ω ὥστε καὶ τὸ συζῆν τὸ συναισθάνεσθαι καὶ τὸ συγνωρίζειν ἐστίν. Ἔστι δὲ τὸ αὐτὸ αἰσθάνεσθαι καὶ τὸ αὐτὸ γνωρίζειν αἰρετώτατον ἐκάστω, καὶ διὰ τοῦτο τοῦ ζῆν πᾶσιν ἔμφυτος ἡ ὁρεξις· τὸ γὰρ ζῆν διατιθέναι γνῶσιν τινα. Εἰ οὖν τις ἀποτέμοι καὶ ποιήσῃ τὸ γινώσκειν αὐτὸ ⁶ καθ' αὐτὸ καὶ μὴ· ἀλλὰ τοῦτο μὲν λανθάνει, ὥσπερ ἐν τῷ λόγῳ γέγραπται, τῷ ^ζ μέντοι πράγματι ἔστι μὴ λανθάνειν, οὐθεν ἂν διαφέρει ἢ τὸ γινώσκειν ἄλλον ἀνθ' αὐτοῦ. Τὸ δ' ὁμοίον τοῦ ζῆν ἀνθ' αὐτοῦ ἄλλον. Εὐλόγως δὲ τὸ ἑαυτοῦ αἰσθάνεσθαι καὶ γνωρίζειν αἰρετώτερον. Δεῖ γὰρ ἅμα ⁷ συν-θεῖναι δύο ἐν τῷ λόγῳ, ὅτι τε τὸ ζῆν καὶ αἰρετόν, καὶ ὅτι τὸ ἀγαθόν, καὶ ἐκ τούτων ὅτι τὸ αὐτὸ τοῖς ὑπάρχειν τὴν τοιαύτην φύσιν. Εἰ οὖν ἐστὶν αἰεὶ τῆς τοιαύτης ἵσυστοιχίας ἡ ἐτέρα ἐν τῇ τοῦ ⁸ ἐτέρου τάξει, καὶ τὸ γνωστόν καὶ τὸ ^α αἰρετόν ἐστὶν ὡς ὅλως εἰπεῖν τὸ κοινωνεῖν τῆς ὀρισμένης φύσεως· ὥστε τὸ αὐτοῦ βούλεσθαι αἰσθάνεσθαι τὸ αὐτὸν εἶναι τοιοῦνδὶ βούλεσθαι ἐστίν. Ἐπεὶ οὖν οὐ κατ' αὐτοὺς ⁸ ἐσμεν ἕκαστον τούτων, ἀλλὰ κατὰ μετάληψιν τῶν δυνάμεων ἐν τῷ αἰσθάνεσθαι ἢ γνωρίζειν· αἰσθανόμενος ^β γὰρ αἰσθητὸς

Ρ ἄλλ' ὁ] ἄλλ' οὐ M^b.P^b. α ὦμεν] ὦσιν corr. P^b. γ ποιησομένους M^b. δ ποιήσαντας M^b.P^b. ε τε μάλιστα M^b.P^b. ζ τὸ post ζῆν om. M^b. ω ὥστε—αὐτὸ γνωρίζειν om. P^b. ζ μέντι M^b. ι συστοιχίας corr. P^b, εἰστοχίας M^b. κ ἐτέρου] αἰρετοῦ P^b. λ αἰρετόν] αἰσθητόν corr. P^b. β γὰρ] μὲν γὰρ P^b.

γίνεται ταύτη, καὶ κατὰ τοῦτο καθὰ πρότερον αἰσθάνεται, καὶ ἦ, καὶ οὐ, γνωστός δὲ γινώσκων ὥστε διὰ τοῦτο καὶ ζῆν 9 αἰεὶ βούλεται, ὅτι βούλεται αἰεὶ γνωρίζειν. Τοῦτο δὲ ὅτι αὐτὸς εἶναι τὸ γνωστόν. Τὸ δὲ συζῆν αἰρεῖσθαι δόξειε μὲν ἂν εἶναι σκοπομένοις πως εὔηθες, ἐπὶ τῶν κοινωνῶν πρῶτον καὶ τοῖς ἄλλοις ζῴις, ὥσιν τὸ συνεσθίειν ἢ τὸ συμπίνειν. Τί γὰρ διαφέρει τὸ πλησίον οὖσι ταῦτα συμβαίνειν ^d ἢ χω- ρίς, ^e ἂν ἀφέλῃς τὸν λόγον; Ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦ λόγου κοι- 10 νωνεῖν τοῦ τυχόντος ἕτερον τοιοῦτον. Ἐν ἅμα τ' οὔτε διδά- σκειν οὔτε μαθάνειν τοῖς αὐταρκέσι φίλοις ὥσιν τε μαθάν- ων μὲν γὰρ αὐτὸς οὐκ ἔχει ὡς δεῖ, διδάσκοντος δ' οὐ φίλος ἢ δ' ὁμοιότης φιλία. Ἀλλὰ μὴν φαίνεται γε, καὶ πάντες ἡδίων τῶν ἀγαθῶν μετὰ τῶν φίλων κοινωνοῦμεν, καθ' ὅσον ἐπιβάλλει ἕκαστον καὶ ^h οὐ δύναται ἰσχύειν. Ἀλλὰ τού- των τῇ μὲν ἡδονῇ σωματικῇ, τῇ δὲ θεωρίας μουσικῇ, τῇ δὲ 11 φιλοσοφίας. Καὶ ἐτολμᾷ δὲ εἶναι τῇ φίλῳ. Διὸ φησι μόχθος οἱ τοιοῦτοί φίλοι,

ὥς οὐ δεῖ γενέσθαι ἀπ' ἀλλήλων τούτου γινόμενον. Ὅθεν καὶ ὁ ἔρως δοκεῖ φιλίᾳ ὁμοιον εἶναι· τοῦ γὰρ ^l συζῆν ὀρέγε- ται ὁ ἐρῶν, ἀλλ' ^m οὐχ ἦ μάλιστα δεῖ, ἀλλὰ κατ' αἴσθησιν. Ὁ μὲν ⁿ τοῖνυν λόγος ἐκεῖνὰ φησι διαπορῶν, τὸ δ' ἔργον οὕτω φαίνεται γινόμενον, ὥστε δῆλον ὅτι παρακρούεται πως 12 ἡμᾶς ὁ διαπορῶν. Σκεπτέον ἐνθεν τὰληθές. Ὁ γὰρ φίλος βούλεται εἶναι, ὥσπερ ἡ παροιμία φησὶν, ἄλλος Ἡρακλῆς, ἄλλος οὗτος. Διέσπασται δὲ καὶ χαλεπὸν τὰ ^o ἐφ' ἐνὸς γενέσθαι· ἀλλὰ κατὰ ^p μὲν φύσιν δ' συγγενέστατον, κατὰ ^q δὲ σῶμα ὁμοίος ἕτερος, ^r ἄλλος δὲ κατὰ τὴν ψυχὴν, καὶ 13 τούτων κατὰ μόριον ἕτερος ἕτερον. Ἀλλ' οὐθέν τε ἥττον βούλεται ὥσπερ αὐτὸς διαιρετὸς εἶναι ὁ φίλος. Τὸ οὖν τοῦ

c οἷς Pb. d μὴ Mb.Pb. e ἂν ἀφέλῃς] ἀναφέρειν Mb. f ἅμα τοῦδε δοκεῖν Mb. g οἴονται μαθάνειν codices. h οὐ Mb. i ἰσχύειν Mb. k ἐτολμᾷ δὲ] τὸ ἅμα δεῖ Camerarius. l εὖ ζῆν codices. m οὐχὶ μάλιστα Pb. n τοῖνυν] οὖν Pb. o ἐφ' Mb. p μὲν] μὲν τὴν Pb. q δὲ] δὲ τὸ Pb. r ἄλλος—ἕτερον om. Mb.

φίλου αἰσθάνεσθαι τὸ αὐτοῦ πως ἀνάγκη αἰσθάνεσθαι εἶναι,
^α καὶ τὸ αὐτόν πως γνωρίζειν. Ὡστε καὶ ^τ τὰ φορτικά μὲν
 συνήδεσθαι καὶ συζῆν τῷ φίλῳ ἡδὺ εὐλόγως (συμβαίνει γὰρ
 ἐκείνου ἅμα αἴσθησις αἰεί), μᾶλλον δὲ τὰς θειοτέρας ἡδονάς.
 Αἴτιον δ' ὅτι αἰεὶ ἡδίων ἑαυτὸν θεωρεῖν ἐν τῷ βέλτιονι ἀγαθῷ. ¹⁴
 Τοῦτο δ' ἐστὶν ὅτε μὲν πάθος, ὅτε δὲ πράξις, ὅτε δὲ ἕτερόν
 τι, εἰ ^ν δυνατόν εὖ ζῆν, καὶ οὕτω καὶ τὸν φίλον. Ἐν δὲ τῷ
 συζῆν συνεργεῖν, ἢ κοινωνίαν τῶν ἐν τέλει μάλιστα ^ω γε.
 Διὸ συνθερεῖν καὶ συνενωχεῖσθαι, οὐ τὰ διὰ τροφήν καὶ τὰ
 ἀναγκαῖα αἱ τοιαῦται ὁμιλίας δοκοῦσιν εἶναι, ἀλλ' ἀπολαύ-
 σεις. Ἀλλ' ἕκαστος οὐ δύναται τυγχάνειν τέλους, ἐν τούτῳ ¹⁵
 βούλεται συζῆν· εἰ δὲ μή, καὶ ποιεῖν εὖ καὶ πάσχειν ὑπὸ
 τῶν φίλων αἰροῦνται μάλιστα. Ὅτι μὲν τοῖνον καὶ δεῖ
 συζῆν, καὶ ὅτι μάλιστα βούλονται πάντες, καὶ ὅτι ^κ ὁ εὐδαι-
 μονέστατος καὶ ἄριστος μάλιστα τοιοῦτος, φανερόν. Ὅτι
 δὲ κατὰ τὸν λόγον οὐκ ἐφαίνετο, καὶ τοῦτ' εὐλόγως συν-
 βaine λέγοντος ἀληθῆ. Κατὰ τὴν σύνθεσιν γὰρ τῆς παρα- ¹⁶
 βολῆς ἀληθοῦς οὔσης ἡ λύσις ἐστίν. Ὅτι γὰρ ὁ θεὸς οὐ
 τοιοῦτος οἶον δεῖσθαι φίλου, καὶ τὸν ὅμοιον ἀξίου. Καίτοι
 κατὰ τοῦτον τὸν λόγον οὐδὲ νοήσει ὁ σπουδαῖος· οὐ γὰρ
 οὕτως ὁ θεὸς εὖ ἔχει, ἀλλὰ βέλτιον ἢ ὥστε ἄλλο τι νοεῖν
 παρ' αὐτὸς αὐτόν. Αἴτιον δ' ὅτι ἡμῖν μὲν τὸ εὖ καθ' ἑτε- ¹⁷
 ρον, ἐκείνῳ δὲ αὐτὸς αὐτοῦ τὸ εὖ ἐστίν. Καὶ τὸ ζητεῖν ἡμῖν
 καὶ εὖχεσθαι πολλοὺς φίλους, ἅμα δὲ λέγειν ὡς οὐθεὶς φίλος
 ὢ πολλοὶ φίλοι, ἅμφω λέγεται ὀρθῶς. Ἐνδεχομένου γὰρ
 πολλοῖς συζῆν ἅμα καὶ συναισθάνεσθαι ὡς πλείστους αἰρε-
 τώτατον. Ἐπεὶ δὲ χαλεπώτατον, ἐν ἐλάττωσιν ἀνάγκη τὴν ¹⁸
 ἐνέργειαν τῆς συναισθήσεως εἶναι. Ὡστ' οὐ μόνον χαλεπὸν
 τὸ πολλοὺς κτήσασθαι (πέρας γὰρ ^z δεῖ), ἀλλὰ καὶ οὐσι
 χρήσασθαι. Καὶ ὅτε μὲν ἀπείναι εὖ πράττοντα τὸν φιλοῦ-
 μενον βουλόμεθα, ὅτε δὲ μετέχειν τῶν αὐτῶν, καὶ ^α τὸ ἅμα

^α καὶ τὸ] καὶ τῷ P^b. ^τ τὸ P^b. ^ν δυνατόν] δ' αὐτόν P^b. ^ω τε M^b.
^κ ὁ om. M^b. ^γ ἄλλο τι] ἀλλότριον P^b. ^z δεῖ] αἰεὶ codices. ^α τῷ
 ἅμα codices.

- 19 βούλεσθαι εἶναι φιλικόν. Ἐνδεχομένου μὲν γὰρ ἅμα καὶ αὐτὸ, τοῦτο πάντες αἰροῦνται· μὴ ἐνδεχομένου δέ, ἀλλ' ὥσπερ τῷ Ἡρακλεῖ ἴσως ἂν ἡ μήτηρ εἴλετο θεὸν εἶναι μᾶλλον ἢ μετ' αὐτῆς ὄντα τῷ Εὐρύσθει θητεῖν. Ὅμοίως γὰρ ἂν ^βεἴπειεν καὶ ὃν ὁ Λάκων ἔσκωψεν, ἐπεὶ τις ^εἐκέλευσεν αὐτὸν
- 20 χειμαζόμενον ἐπικαλέσασθαι τοὺς ^δΔιοσκόρους. Δοκεῖ δὲ τοῦ μὲν φιλοῦντος τὸ ἀπείργειν εἶναι τῆς συμμεθέξεως τῶν χαλεπῶν, ^ετοῦ δὲ φιλουμένου τὸ βούλεσθαι συμμετέχειν, καὶ ταῦτα ἀμφοτέρω συμβαίνει εὐλόγως. Δεῖ γὰρ τῷ φίλῳ μηθὲν εἶναι οὕτω λυπηρὸν ὥς ἡδὺ τὸν φίλον. Δοκεῖ δὲ δεῖν
- 21 αἰρεῖσθαι μὴ τὸ αὐτοῦ. Διὸ κωλύουσι συμμετέχειν ἱκανοὶ γὰρ αὐτοὶ κακοπαθοῦντες, ἵνα μὴ φαίνωνται ^ιτὸ αὐτῶν σκοποῦντες καὶ αἰρεῖσθαι τὸ χαίρειν λυπουμένου τοῦ φίλου, ἔτι ^εδὲ κουφότεροι εἶναι μὴ ^ημόνοι φέροντες τὰ κακά. Ἐπεὶ ^δαίρετόν τὸ ^τεὐ καὶ τὸ ἅμα, ^ιδῆλον ὅτι καὶ τὸ ἅμα εἶναι μετ' ἐλάττονος ἀγαθοῦ αἰρετόν πως ἢ χωρὶς μετὰ μεζζονος.
- 22 Ἐπειδὴ ἄδηλον τὸ ποσὸν δύναται τὸ ἅμα ἤδη διαφέρονται, καὶ οἷον καὶ τὸ μετέχειν ἅμα πάντων φιλικόν, καὶ ὥσπερ συνδειπνεῖν ἅμα φασὶν ἥδιον ταῦτα ἔχοντας· οἱ ^δἂν ^κμέντοι
- 23 οὐ βούλονται. Ἐπεὶ δὲ γέ τις ὑπερβολὰς ποιήσῃ, ὁμολογῶσιν ἅμα κακῶς πράττοντας σφόδρα ἢ εὖ σφόδρα χωρὶς. Παραπλήσιον δὲ τούτῳ καὶ περὶ τὰς ἀτυχίας. Ὅτε μὲν γὰρ βουλόμεθα τοὺς φίλους ^ιεἶναι οὐδὲ λυπεῖν, ὅταν μηθὲν μέλλωσι ποιήσῃν πλεόν· ὅτε ^μδὲ τοὺς ^ηἥδιστον παρεῖναι.
- 24 Τὸ δὲ τῆς ὑπεναντιώσεως ταύτης καὶ ^ομάλ' εὐλογον. Διὰ γὰρ τὰ προειρημένα ^ρτοῦτο συμβαίνει, καὶ ὅτι μὲν τὸ λυπούμενον ἢ ἐν φανύῃ ὄντα ἔξει τὸν φίλον θεωρεῖν φεύγομεν ἀπλῶς, ὥσπερ καὶ ἡμᾶς αὐτούς, τὸ ^δὅραν τὸν φίλον ἡδύ, ὥσπερ ἄλλο τι τῶν ἡδίστων, διὰ τὴν εἰρημένην αἰτίαν καὶ
- 25 μὴ κάμνοντα ^ιεἰ αὐτός. Ὡστε ὁπότερον ἂν τούτων ἦ, μάλ-

^β εἴποιε P^b, εἴποιεν M^b. ^ε ἐκάλεσεν M^b. ^δ διοσκόρους M^b. ^ε τοῦ] τῶν τὸ P^b. ^ι τὰ P^b. ^ε δὲ] δὲ τὸ M^b. P^b. ^η μόνον M^b. ^ι δῆλον ὅτι καὶ τὸ ἅμα om. P^b. ^κ μέντι P^b. ^ι ἀπείναι Casaubonus. ^μ δ' αὐτοὺς idem. ^η ἡδίστους P^b. ^ο μᾶλλον P^b. ^ρ ταῦτα M^b. ^ι εἰ] εἰ δ P^b.

λον ἡδὺ ποιεῖ τὴν ῥοπὴν τοῦ βούλεσθαι παρεῖναι ἢ μὴ, καὶ τότε ἐπὶ τῶν χειρόνων συμβαίνειν [†]καὶ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ^²γίνεσθαι· μάλιστα γὰρ φιλοτιμοῦνται τοὺς φίλους μὴ πράττειν εὖ, μὴδ' εἶναι [†]ἀνάγκαι αὐτοῖς κακῶς. Διὸ ἐνίστε ¹⁶τοὺς ἐρωμένους συναποκτιννύασιν. Μᾶλλον γὰρ τοῦ ^νοικείου αἰσθάνεσθαι κακοῦ. Ὡς περ ἂν εἰ καὶ μεμνημένος ὅτι ποτὲ εὖ ἔπραττε μᾶλλον, ἢ εἰ ἤτο αἰεὶ κακῶς πράττειν.

^ω Ἀπορήσειε δ' ἂν τις εἰ ἔστιν ἐκάστω ^²φίλῳ χρῆσασθαι ¹³καὶ ἐφ' ^γᾧ πέφυκε καὶ ἄλλως, καὶ τοῦτο ἢ αὐτὸ ἡδὺ κατὰ συμβεβηκός, οἷον ἢ ὀφθαλμὸς ἰδεῖν ἢ καὶ ἄλλως παριδεῖν διαστρέψαντα, ὥστε δύο τὸ ἐν φανῆναι. Αὐταὶ μὲν δὴ ἄμφω ὅτι μὲν ὀφθαλμός, ὅτι ἦν δ' ὀφθαλμῷ· ἄλλη δὲ κατὰ συμβεβηκός, οἷον εἰ ἦν ἀποδόσθαι ἢ φαγεῖν. Ὁμοίως δὴ ²καὶ ἐπιστήμη· καὶ γὰρ ἀληθῶς καὶ ἀμαρτεῖν, οἷον ὅταν ἐκὼν μὴ ὀρθῶς γράψῃ, ὥς ἀγνοία ^²δὴ χρῆσθαι, ὥς περ μεταστρέψας τὴν χεῖρα· καὶ τῷ ποδὶ ποτε ὥς χειρὶ καὶ ταύτῃ ὥς ποδὶ χρῶνται ὀρχηστριάδες. ^α Ἢ δὴ πᾶσαι ^βαἱ ἀρισταὶ ³ἐπιστήμαι εἶπαν, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ ὥς ἀδικία χρῆσθαι, εἰ δίκης. Εἰ ἄρα ἀπὸ δικαιοσύνης τὰ ἀδίκᾳ πράττων, ὥς περ καὶ τὰ ἀγνοητικὰ ἀπὸ ἐπιστήμης· εἰ δὲ τοῦτ' ἀδύνατον, φανερόν ὅτι οὐκ ἂν εἶεν ἐπιστήμαι αἱ ἀρεταί. Οὐδ' εἰ μὴ ἔστιν ⁴ἀγνοεῖν ἀπὸ ἐπιστήμης, ἀλλ' ἀμαρτάνειν μόνον, καὶ τὰ αὐτὰ καὶ ἀπὸ ἀγνοίας ποιεῖν, ^εοὔτι ἀπὸ δικαιοσύνης γε ὥς ἀπὸ ἀδικίας πράξει· ἀλλ' ἐπεὶ φρόνησις ἐπιστήμη, καὶ ἀληθές τι τὸ αὐτὸ ποιήσει κακείνη· ἐνδέχοιτο γὰρ ἂν ἀφρόνως ἀπὸ φρονήσεως, καὶ ἀμαρτάνειν ταῦτ' ἄπερ ὁ ἄφρων. Εἰ δὲ ⁵ἀπλὴ ἢ ἐκάστου χρεῖα ἢ ἑκάστου, καὶ φρονίμως ἔπραττον οὕτω πράττοντες. Ἐπὶ μὲν οὖν ταῖς ἄλλαις ἐπιστήμαις ἄλλη κυρία ποιεῖ τὴν ^δτροφήν· αὐτῆς δὲ τῆς πασῶν κυρίας

[†] καὶ ante διὰ om. Mb. ^² γενέσθαι Pb. [†] ἀνάγκη corr. Pb.
^ν οικείου om. Pb. ^ω hinc librum θ incipit Pb. cum Palatino 165,
^ε Q: ei enim δ est qui nobis η. Z. interstitium habet trium ver-
suum vacuorum. ^² φίλῳ om. Pb. ^γ δ] ε Pb. ^² δὴ νῦν χρῆσται Pb.
^α εἴδη Pb. ^β αἱ ἀρισταὶ ἐπιστήμαι εἶπαν] lacunam Mb. ^ε οὔτ' Mb.
^δ an τροφήν?

- τίς; Οὐ γὰρ ^ε ἔτι ἐπιστήμη γε ^ε ἢ νοῦς. Ἄλλὰ μὴν οὐδ' ἀρετὴ. Ἰ χρῆται γὰρ αὐτῇ· ἡ γὰρ τοῦ ἀρχοντος ἀρετὴ τῇ τοῦ ἀρχομένου χρῆται. Τίς οὖν ἐστίν; Ἡ ὥσπερ λέγεται ἀκρασία κακία τοῦ ἀλόγου τῆς ψυχῆς, καὶ πῶς ἀκόλαστος ὁ ἀκρατὴς ἔχων νοῦν. Ἄλλ' ἤδη ἂν ἰσχυρὰ ἢ ^ε ἢ ἐπιθυμία, στρέψει καὶ λογιεῖται τὰναντία. ^h Ἡ σφι δηλονότι, κὰν ⁱ ἐν μὲν τούτῳ ἀρετὴ ἐν δὲ τῷ λόγῳ ἀνοία ἦ, ἔτεραι μεταποιούνται. Ὡστε ἔσται δικαιοσύνη ^k καὶ δικαίως χρῆσθαι καὶ κακῶς, καὶ φρονήσει ἀφρόνως· ὥστε καὶ τὰναντία. ⁸ Ἀτοπον γὰρ εἰ τῆς μὲν ἐν τῷ λογιστικῷ ἀρετῆς μοχθηρία ποτὲ ἐγγενομένη μὲν τῷ λόγῳ στρέψει καὶ ποιήσει ἀγνοεῖν, ἢ ^δ ἀρετὴ ἐν τῷ ἀλόγῳ ἀνοίας ἐνούσης οὐ στρέψει ταύτην, καὶ ποιήσει ^l φρονίμως κρίνειν καὶ τὰ δέοντα. Καὶ πάλιν ἡ φρόνησις ἢ ἐν τῷ λογιστικῷ τὴν ἐν τῷ ἀλόγῳ κόλασιν ἂν ⁹ σωφρόνως πράττειν· ὅπερ δοκεῖ ἡ ἐγκράτεια. Ὡστ' ἔσται καὶ ἡ ἀπὸ ἀγνοίας φρονίμως, ἐπὶ τε ταῦτα ἄτοπα, ἄλλως τε καὶ ἀπὸ ἀγνοίας χρῆσθαι φρονίμως. Τοῦτο γὰρ ἐπὶ τῶν ἄλλων οὐδαμῶς ὀρώμεν, ὥσπερ τὴν ἰατρικὴν ἢ γραμματικὴν ^m στρέφει ἀκολασία. Ἄλλ' οὖν ὁ τὴν ἀγνοίαν, εἰ ἢ ἐναντία, διὰ τὸ μὴ ἐνεῖναι τὴν ὑπεροχὴν ἀλλὰ τὴν ἀρετὴν, ὅλως μᾶλλον εἶναι πρὸς τὴν κακίαν οὕτως ἔχουσιν. ¹⁰ Καὶ γὰρ ὁ ἀδικὸς πάντα ὁ δίκαιος δύναται, καὶ ὅλως ἐνεστὶν ἐν τῇ δυνάμει ἡ ἀδυναμία. Ὡστε δῆλον ὅτι ἅμα ⁿ φρόνιμοι καὶ ἀγαθαὶ ἐκεῖναι αἱ ἄλλου ἔξεις, καὶ ὀρθῶς τὸ ^o Σωκρατικόν, ὅτι οὐδὲν ἰσχυρότερον φρονήσεως. Ἄλλ' ὅτι ^p ἐπιστήμην ἔφη, οὐκ ὀρθόν· ἀρετὴ γάρ ἐστι καὶ οὐκ ἐπιστήμη, ἀλλὰ γένος ἄλλο ^q γινώσ
- 14 Ἐπεὶ δ' οὐ μόνον ἡ φρόνησις ποιεῖ τὴν εὐπραγίαν καὶ ἀρετὴν, ἀλλὰ φαμέν καὶ τοὺς εὐτυχεῖς εὖ πράττειν ὥς καὶ τῆς εὐτυχίας εὖ ποιούσης εὐπραγίαν καὶ τὰ αὐτὰ τῆς ἐπι-

^ε ἔτι et ἡ νοῦς om. P^b. ^f χρῆται—ἀρετὴ om. P^b. ^g ἢ om. P^b.
^h ἡ P^b, om. Z. ⁱ μὲν ἐν M^b. ^k καὶ] τὸ codices. ^l φρονίμως M^b, P^b.
^m τρέφει M^b. ⁿ φρόνιμαι P^b. ^o σῶμα κρατητικόν M^b, P^b. ^p ἐπιστήμη M^b. ^q γινώσ] lacunam Z. M^b.

στήμης, σκεπτέον δρ' ἐστὶ φύσει ὁ μὲν εὐτυχὴς ὁ δ' ἀτυ-
 χής, ἢ οὐ, καὶ πῶς ἔχει περὶ τούτων. Ὅτι μὲν γὰρ εἰσὶ ²
 τινες εὐτυχεῖς ὁρῶμεν ἄφρονες γὰρ ὄντες κατορθοῦσι πολλά,
 ἐν οἷς ἡ τύχη κυρία. ¹ Οἱ δὲ καὶ ἐν οἷς τέχνη ἐστί, πολὺ
 μέντοι καὶ τύχης ἐνυπάρχει, οἷον ἐν στρατηγίᾳ καὶ κυβερ-
 νητικῇ. Πότερον οὖν ἀπὸ τίνος ἕξως οὗτοί εἰσιν, ἢ ³ οὐ τῷ
 αὐτοῖ ποιοῖ τινες εἶναι πρακτικοί. εἰσι τῶν εὐτυχημάτων;
 Νῦν μὲν γὰρ οὕτως οἴονται ὥς φύσει τινῶν ὄντων· ἡ δὲ ³
 φύσις ποιοῦς τινὰς ποιεῖ, καὶ εὐθὺς ἐκ γενετῆς διαφέρουσιν,
 ὥσπερ οἱ μὲν γλαυκοὶ οἱ δὲ μελανόμαστοι τῷ τὸ δεῖν
 τοιονδὶ ἔχειν, οὕτω καὶ οἱ εὐτυχεῖς καὶ ἀτυχεῖς. Ὅτι ⁴ μὲν
 γὰρ οὐ φρονήσει κατορθοῦσι, δηλόν· οὐ γὰρ ἄλογος ἢ φρό-
 νησις, ἀλλ' ἔχει λόγον διὰ τί οὕτω ⁵ πράττει· οἱ δ' οὐκ ἂν
 ἔχοιεν εἰπεῖν διὰ τί κατορθοῦσι· τέχνη γὰρ ἂν ἦν. ⁶ Ἔστι δὲ ⁴
 φανερόν ὄντες ἄφρονες, οὐχ ὅτι περὶ ἄλλα (τοῦτο ⁷ μὲν γὰρ
⁸ οὐθέν ἄτοπον· οἷον Ἰπποκράτης γεωμετρικὸς ὢν, ἀλλὰ περὶ
 τὰ ἄλλα δοκεῖ βλάξ καὶ ἄφρων εἶναι, καὶ πολὺ χρυσίον
 πλέον ἀπώλεσεν ὑπὸ τῶν ἐν Βυζαντίῳ πεντηκοστολόγων
 δι' εὐθείαν, ὥς λέγουσιν) ἀλλ' ὅτι καὶ ⁹ ἐν ἐνίοις εὐτυχοῦσιν
 ἄφρονες. Περὶ γὰρ ναυκληρίαν οὐχ οἱ δεινότατοι εὐτυχεῖς, ⁵
 ἀλλ' ὥσπερ ἐν κύβων πτώσει ὁ μὲν οὐδέν, ἄλλος δὲ βάλλει
 καθ' ἣν φύσει ἐστὶν εὐτυχής, ἢ τῷ φιλεῖσθαι, ὥσπερ φασίν,
 ὑπὸ θεοῦ, καὶ ἕξωθέν ¹⁰ τι εἶναι τὸ κατορθοῦν· οἷον πλοίου
 κακῶς νευανηγημένον ἄμεινον πολλάκις δὲ πλεῖ, ἀλλ' οὐ δι'
 αὐτό, ἀλλ' ὅτι ἔχει κυβερνήτην ἀγαθόν. ¹¹ Ἀλλ' οὗτος
¹² εὐτυχῶν τὸν δαίμον' ἔχει κυβερνήτην ἀγαθόν. Ἀλλ' ἄτο- ⁶
 πον θεὸν ἢ δαίμονα φιλεῖν τὸν τοιοῦτον, ἀλλὰ μὴ τὸν βέλ-
 τιστον καὶ τὸν φρονιμώτατον. Εἰ δὲ ἀνάγκη ἢ φύσει ἢ
 νόφ ἢ ἐπιτροπία τινὶ κατορθοῦν, τὰ δὲ δύο μὴ ἐστὶ, φύσει
 ἂν εἶεν οἱ εὐτυχεῖς. Ἀλλὰ μὴν ἢ γε φύσις αἰτία ἢ τοῦ αἰ

¹ οἱ] εἰ codices. ² οὐ τῷ] οὕτω Mb.Pb. ³ μὲν] τὸ μὲν Mb. ⁴ ἢ om. Pb. ⁵ πράττει Pb. ⁶ ἔτι Pb. ⁷ μὲν om. Mb. ⁸ οὐθέν om. Pb. ⁹ ἐν om. Mb.Pb. ¹⁰ τε Mb. ¹¹ ἀλλ'—ἀγαθόν om. Pb. ¹² εὐτυχῶς Mb, εὐτυχ Z.

ὥσαύτως ἢ τοῦ ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἢ δὲ τύχῃ τούναντίον. Εἰ
 μὲν οὖν τὸ παραλόγως ἐπιτυγχάνειν τύχης δοκεῖ εἶναι.
 Ἄλλ' εἴπερ διὰ τύχην εὐτυχής, οὐκ ἂν τοιοῦτον εἶναι τὸ
 αἴτιον, οἷον αἰεὶ τοῦ αὐτοῦ ὃ ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ. Ἔτι ^ε εἰ
 τοιοσδε ἐπιτυγχάνει ὥσπερ ὅτι ^η ὁ ^ι γλαυκὸς οὐκ ὀξὺ ὀρά,
 οὐ τύχῃ αἰτία ^κ ἀλλὰ φύσει· οὐκ ἄρα ἐστὶν εὐτυχής ἀλλ'
 οἷον εὐφυής. Ὡστε τοῦτ' ἂν εἴη λεκτέον, ὅτι οὐδὲ λέγομεν
 εὐτυχεῖς, οὐ διὰ τύχην εἰσὶν. Οὐκ ἄρα εἰσὶν εὐτυχεῖς· τύχης
 γάρ, ὅσων αἰτία τύχῃ ἀγαθὴ ἀγαθῶν. Εἰ δ' οὕτω, πότε-
 ρον ἢ ἔσται τύχῃ ὅλως, ἢ ἔσται μὲν, ἀλλ' οὐκέτι; Ἄλλ'
 ἀνάγκη καὶ εἶναι καὶ αἰτίαν εἶναι. Ἔσται ἄρα καὶ ἀγαθῶν
 9 τισὶν αἰτία ἢ κακῶν. Εἰ δ' ὅλως ἐξαιρετέον καὶ οὐδὲν ἀπὸ
 τύχης φατέον γίνεσθαι, ἀλλ' ἡμεῖς ἄλλης οὔσης αἰτίας διὰ
 τὸ μὴ ὀρᾶν τύχην εἶναι φαμεν αἰτίαν, διὸ καὶ ὀριζόμενοι
 τὴν τύχην τιθέασιν αἰτίαν ἀνάλογον ^ι ἀνθρωπίνῳ λογισμῷ,
 10 ὡς οὔσης τινὸς φύσεως. Τοῦτο μὲν οὖν ἄλλο πρόβλημ'
 ἂν εἴη· ἐπειδὴ ὀρωμέν τινες ἄπαξ εὐτυχήσαντες, διὰ τί οὐ
 καὶ πάλιν ἂν, διὰ τὸ ^{ιι} ἀποκατορθῶσαι καὶ πάλιν; Τὸ γὰρ
 αὐτὸ τοῦτ' αἴτιον. Οὐκ ἄρα ἔσται τύχης. Οὐ τὸ ἀλλ'
 ὅταν τὸ αὐτὸ ἀποβαίῃ ἀπείρων καὶ ἀορίστων, ἔσται μὲν τὸ
 ἀγαθὸν ἢ κακόν, ἐπιστήμη δ' οὐκ ἔσται αὐτοῦ ἢ δι' ἀπει-
 ρίαν, ἐπεὶ ἐμάνθανον ἂν τινες εὐτυχεῖς, ἢ καὶ πᾶσαι ἂν αἰ
 11 ἐπιστήμαι, ὥσπερ ἔφη Σωκράτης, εὐτυχίαι ἦσαν. Τί οὖν
 κωλύει ^{ιι} συμβῆναι τινὶ ἐφεξῆς τὰ τοιαῦτα πολλάκις, οὐχ
 ὅτι ^ο τοῖς δεῖ, ἀλλ' οἷον ἂν εἶεν τὸ κύβους αἰεὶ μακρὰν βάλλ-
 λειν. Τί δὲ δῆ; Ἀρ' οὐκ ἔνευσιν ὀρμαὶ ἐν τῇ ψυχῇ αἰ μὲν
 ἀπὸ λογισμοῦ, αἰ δ' ἀπὸ ὀρέξεως ἀλόγου, καὶ πρότεραι αὐ-
 ται; Εἰ γάρ ἐστι φύσει ἢ δι' ἐπιθυμίαν ἠδέος καὶ ἢ ὀρεξίς,
 12 φύσει γε ἐπὶ τὸ ἀγαθὸν βαδίζοι ἂν πᾶν. Εἰ δῆ τινὲς
 εἰσὶν εὐφυνεῖς ὥσπερ οἱ ^ρ ἄδικοι οὐκ ἐπιστάμενοι ^ρ ἄδειν, οὕτως

^ε ἢ] εἰ Pb, om. Mb. ^ε ἢ Pb. ^ε ὅτι ὥσπερ Pb. ^η ὁ om. Mb.
^ι γλαυκός Pb. ^κ ἀλλὰ] ἀλλ' ἢ Mb. ^ι ἀνθρώπων Mb. ^{ιι} ἀπ. καὶ πάλιν
 καὶ πάλιν Mb. ^{ιι} συμβαίνει τινὶ Pb, τινὶ συμβῆναι Mb. ^ο τοῖς om. Z.
 P an ὀφθαλμοὶ? ^ρ ἄδειν] ἂν Pb.

οὐ πεφύκασι καὶ ἄνευ λόγου ὁρμῶσιν, ἡ φύσις πέφυκε, καὶ ἐπιθυμοῦσι καὶ τούτου [†] ποτέ, καὶ οὕτως ὡς δεῖ καὶ οὐ δεῖ καὶ ὅτε, οὗτοι κατορθοῦσι, καὶ τύχῳσιν ἄφρονες ὄντες καὶ ἄλογοι, ὥσπερ καὶ εὐ [§] ἔσονται οἱ διδασκαλικοὶ ὄντες. Οἱ δέ γε ¹³ τοιοῦτοι εὐτυχεῖς, ὅσοι ἄνευ λόγου κατορθοῦσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. Φύσει ἄρα οἱ εὐτυχεῖς εἶεν ἄν. Ἡ πλεοναχῶς λέγεται ἡ εὐτυχία. Τὰ μὲν γὰρ πράττεται ἀπὸ τῆς ὁρμῆς καὶ προελομένων πράξαι, τὰ δ' οὐ, ἡ ἀλλὰ τὸ ὑναντίον. Καὶ ἐν ἐκείνοις κακῶς λογίσασθαι δοκοῦσι [‡] κατορθοῦντες, καὶ εὐτυχῆσαί φαμεν καὶ πάλιν ἐν τούτοις, εἰ ἐβούλοντο ἄν ἡ ἔλαττον ἔλαβον τὰ γαθόν. Ἐκείνους μὲν τοῖνυν εὐτυχεῖν διὰ ¹⁴ φύσιν ἐνδέχεται. Ἡ γὰρ ὁρμὴ καὶ [¶] ἡ ὀρεξις οὐσα οὐ δεῖ κατάρθωσεν, ὁ δὲ λογισμὸς ἦν ἡλίθιος. Καὶ τοὺς μὲν ἐνταῦθα, ὅταν μὲν λογισμὸς μὴ δοκῶν ὀρθῶς εἶναι, τύχη δ' αὐτοῦ αἰτία οὐσα, αὐτὴ [Ⓢ] ὀρθὴ οὐσα, ἔξωσεν ἄλλ' ἐνίοτε δι' ἐπιθυμίαν ἐλογίσατο πάλιν οὕτω καὶ ἡτύχησεν. Ἐν δὲ δὴ ¹⁵ τοῖς ἑτέροις πῶς ἔσται ἡ εὐτυχία κατ' εὐφύϊαν ὀρέξεως καὶ ἐπιθυμίας; Ἀλλὰ μὴν ἡ ἐνταῦθα εὐτυχία καὶ τύχη διττὴ, κακείνη ἡ αὐτὴ, ἡ πλείους αἱ εὐτυχίαι. Ἐπεὶ δ' ὀρῶμεν παρὰ πάσας τὰς ἐπιστήμας καὶ τοὺς λογισμοὺς τοὺς ὀρθοὺς εὐτυχοῦντάς τινας, δηλον ὅτι [‡] ἕτερον ἄν τι εἴη τὸ αἴτιον τῆς εὐτυχίας. Ἐκείνη δὲ πότερον [Ⓢ] ἡ εὐτυχία ἡ οὐκ ἔστιν, ἡ ἐπε- ¹⁶ θύμησεν ὧν ἔδει καὶ ὅτε [Ⓢ] ἔδει τὸ λογισμὸς ἀνθρώπινος οὐκ ἄν τούτου εἴη. Οὐ γὰρ [Ⓢ] δὴ πάμπαν ἀλόγιστον τοῦτο, οὔτε φυσικὴ ἐστὶν ἡ ἐπιθυμία, ἀλλὰ διαφθείρεται ὑπὸ τινος. Εὐτυχεῖν μὲν [Ⓢ] οὐν δοκεῖ, ὅτι ἡ τύχη τῶν παρὰ λόγον αἰτία, τούτου δὲ παράλογον παρὰ γὰρ τὴν ἐπιστήμην καὶ τὸ καθόλου. Ἀλλ' ὡς ἔοικεν, οὐκ ἀπὸ τύχης. Ἀλλὰ δοκεῖ διὰ ¹⁷ τοῦτο. Ὡσθ' οὗτος μὲν ὁ λόγος οὐ δείκνυσιν ὅτι φύσει εὐτυχεῖν, ἀλλ' ὅτι οὐ πάντες οἱ δοκοῦντες εὐτυχεῖν διὰ τύχην κα-

[†] ποτε] καὶ ποτε Pb. [§] ἔσονται οἱ] ἔσονται εἰ Mb. [‡] ἀλλά] ἀλλ' οὐ Pb. [¶] κατορθοῦντε Mb, κατορθοῦντας Pb. [Ⓢ] ἡ post καὶ om. Pb. [Ⓢ] δ' om. Pb. [‡] ἕτερον] αἴτιον Mb. [Ⓢ] ἡ om. Pb. [Ⓢ] εἴδειτο λογισμὸς Mb. [Ⓢ] δεῖ Mb. [Ⓢ] οὐν] ἄν Pb.

τερθοῦσιν, ἀλλὰ ^d διὰ φύσιν· οὐδ' ὅτι ^e οὐδέν ἐστι τύχη αἰτία
 οὔθενος δέικνυσιν, ἀλλ' οὐ τῶν πάντων ὧν δοκεῖ. Τοῦτο μέντ'
 ἂν ἀπορήσειε τις, ἀρ' αὐτοῦ τούτου τύχη αἰτία, τοῦ ἐπιθυμῆ-
 18σαι οὐ δεῖ καὶ ὅτε δεῖ. Ἡ οὕτω γε πάντων ἔσται; Καὶ γὰρ
 τοῦ νοῆσαι καὶ βουλευσασθαι· οὐ γὰρ ^f δὴ ἐβουλευσατο βου-
 λευσάμενος, καὶ τοῦτ' ἐβουλευσατο, ἀλλ' ἔστιν ἀρχή τις, οὐδ'
 ἐνόησε νοήσας πρότερον νοῆσαι, καὶ τοῦτ' εἰς ἀπειρον. Οὐκ
 ἄρα τοῦ νοῆσαι ^g ὁ νοὺς ἀρχή, οὐδὲ τοῦ βουλευσασθαι βουλή.
 Τί οὖν ἄλλο πλὴν τύχη; Ὡστ' ἀπὸ τύχης ἅπαντα ἔσται, εἰ
 19ἔστι τις ἀρχή ἧς οὐκ ἔστιν ἄλλη ἔξω. Αὕτη δὲ διὰ τί
 τοιαύτη τὸ εἶναι τὸ τοῦτο δύνασθαι ποιεῖν. Τὸ δὲ ζητούμε-
 νον τοῦτ' ἐστί, τίς ἡ τῆς κινήσεως ἀρχή ἐν τῇ ψυχῇ. Δῆλον
 δὴ, ὥσπερ ἐν τῷ ὄλῳ θεός, καὶ πᾶν ἐκείνῳ. Κινεῖ γὰρ
 πῶς πάντα τὸ ἐν ἡμῖν θεῖον. Λόγου δ' ἀρχή ^h οὐ λόγος
 20ἀλλά τι κρείττον. Τί οὖν ἂν κρείττον καὶ ἐπιστήμης εἴποι
 πλὴν θεός; Ἡ γὰρ ἀρετὴ τοῦ νοῦ ὄργανον· καὶ διὰ τοῦτο οἱ
ⁱ πάλαι ἔλεγον, εὐτυχεῖς καλοῦνται οἱ ἂν ὁρμήσωσι κατορ-
 θοῦν ἄλογοι ὄντες, καὶ ^k βουλευέσθαι οὐ συμφέρει αὐτοῖς·
 ἔχουσι γὰρ ἀρχὴν ^l τοιαύτην ἣ κρείττον τοῦ νοῦ καὶ βουλεύ-
 21σεως. Οἱ δὲ τὸν λόγον· τοῦτο δ' οὐκ ἔχουσι. Καὶ ἐνθου-
 σιασμοί· τοῦτο δ' οὐ δύνανται. Ἄλογοι γὰρ ὄντες ἀποτυγ-
 χάνουσι καὶ τούτων φρονίμων καὶ σοφῶν ταχεῖαν εἶναι τὴν
 μαντικὴν καὶ ^m μόνον οὐ τὴν ἀπὸ τοῦ λόγου δεῖ ἀπολαβεῖν,
 ἀλλ' οἱ μὲν δι' ἐμπειρίαν, οἱ δὲ διὰ συνήθειάν τε ἐν τῷ σκο-
 πεῖν χρῆσθαι· τῷ θεῷ δὲ αὐταί. Τοῦτο καὶ εὐ ὁρᾶ καὶ τὸ
 22μέλλον καὶ τὸ ὄν, καὶ ὧν ἀπολύεται ὁ λόγος οὗτος. Διὸ οἱ
 μελαγχολικοὶ καὶ εὐθυόειροι. Ἔοικε γὰρ ἡ ἀρχή ⁿ ἀπο-
 λυμένους τοὺς λόγους ἰσχύειν μᾶλλον· καὶ ὥσπερ οἱ τυφλοὶ
 μνημονεύουσι μᾶλλον ἀπολυθέντες τοῦ πρὸς τοῖς εἰρημένους
 εἶναι τὸ μνημονεῦον. Φανερόν δὲ ὅτι δύο εἶδη εὐτυχίας, ἡ

^d διὰ om. Mb. ^e οὐδέν] οὐδ' Mb. ^f δὴ om. Mb. ^g ὁ νοὺς
 Casaubonus: codices συνουσα. ^h οὐ om. Pb. ⁱ παλαιοὶ Mb.
^k βούλεσθαι Mb. ^l τοιαύτην—καὶ om. Pb. ^m μόνων Pb. ⁿ ἀπο-
 λυμένους Mb.

μὲν θεά, διὸ καὶ δοκεῖ ὁ εὐτυχὴς διὰ θεὸν κατορθοῦν. Ὁὗτος ²³
 δ' ἐστὶν ὁ κατὰ τὴν ὁρμὴν διορθωτικός, ὁ δ' ἕτερος ὁ παρὰ
 τὴν ὁρμὴν ἄλογοι δ' ἀμφότεροι. Καὶ ἡ μὲν συνεχὴς εὐτυχία
 μᾶλλον, αὕτη δὲ οὐ συνεχής.

Κατὰ μέρος μὲν οὖν περὶ ἐκάστης ἀρετῆς εἴρηται πρότε- 15
 ρον· ἐπεὶ δὲ χωρὶς διείλομεν τὴν δύναμιν αὐτῶν, καὶ περὶ
 τῆς ἀρετῆς ^ρ διορθωτέον τῆς ἐκ τούτων, ἣν ἐκαλοῦμεν ἥδη
 καλοκάγαθίαν. Ὅτι μὲν οὖν ἀνάγκη τὸν ταύτης ἀληθῶς
 τευζόμενον τῆς προσηγορίας ἔχειν τὰς κατὰ μέρος ἀρετάς,
 φανερόν. ^ι Οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τῶν ἄλλων οὐθενὸς οἶόν τ' ἄλλως ²
 ἔχειν· οὐθεὶς γὰρ ὅλον μὲν τὸ σῶμα ὑγιαίνει, μέρος δ' οὐθέν,
 ἀλλ' ἀναγκαῖον πάντα ἢ τὰ πλεῖστα καὶ κυριώτατα τὸν
 αὐτὸν ἔχειν τρόπον τῷ ὅλῳ. Ἔστι δὴ τὸ ἀγαθὸν εἶναι καὶ
 τὸ καλὸν καγαθὸν οὐ μόνον κατὰ τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ ³ κατ'
 αὐτὰ ^τ ἔχοντα διαφοράν. Τῶν γὰρ ἀγαθῶν πάντων τέλη ³
 ἐστίν, ^α αὐτὰ αὐτῶν ἐνεκά ἐστὶν αἰρετά. Τούτων δὲ καλά,
 ὅσα δι' αὐτὰ ὄντα πάντα ἐπαινετά ἐστίν. Ταῦτα γὰρ ἐστὶν
 ἐφ' ὧν αἱ τε πράξεις εἰσὶν ἐπαινεταὶ καὶ αὐτὰ ἐπαινετά, δι-
 καιοσύνη καὶ αὕτη καὶ αἱ πράξεις. Καὶ οἱ σῶφρονες· ἐπαι-
 νετὴ γὰρ καὶ ἡ σωφροσύνη. Ἀλλ' οὐχ ὑγίεια ἐπαινετόν ⁴
 οὐδὲ γὰρ τὸ ἔργον. Οὐδὲ τὸ ἰσχυρῶς· οὐδὲ γὰρ ^ω ἡ ἰσχύς.
 Ἀλλ' ἀγαθὰ μὲν, ἐπαινετὰ δ' οὐ. Ὁμοίως δὲ τοῦτο δηλόν
 καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων διὰ τῆς ἐπαγωγῆς. Ἀγαθὸν μὲν οὖν
 ἐστὶν ^φ τὰ φύσει ἀγαθὰ ἐστὶν ἀγαθὰ. Τὰ γὰρ περιμάχητα ⁵
 καὶ μέγιστα εἶναι δοκοῦντα ἀγαθὰ, τιμὴ καὶ πλοῦτος καὶ
 σώματος ἀρεταὶ καὶ εὐτυχίαι καὶ δυνάμεις, ἀγαθὰ μὲν φύσει
 ἐστίν, ἐνδέχεται δ' εἶναι βλαβερά τισι διὰ τὰς ἑξεις. Οὔτε ⁶
 γὰρ ἄφρων οὗτ' ἄδικος ἢ ἀκόλαστος ὧν οὐδ' ^ξ ἐνόησε χρώ-
 μενος αὐτοῖς, ὥσπερ οὐδ' ὁ κάμνων τῇ τοῦ ὑγιαίνοντος τροφῇ
 χρώμενος, οὐδ' ὁ ἀσθενὴς καὶ ἀνάπηρος τοῖς τοῦ ὑγιοῦς καὶ
 τοῖς τοῦ ὀλοκλήρου κόσμοις. Καλὸς δὲ καγαθὸς τῷ τῶν

ο οὔτω P^b. ρ διορθωτέον P^b. ι οὐδὲ] οὐθέν M^b, οὐδὲν P^b. τ οὐ-
 δεῖς μὲν ὅλον P^b. ³ κατ' αὐτὰ] κατὰ ταῦτα P^b. ^τ τὰ ἔχοντα M^b. P^b.
 υ αὐτὰ om. M^b. ω ἡ om. M^b. ξ ἐνόησε M^b.

Ἡ ἀγαθὴν τὰ καλὰ ὑπάρχειν αὐτῷ δι' αὐτά, καὶ τῷ πρακτικὸς
 7 εἶναι τῶν καλῶν καὶ αὐτῶν ἕνεκα. Καλὰ δ' ἐστὶν αἱ τε
 ἀρεταὶ καὶ τὰ ἔργα τὰ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς. Ἔστι δέ τις ἕξις
 πολιτική, ^z οἷαν οἱ Λάκωνες ἔχουσιν ἢ ἄλλοι τοιοῦτοι ἔχουσιν
 ἄν. Αὕτη δ' ἐστὶν ἕξις τοιαύτη. Εἰσὶ γὰρ οἱ οἶονται
 τὴν ἀρετὴν δεῖν μὲν ἔχειν, ἀλλὰ τῶν φύσει ἀγαθῶν ἕνε-
 8 κεν. Διὸ ἀγαθοὶ μὲν ἄνδρες εἰσὶν τὰ γὰρ φύσει μὲν ἀγαθὰ
 αὐτοῖς ἐστὶν καλοκάγαθίαν γὰρ οὐκ ἔχουσιν. Οὐ γὰρ ὑπάρ-
 χει αὐτοῖς τὰ καλὰ δι' αὐτά, καὶ προαιροῦνται καλοὶ καγα-
 θοί, καὶ οὐ μόνον ταῦτα, ἀλλὰ καὶ τὰ μὴ καλὰ μὲν φύσει
 ὄντα, ἀγαθὰ δὲ φύσει ὄντα, τοῖτοις καλὰ. Καλὰ γὰρ ἐστὶν
 ὅταν οὐ ἕνεκα ^c πράττωσι. Καὶ αἰροῦνται καλὰ, ἢ διότι τῷ
^d καλῷ καγαθῷ καλὰ ἐστὶ ^e τὰ φύσει ἀγαθὰ καλὸν γὰρ τὸ
 9 δίκαιον τοῦτο δὲ τὸ κατ' ἀξίαν ἄξιον δ' οὗτος τοῦτων. Καὶ
 τὸ πρόπον καλόν· πρόπει δὲ ταῦτα ^f τοῦτῳ, πλούτος εὐγέ-
 νεια δύναμις. Ὡστε τῷ καλῷ καγαθῷ καὶ αὐτὰ συμφέροντα
 καὶ καλὰ ἐστὶν τοῖς δὲ πολλοῖς διαφωνεῖ τοῦτο. Οὐ γὰρ
 τὰ ἀπλῶς ἀγαθὰ κακίοις ἀγαθὰ ἐστὶ, τῷ δ' ἀγαθῷ ἀγαθὰ.
 10 Τῷ δ' ἀγαθῷ καὶ καλὰ· πολλὰς γὰρ καὶ καλὰς πράξεις δι'
 αὐτὰ ἔπραξεν. Ὁ δ' οἰόμενος τὰς ἀρετὰς ἔχειν δεῖν ἕνεκα
 τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν κατὰ τὸ συμβεβηκὸς καλὰ πράττει. Ἔστιν
 11 οὖν καλοκάγαθία ἀρετὴ τέλειος. Καὶ περὶ ἡδονῆς ^b εἴρηται
 ποῖόν τι καὶ πῶς ἀγαθόν, καὶ ὅτι τά τε ἀπλῶς ἡδέα ⁱ καὶ
 καλὰ, καὶ τά τε ἀπλῶς ἀγαθὰ ^k ἡδέα. Οὐ γίνεται δὲ ἡδονὴ
 μὴ ἐν πράξει· διὰ τοῦτο ^l ὁ ἀληθῶς εὐδαίμων καὶ ἡδιστα ζή-
 12 σσει, καὶ ^m τοῦτο οὐ μάτην οἱ ἄνθρωποι ἀξιούσιν. Ἐπεὶ δ'
 ἐστὶ τις ὁρος καὶ τῷ ἱατρῷ, πρὸς ⁿ ὃν ἀναφέρων κρίνει τὸ
 ὕγιαινον σῶμα καὶ ^p μή, πρὸς ὃν μέχρι ποσοῦ ποιητέον ἔκα-
 στον καὶ εὐ ὑγιαίνειν· εἰ δὲ ἔλαττον ἢ πλέον, οὐκέτι οὕτω

γ ἀγαθῶν—τῶν om. Pb. z οἷον Mb. a ἀγαθοί] ἄγριοι Mb.Pb.
 b ὑπάρχειν Mb.Pb. c πράττωσι Pb. d καλῷ] κακῷ Mb. e τὰ] τὰ
 τῇ Pb. f τοῦτῳ] πλούτῳ Mb.Pb. g αὐτὰ] αὐτὰ τὰ Pb. h διεῖρηται Pb.
 δ' εἴη τε Mb. i καὶ καλὰ—ἀπλῶς om. Pb. k ἡδέα om. Pb. l ὁ om.
 Mb.Pb. m τοῦτου Pb. n ὁ Mb. o ὑγιαινον Mb. p μή] μὴ καὶ Mb.
 om. Pb.

καὶ τῷ σπουδαίῳ περὶ τὰς πράξεις καὶ αἱρέσεις τῶν φύσει
 μὲν ἀγαθῶν οὐκ ἐπαινετῶν δὲ δεῖ τινὰ εἶναι ὄρον καὶ ἕξως
 καὶ τῆς αἱρέσεως, καὶ περὶ ^αφυγῆς χρημάτων πλήθους καὶ
 ὀλιγοτήτος καὶ τῶν εὐτυχημάτων. Ἐν μὲν οὖν τοῖς πρό-¹³
 τερον ἐλέχθη τὸ ὡς ὁ λόγος· τοῦτο δ' ἐστὶν ὥσπερ ἂν εἴ τις
 ἐν τοῖς περὶ τὴν τροφήν εἴπειεν ὡς ^βἡ ἰατρικὴ καὶ ὁ λόγος
 ταύτης. Τοῦτο δ' ἀληθὲς μὲν, οὐ σαφὲς δέ. Δεῖ δὲ ὥσπερ
 καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις πρὸς τὸ ἄρχον ζῆν, καὶ πρὸς τὴν ἕξιν
 κατὰ τὴν ἐνέργειαν τὴν τοῦ ἄρχοντος, οἷον δούλον πρὸς δε-
 σπότην καὶ ἕκαστον πρὸς ^γτὴν ἐκάστου καθήκουσαν ἀρχήν.
^δἘπεὶ δὲ καὶ ἄνθρωπος φύσει συνέστηκεν ἐξ ἄρχοντος καὶ ¹⁴
 ἀρχομένου, καὶ ἕκαστον ^εδὴ δεῖ πρὸς τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν ζῆν.
 Αὕτη δὲ διττὴ· ἄλλως γὰρ ^ςἡ ἰατρικὴ ἀρχὴ καὶ ἄλλως ^ςἡ
 ὑγίεια. Ταύτης δὲ ἕνεκα ἐκείνη. Οὕτω δ' ἔχει κατὰ τὸ ^ςθεω-
 ρητικόν. Οὐ γὰρ ἐπιτακτικῶς ἄρχων ὁ θεός, ἀλλ' οὐ ἕνεκα
 ἢ φρόνησις ἐπιτάττει. Διττὸν δὲ τὸ οὐ ἕνεκα· διώρισται ¹⁵
 δ' ἐν ἄλλοις, ἐπεὶ ἐκείνός ^ςγε οὐθενὸς δεῖται. Ὅστις οὖν αἰ-
 ρεσις καὶ ^ςκτῆσις τῶν φύσει ἀγαθῶν ποιήσει ^ςτὴν τοῦ θεοῦ
 μάλιστα θεωρίαν, ἢ σώματος ἢ χρημάτων ἢ φίλων ἢ τῶν
 ἄλλων ἀγαθῶν, αὕτη ἀρίστη, καὶ οὗτος ὁ ὅρος κάλλιστος.
^βΕἴ τις δ' ἢ δι' ἐνδειαν ἢ δι' ὑπερβολὴν κωλύει τὸν θεὸν θε-¹⁶
 ραπεύειν καὶ θεωρεῖν, αὕτη δὲ φαῦλη. Ἐχει δὲ τοῦτο τῇ
 ψυχῇ, καὶ οὗτος τῆς ψυχῆς ^ςὁ ὅρος ἀριστος, τὰ ἥκιστα ^δαἰ-
 σθάνεσθαι τοῦ ἄλλου μέρους τῆς ψυχῆς, ἢ τοιούτων. Τίς
^ςμὲν οὖν ὅρος τῆς καλοκάγαθίας, καὶ τίς ὁ σκοπὸς τῶν ἀπλῶς
 ἀγαθῶν, ἔστω ^ςεἰρημένον.

^α φυγῆς] πληγῆς M^b. ^γ εἴποιεν M^b.P^b. ^ς ἢ om. M^b. ^τ τὴν
 om. M^b. ^ε δὴ] δὲ M^b. ^ς ἢ utrumque om. M^b. ^ς θεωρητόν P^b.
^γ τε M^b.P^b. ^ς κτῆσις P^b. ^α μάλιστα τὴν τοῦ θεοῦ P^b. ^β εἴ] ἢ P^b.
^ς ὁ om. P^b. ^δ αἰσθάνηται P^b. ^ς μὲν om. M^b. ^ς εἰρημένος M^b.

ΠΕΡΙ ΑΡΕΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΚΙΩΝ.

ἘΠΑΙΝΕΤΑ μέν ἐστι τὰ καλά, ψεκτὰ δὲ τὰ αἰσχροά. Καὶ τῶν μὲν καλῶν ἡγοῦνται αἱ ἀρεταί, τῶν δ' αἰσchrῶν αἱ κακίαι. Ἐπαινετὰ δ' ἐστὶ καὶ τὰ αἷτια τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ παρεπόμμενα ταῖς ἀρεταῖς καὶ τὰ γινόμενα ἀπ' αὐτῶν καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν, ψεκτὰ δὲ τὰ ἐναντία. Τριμεροῦς δὲ τῆς ψυχῆς λαμβανομένης κατὰ Πλάτωνα, τοῦ μὲν λογιστικοῦ ἀρετὴ ἐστὶν ἡ φρόνησις, τοῦ δὲ θυμοειδοῦς ἡ τε πραότης καὶ ἡ ἀνδρεία, τοῦ δὲ ἐπιθυμητικοῦ ἡ τε σωφροσύνη καὶ ἡ ἐγκράτεια, ὅλης δὲ τῆς ψυχῆς ἡ τε δικαιοσύνη καὶ ἡ ἐλευθεριότης καὶ ἡ μεγαλοψυχία. Κακία δ' ἐστὶ τοῦ μὲν λογιστικοῦ ἡ ἀφροσύνη, τοῦ δὲ θυμοειδοῦς ἡ τε ὀργιλότης καὶ ἡ δειλία, τοῦ δὲ ἐπιθυμητικοῦ ἡ τε ἀκολασία καὶ ἡ ἀκράτεια, ὅλης δὲ τῆς ψυχῆς ἡ τε ἀδικία καὶ ἀνελευθεριότης καὶ μικροψυχία.

2 Ἔστι δὲ φρόνησις μὲν ἀρετὴ τοῦ λογιστικοῦ, παρασκευαστικὴ τῶν πρὸς εὐδαιμονίαν συντεινόντων. Παρότης δ' ἐστὶν ἀρετὴ τοῦ θυμοειδοῦς, καθ' ἣν ὑπὸ ὀργῆς γίνονται δυσκίνητοι. Ἀνδρεία δ' ἐστὶν ἀρετὴ τοῦ θυμοειδοῦς, καθ' ἣν δυσέκπληκτοί εἰσιν ὑπὸ φόβων τῶν περὶ θάνατον. Σωφροσύνη δ' ἐστὶν ἀρετὴ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ, καθ' ἣν ἀνόρεκτοι γίνονται περὶ τὰς ἀπολαύσεις τῶν φαύλων ἡδονῶν. Ἐγκράτεια δ' ἐστὶν ἀρετὴ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ, καθ' ἣν κατέχουσι τῷ λογισμῷ τὴν ἐπιθυμίαν ὀρμῶσαν ἐπὶ τὰς φαύλας ἡδονάς. Δικαιοσύνη δ' ἐστὶν ἀρετὴ ψυχῆς διανεμητικὴ τοῦ κατ' ἀξίαν. Ἐλευθεριότης δ' ἐστὶν ἀρετὴ ψυχῆς εὐδάπανος εἰς τὰ καλά. Μεγαλοψυχία δ' ἐστὶν ἀρετὴ ψυχῆς, καθ' ἣν δύναται φέρειν εὐτυχίαν καὶ ἀτυχίαν καὶ τιμὴν καὶ ἀτιμίαν.

3 Ἀφροσύνη δ' ἐστὶ κακία τοῦ λογιστικοῦ, αἷτία τοῦ ζῆν κακῶς. Ὀργιλότης δ' ἐστὶ κακία τοῦ θυμοειδοῦς, καθ' ἣν εὐ-

κίνητοι γίνονται πρὸς ὀργήν. Δειλία δ' ἐστὶ κακία τοῦ θυμοειδοῦς, καθ' ἣν ἐκπλήττονται ὑπὸ φόβων, καὶ μάλιστα τῶν περὶ θάνατον. Ἀκολασία δ' ἐστὶ κακία τοῦ ἐπιθυμητικοῦ,² καθ' ἣν αἰροῦνται τὰς φαύλας ἡδονάς. [Περὶ μὲν τῆς ἀκρατείας οὐδέν· οὕτω δὲ σὺ δύνασαι ὀρίζειν.] Ἀκράτεια δ' ἐστὶ κακία τοῦ ἐπιθυμητικοῦ, καθ' ἣν παρασύρουσι τῇ ἀλογίᾳ τὴν ἐπιθυμίαν ὠθοῦσαν ἐπὶ τὰς τῶν φαύλων ἡδονῶν ἀπολαύσεις. Ἀδικία δ' ἐστὶ κακία ψυχῆς, καθ' ἣν πλεονεκτικοὶ γίνονται³ παρὰ τὴν ἀξίαν. Ἀνελευθερία δ' ἐστὶ κακία ψυχῆς, καθ' ἣν ὀρέγονται τοῦ πανταχόθεν κέρδους. Μικροψυχία δ' ἐστὶ κακία ψυχῆς, καθ' ἣν ἀδύνατοί εἰσι φέρειν εὐτυχίαν καὶ ἀτυχήαν καὶ τιμὴν καὶ ἀτιμίαν.

Τῆς δὲ φρονήσεως ἐστὶ τὸ βουλευσασθαι, τὸ κρίναι τὰ⁴ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ βίῳ αἰρετὰ καὶ φευκτά, τὸ χρῆσθαι πᾶσι καλῶς τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, τὸ ὁμιλῆσαι ὀρθῶς, τὸ συνιδεῖν τοὺς καιροὺς, τὸ ἀγχίνως χρῆσασθαι καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ, τὸ τὴν ἐμπειρίαν ἔχειν τῶν χρησίμων πάντων. Ἡ μνήμη δὲ καὶ ἐμπειρία καὶ ἀγχίνοια² ἦτοι ἀπὸ τῆς φρονήσεως ἐκάστη αὐτῶν ἐστίν, ἥ παρέπεται τῇ φρονήσει· ἡ τὰ μὲν αὐτῶν οἷον συναίτια τῆς φρονήσεως ἐστὶ, καθάπερ ἐμπειρία καὶ ἡ μνήμη, τὰ δὲ οἷον μέρη αὐτῆς, οἷον εὐβουλία καὶ ἀγχίνοια. Πραότης δ' ἐστὶ τὸ δύ-³νασθαι φέρειν μετρίως ἐγκλήματα καὶ ὀλιγωρίας, καὶ τὸ μὴ ταχέως ὀρμᾶν ἐπὶ τὰς τιμωρίας, καὶ τὸ μὴ εὐκίνητον εἶναι πρὸς τὰς ὀργάς, ἅπικρον δὲ τῷ ἥθει καὶ ἀφιλόνηκον, ἔχοντα τὸ ἡρεμαῖον ἐν τῇ ψυχῇ καὶ στάσιμον. Ἀνδρεία δ'⁴ ἐστὶ τὸ δυσέκπληκτον ὑπὸ φόβων τῶν περὶ θάνατον, καὶ τὸ εὐθαρσῆ ἐν τοῖς δεινοῖς, καὶ τὸ εὐτολμον πρὸς τοὺς κινδύνους, καὶ τὸ μᾶλλον αἰρεῖσθαι τεθνάναι καλῶς ἢ αἰσχροῶς σωθῆναι, καὶ τὸ νίκης αἴτιον εἶναι. Ἔτι δὲ ἀνδρείας ἐστὶ καὶ τὸ πονεῖν καὶ καρτερεῖν καὶ αἰρεῖσθαι ἀνδραγαθίζεσθαι. Παρέπεται δὲ τῇ ἀνδρείᾳ καὶ ἡ εὐτολμία καὶ ἡ εὐψυχία καὶ τὸ θάρσος καὶ τὸ θράσος, ἔτι δὲ καὶ ἡ φιλοπονία καὶ ἡ καρτερία. Σωφροσύνης δ' ἐστὶ τὸ μὴ θαναμάζειν τὰς ἀπο-⁵

λαύσεις τῶν σωματικῶν ἡδονῶν, καὶ τὸ εἶναι πάσης ἀπολαύ-
 σεως αἰσχροῦς ἡδονῆς ἀνόρεκτον, καὶ τὸ φοβεῖσθαι καὶ τὴν
 δικαίαν ἄδειαν, καὶ τὸ τετάσθαι περὶ τὸν βίον ὁμοίως ἐν τε
 μικροῖς καὶ μεγάλοις. Παρέπεται δὲ τῇ σωφροσύνῃ εὐταξία,
 5 κοσμιότης, αἰδώς, εὐλάβεια. Ἐγκρατείας δ' ἐστὶ τὸ δύ-
 νασθαι κατασχεῖν τῷ λογισμῷ τὴν ἐπιθυμίαν ὁρμῶσαν ἐπὶ
 φαύλας ἀπολαύσεις καὶ ἡδονάς, καὶ τὸ καρτερεῖν, καὶ τὸ ὑπο-
 2 μονητικὸν εἶναι τῆς κατὰ φύσιν ἐνδείας καὶ λύπης. Δι-
 καιοσύνης δ' ἐστὶ τὸ διανεμητικὸν εἶναι τοῦ κατ' ἀξίαν, καὶ
 σώζειν τὰ πάτρια ἔθνη καὶ τὰ νόμιμα, καὶ τὸ σώζειν τοὺς
 γεγραμμένους νόμους, καὶ τὸ ἀληθεύειν ἐν τῷ διαφέροντι,
 3 καὶ τὸ διαφυλάττειν τὰς ὁμολογίας. Ἔστι δὲ πρώτη τῶν
 δικαιουσιν πρὸς τοὺς θεοὺς, εἴτα πρὸς δαίμονας, εἴτα πρὸς
 πατρίδα καὶ γονεῖς, εἴτα πρὸς τοὺς κατοικομένους ἐν οἷς
 ἐστὶν ἡ εὐσέβεια, ἥτοι μέρος οὐσα δικαιοσύνης ἢ παρακολου-
 θούσα. Ἀκολουθεῖ δὲ τῇ δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότης καὶ ἀλή-
 4 θεια καὶ ἡ πίστις καὶ ἡ μισοπονηρία. Ἐλευθεριότητος
 δ' ἐστὶ τὸ προετικὸν εἶναι χρημάτων εἰς τὰ ἐπαινετά, καὶ
 δαψιλῇ ἐπὶ τῷ εἰς τὰ δέοντα ἀναλωθῆναι, καὶ τὸ βοηθητικὸν
 5 εἶναι ἐν τῷ διαφόρῳ, καὶ τὸ μὴ λαβεῖν ὅθεν μὴ δεῖ. Ἔστι
 δὲ ὁ ἐλευθέριος καὶ περὶ ἐσθῆτα καθαρὸς καὶ περὶ οἴκησιν,
 καὶ κατασκευαστικὸς τῶν περιττῶν καὶ καλῶν καὶ διαγωγὴν
 ἐχόντων ἡδέϊαν ἄνευ τοῦ λυσιτελοῦντος, καὶ θρεπτικὸς τῶν
 ζῳῶν τῶν ἰδίων ἐχόντων τι ἢ θαυμαστόν. Ἀκολουθεῖ δὲ τῇ
 ἐλευθεριότητι τοῦ ἡθους ὑγρότης καὶ εὐαγωγή καὶ φιланθρω-
 πία καὶ τὸ εἶναι ἐλεητικὸν καὶ φιλόφιλον καὶ φιλόξενον καὶ
 6 φιλόκαλον. Μεγαλοψυχίας δ' ἐστὶ τὸ καλῶς ἐνεγκεῖν
 καὶ εὐτυχίαν καὶ ἀτυχίαν καὶ τιμὴν καὶ ἀτιμίαν, καὶ τὸ θαν-
 μάζειν μῆτε τρυφὴν μῆτε θεραπείαν μῆτε ἐξουσίαν μῆτε τὰς
 νίκας τὰς ἐναγωνίους, ἔχειν δὲ τι βάθος τῆς ψυχῆς καὶ μέ-
 7 γεθος. Ἔστι δὲ μεγαλόψυχος οὗθ' ὁ τὸ ζῆν περὶ πολλοῦ
 ποιούμενος οὗθ' ὁ φιλόζωος. Ἀπλοῦς δὲ τῷ ἥθει καὶ γεν-
 ναῖος, ἀδικεῖσθαι δυνάμενος, καὶ οὐ τιμωρητικός. Ἀκολουθεῖ
 δὲ τῇ μεγαλοψυχίᾳ ἀπλότης καὶ ἀλήθεια.

Ἐφροσύνης δ' ἐστὶ τὸ κρίνειν κακῶς τὰ πράγματα, τὸ ⁶
 βουλευσασθαι κακῶς, τὸ ὁμιλῆσαι κακῶς, τὸ χρήσασθαι κα-
 κῶς τοῖς παροῦσιν ἀγαθοῖς, τὸ ψευδῶς δοξάζειν περὶ τῶν
 εἰς τὸν βίον καλῶν καὶ ἀγαθῶν. Παρακολουθεῖ δὲ τῇ ἁ-
 φροσύνῃ ἀπειρία, ἀμαθία, ἀκρασία, ἐπαριστερότης, ἀμνημο-
 σύνη. Ὁργιλότητος δ' ἐστὶν εἶδη τρία, ἀκροχολία ² ^{πι-}
 κρία βαρυθυμία. Ἔστι δὲ τοῦ ὀργίλου μὴ δύνασθαι φέρειν
 μήτε τὰς μικρὰς ὀλιγωρήσεις μήτε ἐλαττώσεις, εἶναι δὲ κο-
 λαστικὸν καὶ τιμωρητικὸν καὶ εὐκίνητον πρὸς ὀργὴν καὶ ὑπὸ
 ἔργου καὶ ὑπὸ λόγου τοῦ τυχόντος. Ἀκολουθεῖ δὲ τῇ ὀρ- ³
 γιλότῃ τὸ παροξυντικὸν τοῦ ἥθους καὶ εὐμετάβολον, καὶ ἡ
 πικρολογία, καὶ τὸ ἐπὶ μικροῖς λυπεῖσθαι, καὶ τὸ ταῦτα
 πάσχειν ταχέως καὶ παρὰ βραχὺν καιρὸν. Δειλίας δ' ⁴
 ἐστὶ τὸ ὑπὸ τῶν τυχόντων φόβον εὐκίνητον εἶναι, καὶ μά-
 λιστα τῶν περὶ θάνατον καὶ τὰς σωματικὰς πηρώσεις, καὶ
 τὸ ὑπολαμβάνειν κρείττον εἶναι ὅπως οὖν σωθῆναι ἢ τελευ-
 τῆσαι καλῶς. Ἀκολουθεῖ δὲ τῇ δειλίᾳ μαλακία, ἀνανδρία,
 ἀπονία, φιλοψυχία. Ὑπεστι δὲ τις εὐλάβεια καὶ τὸ ἀφι-
 λόνεικον τοῦ ἥθους. Ἀκολασίας δ' ἐστὶ τὸ αἰρεῖσθαι τὰς ⁵
 ἀπολαύσεις τῶν ἡδονῶν τῶν βλαβερῶν καὶ αἰσchrῶν, καὶ τὸ
 ὑπολαμβάνειν εὐδαιμονεῖν μάλιστα τοὺς ἐν ταῖς τοιαύταις
 ἡδοναῖς ὄντας, καὶ τὸ φιλογέλοιον εἶναι καὶ τὸ φιλοσκώπτῃν
 καὶ φιλευτράπελον, καὶ τὸ ῥαδιουργὸν εἶναι ἐν τοῖς λόγοις
 καὶ ἐν τοῖς ἔργοις. Ἀκολουθεῖ δὲ τῇ ἀκολασίᾳ ἀταξία, ⁶
 ἀναίδεια, ἀκοσμία, τρυφή, ῥαθυμία, ἀμέλεια, ὀλιγωρία, ἔκλυ-
 σις. Ἀκρασίας δ' ἐστὶ τὸ κωλύοντος τοῦ λογισμοῦ τὰς ⁷
 ἀπολαύσεις τῶν ἡδονῶν αἰρεῖσθαι, καὶ τὸ ὑπολαμβάνοντα
 κρείττον εἶναι μὴ μετασχεῖν μὲν αὐτῶν, μετέχειν δὲ μηδὲν
 ἡττον, καὶ τὸ οἶεσθαι μὲν δεῖν πράττειν καὶ τὰ καλὰ καὶ τὰ
 συμφέροντα, ἀφίστασθαι δὲ αὐτῶν διὰ τὰς ἡδονάς. Ἀκο- ⁸
 λουθεῖ δὲ τῇ ἀκρασίᾳ μαλακία καὶ μεταμέλεια καὶ τὰ πλεῖστα
 ταῦτα ἅ καὶ τῇ ἀκολασίᾳ.

Ἀδικίας δ' ἐστὶν εἶδη τρία, ἀσέβεια πλεονεξία ὕβρις. ⁷
 Ἀσέβεια μὲν ἡ περὶ θεοὺς πλημμέλεια καὶ περὶ δαίμονας ἡ

καὶ περὶ τοὺς κατοικομένους, καὶ περὶ γονεῖς καὶ περὶ πα-
τρίδα· πλεονεξία δὲ περὶ τὰ συμβόλαια, παρὰ τὴν ἀξίαν
αἰρουμένη τὸ διάφορον· ὕβρις δέ, καθ' ἣν τὰς ἡδονὰς αὐτοῖς
παρασκευάζουσιν, εἰς ὄνειδος ἀγαγόντες ἐτέρους, ὅθεν Εὐήνος
περὶ αὐτῆς λέγει

ἦ τις κερδαίνουσ' οὐδὲν ὁμως ἀδικεῖ.

- 2 Ἔστι δὲ τῆς ἀδικίας τὸ παραβαίνειν τὰ πάτρια ἔθη καὶ τὰ
νόμιμα, καὶ τὸ ἀπειθεῖν τοῖς νόμοις καὶ τοῖς ἄρχουσι, τὸ
ψεύδεσθαι, τὸ ἐπιορκεῖν, τὸ παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας καὶ
τὰς πίστεις. Ἀκολουθεῖ δὲ τῇ ἀδικίᾳ συκοφαντία, ἀλαζονεία,
3 φιλανθρωπία προσποιήτος, κακοήθεια, πανουργία. Ἄνε-
λευθερίας δ' ἐστὶν εἶδη τρία, αἰσχροκερδία φειδωλία κιμβεία.
Αἰσχροκερδία μὲν, καθ' ἣν κερδαίνειν ζητοῦσι πανταχόθεν,
καὶ τὸ κέρδος τῆς αἰσχύνῃς περὶ πλείονος ποιοῦνται· φειδω-
λία δ' ἐστὶ καθ' ἣν ἀδάπανοι γίνονται τῶν χρημάτων εἰς τὸ
δεόν· κιμβεία δ' ἐστὶ καθ' ἣν δαπανῶσι μὲν, κατὰ μικρὸν δὲ
καὶ κακῶς, καὶ πλεόν βλάπτονται τῷ μὴ κατὰ καιρὸν ποι-
4 εῖσθαι τὸ διάφορον. Ἔστι δὲ τῆς ἀνελευθερίας τὸ περὶ
πλείστον ποιεῖσθαι χρήματα, καὶ τὸ μηδὲν ὄνειδος ἡγεῖσθαι
τῶν ποιούντων τὸ κέρδος, βίος θητικὸς καὶ δουλοπρεπῆς καὶ
ῥυπαρὸς, φιλοτιμίας καὶ ἐλευθερίας ἀλλότριος. Ἀκολουθεῖ
δὲ τῇ ἀνελευθεριότητι μικρολογία, βαρυθυμία καὶ μικροψυ-
5 χία, ταπεινότης, ἀμετρία, ἀγένεια, μισανθρωπία. Μικρο-
ψυχίας δ' ἐστὶ τὸ μήτε τιμὴν μήτε ἀτιμίαν μήτε εὐτυχίαν
μήτε ἀτυχίαν δύνασθαι φέρειν, ἀλλὰ τιμώμενον μὲν χαννοῦ-
σθαι, μικρὰ δὲ εὐτυχήσαντα ὑπεξαίρεσθαι, ἀτιμίαν δὲ μηδὲ
τὴν ἐλαχίστην ἐνεγκεῖν δύνασθαι, ἀπότευγμα δ' αὐτὴν καὶ
ἀτυχίαν κρίνειν μεγάλην, ὀδύρεσθαι δ' ἐπὶ πᾶσι καὶ δυσφο-
6 ρεῖν. Ἐπὶ δὲ τοιούτος ἐστὶν ὁ μικρόψυχος οἶος πάντα τὰ
ὀλιγωρήματα καλεῖν ὕβριν καὶ ἀτιμίαν, καὶ τὰ δι' ἄγνοian ἢ
λήθην γιγνόμενα. Ἀκολουθεῖ δὲ τῇ μικροψυχίᾳ μικρολο-
γία, μεμψιμοιρία, δυσελπιστία, ταπεινότης.
- 8 Καθόλου δὲ τῆς μὲν ἀρετῆς ἐστὶ τὸ ποιεῖν σπουδαίαν τὴν
διάθεσιν περὶ τὴν ψυχὴν, ἡρεμαίαις καὶ τεταγμέναις κινήσεσι

χρωμένην, συμφωνοῦσαν κατὰ πάντα τὰ μέρη· διὸ καὶ δοκεῖ παράδειγμα πολιτείας ἀγαθῆς εἶναι ψυχῆς σπουδαία διάθεσις. Ἔστι δὲ ἀρετῆς καὶ τὸ εὐεργετεῖν τοὺς ἀξίους, καὶ τὸ φιλεῖν τοὺς ἀγαθοὺς, καὶ τὸ μήτε κολαστικὸν εἶναι μήτε τιμωρητικόν, ἀλλὰ ἴλεων καὶ εὐμενικὸν καὶ συγγνωμονικόν. Ἀκολουθεῖ δὲ τῇ ἀρετῇ χρηστότης, ἐπιείκεια, εὐγνωμοσύνη, ἐλπίς ἀγαθή. Ἔτι δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα οἷον φίλοιον εἶναι καὶ φιλόφιλον, φιλέταιρον, φιλόξενον, φιλόανθρωπον καὶ φιλόκαλον· ἃ δὴ πάντα τῶν ἐπαινουμένων ἐστίν. Τῆς δὲ κακίας ἐστὶ τὰ ἐναντία.

I N D E X

VERBORUM ET FORMULARUM

MEMORABILIORUM.

Littera, N. Ethica Nicomachea—M. Magna—E. Eudemia—V. Tractatum de Virtutibus et Vitiis designant; Numerus Romanus librum, Arabicus prior caput, alter sectionem indicat.

* **ἈΓΑΘΟΔΑΙΜΟΝΙΑΣΤΑΙ** E. iii.
6, 3

ἀγαθός τις N. i. 8, 12. E. vii. 15,

4. ἀγαθὰ τίνα M. ii. 9, 3. ἀγα-

θὸν multis modis dicitur E. i.

8, 5. ἀγαθὸν τί N. x. 2, 1. αὐτὸ

ἀγαθὸν τί E. i. 8, 1. ἐν αὐτὸ

ἀγαθὸν E. i. 8, 13. ἀγαθὸν φύ-

σει N. ix. 9, 7. ἀγαθὰ κυριώ-

τατα N. i. 8, 2

* **Ἀγαπᾶν** τί E. vii. 6, 5

* **Ἀγασθῆναι** του N. vii. 1, 3

* **Ἀγένεια** degener animus V. 7, 4

* **Ἀγένητος** N. vi. 2, 6. 3, 2

* **Ἀγευστος** N. x. 9, 4

* **Ἀγροίαις** ἀμαρτήματα N. v. 8, 6.

ἀγροίαις διορισμός M. i. 34, 26.

ἄγροια an semper invita N. iii.

1, 13

* **Ἀγκοῦντες** ἀλλήλους N. ix. 6, 1

* **Ἀγνώτες** καὶ γνώριμοι N. iv. 6, 5

* **Ἀγοραία** φίλια N. viii. 13, 6

* **Ἄγριοι** καὶ σκληροὶ N. iv. 8, 3. ἄγριος

καὶ χαλεπός E. iii. 3, 2

* **Ἀγροικία** N. ii. 7, 13

* **Ἀγροικὸς** ib. et vii. 9, 3. ἄγροικὸς τις

M. i. 31, 1. ἄγροικὸς καὶ δυστρά-

πελος E. iii. 7, 6. ἄγροικοι co-

micorum E. iii. 2, 5

ἀγρυμνασία N. iii. 5, 15

VOL. IX.

ἀγχίνωια N. vi. 9, 3. V. 4, 2. ἀγ-
χίνως χρῆσασθαι λόγῳ καὶ ἔργῳ V.

4, 1

ἀδάπανος εἰς τὸ δέον

V. 7, 3.

ἀδέκαστος

N. ii. 9, 6

ἀδελφικὴ φίλια

N. viii. 10, 6

ἀδιάβλητος

N. viii. 4, 3. 6, 7

ἀδιάφορος αἰσθησις

E. vii. 2, 5

ἀδιάφοροι ἡδοναί

N. x. 5, 8

ἀδιαχώριστος

E. ii. 1, 16

ἀδικεῖν τί

N. v. 9, 4

ἀδικεῖν N. v. 5, 19. 11, 7. ἀδικεῖν

et ἀδικον εἶναι differunt N. v. 6, 1

ἀδικεῖν et ἀδικα πράττειν non sunt

idem N. v. 9, 3. ἀδικεῖσθαι N.

v. 5, 19. 11, 7. ἀδικεῖσθαι τί

M. i. 34, 31. ἀδικεῖσθαι ἐκου-

σίως N. v. 11, 6

ἀδίκημα N. v. 8, 8 ἀδίκημα τί N.

v. 7, 7. 8, 2

ἀδικία N. v. 5, 18. πλεοναχῶς λέ-

γεται N. v. 1, 7. non est in

omnibus in quibus τὸ ἀδικεῖν N.

v. 6, 4

ἄδικον, παράνομον, ἄνισον N. v. 1, 8.

ἄδικον ἢ φύσει ἢ τάξει N. v. 7, 7.

ἄδικον τί N. v. 2, 8. ἄδικον et ἀδί-

κημα differunt N. v. 7, 7. ἄδικος

quot modis dicatur N. v. 8

ἀδιόριστοι ἡδοναί

N. x. 5, 6

d d

ἀδόλεσχαί [†ἀδόλεσχοι v.l.^d] N. iii.

10, 2

ἀηδὲς καὶ ἐπίλυτον N. x. 5, 5. ἀηδεῖς

fastidiosi M. ii. 3, 17

ἀηδῶς

N. iv. 3, 25

ἀήττητον ὁ θυμὸς

E. iii. 1, 16

ἀθανατίζειν

N. x. 7, 8

ἀἴγα θένει

N. v. 7, 1

αἰδήμων N. ii. 7, 14. iii. 6, 3. iv.

9, 3. αἰδήμων τίς E. iii. 7, 3

αἰδῶς N. ii. 7, 14. αἰδῶς τί M. i.

30, 1. E. iii. 7, 2. αἰδῶς περί

N. iv. 9, 1

αἰτία τίνα καὶ τοῖα

N. vi. 3, 2

αἰκία

N. v. 2, 13

αἰσχροκερδεῖς N. iv. 1, 43. M. i.

25, 1. αἰσχροκερδῆς E. iii. 4, 5

αἰσχροκέρδεια N. iv. 1, 41. αἰ-

σχροκερδία τί V. 7, 3

αἰσχρολογία

N. iv. 8, 6

αἰσχυντίειν

N. iv. 9, 5

αἰσχυνηλός

N. iv. 9, 3

αἴτιοι τίνων ἐσμέν

E. ii. 6, 7

ἄκλητον καὶ προθύμως N. ix. 11, 6

ἀκόλασία N. ii. 7, 3. περί τίνα N.

vii. 6, 6. etiam de puerilibus de-

dictis usurpatur N. iii. 12, 5

ἀκόλαστος N. ii. 2, 7. 3. i. vii. 7, 2.

ut differat τοῦ ἀκρατοῦς N. vii.

4, 4. 8, 1. pluribus modis

dicitur E. iii. 2, 1, 2. ἀκό-

λαστος et ἀκρατής quid differant

M. ii. 6, 36, 48, 50. χείρων τοῦ

ἀκρατοῦς N. vii. 7, 3. 8, 5

ἀκόλασταίνειν

N. ii. 6, 19

ἀκοσμία

V. 6, 6

ἀκούσιον N. iii. 1, 19. ἀκούσιον τί N.

v. 8, 3. M. i. 16, 1. E. ii. 7, 1.

ἀκούσια τίνα N. iii. 1, 3. ἀκου-

σίων εἶδη N. v. 8, 12

ἀκουστικός

N. i. 13, 19

ἀκρασίας περί M. ii. 6, 1. ἀκρασίας

εἶδη M. ii. 6, 23, 42. μέρη N.

vii. 7, 8

ἀκράτεια pro ἀκρασία V. 1, 3. 3, 2

ἀκρατεύεσθαι

E. ii. 7, 5

ἀκρατής N. vii. 1, 6. ἀκρατής τίς N.

vii. 7, 1. unde dictus N. ix. 8, 6.

an idem qui ἀκόλαστος N. vii.

4, 4. ἀκρατής θυμοῦ, τιμῆς, κέρδους

N. vii. 4, 2, 6. ἀ. τελείως M. ii.

6, 28. ἀ. μετὰ προσθέσεως M.

ii. 6, 26. ἀ. τῆς ἐργῆς M. ii.

6, 31

ἀκρατεύεσθαι N. vii. 3, 3. ἀκρατευ-

όμενοι N. vii. 3, 8

ἀκριβέστατοι τὰς τέχνας N. vi. 7, 1.

δι' ἀκριβείας λέγειν E. ii. 10, 20

ἀκριβοδίκαιος N. v. 10, 8

ἀκριβολογεῖσθαι N. vi. 3, 2

ἀκριβολογία N. iv. 2, 8

ἀκροᾶσθαι ᾄδοντος E. iii. 2, 7. ἀκρό-

ασίς τῶν ἐναρμόστων E. iii. 2, 8

ἀκροχειρίζεσθαι N. iii. 1, 17

ἀκροχολία V. 6, 2. ἀκρόχολοι N. iv.

5, 9

ἄκων τί πράσσει N. iii. 1, 18

ἀλαζόν N. ii. 7, 12. iii. 7, 8. iv.

7, 2. ἀ. τίς M. i. [†27, 1. v.l.^k]

33, 1. E. ii. 3, 7. iii. 7, 5.

ἀλαζονεύεσθαι N. iv. 7, 13. ἀλα-

ζονεία N. ii. 7, 12. iv. 7, 15. V.

7, 2. ἀλαζονικός N. iv. 7, 15.

†ἀλαζονία V. 7, 2. ἀλαζονείας

proprium M. i. 7, 4

ἀλαίκτης N. ii. 6, 7

ἀληθής et ἀλήθεια N. ii. 7, 12.

ἀλήθεια N. vi. 2, 3. ἀλήθεια

δόξης ἐρθότης N. vi. 9, 3. τί M. i.

33, 1. ἀληθεύεσθαι pass. N. i.

10, 7. ἀληθεντικός N. iv. 3, 28.

7, 4. 17. ἀληθής τίς E. iii.

7, 5. ἀληθεύειν ἐν διαφέροντι V.

5, 2

ἀλλαγή permutatio N. v. 5, 10.

ἔλλαξιν ποιεῖσθαι M. i. 34, 12

ἀλλακτικαὶ κοινωνίαι N. v. 5, 6

†ἀλογισμός E. iii. 4, 6

ἄλογον διττόν N. i. 13, 18

ἄλλου ὁτιοῦν [†ἀλλουοῦν] E. i. 8, 4

ἄλσις N. x. 4, 3

ἀλυπία N. vii. 12, 7. ἀλύπως M.

ii. 7, 1

ἀμαρτήματα τί N. v. 8, 7. ἀμαρτία

περί τίνα M. i. 18, 2. διγῆ γί-

νεται E. ii. 10, 11. ἀμαρτάνειν

N. ii. 1, 5. ἀμαρτάνομεν πολλα-

χῶς N. ii. 6, 14. ἀμαρτάνειν τῆς

- προστάξεν [†πράξεν v. l.] N. vii. 6, 1. αμαρτωλότερος N. ii. 9, 3
 ἀμέλεια, comes intemperantiæ V. 6, 6
 ἀμετακινήτως ἔχει N. ii. 4, 3
 ἀμεταμέλητος N. ix. 4, 5
 ἀμετάπτωτος M. ii. 11, 18
 ἀμετρία V. 7, 4
 ἀμωγαῖς ἡδοναῖς N. x. 3, 2
 ἀμνημοσύνη V. 6, 1
 ἀμοιβὴν ποιεῖν N. ix. 1, 7
 ἀμυντικός N. iv. 5, 6
 ἀμφιβάλλειν E. vii. 10, 17, 19.
 ἀμφιδέξιος N. v. 7, 4
 ἀνάγκη τί E. ii. 8, 10. ἀναγκαστικὴ δύναμις N. x. 9, 12
 ἀναίσθητος τίς N. ii. 2, 7, 3. M. i. 22, 4. E. iii. 2, 4, 13.
 ἀναισθησία N. iii. 11, 7
 ἀναίσχυτος N. ii. 7, 14. iii. 6, 3. M. i. 30, 1. E. iii. 7, 2
 ἀνακάμψαι ἐπὶ τι E. i. 5, 2
 ἀνακικλίσθαι N. i. 10, 7
 ἀναισθησία N. iii. 11, 7. ἀναισθη-
 τος N. ii. 2, 7, 3
 ἀναλγησία N. i. 10, 12. M. i. 7, 4.
 ἀνάλγητος N. iii. 7, 7. M. i. 23, 2. E. ii. 2, 4, 3, 5. iii. 2, 14.
 ἀναλγήτως ἔχειν M. i. 7, 3
 ἀναλογία τίνων ἐστὶ, καὶ τί N. v. 3, 8.
 ἀνάλογον, ἐν τέτταρα M. i. 34, 8.
 ἀναλογία γεωμετρικὴ N. v. 3, 13.
 ἀνάλογον N. v. 3, 12
 ἀνάπαυσις N. iv. 8, 11. viii. 9, 5
 ἀναπλήρωσις N. x. 3, 6. M. ii. 7, 11.
 ἀναπληρῶσθαι N. vii. 12, 2
 ἀναπιδεικτοὺς φάσεις N. vi. 11, 6.
 ἀρχαί M. i. 35, 11
 ἀνασχίζειν N. vii. 5, 2
 ἀναφορὰ N. i. 12, 3. ἀναφορὰ εἰς ἄλ-
 λον M. i. 34, 37
 ἀνδραγαθίζεσθαι V. 4, 4
 ἀνδραποδῶδης τίς E. iii. 3, 2, 4.
 ἀνδραποδῶδες N. iv. 5, 6. ἀνδρα-
 ποδῶδεις N. iv. 8, 5. ἀνδρείος N. iii. 7, 5. ii. 3, 1. proprie qui
 N. iii. 6, 10. ἀνδρεία [†ἀνδρία]
 N. ii. 7, 2. ἀνδρεία [†ἀνδρία] τί
 N. iii. 6, 1. 7, 13. ἀνδρίζεσθαι N. iii. 6, 12. ἀνδρόδης N. ii. 9, 7.
 iv. 4, 4, 5, 13. ἀνδρείας περί E. iii. 1, 1. ἀνδρὸς τάξιν λαβεῖν M. i. 34, 18
 ἀνδριαντοποιός M. ii. 7, 18.
 ἀνέγερτος ἕπνος E. i. 5, 6
 ἀνέγκλητοι N. ix. 1, 7. ἀνέγκλητον ἢ ἀρετὴ E. vii. 10, 15
 ἀνέδην N. vii. 8, 5
 ἀνεμένους N. ii. 5, 2
 ἀνελεύθερος N. ii. 7, 4. τίς M. i. 24, 1. E. ii. 3, 9. iii. 4, 1, 5.
 ἀνελευθερία N. ii. 7, 4. iv. 1, 3, 44
 ἀνεμπόδιστος N. vii. 12, 3. 13, 2
 ἀνεπιστήμονες N. x. 9, 21. ἀνεπι-
 στημονικός E. ii. 3, 1
 ἀνεπιτήμητος N. vii. 14, 5
 ἀνερεύητος N. x. 9, 22
 ἀνεψιοί N. viii. 12, 4
 ἀνθεκτέον N. iv. 5, 14
 ἀνθρωπικαὶ ἐνέργειαι N. x. 8, 1.
 ἐπιθυμαί N. vii. 6, 6. ἀνθρωπι-
 κώτερον N. iv. 5, 12. ἀνθρώπινα
 φρονεῖν N. x. 7, 8. ἀνθρωπεύεσθαι
 N. x. 8, 6. ἀνθρωπολόγος N. iv. 3, 31
 ἀνθυπηρετεῖν N. v. 5, 7. ix. 10, 2
 ἀνίατος διὰ κολάσεως E. iii. 2, 2
 ἄνιητος E. iii. 5, 12
 ἀνισάσαι E. vii. 10, 11
 ἄνισος N. v. 1, 11. ἄνισος ἄδικος N. v. 1, 8. ἄνισοι φίλοι M. ii. 17, 2.
 ἄνισον τί M. i. 34, 5
 ἀνήτος E. iii. 5, 12
 ἀνομοιοειδὲς φίλαι N. ix. 1, 1
 ἀνόρεκτος ἡδονῆς V. 4, 5
 ἀνοσιουργοί N. ix. 4, 7
 ἀνταποδιδόναι N. iv. 5, 8. ἀνταπο-
 δοτέον χάριν N. ix. 2, 1
 ἀνταποδοσις beneficii N. v. 5, 8
 ἀντεκκοπῆναι M. i. 34, 15
 ἀντενεργητικός N. iv. 3, 24
 ἀντευποιεῖν N. x. 8, 13
 ἀντιβαίνειν N. i. 13, 16
 ἀντιβλάπτειν N. v. 11, 2
 ἀντιδανειστέον N. ix. 2, 5

- ἀντιδουρεῖσθαι N. viii. 8, 6. ἀντιδου-
 ρεῖαι N. iv. 2, 15
 ἀντικαταλλάττεσθαι N. viii. 4, 2.
 6, 7. τί M. i. 15, 2
 ἀντιλυτρᾶτέον N. ix. 2, 4
 ἀντίξουν N. viii. 1, 6
 ἀντιπαθεῖν M. i. 34, 13. ἀντιπε-
 πωθός N. v. 5, 1. species juris
 M. i. 34, 13, 14. an sit sim-
 pliciter justum N. v. 5, 1.
 quomodo sit N. v. 5, 12
 ἀντιπληγῆται M. i. 34, 14
 ἀντιποιῆσαι M. i. 34, 14
 ἀντιπραίρεσις †E. vii. 2, 25. ἀντι-
 πραίρεσις πρὸς ἀλλήλους E. vii. 2, 12
 ἀντιτείνειν N. iv. 6, 1. vii. 7, 6
 ἀντιφιλεῖσθαι N. viii. 8, 3. M. ii.
 11, 6. ἀντιφίλησις N. viii. 2, 3.
 3, 1. ἀντιφίλια E. vii. 2, 12
 †ἀντιτυπεῖν N. iv. 6, 2. v. l.^a
 ἀνόνυμα πολλά N. ii. 7, 2
 ἄξιος et πολὺξιενος reprehenduntur
 N. ix. 10, 1
 †ἄξενος et πολὺξενος ib.
 ἄξια N. iv. 3, 10. ἄξια τῶν χρημά-
 των, νομίματι μετρεῖται N. iv.
 1, 1. ἄξια non ab omnibus eo-
 dem modo accipitur N. v. 3, 7.
 ἄξιον εἶναι μεγάλων, καὶ ἄξιον ἐαν-
 τὸν τούτων E. iii. 5, 11
 ἀόρητος et ἀορησία N. ii. 7, 10.
 iv. 5, 5
 ἀπαγορεύειν N. v. 11, 1
 ἀπαγοῦσθαι N. vii. 5, 2
 †ἀπαθανατίζειν N. x. 7, 8. v. l.^b
 ἀπαιδαγωγῆτος N. iv. 1, 36
 ἀπαιδεύσας E. i. 6, 6
 ἀπαντῶν εἰς τὰς χρεῖας N. viii. 6, 1
 ἀπάτη N. iii. 4, 5. ἐν τίσιν E.
 ii. 10, 25.
 ἀπειπασθαι υἱόν N. viii. 14, 4
 ἀπειλεγμένος E. ii. 2, 3
 ἀπειργεῖν τῆς συμμεθέξεως E. vii. 12,
 10
 ἀπειροκαλία N. ii. 7, 6. iv. 2, 4.
 ἀπειροκαλοῖ E. iii. 6, 2
 ἀπέραντον N. i. 11, 2. ἀπέραντον
 πλῆθος E. i. 5, 3
 ἀπεσχεδιασμένος N. v. 1, 14
 ἀπεχθητικός M. i. 32, 1. ἀπεχθητι-
 κὸς τίς E. ii. 3, 7. iii. 7, 3
 ἄπικρος τῷ ᾗθει V. 4, 3
 ἀπλῶς, τὸ καθ' αὐτὸ N. vii. 9, 1.
 ἀπλῶς τῷ ᾗθει N. 5, 7. ἀπλότης
 V. 5, 7. ἀπλῶς quid N. vii.
 9, 1. ἀπλῶς λέγειν E. iii. 1,
 16
 ἀποδέχασθαι καὶ ἐπαινεῖν N. ix. 8, 7
 ἀποκαθίστασθαι quid sit M. ii. 7,
 11. ἀποκαθίστάμενος εἰς φύσιν M.
 ii. 7, 11. ἀποκατάστασις τοῦ ἐν-
 δεοῦς M. ii. 7, 12. ἀποκατάστα-
 σις εἰς φύσιν M. ii. 7, 11, 20
 ἀποκατορθῶσαι E. vii. 14, 10
 ἀποκλίνειν N. iv. 1, 35. ἀποκλίνειν
 ἐπὶ τι M. ii. 3, 15
 ἀπολαυστικός N. i. 4, 2. ἀπλαν-
 στικοὶ ἄνθρωποι E. ii. 5, 6. ἀπ-
 λανστικός βίος E. i. 4, 3
 ἀπολίεσθαι E. vii. 14, 21. ἀπο-
 λυμέναι λόγοι E. vii. 14, 22
 ἀπομάττεσθαι N. ix. 12, 3
 ἀπομνημονεύειν N. iv. 3, 30
 ἀπονεν et ἐργάζεσθαι N. ix. 7, 7
 ἀπονία, timiditatis comes V. 6, 4
 ἀποτέμπεσθαι N. ii. 9, 6
 ἀπορία, δέσις τις τῆς διανοίας N. vii.
 2, 8
 ἀποστατέον N. ix. 2, 10
 ἀποστερητής E. iii. 4, 5
 ἀποστολαί N. iv. 2, 15
 ἀποσχεδιάζειν N. v. 1, 14
 ἀποσχολάζειν ἐν τίσιν N. x. 6, 4
 ἀποτελεῖσθαι N. iv. 9, 1
 ἀπότευγμα V. 7, 5
 ἀποτρίβασθαι N. ii. 3, 8
 ἀποτυγχάνειν E. vii. 14, 21
 ἀποφάναι N. vi. 3, 1
 ἀποφυγεῖν, evadere M. i. 16, 2
 ἀπρακτεῖν N. i. 5, 6. [†E. ii. 10,
 5.] E. ii. 10, 18. 11, 7. ἀπρα-
 κτος M. i. 30, 1
 ἀπραίρετα N. v. 8, 5. ἀπραίρετος
 N. ii. 5, 4
 ἀπροβούλευτος N. vii. 8, 2. †v. 8, 5
 ἀπρονόητος M. ii. 6, 42
 ἀπροσηγορία φιλίας διαλύει N. viii.
 5, 1

- ἀπτὰ καὶ γευστά E. iii. 2, 6
 ἀργή φίλια N. ix. 5, 3
 ἀργία N. i. 13, 13
 ἀρέσκεσθαι τοῖς αὐτοῖς N. ix. 3, 4
 ἄρεσκος N. ii. 7, 13. iv. 6, 1. ix.
 10, 6. τίς M. i. 29, 2. E.
 iii. 7, 4. ἀρέσκεια E. ii. 3, 7
 ἀρεταὶ τί N. i. 13, 20. ii. 6, 15.
 ἀπάθειαι τινες καὶ ἡρεμίαι N. ii.
 3, 5. ἀρεταὶ διανοητικαὶ καὶ ἡθι-
 καὶ N. i. 13, 20
 ἄριστον, τὸ N. i. 7, 3. τί, καὶ πο-
 σαχῶς λέγεται E. i. 8, 1
 ἀρπαγή N. v. 2, 13
 ἀρτίως, modo M. ii. 8, 14
 ἀρτυεῖν N. iii. 10, 9
 ἀρχή [†ἀρχὰ v. l. a] τὸν ἄνδρα δείξει
 N. v. 1, 16. ἀρχή διττή E. vii.
 15, 14
 ἀρχηγός N. viii. 12, 4
 ἀρχικὸς πατὴρ υἱῶν N. viii. 11, 2
 ἀρχιθέωρος N. iv. 2, 2
 ἀρχιτεκτονικοὶ N. i. 1, 4. 2, 4. ἀρ-
 χιτέκτων τίς M. i. 35, 29. ἀρχι-
 τεκτονική φρόνησις N. vi. 8, 2
 ἀσέβεια τί V. 7, 1
 ἀσθενική ὁρμή M. ii. 6, 42
 ἀσινής N. vii. 6, 7
 ἀσκητὸν N. i. 9, 1
 ἀστέϊοι καὶ σύμμετροι N. iv. 3, 5
 ἀσυνήθεις N. iv. 6, 5
 ἀσχοιοι N. x. 7, 6
 ἄσωτος N. ii. 7, 4. iv. 1, 28. ἄσω-
 τοι τίνες N. iv. 1, 4. ἄσωτία N.
 ii. 7, 4. iv. 1, 3. ἄσωτος τίς M.
 i. 24, 1. E. ii. 3, 9. iii. 4, 1.
 ἄσωτον, species duæ E. iii. 4, 6.
 ἄσωτία [†ἄσωτεία v. l. v] E. ii.
 3, 4
 ἀταξία V. 6, 6
 ἀτάραχος N. iii. 8, 15. 9, 1. iv.
 5, 3
 ἄτεκνοι διαλύνονται N. viii. 12, 7
 ἀτελὲς τί M. i. 2, 6
 ἀτεχνία N. vi. 4, 6
 ἄτη καὶ ἀτυχία μεγάλη V. 7, 5
 ἄτιμα ζῆα M. ii. 7, 17. ἀτιμάζε-
 σθαι ἐπ' ἀναξίου E. iii. 5, 7.
 ἀτιμία M. i. 26, 1. ἄτιμοι καὶ
- ἔντιμοι N. iii. 8, 1
 ἄτμητος pluribus modis dicitur E.
 iii. 2, 1
 ἀτύχημα N. v. 8, 7
 αὐθάδης M. i. 29, 1. E. iii. 5, 2.
 τίς E. iii. 7, 4. unde dictus
 M. i. 29, 1. αὐθάδεια E. ii.
 3, 7
 αὐθαίρετος N. iii. 5, 17
 αὐδέκαστος N. iv. 7, 4. τίς E. iii.
 7, 5
 αὐλητικῆς ἡδοναί N. x. 5, 3
 αὔξεσθαι N. viii. 9, 3
 αὐτάρκης an amicis indigeat M.
 ii. 15, 5, 8. τὸ αὐταρκες N.
 i. 7, 6, 7
 αὐτὸ ἀγαθόν : quæste in ἀγαθόν
 αὐτοάνθρωπον N. i. 6, 5
 αὐτοέκαστον N. i. 6, 5
 τὸ αὐτοῦ ἔχειν N. v. 4, 14
 ἀφανρός N. i. 11, 5
 ἀφειδῆς τοῦ βίου N. iv. 3, 24
 ἀφεκτέον N. iii. 1, 14
 ἀφιλία N. iii. 6, 3. E. vii. 1, 4.
 ἀφιλος N. i. 11, 1. ἀφιλος et πο-
 λύφιλος reprehenduntur N. ix.
 10, 1
 ἀφιλόνεκος V. 4, 3. ἀφιλόνεκον τοῦ
 ἡθους V. 6, 4
 ἀφιλότιμος N. ii. 7, 8. iv. 4, 3.
 ἀφιλοτιμία N. iv. 4, 5
 ἀφοβος N. iii. 6, 3. ἀφοβος περὶ τι
 M. i. 20, 11. ἀφοβία N. ii. 7, 2
 ἀφροδίσια N. iii. 10, 9
 ἀφροσύνη τί V. 3, 1. ἀφροσύνης ἔργα
 τίνα V. 6, 1
 ἀχορήγητος N. i. 8, 15
 B.
 βάδις N. x. 4, 3
 βάθος τῆς ψυχῆς V. 5, 6
 βάνανσος N. iv. 2, 20. βανανσία
 N. ii. 7, 6. iv. 2, 4. βανανσοι
 ἐπιστήμαι M. ii. 7, 17. βανανσοι
 τέχναι τίνες E. i. 4, 2
 βαρυθυμία V. 6, 2. 7, 4
 βαρύσταθμα ὕδατα N. vi. 8, 7
 βασιλεύεσθαι N. viii. 11, 1
 βαυκοπανούργου N. iv. 7, 15
 βιαζόμενον ποιεῖν M. i. 14, 2
 D d 3

- βίαιον τί N. iii. 1, 3
 βίαι τρεῖς E. i. 4, 2
 βιοτεύειν ἀκρατῶς N. iii. 5, 14
 βιάμενοι κατὰ νόον N. x. 9, 11
 βλάβες N. v. 4, 3
 βλάβε καὶ ἄφρονι περὶ τί E. vii. 14, 4
 βοηθεῖν χρήμασι N. v. 2, 2. βοηθη-
 τικὸς ἐν διαφόρῃ V. 5, 4
 βορά N. iii. 10, 7
 βουλεύεσθαι et λογιζεσθαι idem N. vi.
 1, 6. βουλεύεσθαι et βουλευτὸν de
 quibus usurpentur N. iii. 3, 1,
 11. βουλευσις καὶ ζήτησις N. iii.
 3, 12. βουλευτικὸς N. vii. 10, 3.
 βουλευτική N. vi. 8, 3. βουλευτὸν
 et προαιρετὸν idem N. iii. 3, 17.
 βουλευτικὴ ὀρεξις E. ii. 10, 15.
 βουλευτικὴ φρόνησις N. vi. 8, 3.
 βουλευτικὸν ψυχῆς μέρη M. i. 35,
 3. 5, 5. βούλησις N. iii. 4, 1.
 τίνων ἐστὶ N. iii. 2, 7. βουλευτὸν
 N. iii. 4, 2. βουλευτὸν et βουλευ-
 τὸν quorum sint N. iii. 5, 1.
 βουλευτὸν τί M. ii. 11, 7. βουλη-
 τὸν τί M. ii. 11, 7
 βρβλος καὶ βοήην ἔχειν N. i. 11, 3
 βωμολόχος et βωμολοχία N. ii. 7, 13.
 iv. 8, 3, 4
 βωμολόχος M. i. 31, 1. E. iii. 7, 6
 Γ.
 Γάμους ἐστιᾶν M. i. 27, 1
 γαμικῶς ἐστιᾶν N. iv. 2, 20
 γαργαλίζειν N. vii. 7, 8
 γαστρίμαργος N. iii. 11, 3. E. ii. 3,
 10, 13. γαστρίμαργία E. iii.
 2, 11
 γειτνίαςιν ἔχειν E. iii. 6, 2
 γενετή N. vii. 14, 4. viii. 12, 6
 γεννάδας N. i. 10, 12
 γέννησις, partus N. ix. 7, 7
 γεννητὴς τῶν πράξεων N. iii. 5, 5
 γέρας N. v. 6, 7
 γευστά καὶ ἀπτά E. iii. 2, 6
 γινώσκειν μᾶλλον ἢ γινώσκεισθαι αἰρεῖ-
 ται ὁ φίλος E. vii. 4, 7
 γλαυκὸς οὐκ ὀφθαλμῷ E. vii. 14, 7
 γλίσχροι N. iv. 1, 39
 γλύκιον, ἐπὶ τοῦ πόματος E. vii. 2,
 40
 γνώμη τί N. vi. 11, 1. γνῶναι αὐτὸν
 M. ii. 15, 7. γνώριμοι καὶ ἀγνώστες
 N. iv. 6, 5. γνώριμα δευτά N. i.
 4, 5
 γόνυ κνήμης ἔγγιον N. ix. 8, 2
 γραμματικὸς N. ii. 4, 2
 γραφεῖον M. ii. 6, 30
 γραφικῆς μίμησις M. i. 19, 1
 γυμναστικῆς officium E. i. 8, 7
 Δ.
 Δανείζειν N. ix. 7, 1. δανείζειν ἀλ-
 λήλαις N. vii. 5, 2. δανεισμός N.
 v. 2, 13
 δαψιλῇ [†δαψιλεία] V. 5, 4
 δεητικὸς N. iv. 3, 32
 δειλὸς N. ii. 2, 7. 3, 1. 7, 2. δει-
 λαίνειν N. ii. 6, 19. δειλία θη-
 ριάδος N. vii. 5, 6
 δεινὸι qui N. vi. 12, 9. δεινότης N.
 vi. 12, 9. δεινὸς et δεινότης M.
 i. 35, 18. δεινὸς et φρόνιμος diff.
 M. ii. 6, 53. δεινὸι diversi a
 πανούργοις N. vi. 12, 9. δεινότη-
 τος munus M. i. 35, 19
 δεικνυμένοι M. ii. 7, 30
 δεσμός vinculorum injectio, nexus
 N. v. 2, 13
 δεσποτικὸν δίκαιον N. v. 6, 8
 δεύτερος πλοῦς N. ii. 9, 4. δευτέρως
 N. viii. 7, 3
 δημογέροντες N. ii. 9, 6
 δημοκρατία N. viii. 10, 6. δημοκρα-
 τικοί N. v. 3, 7
 διάδηλος N. i. 13, 12
 διαγωγὴν ἡδεῖαν ἔχοντα V. 5, 5
 διάδυσμον αἰλικόν E. vii. 10, 5
 δαιρετέον περὶ τούτων N. vi. 1, 5.
 E. vii. 10, 21
 διαλαμβάνειν, inter se accipere E.
 vii. 10, 10
 διαλάμπειν N. i. 10, 12
 διαλλάττειν ταῖς ἡλικίαις N. vii. 10,
 6. τῇ ἀρετῇ N. ix. 3, 4
 διαλογή E. ii. 5, 8
 διάλυσις νομικὴ ἢ πρὸς νόμισμα E. vii.
 10, 16
 διαμαρτάνειν τοῖς ὅλοις N. i. 8, 7
 διαμφισβητεῖν πρὸς τινα M. ii. 11,
 41. διαμφισβητεῖσθαι N. viii. 1, 6

- διανεμητικός N. v. 5, 17. διανεμη-
 τικὸν δίκαιον N. v. 5, 2. διανε-
 μητικός τῶν κατ' ἀξίαν V. 2, 2
 διανοητική ἕρεξις N. vi. 2, 5. διανοη-
 τικαὶ ἀρεταὶ N. i. 13, 20. πρά-
 ξεις E. ii. 4, 1
 διανοίας πέρι M. i. 18, 1
 διανομαί N. v. 3, 7
 διαπονεῖν περὶ τὸ σῶμα N. x. 8, 4
 διαπορεῖν περὶ τινος E. ii. 10, 1
 διασάφισον M. i. 35, 2
 διασκοπεῖν περὶ τινος E. i. 8, 3
 διαστρέφειν τὸν ὀφθαλμὸν E. vii. 13, 1.
 διαστροφή E. ii. 10, 23, 24
 διάτασις N. ix. 5, 1
 διατείνομαι πράττειν N. ix. 8, 7.
 διατείνεσθαι περὶ σμικρά E. iii.
 4, 5. διατεταμένους N. ix. 4, 10.
 x. 4, 9
 διατρέγειν M. ii. 6, 23
 διαφεύγει σκοπομένους E. i. 5, 7
 διάφορον, expensa V. 7, 1, 3. διά-
 φορον infortunium V. 5, 4
 διαφυλάττειν τὰς ἐμολογίας V. 5, 2
 διαφωνεῖν oppos. τῷ συνάδειν N. i.
 8, 1. διαφωνεῖν τινὶ N. ix. 8, 2
 διαψευδεσθαι λόγῳ M. ii. 6, 21
 διδασκαλικὸς λόγος N. vii. 8, 4
 διεδρεῖαι [διεδρεῖαι] in auguriis E.
 vii. 2, 13
 διεξέναι γραμμὴν N. x. 4, 3
 διηγητικοὶ N. iii. 10, 2
 διηρημένους E. vii. 6, 3
 δίκαιος N. i. 8, 12. δίκαιος, νόμιμος, ἴσος
 N. v. 1, 8. δίκαιον unde dictum
 N. v. 4, 9. duplex N. viii.
 13, 5. δίκαιον, vox polysema
 M. i. 34, 16. δίκαιον et δικαίωμα
 differunt N. v. 7, 7. δικαιοσύνη
 πλεοναχῶς λέγεται N. v. 2, 7. τί
 N. v. 5, 17. δικαιοσύνη πλείους
 N. v. 2, 7. δικαιοῦσθαι an per
 omnia sit voluntarium N. v. 9,
 2, 3. δικαίωμα N. v. 7, 7
 δικαιοπραγεῖν N. i. 8, 12. v. 9, 2, 3.
 δικαιοπράγημα N. v. 7, 7. δικαιο-
 πράγημα et δίκαιον quid diff. M. i.
 34, 24. δικαιοπραγία N. v. 5, 17
 δικανικοὶ λόγοι N. x. 9, 18
 δικαστής, quasi δικαστής N. v. 4, 9.
 δικαστική N. vi. 8, 3
 δίκη τί N. v. 6, 4
 †διδοεῖται sive διεδρεῖται in auguriis E.
 vii. 2, 13, vise διεδρεῖται.
 διολογία N. ix. 1, 7
 διορθοῦντες ἀλλήλους N. ix. 12, 3
 διορίζεσθαι pro διαιρεῖσθαι N. i. 13,
 20
 διατάζειν N. vii. 3, 3. διατάσαι E.
 ii. 10, 1
 δόξις et φυγὴ in concupiscentia
 sunt idem quod in cogitatione
 affirmatio et negatio N. vi. 2, 2
 δοκιμάζειν οἶνον N. iii. 10, 9
 δολοπλόκος N. vii. 6, 3
 δολοφονία N. v. 2, 13
 δόξα, opinio, quid N. vi. 9, 3.
 δοξάζειν E. ii. 10, 16. δοξάσαι
 quæ soleamus E. ii. 10, 5. δο-
 ξαστικοῦ μέρους virtutes duæ N.
 vi. 13, 2
 δοτικοὶ N. iv. 1, 37
 δοῦλος, ἐμψυχον ὄργανον N. viii. 11, 6
 δουλαπασία N. v. 2, 13
 δρομικοὶ N. i. 12, 2
 δυνάμεις ψυχῆς N. ii. 5, 2. δυνάμεις
 τίνες M. i. 2, 2. 7, 2. E. ii. 2, 4.
 δυνάμει ἀγαθὰ M. i. 2, 2
 δυσδιάλυτοι N. iv. 5, 10
 δυσέκληκτος ἐπὶ φόβον V. 4, 4.
 2, 1
 δύσελπις N. iii. 7, 11. δυσέλπιστία
 V. 7, 6
 δύσερις N. ii. 7, 13. iv. 6, 2, 9
 δυσκίνητος ἐπ' ὀργῆς V. 2, 1
 δύσκολος N. iv. 6, 2, 9. ii. 7,
 13
 δύσπειστοι N. vii. 9, 2
 δυσέκληκτος [†δύσπληκτος] V. 2, 1
 δυσπραξίαι N. i. 11, 6
 δυστράπελος E. iii. 7, 6
 δυσφορεῖν V. 7, 5
 δυσχεραίνειν τινὶ N. ix. 9, 6. τὸν εὖ
 ποιῶντα N. viii. 13, 2. τὸ αἰ-
 σχρὸν N. x. 9, 8
 δυσχερὲς τίς E. ii. 3, 10
 δυσωδίας E. iii. 2, 6
 δώρημα N. i. 9, 2
 d d 4

E.

Ἐγγύη N. v. 2, 13
 ἐγκαλέει ἀλλήλους M. ii. 17, 1
 ἐγκαταλείπει τὸν παραστάτην N. v.
 2, 5
 ἐγκεκρωσμένοις N. ii. 3, 8
 ἐγκλήματα καὶ μέμψεις N. viii. 13, 2.
 ἐγκλ. πῶθεν εἴρηται E. vii. 10, 18.
 ἐγκληματική N. viii. 13, 4
 ἐγκρατής N. vii. 1, 6. τίς N. vii.
 7, 1. an idem qui σόφρων N.
 vii. 4, 4. unde dictus N. ix.
 8, 6. ἐγκρατεὺς καὶ καρτερικοὶ N.
 vii. 4, 1. ἐγκράτεια N. vi. 1, 1.
 an virtus N. iv. 9, 8. τί E.
 ii. 11, 1. ἐγκρατείας περί M. ii.
 4, 1. ἐγκρατεῖσθαι E. ii. 7, 6.
 8, 11
 ἐγκώμια, τῶν ἔργων ἔπαινος δὲ, τῆς
 ἀρετῆς N. i. 12, 6. ἐγκώμιον τί
 E. ii. 1, 12
 ἐγγήγορις E. ii. 1, 7
 ἐγγρόννημι N. ii. 3, 8
 ἐδραΐαι τέχναι E. i. 4, 2
 ἔθῃ καὶ νόμῳ V. 7, 2
 ἐθίζεσθαι N. ii. 1, 2. ἐθισμός N.
 i. 7, 21. vii. 10, 4. ἐθισμοί N.
 iii. 12, 2. ἐθιστόν N. i. 9, 1
 εἰδήσαι ἀλλήλους N. viii. 3, 8. εἰδέ-
 ναι, διττόν E. ii. 9, 3. εἰδήσαι
 M. i. 1, 3. ii. 10, 7
 εἰδοποιός N. x. 4, 3
 εἰδικρινῆς ἡδονή N. x. 6, 4
 εἶρων, εἰρωνεία N. ii. 7, 12. iv. 7, 3,
 14. εἶρων τίς M. i. 33, 1. E.
 ii. 3, 7. iii. 7, 5. εἰρωνεύεσθαι
 N. iv. 7, 16
 εἰσαίτω M. ii. 6, 45
 εἰς δύναμιν N. x. 9, 22
 εἰσαυθίς N. iv. 6, 8
 ἐκ γενετῆς N. vii. 14, 4. viii.
 12, 6. ἐκ ποτηροῦ θεᾶσθαι N. ix.
 7, 1. ἐκ προσπαίου N. ix. 5,
 2
 ἐκατόμβοι' ἐνεαβόλων N. v. 9, 7
 ἐκβολή, jactura, in naufragio N.
 iii. 1, 5
 ἐκκαυχᾶται N. vii. 7, 6
 ἐκκλείομαι πρᾶττει M. i. 35, 32

ἐκλυσίς, comes intemperantiæ V.
 6, 6
 ἐκούσιον N. iii. 1, 20. M. i. 12, 2.
 E. ii. 7, 1, 3. τί N. v. 8, 3.
 ἐκούσιον et βουλόμενον an idem E.
 ii. 7, 10. ἐκουσίον differentia N.
 v. 8, 5. ἐκουσίως ἀδικεῖσθαι N.
 v. 11, 6
 ἐκστατικός τοῦ λογισμοῦ E. vii. 1, 6.
 ἐκστατικὸν ὁ θυμὸς E. iii. 1, 15
 ἐκτενῶς ποιεῖν M. ii. 11, 28
 ἐκὼν τίς N. v. 9, 4, 5. ἐκὼν τίς τί
 ποιᾷ N. v. 11, 2
 ἐλαττωτικός N. v. 10, 8. ἐλαττωτι-
 κὸς τῶν δικαίων M. ii. 1, 1, 2
 ἐλαγχίην ἀναθεῖναι M. i. 20, 8. E.
 iii. 1, 30
 ἐλεγχοί E. i. 3, 3
 ἐλευθέρως N. i. 8, 12. iv. 1, 6.
 τίς N. iv. 1, 23. 1, 10. M. i.
 24, 2. ἐλευθερίως N. ii. 7, 4.
 iv. 1, 1. τί M. i. 24, 1
 ἐλλείπειν, omittere M. ii. 2, 1. ἐλ-
 λειμμένα, omissa M. ii. 2, 1
 ἔλλογα καὶ ἄλλογα N. x. 2, 1
 ἐμμελῶς παίζειν N. iv. 8, 3. λέ-
 γειν E. iii. 2, 10
 ἐμμενετικός N. vii. 10, 3. τῇ λο-
 γισμῷ N. vii. 1, 6. τῇ δέξῃ N.
 vii. 9, 2
 ἐμπλέκειν εἰς— N. vii. 13, 2
 ἐμπόδιος N. vii. 13, 4. ix. 10, 2.
 ἐμπόδιος ταῖς ἐνεργείαις N. x. 5, 3.
 ἐμπόδιον τῷ φρονεῖν αἱ ἡδοναί N.
 vii. 11, 4
 ἐμποδίζειν ταῖς ἐνεργείαις N. i. 10,
 12. ἐμποδιστικός N. vii. 13, 1
 ἐμφανέστατον N. viii. 7, 4
 ἐμφανίζειν N. x. 3, 11
 ἐμφυτος ἀγωγή E. ii. 2, 1. ὄρεξις
 E. vii. 12, 5
 ἐναγώνιοι νίκαι V. 5, 6
 ἐναλλάξ N. v. 3, 11
 ἐναντία N. ii. 8, 8. ἐναντίως N.
 iv. 6, 7
 ἐνάρμοστα E. iii. 2, 6. v.l.^d
 ἐνδιδόναι τῇ ἡδονῇ M. ii. 6, 45. ἐνδι-
 δόναι πρὸς τὴν ἡδονήν M. ii. 6,
 44

- ἐνθουσιάζειν M. ii. 8, 11. E. i. 1, 4.
 ἐνθουσιασμοί E. vii. 14, 21
 ἐνισαχοῦ E. ii. 5, 3
 ἐνοίας καλῶν ἔχειν N. x. 9, 4
 ἐντεύξις M. i. 29, 1. ἐντεύξεις jura
 M. ii. 3, 3
 ἔντιμοι et ἄτιμοι N. iii. 8, 1
 ἐξαιδυνατεῖν M. ii. 1, 2
 ἐξαίφης E. ii. 8, 1
 ἐξακριβεῖν N. i. 6, 13
 ἐξακριβοῦν N. x. 5, 2
 ἐξαμελεῖσθαι N. x. 9, 13, 14
 ἐξαργεῖν N. i. 8, 9
 ἐξασθενεῖν M. ii. 6, 45
 ἔξεις ψυχῆς N. ii. 5, 2. ἔξεις τίνες
 M. i. 7, 3. E. ii. 2, 4
 ἐξεναντίας τοῦτοις N. iv. 6, 2
 ἐξηργηώς N. i. 8, 9
 ἐξιστάται N. iii. 12, 2
 ἐξορίζειν N. x. 9, 10
 ἐξουσιάζειν E. i. 5, 5
 ἐξωτερικοὶ λόγοι E. i. 8, 4. ii. 1, 1
 ἐπ' ὁρὸν θεῖν M. i. 14, 2
 ἐπαγωγὴ N. vi. 3, 3. M. i. 1, 15
 ἐπαλεῖν M. i. 1, 2
 ἔπαινος, καὶ ἐγκώμια N. i. 12, 6.
 ἐπαινετὰ M. i. 2, 2. τίνα E. ii.
 11, 8. ἔπαινος τί E. i. 1, 12
 ἐπαμφοτερίζειν M. i. 35, 13
 ἐπαναγκάζειν N. ix. 6, 4
 ἐπαναφορά N. v. 2, 5. ἐπαναφέρεσθαι
 πρὸς τι E. vii. 6, 7
 ἐπαινοῦν N. viii. 14, 3
 ἐπαντιόων N. i. 10, 6
 ἐπανόρθωμα N. v. 10, 3. ἐπανορθω-
 τικός N. v. 4, 6
 ἐπαρισσερότης V. 6, 1
 ἐπαρκεῖν πολλά N. viii. 13, 4
 ἐπαχθὲς νόμος N. x. 9, 12
 ἐπεισάκτος ἡδονή N. ix. 9, 4
 ἐπεκτείνειν N. i. 7, 7
 ἐπσεσθαι πάθος N. ix. 8, 7
 ἐπήβολος N. i. 10, 14
 ἐπηύρατο N. viii. 13, 11
 ἐπὶ γήρας N. i. 9, 11
 ἐπιβάλλον καιρὸς E. i. 1, 2
 ἐπιβάτης N. ii. 6, 2
 ἐπιβουλος N. vii. 6, 3. 10, 3
 ἐπιγίγνεσθαι N. ii. 3, 1
 ἐπιδέξις, ἐπιδεξιότης N. iv. 8, 5
 ἐπιδιδόναι εἰς τι N. x. 5, 2. πρὸς
 τι M. i. 9, 5
 ἐπιδικάζεσθαι N. ii. 7, 8
 ἐπίδοσις N. i. 7, 17
 ἐπιδυσφημεῖν N. vii. 1, 3
 ἐπικηρὴς N. iv. 7, 8. 9, 6. 10, 8. ἐπι-
 κηρὴς τις M. ii. 1, 1. ἐ. ὁ συγγνω-
 μονικός N. vi. 11, 1. ἐπικηρὴς id.
 ἐπικηρὴς metaphoricē pro ἀγαθὸν
 N. v. 10, 1. τί N. v. 10, 3. ἐπικείκεια
 N. v. 10, 8. ἐπικείκεια πέρη M.
 ii. 1, 1. ἐπικηρὴ, communia sunt
 omnium bonorum N. vi. 11, 2.
 †ἐπικηρὸν ingenium sequax et
 morigerum N. x. 9, 10. v.l.^w.
 ἐπίθετοι ἐπιθυμῖαι N. iii. 11, 1
 ἐπιθυμητὰ N. iii. 10, 6. ἐπιθυμῖα
 τίνων ἐστὶ N. iii. 2, 5. E. ii. 7, 3.
 αἰσχίων τοῦ θυμοῦ N. vii. 6, 1.
 ἐπιθυμητικὸς τις E. ii. 3, 6. ἐπι-
 θυμητικὸν ἀρεταί V. 1, 2. κακίας
 V. 1, 3. ἐπιθυμητὸν φίλον E. vii.
 1, 7
 ἐπικληρὸς γυνή N. viii. 10, 5
 ἐπικρατῆσαν πάθος M. ii. 6, 20
 ἐπικρύπτεσθαι τὸ εἰδέναι M. i. 33, 1
 ἐπιλείπειν N. iv. 1, 34
 ἐπίλυπος N. iii. 1, 13. 2, 5
 ἐπιμελεῖσθαι τῶν φίλων N. x. 8, 13
 ἐπίνοσος N. iii. 4, 4
 ἐπιτειδής N. i. 7, 13
 ἐπίπνοια δαιμονίου E. i. 1, 4
 ἐπιπολαίως στέργειν N. ix. 5, 2
 †ἐπισκεψίς M. i. 34, 16
 ἐπισκοτεῖν τινί M. ii. 15, 7
 ἐπίστασθαι διχῶς λέγεται N. vii. 3, 5.
 ἐπίστασθαι πότε λεγόμεθα N. vi. 3,
 4. ἐπίστασθαι διττόν M. ii. 6, 14.
 E. ii. 9, 3. ἐπιστήμη N. vi. 3, 4.
 τί N. vi. 3, 2, 4. ἐπιστῆμαι φαῦλαι
 M. ii. 7, 17. ἐπιστημονικὴ πρᾶξις
 E. ii. 3, 1. ἐπιστημονικὸν ψυχῆς
 μέρος N. vi. 1, 6. M. i. 35, 3.
 ἐπιστητὸν, μαθητὸν N. vi. 3, 3
 ἐπιστῆσαι περὶ τινος E. ii. 2, 1
 †ἐπισυμβαίνειν M. ii. 7, 33
 ἐπιφαλής N. viii. 1, 1
 ἐπίταγμα N. vii. 6, 1. ἐπιτακτικός

- N. vi. 10, 1. ἐπιτακτικὸς λόγος E.
 ii. 2, 2. ἐπιτακτικὸν ψυχῆς μέρος E.
 ii. 1, 19. ἐπιτακτικὸς ἄρχων E.
 vii. 15, 14
- ἐπιτείνω N. vi. 1, 1
 ἐπιτερεῖς μῆμαι N. ix. 4, 5
 ἐπιτεκτικὸς τῶν βελτίστων M. ii. 3, 1
 ἐπιτελεῖν τὰ καλὰ N. x. 9, 9
 ἐπιτελεῖν τιμωρίας N. x. 9, 10
 ἐπιτιμητικός M. ii. 6, 33
 ἐπιτίμια N. iii. 5, 8, 8, 1
 ἐπίτροπος M. i. 35, 31. ἐπίτροπία
 E. vii. 14, 6
- ἐπιφανὴς N. iv. 3, 36
 †ἐπιφαντικός N. viii. 14, 4. v.l.b.
 ἐπιγραφικός N. ii. 7, 15. M. i.
 28, 2. E. iii. 7, 1
- ἐπιπείσσει ἦδυναι N. x. 3, 8
 ἐρασιπτάς ἐστιν N. iv. 2, 20
 ἔργον, res ardua et difficilis N. ii.
 9, 2. τὸ ἔργον τῷ χαλεπῷ διρί-
 ζεται E. vii. 8, 3. λέγεται δευῶς
 E. ii. 1, 5. ἐργῶδες καὶ πικρὸν
 N. ix. 7, 7
- ἐρπυραίνεσθαι N. iv. 9, 2
 ἐρωτικοί εἰ νόμι N. viii. 3, 5
 ἐσθλῶν ἀπ' ἐσθλῶν N. ix. 12, 3
 ἔσπερος, ec. ἀσπὴρ N. v. 1, 15
 ἑταιρικὴ φιλία N. viii. 5, 3
 ἔτεροι αὐτοί N. viii. 12, 3. ἔτερος
 ὁγῶ M. ii. 15, 6, 8
- ἐτοιμος ἀποθήσκειν E. iii. 1, 26
 εὖ ἔχειν M. i. 8, 1. εὖ ἔχει in qui-
 bus situm, et quo modo paretur
 E. i. 1, 3
- εὐαγγελία V. 5, 5
 εὐάρμοστος et εὐαρμοστία E. iii. 2, 6, 8
 εὐβουλος τίς N. vi. 8, 6. εὐβουλία τί
 N. vi. 9, 4. εὐβουλίας περί N.
 vi. 9, 1. M. ii. 3, 1. εὐβουλία,
 prudentiæ pars V. 4, 2
- εὐγνώμονες N. vi. 11, 1. εὐγνώμων
 τίς M. ii. 2. εὐγνωμοσύνη V. 8, 2.
 εὐγνωμοσύνης περί M. ii. 2
- εὐδαίμων τίς N. i. 10, 15. quibus
 opus habeat N. vii. 13, 2
 εὐδαιμονία N. i. 7, 5. τί E. i. 7, 1.
 τῶν τιμῶν καὶ τελείων N. i. 12,
 7. εὐδαιμονία τελεία N. x. 8, 7.
- εὐδαιμονία et εὐτυχία idem sunt
 multis E. i. 1, 4. εὐδαιμονικός
 N. i. 8, 16. εὐδαιμονικά N. x.
 6, 3. †εὐδαιμονεῖν, εὖ ταῦτ' ὅν τῷ
 εὖ ἔχει καὶ εὖ πράττειν N. i. 4, 2.
 εὐδαιμονισμός N. iv. 7, 13. E. ii.
 1, 12
- εὐδάπανος εἰς τὰ καλὰ V. 2, 2
 εὐδῆλος M. ii. 11, 29
 εὐδιάβλητος E. vii. 2, 31
 εὐδιάνυτος N. viii. 3, 3
 εὐεκτικός N. x. 5, 9. εὐεκτικὸν τί
 N. v. 1, 5
- εὐελπίς N. iii. 7, 11. εὐέλπιδας ποιεῖ
 ὁ ἄνθρωπος E. iii. 1, 14
- εὐεξαπάττης E. vii. 2, 33
 εὐεξία τί N. v. 1, 5
 εὐεργετητικός N. ix. 11, 5
 εὐετηρία N. i. 8, 6
 εὐζωία N. i. 8, 4
 εὐήθης τίς E. ii. 3, 9
 εὐήκοος N. i. 13, 17
 εὐήμερος N. i. 8, 17
 εὐθαρσὴς ἐν δεινοῖς V. 4, 4
 εὐθαρσῶς N. iii. 6, 4
 εὐθέτως E. vii. 2, 20
 εὐθνεῖν N. i. 9, 11
 εὐθνήρατος N. iii. 1, 11
 εὐθυπορεῖν E. ii. 8, 14
- εὐκατάφορος N. ii. 8, 8, 9, 4
 εὐκαταφρόνητος N. iv. 7, 15
 εὐκίωτος πρὸς ὀργάς V. 4, 3
 εὐκοινώτης N. iv. 1, 26
 εὐλάβεια, timiditatis comes V. 6, 4.
 εὐλαβεῖσθαι M. i. 30, 2
- εὐλογος M. i. 35, 30
 εὐμενικός V. 8, 2
 εὐμετάβολος N. i. 10, 7, 14. vii.
 14, 8
- εὐμετάπειστος N. vii. 8, 4, 9, 2
 εὐνοίαι τίνες N. viii. 2, 3. α φιλίας
 differunt N. viii. 2, 4. εὐνοία
 φίλα ἔοικεν N. ix. 5, 2. εὐνοεῖν
 πρὸς τὸν νόον M. ii. 12, 4. εὐνοῖ-
 ζεσθαι E. vii. 7, 2
- εὐόρητος M. i. 7, 4
 εὐπαρακαλοῦσθης N. ii. 7, 11
 εὐπειθής N. iii. 12, 7, 8
 εὐπειστοί N. vii. 9, 2

- εὐποιητικός M. ii. 11, 32
 εὐπραξία N. i. 8, 4
 εὐπρόσωπος γυνή M. ii. 6, 43
 εὐρίκος N. ix. 6, 3
 εὐσέβεια τί V. 5, 3
 εὐστοχία N. vi. 9, 2
 εὐσύνετος εἰς τι N. x. 9, 21. εὐσύνε-
 τος et εὐξυνεσία N. vi. 10, 2
 εὐσυχμῶνως φέρειν N. i. 10, 13
 εὐτράπελος N. ii. 7, 13. iv. 8, 3, 4,
 10. τίς M. i. 31, 2. E. iii.
 7, 6, 7. εὐτραπέλια N. ii. 7, 13.
 τί M. i. 31, 1. E. iii. 7, 6
 εὐτυχία et εὐδαιμονία quibusdam vi-
 dentur idem N. vii. 13, 4. di-
 versa N. i. 8, 17. εὐτυχήματα
 τί M. ii. 3, 2. εὐτυχής τίς ib.
 εὐτυχής qui nominentur E. vii.
 14, 20. εὐτυχής quot significa-
 tionibus dicatur M. ii. 8, 8.
 εὐτυχής καὶ εὐφύης E. vii. 14, 7.
 εὐτυχία τί M. ii. 8, 4, 9. pluri-
 bus modis dicitur E. vii. 14, 13.
 duplex E. vii. 14, 15, 22. εὐ-
 τυχία quoque εὐπραγίαν parit E.
 vii. 14, 1
 εὐυπερβλητος N. iv. 2, 19
 εὐφιλοτιμήτος N. iv. 2, 11
 εὐφύης πρὸς πάντα N. vi. 13, 6
 εὐφυῖα N. iii. 5, 17
 εὐχερής E. ii. 3, 10
 εὐχρηστα N. x. 9, 21
 εὐωδία καὶ δυσωδία E. iii. 2, 6
 ἐφ' ἡμῶν τίνα E. ii. 8, 21
 †εφεύρατο N. viii. 13, 11
 ἐφοδος tractatio E. iii. 1, 33
 ἐχθαίρειν [†ἐχθραίνειν v.l.^b] τίνα N.
 x. 9, 12
 ἐχόμενα, sequentia N. ix. 9, 8
 ἔωθεν καὶ ἔσπερας E. vii. 5, 2
 ἐῷμαι εὐθυπαρεῖν E. ii. 8, 14
 ἐφός, sc. ἀστήρ N. v. 1, 15
 Ζ.
 Ζεὺς πατήρ N. viii. 10, 4
 ζημία N. v. 4, 6. ζημιώδης τίς E.
 ii. 3, 6. ζημιούσθαι N. v. 4, 14
 ζῆν τίσιν ὀρίζεται N. ix. 9, 7. ζῆν
 πρὸς ἕτερον E. iii. 7, 4. ζῆν πρὸς
 τὸ ἄρχον E. vii. 15, 13
 ζητεῖν et βουλεύεσθαι differunt N.
 vi. 9, 1
 Η.
 Ἡδονή τί N. x. 4, 1. M. ii. 7, 19
 ἡδὺ ἐκάστω τί N. i. 8, 10. ἡδέα
 φύσει τίνα N. vii. 14, 7. ἡδέα
 quot sint generum N. vii. 5, 1
 ἡθικαὶ ἀρεταί N. i. 13, 20. ἡθικῆς
 ἀρετῆς etymon N. ii. 1, 1. ἡθική
 φιλία N. viii. 13, 7
 ἦθος, ἀπὸ τοῦ ἔθους M. i. 6, 2. E. ii.
 2, 1
 ἡλίθιος N. iv. 3, 3, 5, 5
 ἡλιξ ἡλικα N. viii. 12, 4. E. vii.
 2, 41
 ἡμαρτημένοι N. iv. 3, 35
 ἡμιπόνηρος N. vii. 10, 3
 †ἡμισυ τοῦ παντὸς πλείον N. i. 7, 21
 ἡρεμαῖος et ἰσχυρὸς opponuntur N.
 vii. 2, 4. ἡρεμαῖαι κινήσεις V.
 8, 1. ἡρεμῶν E. ii. 8, 9
 ἡρωϊκὴ καὶ θεία ἀρετή N. vii. 1, 1
 ἡσύχιοι N. iii. 7, 12
 Θ.
 Θαλάττιοι ἄνθρωποι N. iii. 6, 11
 θαρραλέα N. iii. 7, 4, 13. θαρραλέα
 et φοβερά contraria E. iii. 1, 22.
 θαρρεῖν τίνα E. iii. 1, 11, 12
 θάρσος et θράσος E. iii. 7, 14
 θεῖος ἀνὴρ N. vii. 1, 3
 θεόληπτοι E. i. 1, 4
 θεόπεμπτος N. i. 9, 3
 θεόδοτος N. i. 9, 2
 θεραπεύματα N. x. 9, 21
 θεωρητικαὶ ἐπιστήμαι E. i. 5, 14.
 θεωρία τῶν καλῶν E. iii. 2, 8
 θηριότης N. vii. 6, 7. M. ii. 6, 39.
 τί M. ii. 5, 1. θηριότης τῶν
 ἡθῶν N. vii. 1, 1. θηριώδης ἄν-
 θρωπος N. vii. 1, 3. θηριώδεις
 εἰς N. vii. 1, 2, 5, 2. θηριώδεις
 ἐπιθυμίας N. vii. 6, 6
 θητεύειν τίνα E. vii. 12, 19
 θητικοί N. iv. 3, 29
 θιασῶται N. viii. 9, 5
 θρασὺς N. ii. 2, 7, 7, 2. iii. 7, 8.
 unde dictus E. iii. 1, 2. θρα-
 συδεῖς N. iii. 7, 9
 θρεπτικὸν ψυχῆς μέρος M. i. 4, 8

- θρηνητικός N. ix. 11, 4
 θυμὸς καὶ ἐπιθυμία diversa sunt a
 προαιρέσει N. iii. 2, 3. θυμὸς cum
 voluptate conjunctus E. iii. 1,
 24. λύπης species E. iii. 3, 3.
 θυμοειδὺς ἀρεταί V. 1, 2. κα-
 κίαι V. 1, 3. θυμώδης E. ii. 3,
 12
 I.
 Ἰάσαιο M. ii. 6, 45
 ἱατροίαι N. ii. 3, 4. ἱατρίας δει-
 σθαι N. vii. 14, 6. ἱατρικοί
 N. x. 9, 21. ἱατρεύεσθαι N. vii.
 14, 7. ἱάτρως E. ii. 1, 5. ἱατρι-
 κὸς varia significatione dicitur
 M. ii. 11, 12. E. vii. 2, 8
 ἱσιγνώμονες N. vii. 9, 3
 ἴδιαι ἐπιθυμίαι N. iii. 11, 1
 ἱδρυμένω σαθρῶς N. i. 10, 8
 ἴλεως καὶ εὐμενικός V. 8, 2. ἴλεων
 εἶναι E. ii. 5, 7
 ἱππικῆς artis species et genus N. i.
 1, 4. ἱππικὸς, homo equester
 E. ii. 1, 10
 ἴσον N. v. 4, 9. ἰσότης φιλότης N.
 ix. 8, 2. E. vii. 6, 7. ἰσότης ἢ
 φιλότης E. vii. 9, 1. ἰσάζειν N.
 v. 4, 4. ἰσάζειν ταῖς ὀφελείαις N.
 viii. 13, 1. ἰσάζειν πρὸς τι E.
 vii. 10, 11. ἰσαχῶς τῷ ὄντι N.
 i. 6, 3. E. i. 8, 5
 ἰσάριθμος N. viii. 3, 1
 ἰσόρροπος τιμὴ N. ix. 1, 7
 ἰσχυρίζεσθαι N. iv. 3, 26
 ἰσχυρογνώμονες N. vii. 9, 2, 3
 ἰσχυρὸς τίς E. iii. 1, 9. ἰσχυρότερος
 [†ἰσχυρότερος] E. vii. 13, 10
 ἰστητικός N. iii. 8, 10
 K.
 καθαρὸς περὶ ἐσθῆτα V. 5, 5
 καθεστηκυῖα φύσις N. vii. 12, 2
 καθεινῆσει M. ii. 15, 4
 καθιερεῖν N. vii. 5, 3
 καιρὸς, commodum tempus E. i.
 8, 6
 κακηγορεῖν N. v. 1, 14. κακηγορία
 N. v. 2, 13
 κακίζειν αὐτόν M. ii. 11, 45
 κακοήθεια V. 7, 2
 κακολόγος N. iv. 3, 31
 κακοπαθητικός E. ii. 3, 8
 κακοποιεῖ N. iv. 3, 35
 κακὸς ἱατρός, κακὸς ἱπικρτής, et si-
 milia N. vii. 4, 6
 κακὸς κακῷ συντέτκεν E. vii. 2, 41.
 5, 3
 καλὰ τίνα M. ii. 9, 3. καλὰ τῶν ἀγα-
 θῶν τίνα E. vii. 15, 3. καλαί
 πράξεις τίνας E. i. 4, 3
 κάλλος N. iv. 3, 5
 καλλωπίζεσθαι ἐπὶ τινι [†τινος v.l.^t]
 M. i. 34, 33
 καλοκάγαθος τίς M. ii. 9, 2, 4. κα-
 λοκάγαθὸν εἶναι πῶς λέγεται E. vii.
 15, 2. καλοκάγαθία E. vii. 15, 1.
 τίς M. ii. 9, 1. E. vii. 15, 10
 καλὸς καὶ ἀγαθὸς τίς E. vii. 15, 6
 κανονίζειν N. ii. 3, 8
 καπηλικαὶ πράξεις E. i. 4, 2
 κάρημα N. iv. 3, 33
 καρτερικός τίς N. vii. 7, 1. M. ii.
 6, 34. καρτερικῶς ζῆν N. x. 9, 8.
 καρτερία, fortitudinis comes V.
 4, 4. quid differat ab ἐγκρα-
 τείᾳ M. ii. 6, 33. καρτερεῖν N.
 vii. 7, 4
 κατ' ἀλήθειαν N. x. 2, 1
 καταβλάπτεσθαι M. i. 15, 2
 καταδεέστεροι N. viii. 7, 4
 καταζῆν N. i. 10, 10
 κατάκλισις N. ix. 2, 9
 κατακοῖνεν αἰλουῖτος N. x. 5, 3
 †κατακόχμος ἐκ τῆς ἀρετῆς N. x. 9,
 3. v.l.².
 καταλλάττεσθαι N. ii. 9, 6
 καταμαλακίζεσθαι M. ii. 6, 35, 44, 45
 καταμίξειν M. i. 1, 7
 καταπλήτης N. iii. 1, 17
 καταπλήξ N. ii. 7, 14. M. i. 30, 2.
 καταπεπληγμένος τίς M. i. 30, 1.
 κατάπληξις ib. καταπλήττεσθαι
 πάντα ib. 2
 κατασκευαστικός τῶν καλῶν V. 5, 5.
 κατασκευή, apparatus E. iii. 6, 3
 κατασκευεῖσθαι ἐαυτὸν M. ii. 15, 5
 κατασμικρίζειν seu κατασμικρύνειν N.
 viii. 13, 10
 κατασχεῖν αὐτόν M. ii. 6, 43

καταφάναι [†καταφάναι] N. vi. 3, 1
καταφανής N. iii. 7, 10
†καταφρονητικός N. iv. 3, 28
κατέκτα, id est, κατεφένευσα N. v.

9, 1

κατεντυχεῖν [†κατενυχεῖν] E. iii. 1, 14

κατέχειν τὰ πάθη M. i. 35, 32. τὰς ἐπιθυμίας M. ii. 6, 46. V. 2, 2

κατεψηφισμένος [†κατεψηφισμένως v.l.r.] E. iii. 5, 6

κατήκοος N. i. 13, 18

κατοιχόμενοι, defuncti V. 5, 3, 7, 1

κατοκώχμος ἐκ τῆς ἀρετῆς N. x. 9, 3

κατονομάζεσθαι E. ii. 3, 12

καχεξία N. v. 1, 5. τῖ ib.

κέρδος N. v. 4, 6. κερδαίνειν N. v.

4, 14. κερδαλέος τίς E. ii. 3, 6

κεφαλαίεσθαι M. ii. 9, 1

κηλεῖσθαι E. iii. 2, 7

κιβδηλεύειν νόμισμα N. ix. 3, 2

κιθαριστής N. i. 7, 14. κιθαρίσεως

finis M. i. 35, 9

κίμβικες N. iv. 1, 39. M. i. 25, 1.

E. iii. 4, 5. κιμβεία τί V. 7, 3

κίνδυνος ἐν τισι E. iii. 1, 20

κινεῖσθαι τὸν θυμὸν E. iii. 3, 2

κίσσηρις N. iii. 1, 17

κλεις, vox homonyma N. v. 1, 7

κληρονομίαν τοῦ ὀνόματος λαμβάνειν N.

vii. 13, 6

κληροτὸς βασιλεύς N. viii. 10, 2

κλοπή N. v. 2, 13

κοινὰ τὰ φίλων N. viii. 9, 1. ix.

8, 2

κοινωνίας βλάβαι τρεῖς N. v. 8, 6.

κοινωνικὰ φίλοι N. viii. 12, 1.

κοινωνοὶ βίου N. v. 6, 4. κοινωνικὸν

ζῆλον E. vii. 10, 5

κολάζεσθαι, castigari N. iii. 12, 8

κόλαξ N. ii. 7, 13. iv. 3, 29. 6, 9.

τίς M. i. 32. E. ii. 3, 7. κο-

λακικός E. ii. 5, 7. κολακέα [†κο-

λακία] M. i. 32

κόλασις in politicis adhibetur loco

verberum E. i. 3, 1. κολάσεις,

ιατροεῖα E. ii. 1, 24

κολοῦς ποτὶ κοιλοῖον N. viii. 1, 6

κομίζεσθαι τὴν ἰσὴν N. viii. 13, 11

κόσμος unde existat N. vi. 7, 4

κοσμήτης opposita τῇ ἀκολασίᾳ N.

ii. 8, 8

κρεωφαγία E. i. 2, 3

κρίνας ὀρθῶς E. iii. 5, 3

κτῆμα N. iv. 2, 10

κύβων πτώσις E. vii. 14, 5

κυμνοπρίστης N. iv. 1, 39. κυμνο-

πρίσται M. i. 25, 1

κύουσai, uterum ferentes N. vii.

5, 2

κυρρογενής N. vii. 6, 3

κυρώματα N. iii. 1, 18. †κυρίαι κι-

νήσεις E. ii. 6, 2

κυρφοδοδιδάσκαλοι E. iii. 2, 5

A.

λαγνεία E. iii. 2, 11

λαβραῖα συναλλάγματα N. v. 2, 13

λαμπρύνεσθαι N. iv. 2, 4. λαμπρό-

νεσθαι παρὰ μέρος N. iv. 2, 20

λαφύκτης E. iii. 4, 6

λειτουργία N. viii. 14, 1

Λητῶς, Apollo Latoides E. i. 1, 1

λήψις καὶ δόσις N. iv. 1, 1

λιθορρῶς σεφός N. vi. 7, 2

λογισμός E. iii. 4, 6

λογιστικοῦ ἀρετὴ V. 1, 2. κακία

V. 1, 3

λογιστικὸν ψυχῆς μέρος N. vi. 1, 6

λόγος, seu ὀρθὸς λόγος N. iii. 8, 12.

11, 8. λόγος ὀρθός N. vi. 1, 2, 3.

13, 4. λόγου ἄξιον E. iii. 2,

8

λοιδορεῖν N. iv. 8, 9. λοιδόρημα ib.

λοιδορητικός E. ii. 3, 12

λύκος λύκον ἔγνω E. vii. 1, 5

λύμαι [†λύμαι] N. x. 5, 10

λωποδύτης N. iv. 1, 43

λῆστον, ὑγμάνειν E. i. 1, 1

M.

Μαθητόν N. i. 9, 1. μαθητικός N.

vi. 8, 6

μάκαρες qui N. i. 12, 4. μακάριος,

quasi μάλα χαίρων N. vii. 11, 2.

μακάριος et εὐδαίμων differunt N.

i. 10, 14, 16

μαλακοὶ τίνες N. vii. 4, 4. 7, 1, 5.

μαλακός τίς M. ii. 6, 35. μαλα-

κία N. iii. 7, 13. incontinen-

- tis comes V. 6, 8. *μαλακίας*
εἶδος N. vii. 7, 4, 5
μαντική ταχῆα τίων E. vii. 14, 21
μάταιας N. iv. 7, 10
μεγαλείως δαπανῶν M. i. 27, 2
μεγαλειόδυνος N. iv. 3, 23
μεγαλοπρεπῆς et μεγαλοπρέπεια N. ii.
 7, 6. *μεγαλοπρεπῆς τίς* E. iii. 6,
 1. *μεγαλοπρέπεια τί* M. i. 27, 1.
μεγαλοπρεπείας etymon M. i. 27,
 2. *μεγαλοπρέπεια metaphoricæ*
M. i. 27, 3. μεγαλοπρεπῆς βαδίζω ib.
μεγαλόφυχος N. iv. 3, 3. *μεγαλοφύχου etymon* E. iii. 5, 3. *μεγαλοφύχια τί* N. ii. 7, 7. M. i. 26,
 1. E. iii. 5, 14
μέδωμος τῶν ἀλῶν E. vii. 2, 35
μεθύσκεσθαι ταχύ N. vii. 8, 2. *μεθυσκίμην* N. iii. 8, 14
μελανόματι E. vii. 14, 3
μελέτη τοῖς ἀνθρώποις εἰς φύσιν τελευτᾷ
N. vii. 10, 4
μεμπτής E. iii. 5, 15
μεμφιμαρία V. 7, 6
μεριστά N. v. 2, 12
μεσίδιαι, seu μεσιδικί N. v. 4, 7
μέσον καὶ ἄριστον τί N. ii. 6, 11.
μέσον τοῦ πράγματος N. ii. 6, 5
μεσότης τί M. i. 7, 4. *μεσότητων*
κατάλογος E. ii. 3, 4
μεταβολή, γλυκύ N. vii. 14, 8
μετάδοσις N. v. 5, 6
μεταμέλεια, incontinentiæ comes
V. 6, 8. μεταμελητικός N. vii.
 7, 2
μεταπίεσθαι N. vii. 9, 3
μετάπτωσις M. ii. 8, 13
μεταρρεῖν N. ix. 6, 3
μεταρρημίσαι N. x. 9, 5
μεταφέρειν, in metaphoricæ locutionis significatione N. ix. 5, 3.
μεταφορά N. vii. 6, 6. *μεταφορᾷ*
metaphoricæ E. ii. 3, 8
μετοίκων modestia E. iii. 5, 17
μετρεῖν αὐτῷ τοῖς ἄλλοις E. vii. 2,
 32
μηδοτιῶν N. i. 11, 1
μηδαμίνεν E. ii. 3, 6
μυθεῖν
μή ποτε, sc. ἴρα N. x. 2, 1
μητρική τιμή N. x. 1, 3
μία ψυχή, proverbium N. ix. 2, 8
μιαφόνος N. ix. 8, 2
μιαφόνος N. x. 7, 6
μικροβδίνος N. iv. 3, 23
μικρολόγος τίς M. i. 25, 1
μικροπρεπῆς N. iv. 2, 21. *τίς* M.
 i. 27, 2. E. ii. 3, 9. iii. 6, 3.
μικροπρέπεια N. ii. 7, 6. iv. 2, 4
μικρόφυχος N. iv. 3, 7, 35. *τίς*
M. i. 26, 2. E. ii. 3, 8. μικροφύχια N. ii. 7, 7. *τί* E. iii.
 5, 14
μισανθρωπία V. 7, 4
μισητά N. x. 5, 9
μισθαρνικαὶ τέχναι E. i. 4, 2
μισθωσις N. v. 2, 13
μισοπονηρία V. 5, 3
μῦς λυτροῦσθαι N. v. 7, 1
μοιχάκακος N. iv. 3, 30
μοιχεία N. v. 2, 13. *μοιχῆς* E. ii.
 3, 14
μολύβδινος κανὼν N. v. 10, 7
μοναδικὸς ἀριθμὸς N. v. 3, 8
μόναρχοι N. iii. 6, 9. *μοναρχαὶ* N.
 viii. 10, 2
μονίμαι φίλοι N. viii. 8, 4
μονοειδὲς M. i. 25, 1
ἡ μονότης βίος N. i. 7, 6
μονοῦσθαι N. x. 2, 3
μονότης N. i. 7, 6, 8, 16. viii. 5, 3.
 ix. 9, 3, 5
μοχθηρία N. vii. 5, 8
μόχθος εἰ τηλοῦ φίλοι E. vii. 12, 11
μύειν M. i. 3, 3
μυθολογεῖσθαι E. iii. 1, 15
μυρενοί M. ii. 7, 30. *μυρενική τέχνη*
N. vii. 12, 6
μυρισπλάσιος N. vii. 6, 7
 N.
Nai et μή N. iii. 5, 2
ναυκληρία E. vii. 14, 5
ναυπηγεῖν κακῶς ib. *ναυπηγική* N. i.
 1, 3
νεανική ἐπιθυμία N. vii. 4, 4
νεαρὸς τὸ ἦθος N. i. 3, 7
νέμεσις N. ii. 7, 15. *τί* M. i.
 28, 1. E. iii. 7, 2. *cur pro dea*

- habita ib. νεμεσητικός N. ii. 7, 15. τις M. i. 28, 1. E. iii. 7, 2
 νοητικά ψυχῆς μέρη N. vi. 2, 6
 νόμιμα τίνα N. v. 1, 12
 νομή N. v. 3, 11
 νομική φίλια N. viii. 13, 6. νομικὸν δίκαιον N. v. 7, 1
 νόμισμα N. v. 5, 10, 11, 14. M. i. 34, 12. unde dictum N. v. 5, 11, 15. κοινὸν μέτρον N. ix. 1, 2. νομίματι μετρεῖν N. iv. 1, 2. νομίματι μετρεῖται τὸ ἴσον E. vii. 10, 16. νομισμάτων ἀπόδοσις E. vii. 10, 19
 νομοθεσία N. vi. 8, 3. νομοθετικός N. x. 9, 14. νομοθετική N. v. 1, 12. vi. 8, 2
 νοσηματώδης N. vii. 5, 3. νοσηματώδῃς ἔχειν N. vii. 5, 4. νοσηματικά ἀκρασίαι M. ii. 6, 23
 νοῦς ἀρχή E. vii. 14, 18
 νυμφόληπτοι E. i. 1, 4
 H.
 Ξένων ὑποδοχή N. iv. 2, 15. ξενία N. ix. 10, 1. ξενική φίλια N. viii. 3, 4
 ξυνιόντες N. x. 1, 4
 O.
 Ὀγκηρὸς N. iv. 7, 14
 ὀδύρεσθαι ἐπὶ πᾶσι V. 7, 5
 ὄξειν κάλον, et ἡδὺ ὄξειν E. iii. 2, 10
 ὀθνεῖων φροντίζειν N. iv. 6, 5
 οἰακίζειν N. x. 1, 1
 οἰκοδομή N. v. 10, 7. οἰκοδόμησις E. ii. 1, 5. οἰκοδομική N. i. 7, 1. M. i. 3, 4. οἰκοδομική τελεία N. x. 4, 2
 οἰκονομία N. vi. 8, 3. οἰκονομοί N. vi. 5, 5. οἰκονομικὸν ἀδίκημα M. i. 34, 41
 οἰνηρὰ μέτρα N. v. 7, 5
 οἰνοφλυγία N. iii. 5, 15. E. iii. 2, 11. linguam vitiat E. vii. 2, 5. οἰνοφλυγίαι E. ii. 3, 13
 οἰνωμένος N. vii. 3, 7, 12
 οἰνηροί N. iv. 3, 35
 ὀλιγαχόθεν E. ii. 3, 6
 ὀλιγάρως N. iv. 1, 34. ὀλιγαρχήματα V. 7, 6
 ὀλέκληρος qui est integris viribus E. vii. 2, 5
 ὀλοφυρτικός N. iv. 3, 32
 ὀλυμπίαζε E. iii. 6, 4
 ὀμογνωμονεῖν N. ix. 6, 1. 8, 2. M. ii. 7, 38. ὀμογνωμονεῖν ἑαυτῷ N. ix. 4, 3
 ὀμοδοξία N. ix. 6, 1
 ὀμοσθενεῖς N. viii. 1, 3
 ὀμοσθεῖς N. viii. 11, 5. ὀμοσθέστεροι N. viii. 12, 6
 ὁμοιοὺς ὡς τὸν ὁμοιον N. viii. 1, 6
 ὁμοιον ὁμοίῳ φίλον N. ix. 3, 3. ὁμοιον τοῦ ὁμοίου ἐφίεται N. viii. 1, 6
 ὁμοιοπαθεῖν τινί N. i. 5, 3. ὁμοιοπαθεῖς ἡμῖν αὐτοῖς ἐσμέν M. ii. 11, 38
 ὁμοιοσχημόνως E. i. 8, 7
 ὁμοίωμα τῆς φίλιας N. viii. 4, 1
 ὁμολόγος N. iii. 6, 9. ὁμολόγως ἔχειν N. vi. 2, 3
 ὁμολογεῖν τινί E. vii. 2, 29. ὁμολογεῖσθαι, consentaneum esse E. iii. 5, 8
 ὁμολογίαι conventa N. iv. 7, 7
 ὁμολογουμένως N. x. 2, 2
 ὁμομαθεῖς N. viii. 11, 5. v.l.^a. ὁμονεῖν N. ix. 6, 1, 2. ὁμόνοια, φιλικόν ib. non una tantum significatione dicitur E. vii. 7, 5. ὁμόνοια proprie dicta M. ii. 12, 9. ὁμονοίας πέρι M. ii. 12, 7. E. vii. 7, 5. ὁμοῖόν τι τῇ φίλει N. viii. 1, 4. πολιτική φίλια N. ix. 6, 2
 ὁμοπαθεῖς N. viii. 11, 5
 ὁμοροι μέχρι τινός E. iii. 5, 2
 ὁμοφωνεῖν N. i. 13, 17
 ὁν multis modis dicitur E. i. 8, 5
 ὁνοματοποιεῖν N. ii. 7, 11
 ὄνος σύρματ' ἂν ἔλοιτο μάλλον ἢ χρυσόν N. x. 5, 8
 ὀξύθυμος E. ii. 3, 12
 ὀξυφωνία N. iv. 3, 34
 ὀπποσάνοον E. i. 5, 6
 ὀπυλεῖν καὶ ὀπυλεσθαι N. vii. 5, 4
 ὄρασις N. x. 4, 1
 ὄργανον, ἄλγυλος δοῦλος N. viii. 11, 6
 ὀργῇ ποιεῖν N. vii. 6, 4. ὀργίλος τίς M. i. 23, 2. E. ii. 3, 5. ὀργίλος et

- ὀργιλότης N. ii. 7, 10. ὀργιλότητος
 εἶδη τρία V. 6, 2
 ὀργίζειν N. v. 8, 9
 ὀργισμὸς κωνονία E. vii. 9, 3
 ὀρεῖς διανοητικῇ N. vi. 2, 5. ὀρεκτι-
 κὸς νοῦς ib. ὀρεκτικὸν τὸ ἡδύ E.
 vii. 2, 3. ὀρεῖς εἰς τρία διαιρεῖται
 E. ii. 7, 2. ὀρέξεως εἶδη τρία M.
 i. 12, 2. ὀρέξεως incitamenta E.
 ii. 10, 2
 ὀρθοδοξεῖν N. vii. 8, 4
 ὀρθοπραγεῖν E. iii. 2, 2
 ὀρθότης πλεοναχῶς λέγεται E. vi. 9, 4
 ὀρθοῦν corrigere N. ii. 9, 5
 ὀρμαι τῶν ἀκρατῶν N. i. 13, 15. ὀρμαι
 φυσικαὶ M. i. 35, 23. ὀρμαὶ ἐπὶ
 τὰγαθὰ M. ii. 13, 2. ὀρμαὶ ἐπὶ
 τὰς ἡδονάς V. 2, 2. ὀρμὴν ἔχειν
 πρὸς τι M. i. 4, 10
 ὀρπίθεια κρία N. vi. 7, 7
 ὀρχηστρίδες, sc. ὀρχηστρίδες E. vii.
 13, 2
 ὀσαχῶς N. ii. 3, 5
 ὀσιότης V. 5, 3
 ὅτι, primum est et principium cu-
 jusque rei N. i. 4, 7, 7, 20
 ὀφθαλμῶντες N. x. 3, 8
 ὀχλεῖσθαι ὑπὲρ τινας N. ix. 5, 3
 ὀλεσμητικὴ τέχνη N. vii. 12, 6
 ὀλεσφάγια E. ii. 3, 13. ὀλεσφάγια E.
 iii. 2, 11
 Π.
 Πάγκακος N. i. 8, 16
 παγχάλεπος N. viii. 6, 3
 πάθη, quæ M. i. 7, 2. E. ii. 2, 3.
 πάθη ψυχῆς N. ii. 5, 2
 παιδικὸν δῶρον N. iv. 2, 18
 παιδιά N. iv. 8, 5, 11. εὐκειν
 ἀναπαύσει N. x. 6, 6. ἀνεσίς τις
 N. vii. 7, 7. παιδιῶν αἱ ἡδέϊαι
 N. x. 6, 3. παιδιά σοὶ τοῦτο, ἐμοὶ
 δὲ θάνατος E. vii. 10, 18
 παιδιώδης N. vii. 7, 7
 παίζειν πῶς σπουδάζει N. x. 6, 6
 παμφάγος εἶναι N. vii. 6, 6. παμ-
 φάγος E. iii. 7, 6
 παναίσχυς N. i. 8, 16
 πανούργος et πανουργία N. vi. 12, 9.
 πανούργος τις E. ii. 3, 9
 πάντη πάντως N. i. 10, 11, 15. πάντῃ
 καὶ πάντως N. i. 2, 4
 παντοδαπῶς N. ii. 6, 14
 παρὰ μέλος E. iii. 6, 2
 παραβαίνειν ὁμολογίας V. 7, 2
 παράβολος ἀπώδειξις E. i. 8, 13
 παραγγελία N. ii. 2, 4
 παραδείγματος χάριν E. ii. 3, 4
 παραδιδόναι, docere M. ii. 10, 7
 παρακαταθήκη N. v. 2, 13, 8, 4.
 παρακαταθήκην ἀποστέρησαι M. i.
 34, 23, 40
 παρακείμενους E. iii. 1, 16
 παραλογιστής E. iii. 4, 5
 παραλόγως N. v. 8, 7. παραλόγως
 ἐπιτυγχάνειν E. vii. 14, 7
 παρώνυμος N. v. 1, 8
 παρασελεῖν N. iv. 3, 15
 παρασκευάσασθαι χρήματα M. i. 25,
 2. παρασκευαστικὸς ἀγαθῶν V.
 2, 1
 παραστάτης N. v. 2, 5
 παρασύρειν V. 3, 2
 παρατάττειν [tinjungere] N. iii. 8, 5
 παραφέρεισθαι N. i. 13, 15
 † παραφίεσθαι N. viii. 1, 7
 παρὰχρηεῖν τινὶ M. i. 34, 31
 παρεκβαίνειν N. i. 5, 1. iv. 5, 13.
 παρεκβάσεις τῶν πολιτειῶν N. viii.
 10, 2, 11, 6. E. vii. 9, 4
 παρεκκλίνειν [†παρεγκλίνειν v.l.] N.
 ii. 1, 1
 παρεπισκοπεῖν περὶ τινας M. i. 35, 20
 παρεπόμενα ταῖς ἀρεταῖς V. 1, 1
 πάρεργα τῶν ἔργων πλεόν N. i. 7, 19
 παρетен N. x. 1, 2
 παριδεῖν E. vii. 13, 1
 πάροδος, proditio in publicum N.
 iv. 2, 20
 παροϊμιάζεσθαι N. v. 1, 15
 παροξυντικὸν τοῦ ἡθους V. 6, 3
 παρορμαῖν N. x. 9, 3. παρορμαῖν πρὸς
 τι M. ii. 7, 27
 παρρησιαστικός [†παρρησιαστικός v.l.]
 N. iv. 3, 28
 πάρφασις N. vii. 6, 3
 παρωνυμιάζεσθαι E. iii. 1, 2
 πατρικὴ ἀρχή N. viii. 10, 4. τιμὴ N.
 ix. 2, 8. πατρικὸν δίκαιον N. v. 6, 8

- παῦλα N. iv. 5, 10
 παχυλῶς καὶ τύψ N. i. 3, 4
 πειθαρχεῖν τῇ λόγῃ N. x. 9, 10
 πεινητικός E. ii. 5, 5
 πειστήον λατρῶ N. ix. 2, 1
 πεντηκστολόγοι E. vii. 14, 4
 πεπνυμένος E. iii. 7, 5
 πεπροοιμασμένος E. i. 7, 1
 περιεπτον N. i. 8, 12
 περίλυπος N. iv. 3, 18
 περιμάχητα N. ix. 8, 4, 9. περιμά-
 χητα ἀγαθὰ E. vii. 15, 5
 περιουσία E. iii. 4, 4
 περιποιεῖσθαι ἑαυτῷ τὸ καλόν ix. 8,
 5, 9
 περίφοβος E. iii. 1, 19
 περιωδυῖναι E. i. 5, 2
 πηροῦσθαι πρὸς ἀρετὴν N. i. 9, 4
 πῆρωσις N. v. 2, 13. πῆρώσεις σω-
 ματικά V. 6, 4
 μικροί N. iv. 5, 10. E. ii. 3, 12.
 μικρία V. 6, 2
 μικρολογία V. 6, 3
 πλεονεκτεῖν τινός N. v. 9, 12. πλεο-
 νεκτήματα saepe nulla in injusti
 perpetratiōne N. v. 2, 2. πλεο-
 νέκτης ἄδικος N. v. 1, 8. πλεονε-
 ξία τί V. 7, 1
 πλήκτης E. ii. 3, 12
 πλημμέλεια περὶ θεούς V. 7, 1
 πλησιάζειν πρὸς γαμετάς E. ii. 3, 14
 πνιγμένον τί δεῖ ἐπιπίνειν [τέτι πί-
 νειν vl.x.] N. vii. 2, 10
 πόθεν ποῖ N. x. 4, 3
 ποιεῖν, πολλὰ ὥς λέγεται N. v. 9,
 11. ποιεῖσθαι μέγαν φόβον E. iii.
 1, 6
 ποίημα πατρός, υἱός M. ii. 12, 3, 4
 ποίησις et πράξις differunt N. vi. 4,
 1. ποιητικῆς διανοίας ἀρχή N. vi.
 2, 5. ποιητικῶν ἐπιστημῶν τέλος
 E. i. 5, 15. ποιητικῶν et πρακτι-
 κῶν differentia M. i. 35, 8
 ποιμὴν λαῶν N. viii. 11, 1
 ποιοῦσθαι N. iii. 3, 16
 πολεῖν, sc. θρίξ E. ii. 8, 14
 πολιτεία perisique ἡ τιμακρατία N.
 viii. 10, 2. πολιτεῖαι πᾶσαι δι-
 καίου τι [τινός] εἶδος E. vii. 9, 1.
 VOL. IX.
- πολιτείας ἀγαθῆς παράδειγμα V. 8,
 1. πολιτική N. vi. 8, 2. πολιτικῆς
 ἰδέαι N. vi. 8, 4
 πολλοστώς N. x. 5, 11
 πολυειδής N. viii. 12, 2. πολυειδές
 M. i. 25, 1
 πολύκοις M. ii. 7, 4
 πολύμορφον τὸ κακόν E. vii. 5, 2
 πολυφιλότατος N. ix. 10, 5
 πολυωφελές N. i. 3, 7
 πονεῖν λύπην τινὰ N. vii. 7, 5. πονεῖ-
 σθαι περὶ τι N. i. 13, 2
 πορνοβασκοί N. iv. 1, 40
 †ποσοῦν E. i. 5, 6
 ποτέρως E. vii. 10, 17
 πραγματεύεσθαι περὶ τι N. i. 13, 7
 πρακτικὸς τῶν καλῶν N. i. 9, 8. πρα-
 κτικὴ ζωὴ N. i. 7, 13. πρακτικῶν
 et ποιητικῶν differentia M. i. 35,
 8. πρακτὸν διχῶς λέγεται E. i.
 7, 4
 πρῶτοι N. ii. 7, 10. 9, 7. πρῶτος τίς
 M. i. 23, 3. E. iii. 3, 1, 5.
 πρῶτης N. ii. 7, 10. iv. 5, 1.
 πρῶτης τί M. i. 23, 3
 πράσις N. v. 2, 13
 †πράττειν, exigere M. i. 34, 1.
 vl.o.
 πρέπον, καλόν E. vii. 15, 9. πρέποντα
 τίνα E. iii. 6, 4. vii. 15, 9
 πρεπόντως N. iv. 2, 16
 πρεσβεῖον ἐπιλαμβάνειν E. vii. 10,
 1
 πρεσβυτικοὶ οὐ φιλικοί N. viii. 5, 2.
 6, 2
 Πριαμικαὶ τύχαι N. i. 10, 14
 πρὸ ἰδοῦ E. vii. 2, 20
 προαγωγή N. v. 2, 13
 προαίρεσις N. vi. 2, 5. τί N. vi.
 2, 2. M. i. 17, 7. E. ii. 10, 14.
 in quibus sit M. i. 17, 9. περὶ
 τίνα ἐστὶ N. iii. 2, 9. non est
 sine morali habitu N. vi. 2, 4.
 τίνων N. v. 8, 5. ἐκούσιον N.
 iii. 2, 2. προαιρέσεως etymologia
 N. iii. 2, 17. E. ii. 10, 13.
 προαίρεσιν antecedit προβούλευσις
 N. v. 8, 5. προαιρέσεως πέρι M.
 i. 17, 1. προαίρεσις ἐναντιοῦται ἡ
 E E

- ἐπιθυμία N. iii. 2, 5. προαιρετικὸς E. vii. 2, 24
 τῶν καλῶν E. i. 5, 10 M. ii. 7, 9
 προαιρετῶν non est ex genere præ-
 teritorum N. vi. 2, 6. idem N. vii. 3, 6
 quod βουλευτῶν N. iii. 3, 17
 πρακτοῦνθῆκεν τῶν τέκνων E. vii. 1, 10
 10
 πρόβατα Διὶ οὐ θέσται N. v. 7, 1
 προβουλεύεσθαι N. v. 8, 5
 προγαργαλίζειν N. vii. 7, 8
 προγίνεσθαι N. iii. 2, 15
 προδιανοῦσθαι τι M. i. 16, 1
 προδιεργάζεσθαι N. x. 9, 6
 προδιουλοποιεῖσθαι N. ii. 2, 3
 προεγείρειν N. vii. 7, 8
 πρόσκειναι χρημάτων N. ii. 7, 4. προτι-
 κός N. iv. 1, 20. π. χρημάτων
 V. 5, 4. προτικῶς N. iv. 2, 8
 προβατικὸς M. i. 18, 6
 προθύμως ἔχειν πρὸς τι M. ii. 6, 29
 προήδασθαι N. ix. 5, 3
 προκαταλαβεῖν λόγον M. ii. 6, 43
 προλυπεῖν N. x. 3, 6. προλυπεῖσθαι
 M. ii. 7, 7
 ἐκ προνοίας E. ii. 10, 19
 προοῦσθαι, significatione activa E.
 iii. 1, 17
 προπετής N. iii. 7, 12. προπετής ἀκρα-
 σία N. vii. 7, 8. προπέτεια ibid.
 προπηλακισμός N. v. 2, 13
 προπύλαιον E. i. 1, 1
 προσαναγκρεῖν N. x. 1, 3
 προσδιορίζειν E. ii. 3, 11. προσδιό-
 ριζεσθαι N. vi. 3, 4
 προσεδρένειν M. ii. 11, 4
 προσενεκτέον M. ii. 3, 12
 προσεπιτιθέσθαι N. vii. 4, 6
 προσθεῖναι τὸ ἑλλεῖπον N. i. 7, 17
 προσέμεται [ἡ προσέμεται v.l.^{d.}] ὁ φί-
 λος τοῖς πρόνοιαις E. vii. 2, 33
 προσοφλεῖν [ἡ προσοφείλει v.l.^{c.}] N.
 iv. 3, 24
 προσπαῖος N. ix. 5, 2
 προσποίημα N. iv. 7, 1. προσποίητος
 V. 7, 2. προσποιητικὸς N. iv. 7, 2.
 προσποιητικὸς ἀνδρείας N. iii. 7, 8
 προσπταῖον N. v. 11, 8. πρόσπτα-
 σμα ibid.
 πρόσφατος φαντασία M. ii. 6, 44
 πρόσφατοι μαθήσεις E. vii. 2, 24
 προσφορά τροφῆς M. ii. 7, 9
 προτάσεων δύο τρόποι N. vii. 3, 6
 προτερεῖν E. iii. 3, 5
 προτρέπειν καὶ παρορμᾶν N. x. 9, 3
 προὔπαρξή N. ix. 2, 5
 προφανής N. iii. 8, 15
 πρότως, δευτέρως N. vii. 7, 3
 πτήσις N. x. 4, 3
 πτισάνη [ἡ πτισάνη v.l.^{d.}] προσφέ-
 ρεσθαι M. ii. 10, 4
 πτοῖσθαι E. iii. 2, 10
 πτύελας E. vii. 1, 11
 P.
 ῥάβδωσις κίονος N. x. 4, 2
 ῥαδιουργοὶ εἶναι ἐν τοῖς λόγοις καὶ ἐν
 τοῖς ἔργοις V. 6, 5
 ῥητορικόν N. i. 3, 4
 ῥητοῦται τὰ ἀχρηστα E. vii. 1, 11
 ῥυπαίνειν N. i. 8, 16
 ῥυπαρὸς ἄνθρωπος V. 7, 4
 Σ.
 Σαδρῶς ἰδρυμένος N. i. 10, 8
 σαλάκων E. ii. 3, 9. iii. 6, 2
 σαλακύνεσθαι M. i. 27, 1
 σάρκινος N. ii. 9, 3
 σεῖος ἀνὴρ N. vii. 1, 3
 σεμνὸς τίς M. i. 29, 2. E. iii. 7, 4.
 σεμνότης τίς M. i. 29, 1. E. iii.
 7, 4. σεμνύνεσθαι ἐπὶ τινι M. i.
 34, 33
 σικχός E. iii. 7, 6
 σιναμορία N. vii. 6, 6
 σιτηρὰ μέτρα N. v. 7, 5
 σκέψις M. i. 34, 16
 σκληροί N. iv. 8, 3. σκληρὸς τίς E.
 ii. 3, 8
 σκοπὸς τοξοτῶν N. i. 2, 2
 σκυτεὺς M. i. 34, 11, 12. σκυτεὺς
 E. ii. 1, 6. σκυτικὴ ἀρετὴ ibid.
 σκυτότομος N. i. 10, 13. M. i.
 34, 10. σκυτοτομική E. ii. 1, 6
 σκύπτειν N. iv. 8, 7. σκύμμα N.
 iv. 8, 9
 σοφίας nomen quibus tribuatur N.
 vi. 7, 1. σοφίζεσθαι λόγοις E. i. 8,
 20
 σπουστικός N. iv. 3, 34
 σπουδάζειν περὶ τινος E. iii. 5, 7

- σπουδαῖος N. i. 7, 14. σπουδαῖον N. i. 8, 6
 εἶναι τί M. i. 1, 1. σπουδαίου M. ii. 10, 3
 notæ E. ii. 11, 7. σπουδαῖος N. iv. 5, 10
 τελείως M. i. 34, 2. σκ. σκυ- N. i. 3, 4
 τεύς E. ii. 1, 6. σπουδαῖον ἐπὶ
 δημα ibid.
 στασιάζειν N. ix. 6, 2
 στάσιμον τῆς ψυχῆς V. 4, 3
 στέργειν τὸ καλόν N. x. 9, 8. ὥσπερ
 τέκνα N. ix. 7, 3. στέργειν τὴν
 τυχὴν E. viii. 10, 22
 στεφανοποιῶν M. ii. 7, 30
 στοχαστικός τοῦ ἀρίστου N. vi. 7, 6
 στρατηγία E. i. 8, 7. στρατηγός
 ἀγαθός N. i. 10, 13. στρατηγική
 N. i. 1, 3, 7, 1
 στρυφνὸν, οὐ φιλικὸν N. viii. 5, 2.
 6, 1
 συγγενὲς ἡμῶν N. vii. 6, 2. συγγενικὰ
 φίλῃ N. viii. 12, 2
 συγγνώμη N. vi. 11, 1. συγγνωμο-
 νικός N. iv. 5, 4. συγγνωμονικά
 N. v. 8, 12
 συγγνωρίζειν E. vii. 12, 5
 συγγράμματα non sufficiunt me-
 dico futuro N. x. 9, 21
 συγγυμνάζεσθαι N. ix. 12, 2
 συγκεχυμένως N. vii. 1, 6
 συγκευμὴ τῶν καρπῶν N. viii. 9, 5
 συγκυβεῖν N. ix. 12, 2
 συγκυτηγεῖν ibid.
 συζῆν N. ix. 9, 10
 συκοφαντία V. 7, 2. συκοφαντίας
 λογικὰ E. ii. 3, 11
 συλῶν N. iv. 1, 42
 συλλυπεῖν [τὸ συλλυπεῖσθαι v.l.^a] N.
 ix. 11, 4
 συμβαίνειν M. ii. 7, 33
 συμβάλλεσθαι πολλά N. viii. 14, 1
 σύμβουι N. ix. 11, 1. συμβιῶν N. iv.
 5, 12. συμβιῶν μετὰ τινος M. ii.
 15, 9. συμβιωτέον N. viii. 12, 8
 συμβολαίων ἰσότης M. i. 34, 5
 συμμέθεξις τῶν χαλεπῶν [τῶν κακῶν] E.
 vii. 12, 20
 συμμένειν N. v. 5, 6
 συμμεταβάλλειν N. i. 10, 5. M. i.
 10, 2
 σύμμετρος διάμετρος E. ii. 10, 5
 συμπαλαμβάνειν N. i. 8, 6
 συμπαρορμῶν πρὸς τι M. ii. 10, 3
 συμπεῖθειν N. iv. 5, 10
 συμπεραίνεσθαι N. i. 3, 4
 τὸ συμπεριλαμβάνειν N. i. 8, 6. v.l.^s
 συμπίνειν E. vii. 12, 9
 σύμπλοι N. viii. 9, 1
 συμπλοικὰ καὶ φίλαι N. viii. 12, 1
 συμπορεύεσθαι N. viii. 9, 4
 συμφανής N. i. 9, 7
 σύμφησι ταῦτα M. ii. 6, 41
 συμφιλοσοφεῖν N. ix. 12, 2
 συμφοιτητής N. viii. 12, 8
 συμφυέστερον N. iv. 1, 37
 συμφῶναι N. vii. 3, 8. σύμφυτος
 αἰσθησις E. iii. 2, 4
 συμφωνεῖν πρὸς ἄλλα M. ii. 7, 35
 σύμφηφος M. ii. 6, 48. 7, 37
 συνάδειν τοῖς ἔργοις N. x. 8, 12
 συναισθάνεσθαι N. ix. 9, 9, 10. E.
 vii. 12, 5
 συναίτια V. 4, 2
 συνακολουθεῖν N. i. 10, 7
 συναλγεῖν καὶ συγχάφειν φίλῃ N. ix.
 4, 1
 συνάλλαγμα N. ii. 1, 7. συναλ-
 λαγμάτων δύο εἶδη N. v. 2, 13
 συναναλῶσαι τοὺς λεγόμενους ἄλλας N.
 viii. 3, 8
 συναποκτινύσας E. vii. 12, 26
 συναπολαύειν E. vii. 12, 4
 συναριθμεῖν M. i. 2, 7. συναριθμεῖ-
 σθαι N. i. 7, 8
 συναύξειν N. x, 5, 2. συναυξάνεσθαι
 N. ix. 12, 3
 συνάχθεσθαι N. ix. 10, 5
 συνδειπνεῖν E. vii. 12, 22
 σύνδεσμος τὰ τέκνα N. viii. 12, 7
 συνδιάγειν N. viii. 5, 3
 συνδιαμένειν E. vii. 1, 13
 συνδιημερεύειν N. viii. 13, 3. μετὰ
 τινος E. vii. 1, 4
 συνδιήτην E. vii. 6, 6
 συνδυάζειν N. iv. 1, 30. v. 35 11.
 συνδυάζεσθαι τῇ τυχόντι E. vii.
 10, 5
 σύνεγγυς N. viii. 12, 4
 συνεδρεῖται [τὸ συνεδρεῖται] vatum E.
 vii. 2, 13

- συναίρειν λόγους N. vii. 3, 8
 συνεπαίνειν E. ii. 3, 7
 σνέπεσθαι N. iv. 6, 8
 συνεκκοσμεῖν N. i. 10, 12
 συνεπισκέπτεσθαι M. ii. 6, 1
 συνεργεῖν πρὸς τι M. i. 4, 11. τῷ
 βελτῶνι M. ii. 10, 3
 συνεσθίειν E. vii. 12, 9
 σύνεσις et φρήσις non sunt idem
 N. vi. 10, 1. unde dicta N.
 vi. 10, 3. τί M. i. 35, 17
 συνευχεῖσθαι E. vii. 12, 14
 συνήδεσθαι N. ix. 10, 5
 συνηδύνειν N. iv. 6, 6, 7, 9
 συνημερεύειν N. viii. 5, 2, 3. ix.
 10, 4, 12, 2. μετὰ τινος N. ix.
 4, 9. συνημέρευσις E. vii. 5, 3
 συνθέλειν N. ix. 5, 2
 συνθεωρεῖν E. vii. 12, 14
 σύνθρηνοι N. ix. 11, 4
 συνιδεῖν τοὺς καιροὺς V. 4, 1
 συνίσαι [ἰσνιάσαι] N. x. 9, 20
 συνιδεῖν N. x. 9, 23
 συνίεναι, τὸ μανθάνειν N. vi. 10, 3
 συνικνεῖσθαι N. i. 10, 5. 11, 2.
 σύνοδοι, conventus N. viii. 9, 5
 συνοικεῖσθαι τινι N. viii. 12, 2
 συνομολογεῖν τινὶ E. i. 6, 2
 σύνοροι πολιτείας N. viii. 10, 3
 σύνορα ἀλλήλοις E. vii. 9, 1
 ἰσυνουσα ἀρχή E. vii. 14, 18. v.l.π.
 συστεινέειν πρὸς τι E. i. 5, 11
 ἰσυντήκεσθαι κακοῖς E. vii. 2, 41
 συντίμως εἰπεῖν M. i. 1, 1
 συντονώτερον βαδίζειν M. i. 15, 2
 σύντροφος N. viii. 12, 4
 συνυδός N. i. 8, 8. συνυδοὶ τοῖς ἐρ-
 γοῖς λόγοι N. x. 1, 4
 συνυδίνοντες ὄρνιθες E. vii. 6, 5
 συστένειν [ἰσυστενάζειν v.l.δ.] N.
 ix. 11, 4
 σφαιροῦσθαι N. iii. 1, 17
 σφάττειν N. v. 11, 2
 σχήμα βασιλείας N. viii. 10, 4
 σχολαίως N. ix. 11, 6
 σωστικὸν ἀγαθοῦ M. i. 2, 4
 σῶφρων N. iii. 11, 8. iv. 3, 4.
 τίς M. ii. 6, 47. σωφροσύνη
 N. ii. 7, 3. unde dicta N. vi.
 5, 5. σωφροσύνης περί N. ii. 10,
 1. σωφρονικοί N. vi. 13, 1. σω-
 φρονίζειν τὰ πάθη M. i. 35, 32
 T.
 Ταλαίπωρος E. ii. 3, 8
 ταπεινότης V. 7, 6
 τάττειν ἐν τῷ χαίρειν E. i. 5, 8
 ταῦτόν νοεῖν [ἰταῦτονοεῖν] M. ii.
 12, 8
 ταῦτό ποιεῖν E. iii. 1, 3
 ταυτότης N. viii. 12, 3
 τεκνοποιεῖν N. viii. 12, 7
 τέλειον N. i. 7, 3. τί M. i. 2,
 6. τελεία ἀρετή N. v. 1, 15.
 τελευταία ἡδονή N. x. 4, 5
 τέλεος E. ii. 1, 9
 τέλος διτόν M. i. 3, 2. τέλων δια-
 φορά N. i. 1, 2
 τετράγωνος, ἄνευ ψήγου N. i. 10, 11.
 τετραγωνισθείη [ἰτετραγωνιστέος] E.
 ii. 10, 10
 τεκτονικὸς ἀγαθοῦ N. vi. 9, 4
 τέχνη τί N. vi. 4, 6. τέχνη τύχην
 ἔσπερξε N. vi. 4, 5
 τεχνάζειν N. vi. 4, 4. M. i. 35, 9.
 τεχνικὴ πρᾶξις E. ii. 3, 1. τεχνί-
 τῃς καὶ ὄργανον E. vii. 9, 2
 τητᾶσθαι N. i. 8, 16
 τί in proeresi E. ii. 10, 6
 τίλλειν τρίχας M. ii. 6, 2. τίλσις
 τριχῶν N. vii. 5, 3
 τιμὴ καὶ γέρας [ἰγῆρας] N. v. 6, 7.
 ἀρετῆς ἄθλον N. iv. 3, 15. τιμαί
 N. iii. 8, 1. τιμὴ διχῶς λέγεται
 E. iii. 5, 8. τίμιον τί M. i. 2, 1.
 τίμα καὶ ἄξια σπουδῆς E. iii. 5, 9
 τιμᾶν πολλοῦ N. ix. 1, 9. τιμήματα
 N. viii. 10, 1
 τιμοκρατία N. viii. 10, 2. τιμοκρα-
 τικὴ πολιτεία N. viii. 10, 1
 τιμωρεῖσθαι pœnas sumere N. iii.
 8, 12
 τιμωρητικὸς V. 6, 2. 8, 2
 τίνος òνεκα, quid E. ii. 10, 6
 τοιχωρυχεῖν N. v. 11, 6
 τοκισταί N. iv. 1, 40
 τομαὶ καὶ καύσεις ἱατρικαὶ M. ii. 3, 6
 τραγηματίζειν N. x. 5, 4
 τρήγλυφον N. x. 4, 2

- τριγωνον N. vi. 5, 6
 τροχίζεσθαι N. vii. 13, 3
 τρύπανον, διττόν E. vii. 10, 4. τρύ-
 πησις ib.
 τρυφή, μαλακία τις N. vii. 7, 5.
 τρυφερός E. ii. 3, 8
 τρώξεις δύσχων N. vii. 5, 3
 τύφω διελθεῖν N. x. 6, 1. τύφω ἐν-
 δείκνυσθαι N. i. 3, 4. τοῖς τύποις
 εἴρηται N. x. 9, 1
 τύραννοι τίνες N. v. 6, 7. τυρανίς
 N. viii. 10, 2
 τύχη τί E. vii. 14, 9. τύχη duplex
 E. vii. 14, 15
 T.
 ὕβρις τί V. 7, 1
 ὑγίαισις E. ii. 1, 5. ὑγιεινός τις E.
 iii. 1, 9. ὑγιεινὰ εἶδέναι N. v. 9,
 15. ὑγιεινῶς βαδίζειν N. v. 1, 4.
 ὑγιή ποιῆσαι M. ii. 6, 17
 ὑγρότης ἡθῶν V. 5, 5
 ἔδρος, morbus N. vii. 8, 1
 ὑμνούμεναι φίλαι N. ix. 10, 6
 ὑπάλλαγμα N. v. 5, 11
 ὑπανάστασις N. ix. 2, 9
 ὑπεναντιώσις E. vii. 12, 24
 ὑπεξαίρεσθαι pro ὑπεραίρεσθαι V. 7, 5
 ὑπεραγαπᾶν N. ix. 7, 3
 ὑπεραποθνήσκειν N. ix. 8, 9
 ὑπερβεβλημένως N. iii. 10, 4
 ὑπερεχόμενος N. viii. 8, 1
 ὑπερθερμαίνεσθαι E. vii. 5, 6
 ὑπερέπται N. iv. 3, 19. M. ii. 3, 17
 ὑπερπλησθῆναι N. iii. 11, 3
 ὑπερτείνειν N. iii. 8, 9. ix. 2, 5
 ὑπερβύχζεσθαι E. vii. 5, 6
 ὑπήκοος τῶν νόμων N. i. 13, 2
 ὑπηρετητέον N. ix. 2, 1
 ὑπογραφή E. ii. 3, 4
 ὑπόγειος N. iii. 6, 10
 ὑπόληψις τί M. i. 35, 13. ὑπόληψις
 quarum rerum sit persuasio N.
 vi. 3, 2. ὑπόληψις et δόξα falli
 possunt N. vi. 3, 1
 ὑπόλοιπος [†ὑπόλοιπος v.l.^a] N. vii.
 12, 3
 ὑπομενητικός N. iii. 6, 6. E. iii. 5,
 2. ὑπομονητικός pro ὑπομενητικός
 V. 5, 1. †et E. iii. 5, 2. v.l.^o.
 ὑπόνοια N. iv. 8, 6
 ὑποσημαίνειν N. iii. 2, 17
 ὑποστατικός tolerans E. ii. 5, 5
 ὑποστέλλεσθαι τι M. ii. 9, 5
 ὑποφάνεσθαι N. i. 6, 8
 ὑφάντης N. i. 6, 16
 ὑφηγημένος N. ii. 7, 9
 Φ.
 φαίνεται, καὶ μὴ δοκῇ E. vii. 2, 3
 φανερόφιλος N. iv. 3, 28
 φανερόμισος ib.
 φαντασία et δόξα non sunt in ead-
 em animæ parte E. vii. 2, 3
 φαρμακεία N. v. 2, 13. φαρμακεία
 [†φαρμακία] E. i. 3, 1
 φάρυγξ γεράτου E. iii. 2, 10
 φάσις N. vi. 10, 3
 φειδωλός N. ix. 1, 39. E. iii. 4, 5.
 φειδωλία V. 7, 3
 φευκτός N. viii. 14, 4
 φθονερός N. ii. 7, 15. τίς M. i.
 28, 2. φθονερία E. ii. 3, 10
 φθορά καὶ διαστροφή E. ii. 10, 24
 φιλάγαθος M. ii. 14, 3
 φιλαλήθης N. iv. 7, 8
 φιλάνθρωποι laudantur N. viii. 1, 3.
 φιλανθρωπία V. 5, 5
 φιλάργυρος E. iii. 4, 4
 φιλάρετος N. i. 8, 10
 φίλαιοι N. x. 5, 3
 φίλαιοι N. ix. 8, 1, 4. cur re-
 prehendantur N. ix. 8, 5. φί-
 λαυτος τίς M. ii. 13, 1. proprie
 quis M. ii. 14, 3
 φιλεῖσθαι, φιλητοῦ ἐνέργεια E. vii. 2,
 27
 φιλέταιρος V. 8, 3
 φιλευτράπελος V. 6, 5
 φιληδεῖς N. viii. 4, 4
 φιλητέον τί M. ii. 11, 8. φιλητικός
 τίς E. vii. 4, 5. φιλητὸν τί N.
 viii. 2, 1. M. ii. 11, 8. φιλητὸν
 et φιλητέον an recipiuntur ib.
 φίλησις N. ix. 7, 6. differt a
 φίλῃα N. viii. 5, 5. differt ab
 εὐνόῃα N. ix. 5, 2. φιλητικός N.
 ii. 10, 2
 φίλια τί M. i. 32
 φιλικά N. viii. 6, 1. φιλικοί τίνες
 E e 3

- N. viii. 5, 2. †φιλικὴ ἀσφαλὴς
 N. viii. 13, 6. v. l.^a. φιλικὸν
 πλῆθος N. ix. 10, 3. φιλικὸν πλά-
 σχειν N. ix. 4, 9. φιλικόταται
 τί N. ix. 10, 3
 φιλικῶς διακείσθαι πρὶν αὐτὸν N. ix.
 4, 10
 φίλιππος N. i. 8, 10
 φιλογέλουσι εἶναι V. 6, 5
 φιλόγλυκος E. ii. 10, 28
 φιλογυμναστικός E. ii. 5, 5
 φιλοδίκαιος N. i. 8, 10
 φιλόδικος V. 5, 7
 φίλικος seu φιλοδίκαιος V. 8, 3
 φιλόκαλος N. i. 8, 11
 φιλεκίδνους N. iv. 3, 23
 φιλεκοδόμοι N. x. 5, 2
 φιλοκόλατοι N. viii. 8, 1
 φιλομάθεια N. iii. 10, 2
 φιλόμαστοι N. x. 5, 2
 φιλόμυθοι N. iii. 10, 2
 φιλόξενος V. 5, 5
 φιλόκυρος E. ii. 10, 28
 φίλος et φίλος N. ii. 7, 13. φίλος
 τίς N. ix. 4, 1. M. i. 32. ἄλλος
 αὐτός N. ix. 4, 5. ἕτερος αὐτός
 N. ix. 9, 10. φίλος τῆς ἡδονῆς N.
 x. 2, 1. φίλον καθόλου λέγεται
 E. vii. 5, 1. φίλον τὸ φιλούμενον
 τῷ φιλοῦντι E. vii. 2, 13
 φιλοσκόπτην εἶναι V. 6, 5
 φιλότιμος, φιλοτιμία N. ii. 7, 8.
 φιλότιμος τίς M. ii. 6, 26. 7, 23.
 φ. in amicitia E. vii. 4, 5
 φιλοτοῦτος N. i. 8, 10. iii. 11, 4.
 iv. 4, 4
 φιλόφιλος V. 5, 5. φιλόφιλοι ἐπαι-
 νοῦνται N. viii. 4
 φιλοφροσύνη E. iii. 7, 5
 φιλοφροσύνη V. 6, 4
 φιλοφροσύνη [†φιλοφροσύνη] E. ii. 5, 5
 φόβος τί N. iii. 6, 2
 †φοβεῖσθαι μέγαν φόβον E. iii. 1, 6.
 φοβερά quae dicantur E. iii. 1,
 17. φοβερὸν διχῶς λέγεται E. iii.
 1, 7. φοβητικός, meticulosus E.
 iii. 1, 4
 φοῖνιξ victori datur M. i. 34,
 43
 φορὰ τί N. x. 4, 3. φορὰς διαφοραί
 ibid.
 φορτικοί N. iv. 8, 3. φορτικός ἔπαινος
 N. x. 8, 7. φορτικός καὶ βαρμυ-
 λήχος E. iii. 7, 6. φορτικοὶ τέχναι
 τίνες E. i. 4, 2
 φρατέρων [†φρατέρων v. l.^d] κοινωνία
 E. vii. 9, 3
 φρεμύζεσθαι N. i. 3, 8
 φρόνησις N. vi. 8, 3. τί N. vi. 5, 6.
 quid differat τῆς συνέσεως N. vi.
 10, 1. φρόνιμοι τίνες N. vi. 5, 2, 5
 φυγαὶ oppositae ταῖς επιθυμίαις N.
 vii. 7, 1
 †φυλάκτης E. iii. 4, 6. v. l.^m
 φυλάται N. ix. 2, 9. φυλετικοὶ φι-
 λαι N. viii. 12, 1
 φυσικὸν δίκαιον N. v. 7, 1. φύσις,
 βέβαιον E. vii. 2, 37. φυσικὴ
 ἀμαρτία M. ii. 6, 24
 φυτικός N. i. 13, 18
 φῶρ φῶρα ἔργον E. vii. 1, 5
 X.
 †Χαυρενακία M. i. 28, 1. v. l.^a
 χαλεπαί N. iv. 5, 11. χαλεπός E.
 ii. 3, 12. χ. καὶ ἄγριος E. iii. 3,
 2. χαλεπαίνω N. iv. 5, 11
 χαλινωποικη [†χαλινωποικη v. l.¹]
 N. i. 1, 4
 χαλκεύς E. ii. 1, 10
 χαῖνος N. iv. 3, 6, 35. τίς M. i.
 26, 2. E. ii. 3, 8. iii. 5, 14, 16.
 χαυνότης N. ii. 7, 7. E. iii. 5, 14.
 χαυνόσθαι V. 7, 5
 χαιμάζεσθαι E. vii. 12, 19
 χειροτέχναι N. vi. 8, 3
 ἐκ χειρὸς εἰς χεῖρα E. vii. 10, 12
 χορηγία M. i. 27, 2. χορηγεῖν κομω-
 δοῖς N. iv. 2, 20. χορηγεῖσθαι N.
 i. 10, 15. χορηγεῖσθαι τοῖς ἐκτός
 N. x. 8, 11
 χρήμα, res, ex eorum genere, quo-
 rum usus est E. iii. 4, 3. χρή-
 ματα N. iv. 1, 3. χρήματα et
 χρηματιστικὴ duobus modis di-
 citur E. iii. 4, 3. χρηματιστικαὶ
 πολιτεῖαι E. vii. 9, 3. τέχναι τίνες
 E. i. 4, 2
 χρήσις N. iv. 1, 7

χρήσιμον τί	N. v. 2, 13	ψήφισμα N. v. 10, 6.	ψηφισματώδη
χρονίζεσθαι	N. ix. 5, 3	N. v. 7, 1	
χρόνιος ἀπουσία	N. viii. 5, 1	ψοφεῖ μῦς	N. vii. 5, 6
Ψ.		ψυχῆς πάθη, δυνάμεις, ἔξεις	N. ii.
Ψεκτός N. ii. 9, 8.	ψεκτὰ τίνα V.	5, 1. ψυχκαὶ ἡδοναί	N. iii. 10, 2
1, 1		Ω.	
ψεῦδος N. iv. 7, 6.	ψευδομαρτυρία	᾽Ωιδικός	E. vii. 2, 41
N. v. 2, 13		ὦν N. v. 2, 13.	ὠνεῖσθαι ψυχῆς E.
ψεύστης	N. iv. 7, 12	ii. 7, 9	
ψηλαφῶν	E. ii. 8, 18	ὥς δεῖ quid sit	E. iii. 4, 2

INDEX RERUM

MEMORABILIORUM.

ABSENTIUM desiderium N. ix. 5, 3
Actionum omnium finis qui N. i. 1, 2.
 actionis et veritatis arbitrium in
 anima est penes tria, sensum, men-
 tem, appetitum N. vi. 2, 1. actio
 non tribuitur pueris, nec brutis, E.
 ii. 8, 6. actio perfecta non est quæ
 impedimento non caret N. vii. 13, 2.
 actiones bonæ et malæ in nostro ar-
 bitrio positæ M. i. 9, 11. actionum
 principia M. i. 11, 2. E. ii. 11, 4
 Addere quod deest, cuiusvis est N. i.
 7, 17
Adulator quis E. iii. 7, 4. facile et
 cito adsidet M. ii. 11, 4. cur a non-
 nullis amico præferatur E. vii. 4, 5
Ægyptii defunctos asservant E. vii. 1,
 12. **Ægyptiorum** bos E. i. 5, 5
Æquale quid N. v. 4, 6
Æquitas, et æquum N. v. 10, 1. M. ii.
 1, 2. æquitas, iustitiæ species N. v.
 10, 8. est juris legalis moderatio N.
 v. 10, 3. æquum quid N. v. 10, 3
Ætas sapientiam parit N. vi. 11, 6.
Æterna quæ et qualia N. vi. 3, 2
Affectio optima E. ii. 1, 22. affectio-
 num ortus ib. affectus vel cum do-
 lore vel cum gaudio conjuncti M. i.
 8, 2. affectus quidam nec excessu
 nec defectu peccantes M. i. 8, 3
Agathonis locus de arte et fortuna N.
 vi. 4, 5. Agathonis locus de mor-
 tem appetentibus E. iii. 1, 26. Aga-
 thonis versus de fatum irrevocabili-
 tate N. vi. 2, 6
Aleam jacere E. vii. 14, 11
Allope Carcini N. vii. 7, 6
Alter ego M. ii. 15, 6, 8. alter Her-
 cules M. ii. 15, 6
Amabile quid N. viii. 2, 1. M. ii.
 11, 7
Amantium dissidia E. vii. 3, 5
Amare duobus modis dicitur E. vii. 2,
 24. amare cum gaudio conjunctum
 ib. 26. amare et amari est in duo-

bus divisis E. vii. 6, 2. amare ho-
 minem nemo magis quam res vide-
 tur E. vii. 2, 33. amare quam amari
 potius M. ii. 11, 31. amari quam
 amare cur malint ib. 33. amatum
 amanti amicum E. vii. 2, 13
Ambitosorum ingenium M. ii. 11, 33
Amentia quid V. 3, 1. amentis actio-
 nes, et comites V. 6, 1
Amica sunt quæ bona sunt et jucunda
 E. vii. 2, 4
Amicitia N. viii. 1, 1. M. i. 32. ii. 11, 1.
 res necessaria ib. inter quos coeat
 N. viii. 5, 2. cum multis perfecta
 esse nequit N. viii. 6, 2. inter bonos
 intercedit simpliciter, inter ceteros
 vero per accidens N. viii. 4, 6. an
 alicui secum sit N. ix. 4, 6. quibus
 conservetur N. ix. 1, 1. dirimi de-
 beat, nec ne N. ix. 3, 1. amicitia
 officia; et quod bonus erga se et
 amicum eodem modo sit affectus,
 malus autem nec in se nec in alium
 amici animum gerat N. ix. 4, 1 et
 infra. differentia N. viii. 3, 1. spe-
 cies tres N. viii. 3, 1. 13, 1. amici-
 tia in triplici reipubl. genere quales
 N. viii. 11, 1. amicitia inter conju-
 ges naturalis N. viii. 12, 7. amici-
 tia cum sodalibus, cognatis, familia-
 ribus, seu domesticis N. viii. 12, 1.
 amicitia civilis N. viii. 9, 1. amici-
 tia utilitate contracta quibus crimi-
 nationibus sit obnoxia viii. 13, 2.
 amicitia cum iis qui potestate sunt
 præditi qualis N. viii. 6, 5. amicitia
 genus in excellentia positum N. viii.
 7, 1. amicitia in excellentia qua-
 dam positæ quibus exagitantur dissi-
 diis N. viii. 14, 1. amicitia genus
 quo quis amator magis quam amat
 N. viii. 8, 1. amicitia juvenum N.
 viii. 3, 5. amicitia bonorum quæ
 insint N. viii. 5, 5. amicitia cele-
 brioris inter duos fuisse memorantur

N. ix. 10, 6. de amicitia quæ dicantur ab aliis E. vii. 1, 5. amicitia quid E. iii. 7, 3. amicitia cum Deo an sit homini M. ii. 11, 5. an cum inanimis ib. qualis hic tractetur ib. hominibus propria quæ E. vii. 2, 13. an inter similes M. ii. 11, 2. num magis inter contraria M. ii. 11, 3. æqualitatemne an inæqualitatem admittat M. ii. 11, 24. in æqualitate posita est E. vii. 9, 1. an bono cum malis M. ii. 11, 8. an alicui secum M. ii. 11, 37, 44. etiam inter bestias est E. vii. 1, 10. proprie non est nisi inter duo separata E. vii. 6, 2. æstimatur amicorum dignitate ac præstantia E. vii. 4, 2. desideratur etiam ab eo qui se suisque contentus est M. ii. 15, 1. amicitia et iustitia sunt affines E. vii. 1, 4. amicitia firmissima inter bonos M. ii. 11, 18. amicitia bonorum perfecta ib. 14. amicitia bonorum an etiam voluptatem desideret ib. 22. amicitia inter æquales ib. 46. amicitia inter inæquales ib. 47. amicitia inter inæquales quibus exagitantur dissidiis ib. 31. amicitia in eminentia posita cur magis ab hominibus expetatur E. vii. 4, 4. de amicitia cognatorum, sodalium, contrahentium M. ii. 12, 1. amicitia inter cognatos species multe E. vii. 10, 1. amicitia patris et filii ib. 7. amicitia fratrum ib. 8. amicitia mariti et uxoris ib. 7. amicitia domestica ib. 6. amicitia heri et servi, ib. amicitia civilis quæ ib. 12, 13. amicitia hospitalis M. ii. 11, 41. amicitiam utilitate sola contrahi existimant plerique E. vii. 1, 11. amicitia in utilitate positæ duo genera E. vii. 10, 13. amicitia perfectæsimiles amicitia M. ii. 11, 10. amicitia causæ E. vii. 2, 8. amicitia principum et fons e familiaritate domestica E. vii. 10, 8. amicitia omnes ad tres species possunt redigi M. ii. 11, 27. amicitia species tres, et de singulis earum E. vii. 2, 8, 11, 10, 9. amicitia species primæ E. vii. 2, 12, 21. amicitias quæ turbant dissidiorum semina M. ii. 11, 28. amicitia querelis exposita maxime quæ E. vii. 10, 14.

Amicus quis N. ix. 4, 1. M. i. 32. E. iii. 7, 3. vii. 6, 3. alter idem N. ix. 4, 5, 9, 10. alter ego M. ii. 15, 8. amicus bonus N. viii. 5, 5. amici boni est indigenti subministrare N. viii. 14, 1. amicorum sola præsentia jucunda N. ix. 11, 2. amicorum virtus amare N. viii. 8, 4. amico-

rum numerus N. ix. 10, 1. amicus prospero an adverso rerum statu magis egeamus N. ix. 9, 2, 11, 1. amicus opus habet etiam beatus N. ix. 9, 1. amicus cur adsciscatur E. vii. 12, 3. amicum fieri, facile an difficile M. ii. 11, 4. amicus paratur facilius quam cognoscitur E. vii. 1, 13. amicos nec multos nec paucos adsciscendos M. ii. 16, 1. amicus verus qui E. vii. 2, 17. amici rebus prosperis videntur omnes E. vii. 1, 13. amicus explorandis opus est tempore E. vii. 2, 35. amicus in adversis magis quam prosperis dignoscitur ib. 37. amico utendum ut sit M. ii. 17, 1. E. vii. 13, 1. amicone magis an viro bono benefaciendum E. vii. 11, 1. amicos malorum participes ease cur vetent E. vii. 12, 21. amicus in adversa fortuna quidam non fidunt E. vii. 1, 13. amicus vetus novo non est postponendus E. vii. 2, 34. amicorum indignationes M. ii. 11, 19. amicus an aliquis sibi ipse E. vii. 6, 1.

Amor causas habet tres N. viii. 2, 3. amor in parentes et liberos interdum nimius N. vii. 4, 5. amor sui duplex N. ix. 8, 3. amor amicitia videtur esse similis E. vii. 12, 11. amor quibusdam inter involuntaria refertur E. ii. 8, 19. audaciam addit E. iii. 1, 15. debetur excellentiori E. vii. 4, 2. de amore sui M. ii. 13, 1.

Anacharsidis guome N. x. 6, 6

Analyticorum mentio N. vi. 3, 4. E. i. 6, 7

Anaxagoras, vir sapiens N. vi. 7, 5.

Anaxagoræ sententia de viro beato N. x. 8, 11. E. i. 4, 4. responsum de eo, cur nasci quam non nasci sit optabilius E. i. 5, 7

Anaxandridis scomma N. vii. 10, 3

Andromache Antiphontis E. vii. 4, 7

Animæ pars duplex N. i. 13, 9. vi. 1, 5, 8. M. i. 5, 1. rationales partes duæ N. vi. 1, 5. animæ ingenerantur tria N. ii. 5, 1. in anima penes tria est actionis et veritatis arbitrium, penes sensum, mentem, appetitum N. vi. 2, 1. animæ virtutes N. vi. 1, 4. anima ad corpus se habet ut opifex ad instrumentum, herus ad servum E. vii. 9, 2. anima vivimus M. i. 4, 1. in anima existentia M. i. 7, 1. animæ partes M. i. 34, 41. 35, 2. E. ii. 1, 15. partes tres, earumque virtutes et vitia V. 1, 2. pars alia sensilibus alia intelligibilibus cognoscendis apta M. i. 35, 3, 4.

- animæ bonorum divisio M. i. 3, 1.
animæ veracitas in quinque rebus
posita N. vi. 3, 1. animæ virtus ef-
ficat ut bene vivamus M. i. 4, 1. ani-
mæ totius virtutes V. i, 2. animæ
totius vitia quæ V. i, 3
Animalia una educata sibi invicem
inimica E. vii. 1, 7
Animus hominis exploratū difficilis E.
vii. 2, 30
Antiphrontis Andromache E. vii. 4, 7.
dictum ad Agathonem E. iii. 5, 6
Apis Ægyptiorum E. i. 5, 5
Appetitus et ratio non semper concor-
dant E. ii. 8, 5. appetitus instinctu
acta, an invita M. i. 12, 5. appetitu
vivunt bestie E. ii. 8, 6
Aque ponderosæ malæ N. vi. 8, 7
Archicles M. i. 17, 11
Areopagiticum judicium M. i. 16, 2
Aristocraticum et regium imperium op-
timum E. vii. 9, 5
Aristotelis *ἡθικὰ ἀνθρώπων*, et libri de
philosophia E. i. 8, 4
Ars N. vi. 4, 1. quid ib. 6. quarum
rerum sit ib. 4. ars et fortuna fere
circa eadem ib. 5
Asinus paleas auro præfert N. x. 5, 8
Astrologiæ munus E. i. 5, 14
Athenenses non amplius norunt Men-
garenses; proverbium E. vii. 2, 11.
10, 12
Avaritia quid V. 7, 1
Audax quis E. ii. 3, 5. etiam in vehe-
menti periculo fidens E. iii. 1, 22.
forti timiditatis crimen objicit M. i.
9, 2
Avium carnes quales N. vi. 7, 7
B.
Barbarica fortitudo E. iii. 1, 23
Beatus quibus indigeat N. vii. 13, 2.
beatus quis an etiam in tormentis
esse possit N. vii. 13, 3. indiget
amicis N. ix. 9, 1. a misero dimidia
vitæ parte nil differt N. i. 13, 12.
beatus, seque et suis contentus, an
amicis opus habeat E. vii. 12, 1. sine
bonis externis esse nequit M. ii. 8,
1. indiget etiam corporeis et externis
bonis N. vii. 13, 2. beatus vere, ut
vivat E. vii. 15, 11. beata vita num
eadem quæ fortunata M. ii. 8, 1
Beatitudo N. x. 6, 1. M. ii. 7, 2.
E. i. 4, 1. 7, 1. beatitudo res pul-
cherrima et jucundissima N. i. 8,
14. sitne e numero rerum lauda-
bilibus an honorabilibus N. i. 12,
1. non est voluptas, nec honor, nec
virtus, nec divitiæ N. i. 5, 1—8.
perfecta quæ N. x. 7, 7. 8, 7. bea-
tudo humana N. i. 13, 5. de bea-
titudine contemplativa N. x. 7, 1.
perfectissimum bonum M. i. 3, 2.
summum bonum M. i. 4, 2. actio-
num humanarum optima E. i. 7, 4.
an a natura proficiatur E. i. 1, 3.
qua in re posita M. i. 4, 2, 3, e mul-
tis bonis coagmentata M. i. 2, 7. in
tribus præcipue sita E. i. 1, 6. ad tres
vitas refertur ab omnibus E. i. 5, 10.
an tribuenda adhuc viventibus E. ii. 1,
11. cur non laudatur ibid. 12. bea-
titude et felicitas a multis pro eodem
accipiuntur E. i. 1, 4
Belluis fortitudo tribui nequit M. i.
20, 7
Bene habere M. i. 8, 1. bene vivere
qua in re situm putetur, et qua ra-
tione possit acquiri E. i. 1, 3. 2, 1.
3, 1
Benefactores cur beneficiarios magis
ament quam beneficiarii benefactores
suos E. vii. 8, 1
Beneficium dare, magis proprium est
virtutis, quam accipere N. iv. 1, 7
Beneficentia N. ix. 7, 1
Benevolentia N. ix. 5, 1. E. vii. 7, 1.
benevolentia amicitias similitudinem
habet M. ii. 12, 5. amicitias initium
est ibid. 6. et E. vii. 7, 3. in
amicitiam ut transeat M. ii. 12, 6. erga
quæ sit ibid. benevoli et amici
discrimen E. vii. 7, 2
Bestiis nec virtus nec vitium tribui po-
test N. vii. 1, 2
Bestiarum cicurum cum homine ami-
cicia E. vii. 2, 13. *Vise Bruta.*
Biantis apophthegma de imperio N. v.
1, 16
Boni et mali unde fiamus N. ii. 1, 6.
boni finis assuetudine N. x. 9, 6.
et bonorum consuetudine N. ix. 12,
3. de bono in genere M. i. 1. bo-
num simplex est E. vii. 5, 2. bona
consultatio N. vi. 9, 1. bonum quid
N. x. 2, 1. per se amabile N. viii.
2, 2. bona duobus modis dicantur
N. i. 6, 9. vii. 12, 1. E. iii. 1, 7.
bonorum tria genera N. i. 8, 2. bo-
num summum N. i. 1, 1. 4, 1. bo-
num summum non est commune
quid secundum unam speciem N. i.
6. bonum humanum quid N. i. 2, 7.
bonum idem et jucundum M. ii. 11,
8. bonum appetit ab omnibus M.
ii. 13, 2. bonum quid dicatur M. i.
1, 10. quot modis dicatur M. i. 2,
1. pluribus modis dicitur E. i. 8, 5.
vii. 2, 7. aliud simpliciter, aliud
sibi bonum M. ii. 3, 8. in omnibus
predicamentis est M. i. 1, 17. ii. 7,
13. E. i. 8, 6. boni cujusvis con-

- sideratio non est unius scientiæ M. i. 1, 17. bonorum divisio M. i. 2, 1, 4, 5, 3, 1. ii. 6, 25. E. i. 7, 3, ii. 1, 1. iii. 5, 10. vii. 2, 4. bonorum genera E. vii. 15, 3. bonum commune E. i. 8, 10. bonum humanum E. i. 7, 1. bona potiora quæ E. ii. 1, 1. bona naturalia E. vii. 15, 4. bona externa M. ii. 8, 1. bona si nimia fiant externa et corporalia deteriores faciunt M. ii. 3, 17. bonorum omnium fines E. vii. 15, 3. bonorum fruitio cum amicis suavior est E. vii. 12, 10.
- Bonus qui E. vii. 15, 4. bonus perfecte qui M. i. 34, 2. bonum esse quomodo dicatur E. vii. 15, 2. bonum virum esse operosum est M. i. 9, 6. bonus bono au amicus M. ii. 11, 15. bonus vir an seipsum maxime amet, et quomodo se amet M. ii. 14, 1. boni malive ut simus penes nos est M. i. 11, 3. boni malive ut simus Socrates penes nos esse negat M. i. 9, 8. boni an honores magnos et imperia possint capessere M. ii. 3, 19. boni malis dimidia tantum vitæ parte meliores E. ii. 1, 13.
- Bos Apis E. i. 5, 5
 Braſidæ sacrificia N. v. 7, 1
 Brutis quibus tribuatur sapientia N. vi. 7, 4. brutis an tribui possit incontinentia N. vii. 3, 11. *Vide* Bestia.
- Byzantini *περιτροπαιολόγοι* E. vii. 14, 4
 C.
- Cæci memoria pollent E. vii. 14, 22
 Cædes sui ipsius puniuntur N. v. 11, 3
 Calypso Homericæ N. ii. 9, 3
 Canis eundem laterem cur adierit semper M. ii. 11, 2. canes ad quemlibet strepitum latrant N. vii. 6, 1
 Carcini Alope N. vii. 7, 6
 Carnes avium leviores et concoctu faciliores N. vi. 7, 7
 Causa quorum simus E. ii. 6, 7
 Celtarum audacia E. iii. 1, 23
 Cercyon N. vii. 7, 6
 Chamæleontis mutabilitas N. i. 10, 8
 Charitum templum N. v. 5, 7
 Chiro mortem sibi optat E. iii. 1, 26
 Cibis et potus qualis prosit corpori, qualis obsit N. ii. 2, 6. cibus et potus moderatus prodest M. i. 5, 5
 Cimonis gloria E. iii. 6, 4
 Citharcedus promissis elusus N. ix. 1, 4.
 E. vii. 10, 25
 Civitatis modus N. ix. 10, 3
 Clearchus tyrannus M. ii. 6, 40
 Cæli et terræ mutuus amor N. vii. 1, 6
- Coactus facere E. ii. 8, 16. coactas actiones comitatur dolor M. i. 12, 3
 Cogitativi habitus quinque N. vi. 3, 1. de cogitatione M. i. 18. cogitationis initium E. ii. 11, 4
 Communioſis offeſſio triplex N. v. 8, 6. commune quodque jure conservatur E. vii. 9, 1. communicatio conservat civitatem N. v. 5, 6
 Concordia N. ix. 6. E. vii. 7, 5. amicitiaſe ſimilitudinem habet N. viii. 1, 4. concordia quid et in quibus M. ii. 12, 7, 8. an inter improbos E. vii. 7, 5
 Concupiſcentiaſe ſpecies tres M. i. 12, 2. concupiſcentiaſe actiones comitatur voluptas ibid. 3
 Congenera gaudent mutua conſuetudine E. vii. 5, 3
 Conſilium in bona conſultatione primum quaeritur N. vi. 9, 4. mature exequendum ibid. 2. de conſilii bonitate ſeu conſultatione bona N. vi. 9. M. ii. 3. conſultari de quibus ſoleat M. i. 35, 5. E. ii. 10, 9. 13. *Vide* et Deliberatio.
- Conſuetudinis et convictus virtus et vitia N. iv. 6. conſuetudine cum bonis boni ſimul N. ix. 9, 7. conſuetudo naturam non mutat M. i. 6, 3. conſuetudo valida in naturam tranſit M. ii. 6, 49. conſuetudo facilius mutari poteſt quam natura N. vii. 10, 4
 Continens et incontinens N. vii. 7, 1. continens et pertinax quid ſimile et quid diſſimile habeant N. vii. 9, 1. continentia et incontinentia N. vii. 10, 4. M. ii. 4. continens et incontinens in magnam controverſiam veniunt E. ii. 8, 7. continens an volens ſe contineat M. i. 13, 1. continens ſponte, non vi, perſuaſionis ductum ſequitur E. ii. 8, 8. continens pariter et incontinens vim ſentit ibid. 12. continens vi ſe a ſuavium cupiditate abſtrahit ibid. 7. continens dolorem pariter et gaudium in continentia ſentit ibid. 11. continentia quid E. ii. 11, 1. V. 2, 2. non eſt ſimilis ceterarum virtutum M. ii. 4, 2. an eadem cum tolerantia M. ii. 6, 33. potior eſt tolerantia N. vii. 7, 4. continentia et temperantia an ſe conſequantur ibid. 47. continentia an laudem mereatur ibid. 21.
- Continuum et dividiuum quodcumque recipit exceſſum, defectum et medium E. ii. 3, 1
 Contractus ante inventam pecuniam qui N. v. 5, 16. contractus volun-

- tarii non veniunt in jus N. ix. 1,
9. contractus duo genera N. v. 2,
13
Contrariorum vis et scientia eadem N.
v. 1, 4. contrarium contrario amicum
E. vii. 1, 6, 9. 5, 4. contrarium
contrario amicum per accidens
E. vii. 5, 8. contrarium non appetit
contrarium, sed medium ibid. 5.
contrarium contrario inutile E. vii.
1, 12. contrarium contrario corrumpitur
ibid. contraria se invicem perimunt
E. ii. 3, 3
Conventus solennes quando potissimum
fiant N. viii. 9, 5
Conversationis jura M. ii. 33
Convictus hominum N. ix. 9, 10. convictus
appetere E. vii. 12, 9
Coriscus in foro positus E. ii. 1, 21
Corpus instrumentum agnatum E. vii.
9, 3. corpori quæ adhibenda N. vi.
1, 2. corpora mortua projiciuntur
præterquam in Ægypto E. vii. 1,
12
Cruelia ingenia N. vii. 5, 2
Cupiditas ira turpior N. vii. 6, 1. cupiditas
servilis et ferus N. iii.
10, 8. cupiditatum species diversæ
N. iii. 11, 1
D.
Damnum quid N. v. 4, 6
Decentia quæ E. vii. 15, 9
Deceptio in quibus E. ii. 10, 25
Definitio substantiam cujusque notat
M. i. 1, 12
Deliacum epigramma N. i. 8, 14. E. i.
1, 1
Deliberatio de quibus N. iii. 3, 1, 11.
de quibus non sit N. vi. 1, 6. 5, 3.
7, 6. non est de præteritis N. vi.
2, 6. *Vide* et Concilium.
Delictum quid N. v. 8, 7. Delicta
parva reprehensionem non merentur
N. iv. 5, 13. delictum duobus modis
committitur E. ii. 10, 11
Demodoci locus in Milesio N. vii.
8, 3
Desiderium absentium N. ix. 5, 3
Deterius potioris gratia existit M. ii.
10, 3
Deus in tanta beatitudine quid agat M. ii.
15, 4. an malorum curam habeat M.
ii. 8, 6. sacrificia pro viribus oblata
æquo animo accipit E. vii. 10, 23.
felicitum gubernator E. vii. 14, 5.
fortunatorum res prosperat ibid. 22.
facta revocare nequit N. vi. 2, 6.
Dei actio N. x. 8, 7. Dei imperium
in homine quale E. vii. 15, 14. Dei
voluptas qualis N. vii. 14, 8. Dei
voluptas una et simplex N. vii.
14, 8. Dei vel Dii an vinum bibant
M. ii. 7, 21
Dignum esse magnis, seque his dignum
judicare E. iii. 5, 11. dignitas
non ab omnibus eodem modo accipitur
N. v. 3, 7
†Dimidium toto majus N. i. 7, 21
Dionysius tyrannus M. ii. 6, 40
Dioscuri invocabantur in tempestatibus
E. vii. 12, 19
Discimus faciendo N. ii. 1, 4
Disciplina recta quæ N. ii. 3, 2
Dissidium e rebus tolli non vult Heraclitus
E. vii. 1, 9
Disimilia cur nonnunquam appetantur
E. vii. 5, 7
Divinus vir N. vii. 1, 3. divina virtus
N. vii. 1, 1
Divitiæ insolentiores reddunt M. ii. 3,
17
Dolor res mala N. vii. 13, 1
Dubitantes sæpe nos decipiunt E. vii.
12, 11
E.
Ebrii duplas launt poenas N. iii. 5, 8.
ebrius Empedoclis versus recitans
N. vii. 3, 8, 13. ebrii respiciunt
M. ii. 6, 10. ebriorum delicta uum
ignorantia velari debeant M. i. 34,
28
Eligi quæ pro quibus soleant N. iii. 1,
10. eligendum in rebus hujus vitæ
quid sit cogniti difficile E. i. 5, 1.
eligendum e duobus quod est melius
E. vii. 2, 34
Empedoclis responsum de cane eundem
semper latere adeunte M. ii.
11, 2. E. vii. 1, 6
Endymion N. x. 8, 7
Eas multis modis dicitur E. i. 8, 5
Epicharmi dictum N. ix. 7, 1
Equi virtus N. ii. 6, 2
Ethice spectat τὴν προαίρεσιν E. vii.
10, 2
Eudoxus de voluptate N. i. 12, 5. x.
2, 1. Eudoxi vita et mores N. x.
2, 1
Eveni distichon de exercitatione et consuetudine
N. vii. 10, 4. versus de
coactione seu necessitate E. ii. 7, 2.
pentameter de ὀβρεῖ V. 7, 1
Euripidis locus de curiositate N. vi.
8, 4. locus de justa petitione E.
vii. 11, 2. Euripidei Alcæmonis
confessio N. v. 9, 1
Exercitatio altera natura N. vii. 10, 4.
exercitia nonnisi moderata prosunt
N. ii. 2, 6. M. i. 5, 4
Expostulationum causæ N. v. 3, 6
Exteris quam domesticis minor debetur
cura N. iv. 6, 5

Extrema, et sibi et medio adversantur
E. ii. 3, 3

F.

Facere multiplici significatione dicitur
N. v. 9, 11. semper respicit aliquem
finem N. vi. 2, 5. factum infectum
fieri nequit ib. 6. faciendo discimus
N. ii. 1, 4

Faceti et contrarii N. iv. 8. de faceta
urbanitate M. i. 31

Fama non interit penitus N. vii. 13, 5
Felem metuere N. vii. 5, 6

de Felicitate E. vii. 14. felicitatis spe-
cies duæ ib. 22. felix deum guber-
natorem habet ib. 5, 22

Feræ fortes E. iii. 1, 15. ferus homo
rarus N. vii. 1, 3. de feritate M. ii.
5. feritas quid N. vii. 6, 7. M. ii.
5, 6, 39. feritas e morbis aut mutila-
tionibus interdum oritur N. vii.
1, 3

Figulus figulo invidet E. vii. 1, 7
Filio in patrem jus an sit M. i. 34, 17

Finis spectandus N. i. 10, 1. respondet
hominis qualitati N. iii. 5, 17. finium
differentia N. i. 1, 2. finis optimus
E. ii. 1, 4. finis duplex M. i. 3, 2.
finis perfectus melior M. i. 2, 5. finis
non venit in deliberationem E. ii.
10, 13. finis et actio tendunt eodem
M. ii. 12, 2

Florum voluptas E. iii. 2, 9

Fœtus in utero dormit E. i. 5, 6

Formidabilium differentia N. iii. 7, 1

Formidolosum dupliciter dicitur E. iii.
1, 7

Fortis proprie qui N. iii. 6, 10. forti-
tudinis definitio N. iii. 6, 1. propria
N. iii. 9. extrema N. iii. 7, 7. forti-
tudinis non germanæ modi quinque
N. iii. 8. fortis impavidus ut pluri-
mum E. iii. 1, 4. fortis nihilne sit
formidolosum ib. 10. fortis quæ non
expavescat ib. 8.

de Fortitudine et timiditate M. i. 20.
E. iii. 1, 1. fortitudo an scientia M.
i. 20, 5. E. iii. 1, 27. in quibus sit
et quibus non M. i. 20, 3. E. iii. 1,
19. fortitudinis species M. i. 20, 4.
E. iii. 1, 12. actiones et comites V.
4, 4

Fortuna et ars fere circa eadem N. vi.
4, 5. fortunæ accusatio N. iv. 1, 21.
de fortuna M. ii. 8. fortuna quid
M. ii. 8, 2. E. vii. 14, 9. quorum
caussa E. vii. 14, 9, 16. fortunæ quæ
adscribantur M. i. 2, 3. fortuna du-
plex E. vii. 14, 2. de fortunæ pro-
speritate M. ii. 8, 4. E. vii. 14, 1. *Vide*
et Felicitas. fortunam suam boni
consulere E. vii. 10, 22. fortunatus

quis M. ii. 3, 2, 8, 10. E. vii. 14, 20.
fortuna quot modis dicatur M. ii.
8, 8

Fratrum amicitia, harmonia est politica
E. vii. 9, 4

Funera quorum præsentiam requirant
N. ix. 2, 7

Fur furem novit E. vii. 1, 5

G.

Generans natura generat sibi simile M.
i. 10, 1. generationis principia ib.

Geometriæ munus E. i. 5, 14

Glauci et Diomedis permutatio N. v.
9, 7

Graculi cum graculis congregantur N.
vi. 1, 6

Grammatica delicta E. ii. 10, 11

de Gravitate M. i. 29

H.

Habitus qui E. ii. 2, 4. habitus propter
usum est M. i. 3, 3

Harmoniarum ratio E. vii. 9, 4

Hector Homericus Polydamantis in-
crepationes veretur M. i. 20, 8. E. iii.
1, 30. Hectoris Homericus virtus N.
vii. 1, 1

Heraclitus Ephesius M. ii. 6, 13. dis-
sidium e mundo tolli non vult E. vii.
1, 9. Heracliti dictum de iræ vehe-
mentia E. ii. 7, 9

Herculi mater divinitatem præoptavit
E. vii. 12, 19. Hercules alius E. vii.
12, 12

Herodotus de trochili et crocodili ami-
cicia E. vii. 2, 13

Heroica virtus N. vii. 1, 1. M. ii. 5, 1

Herus servo, et æervus hero indiget E.
vii. 5, 4

Hesiodi locus de viro bono N. i. 4, 7

Hippocrates in geometria præstans, in
ceteris fuit amens et ineptus E. vii.
14, 4

Hirundo una non facit ver N. i. 7, 16

Homeri Margites N. vi. 7, 2. Homericus
reges N. iii. 3, 18

Homo divinitatis aliquid habet N. x.
7, 8. natura est animal politicum

N. i. 7, 6. homo an corpus sit M. ii.
7, 10. animal sociale E. vii. 10, 5.

optima mundi pars N. vi. 7, 3.
homini suavissimus E. vii. 2, 25.

hominem a brutis quæ voluptas distin-
guat E. i. 5, 5. homines virtus in
deorum collegium transfert N. vii.
1, 2. homo malus fera infinitis modis
est nocentior N. vii. 6, 7

Honestum, virtutis finis N. iii. 7, 2.

honesti in bonorum genere quæ E.
vii. 15, 3, 7, 8

Honor solis bonis debetur N. iv. 3, 20.
virtutis præmium ib. 15. honorum

- cupiditas N. iv. 4. *homer dædus* modis dicitur E. iii. 5, 8. debetur superioribus E. vii. 10, 11. honores vero bono oblati an admitti debeant M. ii. 3, 19
 Hospitum exceptio N. iv. 2, 15. hospitalitatis modus N. ix. 10, 1
 I.
 Ignorantiae delicta N. v. 8, 6. ignorantia omnis an invita N. iii. 1, 13. ignorantiae definitio M. i. 34, 27. ignorantiae species ib. 28. facta E. ii. 9, 2
 Ignoscere quid N. vi. 11, 1
 Ileus M. ii. 7, 15
 Illiberalis qui E. iii. 4, 1. de illiberalitate M. i. 25, 1. illiberalitas quid V. 3, 3. illiberalitatis species tres V. 7, 3. actiones, et comites V. 7, 4
 Imbecilles qui E. iii. 1, 10
 Immanitas. *Vide Peritas.*
 Imperium prodit hominis ingenium et mores N. v. 1, 16. Imperium in homine duplex E. vii. 15, 14. non permittitur cullebet M. ii. 3, 11. Imperiorum ratio E. vii. 9, 4
 Imperatoris artis scopus N. i. 1, 3
 Imperfectum quid M. i. 2, 6. Imperfectum nihil, beatum E. ii. 1, 11
 Impetus naturales M. i. 35, 22
 Impietas quid V. 7, 1
 Improbis N. vii. 5, 8. improbitas vitanda N. ix. 4, 10
 Inaequale M. i. 34, 5
 Incontiens an aliquis simpliciter, an aliqua parte, et in quibus N. vii. 4, 1. incontiens et intemperans quid differant N. vii. 8, 1. incontiens et prudens idem simul esse nequit N. vii. 10, 1. Incontiens quis E. ii. 7, 4. incontiens simpliciter aliquis an in specie sit N. vii. 4, 1. an sciat, consideret mala M. ii. 6, 3. an amittat scientiam in delinquendo M. ii. 6, 16. sciens et volens mala perpetrat M. i. 12, 4. prudens simul esse nequit N. vii. 10, 1. an seipsum lædat M. i. 34, 34. in incontinentia præter voluptatem sentit etiam dolorem E. ii. 8, 11. incontinentis et dormientis comparatio M. ii. 6, 15. incontinentis imago N. vii. 10, 3. incontiens et intemperans qua re differant N. vii. 8, 1. M. ii. 6, 36, 40, 50. Incontinenter vivere quo modo possit aliquis qui de rebus recte existimet N. vii. 2, 1. incontinenter ut aliquis vivat sciens N. vii. 3, 1. incontinentia an sit in iis quæ præter naturam iucunda sunt N. vii. 5. incontinentia iræ minus turpis quam cupiditatum incontinentia N. vii. 6, 1. de incontinentia et continentia M. ii. 6. incontinentia quid V. 3, 2. sit ne in omnibus, an in certis quibusdam M. ii. 6, 11. in quibus sit ib. 25. an cadat in prudentem M. ii. 6, 51. an brutis tribui possit N. vii. 3, 11. an consequatur intemperantiam, et vice versa ib. 48. cur potissimum reprehendatur N. vii. 4, 2. incontinentiæ actiones, et comites V. 6, 8. species M. ii. 6, 23, 42. partes N. vii. 7, 8. incontinentia deterriora quæ M. ii. 6, 29. incontinentia sanatu faciliior quæ N. vii. 10, 4
 Indigens nullis, nec amico indiget E. vii. 12, 2. indigentia, dolor M. ii. 7, 12
 de Indignatione M. i. 28
 Infortunium quid N. v. 8, 7
 Injuriæ N. v. 6, 1. injuria quid N. v. 8, 8. injuriam sibi ipsi nemo infert N. v. 11, 1. injuriæ illatio quomodo fiat, et quod nemini volenti N. v. 9. injuriarum, quibus læduntur homines, genera tria N. v. 8, 6. quibus definiatur M. i. 34, 5. an malo fiat M. ii. 3, 8. injuriam inferens an sciat quæ sint mala M. ii. 3, 4. injuriam num quis sibi ipsi faciat M. i. 34, 36. injuriam sibi nemo facit N. v. 11, 1. injuriam an volentes patiamur M. i. 34, 30. injuriam volens nemo patitur N. v. 11, 3
 Injustitia pluribus modis dicitur N. v. 1, 7. injustitia quid V. 3, 3. injustitiæ species tres V. 7, 1. actiones et comites V. 7, 2
 Injustus quot modis dicatur N. v. 1, 8. injustum quid N. v. 2, 8. injustum et injuria differunt N. v. 7, 7. injustum prudentia non comitatur M. ii. 3, 5
 Inquilini non ambiunt magistratus E. iii. 5, 17
 Insidiæ non habent ignorantiam N. v. 8, 10
 Instrumentum, servus inanimus N. viii. 11, 6
 Intelligentia N. vi. 10. intelligentia quid M. i. 35, 17
 Intemperans quis N. vii. 7, 2. intemperans et incontiens quid differant N. vii. 8, 1. pejor incontinente N. vii. 7, 3. M. ii. 6, 39, 49. an incontinente faciliior sanetur M. ii. 6, 37. intemperantia quid V. 3, 2. intemperantiæ actiones et comites V. 6, 5. species E. iii. 2, 11. intemperantia magis voluntaria est quam timiditas N. iii. 12, 1

- Interficere se lex vetat N. v. 11, 1
 Invidia quid E. iii. 7, 1
 Invitum quid M. i. 16, 1. invitum qui
 faciat N. iii. 1, 18
 Involuntarium ib. 19. involuntarium
 omne violentum E. ii. 7, 2. 8, 3. in-
 voluntariorum genera N. v. 8, 12
 Jovi non sacrificantur omnia, nec de-
 feruntur honores omnes E. vii. 11, 3
 Iræ materia N. v. 8, 10. ira invicta
 E. iii. 1, 16. alienat animo ib. 15.
 nescit adulari E. ii. 5, 7. oppugnatu
 difficilis E. ii. 7, 9. irarum fervor
 involuntariis adscribitur a nonnullis
 E. ii. 8, 19
 Iracundus quis M. i. 23, 2. E. ii. 3, 5
 iracundia quid V. 3, 1. iræ species
 tres, actiones, comites V. 6, 2
 Jucundum cuique quid N. i. 8, 10. ju-
 cunda natura quæ N. vii. 14, 7. ju-
 cunda multiplicia N. vii. 5, 1. jucun-
 dum duobus modis dicitur E. iii. 1, 7.
 jucunda quædam morbosa N. vii. 11,
 5. jucundissimum quid E. i. 1, 1
 Judex, jus vivum N. v. 4, 7
 Judicium qui ferat melius N. i. 3, 5
 Jupiter cur pater ab Homero dicatur
 N. viii. 10, 4
 Jus multiplici signif. M. i. 34, 16. pro-
 portio quædam N. v. 3, 8. jus natu-
 rale N. v. 7, 1, 2. M. i. 34, 21. jus
 legale N. v. 7, 1. M. i. 34, 22. jus
 civile M. i. 34, 23. E. vii. 10, 3.
 jus civile inter quos vigere dicendum
 sit N. v. 6, 4. jus œconomicum M. i.
 34, 19. jus paternum M. i. 34, 17. jus
 quid N. v. 6, 4. duplex N. viii. 13, 5.
 herile ac paternum N. v. 6, 8. jus
 Pythagoreorum N. v. 5, 1. juris spe-
 cies altera N. v. 4, 1. juris custos,
 magistratus N. v. 6, 5. juris delictum
 N. v. 10, 4. civile, herile, œcono-
 micum N. vi. 8, 9. juris civilis di-
 visio N. v. 7, 1. jus distributivum
 N. v. 3. jus in contractibus N. v. 4.
 jus vivum, judex N. v. 4, 7
 Justus juste agendo justus fit N. ii. 4.
 justum quid N. v. 2, 8. justum quod-
 nam hic queratur M. i. 34, 4. in
 quatuor minimum est N. v. 3, 5, 8.
 justorum genera M. i. 34, 21. justum
 duplex M. i. 34, 1
 de Justitia et injustitia; quales sint, et
 quot modis dicantur N. v. 1. M. i.
 34. justitia quid N. v. 5, 17. V. 2, 2.
 multiplex N. v. 2. indiget amicitia
 N. viii. 1, 4. pluribus modis dicitur
 ut etiam injustitia N. v. 1, 7. qualis
 hic intelligatur N. v. 1, 3. virtus per-
 fecta M. i. 34, 2. justitia generalis
 et virtus quid differant N. v. 1, 20.
 de justitia particulari N. v. 2, 1.
 justitiæ actiones, species, comites V.
 5, 2, 3. justitiæ notitia non statim
 justum facit M. i. 1, 26. justitia
 etiam male uti possumus E. vii. 13, 3, 7
 L.
 Laborum excessus salubrior quam de-
 fectus E. ii. 5, 4. laboribus fracti
 mortem appetunt E. iii. 1, 26
 Laodæmoniorum lex de juventutis
 educatione N. x. 9, 13
 Laconis scomma E. vii. 12, 19. La-
 cones *σείον* quem vocent N. vii. 1, 3.
 Laconum politiæ E. vii. 15, 7
 Lamia N. vii. 5, 2
 Lamprus M. ii. 7, 15
 Lapides ali nequeunt M. i. 4, 7
 Lateris et canis amicitia M. ii. 11, 2
 Latio quid et quæ ejus differentia N.
 x. 4, 3
 Laus, virtutis est N. i. 12, 6. lauda-
 bilia M. i. 2, 2. quæ V. i. r. laudari
 quæ soleant E. ii. 11, 8
 Legis præcepta N. v. 1, 14. lex quæ
 non jubet vetat N. v. 11, 1. legum
 munus et scopus ibid. 13. legum-
 liores N. iii. 5, 7. legumiores
 cives suos assuetudine faciunt bonos
 N. ii. 1, 5. legumiores quid facere
 velint quidam N. x. 9, 10
 Lenitas et iracundia N. iv. 5, 1. de
 lenitate et asperitate M. i. 23. E.
 iii. 3. lenitas quid V. 2, 1. lenita-
 tis actiones V. 4, 3
 Leo cur bovis voce lætetur N. iii. 10,
 7. Leo an Phalaride aliove tyranno
 nocentior M. ii. 6, 40
 Lesbia structura N. v. 10, 7
 Liberalis quis N. iv. 1, 23. E. iii. 4, 2.
 V. 5, 5. liberalitas et illiberalitas
 N. iv. 1. M. i. 24. E. iii. 4. liberalitas
 quid V. 2, 2. liberalitatis actiones et
 comites V. 5, 4, 5. liberalitati magis
 adversatur illiberalitas quam pro-
 digalitas M. i. 9, 3
 Liberi, conjugalis amicitie vinculum
 N. viii. 12, 7. liberorum amor et
 studium insitum animantibus E. vii.
 8, 2. liberos epulari N. vii. 5, 2
 Lucrum quid N. v. 4, 6
 Ludus quieti similis N. x. 6, 6. lu-
 dere ut agas seria ibid. ludus tibi
 hoc, mihi autem mors E. vii. 10, 18
 Lupus lupum novit E. vii. 1, 5
 M.
 Magistratus custos juris N. v. 6, 5.
 magistratus præmia N. v. 6, 7.
 magistratus non cuilibet permittitur
 M. ii. 3, 11. magistratui naturali

- et Deo debitor honor E. vii. 10, 11
 Magna quæ E. iii. 5, 4
 Magnanimitas et pusillanimitas N. iv. 3. M. i. 26. E. iii. 5. magnanimitas quid E. iii. 5, 14. V. 2, 2. magnanimitatis actiones et comites V. 5, 6, 7. magnanimitas qui V. 5, 7
 Magnificencia et indecora paraimonia N. iv. 2. M. i. 27. E. iii. 6. liberalitatem qua re superet N. iv. 2, 1. magnificencia non est sine sumptu E. iii. 6, 1
 Mala minima eligenda N. ii. 9, 4. V. 3, 16
 Malus malo hæret E. vii. 2, 41. 5, 3. malus malo ut amicus M. ii. 11, 16. mali malis ut jucundi E. vii. 2, 41. malus an sibi amicus M. ii. 11, 45. mali secum dissident ibid. 46. malos faciunt tria animæ vitia M. ii. 4, 2
 malum multiforme est E. vii. 5, 2. mali species multæ M. i. 25, 1. malum minus majori præoptatur N. v. 3, 16. mala nemo volens perperat, si sciat quod mala sint M. i. 13, 3
 Margites Homericus N. vi. 7, 2
 Mariti imperitium aristocraticum est E. vii. 9, 4
 Matrum erga sobolem amor N. viii. 8, 3. matris martatio et devotio N. vii. 5, 3. matres cur magis quam patres ament liberos E. vii. 8, 3. mater in liberorum procreatione plus laboris et doloris perfert ibid. matres non amare liberos absurdum est E. vii. 1, 10
 Medicinæ scopus N. i. 1, 3. 7, 1. medicinæ delicta E. ii. 10, 11. medicorum consultationes ibid.
 Medietas quid M. i. 9, 2. medietas non semper in eodem genere E. ii. 5, 2. medietati quid adversetur M. i. 9. medietatum catalogus E. ii. 3, 4
 Medimnus salis in amicitia E. vii. 2, 37
 Mediocritatum descriptio N. ii. 7
 Medium cujusque rei N. ii. 6, 5. medium et optimum quid N. ii. 6, 11. medio et recto ut potiamur N. ii. 9. medium in singulis capessere difficile M. i. 9, 6. medio propinquius et remotius quid M. i. 9, 3
 Megarensium cultus N. iv. 2, 20
 Melancholici sunt εὐδόμενοι E. vii. 14, 22. melancholici consultare non solent N. vii. 10, 3. melancholici semper egent medela N. vii. 14, 6. melancholicorum incontinentia sanatu facilius N. vii. 10, 4
 Melius semper cuius gratia fiunt cetera M. i. 2, 5
 Mens sola scientiarum principia percipit N. vi. 6. mentis et rationis copia plerumque fortuna destituitur M. ii. 8, 4
 Mensuræ liquidorum et aridorum non ubivis eadem N. v. 7, 5
 Mentor θεὸς, sed non prudens M. i. 35, 18
 Merces cuique N. ix. 1, 6. E. vii. 10, 13. mercedis datio N. v. 6, 7
 Metapontii tyrannus E. iii. 1, 15
 de Methodo docendi E. i. 6. methodi cujusque suæ sunt rationes E. i. 6, 3
 Metus quid, et quæ metuantur N. iii. 6, 2, 3. metus nullus et metus nimis, uterque in vitio M. i. 5, 6
 Milesii a Demodoco taxati N. vii. 8, 3
 Militaris fortitudo E. iii. 1, 27
 Milo athleta N. ii. 6, 7
 Ministri citi quare delinquere soleant N. vii. 6, 1. ministri prompti sæpe præcipientes M. ii. 6, 30
 Minus cum majori perpetuas exercet simultates E. vii. 1, 8
 Mœchatio non recipit excessum nec defectum M. i. 8, 3
 Mollities et incontinentia quid differant M. ii. 6, 35. mollities Scythiorum regum N. vii. 7, 6
 Morbosi qui E. iii. 1, 10
 Morum vitia tria N. vii. 1, 1. moralis disciplinæ modus N. i. 3, 1. mores boni malive unde dicantur E. ii. 4, 2. morum virtutes et vitia omnia vel excessus sunt, vel defectus vel medietates E. iii. 7, 1. morum flexilitas V. 5, 5
 Mortem appetentes reprehensionem incurrunt E. iii. 1, 26
 Mortuorum corporum nullus usus E. vii. 1, 11. conditura in Ægypto ibid. 12
 Motus tardus N. iv. 3, 34
 Mulier gravidas diffidens et fœtus comedens N. vii. 5, 2
 Mundi pars optima homo N. vi. 7, 3
 Musici voluptates N. x. 4, 10
 Mutatio res dulcis N. vii. 14, 8
 Natura constans E. vii. 2, 37. quorum causa sit E. vii. 14, 6. aliquales non facit ibid. 3. naturæ malæ M. ii. 7, 17
 Naturale quibus definitur limitibus E. ii. 8, 14. naturale peccatum M. ii. 6, 24. naturalia minus sanabilia

- quam quæ consuetudine sint contracta *ibid.* 49
- de Necessitate et necessario M. i. 15
- Nectar M. ii. 7, 21
- Neoptolemus Sophoclis N. vii. 2, 7.
- 9, 4
- Nimium non cadit in intemperantem N. vii. 2, 6
- Niobe cum diis pugnat N. vii. 4, 5
- Nomine carent multa N. ii. 7, 2. iii. 7, 7
- Nomisma communis mensura N. ix. 1, 2. velut sponsor est N. v. 5, 14. nomisma civilem societatem conservat M. i. 34, 12
- Nosse seipsum jucundum M. ii. 15, 7
- Nostris arbitrii quæ sint E. ii. 8, 20
- Nuptiæ quorum præsentiam requirant N. ix. 2, 7
- O.
- Odorum amor an intemperans N. iii. 10, 5
- (Economicæ finis N. i. 1, 3
- Olympicis ludis qui coronantur N. i. 8, 9
- Opinio quid N. vi. 9, 3. opinio inter-
dum non dubitat sed exacte se scire
putat N. vii. 3, 3. opinio nonnun-
quam excusat M. ii. 6, 5
- Oppositio in quibusdam evidenter, in
aliis obscurior E. ii. 5, 3
- Optanda quæ N. v. 1, 9
- Optimum in homine N. x. 7, 1. opti-
mum quid E. i. 1, 1. ii. 5, 1. quid
et quot modis dicatur E. i. 8, 1. opti-
mum nobis quid M. i. 2, 6. opti-
mum quod hic queritur, non est sim-
plex *ib.* 10. optimi consideratio *ib.* 7.
- optimus qui N. v. 1, 18
- Opus habitu potius E. ii. 1, 4. duobus
modis dicitur *ib.* 5
- P.
- Palma victorialis M. i. 34, 43
- Pammenis et Pythonis dissidium E. vii.
10, 24
- Par minore majus, majore minus E. ii.
3, 3. in duobus M. i. 34, 7. pares
cum paribus congregantur M. ii. 11,
2. E. vii. 2, 41
- Paralytici corpora motus N. i. 13, 15
- Parentibus alimenta præ ceteris sub-
ministranda N. ix. 2, 8
- Pater filium cur magis amet, quam fi-
lius patrem M. ii. 12, 1. patris im-
perium regum est E. vii. 9, 4. pa-
tris verberator in judicio absolvitur
N. vii. 6, 2. M. ii. 6, 24. patrem tra-
hens trahitur N. vii. 6, 2
- Parvi an formosi N. iv. 3, 5
- Pastor populi rex N. viii. 11, 1
- Patiens et mollis N. vii. 7, 1
- Paupertas injicit compedes E. iii. 1, 28
- Peccatum multiplex N. ii. 6, 14. pec-
catum quid N. v. 8, 7. qua in re
committi solet M. i. 18, 2. pecca-
tum naturale M. ii. 6, 24
- Peliadum delictum E. ii. 9, 1
- Perfectio requiritur et in tempore et in
homine M. i. 4, 5. perfectum quid
M. i. 2, 6
- Pericles prudens N. vi. 5, 5
- Periculum in quibus esse dicatur E. iii.
1, 20
- Peritia non parum confert N. x. 9, 19
- Permutatio ante inventum nummi N.
v. 5, 16
- Persicum regnum quale N. viii. 10, 4
- Pertinax et continens quid simile et
quid dissimile habeant N. vii. 9
- Pessimus qui N. v. 1, 18
- Phalaris tyrannus M. ii. 6, 40. Phalari-
dis crudelitas N. vii. 5, 2, 7
- Phidias N. vi. 7, 1
- Philoctetes Theodectis N. vii. 7, 6
- Philolai dictum E. ii. 8, 21
- Philosophi quid sit E. i. 6, 4. philo-
sophica vita E. i. 4, 2. philosophia
mirificas habet voluptates N. x. 7, 3
- Philoxeni (Eryxidia filii) guttur [†N.
iii. 10, 10. v.l.c.] E. iii. 2, 10
- Philtri letalis per ignorantiam propinati
crimen condonatur M. i. 16, 2
- Plantarum vita E. i. 5, 6
- Plato ut animam dividerit, et an recte
de virtute disseruerit M. i. 1, 7. V. 1,
2. Platonis proportio M. i. 34, 9
- Plus inæquale N. v. 2, 9
- Pœnam fugimus M. i. 34, 30
- Politici hominis studium N. i. 13, 1.
- politica disciplina N. i. 2, 5. politicæ
vitæ finis N. i. 4, 4. politice quæ
spectet vii. 10, 20. quod bonum spec-
tet M. i. 1, 14, 16, 19. politicæ finis
M. i. 1, 9. politicæ partes N. vi. 8,
3. politica vita E. i. 4, 3
- Polycletus N. vi. 7, 1
- Polydamas Trojanus E. iii. 1, 30
- Ponticarum gentium crudelitas N. vii.
5, 2
- Precari quæ fas N. v. 1, 9
- Principia qualia, talia etiam et prin-
cipia existant M. i. 10, 1. principia
propria sumenda M. i. 1, 22
- Probus qui E. vii. 15, 6. de probitate
seu perfecta virtute M. ii. 9. probitas
quid E. vii. 15, 10
- Prodicus medicus E. vii. 10, 25
- Prodigi liberales accusant illiberalitatis
M. i. 9, 2
- Propinquis et sodalibus plura debentur
quam civibus N. viii. 9, 2
- Proportio quid, et quorum sit N. v. 3,
r f

8. proportio geometrica N. v. 3, 13. in quatuor est M. i. 34, 8
- Propositionum modi duo N. vii. 3, 6
- Propositum seu *propositus* N. iii. 2. de proposito M. i. 17. propositum quid E. ii. 10, 14. propositum nec opinio est, nec voluntas, sed mistum quid E. ii. 10. propositum et voluntas variant M. i. 11
- Prosperè rem gerunt etiam dementes et inconsiderati E. vii. 14, 12
- Protagoras ut mercedem a discipulis poposcerit N. ix. 1, 5
- Prudentes an interdum incontinentes N. vii. 1, 7. 10, 1. M. ii. 6, 52. prudentes qui N. vi. 5, 5. prudens aliquis sine morali virtute esse nequit N. vi. 12, 10. prudentis officium quod N. vi. 5, 1
- Prudentia N. vi. 5, 1. quid N. vi. 5, 6. M. i. 35, 10. V. 2, 1. an scientia N. vi. 8, 8. an sit virtus M. i. 35, 26. quid ab intelligentia differat N. vi. 10, 1. prudentia et sapientia ad quid conferant N. vi. 12. sitne eadem cum sapientia M. i. 35, 15. deterior est sapientia ib. 16. sapientiae velut administra est ib. 32. prudentiae partes N. vi. 8. prudentia an activa M. i. 35, 28. prudentiae objectum ib. 7. prudentiae comites, causae adjuvantes, partes V. 4, 1, 2. munus M. i. 35, 19. actiones V. 4, 1. prudentia quibus bestiis tribuatur N. vi. 7, 4. prudentiae politicae partes N. vi. 8, 3
- Ptisanam sumere M. ii. 10, 4
- Pudor seu verecundia quid N. iv. 9, 1. M. i. 30, 1. E. iii. 7, 2
- Puerorum voratores N. vii. 5, 2. pueri parentes per ignorantiam verberant M. i. 34, 29
- Pusillanimus qui N. iv. 3, 35. E. iii. 5, 16. V. 7, 6. pusillanimitas quid E. iii. 5, 14. V. 3, 3. pusillanimitatis actiones, et comites V. 7, 5
- Pythagoras de virtute primus disseruit, sed minus recte M. i. 1, 4. Pythagoreorum sententia de talione et iusto N. v. 5, 1. M. i. 34, 13
- Pythonis et Pammenis discordia E. vii. 10, 24
- Q.
- Quaerere et consultare differunt N. vi. 9, 1. quaestus et honoris aequatio E. vii. 10, 11
- Quinquagesimarum exactores E. vii. 14, 4
- R.
- Ratio recta quid sit N. vi. 1, 1. 13, 4. M. ii. 10. ratio in cogitativa animas parte existit M. i. 1, 5. rationi, non homini, permittitur imperium N. v. 6, 5. rationales animas partes dux N. vi. 1, 5. rationes in qualibet methodo diversas E. i. 6, 3. ratiocinatio quibus imperet E. ii. 1, 17. recta ratione facere quid M. ii. 10, 2
- Rectitudo pluribus modis dicitur N. vi. 9, 4
- Redamari M. ii. 11, 6
- Reddi quid cui debeat N. ix. 2
- Regis officium N. viii. 11, 1. rex non est qui se ac suis non est contentus N. viii. 10, 2. reges prioci N. iii. 3, 18. regnum debet esse paternum imperium N. viii. 10, 4. regum et aristocraticum imperium optimum E. vii. 9, 5
- Regula plumbea N. v. 10, 7
- Reprehendimus in aliis quibus ipsi sumus obnoxii M. ii. 15, 7
- Reipublicae species tres cum suis excessibus N. viii. 10. E. vii. 9, 4. resp. omnes, iusti cujusdam species E. vii. 9, 1. reip. probe institutis exemplar est animus recte compositus V. 8, 1
- Restitui quid sit M. ii. 7, 10
- Rhadamanthi ius N. v. 5, 3
- Robustus qui E. iii. 1, 9
- S.
- Salubrium notitia N. v. 9, 15
- Sanitatis regula M. ii. 3, 12
- Sapientis contemplationes N. x. 7, 4. sapientem praecipue beatum esse N. x. 8. sapiens non idem et prudens N. vi. 7, 5. sapiens nemo natura est N. vi. 11, 5. sapientia N. vi. 7. unde conflata M. i. 35, 11. an virtus ib. 15. sapientia et prudentia ad quid conferant N. vi. 12. sapientia mirifica habet voluptates N. x. 7, 3. sapientiae mentio cur fiat in Ethicis M. i. 35, 20
- Saporis suavitatem recte dignoscere nequit cui lingua temeto vitata est E. vii. 2, 5
- Sardanapalus E. i. 5, 8
- Satyrus Philopator N. vii. 4, 5
- Scibile et scientia N. vi. 3, 2. scientia quid N. vi. 3, 4. scientiae nec rectitudo est, nec pravitas N. vi. 9, 3. quarum rerum sit N. vi. 6, 1. M. i. 35, 11. nullane scientia voluptatem pariat M. ii. 7, 30. scientia et pecunia non admittunt eandem mensuram E. vii. 10, 25. scientia, Deo excepto, nihil est praestantius E. vii. 14, 20. scientiae ortus M. i. 20, 5. objectum M. i. 35, 7. amissio M. ii. 6, 12. scientiae cunctas doceri queunt N. vi. 3, 3. scientiae facultati quae omni suus est finis M. i. 1,

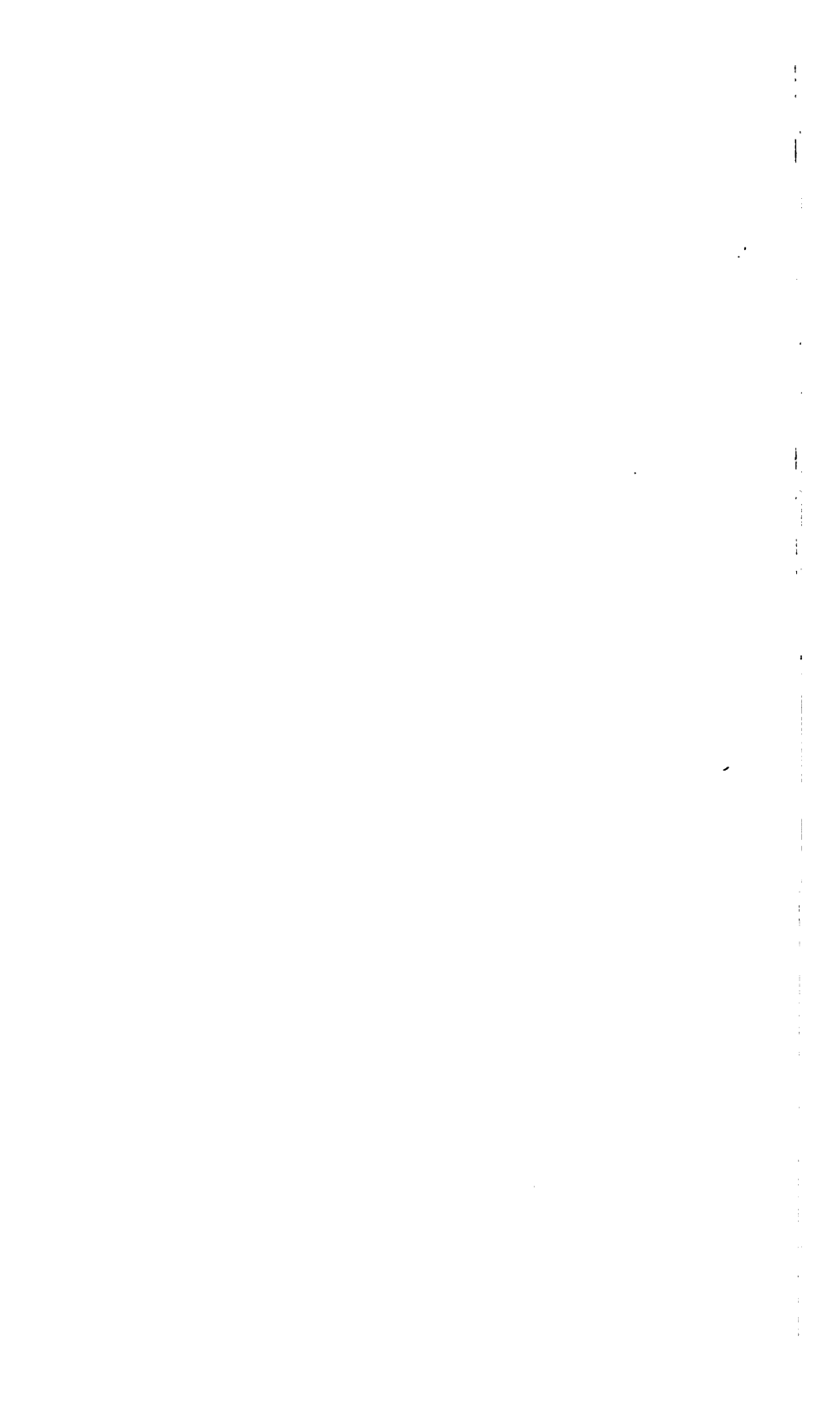
9. scientias omnes Socrates felicitates esse censuit E. vii. 14, 10. sciens incontinentem quomodo vivat aliquis N. vii. 3. scire, duum generum est M. ii. 6, 14. E. ii. 9, 3. scire quando dicamur N. vi. 3, 4. scire dupliciter dicitur N. vii. 3, 5
- Scythiae reges molles N. vii. 7, 6
- Sensus nullius actionis principium est N. vii. 2, 2. sensuum *γνώσεις* M. i. 35, 3. sensuum voluptates E. i. 5, 4
- Sententia, *γνώμη* N. vi. 11
- Sequi et fugere in concupiscentia idem sunt quod in cogitatione affirmare et negare N. vi. 2, 2
- Servus, instrumentum animatum N. viii. 11, 6. servus an ingenuo equalis in talione M. i. 34, 14. servo in herum jus an sit ib. 17. servus domini instrumentum E. vii. 9, 3
- Similes cum similibus congregantur N. viii. 1, 6. simile appetit simile ib. simile simili amicum N. ix. 3, 3. E. vii. 1, 5, 8. simile simili gaudet E. vii. 2, 25. similem simili aggregat Deus E. vii. 1, 5. simile non indiget simili M. ii. 11, 3, 15. simile simili inimicum E. vii. 1, 7. similes in somno cuncti E. ii. 1, 13
- Simpliciter quid N. vii. 9, 1
- Sirenium cantus E. iii. 2, 7
- Smindyrides Sybarita E. i. 5, 8
- Socius tantisper amicus dum pugnat E. vii. 2, 1
- Socrates virtutes putat esse *ἀρεταί* seu rationes N. vi. 13, 5. omnes virtutes putabat esse prudentias ib. 3. Socratis dissimulationes N. iv. 7, 14. Socrates scientias omnes existimavit esse *ἐβρυχίας* E. vii. 14, 10. virtutem voluit esse rationem, perperam M. i. 35, 24. virtutes non recte scientias esse ratus est M. i. 1, 5, 24. E. i. 5, 13. fortitudinem scientiam esse dixit, perperam M. i. 20, 5. Socratis dictum de confidentia in periculis E. iii. 1, 13. Socratis opinio scientiam non cadere in incontinentiam N. vii. 2, 1, 3, 14. Socrates senior incontinentiam sustulit M. ii. 6, 2. Socrates negat penes nos esse ut boni malive simus M. i. 9, 8. Socrates senior quem scopum statuerit E. i. 5, 13. Socrates abjici tradit omnia quorum nullus usus E. vii. 1, 11
- Sodalium et fratrum amicitiae similes N. viii. 12, 4
- Solon quos beatos pronunciarit N. x. 8, 11. finem respici jubet N. i. 10, 1.
- †Solonis dictum reprehensum, hominem ante obitum non esse beatum praedicandum E. ii. 1, 11
- Solvere qui nequeunt, coguntur credere dictis E. i. 6, 7
- Somnus quid N. i. 13, 13. E. ii. 1, 7, 13. somnus omnes aequat E. ii. 1, 13
- Sophoclis Neoptolemus N. vii. 2, 7, 9, 4
- Speusippi sententia N. vii. 13, 1
- Spontaneum et invitum N. iii. 1
- Stratonici dictum de odorum voluptatibus E. iii. 2, 10
- Strepitus auditu percipitur M. i. 35, 3
- Suffocationi non opus est potu N. vii. 2, 6
- Suum cuiquetribuendum N. ix. 2, 7. suum habere N. v. 4, 14
- Syllogismi propositiones M. ii. 6, 17 T.
- Tactus et gustus N. iii. 10, 8
- Talio et retributio N. v. 5. talio juris species M. i. 34, 13
- Temperans temperantia agendo fit temperans N. ii. 4, 1. temperans quis M. ii. 6, 47. temperanti an aliquid vehementes concupiscentias movere possit M. ii. 6, 6. temperantia et intemperantia N. iii. 10. M. i. 22. E. iii. 2. temperantia quid V. 2, 1. an in omnibus suavitatibus E. iii. 2, 6. temperantiae actiones et comites V. 4, 5
- Tempus ostendit amicos E. vii. 2, 37, 38. tempus perfectum quod M. i. 4, 5
- Terebra, duplex E. vii. 10, 4
- Terra appetit imbres E. vii. 1, 7
- Thales sapiens N. vi. 7, 5
- Themistoclis legatio E. iii. 6, 4
- Theodectis Philoctetes N. vii. 7, 6
- Theognidis versus E. iii. 1, 28. locus de explorandis familiaribus E. vii. 2, 30. locus ex proemio seu invocatione E. vii. 10, 17
- Timiditas minus voluntaria est quam intemperantia N. iii. 12, 1. timiditas quid V. 3, 1. timiditatis actiones et comites V. 6, 4. timiditas ferina N. vii. 5, 6. timidus quis E. ii. 3, 5. etiam parva extimescit E. iii. 1, 22. fortem vocat praecipitem et furiosum M. i. 9, 2
- Tolerans quis N. vii. 7, 1. tolerantia seu patientia quid differat a continentia M. ii. 6, 35
- Tonitrua terribilia M. i. 20, 2
- Tribuenda aliis alia N. ix. 2, 7. tribuens an habens praeter meritum jus violet N. v. 9, 8

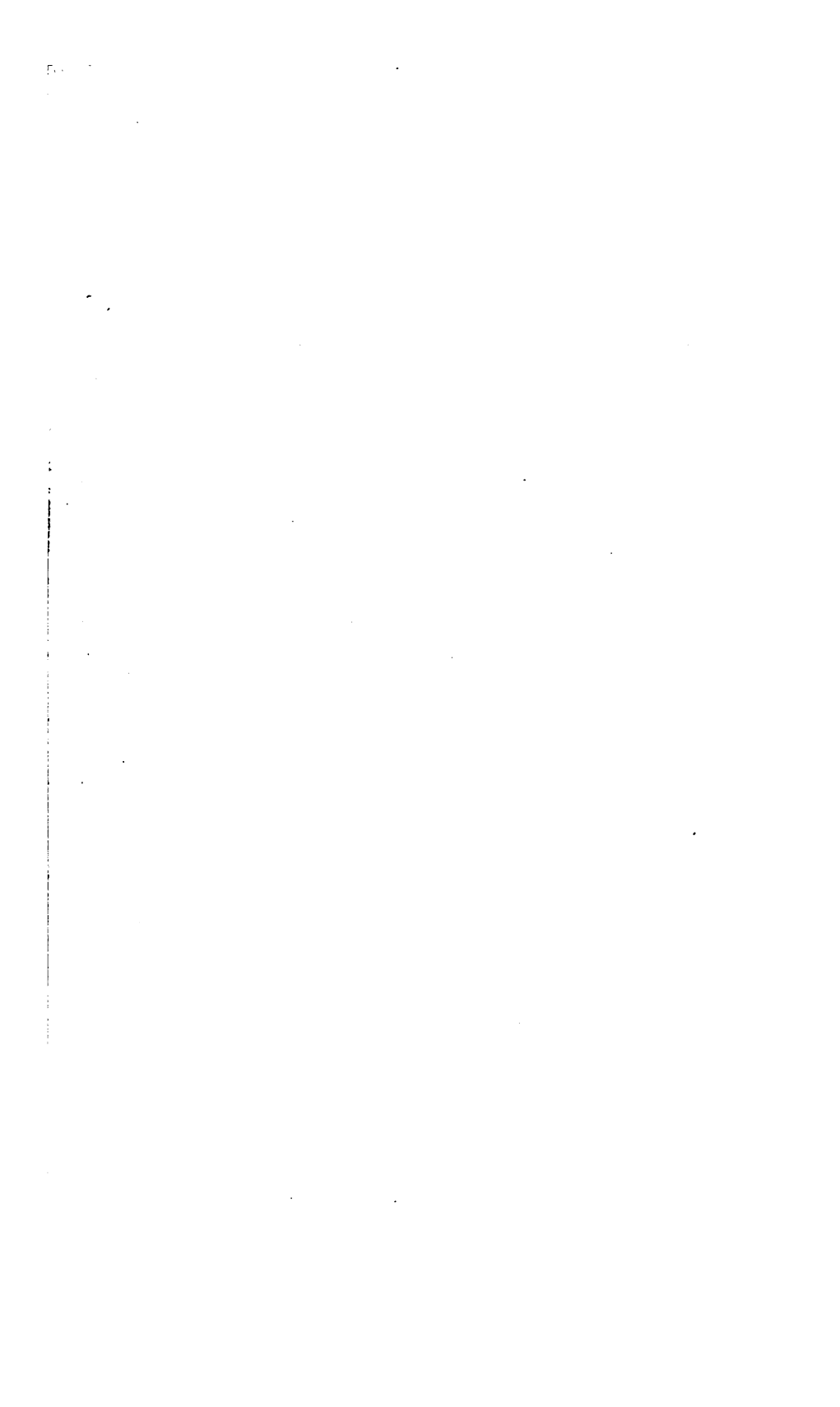
Trochili et crocodili amicitia E. vii. 2, 13
 Tyrannus qui N. v. 6, 7. ex rege malo N. viii. 10, 3. tyrannus immanis leone perniciosior M. ii. 6, 40
 V.
 Veneris doli N. vii. 6, 3
 Venia quibus detur N. v. 8, 12
 Verecundia N. iv. 9. verecundus quis E. iii. 7, 2
 Veritas N. vi. 2, 3. M. i. 33. opinionis rectitudo N. vi. 9, 3. preferenda amicitiae N. i. 6, 1. veritas in dictis et factis, cum oppositis vitis N. iv. 7
 Verax qui M. i. 33, 2. E. iii. 7, 5
 Verum a quibus cernatur N. x. 8, 12. verum falso demonstrari potest E. i. 6, 7
 Vestis virtus quae E. ii. 1, 3
 de Vi M. i. 14. vi et necessitate facere E. ii. 8, 16. violentum et necessitas tribuitur etiam inanimis E. ii. 8, 4
 Vini exploratores N. iii. 10, 9. vinum animos addit E. iii. 1, 14
 Violentum quid N. iii. 1, 3
 Virtus quid N. ii. 6, 15. nec affectus est, nec facultas, sed habitus N. ii. 5. est quaedam affectuum et perturbationum quies N. ii. 3, 5. est mediocritas, et quomodo N. ii. 6. E. ii. 3, 3, 5, 1. versatur circa dolores et voluptates N. ii. 3, 6. M. i. 6. quomodo excitetur et angeatur, tum in mente tum in moribus N. ii. 1, 1. ab excessu et defectu vitatur, et moderatis actionibus conservatur N. ii. 2. potior honore et opibus N. i. 5, 5. virtus naturalis, et virtus proprie dicta; et virtutum proprie dictarum ad prudentiam adunatio N. vi. 13. virtus humana N. i. 13, 5, 14. virtus heroica et divina N. vii. 1, 1. M. ii. 5, 2. virtus moralis quid N. vi. 2, 2. E. ii. 5, 1. 10, 28. virtutes et vitia quomodo sibi aduersentur invicem N. ii. 8. virtutes an ἀόγιοι N. vi. 13, 5. M. i. 35, 24. virtutes omnes an prudentiae ib. 3. virtutes singulae sum a natura inaequales M. i. 35, 22. virtus cuiusque rei quid E. ii. 1, 2. beatitudinis fons est M. i. 4, 2. acquiri an possit M. i. 9, 8. contemnit ea quae praeter rationem magna sunt E. iii. 5, 5. scopumne, an ad scopum tendentia faciat E. ii. 11, 3. an propositum et rationem omni prorsus delicto liberet E. ii. 11, 1. virtus et vitium sunt e voluntariorum numero E. ii. 6, 11, 7. virtus et vitium circa quae versentur E.

ii. 2, 1. virtus auctior redditur an deteriores faciat M. ii. 3, 18. virtus moralis unde vitetur M. i. 5, 3. virtutis investigatio quo tendat N. ii. 2, 1. virtutis cognitio non sufficit, sed paranda est eadem atque exercenda N. x. 9. M. i. 1, 2. virtutis in quacunque re officium N. ii. 6, 2. virtutis finis honestum N. iii. 7, 2. M. i. 19, 1. virtutis divisio N. i. 13, 20. E. ii. 1, 18. virtutis sedes anima M. i. 4, 1. virtutis initium et dux M. ii. 7, 36. virtutis species duae N. i. 13, 20. E. ii. 1, 18. virtutis in universum actiones et comites V. 8, 1. virtute multi in suis uti possunt in alienis nequeunt N. v. 1, 5. virtutes an numeri M. i. 1, 4. virtutes rationes Socrates esse voluit N. vi. 13, 5. virtutes prudentias esse censuerunt quidam ib. 3. virtutes an scientiae M. i. 1, 5, 24. virtutes omnes Socrates esse scientias existimavit E. i. 5, 13. virtutes sunt mediatae M. i. 7, 8, 1. 23, 1. virtutes in actione positae M. i. 35, 30. virtutum sedes M. i. 1, 5, 4, 1. virtutum pro triplici animae parte divisio V. i. 2
 Vita humana divinitatis sibi inaequales rationem habere debet N. x. 7, 8. vitae tres species primarias N. i. 5, 2. E. i. 4, 2. vita in anima positae est M. i. 4, 1. vitam multa exosam reddunt E. i. 5, 2. vitarum divisio E. i. 4, 2. vita beata in tribus potissimum consistit E. i. 1, 6
 Vitium quid E. ii. 4, 4. vitia humana N. vii. 6, 6. vitiorum pro triplici animae parte divisio V. i, 3
 Vituperabilia quae V. i, 1
 Vivere quibus rebus definiatur N. ix. 9, 7. vivere cur homo semper cupiat E. vii. 12, 8. vivere bene, ab animae virtute proficiatur M. i. 4, 1
 Ulyssis monita respuit Neoptolemus N. vii. 2, 7
 Una anima: proverbium M. ii. 11, 44
 Unguium rosio N. vii. 5, 3
 Volens quis faciat N. v. 9, 4. 11, 2. voluntas et volupe N. iii. 4. voluntarium et invitum N. iii. 1, 1, 20. voluntariae actiones N. iii. 5, 1. de voluntario M. i. 12. voluntarium quid N. v. 8, 3. M. i. 12, 2. voluntarium et involuntarium quid sint E. ii. 7. voluntarium et propositum an idem E. ii. 10, 1. voluntarium non est propositum M. i. 17, 7. voluntarium et involuntarium non conjuncta sunt cum προαίρεσις E. ii. 8,

1. voluntarium non est juxta concupiscentiam agere; nec involuntarium contra concupiscentiam agere E. ii. 7, 11. de voluntario quod a cogitatione proficiscitur M. i. 16. voluntarium cogitatione definitur E. ii. 9, 1
- de Voluptate N. x. 1. M. ii. 7. de voluptate opinio Eudoxi, Platonis, et aliorum N. x. 2. voluptas quid sit; et quod omnem actionem consummet N. x. 4. M. ii. 7, 19. an numeranda in bonis N. vii. 11. est res bona N. vii. 12. x. 3. voluptas quædam res optima N. vii. 13. voluptates menti sunt obstaculo N. vii. 11, 4. voluptates specie diversæ N. x. 5, 1. M. ii. 7, 14. voluptatum divisio N. iii. 10, 2. vii. 6, 6. voluptates corporis N. vii. 14. voluptates turpes e voluptatum numero excludendæ N. x. 5, 11. voluptas Dei una et simplex N. vii. 14, 8. voluptas an generatio M. ii. 7, 3. voluptas omnis an generatio N. vii. 11, 4. voluptas an res bona N. vii. 11, 3, 12, 1. M. ii. 7, 21. voluptas omnis an res bona M. ii. 7, 12. voluptas quale bonum sit, et quomodo E. vii. 15, 11. voluptatem sectantur omnes et bestię N. vii. 13, 5. voluptatem pariunt etiam scientiæ nonnullæ M. ii. 7, 30. voluptatum species N. vii. 12, 1. voluptates corporis cur magis appetantur N. vii. 14, 3. voluptas odorum E. iii. 2, 9
- de Urbanitate M. i. 31
- Usus præoptandus habitui M. i. 3, 2, 3. usus habitu melior E. ii. 1, 5
- Uxor viro deterior M. i. 34, 2. uxoris jus potius quam liberorum N. v. 6, 9
- X. Xenophantus N. vii. 7, 6

24
JL

DEC 7 - 1942

